SERXWEBÛN

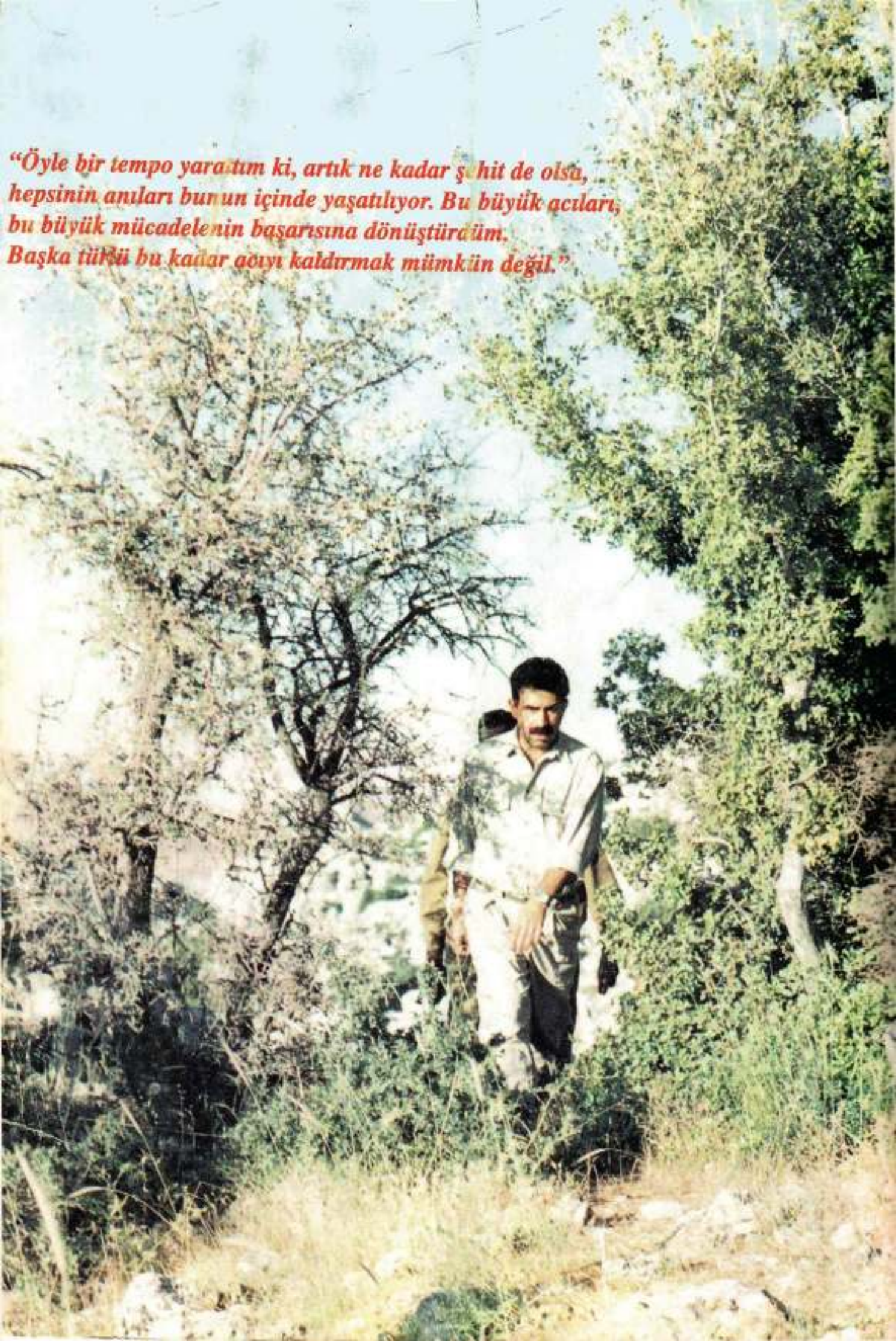
JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

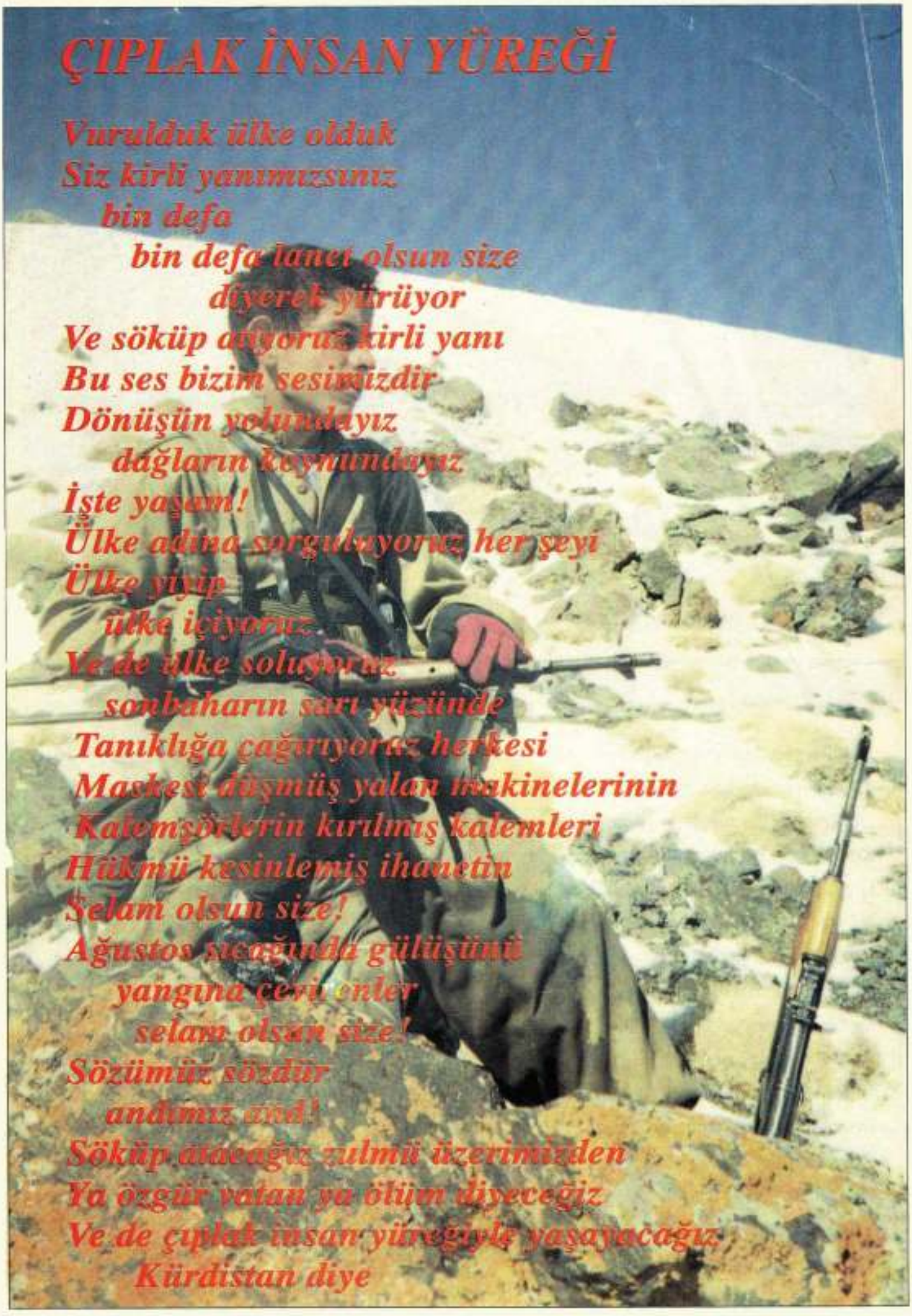
Aralık 1993 / Özel Sayı 23 / 15,- DM

ŞEHİTLERİMİZ

Onur ve insanlık sözümüzdür
Başarı ve zafer yürüyüşümüzdür

"Öyle bir tempo yarattım ki, artık ne kadar şehit de olsa,
hepsinin anıları bunun içinde yaşatılıyor. Bu büyük acıları,
bu büyük mücadelenin başarısına dönüştüreceğim.
Başka türlü bu kadar acıyı kaldırmak mümkün değil."

ÇIPLAK İNSAN YÜREĞİ

Vuruldukülke olduk
Siz kirli yanımızsınız
bin defa
bin defa lanet olsun size
diyerek yürüyor
Ve söküp atıyoruz kirli yanı
Bu ses bizim sesimizdir
Dönüşün yolundayız
dağların kaynağındayız
İşte yaşam!
Ülke adına sorguluyoruz her şeyi
Ülke yiyip
ülke içiyoruz
Ve de ülke soluyoruz
sonbaharın sarı yüzünde
Tanıklığa çağırıyoruz herkesi
Maskesi düşmüş yalan makinelerinin
Kalemşörlerin kırılmış kalemleri
Hükmü kesinlemiş ihanetin
Selam olsun size!
Ağustos sıcağında gülüşünü
yangına çevirenler
selam olsun size!
Sözümüz sözdür
andımız and!
Söküp atacağız zulmü üzerimizden
Ya özgür vatan ya ölüm diyeceğiz
Ve de çıplak insan yüreğiyle yaşayacağız
Kürdistan diye

İçindekiler

Devrim şehitlerinin anıları kesin zafer yolunu aydınlatıyor 5
1993 yılı savaş bilançosu 23
Doğru tarzı yakalayalım ve amansız bir biçimde uygulayalım 24
Kontrgerilla saldırlarında şehit düşen yurtseverler 31
Düşman vahşetinden örnekler 33
Ne mutlu ki 15 Ağustos adımını attık 37
Botan Eyaleti şehitleri 42
Amed Eyaleti şehitleri 137
Dersim Eyaleti şehitleri 181
Serhat Eyaleti şehitleri 221
Garzan Eyaleti şehitleri 279
Devrimci Gap Eyaleti şehitleri 291
Güneybatı Eyaleti şehitleri 341
Mardin Eyaleti şehitleri 427
Güney ve Doğu Kürdistan şehitleri 439
Şahadet yeri bilinmeyenler 461

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde

Devrim şehitlerinin anıları kesin zafer yolunu aydınlatıyor

Birçok halkın tarihinde çözümsüzlükten çıkış yolunu gösteren ve geleceğin nasıl olması gerektiğini kararlaştıran belirleyici nitelikte dönüm noktaları mevcuttur. Bu gerçeklik esas olarak zulüm ve zorbalık altında yaşayan halklar için fazlasıyla geçerlidir. Ezilen halklar ve uluslar böylesi dönemlerde tarihin dışına savrulmuşluktan sıyrılarak doğru gelişme rotasına girmişler; kendi tarihlerini kendi elleriyle yazmaya ve kendi kaderlerine kendileri hükmetmeye koyulmuşlardır. Bu tür dönemler yeniden doğuş için sağlam ve sağlıklı adımların atıldığı, toplumsal çözümsüzlük ve umutsuzluğun parçalandığı, toplumun önemli ölçüde tahrip edilen yaşam dinamiklerinin yeniden harekete geçirildiği dönemlerdir. Böylesi tarihsel dönüm noktalarının öncesi ile sonrası arasındaki farklılık, benzetme yerindeyse gece ile gündüz arasındaki farklılık kadar keskin ve nettir. Zaten bu tür dönüm noktaları, halkların yüzyılların kahredici karanlığından aydınlığa sıçrama anlarıdır. Dolayısıyla halklar açısından bu tür dönüm noktalarını bir milad olarak tanımlamak yanlış olmayacaktır.

Doğuş sözcüğünün karşılığı olan milad, tarihin en kadim halklarından biri olan, ama Türk egemenlik sistemi altında ulusal tükeniş sürecine sokulan Kürt halkı açısından, 15 Ağustos Devrimci Atılımı'nda ifadesini bulmaktadır. Halkımız için bu atılım gerçekten tam da yeniden doğuş özelliğine sahiptir. 15 Ağustos Atılımı, partimizin, ulusal direniş savaşımızın ve hatta halk tarihimizin en önemli dönüm noktasıdır. Halkımızın karanlıktan aydınlığa, düşürülmüşlük ve düşkünlükten yücelmeye, benliğine yabancılaşmışlıktan kendi öz değerlerine sahip çıkmaya, kimliksizlik ve hiçlikten

kimlik ve kişilik kazanmaya, korku ve yılgınlıktan kendi özgücüne güvenmeye, kölelikten daha alt bir statüden özgürlüğe, boyun eğmişlikten direnişe geçişinin belirleyici anıdır; sadece ulusal kurtuluşa yönelişinin değil, aynı zamanda insanlığa adım atışının da keskin dönemecidir. Kürt halkının bu atılım öncesindeki dayanılmaz gerçekliğine bakıldığında, 15 Ağustos Atılımı'nın halkımız için nasıl bir anlam ifade ettiği, yabancı egemenlerin ölüm döşeğine yatırdıkları halkımızın bu atılımla birlikte nasıl yeniden yaşam yoluna girdiği ve yabancılaştırıldığı temel insanlık değerleriyle nasıl yeniden tanıştırıldığı daha iyi anlaşılacaktır.

15 Ağustos Atılımı'nın tarihsel anlamı

"... Ve RAB Allah yerin toprağından adamı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve adam yaşayan can oldu. Ve RAB Allah şarka doğru Adende bir bahçe dikti ve yaptığı adamı oraya koydu. Ve RAB Allah görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı ve bahçenin ortasında hayat ağacını ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yerden bitirdi. Ve bahçeyi sulamak için Adenden bir ırmak çıktı ve oradan bölündü ve dört kol oldu. Birinin adı Pişondur; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihondur; bütün Kuş ilini kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicledir; Aşurun önünde akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırattır. Ve RAB Allah adamı aldı, baksın ve korusun diye Aden bahçesine koydu."

İnsanın yaradılışı ve Adem ile Havva'nın cennetten kovuluşuna ilişkin efsanenin bir parçası olan yukardaki satırlar, üç büyük dince kutsal sayılan Tevrat'ın giriş bölümünde yer almaktadır. Musevilik, hıristiyanlık ve islamlık gibi dinlerde ana tema niteliği taşıyan Adem ile Havva efsanesi, Dicle ve Fırat ırmaklarının suladığı topraklarda doğdu. Başka bir deyişle bu topraklar gözlerini yaşama açan insanlığa beşiklik etti; çocukluk döne-

mindeki insanlık burada toprağa ayak bastı, yeşerip çiçeklendi ve buradan yeryüzüne yayıldı. Tevrat'ın ifadesiyle "RAB Allah" Dicle ve Fırat ile bu topraklara bereket kattı; insanoğlunun burada yaşamını sürdürmesine yarayacak her şeyi yerden bitirdi; burada yaşasın, "baksın ve korusun diye" bu toprakları kendisine armağan etti. Dicle ile Fırat'ın suladığı bu topraklar, yüzyıllar boyunca yeryüzü cenneti olarak adlandırıldı. İnsanoğlunun yerleşik yaşama geçişine uygun ve tarıma elverişli yapısı, zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla bu topraklar, gerçekten cennet olarak adlandırılmayı hak eden özellikler sundu. Bu özellikleriyle pek çok halkın cıvıl cıvıl kaynaştığı bir alan oldu.

Farklı bir tarzda da olsa, bilimsel araştırmalar da bu dinsel görüşleri destekliyor ve iki ırmak arasındaki ülke (Beynelnehreyn), yani Mezopotamya'nın insanlığın beşiği olduğu tezini kesinlikle doğruluyor. İnsanlığın tanık olduğu en büyük devrimlerden biri olan yazının ilkin bu zeminde keşfedilip kullanıldığı kesinlik kazanmış bulunuyor. Gökyüzüne doğru yükselen ilk rasathane burada dikiliyor, ilk mabed burada inşa ediliyor, ilk tekerlek burada dönüyor, ilk şiir burada yazılıyor. Uygarlık ilkin burada boyverip kök salıyor. Uygarlığın buradaki doğuşu onbinlerce yıl öncesine denk düşüyor.

Kürt halkı yeryüzü cenneti Mezopotamya'nın ilk sakinlerinden biri oldu. Halkımızın ataları çok eski tarihlerden beri bu topraklarda doğup yerleştiler. Asurlular, Sümerler, Elamlılar ve öteki kavimlerle birlikte bu toprakları kendileri için yurt edindiler. Mezopotamya'daki yerleşim bölgelerinde irili ufaklı onlarca kavim yaşadı ve bunlardan herbiri kendi çapında uygarlığa katkıda bulundu. Kimi zaman başka kavimlerle birlikler oluşturdu, kimi zaman kendileriyle çatışmalara tutuştu. Daha zayıf durumdaki kavimler daha ileri bir uygarlık düzeyini yakalamış kavimlerin içinde eridiler, onlarla kaynaştılar, kendi zenginliklerini bu kavimlere kattılar.

Görkemli güzellikleri ve muazzam zenginlikleriyle Mezopotamya, tarihin hemen her döneminde dışa doğru yayılmak isteyen imparatorlukların göz diktikleri alanların başında yer aldı. Dolayısıyla coğrafi konumu ve zenginlikleri Mezopotamya'yı çeşitli imparatorluklar arasında bir çatışma alanı haline getirdi. Bu çatışmalar tarihsel ve toplumsal gelişmenin aksamasına, burada yaşayan halkların uygarlıktan uzaklaşmasına ve uygarlık değerlerinin belli ölçüde tahrip olmasına neden oldu. Bütün bu işgaller ve istilalara rağmen, Kürt halkı varlığını korumasını ve topraklarına sımsıkı sarılmasını bildi. Mezopotamya'nın önemli bir kesimini de içine alan Kürdistan toprakları üzerinde egemenlik kurmaya çalışan imparatorluklar çöker ve tarihe karışarak yitip giderken, Kürt halkı gelişkin bir halk olarak kendi milli gerçekliğini korumayı başardı. Bu durum barbarlık dönemini yaşayan göçebe Türk boylarının Ortadoğu'ya akın etmelerine kadar böyle devam etti.

Kürt halkı başta olmak üzere, Mezopotamya kökenli bütün halklar, tarihlerinin en acılı ve en tahripkar sonuçlar doğuran dönemini, onbirinci yüzyıldan başlayarak gelişen Türk egemenlik sistemi altında yaşadılar. Barbar Türk akınları, halklar üzerinde, çekirge sürüsü gibi geçtiği yerlerdeki bitkileri kurutan bir işlev gördü. Halkların cıvıl cıvıl kaynaştığı ve tam bir kavimler yatağı özelliğine sahip olan Mezopotamya, Türk egemenlik sistemi altında adeta bir kavimler mezarlığı haline getirildi. Hiçbir evrensel ve insani kural ve yasa tanımayan, halkların yarattığı değerleri gasp etmekle geçinen ve varlıklarının idamesini diğer halkların soykırımlar ve eritici politikalarla yok edilmesinde bulan Türk egemenleri, özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun gerileme yıllarında batıdaki yağma ve talan kapısı kapanınca, büsbütün doğuya, Mezopotamya halklarına yöneldiler. Kökeni eskiye dayanan özel savaş yöntemleriyle burada yaşayan halkları birbirine düşürdüler; mevcut çelişkilere el atıp derinleştirerek halkları kendi içlerinde birbirlerine kırdırttılar. Bu temelde Ermeni halkını tarihin en çılgın soykırımından geçirdiler; bu halktan geride kalan soykırım artıklarını binlerce yıllık topraklarından sürüp çıkardılar. Aynı akıbeti Mezopotamya'nın en köklü halklarından biri ve belki de en önde geleni olan Asuri (Süryani) halkının başına da getirdiler. Kutsal kitapların cennet olarak adlandırdıkları Mezopotamya'yı, her açıdan tam bir cehenneme dönüştürdüler.

Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkıntıları üzerinde vücut bulan ve Türk egemenlerinin barbarlık geleneğinin en yoğunlaşmış ifadesi olan TC, daha doğuş sürecinde Kürt halkının üzerine çullandı. Kadim Mezopotamya halkları içinde hala güçlü olarak ayakta durabilen ve bütün içsel zaaflarına rağmen varlığını sürdüren bu halkı da diğerleri gibi tarihin karanlıklarına defnetmek için tüm gücünü ortaya koydu.

Yaklaşık yirmi yıl boyunca aralıksız olarak sürdürdüğü çılgınca soykırımlar ve katliamlarla Kürt halkını yok etmeyi denedi. Özellikle Kürdistan gerçeğinin inkar edilmesinde bir kılıf ad olarak kullanılan Anadolu'nun hala bir "kavimler kapısı" olduğunu savu-

nan ve körler topluluğunun kör kılavuzları konumunu bir türlü aşmak istemeyen Türk solculuğunun bir kesiminin iddialarının tersine, kemalizm, "Misak-ı Milli" olarak adlandırılan devlet sınırları içinde Türkler dışında bir ulus ve ulusal azınlık bırakmamaya, diğer uluslar ve ulusal azınlıkları Türk ulusal yapısı içinde eritmeye ve Türk uluslaşmasının hammaddesi olarak kullanmaya çalıştı. Bu temelde gerçekten süreç içinde Kürt ve Kürdistan gerçekliğini varlığıyla yokluğu tartışılır bir duruma düşürmeyi başardı.

Musevilik, Hıristiyanlık ve İslamlık dinlerinde ve bu dinlerce kutsal sayılan kitaplarda, tanrının insanı kendi görüntüsünde yarattığı ve insanları kavimler biçiminde halk ettiği belirtilmektedir. Özellikle Ortadoğu halkları açısından uzun yıllar boyunca ezilenlerin temel ideolojisi olmuş dinlerin bu yaklaşımında insanın yüceltilişi ve farklı halklara karşı hoşgörü vardır. Dinlerin bu yaklaşımı esas alındığında, insanın kendine yabancılaşması veya yabancılaştırılması, tanrıya yabancılaşmak veya yabancılaştırılmakla eşanlamlıdır. Halklar gerçeği karşısında tümüyle kurutucu bir rol oynayan ve kendi halkını bile aşağılayan Türk egemenlerinin bu alanda yarattığı tahripkarlığı herhangi bir dinin veya felsefenin ilkeleriyle bağdaştırmak olanaksızdır. Hele hele TC'nin Kürt ulusu ve Kürdistan gerçekliği karşısındaki inkarcı ve imhacı tutumuna başka bir örnek gösterebilmek kesinlikle mümkün değildir. Onun bu tutumuna örnek yine ancak din kitaplarında bulunabilir. Zulüm altında inleyen İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarmaya çalışan **Musa,** firavun karşısında her defasında çeşitli mucizeler göstererek, buna izin vermesini ister. Mısır halkına da sayısız felaketlere mal olan bu mucizelere rağmen, yüreği taşlaşan firavun kendi bildiğinde diretir ve İsrailoğulları üzerinde zulüm çarkını işletmeye devam eder. Firavunun bu inadı tüm ordusu helak oluncaya kadar sürüp gider. Musa kendi kavmini Mısır'dan çıkarmayı başarır; vatanına ve özgürlüğüne kavuşturur. Her biri gerçekten birer mucize niteliğinde olan PKK'nin onca çıkışına rağmen, faşist-sömürgeci TC'nin hala Kürt sorunu diye bir sorunun bulunmadığını iddia etmesi ve kurutuculuk işlevine sımsıkı sarılmayı sürdürmesi tam da bu firavun inatlaşmasına denk düşmektedir.

Mezopotamya halklarının bu trajik gerçekliğinden sadece dış güçleri ve en başta Türk egemenlerini sorumlu tutmak, tükenişin eşiğine gelmelerini tek başına yabancı istila ve işgal olgusuna bağlamak elbette doğru olmayacaktır. Bu olumsuz duruma düşmelerinden en azından yabancı egemenler kadar bizzat bu halkların kendileri de sorumludur. Mezopotamya'nın yeryüzü cenneti olması, kuşkusuz onu her zaman saldırgan dış güçlerin ilgi odağı haline getirecek, istilalar ve işgalleri kaçınılmaz kılacaktı. Buna karşılık bu zeminde yaşayan ve buranın asıl sahibi olan halklar da bakılıp korunmak üzere kendilerine armağan edilen bu yeryüzü cennetini ne pahasına olursa olsun savunmak, hele onu terketmeyi aklına bile getirmemek zorundaydı. Ne yazık ki gerçekleşen bu olmadı. Yabancılar sonunda bu toprakların efendisi konumuna yükseldiler; bu toprakların asıl sahiplerini köleler ordusundan beter duruma düşürdüler. Ermeniler ve Asuriler (Süryaniler) kırılıp sürüldü, dünyanın dörtbir yanına savruldu. Kürt ulusu üzerinde de korkunç kırımlar uygulandı. Kürtlerden de dünyanın çeşitli köşelerine savrulanlar az olmadı. Yine de oldukça zayıf ve kölelik statüsü düzeyinde de olsa, bu toprakları terketmeyen Kürt halkı oldu.

PKK'nin ortaya çıktığı koşullarda, Kürt halkı kendi adını bile telaffuz edemeyecek kadar zavallı bir durumu yaşıyordu. Kürt gerçekliğinin belli belirsiz varlığının yanısıra, hem Türkiye'de, hem de Kürdistan'da farklı ulusal yapıların esamesi bile okunmuyordu. Türk egemenlik sistemi farklı ulusal yapılanmaları terörle sindirmiş ve susturmuştu. Kök kurutma politikası bu alanda kesin sonuca ulaşmış gibi görünüyordu. PKK hareketi, özünde Türk egemenlik sisteminin ve onun en son ifadesi olan TC'nin bu **kök kurutma** politikasına karşı bir devrimci tutum, eylem ve örgütlenme olarak gelişti. Daha ideolojik oluşumu aşamasında bu hareketin saflarında farklı uluslar ve ulusal azınlıklardan devrimciler de yer aldı. Türk halkının bağrından çıkan ve PKK hareketinin ilk örgütleyicilerinden olan yiğit devrimci önder **Haki Karer** yoldaş, aynı zamanda çağdaş ulusal kurtuluş savaşı ve özgürlük yürüyüşünde Kürdistan'ın ilk şehidi oldu. Bu durum PKK hareketinin son derece önemli bir özelliğine işaret ediyordu: PKK sadece dar anlamda Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü değildi. PKK hareketi, aynı zamanda ve esas olarak Mezopotamya'nın bir halklar cenneti kimliğiyle yeniden yaşama dönüşünün öncüsüydü; onun mücadelesi halkların yeniden yeşerip çiçeklenmesine görkemli bir başlangıçtı.

Sömürgeci Türk devleti, Türk egemen sınıflarının geleneksel soykırım politikaları ve uygulamalarıyla bir tarihsel hesaplaşma hareketi olarak doğan PKK hareketinin gelişimine kısa bir süre içinde 12 Eylül askeri-faşist darbesiyle karşılık verdi. Göstermelik sivil kurumları devreden çıkararak, devlet yönetimini tamamen ele geçiren faşist Türk ordusu, Mezopotamya halklarının tarihten silinmek istenmesinin sorumlusu olan emperyalizmin desteğini de arkasına alarak, henüz yeni yeni filizlenen özgürlük hareketini yok etmek üzere atağa geçti. Kürdistan'ı adeta yeni baştan işgale tabi tuttu. Halk kitleleri üzerinde vahşi bir terör temelinde korkunç pasifikasyon uygulamalarına girişerek, halkın kurtuluş umutlarını öldürmeye çalıştı. Düşmanın amacı belliydi: Faşist generaller çetesi, özellikle Kürdistan somutu açısından kılıç artıkları olarak değerlendirdiği devrimci-yurtsever güçleri yok ederek, inkar ve imha politikasının mutlak başarısı önünde pürüz oluşturan engelleri bertaraf etmek istiyordu. Bunun yanısıra düzen için hiç de ciddi bir tehdit teşkil etmeyen ve bir yönüyle düzenin meşrulaştırılmasına hizmet eden Türkiye sol güçlerini ise, Kürt sorununun varlığından söz ederek "ulusal birlik ve bütünlük" politikasıyla oynadığı için cezalandırıyordu. Darbeyle iktidarı gasp eden özel savaş yönetimi, Türkiye cephesinde kısa bir süre içinde sonuç almakta gecikmedi. Sosyal-şoven sol, darbecilerden gerekli mesajı alacak ve bundan böyle düzenin yaramaz çocuğu rolünü bir yana bırakarak suskun-

luğa gömülecekti.

12 Eylül faşizmi koşullarında Kürdistan'daki zindanlarda soylu direnişler vardı. Başka bir değişle PKK'li savaş tutsakları zindanları temel direniş odağı haline getirmişler; dizginsiz bir terör uygulamasına dayalı olarak geliştirilmek istenen teslim alma ve itirafa zorlama politikasını boşa çıkarmışlardı. PKK'yi kendi amaçlarına karşıt konuma düşürme girişimlerine karşı gelişen zindan direnişi, eşine ender tanık olunur kahramanlığına rağmen, devrimci direniş bayrağının yeniden yükseltilmesinde ancak bir köprü olabilirdi. Maddi planda sömürgeci-faşist düşmana karşı sonuç alıcı bir devrimci savaşımın geliştirilmesi esas olarak özgür mücadele koşullarında bulunan devrimci güçlerin göreviydi. Zindan direnişi aynı zamanda bu göreve sımsıkı sarılmanın karşı durulamaz çağrısı oldu. Başkan Apo'nun komutası altındaki PKK kadro ve savaşçıları, yurt dışında birkaç yıllık bir siyasal, askeri eğitim ve hazırlık sürecinden geçtikten sonra, tekrar Kürdistan topraklarına döndüler. Bu, Kürdistan tarihinin en uzun yürüyüşüydü. Kürdistan zemininde ortalama iki yıl sürdürülen silahlı propaganda döneminin ardından, 1984 yılında gerçekleşen 15 Ağustos Devrimci Atılımı'yla, Kürdistan halkını büyük özgürlük yürüyüşüne kaldıran gerilla savaşı başlamış oldu.

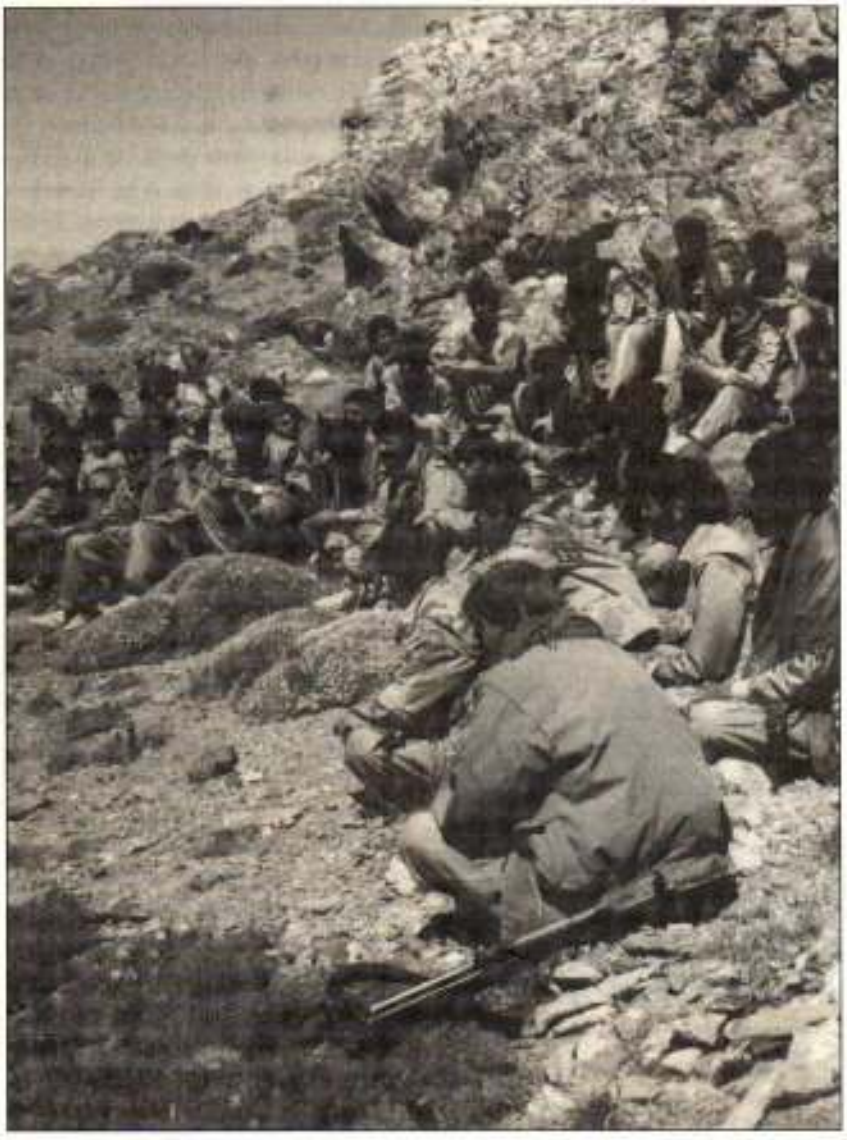
15 Ağustos Atılımı, tepeden tırnağa militarizm kesilmiş, sorunların çözümünde süngü ve kurşundan başka bir yöntem tanımayan tarihin en barbar egemenlik sistemlerinden birine karşı gerçekleştirildi. Bu yönüyle bu atılım en büyük güç dengesizliği koşullarında başvurulan bir tarihsel çıkış özelliğini taşımaktadır. Tabii sorun sadece bu da değildi. Halk kitlelerinin içinde tutulduğu ağır pasifikasyon koşulları ve Kürt insanının yabancı egemenlik altında müthiş düşürülmüşlüğü de dikkate alındığında, güçler arasındaki dengesizlik korkunç bir uçuruma dönüşüyordu. Öte yandan bizzat hareketin saflarında umut zayıflığının yol açtığı ağır ve kararsız davranışlar vardı. Bunlar dönemin kesin çözümünü istediği görevlerin yerine getirilmesini engelliyordu. Dolayısıyla hiçbir çağdaş ulusal kurtuluş hareketinde, halkı bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşüne kaldıran bir atılım bu denli ağır ve olumsuz koşullarda gerçekleştirilmemiştir. Ortamın ve dönemin bütün olumsuzluklarına rağmen, temelinde en soylu insan emeği ve çabasının bulunduğu bu tarihsel adımın atılmış olması, halkın bağımsızlık ve özgürlük davasına derin bağlılığın, engin vatan sevgisinin, düşkünlüğü ve köleliği kesinlikle ortadan kaldırma kararlılığının, büyük cesaretin ve zafere olan inancın eseridir.

PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümü dolayısıyla yaptığı bir değerlendirmede, PKK'nin bu adımı düşkün insana karşı geliştirdiğini vurgulamakta ve devamla *"Biz bu adımı, kendini düşkünce yaşamaya layık görenlere dayatarak ilerlettik. Biz bu adımı, zulüm düzeninin kendine olan güvenini sarsarak ilerlettik. Biz bu adımı, insan olamaz sıfatını kendine layık görenlere ve buna içine sindirenlere dayattık. Büyük iddiamız olmasaydı, bu adımın atılmasına cesaret edilemeyeceği çok açıktır"* demektedir. Bu sözlerden de anlaşılacağı gibi, 15 Ağustos Atılımı eylemliliğini salt faşist-sömürgeci düşman hedeflerine yöneltilmiş başarılı bir eylemler dizisi olarak değerlendirmek son derece hatalıdır. Bu eylemlilikle vurulan, aynı zamanda, kölelik düzeni altında yaşamayı ve hayvanlara bile reva görülemeyecek bir sosyal statüye mahkum edilmeyi kader olarak kabul eden geleneksel Kürt kişiliğidir. Vatan kavramından, ulusal kişilik ve onurdan, bağımsız ve özgür yaşamaktan, kısacası temel insanlık değerlerinden tamamen habersiz bu kişiliğe yönelinmese, bu kişiliğin her ne pahasına olursa olsun dönüşümü esas alınmasa ve bu temelde devrime yürünmeseydi, 15 Ağustos devrimci eylemliliği oldukça kısa soluklu bir kahramanca çıkışın ötesine geçemeyecekti. Bu açıdan 15 Ağustos Atılımı'nı köle bir halkın, alabildiğine köklü bir özeleştiri temelinde kendi gerçekliğiyle birlikte Türk egemenlik sistemine karşı ayağa kalkışı biçiminde ele almak gerekir. Halkın başlangıçta kitlesel bir tarzda eyleme katılmamış olması bu gerçeği asla değiştiremez. Halkın iradesini en üst düzeyde kendisinde somutlaştıran öncünün bu konudaki berrak bilinci ve engin kararlılığı, kendi kimliğine sahip çıkma gücünden bile yoksun olan Kürdistan halkını, çağın tüm gericiliğini arkasına almış bir faşist-sömürgeci egemenliğe karşı özgürlük için savaşan bir halk konumuna yükseltmiştir.

Bu gerçeği biraz daha açmakta yarar vardır. Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK'nin bu tarihsel adımı attığı dönemde Kürdistan'daki durumu çok özlü bir biçimde ortaya koymaktadır: *"...Atılımımızın ilk ortaya çıktığı dönemde Kürdistan halkı kendini koyvermenin, kendinden kaçmanın, kendini en aşağılık bir durumda tutmanın sınırsız ve ölçüsüz konumunu yaşıyordu. Mutlaka sahip çıkılması gereken değerler için bu adımı atmada kendini en ileri düzeyde sorumlu tutması gerekenlerin, göstermesi gereken tutumların en sağcısını ve en oportünistçesini göstermesi, buna adeta tapınması gerçeği ile yüzyüzeydik. İnsanlar bu dönemde düşkündü. Değil yoldaşça bir ilişki, yoldaşlıkla oynamayı marifet bilen bir durumdaydılar. Yaramaz çocukların oyunları zevkli oyunlardır. Bunlarınki çocukların oyunları da değil, düşkünlerin oyunuydu; sokak serserilerinin, lümpenlerin, mahalle kabadayılarının veya kölelerin en iğrenç davranışlarını, oyunbazlığını yaşıyor ve bu anlamda kendilerini aldatıyor, hatta hem çok iyiniyetlice, hem de fedaice yaşamlarını düşünüyor, yaşamlarına en büyük saygısızlığı yapacak kadar kendinden geçmişçesine oynuyorlardı. Bunlar bizzat kendi yaşamlarına değer vermiyorlardı. Yaşam nasıl kurulur, yaşam nasıl ilerletilir; bunları bir tarafa bırakmışlar, sürekli sızlanmacı, yerinmeci, verem ettiren bir durumun kendisiyle karşı karşıyaydılar..."* Evet, parti saflarına da yansıyan bu olumsuzlukların uzun bir geçmişe dayanan tarihsel kökleri ve toplumsal bağlantıları vardır. Açık cepheden düşmana karşı geliştirilecek devrimci savaşın başarısı, işte bu olumsuzluklara karşı yürütülecek mücadelenin başarısına bağlıydı. İkincisinde başarı kazanmadan birincisinde sonuç almak, düşmana karşı devrimci savaşı derinleştirip yaygınlaştırmak olanaksızdı. Vatanını kolayca terketme, özgür yaşama metelik kadar değer biçmeme, en azından nesnel planda çağ-

daş yaşamın ölçütlerine karşı canice davranma ve üstüne üstlük böyle bir durumda bile hala yaşamaktan söz etme soysuzluğuna karşı kararlı bir savaşım verilmemiş olsaydı, sömürgeci egemenliğe karşı ulusal kurtuluş savaşında bir arpa boyu kadar bile yol alınamazdı.

Kürdistan'da boyveren ulusal kurtuluşçu gelişmeyi ve Türkiye devrimci-demokratik hareketini bastırma ve ezmede kesin başarı kazandığından emin görünen faşist 12 Eylül rejimi, 15 Ağustos Atılımı karşısında bir bakıma hazırlıksız yakalanmıştı. Faşist generaller çetesi aslında böyle bir gelişmeyi beklemiyordu. Onun için sürpriz olan bu gelişme, olsa olsa intihardan başka bir anlamı bulunmayan bir ayaklanma girişimi olabilirdi. Nitekim Kürdistan'da geçmişte meydana gelen isyanlar ve ayaklanmaları düzenli orduyla bastırma deneyiminden yola çıkarak, hareketin üç gün içinde ezileceğini ilan etti. Kürdistan adına yola çıktıklarını iddia eden kimi güçlerle sosyal-şoven bazı çevreler de atılımın kaderi hakkında farklı düşünmüyorlar, kısa bir süre içinde bastırılacağına inanıyorlardı. Bu güçlerin içinde en iyi niyetli olanları bile 15 Ağustos Atılımı'nı zamansız gerçekleşen maceracı bir girişim olarak değerlendiriyorlardı. Evet, zamanlama gerçekten dikkate alınması gereken bir olgudur. Özellikle kapsamlı ulusal ve toplumsal sorunlar düzeyinde yapılması gereken işlere zamanında karşılık verilebilirse gelişme olanağı yakalanabilir. Tersi durumda tarihin gelişim çarkını ileriye doğru yürütmek mümkün değildir. Faşist generaller güruhunun bu atılım öncesinde nasıl pervasızca hareket ettiği, zindanlarda nasıl bir vahşet uyguladığı, Türkiye ve Kürdistan'ı halklar için nasıl açık bir zindana dönüştürdüğü, devrimci tutsaklar hakkında çıkarılan idam kararlarını nasıl infaz ettirdiği çok iyi bilinmektedir. Eğer bu atılım gerçekleşmemiş olsaydı, halklarımızın kurtuluş umudundan bir eser kalabilir miydi? Sırada bekleyen yüzlerce idam cezasının infazını durdurmak mümkün müydü? Darağacına çekilen her devrimciyle birlikte katledilmek istenen gerçekte halkların kurtuluş umudu değil miydi? Faşist cunta Türkiye'yi "huzur ve sükunete kavuşturmak" için bu uygulamalara başvurduğu iddiasındaydı. Bu çetenin sözünü ettiği huzur ve sükunet mezarlığa özgü bir huzur ve sükunetti. Bu durumda 15 Ağustos Atılımı'nı "zamansızlık ve maceracılık"la suçlamak, "Bırakın faşist cunta istediğini yapsın, Türkiye ve Kürdistan'ı bir mezar suskunluğuna gömmek istiyorsa gömsün" demekten farksızdı.

PKK'nin ulusal direniş savaşını geliştirme çabalarına yönelen saldırılar sadece ideolojik plandaki saldırılarla sınırlı kalmadı, politik ve pratik alana da yansıdı. PKK'nin ileriye doğru atacağı her adımı kösteklemek için, özellikle Avrupa zemininde emperyalizm kaynaklı sayısız komplo ve provokasyon tezgahlandı. Mülteci sosyal-şoven güçler ve işbirlikçi Kürt çevrelerini yedeğine alan Avrupa sosyal-demokrasisi, PKK hareketini yalnızlaştırmaya ve teslim almaya çalıştı. Avrupa emperyalizmi, Kürdistan'ın bölünüp parçalanması ve paylaşılmasının asıl sorumlusuydu. Gerçekten kuruluşu döneminde TC'nin, Kürdistan'ı bölüp parçalayacak ve en büyük parçasını egemenliği altına alacak gücü yoktu. Bu nedenle bağımsız ve özgür bir Kürdistan hedefine doğru yürüyen PKK'nin emperyalizmce düşman sayılması ve saldırı hedefi haline getirilmesi anlaşılır bir şeydi. Ancak sosyal-şoven güçler ve çeşitli Kürt çevreleri sosyalistlik, devrimcilik ve yurtseverlik iddiasında bulunuyorlar; buna karşılık PKK'yi karşı-devrimcilikle suçluyorlardı. Kuşkusuz PKK'nin önderlik ettiği direniş savaşı devrimci ve yurtsever olanla olmayanı, halkın yaşamsal çıkarlarını gerçekten temsil edenle bu çıkarların karşısına dikileni birbirinden ayırmanın mihenk taşıydı.

15 Ağustos Atılımı'nın sürekli kılınması, yani bu atılımla birlikte başlayan gerilla savaşının Kürdistan çapında derinliğine ve genişliğine yayılması, sözünü ettiğimiz güçlerin halk gerçekliği karşısındaki suçlu konumlarını açığa çıkaracaktı. Bu güçler kendi suçluluklarını örtbas etmek için PKK'yi de suçlu durumuna düşürmek istiyorlar, direniş hamlesine bu yüzden saldırıyorlardı.

Partimiz daha önceleri ve bu süreçte sürekli birlik çağrılarında bulundu. Devrimci mücadelenin en zor görevlerini kendisinin omuzlayacağını, kendi dışındaki güçlerin daha sınırlı görevlerle yetinebileceğini belirtti. Elbette PKK, kimseyi zorla kendi platformuna çekmek istemiyordu. Ancak kendilerine yakıştırdıkları soylu sıfatların bir gereği olarak, bu güçlerin en azından kendisinin başlatacağı direniş hamlesi önünde engel oluşturmaması gerektiğini dile getirdi. Ne var ki partimizin bu çağrıları yıllarca olumlu karşılık bulmadı. Öncünün halkla bütünleştiği ve gerilla savaşının kesinlikle bastırılamayacağı belirginlik kazandıkça, TKP örneğinde görüldüğü gibi bu güçlerden bazıları doğrudan Türk faşist rejimiyle bütünleşti. Aslında bu bütünleşme bile kendi başına olumlu bir gelişmeydi. Kendilerine devrimci adını yakıştıran, ama gerçekte burjuvazinin sol içindeki ajanları ve uzantıları olan böylesi güçlerin yüzlerindeki maskenin düşürülmesi, gerçek devrimci hareketin önüne dikilmiş gerici bir barikatın temizlenmesi demekti. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte, doğuşu uzun bir sürece de yayılsa, Türkiye'de gerçekten ihtilalci bir sosyalist hareketin gelişmesinin yolu böylece düzlenmiş oluyordu. Öte yandan, PKK, bu güçlerin Türkiyeli devrimcilerin onurunu çiğnemelerine de fırsat tanımadı. Türkiye devrimci-demokratik hareketinin direniş geleneği ile birlikte, bu yıllarda korkunç insanlık suçları işleyen 12 Eylül rejimine, onun hiçbir sınır tanımayan her türlü zulüm ve zorbalığına karşı son nefesine kadar direnen devrimcilerin anılarına sahip çıktı. Onların çektikleri acıların hesabını sormak gerektiğini, bunun da halklarımıza kan kusturan bu rejime karşı zafere doğru ilerleyen direniş savaşını kökleştirmekten geçtiğini bilerek, anılarına sadakatle bağlılığın gereklerini yerine getirmeye çalıştı.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, bu tarihsel adımın üzerinden geçen dokuz yıllık süreçte Kürdistan'da ortaya çıkan gelişmeler ve Kürdistan'ın geçirmiş olduğu değişiklikler gözler önündedir.

Gerçi Kürdistan tam bağımsız olmaktan henüz çok uzak bulunmaktadır. Ama Kürdistan'da devrimci gelişmenin sıfırın altındaki noktalardan başlayarak ortaya çıkarıldığı gözönüne getirildiğinde, ülkemizdeki değişikliğin son derece kapsamlı olduğu açıkça görülecektir. Türk burjuva egemenliği her yönden ulusal kurtuluş savaşımızın kuşatması altında bulunmaktadır. Kürdistan halkı, faşist-sömürgeci düşmana karşı topyekün bir mücadele içine girecek düzeyde yoğun bir eylemlilik halindedir. 15 Ağustos Atılımı ile başlayan ve serîhildanlarla bütünleşerek gelişen gerilla savaşı sonucunda, ülkemizdeki halk savaşı denge aşamasına getirilmiştir. Düşman cephesi tam bir kısır döngü halinde iflas etmiş politikaları ve taktiklerini tekrarlamaktan öteye gidememektedir. Halk savaşında denge aşamasına giren Kürdistan, Türkiye'yi de yoğun bir hareketlilik içine çekmekte; savaş harcamalarının alabildiğine azdırdığı enflasyonla bir türlü dizginlenemeyen yaşam pahalılığı, Türkiyeli emekçileri daha radikal bir muhalefet geliştirmeye yöneltmektedir. Evet, daha önceki yıllarda kaybeden hep Kürdistan olurken, 15 Ağustos Atılımı'nın üzerinden geçen yıllar halkımız için kazanım yılları haline getirilmiştir. Sayısız zorlukları altederek ve engelleri aşarak savaşımını kararlılıkla sürdüren PKK, bu yılları düşmanla hesaplaşma yılları haline getirmeyi başarmış; düşmanla nihai hesaplaşmanın koşullarını alabildiğine olgunlaştırmıştır.

15 Ağustos Atılımı'nın üzerinden geçen dokuz yıllık soylu direniş savaşı süreci, birleşemez denilen halkımızın birliğini somut bir olgu düzeyine çıkarmıştır. Daha kapsamlı ve kesin zafere yürüyen bir savaş için çok daha geniş bir ulusal ve siyasal birlik yaratma, halk savaşının ulaştığı gelişme düzeyinin bir dayatması ve düşmanın kirli savaşının hedefi durumunda bulunan halk kitlelerinin karşı durulamaz bir istemi olarak gündemi zorlamakta ve ulusal güçlerin birliğini kaçınılmaz kılmaktadır. Bunun sonucu olarak, çeşitli sorunlarla yüklü olsa ve ağır aksak yürüse de, bu alanda ciddi gelişmelerin yaşandığını vurgulamak gerekir. Geçmişte PKK'ye düşman gözüyle bakan çeşitli Kürt örgütleri bugün en azından PKK ile diyalog halinde bulunmaktadır. Bu güçlerden bazılarıyla PKK arasında ittifak protokolleri yapılmıştır ve bu ittifakların bir ulusal kurtuluş cephesine kadar götürülmesine çalışılmaktadır. Bu gelişme ulusal kurtuluş çizgisinin zaferidir.

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına

girerken, birlik çabaları Kürdistan'daki farklı halk gruplarını, etnik ve dinsel toplulukları da kapsamına alarak derinleşmektedir. 1993 yılı içinde Başkan Apo'nun Süryani halkının temsilcileriyle yaptığı anlamlı görüşmeler bunun en somut kanıtıdır. Kürdistan toprakları, üzerinde yaşayan Kürt ulusuyla birlikte diğer etnik ve dinsel toplulukların tam bir özgürlük içinde gelişip serpileceği ve kardeşlik içinde yaşayacağı bir yeryüzü cenneti olmaya doğru kararlı ve emin adımlarla ilerlemektedir.

Atılımın son bir yıllık döneminde meydana gelen gelişmeler

Abdullah ÖCALAN yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümü vesilesiyle yaptığı bir konuşmada, *"Savaşı başlatmak çok önemlidir, savaşı sürdürmek daha da önemlidir, savaşta yenilmemek çok çok önemlidir. Eğer bu savaşın verildiği tarih bizim tarihimizse, içinde gerçekleştiği halk bizim halkımızsa, bir gününü sürdürmek bile çok büyük bir direniştir. Hem de yenilmeden -savaşı- sürdürmek çok önemlidir. Bir denge durumuna doğru gitmek çok çok daha önemlidir. Şimdi bunu yaşıyoruz"* diyordu. NATO'nun ikinci büyük ordusuna sahip olan Türk faşist rejiminin hiçbir yasa ve kural tanımayan ölçüsüz saldırılarına, halkları soykırımdan geçirme ve direnişlerini kırma alanındaki tarihsel barbarlık pratiğine, emperyalizmin deneyiminden de yararlanarak alabildiğine tırmandırdığı özel savaşa, Kürt işbirlikçilerini en üst düzeyde saldırılarına ortak etmesine, uluslararası emperyalist çevrelerle birlikte tezgahladığı bir yığın komplo ve provokasyona rağmen, Kürdistan'da başlatılan halk savaşının yenilgiye uğramadan gelişimini sürdürmesi ve denge durumuna doğru ilerlemesi gerçekten eşine ender rastlanan bir direnişti. Bu direniş, Kürdistan tarihi açısından başlı başına benzeri bulunmayan görkemli bir zaferdi.

Tarihsel 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yılında, sömürgeci düşman Demirel-İnönü koalisyon hükümetiyle kan tazelemeyi deneyerek saldırgan savaşına yüklenmiş; bunun yanısıra uluslararası alanda görülmemiş bir diplomasi atağına girişerek, PKK'yi dışarda tecrit etmeye ve Kürdistan'da sürdürdüğü kirli savaşa destek kazanmaya çalışmıştı. Demirel-İnönü suç ortaklığı sonucunda sözümona 12 Eylül rejimiyle çatışmalı bir hükümet yönetimi devralıyor, böylece sözde Türkiye'ye demokrasi gelmiş oluyordu. Faşist cunta tarafından Demirel'in bir süre denetim altında tutulmuş ve İnönü'nün parti kuruculuğu veto edilmiş birer politikacı olmaları, özellikle uluslararası alanda yeni hükümetin gerçek niteliğini maskelemeye hizmet ediyordu. Yine Demirel-İnönü ikilisi Kürt realitesini tanıdıklarını açıklamışlar ve Kürt sorununun siyasal çözümü konusunda uluslararası kamuoyunu bir beklenti içine sokmuşlardı. Ancak çok kısa bir zaman aralığı içinde bu hükümetin Kürdistan'daki saldırgan savaşı önceki bütün hükümetlerden çok daha şiddetli bir biçimde sürdürmekte kararlı bir özel savaş hükümeti olduğu kesinlik ve açıklık kazandı. Tamamen bilinçli bir tercihle Hikmet Çetin gibi bir Kürt hainini dışişleri bakanlığına getiren Türk özel savaş hükümeti, PKK aleyhinde bir açıklama yaptırabilmek, ya da PKK'nin bir "terör örgütü" olduğu biçiminde demeçler alabilmek için, dışarda çalmadık kapı bırakmadı. Uluslararası dayanaklarını harekete geçirerek PKK'nin üzerine saldırtabilmek için tüm gücünü ve olanaklarını ortaya koydu. İlişkili ilişkisiz her platformda "PKK terörü" konusunu gündeme getirerek, herkesi kendi suçlarına ortak etmeyi denedi. Güney Kürdistanlı reformist ve işbirlikçi politikacıları bile bu diplomatik seferberliğe dahil etti; Washington'da ve Batı Avrupa ülkelerinin başkentlerinde kendilerine PKK'nin bir "terör örgütü" olduğu tarzında açıklamalar yaptırdı.

Politik yaşamını devrimcilerin kanıyla yoğurmuş Demirel ile Kürt kasabı İnönü'nün cellat geleneğini devralan oğul İnönü'nün başını çektiği özel savaş hükümeti, Kürdistan'ı bir kan deryasına çevirerek halkımızın umutlarını söndürmekte kararlı olduğunu göstermek için de kolları sıvamıştı. Faili kontrgerilla olan cinayetler bu hükümet döneminde korkunç rakamlara ulaştı. Özellikle serîhıldanların yoğunlaştığı kent merkezlerinde halk kitlelerini korkutup sindirmek için bu yöntemle yüzlerce yurtsever katledildi. Köy yakma ve köyleri boşaltma uygulaması alabildiğine hızlandırıldı. Ek teşviklerle çekici hale getirilen köy koruculuğu daha da yaygınlaştırılmak, hainler ve işbirlikçi aşiret güçleri yoğun bir tarzda silahlandırılmak istendi. Sömürgeci ordu, Kürdistan'ın bütün dağlık alanlarını ve köyleri bombalamak üzere seferber edildi. Tepede sağlanan ulusal mutabakat tabana da yansıtılmaya ve körüklenen şovenizmle azgın bir Kürt düşmanlığı geliştirilmeye çalışıldı.

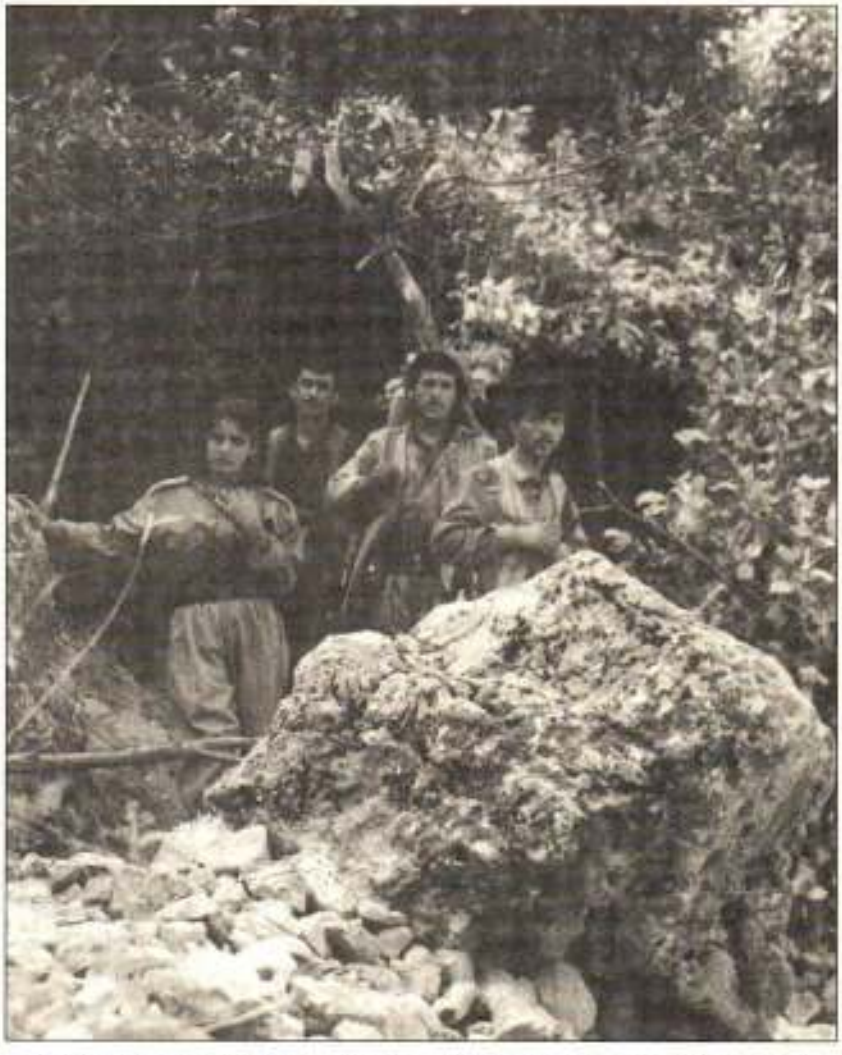
Düşman cephesinin savaşı bütün alanlarda yoğunlaştırmasına karşılık, 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yılında ulusal kurtuluş savaşımız da boyutlanarak gelişimini sürdürdü. Nicelik ve nitelikçe gelişip güçlenen ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz, gerilla savaşını Kürdistan'ın hemen her köşesine yaydı. Milis örgütlenmesinde ciddi gelişmeler kaydedildi. Cephe örgütüne kavuşmayan köy, gerillanın bulunmadığı dağ kalmadı. Bu yıl aynı zamanda halkımızın da nicelik ve nitelik olarak hiçbir dönemle karşılaştırılmayacak ölçüde ulusal kurtuluş savaşına katıldığı bir süreç oldu. Hem ülke zemininde, hem de yurt dışında kitlelerin eylemsel çıkışlarında dev bir patlama ortaya çıktı. Cizre, Şırnak ve Nusaybin'de temelleri atılan serîhıldanlar, Kürdistan'ın yüzlerce ilçesini ve illerini de kapsamına alarak büyüdü. Avrupa'da 100 bin kişilik yürüyüşler, 100 binden fazla kişinin katıldığı kutlama geceleri gerçekleştirildi. Düşmanın bütün kuşatma ve ezme seferlerine rağmen, halkımızın kararlı bir biçimde sahip çıktığı ulusal kurtuluş davası dünya kamuoyunda da hatırı sayılır bir sempati ve destek kazanmayı başardı. Böylece düşmanın özel savaş cephesini gerileterek, düşman ordusunu ve özel savaş kollarını nefes alamaz duruma getiren ulusal kurtuluş savaşımız, denge durumuna doğru ilerleyerek 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılına girmiş oldu.

15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümünde düşman Şırnak'ta olduğu gibi sivil halkı saldırı hedefi haline getirerek tam bir katliam provasına girişti. Bu temelde gerilla ile halk kitlelerinin

bütünleşmesini kırmaya çalıştı. Gerilla güçlerinin kente saldırdığı yalanına sarılarak, Şırnak'ta halktan çok sayıda insanı katletti. Aynı şekilde yoğun hava saldırılarıyla gerilla güçlerini etkisiz hale getirmeyi denedi. Bu durumda kurtuluş kuvvetlerimiz düşmanın bu taktiğini boşa çıkarmayı ve daha önce başlayan karakol sökme eylemlerine hız kazandırmayı, böylece gerilla eylemliliğine niteliksel bir aşama yaptırmayı hedeflemekteydi. 30 Ağustos 1992'de **Helena,** 13 Eylül'de **Bêzelê** ve 29 Eylül'de **Rubarok** taburlarına yönelik olarak gerçekleştirilen baskınlar, sömürgeci düşmanın Kürdistan'dan sökülüp atılması sürecini pratik olarak hızlandıran eylemler niteliğine sahipti. Kapsam, yönelim ve sonuç bakımından, bu eylemler mücadele tarihimizin en büyük eylemleriydi. Düşman kuvvetleri bu eylemler sırasında yüzlerce kayıp verdiler. Denilebilir ki, sömürgeci Türk devleti kendi tarihi boyunca ilk defa bu denli asker kaybı bilançosuyla yüzyüze geliyor, ordusu ilk kez peş peşe bu denli ağır kayıplar veriyordu. Yeni dönem eylemliliğine büyük bir açılım yaptıran bu baskınların düşmanda derin bir şok etkisi yarattığı açıkça görülüyor, düşmanın inisiyatifi ele geçirme girişimi akamete uğruyordu. Kürdistan sömürgeciler için tam bir cehenneme dönüşüyordu.

Kürt halkı kendi tarihi boyunca en büyük darbeyi kendi içinden çıkan ihanetten yedi. İşbirlikçilik ve ihanet, sıkıştığı her dönemde yabancı egemenlerin imdadına yetişti. Kürdistan'ı egemenlik altına almak isteyen dış güçler, hemen her dönemde Kürtlerin bu içsel zaafını çok iyi değerlendirdiler. Ülkemizde kendi egemenliklerini tesis etmek ve bu alanı birbirlerine karşı bir tampon bölge olarak kullanmak için, işbirlikçi aşiret güçlerini satın alarak, kendi amaçlarına ulaşmaya çalıştılar. Yüzyıllar öncesinden sürüp gelen bu durum süreç içerisinde giderek yaygın bir hal aldı ve iç çatışmalara dönüşerek varlığını sürdürdü. Kuzey Kürdistan'daki işbirlikçi ve hain güçleri "köy koruculuğu" tarzında örgütleyerek; ulusal kurtuluşçu gelişmenin karşısına çıkaran TC, bununla yetinmeyerek, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki oluşumlara da el attı. Daha önce "Başkaları Irak Kürtlerini kullanırken, biz neden kullanmayalım" diyen Özal yönetimi Güney Kürdistanlı güçlerle ilişkiler kurmuş; daha doğrusu önceleri gizlice sürdürülen ilişkileri legale çıkarmıştı. Özellikle Barzani ailesinin yönetimindeki KDP'nin TC ile çok eski tarihlere uzanan ilişkileri vardı.

TC ile Güney Kürdistanlı örgütler arasındaki ilişkiler ve işbirliğinin hangi esaslar üzerinde geliştirildiği ve hangi güçleri hedef aldığı çok iyi biliniyordu. Ama bütün dünyanın bu ilişkilerin içyüzünü görmesi 1992 yılı Ekim'inin başında gerçekleşti. Federe Kürt Devleti'nin kuruluş ilanının hemen ertesinde, KDP ve YNK'ye bağlı peşmergeler, Güney Kürdistan'da üslenmiş olan ARGK kuvvetlerine karşı yoğun bir saldırıya geçtiler. 1 Ekim'de başlayan bu saldırının gerisinde sömürgeci Türk Devleti ile ABD ve Batı Avrupa emperyalizmi yer alıyordu. Aslında bu saldırı çok daha önceden Ankara ve Washington ile Batı Avrupa ülkelerinin başkentlerinde tartışılıp kararlaştırılmıştı. Mesut Barzani ve Celal Talabani Mayıs ayından başlayarak Türkiye, ABD ve Batı Avrupa ülkelerinin başkentleri arasında mekik dokumuşlar; her yerde PKK'nin bir "terör örgütü" olduğu yolunda demeçler vermişlerdi. Emperyalizmin "yeni dünya düzeni"nin Ortadoğu'da hayata geçirilmesinin önünde engel olan PKK'nin ortadan kaldırılması gerekiyordu. Bu, TC ile birlikte önde gelen emperyalist devletlerin de istemiydi.

Güney Savaşı'nın üzerinden yaklaşık on ay geçtikten sonra, NATO Avrupa Müttefik Kuvvetler Başkomutanı John Shalikashvilli, PKK'nin NATO için yeni tahrik unsuru olduğunu söyleyecek, ittifak olarak buna karşı mücadele edilmesi gerektiğini açıklayacaktı.Tabii Federe Kürt Devleti'nin kuruluş ilanına TC ve emperyalist Batı'nın sessiz desteği de bu saldırı koşuluna bağlanmıştı.

Ulusal kurtuluş kuvvetlerini imha etmeyi amaçlayan saldırı planı kuşkusuz çok daha kapsamlıydı ve ağırlıklı bölümü Kuzey Kürdistan'da bulunan gerilla kuvvetlerinin imha edilmesini de içeriyordu. Nitekim Güney Savaşı başladığı sırada, TC, Kuzey Kürdistan'da da savaşı tırmandırmış, kasabalarda katliamlara girişmiş, hava kuvvetlerini seferber ederek kırsal alanlar ve dağlık kesimleri yoğun bir bombardımana tabi tutmuştu. "Sandviç Operasyonu" adı verilen bu topyekün saldırı savaşını yönetenlere göre peşmergeler Güney'den, faşist Türk ordusu ise Kuzey'den ilerleyerek gerilla kuvvetlerini sürüp arada sıkıştıracaklar; örsle çekiç arasında ezip yok edeceklerdi. Zaten kış mevsimine giriliyordu ve gerillanın kış hazırlıklarını yapmasına izin verilmeyecekti. Doğu Kürdistan ile Suriye'ye açılan yollar tutulacak, bu temelde İran yönetimiyle diplomatik kanallar işletilerek anlaşmaya varılacak, sınırlara kaydırılan İran ordu birlikleri gerilla güçlerinin geri çekilmesini durduracaktı. "Çekiç Güç"e bağlı kuvvetler zaten savaşın içindeydi, savaşı yönlendiriyorlardı. Yine Türk subayları saldırıdan çok önce Güney Kürdistan'a geçmişlerdi ve doğrudan peşmerge saldırılarını yönetiyorlardı. Düşmanın beklentisi bütün çıplaklığıyla ortadaydı: Kuşatma altında Güney'den peşmerge saldırılarıyla hırpalanıp zayıf düşürülen gerilla kuvvetlerine son darbeyi faşist Türk ordusu vuracak; imhadan kurtulan sınırlı bir gerilla gücü kalmış olsa bile, bu da ağır kış koşullarında açlığa ve soğuğa yenilerek teslim olma yolunu seçecekti. Bu sayede Türk Devleti yıllardan beri üstesinden gelemediği "PKK belası"ndan kurtulmuş olacaktı.

Ancak düşmanın beklentilerinin tersine, gerilla kuvvetleri Güneyli işbirlikçi saldırganlar karşısında akıllara durgunluk veren bir direniş sergilediler; bunun da ötesinde bu güçlere ağır kayıplar verdirdiler. Gerilla kuvvetleri karşısında muazzam bir sayısal üstünlüğe sahip olan işbirlikçi güçlerin utanç verici bir yenilginin eşiğine gelmeleri üzerine sömürgeci Türk ordusu devreye girdi. Düşman zırhlı birliklerle karadan Güney Kürdistan'a girip gerilla mevzilerine saldırırken, hava saldırılarını da alabildiğine yoğunlaştırdı. 1974'teki Kıbrıs işgali esnasında kullanılan kuvvetleri kat be kat aşan kuvvetlerine rağmen, ulusal kurtuluş kuvvetleri karşısında ağır darbeler yemekten kurtulamadı. Türk ordusu Güney savaşındaki başarısızlığı ve yenilgisini yalanlar üzerinde inşa ettiği psikolojik propaganda çabalarıyla örtbas etmeye çalıştı. Güney savaşında gerillaların terkettiği bir kaç küçük tepeye işgalci karakterini belgelemek istercesine Türk bayrağı çekerek hayali zaferler üretti. Ama bütün bunlar gerçeği değiştirmeye yetmedi. Güneyli güçlerle ARGK kuvvetleri arasında ateşkes kararına varılması ve gerilla kuvvetlerinin bu temelde ülkenin daha elverişli alanlarına çekilmesi, cumhuriyet tarihi boyunca TC'nin tanık olduğu en ağır ve utanç verici yenilgi olarak tarih sayfalarına geçti.

Gerçeklerin mutlaka teslim edilmesi, hakkı olana hakkının verilmesi gerekir: PKK önderliğindeki gerilla kuvvetleri, Güney savaşında sadece Kürt işbirlikçilerine karşı savaşmadılar, sadece saldırgan Türk ordusuna karşı görkemli bir direniş ortaya koymakla kalmadılar; bunlarla birlikte, ABD ve Almanya başta olmak üzere, çeşitli emperyalist güçlere, ABD ve Batı Avrupa emperyalizminin konumlandırdığı "Çekiç Güç"e karşı savaştılar. Bu gerçeği gözardı ederek Güney savaşını sıradan bir PKK-peşmerge çatışmasına indirgemek, gerçekleri bile bile çarpıtmaktan başka bir şey olmayacaktır. Bir gazeteci-yazarın sözleriyle Güney Savaşı'nda PKK'nin karşısına yedi düvel dikilmişti. PKK bu savaşta bütün bunların yanısıra Kürdistan'ın diğer parçalarını egemenlikleri altında tutan sömürgeci devletleri de karşısına alarak bu savaşa girmişti. Belki bu savaşta askeri planda yenilgiye uğratılan Kürt işbirlikçiliği ile Türk sömürgeciliği olmuştu. Ama siyasal anlamda emperyalist sistemin Kürdistan politikası da kesin bir yenilgiye uğratılmış oluyordu. Nitekim Güney savaşının

ardından, PKK ve Kürdistan sorunu daha dayatıcı bir biçimde uluslararası politikanın gündemine oturdu. Batı kamuoyunda Kürt sorununun şiddet yöntemiyle çözülemeyeceği, Türk devletinin bu sorunu siyasal yollardan çözmek için PKK ile görüşmesi gerektiği doğrultusundaki istemler sıkça tekrarlanır oldu. PKK'nin Kürdistan halkının meşru temsilcisi olduğu dünya kamuoyunda daha güçlü bir biçimde kabul görmeye başladı.

PKK, bazı çevrelerin Güney Savaşı'nı bir kardeş kavgası olarak değerlendirmelerinin doğru olmadığını, tersine bu savaşın Kürdistan yurtseverliği ile işbirlikçilik ve ihanetin tarihsel hesaplaşması olduğunu açıklamıştı. Bu değerlendirme kesinlikle doğruydu ve PKK bu konudaki görüşlerinden en küçük bir ödün vermedi. Partimiz çok daha önceleri Kürdistan'daki feodal ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva önderliklerin karakterini ve çıkmazını ortaya koymuş; bu önderliklerin sömürgeci devletlerden birine ve emperyalizme dayanarak Kürdistan sorununu çözmeye çalışmalarını şiddetle eleştirmiş; bu yaklaşımın ve bu önderlikler arasında eksik olmayan iç çatışmaların ulusal kurtuluş sorununu alabildiğine ağırlaştırdığını belirtmişti. Bu gerçeklere rağmen, partimiz özellikle Güney Kürdistan somutunda adı geçen güçlerle çeşitli dönemlerde ilişkiler içinde oldu, hatta bozanın karşı taraf olduğu ittifaklar kurdu. Çelişkileri ortadan kaldırmayan bu ilişkiler kimi zaman çatışmalara dönüştü. Ama bu çatışmalar hiçbir dönemde Güney Savaşı'ndaki boyutlara ulaşmadı. Güney Savaşı'nın ardından ülkemizin bu parçasındaki örgütlerle yeniden ilişkiler kuruldu; çatışmalar yerini karşılıklı diyaloga ve ilişkilere bıraktı. Bu parçada yaşayan halkımız, iç çatışmaların acılı sonuçlarını en ağır biçimiyle tatmış ve işbirlikçilik karşılığında hangi bedellerin ödendiğine yakından tanık olmuş bir halk olarak, başından beri PKK'ye karşı geliştirilen saldırılara karşı tavır aldı. Partimizin Güney Savaşı'ndaki kahramanca direnişiyle yenilgiye uğratılamayacak veya en azından kolay kolay imha edilemeyecek bir ulusal kurtuluşçu gelişme yarattığını kanıtlaması ve Kuzey Kürdistan halkı başta olmak üzere ülkemizin diğer parçalarındaki halkımızın işbirlikçiliğe ve ihanete karşı kesin tavır alması, bu güçleri PKK ile ilişkilere zorlayan önemli etkenler oldu.

Güney Savaşı sonrasında Kuzey Kürdistan kökenli diğer örgütlerle PKK arasındaki ilişkilerde de önemli iyileşmeler görüldü. Adına mücadele denilemeyecek eski ilişkisizlik ve diyalog kopukluğu ortamı büyük ölçüde aşıldı. PKK ile bu örgütlerden birçoğu arasında ittifak protokolleri imzalandı. Bu ittifakların bir ulusal cephe örgütlenmesine kadar ilerletilmesi karar altına alındı. Kürt ulusal güçleri arasındaki bu yakınlaşma, siyasal ve moral açısından halkımız üzerinde gerçekten olumlu bir etki yarattı. Ulusal güçlerin direniş temelinde ulusal kurtuluş cephesinde birleşmesi, savaşın en ağır yükünü omuzlayan ve zafere kadar savaşma kararlılığını kanıtlayan halkımızın temel istemlerinden biri olarak, Kürdistan adına yola çıkan bütün güçleri etkisi altına aldı. PKK, 15 Ağustos Devrimci Atılımı ile başlattığı halk savaşını önemli bir aşamaya getirmişti. Bu aşamada ya fiilen ulusal kurtuluş saflarında yer alınacak, ya da bundan kaçınan güçlerin işbirlikçilik ve ihaneti tescil edilecekti. Ara yerde durmak veya böyle bir aşamada hakem rolüne soyunmak olanaksız hale getirilmişti.

Evet, Başkan Apo'nun da belirttiği gibi, Güney Savaşı sömürgeci Türk ordusunun PKK'ye ve PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürüttüğü bir özel savaş çerçevesiyle sınırlı değildi; bunun ötesinde amaçlar içeriyordu. Bu savaş ABD emperyalizminin başını çektiği saldırgan emperyalist sistemin Körfez'e yaptığı silahlı müdahalenin bir tür uzantısı biçiminde gelişti. Reel sosyalizmin çöküşüyle birlikte, PKK, daha da saldırganlaşan uluslararası emperyalist gericiliğin ezmeye çalıştığı bir devrimci hareket durumuna geldi. Bilinen olumsuzlukları ve eksiklikleri nedeniyle Irak rejimi bu saldırılar karşısında ciddi bir direniş gösterememişti. Bu zeminde Saddam rejimine alternatif olabilen ve emperyalist saldırganlığa karşı direnebilecek ölçüde güçlü bir muhalefet de yoktu. Yeterince olmasa bile, Körfez savaşıyla doğan elverişli ortamdan yararlanarak, emperyalist sistemin bölgedeki ileri karakolu durumunda bulunan faşist Türk rejimine karşı devrimci savaşı geliştiren PKK olmuştur. Ancak özellikle Güney Kürdistan'da işbirlikçiliğin emperyalizme dayanarak güç kazanması ve ortaya çıkan boşluğu doldurması, yine bununla birlikte pratik yönetimin içine düştüğü ciddi taktik yetersizlikler, partimizin öngördüğü daha güçlü bir devrimsel atılımın gerçekleşmesini engellemişti. Bu durumda sömürgeci Türk devleti uluslararası karşı-devrim güçlerini PKK'nin Ortadoğu'da emperyalizmin "yeni dünya düzeni"ne karşı en büyük tehditi oluşturduğuna ikna etmeye, dolayısıyla PKK'nin mutlaka imha edilmesi gereken bir güç olduğunu kanıtlamaya çalıştı. Diplomatik ataklarla süreklileştirilen TC'nin bu dayatmaları emperyalist çevrelerde onay ve destek buldu. Bu temelde Güney Savaşı'na gelindi. Kısacası, Demirel-İnönü ikilisinin başında bulunduğu özel savaş hükümeti, işbirlikçi çevreleri yanına çekerek ve tüm emperyalist çevrelerin desteğini arkasına alarak, Kürdistan'ın her tarafına yaydığı hava saldırıları ve katliam denemeleriyle mücadelemizi bitirmek, en sonunda Güney Savaşı'yla 1992 yılını partimiz ve mücadelemiz için bir bitiş yılı haline getirmek amacındaydı. Ne pahasına olursa olsun bu hedefe ulaşmak istiyordu.

Düşmanın en üst boyutlarına dek tırmandırdığı özel savaşı belirlediği hedeflere ulaşmasına yetmedi. Demirel-İnönü hükümetinin 1992 yılına ilişkin planları kesin bir başarısızlığa uğradı ve sonuç gerçekten de tam bir iflas oldu. İşbirlikçi-tekelci burjuvazinin büyük umutlarla işbaşına getirdiği Demirel-İnönü hükümeti içerde ve dış kamuoyunda erkenden teşhir ve tecrit olmaktan kurtulamadı. Aynı şekilde parlamento ile öteki sivil kurumlar da işlevini yitirerek anlamsız ve işe yaramaz duruma düştü. Abdullah ÖCALAN yoldaşın isabetli belirlemesiyle Türkiye ve Kürdistan'da yaşam bundan böyle atık gerilla ile kontrgerilla arasındaki kavgadan ibaret olacaktı. Özel savaşta yenilen ve çıkmazı iyice derinleşen düşman, bu kez topyekün savaş sloganıyla ortaya çıkacak; Kürdistan'da yükselen devrimci savaşa bağlı olarak Türkiye halkında da geli-

şen çözülmeyi durdurmaya ve Kürt düşmanlığını körükleyerek Türk halkını şovenist sloganlar altında ayağa kaldırmaya çalışacaktı. Topyekün savaş adı altında mümkün olduğunca en geniş çevreleri partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemizin karşısına çıkarmak için bir bakıma yenilen özel savaşı daha da derinleştirecek, şovenizm dalgasını yurt dışına kadar taşıracaktı.

Buna karşılık, partimiz, son derece yoğun geçen büyük bir savaş yılının ortaya çıkardığı muazzam kazanımlar ve bu savaş pratiğinden çıkaracağı zengin dersler temelinde yeni bir mücadele yılına, 1993'e girdi. Geçen mücadele pratiğini kapsamlı bir değelendirmeye tabi tutmak, olumsuzlukları ve taktikten sapmaları açığa çıkarmak, nedenlerini ortaya koymak, buna yol

açan kişiliği sıkı bir yargılamadan geçirmek ve yenilenmesini sağlamak, böylece her bakımdan yenilenmiş ve her türlü zorluğu aşmaya hazır bir yapıyla yeni bir mücadele döneminin üzerine yürümek PKK'nin her zamanki yaklaşımıydı. Partimiz kendi savaş pratiği temelinde 1993 yılının kış mevsimi sürecini bir eğitim ve hazırlık dönemi olarak değerlendirmek, güçlerini yeniden düzenleyerek mevzilendirmek ve yeni dönemin planlamalarını hazırlamak üzere çalışmalara başladı.

Tek yanlı ateşkes süreci ve yeniden tırmanan savaş

15 Ağustos Atılımı'nın üzerinden geçen dokuz yıllık savaş pratiği sonucunda, ulusal kurtuluş mücadelesi ve savaşının gelişme düzeyinde meydana gelen önemli değişikliklere bağlı olarak PKK'nin gündeme getirdiği tek yanlı ateşkes kararı, kuşkusuz içinde bulunduğumuz 1993 yılının en önemli siyasal olayıydı. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, 17 Mart 1993 tarihinde düzenlediği basın toplantısında, PKK'nin 20 Mart-15 Nisan tarihleri arasında ateşkes ilan ettiğini açıklıyordu. ÖCALAN yoldaş, bu toplantıda, *"Biz, ordu birlikleri üzerimize gelmedikçe ve çok zorunlu bir meşru savunma durumuna düşmedikçe, 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar ateş etmeyeceğiz, herhangi bir saldırıda bulunmayacağız... Böylelikle uluslararası, Türkiye ve Kürdistan kamuoyunun bir barışa imkan sunulması biçimindeki dileğine de karşılık vermeye çalışıyoruz. Olası bir siyasal çözüm yoluna kendimizi hazır tuttuğumuzu belirtmek istiyoruz. Yeni durum değerlendirmelerine ihtiyaç duyduklarını sanıyoruz. Ona da imkan hazırlamak için böyle bir süre ve böyle bir karar bizce yerindedir. Böylelikle kamuoyunun bizden beklentilerini yerine getirmiş oluyoruz"* diyordu.

Gerçekten daha önce çeşitli uluslararası siyasal kuruluşlar savaşan taraflara çağrıda bulunarak savaşa son verilmesini ve Kürt sorununun siyasal görüşmeler yoluyla çözümlenmesini istemişler, bu konudaki istemlerini yazılı olarak da taraflara iletmişlerdi. PKK bu doğrultudaki istemlere her defasında olumlu karşılık vermişti. Bu konuda Türkiye kamuoyunda da küçümsenmeyecek bir baskı vardı. Başkan Apo'nun da ifade ettiği gibi, bunlar partimizi ateşkes kararına götüren önemli etkenlerdi. Öte yandan Kürdistan halkının ulusal direniş bayramı Newroz yaklaşıyordu. Halkımız 1992 yılı Newroz'unu büyük yıkımlar pahasına kutlamıştı. Düşman Newroz kutlamaları ve gösterileri esnasında sivil halka canice saldırmış, çok sayıda insanımızı katletmiş, kentleri yakıp yağmalamıştı. Ateşkes kararıyla Newroz yaklaşırken, düşmanın hazırlandığı katliamlar için kullanacağı bütün bahane ve gerekçeler elinden alınmış oluyordu. Dünyada ciddi yankılar uyandıran ateşkes kararıyla birlikte, Kürdistan'daki Newroz kutlamalarını ve Türk devletinin tutumunu yerinde gözlemlemek üzere, çok sayıda heyet Kürdistan'a akın ediyordu. Adana'da göstericilerin üzerine ateş açılması sonucunda dört Kürt yurtseverinin şehit düşmesi dışında, Kürdistan'da ciddi bir çatışma çıkmamış; Newroz bayramı oldukça geniş yığınların katılımıyla tüm ülke çapında görkemli ve barışçıl bir biçimde kutlanmıştı. Başka bir deyişle önceki yıllarla kıyaslandığında, 1993 yılı Newroz kutlamaları ve gösterileri gerçekten barışçıl bir ortam içinde gerçekleşmişti. Düşmanın, "PKK içinde çatışmalar var, Apo'nun kararını kabul etmeyen komutanlar Newroz'da kanlı eylemlere girişecekler" biçimindeki propagandasının yalancılığı bizzat pratikte belgeleniyor; gerilla komutanları ve ARGK savaşçıları Başkan Apo'nun emirlerine harfiyen uyduğunu açıkça gösteriyorlardı.

TC bu süreçte bir yandan PKK'nin ve bağlı gerilla güçlerinin Türk ordusu karşısında öldürücü darbeler aldığını, çöktüğünü ve bitmek üzere olduğunu, tek yanlı ateşkesi bu çöküntünün ürünü olarak gündeme getirdiğini propaganda ederken, diğer yandan iğrenç saldırılarını sürdürmeye devam etti. Gerilla üslerine karşı savaş uçakları ve helikopterlerle giriştiği bom-

bardımanları sürdürdü. Özellikle gerilla güçlerinin ateşkes kararına uymadaki kararlılığından cesaret alarak, köylere yönelik saldırıları tırmandırdı. Birçok köyü yaktı ve boşalttı.

Ateşkes için tanınan sürenin dolmasından bir gün sonra, 16 Nisan'da yaptığı ikinci basın toplantısında, Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK'nin Newroz sürecinde tek bir kurşun bile sıkmamasına ve geçen bir aylık sürede tek bir asker bile vurmamasına karşılık, Türk özel savaş birliklerinin operasyonlarını aralıksız olarak sürdürdüklerini, otuzu gerilla ve onbiri sivil halktan olmak üzere kırkbir kişiyi katlettiklerini, buna rağmen gerillanın ateşkese mükemmel karşılık verdiğini belirtiyor, olumlu gelişmeler ortaya çıkaran ateşkes sürecini derinleştirmekte yarar gördüklerini açıklıyordu. ÖCALAN yoldaş yeni bir emre kadar ateşkesi süresiz olarak uzattıklarını söylüyor; *"Özellikle Türkiye kamuoyu başta olmak üzere, Kürdistan halkı, uluslararası hükümet çevreleri, çeşitli demokratik çevreler, bu sürecin devam ettirilmesini, fırsat tanınmasını ve bir çözüm için biraz daha koşulların olgunlaştırılmasını istediler. Hatta hükümette bu konuda dolaylı da olsa, biraz daha devam ederse hayırlı gelişmelerin olabileceğine dair bazı işaretler vardı. Biz bunları yeterli gördük, olumlu bulduk. Dolayısıyla bu biçimde uzatmaya karar verdik"* diyordu. Tek yanlı olarak ve hiçbir koşula bağlı olmaksızın ateşkesin uzun süre devam etmesi elbette düşünülemezdi. Ateşkesin kalıcı kılınabilmesi için her şeyden önce imha amaçlı operasyonların durdurulması, halka karşı uygulanan baskı ve tutuklamalarla faili devlet cinayetlere son verilmesi gerekiyordu. Operasyonlara devam edilmesi halinde gerilla kuvvetleri meşru savunma hakkını en etkin bir biçimde kullanacaklardı. Bunun yanısıra diğer Kürt örgütlerinin de üzerinde hemfikir oldukları bazı acil istemler söz konusuydu. Öncelikle bazı kültürel hakların tanınması uygulamaya geçirilmeli, basın-yayın organları üzerindeki yasaklar ve kısıtlamalara son verilmeli, Kürtçe televizyon ve radyo yayınlarına olanak tanınmalı, Kürtçe üzerindeki baskı ve yasaklama kaldırılmalı, köylerinden göçertilen insanların yeniden topraklarına dönmeleri sağlanmalı ve zararları karşılanmalı, olağanüstü hal uygulaması sona erdirilmeli, özel valilik ve köy koruculuğu lağvedilmeli, Kürt örgütlerine özgürce örgütlenme ve politika yapma hakkı tanınmalıydı. Bunların ardından kabul edilen Kürt kimliği gerektiği biçimde anayasa ve yasalara yansıtılmalıydı. Bu doğrultudaki tartışmalara saygılı olunmalı ve bunun ortamı açık tutulmalıydı. ÖCALAN yoldaşın ikinci basın toplantısında özetlediği bu istemler, uluslararası siyasal çevrelerde de onay gören ve büyük destek bulan, gerçekleşmesi halinde mevcut savaş ortamının yumuşatılmasına oldukça katkıda bulunacak asgari istemler durumundaydı.

Ateşkes süreci boyunca takındığı saldırgan tutumdan bağımsız olarak, Türk devletinin karakteri hakkında PKK'nin yanılgıya düşüp düşmediği, ileri sürdüğü istemlere TC'nin olumlu karşılık vermesi konusunda gerçekten umutlar besleyip beslemediği sorulabilir. Bu sorulara verilecek karşılık ise tek bir sözcükte özetlenebilir: Hayır! TC'nin karakteri konusunda PKK'nin kesinlikle yanılgıya düşmeyeceği, partimizin Türk egemenlik sistemini ve onun en son ifadesi olan TC'yi çok iyi tanıdığı rahatlıkla söylenebilir. Peki, o zaman PKK neden tek yanlı ateşkes ilan etti? Kürdistan sorununun siyasal yollardan çözümü için neden bir acil istemler paketiyle ortaya çıktı? Bunun için çeşitli nedenler sayılabilir. Her şeyden önce, sömürgeci Türk devleti PKK'nin şiddetten başka bir şey bilmediğini iddia ediyor, PKK'yi Kürdistan'daki savaşın sorumlusu olarak gösteriyordu. Ateşkes, PKK'nin yok edilmek istenen bir ulusun varlığı için savaştığını, TC'nin Kürdistan sorununa ilişkin inkarcı ve imhacı politikasının savaşın temel nedeni olduğunu herkese gösterdi. Buna bağlı olarak, PKK'nin bir "terörist örgüt" olduğu biçimindeki TC propagandası ateşkesle birlikte dünya kamuoyunda tam bir bozgunu yaşadı. İkincisi, ateşkes Türkiye toplumunda ve yönetici kesimler arasındaki çelişkilerin daha da derinleşmesine hizmet etti: Türkiye'de aslında savaşa karşı olan ve Kürt sorununun demokratik yollardan çözümünü isteyen hatırı sayılır bir potansiyelin varlığını açığa çıkardı. Ateşkes Türk ordusunda ve özellikle Kürdistan'daki askerler arasında bile tam bir hoşnutluk yarattı. Üçüncüsü, ateşkes TC'nin içerde ve dışarda kullandığı birçok gücü kendisinden uzaklaştırdı. Bütün bunlarla birlikte ateşkes Türkiye'de sivil siyasal otoritenin varlığının tam bir biçimsellikten ibaret olduğunu ve temel sorunlarda çözüm yetkisinin kesinlikle bulunmadığını, devlete ve toplum yaşamına kontrgerillanın damgasını vurduğunu çıplak bir biçimde gözler önüne serdi. Bunlar önemli gelişmelerdir. Eğer PKK bu süreçte tek yanlı ateşkes ilan etmese ve gerilla savaşını sürdürmüş olsaydı, belki de bu ateşkes sürecinin ortaya çıkardığı düzeyde kapsamlı gelişmelere ulaşamazdı. PKK'nin barış atılımı kazanımları zengin bir atılım olarak mücadele tarihimize geçti.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun komutan ve savaşçılarına yönelik 31 Mayıs 1993 tarihli talimatında, ateşkese götüren nedenleri ve ortaya çıkardığı sonuçları şöyle değerlendiriyordu: *"...Bilindiği gibi 1992 güzünden beri gerek Güney Savaşı'ndaki direnişin, gerekse o işbirlikçilerle içine girilen çetrefilli uzlaşma veya ateşkesin ardından, savaşa çok yanlgılı yaklaşan yapımızı gözden geçirmek, eleştirmek, yargılamak, işi neredeyse sabotörlüğe kadar vardıran bazı provokatörleri açığa çıkarmak, bazılarını cezalandırmak, özellikle savaşa çok yanılgılı yaklaşan yapıyı kapsamlı eğitime almak ve bahara kadar bunu sağlamak istedik. Daha çok da yapımızın hala netleşmemesi ve kendine gelmemesi nedeniyle, Mart ayı ortalarından günümüze kadar adına ateşkes denilen bir siyasal hamle sürecini başlattık. Çok iyi biliniyor ki, düşmanın bundan pek anlayacağını hayal etmedik; tam tersine zayıf bir halka olan Güney halkasını tekrar tutarak ve düşmanın bu halkayı kötü bir biçimde kullanmasını önleyerek, bazı dönemsel gelişmeleri ortaya çıkarmak istedik. Düşmanın en zayıf olduğu noktalardan biri bu ilişki tarzıydı ve bu ilişkiden epeyce yararlanıyordu. Özellikle uluslararası kamuoyunda PKK'nin 'teröristliği'ni bu halkayla geliştiriyordu. Yine Güney'deki bu halkayı kötü kulla-*

nıyordu. Ayrıca birçok güç ve çevre daha vardı; onları da neredeyse yanına çekmek istiyordu. Bütün bunları boşa çıkarmak ve devrimin kazancı haline getirmek için atılan adım hayli anlamlıydı. Bu adım oldukça geniş bir kitle temeline yayılma olanağı verdiği gibi, aleyhimize çalışabilecek birçok gücü durdurdu. Terörizm iddialarını önemli oranda boşa çıkardı. En önemlisi de güçlerimizin hazırlık sürecinin derinleştirilmesi ve sağlamlaştırılmasına yol açtı."

Durumu büyük bir netlikle izah eden bu değerlendirmeden sonra, burada ateşkes üzerine başka şeyler söylemek gerçekten fazlalık olacaktır.

Geçerken Turgut Özal'ın bu süreçteki rolüne de kısaca değinmek gerekir. Özal, klasik Türk politikacısı tipinden farklı olarak, kemalizmin tabu saydığı bazı sorunların tartışılabileceğini ve tartışılması gerektiğini savunan ayrıksı yaklaşımlarla ortaya çıktı. Kürt sorununun da tartışılabileceğini, bu konuda federasyon da dahil değişik çözüm önerilerinin değerlendirilebileceğini savundu. Gerilla savaşının bastırılmasına hizmet edeceğini umduğu taktik adımlar niteliğinde de olsa, Kürt sorununun çözümünde pratik adımlar atmak ve açılımlar yapmaktan yana tavır aldı. Özal'ın bu tutumu gerilla savaşının zorlamasının bir ürünü ve sonucuydu. Kuşkusuz TC'nin Kürt sorununun çözümü önünde diktiği barajda küçücük bir çatlağın meydana gelmesi bile çok önemli bir gelişme olacaktı. Bu durumda devrim dalgasının barajın duvarlarını yıkması daha da kolaylaşacaktı. Ateşkes bir bakıma Özal'ın kendi tasarılarını hayata geçirmesine bir fırsat ve çağrı niteliğindeydi. Ancak ÖCALAN yoldaşın ikinci basın toplantısında ateşkesi koşullu olarak süresiz uzattığını açıklamasından çok kısa bir süre sonra Özal'ın kuşku verici ölümü, gerçekte ateşkesin muhatabının ortadan kalkması demekti. Ölümünün ardından Türkiye'de yaşanan gelişmeler, Özal'ın ölümü üzerindeki kuşkuları daha da artırdı. Hükümeti kurduklarında Kürt realitesini tanıdıklarını açıklamış olan Demirel sorumsuz cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturtuldu. Geçmişte Kürt sorununun çözümü konusunda bir paket hazırladığı bilinen SHP Genel Başkanı İnönü'nün aktif politikadan çekileceği açıklandı. Daha açık bir ifadeyle daha önce şu veya bu biçimde Kürt sorununun varlığından söz etmiş eski politikacılar aktif politika sahnesinin dışına atılmış oluyordu. Bu da son derece basit bile olsa kemalizmle çelişmiş politikacıları bir tür cezalandırma, katı inkarcı ve imhacı politikalara daha sıkıca sarılma ve tarihsel imha politikasını sürdürme anlamına geliyordu.

Tansu Çiller tam da bu düzenleme çerçevesinde DYP Genel Başkanlığı'na ve başbakanlığa getirildi. Politik deneyimi olmayan, birikimi oldukça zayıf, partili arkadaşlarının bile konuşmasını dahi bilmiyor dedikleri Çiller'in başbakanlık koltuğuna oturtulması özel savaş yönetiminin tercihiydi. Sivas katliamıyla da köktenci islami hareketin ciddi bir tehdit oluşturduğu imajının güçlendirilmek istendiği Türkiye'de bir kadın politikacının başbakanlık koltuğuna oturması, özellikle dış kamuoyunda -esas olarak Batı'da- sempati toplayabilir; bu süreçte Kürdistan'da tırmandırılacak katliam girişimleri belli bir hoşgörü veya en

azından suskunlukla karşılanabilirdi. Böylesi zaafları ve çok ciddi zayıflıkları bulunan bir kadın başbakan, özel savaş yönetimine en az sorun çıkaran ve hatta hiç çıkarmayan biri olarak, geleneksel imha politikasını sürdürmekte ısrarlı ve kararlı generallerle tam bir uyum içinde çalışabilirdi. Uzaktan gösterişli, gerçekte ise zehir zıkkım yüklü olan bu "dünyanın en güzel başbakanı" bir zakkum çiçeği olarak, hiç olmazsa belirli bir süre için kontrgerilla rejiminin kanlı ellerini örtebilir, rejimin aşağılık politikalarını uygulamada kolaylık sağlayabilirdi. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında bir günü kurtarmayı bile büyük başarı sayan özel savaş rejimi, kadınlığının avantajlarından yararlanarak, işleri bir dönem de Çiller'le götürmeye çalışacaktı.

PKK'nin ateşkes çağrısına bir an için bile uymayan düşmanın hızlandırdığı saldırılara ve katliam girişimlerine bir misilleme olarak gerilla kuvvetlerinin 24 Mayıs'ta gerçekleştirdikleri Bingöl eylemi, PKK açısından da tek yanlı ateşkesi fiilen sona erdirdi. Böylece Kürdistan'da devrimci savaş yeniden tırmanmaya başladı.

Başkan Apo'nun da özenle vurguladığı gibi, düşman yine eski düşmandır ve tutumunda hiçbir değişiklik yapmamıştır. Süngü ve merminin gücüyle halkların kasabı rolünü ifa etmek için her zamanki gibi işbaşındadır. Bu düşman tarihte birçok halkın kökünü kazıdı, soykırımlar ve katliamlarla sonunu getirdi, yaşadıkları toprakları kendilerine mezar kıldı. Aynı akibeti halkımızın başına da getirmek istedi. Uzak ve yakın geçmişte başvurduğu soykırım denemeleri ve katliamlarla ülkemiz ve halkımızın adını ve varlığını tarihten silmeye çalıştı. Bu hedefe ulaştığına inandığı bir sırada, PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesiyle halkımızın ölmediğini ve yaşamakta kararlı olduğunu dile getirmesi karşısında, eksik kaldığını gördüğü kök kazıma işini tamamlamak üzere tekrar harekete geçti. Kılıç kuşanan düşman, yıllardır bu "kök kazıma" işini ısrarla ve aralıksız bir biçimde sürdürüyor. Bu işlevini bundan sonra da sürdürmeye devam edecektir. Ancak Kürdistan üzerinde yıllardan beri yaşanan kızgın savaş pratiği bu işin öyle kolay olmadığını, sağlıklı bir önderliğe ve öncüye kavuşan halkımızın bu yıllarda kendisine geldiğini, oldukça güç kazandığını ve yaşama gücünde olduğunu, Kürdistan'ı bu mıadını doldurmuş canavara mezar haline getirmek için görülmemiş bir kararlılık içinde bulunduğunu göstermiştir. Tarihsel 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, yaşamın bütün alanlarına damgasını vuran gerilla ile devlet arasındaki savaş çok daha kızışacak, zaferin güvencesi olan gerilla kuvvetlerimiz düşmanı ülkemizin birçok alanından söküp atmaya dönük eylemlerini alabildiğine hızlandıracaktır. Yaptığı hazırlık düzeyi, niceliksel ve niteliksel gelişmesi, zengin deneyim birikimiyle gerilla kuvvetlerimiz bunu başaracak güçtedir. Aynı şekilde yediden yetmişe her insanımız ulusal kurtuluş cephemizin çatısı altında birleşerek sömürgeci düşmana karşı topyekün ayağa kalkacak; halkımız serîhildanları ve yaratıcılığının eseri olan sayısız eylem biçimleriyle düşmana aman vermeyen bir savaşım içine girecek, düşmanı kahreden yoğun bir eylemlilik ortamına ulaşacaktır. Düşmanın anladığı ve onu yok edecek olan şey, vatanına sahip çıkarak kurtarmak ve özgürlüğüne kavuşmakta kararlı her Kürt bireyinin içinde yer aldığı böyle bir topyekün savaş olacaktır ve bu savaş başlamış durumdadır.

Savaşın yalnızca askerlerin eline bırakılmayacak kadar ciddi bir iş olduğu söylenir. Türkiye'de savaş bir yana, politikaya da tümüyle paşalar yön veriyor. Çözülmeden üst üste yığılmış en canalıcı sorunlarla çalkalanıp duran Türkiye ve Kürdistan'da, siyasal çözüm yollarından bu kaçış, Türk faşist rejiminin müthiş zayıflıklarına işaret ediyor. Faşist rejim siyasal çözüm yöntemlerini esas almanın kendi sonu anlamına geldiğini bildiği için, teröre dört elle sarılmayı tek çıkar yol olarak görüyor. Bunun Türk özel savaş rejiminin çıkmazını her geçen gün daha da derinleştirmesi ve bu rejimin altında boğulacağı korkunç patlamalara yol açması kaçınılmazdır. Buna karşılık, gerilla kuvvetlerimizin kullandığı ve halkımızın da esas alıp yaygınlaştıracağı devrimci şiddet hem toplumumuzu yüzyılların birikmiş kirlerinden arındırıyor, hem de bizi vatanımıza ve özgürlüğümüze kavuşturacak biricik ve en kutsal araç rolünü yerine getiriyor. 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılı, bu kutsal şiddetin en yoğunlaşmış biçimleriyle faşist-sömürgeci rejimin başında patladığı bir yıl olacak; bağımsızlık ve özgürlük daha yakın ve daha somut bir gerçeklik haline gelecektir.

Şehitlerin anılarına bağlılığımızı topyekün seferberlikte somutlaştıralım!

Ulusal kurtuluş savaşımız tüm Kürdistan çapında derinliğine ve genişli-

ğine yayılıp yükseldikçe ve yoğun çarpışmalar ülkemizin her köşesinde günlük yaşamın doğal bir parçası haline geldikçe, savaşta kayıp verme olasılığı da yükselecek, şehit düşme olaylarında artışlar görülecektir. Bu, hasım silahlı kuvvetlerin birbirlerini imha etmeyi amaçladıkları savaşların önemli kurallarından biridir. Bu bakımdan 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılı, Türk sömürgeci egemenliğine karşı gelişen devrimci savaşın daha çok yoğunlaştığı bir yıl olmasına bağlı olarak, kayıplarımızın da arttığı bir yıl olmuştur. Savaşı şiddetlendirmek halkımızın yaşamsal çıkarlarının dayatması ve tek çıkar yol olduğuna göre, bu kayıpları belirlenen hedefe ulaşmak için ödenmesi zorunlu bir bedel olarak kabul etmek gerekir.

Kölelikten bile düşük statüde yaşayan bir ulusun varlığı için savaşım söz konusu olduğu zaman, kayıp deyimi aslında tutarlı bir deyim olmaktan çıkar. Kayıp dediğimiz gerçekte ulaşılabilecek en büyük kazanım olarak şekillenir; ulusal varlığının bağımsızlık ve özgürlük temelinde sağlam güvencelere kavuşması, bu şekillenmenin en güzel ve en anlamlı ifadesi haline gelir. Savaşta insan kaybı denilen şahadet olayları bu bağımsızlık ve özgürlüğün ta kendisidir. Kendi ülkemiz ve halkımızın gerçekliğini ele alalım: Basit aile kavgalarında bile onlarca kişinin rahatça öldürüldüğü, ama vatan uğruna kan ve can vermekten kaçıldığı dönemlerde, başkaları bir yana, bizzat halkımızın kendisinin kendi ulusal varlığından haberi yoktu, kimse ulusal kimliğine sahip çıkmıyordu. Yeterince Türkleşmemiş olma sonucunda Kürt kimliğinden izlerin açığa çıkması utandırıcı bulunuyordu. Kürtlük küfür yerine kullanılan aşağılayıcı bir deyim durumuna düşürülmüştü. Ülkemiz zaten elimizden alınmıştı. Değerli bilimadamı **İsmail Beşikçi**'nin sözleriyle, Kürtler namusu gasp edilmiş bir halktı. Kısacası kendimize ait hiçbir şeyimiz kalmamıştı. Ama bugün yaşadığımız duruma baktığımızda aynı şeyleri söyleyemeyiz. Toplumumuzda ortaya çıkan değişim son derece nettir. Bu değişim kızgın mücadele ortamında toprağa düşen devrim şehitlerinin eseridir. Onlar halkımızın konuşmaya başlayan dili, işleyen beyni, havaya kalkan elidir. Onlar halkımızın şimdi gururla sahip çıktığı ulusal kimliğidir, kazandığı kişiliğidir, kazanmakta kararlı olduğu Kürdistan'dır, Kürdistan'a olan sevgisidir, özgür yaşama olan tutkusudur. Halkımızın kendisi bu gerçeğin derin bilinciyle donanmıştır. Analar şehit düşen kızlarını Kürdistan gelini olarak tanımlar ve şahadet mertebesine erişen oğullarının Kürdistan'la evlendiğini söylerken, Onların geleceğin özgür Kürdistan'ında sonsuza değin yaşayacağını çok iyi bilmektedir. Geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ı şehitlerin kendisi olacaktır.

Başkan Apo, düşmanın vatansızlaştırma hareketine karşı vatan ve özgürlük uğruna sürdürdüğümüz mücadeleyi ve yaşamlarını bu mücadeleye katık eden vatan evlatlarının şahadetlerinin anlamını çok güçlü ve açık bir biçimde ortaya koymaktadır: *"Amacımız bağımsız bir ülke ve özgür bir halk yaratmak, demokrasi ve sosyalizme ulaşmaktır. Birçokları bundan yönlerini çeviriyorlar. Niçin? Eskiden 'Önderlik yoktur, para yoktur, silah yoktur, biz birlik olamıyoruz' diyorlardı. Şimdi ise her şey vardır; halkın birliği güçlüdür, silahlar güçlüdür, önderlik güçlüdür, cesaret güçlüdür. Bundan başka ne istenebilir ki? Bundan böyle işin içinde ölüm vardır. Halkımız için her dönemde ölüm vardır. Fakat en kötü ölüm düşmanın zulmü altındaki ölümdür ve zaten gerçek ölüm budur. Bağımsız bir yaşamda, direnişçi bir yaşam ve ortamda ölüm yoktur. Şimdi ölüm aklımıza bile gelmiyor. Niye? Şehitlerimiz vardır. Böyle bir durumda ölüm ne demek? Doğru olmayan yolda, zulüm altında gidersen, o zaman ölmüş olursun, o zaman murdar gitmiş olursun. Yaşamı ne kadar temsil ediyorsan, ölümsüzlük de o kadar seninledir. Bunun için diyoruz ki, şehitler ölümsüzdür. Çünkü onlar bir halkın yaşamını temsil ettiler. Bundan dolayıdır ki, insan şehitler için 'öldü' diyemez. İslamiyette de böyledir, şehitler ölümsüzdür. Eğer bu inkar edilemeyecek bir gerçekse ve doğruysa, o halde milyonlar bu yolda yürümelidir. Eğer biz bin yıllık kiri kanımızla temizleyemezsek, şereften bahsedemeyiz, tarihte yerimizi alamayız, dünyada kendimize yer bulamayız. Murdar olacağımıza, ölümsüzlük yolunda kanımızı dökelim. Bu hepimizin amacı olmalıdır. Eskiden en büyük korku halk olarak boşu boşuna ölüp gitmekti. Çünkü biz Kürtler birbirimizi vuruyoruz, birbirimizi mahvediyoruz. Şimdi aldığımız cesaretle nerede olursak olalım, nereye gidersek gidelim, ölsek de kalsak da Kürdistan içindir. Bunun için korku yoktur. İnsan elinden gelen her şeyi yaptıktan sonra, kendini mücadeleye tam kattıktan sonra, o insan hiçbir zaman ölmez, onun için 'öldü' diyemeyiz."*

Evet, insan elinden gelen her şeyi yaptıktan ve kendini mücadeleye tam anlamıyla kattıktan sonra, düşman kurşunlarıyla kutsal vatan topraklarının koynuna girse de, kendisi için ölüm yoktur. Gerçek yaşamın ta kendisi olan böyle bir ölüm için hoş geldi safa geldi demek gerekir. Ama buna karşılık, kendini mücadeleye tam katamamanın ürünü olan komuta yetmezliği sonucunda gelişen şahadet olayları halkımızda derin bir üzüntüye yol açmakta; ulusal kurtuluş davasına daha yüksek katkılarda bulunacak değerli savaşçıların fiilen kavga saflarından kopmaları kesinlikle kabul görmemektedir. Bir örnek göstermek gerekirse, komuta merkezinin taktik hataları sonucunda bir düşman karakoluna yapılan baskında en gözüpek kırkdört savaşçı şehit verilebilmektedir. Oysa partinin mücadele ruhuyla yoğrulmuş, gözünü budaktan sakınmayan kırkdört savaşçı, güçlü bir komuta altında ve yetkin bir planlama temelinde gireceği her kentin altını üstüne getirecek muazzam bir kuvvet demektir. Üstelik böyle bir kuvvet bu tür eylemleri çok daha sınırlı bir kayıpla rahatlıkla başarabilir.

Partimiz geçmiş yıllarda ölüm döşeğine yatırılmış Kürdün hala yaşadığını dünyaya haykırmak için direniyordu. Dünyaya, Kürtler denilen bir halk da varmış, dedirtebilmek için bütün çabasını ortaya koyuyor; bu uğurda şehitler veriyordu. Mücadelede şehit düşen her yoldaşımız, varlık kavgası yürüten Kürdistan halkına yaşam aşılıyordu. Şimdi halk olarak bu varlık kavgasının en çetin dönemeçlerini geride bırakmış bulunuyoruz. Geçmiş mücadele sürecinde şehit düşenler için bugünkü gelişme düzeyini yakalamak

uğruna can verilmesi gereken bir rüyaydı. Onlar Kürdistan halkının kesin zafer yolunda düşmanla kıyasıya bir savaşım içine girmesini hayal ederek, hep bunu düşünerek ve bu noktaya ulaşılacağına inanarak şahadete erişmişlerdi. Halkımızın kesin zafer yolunda ilerleyen bir mücadele sürecine girmesi onların eseridir. Dolayısıyla onların anılarına gerçek bağlılık ve manevi komutaları altında yürümek, zafer kazanmayı esas alan ve bunun güvencelerini yaratan bir savaş çizgisini tutturmayı gerektirmektedir. Bu düzeye ulaşılamaması sonucunda gerçekleşecek her şahadet olayı, ne denli yüksek bir fedakarlığın eseri olursa olsun, hep bir eksikliği içerecektir.

Bu eksiklik sadece ve hatta esas olarak gerillaya özgü değildir. Bu tür kayıplar gerilladan çok halk saflarında meydana gelmekte, kentlerde ve kırsal alanlarda pek çok yurtsever düşman tarafından katledilmektedir. Elbette bu kayıplar esas olarak düşmana karşı aktif bir savunma konumuna geçememekten kaynaklanmaktadır. Bu da insanlarımızın özel savaşın en acımasız koşullarında yaşadıklarının farkında olmamaları ve aslında düşmanı düşman olarak görmemelerinin ürünüdür. Oysa bugün gelinen noktada sömürgeciler her Kürt insanını düşman olarak değerlendirmekte ve buna göre tavır geliştirmektedir. Kentlerde kontrgerilla terörüyle devrimci aydın ve yurtseverleri imha ederken, kırsal alanlarda toplu katliamlar düzenlemektedirler. Düşman cinayet işleme cesaretini ve cüretini insanlarımızın örgütsüzlüğünden, kurtuluş davasına yetkin bir duyarlılıkla sahip çıkamamasından, sömürgeci egemenlikle arasındaki bütün köprüleri tam uçuramamasından almaktadır. Korucuların denetimi altındaki köylerde gerilla kuvvetlerine karşı gerçekten ciddi bir savunma düzeni geliştirilirken, yurtsever köylerde bundan uzak kalınmakta, bu da düşmanın imha amaçlı saldırılarını kolaylaştırıcı bir etken olmaktadır. Korucu çeteleri ciddi bir karşı koyuşla karşılaşmaksızın bu tür köylere baskınlar düzenlemekte, eşyaları yağmalamakta, evleri ateşe vermekte, yurtseverleri kurşuna dizmekte, köylüleri tümden göçe zorlamaktadır. Oysa aktif bir savunma düzeni düşmanın bu tür saldırılarını tamamen boşa çıkarmasa bile önemli oranda frenleyebilir, kayıpları en aza indirebilir, düşmana darbe vurabilir. Bir köyde direnişle karşılaşan düşman başka köylere baskınlar düzenlerken daha dikkatli davranacak ve süreç içinde bundan vazgeçmek zorunda kalacaktır. Bu bakımdan her köy ve her yerleşim birimi mutlaka kendi öz savunma birliklerini oluşturmak ve bu birliklerle düşmanın olası imha operasyonlarını boşa çıkarmak zorundadır. Düşmana karşı kesin zafer kazanma ruhunun damgasını vurduğu bir günlük yaşam çizgisi ve savaşım düzeyi tutturmak, yaşama ve özgürlüğe ulaşmanın düşmanı imha etmekten geçtiğini bilerek av değil avcı olmak, bunun kayıplarımızı en aza indirgeyen mücadele ve yaşam çizgisi olduğunu, zafere en kestirme yolun bundan geçeceğini unutmamak her Kürdistanlının en temel görevidir. Yaşamak için savaşmak, savaşmak için yaşamak ve tekrar savaşmak, düşmana karşı mücadelede temel ilkemiz olmalıdır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılı ulusal kurtuluş savaşımızın en yüksek yoğunlaşmayla geçtiği bir yıl oldu. Kurtuluş kuvvetlerimiz düşmanı ülkemizden söküp atmayı amaçlayan son derece kapsamlı operasyonlarla bu yeni atılım dönemini karşıladılar. Helena, Bêzelê ve Rubarok taburlarına karşı gerçekleştirilen ulusal kurtuluş tarihimizin en kapsamlı baskınları, yeni atılım döneminin de en başarılı çıkışlarıydı. Sömürgeci düşmana cumhuriyet tarihinin en ağır kayıpları verdirilmesine karşılık, belki de bu düzeyde ilk devrimci eylemler olmaları nedeniyle, bu baskınlar sırasında çok sayıda savaşçımız da şehit düştü. Daha sonra yoğunluk kazanan çarpışmalarla birlikte, şehitler zincirinin en kabarık halkası bu yılda ortaya çıktı.

15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yılı aynı zamanda partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemizin görülmemiş düzeyde örgütlü ve gelişkin bir uluslararası komployla tasfiye edilmek, işbirlikçiliğin, teslimiyetin ve ihanetin tüm Kürdistan'a egemen kılınmak istendiği bir yıl oldu. Uluslararası emperyalizm, sömürgeci güçler, Türk sömürgeciliği ve yerli gericiliğin birliğinden meydana gelen karşı-devrim cephesi, PKK hareketini yok etmek ve böylece halkımızın kurtuluş umutlarını öldürmek için topyekün bir saldırıya geçti. Bu topyekün saldırının en üst ifadesi Güney Savaşı'ydı. Gerilla kuvvetlerimiz bu iğrenç suçlular koalisyonunun umutlarını kursağına tıkamak için ulusal kurtuluş mücadelelerinde örneği ender görülür bir direniş kahramanlığı sergilediler. Bu direniş kahramanlığına ülkemizin her parçasında yaşayan halkımız da katıldı ve düşmana karşı adeta çıplak elleriyle savaştı. Gerillamız ve halkımız bedenini siper ederek bu kuşatma çemberini parçaladı, saldırılarını boşa çıkardı. Düşmanı Kürdistan'dan söküp atma operasyonlarındaki şehitlerimizle başlayan, Güney Savaşı'nda iki yüz dolayında kadro ve savaşçının şahadetiyle sayıları kabaran, düşmanla pek çok çarpışmada ve serîhildanlarda yaşamını yitiren halk kahramanlarıyla sayıları binin üstüne çıkan bu dönemin şehitleri, Kürdistan tarihinin en anlamlı gelişme dönemine ulaşılmasını sağladılar; kızıl kanlarıyla bu döneme imzalarını attılar. Kürdistan'da iç ihanet onların eşsiz kahramanlığı sayesinde kırıldı; onların sayesinde bağımsızlık ve özgürlük çizgisi tüm Kürdistan halkını kucaklayan egemen çizgi haline geldi. Onlar aynı zamanda bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'ın temel harcı oldular. Yaşamlarını ulusumuzun birlik ve özgürlük davasının zaferine adayan halkımızın bu güzide evlatları, şahadetleriyle ulusal birlik ve örgütlenme doğrultusunda ileri adımlar atılmasının emir güçleri olarak ulusal kurtuluş tarihimizdeki şerefli yerlerini aldılar. Ulusumuzun irade birliğinin en üst düzeyde somutlanışı olan Ulusal Meclis çalışmaları, onların damgasını vurduğu bu kızgın savaş ortamında başarıyla geliştirildi. Onların görkemli direnişleriyle emperyalist komploları boşa çıkarmaları, teslimiyet ve ihanetin belini kırmaları ve faşist düşman ordusunu muharebe alanlarında müthiş ölçüde hırpalamaları sonucunda denge aşamasına varan ulusal kurtuluş savaşımız, Kürdistan sorununu uluslararası bir sorun haline getirdi; bu sayede Kürdistan sorunu bütün uluslararası platformlarda siyasal gündemi işgal etti ve hatta gündemin başına oturdu.

Kürdistan gibi köklü bir ulusal kurtuluş geleneğine sahip olmayan, geçmişte görülen isyanlar ve ayaklanmaların kanla bastırıldığı, gelişen devrimci kurtuluş hareketinin temel alınacak bir mirasa sahip olamadığı ve her şeyi sıfırdan başlayarak yarattığı dünyanın en unutulmuş ülkesinde, devrim şehitlerinin anılarının dayanılacak en temel güç kaynağı olması ve her türlü gelişmenin şehitlerin anılarına bağlılık temelinde ortaya çıkarılması kaçınılmazdır. Devrim şehitleri bütün bir ulus olarak en büyük güç kaynağımızdır. Başkan Apo'nun dediği gibi, şehitlerin manevi komutası altında bulunduğunu bir an için de olsa unutan ve düşmana karşı harekete geçmek için tepesinde bir komutan arayan kişi şehitlerin anılarına sadakatle bağlı biri değildir. Bu sadece partimizin çalışanları ve silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz için değil, aynı zamanda düşmanı ülkemizden söküp atma yükümlülüğü altında bulunan her Kürdistanlı için temel alınması gereken yaşamsal bir ilkedir. Partimiz ve ulusal kurtuluş cephemizin yediden yetmişe her Kürdistanlıyı düşmanın topyekün savaşına topyekün direnişle karşı koymaya çağırdığı, etnik ve dinsel kökeni ne olursa olsun, Mezopotamya'yı halklar cenneti olarak diriltmek isteyen herkesin Türk faşist canavarlığına karşı bu savaşta yerini almasını istediği ve ulusun bütün güçlerini genel seferberliğe davet ettiği bir dönemde, şehitlerin manevi komutası altında yürümek çok daha derin bir anlam ve önem kazanmaktadır.

Düşman bugün faşist canavarlığını sadece Kürdistan toprakları üzerinde sergilemekle kalmamakta, korkunç terörü ve ırkçılığını metropol kentlerine göç etmiş halkımız üzerinde de yoğunlaştırmakta. Kürtlere karşı savaşı Avrupa ülkelerine kadar taşırmaktadır. Özel savaş rejiminin körüklediği bağnaz Türk şovenizminin tırmandırılması sonucunda, metropol kentlerinde kapılarına "Buraya köpekler ve Kürtler giremez" tabelası asan işyerleri ve kuruluşların sayısı çoğalmakta, Kürtlere iş verilmemekte, Kürt diasporası dağıtılmakta ve evleri başlarına yıkılmaktadır. Türk halkı da dahil, halklara zulüm ve zorbalıktan başka bir şey vermemiş ve soykırımlarla halkları tarihten silmeyi meslek edinmiş Türk egemenlik sisteminden beklenecek ve beklenmesi gereken şey budur. Bundan şikayet etmek, bunun ötesine geçmemek, böyle bir durumda hala kardeşlikten söz ederek düşmanın bu uygulamalarını anlamsız bulup yakınmak anlamsız ve tutarsızdır. Birinin ezen, öbürünün ezilen olduğu, ezen ve ezilen ulus ayrımı ve eşitsizliğinin hüküm sürdüğü koşullarda kardeşlik de olamaz. Kardeşlik, özgür ve eşit koşullarda yaşayanlar arasında kurulan veya kurulacak olan en güzel ilişki biçimlerinden biridir. Türk halkı ve öteki komşu halklarla kardeşçe ilişkiler kurmak ve barış içinde yaşamak isteyen ve bunun özlemini çeken halkımız, kendi ülkesinin efendisi haline gelmedikçe böyle bir ortama kavuşamayacaktır. Türk egemenlik sistemi, insanlık tarihinin tanık olduğu bu en lanetli rejim külleriyle birlikte yerin yedi kat dibine gömülmediği sürece - ki, bu Türkiye devrimi demektir-, bağımsız ve özgür Kürdistan'a ulaşmadıkça, Türkiye ile Kürdistan arasındaki her ilişki biçimi mutlaka eşitsizlik içerecek ve gerçek kardeşlik ortamına ulaşılmamış olacaktır. Şehitlerimiz gencecik yaşamlarını bağımsız ve özgür bir Kürdistan'a adadılar; halkımızın en yiğit oğulları ve kızları bu amaç uğruna can verdiler; bağımsız ve özgür bir yaşamı bir hayal olmaktan çıkararak şimdiden yaşanabilen bir gerçeklik haline getirdiler. Halk olarak görevimiz, onların onur ve şerefle taşıdığı bağımsızlık ve özgürlük bayrağını Kürdistan'ın yüceliklerine dikmektir. Onların anılarına kesin bağlılığımızın sembolü olacak en görkemli abide bağımsız ve özgür Kürdistan olacaktır.

Ne yazık, bugün düşmanın Kürdistan'da giriştiği katliamlar karşısında hala ürkek protestolarda bulunmakla yetinen, kimlerden gelirse gelsin(!) katliamlara karşı olduklarını belirterek hakem rolüne soyunan ve üstelik ulusal saflarda yer aldığını iddia eden bazı güçler bulunmaktadır. Böyleleri köleci Roma'da da vardı ve adına **plepler** deniyordu. En savaşkan kölelerden seçilmiş gladyatörler imparatorun zevki için arenalarda birbirine boğazlatılır ve sonu ölüm olan eleme usulüyle en güçlü gladyatör ortaya çıkarılırken, plepler alay edercesine çarpışanların yiğitliğine alkış çalıyorlardı. Bunlar alkış bile çalmıyorlar, hakemliği oynuyorlar. Bundan daha utanç verici bir tutum olamaz. Böyleleri bu tutumlarını terketmeli, ulusal kurtuluş

saflarında mutlaka yerlerini almalıdır. Halkımız fare sidiğinin bile denize katkıda bulunduğunu söyler. Bunlar da kızgın taşa bir damla su olabilirler; fiilen sıcak savaş içinde yer almaya güçleri yetmiyorsa, çok daha basit görevleri yerine getirebilirler; bulundukları zeminde halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davasının propagandasını yapabilirler, yapmak zorundadırlar. Bunları da kendi başlarına değil, ulusal güçleri birleştiren bir cephenin çatısı altında örgütlü görev dağılımının bir gereği ve sonucu olarak gerçekleştirmek zorundadırlar. Halkımızın kurtuluş savaşının içinden geçtiği bu en canalıcı dönemde, hiçbir gerekçe bütün ulusal güçlerin cephesel birliğini yaratma görevinin savsaklanmasını, ertelenmesini ve yerine getirilmemesini mazur gösteremez. Bilinçli hainler dışında Kürdistanlı hiçbir kişi, grup ve örgütün örgütlü ulusal kurtuluş mücadelesinden yan çizmeye hakkı olamaz. Sayıları onbinlere doğru tırmanan devrim şehitlerimiz bütün Kürdistan halkının değerleridir. Onların manevi komutaları bütün Kürdistanlılar için bağlayıcıdır. Ulusal güçlerin direnme çizgisi temelindeki birliği, Kürdistan şehitlerinin karşı konulamaz bir emri olarak değerlendirilmek ve gerekleri yerine getirilmek zorundadır.

Halkımız da hizmet, yarar ve çıkar düzeyinde faşist-sömürgeci Türk devleti ile sürdürdüğü bütün ilişkilerine son vermeli, Türk faşist rejimini kendi varlığının can düşmanı olarak görmeli ve bu rejime karşı mücadelesini en ileri boyutlarına vardırmalıdır. Her şeyden önce gençlerimizi düşman ordusuna göndermemeli, bunun Kürdün idam ipini çekmek isteyen cellada hizmetten başka bir anlam taşımadığını bilerek hareket etmeli, evlatlarını ülkemizde yeni yaşamı kurmanın hizmetine adamalıdır. Özgür geleceğimizin ellerinde şekilleneceği gençlerimizin yeri halk kurtuluş ordumuzun saflarıdır. Yaşamın en aşağılık ve ölümün en murdar biçimi düşman saflarında gerçekleşenidir. Gerçek yaşam halk kurtuluş ordumuzun saflarındaki yaşamdır: Güzellik oradadır, özgürlük ve eşitlik oradadır, yiğitliğin en cezbedici olanı orada sergilenmektedir, Kürtlük en görkemli biçimiyle orada çiçeklenmektedir. Halkımız kendi topraklarını asla terketmemeli, kendi köyünü ve evini ne pahasına olursa olsun savunmalı, düşmanın zorla göçertme uygulamalarını boşa çıkaracak önlemleri mutlaka almalı, bunun için gerekli savunma düzenini yaratmalıdır. Kürdistan'dan kaçış, onun için can veren şehitlerden kaçıştır; en ilkel biçimlerle bile olsa düşmana karşı direnmiş, ama örgütsüz ve öncüsüz olduğu için işgalci düşman ordularının kıyım ve kırımlarından kurtulamayarak can vermiş atalarımızın kemiklerinden kaçıştır. İnsanlığın hep yeryüzü cenneti olarak kabul ettiği ve yabancı egemenlik altında cehenneme çevrildiği halde hala öyle saydığı bu topraklardan kaçış, özünde cehenneme doğru yol alıştır. Kimliksiz, kişiliksiz ve vatansız yaşam cehennem yaşamının ta kendisi değil de nedir?

Günümüzde kapitalist uygarlığın en üst aşamasına ulaşmış ve dünya nimetlerinin hiçbirinden mahrum olmayan uluslardan genç kızlar ve delikanlılar bile Kürdistan'da bir insanlık kavgasının sürdürüldüğüne inanarak mücadelemizin saflarında yer alıp Türk faşist rejimine karşı en ön saflarda çarpışırken, kendi insanımızın kendi kurtuluş kavgasına ve varlık davasına yan çizmesi affedilmez bir düşkünlük olarak değerlendirilmelidir. Bu düşkünlük mutlaka aşılmalıdır. Herkes düşmana vurmalıdır. Hedefler bellidir. Her insanımızın düşman hedeflerden birine bir taş savurması bile, kendi basitliği içinde bu tür eylemlerin toplamı göz önüne getirildiğinde, düşman için küçümsenmeyecek bir darbe olacaktır. Elbette düşman kendisine yönelen her eylem biçimine terörizm adını verecek, onu içerde ve dışarda destekleyenler de aynı nakaratı tekrarlayacaktır. Düşmanı ülkemizden söküp atacak temel mücadele biçimi ile onun başarısına katkıda bulunacak çeşitli eylem türlerini kararlı bir biçimde uygulamanın adı terörizm oluyorsa, böyle bir terörizm kimliğine gururla sahip çıkmak gerekir. Kendi çağlarında firavunlar ve puta tapanların nezdinde Musa, İsa ve Muhammed de tehlikeli teröristlerdi. Bunun için İsa'yı çarmıha gerdiler. Firavun bunun için Musa ve kavmini yok etmek istedi. İslam peygamberi bunun için putperestlerce izlenerek ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Düşmanın bu çamurundan sakınmak için geri adım atsalardı, bunlar peygamber olamazlar ve adları bugüne dek gelemezdi. Bizim davamız da İsa ve Muhammed'in davasıyla eş değerde kutsal bir davadır. Her Kürdistanlı bu davanın kararlı bir yolcusu olmalıdır.

Kürdistan toprakları –bazılarının deyişiyle Mezopotamya– tarih boyunca bu toprakları yurt edinmiş, bu topraklarda doğup yaşamış herkesin vatanıdır. Mücadele safları kendi etnik ve dinsel kimliği ve örgütlü varlığıyla Kürdistan'a sahip çıkmak isteyen herkese sonuna kadar açıktır. Kendi ulusal ve etnik kimliğini ve kültürünü geliştirmek isteyen, bunun için gerekli ortamı yaratma amacında olan herkes, her grup ve örgüt emperyalizme, faşist Türk sömürgeciliğine ve halkları birbirine düşüren işbirlikçi yerli gericiliğe karşı yürütülen savaşta yerini almakla yükümlüdür. Sıfırdan başlayıp bugüne kadar gelen ulusal kurtuluş savaşımızda varlıklarını Kürdistan'ın halkların gül bahçesi kılınması amacına adamış Kürt kökenli olmayan pek çok şehidimiz bulunmaktadır. Bu şehitlerimizin içinde **Arap, Türk, Azeri, Süryani, Fars** ve **Helen** kökenli seçkin yoldaşlarımız vardır; TC vatandaşı kimliğini taşımış ve bunun utancından sıyrılmak için TC egemenliğine karşı yürütülen kavgada yerini alarak şahadete ulaşmış Ermeni kökenli yoldaşlarımız da vardır. Bu açıdan PKK ortamı özünde halkların harmanlaşmasıdır. PKK'nin ve önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin bu gerçekliği, ulusal ve dinsel azınlıklar sorununun en adilane çözümünde en yetkin programdan çok daha değerli bir güvencedir. Bu şehitlerimizin anıları, onlarla aynı etnik kökenden gelen ulusal ve dinsel oluşumlar için bir savaş çağrısıdır.

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, şehitlerimizin manevi komutası altında ve onların anılarının en yüce takipçisi ve şehitlerin partisi olan PKK'nin önderliğinde sımsıkı kenetlenelim. Ulusal kurtuluş cephesi saflarında birleşerek, düşmanın topyekün savaşına topyekün direnişle karşılık verelim. Özlemimiz ve hedefimiz olan cennet Kürdistan'ı yaşadığımız somut bir gerçeklik haline getirelim!

ARGK-BASIN BÜROSU'NUN AÇIKLADIĞI 1993 YILI SAVAŞ BİLANÇOSU

■ 284'ü yol denetimi olmak üzere 3.173 ayrı noktada ARGK tarafından eylemler gerçekleştirilmiştir.

Bunun sonucunda:

TC askeri güçlerinden 171'i rütbeli olmak üzere toplam 4.456 asker öldü; 48'i rütbeli olmak üzere 1.836 asker yaralandı.

Polis, kontra, ajan, işbirlikçi, devlet görevlisi 866 kişi öldü, 343'ü yaralandı.

16'sı korucubaşı olmak üzere toplam 1.056 korucu öldü, 674'ü yaralandı.

TC özel savaş mensubu 881 kişi tutuklandı, 36 asker esir alındı. Yapılan yargılama sonucu suçlu görülen tutuklular cezalandırıldı, diğerleri ise serbest bırakıldı. Esir askerler ise PKK'nin 15. kuruluş yıldönümü vesilesiyle can güvenlikleri sağlanarak serbest bırakıldı.

ARGK yasalarını ihlal ederek Kürdistan'a izinsiz giren 26 turist misafir tutuldu. Daha sonra mensup oldukları ülkelerden heyetlerin girişimleri sonucu, can güvenlikleri sağlanarak teslim edildi.

■ Bu süre içinde devlet güçlerinin eline geçmeyen cenazeler dahil toplam 796 gerilla şehit düştü. 316 gerilla yaralandı. Bu yaralılardan 12'si esir düştü; esir alındıkları yerde düşman güçler tarafından katledildiler.

■ 1993 yılı boyunca TC savaş güçlerinden ele geçirilen malzeme vb. şunlardır:

10 adet uçaksavar silahı
70 adet ağır ve orta otomatik silah
982 adet uzun namlulu silah
57 adet lav silahı
36 adet roketatar
9 adet havan topu
3 adet bombaatar silahı
3 adet karnas (suikast) silahı
165 adet tabanca

Bu silahlara ait muhtelif çapta 147.289 adet mermi
1996 adet şarjör
106 adet el bombası
145 mayın
150 kg dinamit lokumu
167 adet roket mermisi
121 adet telsiz cihazı
105 adet dürbün

Çok miktarda yedek silah parçası ve şeridi, askeri elbise, doküman ve çeşitli askeri malzeme
4.580.000.000 Türk Lirası
17.932 küçükbaş ve 915 büyükbaş hayvan

Ayrıca eylemler esnasında 2 savaş uçağı, 38 kobra helikopter, 36 tank, 119 panzer, askeri ve sivil olmak üzere 864 devlete ait araç imha edilerek savaş-dışı bırakıldı.

■ Gerilla eylemleri sonucunda; 178 köy toptan ve ayrı köylerden toplam 2138 kişi koruculuğu bıraktı.

Gerilla karşısında savunmasını yapamayan 34 askeri garnizon boşaltıldı.

Askeri amaçlı olarak kullanılan 147 okul ve boşaltılan garnizonlar gerillalar ve halk milisleri tarafından yakıldı. Buralar düşman güçlerden arındırılarak gerillanın denetimine alındı.

■ TC'nin Kürdistan'daki terörüne karşı 1000'i aşkın protesto gösterisi, boykot, cenaze töreni, kepenk ve kontak kapatma, siyasi kutlama, açlık grevi, yürüyüş vb. halkın başvurduğu eylemler gerçekleştirildi.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın ARGK'ye 10. yıl talimatı:

Doğru tarzı yakalayalım ve amansız bir biçimde uygulayalım!

ARGK'nin bütün komutanları ve savaşçıları!

15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yıldönümünü kutlarken, onuncu yılın da yüksek başarılarla dolu geçmesini diler ve bu temelde hepinizi selamlarım.

Hiç şüphesiz yaşadığımız tarihimize en övünülebilecek, en anlamlı sayılabilecek ve istediğimiz yaşamsal gelişmeleri çıkarabileceğimiz, sonuna kadar dayanıp özgür yaşamı sağlayabileceğimiz üretken bir savaş dönemidir. Tarihimizde yaşadığımız bütün savaşlar ve isyanlar, hiçbir dönemde bu kadar sonuç alıcı, başarıya açık ve yalnız ulusal kurtuluşu değil, halkın özgürlüğünü de sağlayan nitelikte olmamıştır. Yaşadığımız savaş, bu anlamda en özgür ve yüce anlamı böyle olan bir şavaştır.

Bundan da öteye bu savaş, sadece ulusal kurtuluş değil, ulusal olmaktan çıkmanın eşiğine çoktan gelmiş, özgürlüğün de köleliğin de çok gerisinde kimliksiz bir halk konumuna düşmüş, yaşamdan umudunu kesmiş, ülke olarak varlığı silinmiş, tam bir yokoluş, karanlık ve çözülüş sürecinden, inanılamayacak bir tempo ve tarzda en özgül umudun yaratılması ve onun gerçekleştirilmesiyle dolu geçen gerçek dirilişçi bir savaş anlamına da gelir. Nereden bakarsak bakalım, eğer yaşamdan bahsedeceksek, 15 Ağustos Atılımı'nın, bizim olması gereken ve uğruna her şeyimizi adamamız gereken büyük bir savaş eylemi olduğu, uğruna çekilen bunca zorlukların yerinde olduğu, dökülen şehit kanının en değerli veriş olduğu, aynı zamanda ideolojik-politik hattıyla, taktikleriyle ve temposuyla zafere en yakın olan, bütün bu anlamlarıyla biricik olan şanlı bir savaş dönemi olduğu görülür.

Bu savaşa katılan başta bütün savaşçı yapımızın ve halkımızın bilinç seviyesi bunu tam kavramamış olabilir; bunun ne anlam ifade ettiğini ve ne tür sonuçlara yol açtığını tam kestirememiş olabilir. Ama coşkusu ve heyecanı tüm halkı sarmış, uluslararası alanı etkilemiş ve temel gerçekliğimiz olabilmiştir. Daha fazla anlaşılabilmesi ve gerekenin yapılabilmesi, hiç şüphesiz kavrayış düzeyinin ve savaş tecrübemizin geliştirilmesiyle mümkün

olacaktır. Ve bunun da yoğun çabası içindeyiz.

Tüm değerli savaşçılar!

Biz, yaptıklarımızdan ziyade, yapacaklarımızla ilgiliyiz. Attığımız bütün bu adımların bir başlangıç adımı olduğunu asla gözardı edemeyiz. Ve yeni bir başlangıçla karşı karşıyayız. Bu öyle bir başlangıç ki, her şeyi doğru yapmanın ve kazanmanın başlangıcı oluyor. Bunca tecrübe ve fedakarlık eğer bize böyle bir başlangıç yaptırmışsa, kendi başına bu bile çok büyük değer ifade eder. Bu anlamda gerçeklere kesin doğru yaklaşmayı hepiniz bilmelisiniz.

Bu yeni dönemi değerlendirirken, tekrar düşmanı fazla izah etmeyeceğiz. Düşmanın bir özel savaş yönetimi olduğunu, TC'nin Osmalı İmparatorluğu'ndan da gerici, baskıcı, yok edici bir faşist rejim olduğunu, Kürt halkına ve diğer halk kültürlerine yönelik olarak barbarca bir yokedicilik uyguladığını, Ortaçağın bile çok gerisinde ve insanlığın uzağında bir rejim olduğunu çok iyi biliyoruz. Yine onun bütün hükümetlerinin sadece gericiliği ve faşistliği tırmandırdığını, en çok da sosyalizm ve ulusal sorun üzerine bunu geliştirdiğini biliyoruz. Şimdi de egemen olan 12 Eylül rejiminin, TC'nin çözülüş ve çöküş dönemine dayatılan en azgın bir faşist rejim olduğunu, halen onun oluşturduğu anayasa temelinde yürütülen ve esas itibariyle de bizim savaşımımıza karşı organize olan bir düzenin bulunduğunu belirtebiliriz. 12 Eylül darbesi ile geliştirilen cumhuriyet, Kürdistan halkına ve onun ulusal kurtuluş savaşımına yöneltilen bir özel savaş çumhuriyetidir. Ve bunu artık kendileri de, açıkça özel ordularla, cumhuriyete yeni adlar takarak kanıtlamaya çalışıyorlar.

Bu son hükümet, tamamıyla yeni bir özel savaş hükümetidir. Hatta toplumun ne kadar ülkücüsü, serserisi, kanunsuz öğesi varsa hepsini özel ordu biçiminde bir araya getirip düzenli ordunun yanına vermeye çalışıyor. Açıkça çılgınlıklara başlıyor. Yanlarına aldıkları Kürt işbirlikçileriyle, Amerikacısıyla, Avrupacısıyla, Türkçüsüyle topyekün bir taarruz içinde olduklarını, topyekün bir saldırı taktiği ile ekonomiden diplomasiye kadar her sahayı bize kapatmak ve bizi yoketmek istediklerini hükümet başkanı açık açık vurguluyor. Ve bunun adını da "Güneydoğu'da yeni bir Balkanlar yaratmamak için her şeyi yapacağız" koyuyorlar. Aslında yeni Balkanlar kendileridir, Anadolu'dur. Bir ülkenin asıl sahiplerine o ülkeyi kapatmayı Balkan sayıyorlar. Belli ki, gözükara bir soykırım, ulusal imha siyasetini terketmek istemiyorlar. Bu durum, bu hükümeti bütün yönleriyle bağlayan bir hususdur. Diğer ekonomik politikalar aslında buna hizmet temelindedir.

Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Genelkurmay Başkanı, bir üçlü olarak hepsi özel savaşın koordinesiyle uğraşıyorlar. Ama zordalar, çıkmazdalar; bu ayrı bir mesele. Taktiklerde aralarında çelişki çıkması şaşırtıcı olmamalı. Bütün güçleriyle PKK'yi bitirme, dağları temizleme sevdasındalar ve bunun da en kısa zamanda, işte seçimlere kadar yapacaklarını söylüyorlar. Aslında bunlar için seçim de bir oyundan ibarettir. Şimdi hedeflerini böyle çizip bütün güçleriyle uyguluyorlar.

Bazı politik değişiklikler geliştirebilirler. Özellikle İrak'la yeniden ilişkileri geliştirebilirler ki, eskiye dönüş olur bu. Yine komşu ülkelere yönelik ya tavizler karşılığında, ya da sertlik politikalarıyla bizi bu sahada zorlamak isteyecekler. Zaten bunun her gün lafını ediyorlar. Bunların dışında, Amerika'ya ve Avrupa'ya yönelik taviz politikasını sürdürüyorlar. Fakat eskisi gibi işbirlikçiliğe dayanarak fazla sonuç alamayacaklarını, Türkiye'nin imkanlarının sınırsız olmadığını ve artık tükendiğini de biliyorlar. Ekonomi tükeniş içinde, siyasal yaşam tükeniş içindedir. Özel savaştan başka bir araç ellerinde kalmamıştır. Bu aracı ne kadar sürdürebilirler? Ordu buna ne kadar dayanır? Hiç şüphesiz, bunu bizim savaşımımız belirleyecektir.

Bizim cephemize gelince, kuşkusuz, olup bitenler gelişme yönündedir. Bahar atılımı başarılı yapıldı ve bahar taktikleri çok önemli sonuçlara yol açtı. Düşmanı bir kez daha hazırlıksız yakalma ve bunun uzun müddet sürdürmenin gerçek bir hamle değerinde olduğunu biliyorsunuz. Ardından yaz eylemliliğiyle üstünlüğün tamamen gerillada olması sağlandı. Bu temelde önemli mevziler kazanıldı, niceliksel gelişme sağlandı, savaşa tam hakim olabileceğimiz bir kurumlaşmaya ve derinleşmeye doğru gidildi. Gerilla, sadece kendini koruma değil, kendini oldukça geliştirebileceğini gösterdi; sadece düşmana kafa tutma değil, düzenli orduyu geriletebileceğini gösterdi. Bütün operasyonlar, özellikle teknik uygulama ağırlıklı hatalarımızdan kaynaklanan bazı kayıplara yol açtıysa da, planlı hiçbir amaca ulaşamadı; hiçbir alanda operasyonlar planlandığı gibi sonuç vermedi. İşte bu, gerçekten düzenli ordunun başarısızlığıdır ve zaten özel ordu meselesi de bu temelde devreye girmiştir. Hiç şüphesiz düşmanın bu başarısızlığı önemlidir. Düşmanın askeri yönden bu durumu yaşaması bizim için epey askeri güçlenme imkanını doğurur, hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar askeri yöntemle ilerleme imkanı ve fırsatı sunduğunu ortaya çıkarır. Bunun değerlendirilmesi, şüphesiz sizlerin önünde duran en temel bir görevdir.

Bunun yanında, halka dayattıkları katliam fobisi boşa çıkarılmıştır. Bütün göçertme ve katliam girişimleri, halkın dayanması ve bilincini geliştirmesiyle karşılık bulmuştur. Yani siyasi cephenin de gelişebileceği anlaşılmıştır. Ayrıca, kullanmak istediği işbirikçi-reformist çevrelerin önemli bir kesimi etkisizleştirilip zararsız bir konuma getirildiği gibi, önemli bir kısmı da ulusal birleşik cephe biçiminde mücadelenin bir dostu seviyesine getirilmiştir.

Düşmanın çok bel bağladığı Güney politikası boşa çıkarılmıştır. Bu bahar ve yazın en önemli bir gelişmesi de budur. Güneyle yapmak istediklerini çok az başarmışlardır. Halbuki büyük yatırımlar yaptılar. Bu, hem Güney'de bir hükümetin oluşumuna yol açtı, hem de bizim Güney'i daha kapsamlı kullanma duruma getirmemize yol açtı. Bunu farkettikleri için şimdi çarketmek istiyorlar. Yani Güney taktikleri, hem kendileri için, hem de işbirlikçiler için bekledikleri sonucu vermekten çok uzaktır. İyi değerlendirilirse, bu politikalar bunlara pahalıya patlatılabilir.

Diplomasi cephesinde de, özellikle Dışişleri Bakanlığı'nın her şeyi bağladığı "PKK teröristtir" diplomasisi faz-

la sonuç alamamıştır. Belki lafta bazı destekler almışlardır ama, Avrupa'da olsun, Ortadoğu'da olsun, hatta her düzeydeki pratik sahada olsun, hiçbir yerde bize bir tek geri adım bile attıramamıştır. Dış alandaki gelişmemizi olduğu gibi sürdürebildik. Bu da onun diplomatik başarısızlığı demektir. Gittikçe daralıyorlar ve diplomatik darlığı sonuna kadar yaşıyorlar. Buna karşılık, bizim dayanabileceğimiz dış zeminler daha da süreklilik ve derinlik kazanmıştır.

Görülüyor ki, bizim cephede, gerilla başta olmak üzere siyasal ve diplomatik alan her zamankinden daha fazla gelişmelerin hizmetindedir. Bu alanlarda istenildiği kadar gelişme sağlanabilir. Ve zaten bu kısa pratik süreçte yaşananlar da bunu kanıtlıyor.

ARGK'nin komuta ve savaşçı yapısındaki tüm yoldaşlar!

Şunu unutmayın ki, her zamankinden daha fazla gerçekleri ciddiye almaya, görevlere sahip çıkmaya, işleri amansız takip etmeye ve başarmaya mecbursunuz. Hiç kimse, bütün bu söylediklerime bakarak işlerin kolay başarıldığını ve kolay yaşayacağımızı aklına getirmesin. Büyük tecrübemize dayanarak söylüyorum ki, bunlar zor sağlanan gelişmelerdir ve çoğunuzun sandığından çok daha büyük bir çabanın sonucudur. Burada size düşen temel görev, bu gelişmelerin kendisini iyi anlamak ve bunlara büyük değer biçmek, bunları kendi gelişmesinin ve kendi başarısının temeli haline getirmektir.

Şunu söyleyeceğiz: Nicelik ve nitelik olarak biz on dersek siz yüz defa büyümenin mümkün olacağına inanmalısınız. Niceliksel büyüme sürekli olmalı. Şimdi bu, büyümenin bir biçimidir. Aynı zamanda niteliksel büyümeyi de ihmal edemeyiz. Pratiğimiz açıkça şunu belli etti ki, bir insan kendini doğru çalıştırırsa, günlük olarak dilini, bacaklarını, gözlerini doğru işletirse, bu insan verimi yüz kata, bin kata tırmandırabilir. İnsan davranışı sonsuz verimliliktedir.

Bu noktada size yapabileceğimiz en büyük eleştiri, inanılmaz ölçüde kişiliğinizi verimsizliğe mahkum etmenizdir. Bu kadar büyük dayanma ve fedakarlık gücünüzü ve cesaretinizi görüyorum, fakat aynı zamanda kişiliğinizin bu kadar verimsizliğini de görüyorum ve bu, baştan günümüze kadar kabul edemediğim bir çelişki oluyor. Zorlukları aşacaksınız, ölümcül birçok noktadan geçeceksiniz, kazanmaya ne kadar muhtaç olduğumuzu göreceksiniz, buna göre tavrınızı ve yaklaşım tarzınızı geliştireceksiniz; tersi, ancak kölelere ve aptallara yaraşır bir tutum olur. Bunu mutlaka aşmak gerekir. Çalışma tarzımız, örgütlenme ve eylemi yürütme tarzımız, ulaşılamayacak ve gerekleri yapılamayacak hususlar değildir. İnsanoğlunun atom bombası değerinde bir patlama kabiliyetine sahip olduğunu hiç kimse inkar etmemelidir.

PKK'nin pratiği ve önderlik gerçeği şunu ispatlamıştır: Bir insan doğru bir başlangıç yapar ve kendini doğru çalıştırırsa, dünya da karşı koysa gelişme yaratmaktan onu alıkoyamaz. Bu büyük bir gerçektir. Ve biz, hepinizden daha zayıf konumlardaydık, daha zayıf başlangıçlarımız söz konusuydu. İmkanımız, hiç birinizin imkanı kadar gelişkin değildi; ne sayı, ne nitelik, ne de araç-gerçe yönüyle. Yani her dönemde hepinizden zayıf başladık ama, halen en güçlü bir biçimde götürüyorum. Bundan çıkaracağınız ders, önemli olanın, bir insanın kendini doğru bir üslupla, doğru bir çalışma, vuruş tarzıyla ve yeterli bir çalışma temposuyla devrimci yaşama adaması olduğudur. Eğer bunu doğru ve biraz da önderlik gerçeğine uygun yaparsanız, bu savaşta sandığınızdan daha fazla kazanabilirsiniz, bu savaşta amansız olabilirsiniz. Bu savaşı, domuza karşı bir aslan savaşına dönüştürebilir ve düşman için ülkeyi cehennem haline getirebilirsiniz. Kafanızı ve yüreğinizi ayaklandırırsanız, üslubunuzu ve tarzınızı insanın "en iyisidir" diyebileceği noktaya getirirseniz, o zaman bunların hepsi mümkündür. Ben, büyümeyi böyle anlıyorum. Kişinin kendini kullanmasını, değerlendirmesini böyle anlıyorum. Ben kendimi halka ve sizlere karşı biraz böyle değerlendirdim ve görüyorsunuz ki gücümü ve imkanlarımız var, istenildiği kadar güç topluyorum, istediğiniz kadar faydalı olabiliyorum. Neden? Çünkü, üslubum, tarzım, tempom iş yapıyor.

Şimdi bu tarzı siz niye esas almayacaksınız!? Sizin babadan kalma dediğiniz yöntemler, üsluplar, sanıldığından daha fazla kölelikten kalmadır, yenilgilidir, bozucudur, dağıtıcıdır. Bu nedenle terk edin onları diyorum. Babadan kalma yöntemler, aşiret gelenekleri, düzenden kalma ağız, lehçe; bunların hiç biri bizim değildir. Bunlar, düşmana hizmet ediyor; Kürdistan

halkının derin tarihi gerçeğini, özlemlerini, tutkularını, yaşam tarzını dile getirmiyor. Bu konuda kendinizi yenilemeyi bilmeniz lazım. Bu size zor gelmemeli. Yani bir yaşamı örgütlediğimizi, ülkesiyle, ulusal varlığıyla, en gelişmiş özgürlüğüyle böyle bir yaşam peşinde olduğumuzu çok iyi görüyorsunuz. O zaman bizdeki derinliğe ulaşalım, tarzı yakalayalım ve amansız bir biçimde uygulayalım. Bunu sağlarsanız, zaferin en temel gerekçesini, olmazsa olmaz önderlik gerçeğini yakalamış olursunuz. O zaman hiç kimse sizi geriletemez ve başarısızlığa uğratamaz. Başarının en kesin güvencesi budur.

Bununla birlikte elbette nicelik büyüme geliyor. Şu anda ülkemiz bütünüyle ayaktadır ve halkımızın tümü savaşa katılmak istiyor. İstediğiniz kadar savaşçı ve maddi-manevi destek alabilirsiniz. Cephe kurun, serîhildan yapın, savaşçı çekin, bunları eğitip bomba gibi yapın. Karşımızdaki hedefler sayısızdır ve her türlü vuruş mümkündür. Halk savaşı, adı üstünde, her yöntemle yürütülecek bir savaştır. Her bölgeye, her köye ve her kente uygun olarak istenildiği kadar örgüt ve eylem geliştirilebilir.

Belki birçoğunuz kadro fazlalığından veya azlığından söz edebilirsiniz. Ama bu durumu gidermek de sizin elinizdedir. Fazlaysa dağıtın, azsa yetiştirin yenilerini. Bunların hepsi mümkündür. Kaldı ki herkes hayatını ortaya koymuştur. Hayatını ortaya koyan bir insan fedaidir ve fedailer de her şeyi yapar. En zor işi bile yapabilirler. Ve bizim yapımız da böyledir. Görüyorsunuz ki, savaşı kazanmak için gerekli olan insan sayısını bulabilirsiniz ve eğitimle bunları istediğiniz kıvama, niteliğe büründürebilirsiniz.

Peki, bunları neden böyle vurguluyorum? Bir türlü bunun gereklerini yerine getiremediğiniz için, savaşın temel kazanma gereklerine kendinizi yatırmadığınız için bunları söylüyorum. Savaş, bir nitelik ve nicelik sorunudur. Yeterli niteliği ve niceliği tutturamazsanız savaşı geliştiremezsiniz. Yerinizde çakılıp kalırsınız ve imha olursunuz. Bu konuda gafil olmaya ve kendini aldatmaya gerek yoktur. Bunu ciddi olarak anlayalım diyorum. Hangi güçle ve nasıl savaşıp kazanabiliriz? Her birim, her bölge, her mıntıka bu soruya doğru cevap vermek durumundadır. Aksi halde yenilgiyi kendi kendine sağlamış olur. Bu da doğru değildir.

Siz değerli komutan ve savaşçılar!

Onuncu yıla girerken, belli ki yaşamış olduğumuz yakıcı sürecin derslerini iyi değerlendiriyorsunuz, kayıp ve kazanç nedenlerini tamamen bilince çıkarıyorsunuz ve planlamanızı daha da derinleştiriyorsunuz. Kendinizi bu işe tamamen verin diyorum. Şimdi kendinizi savaşa çok yönlü verebilirsiniz. Geleceğe, önümüzdeki döneme amansız yürümelisiniz. Şimdi düşman da sizin için hayırlı düşünmüyor. O da, önümüzdeki dönem için şunu söylüyor: "Dağları kalıcı kimyasal silahlarla bombalarım, her türlü tekniği getirip yakar yıkarım." Şimdi bunlar tehdit de olsa, yapsalar da, biz ihtimal olarak bunları da hesaba katmalıyız. Ürkütücü katliamlar yapıyor ve daha da geliştirebilir. Hiç şüphesiz biz bunlardan yılmayız, ama dikkate almak zorundayız. Düşman, özel savaş yöntemleriyle her gün halkı yıldırmaya çalışıyor, bizi daraltmaya çalışıyor. Buna karşı sizin yöntemleriniz de biraz uygun ve amansız olmak zorundadır. Yalnız yönetimler, komutanlar değil, bütünüyle savaşçı yapısı da savaşa çok bilinçli yürümelidir.

Bu noktada ben, savaşçı yapımızın biraz geri ve feodal değer yargıları içinde kaldığını, komuta yapımızın da bununla orantılı olarak bürokratik kaldığını söylemek durumundayım. Şimdi, karşılıklı olan bu yetersiz yaklaşımlar, sanıldığından daha fazla verimsizliğe ve eğer aşılmazsa başarısızlığa götürür. Savaşçı müthiş üretici, komutan ise sürekli onu geliştirici olmalıdır. Tekrar vurguluyorum: Komutanlar çıkmalı ve bazılarını da rütbelendirmeliyiz. Peki bunlar kim olacak? Belli ki birimini ateş gibi yapanlar olacak. Takım komutanıysa, o takımı birer komutan gibi yaparsa, en az kayıpla çok güzel savaştırırsa ve biraz da büyütürse, o zaman bu kişiyi biz terfilendirmeliyiz. Kişiliklerimizi işte böyle yarıştırmalıyız. Kuşkusuz böylesi ne kadar çok çıkarsa, savaş da o kadar gelişir. Yoksa birimini bastır, eğitme, iflah etme, ondan sonra da "ben komutanım, komutanlığımı sağlama aldım" de. Bu kesin doğru değildir ve böyleleri yenilir. Bu açıdan söylüyorum ki öncü şudur: Zamanlamanı ve mevcut olanaklarını çok iyi değerlendirir, insanını çok güzel ve yerinde yetiştirir, morali, bilinci ve başarısı yüksektir. Eğer birisi böyleyse, o zaman bu seçkin bir komutandır ve ona saygı duymalıyız. Bu tür komutanlarımızı bütün yapımıza egemen kılmalıyız.

Şimdi eğer bu tarzı her birim uygularsa, o zaman başarı oranı ne kadar artar? Peki niye başarıyı artırmayalım? Başarının zıddı imhadır, başaramazsan imha olacaksın! Yapımız işte bunu bilmiyor. Yani genel tedbirlerimiz hemen herkesi az-çok rahatlatıyor. Onlar sanıyor ki hep böyle gider. Hayır! Düşman tedbir alır, sıkar, daraltır ve seni bitirir. Bu da mümkündür. Ama sen de sıkabilirsin, hem de her zamankinden daha fazla. İşte böyle yaparsan, başarırsın.

Şimdi bunlar birbirine çok bağlıdır ve hiçbir birimimiz bunu gözardı edemez. Bakın, ben kendim de öyleyim. Ben, kendimi rahatlatmak ve üzerine yatmak için, bu kadar gelişmeye kendimi dayatıyor muyum? Gerçekten açıkça söyleyeyim, şu andaki durumum geçen yılkinden daha da zordur. Hem fiziki, hem ruhi, hem bütün duyularımı çalıştırma açısından zorlu geçiyor. Neden? Çünkü savaş bunu şart kılıyor. Daha fazla başarmak için başka çaresi yoktur. Bu, sizin için daha çok geçerlidir. Ne yaptınız ki, ne kadar yoruldunuz ki? Daha yeni başlıyorsunuz. O halde yüklenin! Böyle yaparsanız kazanırsınız.

Önümüzdeki dönemin hedefleri ve bu hedeflere ulaşma yöntemleri zengin olmak zorundadır. Birçok alanımız yarıkurtarılmış bölge durumuna geliyor. Bu durum daha da artacaktır. Bazı alanlar neredeyse kurtarılmış olacaktır. Belli ki buraların sorunları artar. Buralarda halkın ve ordunun konumu farklılaşır; avantajları artar, ama dezavantajları da ortaya çıkar. Bunlara somut yaklaşmak lazım. Yine bazı zorlu alanlar var; beyaz bölgeler, yani özel savaş bölgeleri. Bu bölgelere özel planlar dayatmak gerekir. Bu özel savaş bölgelerine özel birimler, özel

timler, özel keşif ve vuruş tarzlarıyla yaklaşmak gerekiyor. Savaşta bölge kavramları gelişebilir: Kızıl bölge, karışık bölge, beyaz bölge. Ayrıca ovalar ve şehirler de vardır. Şehirler bazen tümden tutulabilir. Şimdi birçoğu taciz durumundadır. Şehirlere yönelik olarak bu taciz durumunu aşmalıyız. Yine birçok eylemimiz yıpratma düzeyindedir. Bu yıpratma düzeyini de aşmalıyız. Sarsmaktan koparmaya, yıpratmaktan yoketmeye, taciz etmekten düşürmeye doğru yol almalıyız. Eylem hattımız böyle bir seri izlemelidir. Hiç şüphesiz taciz, yıpratma, sarsma yine devam eder, fakat zaman zaman düşürme, yoketme ve koparma da denenebilir.

Savaş tarzının geliştirilmesi gerektiğinden sözediyorsunuz. İşte böyle geliştireceğiz. Esas olarak gerilla savaşı yürütülüyor; derinleştirilmiş, genişletilmiş ve ülkenin her sahasına yayılmış bir gerilla. Ama fırsat buldukça, düşürme ve koparma imkanı oldukça bir hareketli savaşı da deneyebiliriz. Bununla şehirleri düşürebiliriz. Özellikle sadece vurma ve yıkma değil, el koyma durumunu da geliştirebiliriz. Şimdi köylerde korucuların ve işbirlikçilerin bazı değerlerine el koyuyoruz. Elbette kentlerin el konulacak daha çok değeri var, devletin ve işbirlikçilerin malları var. Onları sadece yakmak değil, halka maletmemiz, yani kamulaştırmamız gerekiyor. Bunun planlarını artık biraz geliştirmeliyiz. İşbirlikçilerin topraklarına yavaş yavaş el koymalı ve köylerini giderek halkın etkinliğine sokmalıyız. Tabii kesin hedef teşkil edenler açısından bu böyledir. Düşmana hizmet eden bütün ekonomik yapı, yine düşmanın özel savaşıyla bağlantılı her türlü sosyal ve siyasal kuruluş tasfiye edilmelidir. Bunların hepsi hedeftir.

Evet, askeri olarak da yıpratabileceğimiz hedef var, kısmen imha edeceğimiz hedef var, tamamen imha edeceğimiz hedef vardır. Yani yüzde birden başlar, yüzde yüze kadar gider. Hiçbir eyleme salt yıpratmadır veya salt yoketmedir diyemeyiz. Yani hepsi iki uç arasında değişir gider. Savaş gerçeğimiz basitten karmaşığa, yüzde birden yüzde yüze doğru tırmanır. Yani biraz niceliksel düşünelim. Her şey niteliksel olarak düşünülüp başarılamaz. Bu, çok az kişiye mahsus bir savaş tarzı olur. Her adımı niteliksel bir sıçramaya dönüştürmek mümkündür ama, bu çok büyük hazırlık, çok büyük gözüpeklik ve irade gücü ister. Savaşımınızı hep niteliksel tırmandırma biçiminde geliştirmenizi dileriz. Her eyleminiz, ucuz bir niceliksel gelişmeden ziyade bir niteliksel sıçrama olsun dileriz. Bu mümkündür ve denemelisiniz de.

Ülkemizin her tarafına yayılıyoruz. Bu konuda sizlerle kapsamlı tartıştık, bütün bölgeler üzerinde tartıştık ve bazı perspektifler vermek durumunda kaldık. Somut durumu bizden daha iyi bilirsiniz. Yayılınması gereken yerler bellidir. Tabii tutulması gereken coğrafya, biraz daha detaylı, biraz daha stratejik ve taktik esaslara uygun ele alınmalıdır. Müthiş alanlara ulaşmışsınız ama, ne yazık ki bu alanları kullanamıyorsunuz. Bu son kayıplarımıza bakalım, Nurhaklar'da ve Engizekler'de verdiğimiz kayıplara. Eğer coğrafyayı biraz iyi değerlendirse, yarım saat hareket edip sağlam coğrafyaya dayansa, biraz gizlenme ve dağılma işine dikkat etse bu kayıplar olmayacak. Ama bunlara tenezzül etmiyor ve sonuç işte böyle oluyor. Birçok grubu elverişsiz arazide kaybettiğimizi biliyorsunuz. Amed'te, Garzan'da böyle oldu. Araziyi doğru seçselerdi, bu kayıplar olmayacaktı. Bu, yarım saatlik bir tedbirdir, ani bir tedbirdir. Ve halen kayıpların araziyi iyi değerlendirmemekten kaynaklandığını biliyoruz. Halbuki bizde coğrafya çok mükemmeldir ve ne kadar yetkin kullanılırsa zafer imkanı o kadar artar. Hiç kimse, coğrafyayı iyi kullanmadan zaferi sağlayabileceğini sanmasın.

Tabii coğrafyanın dezavantajları da var, onu da hesaplayacaksınız. İyi bir stratejist ve taktisyen coğrafyayı avucunun içi gibi bilir ve ona uygun dayanmayı seçer. Ülkemizin bu muazzam imkanını çok iyi kullanmalıyız. Bir defa, genişliğine yayılma önemlidir. Serhat'tan ve Ağrı'dan tut Binboğalar'a kadar, yine bütün Toroslar'a ve Zagroslar'a kadar hepsini üslenmeye dönüştürüyoruz. Bu konuda en zor adımları şimdiye kadar attık. Bunu doğru kullanmamak tabii düşünülemez. Bu kadar büyük çaba ve bu kadar yer tutma, bir zafer için en büyük temeldir. Bundan sonra esas mesele, bu dağları mükemmel gerilla üslerine dönüştürmek, kurtuluşu önce buralarda sağlamlaştırmak ve buralara dayalı olarak ovaya, köye, şehire inmektir. Buna çok dikkat etmek gerekiyor. Çoğu arkadaş buna dikkat etmedi ve kolay avlandı. Üsse dayanmadan köye girildi, dağa dayanmadan ovaya inildi ve sonuç, bilinen ağır kayıplar oldu. Bunun nedeni neymiş? Biraz rahat yaşatıyormuş! Bu rahat yaşamanın ne anlama geldiğini gördük. Güney Savaşı'nda gördük, Amed ve Dersim'de gördük, her tarafta, her eyalette ve her isyanda gördük. Bunun sonucu hep imha oldu. Dolayısıyla üslenme ve üslerden yayılma meselelerimiz tarihidir, stratejiktir, bir an bile bu ilkeyi gözardı edemeyiz.

Diğer yandan temel taktik esaslar vardır. İnsan bir tarzla doğru vurur, on tarzla değil. En iyi hareket ve vuruş tarzı bir tanedir. Önderliğin görevi de

bunu bulmaktır. Kaç kişiyle, nerede ve nasıl yapılacak? Bunu sen belirleyeceksin, komutan belirleyecek. Nereden nasıl gidersem vururum? Düşmanın haberi olmadan ve beklemediği bir biçimde gitmem en doğrusudur diyeceksin ve öyle vuracaksın veya vurmayacaksın. Düşman kontrolündesin, sayın yetersiz, araç ve gereçlerin belli; öylese düşman seni avlar. Bu tür durumlarda ilk yapacağın iş, bu durumdan kurtulmaktır. Neredesin, kiminlesin, nasılsın? Bunları gizleyeceksin. Bu, gerillanın en temel esaslarından birisidir. Belki kurtarılmış bölgede buna pek gerek yok; ama karışık bölgelere, beyaz bölgelere doğru gittiğimizde bu temel esaslar dahilinde hareket edeceğiz. Gerilla için bunlar yaşamsal ilkelerdir. Ben, ilk gerillaya başlanıldığında bu ilkeyi arkadaşlara hatırlatmıştım. Nerede, nasıl ve kaç kişiyle olduğunuz hususunda düşmanın bilgisi dahiline girmezseniz her şeyi başarırsınız demiştim. Buna göre yayılınır ve arazi iyi kullanılırsa bu iş yürür diye belirtmiştim. Fakat çoğunlukla tersini yaptılar. Ama, neyin, ne kadar doğru olduğunu tarih çok iyi gösterdi. Halen de gizlilik ihlal ediliyor, sayıya dikkat edilmiyor, donanıma dikkat edilmiyor ve yerinde kullanılmıyor. Böyle yapan birim kaybeder ve nitekim affedilmez hatalar sonucu böyle kaybedenler az değildir. Şüphesiz artık bunları kesin aşacağız, bu tür şeylere fırsat vermeyeceğiz. Nasıl yayılmayı en ince ayrıntısına kadar düşünüyorsak, doğru hareket tarzı konusunda da böyle yapacağız.

Tekrar söylüyorum: Birçok bölgemiz, eyaletimiz temel güce kavuşmuştur, temel gerilla gücüne ulaşmıştır. Bu güç üslenebilir ve en kritik noktaları tutabilir. En önemlisi de, şimdi bunun üzerine binayı oturtmak, yani halk ordusunu inşa etmek gerekir. Başlarken de söyledim; şimdiye kadar yapılan bir başlangıçtır, bir binanın sağlam temelinin atılmasıdır, mühim olan bundan sonrasını yükseltebilmektir. Biz sadece temelle yetinemeyiz, binayı kuracağız, bağımsız ülke binasını kuracağız. Bu da, gerilla ordusunun tam kuruluşuyla, sayısal ve niteliksel olarak ona ulaşılmasıyla mümkündür. O zaman bu konudaki görevleri her şeyden önceye alıyorsunuz, bununla çelişen ne kadar yetersizlik varsa karşı duruyorsunuz, böyle bir sonuca yeterince ulaştıran ne kadar değer varsa onlara bağlı kalıyorsunuz. Bu, sizi iyi bir halk ordusuna ve onun savaşım tarzına götürür.

Biz burada, sizlere, hangi bölgede, hangi tür planı, hangi tür güçle uygulayacağınızı söyleyecek durumda değiliz. Bu sizlerin, bütün komutanlıkların asli görevidir. Her bölge ve hatta her mıntıka için plan çizmek ve buna göre güç belirlemek gerekir. Tabii her eylem için de bu yapılır. Eylem pusu mudur, saldırı mıdır, savunma mıdır? Bu, sizin bileceğiniz bir iştir. Yani boş durmayacaksınız, gece-gündüz düşünüp taşınarak en iyi planı ve uygulamayı yapacaksınız.

Şunu bir kez daha söyleyeyim: Az düşünüyorsunuz. Geceleri bazen aklıma geliyor ve düşünüyorum, kendi kendime "o dağlarda, temiz havada sabaha kadar tartışsalar acaba hangi planı geliştiremez ve hangi birimi hazırlayamazlar, gece harekatlarıyla acaba nereleri vuramazlar" diyorum. Siz de biraz bunu böyle ele almalısınız. Geceler uyku ve uyuşma zamanı değildir. Geceler yaşama ve savaşma zamanıdır. Bunu biraz dikkate almalısınız. Biz savaşı biraz da gece savaşı haline getireceğiz. Uyku haramdır bizim için, uyku biraz da ölümdür. Belki gündüzleri az biraz uyuruz. Bütün bunlar taktik hususlardır ve en iyisini yapmak sizin yaşamsal görevinizdir.

Tüm değerli savaşçılar!

Görüyorsunuz ki, biz, sizleri bugünlere ulaştırmakla imkansızı başardık. "Olmaz" diyorlardı ilk eylemde "her şey elden gidiyor" diyorlardı, "boğulursunuz" diyorlardı, "asla doğru yol değil" diyorlardı. En karşıtlarımız bile bugün diyorlar ki, "bu iyi oldu, tarihi oldu ve kazanmaya götürdü." En sağcısından en solcusuna, dincisine kadar hepsi diyor ki, "bu iş yürüyor ve özgürlük yakındır."

Yıllarca tek başımıza yaşadık; iki kelime için yıllarca, küçük bir grup için yıllarca, küçük bir silah için yıllarca, küçük bir örgüt için yıllarca uğraşı verdik, sabır gösterdik, unutmayın ki, Agitler şehit düştüğünde dağınık bir birim söz konusuydu ve onu kurtarmak bir yılımızı gerektirdi. O yılları kolay mı sanıyorsunuz? Hayır, yalnız bir 1986'yı kurtarmak için nelerin nasıl yapıldığını sormak ve bilmek gerekir. Acaba o dağılmış birim kurtarılmasaydı, o birim bir yıl sonra elli kişilik birimlere dönüştürülmeseydi, bugün sizin birimleriniz ayakta kalır mıydı? Bu temelde tarihi biraz iyi bilelim diyorum. Yıllara neler, nasıl sığdırılıyor? Burada sabır, inat, inanç, karar nedir? Bunları her savaşçımızın bilmesinde büyük yarar vardır. Tarihi bilmeden geleceği kazanamazsınız.

Şunu demeye getiriyorum: Demek ki kazanmak mümkündür. Tek kişiyle başlayan bir savaş bütün dünyaya karşı bile verilir ve bu yine de başarılabilir. İşte bu ispatlanmıştır. Bunu söylerken, aynı zamanda işlerin çok zor olduğunu da söylüyorum. Benim ve hepiniz için böyledir. Hatta eskisinden de daha zordur. Hiç kendimizi aldatmayalım ve ne umutsuzluğa düşelim, ne de kendimizi abartmaya çalışalım. Zafer emin adımlarla kazanılabilir; ama tarzı var, ama üslubu var, ama inancı, ama aşkı, ama tutkusu, ama heyecanı, ama büyük temposu var. Ben kişiliğimde bunları somutlaştırmaya çalıştım ve bunlarla kazanılabileceğini kanıtladım.

Bir anlamda görev başarılmıştır. Ama bundan sonrasına da varız diyorum, daha büyük başarılmasına da varız. Sizlerle sonuna kadar götürmeye de varız. Ama her şey bizimle bitmez. Daha fazlasını ve daha başarılısını, eminim ki hepiniz yapabilirsiniz. Harekat sahasındasınız, her türlü eylemi geliştirebilecek ortamdasınız. Güç sizde, silah sizde, halk sizde, dağlar sizde! O halde, bunun hakkını vermek de size düşer. Biz buralarda umulmadık ve hiç kimsenin beklemediği bir gelişmeyi ortaya çıkardık. Bizim hareket sahamız bu kadardı, ama sizin için sınırı kendiniz tayin edeceğiniz kadar geniştir. O zaman böyle bir gericiliği ve kötü geleceği yerlebir etmeliyiz. Başka bir hedefimiz ve beklentimiz de olmamalı. Yani her şey ülke içinde kazanılır, her şeyin en güzeli bu ülkede kazanılır. Ve bu da sizin elinizdedir.

Unutmayalım ki, bizim devrim bir insanlık devrimidir. O topraklarda ilkel komünal toplum devrimi yapıldı, köleci imparatorlukların başlangıcı orada atıldı. Yani uygarlığın ilk devri-

mi ve gelişmesi orada yapıldı. Orada büyük islam Derimi'nin etkileri, uygarlığı yaşatıldı. Ve bugün de sosyalizmin öncülüğünde en gelişmiş devrimi biz temellendiriyoruz. Geçirdiğimiz dokuz savaş yılı ve partimizin yirmi yılı, doğru yolda olduğumuzu ve uluslararası çapta da başarabileceğimizi gösteriyor. Eğer önümüzdeki savaş yıllarını bu temelde sürdürürsek, büyük devrimlere yaraşır bir devrimin başarılabileceğini ortaya koyuyor. Emperyalizmin bu kadar birleşip üzerimize gelmesi sebepsiz değildir, hiçbir harekete reva görülmeyen saldırısını yöneltmesi boşuna değildir. Çünkü o biliyor ki, yaptığımız devrim bir dünya devrimidir. Devrimimizin bir de böylesine yüce uluslararası yönü vardır.

Bütün bu gerçekleri dikkate aldığımızda kabul edeceğiz ki, böylesine büyük ve anlamlı bir devrimin uğruna her şey verilebilir, her zorluk çekilebilir. Fakat kazanmaktan başka hiçbir seçeneğe de yer verilemez.

Şimdiye kadar sizlerle çok tartıştık. Geçmiş yılların çözümlemeleri gündeminizdedir. Kendini tanımayanlar varsa değerlendirebilir. Sizi hiçbir zaman çözüm gücünden ve pratik gelişmelerden mahrum etmeyiz. Size karşı yoldaşça rol iyi oynanmıştır. Şimdi biz de bunun karşılığını bekleriz. Bunu rica ve minnetle değil de, kendinizi kurtarmanız ve tarihe maletmeniz için bekleriz. Yüce bir insan, yaşamaya hak kazanmış insan kimdir? Yaşamın mahkumluğundan, düşkünlüğünden kurtulması gereken insan kimdir? Sizsiniz ve bu kurtuluşu en başta kendiniz için yapacaksınız. Sonra halk için yapacaksınız. Bunu ihmal edecek, bunun gereklerini yerine getiremeyecek insan ne halktan olur, ne bizden olur. Bu açıdan, hepinizden beklediğimiz, en büyük uyum, disiplin, tutku, heyecan, azim, irade, yaratıcılık ve inisiyatiftir.

Şimdi siz kendinizi yaratıyorsunuz, kendinizi yeniden varediyorsunuz. Derin düşünün ve en güzelini elde edin. Bunun önünde kim durabilir? Hangi engel, hangi insanlık düşmanı, böylesine kutsal bir amacın üzerine gitmekten sizi alıkoyabilir? Hayır, kendi tecrübeme dayanarak söyleyeyim ki, bugüne kadar tek başıma geldim, binbir türlü engel ve anlayışsızlık ortaya çıktı, ama hepsini aştık, başardık ve şimdi de tam başarabilirim diye kendime güveniyorum. Günlük olarak adım adım da yol alıyorum. Ve diyorum ki, siz daha fazla yapabilirsiniz. Bu noktada bize yaraşır bir tarzda yürümelisiniz. Bu, yoldaşça yürüyüştür, partinin öncülüğüne layık bir yürüyüştür ve zafere götüren bir yürüyüştür.

Bu temelde, onuncu yılda ARGK'nin bu esaslar dahilinde oluşup savaşmasını ve zaferin en temel güvencesi olmasını diliyorum. Ne mutlu size ki, böyle bir yapının içindesiniz ve böyle tarihi bir görevin başarısıyla karşı karşıyasınız diyorum. Halkımız sizi destekliyor. Başarı için halk esastır ve o da vardır. Temel ihtiyaçlar giderilmiştir ve istediğiniz kadar donanabilirsiniz. İstediğiniz kadar büyüyebilirsiniz. Bunların yolu açıktır. Geriye başarmak kalıyor; bu da iradenizle, bilincinizin yoğunlaşmasıyla sağlanır ki, hiç kimsenin de bunun dışında bir seçeneği yoktur. Biz sizleri bu temelde anlıyoruz ve bu temeldeki çabalarınızı onaylıyoruz. Bu temelde mutlaka başaracağımızı da imkan dahilinde görüyoruz. Emirden anlıyorsanız emir olarak, ricadan anlıyorsanız rica olarak bunları size iletiyoruz. Bu yeni yıla ülkemizi daha da kazanılmış ve özgürleştirilmiş bir ülke durumuna getirmek, tümüyle halkımızın kendi iradesini kendi parlamentosunda, kendi ordusunda, kendi partisinde somutlaştırmak istiyoruz. İlk defa bunun önemli oranda gerçekleşeceğine de inanıyoruz. Biz dahil hepimizin bu gerçekler temelinde buluşacağımıza da her zamankinden daha fazla inandığımızı belirtiyoruz.

Bu temelde tekrar bu yılın fethedilmesine ve fethetmek için her şeyinizi ortaya koymanıza yüksek değer biçiyoruz. Bunu mutlaka başaracağınıza inanıyor, hepinize selam ve sevgilerimi sunuyorum!

18 Ağustos 1993

Kontrgerilla saldırılarında şehit düşen yurtseverler

● 1992 Newroz'unda Nusaybin'de **Hüseyin Taşçı** (24) katledildi.

● Ermeni asıllı ve Derik doğumlu **Yakup Yontan** (54), 25 Temmuz 1992'de Kızıltepe'de kontralar tarafından katledildi.

● Tekel Müdürlüğü'nde işçi olarak çalışan **M. Halis Güleryüz** (35), 22 Eylül 1992 tarihinde Batman'da öldürüldü.

● **Selahattin Kiniş** (45), 22 Eylül 1992 günü Batman'da öldürüldü.

● **Mehmet Can** (59), 23 Eylül 1992 tarihinde Nusaybin'de katledildi.

● Berber **Cevat Kaplan,** 24 Eylül 1992 tarihinde Silvan'da öldürüldü.

● 24 Eylül 1992'de Ergani'de **İsmet Demir** öldürüldü.

● 24 Eylül 1992'de, taksi şoförü **Sami Işık** Batman'da öldürüldü.

● 25 Eylül 1992 günü, **Rauf Kırtay** Silvan'da kontralarca öldürüldü.

● **Cengiz Demir** (24), 25 Eylül 1992 tarihinde Batman'da öldürüldü.

● **Necdet Aslan** (39), Midyat ilçesi İdil Caddesi'nde 27 Eylül'de öldürüldü.

● 1 Ekim 1992 tarihinde Silvan'ın Feridun Mahallesi'nde işyerine giderken, şehit gerilla **Zeki BUDAK**'ın kardeşleri olan **Medeni** ve **İhsan Budak** adlı kardeşler kontra elemanlarının silahlı saldırısı sonucu yaşamlarını yitirdiler.

● 5 Ekim 1992 günü Silvan'da işçi olarak çalışan **Sait İşçi** (40) adlı yurtsever kontra güçlerince öldürüldü.

● 6 Ekim 1992 tarihinde Nusaybin'de **Cengiz Akın** öldürüldü.

● 9 Ekim 1992 günü Diyarbakır'ın Bağlar semtinde kontraların silahlı saldırısına uğrayan öğretmen **Zülküf Şani** yaşamını yitirdi.

● 10 Ekim 1992 tarihinde Batman'da **M. Ekim Başaran** (27) öldürüldü.

● 11 Ekim 1992 günü **Mehmet Sıddık Öztekin** Batman'da öldürüldü.

● 12 Ekim 1992 tarihinde, Batman'da **Abdulhalim Kaplan** (19) öldürüldü.

● 12 Ekim 1992 günü Kızıltepe ilçesinde **Bekir Cengiz** (27) öldürüldü.

● Batman'da 13 Ekim 1992 günü hizbi-kontranın silahlı saldırısına uğrayan **Mehmet Şah Tangüner** (30) yaşamını yitirdi.

● 17 Ekim 1992 tarihinde Batman'da kontraların silahlı saldırısına uğrayan **Şerif Başçı** yaşamını yitirdi.

● 18 Ekim 1992 günü Batman'da **Metin Tan** (22) öldürüldü.

● Batman'da **Necmettin Keleş** adlı yurtsever 19 Ekim 1992 tarihinde öldürüldü.

● 19 Ekim 1992'de **Sinan Demirtaş** Nusaybin'de öldürüldü.

● 19 Ekim 1992'de **Mecit Pektaş** (25) Nusaybin'de öldürüldü.

● 22 Ekim 1992 tarihinde Nusaybin ilçesinde **Hasan Çetin, Zeyni Dağ** (17) ve **Abdulgafur Demirbağ** öldürüldüler.

● 25 Ekim 1992 günü Batman'da **Şeyhmus Kurşun** (32), **Şükrü Kılıç** ve **Anter Yalçın** öldürüldüler.

● 21 Ekim 1992'de Erzurum'un Hınıs ilçesinde müteahhit **Rasim Akgül** öldürüldü.

● 24 Ekim 1992 tarihinde Midyat'ta **Mehmet Yiğit** öldürüldü.

● Antep'te, HEP Antep il başkanı **Abdulsamet Sakık** kontralar tarafından öldürüldü.

● Ekim 1992'de **Gülabi Hıdır Uçar** (55), kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● Nusaybin'de 3 Kasım 1992'de belediye işçisi olan **Sultan Erol** (30), kontra saldırısı sonucu öldü.

● 5 Kasım 1992'de Diyarbakır'da Tekel işçisi olan **Baki Kişin** (28) kontralarca öldürüldü.

● 5 Kasım 1992'de Elazığ'ın Kovancılar ilçesinde **Şurzan Demirkapı** (18), kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 9 Kasım 1992'de Tatvan ilçesinde **Sabri Coşkun** (33), kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 9 Kasım 1992 tarihinde Batman'da **Hasan Baran** (48), kontra saldırısında öldürüldü.

● Mazıdağı ilçesinde 18 Kasım 1992'de "Hürriyet" gazetesinde muhabirlik yapan **Hatip Kapçak,** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● İdil'de 19 Kasım 1992 tarihinde **Nurettin Serhat** (32), kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● Diyarbakır'da 19 Kasım 1992'de "Gerçek" dergisi muhabiri **Namık Tarancı** kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● Batman'da Özgür Gündem gazetesinin dağıtımını yapan **Halil Adanır** (32), 20 Kasım 1992 tarihinde kontra elemanlarınca önce bayıltıldı, ardından arabasıyla birlikte ateşe verilerek yakıldı.

● 22 Kasım 1992 tarihinde Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde öğretmen **Mehdi Şanlı** (37) ve akrabası **Fırat Geçmez** (18) kontra elemanlarınca öldürüldüler.

● Batman'da 24 Kasım 1992'de, **M. Emin Kezer** (45), kontra saldırısında öldürüldü.

● 1 Aralık 1992 tarihinde, Antalya'da HEP il yönetim kurulu üyesi, diş doktoru **İdris Çelik** kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Diyarbakır E-Tipi cezaevinde başgardiyanlık yapan **Tacettin Yılmaz** (30) 2 Aralık 1992' de kontra saldırısı sonucu öldürüldü.

● 2 Aralık 1992 tarihinde Hazro ilçesine bağlı Uzunargit köyünde **Reziye Bilici** (35) adlı kadın öldürüldü.

● Batman'da 5 Aralık 1992 tarihinde **Nuri Aslan,** kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 10 Aralık 1992'de Diyarbakır'da **Nezir Aknar,** kontra elemanları tara-

fından öldürüldü.

● 13 Aralık 1992'de Diyarbakır'da gazete bayiliği yapan **Kemal Ekinci** (35), kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Batman'da 16 Aralık 1992 tarihinde kontralar tarafından gerçekleştirilen saldırılar sonucu **Mehmet Yılmaz** (30) ve **M. Sait Yıldız** (28) öldürüldüler.

● Nusaybin'de 16 Aralık 1992'de **Ali Turaç** (27) ve **Bedrettin Kılıç** (28), kontrgerilla tarafından öldürüldüler.

● 21 Aralık 1992 tarihinde Diyarbakır'da cami imamı olan **Ubeydullah Dalar** (40), kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● Silopi'de **Sait Şimdi** (50), 21 Aralık 1992 tarihinde öldürüldü.

● Batman'da 24 Aralık 1992 tarihinde **Naif Keleş** (45) ve **Tekin Sevim** (25), kontralar tarafından saldırıya uğrayarak öldürüldüler.

● 25 Aralık 1992 tarihinde Nusaybin' de **Ali Aslan,** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● Batman'da 25 Aralık 1992'de **Mehmet Şirin Özbey** (34), kontra tarafından öldürüldü.

● Nusaybin'de 3 Ocak 1993'de **Abdullah Kardeş,** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 4 Ocak 1993 tarihinde, Batman'da **Ali Erdoğan** (30), kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Nusaybin'de 5 Ocak 1993 tarihinde **Emin Deniz** (24), kontralar tarafından öldürüldü.

● Kızıltepe'de, 5 Ocak 1993 tarihinde kontraların saldırısı sonucu **Cemil Çakır** öldü.

● 7 Ocak 1993'de Batman'da **Hasan Kaya** (34), kontra elemanlarınca öldürüldü.

● 7 Ocak 1993 tarihinde Silvan'da **Ercan Us** (25), kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● Kızıltepe'de 8 Ocak 1993 tarihinde **Zeynettin Karaaslan** öldürüldü.

● Diyarbakır'da 11 Ocak 1993 tarihinde Eğit-Sen üyesi **Zübeyir Akkoç** (40) ve **Ramazan Aydın Bilge** (35) adlı öğretmenler kontra elemanları tarafından öldürüldüler.

● Batman'da 11 Ocak 1993 tarihinde **Halis Salyan** (20), kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 13 Ocak 1993 tarihinde Batman'da kontra elemanlarının silahlı saldırısı sonucu **Bahri Sarıhan** öldü.

● Nusaybin ilçesinde 14 Ocak 1992 tarihinde **Ramazan Pişkin** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 16 Ocak 1993'de Nusaybin ilçesine bağlı Arnas köyünde **Abdulvahap** isimli imam kontralar tarafından öldürüldü.

● Nusaybin'de 17 Ocak 1993 tarihinde kontra saldırısı sonucu **Celal ...** (27) öldürüldü.

● Özgür Gündem gazetesinin Van bürosunda görev yapan **Orhan Karaağar** (30), evine giderken kontra saldırısı sonucu öldürüldü.

● Nusaybin'de 19 Ocak 1993 tarihinde **Tahir Tekin** ve **Celal Tekin** adlı kardeşler, kontra elemanlarınca öldürüldüler.

● 19 Ocak 1993 tarihinde, Silvan'da **Mehmet Tokur** (20) öldürüldü.

● 20 Ocak 1993 tarihinde Batman'da HEP yönetim kurulu üyesi **Mehmet Ertan** (45) kontra saldırısı sonucu öldürüldü.

● 22 Ocak 1993 tarihinde Bitlis'in Tatvan ilçesinde **İzzettin Baldır** (42) adlı bekçi öldürüldü.

● 23 Ocak 1993 tarihinde silvan belediyesinde şoförlük yapan **Selahattin Karakan** (42), kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Batman'da 25 Ocak 1993 tarihinde **Orhan Arık** (20) ve **Vasfettin Gökbulut** (39), kontra elemanları tarafından öldürüldüler.

● Batman'da 25 Ocak 1993 günü saldırıya uğrayan **Metin Akyıldız** (22) **Hüseyin Akyıldız** (19) ve **Ubeyd Akyıldız** öldüler.

● 31 Ocak 1993 tarihinde, Silvan ilçesinde **Mamdüsena Kırtay** (27), kontraların silahlı saldırısı sonucu öldü.

● 2 Şubat 1993 tarihinde, Silvan ilçesinde **Hacı Bedri Balçık** (65), kontra saldırısında öldü.

● 2 Şubat 1993'de Silvan'da taksicilik yapan **Rauf Use** (17), kontra elemanları tarafından taksisiyle birlikte yakılarak öldürüldü.

● 7 Şubat 1993 tarihinde Bitlis' nin Güroymak ilçesi çıkışındaki benzinlikte çalışan **Abdullah Gencer** (35) ve **Seyfettin Zengin** (26), kontra elemanları tarafından öldürüldüler.

● 8 Şubat 1993 günü Diyarbakır'da konfeksiyonculuk yapan **Kenan Özgen** (29), kontra saldırısı sonucu öldü.

● Batman'ın Kozluk ilçesinde 10 Şubat 1993 tarihinde **Mehmet Boğuş** (43), kontraların saldırısı sonucu öldürüldü.

● Batman'da 16 Şubat 1993 günü saldırıya uğrayan **Abdülkadir Bulut** (26) öldü.

● 17 Şubat 1993 günü Nusaybin'de cami görevlisi olan **Cemal Doğan** ve **Eyüp Doğan** adlı kardeşler kontra saldırısı sonucu öldüler.

● 18 Şubat 1993 tarihinde Urfa'da Özgür Gündem gazetesi muhabiri ve İHD yönetim kurulu üyesi **Kemal Kılıç** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 22 Şubat tarihinde Kurtalan ilçesinin Karabağlar nahiyesinde ilkokul öğretmeni **İsmail Çetin** ile postane memuru **Salih Oğuz** kontra elemanları tarafından öldürüldüler.

● 24 Şubat 1993 günü Erzincan ÖZDEP il başkanı **Cemal Akar'ın** cesedi bulundu. Akar, yaklaşık bir ay önce kaybolmuştu.

● 23 Şubat 1993 tarihinde Batman'da **Ahmet Argın,** kontra elemanları tarafından kaçırılarak öldürüldü.

● 26 Şubat 1993 günü Kızıltepe'de kontralar tarafından silahlı saldırıya uğrayan **Hüseyin Çetin** öldü.

● 26 Şubat 1993 günü, kontrgerilla tarafından kaçırılan İHD Elazığ Şube başkanı avukat **Metin Can** ve arkadaşı doktor **Hasan Kaya'nın** cesetleri Dersim-Elazığ sınırındaki Dinar köprüsünde bulundu.

● 28 Şubat 1993 tarihinde Çınar ilçesine bağlı Çinara Kerejdax mevkiinde, **Salih Özmen** ve **Kazım Güler** kontra elemanlarının saldırısı sonucu öldürüldüler.

● Diyarbakır'ın Ergani ilçesindeki lisede öğrenciler arasında çıkan çatışmada **Mustafa Keser** adlı yurtsever öğrenci öldü.

● 3 Mart 1993 tarihinde Silvan ilçesinde **Şirin Cesur** (21) isimli esnaf kontra elemanlarınca öldürüldü.

● 5 Mart 1993 tarihinde Mersin'de **Sadık Bilgin** ve **Abdülkerim Baltekin** kontralar tarafından öldürüldüler.

● 14 Mart 1993 günü Batman'da **Osman Gölen** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 16 Mart 1993 tarihinde Diyarbakır'ın Bağlar semtinde, HEP eski üyesi **Necat Akyürek** kontralar tarafından öldürüldü.

● 22 Mart 1993 tarihinde Kızıltepe ilçesinde **Ramazan Erte** kontra elemanlarınca öldürüldü.

● 25 Mart 1993 günü Batman'da, kontra saldırısına uğrayan **Abdurrahman Acar** ve **Felemez Dündar** öldüler.

● 10 Nisan 1993 günü Kızıltepe ilçesinde HEP ilçe başkanı **Şeyhdavut Yalçınkaya** ve yeğeni **A. Halim Yalçınkaya** kontra elemanları tarafından öldürüldü.

● 28 Nisan 1993 tarihinde Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde **İbrahim Akengiz,** evine atılan bombanın patlaması sonucu öldü.

● İdil'de 6 Mayıs 1993 tarihinde, Süryani asıllı İsa Bayındır'ın 36 gündür kontra tarafından kaçırılan 5 yaşındaki oğlu **Gürgiz Bayındır**'ın cesedi bir kuyuda bulundu.

● Midyat'ta, 8 Mayıs 1993 tarihinde **Emin Akpınar** adlı yurtsever kontralar tarafından katledildi.

● Nusaybin'de 2 Mayıs 1993'te Nusaybin HEP yöneticisi **İsmail Irmak** kontrgerilla saldırısı sonucu öldürüldü.

Düşmanın vahşetinden örnekler!

● Sason dağları eteklerinde bulunan Eralan köyüne 29 Eylül 1992 günü baskın düzenleyen düşman güçleri, **Nihat Ertuğrul** (24) adındaki bir köylüyü kurşuna dizdiler.

● Kars'a bağlı Kümbetli köyünde, 30 Eylül 1992 günü arazide bulduğu bir bombanın patlaması sonucu **Hüseyin Esrari** (16) yaşamını yitirdi.

● Muş'un Varto ilçesinde **Mehmet Kırmızıdağ** ile **Güler Öztekin** isimli kişiler 11 Ekim 1992 tarihinde özel tim elemanları tarafından kurşuna dizilerek öldürüldüler.

● Eruh ilçesine bağlı Dikboğaz köyünde 12 Ekim 1992 tarihinde mayına basan **Ömer Şirken** (45) adlı köylü öldü.

● 15 Ekim 1992 tarihinde Silvan merkezinde **İhsan Yazaydık** (37) adlı işçi ile evinin balkonunda oturan **Nuri Baskısız** özel tim elemanları tarafından kurşuna dizilerek öldürüldüler.

● 19 Ekim 1992 günü, Hani ilçesine bağlı Kaledibi köyünü basan düşman güçleri **Mustafa Taşan** (48), **Ahmet Taşan** (48) ve **Hasan Kanat** adlı köylüleri kurşuna dizerek öldürdüler.

● **Mahmut Sunay** (28) ile **Ali Kaya** adlı çobanlar, 22 Ekim 1992 tarihinde Karakoçan ilçesinin Sarıcan köyü yakınlarında, düşman güçleri tarafından ağızlarına kurşun sıkılarak öldürüldüler.

● Midyat ilçesi Budaklı ve Yemişli köyleri arasında kendilerine ait araçtan, korucubaşı Fikret Aslan ve adamlarınca indirilen **Cumhur Göktürk** ve oğlu **Cemal Göktürk** öldürüldüler.

● 25 Ekim 1992'de Hazro ilçesinde korucuların bir aracı taramaları sonucu **Birgül Yeken** adlı kadın öldü.

● 27 Ekim 1992 tarihinde Van'ın Çatak ilçesi Sugeldi köyü muhtarı **Tahir Saday** (56), Van Alay Komutanlığı'nda gördüğü işkence sonucu öldü.

● 1 Kasım 1992'de Silvan'da taksi şoförü olan Cengiz Işık'a ait eve, panzerle açılan ateş sonucu evde bulunan **M. Ali Işık** ve 1 yaşındaki **Devrim Eleftoz** öldüler.

● Nusaybin'de 3 Aralık 1992 tarihinde polislerin çevreye rastgele ateş açmaları sonucu **Bülent Dağar** (22) öldü.

● 7 Kasım 1992 tarihinde Cizre ilçesinde, ev ve iş yerlerinin Alman BTR-60 panzer ve zırhlı araçlarınca taranmaları ardından Hacı Çağırga'ya ait evde bulunan; **Hacı** (65), **Leyla** (60), **İsmail** (25), **Nadire** (10), **Sinem** (13), **Şivan** (3), **Fatma** (9), **Hanife** (2) ve **Şeyhmus Çağırga** (70) öldüler.

● Kızıltepe ilçesinin Hakverdi köyünden 7 köylü kontra elemanları tarafından İpek yolu üzerinde öldürüldüler. Köylülerin isimleri şunlar: **Nurettin Yiğit** (25), **M. Ali Yiğit** (17), **Tacettin Yiğit** (14), **İzzettin Yiğit** (30), **Abdulbaki Yiğit** (17) **Abdulvahap Yiğit** (19), **Abdo Öztürk** (30).

● 3 Aralık 1992'de Kerboran ilçesinde gerillaların eylemi ardından devlet güçlerinin halkın üzerine rastgele ateş açmaları sonucu **Melek Bora** (10) öldü.

● 4 Aralık 1992 tarihinde devlet güçleri ve korucular Çukurca'nın Hilal bucağına bağlı Çemêreş mezrasına baskın düzenlediler. Baskında **Faik Bulut** ve **Hatun Kara** öldürüldü.

● Kızıltepe'de 5 Aralık 1992 tarihinde **Mecit Kızılkan** (70) polis pan-

zeri tarafından ezilerek öldürüldü.

● Mardin'e bağlı Yukarı Esentepe köyünde 9 Aralık 1992 tarihinde **Orhan Kaya** isimli köylü askerler tarafından öldürüldü.

● Diyarbakır'da 9 Aralık 1992 tarihinde Rikelan köyü korucularının Beybulan köyüne saldırmaları sonucu **Mahmut Ek** adlı köylü öldürüldü.

● 18 Aralık 1992 tarihinde Diyarbakır'ın Karmataş (Zoxbin) köyü korucularının Tepecik köyünü basmaları sonucu **Fatma Can** (17), **Gazel Yaşar** (35), **Veysi Yaşar** (8), **Dilan Demir** ve **Dilek Demir** (57) öldürüldüler.

● 19 Aralık 1992'de Midyat ilçesinde korucular tarafından kaçırılan **Hüseyin Eser** ve **Seyfettin Kardeş** öldürüldüler.

● 22 Aralık 1992'de Midyat'ta **Abdülselam Tunç** korucular tarafından öldürüldü.

● 24 Aralık 1992'de Bismil'de korucular tarafından öldürülmüş olan **İhsan İçer**'in cesedi bulundu.

● İdil'e bağlı Handurê köyünü basan köy korucuları **İbrahim ...** adlı köylüyü kurşuna dizdiler. Olay 29 Aralık 1992 tarihinde meydana geldi.

● 3 Ocak 1993 tarihinde Şırnak-Cizre karayolunun Kasrik boğazı mıntıkasında askeri bir helikopterden açılan ateş sonucu tarlada çift süren **Reşit Kalkan** (17) öldü.

● 3 Ocak 1993 tarihinde Kızıltepe ilçesine bağlı Senar köyünün Herzem mezrasında pusuda bekleyen düşman güçleri, evinden dışarı çıkan **Mehmet Salih Aksoy**'u (20) tarayarak öldürdü.

● Batman'da 3 Ocak 1993'de **Yusuf Gür** (35), boğazı kesilerek öldürüldü.

● 10 Ocak 1993 tarihinde İdil ilçesinin Bezrike (Akkoyunluk) köyünü basan korucular **Selahattin Yıldız** (34) adlı köylüyü öldürdüler.

● 11 Ocak 1993 tarihinde Cizre'ye bağlı Güçük köyünün Kolgezen mezrasını basan kimliği belirsiz kişiler, daha önce PKK davasından yargılanmış olan Davut Ergün'ün evini kuşatmaya alarak, evde bulunan eşi **Hasibe Ergün** (40), çocukları **Lokman** (20), **Hıdır** (17) **Negir** (8) ve **Hacer Ergün**'ü (6) öldürdüler.

● 11 Ocak 1992 tarihinde, Cizre'nin Misuri (Kurtuluş) köyüne baskın düzenleyen özel timler, **Emin Sevgat** ve **Tahir Koç**'u işkenceyle öldürdüler.

● 13 Ocak 1993'te, Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Gele (Ağıllı) mezrası TC savaş uçakları ve helikopterlerince bombalandı ve aynı aileden **Hamit, Halime, Havva, Zahide** ve **Abdullah İşiyok** (2) öldüler.

● 17 Ocak 1993'de Diyarbakır'ın Devegeçidi mıntıkasında bir askerin ateş açması sonucu, Beritan aşiretine mensup **Veysi Bingöl** adlı çoban öldü.

● 25 Ocak 1993 günü kontra elemanlarının Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Çınar ve Şahina köylerine düzenledikleri baskın sonucu, Çınar köyünden **Timur Seçici** ve Şahina köyünden **Habip Dağtekin** silahla taranarak öldürüldüler.

● 2 Şubat 1993 günü Bismil'de, Başko köyünden Yeşilalan köyüne traktörle giden **Melê Resul Bakırcıoğlu** (40) ve **Sabri Çetinkaya** (24) adlı köylüler, yola pusu atan TC askerleri tarafından taranarak öldürüldüler.

● Siirt'te 14 Şubat 1993 tarihinde, TC güçlerinin gerillaların bulunduğu bir eve baskın düzenledikleri sırada evde bulunan **Ekrem Tırpan** öldü.

● Mardin'in Derik ilçesine bağlı Xerarê köyüne baskın düzenleyen TC güçleri, gözaltına aldıkları **Seyidê Melê** adlı köylüyü işkenceyle öldürdüler.

● 20 Şubat 1993 günü, Şırnak'a bağlı Güçlükonak ilçesinin Bana (Ormaniçi) köyü, TC güçleri ve korucular tarafından basıldı. Bu güçlerin köylü-

lere ateş açmaları sonucu **Abide Ekin** (3) adlı çocuk öldü.

● 22 Şubat 1993 tarihinde Mardin ili Derik ilçesine bağlı Dumanlı köyü çevresinde çıkan çatışma ardından, TC güçlerinin Dumanlı köyüne düzenledikleri baskında, aynı aileden **Seydo** (50), **Bahriye** (18), **Ahmet, Yusuf, Mehmet Çeviren** ile **Necat Arıs** işkenceyle öldürüldüler.

● 26 Şubat 1993 tarihinde Cizre-Şırnak karayolunda, Şırnak'a gitmekte olan **Osman Acar** (35), **Cemal Bozkurt** ve **Lokman Güven** (40), Kumçatı köyü koruculari ve özel tim tarafından özel otoları içinde üzerlerine benzin dökülerek diri diri yakıldılar.

● 2 Mart 1993 tarihinde TC savaş uçaklarının Bitlis'e bağlı Güroymak ilçesinin Zehak, Zixek, Sêlak, Akbiriv ve Avzüt köylerine ait yayla evlerini bombalaması sonucu **Hamit Özcan** ve **Mehmet Kayalar** adlı çobanlar öldüler.

● 3 Mart 1993 günü Diyarbakır'ın Hani ilçesinde Hacı Ramazan Önen'e ait ev kontralar tarafından tarandı. Olayda, evde bulunan **Felek Ok** (75) öldü.

● 4 Mart 1993 tarihinde Nusaybin'de bir ev TC güçlerince tarandı. Olayda **Latif Deniz, Gurbet Deniz,**

● 8 Mart 1993 tarihinde özel tim elemanları, evine baskın düzenledikleri **Mehmet Gül**'ü öldürdüler.

● 10 Mart 1993 tarihinde Siirt'in Ciwanikan (Gökçebağ) beldesinde **Muhyettin Demir** adlı köylü Siirt-Eruh yolu üzerinde koyun otlatırken, özel timler tarafından öldürüldü.

● 21 Mart 1993 günü Adana'daki Newroz kutlamalarında TC güçlerinin ateş açması sonucu **Ramazan Çetin** (15) ve **Vezir Kurt** (61) öldüler.

● 21 Mart 1993 tarihinde Pazarcık'a bağlı Tilkiler köyünde **Haydar Yaşkıran** adlı köylü özel tim elemanları tarafından öldürüldü.

● 24 Mart 1993 günü Bitlis'in Aşağı Ölek köyündeki akrabalarını ziyaret eden **Behçet Ekinci,** yüzleri maskeli özel tim elemanları tarafından öldürüldü.

● Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Dolunay köyüne baskın düzenleyen TC güçleri **Menaf Kaya** adlı köylüyü işkenceyle öldürdüler.

● 5 Nisan 1993 tarihinde Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Tilveri (Tilver) köyünde, tarlada çalışan **Faysal Kaya** ve **Abdurrahman ...** adlı köylüler, Melê Ubeydullah taraftarlarınca öldürüldü.

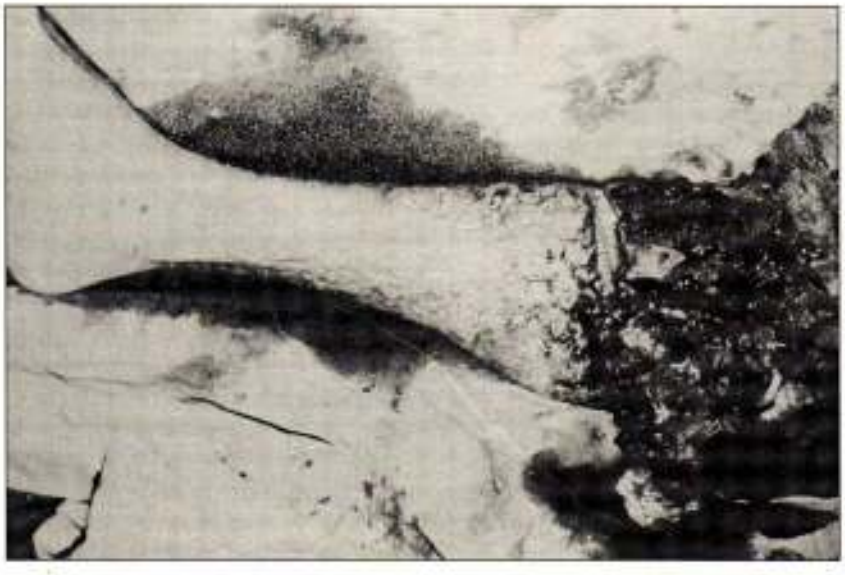
● 20 Nisan 1993 tarihinde Midyat ilçesine bağlı Barıştepe (Silehe) köyüne baskın düzenleyen korucu ve timler gözaltına aldıkları **İbrahim Dilek**'i işkenceyle öldürdüler.

● Dersim'e bağlı Çıralı köyünde çobanlık yapan **Hüseyin Talay** (15), bulduğu bombanın patlaması sonucu öldü.

● Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Tepecik köyünden olan ve koruculuğu kabul etmeyen **Kutbettin Tekin,** 12 Mayıs 1993 tarihinde gözaltındayken işkenceyle öldürüldü.

● 20 Mayıs 1993 tarihinde Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde koyunlarını otlatmakta olan **Naim Aslan,** Yüksekova Komando Taburu'ndan açılan ateş sonucu yaralandı, ardından askerler tarafından dövülerek öldürüldü.

● Adana'da 3 Temmuz 1993 tarihinde **İbrahim Altunsoy** (16), kont-

Fethullah Akalın, Süleyman Kaplan ve **Şemsettin Evşin** öldüler.

● 8 Mart 1993 günü Viranşehir'e bağlı Tepeyolu köyünde gerillaların bulunduğu bir evde, TC güçleriyle çıkan çatışma sonrasında ev sahibinin oğlu **Mustafa Çelik** öldü.

rgerilla tarafından öldürüldü.

● 3 Temmuz 1993 tarihinde Diyarbakır'ın Bağlar semtinde kontrgerilla saldırısına uğrayan **Fatih Korkut** öldü.

● 4 Temmuz 1993 tarihinde Silvan'dan Batman'a gitmekte olan **İhsan Sayar** (26), kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 9 Temmuz 1993'te, Ağrı'nın Camaçay bucağına bağlı Gezgez köyünde oturan **Abdurrahman Kocaman** ve oğlu **Ömer Kocaman** kontralar tarafından öldürüldüler.

● 25 Temmuz 1993 tarihinde, Diyarbakır'da **Sedat Çelik** (21) ve **Abdullah Çapan** adlı yurtseverler kontrgerilla tarafından öldürüldüler.

● 28 Temmuz 1993'te Kurtalan'da fotoğrafçılık yapan **A. Kerim Anık** kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Batman'ın İkizler köyünde, 28 Temmuz 1993 tarihinde **Remziye Akın** kontra tarafından öldürüldü.

● 28 Temmuz 1993 tarihinde Batman'da kontrgerilla elemanlarının bir bakkal dükkanını taraması sonucu **Hanifi Ağar** isimli kişi öldü.

● Nusaybin'in Çibiltînê köyünde, 29 Temmuz 1993 tarihinde **Ahmet Yıldırım**, kontra saldırısı sonucu öldü.

● 31 Temmuz 1993 tarihinde, Antep'te **M. Selim Şahin** ile **Abdullah Durmuş**, kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 1 Ağustos 1993'te, Pazarcık-Narlı nahiyesine bağlı Doğan Karahasan köyünde **Ayşe Rani** (35), **Elif Rani** (7) ve **Gözden Rani** (4), kontra elemanlarınca baltayla parçalanarak öldürüldüler.

● Diyarbakır'da 1 Ağustos 1993 tarihinde kontra saldırısı sonucu **Azat Doster** öldü.

● 1 Ağustos 1993'te Diyarbakır'da seyyar satıcılık yapan **Cemal Burkay,** kontra tarafından öldürüldü.

● 4 Ağustos 1993'te Diyarbakır'da **Murat Çobanoğlu**, kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 4 Ağustos 1993'te Ö. Gündem gazetesi muhabiri **Ferhat Tepe**'nin cesedi Elazığ'ın Hazar Gölü'nde bulundu.

● 5 Ağustos 1993'te Diyarbakır-Çınar ilçesi Milli Eğitim Müdürü **Mecit Yalçın**, kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 7 Ağustos 1993'te Muş'un Konutbekler (Angar) köyü imamı **Muhyettin Taştekin** (60), kontra tarafından öldürüldü.

● 7 Ağustos 1993'te Diyarbakır'da dükkanlarının kontrgerilla tarafından bombalanması sonucu **Hasan Okur** ve **Osman Göker** öldüler.

● 8 Ağustos 1993'te Batman'da, **Selim Oğuz, Ekrem Kavgin** ve **Mehmet Yaşar** (DEP üyesi), kontrgerilla tarafından öldürüldüler.

● 12 Ağustos 1993'te Diyarbakır'da **Mikail Alp,** kontra saldırısında öldü.

● 20 Ağustos 1993'te DEP Diyarbakır il delegesi **Musa Ak,** kontrgerilla tarafından öldürüldü.

● 25 Elül 1993'te Batman'da kontrgerillanın saldırısı sonucu **İsa Güneş** öldü.

● 26 Eylül 1993'te Mardin'de **Kadir Elmaz,** kontrgerilla saldırısı sonucu öldü.

● 20 Ekim 1993'te Muş'un Şaxe köyünde **Mehmet Emin,** kontra saldırısında öldü

● Ekim 1993'te Siverek'te **Eyüp Karahan**, kontrgerilla elemanlarınca öldürüldü.

● Ekim 1993'te Tatvan'da **Muhsin** Alataş kontra elemanlarınca öldürüldü.

● Ekim 1993'te Diyarbakır'da Abdurrahman Cansever kontrgerilla tarafından öldürüldü.

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaşın yurtsever halkımıza, 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü mesajı:

Ne mutlu ki 15 Ağustos adımını başarıyla attık!

Değerli halkımız!

Size, 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünün kutlu olmasını ve 10. savaş yılının da üstün başarılarla dolu geçmesini diler, bu temelde sizleri selamlarım.

15 Ağustos Atılımı bizim için bir yaşam, bizim için bir yeniden doğuş, yeniden diriliştir. Sadece bir ulusal kurtuluş, sadece bir gerilla savaşı değildir; hücrelerimize dek kirlenmiş ne varsa temizleme, uyutulmuşluğa karşı uyanma ve direnme hareketidir; bin yılların bütün uyuşukluğuna, parçalanmışlığına, güçsüzleştirilmesine, yoksullaştırılmasına karşı bir varolma hareketidir; ulusal varoluş, toplumsal varoluş, maddi ve manevi her alanda varoluş savaşıdır.

Yaşadığımız bu yıllar ve sıcağı sıcağına yaşadığımız bu günler hepinizi derinden sarsıyor, her zamankinden daha fazla meşgul ediyor, "Bu başımıza gelen nedir ve bundan sonrası ne olacak" diye düşünmeye ve duymaya sevkediyor. Bir yandan büyük umut, bir yandan büyük endişe var. En önemlisi de, yeni bir yaşama göz açma, bütün baskıya ve işkenceye rağmen bu yaşamı tek yaşam seçeneği olarak kabul etme ve tüm varlığını bu yaşam için adama, sizin şu anda kabul ettiğiniz yaşam tarzınız oluyor.

Siz yurtsever Kürdistan halkı!

Tarihte ilk defa böylesi bir gelişme ile karşı karşıya olduğunuzu biliyorsunuz. İlk defa bir yaşam ve zafere yürüme şansının eşiğine geldiğinizin farkındasınız.

Mümkünse tarihimize biraz bakalım.Dünyaya ve düşmana bakalım. Düşman kendisi için ne yapmış, kendisi neyi yaşıyor, ne istiyor? Ve bir de kendimize bakalım; tarihin bizim için ne olduğunu, dünyanın bizim için ne olduğunu, düşmanın bizim için ne olduğunu iyi anlayabiliriz. Yara derindir, fakat canlanma ve sağlığa kavuşma da ihtimal dahilindedir. 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılında gerçekleşen, biraz da bu yaranın sağlam tedavi edilebileceği ve sağlam bir bünyeye ulaşabileceğidir. Yani savaş azminin kesinliği anlaşılmıştır.

Bu savaş, gerçekten sadece "askeri ve siyasi yönden bu kadar kazandık" demekle anlatılacak bir savaş değildir. Bu, çok dar bir yaklaşım olur. En önemlisi, bu savaş, bizi, sadece yaşama yeniden döndürmekle bir kimlik arayışına ve kimliğin gerçekleşmesine ulaştırmakla kalmıyor, aynı zamanda yaşamın en güzelinin mümkün olduğuna da hem inandırıyor ve hem de buna adım adım yaklaştırıyor. Bunlar büyük kazanımlardır. Bizim gibi yaşamı ayaklar altında çiğnenen, her gün hor ve hakir görülen, insan yerine bile konulmayan bir halk için, böylesine güzel bir yaşam şansını elde etmek, kelimelerle izah edilemez. Bunu böyle bilmek gerekir.

Düşman bütün gücüyle, basın-yayını, askeriyesi, politikacısı, hemen her olanağıyla üzerimizde niçin bu kadar duruyor? Yaşamını gaspettiği halkın uyanmasının ne anlama geldiğini biliyor da onun için, kahrettiği bir halkın şimdi ne istediğini, nasıl istediğini ve bunu nasıl elde edeceğini biliyor da onun için. Bu, düşmanı dehşete düşürmüştür.

Kısaca şu son olup bitenlere bakalım. 12 Eylül faşizmini bilirsiniz. Bizim için gelmişti. 1980'li yıllara doğru geldiğimizde Kürdistan'da bir uyanış başlıyordu. Bu, PKK önderliğinde oluyordu. Faşizmin özel savaş kurum-

larının ilk örgütlendiği yerler vardır; Maraş, Malatya, Sivas, Erzincan gibi. Buralarda 1970'lerin sonlarına doğru faşizm ilk katliamlarını biraz da tarihi anımsatıcasına uygularken, aslında halkımızın ilk uyanışına böyle bir katliamla cevap verip ezmek ve daha gözünü açtığı anda hemen kapatmak istiyordu. Bunu böyle anlamak gerekir. Özel savaş, onun faşizmi, MHP'lisi, ülkücüsü, devletten bağımsız değildi. Bunlar devletin gizli koluydu, sivil koluydu veya öyle gözüküyordu. Bunların tarihte birçok halkın başına getirdikleri felaket vardır. Geçmişte Rum, Ermeni halklarının, en son Kıbrıs halkının başına getirdikleri felaketler vardır. O zaman da Teşkilat-ı Mahsusa denen örgütlerle bu halkları topraklarından ve yaşamlarından katliamla koparışları vardır. Bunun en son halkası, 1970'lerin sonunda Kürt halkının başına getirilmek istendi.

Tarihi biraz iyi bilmek gerekir. En son Sivas katliamından herkes ürküntü duydu. Bu küçük bir katliamdır ve kökeni tarihin derinliklerindedir. Dersim katliamı daha dün kadar yenidir. Yine Maraş katliamı daha da yakındır. Bunların hepsi de Kürt katliamlarıdır. Bu yıllarda hainlerle ilişkiler var, yeni İdris-i Bitlisi'ler devrededir. Güney Kürdistan'da ve her tarafta dürüst devrimciler imha edilirken, onlar güçlendirilir. Yani köy korucuları birden ortaya çıkmadı. Onların temelleri, yüzyıllar önce İdris-i Bitlisi zamanında, Sultan Hamit zamanında, M. Kemal zamanında ve en son 12 Eylül döneminde atıldı. Demek ki hepsinin bir tarihi vardır.

Elbette direnişin de bir tarihi vardır. Bunun en son halkası PKK'dir. Geçmişte isyanlar oluyordu; iki ayda, bilemedin altı ayda en kötüsünden eziliyordu ve her zaman daha fazla düşüyordu. PKK direnişi, gerçekten her bakımdan yeni bir direniştir. Düşmanı doğru tanımak kadar kendisini de doğru tanımaya, tarihi ve çağı doğru bilmeye dayanan bir harekettir. Bu hareket, oldukça bilimsel temelde başladı; halka doğru yaklaştı, örgütü doğru geliştirmeye ve savaşa doğru yaklaşmaya çalıştı. Bu durum, 1980'e geldiğimizde, Türk devletinin görülmemiş bir biçimde üzerine gelmesine yol açtı.

12 Eylül'ün hikayesini bilirsiniz; katliamlarıyla, işkenceleriyle ve halen süren savaşıyla bir katmerli zulüm düzenidir. Biz buna karşı direndik, büyük direniş gösterdik. Ve tam zamanında bir yurtdışına çıkış yaptık. Çok insanımız yurdışına çıkar, biz de çıktık. Ama en az imkanla, akıllı ve yerinde bir dayanmayı, mevzi tutmayı ve en kısa zamanda ülkeye geri dönüş yapmayı da becerdik. Bu çıkış ve bu dönüş tarihte emsalsizdir. Büyük devrimlere has bir çıkış ve geri giriştir. İslamiyetin hicreti ve tekrar Mekke'yi fethi gibidir. Büyük devrimler var, büyük yürüyüşlerin yapılması vardır; onlara benzer büyük bir yürüyüştür. Öncesi ve sonrasıyla bizim bu 15 Ağustos Atılımı, Mao'nun Çin'deki uzun yürüyüşüne, Fransız Devrimi'ne, büyük Rus Devrimi'ne benzer çabalarla yüklüdür. Bir hicret yapıyoruz, çok kısa bir sürede bunun dönüşünü gerçekleştiriyoruz. Tabii daha ülkeyle dopdolu, daha özgürlükle dopdolu, daha kazanma tutkusuyla dopdolu bir dönüş bu. Büyük fetih ruhu ile dolu bir dönüş. Başlangıçta kimse bunu farketmiyor. Bizim çıkışımız da, tıpkı Mekke'den çıkış gibiydi; düşman uykudayken çıkmıştık. Girerken de gerilla birliklerimiz, tıpkı Bedir Savaşı'ndaki vuruş gibi bir vuruşla giriyorlar. Bunlar tarihi örneklerdir ve biz onlara benzeriz.

Şimdi 15 Ağustos Atılımı'nın anlamını sizlerle tartışıyoruz. Bu halk, bugün neden bu kadar birlik oluyor? Bu kadar işkenceye neden bu kadar dayanıyor ve her geçen gün daha da büyüyor? Bunun tek bir izahı vardır: Halk için her şey olduğu, yaşamın ta kendisi olduğu, hatta yaşamdan daha değerli bir adım olduğu, en üstün bir yaşam olduğu için 15 Ağustos Atılımı bu kadar birleştirdi, bu kadar ayağa kaldırdı ve bütün dünyaya karşı bu kadar tutabiliyor. Haklılık ve insanın kendini vermesi bu eylemde o kadar güçlüydü ki, bütün dünya da karşı çıksa, düşman her şeyini kuşanıp üzerine de gelse, içten ihanet de dayatılsa, sonuçta başarısı kaçınılmaz oluyor. Çünkü haklılık var, büyük irade var. Ve görüyorsunuz; bütün dünya geldi, yenildik mi? İhanet bu kadar arkadan vurdu, zayıflıklar bu kadar içten çürütmek istedi, düşürebildiler mi? Kendi kendimizi bu kadar kötü verdik, durdurabildik mi? Hayır! Bugün çok sağlam ayaktayız ve daha fazla kazanmanın bütün imkanları mevcut.

Bizim için en büyük ders, işte bu kazanabilme dersidir. Bir ders eğer yaşamın en yücesini kazandırıyorsa, ondan daha büyük ders olmaz ve bu ders her zaman kazandırabilir. Biz bu dersi veriyoruz ve bu dersi hepinize öneriyoruz. Bu dersin kazanma dersi olduğunu çok açık görüyorsunuz. Yoklardan, hiç birinizin iğne ucu kadar da olsa başarı imkanı görmediği durumlardan buraya nasıl geldik? Ancak kazanma dersiyle izah edilebilir bu. Yani kazanmasını bildik. Yaşamımız, tarzımız kazanma tarzıydı. Yürüyüşümüz, vuruş tarzımız, sözümüz, adımımız doğruydu ve kazanma dersleriyle doluydu. Bu yüzden düşman sürekli kaybeden oldu. Bugün dünyaya bakın, Amerika'sına bakın arkasında, Almanya'sına bakın arkasında, bütün Avrupa'sı, Rusya'sı ve ulaşabildiği ne kadar güç varsa hepsi arkasında; fakat yine de kaybediyor. Denemediği teknik, silah yok, ama kaybediyor. Yani bizim ders kazanma dersi, onun dersi kaybetme dersidir; bunu bileceksiniz.

15 Ağustos Atılımı'nın ruhu nedir? Çalışma tarzı, vuruş tarzı, hızı nedir? Bunların hepsi kazanma dersi içindedir. Böyle büyük düşünülür, ruh böyle duyar, dil böyle konuşur ve adımlar böyle hızlı atılır. Eğer bunları tam iyi bilir ve uygularsanız, o zaman hiç kimse önümüzde duramaz. Ve hiçbir engel de başarımızı önleyemez. Bunlar güzel kazanmalardır. Madem "ben de insanım, bana da biraz ülke, biraz daha güzel bir yaşam gerekli" diyorsunuz, o halde onları bu doğru kazanma dersleriyle elde edeceksiniz. Madem bu kadar yaşam istiyor ve "bu kadar güzellik bize de özgü olsun" diyorsunuz, o zaman kendinizi doğru vereceksiniz.

Hiç şüphesiz, yürüttüğümüz savaş yalnız yıkmak için, yalnız intikam için değildir; yaşamın en güzel yerinden yakalanması içindir. Çok çirkinleştirilen ülkeyi güzelleştirmek için, halkı güzelleştirmek için, insanı güzelleştirmek için, yaşamı yaşanılır kılmak içindir. Aptal değiliz ve kendimizi bu kadar amansız olarak boşuna vermi-

yoruz. Ne parti içinde, ne halkımız içinde, ne dostlar içinde ve ne de düşman içinde hiç kimse bizi yanlış tanımasın. Ne kadar doğru tanırlarsa o kadar doğru hareket ederler ve bunun da herkese yararı olur. Başta siz halkımız, bizi doğru tanımak durumundasınız. Küçük değerler uğruna büyük savaşlar veriyorsunuz, çok acılar çekiyorsunuz. Bir çoluk çocuk için, bir parça tarla için, bir küçük oda için girmediğiniz zorluk yoktur. Ama büyük ülke ve özgürlüğü kazanmak, halkın büyük birliğini ve evini kurmak, onun büyük yaşam güzelliğini kurmak, herhalde her bireyin amacının gerçekleşmesinin tek doğru yoludur. Yürüttüğümüz savaş, bütün bunları açığa çıkardı, bilincimizi ayağa kaldırdı, kişiliğimizi doğrulttu, ruhumuzu genişletti ve bizi birleştirdi. Yaşamak için başka türlüsü mümkün mü?

15 Ağustos Atılımı'nı ve ondan öncesini başka türlü tanımlayamayız. Ne mutlu ki biz bu adımı başarıyla attık diyoruz. Bugün bana sorarsanız, saatleri saydım, günleri saydım, "ne kadar dayanılabilir, nasıl gelişilebilir" diye. Kolay değil! Bütün Kürt isyanlarına bakın, onbinlerce bir kitleyle ayağa kalkan bir isyan ilk haftada çözülüyor. Bedirxan Bey'in isyanı, onbeş binlik ordusuna rağmen üç günde çözülmüştür. Onbinleri ayağa kaldıran Şeyh Said isyanının çözülüşü ilk hafta içindedir. Seyit Rıza'lar etrafından kuşatılmıştır. Barzani'nin yirmidört saat bağımsız direnme gücü yoktur. Bütün bunlar gerçektir ve tarihtir. Bizimki ise sıfırla başladı ve her geçen gün dalga dalga büyüyor. Bu da bir gerçektir.

Düşman bugün Kürdistan dağlarına çakılmıştır. Bitiktir. Bombalamadığı yer, denemediği silah kalmadı. Her tarafa tırmandı, ama başaramadı. Yalnız silahla mı bu durumu yarattık? Hayır! Yalnız silahla mı biz bu duruma geldik? Hayır! Silah düşmanda bin kat daha fazlaydı. Yalnız sayı ile mi işleri hallettik? Hayır! Dağda kalmakla mı gelişme sağladık? Hayır! Bunların altında birçok etken var. Her şeyden önce özgür insan ruhu, sabır, inat, haklılık ve yaşama tutkusu var; savaşın ölüm-kalım savaşı olduğunu bilme, usül ve taktik var. Bütün bunlar bu savaşı biraz kazandırıyor ve düşmanı ummadığı durumla karşı karşıya bırakıyor. O düşman ki, daha bugüne kadar inanamıyor; "nasıl ayakta kalıyorlar, ben ilk günde niye vuramadım" diye kendisine her gün soruyor; "1980'de niye vuramadım, '85'te niye temizleyemedim, '90'da niye temizleyemedim" diyor. Tabii gerçeği daha kavrayamıyor. Düşmanın başı Demirel, "Bu PKK'yi iyi anlamalıyız" diyor. Demek ki daha anlayamamıştır. O anlamaya çalışsın, bakalım ömrü yeter mi!

Düşman bizi niye tanımıyor? O, ne ülkemizi tanıdı, ne de insanımızı. Dolayısıyla bizi de tanıyamaz. Onun tanıması yok etmektir, "Sen yoksun" demektir. Bu, şimdi ona pahalıya patlıyor.

Biz kendimizi de tanıyoruz, düşmanımızı da. İşte bu nedenle kazanıyoruz. Zayıf, güçlü ve haklı yönleriyle kendimizi ne kadar iyi tanırsak, yine düşmanı haksız yönleri ve özellikleriyle ne kadar çok tanırsak, bizi yaşama ve büyük savaşıma doğru o kadar çok çeker bu. Biz usanmadan bunun savaşımını verdik ve bu kazanmaya yolaçtı.

Siz değerli halkımız ve bütün savaşçılar bilsinler ki, yine savaşa en fazla emeği geçen şehitlerimizin ruhu şadolsun ki, savaşa hakkı verilmiştir. Bu konuda Önderlik, bir insanda bitebilecek çalışma gücünü, bütün şiddetiyle, esnekliğiyle, sertliğiyle, sözle ve yürüyüşle gösterebilmiştir. Bir kişi, bir önder kendini bir savaşa doğru yatırırsa neyi başarabileceğini mükemmel ortaya koymuştur. Eğer önderlik dersini biraz daha iyi alır ve her sahaya bunu uygulamaya çalışırsanız, o zaman açamayacağınız kapı yoktur. İstediğiniz yaşamı ve onun için gereken başarıyı hepiniz sağlayabilirsiniz. Yalnız dürüst olun ve doğru yaklaşın. Önderlik, bir bireyin, bir ailenin, hatta bir sınıfın veya ulusun keyfi için yapılmıyor; temel özgürlük savunması için yapılıyor. Bunu anlayacaksınız. Anladığınızda gücünüz bin artar, ruhunuz bin genişler, sevginiz, coşkunuz, çalışma kapasiteniz ve çabanız bire bin ürün verir. Bizden alacağınız en büyük güç budur.

Savaş için daha ne söyleyebiliriz? 15 Ağustos Atılımı'nın dokuz yılı böyle geçti. Ben bilanço vermeyeyim ve çok da önemli görmüyorum bunu. Ne kadar şehit verdik? Binlerce diyelim. Düşman ne kadar ölü verdi? Onbinlerce. Bunlar o kadar mühim de değildir. Düşmanın başı Demirel şunu söylüyor: "Bu, bir kişinin düşüneceği, planlayacağı bir iş değildir." Hepinizin huzurundayız ve sıfırdan nasıl düşündüğümüzü ve nasıl planladığımızı dünya alem biliyor. Kendisi çok yaşlı ve kafası çok büyük gibi gözüküyor ama, anlamayan ve planlamayan kendisidir. İnsanlıktan anlamıyorlar. Sözde kurt siyasetçidirler ama, siyasetten anlamıyorlar. Sözde büyük ordudurlar ama, ordudan anlamayan kendileridir. Kendi halklarını da büyük çıkmaza süren ve insanlıkla alay eden kendileridir. Biz değiliz. Düşman, "Bu kafa bunda olamaz" diyor. Bu kafanın bizde olduğunu hepiniz görüyorsunuz. İşleri sıfırdan buraya kadar bizzat bizim getirdiğimiz malum. Ama burada bir gerçeği iyi görelim: Düşman bir hiç durumuna gelmiştir. Bu durumu, yani başarısızlığını örtbas etmek için, "arkalarında birileri var" diyor. Evet, onların arkasında dünya var ve onları yaşatmak için, bizim arkamızda da bizi vurmak için dünya var. Bizim arkamızdakiler böyledir, onun arkasındakiler öyledir. Yani büyük insanlığımızla kazanıyoruz.

Düşman ordusunun nasıl yenilgi içinde olduğunu herhalde benim söylememe gerek yok. Düzenli orduları yapamıyor ve güya özel ordu oluşturacaklar. Halbuki düzenli orduları anlı-şanlı bir orduydu, dünyada en çok sözü geçen orduydu! Bu ordu dokuz yılda iş yapamadı da, birkaç ülkücü çapulcu mu yapacak? Zaten kendileri de buna inanmıyorlar ve kargaşa içindedirler. İstedikleri kadar özel ordu kursunlar. Kaldı ki özel orduları zaten var, hem de her tür. Her türlü kanunsuz orduları, cinayet orduları var. Bunda sınır yok. Onun için, özel ordu lafları o kadar önemli değil. Onların bu savaşta denemediği hiçbir şey yoktur, bulaşmadıkları melanet yoktur. Bizim için "PKK melaneti" diyorlar; aslında melanetin melaneti kendileridir. Kötülüğün daniskası ve insan soyunun azgın düşmanı da kendileridir. Hitler'i de geride bırakan, her türlü ırkçıyı da geride bırakan kendileridir. Sağcısı, solcusu, dincisi; bütünü bir-

leşmişler ve bir şebeke oluşturmuşlar. Birisi Amerika'nın adamı, birisi İngiliz'in adamı, birisi Alman'ın adamı, İbris-i Suudi'nin adamı, birisi kafiri oynar, birisi müslümanı oynar, birisi komünisti oynar; ama hepsi milli meselede birleşir. "Milli mutabakat" derler buna. Eskiden Ermeni'ye karşı, Rum'a karşı birleşirlerdi, şimdi Kürt'e

karşı birleşirler. Askeri ve sivili hepsi birleşirler.

Şimdi de yeni bir başbakan icat ettiler, kadın başbakan. Biraz daha Avrupa'nın sempatisini kazanmak için. Zaten kendisi Amerika'nın vatandaşıymış, Amerika ikinci ülkesiymiş. Böylece Amerika'nın desteğini biraz daha almak için. Yani bir altı ay daha sağlam destek için. Genelkurmay'ı bir yıl uzattılar; dere geçilirken at değişmezmiş, bilmem kaçtılar demesinler diye uzatılmış. Sanki ardından gelenler bu savaşa hiç katılmamış da savaşı bir kişi yürütüyormuş! Açık bir başarısızlık itirafıdır bu. Şimdi hınçla ve katliamla başarısını ispatlayacak Genelkurmay. Ama yenilgidir, daha fazla vursa da fazla anlamı yoktur. Yine hükümete sosyal-demokratları koydular; Avrupa'yı aldatmak için. Bunların hepsi Demirel hükümeti döneminde oldu ve bizi bitirmek içindi. Şimdi bu yeni hükümet döneminde bitireceklermiş! Eski plan yine geçerliliğini koruyormuş, dağları temizleyeceklermiş! Fakat umutsuzlar. Savaşın dokuz yılı, onuncu yılın onlar için başarısızlık, bizim içinse bir yükseliş yılı olacağını açıkça gösteriyor.

Onlar, baharda ve yazda operasyonları azami tırmandırdılar. Fakat sonuçta gerçekten en başarısız bir dönemi yaşadılar. Bizim içinse daha fazla direnme, daha fazla mevzilenme, daha fazla düşmanı geriletme, daha fazla büyüme dönemi oldu. En zor süreçte bunu başardık. Peki onuncu hamle yılında neler yapılmaz?! Ülkemizin bütün dağlarında mevzilenme olmuştur. Serhat'tan tut Dersim'e, Toroslar'a , Cudi'ye, Zağroslar'a kadar, ne kadar dağ varsa hepsi gerillaya mevzidir. Gerilla ordusunun istediği kadar büyüme imkanı var, istediği kadar silahlanma imkanı var. Halkın ezici bir kesimi birleşmiştir. Daha şimdiden ülkenin büyük bir kısmı denetim altındadır. Ve önümüzdeki dönemin üzerine ısrarla yürüsek, açık ki ülke önemli oranda kazanılacaktır. Bugünkü halk desteği halkın iktidarına dönüşecektir.

Düşmanın çok kullanmak istediği Güney, şimdi bizim yedeğimizdir. Ya atılır, ya devrime hizmet eder; Güney, artık başka türlü kullanılamaz. Yine Türk-Kürt çelişkisi yaratmak istiyorlar. Bu, daha da fazla Türkiye için demokrasi, Kürdistan için kurtuluştur. MHP'nin, bilmem faşistin, ülkücünün özel ordusu kurulsa, bu, daha fazla Türk halkının demokratik savaşımını ve Kürt halkının bağımsızlık savaşımını geliştirir. Yani onların çareleri tükenmiştir. Bizimkiler ise yeni yeni başlıyor. Mevziler sağlam kuruluyor. Büyüme sağlam gelişiyor. Savaş biçimleri yeni yeni devreye giriyor. İttifaklar yeni yeni ürün veriyor. Dolayısıyla onuncu savaş yılının, bağımsızlığı ileri düzeyde kazanma, ülkemizde denetimi ilerletme, gerillayı büyütme, ulusal cepheyi gerçekleştirme, halk iktidarını bir bütün olarak geliştirme yılı olacağı kesindir.

15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yılında ulusal birleşik cephe çalışmaları epeyce gelişti. Dışımızdaki birçok gücün de artık açılan yolda birliğe katılması söz konusudur. Bu olumlu bir adımdır. En azından engel teşkil etmeler azalıyor. Güneyli güçlerle girilen ilişkiler de, artık ya kesin devrime hizmet edecek, ya da eski olumsuz rollerini oynayamayacakları noktaya ulaşmıştır. Ulusal meclis gerçekleşme aşamasındadır. Onuncu savaş yılında bütün bu alanlarda daha ileri adımlar atılacaktır. Görülüyor ki, eğer kendi kendimize ciddi bir engel oluşturmazsak, halkımız bu yılı kesin kazanacaktır.

Siz değerli halkımız!
Bütün yurtseverler ve dostlar!

15 Ağustos Atılımı'nın gerçeğini kavramaya çalışırken ve en önemlisi de önümüzdeki yılı ve yılları kazanmaya çalışırken, sadece umutlu olabilirsiniz demiyorum, mevcut maddi gelişmelere dayanarak daha fazla gelişmeyi bizzat kendiniz yaratabilirsiniz. Ve hiçbir güç, bu gelişmeyi sizin elinizden alamaz ve sizi geriletemez. Kazanmak için her şeyimiz var. Birliğimiz ve irademiz gerçekleşiyor. Ulusal irade, savaş iradesi, birlik iradesi, hepsi adım adım pekişiyor. Ordu kuruluşu çığ gibi büyüyor. Daha ne isteyebilirsiniz? Yaşamın kendisi bunlardır. Ulusal varlık bununla güvence altına alınır. Ulusal yaşam ve toplumsal özgürlük bununla garanti altına alınır. Demek ki, temel yaşam garantimiz oluyor; silahlı güçlerimiz, cephemiz ve birliğimiz.

Bunlar temelinde yeni yıla yükle-

neceğimiz açıktır. Daha gelişmiş bir halk birliği ve ulusal cepheyle, daha sağlam tutulmuş mevziler ve gerilla savaşımıyla dengeyi zorluyoruz ve ülkede denetimi alabildiğine yayıyoruz. Görevlere bu temelde yükleniyoruz. Oldukça güç ve tecrübe kazanmış yapısıyla parti iyi öncülük ediyor. Artık gelişmeler içerden saptırılamayacak ve provoke edilemeyecek kadar tecrübelidir. Dış çerçevemiz sağlamdır. Dayandığımız ittifaklar kolay yıkılmayacak cinstendir. Tabii en başta da öz güce dayanıyoruz ve öz güç olduktan sonra her şeye sonuna kadar dayanılabilir.

Siz değerli halkımız!
Bütün partililer, savaşçılar ve dostlar!

Kaş ile göz arasında geçercesine dokuz yıl geride bırakılıp yeni bir hamle yılına girerken, görüyorsunuz ki, yeni bir yaşam yaratılıyor, bin yılın rüyası gerçekleştiriliyor. Bin yılın kaybettirdikleri on yılda kazanılıyor. Yüz yılın kaybettirdiklerini bir yılda kazanmak büyük bir olaydır. Bu, bizi coşkuya getirir ve yeteneklerimizi ayaklandırır. Zafere bizi biraz daha yaklaştırır ve yaşamı ölümsüzleştirir. Biraz da bizde gerçekleşen budur.

Hiç şüphesiz hatalar olmadı değil, eksiklikler olmadı değil. Bunlar oldu ve hala da var. Ama hata ve eksiklikleri gidermenin yolu da savaşı tırmandırmaktır. Ne kadar savaşa yüklendiysek o kadar da hatalara yüklendik ve kişilik çözümlemeleri ile yeni kişiliğin yaratılışını gündeme getirdik. En değme ameliyatın yapamadığını, biz kişilik çözümlemesiyle yaptık. Çözemediğimiz insan özelliği kalmadı. Ve en güçlü insan çözümlenmesini biz yaptık. Ruhla siyaset arasında, sevgiyle siyaset arasında, savaşla siyaset arasında bilimsel ilişki kurduk. Ekonomi ile sosyal yaşam ve siyaset arasında, aile ile düşman arasında ilişkiyi biz kurduk. Bunlar büyük gelişmelerdir. Sadece ulusal kurtuluş ve toplumsal özgürlüğü değil, cinsler ve yaşlar arasındaki özgürlük ve eşitliği de ortaya çıkardık. Ruhun zaferi, sevginin zaferi, devrimin zaferi hep bu yıllarda gerçekleşti. Sadece bir siyasal devrim değil, ruhsal devrimler yapıldı, bir sürü manevi devrim yapıldı, inanç devrimi yapıldı, irade devrimi yapıldı, azim devrimi yapıldı. Bunların hepsi büyük devrimdir ve bu yıllara sığdırılmıştır. Düşman bir devrimi yıkabilir, ama diğer devrimleri nasıl yıkacak? Büyük uyanış içindeki insanın devrimini nasıl yenecek? Zaten yenemediği de budur.

Görüyorsunuz ki, bir insan kendini bir işe doğru bir şekilde yatırırsa, hatası ve sevabıyla kendini doğru verir ve doğru yönelirse, başaramayacağı iş yoktur. Bu sözü biz en zor meselede, kendi yaşam meselemizde, kutsal ulusal kurtuluş savaşımımızda denedik ve başarıyla gerçekleştirdik. Bu anlamda ne mutlu bize diyoruz. Hiç şüphesiz, bundan sonrasını da böyle getirmeye çalışacağız. Kendimi inandırmak için yılları harcadım. Birkaç arkadaşı inandırmak için yılları harcadım. Bir grubu inandırmak için yılları harcadım. Siz halkı inandırmak için yılları harcadım. Ve görüyorsunuz ki başardım. İyi bir başarı, güzel bir başarı! Fakat şımarmıyorum ve bu basit bir görevdi diyorum. Biraz namusluyum diyenin kendini doğru vererek başarması gereken bir görevdi. Başa düştü, kimse talip olmuyordu bu işe. Talip olduk, kaçmadık ve sonuç güzel bir başarı oldu. Onun rahatlığı içindeyim. Değerini takdir edersiniz ve hiçbir şeyle değiştirmemelisiniz. Bu temelde sizleri selamlıyorum. 15 Ağustos Atılımı'nın sizin için gerçek bir bayram olmasını diliyorum. Onuncu yılı bu temelde mutlaka kazanacağımıza inanıyorum.

Her zamankinden daha fazla özgürlüğe ve bağımsızlığa şimdi yakınız. Ülke, her zamankinden daha fazla bizim olacaktır. Eskinin cennet ülkesi, insanlığın yeni cenneti olacaktır. Dünyanın en eski halkı, şimdi de en iyi, en güzel, en doğru halkı olacaktır. Siz böyle bir halk olacaksınız. Bunca çekilenden sonra size bunu bir hak olarak bahşediyorum. Bu temelde kendimizi tanıyoruz ve görevlerimize sarılıyoruz. Görevin büyüğü, küçüğü demiyoruz. Köylü köyde, kentli kentte, tarlada, fabrikada, okulda, dağda, her yerde ve her şeyle, taşla, sopayla, sözle, ruhla, silahla, öyle mücadele edebiliyorsanız onunla edin. Her türlü mücadele aracı kullanılabilir. Düşman her türlü yöntemle üstümüze geliyor, biz de her yöntemle üzerine gideceğiz. Bu yılı kazanmak için, insanoğlunda ne bitiyorsa onu göstereceğiz. O vahşette sınır tanımıyor, biz de ona haketiği bir biçimde karşılık vereceğiz.

Bundan sonraki yaşamımıza ve görevlerinize biz böyle yaklaşıyoruz. Ben kendim de en iyisini yapacağım. Büyük tecrübemi, büyük yetki ve olanaklarımı bundan sonra daha mükemmel kullanacağım. Fakat bir insanın ömrü, takatı, gücü de bellidir. İlahlaştırmamak gerekir, abartmamak gerekir. Ama, aynı zamanda da hakkını vermek ve layık olmak gerekir. Eğer bütün bunları da doğru yaparsanız, belki uzun sürer, belki zorlanırız ama, mutlaka kazanırız ve kazanmaktan başka ne bir şey isteriz, ne de veririz. Sadece kazanmayı istiyoruz da değil, her zaman söylediğimiz gibi, kazanmanın mahkumu olan yegane halk biziz. Her halkın başka seçeneği ve başka yaşam biçimi olabilir, ama bizim için savaşı kazanmaktan başka bir yaşam seçeneği yoktur.

Siz değerli halkımız!
Bütün savaşanlar ve dostlar!

Bundan sonra da mücadeleye işte bu temelde daha büyük bir kararlılıkla, azimle, çabayla yükleneceksiniz ve mutlaka kazanacaksınız. Biz de bu temelde yükleneceğiz ve kazanmaktan başka hiçbir şeye aman vermeyeceğiz. Bu şehitlerimizin anısıdır ve vasiyetidir, bunu mükemmel temsil edeceğiz. En az düşmanla savaştığımız kadar, hata ve eksikliklerimizle de savaşacağız. Eksikliği ve geriliği kim dayatırsa onunla savaşacağız. Ama usülüne göre yapacağız bunu. Hiç kimse bizden başka türlü davranış beklemesin. Her zaman doğrular için savaştık, her zaman eksiklik ve zayıflıklarla savaştık; bundan sonra daha fazla olacak bu. Bu yoldaşça, insanca ve yurtseverce olacak. Ve hepinizin de böyle yapmasını diliyor, bu temelde başarmanızı bekliyorum.

15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yılını geride bırakıp onuncu yıla girerken, bu temelde bir kez daha sizleri selamlıyorum. Ve kazanacağımıza dair sözümü yineliyor, sizlere selam ve sevgilerimi sunuyorum!

17 Ağustos 1993

Botan Eyaleti

Kazım Kulu 43
Ali Güneş 58
Abdurrahman Naim 68
Ercan Erdoğan 69
Müslüm Demirel 70
S. Taylan Durgun 71
Besime Akaygündüz 73
Firaz Akdağ 73
M. Salih Yavuz 74
Abdullah Özel 75
Hamza 76
Mehmet Östüm 76
Fethullah Ayaz 77
Erkan Malay 77
Halis Çelik 79
Abdullah Korkutan 80
Şerif Çolban 80
Ahmet Oğuz 81
A. Aziz Kölye 81
Mehmet Kırca 82
N. Hasev Hasan 82
Elif 83
Çarçele Şehitleri 85
Siraç Ali Şakir 90
Hüsnü Susor 90
Halil Bulut 91
Aziz Kılıç 91
İsmet 92
İlhami Aslan 92
Nizamettin Duran 93
Ahmet Nayci 94
Agit Zink 94
Ahmet Özkan 95
Azad 97
Şefik Eniz 99
Ziya Çetin 99
Mixes şehitleri 100
Hatice Ciban 103
İsmet Ekinci 108
Şahin Yıldız 111
Veli Eryalçın 112
Hikmet 114
Canan sözen 116
Nizametin Kar 119
Hasan Güllü 122
Mehmet Eksen 126
Künyeler 128

PKK-MK ve ASKERİ KONSEY ÜYESİ KAZIM KULU YOLDAŞ, BAĞIMSIZLIK ve ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ÖNCÜLÜK ROLÜNÜ HEP OYNAYACAKTIR!

Adı, soyadı: **Kazım KULU**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, Tülük köyü-Pırtarla mezrası, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

1977-78 yıllarında Kürdistan'a taşırılan ulusal kurtuluş düşüncesi ile tanışan **Kazım KULU (Şiyar)** yoldaş, 12 Eylül 1980 darbesine kadar çeşitli düzeylerde faaliyetler yürüttü. 12 Eylül faşizminin estirdiği terör ortamında ulusal kurtuluşa olan inancını yitirmeden, yurt dışına çıkıncaya kadar kararlı, azimli bir çabanın sahibi oldu.

Şiyar yoldaş, 1981 yılında partinin Lübnan'daki eğitim kamplarındaydı. Bu dönemde kadrolar yoğun bir çalışmanın içindeydiler. Buralarda pek çok eğitim kampları vardı. Kendi içinde özerk olmakla birlikte Filistinli örgütlere ait kamplarda kalınıyordu. Temmuz 1981 yılında 1. Parti Konferansı bu sahada yapılmıştı.

Çalışmalar düzenli yürüyordu. En çok ilgiyi ülkeye gidecekler ve ülkeden gelenler topluyordu. Çalışmalar daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi adını alan Helve Kampı'nda yoğunlaşmıştı. Ülkeden yeni gelenler bu kampta eğitim görüyordu. Ülkeye gidecek olan kadrolar da son hazırlıklarını bu kampta yapıyorlardı. Helve Kampı'na yakın iki büyük kampımız daha vardı. Bunlardan Cephe Nidal'a ait olan kampta Dersim'den gelen kadrolar toplanmıştı.

12 Eylül darbesiyle birlikte Dersim bölgesiyle partinin ilişki bağları kopmuştu. Bölge kadroları uzun bir dönem ilişkisiz kalmışlardı. Bölgede sorumluluk üstlenen sağır Cuma, bu durumu kullanarak eğitim ve deneyimleri olmayan kadrolar üzerinde oynamış, bozgunculuk yapmış ve birçok kadronun telef olmasına yol açmıştı. Partinin 1981 yazında bu alana yaptığı müdahale kısmen sonuç vermişti. Gidenler dinlenilmemiş, yakalatılmış, parti talimatlarının gerekleri yerine getirilmemişti. Partinin alana el atmasının kaçınılmazlığını gören sağır Cuma, kadroları kaderiyle başbaşa bırakarak Almanya'ya kaçmıştı. Zorluk, kayıplar, eğitimsizlik ve yönetici kademede yer alan bazılarının bilinçli bozgunculuğu dağda bekleyen onlarca kadro arasında anlamsız iç çekişmeler yaratmıştı. Nihayet bütün tehlikeler göze alınarak Lübnan'dan Dersim'e kadar kurulan köprüyle, Dersim kadrolarının Lübnan'daki kamplara aktarılması sağlanmıştı.

Nidal Kampı'na gelenler arasında Şiyar yoldaş da vardı. Sadece O değil, **Vahap ÇOLAK (Mazlum Hoca), Ali Haydar ALTUN (Kara Ömer)** ve daha pekçok kadro vardı. Şiyar yoldaş o zaman henüz 18 yaşındaydı. Alımlı ve boyluydu. Başta biraz ürkekti, bu doğaldı da. Uzun yıllar partiden uzak kalmışlardı. Aynı ürkeklik yeni gelenlerin çoğunda vardı.

Şiyar yoldaş gelişmeye açıktı. Kısa sürede büyük atılım kaydetti, teorik gelişmesi çok hızlı oldu. Askeri konulara yatkındı. Bu özellikleri hemen göze çarpardı. Yerel özellikleri en hızlı aşan kadrolardandı. O dönem gözünü Avrupa'ya dikenler çoktu. Hatta bu tasfiyeci anlayış o dönem Semir vb. bazı kişiler tarafından gizliden geliştiriliyordu. Özellikle Dersim'den gelen kadrolara bu yönlü vaadler verilmişti. Şiyar yoldaşın, ailesi Almanya'da olduğu halde hiç bir zaman bu yönlü bir talebi olmadı. O, yönünü Kürdistan'a çevirmişti, kampta elde ettiği olanakları bu yönlü hızla değerlendiriyordu.

Yıl 1982 idi. Filistinli örgütlere ait tüm kamplarda kadrolarımız vardı. Filistinli güçler fırsatçı davranıyor, parti kadrolarını ısrarla İsrail güçlerine yakın güney cephesinde tutmak istiyorlardı. Halbuki savaşın ayak sesleri giderek yaklaşmıştı. İsrail, saldırı hazırlıklarını gizleme gereğini bile duymuyordu. Partimiz ise aceleci davranıyor, kadroları Helve Kampı'nda toplamaya çalışıyordu. **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş salt bu iş için Güney-Lübnan'a gitmişti. Ancak çalışmaları başka arkadaşlara devrederek Doğu Kürdistan'a geçmek zorunda kalmıştı. Beyrut'ta bu çalışmalar yürütülüyordu. Şiyar yoldaş, Güney Lübnan kamplarındaydı. 1982'nin baharıydı, Almanya'dan abisi ziyaretine gelmişti. Mayıs ayının sonuna doğru nihayet İsrail'in beklenen saldırısı başladı.

Direniş cephesinde Şiyar bir kahramandı

"Kahraman er meydanında belli olur" diye bir söz vardır. İsrail'in im-

ha edici saldırıları karşısında da yaşanan bu olmuştu. Filistin örgütlerinde tam bir bozgun yaşanıyordu. Bürokratik örgütlenme, salt dışa dayanarak savaşma, enternasyonalizmin faydacı ve dar milliyetçi bakış açısı bozguna yol açmıştı, tam bir kaçış vardı. Burada savaş er olanla olmayanı meydana çıkarmıştı.

Partinin 70 kadrosu savaş cephesinde kalmıştı, İsrail'in işgal ettiği bölgenin içindeydiler. Göğüs göğüse yer yer çatışmalar devam ediyordu. Savaş cephesi içinde kalan yoldaşların kurtuluşu çok önemliydi. Filistinli komutanlar savaş cephesini terk etmiş, Suriye sınırına yığılmışlardı. Yoldaşlarımızın akibeti kendilerinden sorulduğunda "Kahramanca savaştılar, şehit oldular" cevabını veriyorlardı. Böylesine büyük bir kayıp parti için çok büyüktü. Filistinli komutanların savaş cephesini neden terk ettikleri genelde bütün parti kadrolarının kafasında soru işaretleri yaratıyordu.

Evet, yoldaşlarımız kahramanca savaşmışlardı. **Hasan (Emin YAŞAR)** yoldaş, cephane yüklü kamyonu ölümü pahasına Sayda'ya sokmayı becermişti. Köprüyü geçmiş, hemen arkasından köprü, İsrail uçakları tarafından havaya uçurulmuştu. Hasan yoldaş, Sayda barikatlarında çatışarak şehit düşmüştü. Halil ve Rahmi yoldaşları, Filistinliler uykuda terk etmişlerdi. İki arkadaşımız kaçanların da silahını kuşanmış, dağ yerine savaşı, kuşatılan Beyrut'u hedeflemiş, Beyrut barikatlarında şehit düşmüşlerdi. Beş yoldaşımız da Güney Lübnan'da Selahattini Eyübi Kalesi'nde şehit olmuşlardı. Bir grubumuz geri çekilirken yine Filistinliler kendilerini terketmiş. **Mustafa MARANGOZ** yoldaş yiğitliğiyle gruba klavuzluk ederken şehit olmuştu. İşte Şiyar yoldaş da bu gruptaydı. Ön yoldaşımız İsrail ordusuna, bir yoldaşımız da Lübnan ordusunun eline esir düşmüştü. Bu savaşta toplam on yoldaşımız şehit olmuştu.

Şiyar ve **Muhammed KARA** yoldaşlar yanlız kalmışlardı. Kaçan Filistinli askerlerin de silahlarından alabildiklerini almış, yönlerini dağa çevirmişlerdi. Lübnan'ın ortasından yükselen ve kuzeyden güneye uzanan dağlar çok yüksek, karlı ve etekleri sık ormanlıktı. Geri çekilenleri soğuk, vahşi hayvanların ve İsrail askerlerinin yanısıra tehdit eden bir tehlike daha vardı. Savaşta tarafsız kalan Dürzilerin köylerine uğrayan savaşçıları yakalayıp İsrail güçlerine teslim ettiği çok oluyordu. Zaten ölüm denilen olay çok ucuzlaşmıştı. Bu ortamda zevk için bile insan vurmak işten bile değildi. Şiyar ve Muhammed yoldaşların şehit olduğu haberi gelmişti. Bu intiba giderek yer ediyordu. Çünkü bir aydan fazla zaman geçmişti. Bu sürede partiye ulaşmayanların ya şehit, ya da esir olma ihtimalleri çok fazlaydı.

Şiyar ve Muhammed yoldaşlar bir aydan fazla yürümüşlerdi. Görünmemek için geceleri yürümüş, köylere girmemiş, en sarp yolları tercih etmiş, geri çekilirken yollarını kaybetmiş, aç kalmışlardı. Şiyar yoldaş, yaşının küçüklüğüne rağmen büyük bir inisiyatif sergilemiş, yoldaşına da öncülük etmişti. Dinlenmek ve yatmak için uçurumları tercih etmiş, düşmesinler diye ayaklarını ağacın gövdesine dollayıp bağlamışlardı. Nihayet bir aydan fazla süren tehlikeli yürüyüşten sonra Suriye askerlerinin bulunduğu alana ulaşmışlardı.

Evet Şiyar yoldaş, Ştura kentinde partiyle yeniden kucaklaşmıştı. Komutanları onları terk etmiş, daha doğrusu kaçmıştı. Şiyar yoldaşlarıyla birlikte Nidal Kampı'na geldiğinde, komutanı O'nu görünce benzi attı, ağlamaya başlamıştı. Evet, savaşta korkağa ancak ağlamak düşerdi.

Şiyar yoldaş, Haftanin'in güzelliklerine güzellik kattı

1983 yılının yaz ayıydı. Parti güçlerimiz Kuzey-Güney Kürdistan sınırına iyice yerleşmeye başlamışlardı. 1982 yılının yaz ayında gerçekleşen partinin 2. Kongresi sonrasında ülkeye gidişler seri bir biçimde başlamıştı. Parti taktiği gereği daha çok sınır alanlarına yerleşiliyordu. KDP ile partimiz arasında gerçekleşen bir ittifak vardı. Bu ilişkiye rağmen partimiz çalışmalarını öz örgüt gücüne dayanarak yürütüyordu. Bu yerleşim döneminde, işbirlikçi-ihanetçi ve sosyal-şoven güçlerden kaynaklanan komplolar sonucu 30 civarında değerli yoldaşımız şehit düştü. Bu dönemde zorluklar çok fazla, süreç çok önemliydi. Süreci omuzlamaktan çekinenlerden kaçanlar da oluyordu. Her şeye rağmen sınıra

yerleşilmişti. Ülkenin çeşitli alanlarına silahlı propagandaya hazırlık çekirdekleri yerleşmişti. Güçlerimiz daha çok Uludere (Haftanin), Çukurca (Kara-Büyük Zap), Yüksekova (Çeme Cuva), Şemdinli (Hayate) sınırlarına yakın bölgelerde üslenmişti. Ana kampımız Kuzey-Güney-Doğu Kürdistan üçgenindeki Lolan bölgesindeydi.

Sömürgeci Türk devleti, güçlerimizin güneye yerleşmesini ve ülkeye yayılmasını önleyebilmek için 1983 Ma-

yıs'ında sınırda büyük bir harekata girişmişti. Bunun üzerine Habur'daki kamp Haftanin'e kaydırılmıştı. Haftanin, sınırdan başlayarak güneye doğru akan ve Habur'a kavuşan derin bir vadinin en kuzey ucuydu. Burada dörtbeş yan dere birleşiyordu. Vadinin etekleri çok sık ormanlıktı. Adım başı kaynak vardı ve vadi meyvece zengindi. Lübnan'dan gelen gruplarımızın ilk vardıkları yerdi. Burada dinleniyor, yüklerin bir kısmını bırakıyor, yollarına devam ediyorlardı. Ya da Botan'a ve oradan daha iç bölgelere geçecek olanlar Haftanin'den giriş yapıyorlardı. Giden her grubumuz Haftanin'in güzelliklerine hayran kalıyorlardı. Tümü kamplarda beklemekten kurtulmanın ve ülkeye dönmenin sevincini yaşıyor, çocuklar gibi sevinçlerini dile getiriyorlardı.

Şiyar ve Doktor Baran yoldaşlar aynı grupta gelmişlerdi. Yol tehlikeli ve uzundu. Uzun bir bekleyişten sonra günlerce yürümek kolay değildi. Üstelik herkes mermi ve yayından oluşan en az 15 kilo yükü de taşımak durumundaydı. Dönemin olumsuzlukları da vardı. Semir provokasyonu yeni çıkmıştı. Semir bölgesel zaaflara hitap ediyordu. Az olmakla birlikte kulak verenler de vardı. Ayrıca gruplardan kaçanlar da oluyordu. Bunlar grupları tehlikeler altına sokuyor, zorluklarla boğuşan kadroların moralini bozmayı amaçlıyorlardı. Şiyar yoldaş Haftanin'e varır varmaz Semir provokasyonunu, tahribatlarını ve alınması gereken önlemleri aktarmıştı. Dinçti, ülkeye giriş yapmaktan son derece mutluydu. Yerinde duramıyor, vadinin güzellikleriyle oynuyor, yaptırılan binaların inşasına katılıyordu.

Lolan, Sesinur denen Kürdistan'ın üç parçasının kesim alanında bulunuyordu. Oldukça stratejik bir yerdi. Coğrafyası mükemmeldi. Bölge Bradost aşiretinin denetimindeydi. Ancak kocaman vadide birkaç köy kalmıştı. Lolan'da ana yönetim kampımız bulunuyordu. Buradaki güçlerimizin sayısı yüzün altına düşmüyordu. Peşmerge dergisinin basımı da burada yürütülüyordu. Lolan'da kış çok serttir. Karların yağdığı dönemlerde çevreyle olan ilişkiler kesilir. Kışın çok şiddetli geçmesi sonucu Lolan yolunda kar ve soğuktan ayaklarını kaybedenler ve ölenler oluyordu.

Lolan'da en büyük sorun erzaktı. Erzak yaz aylarından başlayarak biriktirilirdi. Pirinç, gaz, şeker, tütün, yağ ve un temel gereksinimlerdi. Sabah, öğle, akşam pirinç lapası yeniliyordu. Şeker çok gitmesin diye çaylar kırtlama içilirdi. Una yüzde 40-50 oranında palamut katılıyordu. Erzak sıkıntısı nedeniyle zaaflılar sürekli sorun çıkarıyordu. Bizim güçlerimize göre KDP güçleri oldukça bolluk içerisinde yaşıyorlardı. Bu durumu fırsat bilen bozguncu tipler de vardı ve bunlar ortalığı karıştırmaya çalışıyorlardı.

Kampta 1983 yılı deneyimine dayanarak silahlı propaganda hazırlıkları hızla yürütülüyordu. Hayate, Zap ve Haftanin'de çok sayıda kadro birikmişti. Gruplar bölgeler temelinde hazırlanıyor ve planlamalar üzerinde çalışıyorlardı. Dersim grubunda bir şans daha verilen sağır Cuma, grupta problem yaratıyordu. Şiyar yoldaş da başta bu grupta yer aldı. Gelişmesi hızlı bir tempo izleyince daha sonra Botan hattındaki çalışmalara katıldı. **Süleyman ARSLAN (Hûseyin)** yoldaş, sağır Cuma'yı frenleme ve denetleme görevini de yürütüyordu.

Büyük fedakarlıkların sergilendiği bir kış süreci daha aşılmıştı. Kış süreci gerçekten çok ağırdı. Gaz bitince

karanlıkta kalınıyordu, et yemek lüksтü. Palamutun siyahlaştırdığı ekmeği ve sapı kırık kaşıklarla her gün bir tas pirinç lapası yemek gerekiyordu. Bir de bozguncular ortamı bulandırma çabasını sürdürüyordu. **Hamit AVCI** yoldaş, Doğu-Kürdistan'da kampa Peşmerge dergisi için kağıt taşıyordu. Bunları ortaya koymamızın amacı, direnişin hangi koşullarda geliştirildiğinin anlaşılması ve kavranması içindir. Çünkü inancını koruyarak koşullara dayanmak bile büyük bir direnişti. Şiyar yoldaştan ve içinde yer aldığı gruptan büyük çıkışlar yapması bekleniyordu. Grupta yer alan altı kişi, içine girdikleri durumlarla partiyi yanıltmışlardı. Şiyar yoldaş hem uyumlu, hem de devrimci disiplini gevşeten anlayışlara düşmandı. Şiyar yoldaş ve onun gibi kadrolar pratikte devleşirken, zaaflı olanlar cüceleştiler ve ihanete saptılar.

Eruh Baskını komutanlarındandı

1984 yılı bahar aylarında Şiyar yoldaş bir grupla birlikte Botan bölgesine gitti. **Agit** yoldaşın yanındaydı. Agit yoldaşın bulunduğu her yerde mutlaka eylem vardı. 22 Temmuz 1984 tarihinde ülke içi MK toplantısında atılım kararı alınmıştı. Karar doğrultusunda planlamalar ve talimatlar hazırlanmıştı. HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği) adıyla silahlı propaganda çalışmaları başlatılacaktı. Plan gereği Eruh, Şemdinli ve Çatak ilçelerine baskın eylemleri gerçekleşecekti.

Ağustos ayı başlarında Pervari'nin Omyanus köyü ormanında karar Agit yoldaşa ulaştırıldığında, Şiyar yoldaş da yanındaydı ve yüzlerini sevinç kaplamıştı. Agit yoldaş, Şiyar yoldaşa oldukça güvenirdi. Bu nedenle pratikte yanından ayırmazdı. 12 Ağustos günü Eruh'a bağlı Aval (Tünekpınar) köyünün üstünde Çırav Dağı'nda Agit yoldaşın komutasındaki birlik toplanmıştı. Çırav engin bir dağdı. Bölgeye egemendi. Eruh'a kadar uzanıyordu. Agit yoldaşın birliği, hazırlıklar yetersiz olmasına rağmen kararlıydı, ne pahasına olursa olsun baskın gerçekleştirilecek, parti kararı yerine getirilecek, Kürdistan halkının kaderini değiştiren atılım gerçekleştirilecekti. Agit yoldaşın yanında üç grubun komutanları **Mustafa YÖNDEM (Erdal), Mehmet SEVGAT (Bedran)** ve Kazım KULU (Şiyar) yoldaşlar vardı.

Karar sloganlarla karşılanmıştı.

Hem heyecan ve hem de aşırı sevinç vardı. Askeri tören yapıldı. Bu silahlı propaganda birliğinin ilk merasimiydi. Eruh ve Şemdinli eylemleri başarıyla ve kayıp verilmeden gerçekleşmişti. Çatak ise plana ters düşülüp basılmamıştı.

Eruh baskını mükemmel olmuştu. Bölüğün kapısındaki nöbetçi vurulmuş, koğuşlardaki tüm askerler esir alınmıştı. Bu sırada dışarıda olan subay ateş etmiş, bir gerillayı elinden yaralamıştı. Şiyar yoldaş ve yanındaki birkaç gerilla ateşin geldiği tarafı kurşun yağmuruna tutmuşlardı. Sabah olduğunda sömürgeciler subaylarının delik deşik olan cesediyle karşılaşmışlardı. İlçe uzun bir süre silahlı propaganda birliğinin denetiminde kalmıştı. Birlik el koyduğu silah ve cephaneyle birlikte binlerce askerden oluşan düşman operasyon birliklerinin kuşatmasını yarmıştı.

15 Ağustos'ta tarih yaratılmıştı. Kuşkusuz PKK ve güçlü önderliği bu atılıma damgasını vurmuştu. Ama bizzat baskını gerçekleştirenlerin büyük cesaretlerinin tarihi paylarının rolü de çok önemlidir. Bu tarihi baskın eylemini gerçekleştiren Agit, Erdal, Bedran, **Çetin AKKURT** ve **Ferhan** yoldaşlar şehit oldular, bazıları esir düştü, bazıları da daha sonraları bu mücadeleyi yürütemediler. Bu tarihi atılımın kalan son iki mirasçısı Doktor Baran ve Şiyar yoldaşlardır. Şiyar yoldaş artık Botanlı olmuştu. Kürtçeyi çok iyi öğrenmiş, bölge halkının gelenekleri içinde erimişti. Bölge savaşçıları O'nu çok seviyorlardı. Bu sevgiyi her zaman farketmek mümkündü. Eruh baskınından sonra Botan'da sömürgeci güçlere karşı bir dizi eylem yapılmıştı. Gundike Melle (Milli) karakol baskını, Beytüşşebap'ta bir yüzbaşı ve üç askerin ölümüyle sonuçlanan pusu eylemi, Uludere, Eruh, Cizre ve Şırnak'ta birçok eylem daha örnek olarak belirtilebilir. Bu başarılı eylemlerin çoğunda Şiyar yoldaş yer aldığı gibi, bir kısım eylemde de doğrudan örgütçü ve koinutandı. Buna hemen hemen her gün sömürgeci askeri güçlerle karşılaşma ve şu ya da bu şekilde çatışmaları eklemek gerekir. Her gün yaşanan eylemli ve çatışmalı deneyler gerillayı büyük tecrübe sahibi yapıyordu. Ama her şeyden önce inanç olarak güçlü, uyumlu ve fedakar olmak gerekiyordu. Bunların tümü Şiyar yoldaşta mevcuttu.

Mardin Bölgesi askeri komutanıydı

1984 yılının Aralık ayında yapılan ülke içi MK toplantısında, 15 Ağustos Atılımı'nın kazanımları değerlendirilmiş, ERNK'nin kuruluşu ve silahlı propagandanın yaygınlaştırılması silahlı birimler büyütülerek ve çoğaltılarak karar altına alınmış, 1984 pratiğinde üstün başarı gösterenler terfilendirilmişti. Terfi alanlardan biri de Şiyar yoldaştı. Mardin bölge askeri komutanı yardımcılığına atanmıştı.

1985 kışı, gerilla birliklerimizi kötü yakalamıştı. Düşman operasyonlarının ardı arkası kesilmiyordu. Türk sömürgeciliği koruculuğu örgütlemeye başlamıştı. Ayrıca pişmanlık yasası çıkarmış, ihanete davetiye vermişti. Yoğun kar yağışı adım atamaz duruma sokmuştu birliklerimizi. Toplantı kararları ve takviyeler birimlere ulaştırılamıyordu. Birdenbire kayıplar da artmıştı. Sason, Şirvan, Eruh, Diyarbakır, Bingöl ve Adıyaman'da gruplarımız darbe yemiş ve çok değerli kadrolar şehit olmuştu. Aslında MK yedeklerinin hemen hemen tümü şehit düşmüşlerdi. İhanetin bu sonuçta büyük bir rolü olmuştu. Sason'da Ali Ozansoy, Botan'da Mustafa Çimen, Çatak'ta Müslüm'ün ihaneti büyük tahribatlara yol açmıştı. Kadrolar, düşman askerleriyle, ihanetle ve karla boğuşuyorlardı. Şiyar, Erdal, Bedran vd. birçok kadro bu zorluklara karşı eşsiz bir bağlılık ve direniş sergilemişlerdi.

Şiyar yoldaşı Mardin'de şanssızlık bekliyordu. Daha göreve başlamanın ilk günlerinde Midyat alanındayken, güçlü düşman operasyonuyla karşılaşmışlardı. **Mehmet (Hüseyin..)** yoldaş, düşman subayını öne fırlayarak karşılamış, attığı ilk kurşunla yere sermişti. Ancak Mehmet yoldaşın vücudu da düşman kurşunlarına hedef olmuştu. Mehmet yoldaşın şahadeti geçici bir

duraksama yaratmıştı. Elinde BKC olan Şiyar yoldaş, silahın namlusunu düşman askerlerine yöneltmiş, onları kurşun yağmuruna tutmuştu. Düşman çok sayıda kayıp vermiş ve operasyon boşa çıkarılmıştı.

Şiyar yoldaşın sorumluluğu büyümüştü; komutanı şehit düşmüş, onun yerine komutayı ele almıştı. Şiyar yoldaş zor anlarda, asıl karar verilmesi gereken anlarda asla duraksama göstermiyordu. Nitekim Mehmet yoldaş şehit düştüğünde de tavrı böyle olmuştu, 150 mermilik şeridi düşman askerlerinin üzerine boşaltmada tereddüt etmemişti. Komutanların yerinde tavrı ve yönetim şekli, cesaretli savaşçıları bir arada tutmayı sağlayan, cesur kılan en önemli koşullardan biriydi. Şiyar yoldaşın askeri sorumluluk yaptığı Mardin bölgesi, 1985 yılı yazı ve sonbaharı boyunca ülke genelinde yönetimde yaşanan daralmayı yaşamadı. Mardin'de hem eylem oluyor, hem halk kitlesel olarak mücadelenin içine çekiliyor, hem de gerilla saflarına katılım çok oluyordu.

1986 yılı başlarında kongre hazırlıkları için kadrolar Lübnan'a çekiliyordu. Gelen kadroların büyük çoğunluğu mayınlı sınırlardan zaman zaman çatışarak geçmişlerdi.

Agit yoldaş, geçiş süresinde ortaya çıkan yetersizliklerin aşılması için Botan'da bekleyip, birimleri düzenlemek ve eylem örgütlemek zorunda kalmıştı. Bu görevleri yerine getirirken Agit yoldaş şehit düşmüştü. Bu kayıp bütün kadroları etkilemişti. Bu etki daha çok güçlenmek, daha çok eylem yapmak ve Agit yoldaşı daha iyi temsil etmek şeklinde yansıyordu.

1986 yılının Ocak ayıydı. Lübnan'a gelenlerin ev sahipliğini yapmak, sığınaklarda sağlıklı barındırmayı ve sınırlarda güvenlikli geçişlerini sağlamayı Mardin bölgesi üstlenmişti. Bu görevlerini tamamladıktan sonra Şiyar yoldaş, **Abdullah AVCI (Saleh), Hamit DAĞTEKİN (Hasan)** ve **Veli YAŞAR (Delil)** yoldaşlarla birlikte sınırı çatışarak geçmişlerdi.

Ülkeden gelen kadrolar 15 Ağustos deneyiminden geliyorlardı. Lübnan'daki Helve Kampı savaşçılarla dolmuştu. Avrupa, Libya, Lübnan, Güney-Kürdistan ile Kuzey Kürdistan'ın sınır bölgelerinden gelenlerin ardı arkası kesilmiyordu. PKK halkı kazanmıştı. Ülkeden gelen kadrolara çok büyük görevler düşüyordu. Hem deneylerini irdelemek, hem de mücadeleye yeni katılanlara 1982-86 derslerini anlatmaları gerekiyordu. Koruculuk, özel savaş, baskın, pusu, sığınak yapımları vb. tüm konular pratik deneyler ışığında anlatılmalıydı.

Şiyar yoldaş kamp yönetim birimindeydi. Askeri eğitimde **Veli YAŞAR, Hamit DAĞTEKİN, Gani ERKAN, Mustafa ÖMÜRCAN (Sarı Ömer), Abdullah EKİNCİ, Abdullah AVCI** yoldaşlarının yanısıra Şiyar yoldaş da ders veriyor, askeri taktikleri öğretiyordu. Kamp ortamı öylesine canlanmıştı ki bunun ifade edilmesi bile oldukça güçtür. Diğer yandan hızla bölge raporları ve broşürler hazırlanıyordu. Yapı olağanüstü bir üretkenlik, kadrolaşma ve kitleselleşme evresine girmişti.

Bu çalışmalar yürütülürken, bütün kadroları etkileyen bir olay yaşandı. Şemdinli baskını komutanı Gözlüklü Ali (Abdullah Ekinci) intihar etmişti. Ali arkadaş kafasına kurşun sıkarken bitişikteki kapısız odada Şiyar yoldaş kitap okuyordu. Mermi kapı aralığında duvarı sıyırarak Şiyar yoldaşın üstünden geçmiş, duvara saplanmıştı. Bu intihar olayı Şiyar yoldaşı çok etkilemişti. Bizde ölümler hep çatışma ortamlarında oluyordu. Bir devrimcinin bu tarzda ölümü yadsınıyor, kabul görülmüyordu. Şiyar yoldaş büyük bir heyecan içinde koşarak "Ali kendini vurdu" demişti. Belli ki bir savaşçının, sevdiği bir arkadaşının bu şekilde arkadaşlarını terk etmesini kabul etmiyordu.

Şiyar yoldaş kongre hazırlıklarına aktif bir şekilde katıldı. Büyük bir sorumlulukla çalışıyordu. Nihayet hazırlıklar tamamlanmış ve sıra kongreyi başarıyla gerçekleştirmeye gelmişti. Kongre, Kürdistan tarihinin en yetkin toplantılarından biri oluyordu. Kongre sadece Helve Kampı'nda yapılmıyordu; Lolan, Avrupa ve ülke birimleri bölgesel konferanslar, tartışmalar ve raporlarla kongreye katkı sunuyorlardı.

Kongrenin en yetkin evreleri ya da gereklerinden biri eleştiri-özeleştiri platformlarıydı. Mutlaka her kadro bu sınavdan geçmeliydi. Eleştiri-özeleştiri platformları eksikliklerden arınma ve yetkinleşme amacına hizmet etmekti. Şiyar yoldaş da bu sınavdan geçmiş, alnının akıyla güçlenerek sınavı başarıyla vermişti.

1986 yılının sonlarına doğru kongre bitmişti. Kampta hummalı bir çalışma devam ediyordu. Kongre kararları doğrultusunda broşürler, bölge planları hazırlanıyordu. Kadrolar artık ülkeye doğru yol almaya başlamışlardı. Şiyar yoldaş aktif olarak bu çalışmalara katıldı, birçok broşüre damgasını vurdu, özellikle Botan'ı fetih planının hazırlanmasında büyük katkısı oldu. 1987 baharı kadroların ardı arkası kesilmeyen gruplar halinde ülkeye aktarıldığı dönem oluyordu. Şiyar yoldaş da sırasını bekliyordu. Ülkeye tekrar dönmenin sevinci ve heyecanı vardı. Bu arada eksiklikler de oluyor, kayıplar da ortaya çıkıyordu. Çünkü düşman da tüm gücünü harcayarak yeni atılımları başarısız kılmak istiyordu. Sarı Ömer komutasındaki Adıyaman biriminin ülkeye girişinin ilk günlerinde imha olması, atılımın başında karşılaşılan en büyük şansızlıklardan biriydi. Ancak müdahale ve ülkeye giriş başarılı olmuştu. 1987 yazında düşman felç edilmişti. Kürdistan'da kitle kabarmaları ortaya çıkmıştı. Çetecilik tıkanmıştı. Kıran kırana bir savaş sürüyordu.

Kürdistan'da ölümler bir kaza gibi olmuştu artık. Mücadele geliştikçe şahadetler de fazlalaşıyordu. Bu Kürdistan'da neredeyse bir yasa olmuştu. Düşmanımız çok barbar. Halkımızın ise ciddi örgütlenme ve savaş sorunları vardı. Kadrolar, savaşçılar her an gelebilecek şahadetlerle yavuklu olduklarını çok iyi biliyorlardı. 1987 yaz atılımında da birçok değerli militan görkemli direnişlerle şehit düştü.

Şiyar yoldaş da 1987 yılının yaz ortalarında ülkeye giriş yaptı. Botan alanında 1987-90 tarihleri arasındaki gelişmelere damgasını vurdu. Cudi alanında komutanlık yaptı. Cudi, Cizre, Mişare'ye kadar uzanan hat üzerinde sayısız eylemlere komutan düzeyinde katıldı, savaşçıları eğitti, örgütledi, halkla bütünleşti ve topyekün bir halk direnişinin geliştirilmesinin temelini attı. Cudi'de yetiştirdiği çok sayıda kadro ve savaşçıyı mücadelenin ihtiyaç duyulan alanlarına aktardı. Bo-

tan hattında bir komutandı ve bu nedenle sorumluluğu büyüktü. Edindiği deneyimler ve yıllarca birlikte savaştığı yoldaşlarının şehit olması yaşının küçüklüğüne rağmen sorumluluğunu arttırmıştı. Onları temsil etmek zorundaydı. Komutan Şiyar, Agit yoldaşın yattığı Botan'da savaşıyor, düşmana aman vermiyordu. Onca çatışma ve binlerce askerle yürütülen operasyonlara rağmen yaşaması büyük bir cesaretin, deneyimin sonucuydu. Şiyar yoldaş artık yaşayan bir direniş tarihi olmuştu.

Helve'yle son kucaklaşma Botan'dan Dersim'e, Dersim'den Botan'a yolculuk

Şiyar yoldaş 1990 yılının ilk aylarında tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne, yani Helve Kampı'na gitti. Akademi her zamanki canlılığını yaşıyordu. Kürdistan'ın Güney, Doğu ve Kuzey'inden gelen kadro ve kadro adaylarının yanısıra Avrupa'dan, Libya'dan ve daha birçok ülkeden gelen kadrolarla dolmuştu. Eğitimler yoğundu. Aynı zamanda 4. Kongre hazırlıkları da sürdürülüyordu. Şiyar yoldaş askeri ve siyasi eğitimlerde en faal biçimde yerini aldı, kongre çalışmalarına katıldı, ülke pratiğini, savaş sorunlarını değerlendirdi, irdelediği sorunları ortaya koydu.

1990 yılının yaz süreciydi. Kongre ülkede gerçekleşeceğinden dolayı hazırlıklarının çok daha güçlü ve sağlıklı yürütülmesi, güvenlikli gerçekleştirilmesi gerekiyordu. Bu çalışmalarda yer alması gerekenlerden biri de Şiyar yoldaştı. Çünkü uzun yıllara dayanan savaş tecrübesi ve pratiği vardı. Bu amaçla Güney Kürdistan'a doğru uzun ve zorlu bir yolculuk gerçekleştirildi.

Güney Kürdistan kamplarında yaşam her zamankinden daha çok hareketliydi. Uzun bir süreçten sonra kongre hazırlıkları tamamlanmış, ülkenin hemen hemen bütün bölgelerinden delegeler katılmıştı. Kongre başarıyla tamamlandı. Ancak oldukça çekişmeli de geçti. Yıllardır zindanlarda partinin canına okuyan tasfiyeci tip, alttan alta partiyi, direnişi ve gerillayı tasfiye etmenin çalışmalarını sürdürmüş, gerillanın tasfiyesi için dayattığı anlayış net bir biçimde ortaya çıkmıştı. Provokasyon partiyi ele geçiririz mantığıyla gerçeğini erkenden ele vermişti. Kongre dönemi ve sonrası süreç, tasfiyeciliğe karşı mücadelenin verildiği ve etkisizleştirildiği süreç olmuştu.

Kongre'de Şiyar yoldaş MK üyeliğine seçildi. O dişiyle, tırnağıyla on yıllık savaşın çatışmalarla dolu geçen pratiği içinde çelikleşerek bu göreve layık görülmüştü. O, Agitlerin, Erdalların, Bedranların mirasçısıydı.

Kongre sonrası süreçte, kongreden alınan kararların uygulanması için yapılan görevlendirmede Şiyar yoldaş Dersim Eyalet sorumluluğunu üstlenmişti. Bu temelde Dersim'e kadar yine zorlu ve çatışmalarla geçen bir yolculuk süreci yaşandıktan sonra on yıldır göremediği Dersim dağlarına

kavuşmuş oldu. Şiyar yoldaş, bir buçuk yıldan fazla bir süre Dersim'de kaldı. 1991-92 sürecinde Dersim'de yaygın eylemselliğin yaşanması, eyaletin yeniden canlanmasında, olumsuzlukların bertaraf edilmesindeO'nun önemli rolü vardı. Dersim'de de başı dik, gururlu ve kendinden emindi. Heybetli duruşu bile düşmana meydan okumanın ifadesiydi. Buna hakkı da vardı. Agit'in hem öğrencisi, hem de yoldaşıydı. Nice çatışmada düşmana gereken dersi vermiş, nice baskın eylemini yönetmiş, nice düşman operasyonunu boşa çıkarmıştı. Eruh baskınının en son kalan iki yiğit militanından biriydi. Dersim dağlarında yoldaşlarıyla omuz omuza savaştı. Ama görev gereği birbirlerinden ayrılmak zorunda kaldılar. Ama ulusal bağımsızlık ve kurtuluş için yürütülen savaşımda ayrılıklar görev ve sorumluluklar gereği kaçınılmazdır. 1992'nin yaz aylarında ayrıldı. Bu kez Dersim'den Botan'a doğru bir yolculuk başladı. Şiyar ve beraberindeki yoldaşlar grubu Botan'ın güzellikleriyle buluşmanın mutluluğunu, sevincini yaşadılar.

Şiyar yoldaşın şahadetinden sonra bazı yoldaşlar "Seyit Rıza'nın torunu, Dersim aslanı" tanımını kullandılar Şiyar için. Bu tanım bizce yetersiz. Evet Şiyar yoldaş Seyit Rıza'nın torunuydu, ama aynı zamanda tüm Kürdistan'ın evladıydı. Şiyar yoldaş sadece Dersimli değildi. O, Güney Kürdistan'da, Botan'da, Mardin'de büyümüştü, buralarda olgunlaşmış, özelliklerini buralarda biçimlendirmişti. Buralardaki halkı ile kaynaşmıştı, suyu, dili, geleneği, kültürü ve yemeğiyle, onların kopmaz bir parçasıydı.

Dersim, Filistin, Haftanin, Lolan, Botan, Mardin, Lübnan, tekrar Mardin, Botan ve Dersim, en son olarak da Botan. Tam onüç yıl sıcak savaş, yüzlerce yoldaşın şahadetine tanık olmak, ihanetle karşı karşıya yaşayarak onu altetmek, 18 yaşından başlayarak hep savaşmak... Evet Şiyar yoldaş on üç yıllık kavgaydı, olgunlaşan bir tarihti, militanlaşmaydı, hep eylemdi. O'nunla tabi ki gururlanmalı; O'nu doğuran annesi, O'nu büyüten partisi, O'nu besleyen cefakar halkı O'nunla gururlanacaktır.

Tüm Kürdistan halkı, özellikle de Kürdistan gençliği, Şiyar yoldaşın yaşam ve mücadelesini iyi bilmelidir.

Her şeyden önce Şiyar yoldaş iyi tanınmalıdır. Çocukluktan büyüyen savaşçılığı, bilinci, kavgası iyice bilinmelidir. O'nun yavuklusu, inancı, evi, ekmeği hep halkı, partisi ve ülkesi Kürdistan oldu.

Şiyar yoldaş, hep okunması, yolunda yürünmesi gereken bir ders, yiğit bir insandı. O'nu iyi anlamak, O'nun yolunda yürümek, O'na layık olmanın yegane yoludur.

Dersim'de 1991 yılı ortalarında Kazım KULU yoldaş ile yapılan bir röportaj:

Partimizin öncülüğünde yürüyen bu savaşımın bizi zafere götüreceği kesindir

Siz 4. Ulusal Kongre'ye katıldınız ve kongre kararlarını taşırmakla görevlendirilerek bir müdahale grubu ile Dersim alanına geldiniz. Biraz bu süreci değerlendirebilir misiniz?

Tabii, kısaca şunu belirtelim: Özellikle önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı bir ortamda 4. Ulusal Kongre süreci yaşanıyordu. Bu gelişmeler çok çeşitli yönleriyle kongre çözümlemelerinde ortaya konulduğu için bunları fazla ayrıntılarıyla değerlendirme gereğini görmüyoruz. Fakat şu gerçeği her yönüyle yakalayabiliyorduk: Özellikle Parti Önderliği'nin çözümlemeleri bu konuda bizi aydınlatıyordu. Mücadelemiz açısından önemli tarihsel fırsatlar doğmuştu. Bir yandan 2. Ulusal Konferans'ta ülke içinde mücadelenin yaşadığı sorunlara önemli çözümlemeler getirilmiş, bu sorunlar aydınlatılmış, gerçek anlamda engellerin aşılması yönünde yöntem netleşmiştir. Öte yandan halkımızın büyük serîhildanlarla sürece etkin olarak girmesi durumu yaşanıyordu. Diğer bir etken olarak da Körfez bunalımının ortaya çıkmasıyla birlikte, özellikle Güney Kürdistan'da ve yine ülke içerisinde önemli gelişmelerin yaşanması gerçeği vardı. Bütün bunlar önemli durumlardı.

Burada ciddi bir engel olarak şu ortaya çıkıyordu: Öncü, mevcut siyasal gelişmelere hazır duruma getirilmeliydi. Bunun için 2. Konferans çalışmaları bizzat Parti Önderliği'nin denetiminde yürütülen çalışmalardı ve bunlar önemli bir seviyeye ulaşmıştı. Dolayısıyla 4. Kongre ile birlikte bunları somutlaştırmak, özellikle öncü düzeyinde nitelikli sonuçlara ulaşmak; bunun için sağ savunma, pasif, feodal komplocu, burjuva liberal eğilimin önünü almak, bu anlamda merkezi düzeyden başlayarak yeniden bir düzenlemeyi yaşamak kesin bir gereklilik olarak ortaya çıkıyordu. Çünkü şöyle bir duruma parmak basmak gerekir: İlkel milliyetçilik ve küçük-burjuva reformizmi sürece cevap verecek durumda değildi. 1975 ve 1988 yenilgisi, Kürdistan toplumu içerisinde bu önderliğe karşı büyük bir güvensizliği yaratmıştı. İkinci bir durum, Irak'ın Kuveyt'e müdahalesi ile birlikte Kuzey Kürdistan'da bir boşluk doğmasıydı. Yine aynı şekilde serîhildanların gelişmesi ve gerillada yaşanan tıkanıklığın ortadan kaldırılması için kongre önemli bir dönüm noktası olarak mutlaka rolünü oynaması gerekiyordu. Ki bu süreçte 4. Kongre çalışmaları, bu tarihsel fırsatlardan ve boşluklardan da faydalanarak, bir taraftan 2. Konferans belgeleri ve çözümlemeleri ve önemli bir müdahale gücü ülkeye aktarılıyor, diğer taraftan ülke içerisindeki önemli yönetici güçler bu alanda toparlanıyor, böylelikle yeni dönemde atılım sağlayabilecek önemli bir potansiyel birleşiyordu. Ortada önemli bir fırsat vardı. Bunlar tarihsel önemdeki fırsatlardı.

Parti Önderliği'nin bizzat fiili yönlendiriciliğiyle bu sürece bu şekilde etkin bir müdahale yapıldı. 4. Kongre çalışmaları bu fırsattan faydalanılarak yapıldı. Diğer tarafta özellikle tarihsel atılımlarla karşı karşıya getirecek fırsatları yakalama, değerlendirme durumu vardı. Yine içteki engelleri ortadan kaldırarak bu gelişmelere başta kendi parçamızda, daha sonra diğer parçalarda önemli oranda öncülük yapabilecek bir duruma gelecektik. Nitekim bunlar başarıldı. Bu sürecin nasıl geliştiği ayrıntılarıyla beraber biliniyor. Dolayısıyla kongre platformunda dört yıllık pratik, yani 3. Kongre sonrası dönemin pratiği iyi bir irdelenmeye tabi tutularak, bu konuda gelişmenin önünde engel olan feodal komplocu eğilim, ikinci olarak burjuva liberal eğilim, üçüncü olarak da arada kalan ve büyük bir kesimi içerisine alan ortayolcu eğilimin etkilerine karşı etkin bir savaş yürütülerek önemli oranda öncü örgüt netleştirilmiş, savaşa öncülük yapan militan kadrolar savaşa hazır hale getirilmiş ve içine girilen düzenlemelerle dengeli bir şekilde atılımı hazırlayacak bir konuma gelinmiştir. Bu bizim tarafımızdan yakalanmıştır. 4. Kongre ile beraber bu eğilim sahipleri mahkum edildi. Gerek feodal komplocu eğilim, gerekse burjuva liberal eğilim bu şekilde mahkum edilerek, çalışmaları önemli oranda parti öncülüğüne kavuşturma işi sağlama alınmış oldu. Bütün bu gelişmelerle birlikte bu süreç tam kapanmadı. Daha değişik biçimlerde savaşım devam edecekti.

Bu dönemde Parti Önderliği'nin talimatıyla Dersim Eyaleti'ne müdahale edecek birlik oluşturuldu ve eyalete hareket edecek birim olarak hazırlandık. Parti Önderliği'nin talimatıyla kış mevsimi başlarında harekete geçmemiz gerekiyordu. Nitekim bu talimata uygun olarak güçlerimizi hazırlayıp, belli bir bilgilenmeden sonra talimatı zamanında yerine getirebilmek için hızla harekete geçtik. İlk hareketimiz Şubat ortalarında başladı. Aynı zamanda ülke içine kongre belgelerini taşırmakla görevli olan birimdik. Çünkü ülkeye ilk giren bizlerdik. Dolayısıyla kongre belgelerini tüm eyalet güçlerine aktarma, bir anlamda bizim omuzlarımıza yüklenmişti. 35 kişilik bir sayıyla ülkeye giriş yaptık. Daha sonra ülke içinde bulunan birim üyelerini de toplayarak Mart başlarında Botan alanından ayrıldık. 22 Mart'ta Diyarbakır Eyalet güçleri ile birleşerek, 45 kişilik sayımızdan 20 kişilik donanımlı bir takımı eyalete bıraktık ve 25 kişilik güçle harekete geçtik.

Nisan'ın başlarında Dersim alanına giriş yaptık.

Nisan'ın ilk haftasında Bingöl sınırından başlayıp Dersim-Nazımiye sınırında biten çatışmalarda iki yoldaşımızı şehit vererek ve düşmana da önemli kayıplar verdirerek, eyalete 23 kişilik bir sayıyla başarılı bir giriş yaptık. Eyalet birimleriyle görüşmemiz ise Mayıs başlarına rastlar. Eyalet güçleriyle birleştikten sonra, eyaletin çalışmalarını düzenleme, 4. Kongre kararlarını aktarma, eyaleti kongre kararları doğrultusunda hazır hale getirme, güçlerimizi örgütleyip işbölümüne tabi kılma temelinde bir dizi görevlerimizi yerine getirmek için arkadaşlarla çalışmalarımıza başladık. Tarih Mayıs'ın ilk haftasıdır. Kısaca bu biçimde belirtebilirim. İşte, ülkenin en uzak eyaletine bu şekilde ulaşmakla aslında dönemin en önemli görevlerinin ilk adımı başarılmış oldu. Çünkü önemli oranda kayıp vermeden alana ulaşmıştık. Belgeler sağlam taşırılmış, güçlerimize önemli bir kayıp vermeden alana başarılı bir giriş yapmıştık. Yine üç gün üst üste yaşanan çatışmalarla beraber kongrenin ilk esintileri eyalet üzerinde bu şekilde estirildi. Ve eyalet üzerinde de hemen hemen tüm güçleri harekete geçiren, halkı ve tüm arkadaş yapısını harekete geçiren bir rol oynadı.

Eyalete ulaştığınızda yoğun çatışmalı durumu yaşadığınızı belirttiniz. Bunları biraz daha somutlaştırarak anlatabilir misiniz?

Birliğin bu tarzda ülkeye girişi ve ülkeyi baştan başa katetmesi başlıbaşına tarihsel bir olay bize göre. Her şeyden önce ilk defa böylesine büyük birliklerle, o iklim koşullarında ülke baştan başa geziliyordu. Elbette görevin büyüklüğü, görevin yerine getirilmesi gereğine inanmamız ve Parti Önderliği'nin emrini mutlaka yerine getirme bilincimizden dolayı bunun önemini iyi idrak ediyorduk. Dolayısıyla Botan'dan çıkışla beraber birçok tehlikelerle karşı karşıya geldik. Fakat bunların hepsini başarıyla atlatmasını biraz bildik. Şunu belirtebilirim: Asıl olarak eyalete ilk girdiğimizde Bingöl-Karakoçan sınırında hareket tarzında bazı eksiklikler olmakla beraber, asıl olarak bir ihbar sonucu yerimiz keşfedildi. Gündüz, düşman tarafından kuşatmaya alınmak istendik. Helikopterin havada dolaşmasıyla anladık, daha sonra etrafımıza çember atmak istediğini gördük. Ve hemen

gündüz manevra yapmaya başladık. Saat 12.00 civarında 25 kişi ile ovada manevra yapmaya biraz mecburduk. Çünkü taktik şuydu: Çatışmayı ne kadar geciktirirsek o kadar doğrudur, ne kadar az zamanda az mermi harcarsak o kadar doğrudur, çünkü ihtiyatlı olmak zorundaydık. Eyalet güçleri ile herhangi bir bağlantı umudumuz yoktu. Dolayısıyla çatışmayı ne kadar geciktirirsek o kadar önemliydi. Bunun için manevra yaptık, gündüz saat 12.00 sıralarında. Fakat düşman, hava yağmurlu olduğundan dolayı izlerimizi biliyordu. 25 kişi olduğumuzu farketmişti. Bundan dolayı çatışmayı dört saat kadar geciktirdik. Bu önemli bir durumdu. Dört saat süreyle çatışmaya girmemiştik. Daha sonra, hemen Karakoçan'ın arka tarafındaki tepelik bir noktaya mevzilendik. Mevzilenmemizle beraber düşman hala izlerimizi takip ederek üzerimize gelmeye çalışıyordu. Tam bu sırada helikopterin üzerimize geldiğini gördük. Burada helikopteri BKC ile vurduk. Ve helikopter Karakoçan merkezine düştü. Bundan sonra düşman yerimizi keşfetmişti ve çevre sahamızın tutulacağını çok iyi biliyorduk. Böyle bir durumda kuşatma fırsatı vermemeliydik. Bunun için düşmanı boş mevzilerin etrafında çember atmasını sağlatarak gizlice hile yapıp oradan uzaklaşmamız gerekiyordu. Öyle yaptık, çekildik. Onlar da boş mevziler etrafında çember atmaya başladılar. Biz de öylece çekilerek alandan uzaklaştık. Alandan uzaklaştığımızı farketmişlerdi. Dolayısıyla hiç tahmin etmedikleri sahalarda gizlice, biraz da iç disiplin kurallarımızı sıkı uygulayarak geçtik. Fakat sorun Peri Suyu'nu geçmekti. Tüm köprülerin tutulacağını biliyorduk. Düşman yö-

nümüzün Dersim'e doğru olduğunu çok iyi biliyordu. Böylelikle Kiği, Nazımiye hattının ve köprülerinin tutulacağını çok iyi biliyorduk.

Böylece önümüzde üç yol vardı: Ya kelek yapıp sudan karşıya geçmek, ya bir keşif yapıp düşmanın bir gafletini yakalayıp köprüden geçmek, ya da Peri Suyu'nu takip ederek ta çıkış noktası olan dağların zirvesine kadar uzanmak, oradan da Dersim'e gitmekti. Bir tesadüf sonucu bulduğumuz bir dostu keşfe göndererek bir şantiye köprüsünün boş olduğunu öğrendik. Hemen bunu değerlendirdik. Fakat yine de inanmıyorduk. Yani düşman mutlaka orayı da tutmuş diyorduk. Buna rağmen denemek zorundaydık. Çünkü o sahada beklemek, düşmanla çatışmak aleyhimizdeydi. Alan ovalıktı ve 25 kişiyi koruyamazdık. Dolayısıyla bu sahada daha fazla kalmak intihardı. Eğer kendimizi dağlık kesime atsaydık hem kendimizi koruyabilir, hem düşmana kayıp verdirebilir, hem de manevra yapabilirdik. Fakat Karakoçan'da bunu yapmanın imkanları yoktu, bunun için acele etmek zorundaydık. Onun için hızla harekete geçtik. Köprüden geçmiştik, ortada bir gaflet durumu vardı. Düşman komutanı kesinlikle gafil davranmıştı. Yağmurdan ve soğuktan dolayı köşedeki bir köye ya da eve sığınmışlardı. Bu gaflet durumu bizim işimize yaradı. Köprüden geçiş yaptıktan sonra gafletlerini farkettiler ve hemen harekete geçtiler. Harekete geçtiklerinde üzerimize geldiklerini farkettik. Köprüyü geçtikten sonra küçük bir mola vermiştik. Tam bu molada düşman askerlerinin üzerimize geldiğini gördük. Ani bir pusuyla öndeki 6-8 kişiyi tarayarak düşürdük. Herhangi bir müdahale yapamadılar. Biz de hızla geriye çekilirken, düşman 10 dolayında kayıp verdi. Öndeki 3 kişi kesinlikle imha edildi, ardındaki 6 kişi de yere düştü. Bu biçimde vuruldular. Daha sonra dağlık alana doğru önümüzdeki birliklerin, karakolların çember atacağını iyi tahmin ediyorduk. Bunun için yapacağımız şey şuydu: Kendimizi gaflete kaptırıp vadilerde, köşelerde, bucaklarda saklanmayacaktık. Çünkü düşman yağmurlu havada çamurda iz sürmekle üzerimize gelmeyi rahat becerecekti. Dolayısıyla bizim yapacağımız en sivri noktalara, hakim tepelere uzanmak, orada hem hakimiyeti elimizde tutmak, hem de savunma tedbirlerimizi güçlü geliştirerek düşmanla çatışmayı göze almak ve böylelikle kendimizi korumaya almaktı.

Hakim tepelere doğru harekete geçtik. Sabahın şafağıyla beraber harekete geçtiğimizde düşmanın köyleri tuttuğunu gördük. Düşman hemen arkamızda bir koldan üstümüze çember çıkarmıştı. Böylelikle bizi kuşatmaya almak istiyorlardı. Bu durumda yapacağımız tek şey vardı: Düşmandan önce tepeye varmak. Düşman koşarak tepeye yaklaşıyor, biz koşarak tepeye yaklaşıyoruz. Fakat onların avantajı vardı. Bir, yorgun değildiler, iki, aç değildiler, üç, uykusuz değildiler. Biz ise bu üç dezavantaja sahiptik; uykusuzduk, açtık, çok yorgunduk. Bu durumda arkadaşların iradesine muazzam yüklendik ve zorlanarak da olsa mutlaka önce biz tepeyi ele geçirmeliydik. Harekete geçtik. Bizi yürüten iki parça şeker, biraz da yeni çıkan qulik diye bir ottu. Bu otu yiyip yola devam ediyorduk. Fakat arkadaşlar yine de arkada kalıyorlardı, yürümeye takatleri kalmamıştı. Tepeye yaklaştığımızda düşmanın tepeyi aldığını gördük. Bu arada yapacağımız şey, karnas uzun namlulu silahla onları sağ koldan uğraştırmak, sol koldan beklenmedik şekilde hücum edip tepeyi ele geçirmekti. Sağ kol üzeri karnasımız onları uğraştırınca, onlar karnasa doğru hücuma veya savunmaya geçtiler. Bu arada arkadaşlarımız arkadan sol kol üzerinden gizlice hücuma geçip el bombasıyla saldırıp tepeyi ele geçirdiler. Böylelikle hakim tepeyi ele geçirdik. Artık düşmanın elinden inisiyatifi almıştık, inisiyatif bizim elimizdeydi. Çünkü saldırıyı biz başlattık. Durumu fark etmeyen, yorgun olarak en geride kalan iki arkadaşımız vardı; Welat ve Sertaç arkadaşlar. Bunlar aşağıdan, çatışmadan habersizce geliyorlardı. Tepeden püskürtülen düşman vadiye sığınarak saklanmıştı. Dolayısıyla vadiye sığınan düşmanı fark etmeyen her iki arkadaşımız en arkada kalmıştı. Her iki arkadaşımız o dikkatsizliklerinden dolayı vuruldular. Yani açlıktan gözleri kararmış, takatları kesilerek olumsuz durumdaydılar. Vadiye sıkışan düşman, arkadaşları tepeden farkedince, arkadaşların açık davranmalarından da yararlanarak ateş etti ve arkadaşlarımızı orada vurdu. Daha sonra ani bir kararla o vadide saklanan 4 askerin etrafı sarıldı ve imha edildi. İmha edildikten sonra ellerindeki silahlar da alındı. Böylelikle ele geçirdiğimiz silah sayısı 1 MG-3 orta otomatik silah ile üzerindeki tüm teçhizattı. Sanırım 500 mermi vardı. 5 G-3, 1 roket, 2 elbombası, bu silahlara ait raht, şarjör, mermi, bunun yanında 10 çanta ele geçirildi. Böylelikle düşmanın toplam kaybı 15 civarındaydı, yaralıları hesaba katmıyoruz. Bu durumda çatışmayı fazla uzatmanın anlamı yoktu. Güçlerimizi hızla çekerek yukarı doğru çekildik. Yukarı doğru çekilince düşman, sisli ve karlı havadan bizim üzerimize gelme cesaretini gösteremedi. Hele hele helikopterler hiç yanaşmadı.

Daha sonra erzağımız yoktu, fakat vurduğumuz askerlerin çantalarındaki erzak bize yardımcı oldu. Ve yürüdük, Sümbül Dağı'nın -bu dağ Kiği ile Nazımiye arasında en yüksek dağdır- karlı kesimini de aşarak ova kesimine indik. Burada düşman birlikleri önümüze çember kurmuştu. Çatışma kayıplarından çok ürken düşman askeri üzerimize gelmedi. İki sefer 10 metre, 20 metre yaklaşmamıza, bizi fark etmelerine rağmen üzerimize gelmedi. İlk defa Amerikan Apaçi helikopterlerinin orada kullanıldığını gördük. Sanırım Türkiye'de 4 tanedir. 2 tanesini orada kullandılar ve çok çılgın şekilde hareket ediyorlardı. Sanırım onbinlerce asker yığmışlardı. Bingöl, Karakoçan, Dersim alanından getirilen askerler beraber hareket ediyorlardı. Bu arada o saha üzerinde yöre halkını tanımamadan dolayı erzak konusunda sıkıntı çektik. Fakat bunu da bazen devrim adına el koyarak bu sıkıntımızı gidermeye çalıştık. Bu şekilde 3 gün üst üste aralıklı süren bu çatışmalardan sonra 2 kayıpla, düşmana bu kadar kayıp verdirerek, bu kadar malzemeye de el koyarak alana ulaştık. Daha sonraki durumda ise düşmanla çatışmayı değil, daha çok eyalet birliğine ulaşma temelinde gizli bir hareket tarzıyla eyaletin içlerine doğru ilerlemeyi esas almak gerekiyordu.

Yaşanan süreç kısaca böyleydi.

Biraz da alandaki birimlerle görüştükten sonraki sürece değinir misiniz?

Şimdi şunu belirteyim: Bu olayı düşman yansıtmadı. Fakat bu çatışmaların alan üzerinde, her şeyden önce halk üzerinde muazzam bir etkisi vardı. Yayladere'deki şehitlerin intikamı alındı deniliyordu. Tam aynı yerde olmuştu olay. Yine aynı şekilde 4. Kongre'den geliyorlar diye halk içinde kendiliğinden bir propaganda gelişti. Dolayısıyla halkı bu şekilde hareketlendiren olaylar eyalet gücünü de harekete geçirdi. Şimdi bu süreçte düşman da boş durmadı. Sanırım bir aylık zaman, yani 11 Nisan'da başlayan çatışmalar sonucunda, Mayıs'ın ilk haftasında eyaletin diğer ucunda, yani eyaletin batı ucundaki birimle görüştük. Her görüştüğümüz birimle çalışmalarımızı, kongre sonuçlarını, eyalet hakkındaki düşünceleri, yine merkezi düzenlemeleri aktararak arkadaşlarla uygun bir tartışma yürütülüyordu. Kongre çizgisini aktarma çalışmalarımızı bu şekilde yürüttük. Alandaki birimler oldukça birbirinden kopuk durumu yaşıyorlardı. Bir buçuk yıllık bir sürede birbirlerinden habersizdiler. Yine bir daralma, gerileme, kendiliğindenci durumu yaşama vardı. Daha çok da dışarıdan müdahaleyi bekler konumdaydılar. Böyle bir durumda eyalet birimleriyle birleşerek kısa bir durum değerlendirmesi yaptık. Şöyle bir ihtiyaç ortaya çıktı: Her şeyden önce bir toparlanmaya ihtiyaç vardı. Ve toparlanmayla beraber uygun bir düzenlemeye ihtiyaç vardı. Geçici bir düzenlemeyle ihtiyaçları karşılamak için yapılacak şey şuydu: Toplantı hazırlıklarını yürütecek bir birim, eyalet güçlerini bir araya getirecek bir birim oluşturulacak, yine düşmanın dikkatlerini çekecek, toplantı noktasından uzaklaştıracak, kısa hazırlıklar temelinde bazı eylemler, toplantılar yaparak düşmanın dikkatini dışarı sahaya çekecektik. Bu zamana kadar eyaletin diğer üye birimleri çağrılacak, toplantının hazırlık çalışmalarından sonra toplantı yapılacaktı. Düşmanın da dikkatleri çevrede olduğundan dolayı toplantımızı yapıp dağılacaktık. Böylesine taktiksel geçici bir düzenlemeyle birimleri dağıttık. Çünkü düşman şunu fark etmişti: Birim o tarafa doğru çekilince ve ihbarlar da gelişince şüphelenmeye başladılar. Halk bizim PKK'li olduğumuza inanmıyordu. Ya da hareket tarzımız, yabancı oluşumuz halka özel timler gibi yansıyordu. Bir de devlet sayımıza denk bir sayıyla beraber bizim elbisemizi giyen bir birlik ortalığa sürmüştü. Bu birlik de bizimle aynı tarzda kitle ile konuşuyordu. Hem Kurmanci konuşuyor, hem de "biz Botan'dan yeni geldik, işte arkadaşları arıyoruz, arkadaşları tanıyor musunuz? Yerlerini biliyor musunuz?" diye bizim adımıza hareket ediyordu. Bir de düşman, birimin alana girdiğini farkettiği için ihbarımızın alındığı yerde jetleri kaldırıyordu. Uyanık olmak zorundaydık. Yani fazla gücü bir arada tutmak doğru değildi. Toplantı için dikkatleri başka tarafa toplamak gerekiyordu.

Randevulu davrandık. Toplantı vs. yapacağımız tarzında çevre tarafından biraz ses çıktı. Eyaletin diğer birimleri de yanımıza gelince, kısaca kongre çizgisinin aktarımını yaptıktan sonra genel toplantımıza başladık. 4. Kongre dört yıllık faaliyetleri bir çözüme bağlamıştı, bizim onları yeniden ele alma gibi bir durumumuz yoktu. Daha çok son durum nedir? Bunu kısaca değerlendirmek; ne yapabileceğiz, ne yapamayacağız? Bir yıllık kongre kararlarını nasıl hayata geçireceğiz, nasıl bir çalışma tarzıyla, nasıl bir bileşimle, nasıl bir düzenlemeyle, nasıl bir güç mevzilendirmesiyle bu işi yapacağız? Bunları tartışacaktık. Arkadaşlarla toplandıktan sonra genişletilmiş Dersim merkezi eyalet toplantısını yaptık. Birinci eyalet toplantısına böyle bir resmiyetle başladık. Çalışmalarımızı belirli bir taslak doğrultusunda, işleyiş ve belli bir gündemle sürdürdük. Çalışmalarımızı Haziran'ın ilk haftasında sonuçlandırdık. Ve seçilen yeni eyalet yönetimiyle birlikte yeni planlama ve güçlerin mevzilendirilmesi temelinde güçlerimizi beş bölgeye göre örgütlendirerek alanlarına hareket ettirdik. Bu süreç böylelikle kayıpsız derlenmiş, toparlanmış, belli bir örgütlülüğe kavuşturulmuş, düzenlenmiş, dağılımı yaptırılmıştır ve eyalet açısından ilk örgütsel adım da böylece tamamlanmış oldu. Kısaca bu süreç de böyleydi.

Eyalet birimlerinin toplantılarından sonra bazı düzenlemelerden bahsettiniz. Eyalet genelinde bu düzenlemeleri gerçekleştirdiniz ve birimler alanlarına ulaştı. Bundan sonraki süreçten günümüze kadarki süreci örgütsel ve pratik açıdan değerlendirir misiniz?

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekiyor: Alanda ulusal kurtuluş mücadelemizin yaşadığı gelişmenin oldukça uzağında kalma gibi bir durum var. Cizre, Lice ve Diyarbakır'daki gelişmeler buradaki kitlenin durumu göz önüne alındığında öncüden büyük oranda kaynaklanan önemli bir gerilliği yaşama gerçekliği var. Bunu görmemiz gerekiyor. Diğer taraftan alanda önemli bir potansiyel bulunmasına rağmen, bu potansiyel her açıdan değerlendirilemedi. Halkın serhildanlar temelinde örgütlendirilmediği açıktır. Tabii bunun geçmişte yaşanan süreçlerle bağlantıları var. Bunu burada fazla açmaya gerek yoktur. Her şeyden önce çalışmalara belli bir plan doğrultusunda yaklaşmayı, bir yıllık planlama yaparak ve sağlam adımlar atarak ilerlemeyi önümüze hedef koymuş bulunuyorduk. Bunun için güçlerimizi en akılcı şekilde mevzilendirmek ve gücümüzü yetebileceği şekilde konumlandırmak en doğru yaklaşımdı. Ne hadsiz-hesapsız bir güç dağıtımı, ne de öyle dar birim hareketine girişecektik. Bu ikisinin ortasında alana özgü hareket tarzı tutturacaktık. Çünkü alanın donanım, lojistik sorunları bakımından oldukça zorlu bir durumu yaşama gerçeği vardı. Bunun için hareket tarzımızdan tutalım diğer konulara kadar özgün bir durumu hesaba katarak bir çalışma tarzını tutturmamız gerekiyordu. Özellikle altyapı hazırlıklarına önem vermemiz şarttı. Diğer taraftan altyapı hazırlıklarını belli bir sonuca bağlarken, eylemsel ve örgütsel faaliyetleri belli bir düzen içinde yürüten ve kendisini aktifleştiren bir seyri izlemeyi de esas alıyorduk. Çünkü belli bir altyapı düzenlemesine dayanamayan bir hareketin kısa sürede önemli engellerle, ciddi sorunlarla karşılaşacağını iyi biliyorduk.

Belki genel yaşanan sürece aynı oranda cevap veremeyecektik, ama en azından kendimizi bu konuma getirecek adımlar atacaktık. Ki gerçekçi olan yaklaşım da buydu.

Böylelikle birimler alanlarına sağlamca ulaştırıldı. Bu süreçte yaklaşımımız, gerek örgütsel faaliyet, yani köy toplantıları, yeni milis yapısı, cephe çalışmalarını geliştirmek, gerekse de eylemsel faaliyetle bunu desteklemek biçimindeydi. Bu faaliyet

normal bir tarzdan dönemin istediği düzeye ulaşmasa da normal bir şekilde sürdürülmeye çalışıldı. Fakat bu konuda hala geri olduğumuzu belirtmek gerekiyor. Bu süreçte kitlelerle tanışma, onlara yeni durumları aktarma, bazı temel ilişkileri yakalama, bağlantı kanalları oluşturma, bu temelde eylemsel faaliyetleri tırmandırma biçiminde bir çalışmamız oldu. Bu konuda belli denemelere girişmek ve doğru tarzı yakalamak konusunda bir süreç yaşayacaktık. Bu bize en doğru tarzı verecekti. Mevcut durumda bazı sonuçları almakla beraber, bunları çok yetersiz görüyoruz ve bu deneyim bizi en azından şu anda çalışma tarzı, temposu konusunda belirgin olarak doğru, yetkin, mutlaka sonuç alıcı olan tarza hemen hemen ulaştırmış durumdadır.

Düşman özel savaşla belli bir sonuç almış, belli bir mesafe katetmiştir. Halk, düşmanla gerçek çelişkisini yaşamıyor, kendi içinde kendine karşıt hale getirilmiştir. Yani pasifikasyon, sindirme oldukça mesafe almıştır. Bu durumda altyapı çalışmalarının belli bir düzeye getirilmesinden sonra, mutlaka düşmana yönelerek halkı gerçek çelişkisini yaşayacak duruma getirmek görevi vardı. Eylemsel faaliyete ağırlık kazandırmadan halkın içerisindeki sorunları çözmek, örgütlülüğü geliştirmek mümkün olmayacaktı. Dolayısıyla az sayıda olan birimlerimizi harekete geçirerek belli bir düzey tutturulmaya çalışıldı. Bu süreçte, -ki Haziran sonuna kadar diyelim- Mercan Karakolu basıldı. Mercan Karakolu'nun basılmasıyla beraber devam eden çatışmada iki arkadaşımız şehit düştü. Bunun yanında düşmana ise önemli oranda maddi hasar ve kayıp verdirildi. Eylemin sonucunu tam bilemiyoruz. Bunun yanında düşmana işbirlikçilik yapan, hizmet eden iki unsur -şehir merkezinde işyerleri bombalandı; 4 arkadaşımızın şehit olmasına neden olmuşlardı- cezalandırıldı. Bunun yanında düşmanın alana eskiden beri yerleştirdiği ve çeteleşen bir Türk köyü basıldı, 2 kayıp ve 5-6 civarında yaralı verdirildi. Eylemde 1 G-1 silahına el konuldu. Akabinde devam eden operasyonlarda düşmanın üs sahalarımızı bombalaması sonucu bir arkadaşımız yaralandı, bir arkadaşımızı da kaybettik. Daha sonra Dereova Karakolu'na baskın düzenlendi. Ve bu baskında karakol roketlenerek ateş altına alındı. Düşmanın kayıpları konusunda kesin bilgimiz olmasa da, kayıp verdirildi. Kırmızı Köprü odun deposu baskını ve yol kesme eyleminde kitleye propaganda yanında, bu yol kesme eyleminde düşman aracının konvoya katılmasıyla beraber çıkan çatışmada düşmana kayıp verdirildi. Sayı konusunda kesin bir şey bilmiyoruz. Fakat bir arkadaşımız hafif yaralandı bu çatışmada. Bunun yanında yine bir operasyon birliğiyle çatışmaya giren birliğimiz, çatışma sonucunda düşmana 6 civarında kayıp verdirdi.

Bu arkadaşlarımız herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler. Bu biçimde süren bir eylemsellik durumu vardı. Bunun yanında örgütsel çalışmalar ve diğer siyasal eylemlilik konusunda çabalar devam ediyor. Şimdi bir bütün olarak duruma bakıldığında, bunların diğer alanlardaki gelişmelerle kıyaslaması yapıldığında elbette tamamen eyaletin rolünü oynadığını belirtmek gerçekçi olmaz. Ancak bu konuda çabalar ve çalışmalar sürdürülmektedir.

Şehirlere baktığımızda genel anlamıyla bir pasifikasyon ortamı yaşanıyor. Bunu kırma yönünde siyasal olarak çalışmalarınız mevcut mu? Son dönemde bunun örnekleri de görülüyor, bunları biraz açıklar mısınız?

Elbette. Partimizin savaş üslubu, gerilla savaşı politik-askeri savaştır. Yani siyasal eylemlilik mutlaka dengeli bir tarzda savaşı geliştirmeyi gerekli kılan bir tarz oluyor. Bu ikisi birbirinden ayrılmaz, mutlaka birbirini tamamlaması gerekiyor. Daha önce de eyaletin durumuna biraz değindik. Bu durumda, bu pasifikasyon ortamında bazı adımlar attırmak mümkün. Bu elbette dağdaki gerillanın biraz da becerisine bağlı ve onunla orantılı olarak gelişecek bir durumdur. Dolayısıyla hem onu ortaya çıkaracak, hem de ondan güç alacaktır. Bu konuda gerek kazalarda, gerekse de şehirlerde belli çabalar içerisine giriyoruz. Bu çabalarımızın son bir örneğini verirsek: Dersim şehir merkezinde özellikle kitlede buna cesaret etme eğiliminin geliştiğini görüyoruz. Son açlık grevi buna biraz da örnek verilebilir. Açlık grevi kitlenin büyük ilgisiyle beraber devam ediyor. Açlık grevi bu anti-terör yasasına karşı, asıl olarak PKK'ye karşı geliştirilen ve içeriği oldukça geniş olan saldırıya karşı kitlenin eliyle cevap verme biçimindeki bir tarz oluyor. Elbette bu yeterli olmaktan çok uzaktır. Fakat bunu geliştirme yönünde de, gerillayı geliştirmeye denk düşen çalışmaların daha da gelişeceğini belirtebiliriz.

Son dönemlerde PKK'ye dayatılan bazı komplolar mevcut. Gerek TC'nin anti-terör yasasıyla geliştirdiği, gerek ABD'nin KDP eliyle Kürdistan'da geliştirmek istediği komplolar ve gerekse de son dönemlerde parti içerisinde iki unsur şahsında kendisini gösteren reformist-liberal anlayışlar vardır. Bu konuda düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Başta şunu belirteyim: Çok önemli bir noktaya parmak basılıyor. Bu konudaki bazı spekülasyonların önüne geçmek için belirtmekte yarar var. Ki asıl olarak bu, partiye yönelen genel komplonun iç yüzü parti tarafından açığa çıkarılmış, teşhir edilmiş ve halkımız buna yabancı durumda değildir. Bu komplo elbette Amerika, KDP ve Türk sömrügeciliği eliyle geliştirilen, içimizde de belli bir kesime hitap etmeye çalışan bir eğilimdir. Bunun geniş bir yelpaze ve oldukça sistemli bir saldırı olduğu gerçeği vardır. Her şeyden önce şunu belirtelim: PKK için silahlı savaşımın anlamı nedir? Ya da Kürdistan halkı için silahlı savaşımın anlamı nedir? Aslında bu Kürt halkı tarafından, hepimiz tarafından oldukça iyi bilinen ve her gün, her saat içinde yaşadığımız bir gerçektir.

PKK'yi PKK yapan onun siyasal stratejisini ve şiddet anlayışını doğru tarzda geliştirmesidir. PKK'nin gelişmesi silahlı savaşıma gerçek değeri vermesiyle bağlantılıdır. Gerilla savaşı bizim için birçok halktan daha büyük bir öneme haiz olan bir savaştır. Silahlı savaşım çizgisine dayanamayan, onun yenileştirici, ilerletici, aştırıcı, güçlendirici özünü yakalamayan hiçbir gelişme, hiçbir iddia gerçekten ne halkımıza, ne partimize, ne de mücadelemize hizmet edebilir. Ortada olan değerler kesinlikle silahlı savaşım sonucu elde edilmiştir. Bu elbette Parti Önderliği başta olmak üzere, partimizin doğru siyasal stratejisi ve öncülüğü, bu öncülük altında yürütülen silahlı savaşımın damgasını taşır. Bağımsızlık çizgisini boşa çıkarmak ve işbirlikçi bir kesimle sorunu çözüme kavuşturmak istemesi düşman açısından doğal ve anlaşılır bir durumdur. Bunu yapmak isteyecektir. Fakat bunu özellikle bağımsızlık çizgimize karşı bazı içteki unsurların eliyle yapması ve böyle bir tehlikenin ortaya çıkması elbette ciddi üzerinde durulması gereken ve mutlaka boşa çıkarılması gereken bir çabadır.

Her ne kadar PKK'ye karşı girişilen beyhude bir çaba olsa da, yine de etkilerini küçümsememek ve mutlaka bunu boşa çıkarmak büyük önem arzediyor. Burada da eyalet özgülünde de düşman açıkça şu propagandayı yapıyor: "Silahlarınızı bırakın, isterseniz komünist partisi kurun, ne istiyorsanız tartışalım, dil de veririz, kaset de çıkarabilirsiniz, her şey serbest, fakat silaha başvurmayın." Yine aynı şekilde ABD'nin eliyle geliştirilen ve giderek anti-terör yasasıyla, silahlı olan her şeye karşı en sert tedbirleri geliştirme, bunun yanında ise küçük bazı kırıntılarla en kötü tarzda bir reformistleştirme ile partiyi özünden boşaltma çabalarına tanık oluyoruz. Bu bir saldırı cephesidir ve oldukça işbirlikçi bir kesimi kapsıyor. Nitekim bu iki unsur, yani Sarı Baran ile Mehmet Şener eliyle geliştirilmek istenen veya sözümona bunların "PKK Diriliş Kanadı'nı kurduk" biçiminde ortaya attıkları çok ilginç bir tarzın, ABD ve TC'nin Kürdistan üzerindeki planlarının somutlaştığı bir sürece denk gel-

mesi gerçekten düşündürücüdür. Gerçekten "Diriliş Kanadı" değil, PKK'nin aslında çürümüş ve içinden atması gereken kırıntılarının toplamından kurdukları bir "diriliş" birliğidir. Ve bunun gerçekten "diriliş"çi ve yaşamı kurtarıcı veya mücadeleyi ilerletici hiçbir yanı yoktur. Bu ölü bir durumdur. Bunlar bu ölü kırıntılar üzerine bina yapmaya çalışıyorlar. Ki bu beyhude bir çabadır. Binbir yanıltma ve sahtekarlıkla yürüttükleri çalışmaları bu şekilde noktalamaları bunların gerçek niyetlerini ve durumlarını açıkça ortaya çıkarıyor. Doğru bir durum değil ve sahipleri açısından gerçekten talihsiz bir durumdur. Ki devrimci demokratik sürecin gelişmesine en iyi katkının sunulması gereken bir dönemde bu şekilde bir tutum takınmaları kendileri açısından talihsiz ve affedilmemesi gereken bir durumdur. Yani basına yansıtılan "ayrıldılar" biçimindeki imaj bile doğru bir imaj, doğru bir yansıtma değildir, gerçekçi değildir. Ve şiddetle karşı çıkılması gereken bir durumdur. 2000'e Doğru dergisinde çıkan durum biraz böyle değerlendirilmesi gereken bir durumdur.

Dolayısıyla bu reformistleştirmek istenmesi çalışmalarına kongrede de, Parti Önderliği başta olmak üzere, bütün kongre delegeleri dikkat çekmişti. O zaman basına da yansıdı bu durum. Özellikle "kırla kent arasında bir fark kalmamış", yine aynı şekilde "Botan önemini yitirmiş" biçiminde olan iddiaları vardı. Bu iddialar öne sürülüyordu bu unsurlar tarafından. Bu durumda elbette kongrenin buna tepkisi muazzam oldu ve çabalarının sonuç veremeyeceğini anladıkları anda bu şekilde bir kaçışı ve ihaneti dayatarak, dolayısıyla bu önemli süreçte Amerika'nın politikası temelinde TC ile işbirliği halinde PKK'ye karşı geliştirilmek istenen "PKK'yi yumuşatma, ılımlılaştırma, işbirlikçi çizginin egemenlik sahasına sokma" çabalarına denk düşecek bir çalışma içerisine girerek eşlik ediyorlardı. PKK içerisinde sonuç alamayacaklarını bildikleri noktada çeşitli komplolara yönelmeleri onların gerçek niteliklerini ortaya koyması açısından önemlidir. Kendileri için böyle bir sonu hazırlayan bu unsurların bırakalım şu veya bu şekilde etkili olmaları, ancak PKK'de diri olmayan, çürümüş veya partileşmeyen kişilikler üzerinde şu ya bu şekilde etkisi olabilir. Bunun dışında gerçekten PKK'nin temsil ettiği militan yapı ve militanlaşan halk yapısı üzerinde herhangi bir etkisinin olacağı düşünülemez, mümkün de değildir. Asıl olarak burada da kitle içerisinde yarattığı etki herhangi bir şekilde ciddi olmamakla birlikte, daha çok bizler tarafından kitleye bunların durumu izah ediliyor. Kaldı ki bunlar PKK tarihinde özellikle kritik anlarda, böylesi önemli dönemlerde çokça yaşanan olaylar olduğu için bunları teşhis etmek, bunları anlamak ve bunlara karşı tavır geliştirmek öyle zor olan bir olay değildir.

Şu bir gerçektir: Kendimizin de içinde yaşadığı silahlı savaşımın, gerillanın ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Özellikle biraz insan olabiliyorsak, ya da biraz insanız diyebiliyorsak, demokratikleşme ve devrimcileşme yolunda bazı adımlar atıyorsak bunun her şeyden önce bu silahlı savaşıma veya gerillanın kendisi ile büyük bir bağlantı, bununla doğrudan bir etkileme içerisinde olduğunu ortaya koymamız gerekiyor. Şunu belirtmek gerekiyor: Özellikle PKK içerisinde örgütsel laçkalığı, liberal eğilimi, yine içi boşaltılmış hümanizm biçimindeki duygusal, oldukça yanıltıcı tarzla bunları denemek istediler. Bunlar daha başından beri işleri bozmaya çalışmışlardı. Bu düşmanca faaliyet sahiplerine karşı partimizin müdahalesi gündeme geldi. Zaten bu unsurlar görevden alınmışlardı ve herhangi bir görevleri de yoktu. Yani basına yansıttıkları işte "ARGK komutanı", "Politbüro sekreteri", "Özel güvenlik birimi sorumlusu" vb. hepsi bir yanıltmaca ve kandırmacadır. Gerçekle herhangi bir alakası yoktur.

Bunun yanında şöyle bir gerçek var: Bunları teşhis etmek, bunların eğiliminin sonuçlarını veya nedenlerini anlamak ve bunlara karşı oldukça tedbirli olmak bizler açısından çıkarılması gereken önemli sonuçlardır. Elbette bu eğilim, emperyalizm, sömürgecilik ve yine önemli bir gerici cephe tarafından desteklenen, onaylanan bir eğilimdir. Fakat bu eğilimin PKK içerisinde yaşaması söz konusu değildir. Çünkü PKK'de yaşam tarzı, PKK'de gelişme gerçeği başkadır. Ve bu Parti Önderliği'nin çözümlemelerinde, talimatlarında, yürütülen silahlı savaşımda da en net biçimde kendisini ortaya koymuştur. Şimdiye kadar bizi devrimcileştiren, geliştiren, güçlendiren ve bu seviyeye getiren, partimizin siyasal çizgisinin egemenliğinde yürüyen silahlı savaşımdır. Bu temele dayanmayan, bunu esas almayan hiçbir çalışma ve çaba gerçekte sonuç alamayacaktır. Bu gerçeğin bizi yücelttiği, eğer biraz ileri bir gelişmeden bahsedeceksek bunu kesinlikle buna borçlu olduğumuzu belirtmek istiyorum. Yine aynı şekilde bizi ve mücadeleyi bu seviyeye getiren bir araca ihanet edemeyiz. Bu bir gerçektir. İhanet etmek bir yana, buna en sıradan olumsuz bir yaklaşıma bile tahammülümüz yoktur. Bu konuda eksiklikleri hızla eleştiri-özeleştiri süzgecinden geçirerek büyük dersler çıkarmak, mutlaka en sağlam şekilde bunun takipçisi olmak bizim görevimizdir. Bundan sonraki yaşam üslubumuzda, ilkemizde de buna en sadık bir şekilde hareket etmektir. Bu tarzda yol almak ve şimdiye kadar gelişmeleri yaratan bu gerçeğin, bundan sonra da yaratılacak gelişmelerin de temel gerçeği olduğunu unutmadan hareket edeceğiz. Gerçek budur. Bunun dışındaki çabalar beyhudedir. Bütün bu çabaları deşifre etmek, teşhir etmek ve bunların tüm belirtilerine karşı savaşım yürütmek de her şeyden önce temel görevlerimizden oluyor. Ve bu görevlerimize daha iyi sarılarak, bu konuda genel cephede ve özellikle içte potansiyel biçiminde bulunan hastalıklara karşı mücadelede bunların gerçeğimizi sekteye uğratmasını, zarar vermesini engellemek için kendimizi daha iyi silahlandırmak, daha tedbirli olmak ve silahlı savaşımın gelişmesine daha büyük bir şekilde öncülük etmek temelinde görevlerimize bağlı kalarak hareket edeceğiz. Ve bunların çabalarının da sonuç alamayacağını, büyük bir gaflet ve ihanet içinde bulunduklarını haykıracağız.

Sizler de, bir silahı temin etmek, bir mermiyi ve bir imkanı yaratmak için nasıl büyük zorluklara katlandığımızı görüyorsunuz. Dolayısıyla silahlı savaşına bağlılığımız, sadakatimiz kesindir. Partimizin öncülüğünde yürüyen bu savaşımın bizi zafere gö-

türeceği kesindir. On yıllara sığan yaşamımız boyunca bunun için yaşadık, piştik, gördük, tanıdık ve bizi gerçek anlamda özgürleştirecek şeyin de bu olduğunu çok iyi biliyoruz. Dolayısıyla bunun dışına düşen unsurlarına hiçbir şekilde bırakalım saygı ve iyi bir yaklaşım göstermeyi, büyük bir nefretle karşıladığımızı belirtmek istiyoruz.

Son olarak belirteceğiniz bir şey var mı?

Her şeyden önce böyle bir fırsatı verdiğiniz için hem sizlere, hem de gazetemizin çalışanlarına teşekkürlerimizi, saygı ve selamlarımızı iletmenizi istiyoruz. Bunun yanında halkımıza söyleyeceğimiz şudur: Yakalanan tarihsel fırsatı en iyi şekilde değerlendirmek, Parti Önderliği'miz ve parti gerçeğimizin etrafında bütünleşerek, daha sıkı kenetlenerek, onu her tür tehlikeye karşı koruyarak kendi payımıza düşen sorumluluk çerçevesinde hareket edeceğiz. Gerek silahlı, gerekse siyasal ve örgütsel savaşımı geliştirmede kendimize daha çok yüklenerek parti ve halkın takdirini kazanmak ve bu hizmeti en saygı duyulur biz düzeye getirebilmek için çabalarımızı yoğunlaştıracağımızı belirtir, bundan sonraki çalışma sürecinde de bu görev bilinciyle hareket edeceğimizi özenle vurgular ve saygılarımızı sunarız.

Biz de teşekkür ediyor ve başarılar diliyoruz.

❁ ❁ ❁

KÜRDİSTAN'DIM...

Namus verdim kanlarına karıştı
Sabır verdim zindanlarda yıllanmış
Kin vermiştim
henüz kusulmamış
sevda verdim
ince nakış,
emeğinden işlenmiş
bilek verdim
yürek verdim
umut verdim
yaralarım sulanmış.
Kitap verdim
kalem verdim,
kleş verdim
öğrensinler diye
oyuncak bebek değil...
Destanlar söyledim,
masallar dizdim,
şiirler okudum
bizi anlatan...
İskenderi,
Yavuzları
M. Kemalleri tanıttım
belleklerine çakılsın
yaptıklarını unutmasınlar diye...
İdris-i Bitlisileri de iyi bellettim,
Rayberler,
Şahinler,
Kamranlar gibi piçleri de
Hiç unutmadım
koynumda beslediğim
o kör yılanları...

BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZİN YİĞİT BİR KOMUTANI: ALİ BOTAN

Adı, soyadı: **Ali GÜNEŞ**
Kod adı: **Ali Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Cizre**

Ali Botan(Ali GÜNEŞ) yoldaş Dersim'de doğup büyüdü ve burada okudu. Daha sonraları çalışma amacıyla Avrupa'ya gitti. Hollanda'da devrimci mücadeleye profesyonel devrimci olarak katılıncaya kadar işçilik yaptı, çeşitli işlerde çalıştı.

Avrupa'da kaldığı sürece hiçbir zaman ülke gerçeğinden kopmadı, ulusal, kültürel özünü koruyup toplumsal gelenek ve göreneklerine göre özlü bir yaşam sürdürdü. Doğup büyüdüğü köyünü, kazasını ve memleketini seviyordu. Kaldığı süre boyunca hep özlem duydu; toprağını, köyünü ve oradaki yaşamı anımsadı, düşündü, yaşattı. Gençti, hareketliydi, ataktı. O koşullarda bu özellikte olan gençlerin çoğunluğu bambaşka dünyalar içinde yaşar, Avrupa yaşamının bitirici ve tüketici etkisine kendilerini rahatlıkla kaptırır, yok olup giderken, kendi kendilerine yabancılaşır ve geçmiş yaşamlarının acı ve ızdıraplarını çok erkenden unuturken, O buna girmedi, bütün bunların emaresine bile yanaşmadı. Yaşamı hep özlü ve sade oldu.

1978-79 yıllarında Kürdistan'da devrimci mücadele gelişiyordu. Ulusal kurtuluş düşüncesi bütün zorluklara rağmen gelişiyor, Kürdistan gençliğini, bütün ulusu sarıyordu. Sömürgeci Türk rejimine karşı gelişen eylemlerin isabetli oluşu bir uyanışı, giderek alttan alta bir kıpırdanışı beraberinde getiriyordu. Hele feodal işbirlikçi-ajan öğelere karşı gelişen ve giderek Kürdistan köylülüğünün bir umuduna dönüşen eylemlerin yoğun bir etkisi vardı. Faşist öğelere karşı yoğunlaştırılan ve ardı ardına indirilen darbelerle direnişin kıvılcımları yayılıyordu. Sosyal-şovenizme ve reformist işbirlikçiliğe karşı ideolojik ve giderek politik alanda kızışan bir mücadele vardı. Bu mücadelelere damgasını vuran ve haklı temelde bir gelişim sağlayan devrimci hareket PKK adıyla ideolojik-politik bir güç haline gelmişti. Artık Kürdistan'ın her şehrinde, ilçe ve köylerinde bir volkan gibi alttan alta kükreyen bir mücadele vardı. Hiç kuşkusuz bu mücadelenin etkileri Avrupa'da bulunan Kürdistanlıları da yavaş yavaş sarıyor, etkisi altında bırakıyordu. Avrupa'da partimizin hiçbir gücü bulunmamasına rağmen, ona karşı gelişen bir sempati vardı. Kürdistan'daki gelişmeleri yakınen izleyen Ali Botan yoldaş, en erkenden sempati duyan ve kendi çapında bir şeyler yapmaya çalışan bir yoldaştı.

Partimiz 1981 yılında güçlerini Ortadoğu sahasına geri çekmeye çalışıyordu. Zaten güçlerin önemli bir kesimi çekilmiş ve eğitimlere tabi olmuştu bile. 12 Eylül faşizmine karşı yeni temellerde bir direnişi geliştirmek, gerilla mücadelesini başlatmak ve bu temelde ulusal kurtuluş savaşını kökleştirmek amacıyla sürdürülen çalışmalar yoğunlaşmıştı. Tabii bu arada çekilemeyen ve dağlarda direnen kadrolar da az değildi. Faşist rejime karşı ölümüne bir direniş sergileniyordu. Bu süreçte onlarca değerli militan kahramanca direnişlerle şehit olmuştu. Dönemin zorlukları oldukça fazlaydı. Faşist rejim başta ulusal kurtuluşçu güçlere yönelik olmak üzere, tüm Kürdistan halkına bütün gücüyle saldırıyor-

du. Tutuklamalar, işkenceler, köylerievleri yakmalar, sürgünler günlük yaşamın birer parçasıydı. Tabii günümüzde de düşman bütün bunları yapıyor, ama gelişen ulusal kurtuluş savaşı vardır; bu bir umuttur, halkın özgürlüğüne ve bağımsızlığına giden yol açık ve nettir. Kürdistan halkı bağımsızlığa duyduğu inançla bilinçlenerek ve örgütlenerek mücadelesini ölümüne vermektedir. O zamanlar ise, öncülük yetersizdi, zayıftı. Halkta umut bu kadar yoktu, inanç zayıftı, bilinçsiz ve örgütsüzdü. Dolayısıyla düşmanın zoru egemendi.

Dağlarda ölümüne bir direniş sergilenirken, azımsanmayacak kayıplarımız da oldu. Düşman bununla daha da umutlandı ve bitirdiğini sandı. Bu kez bütün kuvvetiyle zindanlara alınan yoldaşlarımıza yöneldi. İnsanlık onurunu ayaklar altına alabilmek için ne lazımsa yaptı. Zindanlarda sömürgeci vahşete karşı 1981 yılı ile 1983 yılı arasında yükselen şiddetli direnişlerin etkisi her alana; ülkeden Ortadoğu'ya, Avrupa'ya, dünyanın hemen hemen bütün ülkelerine yayılıyordu. Gelişen kapsamlı direnişe Avrupa'dan da verilen yanıt vardı. Çok az sayıda, özellikle ülkedeki gerçeklikten kopmayan bir grup Kürdistanlının kendiliğinden de olsa başvurduğu eylemler vardı. Amaçları ülkedeki düşman vahşetinin dünya kamuoyuna duyurulması ve sessiz kalınmamasını sağlamaya yönelikti. Ali Botan yoldaş bu eylemlerin başında yer alan biri konumundaydı. Örgütlediği insanlarla açlık grevlerine yatıyor, gösteri ve protesto eylemlerini geliştiriyordu. Bir yandan çalışıyor, diğer yandan geliştirdiği eylemlerle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine azami katkı sağlamaya çalışıyordu. Bu süreci, beraber mücadele eden bir arkadaşı şöyle anlatıyor:

"Bulunduğumuz alanda ulusal bağımsızlık mücadelesine ilgi çok zayıftı. Tek tek bireyler düzeyinde bir ilgi vardı ve çoğu da kendisini açık ele vermiyordu. Savunduğumuz düşünceyi doğru dürüst ifade edemiyorduk. Sempati duyduğumuz örgütle ilişkilerimiz yoktu. Kendiliğinden, amatörce bir propaganda faaliyetini yürütüyorduk. Bildiğimiz tek şey Kürt oluşumuzdu ve ayrıca PKK'nin Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaştığı, mücadele ettiğidir. Tabi sömürgeciliği de öğrenmiştik. Daha sonraları Diyarbakır cezaevlerinde çıkan Hawar dergisinin iki-üç sayısı, bir-iki broşür, 'Kürdistan Devrimi'nin Yolu Manifesto' ve birkaç teyp kaseti elimize geçmişti. Ayrıca Kürdistan devrimcileri imzasıyla yayınlanan birkaç bildiri de elimize ulaşmıştı. Bulunduğumuz ülkede ayrı ayrı kentlerde kalıyorduk, ama haftada bir buluşuyor, çalışmalarımızı değerlendiriyorduk. Ailelerimizin bizi ayırma yönünde baskıları olmasına rağmen, bu amaçlarına hiçbir zaman muvaffak olamadılar..."

Parti faaliyetlerinin Avrupa'da gelişmeye başlamasıyla Ali Botan yoldaş da hemen mücadele içindeki yerini aldı. Giderek örgütlenen faaliyetlerde hem eğitimini yaparak Kürdistan gerçeğini ve hem de ulusal bağımsızlıkçı düşünceyi derinden kavramaya başladı. Gelişimini sağladıkça faaliyetlere daha aktif katılmaya başladı. 1983 yılında Avrupa'da boy veren provokasyon parti faaliyetlerinin canına okumaya çalışıyordu. Özellikle direniş çizgisinin saptırılması için ne lazımsa onu yapmayı bir meslek olarak icra ediyorlardı. Avrupa'da mücadeleye katılanlar üzerindeki emellerini hayata geçirmeye çabalarlarken, devrimin artık olamayacağını, her şeyin bittiğini aşılamayı, inançsızlığı, umutsuzluğu yaymayı sürdüren provokatörlerin en çok üzerinde durduğu bir kesim de Dersim asıllı olanlardı. Semir provokatörü ve destekçileri özellikle Dersim kökenli kadrolar üzerinde oynamayı daha çok esas alıyorlardı. Hiç kuşkusuz bunun tarihsel-toplumsal nedenleri olmakla birlikte, provokatörler Dersimli olmanın da verdiği avantajı değerlendiriyorlardı. Bu provokasyon döneminde direniş hattını esas alan Ali Botan yoldaş, partiyi ve direnişçilerini temsil etmiş ve provokatörlere karşı kararlı ve inançlı bir mücadele vermiştir. Partinin yanında sonuna kadar tavır takınmış ve provokatörlerin etkisizleştirilmesinde üzerine düşeni yapmıştır.

Ali Botan yoldaş profesyonel faaliyetlere esas olarak 1984 yılından sonra başladı. Bir dönem eğitim gördü. Bulunduğu alanda örgütsel-pratik faaliyetler yürüttü. 1985 yılının ortalarına kadar da Almanya'nın Köln kentinde kitlesel faaliyetlerde bulundu. Burada kaldığı süre içinde deneyim ve tecrübelerini daha çok geliştirdi. O dönemde de örgütsel açıdan belli zorluklarla karşılaştı, ama yılmadı. Parti taktiğini uygulamayan, bireysel üslup ve çalışma tarzını dayatan öğelerle çatışmalı oldu. 1986-87 süreci boyunca Almanya'nın değişik alanlarında ve daha sonraları da Hollanda'da faaliyet yürüttü.

1988 yılında ortaya çıkan provokasyona karşı verilen mücadelede kararlı bir pratiğin sahibi oldu. Ve nihayet Avrupa'da azimli ve kararlı süren mücadelesi sonunda ülke pratiğine yönelmek üzere Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. 1988 yılında özellikle Avrupa'da provokatörlerin etkisizleştirilmesinden sonra, bu kez Mahsum Korkmaz Akademisi'ndedir. 1988

sonbahar ve kış aylarında gördüğü askeri ve siyasi eğitimle oldukça yetkinleşmişti. Her zamanki gibi neşeli ve canlıydı. Akademi'de bulunan kadroların çoğunluğu ülke pratiğinden ve daha değişik pratik faaliyetlerden gelenlerdi. Bu nedenle Akademi yapısı her açıdan yetkindi. Tartışmalar ve dersler de çok yetkin ve doyurucu geçiyordu. Araştırma-inceleme çalışmaları, diğer faaliyetlerin bir devamı olarak sürdürülüyordu. Bu çalışmalarda aktif bir biçimde yer alan Ali Botan yoldaş, Dersim'i Botanlaştıracağını ve bunun için de mutlaka Dersim'e gideceğini belirterek, buna göre bir hazırlık çalışmasını yürütüyordu.

Akademi yapısı içinde yer alanların en canlı ve atak olanıydı. Sabah sporlarında en öndeydi, önceliği kimseye kaptırmazdı. Moral açıdan yine denilebilir ki birinciydi. Neşesine, coşkusuna, mutluluğuna diyecek hiçbir şey yoktu. Akademi'de gerçekleştirilen moral gecelerine en iyi katılanlardandı. Folklor, tiyatro ve ozanlığıyla, gerçekleştirilen gecelerin favorisiydi. Hemen her gecede ya tiyatro oynar, ya folklorda yer alır ya da sazın tellerine vurarak türküler, direniş marşları söylerdi.

1989 yılının Ocak ayında Parti Önderliği'nin onbeş gün boyunca yaptığı çözümlemeleri özümsemek için kendisine oldukça yüklendi. Kavradıkça daha çok kendinden emin ve güvenle hareket etti. Çözümlemelerde vardığı sonuçlar temelinde gitmeyi hedeflediği bölgenin durumunu irdeledi, inceledi, raporları inceleyerek-araştırarak sonuca ulaşmaya çalıştı. Özümsediği konular üzerinde daha da bir derinleşmeyi sağlamak için yoldaşlarıyla birlikte tartıştı. Ülke pratiğinden gelen yoldaşlarla sürdürülen tartışmalarda daha iyi sonuçlara ulaşabilmek için en çok yararlanmayı esas alanlardan biriydi. Özlü ve sadeydi. Kibirliliğe -diğer bir deyişle kendini beğenmişliğe- karşı oldukça öfkelenirdi. Herkesin sade ve özlü olmasını, biçime kaçmamasını isterdi. Yine kuru dayatmacılığa, resmiyet adı altında eğitici ve öğretici olmayan, daha çok dıştalayan tutuma şiddetle karşıydı. Hantallığı, uyuşukluğu, ertelemeciliği sevmezdi. Yapılması gereken bir iş varsa anında, zaman geçirilmeksizin yapılmasını ister ve dayatırdı.

Ali Botan yoldaş Dersim'e gitmek üzere bir grup yoldaşıyla birlikte Dersim planlama grubunda yer aldı. Planlama çalışmalarında en fazla uğraş gösterenlerdendi. Dersim'den gelen raporları incelediğinde oldukça öfkelenmişti. Dersim'de silahlı mücadelenin oturtulmasını engelleyen tutumların varlığı, hemen her süreçte bu sahada dayatılan tasfiyeci pratik, öfkesine yol açan temel nedendi. Bir de bu dönemde parti talimatlarını uygulamayan, bozgunculuk ve dağıtıcılıkla faaliyetleri dumura uğratan, kadroları birbirleriyle çekiştiren, hatta feodal komplocu ve kemalist entrikalarla kadroları bitiren tutumların varlığı az değildi. Bu dönemde parti, kemalist komplocu kesim tarafından komploya getirilerek tutuklattırılan **İlyas YÜKSEL** yoldaşı da kurtarmak istiyordu. Ve ayrıca parti talimatlarını gönderen her kadro ya boşa çıkartılıyor ve böylece boyun eğdirilir duruma getiriliyordu, ya karşı tarafa alınarak bir taraf haline getiriliyor, ya da İlyas yoldaşın örneğinde olduğu gibi, diş geçirilemeyenler binbir hikayeyle hedef haline getiriliyordu. Bu tarzda yaşanan durum aslında partinin boşa çıkarılması, partiye bağlı olan kadroların etkisizleştirilmesidir. Bu döneme kadar gönderilen bütün parti talimatları uygulanmamış ve boşa çıkartılmıştır. Bu durumun aşılması için de güçlü bir müdahalenin yapılması zorunluydu ve zaten çalışmalar bu esas temelinde yürüyordu. Ali Botan ve bir grup yoldaşın yer aldığı planlama grubu bütün bu olumsuzlukları da hesaplayarak bir çalışma içindeydiler. Gerçekten de grup güçlüydü, yani bileşim güçlü özelliklere sahip olan arkadaşlardan teşkil edilmişti. Ali Botan yoldaş daha da heyecanlıydı. İlyas yoldaşı -eğer bir an önce ulaşabilirse- mutlaka kurtaracağını ve böyle bir beklenti içinde olan kamptaki yoldaşlarına en kısa sürede böyle bir müjdeyi vereceğini belirtiyordu. Ancak Ali Botan ve beraberindeki yoldaşlar grubu daha Dersim'e varmadan İlyas yoldaş şehit edilmişti bile. Evet acıydı, ama savaşın bir de bu yönlü acımasızlıklarının olacağı kaçınılmazdır. Böyle şahadete ulaşılmış olsa da, bu da bir mücadeleydi ve mücadelenin verilen soylu bir kurbanıydı.

Dersim planlama grubu Akademi'den ayrılmadan önce son bir kez daha moral gecesi düzenlendi. Yapılan konuşmalar, edilen yeminler sonuna kadar bağımsızlık ve özgürlük yolunda partinin yetkin birer militanları olarak çalışacaklarına, parti taktiğini uygulayacaklarına ve taktik önderlik hattına kavuşacaklarına dairdi. Sabaha kadar şenlikle iç içe geçen konuşmaları devam etmişti. Bununla da kalmamışlar, bir de sesi güzel olan yoldaşları bir araya getirerek kasetler doldurmuşlardı.

Bütün gruplarda olduğu gibi, Dersim grubu da törenlerle ülkeye uğurlandı. Ali Botan yoldaş ve beraberindeki grup uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra Dersim dağlarına ulaştılar.

Tabii yolculuk boyunca Kürdistan dağlarının, köylerinin güzelliklerini gördüler, doğasıyla, halkıyla yaşadılar. Grup Dersim'e varmış ve yapılan top-

lantılarla esas sonuçlara ulaşarak iş bölümüne varmıştı. Geçmişte yaşanan olumsuzluklar tam olmasa da kısmen aşılmıştı. Zaten bu süreçten sonra Dersim eyaletinde hareketlenmeler başladı. Düşmana karşı eylemler geliştirildi. Gerilla ordusunun yaratılması doğrultusunda önemli adımlar atıldı. Ali Botan yoldaş Erzincan'dan Kiğı'ya, Karakoçan'dan Dersim dağlarına kadar bir pratik faaliyetliliğin içinde yer aldı. Eyalet yönetimindeki görevlerini büyük bir sorumluluk ve özveriyle yerine getirmeye çalıştı. Partinin 4. Ulusal Kongre'si ardından alana yapılan güç takviyesiyle birlikte yeni bir düzenlemeye gittiler. **Kazım KULU** yoldaşla birlikte eyalette gerillanın yetkinleştirilmesi ve Dersim'in Botanlaştırılması doğrultusunda faaliyet geliştirdi. Kadro ve savaşçı adaylarının eğitimi üzerinde itinayla durdu. Kongre çizgisi doğrultusunda sürece yüklendi. Yapılan eyalet toplantılarıyla birlikte yeni süreci irdeledi ve yoldaşlarını bu yeni süreç temelinde geliştirmeye özen gösterdi. Erzincan'dan Dersim'e kadar düşman güçlerine karşı geliştirilen sayısız eylemde örgütçü ve komutan olarak yer aldı. Günlerce süren sayısız çatışmada ve pusu eylemlerinde yer aldı. Üç yıl boyunca ülke pratiğinde, savaş içerisinde savaşma sanatında daha da yetkinleşti.

Ali Botan yoldaş 1992 yılının yaz aylarında Kazım KULU ve bir grup yoldaşla birlikte Cizre'ye gittiler. Cizre'de yeni bir düzenlemeye girdiler ve eylemler geliştirdiler. En son Ekim ayının ikinci haftasında düşman güçlerine karşı geliştirdikleri bir eylemde 9 düşman askeri öldürüldü ve 31 düşman askeri de yaralandı. Bu eylemden sonra düşman güçleri kapsamlı bir operasyon geliştirdi. Bu operasyonda grupla irtibatlı olan bir milis tutuklandı. İhbarda bulunması için yapılan işkencelerden sonuç alamayan düşman, bu yiğit halk milisini kurşuna dizerek öldürdü. Operasyona devam eden düşman, 18 kişilik gerilla birliğiyle sıcak temasa geçti. Burada meydana gelen ve gün boyu devam eden muharebede ARGK'nin 11 yiğit militanı şehit düştü. Çatışma sonrasında düşman güçleri, bir çoban ve bir köylü kadını da kurşuna dizerek öldürdü. ARGK'nin yiğit komutanlarından Kazım KULU ve Ali Botan yoldaşın da içinde yer aldığı grubun kahramanca direnişi Kürdistan halkı üzerinde derin etki yarattı. Dersimli olup Ağustos 1992'de mücadeleye katılan **Rûken**, 1992 yılında mücadele saflarına katılan **Besime AKANGÜNDÜZ (Rewşen)**, Yeni Ülke Mersin muhabirliğini yapan, Bismil doğumlu ve 1992 yılında saflara katılan **Ali ARSLAN (Ahmet)**, 1992 yılında mücadeleye katılan ve Mazgirt doğumlu olan **Müslüm DEMİREL (Hayri)**, Ağustos 1992'de saflara katılan **Taylan DURGUN (Azad)**, 10 Ekim 1992 tarihinde mücadeleye katılan ve Sivas doğumlu olan **Mahir**, 1972 Cizre doğumlu olan ve 1990'ların başında mücadeleye katılan **Sabri ALKAN (Dijwar)**, 1989 yılında mücadeleye katılan ve Cizre-Hoser köyü doğumlu olan **Abdurrahman NAİM (Baran)** ve 1969 Kamışlı doğumlu olup 1987 yılında mücadeleye katılan **Şerzan GELHO (Şêr)** adlı yoldaşlar bu çatışmada iki değerli komutanlarıyla birlikte şehit düştüler.

Avrupa'dan kaynağa dönüşü soylu bir tarzda gerçekleştiren Ali Botan yoldaş, Dersim'den Botan'a kadar bir direniş destanının yaratıcı kahramanı olarak şehitler ordusuna katıldı.

O'nu bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde hep yaşatacağız ve bizlere bıraktığı emaneti yere düşürmeksizin dalgalandıracağız!

Dersim'de 1991 yılı ortalarında Ali Botan yoldaş ile yapılan bir röportaj:

Dersim önümüzdeki süreçte gerçek rolünü oynayacaktır

Dersim'deki son gelişmeler hakkında bazı bilgiler verebilir misiniz?

Aslında Dersim'deki durum, partinin birçok değerlendirmesinde ortaya konulmuştur. Fakat son durumlar hakkında bazı bilgiler vermek de gerekir. Özellikle en temel sorunlarımızdan birisi, Dersim sahasında partinin alana atfettiği bir rolün gereklerini yerine getirmektir. Nitekim Dersim, Kürdistan'da gerilla savaşının geliştirilmesinde ikincil derecede rol oynayabilecek bir bölgedir. Hatta Parti Önderliği'mizin de birçok değerlendirmesinde, talimatında alanın çoktan kurtarılması gerektiği doğrultusunda yaklaşımlar var. Alan kitle yapısı olarak, stratejik coğrafi konumu bakımından oldukça elverişliliği arzediyor. Burada özellikle savaşan güçlerimizin konumundan kaynaklanan sorunlar var. Eğer bazı tıkanmalar, bazı daralmalar varsa, bunlar daha çok savaş güçlerinin, gerillanın alanda sağlam bir kuruluşu sağlayamamasından kaynaklanmaktadır. Bizce durum biraz böyledir. Ülkedeki genel gelişmelere bakıyoruz, alan bunun çok gerisinde olan bir konumu yaşıyor. Elbette bu kabul edilmemesi gereken bir durumdur; zaten kabul de görmemiştir.

Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nde de bu durum üzerinde önemle durulmuştur. Alan hakkında çeşitli çözümlemeler ve tahlillerle yeni birtakım değerlendirmelere gidilmiştir. Bunlar alana yeni ulaştı ve hayata geçirmek önemlidir. Bizim açımızdan en önemli sorun, savaşın geliştirilmesi sorunudur. Yine mevcut duruma baktığımızda, askeri alanda düşmanın gerçekten Botan'dan sonra en çok önemli kuruluşunu yapmak istediği bir zemin durumuna gelmiştir. Nitekim düşman bizden kat be kat üstün bir kuruluş sahibidir alanda. Yani bu, karakol ağlarından tutalım stratejik birçok sahanın tutulmasına kadar böyledir. Yine düşman, halk içerisinde bir başka sahadaki gibi, açık köy koruculuğunu geliştirememiş olsa da, alanda önemle izlediği taktik vardır. Bu taktik de daha çok gizli ajanlık biçiminde gerçekleştirilen birtakım örgütlenmeleridir. Diyebiliriz ki, düşmanın birçok köyde bu yönlü örgütlülüğü söz konusudur. Bu da ciddi bir durumdur. Bunun elbette açığa çıkarılması, düşmanın bu sahadaki etkinliğinin ortadan kaldırılması önemlidir. Özellikle bu noktada geçmişte yaşanan birtakım eksik durumlardan dolayı da yeni dönemde çok dikkat edilmesi gereken bir husustur. Nitekim alanda buna dikkat edilmektedir. Yani rastgele her insanın cezalandırılmaması doğrultusunda çabalar var. Bunun için de biraz zorlanmalar ortaya çıkıyor. Yani düşmanın bu örgütlülüğünü boşa çıkarmada belli zorluklar da ister istemez ortaya çıkıyor.

Düşmanın Dersim'de genel taktiği şudur: Dersim'i Kürdistan'dan ayırmak... Geçmişten beri izlediği bir taktiktir. Özellikle her türlü gelişmeyi -kendi lehinde veya aleyhinde olsun- basına, kamuoyuna kapalı tutma, yine kitleleri kendi içerisinde tecrite alma, giderek Kürdistan'dan soyutlama çabaları içindedir. Yani Dersim'i Kürdistan'dan koparma taktiğini izlemektedir. Askeri sahada da bunu yapmıştır. Birçok sahada kurduğu karakol ağlarıyla partinin faaliyet yürüttüğü yakın eyaletlerden tutalım çevre illere kadar bu bağlantıyı koparmaya çalışıyor. Dolayısıyla bu bağlantıyı kopardı mı

alanın partiyle olan bağlarını koparır, partiyle olan bağlarını kopardı mı bu kez seni kendi içinde daraltır. Dolayısıyla bu hareket ve manevra kabiliyetini bu zeminle sınırlandırdı mı, dar bir sahaya kapatıp adım adım üzerine gelip darbe vurmayı, imha etmeyi planları içerisine alır. Ki, en çok üzerinde durduğu taktik budur. Bunun yanında elbette değişik yöntemler de denemektedir. Yine gerillanın gelişimini de göz önüne alarak, kitleler üzerinde yoğun bir pasifikasyonu geliştirmesi söz konusudur. Geçmişte yaşanan isyanın kitleler üzerinde olumsuz etkisi ve yine 12 Eylül öncesi birçok gücün burayı çalışma sahası olarak seçip kitlelerde yarattığı çeşitli yanlış bilgilendirmeler temelinde düşüncede ve beyinde oluşturduğu tahribatlar vardır. Bunun yanısıra 12 Eylül sonrası ortaya çıkan boşluktan yararlanan düşmanın geliştirdiği 12 Eylül kültürü denen olayın da ciddi oranda olumsuz etkisi var. Bütün bunlar birleştirildiğinde, düşmanın günlük olarak alan alan, bölge bölge uyguladığı farklı politikalar var. Bütün bunlarla kitleler üzerinde pasifikasyon yaratmaktadır.

Kitleler de bu durumu biraz kabul etmiştir. Bu, daha çok bizim örgütsel faaliyetimizin ve savaşımızın kitleler içinde gelişmeyişinden kaynaklanmaktadır. Mesela en son bir örnek verecek olursak: Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nden sonra alana yapılan güç takviyesi vardır. Kongre sonuçlarını alana aktarma, güçlerimizi toplantılar biçiminde bir araya getirip durum değerlendirmesi yapma temelinde yeni düzenlemelere gidildi. Böylece çeşitli bölgelerde oturtulan birimler oldu. Yapılan ilk planlamalarda geliştirilen birtakım eylemler var. Bu eylemlerden sonra kitlede ortaya çıkan durum söz konusudur. Yani sen düşmana etkin bir darbe vurdun mu, kitlelerde güçlü bir moral ve hareket zemini ortaya çıkar, bir canlanma durumu yaşanır. Fakat bu olmadı mı kitlelerin yaklaşımı da bize karşı çok farklı duruma geliyor. Adeta gerillayı sürekli kendisini koruyan bir güç olarak görüyor; düşmana darbe vuran, düşmana kayıp verdiren, düşmanın hareket ve savaş kabiliyetini sınırlandıran bir güç olarak değil, daha çok onu kendisini koruyan bir güç olarak görür. Dolayısıyla seni o gözle değerlendirdiğinden, daha çok bazı lojistik ihtiyaçlarını karşılar. Seni bu temelde korumak ister. Sahip çıkmak daha çok bu temelde oluyor. Bu aslında kendi içerisinde önemli eksiklikler de taşıyor. Niye kitleler gerçekten bir Botan'daki gibi, bir Mardin'deki gibi kendi sorunlarına sahip çıkmıyor? Örgütleme yapılmadığından dolayı kitle sahip çıkma konusunda epey zayıf kalıyor. Bu zayıf kalışla birlikte düşmanın yönelimleri de gelişince tecrit durumuyla birlikte bir pasifikasyon durumu yaşanıyor.

Mesela düşman birçok sahayı boşaltmıştır. Bunlar mezralardır, yaylalardır, zozanlar dediğimiz yerlerdir. Halkı ekonomik olarak darboğaz içerisine sokmak, bilfiil olarak çeşitli baskılar altına almak, bazı işkencelere tabi tutmak, bu temelde gözünü korkutarak alandan hızla göç ettirmek istiyor. Yine düşmanın çeşitli kesimler vasıtasıyla ve özellikle de propaganda düzeyinde geliştirdiği bir psikolojik savaş durumu vardır. Bütün bunlar birleştirildiğinde, düşman aslında birçok özel savaş taktiğini geliştirmek istiyor. Kitleler üzerinde yaratılan durum budur. Ülke genelinde yaşanan gelişmeler kitlelerde belli etkiler yaratıyor. Fakat bu örgütlülüğe dönüştürülemiyor. Bir de kitleler, düşmana karşı direnme temelinde bir örgütlülüğe ulaştırılmamıştır, böylesi bir zayıflık da vardır. Bu da eklendiğinde aslında sorun daha da ağırlaşıyor.

Yine askeri sahada düşman yaygın bir karakol ağını oluşturuyor. Bu yaygın karakol ağıyla birlikte, yeni yeni taktikleri denemeye koyuyor. Yani bizim mevcut gerilla gruplarımızın sayısal durumunu göz önüne getiriyor. Sayısal durumu göz önüne getirerek, ona göre kendisini -diyelim devriyelerdir, gözetleme birimlerdir, karakoldaki sayının tutturulmasıdır- düzenliyor. Ve mevcut gücümüzün üstesinden gelip-gelemeyeceği tarzında planlaması var. Fakat burada iki gücün karşılıklı denediği taktikler vardır. Bu taktikler karşısında biz mevcut duruma baktığımızda şunu diyebiliriz: Botan bizim için bir laboratuardır. Yine partinin birçok denenmiş taktiği bizim için bir laboratuardır. Partinin denenmiş bir-

çok taktiği bizim için burada denenebilecek taktiklerdir. Fakat düşman da aynı şeyleri yapıyor. Son dönemlerde izlediği taktikler var. Geçen sonbahardan bu yana farklı durumlar vardır. Nasıl? Daha önce alanda güçlerimizin üzerine bu tarzda gitme sorunu yoktu. Niye? Çünkü parti çizgisinden, taktikten uzaklaşma durumu yaşanıyordu. Daha çok gerilla birlikleri içerisinde kuşkuculuk, güvensizlik tarzında yaratılan durumlar vardı. Biraz örgüt içi sorunlardı. Düşman da bu durumu göz önünde bulundurarak iç didişmelerle, iç sorunlarla uğraşan böylesi bir yapı üzerine gitmek istemiyordu. Daha çok yapı partinin karşısına sorun olarak çıktığından dolayı bununla partiyi uğraştırmak, hatta bunu daha da kızıştırmak, derinleştirmek için birçok taktik deniyordu.

Özellikle 4. Kongre sürecinde, alanda önemli bir sayıda arkadaşın ayrılma durumu oldu. Bunun üzerine eğitim amacıyla gönderilen bazı arkadaşlar oldu. Böylece alanı tanıyan arkadaşların önemli bir kısmı ayrıldı. Bu bile başlı başına hareket tarzımızı engeller duruma gelmişti. Süreç içerisinde, Botan'dan bir grup arkadaş daha alana ulaşmıştı. Grup yoldayken düşman bilgi alıyor. Arkadaşlar Diyarbakır sahasında çatışmaya girmek zorunda kalıyorlar; üzerlerinde bazı şeyler düşmanın eline geçiyor. Düşman daha alana ulaşmadan gruba darbe vurmayı hesaplıyor. Çünkü partinin alana bir müdahale yaptığını, bu müdahale ile önemli gelişmelerin ortaya çıkacağını çok iyi hesaplayarak, düşman bu birimimize darbe vurmayı temel hedef olarak önüne koymuştu. Onun için de geliştirdiği bir taktik vardı. Bizim bu birimimizin sayısal durumunu da göz önüne alarak, giyim-kuşamına kadar gerillaya benzettiği bir grubu özel tim elemanlarından oluşturdu. Bu grup birçok ilişkiye ve köye ulaşmıştı. Ovacık, Nazımiye gibi bazı alanlarda hareket etmişlerdi. Burada bu hareket tarzıyla daha çok şunu amaçlamak istiyordu: Grubu buradaki yapıyla buluşmadan imha etmek. Özellikle üzerinde durdu, hatta o grubun gelişiyle birlikte düşmanın operasyonlarında bile bir değişiklik oldu. Yani daha önce diyelim bir alanı dört parça halinde ayrı ayrı operasyon kapsamı içerisine alırken, dört parça halinde operasyon yaptığı sahaları bu kez tek parçalı operasyonlara dönüştürdü. Yani kendi güçlerini küçük küçük gruplara dağıtarak arazinin tümüne girdi. Dolayısıyla gruplarla karşılaşmalar oldu, çatışmalar ortamı daha da yoğunlaştı.

Bizim buradaki durumumuz, 4. Kongre'de mahkum edilen durumların bir devamıydı. Farklı bir durum söz konusu değildi. Kendi içerisinde gerekli güveni yaratma, kuşku ortamını aşma temelinde bazı girişimler içerisine giren güçlerimizin çalışmaları vardı. Eğitim çalışmalarına daha çok bu yönlü ağırlık verilmişti. Fakat güçlerimizin düşmana darbe vurma kapasitesi çok zayıf kalmıştı. Bu da o mevcut durumun tam aşılmamasından kaynaklanıyordu. Bir de grupların üslenme sorunları ortaya çıktı; bunda gecikme vardı. Gecikmenin vermiş olduğu acelecilik de vardı. Sonbaharda yaşadığımız kayıplar ortaya çıktı. Fakat bu, buluşmadan sonra oldu. Bizim kış sürecinde kullanacağımız kamplar vardı, üslenme sahalarıydı. Bu kış süreci önemli oranda güçlerimizi zorladı. Düşman o dönemde buradaki yönetim kademesinde bir değişiklik yaptı, yani buradaki tüm binbaşılardan tutalım en üst kademedeki adamlarına kadar hepsini çekti. Özellikle Botan'da bize karşı savaştırılan yeni elemanlarını gönderdi. Bu elemanlarını gönderme ile birlikte operasyon tarzında ve yine üzerimize yüklenme biçiminde değişiklikler ortaya çıktı. Fakat bizim de hareket tarzımızda, üslenme sorununda ortaya çıkan gecikmeler var. Bunun yarattığı sorunlar çoktur. Özellikle Botan'dan gelen arkadaşlarla burada mevcut faaliyet içerisinde olan arkadaşların kaynaşma düzeyinde sorunları oldu. Şu yönüyle kaynaşmayı diyoruz: Alana gelen arkadaşlarda, buradaki gerçeği hesaplama durumu yoktu. Bu konuda gerekli sonuçlara ulaşılmadı.

Örneğin Botan'dan gelen arkadaşlar, Botan'daki duruma göre buraya yaklaştılar. Nasıl? Diyelim düşman hareket birimlerini hesapladı. Hareket eden 20 kişi midir, Botan'da 50-100 kişidir, daha fazladır belki de. Şimdi oradaki durumu hesaplayarak buradaki duruma bakıyor, "20 kişi nedir, vurup geçersin" diyor. Botan'da bu şekilde arkadaşların üzerine gitmiyor. Fakat burada geliyor, senin güçlerini hesaplayabiliyor. Botan'da oturmuş muntıka ve bölge birlikleri, her bölgede yerleşmiş birimler var. Düşman her bölgede hareket edemiyor. Burada senin durumunu hesapladığı için tüm sahalarda anında seni kuşatmaya alabiliyor. Güçlerimiz bunu hesaplamadı. Bu sahada düşman biraz küçümsendi. "Küçük bir güçtür, vurup geçeriz" denildi. Küçümsendiğinden dolayı, serbest hareket ediliyor, gece arazide rastgele yerde ateş yakılıyordu. Köy giriş çıkışlarında serbest hareket etme durumları ortaya çıkıyordu. Bu konuda düşman bilgileniyordu. Yine Botan'da savaşan arkadaşlarda bir güven ortamı vardı. Bütün bunlar buradaki duruma indirgenemediğinden ve somut durum göz önüne getirilmediğinden bu kayıplar yaşandı. Büyük oranda bunun etkisi vardır. Buradaki arkadaşlarda ise, "arkadaşlar Botan'dan gelmişler" diye bir güven vardı. "Botan'da yoğun bir pratik yaşanmıştır; biz böyle bir pratiğin içinde deney tecrübe kazanmamışız; gelen arkadaşlar çok daha iyi biliyor, yaptıkları uygundur" denilerek ona göre hareket ediliyordu. Bu pratiğe duyulan bir güven var. Öte yandan duyulan güven, mevcut ortam içinde yeterince kavratılamıyor, izah edilemiyordu. Aslında son kayıplarımızda bunun önemli payı vardır; yoksa düşmanın güçlü olduğundan değildir. Bizim bu tip yanılgılı durumumuz, yanlış yaklaşımlarımız bu durumu ortaya çıkardı.

Bunun kitleler üzerinde, arkadaş yapısı üzerinde psikolojik olarak yarattığı bir tahribat da oldu. Yani moral ve psikolojik açıdan önemli oranda etkilendi. Kış sürecinde açığa çıkan bu kamp yerlerinde geriye kalan arkadaş yapımız vardı. Dersim'de kış çok şiddetli geçer. Bir Botan'daki gibi de değil, bir Mardin'deki gibi de değil. Orada arkadaşlar kışın da hareket ediyorlar. Ama burada kışın hareket etmek mümkün değildir. İki-üç metre kar yağıyor ve böylece doğa koşulları önümüzde bir engel durumuna geliyor. Dolayısıyla sorunlar ortaya çıkıyor.

Yine çatışmalarda arkadaşların kopma durumu vardı. İki üç parça ha-

linde kopmuşlardı. Yeni kayıpların yaşanmaması için mutlaka toparlanılması gerekiyordu. Bu yönlü çalışmalar ortaya çıktı. Kış mevsiminde kar biraz geç yağdı. Bu bizim için bir avantajdı. Fakat bu süreçte yoğun olarak arkadaşların üzerinde çıkan belgeler vardı, kitle içinde yapılan bazı tutuklamalar oldu. Bu zincirleme olarak yüzlerce insanın tutuklanmasını gündeme getirdi. Elazığ'da, Dersim merkezde, okul çevrelerinde oluşturulan birtakım komiteler vardı. Bunların hepsinin düşmanın eline geçmesi durumu söz konusuydu. Yaratılmak istenen örgütlülük bu tarzda darbe yedi. Bu da halk içinde psikolojik bir panik yarattı. Düşman bunu epey kullandı. Kış sürecinde faaliyetler de sınırlı olduğundan, düşman kitlelere alabildiğine yöneldi. Böylesi bir durum epey tahribat yarattı diyebiliriz.

Dersim'de tecrit durumuyla birlikte pasifikasyon ortamı hala etkinliğini korumaktadır. Son günlerde bir YSE işçilerinin yeni yeni kıpırdanmaları oluyor. 40 tane işçi kalkıyor bir yürüyüş yapıyor. Polis bunu kuşatma altına alıyor ve destekleyebilecek birçok çevrenin önüne geçmek istiyor. Biraz da öncülük sorunudur. 4 Mayıs'ta bir kişi kalkıyor ajiteli bir konuşma ile bir sürü insanı harekete geçirebiliyor. Niye? Öncülük yapıyor, o anda cesaretli adımı atıyor. Burada biraz öncülük yaratılmamış, bizim eğitime aldığımız kadroların öncülüğü olmadığından öncüsüz olan halk öncü arıyor. Her insan öncüyü arıyor. Biraz gerillanın geliştirilmesi, birçok kıpırdanmayı nasıl yaratıyor? Son birkaç haftadır böyle bir kıpırdanma var. Biraz daha gerillanın oturtulması durumunda, bunun daha da gelişmesi olanaklıdır. Biz bunu rahatlıkla görebiliyoruz. Dersim'in sorunu, gerillanın oturtulmasıdır. Düşmanın etkin darbeler almasıdır. Bunun gerçekleştirilmesi durumunda kesinlikle birçok şey bağlantılı şekilde çözüme gider. Aslında gerilla bir kilit rolünü oynuyor.

-Bu sorunlarınızı aşmanız durumunda nasıl bir gelişmeyi hedefliyorsunuz?

Belirttiğimiz hususlardaki tıkanmayı aşmak için birtakım sorunlarımız var. Her şeyden önce güç alma, güçleri büyütme sorunları vardır. Çünkü eyaletin ve düşmanın durumunu göz önüne alıyorsun, güçlerin kesinlikle büyütülmesi gerektiği sonucuna varıyorsun. Güç büyütme noktasında sorun da yok. Çünkü diyelim bir kanal açıyorsun, yüzlerce insan akabilecek durumdadır. Biraz imkan olsa tabur düzeyinde güç örgütlendirilebilir. Bu imkanlarımız var. Burada sorun daha çok donanım sorunudur. Bunu çözdüğümüz oranda biz Dersim'de çok şeyi başarabiliriz. Bölge çalışmalarını oturtmaktan tutalım birçok alanı açmaya ve savaşı geniş bir sahaya yaymaya kadar bir açılım sağlayabiliriz. Fakat bunu çözmediğimiz oranda, açık ki birçok şey kendi içinde tıkanmalara kadar gidebilir. Onun için birinci derecede, güç alımından önce donanım sorununu halletmek gerekiyor. Elbette belli kaynaklarımız var. Fakat bunları önemli oranda pratikte nasıl ortaya çıkarabileceğiz? Düşman kaynaklarından teçhizat ele geçirebilmemiz için belli bir düzeye ulaşmamız, belli bir kapasite tutturmamız gerekiyor.

Düşmanın kurumlaşması bizden ileri bir düzeydedir. Tabii mevcut durumuyla zayıflıkları da mutlaka vardır. Fakat burada fırsat yakalama sorunu önemlidir. Bu bir türlü yakalanamıyor. Tabii bu biraz da taktiği geliştirmeye bağlıdır. Diğer taraftan çeşitli çevreleri devreye sokma imkanlarını yaratmak gerekiyor. Düşman kaynaklarından donanım sorununu çözmek ilk başta zor olabilir. Onun için bazı ilk adımlar gerekiyor. Partinin bu konuda imkanları vardır, komşu eyaletler vardır. Bir Diyarbakır, Muş, Varto'dur. Burayla da gerekli bağlantı sorunları vardır. Bazı kaçakçılar eliyle satın alma imkanı var; son dönemlerde arkadaşların gönderdiği bir miktar yardım var. Bunun için yapılan girişimler var. Şunu diyebiliriz: Çok sayıda arkadaş gelecek, fakat silahsız dolaştıracağız yer yer. İşte bu önemli bir sorundur. Biz bu sorunu çözdüğümüzde yüzlerce insanı alırız. Yüzlerce insanı aldığımızda birçok alanı faaliyetlere açarız. Eyalet çok geniş sahadır, fakat bizim faaliyetlerimiz çok dar bir sahada gelişiyor. Gerekli güç olmadığından dolayı her tarafa açılamıyoruz. Dolayısıyla bu en canalıcı sorunlarımızdan biridir.

Özellikle 4. Kongre sonrası alana yapılan güç takviyesi var, bunun yarattığı önemli etkiler var. Örneğin kongrede alınan birçok kararın alana yansıması, yine bir alt kademede görüşmek isteyen yüzlerce insan var. Belki birçok çevreye ulaşmadık ama propaganda düzeyinde bu epey yaygınlaşmıştır. Bizimle görüşmek isteyen birçok insan haber göndermiştir. Hatta geçmişte içimizde birtakım sorunlarla karşılaşmış, suç düzeyinde bazı olaylara bulaşıp da kaçan bazıları var, gelip teslim oldular. Daha değişik bazı kişiler var, gelip teslim olmak istiyorlar. Bu noktada parti kongresinde çıkan kararlarla, böylesi bir olanaktan yararlanıp kendi geçmiş durumlarını telafi etmek istiyorlar. Bu yönlü yoğun bir talep var. Kitleler içerisinde olumlu bir intiba yaratılmıştır aslında. Böylesi bir düzey oluşmuş, güven olgusu gelişmiştir. Savaş güçleri içerisinde olumlu bir tarzda canlanma durumu da var. Eyalet toplantıları yapıldı. Toplantıya tüm güçlerimiz katılmıştı. Bu olumlu bir etki yaratmıştır. Tüm güçlerimiz o şevkle, o coşkuyla faaliyet sahalarına yöneldiler.

-Bu süreçle birlikte eylemlilik açısından durum nedir?

15 gün içinde yaşanan çatışma ve eylemler oldu. Bunun kitleler üzerinde yarattığı epey güçlü bir intiba var. Düşmanın hareket tarzında yarattığı değişiklik var. Düşman müthiş bir şekilde hareket tarzında değişikliğe girdi. Yer yer düşman ufak çaplı darbeler almasına rağmen, kongre kararlarını ve güçlerin hareketlenmesini de göz önüne getirerek kendisini adeta bir savunmaya çekme konumuna girdi. Belki biraz daha etkin darbeler vurulursa tümden savunmaya çekilecek. Uyguladığı taktik değişiklik nedir? Düşman da bunun önüne şu biçimde geçmek istiyor: Son çıkan bir-iki çatışmada, düşman, arkadaşların üzerine gitmekten ziyade uzaktan, direkt savaş uçaklarını havalandırıyor. Arkadaşların çatışmaya girdiği sahaları bombalıyor. Eskiden helikopterlerini, motorize birliklerini harekete geçirirken, şimdi ise daha çok uçaklarla bombalama duru-

muna giriyor. En son Hozat-Kırmızı Dağ çevresinde çıkan çatışmalarda bu yaşandı. Ki birçok yer uçaklarla bombalandı.

Yine düşmanın Dersim'de tutturmak istediği bir diğer husus, Botan'da geliştirdiği köy koruculuğudur. Dersim'de köy koruculuğunu tutturma girişimleri öteden beri var. Fakat tutmuyor bir türlü. En son Hozat'ta Kürt-Türk çelişkisinin olduğu sahalar vardır. Bir Türk köyünde 11 tane korucuya silah verilmişti. Bu köy, silah aldıktan sonra Dersim'de tümden tecrit oldu. O köye yönelik arkadaşların geliştirdiği bir eylem oldu. Köye baskın düzenlenirken, çatışmaya dönüştü. Çatışma ortamında birinin silahı alındı. Çatışma sonunda arkadaşlar da geri çekilmek zorunda kaldılar. Yine Ovacık'ın Mercan Karakolu vardı. Mercan'da arkadaşlar karakolu basmışlardı. Öğrendiğimiz kadarıyla 9 yaralıları olmuştu. Fakat kayıpları hakkında bir açıklama yoktu. Arkadaşlar geri çekilirken, karakolun üst tarafında şantiye vardı, şantiyede sürekli asker bekliyor. Arkadaşlar da alanı tam tanımıyor. Dolayısıyla gidip onların pususuna takılıyorlar. Arkadaşlardan kayıplar olmamasına rağmen, düşman epey ürküntüye kapılmıştı. Kongre sonrası, düşman biraz da bizim hareket tarzımızı izleme, ona göre bir hareket tarzı belirleme biçiminde bir taktik içerisine de giriyor. Yeni yeni güçler ulaşmış, kongre sonuçları var. Yeni güçlerin deney ve tecrübeleri var, bundan da biraz ürküyor. Dolayısıyla bizim üzerimize fazla gelemiyor. Birliklerde yetkin tarzda donanımın olduğunu gördüğünde de üzerine gitmeye cesaret etmiyor. Bu nedenle daha çok ağırlık verdiği taktik biraz pusu yöntemidir. Düşmanın hareket tarzındaki mevcut durum budur. Kitlelerde bu gelişmelerin yarattığı kıpırdanma var. Şehir çevrelerinde yaşanan kıpırdanmalar var.

-Bu süreçten sonraki beklentileriniz nelerdir?

Diyebiliriz ki, kongre sonrası süreçten çok şey bekleniyor. Buna karşılık verildi mi? Önümüzdeki süreçte önemli gelişmeler ortaya çıkarılabilir. Fakat sürece karşılık verilmediği taktirde, eski durumdan daha da olumsuz durumlara düşülecektir. Dolayısıyla böylesi hassas bir süreci yaşıyoruz. Bu sürecin ilk adımları olumludur. Bu olumlu süreci kesintiye uğratmadan adımlar daha ileriye atılırsa güçlü gelişmelerin önümüzdeki süreçte ortaya çıkabileceği ve giderek Dersim sahasında pasifikasyon ortamının kırılmasını beraberinde getireceği açıktır. Bu tarzda düşmanı önemli oranda zor duruma sokabiliriz. Mevcut durumumuz biraz budur. Herkes böylesi bir beklenti içerisinde. Ve bu beklentinin ilk olumlu adımları bu tarzda olumlu sonuçlar yaratmıştır diyebiliriz.

İki hafta içerisinde bir mangayı aşkın güç alınmıştır. Önümüzdeki günlerde bir takım düzeyinde güç alma imkanı ortaya çıkmıştır. Fakat bahsettiğimiz tek bir sorunumuz var, o da biraz donanım sorunudur. Biz bunun çözümüyle de uğraşıyoruz. Alan önümüzdeki süreçte oynaması gereken rolü oynamaya çok adaydır, koşullar çok elverişlidir. Kongre sonrası çok güçlü nitelik ve nicelik gelişmeler var. Moralmen de bunu yaşıyoruz.

-Daha çok düşmanın özel savaş taktiklerini belirttiniz, kitleler üzerinde oluşturulan pasifikasyona, örgüt içi bazı sorunlara değindiniz.

Önümüzdeki dönemde bunların aşılmasında, tutturulması gereken taktik nedir? Yani alana daha güçlü bir çalışmanın hakim kılınmasında taktik ne olmalıdır sizce?

Kongre sürecine ilişkin Parti Önderliği'nin talimatlarını inceliyoruz. Parti Önderliği kongre sürecine ilişkin gönderdiği talimatlarda şunu belirtiyor: *"Bizim kongremiz ideolojik-politik süreci yaşayan bir kongre değil. Bizim kongremiz bir nevi gerilla kongresidir."* Bu önemli bir halkadır. Bir nevi askeri taktiklerin iyi bir tarzda denendiği ve gerillanın kendi taktiği doğrultusunda hareket ettiği, düşmana güçlü darbeler vurduğu ve bu yönlü askeri sorunların, askeri taktiklerin çözümlendiği bir kongre durumundadır. Biz kongreyi biraz da bu noktada ele almak istiyoruz. Partinin stratejik önderlik konusunda sorunları çözülmüştür, ideolojik-politik hattı netleşmiştir. Önemli olan Kürdistan'da gerillanın oturtulması, savaşın iyi geliştirilmesi, askeri sahada gerillanın yaşadığı tıkanıklığın aşılmasıdır. Bu da zaten kongre tarafından her yönüyle çözülmüştür. Önemli olan bu süreci pratiğe aktarmaktır. Bu da iyi bir düzenleme sorunudur. Düzenlemeler iyi yapılabilirse, sonuçlar iyi değerlendirilebilirse, bu birçok şeyi beraberinde getirecektir. Geneldeki duruma bakıyoruz; mesela kongre sonrası bir Bitlis, bir Botan sahasında, bir Serhat'ta düşmanın aldığı darbeler var. Yani gerilla yoğun bir eylemlilik süreci içindedir. Geçmişte düşman üzerimize geliyordu, ondan sonra çatışıyorduk, yani düşmanın üzerine biz gidemiyorduk. Böylesi bir tıkanma durumu vardı. Adeta kilitlenmiş bir durum vardı. Şimdi ise kongre bu süreci çözmüştür. Önemli olan savaşçı ve kadro yapısının bu süreci iyi kavraması ve pratiğe aktarmasıdır. Bu konuda partinin taktikleri konulmuştur. Buna uygun düzenleme yapmak önemlidir. Bunun ilk adımları atıldı. Fakat bu ilk adımı daha güçlü adımlarla besleme sorunu önümüzde duruyor. Özellikle Dersim için bu durum acil olarak kendisini gösteriyor.

Bu temelde ülke genelindeki savaşa paralel olarak hareket etme durumunu geliştirmemiz gerekir. O tecrit çemberini de hemen kırmalıyız. En temel sorunlarımızdan biri bunu çözmek, düşmanın bu taktiklerini, bu politikasını boşa çıkarmaktır. Dersim sahasında düşmanın çok rahat hareket ettiği zeminler var. Hareket ettirilmemesi gerekiyor. Bu bizim zayıflığımızı gösterir. Düşmanın kurduğu bir karakol ağı var, taktiğimiz ise onu o karakollara hapsetmektir. Bu da gerillanın gelişmesine bağlıdır. Gerillanın bu tarzdaki gelişmesi, düşmanı önemli oranda sınırlandıracaktır.

Bizde geçmişte yaşanan yanılgılar vardı. Düşmana darbe vurmak istiyorsak etkili vuralım, etkili vuramıyorsak eylem yapmayalım şeklinde. Bu da yanlıştır. Eylemin büyüğü-küçüğü sorun değil, yani düşmanı moralmen çökertiyor mu, psikolojikmen çökertiyor mu, onun hareketini sınırlandırıyor mu? Önemli olan budur. Fakat geçmişte hep bu tip durumlara düşüldü. Yani bu eylem ufaktır, yapsak da düşman hareket eder biçiminde... Fakat

ufağın yanında büyüğünü de yaptın mı sonuç alabilirsin.

Düşmanı böylesi bir duruma getirmek gerekir. Yani adım attığı her yerde ürkütmek, onun moralini bozmak gerekir. Biz bunu yaratmamışız şimdiye kadar. Dolayısıyla düşman çok rahat hareket edebiliyor. Bırakalım gündüzü, gece bile hareket edebiliyor. Niye? Bu zayıflığı gördüğü içindir. Kongre sonrası alana yapılan müdahale sonucu düşman bir ürküntüyü yaşıyor. Bu ürküntü ortamında tüm hareketini boşa çıkarabilirsin. Bu koşullar vardır. Çözüm kendimiziz, olumlu tarzda da olsa, olumsuz tarzda da olsa süreci belirleyen biz olacağız.

-Avrupa'da yaşayan yurtsever Kürdistanlılara ve genelde de Kürdistan halkına iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

Birey olarak ben kendim de dokuz buçuk yıl Avrupa'da yaşadım. Mücadelemiz açısından Avrupa'nın anlam ve önemi biliniyor. İyi yararlanılabilirse mücadeleye çok güçlü katkılar sunabilecek bir sahadır. Fakat esas olarak özellikle ülkedeki gelişmelerden kopuk olmamak önemli bir durumdur. Gelişmelerin takipçisi olmak, gelişmelere sahip çıkmak, destek ve dayanışma içinde olmak elbette en temel istemlerimizdendir. Halkımız mücadeleye ne kadar destek verirse, bizim buradaki savaşımımızı o derece güçlendirecektir. Bizim de bu konuda, destek verileceğine dair inancımız tamdır. Avrupa sahası bizim açımızdan birçok kişinin ülkesinden uzaklaşmasını birlikte getiriyor. Önemli olan halkı bu noktada gerekli yurtseverlik özelliklerine kavuşturmaktır. Çeşitli vesilelerle Avrupa'ya giden insanlarımız halkımızın bir parçasıdır. Bu insanlarımızdan bizim beklediğimiz daha çok kendi yurt sevgisini çok iyi bir şekilde yaşamaları, bunu geliştirmeleridir. Hatta yetiştirecekleri çocuklarını, evlatlarını bile bu temelde yetiştirmeleri önemlidir. Yani Avrupa'da, o yabancı kültür ortamında çocukların yetişmesi çok önemli bir husustur.

Yine gerçekten gençlik, özellikle ülke mücadelesinde önemli rol oynayabilecek bir kesimdir ve Avrupa'da önemli katkılar da sunabilir. Bizim en temel çağrımız, partimizin temel çağrısıdır. Yani kaynağa dönüşü gerçekleştirmek gerekir. En önemli sorun budur. Avrupa'nın en iyi ortamında da olsak, bizim için kaynağımız burasıdır; ülkedir, ülke topraklarıdır. Bu kaynağa dönüşü yapmak gerekir. Yani parti bize bu olanağı açtı. Biz bu olanaktan yararlandık, birçok arkadaş yararlanabilir. Halkımızdan birçok insan yararlanabilir, bu olanağı değerlendirebilir. Bu olanak her zaman sunulmaz, ortaya çıkmaz; Avrupa'da sokaklarda, şurda-burda dolaşılacağına, birçok yozlaştırılmış zeminde tükeneceğine, ülkenin ve insanlık onurunun kurtarılması için ülke topraklarında silaha sarılmalıdır. Daha değişik imkanları sunması gerekenler, daha değişik imkanları sunmalıdır. Yani bu yönlü partinin de çıkarları var, bizim de çıkarlarımız o doğrultudadır. Bizim çağrımız onun dışında çağrı değildir. Onun için de yaşanan gelişmeler var, duyuyoruz. Partinin olanaklarından öğreniyoruz. Elbette duyduğumuz şeyler bizi sevindiriyor. Fakat bunun daha da geliştirilmesi önemlidir. Biz de halkımıza layık olmak için kanımızın son damlasına kadar düşmana karşı savaşacağımıza dair bir kez daha halkımıza, oradaki insanlarımıza verdiğimiz sözü yineliyoruz. Bu sözümüze bağlı kalmaya çalışacağız. Bunu yaptığımızda bu bizim için gurur verici, mutluluk olur. Ki bunu yapmaya da çalışıyoruz. Partimizin her şeyin üstesinden gelebileceğine inancımız tamdır. Bu konuda bir kez daha rahatlıkla şunu belirtebiliriz: Parti öncülüğünde, ARGK ve ERNK saflarında her an savaşta sonuna kadar harcayacağımız çabayı göstermeye çalışacağız. Tüm dostlara, parti ve cephe taraftarlarına, oradaki tüm halkımıza selamlarımızı, saygılarımızı iletiriz. Mücadele yoldaşlarımıza da selamlarımızı iletiriz.

-Biz de teşekkür eder, başarılar dileriz.

Adı, soyadı: **Abdurrahman NAİM**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Hoser köyü-Cizre, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

1963 yılında Cizre'nin Hoser köyünde dünyaya gelen **Baran** yoldaş, orta halli yurtsever bir ailenin yedi çocuğundan en büyüğüdür. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Okumayı çok istediği halde, ailesinin maddi durumu nedeniyle okula devam edemedi.

Orta halli bir aile ortamında büyümesine rağmen, zaman zaman ortaya çıkan ekonomik sorunları vardı. Ailesinin ekonomik ihtiyaçlarını karşılamak için daha küçük yaşlardan itibaren bir emekçi olarak çalıştı. Bu çalışma O'nu giderek daha farklı alanlara çalışmaya yöneltti. Yaşı küçük olmasına rağmen Orta Anadolu'nun birçok yerinde inşaatlarda sıvacı olarak çalıştı. Olgun ve çalışkan özellikleriyle gittiği her yerde insanlarla sıcak ilişkiler geliştirdi, dostluklar edindi, her yerde kendisini sevdirmesini bildi.

Kendi köyünde de saygın bir yere sahip olan Baran yoldaş, 1983 yılında TC'nin askerliğine gitti. Kıbrıs adasında askerliğini bitirdi. Kürt olduğu için askerlik yaşamı boyunca haksızlıklara uğradı. Askerliğini bitirdiğinde memleketine döndü. Bırakıp gittiği ve geldiğinde karşılaştığı Botan çok farklıydı. 15 Ağustos Atılımı genelde Kürdistan'ı, özelde de Botan'ı oldukça etkisi altına almıştı. 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan yeni süreç Baran yoldaşın ailesini de etkiledi. Yurtsever bir aile olduğundan, gelişen mücadeleye sempati duydu, destek vermeye çalıştı. 1987 yılında köyleri tümüyle korucu olmuştu. Ancak Baran yoldaşın ailesi silah almamış ve aileleri koruculuktan vazgeçirmek için çaba sarfetmiş, koruculuğun düşmana hizmet ettiğini kavratmaya çalışmıştı.

Cizre-Silopi arasında bulunan bir lokantada çalışmaya başlayan Baran yoldaş, gelişen gerilla savaşından daha çok etkilenerek 1987 yılından itibaren milislik görevine başladı. Gücü oranında gerillanın her türlü ihtiyaçlarını karşıladı, çevresindeki insanları örgütlemeye ve mücadeleye kanalize etmeye çalıştı. 1989 yılına kadar milislik görevini büyük bir sorumluluk anlayışı içinde sürdürdü. Yurtsever, özlü, sade ve olgun özellikleriyle çevresi tarafından sevildi. Artık profesyonel olarak mücadeleye katılmak istiyordu. Bu nedenle partiye yazdığı raporda gerilla savaşına katılmak istediğini, gelişen mücadele karşısında sınırlı bir çabayla yetinmenin kabul edilemeyeceğini ortaya koydu, talebini ısrarla dayattı. Bunun üzerine talebi kabul edildi ve Ekim 1989'da fiili olarak gerilla savaşına katıldı. Gerillaya katıldığı günden şehit düştüğü güne kadar Botan'da savaştı, savaş içerisinde yetkinleşerek gelişti. Geliştirilen birçok eylemde hem örgütçü ve hem de bir komutan olarak yer aldı. Gücü oranında yoldaşlarının eğitimine ortak oldu.

En son görev yürüttüğü Cizre'de yoldaşlarıyla birlikte bir eylem gerçekleştirdi. Düşmana ağır darbe vuracak olan saldırı grubunda aktif bir militan olarak yer aldı. Ardından düşmanın geliştirdiği operasyonda, yoldaşlarıyla birlikte çatışmaya girdi. **Kazım KULU** yoldaşın komutasında süren çatışmada yiğitçe direndi ve şahadete ulaştı. Baran yoldaş şehit düştükten sonra, cenazesi ailesi tarafından alındı.

Köyüne getirilen cenaze üç gün boyunca düzenlenen törenlerle uğurlandı. Cenaze toprağa verildiği güne kadar binlerce insan Hoser köyüne akın etti. Geceleri Kuran'dan ayetler okunarak sabahlara kadar naaş başında nöbetler tutuldu ve en son yapılan gösterişli bir törenle, görkemli bir katılımla toprağa verildi. Evli ve beş çocuk babası olan Baran yoldaşı son anına kadar halkı yalnız bırakmadı.

Baran yoldaşın direnişi ve anısı, bağımsızlık, özgürlük mücadelemizde sonsuza dek sürekli yaşatılacaktır.

Dersim'i Cizre'ye taşıyan militan

Adı, soyadı: **Ercan ERDOĞAN**
Kod adı: **Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Karabulut köyü-Pertek-Dersim, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

Piro yoldaş, Dersimli yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. O, adı yasaklı olan ülkenin en acı, sömürü ve katliamını yaşadı. Tarihi olmayan, geçmişi düşmanın ayakları altında gizlenen adsız diyarı, koynunda ağlayan bebeleri, inleyen genç anaların feryadını, Laç Deresi'ndeki insan seslerini, kabaran, öfkelenen Sultan Babayı, Düzgün Baba'yı, köy meydanında toplanan, ateşe verilen, teslim olmayan insanları, darağacının yağlı ilmiğini kutsal elleriyle boynuna geçiren isyanımızın soyağacı Seyit Rıza'yı bilmekte, bilince çıkarmakla işe başlar.

Piro yoldaş, işgalcilerin kendi varlıklarını sürdürmenin nedeni olarak yapılandırdıkları tüm okullarında okur. Lise dönemindeyken çelişkileri görür. Ancak Dersim'deki düşman politikası O'na doğruyu bulmada, netleşmede engeldir.

Piro yoldaş, yaşamaya başladığı çelişkilerle üniversiteye başlar. Bu dönemde Kürdistanlı yurtsever gençlerle tanışır ve mücadeleye katılır. Çevrede faaliyetleri özellikle de savaş alanına yönelik çalışmaları olur. Cepheye savaşçı gönderir. Okulu bitirince tereddütsüz hemen gerillaya katılır. Partiyi tanıyor olması, kısa bir eğitimden geçmesi için yeterli görülür.

Partiye bağlılığı ve inancıyla kararlı bir savaşçı özelliğini yakalar. O tüm engelleri aşmasını ilkeli yaşam, günlük görevlerle somutlaştırır. Kendini pratikte de partiye yaraşır bir şekilde ifade eder. O başarılı bir ARGK savaşçısıdır. O geleceğin komutanı, halkının önünde partisinin temsilcisi olmaya adaydır. Dersim Eyaleti I. Konferansı sürecini yaşar. Bu sürecin tüm savaşçılarda yarattığı özlü dönüşüm Piro yoldaşta da yaşanır.

Bu süreçte özellikle yoldaşlarına karşı görevlerini ve sorumluluklarını bilince çıkarır. Partisinden aldığını yoldaşlarıyla paylaşır. Emeğe saygı duyar. İyi bir eğitimci ve uygulayıcıdır. Komutan Şiyar'ın komutasında Akademiye gönderilir. O'nun için ülke bir bütündür. O, ülkede kalıp düşmanla savaşmak ister. Ancak O parti yaşamının kutsallığını ve resmiyetini bilmektedir. Bu bir emir-talimattır. Ayrıca Şiyar yoldaştan öğrenilecek tecrübeler de vardı.

Kendilerine olan sonsuz güvenle Kürdistan'ı boydan boya geçerken halkı yılların ayrılığının hasretiyle kucaklarlar. Cizre'de düşmanla girdikleri bir çatışmada komutan Şiyar ve 11 yoldaşıyla birlikte kahramanca şehit düşer.

Mücadele yaşamınız Kürdistan'ın ilk gerçek tarihidir. Siz tarihi yazan kahramanlar, Dersim'i Cizre'ye nasıl da taşıdınız.

Gittiler...
Güneşi avuçlarında eritenler
Güneşe giden yolu
yürekleriyle döşemeye
Geride bekleyen hazin bir ulusu
Güneşe taşımaya gittiler...

Hayri yoldaş parti yaşamını kendisinde somutlaştırdı

Adı, soyadı: **Müslüm DEMİREL**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Hoşe köyü (Akpazar) Mazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

Hayri yoldaş, Dersim'in Mazgirt ilçesinin Hoşe köyünde dünyaya gelir. Yoksul bir ailenin çocuğu olan Hayri yoldaş, henüz küçük yaşlarda iken babasını kaybeder, yetim olarak büyür. Küçük yaşlardan itibaren ailenin sorumluluğunu omuzlar. Aile sorunlarının çözümü için çalışır, aynı zamanda öğrenimine de devam eder.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenen Hayri yoldaş, çevresindeki öğrenci gençlik ve yurtsever kesimlerle ilişkiye geçer. Özgürlük mücadelesini tanıma fırsatı bulur. Bu esnada her Kürt gencinin bu mücadele içerisinde yer alıp emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türlü gericiliğe karşı savaşması gerektiğinin bilincine varır. Verilen ulusal kurtuluş mücadelesiyle ülkesinin ve halkının siyasi, ekonomik ve kültürel değerlerini yok olmanın eşiğinden kurtarabileceğini anlar. Kürdistan halkı için devrimin mutlak vazgeçilmezliğinin anlam ve öneminin üzerinde durur. Gelişen mücadelemizi ve onu kanla bastırmak isteyen emperyalizmi, sömürgeciliği ve bunların yürüttüğü özel savaşı bilince çıkarır. Kurtuluşu ise PKK'nin yürüttüğü insanlık savaşımında görür. TC'nin özel savaşına karşı, devrimci savaşım vererek gerici ve sömürgeci yüzünü açığa çıkarmak, darbe vurmak için 17 yoldaşıyla birlikte 7 Mayıs 1992 yılında mücadele saflarına katılır. Bu katılım Dersim halkı üzerinde büyük bir etkiye yol açar. Laç Deresi mağaralarının ve Dersim dağlarının 38'lerde katledilen atalarının kemikleriyle dolu olması, O'nu direnişçi geleneğin amansız takipçisi olmaya iter. Ve düşmana karşı büyük bir intikam duygusu ve kin ile dolar. Onların intikamını alarak sızlayan kemiklerinin rahatlamasından gurur duyar. Çünkü yüzyıllar boyu sindirilen bu halk, bugün PKK'nin direnişiyle ayağa kalkarak, tarihi ve düşmanı sorgulamaktadır.

Hayri yoldaş, katılımından sonra 2 aylık bir temel eğitim görür. Bu eğitimde parti ideolojisini ve politikasını kavrar. Hayri yoldaş, kendisini gerilla yaşamına adapte etmek ve savaş kurallarını yerine getirmek için yoğun bir çaba içerisine girer. Ordulaşmaya gittiğimiz böylesi bir dönemde ordu resmiyeti, disiplini ve gereklerinin yerine oturtulmasında ve uygulanmasında çaba sarf eder. Gördüğü 2 aylık eğitimden sonra Dersim Eyaleti I. Konferansı'na katılma fırsatı bulur. Konferans süreci kendisi için büyük bir gelişme imkanı sağlar. Partinin eleştiri ve özeleştiri ilkesinin ve PKK'nin sürekli kendisini sorgulamasının ne kadar büyük gelişme sağladığını görür. Bu temelde kendisine yönelir ve gelişmeler kaydeder. Konferanstan sonra yapılan düzenlemeler ile birlikte Hayri yoldaş, Ana Karargah bünyesinde Ana Birlik faaliyetlerinde yer alır. Ana Birlik faaliyetlerinde büyük bir saldırı ruhuyla Askirek Karakol eylemine katılır. Düşman mevzilerini tek tek ele geçirme hareketinde yoldaşlarıyla birlikte düşmana büyük darbe vurur. Bir süre sonra Ana Karargah bünyesine giden Hayri yoldaş, olgun tutum ve davranışlarıyla yoldaşlarına karşı olan uyumu sonucu yaşamda partinin yaşam tarzını sergiler. Yüksek bir yurtseverlik duygusu ve sorumluluk bilinciyle arkadaşlarına karşı hoşgörülü olur, onların gelişimi için çaba sarf eder.

Özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ın yaratılması için toplumun en seçkin, mert ve yüce insanlarının çekinmeden halkı için canını feda ettikleri bir dönemde Hayri yoldaş, bir grup arkadaşıyla birlikte partimizin merkez okulu olan Akademi sahasına gitmek için yola çıkar. Akademiye giderken Cizre-Botan sahasında düşmanla bir çatışmaya girerler. Büyük bir direniş örneği sergileyen yoldaşlar 48 saatlik bir çatışmadan sonra düşmana büyük kayıplar verdirerek şehit düşerler. Hayri yoldaş ve 11 yoldaşın davalarına bağlı kalarak gösterdikleri direniş ruhuyla mücadelemizi yükseltip, şehit yoldaşlarımızın yolunda ilerlemek, mücadelemizi zaferle taçlandırmak temel görevimizdir. Bu temelde anılarına bağlı kalacağız.

Anısı mücadelemize önderdir!

Yürek körpe, Yürek nur, Yürek kor!

Adı, soyadı: **Sinan Taylan DURGUN**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Haceri köyü-Dersim,..**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

"Bilemez ülke nereden nereye kadardır. Baban savaşa gitmiş diyerek büyütüldü, ülke hasret, ülke özlem, ülke umut. Bir gün dönecek, heval diyeceğim; anamı ve dört kardeşimi, yaşlı dedemi bana bırakıp gitmişsin" Anam öyle diyordu. Ben görevimi yaptım. Onlara belki sevgini, hasretini dindiremedim ama inan ki senin gibi hep umut verdim. Ülkemi öyle bir güzel bezedim ki, özlemi öyle bir ördüm ki yarına gelecek, bizim tüm şafak vakitleri, tüm taş yerleri ve gökyüzünün en güzel yerleri. Anam gökyüzüne bakarak derdi ki, oğul, o parlak yıldız, işte baban orada. Soramazdım nasıl gittiğini, bilemezliğime güler diye. Düşünürdüm! Gurur duyardım, övünürdüm.

Sonra bir gün sakın deme dediler, babanın o güzel yıldızda, o cennet ülkede savaştığını. Bilmiyorum de dediler, nasıl olur? İşte o gün baktım ki arkadaşlarımın babaları eve geliyorlar, nasıl da görmemiş bu güne değin. Tüm babaları savaşta biliyordum. Okulda öğretmene hiç söyleme, hele hele köye gelen, bağırıp çağıran, evimizi dağıtıp talan eden ve beni hiç mi hiç sevmeyen, elindeki kocaman silahı bana çevirip söyle babandan mektup geliyor mu diyen çirkin adama. Korkmuyoruz senden bunu bil, sen anlamazsın ki, bu babamın o parlak yıldıza nasıl gittiğini, ben bile bilmiyorum. Sen ne anlarsın şafak yerlerinin, tan yerlerinin umudunu, özlemin acı sızısını, kinini, öfkenin büyüklüğünü. Yine soramam anama, düşman buradayken babam nerede, savaş nerede, ama bazen evimize gelen babamın arkadaşları olan o silahlı amcalara soracam. Bizim ülkemiz yıldız mı diye? Evet demişlerdi adı KÜRDİSTAN, adı CENNET, adı YILDIZ. İşte bu bastığın parça yıldızın bir ucu. Bana bir de kırmızı, sarı bir yıldız verdiler. Onu yakamın gizli bir yerine taktılar. Titremiştim, o aydınlık, o parlak yer burasıymış, nasıl güçlenmiştim. Dağları bir adımda aşabilirdim. Harçik çayını bir adım atlayışta geçerim. Karakoldaki askerleri, o düşmanları bir sıkışta öldürürüm.

Biliyorum, babam da seviyor o yıldızı, bastığım bu parçayı. O günü tekrar yaşamak istemiyorum. Karakoldan gelen o çavuşun yüzündeki gülmeyi, Doktor Baran'dan haber var mı? Vurulmuş diyorlar haberiniz var mı, başınız sağ olsun deyişini. O gece yıldızım sanki küskündü bana. Benim üzülmem vurulmuşluğuna değildi, çavuşun gülmesineydi. Babamın arkadaşlarını görmeliydim. Onlara gerçeği söylemeliydim, bana anlatmışlardı şehitliği. Diyarbakır zindanında Ali ÇİÇEK'i. O'nun gibi olacağım KIZIL YILDIZ. Bir gün diyordum, karşılaşırsam heval Baran diyeceğim, sakın bana oğul deme. Ben artık bir gerillayım, kodum KIZIL YILDIZ..."

Heval Azad bunları anlatırken heyecanlılığı, kararlılığı, hepimizde düşmana büyük bir kin, geleceğe büyük bir umut yaratmıştı. Gurur duymuştuk. Gerillaya katılmak istiyordun. Biraz daha beklemen gerektiğini belirttiğimizde anlam veremeyişin, ama olgunca beklerim deyişin, Dersim merkezde yaşına rağmen halkla olan ilişkin, örgütleme yapabilme gücüne sahip oluşun, seni o günden yüceltmişti. Gerilla birimleriyle olan ilişkinde yılların tecrübeli kadrosu gibiydin. Gönderilen notu okurken gözlerin şimşek şimşek olurdu. Görevin büyüğü-küçüğü olmaz diyordun, ama yine de yüreğin doruklarda çarpışanlardaydı. Araziye uygun kıyafetlerine kaç kez el koymuştuk. Her seferinde ben sabırlıyım, bana KEMAL PİR'i anlatmışlardı. Biliyorsunuz kodum KIZIL YILDIZ diyordun. Merkezde büyük eylemler yaratmalıyız. Dostlar da düşmanlar da görsün direnme mirasımızı. Direnmek ve yıllar önce güleN o çavuşa, öyle bir bakmalı ve gülmeliyim ki, o canavar çıldırmalıydı.

Her Newroz'da köyün tepesinde yaktığın o kocaman özgürlük ateşiyle aydınlanan Dersim'di. Ülken, ülkemiz Kürdistan'dı. Hiç kimse bizim gibi yaşarken iç içe bu denli özlem duymadı ülkesine. Serxwebûn'ları dağıtırken büyük bir coşku, yaşanan cesareti göstermen örnekti. Düşman diyordun, zavallı, beni izlediğini sanıyor. Ve diyordun ki: Bir gün topyekün ayağa kalksak bu korkak, bu gaddar ve zalim düşman ülkemizi o an terk eder.

Gençlik arasında çalışmalarını gün geçtikçe geliştiren heval Azad, tüm kitlesel eylemlerde bir örgütleyici olmuştu. Dersim, Botanlaşmalı diyordun. Bu bir talimattır, başkanımız öyle demiş. Çok da gerekçeleri ve acı nedenleri var. Bu duyarsızlık nedendir

deyip sorgulaman ve iknan, bu şekillenen yurtsever gerilla özelliğin, artık yalnız senin yarattığın değerlerin sonucudur. Heval Dr. Baran'la olan kan bağını çoktan unutmuştun. Sen Kürdistan'ın yiğit genç evladı ve sen Diyarbekir'de zindan direnişinde filizlenen, ölümsüzleşen KIZIL YILDIZ'ı temsil eden biriydin.

Doğduğu Kürdistan'ın bu cennet-cehennem isyankar parçası Dersim'e giden yoldaşımız, komutanımız Şiyar yoldaşla tanışmıştı. Hep anlatıyordun eğitim kampındaki coşkuyu. Yüreğin öyle büyümüştü ki, sığmıyordu gencecik bedenine. Kampın bulunduğu alanı kurtardığınızı, düşmana meydan okurcasına anlatıyordun ve diyordun ki; "Serok'a müjdelemeliyiz Dersim'in ayağa kalkışını dağların kurtuluşunu." Munzur Dağları, Haydaranlar, Laç Deresi, Demanan Dağı'nda dalgalanan bayrağımız ülkenin yeşiline, sarısına, kızılına nasıl da uyum sağlamıştı. O uzak yıldızdaki parlak kutsal toprak her tarafa zafer haykırıyordu. Bana silahını verdi, onunla eğitim yaptım. Söz verdim, söz aldım hiç ayrılmayacağım ve söz verdik şehit düşenin silahı yerde bırakılmayacak.

Bir yıl sonra gelen Dr. Baran'la da aynı duyguyu paylaştın. Yüzünü bile hatırlamıyordun. Bir gün duymuştun, bu dağlar bize dar gelir, sel gibi akacağız dağdan dağa, vadiden vadiye. Bir tek yaprakçığı incitmeden, bir tek çiçekçiği kırmadan süzülerek ve tüm ağaçların o gün el ele vererek halayda, bundan böyle bir tel dalcığın kırılmayacak, kuşlar köyden köye müjde götürecekler. Ve Dersim'in meydanında Kawa'nın, Kawa'ların heykelleri öyle mutlu, öyle ihtişamlı dimdik duracaklar.

Açlık grevindeydik. Halay çekerken elindeki bayrağı nasıl da tutuyordun, nazlı bir çiçek, kutsanan bir silahtı. Sınırını bilemediğin ülkene nasıl da bir adımlık, bir nefeslik yaklaşmıştın. Her dağdaki birlikler el ele tutuşarak çizerdik ülkemizin sınırını. Yolculuk başlamıştı. Konferanstan - Dersim Eyaleti 1. Konferansı- sonra büyük ve anlamlı bir yolculuk. Dersim'in yurtsever devrimci gençleri adaydı bu yolculuğa.

Heval Azad, geri döndüğümde çok şey değişmiş olacak; "Serokla geliriz", diyordun. Büyük bir tören: Tüm Dersim ayakta ve biz Kawa'ların önünden geçiyoruz. Bunlar uzak değil. Heval Azad, fiziki olarak bulunmasan da tüm şehitlerimiz gibi sen de orada olacaksın. Mazlumlar'ın, Hayriler'in, Ferhatlar'ın yanıbaşında Ali Çiçekler birer birer kızıl yıldızlar sönmemek üzere parlak ve aydınlık geleceğimiz gibi onurlu.

Erken döndünüz. Acıyı, onun zaferi burukluğunu getirdiniz. Dersim yine ayaktaydı. Zaferin teminatı şehitlerini karşılıyordu. Bir tek ses yoktu. Her şey, herkes öyle kinle, öfkeyle donmuştu. Dokunsan volkan gibi gürleyecek, patlayacaktı.

Şiyarlar, Azadlar, Botanlar ülkesinin toprağına düşerken, Kürdistan bir ana gibi inliyordu. Oğullarım, kızlarım bu günümedir ve haykırıyordu: "Şehid namirin!"

Kürdistan halkının özgürlük savaşçıları sizler ölümsüzleştiniz

Adı, soyadı: **Firaz AKDAĞ**
Kod adı: **Ruken**
Doğum yeri ve tarihi: **Güleç köyü-Sinan mezrası-Dersim, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

Gün gelir sorarlar hesabını, özgürlük uğruna ölmesini bilenler. Yüz yıllarca süren bu sömürü Kürdistan'ın kaderi değildir. Ve ülkem gibi benimde özgürlüğüm yakındır. Düşmanı ülkemden söküp atarken yaşama o gün başlayacağım ve tüm dünya halklarının özgürlüğüne giden ışıklı yolu armağan edeceğim.

Kürdistan'ın asi diyarı, suskunluk sana yaraşmıyor. Nasıl unutursun, Laç Deresini, Haydaran kayalarından atılan yaşlıları! Süngülere takılan canlı bebelerini ve Marçik suyunu, namus abidesi genç bacılarını!

Gün bugündür, bilirim bir kalkarsan yer yerinden oynar, gök gürler, Munzur öyle bir coşarken, Murat'ı ve Fırat'ı hemen ulaştırın ülkem Mezra Botan'a. İçin özgürlük ateşiyle yanarken, lal olmuş dilin, anlatamazsın gördüklerini, yaşadıklarını oğullarına-kızlarına. Ama biliyorsun, bir anlatan olur elbette.

Ruken yoldaş, Dersim'in Marçik (Güleç) köyünde yoksul bir ailenin beş çocuğundan biri olarak dünyaya gelir. Dersim merkezinde (Mameki) orta okulu bitirir. Okuldaki sorumluluğunu bilmenin verdiği güvenli bir kişilik sergiler. Her şeyi sorgulayıcıdır. Bir süre sonra zoruna gider, TC'nin bu kirli okullarında okumak. Yalan yanlış atılan tarihe dur demenin arayışına girer. Bu arayış içerisinde özgürlük hareketiyle tanışır. Ve kararını verir, gerilla saflarına katılarak özgürlük mücadelesi vermeye karar verir. Sömürgeciliğin ve yalan yanlış anlatımların sorgulamasını yapmak için gerilla saflarına katılımda hiçbir tereddütü yoktur. Şiyar yoldaşla birikte omuz omuza düşmana karşı savaşmaktan başka bir şey düşünmez.

Rewşen yoldaş, Ruken yoldaş gibi yurtsever ve yoksul bir ailenin kızıdır. Aile bireylerinden bazılarının gerilla da olması nedeniyle halk gerçeğini ve ülkesini tanıma fırsatı bulur. O, yoğun baskı ve talan ortamlarından geçerek büyür. Özellikle cuntanın başa geçmesiyle bu baskı ve talan O'nun çevresi üzerinde daha da yoğunlaşır. Ailesi sorgulanır ve teyze oğlu komutan Şiyar'dan dolayı karakollarda baskı altına alınır. Düşmana olan kin ve öfkesi böyle şekillendi ve O söz verdi. "Elim silah tutacak kadar büyüdüğümde beni karşında göreceksin, artık yağma yok, kurtuluşun yok, terk etmelisin köyümü, ülkemi."

Adı, soyadı: **Besime AKAYGÜN-DÜZ**
Kod adı: **Rewşen**
Doğum yeri ve tarihi: **Pullan-Kuşhane mezrası-Mazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Cizre**

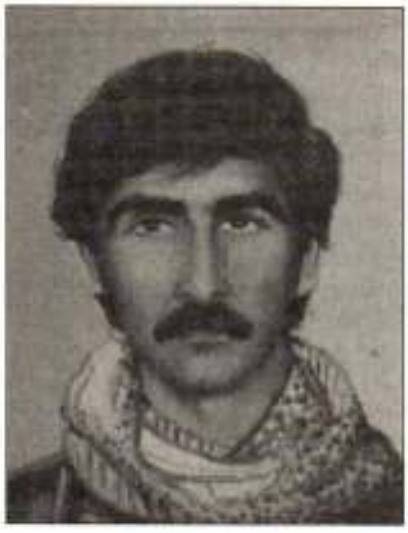
Komutan Şiyar'la birlikte Akademiye gitmek üzere Dersim'den ayrılırken heyecan doluydu. Bu büyük komutanın onlara verdiği güven büyük bir coşku yaratmıştı. "Bekle" diyorlardı. Dersim'e öyle bir geleceğiz ki, o zamana kadar buralarda hala kalmışsanız acırım size. Yaşının küçüklüğüne rağmen gizli bir güç olarak şahlanan Heval Rewşen, sanki yılların savaşçısıydı.

Cizre'de düşmanla girdikleri bir çatışmada yiğitçe savaştılar, yiğitçe şehit düştüler...

Kürdistan halkının özgürlük savaşçıları, sizler ölümsüzleştiniz. Heval Ruken, Heval Rewşen! Ülkemizin ve kadınımızın özgürlük timsali sizlerin cesareti ve kahramanlığı bize yol gösterecektir.

Dersim'in yiğit kızları! Sizler tercihinizi özgür yaşamdan yana koydunuz. Ve size söz veriyoruz: Artık kayalardan Harçik'lere atlamayacağız, direnmek yaşamaktır!

Yiğit evlatlarını almaya giden Dersimliler Cizre halkıyla aynı duyguları yaşarlar. Cizre! Sen de Dersim'sin. Kahramanlar burada da kalabilir, ama biliyorsun düşmana Dersim'den, ülkenin dörtbir yanından haykırmalıyız, bu düşman yoksa anlamaz.

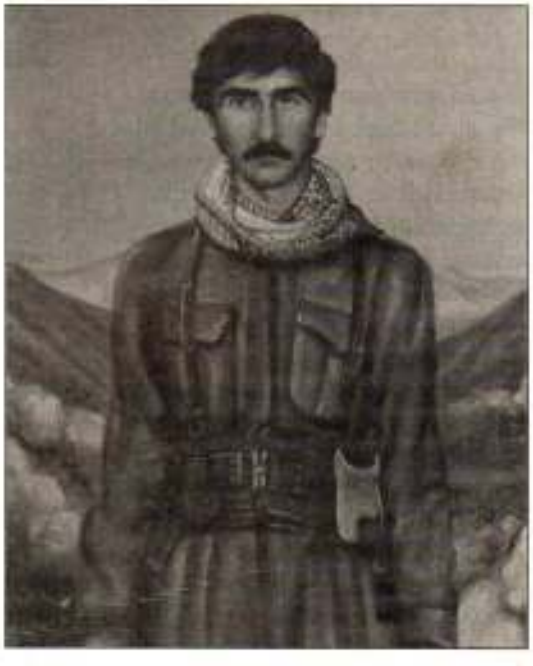
Bir devrimci, şerefli yaşam kadar, şerefli ölümü de bilmelidir!

"Ben mücadeleye katıldığım zaman nasıl çok mutluyduysanız, şehit düştüğümde de o mutluluğu, sevinci sizden bekliyorum. Çünkü şahadetle tarihe geçeceğiz ve 'onlar vatan için bir şeyler yaptılar' dedirteceğiz, dedirtmeliyiz."

Adı, soyadı: **Mehmet Salih YAVUZ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ..., **1960**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1991, Cizre**

M. Salih yoldaş, yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 1980'lerde parti ideolojisiyle tanışır. PKK'nin ideolojisinin Kürt halkını zafere, özgürlüğe götüreceğine yürekten inanır ve destekler. Bu tarihten itibaren partinin propaganda çalışmalarına katılır. Pekçok insanı yurtseverleştirerek saflara katar. Yurtseverlik ve devrimci ahlak O'nun temel özelliklerindendi. Dürüstlüğü, bağlılığı, insanlara yaklaşırken gösterdiği saygı örgütleme çalışmalarında halk arasında saygın bir yer edinmesini sağlar.

M. Salih yoldaş partiye olan sonsuz bağlılığıyla verilen, önüne konulan her göreve itirazsız, coşkuyla yönelir, başarmaktan başka seçeneğe izin vermez. Partinin görevlendirmesiyle bir ara Zaxo'ya gider. Burada çeşitli çalışmalar içinde yer alır. Daha sonra Botan'daki bir eğitim kampına gider. Buradaki eğitimlere katılarak kendisini birçok yönden yetkinleştirmenin yoğun çabasına girer. Eğitim sonrasında Diyarbakır, Mardin, Nusaybin, Cizre, Silopi, Van ve Muş gibi yerlerde çalışmalar yürütür. Devamlı halk içindedir ve onun sorunlarını çözmektedir. Çatışma halinde bulunan aşiretleri barıştırmada oldukça başarılıdır. Asıl düşmanın kim olduğunu, ona karşı nasıl savaşılması gerektiğini, bu aşiret kavgalarıyla kime hizmet edildiğini halka kavratmaya çalışır. Bu çalışmaları sayesinde halk arasında saygın bir yer edinir. Halka karşı sonsuz bir sevgi besleyen M. Salih yoldaş: "Halkın kendisi büyük akademidir. İnsan hem öğreniyor, hem de öğretiyor" sözünü hep tekrarlar. 9 Mayıs 1991 tarihinde, ailesine yazdığı bir mektubunda PKK çizgisinde verilen, özgürlük gibi kutsal bir amacı içeren halk savaşının içerisinde bulunmaktan sonsuz bir mutluluk duyduğunu belirten M. Salih yoldaş, gerçek insanlığın halkın içerisinde yakalanabileceğini söyler. Mektubunda şöyle bir çağrıda bulunur: *"...Düşman vahşidir, saldırı halindedir. Ben sizi Kürdistan'a davet ediyor, bu savaşın içinde yer almanızı istiyorum. Çünkü bu ülke çocuklarına muhtaçtır. Ben bugün özgür ve başı dik olarak öleceğim. Kürdistan ve insanlık tarihindeki yerimi alacağım. Hepimizin, görevlerini yerine getirmiş olan şehitlerimizin intikamını alarak, geleceğimiz olan çocuklarımıza özgür bir yaşamı ve ülkeyi bırakmamız gerekmektedir. Gerçek yurtseverlik nedir? Sadece bir devrimciyi beslemek, ona yemek vermek, bir bildiriyi alıp okumak, biraz yardımda bulunmak değildir. Herkesin savaşa bir şehit vermesi, her aileden bir gerillanın çıkması yurtseverliğin şartlarındandır."* Mektubunun son kısmında ise şunları belirtmektedir: "Devrimci selamlarımı sizlere gönderiyorum. Ben büyük bir ailenin (parti ailesi) içinde, binlerce kardeşe sahip olan bir ailenin içindeyim. Bu aile her gün gelişiyor. Halkımız serîhildanlarıyla mücadeleye sahip çıkıyor. Bir devrimci şerefli yaşamayı bildiği kadar, şerefli ölmeyi de bilmelidir. Bu düşüncede olmanızı istiyorum. Ben mücadeleye katıldığım zaman nasıl çok mutluyduysanız, şehit düştüğümde de o mutluluğu, sevinci sizden bekliyorum. Çünkü şahadetle tarihe geçeceğiz ve 'onlar vatan için bir şeyler yaptılar' dedirteceğiz, dedirtmeliyiz."

M. Salih yoldaş Cizre'nin bir köyünde 11 Temmuz 1991 tarihinde düşmanla girdiği çatışmada şehit düşer. O onurlu yaşamayı bildiği kadar onurluca son sözünü de söylemeyi bildi.

Silahı silahımız, yolu yolumuz olmuştur.

Yiğitlik, cesaret ve direnişinizle ölümsüzleştiniz

Adı, soyadı: **Abdullah ÖZEL**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli, 09.01.1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1983**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

"Vücudunda onmaz yaralar açan işkenceciler, kan emici yarasalar gibi karanlığa sığınırken biz senin ardından aydınlığa yürüyoruz.
Acımızı kalbimizde taşıyoruz...
Seni düşüncemizde yaşatıyoruz...
Güle güle onurlu devrimci...
Güle güle sevgili ölümsüz..."

TC sömürgeciliğinin yıllardır sürdürdüğü Kürt ve Kürdistan'ı tarihe gömme çabası, PKK öncülüğünde yükselen kurtuluş mücadelemizle boşa çıkarılmıştır. Tarihi direnişlerin sergilendiği, onursuz yaşamaktansa şerefli ve onurlu bir ölümün tercih edildiği mücadelemiz, geleceğin özgür ve bağımsız Kürdistan'ının tohumları bu direnişleri sergileyen şehitlerimizin kanlarıyla ekilip, sulanmıştır. Ya varoluş, ya yokoluşun dayatıldığı bu aşamada, bedellerin verilmesi gerektiği bilinciyle hareket edilerek bu aşamaya kadar binlerce şehit verilmiştir.

Abdullah yoldaş da bu yolda gösterdiği olağanüstü direniş, kahramanlık ve fedakarlıkla yolumuzu aydınlatan direniş kahramanlarımızın arasında yerini aldı.

Abdullah yoldaş, 1963 yılında Şemdinli'de dünyaya geldi. Çocukluğundan itibaren dürüstlüğü, fedakarlığı ve cesaretiyle çevresinin sevgi ve saygısını toplayan yoldaşımız yaşamı boyunca zulme, haksızlığa, sömürüye hep karşı çıkmıştır. 1983 yılında mücadelemizle ilişki kuran ve çeşitli çalışmalarda bulunan Abdullah yoldaş, faşist TC'nin Kürdistan'ı yok etme planlarına karşı, intikam yeminiyle canla başla mücadelemizin daha da gelişmesi için yoğun çaba sahibi olur.

Tarihi 15 Ağustos 1984 Atılımı'mız düşmanda büyük bir şaşkınlık ve öfke yarattı. Düşman vahşi bir şekilde halka saldırarak bu şaşkınlığını saklama korkaklığını gösterdi. Pekçok insanı gözaltına aldı. İşkence tezgahlarından geçirerek, hücrelere atarak, uyanmasından korktuğu Kürt insanını sindirmeye çalıştı. Bu süreçlerden de geçen Abdullah yoldaş, gözaltına alındıktan sonra gerek sorguda ve gerekse cezaevinde büyük bir direniş sergileyerek davaya olan bağlılığını, cesaretini gösterdi. Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, Ferhatların onurlu yollarının yılmaz bir takipçisi olduğunu kanıtladı.

5 yıl süren esaretten sonra tahliye olan Abdullah yoldaş, çıktığında mücadeleyle ilişki kurma olanağını bulamadan TC askerliğine gönderildi. Burada komplo sonucu zehirlenerek öldürülmek istendi. Bu komplodan sonra kan kanseri hastalığına yakalandı. Sonuçta bütün çabalara rağmen kurtarıla mayarak aramızdan ayrıldı ve şahadete ulaştı.

Abdullah yoldaş, sergilediğiniz yiğitlik, cesaret ve direnişinizle bize ışık oldunuz. Biz de sizin bıraktığınız yerde mücadele bayrağını yükselterek, özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizi zaferle taçlandırıncaya kadar savaşa devam edeceğimize, sizin ve tüm şehitlerimizin huzurunda söz veriyoruz.

Önce birer birer düştüler
hepsi de birer ana ciğeri
hepsi de birer baba nazlısıydı
onbeşinde bir kınalı kuzuydu bazısı
bazısı daha yeni büluğa ermişti

Sorumluluk bilinci ile dolu bir yoldaş

Adı, soyadı: **Hamza ...**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Sipîndarok köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1992, Cudi**

Metin yoldaş, 1970 yılında Şırnak'ın Sipîndarok köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşta ailesinden ayrılarak metropollere gider. 12 Eylül sonrası düzenin yarattığı kişilikten nasibini alan Metin yoldaş, bu çerçevede yaşamını şekillendirir. Kaba anlamda Kürtlük bulunsa da, halk gerçekliği, düşmanın uyguladığı politikalar konusunda net ve sağlıklı bir bilinçten yoksundur. Ancak yaşı ilerledikçe çelişkilerin derinliğini de farketmeye başlar.

Bu çelişkilere TC askerliğine gitmesiyle birlikte gördüğü baskılar, onur kırıcı hakaretler, Kürtlere yönelik ayrımcı tutumlar eklenince ve ulusal kurtuluş mücadelesinin seyrettiği gelişimin de etkisi derinleşince Metin yoldaşın, Kürdistan sorununa olan ilgisi artar. Bunun sonucu Mart 1991'de ilk izine çıkışında Cudi alanında gerilla saflarına katılır.

Mücadele saflarında gördüğü eğitimle bir yandan halk gerçekliğini kavrayıp düşmana olan kinini artırdı, diğer yandan da düşmanın yarattığı kişilikten kopup devrimci kişiliği yakalama yönünde yoğun bir çabanın içine girdi. Metin yoldaş en belirgin olarak, çok önem verdiği özellikler, sorumluluklara yönelirken titiz davranmak, sorumluluk bilincine, disipline ve resmiyete verdiği önemdir.

Metin yoldaşın katılımından itibaren mücadele yaşamının hemen hemen tümü Cudi alanında geçer. Zaman zaman kurye olarak Güney Kürdistan'a ve diğer alanlara görevli olarak gider. Manga komutan yardımcılığını da yapan Metin yoldaş cesaretiyle örnek alınan bir savaşçıydı.

25 Nisan 1992'de Çıfana Tabur baskını sırasında saldırı grubunda yer alır. Akşam saatlerinde başlayan eylemde meydana gelen çatışmada Metin yoldaş büyük bir kahramanlık örneğini sergileyerek şahadete ulaşır.

Adı, soyadı: **Mehmet ÖSTÜM**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Serî Dehli köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1992, Cudi**

Baran yoldaş, Şırnak'ın Serî Dehli köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yurtsever bir ortamda büyür. Mücadelemizin etkilerinin direkt hissedildiği bir alan olduğundan Baran yoldaş da mücadelenin gelişiminden küçük yaşlardan itibaren etkilenir.

Baran yoldaş, Nisan 1991 tarihinde gerilla saflarına katılır. Mücadele içerisinde çalışkanlığı, ataklığıyla yoldaşları arasında sevilen biri olmasını bilir. Verilen her türlü görev ve sorumlulukları itiraz etmeden yerine getirir. Baran yoldaş kısa sürede devrimci yaşama uyum sağlar.

25 Nisan 1992 tarihinde Cudi alanında bulunan Cıfana Taburu' na yönelik baskına saldırı grubunda katılır. Yaklaşık 2 saat süren çatışmada Baran yoldaş sırtından aldığı kurşunla yaralanır. İkinci gün geri çekilme noktasında tüm çabalara rağmen kurtarılamaz ve şehitler kervanına katılır.

Baran yoldaş şahsında tüm şehitlerin kanlarıyla yükselttikleri direniş bayrağını sonuna kadar taşıyarak, asla yere düşürmeyeceğiz!

Yaşamın güzelliklerini parti saflarında yakaladı

Adı, soyadı: **Fethullah AYAZ**
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 3 Şubat 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **5 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1992, İdil**

Şahin yoldaş, 1972 yılında Mardin'in Kızıltepe ilçesinde dünyaya geldi. 1979 yılında ailesiyle birlikte Kerboran (Dargeçit)'a taşındı. İlk ve ortaokulu Kerboran'da bitirdi. Midyat'ta meslek lisesine başladı. Lise I. sınıfta okulu bırakarak ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalışmaya başladı.

Türkiye metropollerinde çeşitli işlerde çalışan Şahin yoldaş, 1990 yılından itibaren devrimci-yurtsever gençlikle ilişkiler geliştirir. Parti yayın organlarını düzenli takip ederek kendini geliştirmeye çalışır. Parti saflarına katılmadan önce ailesi O'nu evlendirmek istemesine karşın Şahin yoldaş, kurtuluşun gerçek anlamını, onurlu yaşamı parti saflarında görür ve 5 Mayıs 1992 tarihinde gerillaya katılır.

Şahin yoldaş, 15 Haziran 1992 tarihinde İdil (Hezex)'in Bafe köyünde 10 yoldaşıyla birlikte düşmanla girdiği çatışmada büyük bir direniş sergileyerek şahadete ulaşır. Kısa süren mücadele yaşamına şahadetiyle büyük bir onuru sığdıran Şahin yoldaş şahsında tüm şehitlerimize zafer sözünü tekrarlayarak mutlaka başaracağız!

Adı soyadı: **Erkan MALAY**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1992, Salara-Benevok üçgeni**

O, 15 Ağustos Atılımı'nın güçlü saldırı ruhunu kişiliğinde somutlaştırdı!

Kürdistan halkı için sömürgeciliğe sıkılmış "İlk kurşun" olan 15 Ağustos tarihsel atılımının o güçlü saldırı ruhu, çok az kişi tarafından temsil edilebildi. Ağustosların bu şanlı saldırı ruhunu kendi kişiliğinde somutlaştıran Kürdistan halkının seçkin evlatlarından biri de **Erkan MALAY (Ahmet)** yoldaştır. O'nun bu saldırı ruhu öylesine güçlüydü ki, kendisiyle uzun süre birlikte kalmış bir yoldaşı, "Ahmet arkadaş saldırı demekti" diyerek, O'nu tanımlamaya çalışıyordu.

Yoldaşları tarafından saldırıyla özdeşleştirilen Ahmet yoldaş, 1968 yılında Doğubeyazıt ilçesinde dünyaya geldi. Babası Doğubeyazıt Belediyesi'nde işçi olarak çalışmaktaydı. O, geçimini zorluklarla sürdüren bir aile ortamında büyüdü. İlk, orta ve lise öğrenimini Doğubeyazıt'ta tamamladı. Lise yıllarındayken olgun, sade ve sakin kişiliği ile halk kitleleri arasında sevilip sayıldı. Ahmet yoldaştaki olgunluk ve sadelik yaşının çok çok ilerisindeydi. Bu nedenle lise öğrenimi döneminde düşmanın geliştirdiği yozluklardan kendisini korumayı başardı. Halkın değer yargılarına karşı saygılıydı. Bu tutum O'nun tüm davranışlarına yansırdı.

Ahmet yoldaş, liseyi bitirdikten

sonra Eğitim Fakültesi'ne devam eder. Bu yıllarda uyumlu ve sade kişiliğiyle gençlik arasında da büyük bir saygınlık kazanır. Üniversite yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır ve kararlı bir sempatizan olarak yoğun bir tartışma ve örgütleme sürecine girer. Ataklığı ve coşkulu çalışmasıyla geniş kitlesel ilişkiler geliştirmeyi başarır. Kişiliğinde inandığı her şeye karşı güçlü bir bağlılık ve netlik söz konusudur. Kaygıdan ve bireysellikten uzaktır. Dolayısıyla inandığı gerçekleri sonuna kadar sürdürme ve başarma özelliği vardır. Partili yoldaşlarla ilişki sağlar sağlamaz mücadele saflarına katılma kararını verir.

Ahmet yoldaş, Ağustos 1990'da Doğu Kürdistan üzerinden gerillaya ulaşır, ilk önce Xan Kûrkê alanına geçer. Gerillaya katılır katılmaz kişiliğinde inandığı her şeye karşı netlik ve kararlılık olduğundan partiyle çok kısa süre içerisinde bütünleşme başarısını gösterir. Partiyle bütünleşmesi epey ileri düzeydeydi. Sanki daha önce hiç yaşamamış, partiyle yaşama başlamış gibidir. Sömürgeciliğin Kürdistan insanını yozlaştıran, kişiliksizleştiren, köklerinden koparan etkilerini herkes üzerinde görmek mümkündür. Ama kendisinde belirginleşen temel özellik sadelik, olgunluk ve ağırbaşlılıktı.

Ahmet yoldaş, 1990-91 kış sürecini partinin Xan Kûrkê'deki eğitim kamplarında geçirir. Eğitime katılımı oldukça özlüdür. Bireysel kaygılardan uzak oluşu, eğitim sürecinde azami düzeyde verim almasına yol açar. Eğitim devresi bittiğinde PKK militan ölçülerini önemli oranda yakalar. Artık savaş faaliyetlerine katılmaya hazırdır.

Baharla birlikte yapılan düzenlemede Şemdinli alanında takım komutanı olarak görev alır. Pratikte güçlü, tutarlı ve özlü yapısıyla kısa sürede yoldaşlarına kendisini kabul ettirir ve güven vermeyi başarır. Yoldaşları arasında doğal bir saygınlık kazanır. En zor koşullarda bile ön açıcı olmayı, yapıyı sürüklemeyi başarır. Yoldaşlarıyla bir beyin ve yürek gibi yaşar.

Döneme damgasını vuran Mavan eylemine katılır. Mavan'da güçlü, kararlı bir yürüyüşü vardır. Ahmet yoldaşın güçlü saldırı ruhu eylem boyunca tüm yoldaşlarının dikkatini çeker. Düşmanı ezmeye kararlı olan bu ruh öylesine güçlüydü ki, "Ahmet yoldaş savaşta adeta değişiyor, bambaşka bir insan oluyor" tarzında duygularını dile getiriyor yoldaşları. Mavan eylemi O'na çok şey öğretir. Düşmanın gerçeğini çok iyi kavrar ve bu temelde askeri sanatta ustalaşma çabasına ağırlık verir. Mavan eyleminden sonra düşman ordu güçleri Xan Kûrkê (Özgürlük Vadisi)'ye yönelik askeri bir harekat başlatır. Ahmet yoldaş, düşmanın var gücüyle yüklendiği bu savaş cephesinde direnen çok az sayıdaki gerilla güçlerinin içindedir. Savaş boyunca kararlı direnişi ve yol gösterici özelliğiyle yoldaşlarına büyük katkılar sunar. Sergilenen destansı direnişte yaratılan "Geliyê Azadî Direnişi"nin yaratıcıları arasında yer alır ve direnişin başarıya ulaşmasında küçümsenmeyecek düzeyde pay sahibi olur. Bu direnişte hem savaşır ve hem de askeri açıdan kendisini yetkinleştirir.

Geliyê Azadî Direnişi ardından Wergenima'da düşman karakoluna yönelik eylem gündemleşir. Eylemin planlanmasında sorumluluk alır. En küçük bir tereddüte yer vermeyen keskin yürüyüşle eylem sürecinde başarılı bir pratik sergiler. Ahmet yoldaş, gelişim sürecindedir. Bu nedenle her adımdan ders çıkarır. Çalışkanlığı gelişimini daha çok hızlandırır. İşi gerekli olduğu için yapar, gösteriş için değil. Gösterişten uzak, sade ve olgun bir yapısı vardır. 1991 yılında Helena (Alan) Taburu'na yönelik gerçekleştirilen eylemde de yer alarak, kısa sürede güçlü bir eylem bilançosunun sahibi olur.

Düşmanın Şemdinli alanındaki en güçlü dayanaklarından biri olan alandaki çeteciliği ve ajanlığı örgütleyen Hakkı Töre'nin çok iyi korunan evine yönelik eylemin planlama ve uygulamasında da yer alır. Bu eylemden sonra kış sürecine yönelik düzenlemede 2. Tabur bünyesinde bölük komutanı olarak görev alır. Kış boyunca eğitmen olarak görev yürütür. Deneyim ve tecrübelerini bilgileriyle birleştirerek yoldaşlarının hizmetine sunar.

1992 yılı Mart ayında yapılan düzenleme ile birlikte ana güç içinde bölük komutanı olarak yer alır. Faaliyet alanı yine Şemdinli'dir. Geliyê Reş alanındaki gücümüzün taktik sorunları üzerindeki eğitimine katılır. Verilen görevlerin bilinciyle, büyük bir sorumluluk aşkıyla çalışır ve görevini yerine getirmeye çalışır. Genç yaşına rağmen saygın tavırları ve eğitici özellikleriyle bir taburluk güç üzerinde doğal bir otorite olur. O'nun bu özelliğini yoldaşları şu cümlelerle dile getirmektedirler: "Çok çalışır, çok iş yapardı. Ama hiç hissettirmezdi. Çok çalışmak O'nun doğal bir haliydi..."

Ağustosların saldırı ruhunun güçlü bir timsali Ahmet yoldaş, Gostê'ye, Govende'ye, Çarçele'ye yürüyordu tekrar. Her zamanki doğal haliyle yine sadeydi, kararlıydı, keskin bir yürüyüşün sahibiydi. Gostê, Govende, Çarçele arasına düşen üçgendeki Benevok mıntıkasında 16 Ağustos 1992 tarihinde çetelerle çatışmaya girdi ve burada kahramanca direnerek şehit düştü.

Bu bir tesadüf müydü? Parti saflarına Ağustos ayında katılmıştı. Sadeliği, kararlılığı ve güçlü saldırı ruhuyla 15 Ağustos saldırı ruhunun adeta sembolü olmuştu. Ve yine 15 Ağustos tarihsel atılımının yıldönümünde onur kervanına katılmıştı Ahmet yoldaş.

Ağustos sıcaklığı özgürlük savaşçılarının yüreklerini ısıtmaktaydı...

Adı, soyadı: **Halis ÇELİK**
Kod adı: **Hoşgir, Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **29 Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1992, Çukurca-Şifreza**

Halis yoldaş, 1973 yılında Dargeçit (Kerboran)'te orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlardan itibaren çobanlık yaparak, aile geçimine yardımcı olur. İlkokulu kendi köyünde bitirdikten sonra Türkiye metropollerinden İstanbul'a gider. Burada terzilik yaparak aileye katkı sunmaya çalışır.

Partili arkadaşlarla 1989 yılında tanışan Halis yoldaş, mücadeleden, ulusal kurtuluş düşüncesinden etkilenerek çeşitli faaliyetlere katılır. 29 Temmuz 1991 tarihinde de kararını vererek kendi köyünden 2 arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılır.

1992 yılında düşmana önemli darbeler vuran gerilla güçlerimiz, 1992 15 Ağustos'unu büyük bir eylemle karşılamak amacıyla Çukurca'daki Şifreza taburuna yönelik eylem hazırlığına girişirler. Ağustos'un sıcaklığı özgürlük koşusunun sıcaklığı ile birleşmekte, büyük davanın büyük savaşçılarının yüreklerini ısıtmaktaydı. Büyük atılım düşmana vurulacak darbelerle anlam kazanacaktı. Eylemi yapacak gerilla gruplarında, eylem planı çerçevesinde görev dağılımı yapılır. Halis yoldaş saldırı grubunda yer aldığını duyduğunda sevinçle silahına sarılır. Binyılların intikamını en ön saflarda göğüs göğüse vuruşarak alacaktır. Coşkuludur.

12 Ağustos 1992'de 2 tabur düzeyindeki düşman kuvvetinin bulunduğu Şifreza taburu basılır. Düşman bu baskında ağır bir darbe alır. Baskın boyunca ARGK güçleri kayıp vermezler. Düşmandan 1 adet MG-3, 1 adet M-18, 3 adet G-3, 1 adet gece dürbünü, 1 adet sırt telsizi, 2 bin adet G-3 mermisi, 370 adet MG-3 mermisi, 3 adet sırt çantası ve 1 fotoğraf makinası alınır. Saldırı grubunda yer alan Halis yoldaş o kadar coşmuştur ki kurşun sesleri O'nun için zaferin çığlıkları gibi gelmekte ve müthiş bir kahramanlık sergilemektedir. Ancak düşman mevzilerine çok yaklaşan Halis yoldaş, düşman kurşunlarıyla vurulur ve şehitler kervanına katılır.

Halis yoldaş! Bıraktığın özgürlük bayrağı ve senin silahın asla yere düşmedi, düşmeyecek! Sen de onurlu yaşamı uğruna ölecek kadar seven yiğitler arasında yerini aldın.

Anın mücadelemize önderdir!

ORAMAR ŞEHİTLERİ savaşarak vatana sahip çıktılar!

Adı, soyadı: **Abdullah KORKUTAN**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1992, Oramar**

Sait yoldaş, 1974 yılında Nusaybin'de dünyaya geldi. Dini etkilerin güçlü olduğu bir aile ortamında büyüdü. İlkokuldan sonra okuyamadı. Ancak kendini pekçok konuda geliştirdi. 1990 yılında gerilla saflarına katıldı. Katıldığı ilk eğitim devresinde örnek davranışları ve eğitime katılımındaki olumluluktan dolayı örnek arkadaş seçilir ve ödüle layık görülür.

Sait yoldaş sürekli savaşın en ön saflarında yer alma istemiyle doludur. "Fiziksel olarak zayıf olabilirim ama bende büyük bir saldırı ruhu var" sözünü tekrarlamaktadır. Düşmana ilk kurşununu bir çete köyüne yönelik gerçekleştirilen eylemde sıkar. Bu eylemden sonra savaş ve saldırı ruhunu daha da güçlendirir, arkadaşları arasında moral kaynağı olur, sevilir ve saygın bir yer edinir.

13 Ağustos günü Oramar mıntıkasında sarp kayalıklardan geçmeye çalışan gerilla grubunun içinde Sait yoldaş da vardır. Kayalardan sırayla inme esnasında Sait yoldaş, ilk adımını attıktan sonra ikinci adımı için yer ararken ayağı kayar. Arkadaşlarının da geç davranması yüzünden O'nun düşmesine engel olunamaz. Ağır yaralı olarak tedaviye alınan Sait yoldaş büyük bir direniş gösterir. Ancak Sait yoldaş tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak şahadete ulaşır. Sait yoldaş böylece Oramar grubunun ilk şehidi olur.

O'nun şahadeti yoldaşlığın temel ilkelerinden olan yardımlaşmayı bir kez daha acıyla yoğrularak dile getirmiştir. Parti Önderliği'nin "Kürdistan'da omuz omuza vermeden bir adım dahi atamazsınız" sözünü hatırlatmıştır.

Sait yoldaşın anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Şerif ÇOLBAN**
Kod adı: **Reber Aşut**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1979**
Mücadeleye katılış tarihi: **24 Şubat 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1992, Oramar**

Reber yoldaş, Cizre'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1979 yılında dünyaya geldi. Yurtseverliğin doruk noktasının yaşandığı serîhildanlar şehri Cizre'de savaşın tüm sıcaklığı ve zorluklarıyla iç içe oluşu, küçük yaşta olgunlaşmasını sağlamıştır.

Serîhildanlar diyarında taşlarla düşmana kinini haykıran Reber yoldaşa bu yetmez ve 1992 Şubat'ında gerilla saflarına katılır. Eğitimini tamamladıktan sonra Oramar alanında pratiğe çıkar. Taşıdığı B-7 silahına adeta sevdalıdır. Silahının alınıp, başka bir silah verilmesine karşın "Kendimi roket yapıp düşmana atarım" demektedir.

Oramar alanındaki pratiğiyle gittikçe çelikleşen Reber yoldaş, 23 Ağustos'daki çatışmada da bu özelliğini düşmana yansıtıyordu. Çatışma başladığında stratejik önemi olan bir tepeye ilk ulaşan O olur. Tepenin etrafı düşman tarafından sarılır. Ve bir avuç kadar olan gerillalar yüreklerini, beyinlerini ellerindeki silahta birleştirmiş ve çarpışmaktadırlar. Reber yoldaş sayıca ve teknik olarak üstün olan düşmana karşı kahramanca savaşarak şahadet mertebesine ulaşır.

O, moral gücüyle, yaşam ve savaş tarzıyla örnek bir yoldaş olarak ölümsüzleşti.

**Yürüyordu gerilla,
omuzlarında onuru
taşıyarak...**

Adı, soyadı: **Ahmet OĞUZ**
Kod adı: **Şahin Eriş**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Akçakuşak, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1992, Oramar**

1992 yılında mücadelemizin hedeflediği halk ordulaşmasına doğru önemli adımlar atılıyor, ulusal kurtuluş mücadelemiz yepyeni bir boyut kazanıyordu. Bu gelişmeler halkımız üzerinde kapsamlı etkisini artırdı, Kürt gençliğinin saflara akmasına yol açtı.

Şahin yoldaş da, kendi ordusunun onurlu bir neferi olmak için 1992 baharında parti saflarına katılan binlerce yurtsever-devrimciden biri. Eruhlu yurtsever bir ailenin mensubu olarak saflara Mersin'den katılır. Gerillaya katılımından itibaren dürüstlüğü, ağırbaşlı, ölçülü tavır ve davranışlarıyla, fedakarlığı ve bağlılığıyla dikkatleri üzerine çeker. Fazla konuşmayı sevmeyen, çalışmaya önem veren bir arkadaştı.

Eğitim sonrası pratiğe ilk olarak hudut boyunda konumlanan hareketli birlikle çıkar. Eylemlerde hep saldırı grubunda yer almak, en ön saflarda düşmana kurşun sıkmak istemektedir.

Oramar alanındaki pratik sırasında, tepe nöbetinde binlerce düşman askerinin alanı sardığını farkeder. Önde ihanetçi-hain çeteler, arkada düşman askerleri çemberlerini daraltmaktadırlar. Şahin yoldaş nöbet arkadaşını, diğer yoldaşlarını uyarmak amacıyla grubun yanına gönderir. Kendisi de tepede mevzilenir ve savunmayı kahramanca sürdürür.

Şahin yoldaş Oramar'ın sarp dağlarında ebedi nöbetini silahını yere düşürmeden binlerce şehidimiz gibi sürdürmektedir.

Uzanır el ele silaha
Ömür olur savaşçılarına
yurdumun,
Kurşun kurşun
Ve gün gelir, küçücük vücudu
kızıl ateş altında kor olur,
Kül kül dağılır Kürdistan'a

Adı, soyadı: **A. Aziz KÖLYE**
Kod adı: **Serhıldan, Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **20 Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1992, Oramar**

Bir halkın özgürlüğe, bağımsızlığa ulaşmasında öncünün emeği, fedakarlığı, çalışkanlığı önemli bir paya sahiptir. Devrimler bu özelliği yaşatan ve düşünceleri uğruna ölüme gidilmesi gerektiği yerde koşarak giden bu öncülüğün kanları üzerinde yükselmektedir. Günümüzde özgürlüğe ve bağımsızlığa çok yaklaşmış olan Kürt halkı için bu daha da geçerlidir.

İşte **Serhıldan** yoldaş da kanını halkı için, özgürlük için akıtmış olan şehitlerimizdendir. 1972 yılında Mardin'de dünyaya geldi, 20 Ekim 1991 tarihinde de gerillaya katıldı.

Serhıldan yoldaş, B-7 roketiyle, verilen her türlü göreve yürüyüşte, fedakarlığıyla, cesaretiyle örnek alınan bir gerilladır. Katıldığı eylemlerdeki atikliği, cesaretiyle dikkatleri çeken yoldaşımız son olarak Oramar'a giden gerilla grubu içerisinde yer alır.

Oramar alanında da bu olumlu özelliklerini sergilemeye devam eder. Yoldaşları arasında moral kaynağıdır. 23 Ağustos'ta bulundukları alanda düşman güçleriyle girdikleri çatışmada Serhıldan yoldaş tepeye ulaşmaya çalışırken, düşman kurşunlarına hedef olur ve şahadete ulaşır.

Oramar'da kutsal amaca ulaşma yolunda bir kahraman daha şehit verilmişti. Akıtılan kan, verilen can bu amaç içindir. Bu kanlar Kürdistan'ın üzerinde inşa edildiği şehit kanlarıdır, yolumuzu aydınlatan ışıklardır.

Selam sana şehitler kervanına katılan Serhıldan yoldaş!

Söz veriyoruz senin açtığın bu yolu sonuna dek izleyeceğiz!

Yürüyoruz gecede
Belki de ay ışığında
Belki de yağmur sağanağında
Az sonra
kıyamet kopacak
Gecede koro tutan,
B-7, BKC, A-47 perdelerinde
Ve tiz bir tenor eşliğinde
Haykıracak zafer türküsü
Geceden geceye...

Adı, soyadı: **Mehmet KIRCA**
Kod adı: **Behzat, Berxo**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Bulanık, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **6 Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1992, Oramar**

Behzat yoldaş, 1973'te Muş'un Bulanık ilçesinde dünyaya geldi. Liseyi İstanbul'da okurken 2. sınıfta terkeder. Partiyi bu sırada tanır ve 6 Nisan 1992 tarihinde saflara katılır.

Metina alanında gördüğü eğitim sırasında bir an önce pratiğe, savaşa aktif katılma arzusuyla dolu olan Behzat yoldaş örnek bir yoldaşımızdır.

Eğitimin ardından kısa bir süre sınır boyundaki birliklerde görev yürütür. Daha sonra Oramar alanındaki pratik faaliyetlerde yerini alır. Behzat yoldaş, arazinin ve şartların zorluğuna rağmen yılmayan savaş azmi ve cesaretiyle görevlerini en iyi bir şekilde yerine getirmek için yoğun çaba harcamadı. Görevlere sonuna kadar bağlılıkta asla taviz vermedi. Behzat yoldaşın fedakarlığı pekçok yoldaşını hayran bırakmıştır. Alanın sarp arazi yapısına rağmen Behzat yoldaş, 1 hafta boyunca ayağında ayakkabı olmadan, gece-gündüz demeden hareket halindedir ve bir kez bile gruptan kopmaz. Böyle bir durumda olmasına rağmen sorumluluklarını yerine getirmedeki yoğun çabası hayranlık vericidir.

Düşman güçleri ve çetelerin başlattığı operasyona düşen grubun çatışmaya girmesi ardından Behzat yoldaş grubun savunmasında yerini alır. Çatışma esnasında yiğitçe vuruşur ve düşmanın kurşunuyla ayağından yaralanır. Daha sonra yaralı bir haldeyken düşman güçlerince taranır ve Naci yoldaşla birlikte şahadete ulaşır. Behzat yoldaş özgür yarınlar için savaştı, toprağa düştü. Onurun tohumunu canıyla ekti, kanıyla suladı. Biz de o'nların yolunu sonuna dek izleyeceğimize söz veriyoruz!

Adı, soyadı: **Necip Hasev HASAN**
Kod adı: **Naci, Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Duhok, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1992, Oramar**

Naci yoldaş, 1970 yılında Duhok'da doğdu. Saddam rejiminin Kürt halkı üzerinde yürttüğü vahşi politika sonucu Güney Kürdistan'da oluşturulan çetecilik (cahşlar) ağının kurbanları arasına Naci yoldaş da vardır. Ekonomik sorunlar yüzünden bu işe bulaşmıştır. Daha sonraları bu ihanet ağı içerisinden kendini kurtarmıştır. Yine ekonomik sıkıntı yüzünden KDP ve YEKİTİ'ye peşmerge olur.

1991 yılındaki Körfez krizi sırasında ailesiyle birlikte Kuzey Kürdistan'a göç edenler arasındadır. Bir süre sonra tekrar evlerine geri dönerler. Tüm evler yakılmış, yıkılmış, yağmalanmıştır. Geçimini sağlamak amacıyla peşmergeliğe devam eder. Ancak sahte ve ikiyüzlülüğün hüküm sürdüğü bu yaşama daha fazla tahammül edemez. Daha önce girmiş olduğu cezaevinde partili arkadaşlarla tanışmış ve parti yaşam tarzından çok etkilenmiştir. 1992 baharında parti saflarına katılır. Kısa bir eğitimden sonra pratiğe çıkar.

Yoldaşları arasında fedakarlığıyla, hemen uyum sağlamasıyla, azmiyle saygın bir yer edinir. Bir süre hudut boyunda hareketli birlikte görev yürütür. Daha sonra Oramar alanında faaliyetlerini sürdürür. Büyük bir coşkuyla düşmana karşı savaşımda yerini alır.

23 Ağustos'ta düşmanın başlattığı operasyona maruz kalan grup içinde savunmada düşmanla göğüs göğüse çarpışan Naci yoldaş grubun fazla kayba uğramamasında önemli paya sahiptir. Ancak çatışma sırasında düşman çemberinde kalır ve yaralanır.

Akşam saatlerinde çatışmanın durması, grubun geri çekilmesi esnasında yaralı olan Naci ve Behzat yoldaşlar bir yerde saklanırlar. Ancak açık hareket etmeleri yüzünden hain çetelerce görülürler ve şehit edilirler.

Fedakarlığın, alçakgönüllülüğün ve sabrın sembolüydü

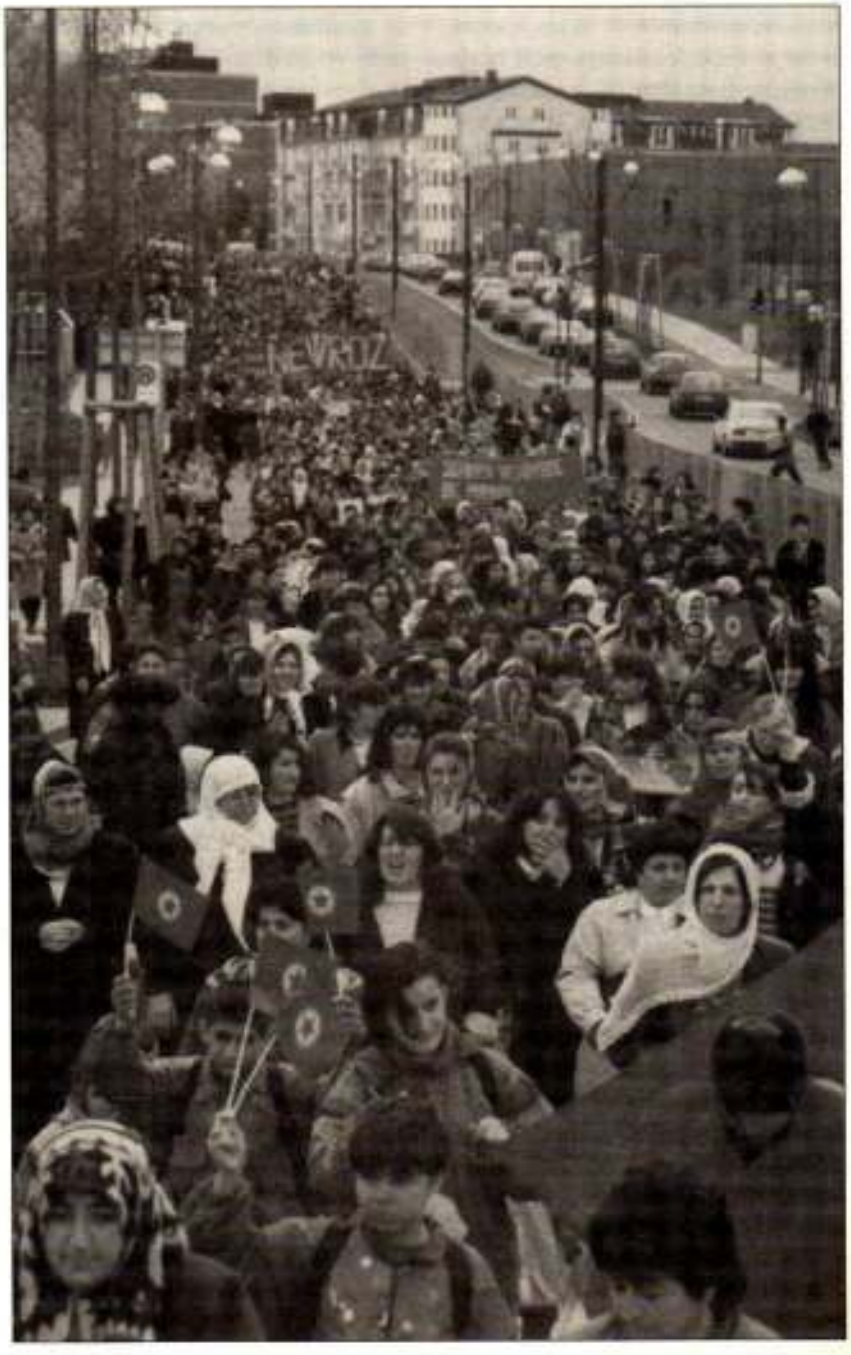

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Elif**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1985**
Şahadet yeri ve tarihi: **20 Ekim 1992, ...**

Şehitlerin engin çaba, fedakarlık ve azimle geliştirdikleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, tüm Kürdistan halkını sararak önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Bağımsızlık ve özgürlük yolunda bu adımları güçlendiren çıkışlar anlamlıdır. Hele ilk çıkışların bundaki rolü daha da belirleyicidir. İşte silahlı direniş mücadelemizin ilk geliştiği dönemlerde, bu mücadelede büyük bir azim ve inançla yer alan yoldaşlardan biridir Elif yoldaş.

Elif yoldaş, temiz yürekli, yurtsever özelliklerle büyüyen bir Kürt kızıdır. Düşmanın doğrudan zulmüne maruz kalmamış, ama kan davalarını görmüş, Güney Kürdistan'da feodal önderlikli de olsa gelişen mücadeleyi duymuş, yaşamın zorluklarıyla iç içe büyümüş, yoksul ve çileli bir yaşamın içinde sağlam bir iradeye sahip olmuştur. Gerilla mücadelesinin ilk geliştiği dönemlerde, yoldaşları her zaman kendi köylerine uğramış, güç ve destek almışlardı. Mücadeleye destek sunan bir çevre konumuna sahip olduklarından bu kez direkt düşmanın her türlü baskı ve işkencelerine maruz kalmışlardı. Düşmanın baskılarını, saldırılarını ve canı gibi sevdiği gerillaların şahadetini görünce düşmana olan kin ve öfkesi daha da artmış, şehitlerin intikamını alabilmek için yemin etmiş ve bu temelde gerillaya katılmıştı.

Elif yoldaş, elindeki silahıyla artık bir gerilladır. Kararlıdır, inançlıdır, olgundur, çalışkandır, alçakgönüllüdür, sevgi-saygı yüklüdür. Şehit düştüğü ana kadar toplam altı yıl boyunca dağların doruklarında, ovalarda, köylerde düşmana karşı savaştı. Koskoca altı yıl boyunca savaşın deney ve tecrübelerini kazandı, yorgunluk, yılgınlık nedir bilmedi. Büyük bir sabırla öğrenmeye, kavramaya, daha da yetkin-

leşmeye çalıştı. Uğradığı köylerde onlarca yüzlerce toplantılar gerçekleştirdi, onlarca eyleme katıldı, düşmanın sayısız pusularını atlattı, yiğitçe savaştı, yaralı yoldaşlarını omuzlarında taşıdı, yaralarına merhem olmaya çalıştı. Katıldığı çatışmalarda şehit düşen yoldaşlarının acısını yüreğinde hep hissetti.

Halkı eğitmek ve devrime kaldırmak için köy köy, yayla yayla dolaşırken insanlarımızın nasıl geri bırakıldığını gördü, buna öfke duydu. Daha çok çaba harcadı ve halkın eğitimine önem verdi. Hem onlardan öğrendi ve hem de elinden geldiğince gerçekleri halka kavratmaya çalıştı. Gittiği her yerde bir etki bırakıyor ve seviliyordu. Gerçi aile içinde oldukça nazlı büyütülmüştü. İmkanları çerçevesinde her dediği yerine getirilmişti. Bunun için de mücadeleye ilk katıldığı dönemlerde zorlukları omuzlamada, özellikle de siyasi sorun ve gerçekleri kavramada oldukça zorlanmıştı. Gerilla yaşamı bambaşka bir olaydı ve bu yaşamı o koşullarda omuzlamak o kadar kolay değildi. O tamamen iradesine yüklenerek bunu başarmıştı. Bir de kadının devrimcileşmesinde yaşanan zorluklar vardı. Bunu da zamanla daha bilimsel bir temelde kavradı. Hele Kürt kadınının geri bırakılmışlığını hiç kabul etmedi. Bu hususta yoğun bir çaba harcadı, gittiği ve uğradığı her yerde kadınların eğitimi yönünde özel çaba sergiledi.

Mücadeleye katılmadan önce nişanlıydı. Nişanlısı da kendisi gibi yurtsever ortamda büyüyen ve gelişen gerilla savaşından etkilenen biriydi. 1985 yılında mücadeleyi tanıyınca sevgisini, ülkesine ve halkına adadı ve aile kurma özlemini bir tarafa atarak coşku ve özveriyle büyük aile ortamına koştu, bunda hiçbir tereddüt göstermedi. Kuşkusuz nişanlısı da mücadeleye katıldı, ama ondan sonra gelişen ilişkileri hep yoldaşça oldu.

Mücadele saflarına katıldıkları dönemde, gerilla yoldaşları, ikisinin herhangi bir yerde de kalabileceklerini ve kaldıkları yerlerde devrime hizmet edebileceklerini söyleyince, bunu her ikisi de büyük bir öfkeyle reddetmiş ve partinin istediği yerde ve alanda savaşabileceklerini kararlılıkla belirtmişlerdi. Bu kararlı tutum karşısında yoldaşları, onları ilkin eğitim kamplarına göndermişlerdi. Eğitim kamplarında kaldıkları süre boyunca iki yoldaş olarak birbirlerine güç ve destek vermişlerdi. Yoldaşlığın güzel örneğinin bu iki yoldaş şahsında sergilendiği rahatlıkla belirtilebilir. Onlar, yoldaşları arasında örnek devrimcilerdi. Daha sonraki süreçlerde her biri değişik değişik savaş cephelerinde düşmana karşı savaştı.

Daha sonraki yıllarda Elif yoldaşın nişanlısı olan amcasının oğlu, düşmanın 1991 yılında eğitim kamplarımıza yönelik geliştirdiği saldırıya karşı kahramanca savaşarak şehit düştü. Yoldaşları nişanlısının şehit düştüğünü kendisine söylemek istemiyorlardı; belki de etkilenebilir endişesi olduğu için söylemek istemiyorlardı. Ancak varılan kararla, olayın gelişimi ve nişanlısının şahadeti kendisine anlatılır. Burada da örnek alınabilecek bir tavrın sahibi olur: *"Şehitlerin yolu bellidir, bu mücadeleye katılan şehit düşmeyi de göze almak zorundadır. Ülke başka nasıl kurtulabilir ki! Amcamın oğlu da bunlardan biridir. Şehitlerin gönlümde özel bir yeri vardır. Bunun için amcamın oğlu ve bütün şehitlerin silahını bırakmayacağım, bütün gücümle intikamlarını almak için savaşacağım."*

Elif yoldaş, sözüne bağlı kaldığını ispatlamak için daha çok çalıştı, önündeki engelleri aşarak yetkin bir komutan düzeyine ulaşmayı başardı. Daha sonraki süreçte Güney Kürdistan'daki kamplara bir kez daha gitti. Burada takım komutanlığı görevini üstlendi. Yüklendiği sorumluluğa layık bir pratik sergiledi. Herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Tüm yoldaşlarına karşı saygılı davranmak en güzel yönlerinden biriydi. Eğitim kamplarına birçok zaaflıklarla gelen yoldaşlarını yetersizliklerinden arındırmak ve geliştirmek için çaba harcadı, dayatılan ciddi olumsuzluklara boyun eğmedi ve başarılı bir tarzda mücadele etmesini bildi.

Daha sonra tekrar ülke pratiğine yöneldi. Esas olarak Amed Eyaleti faaliyetlerine katılacaktı. Ancak rahatsızlığının giderek belirginleşmesi sonucu Bestler'de zorunlu olarak kaldı. Elif yoldaş, daha önceleri katıldığı sayısız çatışmalardan birinde başından kurşun yarası almıştı. Bir dönem gördüğü tedavilerle iyileşti. Ancak darbeyi başından aldığından dolayı yara daha sonraları tekrardan iltihaplanarak hastalığın gelişmesine neden oldu. Amed Eyaleti'ne gideceği bir dönemde ağrıları fazlalaştı ve bu durumda gönderilemedi. Zaten kamplardayken de ülke pratiğine gönderilmek istenmiyordu, ancak kendisinin ısrarlı dayatmalarıyla ülkeye gönderildi. Elif yoldaş, Amed Eyaleti'ne gidemedi ama, Bestler'de hastalığına rağmen çalışmalardan geri durmadı. O'nun için yaşam, mücadele etmekti, düşmana karşı savaşmaktı. Burada da bütün deney ve tecrübelerini yoldaşlarına aktardı. En belirgin özellikleri sabırlı oluşuydu. Parti resmiyeti ve adaletinin doğru uygulanmasını istiyordu. Moral bozukluğu, arkadaşlarına yönelik, öfke duyma gibi özelliklerden uzaktı. Yaşamıyla çok sade ve sakin bir kişiliği temsil ediyordu. Bir dönem gördüğü tedavilerle iyileşti ve bu temelde yoğun bir pratik sergiledi. Ancak sakin bir gecede gökyüzünde parlayan yıldızların altında aniden başgösteren hastalığı iki gün sürdü. 20 Ekim 1992 tarihinde başlayan hastalık yoldaşlarını kaygılandırdı. İki gün içinde büyük bir umutla yoldaşları iyileşmesi için beklediler. Ama nafile! Yaşamın son nefeslerini soluyordu. Ve 22 Ekim gecesi, saat sekiz civarında yoldaşlarıyla adeta vedalaşır gibi konuşarak son nefesini verdi. Elif yoldaşın şahadeti bütün yoldaşlarını derinden sarstı. Ağır ağır saygı duruşuna geçildi ve yapılan törenle Elif yoldaş toprağa emanet edildi.

Altı yıl boyunca Kürdistan dağlarında, köylerinde, yaylalarında, ovalarında durmaksızın süren bir savaşım pratiği. Yaşamın hiçbir zorluğu O'nu yıldırmadı, büyük bir kararlılık ve azimle savaştı, karamsarlığa, moral bozukluğuna yaşamında yer vermedi. Çok temiz ve soyluca yaşadı. Özlü ve sade bir kişiliğin sahibi oldu. Özverili ve fedakarca bir çaba sergileyerek şehitler ordusuna doğru yürüdü ve onlara ulaştı.

Elif yoldaş tertemiz, sade ve olgun kişiliğiyle her zaman Kürdistan halkının yüreğinde yaşayacaktır!

Çarçele'de şahadete erişen şehitlerimiz

KURTULUŞUN FENERLERİDİRLER

Şemdinli birliği, ihanet güçlerinin saldırısı üzerine toplanıp yeni bir durum değerlendirmesi yapar. Gerdi-Herki mıntıkasında faaliyet yürüten bu birliğimiz, son gelişmeleri dikkate alarak bir çalışma planı çıkarır. Buna göre Bezelê Taburu'na yönelik eylemde yaralı düşen yoldaşların bir kısmı güvenlikli bazı alanlara aktarılırken, gidemeyecek durumda olan 7 yoldaş ise Miroz'a gönderilir. Geride kalan 11 kişilik grup ise lojistik ihtiyaçların temini için Şemdinli'nin kırsal alanına açılır. Yapacakları görev savaştan daha kolay değildir. Bir nevi aslanın, kurdun ağzından ekmeği çıkarmak gibidir. Savaş bitmiş ama, giden grup geri dönmemiştir.

Ay olarak Kasım olmasına rağmen kış yüzünü iyice göstermişti. Havalar iyiden iyiye bozuluyordu. İlk kar düşmüştü artık. Gökyüzünde kara bulutlar dolaşıyordu. İşte geride kalan yoldaşlar, görevin kutsallığı içinde yola koyuldular. Vatanımızın bu ufak parçası üzerine düşman güçleri leş kargaları gibi habire üşüşüyordu. Diğer taraftan binlerce hain örgütlendirilmiş ve bir avuç özgürlük savaşçısına karşı saldırıya geçirtilmişti. Bu hainler adeta kuduzlaşan yarattıklar gibi saldırıyorlardı. Kuzey hattında ise vatan ve insanlık onurunu birkaç kemik karşılığında ayaklar altına alan çete köyleri vardı. TC'nin ordu sürüleri de alarmdaydı. Bu tarihi düşmanlara, doğanın vahşiliği yanında ağır hava koşulları da olanak sağlıyordu. İnanç, kararlılık ve yurtseverlik duygularıyla yürekleri sımsıcak olan bu yoldaşlar, ne düşmanın çokluğuna, ne de hava koşullarının kıyamet koparırcasına ağır oluşuna bakmaksızın, onları bekleyen görevi yerine getirmenin heyecanı içinde yürürler. Çarçele'nin içine doğru açılırlar. Günlerden bir gün fırtına tüm şiddetiyle esmeye başlar.

Ulaşılması gereken konaklama noktası bellidir. Varılacak noktaya ulaşmak için bütün güçlerini, irade ve inançlarını ayaklandırırlar. Yoğun tipiden dolayı göz gözü görmüyor. Doğanın bir kızıl kıyametidir alıp başını gidiyor. Arkada yürüyen kendi önündeki yoldaşını göremiyor, önündeki de ardına dönüp bakmasına rağmen ardından geleni göremiyor. İçlerini rahat edecek tek bir şey varsa, o da birbirlerine olan bağlılıkları ve yüce yoldaşlık ilişkileridir. Bir de yol hattını ve varılacak noktayı herkes biliyor. Önce

dört yoldaş varıyor noktaya. Eskiden sakladıkları kırık odun parçalarını karın altından çıkarıp temizleyerek ateş yakmaya çalışırlar. Odunlar da düşman olurcasına bir türlü ateş almıyor. Büyük bir uğraştan sonra önce küçük ve ardından büyükçe bir ateş yakmayı başarırlar. Her tarafta tipi var, fırtına durmak nedir bilmiyor. Gökyüzü kar yüklü bulutlarla dolu. Köyler yakın ve düşman güçleri var içinde. Bu kara kışta düşmanın çemberi içinde ateş yakılıyor. İlk insanın ateşi bulması kadar sevinçlidir arkadaşlar. Yakılan ateş kazanılan bir zaferin ateşi gibidir. Atalarımızın kutsallık derecesinde sevdikleri ateş, şimdi kahraman torunları için yaşamdır. Koruyan bir ana gibidir. Ateşin patlayan kıvılcımları, sanki ateşin gülümsemesidir. Ama yoldaşların içi derinden derine rahat değil. Yedi yoldaşları yoldadır. Yediler'i düşünmekten kendilerini alıkoyamıyorlar. Yediler şimdi nerede, ne zaman ulaşacaklar ateşe? Ha şimdi, ha şimdi diye diye vakit geçiyor. Ama yine de gelmek bilmiyor Yediler. Sanki zaman kavramı donmuş gibi saatler durmuş, dakikalar ilerlemek bilmiyor. Ya Yediler'e bir şeyler olursa? Ne olacağını insan düşünmek, yüreğine getirmek bile istemiyor. İnsan kabullenemiyor. Karamsarlık başını uzatmasına rağmen umut, hep umut galebe çalıyor. Böylesi anlarda insan doğasının bir hali midir, nedir? Olacakları değil de,

olmasını istediğini bekler. Gözlerle birbirine ve kendine sormamazlık edemiyorsun.

Altı yoldaş, Dörtler'e yakın bir yere varır. Yorgunluktan bitkin düştüklerinden daha fazla yürüyemezler. Bir iki adım atıyorlar ve ardından hemen düşüyorlar. Düşe kalka ancak o noktaya varmayı başarmışlar. Artık hareket edecek takatleri yok. Yağan karın altında, esen fırtınaya kendilerini siper ederek otururlar. Aşırı yorgunluk, uzun süreli uykusuzluk neticesinde istemeye istemeye uyurlar, bir daha uyanmayacaklarını bilmeden. Bu uyku son uykularıdır. Uykuya karşı ne kadar direnseler de göz kapaklarına düşen ağırlık baskın gelir. Dünyayı gören gözler kapanır. Üstlerinde ne bir battaniye, ne de bir naylon parçası. Habire kar yağıyor üstlerine. Kar bembeyaz bir battaniye olur üstlerinde ve bir tabaka yükselir. Kar bir kefen olur, tabut olur. Bu uyku bir ölüm uykusu...

En sonda yürüyen Arif yoldaş ise her iki gruba da yetişmez. Tek başınadır. O da çok yakındadır. Ama birbirlerini görmüyorlar. Birbirlerini arayacak durumda da değiller. Amansız hava koşulları aramaya olanak tanımıyor, arayan kayboluyor. Kaldı ki hepsi üç grup, bir anlamda kaybolmuşlar. Ama aynı zamanda bir çeşit varacakları noktaya da ulaşmışlar.

Arif yoldaş, aslen Malazgirtlidir. Malazgirt'te doğup büyüdü. 1991 yazında Şemdinli savaş pratiğine katıldı. Mavan Karakol baskını ve Xan Kürkê (Özgürlük Vadisi) direnişine coşkuyla katıldı. 1991-92 Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ni 3. Tabur'da gördü. 1992 atılımına güçlü hazırlanmak için kendisini alabildiğine yoğunlaştırdı. Yaşamda ilkeli, savaşta cesur, baskınlarda büyük bir saldırı ruhuna sahipti. Bezelê eylemine en önde saldırı içinde yer alarak katıldı. Yaşamda özveriliydi. Alçakgönüllü yapısıyla saygınlık yaratmıştı. Sürekli eylem ve görev dayatan özelliklere sahipti. Doğal sorumluluk anlayışıyla sorunları ortaya koyup çözüm yolunu dayatırdı. Gelişen ve daha çok gelişme vaat eden yapısından dolayı kısa bir zaman içinde manga komutanlığı görevine getirilmişti.

İşte şimdi Çarçele'nin başında deli fırtınayla boğuşuyor. Savrulan tipi her tarafını beyazlaştırmış, kardan silahlı canlı bir askere dönmüştü. Elleri ve ayakları şişmişti. Elleri ve ayakları artık bir şey tutmuyordu. Yoğun kar taneciklerinin saldırısına uğrayan gözleri artık eskisi gibi görmüyordu. Kalkmak istiyor kalkamıyor, yardım için olanca sesiyle bağırmak istiyor bağıramıyordu. Bu tarzda bir ölümü onuruna yediremiyordu. Arif yoldaş, partinin kendisine verdiği emeği düşünüyordu. Düşmandan sorulacak daha çok hesabı vardı. Ama şimdi ne yapabilir? Yarı yarıya donmuş bir vücut. Ne ölmüş, ne de yaşıyor. Ölümle yaşam arasında kıyasıya bir mücadele; adeta boğuşuyor. Fırtınanın Çarçele Dağı başında çıkardığı vahşi ses, bu boğuşmanın dile getirilmesi güç olan duygularının müziğidir. Silahıyla uğraşıyor, ama nafile! Eller beynin talimatını dinlemiyor. Çünkü eller ölmüş. İradesi dışında doğa tarafından adım adım işkence görürcesine şahadete ulaşmak O'na zor geliyor olmalı. Kendisini silahla vurmak geçiyor içinden, ama yapamıyor, elleri tutamıyor artık.

Dörtler tam da vakitte uyanırlar. Dörtler'in uyandığı an şafak vaktidir. Dörtler hayal-meyal Arif yoldaşı görürler. Dörtler'in elleri-ayakları şişmiş. Buna rağmen Arif'e doğru koşarlar. Ama bir de ne görsünler! Karların üstlerini kapladığı Altılar'ın silahları biraz görünür. Kafalarından geçirmek istemedikleri bir acı içlerine düşer. Acı giderek büyür, bütün güçleriyle karı eşelemeye çalışırlar. Kar azaldıkça bekledikleri yoldaşları bir bir donmuş olarak karşılarına çıkar. Nasıl bir an bu? Nasıl dayanılır böylesine bir acı sona? Nasıl yaşanılır artık? Bu duygularla iç içe neye uğradıklarına şaşırırlar. Ancak şahadet güç verir onlara. Kendi durumlarını böylece unuturlar. Birlikte kaldıkları, birlikte savaştıkları ve yaşadıkları yoldaşları karın üzerinde boylu boyunca uzanmışlar. Derinden derine ayakta kalan her bir yoldaş düşünceye dalar ve bütün anılar yıldırım hızıyla gözlerinin önünde geçer.

Mehmet yoldaş, Kobani'de gözlerini dünyaya açmıştı. Yaşıtları gibi büyümüş, partimizin geliştirdiği mücadelenin etkisinde kalarak, partiye sempati duymaya başlamıştı. Bir dönem bulunduğu alanda kitleler arasında faaliyet yürütür. Ancak savaş dışında kalmak O'na işkence gibi geliyordu. Gördüğü eğitimleri yeterli buluyordu artık. Savaşa katılma istemini partili yoldaşlara bildirir. İstemi kabul edilince 1991 yılında Kürdistan dağlarına ulaştı. Ve gerillayla kucaklaştı. Düşmanı kahreden eylemleri yaşam kadar seviyordu. 1991 yılında Mavan ve Wergenima karakolları baskın eylemlerine, Özgürlük Vadisi direnişine katılmış, ardından 1991-92 kış eğitim sürecinde 2. Tabur'da takım komutanlığı görevini yürütmüştü. Pratikte ta-

kım komutanının siyasi yardımcılığı görevini de yürütüyordu. Cesaret düzeyi Bezelê tabur baskını eyleminde doruğa ulaşmıştı. Çok sade ve olgun bir kişiliğe sahipti. Sorunlara çözüm getirmesiyle sevilip sayılan biri haline gelmişti. Zorluklar ne olursa olsun, sorunlar ne kadar yoğun yaşanırsa yaşansın asla darlığa düşmezdi, geniş düşünürdü. Bu yapısıyla olgun kişiliğin timsaliydi. Alabildiğine fedakardı. Her koşul altında yoldaşlarına hizmet etmek isteyen yüce bir pratiğin sahibiydi.

Bir diğer yoldaşın adı **Serxwebûn** (Ahmet DEMİR)'dü. 1975 yılında dünyaya gözlerini açarak Kürdistan'a merhaba demişti. Doğubeyazıtlıydı. Yurtsever bir aile ortamında yetişmişti. 1992'nin Mart ayında Zağroslar'da kısa bir eğitim gördükten sonra Xan Kûrkê alanına gitti. Çok canlı, atak ve girişkendi. Saldırı ruhu son derece yüksek, görevlere son derece bağlı, alabildiğine direngen ve yaşayan bir kahramandı. Bu soylu özelliklerinden ve Bezelê Taburu'na yönelik eylemdeki başarısından dolayı, karargah komutanlığı tarafından ödüllendirilmişti. İlk pratiğinde manga komutanlığı görevini üstlendi.

Ercan yoldaş ise Dersimliydi. 1991 sonbaharında gerilla saflarına katılmıştı. Çevik ve güçlüydü. Hep BKC silahını taşırdı. Diğer ferdi silahlar O'na küçük geldiğinden taşımak istemezdi. Düşmana karşı büyük bir kini vardı. Dersim'in ve bütün katliamların hesabını faşist Türk sömürgeciliğinden sormak istiyordu. Bezelê Taburu'na yönelik baskın eylemine coşkuyla katılmıştı. En zor ve dar koşullarda bile morali hep güçlüydü, moralsizliğe asla düşmezdi. Govende çatışmasında yaralı düşmüştü. Çatışma sürecinde ve sonrasında yaralı düştüğünü arkadaşlarından saklamıştı. Arkadaşları için bir cesaret ve moral kaynağıydı. Dersim ve İstanbul'da Türk kültürüyle büyümesine rağmen, asimilasyon etkilerini üzerinden öylesine hızlı atmıştı ki, Botan'la öylesine bir uyum sağlamıştı ki, O'nu görenler Botan'da doğup büyüyen biri sanırdı.

Bir diğer yoldaş da **Agit'ê Zer** yoldaştı. 1989 yılında askerlik yasasıyla saflara katılmıştı. Gürpınarlıydı. Oramar-Sate köyü civarında altı yoldaşıyla birlikte Saddam güçlerinin eline esir düşmüştü. Ekim 1989'dan 1991 baharına kadar Saddam rejiminin zindanlarında kalmıştı. 1991 baharında Güney Kürdistan'daki halkımızın ayaklanmasıyla birlikte boşaltılan zindandan O da çıkar. Zindandan çıkar çıkmaz hemen Xan Kûrkê'de eğitim gördü. Kendisini yeni dönemin görevlerine hızla hazırladı. Görevlere bağlı, çalışma disiplinine sahip, savaşçı özelliği yüksek olan bir yoldaştı. Botan halkının kişilik özelliklerini kendisinde yoğunlaştıran, PKK düşüncesiyle bunu biçimlendiren ve Bezelê eyleminde büyük bir katkı sahibi olan bir militandı.

Çiya yoldaş, Patnos ilçesinde doğup büyümüştü. 1991 Eylül ayında gerilla saflarına katılmıştı. Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ni 3. Tabur'da tamamladı. Ana hareketli birlikte, Gerdi yerel takımında görev yaptı. Savaş için yaşayan, kendisini tüm gücüyle savaşa veren atak ve çok cesur bir yoldaştı. Sınırsız bir fedakarlık ruhuyla doluydu. Yorulmak nedir bilmeyen bir özelliğe sahipti. Bir işi bitirdi mi diğerine hemen koşardı. Bezelê eyleminde üstün bir başarı sergiledi. Savaşta ortaya çıkan yetersizliklere karşı tavrı acımasızdı, hataları affetmezdi. Eylemlerde çok hassastı. İhmalkarlıktan, ürkeklikten nefret ederdi. Bir savaşçının bütün özelliklerinin tam tekmil olduğu bir insan aransaydı, bir arkadaşın deyişiyle bu Çiya yoldaştan başkası olamazdı. Normal günlük yaşamda son derece sakinken, savaş anında ise gerilmiş bir yay gibi olur ve fırtına gibi eserdi. Savaş anında bütün özelliklerini konuşturarak, bir kaynak gibi akar ve olumlu sonuca dönüştürürdü. Disiplinli, soğukkanlı, olgun ve devrimci ahlakın canlı bir sembolüydü. İşte bu dev savaşçının vücudu donmuş ve karın içinde öylesine durmuştu.

Altılar'ın altıncısı ise, Afrin'in Raco-Yekmale köyünde doğup büyüyen **Rêzan** yoldaştı. 1992 yılında gerilla saflarına büyük bir özlemle katılmıştı. İlk savaş pratiği Şemdinli alanı oldu. Fiziki olarak zayıf olmasına rağmen büyük bir inat ve direnme gücüne sahipti. En zor koşullarda bile fedakarlığı ve güçlü iradesiyle ayaktaydı. Yoldaşları arasında sevgi ve saygı kazanmıştı. Şehit düştüğü ana kadar hiçbir yoldaşı kendisinden acı bir söz duymamıştı.

Vücutları Çarçele'nin zirvesinde donan yoldaşların sıcak anıları bir film şeridi gibi hızlı hızlı gözlerinin önünden geçti Dörtler'in. Belki uyuyorlar, belki yaşıyorlar düşüncesiyle adlarını bağırdılar, çağırdılar. Nafile... Dörtler karlı kollarını yastık yapıp başlarını kaldırdılar. Nafile... Can başlarından gitmişti. Uçup göçmüştü göğüs kafeslerindeki yaşam kuşu.

Dörtler'den ikisi Arif yoldaşın yanına gitti. Fırtına içinde yarı cansız, yarı yaşayan halde ölümle boğuşan Arif yoldaş, yanıbaşına giden iki yoldaşına bakıp durdu. İki yoldaş, belki kurtulur diyerek Arif yoldaşı dövmeye başlar. Dövdükçe döverler. Arif yoldaşın yaşaması için dövülmesi gerekiyordu. Yoldaşları O'nun yaşamasını

O'nu dövecek kadar istiyorlardı. Duygusallıkla o an hareket edilemezdi. Yaşaması için ne lazımsa o yapılacaktı.

Arif yoldaşı yürütmek için ayağa kaldırıp koluna girerler. Fakat hareket edemez. Donmuş, ölmüş vücudu. Otururlar, süzerler kendisini, hala yaşıyor. Ama bu uzun sürmez. Kim bilebilirdi ki, bu biçimde başlayacak ölümü, bu biçimde başlayacak sonsuz yaşamı. Kurtarmak isteyen yoldaşlarının kolları arasında şehitler kervanına katılır. Böylece Çarçele bir can daha alır.

Dört yoldaş güçlükler içinde Arif yoldaşın cenazesini Altılar'ın yanına taşırlar. Her birinin silahını yanıbaşlarına uzatırlar. Yaşamlarını kardan ve tipiden koruyan bir tek naylon parçalarını da örterler Yediler'in üzerine... Doğal tarzda saygı duruşunda beklerler bütün Kürdistan şehitleri için.

Dört yoldaş, herhangi bir köye ulaşmak için yola çıkar. Giderler, ama yol bitmez. Gökyüzü ve yeryüzü kar tabakalarıyla kaplı. Tipi durmuyor. Nice zaman sonra bir ışık görürler. Köydür diye Dörtler, ışığa doğru giderler. Işık bir deniz feneri gibi çeker onları. Işığa varmaya az zaman var. Dişlerini tırnaklarına takarak güç bela yaklaşırlar. Yürüme takatleri de azaldıkça azalmış. Ama ne de olsa ışığın olduğu evde dinlenecekler! Açık olan büyük bir kapıdan içeri girerler. Ama avlu çok büyük ve çok geniş. Birkaç adım daha atarlar. Bir de karşılarına ne çıksın: Atatürk!

Zulmün, vahşetin ve binbir acının sembolü olan Atatürk'ün büstüyle karşılaşırlar. Buranın bir Kürt evi olmadığını, bir karakol olduğunu farkeder etmez geriye çekilirler. Silahlı dört kişinin kendilerine doğru geldiğini gören nöbetçi askerler ise, nöbetçi kulübesinden geriye doğru kaçıp ateş ederler. Birden ne olup bittiğini anlamadan bütün karakol can endişesiyle gelişi güzel ateş eder. Nöbetçi askerler kendi kendilerinden kuşkuya düşerler. Gördükleri hayal miydi, yoksa gerçek miydi? Hayal olsa gözleriyle bu kadar canlı, hareketli görmezlerdi. Gerçek ise, bu kış-kıyamette bu nasıl bir gerçek?

Düşman güçleri düşüne ve korka dursun, dört yoldaş omuz omuza sürdürürler yolculuklarını. Oldukça üşümüş, acıkmış ve yorulmuş bir halde ilerlerler. Nihayet bir eve varırlar. Onlara kapı açılır. Ev sakinleri bu beklenmedik misafirler karşısında hayrete düşerler. Davet derler içeri. Ayaklarına yapışan ayakkabıları zorlaya zorlaya çıkarırlar. Sobayı ateşledikçe ateşlerler. Çay ve yemek getirirler önlerine. Sıcak ve candan sohbet ederler. Ev sakinleri meraklı bakışlarla hep süzerler Dörtler'i. Şişen ve moraran ayaklara, ellere ve yüzlere bakarlar. Can kulağıyla dinlerler, dinlemeye doymazlar. Dörtler anlattıkça anlatırlar yüzyıllardır halkımızın çektiği ızdırabı, ihaneti ve devrimin kudretini. Donmaktan kurtulan Dörtler, Diyarbakır zindanında kendilerini yakan Dörtler'den bir süre önce donan Yediler'e kadar anlatırlar. Bu halkın kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur derler. Parçalandıkça parçalanan, soykırımlardan geçirilen, zindanlara doldurulan bu halk için ölmek, yaşamaktan daha güzeldir. Bu halkın uğruna ateşlerde yanılır, karda donulur, nehirlerde boğulur. Bu halk hepimizin ailesi, bu ülke hepimizin evidir, diye her şeyi anlatırlar. Sonra uyurlar.

Birdenbire kaldırıldılar uykudan. Dörtler gözlerini açar açmaz karşılarında bir çete görürler. Şimdi silaha mı sarılsınlar, yoksa konuşsunlar mıydı? Yoldaşlardan etkilenen çete hemen konuşmaya başlar: "Askerler köye girdi. Askerler köyden çıkana kadar sizler evden çıkmayın. Bana güvenmezseniz de, ben yine sizi ihbar etmeyeceğim..."

Askerler köyden ayrıldıktan sonra bir grup köylü düşer önlerine. Kardan yolu açarlar. Dörtler haber alır, yakın bir mesafede kamp var. Artık yolu da bilirler. Yoldaşlarının yakın olduğunu bilmenin, onlara bir an evvel ulaşmanın tarifsiz sevinciyle adeta koşarak yol alırlar. Ve kısa bir süre sonra ulaşırlar yoldaşlara. Telsizlerden Yediler'in şahadeti konuşulur, acı haber yayılır her tarafa.

Govende, Goste ve Besta'ya bakan Çarçele! Yedi seçkin yoldaş, yedi kahraman sana emanettir. Onları her türlü kötülükten ve vahşi hayvanlardan koru. Onların anılarına bağlılığın bir gereği olarak savaşı daha da yükselterek tırmandıracağız. Yediler'i ve bütün şehitleri büyük bir halk zaferine dönüştürmek için yaşayacağız. Onlar kurtuluşumuzun fenerleridir.

ÇARÇELE'YE DAVET EDİYORUM DÜNYAYI

Ağrı' dan uçtu coşkuyla
Afrin, Van
Muş, Kobani ve Dersim' den
yedi kanatlı yiğit
yeni bir dünyayı taşımak için düştü yola
Özgürlük Vadisi' nden
Kulak kabart sarsılan gökyüzü
dönen dünya
Bak tipi kesti yolu
fırtına kudurmuşcasına esiyor
Burası Çarçele
kasırga cehennemi
Ne bir ambülansım var şimdi
ne de kardan giysilerle koşuşturan hemşireler
yoldaşlarım can veriyor Çarçele' de
çırpınan kollarımda çığlık çığlığa
tüylerim diken diken
Nasıl etsem de sustursam
söyleyin ne olur
Tabur tabur ordular salsam üstüne
yağmur gibi yağdırsam kurşunları
doludizgin estirsem bir savaş kıyameti
biliyorum susmazsın
Ah o gün kopan deli fırtına
biliyorum duymazsın bile
Dört mevsim kardan gelinlik dağları
yabani keçilerin, kurtların bahçesi
ah Çarçele ölümsüzlük çığlığım
vahşi tabiat parçamız
çıldıran bir gökyüzünün altında
kardan mezarları içinde yedi canım
silahları
el bombaları
ve sırt çantalarıyla
Sırt çantalarında özgürlük yemişleri
silahlarının içinde taşırlardı ormanları
yeni şehirleri fethetmeye yürüyen
Şemdinli' nin özgürlük bayrağı yediler
Davet ediyorum dünyayı
gelin alın kucak kucak Çarçele' den
yeni dünyanın yıldızları çarşıları
ve işte fabrikaları
koşsun milyonlarca çocuk kanatlansın
Müjdeliyorum analara
Çarçele' ye ayak basan çocuklar büyür
kırmızı bir gül gibi açar şafak gözlerinde körlerin
şakır şakır açılır dilleri dilsizlerin
duymaya başlar sağırlar
getirin ölülerinizi Çarçele' ye

Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlılığını canıyla kanıtladı

Adı, soyadı: **Siraç Ali ŞAKİR**
Kod adı: **Sabır**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Başur, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Eylül 1992, Bestler**

Siraç yoldaş, küçük Başur'da yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak 1974 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu bulunduğu yerde bitirir. Ancak devlette kaydı olmadığından okula devam edemez. Çalışmaya başlar. Küçük yaşta yapılan haksızlıklara, baskılara karşı büyük tepki duyar.

Bulunduğu alanda parti faaliyetlerinin artmasıyla birlikte partiyi tanımaya başlayan Siraç yoldaş, hiç tereddüt etmeden parti faaliyetlerine katılır. 1990 yılının sonlarına doğru siyasi faaliyetlerde aktif olarak yer alır. Siraç yoldaş, düşmana olan kinini Kürdistan'ın doruklarında haykırma isteğiyle doludur. Bu düşünceyle partiye, ülkeye gitme yönünde isteklerde bulunur ve isteği parti tarafından uygun görülerek 1992 Newroz'unda ülkeye giriş yapar.

İlk olarak Behdinan bölgesine gider. Burada Şehit Mustafa Yöndem Kampı'nda askeri ve siyasi eğitim görür. Fedakarlığı, dürüstlüğü ve cesaretiyle yoldaşları arasında saygın bir yer edinir. Yoldaşlarına her türlü konuda yardımcı olmaktan kaçınmaz, kampta moral kaynağı olur.

10 Eylül 1992 tarihinde bir grup yoldaşıyla yürüyüş halindeyken düşmanın döşediği mayına basan Siraç, yoldaş ağır yaralanır. Son nefesine kadar "Biji Serok Apo, Biji PKK, Ben Mazlumların, Kemallerin direnişlerini hiç unutmadım, unutmayacağım" sözlerini ağzından düşürmeyen yoldaşımız partisine, Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlılığını canıyla kanıtladı. "Erken şehit düşmek istemem, çünkü yerine getirmem gereken görevleri layıkıyla uygulayamadım" diyen yoldaşımız çok kan kaybetmesi sonucu şahadet mertebesine ulaştı.

Söz veriyoruz sana Siraç yoldaş; yolunuz yolumuzdur. Kanımızın son damlasına kadar savaşacağız, direneceğiz. Silahlarımız bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratana kadar susmayacak!

Çatak şehitlerinin intikamı zaferi sağlamakla mümkündür

Adı, soyadı: **Hüsnü SUSOR**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Bafê köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1992, Çatak**

İdil'in Bafê köyünde 1972 yılında doğan Mazlum yoldaş, 1991'de ARGK saflarına katıldı.

Katılımından sonra Botan Eyaleti, Garısan-Pervari-Çatak mıntıkalarında faaliyetlere katıldı.

28 Eylül'de Çatak mıntıkasındaki Xawiştan çetelerine yönelik eylemde şehit düştü.

Şehitlerimizin intikamı ancak zaferi sağlamakla mümkündür. Şehitlerin mücadelesi zaferi yakalama savaşımımızdaki rehberlerimizdir.

Anın önünde saygıyla eğiliyoruz!

Adı, soyadı: **Halil BULUT**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari-Hosyan köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1992, Çatak**

Cemal yoldaş, Pervari'nin Hosyan köyünde 1972 yılında dünyaya geldi. Mala Seyda aşiretine mensuptur. 1989 yılında askerlik yasasıyla saflara alınır. Bir süre Pervari ve Çatak mıntıkasında gerilla faaliyetlerinde kaldıktan sonra Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına giderek eğitim görür. Daha sonra tekrar Kuzey Kürdistan'a giriş yapar ve Botan Eyaleti II. Bölge faaliyetlerine katılır.

1992 bahar sürecinde kısa bir süre Ana Karargah ülke içi bölümü bünyesinde kalan Cemal yoldaş, en son düzenlemede Kuzey Botan Eyaleti I. Bölge Pervari-Çatak Takımı bünyesinde faaliyet yürütür. Faaliyetleri boyunca manga komutan yardımcılığı ve manga komutanlığı yapar.

28 Eylül 1992 tarihinde Çatak mıntıkasında bulunan ve çete olan Xawiştan aşiretine yönelik düzenlenen baskın eylemi sırasında kahramanca çarpışarak şehitler kervanına katılır.

Ardında yaban gülleri
Artık soğuğun kuşları tanısın beni
Poyraz kefen olsun bana, gökyüzü toprak
Ya ölünür ya kalınır bilmem ki

Adı, soyadı: **Aziz KILIÇ**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Nerex köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1992, Çatak**

Şırnak'ın Nerex köyünde 1975 yılında dünyaya gelen Aziz yoldaş, ilkokulu kendi köyünde bitirdi. Zorlu yaşam mücadelesi içinde Şırnak Kömür Ocakları'nda uzun yıllar kömür işçiliği yaptı. Bu arada Bestler ve Cudi mıntıkalarındaki gerilla gruplarıyla sürekli ilişki içinde oldu.

1992 yılında ARGK saflarında Aziz kod adıyla savaşan abisinin şehit düşmesi ardından gerilla saflarına katılarak O'nun silahını kuşandı ve mücadelesini devam ettirdi. O'na ve tüm şehitlere verdiği sözün sorumluluğuyla savaşa yöneldi.

Eğitimini Kuzey Botan Eyalet Karargahı bünyesinde tamamlayan Aziz yoldaş, eğitim sonrası yapılan düzenlemede Kuzey Botan Eyaleti I. Bölge Pervari-Çatak takımı bünyesnde yer aldı.

28 Eylül günü Çatak mıntıkasında Xawiştan çetelerine yönelik düzenelen eylemde şehitlere bağlılığının verdiği ruhla kahramanca çarpışarak şehit oldu.

Bizler de bu bağlılığın verdiği ruhla şehitlerin silahını asla düşürmeyeceğimizin sözünü bir kez daha veriyor.

Anın mücadelemize önderdir!

Şehitlere bağlılık özgürlük yürüyüşüdür!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Oramar**

1987 yılında askerlik yasasıyla saflarımıza katılan İsmet yoldaş, mücadele içerisindeki onca pratik katkılarına rağmen, partiden aldığı militanlık ölçüleri içerisinde mütevazi davranışlar sergiledi. Askeri yönü oldukça gelişkin olan İsmet yoldaş, sakinliği, yüzünden eksik olmayan tebessümü ile yoldaşları arasında saygın bir yer edindi.

İsmet yoldaş düşmanın dayattığı yoksulluğun, düşürülmüşlüğün, ezik geçen yıllarının intikamını alırcasına pratiğe yönelmekteydi.

Bestler'de ilk pratiği esnasında çektiği şiddetli başağrıları yüzünden tedavi olmak amacıyla Çukurca alanına gider. Eylemlerden ayrı düşmek O'nu çok üzmektedir. 1992 baharında Oramar pratiğine katılır. Bu alanın fazla bilinmemesine rağmen grubun öncüsü olma sorumluluğunu üstlenir.

Ancak giderek şiddetlenen başağrıları İsmet yoldaşın yakasını bırakmamaktadır. İsmet yoldaş iradesine öyle bir sahiptir ki, açlık, susuzluk, doğa koşullarının zorluğuna eklenen bu ağrılar O'nu asla yıldırmaz, pratik faaliyetlerden uzak kalmak istemez.

İsmet yoldaş beynindeki rahatsızlık nedeniyle beklenmedik bir zamanda şahadete ulaşır.

İsmet yoldaş şehitler ordusundaki yerini aldı. Biz de onlara verdiğimiz sözü yerine getirmek için savaşa devam edeceğiz!

Alican yoldaş, halkımızın yüreğinde direnişiyle yaşıyor

Adı, soyadı: **İlhami ASLAN**
Kod adı: **Alican**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Kewix, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1993, İdil Kefşenê köyü**

Alican yoldaş, 1970 yılında dünyaya geldi. Ailesinin maddi yönden zor durumda olması nedeniyle ilkokuldan sonra okuma olanağı bulamadı.

Yezidi dininin benimsendiği bir ortamda büyüyen Alican yoldaş, tüm olumsuzluklara rağmen Kürtlük özelliklerini kaybetmez. Yurtseverlik özü aile ortamında bulunmaktadır.

Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla bir süre çobanlık ve başka işler yapan Alican yoldaş, 1986 yılında ailesiyle birlikte Almanya'ya göç eder. Ancak vatan hasretini, Kiwex'in dağlarını hep yüreğinde saklar. Almanya'nın asla kendisine vatan olamayacağını ve bu alandaki yaşamın yozluğunu bilince çıkarır. Bir süre çeşitli işlerde çalıştıktan sonra mücadeleye ilgi duyar. Ulusal kurtuluş mücadelesini, onun öncü gücünü tanımanın çabasına girer. 1991 yılında saflara katılır. Daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek eksik ve yetmezliklerinin üzerine, partinin sunduğu imkanlarla gider. Eğitim sonrası ülke pratiğine yönelir. İdil alanında görevlendirilir. Mardin alanında önemli çalışmalarda bulunur.

Yürüttüğü çalışmalar sırasında 3 yoldaşıyla beraber düşmanla çatışmaya girer. Çatışmalar sırasında mermileri tükenen yoldaşlarımız, PKK militanlarına yakışan bir kararla, düşmanın eline sağ geçmemek için el ele tutuşarak kendilerini imha ederler ve şehitler kervanına katılırlar.

Anın mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Nizamettin DURAN**
Kod adı: **Avareş**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Salhe köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1993, İdil-Kefşine köyü**

Nizamettin DURAN (Avareş) yoldaş Midyat'a bağlı Salhe (Barıştepe) köyünde, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1972 yılında dünyaya geldi.

Köyüne giden gerillalardan ulusal kurtuluş düşüncelerini öğrenen ve gerillalardan çok etkilenen Avareş yoldaş, Kasım 1991'de gerilla saflarına katılır. Güney kampında 6 ay askeri ve siyasi eğitim görür. İhanete karşı savaşta (Güney Savaşı) yer alır. Savaş sonrasında faaliyetler için gittiği İdil alanında, Kefşine köyü yakınlarında 2 yoldaşıyla birlikte düşmanla çatışmaya girer. Çatışmada 16 düşman askerini ve 1 düşman üsteğmenini öldürürler. Ancak mermilerinin bitmesi üzerine 3 yoldaş bombalarının pimini çekerek şehitler ordusuna katılırlar.

Dicle'de
Kan rengi hasretin kuruyan dudaklarına
bir yağmur damlası düştü.
Yüreğime düşen ateş parçası
nasıl yangın yerine çevirmişse bedenimi;
sevdama yakılan türkülerin halayında,
günü öyle karşıladı yaşam.
Yaşam zahmetli
Yaşam zor
Yaşamın dörtbir yanı
mavzer ayaklanması!
Zindan kere zindan,
Botan kere Botan'dır yaşam.
İşte şimdi haykır dağdoruklarına öfkeni,
Öyle haykır ki
Öfkenin depreminde şehitler gülümsesin.

Bağımsızlık şehitleri Ahmet ve Agit yoldaşları unutmayacağız

Adı, soyadı: **Ahmet NAYCİ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Mart 1993, Silopi**

Ahmet yoldaş, 1988 yılında parti ile tanıştı. Tanıştıktan sonra lisede bulunduğu sırada öğrenci arkadaşları arasında lise komitesini kendi çabalarıyla kurdu. Bir komitenin yapması gereken görevleri, sorumlusu olduğu komitede fazlasıyla yerine getirdi. Bu arada parti ile ilişkilerini geliştirdi. Liseyi bitirdikten sonra parti ile iç içe girdi. Partinin şehir çalışanlarıyla, şehir içi eylemlere başladı. Şehirde bulunan ajan, kontr-gerilla ve hizbi-kontrayla ilişki kuran kişileri tespit etmeye başladı. Gece yakaladığı bu kişileri birer birer sorgulamaya çekip hakettikleri cezaya çarptırdı. Bunun örnekleri çoktur. Ahmet yoldaş halkı ve toprağı için bu tür eylemlere ta ki canını feda edinceye kadar devam etti.

11 Mart 1993 tarihinde Silopi'de görev başındayken şehitlik mertebesine yükseldi. O'nu mücadelemizde yaşatacağız.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz...

DEŞ

Deş...
deş bu sancılı karnımı,
bak gör
neler var içinde:
İsa'dan önce beşyüz elli,
binbeşyüz ondört,
ondokuzuncu
ve yirminci yüzyıl.
Üçbin yılın
sarılmamış yaralarıdır bunlar.
Dikiş tutmaz,
kabuk bağlamaz,
rahat bırakmaz beni.

Komadaydım Lozan yirmiüçte,
başımda çakallarım.
Onlar çınlatırken kadehlerini,
bir ben bilirim
kör bıçaklar altında
nasıl inlediğimi...
Uzattılar beni
neşterin altına,
bedenimi
ikiye, üçe
dörde parçaladılar.

Doğradılar paramparça.
Bense kör,
sağır ve dilsiz.
Dalaştılar
Musul-Kerkük petrolümde
boğaz boğaza.
O iğrenç kavgadaydılar
güney koynumda.
Ve ben sahipsiz,
ben kimsesiz,
ben çaresiz...

Ama dayandım,
direndim,
sıktım dişlerimi
kan-ter içinde.
Çünkü dönüşmek istemedim
sapsarı bir cesede
tarihin morgunda.
Soyum kurumasın
yaban ellerde.

Kızlarım, oğullarım
yetim kalsın istemedim.
Bağrıma bastım yavrularımı
bugüne dek getirdim.

Üşüyorlardı soğuktan
nefretimle ısıttım.
Kesilmiştim sütten
emzirdim sade suyla.
Taş kaynatıp içirdim
sıcak çorbadır diye...

Adı, soyadı: **Agit ZİNK**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Mart 1993, Silopi**

1984 yılında parti ile tanıştı. İkamet ettiği Sağe köyünde partiye kuryelik, milislik görevini yerine getirdi. Bu görevini yerine getirmeye çalışırken itirafçılar tarafından yapılan ihbar sonucu Silopi'de yakalandı. Şırnak'ta yapılan ağır işkencelere karşı sonuna kadar direndi. Bir şey elde edemeyen düşman, O'nu bırakmak zorunda kaldı. Silopi'de parti ile ilişkilerini geliştirdi. Şehirde bulunan gerillalarla beraber şehir içinde bulunan ajan, kontr-gerillaya karşı eylemlere katıldı. Yakalamış olduğu bu kişileri sorgulama sonucu, hak ettikleri cezaya çarptırdı. Agit yoldaş evli ve dört çocuk babasıydı.

11 Mart 1993 tarihinde göreve yönelirken coşkulu yönelmişti. Bu görevi esnasında şahadet mertebesine ulaştı. Onun yükseltiği direniş bayrağını zaferin burçlarına dikeceğiz.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz...

Yılmayan bir militanı doğa felaketinde şehit verdik

Adı, soyadı: **Ahmet ÖZKAN**
Kod adı: **Botan, Emin**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç-Urfa, 1 Nisan 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1993, Bestler-Botan**

Bir devrimcinin kabullenmekte en çok zorlandığı bir şahadet olayı, hiç kuşkusuz doğa felaketidir. Bugüne kadar onlarca devrimci-yiğit militan, doğanın amansız koşullarında yaşamını yitirerek şehitler ordusuna katılmıştır. Hiç kabul etmeyeceğimiz bir şahadet biçimi de olsa, Kürdistan gerçeğinin acımasız koşulları göz önüne alındığında, doğa koşullarına karşı da amansız bir mücadelenin yürütülmesi gerektiği kaçınılmazdır. Doğa koşullarına karşı mücadelede dikkatli, duyarlı, tedbirli olmak ve içinde bulunulan alanın özelliklerini ayrıntılı bir biçimde bilmek, en önemli silahlardandır. Ama düşmana karşı savaşım yürütürken, çoğu kez dikkat etmediğimiz hususlar oluyor. Bunlar da kaçınılmaz olarak istenmeyen bir biçimde şahadet olaylarını beraberinde getirmektedir. Bugüne kadar çok sayıda parti militanının şehit düştüğü bu olaylardan biri de, halkımızın ve partimizin yiğit neferlerinden biri olan Ahmet yoldaşın suda boğulmasıdır.

1 Nisan 1968 yılında Suruç'a bağlı Mızıbıl köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet yoldaş, ailesinin Suruç'a göç etmesiyle burada büyür. İlkokul, orta ve liseyi Suruç'ta bitirdi. Başarılı bir öğrenci olduğu gibi, Türk-Kürt çelişkisini, öğretmen ve öğrenciler arasında yaşanan sorunlarda gördü, buna karşı kendi ulusal kültürüne daha çok sarıldı. Okul yıllarında spora çok meraklıydı. Bu nedenle hep futbol takımında profesyonel olarak oynadı. Ahmet yoldaş, okuldayken savcı olmak istiyordu. Bunun nedeni kendisine sorulduğunda, "İnsan haklarını savunmayı çok istiyordum. Bunun en uygun yolunun da savcı olmak olduğunu sanıyordum" diye cevap verir. Ancak daha sonra bu kararından vazgeçerek devrimci olmaya karar verir.

O'nu, devrimci olmaya, öncü bir militan olarak savaşmaya teşvik eden en önemli etkenlerin başında, ağabeyi İsmet ÖZKAN yoldaşın 1978 yılında parti saflarına katılması, direnişçi kişiliği ve Filistin halkıyla omuz omuza, partinin direniş çizgisini temsil ederek 1982 Haziran'ında İsrail siyonizmine karşı savaşta şehit düşmesi gelir. Ayrıca babasının uzun süreden beri Avrupa'da çalışma yürütmesi kendisini etkiler. Abisinin ve babasının parti çalışmaları içinde bulunması, düşmanın aileye şiddetli bir biçimde yönelmesini de beraberinde getirir. 12 Eylül faşist cuntasının Kürdistan'da estirdiği terörden nasibini en çok alan ailelerden biri de Ahmet yoldaşın ailesidir. Polis güçlerinin sık sık evlerini basarak işkencelere başvurmasına, annesine yapılan hakaretlere tanık olan Ahmet yoldaş, bunun psikolojik olarak kendisini çok etkilediğini ve bu nedenle Suruç alanında bulunduğu yıllarda parti çalışmalarına katılamadığını, ancak fırsat bulduğunda propaganda yapmakla sınırlı kaldığını anlatır, partiye sunduğu bir raporunda.

Ahmet yoldaş, belli bir yaşa ulaştıktan sonra bir dönem şoförlük yapar. Babasının gönderdiği maddi katkıyla yaşamını sürdüren ailenin, maddi açıdan herhangi bir sorunu olmaz. Ahmet yoldaş olgun bir çağa geldikten sonra çalışmaya başlar. Bu çalışma süresi kısa olur. 1989 yılında parti saflarına katılması için, babası tarafından Almanya'ya götürür ve Ahmet yoldaş, kısa bir dönem Avrupa'da kalır. Botan kod ismiyle çeşitli sahalarda cephe çalışmalarını yürütür. Kısmen eğitim görür ve kendisini geliştirmeye çalışır.

1990 yılının ilk aylarına doğru

Üç kardeş... üç yoldaş... ve vatan uğruna üç şehit...

İsmet ÖZKAN

Şıxo ÖZKAN

Ahmet ÖZKAN

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Birçok eğitim devresine katılır. Askeri-siyasi alanda güçlü eğitimlerden geçer. Parti çizgisini kavramaya çalışır. Taktik önderlik sahasında yetkinleşmeyi kendisine hedef alır. Mücadelenin sorunlarını araştırır, parti değerlendirmeleri temelinde çözüm yollarını bulmaya çalışır. Bunun militanlaşmakla mümkün olduğunu kavrar. Partiye sunduğu bir raporunda, düşüncelerini şöyle anlatmaktadır:

"Bu geçen eğitim sürecinde hem kişilik alanında taşıdığım yanılgılar ve hem de eğitimde katettiğim mesafe açısından sorunların bilincine ulaştım. Bu geçen eğitim devresinde Parti Önderliği'nin taktik önderlik sorunlarına ilişkin yaptığı güçlü çözümlemeler ışığında çizgiyi tutturma gerçeğini yaşadım. Kendi açımdan, çok güçlü bir süreçten geçtiğimi söyleyebilirim. Özellikle Parti Önderliği'nin çözümlemelerindeki eleştiriler temelinde dönemi ve taktik önderliği çok geriden takip ettiğimi, sarfettiğim çabanın yetersiz olduğunu gördüm. İlk dönemlerde yaklaşımım, bu alanda biraz bilgilenip gider ülkede savaşırım tarzındaydı. Oysa dönemin savaşçılara değil, taktik önderlere ihtiyacı vardır. Taktik önderlik sahasında yetkinleşmek için bu sahayı en iyi bir biçimde değerlendireceğim...

Ben, özellikle siyasallaşmak için elimden geleni yaptım. Kişilik dönüşümü ve sınıf dışı anlayışlara karşı mücadele sorununu bilince çıkardım. Benim en büyük çabam çizgiyi tutturmak, daha çok öncülük konumunda kendimi yetkinleştirmektir. Önderlik sahasında, cephe örgütlenmesinde ve daha çok da mücadelenin gelişmesi için ordunun büyütülmesinde üzerime düşen sorumluluk nihai hedefimdir..."

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi açıdan gelişmeyi yaşayan ve yetkinleşen Ahmet yoldaşın sorunu artık pratikte yetkinleşme sorunuydu. Bu temelde 1990 yılının sonlarına doğru ülke pratiğine bir grup yoldaşıyla birlikte yöneldi. Akademi'den ayrılırken yoldaşlarına son sözünü verdi. Eğitim taburundaki yoldaşlarıyla tek tek tokalaştıktan sonra verdiği son söz şöyleydi:

"Ben, yaklaşık on aya yakındır Akademi alanındayım. Partiyi geçmişten beri tanıyorsam da, bu tanıma yüzeyseldi. Partiyi esasen Akademi sahasında tanımaya başladım. PKK yaşam tarzını, militan kişiliği, insanlığı burada öğrendim. İlk dönemlerde belli bir zorlanmayı yaşadıysam da arkadaşların yardımıyla ve Parti Önderliği'nin eleştirileriyle güçlendim. Militanlaşmada belli oranda çaba sarfettim.

Akademi sahasında tarihi süreçler yaşandı. II. Ulusal Konferans ve IV. Kongre süreçleriydi bunlar. Bunların verdiği güçle ülkeye yönelebilecek gücü kendimde buluyorum. Ülkede parti çizgisi temelinde, parti kişiliğini temsil edebilme gücünü kendimde görüyorum. Bu temelde başta partiye, Parti Önderliği'ne, dağ ve zindan direnişçilerine, devrim şehitlerine, Kürdistan halkına ve hazır bulunan tüm arkadaşlara söz veriyorum..."

1990 yılının Ekim ayı sonlarında ülkeye giden Ahmet yoldaş, bir dönem Botan alanında sıcak savaşın içinde kaldı. Botan'da kaldığı süre içerisinde Gabar alanında bölge yönetimi ve takım komutanlığı görevini başarıyla yerine getirdi. Düşman güçlere karşı geliştirilen birçok eyleme de, bir komutan olarak damgasını vurdu. Başarılı pratiğinden dolayı 1991 yılında Garısa alanında görevlendirildi. Garısa'da kaldığı süre içinde, yine takım yönetiminde yer alarak görev ve sorumluluklarını layıkıyla temsil etmeye çalışır. Burada da önemli tecrübeler kazanan Ahmet yoldaş, 1992 yılında bu kez Bestler alanına döner ve burada yine ileri düzeyde sorumluluklar üstlenerek görevlerini yerine getirmeye çalışır. Kararlı, atik, fedakar, çalışkan olan ve yoldaşları tarafından oldukça sevilen Ahmet yoldaş, sorumlusu bulunduğu grupla bir görevi gerçekleştirmek için Bestler'e giderken, bir su yatağının geçişi sırasında bir yoldaşıyla birlikte suya kapılarak Mayıs 1993 tarihinde şehit düşer.

Ahmet yoldaşın yaşam ve mücadelesi her zaman görevlerimizi yerine getirmede bizlere bir talimat olacaktır!

Mazlum halkımızın intikam kılıcı

Adı, soyadı:....
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **4 Mayıs 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Çukurca**

İnsanlık tarihinde yaratılan her gelişmenin bir bedeli olmuştur. Kürdistan'da bitiş noktasına getirilen insanlığın çıkış bulması, gelişip serpilmesi büyük bedellerin verilmesiyle mümkün olabilirdi. Bu açıdan Kürdistan'da ulusal değerlerin gelişim doğrultusuna sokulması, paha biçilmez değerdeki şehitlerimizin soylu çabaları sayesinde olmuştur. Şehitler halkımızı ve insanlığı yüceltirken, onurlandırırken, bize düşen de şehitlerin izinden yürüyerek, onların yüce amaçlarını hayata geçirmektir.

Yüceltici, kıvanç verici olduğu kadar oldukça da ağır bir dönemin içinden geçiyoruz. Her gün düşman kurumlarını ortadan kaldırmanın sevindirici haberlerini almanın yanısıra bize ağır gelen haberler de bulunuyor. Azad yoldaşın şahadet haberi de bunlardan biri.

1969-Iğdır doğumlu olan Azad yoldaş, ilk ve orta öğrenimini doğduğu yerde tamamladı. Ekonomik açıdan durumları iyi olmasına rağmen, kendisini gençlik yıllarında Türkiye metropollerinde bulur. Gittiği büyük şehirlere uyum sağlayamaz ve ulusal kurtuluş mücadelesine orada ilgi duyar. Yani her şeyiyle metropollerle çelişkidedir. Zaten gelişen mücadeleye ilgi duymasını sağlayan etmenler, gördüğü eşitsizlikler, haksızlıklar ve kölelik koşullarıdır. Bu amaçla üniversite çevresinde tanıştığı gençlerle bu yönlü tartışmalarını yoğunlaştırır. Ulusal bilinçlilik yönü derinleşmeye başlar. Ülkesindeki motor gücü olan gerilla savaşı da buna eklenince -ki onunla bağlantılıdır- bildiklerini pratiğe döküp emek sahibi olmaya ve düşmandan da elinden geldiğince halkının intikamını alma kararını iki arkadaşı ile birlikte verir.

4 Mayıs 1990'da verdikleri karar sonucu Azad yoldaş arkadaşları ile birlikte gerillaya ulaşır. Azad yoldaş o kadar pratik coşkuyla doludur ki, gerillaya ulaştıkları sırada ülkeye yönelmek üzere olan pratik grubuna büyük bir istemle katılmak istemişti. Ancak arkadaşların, "size şimdilik gerekli olan şey parti eğitimidir" sözüne anlayışla yaklaşmış, ikna olmuş ve bu yönlü ne kadar ağırbaşlı olduğunu göstermiştir.

Xan Kürkê'deki eğitim kamplarında ilk başlarda fiziki anlamda biraz zorlansa da, aldığı parti eğitimiyle daha bir yetkinleşmiş, olgunlaşmış ve yeni bir kişilik yaratmada başarılı olmuştur. 1991 yılı Şemdinli pratiği ile küçümsenmeyecek bir gelişme göstermiş ve kendini artık kuşatılamaz bir kale haline getirmiştir. Azad yoldaş kısa sürede uyumlu, yaratıcı ve cesur kişiliğiyle sorumluluklar üstlenmeye başlamıştır.

1992 yılı kış eğitimi sırasında sorumluluğu daha büyümüş ve takım komutanı olmuştu. Kapsamlı eğitimden O da kapsamlılaşarak çıkmıştı. Siyasi bilincini askeri sanatla bütünleştirebiliyor ve bu yönlü çabaları çok açıkça görülebiliyordu.

Bahar düzenlemelerinde hudut boyu bölük komutanı görevini almıştı. Ve o yılki Helena ile Rubarok eylemlerinde üstün cesaret, fedakarlık ve askeri gelişkinliğiyle başarılı komutanlarımız arasında yerini almıştı.

Bunların yanında pratik çözüm gücü öylesine büyüktü ki, günlük sorunları kolektif ruhla çözmede, güçlü bir faaliyet için plan kurmada fazla zorlanmamaktadır. Yine arkadaşları arasında parti çizgisi temelinde faaliyet yürütmesi O'na bir saygınlık kazandırmıştı. Buna da ulaşmak ancak ve ancak parti ahlakını, kültürünü ve terbiyesini kişinin kendi kişiliğinde temsil etmesiyle mümkün olabilirdi. O, burada zorlanmadı.

Azad yoldaşı anlamak, tanımak için, O'nun parti içindeki kısa sürede gelişim ve değişim durumunu iyi bilmek, iyi anlamak gerekir. Azad yoldaş gerillaya katıldığında belki birçok arkadaştan daha fazla fiziki anlamda zorlanıyordu. Yine kemalizmin her insanımız üzerinde yarattığı etkiyi doğal olarak kendisinin üzerinde de görmek mümkündü. Ve zorlandığını gizlemediği gibi aşma kararlılığını da dile getiriyordu. Yine dışardan bakan biri Azad yoldaşın gerilla olabileceğine inanmazdı. Fiziki olarak, uzun boylu ve kiloluydu. Dağ yaşamına fazla alışkın da değildi. Bundan dolayı bir süre kamp yaşamında kalmıştı.

1991 yılı Şemdinli pratiğiyle büyük bir gelişme kaydeden Azad yoldaş, PKK'nin yüceliğini bir kez daha ortaya seriyordu. Artık Azad yoldaş için gelişme, ilerleme saat saat, gün gün görülmemiş bir düzeyde oluyordu. Bitmez tükenmez enerjisiyle arkadaşlarının güç kaynağı olduğu gibi aynı zamanda da onların moral kaynağı da oluyordu. Ve PKK'ye eğer insan özlü yaklaşırsa ne kadar gelişebileceğinin, yücelebileceğinin açık örneği olduğu gibi, ispatıydı da.

Yaşamın gerçek anlamının ne demek olduğunu anladığı için her yönüyle hakkını vermeye çalışıyordu. Emeği, emekçi olmayı kendine bir ilke edinmişti. Mütevazilik ve coşkulu ruhu, pratiğine sonuç alıcı bir çalışma tarzını kazandırmıştı. Yine gerillaya özlü yaklaştığı ve uyguladığı için düş-

mana darbe vurduğu gibi, kendini korumasını da bildi.

PKK'de büyümenin yol ve yöntemleri bellidir. Emek eşittir büyümek... Savaş maratonculuğu, büyümenin adıdır. Yine değer sahibi olmanın, sevilip sayılmanın özüdür. Tüm bunları da Azad yoldaşta görmek mümkündü. Çünkü, gerillalık irade ister, kişilik, mertlik, yurtseverlik ve devrimci olmayı ister. Ki bu Kürdistan somutu için söz konusu olduğunda daha bir zorunluluk arzeder. Aksi taktirde tutunmak, yücelmek düşünülemez.

Azad yoldaş tüm bunlara karar kıldığı ve pratiğine döktüğü için tarihe ölümsüzlüğünü yazmayı başardı. Ve başardığı kadar daha da hak ettiği bir gerçektir. Ve Kürdistan böylesi kahramanlara sahip olduğu için mutlu olmalı, coşmalıdır.

İhanet cephesine karşı Xan Kûrkê'de yürütülen savaşın öncü komuta kademesinin başında gelenlerden biriydi. Hain sürülere indirdiği ölümcül darbeler, diğer güçlerimize moral-coşku veriyor, örnek teşkil ediyordu. Savaşta O'nun telsiz kodu "Iğdır"dı. Komutanlık, "Iğdır, Iğdır!" diye seslenince bütün telsizler susar, O'nun yaptığı eylem haberlerini dinlerlerdi. O'nun sesinden adeta coşku, inanç, azim akardı.

Komutası altında yürüyen yoldaşlarını birer komutan yapmanın büyük çabası içinde olmuş ve bundan büyük mutluluk duymuştur. Sempatik ve alçakgönüllülüğüyle O ve yoldaşları etle tırnak gibi kaynaşmıştı. Bunu da herkes başaramaz.

Yetkin askeri kişiliği, olgun siyasi bilinci kendini 1992'nin ihanet ile özgürlüğün savaşında da gösterir. Bu savaşa kardeş kavgası değil, ihanetle özgürlüğün savaşı temelinde yaklaşarak ihaneti, özgürlük tutkuları karşısında yerle bir etmek için tüm yeteneklerini ortaya sermekten geri durmadı. Ve ilkel milliyetçilere zafer darbeleri vurmayı yoldaşları ile birlikte başardı.

"Devrimler öylesine güzel olaylardır ki ölümlerden yaşamları doğurtmuştur. Yani bu yüce yolda ölümün adına yer yoktur. Acı haber de yoktur. Çünkü her acı haber bize müjdedir" demişlerdir yüce şehitlerimiz. Kürdistan devrimi uluslararası bir devrim olduğu için tüm emperyalist ülkeler, TC sömürgeciliği somutunda ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşmaktadır. Bundan dolayı koşulları çok zorludur. Bu düşmanlara karşı büyük ve yüce direniş sergilenirken, Kürdistan'ın zorlu doğa koşullarına karşı da kahramanlıklar, şahadetler yaşanmıştır. Azad yoldaş da doğa şehitlerimiz kervanına katılmıştır. TC'ye karşı nasıl kahramanlıklar göstermişse doğa koşullarına karşı da direnmiştir. Büyük ve zor aşılır dağları aşmış, kanlı düşmana intikam darbeleri vurmuştur Azad yoldaş.

Partiye ve halka bağlılığı O'nu her

olay karşısında güçlü kılmıştır. Tüm görevlerine büyük bir aşkla yönelir, mutlaka başarma hırsıyla çalışırdı. Katıldığı eylemlerde ve ihanete karşı savaşta başarılı hamleleriyle müthiş bir askeri tecrübeye sahip olmuş, bunu güçlü iradesi, taktik yaratıcılığıyla hayata geçirmiştir. Bunda adım adım ilerleme sağlar.

Kararlılığın, cesaretin ve atılganlığın, Apocu ruhun kazanılması durumunda nelere kadir olabileceğinin adı oluyordu. Yılgınlık, karamsarlık, ikircikliklik durumlarını yaşadığını görmek zordu. Bunun için de adımlarını daima sağlam ve mutlaka sonuç alıcı tarzda atardı. Sosyalist ahlakı, parti edebiyatı, kültürü ile bütünleştirince askeri taktikler konusunda, halkıyla bütünleşmede zorluk çekmezdi. Bu da insanların PKK önderliğinde ne kadar yücelebileceğinin açık kanıtı oluyordu.

Azad yoldaş, 1993 yılı hamlelerine azımsanamayacak bir çabayla hazırlanıyordu. Yenilenmenin şart olduğuna inanan ve bunun gereklerini de yerine getirmesini bilen bir yoldaştı. Ve 1993 bahar düzenlemesi sonucu Çukurca alanına gider. Kürdistan'ın diğer alanlarını göreceği için sevinci gözlerinden okunuyordu. Alana ulaştığında Zap kıyıları sorumluluğunu üstlenir. Görevi daha da kapsamlılaşmıştır. Alanda bir-iki aylık faaliyetten sonra kuzeye yönelip düşmana darbe vuracaklardı. Avaşin suyunu geçerken, Avaşin bu değerli yoldaşımızı şehitler kervanına katıyordu. Geçmişte de birçok yoldaşımızı, TC'nin alamadığı yoldaşlarımızı Avaşin almıştır.

Daha önceleri de defalarca şahadetlere sebep olan ve hırçınlığıyla tanınan Avaşin (Küçük Zap) kendisini özgürleştirmek isteyen halkın kahramanlarından Azad yoldaşı bu kez şehitler kervanına kattı. Tıpkı Rubar gibi, Bawer gibi, Çiçek gibi...

Azad yoldaş Avaşin'i yüzerek geçmek ister, ancak Avaşin'in delice akışı Azad yoldaşın dengesini kaybetmesine sebep olur. Suyun deli girdaplarında kaybolur. Yoldaşları bu oldu bitti karşısında şaşkına dönerler. Çünkü Azad yoldaş aynı zamanda iyi bir yüzücüydü de.

Azad yoldaşın uğruna savaştığı Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü yolundaki tutkuları, halkımıza onlarca Kürdistan'ı kazandırabilecek manevi cesaret ve güç vermiştir. PKK'nin şehitlere bağlılık derecesi bu ideali gerçekleştirecektir. O'nun yolu yolumuzdur. Ve O'na Kürdistan'ı özgürleştirerek layık olacağız.

Çatak'ta direniş destanı yaratan iki militan!

Adı, soyadı: **Şefik ENİZ**
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Güney-batı Kûrdistan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1993, Çatak-Pervari**

Güney-Batı Kürdistan parçasında Derik ilçesine bağlı Tıkıman köyünde doğup büyüyen **Şefik** yoldaş, maddi durumu iyi ve oldukça yurtsever bir aile ortamında Kürt gelenek-göreneklerine göre yetişti. İlkokul, orta ve lise öğrenimini tamamladı.

Partinin Kuzey Kürdistan parçasında geliştirdiği ulusal kurtuluş savaşı ve ülkemizin diğer parçalarında yürüttüğü siyasi-örgütsel çalışmalardan etkilenen ve bütün gücüyle kurtuluş savaşına desteğini esirgemeyen alanların başında Güney-Batı Kürdistan parçasında bulunan halkımız gelmektedir. Hiç kuşkusuz yaşanan gelişmeler Şefik yoldaşı da etkiliyordu. Bu etkilenme sonucu parti yayınlarını okuyarak mücadele gerçeği hakkında daha ayrıntılı bilgiye sahip olduğu gibi, ülkenin kurtuluşunun bu mücadeleye daha çok sarılmakla mümkün olacağını kavradı ve kararını vererek 1989 yılında mücadele saflarına katıldı.

Şefik yoldaş, mücadeleye katıldıktan sonra bir dönem öğrenciler arasında ulusal kurtuluşçu çalışmalarda bulundu. Ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Askeri ve siyasi eğitimden geçti. Parti çizgisi, yaşamı ve örgüt ilişkilerini kavramaya çalıştı. Akademideki başarılı öğrenciliğinden sonra 1991 yılına kadar Güney-Batı Kürdistan parçasında kitleler arasında örgütsel-pratik çalışmalarda bulundu. O'nun en temel istemi gerilla saflarında yer almaktı. Bu temelde partiye sunduğu raporlarda ülkeye gitme istemini sık sık dile getirdi. Bu istemi parti tarafından uygun görülünce 1991 yılında gerillaya gitti.

Bir dönem Botan dağlarında kaldı. Besta alanında savaş pratiğine katılarak savaş konusundaki tecrübelerini artırdı. 1992 yılında uzun bir dönem Haftanin'de kaldı. Yeniden eğitimden geçti. Savaş sorunları ve çözüm yolları üzerinde derinleşti, yetkinleşti ve bu temelde tekrardan savaş pratiğinde görevlendirildi. Çatak-Pervari alanına gönderildi. Burada savaşçıların eğitimi görevinin yanısıra, düşmana karşı geliştirilen birçok eyleme de katıldı. Bu alanda manga komutanlığı ve takım komutan yardımcılığı görevini sürdüren Şefik yoldaş, 2 Haziran 1993 tarihinde Çatak-Pervari alanında düşman güçleriyle giriştiği bir çatışmada bir yoldaşıyla birlikte savaşarak şehit düştü.

Şahadetlik mertebesine ulaşarak ölümsüzleşen Şefik yoldaşın yaşam ve direnişi mücadelemizde aydınlatıcı bir rol oynuyor!

Adı, soyadı: **Ziya ÇETİN**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan-Bitlis, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Haziran 1993, Çatak-Pervari**

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak, Hizan ilçesine bağlı Süttaşı köyünde dünyaya gelen **Ziya ÇETİN** (Metin) yoldaş, yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu okuyabildi. Mücadeleye katıldığı süreye kadar sürekli çalıştı. Köydeyken köy işlerinde; tarlada, bahçede, şehirlere giderken bulduğu her işte işçilik yaptı.

Belli bir yaşa ulaştıktan sonra Türkiye metropollerinden olan İstanbul'a giden Ziya yoldaş, burada uzun yıllar çalıştı, ailesine maddi açıdan katkı sunmaya çalıştı. İstanbul'da Kürdistan yurtsever gençliğiyle tanıştı. Onlarla olan ilişkilerinden dolayı ülkedeki gelişmelerden haberdar olabiliyor ve giderek bilinçleniyordu. Partiyi, mücadele gerçeğini, yurtseverliğin gereklerinin ne olması gerektiğini kavradıkça mücadeleye katılma arzusu gelişiyordu. Nitekim Haziran 1992 yılında karar vererek önerisini yoldaşlarına iletti. Ve daha sonra gerillaya katılmak üzere Kürdistan dağlarına yolculuğa çıktı.

Haziran 1992 yılında Botan dağlarının Besta mıntıkasında gerillalarla buluşan Ziya yoldaş, yeni bir yaşamla karşı karşıyaydı. Ama O, Kürdistan dağlarına ve dağlardaki yaşama yabancı değildi. Bu nedenle fazla bir zorluk çekmedi. Yoldaşlarıyla, yaşamla, ilişkilerle hemen kaynaşmasını bildi. Burada gördüğü parti eğitiminden sonra bir dönem Besta alanında mücadelenin geliştirilmesi savaşına katıldı. Bazı eylem ve çatışmalara da katılarak usta bir savaşçı kabiliyetine sahip olduğunu gösterdi.

En son Çatak-Pervari alanında görevlendirildi. Katettiği gelişmelerden dolayı oldukça sevilen ve sayılan biri olan Ziya yoldaş, 2 Haziran 1993 tarihinde Çatak-Pervari alanında düşman güçleriyle girdiği bir çatışmada kahramanca çarpıştı ve şehitler ordusundaki onurlu yerini alarak ölümsüzleşti.

Mixes'te şehit düşen kahramanları saygıyla anıyoruz!

Adı, soyadı: **Mehmet GÛRBÛZ**
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Sürgücü köyü (Zonê köyü)-Savur-Mardin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

1992 yılında İstanbul'da partili yoldaşları tanıyarak saflara katılan **Mehmet** yoldaş, Savur ilçesine bağlı Sürgücü köyünde doğup büyür. Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi gelişimini bütün şiddetiyle sürdürürken, düşman güçleri Kürdü Kürde kırdırtma politikasını yeniden ve daha modern sıfatlarla uygulamaya geçirerek köy koruculuğu yasasıyla yüzlerce insanı zorla ve önemli bir kesimini de çeşitli vaadlerle korucu yapmayı başardı. Kürdistan halkı içinde kanayan bir yara olan koruculuk sistemine bulaşan ailelerden biri de Mehmet yoldaşın ailesidir. Babası bir dönem koruculara sorumluluk görevini üstlenir ve bu görevi bütün uyarılara rağmen yürütür.

Kendi ailesi içinde gelişen bu ihanete karşı çıkan Mehmet yoldaş, İstanbul'da tanıdığı arkadaşları vasıtasıyla ailesine de bir çağrı ileterek mücadele saflarına katılır ve Haftanin'e gider. Mehmet yoldaşın mücadeleye katılışı ailesini, özellikle de babasını etkiler ve bu durumda babası koruculuğu bırakarak insanlık özüne dönüşü gerçekleştirmeye çalışır.

Mehmet yoldaş, Haftanin'de bir devre parti eğitiminden geçer. Başarılı bir eğitim sürecinden sonra iki ay boyunca sınır pratiğine bir grup yoldaşıyla birlikte çıkar. İhanetçi güçlerin TC güçleriyle birlikte Güney'deki güçlerimize yönelik başlattıkları imha saldırılarıyla birlikte Güney hattına giderek Güney Savaşı'na katılır, ihanetçi güçlere karşı kahramanca savaşır. Ferdi silahla birlikte ağır silahları da çok iyi kullanan Mehmet yoldaş, düşmana yönelik eylemlerin geliştirilmesi gerektiğini sürekli raporlarında öneri olarak sunar.

Oldukça fedakar, çalışkan olan, yoldaşlık ilişkilerinde parti ölçülerini temsil etmeye çalışan Mehmet yoldaş, görevlere karşı da üstün bir sorumluluk sergiler ve verilen bütün görevleri layıkıyla yerine getirmeyi çalışır. Güney Savaşı'ndan sonra Zele kampında iki aylık bir süre daha parti eğitiminden geçen Mehmet yoldaş, Garzan Eyaleti yolu üzerindeki Garısa mıntıkasında görev üstlenir. Burada üç ay kalır. Bir ay içerisinde üç başarılı eyleme katılır. Manga komutanlığı görevini de yürüten Mehmet yoldaş, son olarak 29 Haziran 1993 tarihinde Mixes (İğneli) karakoluna yönelik eyleme katılır. Eylemde hem saldırı grubu içinde ve hem de kol komutan yardımcılığı görevini üstlenir. Eylemde düşman mevzilerinin imhasında önemli rol üstlenir. BKC silahıyla düşmana aman vermeyen Mehmet yoldaş, eylemin sonuna doğru, düşmemiş olan bir düşman mevzisinden açılan ateş sonucu şehitler ordusundaki onurlu yerini alır.

Mixes eyleminde şehit düşen diğer yoldaşların künyeleri şöyle:

Adı, soyadı: **Süleyman YILDIRIM**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes, takım komutanı**

Adı, soyadı: **Abdullah AZİZ**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Berxwedan yoldaş, mücadeleye katıldıktan sonra, savaşın en şiddetli bir biçimde geliştiği Bestler, Gabar ve Cudi alanlarında görev ve sorumluluklar üstlendi. En son Uludere alanında görev üstlendi. IV. Bölge Manga Komutanlığı görevini yürüten Berxwedan yoldaş, düşmana karşı geliştirilen sayısız baskın, pusu ve saldırı eylemlerine katıldı. Fedakar, canlı ve atak bir kişiliğe sahip olan Berxwedan yoldaş, son olarak katıldığı Mixes eyleminde kahramanca çatışarak şehitler ordusuna katıldı.

Adı, soyadı: **Yüksel KILIÇ**
Kod adı: **Hakkı**
Doğum yeri ve tarihi: **Şax köyü-Cizre, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes, manga sorumlusu**

Adı, soyadı: **Zeki SORA**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Eres köyü-Eruh, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Adı, soyadı: **İlhan GÛLTEKİN**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

ne demir kapı ne çelik sürme ne nahit bina ne de alevler bir yurtsevere engel olurlar

Adı, soyadı: **Mehmet Emin AKTOK**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Güçlükonak-Şırnak, 1972**
Mücadeleye kattlış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Adı, soyadı: **Abdurrahman KARA**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal-Uludere, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Ocak 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Abdurrahman yoldaş, şehit düştüğünde manga komutanlığı yardımcılığı görevini yürütüyordu. Son görev alanına gitmeden önce de Haftanin, Kaşuri, Besta alanlarında takım ve manga komutanlığı görevlerini yürüttü.

Adı, soyadı: **Mehmet Hakkı KARAGÜL**
Kod adı: **Ferman**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Siirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Mehmet Hakkı yoldaş, mücadele saflarına katıldıktan sonra bir dönem Güney Kürdistan parçasında bulunan parti kampalarında eğitim gördü. Bir süre kitleler arasında ulusal kurtuluşçu çalışmalarda bulundu. Daha sonra Gabar alanında savaşa katıldı. Başarılı bir pratiğin sahibi oldu ve en son olarak da IV. Bölge'de görevlendirildi. Bütün silahları iyi kullanan Mehmet Hakkı yoldaş, kararlı, inançlı, cesur ve fedakar bir yoldaştı.

Adı, soyadı: **Ahmet ABDO**
Kod adı: **Hacı Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Mertebe köyü-Amude-Güney Batı Kürdistan, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Ahmet yoldaş, parti saflarına katıldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'nde parti eğitimini gördü. Burada askeri ve siyasi olarak yetkinleşerek ülke pratiğine yöneldi. Pervari, Çatak, Garısa, Besta ve Güney Kürdistan parçasında ulusal kurtuluşçu çalışmalarda bulunan Ahmet yoldaş, gerillanın geliştirilmesinde küçümsenmeyecek bir çabaya sahipti. Düşmana karşı geliştirilen sayısız pusu, baskın ve saldırı eylemlerine katıldı. Katıldığı her eylemde düşman güçlere büyük darbe vurmasını başardı. Olgun, özverili, çalışkan ve fedakar olan Ahmet yoldaş, manga, takım ve son olarak bölük komutanlığı görevini yürütüyordu.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: **Beşir İŞİ**
Kod adı: **Hakkı**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Parti saflarına katılan Beşir yoldaş, ilkin Güney Kürdistan'daki parti eğitim kamplarına gitti. Burada gördüğü askeri ve siyasi derslerle parti çizgisini kavradı. Eğitim sonrasında bir dönem Garısa alanında görev yürüttü. Güney Savaşı'nda, ihanetçi güçlere karşı savaştı. En son görev yürüttüğü alanda katıldığı eylemde kahramanca savaşarak şehitler ordusundaki yerini alarak ölümsüzleşti.

Adı, soyadı: **Mehmet Baki AKKART**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

"Ben hep burada, Kürdistan'ın bağrında olacağım!"

Mixes karakol baskını 29 Haziran 1993 tarihinde Garısa Karargah Gücü, Hareketli Tabur 1. Bölüğü ve Garzan Eyaleti'ne geçmek amacıyla hazırlanan gücün bir kısmından oluşan, toplam 150 gerillanın katılımıyla gerçekleştirilen bir eylem oldu. Aşağıdaki yazı bu eylemde el bombasını üzerinde patlatarak şehit düşen Rojda yoldaşın anısına kaleme alınmıştır.

Adı, soyadı: **Hatice CİBAN**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Haziran 1993, Çatak-Mixes**

Eyleme katılmak üzere, içinde bulunduğumuz grubumuz (Hareketli Tabur 1. Bölük) Besta'dan hareket ederek, 2 günlük bir yürüyüş sonrasında eylemin yapılacağı alana ulaşmıştı. Önce Besta'dan Piro'ya geçmiş, burada Garisa karargah gücüyle birleşerek Herekol'a geçmiştik. Konumlandığımız nokta Herekol'un Pervari alanına açılan, hedefimiz olan Mixes köyü karakoluna yakın bir yerdi. Noktaya ulaştığımızda eyleme katılacak diğer grupların gelmiş olduklarını gördük.

Hem eylem için hazırlıkların yürütülmesi, hem de eylem gruplarının ihtiyaçlarının karşılanarak dinlenmeleri için bu noktada 2 gün beklenildi. 28 Haziran'da tüm eylem gücü bir araya toplandı. Eylem planı, eylem grupları, güç düzenlenmesi vb. komutanlarımızca açıklandı. Hedef 2 tepe ve 1 karakoldan oluşmaktaydı. Hedefler tamamen imha edilecekti. Buna göre eylem gücümüz, karakol tepecilerinin imhası için 2 grup, karakol için 1 grup, 2 pusu grubu, 1 roketatar grubu, 1 ana takviye grubu, 1 yaralıları ve çeşitli yükleri (malzeme vb) taşımak amacıyla katırları getirecek grup, 1 savunma grubu şeklinde görevlendirildi. Her ihtimal düşünülerek silah ve güç dağılımı yapılmıştı. Düşman gücünün 1 bölüklük (100-120 kişi) olduğu tahmin ediliyordu. Uzun süredir yapılan keşifler ve toplanan istihbaratlarla eylem planı hazırlanmıştı. Saldırı 1,5-2 saat içinde yapılacağı yönünde hesaplanmıştı. Bu süre içerisinde hedefler düşürülmeye çalışılacaktı. Kayıpların yeri saldırı gruplarından arkadaşlarla takviye edilecekti. Bu süre içerisinde hedefler düşürülmezse geri çekilinecekti. Şehit düşme, yaralanma, yardım isteme, imha etme, geri çekilme vb. için parolalar belirlendi. Koordine kurye ve telsiz aracılığıyla sağlanacaktı. Doğabilecek herhangi olağanüstü bir duruma bu koordine aracılığıyla müdahale edilecekti. Yine sağlık birimiyle, taşıma yapacak olan katırların bekleyeceği nokta da belirlendi. Yaralılar oraya götürülecek ve orada ilk müdahaleler yapılacaktı. Pusu gruplarının korucu köylerinin çıkışında ve düşmanın yardım gönderebileceği yolda pusu kurmaları planlanmıştı. Ana takviye grubu, eylemden sonraki gün de yerinden ayrılmayacak ve herhangi bir düşman yönelimine müdahale edecekti. Böylece eylem en ince ayrıntısına kadar planlanmış oluyordu. Geriye sadece hedefe yönelmek, Apocu vuruş tarzıyla, koparıcılık özelliğiyle amaca ulaşmak kalıyordu.

Düşman karakolunun bulunduğu Mixes köyü Çatak'la Pervari arasında korucu olmayan, ancak bizim denetimimizde de olmayan bir köydü. Düşmanın hakimiyeti yaşanıyordu, onun otoritesi altındaydı. Bizler bu alanda ilk kez bu kapsamda bir eylemi hedefliyorduk. Eylemin başarıyla sona ermesi, hedeflerin tamamıyla imha edilmesi halinde kısa ve uzun vadede bizler açısından önemli gelişmelerin önü açılmış olacaktı. Alanın önemi, eylemin başarısının da şart olduğunu hatırlatıyordu. Bu alan Garzan-Botan geçiş hattı üzerinde bulunmaktaydı. Burayı gerillanın, ulusal kurtuluş savaşımızın bir kalesi haline getirmek gibi bir görevimiz vardı. Düşman da bunu bildiğinden bu köyde bir karakol kurmuş ve burayı takviyelerle güçlendirmişti.

Son dönemlerde düşman pekçok karakolunu boşaltarak güçlerini taburlarda birleştirmek zorunda kalmıştı. Ancak bazı alanlarda düşman korucu köylerinin de yardımıyla otoritesini zor yoluyla hissettirme çabalarından geri durmamaya çalışıyordu. Oysa içinde bulunduğumuz dönem Botan'da otoritemizi ve denetimimizi kesin hakim kılmamız gereken bir dönemdi. Bunun için güçlü vuruşlara ih-

tiyaç vardı. İşte bu eylem de bu vuruşların adımlarından olacaktı. Düşman saflarında bir dağılma yaşanacak ve alan tamamen bizim denetimiz altına girecekti. Ayrıca düşmanla birlikte diğer işbirlikçi çeteleri de dağılmaya zorlayacaktı.

Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın ilan ettiği tek taraflı ateşkes çağrısının sona ermesinden sonra hem Botan'da, hem de diğer eyaletlerde düşmana önemli darbeler vurulmuştu. Botan Eyaleti'ne, özelde ise Besta-Garısa alanına yönelik düşman saldırılarını boşa çıkarmak için Mixes karakol eyleminin önemi büyüktü. Düşman Uludere, Cudi, Gabar, Şırnak, Beytüşşebap hattında denetimimizdeki alana girmek istemiş, ancak önemli darbeler yemişti. Bu hatlarda önemli hareketlilik yaşanırken, Garısa alanında da düşmana darbe vurmak gerekiyordu. Savaş cephelerini genişletmek, güçlendirmek ve böylece düşmanın gücünü yoğunlaştırmasına engel olmak gerekmekteydi. Mixes karakol eylemi bu alanda geliştireceğimiz eylemliliklerin başlangıcı olacaktı. Tüm bunlar sonucun başarılı olmasını şart kılıyordu.

Eylem hazırlıkları titizlikle sürüyordu ve gruplar karakolu keşfe çıkmışlardı. Eylem öncesinde tüm arkadaşlara eylemin amacı, önemi kavratılmaya çalışıldı.

28 Haziran akşamı tüm gruplar biraraya geldi. Halaylar çekildi, türküler söylendi. Bütün arkadaşlar çok mutluydular. Ateşkesten sonra ilk eylemimizi yapacaktık. Tüm arkadaşlar silaha sarılmışlar adeta özlem gideriyorlardı. Gözlerdeki kıvılcım, yüreklerdeki özgürlük ateşiyle birleşip dağlardan tüm Kürdistan'ı aydınlatıyordu. Düşmana olan kin arkadaşlarımızın halay çektiklerinde attıkları çığlıklardan anlaşılıyordu. Kendimize olan güvenimiz tamdı. Düşmanın karşımızda tutunamayacağından emindik. Birçok arkadaş ilk kez bir eyleme gidecek ve savaşı tanıyacaktı. Özgürlük savaşçılarında tatlı bir heyecan ve sabırsızlık gözleniyordu. Kimse yerinde duramıyordu. Herekol çekilen halaylara katılmak istermiş gibi ayaktaydı adeta. Gerillaları bağrına basmış, onları kucaklamıştı. Herekol'un serin havasına rağmen halaya duran yoldaşlarımız sırılsıklam oldular, ama yine de halayı bırakmadılar. Saldırı ruhuyla dolu ortam insanı sımsıkı sarıyor, etkiliyordu. Ölüme halaylarla, türkülerle yürüyen gerillalar ölümü orada yenmişlerdi. Onlar özgürlüğün verilmesi gereken bedellerini biliyor, seve seve, en önde koşuyorlardı. Çünkü özgürlüğün savaşmaktan geçtiğinin bilincindeydiler.

Bu coşku içinde bir arkadaş, bu eylemimizde şehit düşen arkadaşa, "Heval, ilk kurşunu hangi arkadaş için sıkacaksın, kimin öcünü alacaksın?" diye sorduğunda, "Kürdistan özgürleşmeden hiçbirinin öcü alınamaz" cevabını almıştı. Yoldaşların düşmana olan kini bu sözcüklerle dile geliyordu ve şehitlere olan bağlılığın ne kadar derin olduğu da görülüyordu.

Böylece coşkulu bir şekilde gruplar toparlandı, içtima yapıldı. Herkes birbirine "Serkeftin" dileyip vedalaşarak eylem noktalarına doğru hareket etmeye başladı. Bizim grubumuz da hedefe yakın bir yerde Herekol'un eteklerinde kayalarla kaplı bir noktaya gelip konumlandı. Geceyi ve 29 Haziran gününü burada geçirerek geceyi bekledik. Gündüz nöbet noktalarımız karakolun tam karşısında olduğu için her arkadaş rahatlıkla hedefi izleyip, keşif yapabiliyordu. Akşama doğru grubumuz son kez bir araya gelerek planı bir kez daha gözden geçirdi. Ben 2. tepeye saldıracak grubun içinde yer alıyordum.

Gruplar saat 20.15'de eylem için harekete geçtiler. Mesafeli bir şekilde karakola yaklaşıldı. Herkes kendi hedefine yaklaşmaya ve konumlanmaya çalışıyordu. O akşam ay ışığının çıkması ve arazinin çıplak oluşu grupların dikkatli ve yavaş hareket etmesine yol açıyordu. Ufak bir dikkatsizlikte düşman bizleri farkedebilir, eylem sabote olabilirdi. Çatışma başlarsa, daha mevzilenmediğimizden avantajlı konumda olan düşman darbe vurabilirdi. Bu yüzden titiz bir şekilde hareket ediyorduk. Saat 11.00 olmuştu ve biz daha yerimizi alamamıştık. Mevzilere yaklaşmıştık. Tam yerleşmeye çalışırken ilk B-7 roketi patladı. Ardından biz de saldırıya geçtik. Grubumuzda B-7 roketini kullanan bir arkadaşımız vardı. Mevzilere roket atışı yapıyordu. 3. roketi attıktan sonra biz mevzilere ulaşmıştık. Öndeki arkadaşlar (saldırı grubu), mevzileri imha ettikten sonra içine girdiler. Düşman askerleri mevzileri bırakıp daha geriye kaçmıştı. Yeterince hızlı davranamamıştık. Eylemin ilk atışı başladığında biz mevzilere yeterince yaklaşamamıştık, konumlanamamıştık. Düşman askerleri de bundan yararlanarak kaçıp kanala girmişlerdi. Mevzileri ele geçirdikten sonra kanallara 3 B-7 roketi daha attık. Askerlerin bağırma sesleri geliyordu. Savunma grubu biraz daha yaklaştı. Birazdan kanalı tarayabilecek bir şekilde konumlandık. Saldırı grubunda bir arkadaşın silahının çalışmadığı bildirildi. Ben de bu grubun yanına giderek A... arkadaşa silahımı verdim. Kanal silahla taranacaktı. Ka-

nala yaklaşmak da zordu. Çünkü güçlü bir savunma yapmak için ne BKC'miz vardı, ne de roketlerimiz kalmıştı. Daha sonra A... arkadaş, kafasından yaralanarak yere düştü. O'nu geriye çekerken, 2 arkadaş da kanala yaklaşmaya çalışıyordu, ancak bir türlü bomba menziline giremiyorlardı.

Artık diğer saldırı grupları geri çekilmeye başlamışlardı. Onlar hedeflerini imha etmişlerdi. Bizim cepheden düşmana ağır kayıplar verdirilmişti. Ama yine de iki yerden bize ateş ediliyordu ve yerimiz karşılık vermek için hiç uygun değildi. Grubumuzda iki arkadaş daha yaralanmıştı. Biri ağır, diğeri hafif yaralıydı. Bizler kanalla uğraşırken geriden gelen arkadaşlar şehit olan ve yaralanan diğer arkadaşları geriye çekiyorlardı.

Bu esnada bizi en çok zorlayan karakoldan açılan ateşlerdi. Karşılık veremiyorduk, çünkü arada arkadaşlar vardı ve onlar vurulabilirlerdi. Daha sonra geri çekilme emri geldi ve bizler de savunmalı bir şekilde geri çekilmeye başladık. Diğer gruba ulaştığımızdan onların 2 şehidi ve 1 yaralısı olduğunu, bazı silahları ele geçirdiklerini gördük. Yükleri oldukça ağırdı. F... arkadaş yaralı olan Rojda arkadaşı getirmeye çalışıyordu. Hemen yardıma koştum. Beraber kurşunların menzilinden çıkardık, karakola yakın bir dereye götürdük. F... arkadaş, şehit olan arkadşların cenazelerini almak için geri döndü. Yalnız kalmıştım. Rojda arkadaşı taşımaya çalıştım, yapamıyordum. Rojda arkadaş devamlı su istiyor, yoksa yürüyemeyeceğini söylüyordu. Diğer gruplar yanımdan geçiyorlardı. Yardım isteyemiyordum, çünkü hepsinde ya şehit, ya yaralı arkadaşlar, ya da ele geçen malzemeler vardı. Bu sırada C... arkadaş yardımıma geldi. O da taşırken zorlanıyordu. İri cüsseli olan Rojda yoldaş, yarasından dolayı şok halindeydi ve devamlı hareket ettiğinden sık sık arkadaşın sırtından kayıyor, C... arkadaş O'nu kontrol etmekte zorlanıyordu. Ben takım komutanımızın yanına giderek durumu anlattım, geriye, arkadaşın yanına döndüm. Zaman ilerliyor, fakat biz fazla ilerleyemiyorduk. 10 dakika yürüyorduk, sonra arkadaş sırtımızdan kayıyordu. Uzun süre O'nu sırta almaya çalışıyorduk. Yarası ağırdı ve sürekli kanıyordu. Saat sabahın 3'üydü ve biz fazla ilerleyememiştik. H... arkadaş yardımımıza geldi. Daha sonra onu yardım getirmesi için, gruba haber vermesi için gönderdik. Geride kalmıştık. Fazla ilerleyemeyeceğimizi, uygun bir yer bulup konaklayacağımızı ve yardımın ulaştırılmasını söylemesini istedik. Havan taşıyan R... arkadaş yanımıza ulaşarak taşımaya biraz yardım etti. Ancak gün ağarmış ve ortalık aydınlanmıştı. Bir yere kıpırdayamayacağımızı gördük. Bulunduğumuz yer oldukça tehlikeli, çıplak bir yerdi. Hemen 50 m üstümüzde bir araba yolu ve köprü, yanıbaşımızda da patika bir yol vardı. Bunlar hem düşmanın, hem de köylülerin kullanabileceği yollardı. Sedye yapmak için etrafta kullanılabilecek ağaç yoktu, üstelik bunun için hayli de geçti. Zorunlu olarak burada kalmaya karar verdik. Arazi düz ve çıplak olmakla birlikte bulunduğumuz yer bir dere yatağıydı. Etrafta fazla kamufle edemeyecek birkaç filiz söğüt ağacı vardı. Ancak Rojda arkadaşı kamufle etmek için ince dallarından kırdık ve arkadaşı kamufle ettik. Kendimize de uygun bir yer bularak burada konumlandık. Akşamı beklemeye başladık.

Burada bekleyecektik. Düşman bizi görürse çatışacaktık. İmha olmayı göze almak zorundaydık. Başka çare de yoktu. Böyle bir yerde değil gündüz, gece çıkacak bir çatışmadan sağ kurtulmak bile zordu. Düşman gelmezse veya gelip de görmezse yardımın kesin geleceğini düşünüyorduk.

Saatler ilerliyordu. Diğer arkadaşlar ormanlık alana ulaşmışlardır diye düşünüyorduk. Ormanlık alanda gündüz hareket etme olanağı olurdu. Bir pusu grubu arkadaşları korurken, diğer gruplar da belirlenen noktaya hareket ederek, ormanın avantajıyla ulaşabilirlerdi.

Sabah saat 6'ya yaklaşırken helikopter sesleri gelmeye başladı. Üzerimizden geçiyor ve keşif yapıyordu. Uzun süre dolaştılar. Ben büyük bir ihtimalle ölü ve yararlılarını taşıyorlardır diye düşündüm. Karakolun tepesi bulunduğumuz yere yakındı. Tepeye göz attığımızda askerle dolu olduğunu gördük. Gruplar halinde dolaşıp duruyorlardı. Tepeyi bu kadar rahat gözleyebilmemiz beni endişelendirmişti, çünkü karakoldan fazla uzaklaşamamıştık. Düşman kollarının buraya kadar gelebilme olasılığı yüksekti.

Rojda arkadaşın yarası sürekli kanıyordu, yanımızda pamuk ve pudra vardı. Tüm çabalarımıza rağmen kanamayı durduramıyorduk. Böyle bir durumda olacakları beklemek, fazla bir şey yapamadan beklemek çok zordu. Rojda yoldaşın acısı bizi kahrediyordu. Ancak kötü bir noktada oluşumuz hareketimizi oldukça sınırlandırıyordu. Rojda arkadaş bazen uyuyordu, bazen de uyanıyordu. Şoku hala atlatamamıştı.

Saat öğle 2 civarında düşman timleri görünmeye başladılar. Ellerinde silahları, sırtlarında yüklü çantalarıyla temsil ettikleri devlet kadar çirkindiler. Yüzlerinde insanlık silip süpürülmüş, bambaşka ifadelerle donatılmış yaratıklar halinde yürüyorlardı. Düşüncedeki vahşiliğin yaşama yansıması bu düşman timlerinde açıkça görülüyordu. Timlerin aralarındaki mesafe 10 m kadardı ve önde keşifçileri yer alıyordu. 3 grup halindeydiler. Bir grup 50 m yukarımızdaki yoldan başlayarak yükselen tepeyi tutuyordu. Diğer bir grup karşımızdaki tepedeydi. Asıl büyük grup ise ortada yürümeye devam ediyordu. Daha sonra arkadaşlarımızın geri çekilme noktasının paralelindeki çıplak tepelere çıktılar. Önümüzden geçerlerken müthiş bir tarama isteği vardı. Çok da uygundu. Bir taramada onlarcası ölürdü. Ancak içinde bulunduğumuz koşul bunun için uygun değildi. Bu isteğimi bastırmak ve düşmanı izlemek zorundaydım. Düşman timlerinin çok yakınımızdan geçmelerine rağmen bizi görememelerine şaşırmıştım. Önümüzden geçiyorlardı, bizim olduğumuz tarafa bakıyorlardı ama görmüyorlardı. Durduğumuz yerde gerillaların konaklayabileceğini belki de düşünmüyorlardı. Bulunduğumuz yerin karakola çok yakın olması nedeniyle de uzaklaşmış olacağımızı düşünüyorlardı. Bu yüzden daha stratejik, pusu atabilecekleri yerlere doğru yönelmişlerdi. Acele ediyorlardı. Herhangi bir arama, tarama faaliyeti içinde değildiler. Ancak geriye dönüşlerinde alanın her tarafını didik didik edeceklerini düşünerek bir

an önce buradan uzaklaşmamızın gerekliliği kendini hissettiriyordu.

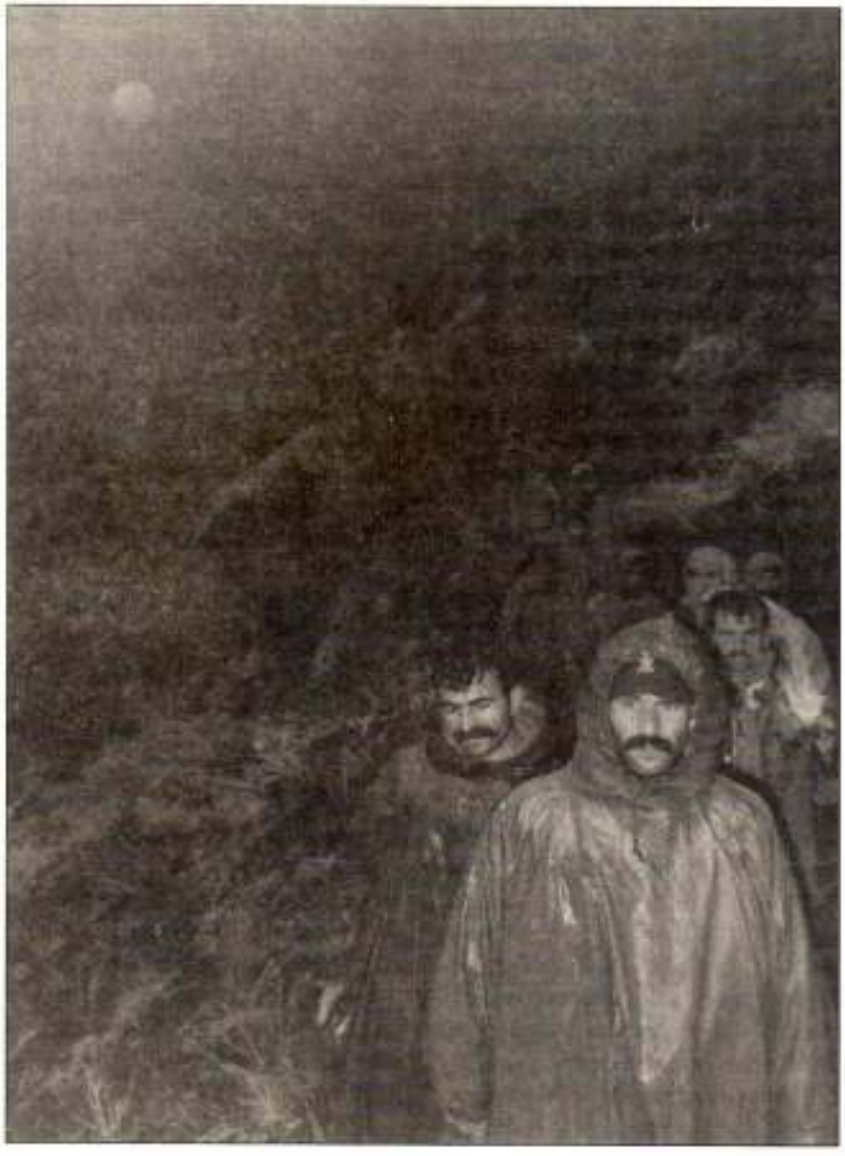
Bu gece mutlaka yola çıkmamız ve Herekol'a ulaşmamız gerekiyordu. Herekol'a ulaştığımızda çıkacak herhangi bir çatışmada arazinin uygunluğu bize yardımcı olurdu. Ancak burası hiç umut vermiyordu.

Bir yandan bunu düşünürken, diğer yandan da Rojda arkadaşa moral vermeye çalışıyordum. Rojda arkadaş çektiği bütün acısına, ağrılarına rağmen çıt çıkarmamak için kendini sıkıyordu. Arada bazen inliyordu, ancak derenin suyu O'nun sesini bastırıyordu. Rojda arkadaşın gözleri "yoldaşlar, başkana, partiye, şehitlere söz verdik, inanın direneceğim" diyordu.

Bir gün geçmişti. Uykusuz, aç ve yorgunduk. Akşam saat 20.30'da çevredeki ince söğüt dallarını birleştirerek bir sedye sopası yapmaya çalıştık. Bunları şutiklerimizle bağlayarak kısa da olsa küçük bir sedye yapmayı başardık. Arkadaşlarla konuştuk ve eğer düşman saat 22'ye kadar gelmezse, bu saatten sonra biz de hareket edecektik. Saat 22'ye geliyordu. Dolunay vardı ve her yer aydınlıktı. Hareket etmemiz tehlikeliydi, ancak buna mecburduk. Rojda arkadaşı sedyeye koyduk. Sedye küçük geliyor ve ayakları yere sürülüyordu. Arkadaş acı çekmesine rağmen susuyordu. Yürüyüşümüz çok yavaşdı. İlerleyemiyorduk.

Bir ara arkadaşlardan biri küçük bir mağarayı gösterdi. Dinlenmek için bu mağaraya girilebilirdi. Ancak önce mağarayı keşfettik. Fazla büyük değildi. Buraya girdik. Rojda arkadaş acıyla kıvranıyor, ancak kendini bırakmamaya çalışıyordu. Fazla ilerleyemeyişimizden kendini sorumlu tutuyordu. Biz "hayır, bir daha böyle şeyler kesinlikle düşünmeyeceksin" dediğimizde, "yoldaşlar size engel oluyorum. Sizden isteğim beni burada bırakın. Yanıma bir bomba verin ve gidin."

Düşmanın kontrol ettiği alandayız. Bir kişi yüzünden iki kişinin kaybı affedilemez. Hiçbir mantık kabul etmez. İsteğimi yerine getirin ve gidin" demişti. Biz kabul etmedik. Başka çareler düşünmeye çalışıyorduk. Bir süre sonra Rojda yoldaş gözlerini açtı ve "senden son dileğimdir. Ben yürüyemiyorum. Bu halde beni ulaştıramazsınız. Bizler en güzel duygular için, düşünceler için ölüyoruz. Ama savaşta duygusallık imhadır. Bana bir bomba bırakın. Gruba yetişin. Eğer düşman beni bulamazsa, beni almaya zaten gelirsiniz. Ama bulursa şehitlere verdiğim sözümle, başkanımızın adını haykırarak en şerefli ölümü seçeceğim. Bu sizden son isteğimdir" dedi. Düşündük ve Rojda yoldaşın isteğini kabul ettik.Yanına bir bomba bıraktık. Rojda yoldaş bombayı sımsıkı yüreğinin üstünde kavradı. "Geri geleceğiz yoldaş" dedim. "Ben hep buradayım, Kürdistan'ın bağrında olacağım" dedi.

Karşımda büyük bir inanç, direniş abidesi duruyordu. Rojda yoldaşın yarasından sızan kan toprak ana tarafından emiliyordu. Kürdistan ana, kendisi için savaşan ve onuru ayaklar altına almamaya yeminli olan bu evladını sarmış gibiydi. Diğer arkadaşlar ilerlemişlerdi. İşaret vererek beni çağırdılar, döndüm koşarak yanlarına gittim.

Biz gruba bir an önce yetişmek, yardım getirmek üzere hızla yola çıktık. Kafamda sadece Rojda vardı. "Dayan, dayan!" diyordum. Açlık, yorgunluk, hiçbir şey aklıma gelmiyordu. Yoldaşım vardı geride bekleyen. Yüreğimin yarısı Rojda'nın yanındaydı.

Gece saat 1.30-2.00 sıraları. Yorgunluk ayaklarımızı birbirine dolandırıyor. Gece karanlığında sadece nefes alış verişimizin sesi duyuluyor. Tüm doğa susmuş, önümüzdeki engeller bir bir kenara çekilmiş ve "daha çabuk, daha çabuk!" dermişcesineydiler. Arada taşa takılıp düşüyordum R... arkadaş geri dönüp yardım etmek isteyince reddediyordum. "Bir şeyim yok. Devam edelim" diyordum. Bir ara bu-

lunduğumuz yere doğru MG-3 silahlarıyla tarama yapıldı. Düşmanın bizi fark etmiş olabileceğini düşündük. Hızlandık ormanlık alana yetişmeye çalışıyorduk. Pusu olabilir diyerek Herekol'a başka bir yerden ulaşma kararı alıp yönümüzü değiştirdik. Saat sabahın 4'ü. Grubumuzun ilk geri çekilme noktasının aşağısında ormanlık ve kayalık bir noktada konaklamaya karar verdik. Düşman timleri karşımızdaki tepedeydiler. Onları görebiliyorduk. Gün iyice ağarmıştı. Bulunduğumuz yer çatışmaya elverişli bir yerdi.

Saat 11'de düşman bulunduğumuz yere doğru hareketlendi. Düşmanın noktaya kadar gideceğini, oradan bizim tarafımıza geleceğini hesapladık. Ancak bize ulaşmadan avcı kolu şeklinde geriye döndüler. İçimde garip bir his belirdi. "Bunlar niye geri döndüler" diye düşünürken önce bir tarama, ardından da bir bomba sesi yankılandı. "Rojda!" diyebildim. Arkadaşlarla birbirimize baktık. Rojda yoldaş, yüreğine dayadığı bombayla ölümsüz şehitler kervanına katılmıştı. "Ben hep buradayım, Kürdistan'ın bağrında olacağım" sözü kafamda çınladı. "Bijî Serok Apo, Bijî PKK, Bijî Kürdistan" sloganlarını duyuyor gibiydim. O Kürdistan halkının başını eğmemesi için, özgür yarınları ölüme koşarak onlara hediye etmek için, şehitlere verdiği söz için bunu yapmıştı. Hepimiz ayaktaydık. Gözlerimiz sesin geldiği noktada kenetlenmişti. "Ağlamayacağım" diyordu arkadaşlardan biri "sana söz olsun Rojda yoldaş, gözyaşlarımızı, namlularımızdan kurşun yapıp, düşmana vuracağız!" Evet, sana söz olsun yoldaşım...

4 ay Rojda yoldaşla aynı mangada kalmıştık. Yaşama coşkuyla katılım sağlıyordu. Yaşı küçüktü. Ama hiçbir zorluk karşısında yılmıyordu. İri yapısıyla yaşından daha büyük gösteriyordu. Fakat erken şehit düşmüştü.

Saat ilerliyordu. Arkadaşlar hareket etmemiz gerektiğini söylediler. İlk geri çekilme noktasına doğru harekete geçtik. Noktaya vardığımızda keşif yaptık, fakat kimse yoktu. Çok susamıştık. Su içtik, bidonumuzu doldurduk. Herekol'u tırmanmaya başladık. Çok yukarılardan sesler gelmeye başlayınca arkadaşlar olabileceğini düşündük. Yine de dikkatli hareket ediyorduk. Kimseyi göremeyince tırmanmaya devam ettik. Yanımızda 2 çanta 2 silah vardı. Çantalarımız oldukça ağırdı. BKC mermileri, yedek mermiler, fazla şarjörler vardı. 100 metre yürüyüp oturmak zorunda kalıyorduk. Çok zorlanıyorduk. Herekol'un doruklarına yaklaşmıştık ki bir ses duyduk. Kulak verdik. Arkadaşların sesiydi. Telsiz bağlantılarını kurmak için gelmiş olan arkadaşlardı. Seslendik. Kim olduğumuzu sordular. Parolayı söyleyince yanımıza geldiler. Biraz konuştuk. Rojda yoldaşın şahadetini anlattık. Bir grup arkadaşın aşağıya indiğini söylediler. Aşağıdan gelen seslerin onlara ait olduğunu anladık.

Arkadaşlara eylemin sonuçlarını sorduk. Rojda yoldaşla birlikte 13 şehidimiz vardı. Onları orada bırakıp noktaya gittik. Nöbetçi dışında herkes uyuyordu. Uyumaya karar verdim. Bayan arkadaşların yattıkları yere gittim. Bir arkadaş kalkarak yerini bana verdi. Bana şekerli su hazırladı. Biraz peynir ve ekmek çıkardı. Çok aç olmama rağmen yiyemiyordum. Bayan arkadaş gözlerimin içine bakarak sanki "Heval, Rojda nerede?" diye soruyordu. "Sabah her şeyi anlatırım" diyebildim. Uyumaya çalıştım.

Sabah 4'te uyandım. Diğer arkadaşlar yanıma gelip neler olduğunu sordular. Anlattım. Sessizlikle birlikte düşmana duyulan öfke hissediliyordu.

Bölüğüme, yanımda Rojda yoldaşla dönmek isterdim. Ama bizlere öğretilen gerçekler vardı. Uğruna savaştığımız dava şehitsiz olmuyordu. Hepimiz bu yola inandık ve yüreğimizi, her şeyimizi sunuyoruz. Rojda yoldaş ölümde yaşamı yaratan yiğitlerin arasına alnı açık girdi. Bize de düşen, onların yolunu takip etmek, son sözümüzü, son nefesimizi onurluca vermektir.

13 Temmuz 1993
Mücadele arkadaşı

Gelen gerillanın sesi
Gelen ARGK'nin sesi
Yola düştük yürüyoruz
Bölük bölük, tabur tabur
Hep beraber kahramanca
vuruşuyoruz

Gelen gerillanın sesi
Gelen ARGK'nin sesi
Mahsumlarla yürüyoruz
Agitlerle birlikte vuruşuyoruz

Gelen gerillanın sesi
Gelen ARGK'nin sesi
Şehitlerdir gururumuz
Biz şehitlerle, şehitler bizlerle
Aynı yollarda yürüyoruz

Gelen gerillanın sesi
Gelen ARGK'nin sesi
Filiz verdi şehit kanı Kürdistan'da
Biji Serok Apo diyerek ilerliyoruz
Yeni zaferlere doğru.

İsmet Ekinci

Parti çizgisiyle yoğrulan, savaş içerisinde yüceleşen bir komutan!

Adı, soyadı: **İsmet EKİNCİ**
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Oğuz köyü-Beşiri, 1 Ocak 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1993, Nivila-Eruh**

Devrim yoldaş, 1 Ocak 1965 tarihinde Beşiri'ye bağlı Oğuz köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kısa bir süre sonra ailesi Deveboyu köyüne yerleşir. Devrim yoldaş burada büyür. Çocukluk yılları burada geçer. İlkokulu burada bitirir. İlkokuldan sonra öğrenimine devam etmez. Ailesinin maddi durumu zaten buna elvermemektedir.

Belli bir yaşa geldikten sonra köyde çiftçilik yapar, ailesine diğer köy işlerinde yardımcı olur. Yaşam zor, koşullar ağırdır. Bu nedenle başka işlerde çalışmanın zorunluluğu da kendisini dayatmaktadır. Ayrıca bu dönemde 12 Eylül cuntasının Kürdistan'ın her tarafında terör estirdiği dönemdir. Pratik sahada, devrimcilik, ulusal kurtuluşçuluk açısından fazla bir gelişme belirtisi de yoktur. İnsanlar tutuklanmakta, işkenceden geçirilmekte, idam edilmektedir. Zindanlarda vahşet had safhadadır. Dışarda işkenceli yaşam çekilmez düzeydedir. Düşmanın bu barbarlığı karşısında çoğu insan yurdunu-toprağını terkederek ya metropollere gitmiş, ya da Avrupa'lara koşmuştur.

Bu koşulların mevcut olduğu Kürdistan'da Devrim yoldaş, yaşanan çoğu gelişmelerden habersiz, saf, temiz bir köylü çocuğudur. Ailesine maddi açıdan katkı sunmak için Adana'ya gider. Uzun bir süre birçok Kürt genci gibi emek gücünü satarak çalışır. Aldığı ücret çok azdır, bu ücretle ancak kendisini yaşatabilir. Adana'da kaldığı süre içinde kötü alışkanlıklar edinmez, özünü korumaya özen gösterir. Şehrin insan kişiliği üzerinde yarattığı tahribatlardan uzak kalır. İnşaatlarda çalışmanın fazla bir sonuç getirmeyeceğine kanı getirince tekrardan köyüne döner. Bir dönem bağ-bahçe, tarla işlerinde çalışır.

Ailesinin geçimini sağlamak için 1985 yılında Avrupa'ya gider. Almanya'da iltica ederek abisinin yanına yerleşir. Abisi partinin bir kadrosu olarak profesyonel devrimcilik yapmaktadır. Yengesi ve yeğenleri ulusal kurtuluşçu kültür çalışmalarına katılmaktadır. İlk dönemlerde bu duruma fazla anlam vermese de, özellikle abisinin uğraşısı sonucu gerçekleri, çalışmaların nedenlerini kısmen kavrar. Bu arada Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürdistan gerçeği, Kürt halkının durumu konularında da önemli oranda bilgi sahibi olur. Abisinin teşvikiyle parti yayınlarını okur. Okumayı pek sevmemekle birlikte, durumları biraz daha kavramak için okuma zorunluluğunu duyar. Avrupa'ya gittiği 1985 yılında bütün bu nedenlerden dolayı giderek mücadeleye ve partiye bir sempati duymaya başlar. 1985-86 yılları arasında bulunduğu Celle alanında yayın dağıtımı ve dernek çalışmalarına katılır. Afiş yapıştırır, bildiri dağıtır, gençlerin mücadeleye kazandırmak için kültürel ve sportif etkinliklere katılır.

Cephe düzeyinde faaliyet yürütmesine rağmen kendisine verilen görevleri mutlaka yerine getirirdi. Kitle faaliyetlerini yürütürken ilginç olaylarla da karşılaşır. Parti yazılarının geniş kitleler tarafından okunması için çaba sarfederdi. Bu noktada bir anısını dile getirmekte yarar vardır. Bu anı, O'nun görevlere bağlılığını da çok açık ortaya koymaktadır. Uzun bir yolculukta bindiği trende üzerinde var olan bildirileri dağıtmaya başlar. Daha sonra bi-

rinin yanına oturur. "Amca Türk müsün?" der. "Evet" cevabını alınca, elindeki bildiriyi uzatır, "Ben Türkçe yazım dilini bilmiyorum, dışardan bana verdiler, okur musun, bu nedir?" der. Adam çaresiz kendisine okur ve ardından nasihatlarda bulunur.

Ailesi 1987 yılında Almanya'ya gider. Ailesinin yanına yerleşir. Burada bir işe girerek çalışır, ama aynı zamanda cephesel faaliyetler de yürütür. Faaliyetlerini ve kendisine verilen görevleri aksatmaz. Ailesi O'nun bu durumuna karşı çıkarsa da fazla kulak asmaz, işlerini yürütmeye devam eder. Ailenin amacı, oğullarının profesyonel kadro olmaması doğrultusundaydı. "Evde otur, çalış, destekte bulun, yeter" diyorlardı. O ise, bunu kabullenemiyordu. Çünkü ülkede de silahlı savaşım ve gerilla ordulaşması giderek gelişiyor ve Avrupa'da bulunan Kürdistanlı yurtseverler üzerinde daha çok etki yaratıyordu. Mücadeleye katılım gün geçtikçe yoğunlaşıyordu. Bu durumlarda işler daha fazlalaşıyor ve örgütsel alanda bu çalışmalara cevap verilmesi gerektiğini dayatıyordu. Devrim yoldaş, sorunların bilincinde olan bir yurtsever Kürdistanlı genç olarak bu gelişmelerin dışında kendisini tutamazdı.

Devrim yoldaş 1988 yılında profesyonel devrimci olmaya karar verir. Kararını patili yoldaşlara bildirir. Bu istem doğrultusunda 1988 yılının Şubat-Mart aylarında Haydar Karasungur Eğitim Devresi'ne katılır. Eğitimden yararlanmaya çalışır. Ama aynı zamanda oldukça zorlanır. Partiye sunduğu bir raporda, bu süreci şöyle anlatmaktadır Devrim yoldaş:

"1988 yılının Şubat-Mart aylarında Haydar Karasungur Eğitim Devresi'ne katıldım. Hemen hemen eğitim devresinin yarısına kadar, fiili olarak gerçekten her ne kadar eğitimde bulunuyorsam da, ama ruhen hep başka yerdeydim. Biraz siyasi ağırlıkta olduğu için zorlanıyordum, bunun için bana çok sıkı geliyordu. Eğitimin sonlarına doğru katılım sağlayabildim. Eğitimden hiçbir şey almadım desem bu biraz da inkarcı bir yaklaşım olur. Yani her ne kadar bütün konuları kapsamlı kavramamışsam da, hiç olmazsa kitlelerle ilişkiler nasıl olacak, örgütlenme ve çalışma tarzı nasıl tutturulacak, üslup-hitabet nedir vs. konularda bilgi sahibi oldum. En azından partinin bütün bu konulardaki politikasını, yaklaşımını kavramış oldum. Bu da önümdeki çalışmalar için önemliydi..."

Eğitimden sonra Almanya'nın Bielefeld alanında görev üstlenir. Örgütsel alanda bölge üst biriminde yer alır. Üç aylık bir süre içinde kitlelerle ilişkilerin geliştirilmesi, var olan ilişkilerin örgütlendirilmesi, eylemsel faaliyetlerin geliştirilmesi, düşman çalışmalarının açığa çıkarılması ve buna karşı önlemlerin geliştirilmesi yönünde çalışmalar yürütür. Burada kaldığı süre zaarfında Bielefeld alanında yanına Kürdistanlı gençleri de alarak Ağrı Spor grubunu oluşturur. Üç aylık bir çalışmadan sonra, özellikle kendi çevresinin ağırlıkta bulunduğu Oldenburg alanında görevlendirilir. Burada bir dönem çalışmalar yürütür. Ancak bu alanda daha fazla kalmak istemez, bu doğrultudaki önerisini partili yoldaşlara yapar ve istemi uygun görülerek Hamburg alanında görevlendirilir. Bu alanda neden kalmak istemediğini ve alan değiştirme önerisini Devrim yoldaş, partiye sunduğu bir raporunda şu tarzda izah etmektedir:

"...Hamburg'a bağlı Oldenburg alanında sorumluluk görevini üstlendim. Bu alanda ilişkide bulunduğumuz yurtseverlerin yüzde doksanı Siirt yöresinden olan Yezidi kesimiydi. Aynı yöreden insanlar olduğumuz için fazla bir gelişme kaydedemiyordum. Bendeki politik yetersizlik, bu alandaki apolitik durumla birleşince her hangi bir gelişme gösteremiyordum, dolayısıyla giderek geriliyordum. Bunu hem sözlü ve hem de yazılı olarak örgüte bildirdim. Ve kampanya döneminde Hamburg alanında görevlendirildim. Hamburg alanındaki insanların değişik değişik yöreden oluşları ve politik bir konumu temsil etmeleri bana daha çok güven verdi..."

1989 yılı başlarına kadar Hamburg

alanında örgütsel-pratik faaliyet yürüten Devrim yoldaş, oldukça canlı, atak, moralmen güçlü, olgun ve fedakar özelliklere sahipti. Yürüttüğü çalışmalarda sonuç almasını bilen bir yoldaştı. Kararlı ve inançlıydı. Bu özellikleriyle hem kitlelere ve hem de yoldaşlarına güven veriyordu. Devrim yoldaş 1989 yılı başlarında parti kararı ve kendisinin de istemiyle Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi ortamı O'nu hem çok etkilemiş ve hem de daha çok canlandırmıştı.

Akademi'de iki devreden fazla askeri ve siyasi eğitim gördü. Kuşkusuz en çok sevdiği derslerin başında askeri dersler gelirdi. Askeri dersler adeta O'nun vazgeçilmez temel gıdasıydı. Askeri sanatı iyi öğrenmek, iyi bir komutan olmak istiyordu. Tabii askeri alanda uzmanlaşmak yetmiyordu. Savaşı doğru temellerde sürdürmek için parti siyasetini bilmek, bilince çıkarmak, parti çizgisini özümsemek, strateji ve taktiğini ayrıntılarıyla kavrayarak içinden geçilen her süreci değerlendirmek gerekiyordu. Silaha başvurmak için kısacası siyaseti de bilmek kaçınılmazdı Bu temel yaklaşımdan hareketle Devrim yoldaş, siyasi derslere de zamanla giderek ağırlık ve önem verdi. Hiçbir zaman okumayı sevmemesine rağmen, belirtilen bu gerçekleri kavrayınca herkesten çok okumaya özen gösterdi. İki devre eğitim gördükten sonra partiye sunduğu bir raporunda hem dönemin temel görevlerine ve hem de ülkeye gitme yönündeki istemini şöyle değerlendirmektedir:

"...Özellikle şu anda iki eğitim devresinden geçmiş durumdayım. Fakat hemen şunu belirtmek istiyorum: Gerçekten de oldukça zorlandım. Sadece siyasileşme, politikleşme alanında değil, bir bütün olarak güncel yaşamdan tutalım, parti yaşamına, ahlakına, kültürüne, üslup-hitabet, yoldaşlık ilişkileri, devrime karşı duyarlılık vs. sorunlara kadar her açıdan oldukça bir zorlanmayı yaşadım. Zorlanmamın nedeni ilk dönemlerde bütün bu hususlara fazla önem vermeyişimden kaynaklanıyordu. Meselelere kendi bakış açımla yaklaşıyordum. Kısacası niyette sonuna kadar partiye bağlılık, ama pratikte, örgütlü yapıyı, yaşamı özümseyememe gerçeği söz konusuydu. Bunun yine nedeni siyasallaşmadaki darlıktan kaynaklanıyor. Halk ve parti gerçeğimizi bütün yönleriyle kavramada kararlılığım kesin vardır. Belirttiğim yetersizliğe rağmen belli bir ideolojik-politik seviyeye de ulaştım. Kaldı ki, çağın en gelişmiş okulu düzeyindeki Akademi'de gelişme kaydetmemek mümkün değildir.

Özellikle geçmişten bu yana kavrayamadığımız temel sorunlarımızdan biri de taktik önderlik sorunudur. Gerçekten de dönemin emrettiği taktik önderliğe ulaşan devrimci bir militan, her türlü düşman dayatmalarına karşı, yine halkı örgütlemede, eğitmede, dolayısıyla dönemin özgül koşullarını dikkate alarak harekete geçirmede üzerine düşeni rahatlıkla yerine getirebilir...

Kürdistan'da, sıcak savaş ortamında görev almak istiyorum. Nedenine gelince, böyle bir ortamda partiye daha çok yararlı olacağıma inanıyorum. Kürdistan'da hiçbir eyaleti tanımıyorum. Bunun için parti hangi eyaleti uygun görürse ve devrimin çıkarları neyi emrediyorsa, hangi alan olursa olsun memnuniyetle kabul edeceğimi vurgulamak istiyorum..."

Bir dönem planlama gruplarında, ülke planlaması üzerine çalışan Devrim yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte 1989 yılının yaz aylarında ülkeye doğru hareket etti. Ülkenin Botan Eyaleti'ne gitti. Savaşın en çok geliştiği, eylemlerin hemen her gün olduğu, çatışmaların aralıksız yaşandığı, halkın giderek ayağa kalkarak, serîhildanlar diyarına dönüştürdüğü Botan Eyaleti, O'nu oldukça sevindirmiş, coşturmuştu. Böyle bir alanda savaşmak O'nun en çok hayal ettiği alanların başında geliyordu. Devrim yoldaş, Botan Eyaleti'nin birçok alanında kaldı. Sayısız eylemlere katıldı. Düşmana darbe vurmanın ve ondan tarihin acımasız hesabını sormanın mutluluğuna erişti. Onlarca pusu eylemine katıldı. Sayısız çatışmada gösterdiği kahramanlıkla yoldaşlarını kurtardı, saygın bir pratik sergiledi.

Devrim yoldaş, en son Botan Eyaleti'ne bağlı Pervari-Çatak alanında görev ve sorumluluk üstlendi. Bu alanlarda bölge yönetiminde yer aldı. Takım komutanlığı ve bölük komutanlığı yardımcılığı görevlerini üstlendi. Savaşçıların eğitimi görevini yürüttü. Devrim yoldaş, son olarak Eruh'a bağlı Nivila köyü çetelerine yönelik eylemi planladı. Eruh alanında çetecilikte önemli rol üstlenen bu köyde çete odaklarının temizlenmesiyle, diğer çete odaklarına da önemli oranda darbe vurulacak ve dağılmaları sağlanacaktı. Nivila köyünü 30 Haziran 1993 gecesi kuşatan gerillaların çağrılarına

ateşle karşılık veren çetelerle gerillalar arasında çatışma çıkar. Çete yuvalarına atılan roketlerle önemli bir darbe vurulur, ancak bu eylemde halkımızın iki yiğit komutanı da şahadete ulaşır. Evet Devrim yoldaşla birlikte, yine kendisi gibi Takım Komutanı olan **Şahin YILDIZ** (Sait) yoldaş da şehit düşer.

Bağımsızlık ve özgürlük yolunda şahadete ulaşan iki kahraman komutanın anısını mücadelemizde sonsuza dek yaşatacağımıza dair kararlılığımızı bir kez daha belirtiyor ve şehitlerimizin huzurunda söz veriyoruz!

Fedakar, çalışkan ve kararlı bir militan

Adı, soyadı: **Şahin YILDIZ**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Nivila (Çizmeli) köyü-Eruh, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1993, Nivila-Eruh**

Sait yoldaş, 1962 yılında Eruh'a bağlı Nivila köyünde doğup büyüdü. Yaşamının bütün dönemleri kendi köyünde geçti. Ticaretle uğraştığından başka birçok alanlara da gidip geldi. Evli olan Şahin yoldaş başından beri mücadelemizin gelişiminden haberdardı. Kürdistan'da yaşanan gelişmeleri yakından takip ediyordu.

Şahin yoldaşın köyü, düşman tarafından çeteleştirilmişti. Köyün önemli bir bölümü koruculuk yapıyordu. Şahin yoldaş, köyünün bu durumuna karşı sürekli bir öfke ve kin duydu. Onların düşmanla olan işbirlikçilik ve ihanetlerinden vazgeçmeleri doğrultusunda çabaladıysa da fazla bir sonuç alamadı.

Bu ihanete karşı, Şahin yoldaş ülkesini ve halkını seviyordu. Gerillaların Kürdistan halkının kurtuluşu ve onurlu bir yaşamı için mücadele ettiklerini biliyordu. Onları seviyor, saygı duyuyordu. Özgürlük savaşçılarına olan bağlılığı gittikçe gelişiyordu. Gerilla savaşının gelişimi, Kürdistan halkının kararlı direnişi O'nu daha çok etkilemişti. Artık mücadeleye fiili olarak katılmanın zamanıydı. Bu yönlü talebini partili yoldaşlara ileterek 1991 yılında gerillaya katılır.

Şahin yoldaş, gerilla saflarına katıldıktan sonra partinin eğitim kamplarının bulunduğu Haftanin'e gider. Burada bir dönem partinin siyasi ve askeri eğitiminden geçer. Teorik olarak parti çizgisini, dönemin savaş sorunlarını ve çözüm yollarını önemli oranda kavrar. Eğitimden sonra sınır hattında görevlendirilir. Bir dönem manga komutanlığı görevini üstlenir ve bu görevini başarıyla yerine getirir. Ardından Cudi ve en son 4. Bölgede görev üstlenir. Bu alanlarda takım komutanlığı görevlerini yürütür. Fedakar, çalışkan ve kararlı bir militan olan Şahin yoldaş, sevilen-sayılan biri haline gelir.

Şahin yoldaş, mücadele içinde birçok eylem ve çatışmaya katılır. Bu eylem ve çatışmalarda üstün bir savaş ruhuyla savaşır. En son hem kendi köyü ve hem de çetecilikte nam salmış olan Nivila köyü çetelerine yönelik gerçekleştirilen baskın eyleminde İsmet EKİNCİ yoldaşla birlikte şehit düşer.

Kahramanlığın bir abidesiydi

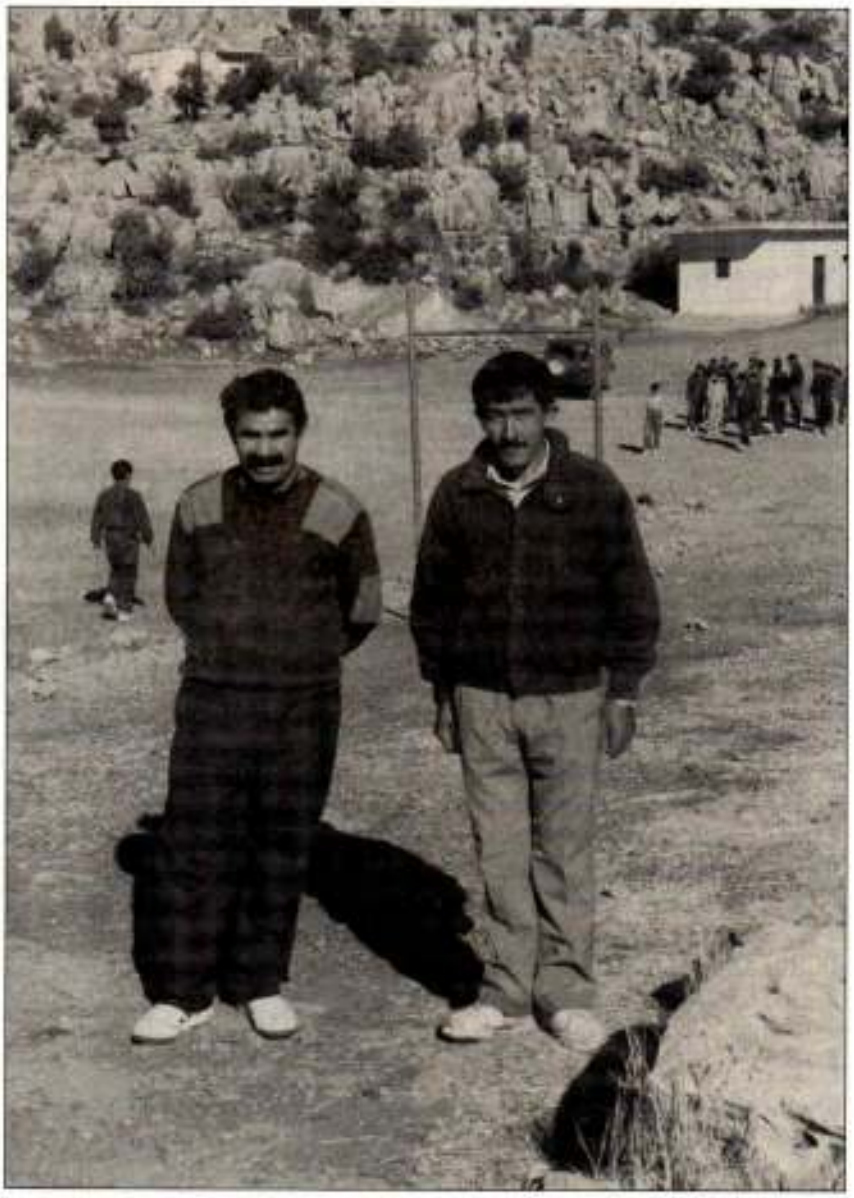
Adı, soyadı: **Veli ERYALÇIN**
Kod adı: **Yusuf Kılıç**
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş-Elbistan-Küçük Yapalak köyü, 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1993, Çatak**

Elbistan'a bağlı Küçük Yapalak köyünde 1960 yılında dünyaya gözlerini açan **Veli** yoldaş, daha küçük yaşlardayken annesini yitirir. Daha sonra babası tekrar evlenir ve üvey anne bakımı altına girer.

Yaşamlarını köydeki arazilerine dayanarak sürdüren bir ailenin bireyi olan Veli yoldaş, Evcihöyük (Ovacık köyü) köyü, Üçkilise mezrasında ilkokula gider. İlkokulu burada bitirir. Bu arada üvey annesinin baskılarını görür. Öyle ki üvey annesi kızdığı herhangi bir sorunun öfkesini, ondan çıkarır. Üvey annesinin bu durumu karşısında hep sessiz kalır, boyun eğer. Zaten çocuk haliyle yapacağı fazla bir şeyi yoktur. İlkokulu bitirdikten sonra üvey annesinin baskısı karşısında evden kaçmaya karar verir ve bunu yapar. Evden kaçarken daha çocuktur, olsun baskıdan kurtulduğu için biraz rahattır. Fakat yeni geldiği ortamın yarattığı korkular da vardır. Elbistan ilçesine gider. Çalışacak bir iş bulur. Bir dönem fırında çalışır. Daha sonraları işini bırakarak Mersin'e gider. Bir müddet çalışır. Bu arada akrabaları O'nu bulur, köye geri gönderir.

Köye gittikten sonra tarlada çalışır. Buradaki yaşama karşı çıkar ve yine evden kaçarak Elbistan'a gider. Fırında yeniden iş bulur ve çalışır. Kazada öğrenim gören dayısının yanına yerleşir. Burada sol eğilimli kişilerle tanışır. İşin içine girmez. Fakat, sömürünün nedenlerini, diğer ülkelerin kurtuluş hareketleri hakkında kısmi bilgi edinir. 12 Eylül darbesiyle birlikte dayısı Avrupa'ya gider. Tanıdığı devrimciler yakalanır. Onların direnişini duyar. Devrimci öncü militanların yaşamlarından çok etkilendiğini söyleyen Veli yoldaş, devrimciliğe ilgi duyar. Tutuklanan devrimcilerden kalan sol içerikli yayınları okur.

Sonraki yıllarda çalışmak üzere Suudi Arabistan'a gider. Burada işçi olarak çalışır. Riyad kentinde Kürdistanlı yurtseverlerle tanışır ve ilişkiye geçer. PKK öncülüğünde verilen gerilla savaşının ayrıntılarını, ülke gerçeğini onlardan öğrenir. Böylece yurtsever düzeyde cephe çalışmalarına katılır. Çalıştığı şirket tarafından Mekke'ye gönderilince bir dönem ilişkileri kopar. Ülkeye izine gider. Partili yoldaşlarla ilişkileri olmadığından, gelişmeleri ancak basın kanalıyla izleyebilir. Bu dönemde, Türk basınında provokasyon nedeniyle "PKK dağıldı",

"Örgüt bölündü" tarzında haberler yer almaktadır. Bu haberlerden dolayı, acaba Kürdistan kurtulamaz mı kaygısına düşer. Parti çizgisini tam bilemediğinden dolayı böylesine bir kaygıya düşer. Mekke'ye tekrar döndüğünde ilişki arar ve sonunda başarır. Gerçeğin böyle olmadığını kavrar.

Mekke'de Kürdistanlılar arasında çalışma yürütür. Komite örgütlemesinde yer alır. Sorumlu düzeyde görev üstlenir. Bu çalışmalarında başarılı bir pratik sergiler. 1990 yılı başlarında kendi isteğiyle Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi'de uzun bir dönem partinin askeri ve siyasi eğitiminden geçer. Olgun, fedakar, çalışkan yapısıyla yoldaşları arasında sevilip sayılır. Gelişmeye açık yapısıyla gelecek açısından oldukça umut vaat eder. Akademi'de verilen eğitimlere bütün gücüyle katılır. Yoldaşlarının eğitiminde çaba sarfeder. Veli yoldaş, partiye sunduğu bir raporda, kendi gelişim düzeyini şu tarzda anlatmaktadır:

"Koğuş olarak eğitime sürekli katılım gösteriyoruz. Kendi açımdan oldukça güçlü sonuçlar çıkarabildiğimi söyleyebilirim. Bizlere tanınan bu imkanlardan azami düzeyde yararlanıp ülkeye hazırlanırken, koğuş bünyesinde bireysel çalışma imkanından da yararlanmaya çalışıyorum. Bu yararlanmayı yalnız kendi açımdan değil, özelde koğuş ve genelde de Akademi yapısıyla bütünleştirerek ve yapabildiğim katkıyı da sunarak başarmaya çalışıyorum. Bunu yapabildiğime inanıyorum. Partiye özlü katılımı gerçekleştirmeyi esas alıyorum. Parti ölçülerini kişiliğimde belli oranda oturtabildiğime inanıyorum.

Pratik sahada yönetim olayına yaklaşırken kendime güvenim tamdır ve sorumlulukların bilinci içerisindeyim. Sorumlu yardımcılığı görevini yapabileceğime inanıyorum. Partinin uygun göreceği tarzda görev yürütmeye hazırım. Hiçbir zaman kendimi görevler karşısında sınırlandırmayacağım. Kendimi sürekli yenileyeceğime inanıyorum..." Akademi sahasından en iyi bir şekilde yararlanmaya çalışan ve bu konuda küçümsenmeyecek düzeyde bir gelişim kateden Veli yoldaş, 1990 Ekim ayının sonunda ülke pratiğine yönelirken verdiği son sözde şunları belirtiyor:

"Bu ortamda yaklaşık yedi aydır bulunuyorum. Ortama geliş amacım, PKK öncülüğünde yürütülen mücadelede yerimi almak ve devrime verebileceğim şeyleri vermekti. Burada geçirdiğim eğitim sürecinde çok önemli üç devreyi yaşamış bulunmaktayım. Bu devreler içerisinde PKK II. Ulusal Konferansı'nın gerçekleştirilmesi söz konusudur. Bu benim açımdan partiyi tanıma yönünde önemli bir süreçtir. Bu ortamda istenilen ölçülere ulaşmasam da, yetersizliklerimi aşıp belirli bir gelişme katettiğimi söyleyebilirim."

Verdiği sözden sonra ülke pratiğine bir grup arkadaşıyla birlikte yönelen Veli yoldaş, uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra Botan alanına ulaşır. Botan Eyaleti'nde Pervari, Çatak, Beytüşşebap ve Bestler gibi alanlarda gerilla çalışmalarını yürüten Veli yoldaş, sayısız çatışmaya katılır. Halk arasında da sevilen ve sayılan biri konumuna gelir. Uzun bir dönem kaldığı bu alanlarda üst düzeyde sorumluluklar üstlenir. Botan Eyaleti'ne bağlı 4. Bölge'de kaldığı süre içerisinde takım ve bölge yönetiminde yer alır. Daha sonra tekrar 5. Bölge'ye geçer. Burada yönetim ve bölük komutanlığı görevinde bulunur. Oldukça fedakar, partiye ve direniş çizgisine bağlı, gelişmeye açık ve savaşkan bir özelliğe sahip olan Veli yoldaş, Haziran 1993 tarihinde Çatak alanında düşman güçleriyle girdiği bir çatışmada son mermisine kadar çatışarak ve büyük bir kahramanlık yaratarak şehitler ordusundaki onurlu yerini aldı.

O, kahramanlık destanının bir abidesi olarak, mücadelemizde öncü komutanımız olarak rolünü oynamaya devam edecektir!

Adı, soyadı: **Hikmet ...**
Kod adı: **Hakim**
Doğum yeri ve tarihi: **Başkale, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1993, Şemdinli**

Hakim yoldaşın anısını ihaneti ezerek, Kürdistan'ı özgürleştirerek yaşatacağız

Hakim yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak 1976 yılında Başkale'ye bağlı bir köyde dünyaya gelir. Ailesinin temel geçim kaynağı hayvancılık olduğundan çocukluğundan itibaren çobanlık yapmıştır. Doğayla iç içe geçen çocukluğu O'nun kişiliğine saf, ağır başlı, sakin özellikler kazandırmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ülkeyi etkisi altına aldığı bir dönemde Hakim yoldaş çıkarılan askerlik yasasıyla saflara katılır. Gerilla saflarına askerlik yasasıyla alınmasına rağmen gönüllü katılım sağlamışcasına gerillaya yaklaşımı söz konusuydu. Yaşının küçüklüğüne bakmadan verilen, bütün görevleri canla başla yerine getirme çabasına girmişti. Gerilla yaşamına kısa sürede uyum sağlar. Çukurca alanına, hem eğitim, hem de pratik faaliyetler içerisinde bulunmak amacıyla gider. Eğitim sonucunda parti, halk, savaş ve düşmanın gerçekliğini daha iyi görüp kavrayarak, mücadeleye kendini daha fazla katar.

1990 yılında **şehit Harun** yoldaşla birlikte Şemdinli alanına geçer. Bura-

da gerek eylemlerde, gerekse diğer çalışmalarda büyük fedakarlıkla çalışır. Yorulmak nedir bilmezliğiyle, canlılığıyla diğer yoldaşları arasında sevilen, saygı duyulan bir yer edinir. Zor ve tehlikeli görevlere hep gönüllü olarak gitmesi, O'na "gönüllü" adının verilmesine yol açmıştır.

1991 yılında güvenlik takımı'nda görev alır. Yeni görevinin bilinciyle yaşama duyarlı ve yoğun bir şekilde katılmanın çabasını verir. Sıcak savaşıma girmenin hasretiyle, düşmandan intikam alma duygusuyla yanıp tutuşmaktadır. Yüksek bir saldırı ruhuna ve moral gücüne sahiptir. Bu özelliklerinden dolayı Xan Kûrkê gücünün gerçekleştirdiği tüm eylemlere katılır. Mavan karakol baskını, Vergınıme, Çukurca-Eriş Tabur baskını vb. gibi büyük eylemlerdeki yerini alır ve üstlendiği tüm görevleri başarıyla yerine getirir.

1991 yılı sonlarında PAK karargah güvenliğinde görevlendirilir. Bu görevi Güney'deki ihanete karşı savaş başlayana dek sürer. Bu savaşta en faal bir biçimde yerini alır, katılım sağlar. Cesareti ve ataklığıyla, sergilediği savaş pratiğiyle yoldaşlarına örnek olur.

1993 kış sürecinde Xan Kûrkê'de yeni dönem savaş pratiğine daha güçlü yüklenmek amacıyla Hakim yoldaş yoğun bir çabanın içine girer. Hakim yoldaş küçük yaşına rağmen sergilediği olumlu pratiğiyle, gelecekte umut vaat eden arkadaşların başında yer almaktadır. Bu güçlü özelliklerini değerlendiren yönetim 1993 yılı bahar düzenlemesinde Hakim yoldaşı Gerdi gücünde görevlendirir. Son hazırlıklarını tamamlayan grup baharda alana hareket eder.

Bu alanda (Şemdinli) bulunan çetelere karşı girişilen bir eylemde Hakim yoldaş azgın hainler tarafından şehit edilir.

Hakim yoldaşı, ihaneti Kürdistan'dan söküp atarak ve Kürdistan'ın yüzyıllardır özlemini çektiği zaferi sağlayarak yaşatacağız.

Hakim yoldaşın onurlu mücadelesi, yolumuzu aydınlatacaktır.

Dağlardan dağlara koşarak özgürlük bayrağını taşıdı, kahramanlığa yaraşır bir direniş yarattı!

Adı, soyadı: **Canan SÖZEN**
Kod adı: **Zekiye**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1993, İdil-Düzova (Hoser) köyü**

İki çocuklu işçi bir ailenin büyük kızı olan **Canan SÖZEN** (Zekiye) yoldaş, 1971 yılında Batman'da dünyaya geldi. Daha çocukluk yıllarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ilk gelişim aşamasındaki çalışmalarına tanık oldu. O dönemler fazla bir şey anlamasa da, yapılan propagandalar, kitleler arasında konuşulan konunun Kürdistan ve ulusal bağımsızlık savaşı üzerine oluşu, O'nun yüreğinde bir iz bırakır. İlkokula devam ettiği yıllarda Kürdistan'da 12 Eylül faşist rejiminin hükmü icra olur. Kürdistan'ın her alanına sevk edilen düşman kuvvetleri operasyonlar yapmakta, insanları işkencelerden geçirmekte, tutuklamakta, zindanlara atmaktaydı. Kürdistan ülkesi ve halkıyla, Türk sömürgeciliğinin yeniden bir yok etme, sindirme, ezme ve tarihten silme vahşetiyle karşı karşıya kaldı. Yaşam Kürdistan'da çekilmez hale getirildi. Devrimciler katledildi, zindanlara dolduruldu. Zindanlarda vahşet, dünya tarihinin tanık olmadığı düzeylere ulaştırıldı. Göç politikasıyla halkımızı yerinden-yurdundan ettirmeye çalıştı.

Böyle bir ortamda ilkokulu bitiren Canan yoldaş, ortaokul ve liseyi Batman'da tamamladı. Öğrenimi boyunca oldukça başarılıydı. Bu dönemlerde Kürdistan dağlarında gerilla mücadelesi başlamıştı. Eruh ve Şemdinli baskınlarında sağlanan başarıyla yakılan ilk kıvılcım O'nu da oldukça etkilemiş ve üzerinde derin sarsıntı yaratmıştı. Fazla bir şey bilmemekle birlikte, düşmana karşı geliştirilen eylemler O'nda coşku yaratıyor ve ulusal bilincin daha da gelişmesine yol açıyordu. Lisede okuduğu yıllarda ulusal kurtuluş mücadelesi ve Kürdistan üzerine önemli bilgiler edinmişti. Mücadele gerçeği artık kendisini uğraştıran temel konulardan biriydi. Arkadaşları arasında sürekli bu konu üzerinde tartışır, yapılması gerekenler üzerinde yoğunlaşırdı. Kendi çapında yürüttüğü propaganda faaliyetleriyle, mücadeleye destek sunmaya çalışıyordu.

Lise öğrenimini başarıyla tamamlayan Canan yoldaş, Siirt Eğitim Yüksekokulu'na kaydını yaptırdı. Yine başarılı bir öğrenciydi. Bu kez daha da bilinçlenmişti. Artık bilinçli bir çabanın sahibiydi. Zindan mücadelesinin de üzerinde yarattığı etki vardı. Bir amcası Diyarbakır zindanında tutukluydu. Sık sık ziyaretine gider ve tartışır, gelişmeleri aktarırdı. Siirt'teki çalışmalarını daha örgütlü yürütmeye çalıştı. Çalışmalarıyla giderek düşmanın dikkatini de üzerine çekti. 29 Nisan 1990 tarihinde Diyarbakır zindanında yatmakta olan amcasını ziyaret ettikten sonra, zindan çıkışında 72 yaşındaki ninesiyle gözaltına alındı. Gözaltına alındığı gün, Siirt'te yapılan operasyonlarda 16 arkadaşı da tutuklanmıştı. Ninesi, "PKK'ye kuryelik yaptığı" gerekçesiyle üç ay zindanda tutuklu kaldı ve daha sonra çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.

Canan yoldaş ise tutuklandığında yoğun işkence gördü. Gözaltında bulunduğu sürede düşmanın dayatmalarını kabul etmedi. Bu tutuklama olayı O'nda, düşmana karşı büyük bir kin ve öfkenin şekillenmesine neden oldu. 7 arkadaşıyla birlikte çıkarıldığı mahkemede tutuklanarak zindana atıldı. Tutuklanma gerekçesi, "PKK'ye üye olmak, yardım ve yataklık etmek ve üye kazandırmak"tı. Zindan yaşamında partinin ideolojisini-politikasını araştırarak yetkinleşmeye önem verdi. Olgun, çalışkan ve düşmana karşı kararlı tutumuyla herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Zindan yaşamı içindeyken de okulunu bitirmek için derslerini aksatmadı. Öğrenimini tam sonuçlandırmak için durmaksızın çalıştı. 25 Nisan 1991 tarihinde, düşman, O'nu serbest bırakmak zorunda kaldı.

Canan yoldaş, gerek Siirt'teki öğrenciliği yıllarında ve gerekse daha önceki yaşamında, kitlelerle iyi ilişkiler geliştiren, candan ve sıcak bir dialog yaratan, arkadaşları arasında her zaman sevilen, sayılan ve fedakarca bir ilişki sergileyen bir yoldaştı. O'nun bu fedakar ve olgun kişiliği, çevresindekilerini ve bütün arkadaşlarını daima cesaretlendirmiştir. İnsanların rahatlıkla her türlü sorunlarını tartışabileceği kadar güven duydukları, samimi ve candan ilişkiler yaratabildi-

ği bir insandı. Çalışkanlığı ve özverili çalışmaları herkes tarafından bilinir ve örnek bir insan olarak gösterilirdi. Cezaevinde kaldığı süre içinde dersleri üzerinde de çalışarak, Siirt Eğitim Yüksekokulu'ndan tutukluyken mezun oldu. Yıl sonu sınavını, öğretmenleri zindana gelerek yapmış ve daha tahliye olmadan okulunu bitirme başarısını göstermişti. Canan yoldaşı yakınen tanıyan öğrenci arkadaşları, Canan yoldaşın kişiliğini ve çalışmasını kısaca şöyle tanımlıyorlar: "Siirt Eğitim Yüksekokulu'nda ulusal bilinç ve kimlik sorununun tartışılması, Canan ve arkadaşları sayesinde oldu. Bu kendini öyle somut bir şekilde gösteriyor ki, bugün bile polis, biz öğrencileri tehdit ederken sürekli şu uyarıyı yapabiliyor: 'Bakın sizler Canan gibi olmayın, okulunuzu okuyun, başka şeylere bulaşmayın' diyebiliyor. Bu bile, Canan ve arkadaşlarının yürüttüğü çalışmaların yarattığı bir sonuçtur. Biz öğrencilerin büyük bir bölümü, bu çabaların sonucunda ulusal gerçeğimiz üzerinde yoğunlaşma gereğini duyduk." Siirt Eğitim Yüksekokulu'nda Canan yoldaşın yaşamı, öğrencilik yılları, kişiliği ve direnişi sürekli tartışılmakta, konuşulmaktadır. Canan yoldaş, örnek bir insan olarak sadece öğrencilerin yüreğinde, değil, halkın yüreğinde de yer edinmiştir.

Zindandan çıktıktan sonra Batman'a ailesinin yanına dönen Canan yoldaş, iki yıl uzak kaldığı Batman'da sevdiği insanlara kavuştu. Halkına yeniden kavuşma O'nu mutlu etmişti. Zindan yaşamı boyunca örnek bir yaşam sergilemesi, onurunu ve kişiliğini koruması sonucu halkı arasında saygın bir konum edinmişti. Batman'da halkla ve çevresiyle hemen sıcak ilişkiler geliştirmeye, onları daha çok eğitip bilinçlendirmeye büyük önem verdi. Kürdistan'da düşmanın geliştirdiği operasyon ve katliamları protesto etmek için açlık grevlerini örgütledi, fiili olarak içinde yer aldı. Çeşitli önemli süreçlerde kitlesel gösteriler örgütledi. Serhildanların Batman'da da gelişmesi için büyük çaba gösterdi ve birçok serhildan düzeyindeki eylemin başını çekti. Dağlarda ve ovalarda düşmana karşı çarpışarak şehit düşen gerillaların, cenazelerinin aileleri tarafından alınması, cenaze törenlerinin ulusal bir ruhla yapılması çalışmalarını örgütledi ve yürüttü. Şehit düşen gerillaların ailelerini yalnız bırakmadı, bıraktırtmadı. Toplu taziyeleri geliştirme geleneğini yarattı. O, her zaman halkının yanında olmayı, gerektiğinde kitlelere yön vermeyi bir görev bilip, bunun sorumluluğuyla hareket etti.

Canan yoldaş, Siirt Eğitim Yüksekokulu'ndan mezun olduğu için öğretmenlik yapması gerekiyordu. Bu göreve rağmen Canan yoldaş, halkından ve ülkesinden kopamıyordu, mücadele O'nu her gün kendisine doğru çekiyordu. 25 Eylül 1991 tarihinde tayini Ordu-Kumru'ya çıkmıştı. Bunun üzerine Ordu'ya giden Canan yoldaş, bambaşka bir ortamla karşılaştı. Daha gidişinin ilk günlerinde ülkesine, halkına ve yoldaşlarına büyük bir özlem duydu. Ülkesi ve halkından kopuş, yüreğinde derin bir sarsıntı yarattı. Ordu'da kalıp öğretmenlik yapamayacağını anladı ve öğretmenlik mesleğine başlamadan memleketine geri döndü. Yine o çok sevdiği ülkesinin şirin kenti olan Batman'da yaşamını halkıyla iç içe sürdürdü.

Aradan bir süre geçtikten sonra, ikinci atama 26 Şubat 1992 tarihinde

Sivas'a yapıldı. Bireysel yaşamı kabullenemiyordu. Önüne bir hedef koymuştu. Ne pahasına olursa olsun ülkesi ve halkı için çalışacak, gerektiğinde gerillalara ulaşarak ülkesinin dağlarında bağımsızlık ve özgürlüğün sloganlarını haykıracaktı. Düşündüğü tek şey buydu. Bu nedenle normal ve sıradan yaşamı kabullenemiyor ve hele kendi ülkesini talan eden, halkını en acımasız katliamlardan geçiren düşmanın bir eğitmeni olarak görev yürütemeyeceğinin kesin kararına ulaşır. Birlikte cephe faaliyetleri yürüttüğü arkadaşları Mart 1992 tarihinde düşmanın gerçekleştirdiği operasyonlarda tutuklanmışlardı. Tutuklananlardan biri, işkencede itirafta bulunarak, kendilerini örgütleyen ve öncülük edenin Canan yoldaş olduğunu düşmana ihbar eder. Bu durum karşısında Canan yoldaş, Batman'da kalamazdı, gerillaya ulaşmalı, dağlarının özgürlük soluyan havasıyla birleşmeliydi. Bu temelde, kararını kesin verdi ve Mayıs 1992 tarihinde dağlara ulaşarak, gerillalarla kucaklaştı. Canan yoldaş, Gabar'a gitti. Burada savaş deneyim ve tecrübesini geliştirecek, yeniden bir eğitim görerek partiyi daha iyi tanıyacak ve üzerine düşen görevi yapacaktı. Gabar'a ulaştığı ilk hafta içinde, daha bu olanaklara kavuşmadan düşmanla büyük bir çatışmaya girmek zorunda kalmıştı. Gerillaları kuşatmaya alan düşman güçleriyle gerillalar arasında üç gün boyunca süren büyük bir çatışma yaşandı. Bu çatışma esnasında üç gün boyunca yoldaşlarıyla omuz omuza düşmana karşı savaştı. Kararlıydı, inançlıydı ve gerillaya katıldığı ilk günlerde düşmana karşı savaşarak ona darbe vurmanın imkanlarına kavuştuğu için mutluydu. Üç gün boyunca bu ruhla savaştı ve kazandı. Bu olayda, O, yoldaşlarına, halkına ve ülkesine olan sevgisini, bağlılığını ve savaşkan bir kişilik olduğunu kanıtladı.

Kısa bir dönem Gabar dağlarında kalan Canan yoldaş, daha sonra Bestler'e gitti. Bestler'de iki ay gibi bir süre kaldı. Bu süre boyunca canlı ve içten ilişkileriyle herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Çalışkan yapısıyla verilen bütün görevleri özverili bir çalışmayla yerine getirdi. Parti eğitimine katılmak için 1992 yılının yaz aylarında parti eğitim kamplarının bulunduğu Güney Kürdistan'a gitti. Sonbahar sürecine kadar yoğun bir eğitim süreci yaşadı. Askeri ve siyasi eğitimle kendisini yetkinleştirerek, savaşı her açıdan omuzlayabilecek düzeye ulaştı. Partinin eğitim kamplarında bulunduğu dönemde, Güney Kürdistan'daki işbirlikçi-ihanetçi güruhun TC ile girdiği kirli ilişkiler sonucu, partimize ve halkımıza karşı büyük bir tehlike belirdi. Düşman bir kez daha Kürdistan'daki tarihi ihaneti devreye koyarak sonuç almak istiyordu. İhanetçi güruh ise TC'ye yaptığı yemine gözü kara bir biçimde bağlıydı. TC'den her açıdan aldığı güçle Güney Kürdistan'da bulunan bir avuç özgürlük savaşçısına karşı bir saldırı harekatı başlattı. Bu saldırıda TC'de bütün askeri gücünü harekete geçirerek karadan ve havadan ihanet güçlerine destek veriyor, bazı hatlarda kendisi direkt savaşı yönetiyordu. Savaşı yöneten ve yönlendiren Türk subaylarıydı, onlar ise bu savaşta sadece birer araç, piyondular. Düşman açısından Kürdü Kürde kırdırtarak sonuç almak en iyi yoldu.

Gerek düşmana ve gerekse de Kürdistan halkının yüreğine bir hançer gibi saplanan ihanete nihai bir ders vermek için gerillalar kararlı ve inançlıydı. Yeni eğitim adayları olmalarına rağmen Kürdistan halkının birliği ve ülkenin bütünlüğü için bu ihanete ders vermenin azmindeydiler ve bu temelde bir avuç özgürlük savaşçısının düşmana ve ihanete karşı destanlar yaratan direnişi başladı. Canan yoldaş da, bu savaşta yerini aldı. Savaş boyunca kararlı bir direniş sergileyerek militanca savaştı ve yaratılan destanın kahramanlarından biri oldu.

Savaştan sonra yapılan yeni düzenlemeyle Canan yoldaş Gabar'a geri döndü. Burada gerillaların eğitimine katıldı. Parti Önderliği'nin talimat ve çözümlemelerini tercüme ederek savaşçılara aktardı, onların daha hızlı eğitilmesi için fedakar bir çaba harcadı. Burada yürüttüğü bütün çalışmalarla halkın ve yoldaşlarının saygısını kazandı. Daha sonra bir görev gereği ovaya indi. Bir süre bu çalışmaları yürüttü. En son üç yoldaşıyla birlikte İdil'e bağlı Düzova (Hoser) köyüne gitti. Burada düşmanın gerçekleştirdiği operasyonda köyün etrafı çevrildi. "Teslim ol" çağrılarına karşı **Nizamettin KAR ve Hamit** adlı yoldaşlarıyla birlikte omuz omuza çatışarak şehitler kervanına katıldı.

Bu şahadet olayından sonraki durumu öğrenmek amacıyla, ERNK Cizre Birimi, Hoser köyüne giderek incelemelerde bulundu. ERNK Cizre Birimi'nin izlenimleri şöyle: "Canan yoldaşın 5 Haziran 1993 tarihinde Nizamettin KAR ve Hamit yoldaşlarla birlikte İdil'in Hoser köyünde şehit düştüğünü öğrendik. Haberi aldığımızda 8 Haziran'dı. Bunun üzerine Hoser köyüne gittik. Oraya vardığımızda köylülerden bilgi almaya çalışırken, genç kızlardan biri yanımıza gelerek Canan yoldaşın annesinin köye geldiğini söylediler. Köy halkı şahadet olayını bize şöyle anlattı: 'TC güçleri köyü ablukaya aldı. Bunu farkeden Canan yoldaş, her iki yoldaşı sığınağa gönderdi ve kendisi de üzerinde bulunan eşyaları kurtarmak istedi. Bunun mümkün olmadığı anlaşılınca, hem köy halkına zarar vermemek ve hem de üzerinde bulunan eşyaları düşmana teslim etmemek için sığınağa girdi. Amacı, eşyaları kendileriyle birlikte imha etmekti. Köylülerin, 'gel sana elbiselerimizi giydirelim, seni gelinimiz olarak tanıtalım, bununla belki seni kurtarabiliriz' ısrarlarına rağmen Canan'ın verdiği cevap şuydu: 'Yoldaşlarımı ölüme terk ederek kendi hayatımı kurtarmam bir devrimci için onursuzluktur' diyerek sığınağa girdi. Ve sığınakta bulunan üç yoldaş bombalarının pimini çekerek şahadete ulaştı. TC güçleri, sığınağa bir roket attılar ve cenazeleri öyle çıkarttılar.' Olayı kapsamlı öğrendikten sonra, kitlesel cenaze töreninin yapılması kararlaştırıldı."

ERNK Cizre Birimi'nin talimatıyla cenazeler defnedildikleri Hoser köyünden, geniş bir halk kitlesinin katılımıyla çıkartılıp konvoy halinde Cizre'ye getirilir. Cenazeler tekrar yıkanıp kefenler değiştirildikten sonra, büyük bir serihildanla Cizre Şehitliği'ne defnedilirler. Cizre halkı şehitlerin anısına bağlılığın bir gereği olarak ve de düşmanın uygulamalarını protesto etmek amacıyla bir gün kepenk kapatma eylemi yapar.

Şehitlerin mücadelesi yolumuzu aydınlatacaktır!

O'nun şahadeti direnişe davet, ihanete darbedir!

Adı, soyadı: **Nizamettin KAR**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Sohran köyü-İdil, 1 Ocak 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1993, Hoser köyü-İdil**

Nizamettin KAR (Haki) yoldaş, 1 Ocak 1960 yılında İdil'e bağlı Sohran (Yayalar) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi, Nizamettin yoldaş 7 yaşına geldiğinde okula göndermek istiyordu. Özellikle annesi O'nun okumasını istiyordu. Ancak köylerinde okul yoktu. Dayılarının köyü vardı, yaklaşık 70 km uzaklıktaydı. Köyün adı Dupiçe'ydi. Dayılarının köyünde de okul yoktu. Dayılarının köyüne 15 km uzaklıkta bulunan Pınarbaşı (Aysare) köyünde okul vardı ve buraya kaydını yaptı. Bu amaçla daha 7 yaşındayken, kendi köyünden ayrılarak dayısının köyüne yerleşir, Pınarbaşı köyü ilkokuluna devam eder.

Daha küçük yaşlardayken kendisi için zorlu bir yaşam başlamıştır. Ufak bir çocuk için günde 30 km yolu katetmek kolay olmasa gerek. Fakat O, bu zorluklara katlanır. Her gün Dupiçe köyünden Pınarbaşı köyüne okula gidip gelir. Kış koşullarında Kürdistan'da yaşam zorlu ve çetindir. Kar, fırtına, yağmur dinmez, hep yağar. Yollar çamur ve taşlardan örülü olur. Yağmur, kar ve rüzgar altında çamurlu yolları teperek okula gidip gelir. Tatil dönemlerinde kendi köyü olan Sohran'a dönerek ailesinin yanına gider. Ailesinin yanında kaldığı yaz süreci boyunca bağcılık ve ekin işlerinde çalışarak ailesine katkı sunar. Hiç boş durmaz. Yapabildiği her şeyi yapar. Çalışkan özelliğiyle köy bireyleri tarafından sevilir. Yaklaşık üç yıl boyunca bu tarzda okur. Dördüncü sınıfa gelirken, annesi yanına diğer çocuklarını da alarak Dupiçe köyüne yerleşir. Böylece annesi ve kardeşlerinin yanında okuluna devam eder.

Nizamettin yoldaşın babasının iki karısı vardır. Bu durum aile içinde sürekli huzursuzlukların ortaya çıkmasına yol açar. Bu huzursuzluk ortamında başka çıkış yolu bulamadığından annesi yanına çocuklarını da alarak Dupiçe köyüne yerleşmiştir. Bu durum beraberinde yeni sorunların ortaya çıkmasını da getirmiştir. Kürdistan gibi geri feodal gelenek ve göreneklerin hakim olduğu bir yerde, bir kadının yalnız başına çocuklarıyla birlikte yaşaması bir mücadele sorunudur. İrade, azim ve kararlılık gerekir, yaşamak için, çocuklarını yetiştirmek için. Nizamettin yoldaş, ailenin en büyük erkek çocuğu olduğu için, daha küçükken sorumluluk üstlenmek zorunda kalır. O'ndan büyük iki de kız kardeşi vardır. Onların da sorumluluğunu taşımak yükümlülük ister. Babasının ikinci evliliğinin aileyi bölmesi, O'nun işlerini böylece daha da ağırlaştırmış olur. Dupiçe köyüne yerleştikten kısa bir süre sonra ablası evlendirilir. Küçük yaşta ablasının evlendirilmesi öfkesine yol açar. Ama gelenekler karşısında sessiz kalmak zorunda bulur kendini. Boynunda 4 kardeş ve annesi vardır. Onların geçimini sağlamak zorundadır. Böylece kışın okula gider, yazları ise tarlalarda çalışarak ailenin geçimini sağlar.

Bu koşullarda ilkokulu bitiren Nizamettin yoldaşı, annesi ortaokula göndermek ister. Ama hem okumak, hem de çalışarak ailesinin geçimini sağlamak kendisi için oldukça zor bir olaydır. Birinde karar kılmak zorundadır. Annesinin ısrarlarına rağmen, okula kaydını yaptırmaz ve böylece aile geçimini sağlamak için çalışır. Annesi diretmekte devam eder, bu durum karşısında annesine şunu söyler ve sonunda ikna eder: "Anne ben okula gitmek istiyorum. Ama ben okula gidersem hem ben ve hem de sizler perişan olursunuz. Onun için ben çalışırım, diğer kardeşlerim okur. Ben çalışıp onları okutayım." Yaklaşık iki yıl boyunca çobanlık yapar. Daha sonra çiftçiliğe başlar ve 15 yaşına geldiğinde hem kaçakçılık ve hem de çiftçilik yapar. Yoğun bir ça-lışma temposuyla giderek ailesinin ekonomik durumunu düzeltir. Artık annesinin ne babasına ne de sığındığı dayısına ihtiyacı kalır. Oğlunun kazandığıyla geçimini rahat sürdürebileceği bir refah düzeyine kavuşur annesi. Bu nedenle oğlunu oldukça sevmekte, O'nun üzerinde adeta titremektedir. O'nunla her yerde övünür, O'na toz bile kondurtmaz.

19 yaşına geldiğinde artık genç bir delikanlıdır. Üstelik aile içi bütün kararları O alır. Annesine danışarak Dupiçe köyünden ayrılarak İdil'e yerleşmeyi önerir. Kararı annesi kendisine bırakır. İdil'de bir ev alır ve annesiyle kardeşlerini yanına alarak İdil'de yaşam mücadelesine devam eder. Yıl 1979'dur. İdil halkı arasında Kürdistan ve ulusal kurtuluş sorunları kısmen de olsa tartışılmakta, genç nesil, gelişen devrimci hareketlerden etkilenmektedir. Nizamettin yoldaş da bu dönemde yurtsever gençlikle tanışır,

tartışır, konuşur ve ilişki halinde olur. Bu dönemde İdil'de DDKD adında örgütlenme vardır. Bunlara katılır ve bunlarla birlikte çalışma yürütür. Ama aynı zamanda kaçakçılık ve çiftçilik işlerine devam eder.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte düşman Kürdistan'ın her alanında terör ve vahşet estirmektedir. Köylere ve şehirlere yapılan operasyonlarda günde onlarca insan gözaltına alınmakta, işkence görmektedir. Devrimciler ise ardı arkası kesilmeyen kayıplar vermektedir. Bu koşullarda direnmek büyük bir irade, inanç ve yürek işidir. 12 Eylül faşist terörü koşullarında yapacağı fazla bir şey yoktur. Bu arada nişanlanır ve ardından evlenir. Bir süre gözaltına alınır, somut bir şeyi olmayınca serbest bırakılır. Bu arada askerliğe gitme dönemi de gelmiştir. Askerliğe gitmek istemez. Bu nedenle bir grup arkadaşıyla anlaşarak Güney-Kürdistan'da Saddam rejimine karşı verilen savaşa katılma kararı alır. Böylece askere gitmeden firar eder. Ancak randevulaştığı arkadaşları beklenen yere gelmez. Yalnız kalır. 40 günlük firardan sonra bir randevu yerine yapılan operasyonda ele geçer. İdil Jandarma Taburu'nda 20 gün işkenceye alınır ve sorgulandıktan sonra askere gönderilir. Askerliğe jandarmaların nezaretinde gönderilir ve hiç istemediği halde TC'ye askerlik yapmak zorunda kalır.

1981 yılında askerliğe tabi tutulunca bu yaşam oldukça kendisine zor gelir, kabullenemez. Ama başka çaresi de yoktur. Ailesi üzerindeki baskılar da zamanla giderek artar. Kardeşi sürekli gözaltına alınır. Bu durumdan kurtulmak için kardeşi, yengesini de yanına alarak annesi ve kardeşleriyle birlikte Çukurova'ya gider. Orada çalışarak yaşam mücadelesi veren annesi, eşi ve kardeşleri, O'nun askerlik ihtiyaçlarını da karşılarlar. Nizamettin yoldaş askerliği bitirdikten sonra Çukurova'ya gelir. Ailesini ve kardeşlerini yanına alarak Adana merkezine yerleşir. Amacı, durumunu biraz düzeltip tekrar köyüne dönmektir. Ülke özlemi vardır. Ancak ülke düşman tarafından harabeye döndürülmüş ve yaşamı çekilmez hale getirilmiştir. Adana'da zor şartlar altında çalışan Kürt insanının acılarına tanık olur, daha çok düşmana kinlenir. Çalışır, askerdeki kardeşi ve ailesine bakar. 15 Ağustos Eruh ve Şemdinli baskını, karanlıklara çakılan bir şimşektir. Oldukça etkilenir, sevincinden ağlar. Direnişin kıvılcımı kendisini derinden sarsar. Ancak PKK ve mücadelesini fazla tanımıyordu. Gitmek de istiyordu, ama nasıl ilişki kuracaktı? Bunlar kendisi için engellerdi. Biraz daha tanıma, araştırma ve kavramanın iyi olacağından hareketle kalır. 1987 yılında artık ülkeye dönmek istediğini annesine anlatır ve ikna etmeye çalışır. Ancak ekonomik sorunları olduğundan annesi kabul etmez. Buna rağmen kendisi ülkeye sık sık gidip gelerek özlemini gidermeye çalışır. Durumları gözetleyerek mücadele hakkında daha fazla bilgi sahibi olur. 1988 yılında ülkeye kesin dönüş yapma kararı verir. Fakat bu dönemde, Mardin'de sömürgeci güçlerle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada, PKK-MK üyesi **Mehmet Emin ASLAN** (Sabri) yoldaş şehit düşer. M. Emin Aslan yoldaş üzerinde çıkan belgelerde, Nizamettin yoldaşın babası ve ailesi hakkında bilgiler vardır. Bu bilgilerde yurtsever bir aile olduğu, dışarıyla ilişkilerde tecrübe sahibi olduklarından yararlanılabileceği tarzında cümleler yazılıdır. Bunun için babası gözaltına alınır. Diyarbakır Askeri Mahkemesi'ne çıkarılarak tutuklanır. Nizamettin yoldaş da kardeşleriyle birlikte tutuklanır. Bütün işkencelere rağmen hiçbir şey kabul etmez, uzun süre Adana'da olduğunu ispatlayınca kardeşleriyle birlikte serbest bırakılır. Adana'ya döner.

Artık mücadeleyi tanıyor ve ulusal sorunun nasıl çözümlenmesi gerektiğini kavrıyordu. Adana'da partili yoldaşlarla ilişkisi olmamasına rağmen propaganda düzeyinde çalışmalar yürütür. Parti Önderliği'nin çeşitli değerlendirmeleri eline geçer, okur ve buna göre hareket etmeye çalışır. Örgütlenme çalışmalarına hız verir. Gerillaya sevdalıydı, Parti Önderliği'ne büyük bir hayranlık duyuyordu. Bu nedenle Parti Önderliği'nin "3 kişi bir araya gelirseniz örgütlenin" mesajını temel alarak çalışmalarını sürdürür.

1989 yılında Paris-Kürt Konferansı'na katılan Kürt asıllı milletvekillerinin SHP'den ihraç edilmelerine öfke duydu. Bu nedenle, bu olayın hemen arifesinde Adana'ya gelen İnönü'yü protesto etmek için eylem örgütlenmesine girişti. Büyük bir kitle gücünü örgütleyerek miting alanında İnönü'yü istediği tarzda protesto etti. Bu protestoyla birlikte miting alanında bulunan bütün kitle gösteriye katılmış ve İnönü istediği konuşmayı yapamamış, yarıda bırakmak zorunda kalmıştı. Her eylemin en ön saflarındaydı. Bir eylemde Adana'da polis tarafından tartaklanmış ve ayağından bir yara almıştı. 20 Mart 1991 tarihinde Adana'da Newroz gösterilerinin örgütlenmesini yaptı. Adana'daki bütün Kürtler o gün sokaklara dökülmüş, her yerde geleneksel bayramın coşkusunu yaşıyor ve kutluyordu. O gün Adana'daki Kürtler için bir zafer günüydü. Bu direnişte hem örgütleyici, hem planlayıcı ve hem de uygulayıcı olarak Nizamettin yoldaş en ön saflardaydı. Yürüyüşe geçen halkın önünü polis birlikleri kesmişti. Halka açılan ateşe karşı Nizamettin yoldaş, attığı sloganlarla halkın dağılmasını önledi. Birçok yurtsever yaralanmasına rağmen kitleler coşkuyla yürüyordu. Nizamettin yoldaşın, "düşmanın araçlarını yakın" talimatı üzerine halk, taş ve sopalarla düşman güçlerinin üzerine yürüyerek araçları ateşe verdi. Halkın kabaran seli karşısında düşman güçleri geri çekilmek zorunda kaldı. Adana'nın Dağlıoğlu Mahallesi'nde 4 askeri araç yakılmıştı. Kitleler şehitler verme pahasına da olsa bir zaferi kazanmanın coşku ve onurunu yaşadı.

Bu olay ardından Nizamettin yoldaş, artık bir şehir gerillasıydı. Bütün varı ve yoğuyla kendisini mücadeleye adamış, ulusal kurtuluş doğrultusunda azimli ve kararlı bir çalışma yürütüyordu. Şehir çalışmalarında çok değerli hizmetlerde bulundu. Buna rağmen gönlü rahat etmiyordu. Çok daha fazla çalışmak gerektiğini biliyordu. Çalışıyordu da. Buna rağmen ülkesi ve Botan'ın güzel dağları, gerilla savaşı O'nu kendisine doğru çekiyordu. Gece düşleri, rüyası Kürdistan dağlarındaki gerilla olmuştu. Bu dağlarla kucaklaşmalı ve bu özlemini artık gidermeliydi. 15 yaşında silahla tanıştı, silahıyla düşmanın oluşturduğu suni sınırları aşarak sık sık ülkenin diğer parçalarına gidip geldi. Kendi yöresi,

büyüdüğü ortam Botan'ın orta yerindeydi, Gabar, Cudi dağları oralara yakındı ve oralarda tutkun olduğu gerillalar vardı. Oraları tanıyor, özgürlük soluyan havasını özlüyordu. Kararını partili yoldaşlara bildirdi, ısrarla gitmek için dayatıcı oldu ve sonunda istemi kabul edildi. 1992'nin yaz aylarına doğru Botan dağlarına ulaştı, gerillalarla selamlaştı. Artık mutluydu, aradığını bulmuş, kavuşması gerekene kavuşmuştu. Bundan sonra kimse O'nu bu görkemli yaşamdan alıkoyamazdı.

Bir dönem Gabar ve Bestler'de kalır. Partinin eğitim olanaklarından yararlanarak kendisini daha çok güçlendirir. Olgun, sade, özlü ve çalışkan özellikleriyle yoldaşlarının ve halkının büyük taktirini alır, sevgi ve saygı yumağı haline gelir. Botan'da birçok eyleme katıldı. Başarılı bir pratik sergiledi. Düşmana karşı olan kin ve öfkesini her zaman dile getirdi. Nizamettin yoldaşın hedeflerinden biri de kendisinin doğup büyüdüğü, çocukluğunun güzel anlarının geçtiği köyünün, düşmanın dayatmış olduğu koruculuk illetinden kurtulmamış olmasıydı. Bu durum O'nu oldukça üzüyordu. Kendi köyü ve tanıdığı insanlar, ulusal kurtuluşa, özgürlük savaşçılarına karşı düşman olmamalıydılar. Bu ülke onlarında ülkesiydi. Onlar da bu ülkenin birer neferi olarak bu davaya en güçlü desteklerini sunmalıydılar. Türk devleti düşmandı. Ülkemizi bölüp-parçalamış, insanlarımızı kendi gerçeğine ihanet eder hale getirmişti. Yıllardır düşman Kürt halkını birbirine karşı savaştırarak sonuç almak istemişti. İşte bu köyü ve kendi tanıdık çevrelerini düşmanın bu oyunlarından kurtarmak, gerçeğe dönüş yapmalarını sağlamak istiyordu. Eğer biraz insanlık özleri varsa, kendi gerçeklerine dönüş yaparlar, geçmişlerini lanetlerler, derdi. Bunun için daha çok çalışmak, daha çok katkı sunmak için çabalıyordu. Kendi köyü ve akrabaları kendi durumunu öğrenerek etkilenir ve düşmanın aleti olmaktan kurtulurlar düşüncesini taşıyordu. O'nun tanıdıkları vasıtasıyla kendi köyüne gönderdiği çağrılar vardı. Bu çağrıların tümü, düşman olmaktan vazgeçmeleri, kendi namus ve onuru olan ulusal gerçekliklerine doğru sahip çıkmalarını içeriyordu.

Nizamettin yoldaş, bir yandan dağda, bir yandan ovada faaliyet yürütüyordu. Sabırlıydı, azimliydi, inançlıydı. Bu özellikleri hemen göze çarpar nitelikteydi. Güney Kürdistan'da ihanetçi güçlerin TC birlikleriyle birlikte özgürlük savaşçılarına karşı başlattıkları kapsamlı savaş karşısında, Kürdistan halkının bağrına sokulan ihanete karşı oldukça öfkeyle dolmuştu. Bu ihanetin artık kökten yok edilmesi gerektiğine inanıyor ve bu doğrultuda çabalıyordu. Güney Savaşı döneminde, ihanetçi güçlere ulaşan ikmal yollarını kesme, lojistik destekleri azaltma, halkın gösterilerini örgütleme çalışmalarını büyük bir özveriyle yürüttü.

Güney Savaşı sonrasında, yapılan yeni düzenlemelerle birlikte savaştan yeni çıkan güçlerimizin bir kısmı ülkeye yöneliş yapar. Nizamettin yoldaş, alana gelen **Canan Sözen ve Hamit** yoldaşlarla birlikte çalışmalarını sürdürür. Yine üç yoldaş, beraber İdil'in Düzova (Hoser) köyündedirler. Düşman bilgi almış ve köyü ablukaya alarak dört bir yandan çevirmiştir. Kurtuluş imkanı yoktur artık. Canan yoldaş, malzemeleri kurtarmaya çalışırsa da başarılı olamaz ve iki yoldaşının bulunduğu sığınağa girerek, üç yoldaş el ele tutuşarak, ilkin eşyalarını tahrip eder ve sonra bombalarını kendi bedenlerinde patlatarak, şehitler kervanına katılırlar.

Düşman güçleri, sığınağı roketlerle bombalar. Sığınaktan çıkardığı gerillaların cesetlerine kurşun sıkar. Bu durum kitlelerin büyük tepkisine yol açar. Yapılan kitlesel törenle gerillalar, Hoser köyünde defnedilir. Ancak ERNK Cizre Birimi'nin kararıyla, üç yiğit militanın cenazeleri kitlesel bir törenle Cizre'ye götürülür. Cenazeler yeniden yıkanır, kefenler değiştirilir, halkın zılgıtları ve ulusal marşlar eşliğinde Cizre Şehitliği'nde defnedilir. Şehitlerin anısına, Cizre esnafı bir gün boyunca kepenkleri indirir. Halk sırasıyla şehitlerin anıtını ziyaret ederek saygıya geçer.

O, bağımsızlık ve özgürlüğe sevdalı bir komutandı!

Adı, soyadı: **Hasan GÜLLÜ**
Kod adı: **Veli**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1949**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Şahadet yeri ve tarihi: **30 Haziran 1993, Uludere**

Hasan GÜLLÜ yoldaş, ulusal kurtuluş hareketimize grup dönemi olan 1978 yılında katılmış, yurtsever bir proleterdi. Hareketimizle ilişkiye geçtiğinde evli ve dört çocuk babasıydı. Bakmakla yükümlendiği ailesinin geçim sıkıntısı ve yokluk içinde boğuluyor olmasına rağmen, "İşimden kovulurum, işsiz kalırım, aileme götürecek bir dilim ekmek bulamam" gibisinden, ailesel ve bireysel kaygılara kapılmadan, hareketimizin kendisine verdiği Urfa İplik Fabrikası'ndaki işçileri örgütleyip sendikalaştırma görevini hiç tereddüt etmeden kabul etmişti. Hem de hiçbir ciddi ideolojik-politik donanıma sahip olmamasına karşın, ateşli bir yurtseverlik ve sınıf sezgileriyle hareket ederek görevine dört elle sarılmıştı. İşyerindeki çalışkanlığı, olgunluğu ve oturmuş işçi kişiliğiyle bütün işçilerin saygısını ve güvenini kazanmıştı. Kısa zaman içinde işçi arkadaşları kendi özlerinden çok O'na güvenmeye ve arkasından tereddüt etmeden yürümeye başlamışlardı. Hareketimizin de kararıyla uzun olan iş gününü kısaltmak, sigortalı olmak, sendikalaşmak, çok gülünç düzeyde olan maaşları yükseltmek ve fazla mesai için ayrı ücret almak gibi ekonomik-sosyal hakları için iş bırakma eylemini örgütleyen ve buna önderlik eden Hasan yoldaş, eylem süresince bütün işçi arkadaşlarının kişisel ve ailesel sorunlarıyla da ilgilenerek tam bir işçi önderi olduğunu kanıtlamıştı.

İş bırakma eylemi sonrası işsiz kalan Hasan yoldaş, hiçbir zaman yakınmada bulunmadı. Aç kalan ailesi için arkadaşların vermek istediği ekonomik yardımları "Mücadelenin ihtiyaçları daha önemlidir" diyerek her defasında reddetti. Bu süre içinde boş durmadı. Bir taraftan klasikleri okuyarak ideolojik-teorik eksikliklerini gidermeye çalışırken, diğer yandan da propaganda yaparak yozluğun, düşkünlüğün, düşürülmüşlüğün diz boyu olduğu, yurtsever duygu ve düşüncelerin oldukça cılız olduğu Urfa sahasında, yurtsever devrimci düşünceleri kendi çevresine yaymaya gayret etti. Öte yandan da günlük bulduğu inşaat vb. işlerde çalışarak evine ekmek parası götürmeye, ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştı.

30 Temmuz 1979 tarihinde partinin kuruluşunun ilan edilmesi, O'nu adeta coşturmuştu. "Artık bizim de bir partimiz var. Türk sömürgecileri ve ağaların çapulcu eşkiya çetelerinin elimizden çekecekleri var!" derken gözleri ışıldıyor, sevinçten yerinde duramıyordu. Ve yeni iş yeri olan Urfa Belediyesi'nde işçi arkadaşlarına parti propagandası yaparak onları etrafında toplamaya çalışıyordu. Partinin bir kez daha işçileri örgütleme, reformist-teslimiyetçi Genel-İş Sendikası'nın yönetimini ele geçirme talimatına sarıldı. Hırsla ve coşkuyla çalıştı. Gizlilik kurallarına, ulusal ve sınıfsal baskıların çifte örsünde dövülüp çelikleşmiş olmanın getirdiği tecrübeler sayesinde ustalıkla uyguluyordu. Legal ve illegal mücadeleyi birleştiriyor ve önerileriyle alandaki çalışmaların daha sağlıklı yürütülmesinde büyük çaba sahibi oluyordu. Amatör devrimciliğin eksikliklerinin önüne sınıf sezgisiyle geçmeye çalışıyordu. Bu kurallı çalışması sayesinde, sıkıyönetim koşullarına rağmen kurduğu sağlıklı ilişkiler ile deşifre olmadan bir dönem faaliyet yürüttü.

1980 baharında, düşmanın yoğunlaştırdığı operasyonların, birçok insanda yılgınlık, korku ve kuşku geliştirmesi ve en "benim" diyenlerin safları birer birer terk etmesi bir kenara çekilmesi, O'nda büyük bir öfkenin gelişmesine neden olmuştu. "Gülistanlar ülkesi" dediği Kürdistan'a ve köleci ilişkiler içinde tanınamaz hale getirilen Kürt halkına karşı bu kadar sevgisiz ve sorumsuz olanları asla bağışlayamıyordu. Ülkesini ve halkını sevmeyenlere, bağlı olmayanlara karşı öfkesi yoğunlaşıyor ve bunlara asla saygı gösterilmemesi gerektiğine inanıyordu. Bu konuda kesin hüküm ve ilke sahibiydi.

1980 Newroz'unu silahlı eylemliliklerle karşılayan, birçok eylemde korkusuzca görev alan Hasan Güllü yoldaş, aynı yılın Mayıs ayında düşmana esir düştü. Polis sorgusunda içine girdiği kimi yetmez tavırlarını asla bağışlamadı. Kendisini partiye kanıtlamak için zindan yaşamı boyunca adeta çırpınıp durdu. 1981 direnişi başta olmak üzere bütün zindan direnişlerinde onurlu yerini tereddütsüzce aldı. Hep direnen yoldaşlarının yanında oldu. Onları yalnız bırakmadı. Teslimiyet ve ihanetten başka seçenek tanımayan düşmanın Diyarbakır zindanındaki vahşetine karşı insani, siyasi ve ulusal kimliğini ve de kişiliğini korudu. Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit hainlerinin başını çektiği ihanet cephesine karşı amansız bir kin ve öf-

ke içindeydi. 12 Eylül faşist sömürgeci diktatörlüğünün sıkıyönetim mahkemelerinde siyasi savunmalar yaparak, düşmanı kendi kürsüsünde yargıladı, yerden yere vurdu. Halk adamı olma ve işçi olgunluğuyla bezenen kişiliği ve kendine özgü mizahlarıyla düşmanı alaya alarak çılgına çevirdi.

Hasan yoldaş, partiye verdiği bir raporda, mücadeleye katılış dönemini,

çevrenin etkilerini, kendi özelliklerini, cezaevi yaşamını ve görevlere yaklaşımını şöyle anlatmaktadır.

"1978'in başlarında hareketimizle tanıştığımda, toplumun birçok özelliklerini taşıyordum. Kendimden, toplumumuzdan, dünyadan habersiz, TC'nin şekillendirmeye çalıştığı bir tipi çizmekteydim. Çevrem, ağır feodal ve dini etkileri taşıyordu. İslamın gelenek ve göreneklerini temsil eden bir aile yapısına sahiptim. Devamlı çalışmak zorunda kalan bir işçi olmam nedeniyle dini etkilerden uzak kaldım. Ancak, İslam geleneğinin, ahlak ve terbiye anlayışının üzerimde yoğunca etkisi vardı. Çok yoksul bir çevrede yetişmemden dolayı, varlıklı kesimlere karşı bazen çok tepkili olabiliyordum. Bu tepki beni kavgacı duruma getirmişti. 1980 yılında tutuklanıp Diyarbakır zindanına götürüldüğümde, işçi örgütlemesinden sorumluydum. Böylesine önemli bir görev almama rağmen henüz hareketimizi tam anlamıyla tanımıyordum. Daha çok bende bilinçsizce oluşan sınıf çelişkisi, beni hareketle ilişki kurmaya götürdü. Kürdistan, Kürtlük, halk ve önderlik gerçekliği gibi olgulara yabancıydım. Teorik olarak bazı şeyleri bilmeme rağmen, onu derinliğine kavrama yoktu.

Cezaevi sürecinde devamlı bir direniş mücadelesi yaşandığından, özellikle politika sanatını kavrama, kişiliği dönüştürme olanakları pek olmadı. 1981 vahşet döneminde sadece iki gün ***Mazlum*** *yoldaşın bizlere, o şartlarda "politika nedir?" üzerine bir eğitim verme durumu oldu.*

Direniş sürecinde bizlerde inanç ve umut vardı. Parti Önderliği'nin manevi etkisi her zaman güçlü bir şekilde arkadaşlara inanç, umut ve moral verirdi. Parti Önderliği'nin dışarıda olduğu düşüncesi, mücadelenin daha da güçlü gelişip boyutlanacağı inancı her zaman canlıydı, bu bağlamda önderlik teslimiyetin ihanete dönüşmesini engellemiş oldu. Bu olguları gördük, yaşadık. Bizleri ayakta tutan önderliğin varlığıydı. Düşmanın, önderliğe saldırılarından sonuçlar çıkarırdık ve kendimizi güçlendirmeye çalışırdık. Zaman zaman ikircikli durumlara düşmemizden bizi yine kurtaran bu kutsal olgudur.

Cezaevinde rapor-talimat sistemi çalışırdı. Fırsat doğduğunda toplantılar yapılırdı. Toplantılar eğitici bir muhtevaya sahipti. Cezaevi yaşamım boyunca görev sorumluluklar aldım. Direnişin devamlı canlı tutulması, bozguncu ve yanlış anlayışlara, teslimiyete götüren eğilimlere, ortayolculuğa karşı her zaman bir mücadele geliştirildi. Eğitim ağırlıklı olarak bu yönlüydü. Talimatları eksiksiz, titizlikle emir telakki ederek mutlaka uygulamaya çalışırdım..."

Hasan yoldaş, 15 Ağustos devrimci atılımıyla yeniden şahlanan ulusal bağımsızlık savaşını, gerillayı ona önderlik eden partiyi ve Parti Önderliği'ni büyük bir minnet ve bağlılıkla, sevinç ve coşkuyla karşıladı. 15 Ağustos Atılımı'nın zindanda katliamları gündeme getirebileceğini düşünüp korkudan uyku dahi uyuyamayan, ilk fırsatta safları terk etmeyi hesaplayan kaçkıncı tiplerden iğrendi, tiksinti duydu. Ama diğer yandan da oturmuş, olgun ve ileri görüşlü kişiliğiyle, bu durumu yaşayan ve ceset haline gelen

kişilikleri diriltmeye, düşmanın kucağına düşmelerini engellemeye çalıştı. Özlerinde irade ve gücün zerresini taşıyanları, yüreğinde ülke ve halk sevgisinin kırıntısını taşıyanları ellerinden tutup kaldırmaya, güçlendirip yürütmeye çabaladı. Düşmanın ilk "Pişmanlık Yasası"na adam kaptırmamak için kaldığı koğuşlarda moral, cesaret güç ve aydınlanma kaynağı oldu. Tavrı hep kazanmaktan, kazandırmaktan yanaydı. Kaybetmenin kolay, kazanmanın zor olduğunu bilerek, zoru başarmanın erdemlilik olduğuna inanarak hareket etti. Kendisini dışarda yaşanan sıcak mücadeleye hazır hale getirmek için çabaladı. Eşi, kendisini ve dışarıdaki çocuklarını bırakıp ayrılmasına rağmen, moralini bozmadı, kendisini daha büyük görevlere hazırlamaktan geri bırakmadı. Eşinin kaçışını kendisine sorun yapmadı. Ailesel sorunlarını görevlerinin önüne çıkartmadı. Dikkat ve yoğunlaşmasını aile sorunları üzrine yapmadı. Çocuklarına da el atarak, onları devrimin birer çocukları haline getirdi.

1987 yılının sonlarında tahliye olduktan sonra ikircikiz parti saflarına katıldı. Parti ile ilişki kurabilmek için dışarıya çıktığı andan itibaren yılmadan, umutsuzluğa kapılmadan yoldaşlarını aradı. Ve aradığını da sonunda buldu. Aradığını bulmuş, sevdasına kavuşmuştu. Zindanda yedi yıl boyunca yaşadığı işkencelerin, acıların ve kahrın hesabını düşmandan almak için kesin kararlıydı. Zindan yaşamında verem de dahil birçok ölümcül hastalığı atlatmıştı. Fiziki olarak çok yıpranmış ve yaşı ilerlemiş olmasına rağmen yüreği coşku, cesaret ve düşmandan hesap sorma kararlılığı ile doluydu.

Zindandan çıktıktan sonra partiyle buluşması, yoldaşlarıyla görüşmesi sonrasında şehir faaliyetlerinin geliştirilmesinde görevlendirildi. Bu görevlendirmeye karşı, partiden aldığı köklü terbiye ile hareket edip en küçük bir itirazda bulunmadı. O dönemin koşullarında son derece zor ve riskli olan şehir faaliyetleri içinde yerini aldı. Zindandan tahliye olanları bir bir arayıp evlerini buldu ve onları mücadeleye davet etti. Saflara yeniden dönmek istemeyen ya da tereddüt duyanları engin ikna gücüyle yola getirdi. Zindandaki işkence, baskı ve vahşetin un gibi öğüttüğü, tükettiği en mutsuz insanlara dahi güç vererek, yeniden ayağa kaldırmak ve ikna etmek için bıkmadan, sabırla çalıştı. Pek çoğunu ikna edip partiyle buluşturdu, saflara kazandırdı.

Hasan yoldaş, bu zorlu faaliyetler

içindeyken 1988 yazında tekrar yakalandı. Sorgulamada deneyim ve inancının sağlamlığıyla başarılı bir sınav verdi. Düşmana, parti sırlarını ve ilişkilerini vermedi, parti ile ilişki içinde olduğunu kabul etmedi. Bütün işkencelere rağmen, partisini ve halkını korudu.

Kısa süren ikinci tutsaklık döneminden sonra, tekrar zindandan tahliye olan Hasan GÜLLÜ yoldaş, daha kararlı ve bilenmiş olarak partiyle tekrar ilişkiye geçti. Partinin verdiği şehir çalışmalarına tekrar başladı. Gizlilik kurallarına alabildiğine özen gösterdi. Kurallı devrimciliğin dışına çıkmamak, ona ters düşmemek için büyük gayret sarfetti. Ancak tahliye olduktan kısa bir süre sonra zincirleme gelişen tutuklamalarla birlikte, O da 1988 Ekim'inde yeniden gözaltına alınarak işkence tezgahlarına üçüncü kez alındı. İşkencelerde direndi, bu direnişle partinin devrimci direniş hattına hakim olduğunu kanıtladı. Onurunu, ulusal ve siyasal kimliğini çiğnetmedi. Hakkında somut bir kanıt bulamayan düşman, çaresiz O'nu bırakmak zorunda kaldı.

Hasan yoldaş, ülke ve halkına vurgun, partiye ölesiye bağlılık içindeydi. Tahliye olur olmaz yine faaliyetlerine aktif olarak devam etti. Parti Önderliği'nin istemi üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek üzere Yunanistan'a geçti. Giderken çocukla-

rını yanına almayı ihmal etmedi. Yunanistan üzeri akademi sahasına çocuklarıyla birlikte ulaştı. Böylelikle çocuklarını partinin hizmetine verdi. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kaldığı süre boyunca olgun bir militan olduğunu kanıtladı. Uzun süre koğuşlarda sorumluluklar üstlendi. Daha da yetkinleşmesi ve komuta düzeyinin gelişmesi için Mahsum Korkmaz Akademisi yönetiminde yer aldı. Yoldaşlarının eğitimine büyük önem verdi. Sorunlara çözümleyici yaklaşarak, yoldaşlık ilişkilerinde ulaşılması gereken düzeyi gösterdi. Akademi ortamında yürütülen bütün çalışmalara katıldı. Partinin 2. Ulusal Konferans çalışmaları içinde de yer alarak üzerine düşeni yaptı. Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki yaşamını, partiye verdiği bir raporunda kısaca şöyle özetlemektedir:

"Partim bana bütün olanaklarını açtı. Kendimi döneme cevap veren bir kadro olarak hazırlamam, önderlik gerçeğine uygun ve savaşımıza cevap verecek düzeyde bir komutan olabilmek için parti tarafından Mahsum Korkmaz Akademisi yönetiminde görevlendirildim. Bu görevimde daha geniş düşünme, parti-cephe ve savaş sorunlarını kavrama, komuta özelliklerine sahip olabilmek için çabalarım oldu. Kendi önüme, partinin istemlerine ve dönemin özelliklerine cevap veren ölçülere ulaşma hedefini koydum. Yönetimde buna ulaşma olanakları doğdu...

PKK 2. Ulusal Konferansı'nı yaşadım. Komisyon çalışmalarına katıldım. Parti Önderliği'nin önemli perspektiflerde bulunmasını, sorunların çözümü için yol ve yöntem göstermesini parti militan ve kadroları için bulunmaz bir nimet olarak kabul ediyorum. Yeniden düzeltme hareketi kadrosu olarak yetiştirildim. Önderlik gerçeğini burada görme olanağına kavuştum..."

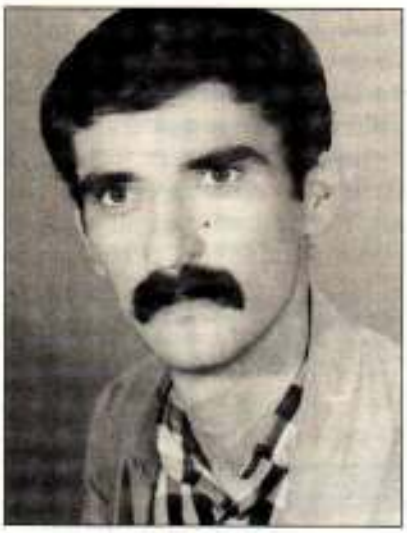
Akademi eğitimini tamamladıktan sonra Güney-batı Kürdistan parçasında bir dönem kitleler arasında çalışmalar yürüttü, halk üzerinde oldukça olumlu bir etki yarattı. Ancak O'nun gönlü ülkenin engin dağlarındaydı. İlerlemiş yaşına ve doğanın amansız kanunlarına meydan okuyarak ülkenin hırçın, geçit vermez ve bir o kadar da sadık, özgür ve sevecen kucağına kendisini atmak için çırpındı. Bu düşünce ve kararını partiye tekrarladı. Parti tarafından bu önerisi kabul edilince büyük bir heyecan ve sevinçle ülkeye giriş yaptı. Botan alanında gerilla çalışmalarına katıldı. En son Uludere alanında görev üstlendi. Genç yoldaşlarıyla adeta yarış içine girerek gerillanın kurallarını hayata geçirmeye çalıştı. Düşmana duyduğu birikmiş kiniyle düşmanın üzerine yürüdü. Birçok eyleme katıldı. Silahına çok iyi hükmetti, onu ustalıkla kullandı. Silahı O'na değil, O silahına komuta etti. Partinin "topyekün direniş" kararı doğrultusunda yeni süreç eylemlerini geliştirdi. En son Uludere'de düşmanın büyük gücünün bulunduğu Katun Taburu'na yönelik eylemde yaralandı. Yaralı olarak yoldaşları tarafından kurtarıldı, ancak yarası ağır olduğundan kurtarılamayarak 30 Haziran 1993 tarihinde şehitler kervanına katıldı.

Yaşamını kavganın en zorlu anı ve alanlarında değerlendiren Hasan yoldaş, parti ideolojisinden, direnişçiliğinden, askeri ve politik hattından asla taviz vermedi. Yaşamının son anına kadar partiye, Parti Önderliğine, yoldaşlarına halka, ülkeye ve sosyalizm davasına bağlılığı ile örnek bir proleter devrimci yurtsever olarak kaldı.

O'nun, parti şehitlerine, partiye, Parti Önderliği'ne, sosyalizme, halkımıza ve "Gülistanlar ülkesi" dediği Kürdistan'a bağlılığını örnek alıp, bizlere devrettiği bayrağı sonsuza dek dalgalandıracağımızı bir kez daha yineliyor ve tüm şehitlerimizi minnetle anıyoruz!

O, saldırı ruhuyla doluydu

Adı, soyadı: **Mehmet EKSEN**
Kod adı: **Nihat, Kadir**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Başkale**

En başta şu noktayı belirtmek istiyoruz. **Kadir** yoldaşın mücadele içerisinde geçen hareketli yaşamını vermek, bunu sayfalara sığdırmak ve bir bütün olarak onun karakterini anlatmak oldukça güçtür.

Ancak, tüm devrim şehitleri üzerine, onların kanla yarattıkları tarih en güzel sözü söyleyecektir. Ve bunu tüm dünya insanlığına, ezilen sınıf ve sömürülen uluslarına haykıracaktır.

Evet! Bunu belirttikten sonra yaşamını mücadeleye adayan Kadir (Mehmet EKSEN) yoldaşı bir kere daha saygıyla anarken, yaşamından bazı kesitler vermek istiyoruz.

Kadir yoldaş yurtsever ve yoksul bir ailede büyüdü. Henüz çocuk denilebilecek yaştayken babası vefat eder. Ailenin geçimini eli iş tutan kardeşleri ve annesi sağlar. Annesi çocuklarını okutarak bunu sağlar. Daha sonra büyük yaştaki aile fertleri Avrupa'ya çalışmaya giderken Kadir yoldaş, annesiyle birlikte ülkede kalarak öğrenimini tamamlar. Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesine ilgisi de yüksektir. Mücadeleye büyük sempati duyması O'nu ailesini de kazanmaya sevk eder. Özellikle başta kızkardeşleri olmak üzere aile fertlerini ve çevresini mücadeleyi anlatarak etkiler. Onları tamamen devrim saflarına çekene dek uğraşısını büyük bir çabayla ve en ufak bir yılgınlığa kapılmadan sürdürür.

Mücadeleye aktif bir şekilde katılan Kadir yoldaş, Avrupa'ya giderek faaliyet yürütür. Kendisinin saflara katılmasıyla birlikte etkileyerek mücadeleye kazandırdığı bir kardeşi ve eşi de gerillaya katılır. Ailesi ve çevresi mücadelenin hizmetine her türlü maddi-manevi desteği sunmaktadır. Avrupa'da kapsamlı düzeyde görev alarak çabasını daha da yoğunlaştırır. Fakat O'nun tek isteği Kürdistan'ın dağlarında gerilla olmaktır. Bu isteğini bildirir, ama arkadaşları onun kalmasını ister ve bırakmazlar. Bir süre burada çalışmalarını yürütür. Ancak yeniden yaptığı önerileri ve ısrarı üzerine önerisi kabul edilir. Ülkeye döneceği haberi kendisine verildiğinde "Bu haber benim için rüya gibiydi; ama gerçekleşti" der.

Büyük bir coşkuyla Akademi sahasına giderek üstün bir azim ve çabayla yaşama ve çalışmalara katılan Kadir yoldaş, bu özellikleriyle dikkati çeker ve kendisine karşı saygınlık uyandırır. Devre sonunda yönetimde yer alır. Yapıya gösterdiği ilgisi sonsuzdur. Bu süreçte yönetimin girdiği bir yetmezlik sonucu Parti Önderliği bir toplantı gerçekleştirir. Yönetimde yer alan diğer arkadaşlar görevden alınır, ancak arkadaşların önerisiyle Kadir yoldaş yönetimdeki görevini yaklaşık bir yıl daha sürdürür.

Daha sonra metropol faaliyetlerinde görevlendirilir. İstanbul sorumlusu olarak görevlendirilen Kadir yoldaşın propaganda-ajitasyon yönü oldukça güçlüdür. İkna gücü yüksektir. İnisiyatifini kullanma, yaratıcılık ve girişkenliği belirgin özellikleridir. Görevlerde hep öndedir. Bu girişken yönleri ile komiteler oluşturarak önemli gelişmeler yaratır. O'nun bu çalışmaları ve yarattığı gelişmeler düşmanın dikkatini çeker ve yakın takibe alınır. Düşmanın kendisini izlediğini fark eder ve buna göre tedbirler geliştirir. Aldığı önlemlerle takibatı uzun bir süre boşa çıkarır. Düşman O'nu yakalamak için çok uğraşır ve bir komplo sonucu yakalanır. Düşman O'nu çözmek ve teslim almak için her türlü yöntemi dener. İşkencenin en ağırı yanında, Şener provokatörünü de kullanır. Ancak hiçbir ipucu elde edemezler. Mahkemelerde savunmadan çok, düzen ve onun savunucularını yargılar. Provokatörlere karşı savaşır. Öngörülüdür. Provokatör kişilikleri ortaya çıkarma yönü güçlü olan Kadir yoldaş, çizgi dışı yaklaşımlara karşı parti çizgisini korur. Zindandan yaklaşık 2 yıl sonra tahliye olur.

Bir süre daha İstanbul'da faaliyet yürüttükten sonra Doğu Kürdistan'a geçer. Maqu'da sorumlu düzeyde görev alarak uzun bir süre burada kalır. 1991 yılı sonlarında Güney Kürdistan'a geçer. Önce Süleymaniye eyaletinde, daha sonra da Ranya'da faaliyet yürütür. Müdahale grubunda yer almaktadır. Bu, Soran mıntıka-

sına ilk giriştir. Herhangi bir ilişki ve hazırlık yoktur. kalmak için zor koşullarda bir küçük ev tutulur. Halk içerisinde büyük bir şevkle yoğun bir propaganda faaliyeti yürütülür. Halka duyduğu sevgi-saygı dolu yaklaşımı, içten bağlılığı herkeste kendisine karşı saygınlık uyandırmıştır. Halkı etkileme ve sürükleme gücü yüksektir. Bu yaratıcılığı ile elde ederdi. Tekrar Süleymaniye'ye dönen Kadir yoldaş, altı aylık süreçte halk kitleleri üzerinde önemli etki yaratır. Halkın bilinçlenmesinde büyük bir rol oynar. Burada faaliyetler hem Saddam rejimine, hem de işbirlikçi güçlere karşı illegal olarak yürütülüyordu. Buna rağmen birçok yöntem ve gizlilik kuralları yaratıcı bir tarzda iç içe kullanılarak 1992 yılı içerisinde Süleymaniye merkezinde büyük bir serîhildan gerçekleştirilir. Saddam rejimine ve işbirlikçiliğe karşı bu serîhildanın başarıyla sonuçlanmasında Kadir yoldaşın önemli oranda payı vardır.

PAK'ın I. Kongresi'nde PAK-MK üyesi seçilir. Kongreye güçlü bir katılım sağlayan Kadir yoldaş, Güney Savaşı sonrasına kadar Başur'da kalarak faaliyetlerini sürdürdü. Güney Savaşı'nın ardından KDP tarafından tutuklanarak zindana konulur. Buradaki tavrı tamamen direnişçi temeldedir. Zindanda kaldığı süre boyunca ve sonrası süreçte morali sürekli yüksek olan Kadir yoldaş zamanını arkadaşlara bir şeyler vermeye çalışarak geçirirdi.

Zindandan çıkar çıkmaz Zelê kampına gider. Güney Savaşı sonrasının yarattığı olumsuz psikolojik etkiyi yaşayan arkadaşların eğitimi ile ilgilenir. Üstün ikna ve zekasıyla bu görevde de sonuç alıcı olur. Partiye ve Önderliğe olan derin bağlılığından alıyordu tüm güç ve sabrını. Çevresiyle sürekli ilgilenen Kadir yoldaş "eğer bir devrimci en başta çevresine bir şeyler veremiyor ve devrime kazandıramıyorsa, onun devrimciliğinin fazla bir değeri yoktur" diyordu. Konuştuğu arkadaşlara sürekli öz gücün önemini vurgular ve "bir devrimci için esas olan kendi öz gücüyle yürümek ve devrimci militan özelliklere ulaşmaktır" derdi. Yoldaşlık ruhu yüksekti. Yapıyla kendisi arasında hiçbir zaman mesafe koymaz, eleştiri-özeleştiri silahını yetkince kullanırdı.

1992 kış sürecinde soruşturma komisyonunda görevlendirilir. Yine alanda gerçekleştirilen Birleşik Savaş Konferansı'na da katılır.

Bahar düzenlemeleri sonucunda pratiğe çıkacağı netleşince bunu büyük bir coşkuyla karşılamıştır. Pratiğe çıkacağı günde savaşa duyduğu özleminin gerçekleşmesinin verdiği coşku zirvedeydi. Adeta yerinde duramıyor, oradan oraya koşuşturup duruyordu. Kampı bir çırpıda dolaşan ve tüm arkadaşlarla vedalaşarak pratik grubunun başına geçmişti. Her zaman olduğu gibi silah patlatılarak ve zılgıtlar eşliğinde grup yollanmıştı Çukurca pratiğine.

Bir süre Çukurca alanında pratikte kalan Kadir yoldaş oradan da Başkale alanına geçer. Başkale gibi pratiğinin zorluklarla dolu olduğu bir alanda yoğun eylemlilik içerisine girilir. Çetecilik ve düşmanın birçok karakolu hedeflenir. Kısa denebilecek bir süreçte düşmana önemli darbeler vurulur. Eylül ayı başlarında düşmanın bir karakoluna yönelik bir eylem daha geliştirilir. Bu eylemde karakol tümden imha edilir.

Kadir (Mehmet Eksen) yoldaş, güçlü saldırı ruhuyla eylemin başarısında etkili bir rol oynayarak Apo'cu saldırı ruhunu temsil eder ve şahadet mertebesine ulaşarak ölümsüzleşir! Dönemin zorunlu kıldığı "vur-imha et" taktiğini kişiliğinde somutlaştıran Kadir yoldaş yolumuzu aydınlatan meşaledir.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Botan şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Ecel RESUL**
Kod adı: **Reber**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Sürt-Pira Başurya**
Küçük Başur'dan katıldı. Cephe faaliyetlerini yürüttü ve en son olarak manga komutanlığı görevini üstlendi.

❒ Adı, soyadı: **Ercan DÜNDAR**
Kod adı: **İhsan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Tanze köyü, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çetelerle çıkan çatışmada şehit düştü. Savaşçıydı.

❒ Adı, soyadı: **Terzi Ahmet ŞAKİR**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirbesipi, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çetelerle çıkan çatışmada şehit düştü. Savaşçıydı.

❒ Adı, soyadı: **Fevzi AYDOĞAN**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Doğançaz köyü 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çetelerle girilen çatışmada şehit düştü. Savaşçıydı.

❒ Adı, soyadı: **Abdurrahman GÖKMEN**
Kod adı: **Kazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çeteleriyle girilen çatışmada şehit düştü. Manga komutan yardımcısıydı.

❒ Adı, soyadı: **Mehmet YILMAZ**
Kod adı: **Karasu**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık-Obakest köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çetelerle çıkan çatışmada şehit düştü. Manga komutanıydı.

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin KARACA**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Güventepe köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**
Çetelerle çıkan çatışmada şehit düştü. Savaşçıydı.

❒ Adı, soyadı: **Abdullah KILIÇ**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Çobanazad köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova (manga komutanıydı)**

❒ Adı, soyadı: **Sıddık ŞENSES**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan-Tütün köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Celalettin TURUNÇ**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Alyar köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdurrahman ERBAŞ**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Bişar köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Nevzat BATUR**
Kod adı: **Redar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Bilgini köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Haziran 1993, Oranar (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Hikmet AKBULUT**
Kod adı: **Hekim**
Doğum yeri ve tarihi: **Gürpınar, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi:**1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Haziran 1993, Şemdinli-Gerdi mıntıkası (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet ŞEN**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1993, Zap suyunu geçerken suya düşerek şehit oldu. (bölük komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Türkan IŞIK**
Kod adı:**Axin**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Okan köyü 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Temmuz 1993, Hakkari-Marinos Kato dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdülgafur CEYLANİ**
Kod adı: **Deman**
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli Deman köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Temmuz 1993, Şemdinli (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Hamit METİN**
Kod adı: **Merxas**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Gurdela köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1993, Memira karakol baskınında (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Yakup EREN**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi:**Şırnak-Gundikê Remo, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1993, Memira karakol baskınında (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Bayram KARDAN**
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Haziran 1993, Reşir eyleminde şehit düştü. (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Hanan MECİT**
Kod adı: **Refik**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Duraklı, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1993, Çelik karakol baskınında (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **İbrahim ÖZALP**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Goveşil köyü 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1993, Çelik karakol baskınında (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin İVDİ**
Kod adı: **Bargıran**
Doğum yeri ve tarihi: **Dicle 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1993 Çelik karakol baskınında (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Yılmaz KICA**
Kod adı: **Pling**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1993, Çelik karakol baskınında (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdülmecit DEMİREL**
Kod adı: **Aziz**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Yazlıca köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **27 Haziran 1993, Gabar (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Hasan SEZGİN**
Kod adı: **Hurşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1993 Uludere-Şivet karakol baskınında**

❒Adı, soyadı: **Muhyettin BERÇEL**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-Tümen köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1993, Uludere-Şivet karakol baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Celal GÜLER**
Kod adı: **Ercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1993, Uludere-Şivet karakol baskınında (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Attila ÖZBULUT**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **1972 ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1993, Uludere-Şivet karakol baskınında**

❒Adı, soyadı: **Memduh URFALI**
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1993, Uludere-Şivet karakol baskınında**

❒ Adı, soyadı: **M. Şefik AKGÜL**
Kod adı: **Diyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit-Çelik köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Temmuz 1993, Uludere-Şivet karakol baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet TURAN**
Kod adı: **Süleyman**
Doğum yeri ve tarihi:**Şırnak-Berkem (Alkemer) köyü 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ağustos 1992, Resine karakol baskınında**

(Çırav dağı)

❒ Adı, soyadı: **Adil ...**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Ripen köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1992, Pervari-Rubaran çetelerine yönelik eylemde**

❒ Adı, soyadı: **Murşit ARAT**
Kod adı: **Hurşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1992, Rubaran çetelerine yönelik eylemde**

❒ Adı, soyadı: **Şemsettin ÇAĞLAR**
Kod adı: **Xwunrej**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1992, Çukurca-Kaşuri Arus mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Vesir EROL**
Kod adı: **Kemal, Şer**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman-Bekirhan, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **16 Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1992, Çukurca-Kaşuri Arus mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Abdullah KORKUTAN**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ağustos 1992, Oramar mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman TUNÇ**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Mıjin köyü, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1992, Şırnak**

❒ Adı, soyadı: **Tahsin EREN**
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylûl 1992, Çukurca-Hakkari**

❒ Adı, soyadı: **... ...**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Eylûl 1992, Uludere**

❒ Adı, soyadı: **Ayhan TUNÇ**
Kod adı: **İsrail**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Temmuz 1993, Çukurca-Zap vadisi**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan DEĞER**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Ulaş köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Temmuz 1993, Çukurca-Zap vadisi.**

❒ Adı, soyadı: **İbrahim Mahmut BİNABDULLAH**
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Temmuz 1993, Yüksekova-Deleyze tabur baskınında.**

❒ Adı, soyadı: **Abdurrahman ÖNAL**
Kod adı: **Osman**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Deşta Dare köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Ağustos 1993, Gabar**

❒ Adı, soyadı: **Muhammed HASAN**
Kod adı: **Sabır**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Temmuz 1993, Milê Keryê karakol baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Abdullah PISIR**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Birkê köyü, 1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 1993,Şırnak-Gundike Mellê (milli) tabur baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Sincan IŞIK**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Şubat 1993**

❒ Adı, soyadı: **Şaban MISTO**
Kod adı: **Demhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Şubat 1993**

❒ Adı, soyadı: **Tahsin ÇIRIK**
Kod adı: **Rıza**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Yardere köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos**

1993, Şırnak-Gundikê Mellê tabur baskınında

❒ Adı, soyadı: **Fikret KAYA**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Bozkurt köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 1993, Şırnak-Gundikê Mellê tabur baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan ÇABUK**
Kod adı: **Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Derik, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ağustos 1993, Şırnak-Gundikê Melle tabur baskınında**

❒ Adı, soyadı: **Xalit AHMET**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (Küçük Başur), 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1993, Bestler-Girê Dêm (takım komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **İsmet İDEL**
Kod adı: **Serfiraz**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1993, Bestler-Girê Dem**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin ŞİMŞEK**
Kod adı: **Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Dereci köyü, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1993, Bestler-Girê Dêm**

❒ Adı, soyadı: **Atilla BİNGÖL**
Kod adı: **Dilxwaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1993, Bestler-Girê Dêm**

❒ Adı, soyadı: **Derviş IŞIK**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Haziran 1993, Bestler-Girê Dêm**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil ....**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Bagok**

❒ Adı,soyadı: .....
Kod adı: **Lokman**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: ....
Kod adı: **Dijvar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: ....
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova-Oramar (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: ....
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova-Oramar (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: ... ...
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova-Oramar (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: ....
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova-Oramar**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Haziran 1993, Yüksekova-Oramar**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin GÜNDÜZ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ....
Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **31 Ocak 1993, Silopi-Gerger (Aktepe) köyü**

❒ Adı, soyadı: **Abdülhamit MISTE**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (Küçük Başur), 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1993, Çatak (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Yusuf**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **....**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Haziran 1993, Çatak (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Şefik ENİZ**
Kod adı: **Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (Küçük Başur), 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1993, Çatak-Masiro (takım komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Ziya ÇETİN**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1993, Çatak-Masiro.**

❒ Adı, soyadı: **Abdurrahman REŞİT**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Eruh**

❒ Adı, soyadı: **Hamit ...**
Kod adı: **Sertaç**
Doğum yeri ve tarihi:**Şırnak-Başir köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Eruh**

Adı, soyadı: **Fadıl ...**
Kod adı: **Şer**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Serav köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Eruh**

❒ Adı, soyadı: **Ziyadin SAYKIN**
Kod adı: **Kaplan**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **Kemal KAYA**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **24 Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli.**

❒ Adı, soyadı: **Eşref YALÇIN**
Kod adı: **Tekin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **Adem DEMİR**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman,**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992 Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **İsmet AKIN**
Kod adı: **Xwinrej**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca-Rizan köyü,...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **Cengiz EROL**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman- 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman ÇETİNKAYA**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca-Derat köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ekim 1992, Şemdinli**

❒ Adı, soyadı: **Bekir ÖKMEN**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **....**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Eruh**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman KARDİN**
Kod adı: **Serbest**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Polat köyü, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **12 Ocak 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, Botan-Bilujne karakol eylemi (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Kahraman SEYDA**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Meydan-Afrin, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujne karakol eylemi**

MEMLEKETİM

Fırlattı beni uğursuz bir poyraz
Attı beni kuytulara
memleketim uzaklara
Ama yeminim var
Aşacağım dağları ve alaca karanlığı
Döneceğim doğduğum yere
Öleceğim gerekirse
şereflice ölünmesi gereken yerde
Umutlarım küsüp gitmeden

❒ Adı, soyadı: **Tahsin KARAKAŞ**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujne karakol eylemi (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Muhammed HASAN**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri ve tarihi: **Duhok- 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujine karakol eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Murat KONAK**
Kod adı: **Rezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Zverga köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujne karakol eylemi (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan Hamit İSMAİL**
Kod adı: **Erdoğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Duhok, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **27 Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujine karakol eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet ELÇİOĞLU**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Elaz köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujine karakol eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Ali ÇALGAN**
Kod adı: **Maas**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman-Çelikhan köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, TRT-Bilujine karakol eylemi (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet GÜNEŞ**
Kod adı: **Jehat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı-Taşlıçay köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1993, Botan Çırav**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet DURGA**
Kod adı: **Zafer**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Gunduke Remo, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **... (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Elfi SANCAK**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi:**Şırnak-Navava, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1993,...**

❒ Adı, soyadı: **Kadir KESKİN**
Kod adı: **Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi:**1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **... (Şehit düştüğü sırada manga komutan yardımcısıydı)**

❒ Adı, soyadı: **Bilal YAKIŞIR**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1993, Uludere-Bêspin köyü (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdürrezzak HÜSSAM**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani (Küçük Başur), 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1993, Uludere-Bêspin köyü (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Abidin İBRAHİM**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (K.Başur), 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1993, Uludere-Bêspin köyü (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Fethullah BEKTAŞ**
Kod adı: **Serdar Serkeş**
Doğum yeri ve tarihi : **Dargeçit, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1993, Uludere**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet İBİŞKO**
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1993, Uludere (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Gülsüm BEKAİL**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1993, Uludere (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet XÊRO**
Kod adı: **Hazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1993, Uludere**

❒ Adı, soyadı: **Osman DEMİR**
Kod adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Budaklı, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1993, Uludere (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Veysi TİLKİ**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi:
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Kasım 1993, Beytüşşebap-Kıtır köyü**

❒ Adı, soyadı: **Akif BEZGİN**
Kod adı: **Cesur**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh,**
Mücadeleye katılış tarih: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Kasım 1993, Beytüşşebap-Kıtırköyü (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **İsmail ALO**
Kod adı: **Canxort**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1973 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Eylül 1993, Cudi (Manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ümran ALİ**
Kod adı: **Dersim**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1971 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Eylül 1993, Cudi**

❒ Adı, soyadı: **Sabriye PİTOR**
Kod adı: **Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Eylül 1993, Cudi**

❒ Adı, soyadı: **Muhyettin TATU**
Kod adı:**Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Eruh, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Kasım 1993, Silopi-Qutnus köyü (kurye)**

❒ **Adı soyadı: Abdullah Tahir ABDULHANDAL**
Kod adı:**Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**
Mücadeleye katılış taihi: ...
Şahasdet tarihi ve yeri: 4 Kasım 1993, Cudi

❒ Adı, soyadı: **Kadriye BUDAK**
Kod adı:**Çiçeşk**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Şax köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Cizre**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan AKALAN**
Kod adı:**Jir**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Cizre**

❒ Adı soyadı: **Muhyettin ŞAHİN**
Kod adı:**Cemal, Sabır**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Ferho köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **14 Şubat 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Aralık 1993, Cudi (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Zekeri Hacı ÇERXO**
Kod adı:**Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Kübani, 1968 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi. 1990
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1993, Beytüşşebap. Zerbil köyü (Takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Davut HACIOĞLU**
Kod adı:**Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1993, Beytüşşebap. Şekalek köyü (takım komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **M. Sait YEKBER**
Kod adı:**Ferman**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Hevler, 1975**
Mjücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran-Girêcafer köyü (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyad: **Ramazan ERDEMCİ**
Kod adı:**Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Bayramlı köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran Girêcafer köyü**

❒ Adı, soyadı: **Tekin SEYRAN**
Kod adı:**Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1993, Çirav**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa SEYHAN**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **15 Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1993, Cizre-Batıskê köyü (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Halil YILMAZ**
Kod adı:**Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **26 Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993, Torika Memira köyü**

❒ **Adı soyadı: Cengiz İRİGEN**
Kod adı:**Rêber**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1993, Şırnak-Cizre arası (manga komutan yardımcısı)**

❒ **Adı, soadı: Faysal AKSEVEN**
Kod adı:**Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağusots 1993, Şırnak-Cizre arası (manga komutan yardımcısı)**

❒ **Adı, osyadı: Gülsüm ŞIĞA**
Kod adı:**Ahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1979**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1993, Şırnak-Cizre arası (Manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Sekvan AKIN**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-**

Gundike Remo, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadt taihi ve yeri: 19 Ağustos 1993, Besta (manga komutan yardımcısı)

❒ Adı, soyadı: **Davut İNAN**
Kod adı:**İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Kasım 1993, Haftanin**

❒ Adı soyadı: **Asım TANRIVERDİ**
Kod adı:**Nizar**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Aralık 1993, Şivet köyü (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı soyadı: **Hüseyin ÖMER**
Kod adı:**Hawar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1969 (K.Başur)**
Mcüadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1993, Kadün tabur eyleminde (Uludere cephe yönetiminde yer alıyor)**

❒ Adı, soyadı: **Amir ÜÇGAN**
Kod adı:**Cahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki, 1970 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1993, Kadün tabur eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Taha SOLMAZ**
Kod adı:**Azat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1993, Hadün tabur eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Adnan Ahmet**
Kod adı:**Rojdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Şex halil köyü, 1974 (K.Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1993, Maden tabur eylemi**

❒ Adı, soyadı: **Bedri ERDEM**
Kod adı:**Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Çatak-Mêrgê köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1993, Kırya Rêş karakol eylemi (takım komutan yardımcısı)**

❒ Adı soyadı: **Derviş KAÇAR**
Kod adı:**Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Herekol dağı-Dehrahırçê, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **15 Temmuz 1993**
Şahadeşt tarihi ve yeri: 4 Ekim 1993, Uludere-Şırnak arası.

❒ Adı, soyadı: **Ömer BEYBOGAN**
Kod adı:**Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Ekim 1993, Kaşura-Dolê köyü (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Hasan BULDUK**
Kod adı:**Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Ekim 1993, Kaşura-Dolêköyü (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Nebakat AŞAR**
Kod adı:**Hanım**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1993, Hakkari (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ömer SÜLÜK**
Kod adı:**Yaşar Levin**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Aralık 1993, Çukurca (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet ALTAY**
Kod adı: **Serxwebûn Azadi**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Peyamlı köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Aralık 1993, Çukurca (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Yaşar ORAL**
Kod adı:**Aslan Kato**
Doğum yeri ve tarihi: **Van (aslen Uludere-Hilal köyünden), ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Aralık 1993, Çukurca**

❒ Adı, soyadı: **Zekeriya İBRAHİM**
Kod adı:**Remzi Cilo**
Doğum yeri ve tarihi: **Kûbani, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Aralık 1993, Çukurca**

❒ Adı, soyadı: **Hasan ESMERAY**
Kod adı:**Süleyman Ax**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Peyanlı köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, çukurca (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Osman ARAS**
Kod adı:**Zınnar Doğubeyazıt**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1967**
Mücadeleye katlış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Aralık 1993, Çukurca**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Şirin SONSEKEN**
Kod adı:**Murat**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Bayrampaşa, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım 1993, Bestler**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman ÇELİK**
Kod adı:**Çetin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım 1993, Bestler (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ekrem MUHAMMED**
Kod adı:**Soro**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamışlı, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım 1993, Bestler**

❒ Adı, soyadı: **Tacettin SUBAŞI**
Kod adı:**Navdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım 1993, Bestler (sağlıkçı)**

❒ Adı, soyadı: **Ethem ALTÜRK**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
ŞEahadet tarihi ve yeri: 21 Kasım 1993, Bestler (Takım komutanı)

❒ Adı, soyadı: **İskan MURGAN**
Kod adı:**Mêrxas**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **15 Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993, Uludere (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Ekrem ORBAY-OĞLU**
Kod adı:**Nazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Muradiye, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **18 Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993, Uludere**

❒ Adı, soyadı: **Selahattin AŞIK**
Kod adı:**Partizan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**
Mücadeleye katılış taihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993, Uludere (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Alaattin AÇAY**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Kekili köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahasdet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993, Uludere-Mêrgen köyü**

❒ Adı, soyadı: **Erdal ORMAN**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 1993, Haftanin**

❒ Adı, soyadı: **Muhammed ABİDİN**
Kod adı:**Muhyettin**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1966 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 1993, Haftanin (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **İsmail KIYAK**
Kod adı:**Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Ekim 1993, Haftanin (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Yakup TOSUN**
Kod adı:**Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1993, Uludere (Takım kom21utanı ve bölük komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Dildar DOĞAN**
Kod adı:**Birin**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1970 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet taihi ve yeri: **30 Eylül 1993, Uludere-Becuh köyü**

❒ Adı, soyadı: **Selim ÖREN**
Kod adı: **Enver**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bestler-Rusor alanı**

❒ Adı, soyadı: **Abdo Haco**
Kod adı:**Mêrxas**
Doğum yeri ve tarihi: **Kübani, 1976 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarii ve yeri: 17 Kasım 1993, Bestler- Rusor alanı

❒ Adı, soadı: **Cevdet UÇAR**
Kod adı:**Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Antep-İslahiye-Ulumağara köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **3 Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bestler- Rusor alanı**

❒ Adı soyadı: **Cemil ASLAN**
Kod adı: **Hamit**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bestler-Rusor alanı (Bölük komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet KURT**
Kod adı: **Cinşit**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Aralık 1993, Pervari-Tiryan köyü (Takım komutan)**

ÜÇ YİĞİDİN ARDINDAN

Vurulmuş!
Keletokda yatıyor Zeki
Kuluncu ekmek tahtası
dalyan gibiydi boyu
sol göğsünde Gostê sallanır

El değmemiş saf köylüydü
Yurdunu yıllarca okşamış
çoban
buram buram Kürdistan
Kürt kokuyordu kahraman
"yoldaşlarım"
Demişti yaralıyken
"beni düşmanın eline sağ
bırakmayın
halkıma partime ve
arkadaşlara bin selam dey in
gerilla ordumuzu da çabuk
kurun"

Amed Eyaleti

Halit 138
Erhan 139
Şervan 139
Şehmus Çelik 140
Salih 140
Hevidar 141
Cemal Özdemir 142
Hüseyin Haran 143
Şener Şakçı 144
Cemal Öztür 144
Selahattin Teymuroğlu 145
Remzi 145
Yıldırım Gülsüm 146
Mustafa Budak 147
Ersin Aslan 148
Menaf Eren 150
C. Bahadir Arslan 152
Avareş (Mustafa Hitlis Yabancan) 153
Murat Yalçın 154
Welat Ş. Kaya 155
Nedim Balyeli 158
Tekin Kişin 159
Şoreş 163
Ekrem Aydın 163
Mizgin Tekin 164
Yunus Balsak 165
Yunus Sezer 166
Ayhan Çiftçi 167
Musa Yüce 168
Basri Beldik 169
Türkan Erdoğan 172
Künyeler 175

SERÊ SİPİ ŞEHİTLERİYLE DAHA GURURLU

Adı, soyadı: **Halit ...**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê Remo köyü-Şırnak, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipî**

Şırnak'ın Gundikê Remo köyünde doğup büyüyen **Aslan** yoldaş, yoksulluk içinde bir yaşam sürdürür. Kendi köyünün dışına çıkmaz, gerillaya katılmadan önce, doğup büyüdüğü köyünün dışında bir yeri fazla tanımaz. Çobanlık yapar, tarım işleriyle uğraşır ve ailenin maddi durumuna gücü oranında katkı sunar.

Yıl 1984'tür. 15 Ağustos tarihsel atılımıyla düşmana beklemediği zaman ve beklemediği yerde sert bir darbe vurulmuştur. Darbenin etkisiyle sersemleşen düşman neye uğradığını anlamamıştır. Gerillanın örgütlenmesi ve eylemliliği giderek Botan alanında gelişmeye başlamıştır. Kendisine zar zor gelen düşman Botan alanında halk üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmıştır.

1987 yılında Gundikê Remo köyünde gerilla saflarına gençlerin katılımını bahane eden düşman, köy halkına saldırmış, köyün bütününü boşaltarak yakmıştır. Bu durum Aslan yoldaşı oldukça etkiler. Yurtseverlik duyguları, düşmanın barbarlığı karşısında kabarmıştır, intikam alma duyguları gelişir ve sömürgeciliğe olan kini derinleşir. Bu temelde 1988 yılının sonlarında gerillaya gider. 1989 yılının ortalarına kadar Cudi alanındaki faaliyetlere katılır, geliştirilen birçok eylemde yer alır. Burada gösterdiği üstün başarılardan dolayı manga komutanlığı göreviyle onurlandırılır. 1989 yılının sonlarına doğru ülkenin her tarafında gerillanın geliştirilmesine parmak basan partinin talimatını değerlendirir ve gönüllü olarak Amed Eyaleti'nde gerillayı geliştirme talebinde bulunur ve önerisi kabul gördükten sonra Amed Eyaleti'ne gider.

1989 sonlarında gittiği Amed Eyaleti'nde şehit düştüğü 19 Aralık 1991 tarihine kadar faaliyetlerde aktif olarak yer alır. Eyaletin hemen hemen tüm alanlarında yönetim düzeyinde görev üstlenir. Özellikle yeni açılan Bingöl, Muş, Kulp, Palu gibi sahalarda çalışmalarda bulunur. Siyasi açıdan hızlı gelişme sağlayamamıştı, ancak pratik olarak yetkindi. Özellikle düşman karşısındaki cesareti, taktik ustalığı ve zor koşullarda görev üstlenerek gösterdiği fedakarlıkla büyük saygı ve sevgiye layık olmuştu. Yer aldığı her birlik, O'nun varlığından dolayı kendilerini son derece güven içinde hissederlerdi. Tam da yoğun bir gelişme sürecine girdiği bir aşamada, bir ihanet sonucu 19 Aralık günü meydana gelen çatışmada kahramanca direnerek şahadete ulaştı.

CENGA PARTİZAN

Geliya Hêjîran kûr e,
tijî bû dengê partîzanan
Dengê wan bilind û bilind bû,
weke tav û azmanan

Xiyaneta beg û axan
Berdewam e hemû çaxan
Xiyaneta Mala Beyrê
Baş li wan bike seyrê

Ketin pêşiya neyar
Şikefta Temekê kirin diyar
Faşîstên xwînxwar en tirsok
Bi cehş û leşker, bu top û firok

Girtin dora cengaweran
Li ser ixbara cahşên keran
Bû ceng û şer, bist û du seet
Partîzanan berxwedan kirin adet

Berxwedan ji wan re bûye şiyar
Li deşt û çiya, li bin îşkence û dar
Serpirişte wan hevalê
Kirin şerekî pir û zor giran

Çiya û deşt û azman hemû hejand
Felek li ser serê neyaran gerand
Zincîrên koledarî tev qetandin
Perdeya xiyanetê tev çirandin

Bağımsız Kürdistan'da hep yaşayacaktır

Adı, soyadı: **Erhan ...**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipi**

Delil yoldaş, 1972 tarihinde Muş'a bağlı Eralan köyünde dünyaya gelir ve burada büyür. Orta halli bir ailenin çocuğudur. Buna rağmen ailenin ekonomik durumuna yardımcı olmak için çalışır, hayvancılık işleriyle uğraşır. Daha sonra şoförlük yaparak yaşamını sürdürür.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz bütün toplumu etkiler. Delil yoldaş da gelişen gerilla savaşının etkisinde kalır ve gerillaya katılmaya karar verir. 1991 yılının son aylarında karşılaştığı gerilla birliğiyle dağların doruklarına yol alır. O artık bir gerilladır. Eğitim amacıyla Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gider ve burada kahramanca savaşarak şehitler kervanına katılır.

O, bir an önce eğitimini tamamlayarak faaliyetlerde yer alma arzusuyla doluydu. Atak, fedakar ve yiğitti.

O'nu ve tüm şehitlerimizi bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşatacağız!

Fedakar, cesur bir militandı

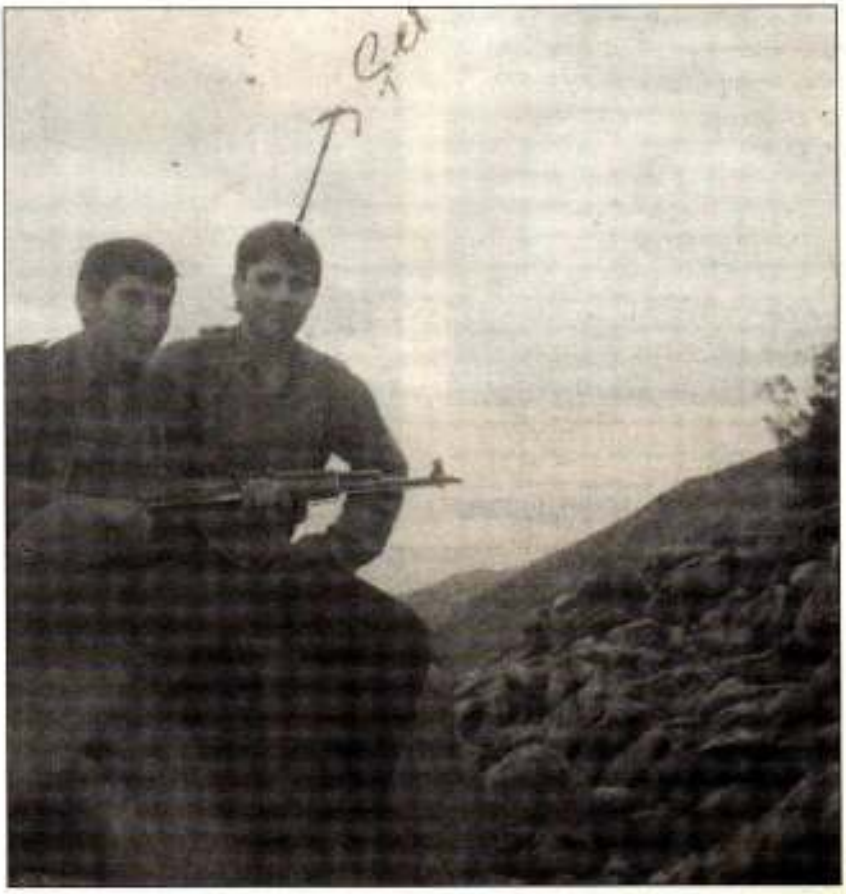

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Derxust (Dibek) köyü-Lice,...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipii**

Şervan yoldaş, yoksul bir aile ortamında büyür. Gerillaya katıldığı döneme kadar köy işleriyle uğraşarak ailesine yardımcı olur. Silahlı mücadelemizin Lice sahasında gelişmesine önemli katkılar sunan Dibek köyünden olması, gerillayla daha erken tanışmasına yol açar.

Gerillayla ilişkiye geçer geçmez milis faaliyetlerine başlayan Şervan yoldaş, süreç içinde gerillaya katılmaya karar verir ve bu temelde 1991'in başlarında gerillaya katılır. Belli bir dönem Lice alanında faaliyet yürütür, daha sonra Genç alanına gider, yaklaşık dört ay faaliyet yürüttükten sonra, Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gider. Serê Sipi direnişinde şehit düşer.

Şervan yoldaş, politikada yetkin olmamasına rağmen fedakar, cesaretli ve yoldaşlarıyla uyumda örnek bir ARGK savaşçısıydı.

Adı, soyadı: **Şehmus ÇELİK**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Girê Sirê-Batman, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipî**

Direnişçiliğiyle düşmana boğun eğmeyen bir yoldaş

Ahmet yoldaş, Batman'a bağlı Girê Sirê köyünde doğup büyür. Orta ve lise öğrenimini Batman'da tamamlar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Batman'da gelişmesiyle 1980 yılında sempati duymaya başlar. Botan'da şehit düşen ağabeyi **İsmail ÇELİK** yoldaşın etkisi üzerinde oldukça vardır ve çoğunlukla ondan etkilenerek mücadeleyle ilişkilerini geliştirmiştir. 12 Eylül darbesi öncesi ve sonrası süreçte Batman alanında önemli görevler yürütür. Faaliyetleri açığa çıkınca düşman tarafından tutuklanır ve Diyarbakır Cezaevi'ne gönderilir. 12 Eylül sonrası Diyarbakır vahşetini görür ve yaşar, bu temelde düşmana oldukça kinlenir.

1988 yılının ortalarında tahliye olur. Tahliye olduktan sonra direkt gerillaya gider ve faaliyetlere katılır. Yaklaşık iki ay gerilla saflarında kaldıktan sonra bir görev için gittiği Diyarbakır'da tutuklanır ve burada ağır işkencelere tabi tutulan Ahmet yoldaş, düşmanın tüm çabalarını boşa çıkararak partimizin direnişçi ruhuna layık olmaya çalışır. İşkence süreci bittikten sonra cezaevine konur. Üç yıl yeniden cezaevinde yatar. Serbest bırakıldıktan sonra eşi ile birlikte Ağustos 1991 tarihinde gerillaya katılır. İlk eğitimini tamamladıktan sonra Batman alanına gider ve burada belli bir dönem faaliyet yürüttükten sonra Serê Sipî dağındaki Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gider ve buradaki çatışmada şehit düşer.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipî**

Salih yoldaş, yurtsever bir aile ortamında büyür. Köylerinde gerillaya katılan yoldaşların bulunması O'nda da büyük etki yaratır. Salih yoldaş, henüz çok genç olmasına rağmen ısrarla gerillaya katılmayı dayatır. Gerillanın yaşadığı koşulların çok zor olduğu kendisine kavratılmasına rağmen, katılmada yine de dayatıcı olur, zorlukları göğüsleyeceğini belirtir. Israrlı dayatması sonucu gerillaya katılan Salih yoldaş, Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na gönderilir. Burada bir hainin teslim olması sonucu, düşman bütün gücüyle yeni savaşçı adaylarının olduğu eğitim kampına yönelir. Doğa da düşmanla birleşerek can almanın çabası içinde olur, yağan kar ve kar kasırgası bu gencecik yiğitlere aman tanımak istemez. Hem düşmana ve hem de doğanın vahşetine karşı gün boyu amansız bir savaşım verilir, kahramanca bir destan yazılır. Bu destana imzasını koyan yoldaşlardan biri de Salih yoldaştır.

Onların direnişi ve döktükleri kan, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın zaferini müjdeleyen meşalelerdir!

KISA AMA ÖZLÜ BİR YAŞAM

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hêvîdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eralan (Kurtmeydan) köyü-Muş,...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Aralık 1991, Serê Sipî**

Hêvîdar yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak yoksulluk içinde büyüdü. Ezilmişliği ve sömürülmüşlüğü derinden yaşadı ve duydu.

Mücadeleye katıldıktan kısa bir süre sonra eğitim kampında yiğitçe savaşarak yoldaşlarıyla birlikte el ele şahadete ulaştı.

Gerilla içindeki yaşamı kısa sürdü, ancak özlü geçti. Olgun kişiliği, cesaret ve fedakarlığıyla tüm yoldaşlarına örnek oldu. Bir ay kaldığı eğitim kampında bu özellikleriyle yoldaşları arasında sevilip sayıldı, örnek kişi olarak gösterildi.

Hêvîdar yoldaşı bağımsız ve özgür Kürdistan'la bayraklaştıracağız!

İ H A N E T E Ç I Ğ

Dokunma
Kime ne?
Çiğdem kokulu hülyalarım
kabarmış
Masmavi gökyüzüyle öpüşen
doruklarında
Beddualarla büyümüşüm.
Sen ki omuz omuza vermişsin
Berbihîle
Anduk'a bakarken kamaşır
gözlerin
Yaşamdır eteklerinin vadisi

SERE SİPÎ'sin, diğer adın direniş
Bense 13'lerden biri ihanete çığ
Tutkunudur, yaşamın sevdalısı
Bir parça daha kopardı
Gecenin hırçınlanışı karanlığında
Kızıllaşan şahinin pençesi gibi
Ha! Senin için özgürlük
Kanıyla sulamış sevmiş ya
Bense 13'lerden biri adım sevda
Yazsam seni tan vaktine
güneşin ilk ışıklarına
Akşam üzeri güne batarken

Hayır! Olmaz
Melodi gibi gelen silah seslerinin
içinde
Çatışmanın ortasında mevzide
Bense 13'lerden bir adım kurşun
Çakallar saldırdı
Dağıldık dört bir tarafa
Zerdüşttük eskiden biz
Ateş yakarız korkunca
Umut dolar sıcaklığı gözlerimize
vurunca
Bense 13'lerden biri adım Ateş...

Serê Sipî'de destan yazıldı

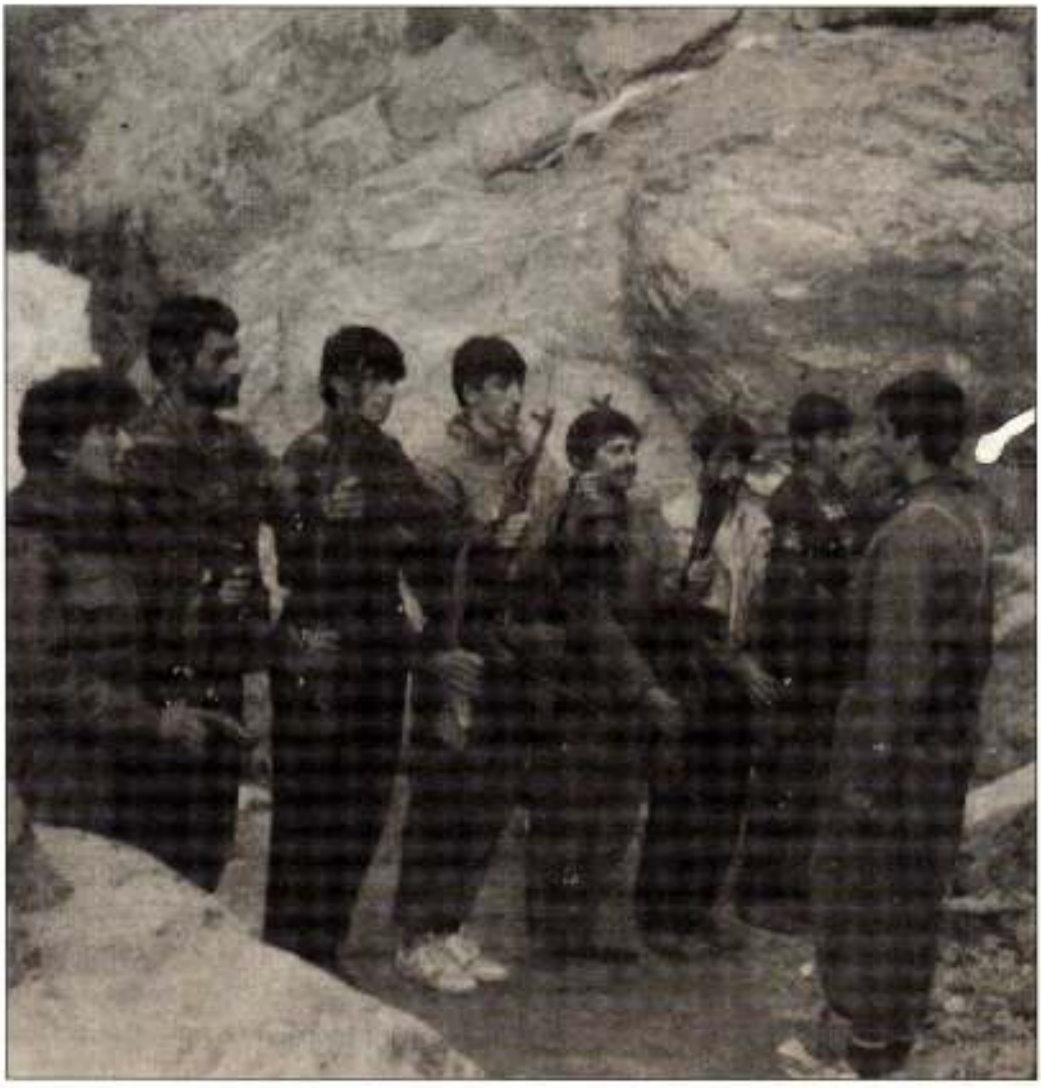

Adı, soyadı: **Cemal ÖZDEMİR**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şax (Çağlayan) köyü-Cizre, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1992, Serê Sipi**

Rêzan yoldaş, 1970 yılında "başkaldırının başkenti", "serîhildanın merkezi" Cizre'nin Şax köyünde dünyaya geldi. Dedesi, köyün zenginlerindendir. Babasıyla dedesinin arasında var olan çelişkilerden dolayı Cizre merkezine taşınırlar. Burada aile bütçesine katkıda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır. Burada çalışkanlığı, ataklığı, zekiliği ve temiz ruhuyla herkes tarafından sevilir. Rêzan yoldaş Cizre'dedir, ancak beyni ve yüreğiyle Cudi'dedir. Daha 1984 yılında gerillayla tanışmıştır. Şax'a giden gerillalar, O'nun gönlünü çalmışlardı. O zamanlar yaşı küçük olduğundan gerillaya katılamazdı.

1988 Ekim'inde gönlünün ve beyninin bulunduğu Cudi'nin doruklarında sevdasıyla buluşur. İlkin Rıza kod adını kullanır. Araziye hakimiyeti, zifiri karanlıklarda gruba öncülük yapması ve ceylan gibi kayalıklardan süzülerek gitmesi, arkadaşların O'na "Rêzan" adını vermesine neden olur. 1989 tarihinde Amed Eyaleti'ne gidecek olan müdahale grubunun içinde yer alır. 1990 yılında Amed Eyaleti'nde gerçekleşen ve gerillanın oturtulmasına vesile olan eylemlere imzasını atar. Ana Hareketli Birlik ve 1. Bölge yönetiminde görev alır. 4 Haziran 1992 tarihinde Karargah Birliği sorumlusuyken, Nuri yoldaşla birlikte şahadete ulaşır.

Rêzan yoldaşı anlatabilmek, PKK'nin militan kişiliğini kavramaktan geçer. O, devrimcileşmiş, halklaşmıştı. Cizîra Botan'ın aslanı Amed dağlarında kükrüyordu. Akdağların doruklarında kışı yenmişti 1989'da. **Aziz (Abdullah YILDIZ)** yoldaşın duyarlı öğrencisi, askeri kişiliğin bütün özelliklerini kişiliğinde somutlaştırmıştı. Duyarlı, sevgi dolu, atak, canlı, fedakar ve bir o kadar öfkelidir düşmana. Aslında PKK'de yas tutulmaz, anıları belleğe kazınır. Ama Rêzan yoldaşın şahadeti üzüntüyle karışık bir duygu yaratmıştı gerilla olan yoldaşlarında. Aynı zamanda bin yıllık düşmanlarını daha iyi tanıyor, öfkeleniyor, "intikamları alınacaktır diye" and içiliyordu. İntikam dolu yüreklere kleş, BKC sesleri karışıyordu Amed'de. Amed'in dağları

bundan dolayı heybetlidir, Amed'in öfkesi bundan dolayı büyüktür.

Hep öndeydi Rêzan yoldaş; saldırıda, pusuda, koşuda, yürüyüşte. Sürekli ilk patlayan silah Rêzanımızın "Şixo Rusi"siydi. Bu, saldırılarda, pusuda talimatı: Yürümekti bütün kötülüklerin, barbarlıkların üstüne. Kar-kış ortamında O'ndaki sıcaklık havayı ısıtıyordu adeta. Günlerce, saatlerce O'nunla birlikte karda-kışta kalmak insana yorgunluk değil, güçlülük kazandırırdı. Komutasında eylemlere gitmek gerillanın en büyük tutkularındandı. Çünkü O, böylesi anlarda yayından çıkan oktu, Kürdün bilenmiş öfkesiydi.

Duyguydu Rêzan, sevdaydı. Sesi ile bülbülleri bile sustururdu. Derinlere götürürdü insanı. Şiirleriyle Kürdistan'ı, şehitleri, dağları, halkının özgürlük dünyasını yaşardı, yaşatırdı. Kavgası gibi halayda da baştaydı.

Serê Sipî'de destan yazıldı. ARGK birliğini saran düşman gücünü gören Rêzan yoldaş, grubu mevzilendirmek için gerekli talimatları verir ve Nuri yoldaşla beraber tepeye koşar. Tepelere koşan düşman güçleri Rêzan ve Nuri yoldaşların intikam namlularından çıkan mermilerle teker teker yamaçlardan aşağıya yuvarlanırlar. Düşman ağır kayıplarla geri döner. Ancak kendilerini kahreden mevziyi tespit etmişler; işte o kahrolası havan topu fırlatılır bu kahramanların üstüne, mevzileri sürekli dövülür. Ve her iki yoldaş omuz omuza dağın doruklarında devrim şehitleri kervanına katılırlar. Grup tümden kurtulur, ancak iki komutanlarını şehit vererek. Yoldaşları inanmaz, inanmak istemezler. Ama gerçek, gerçekliğimiz bu. Nuri ve Rêzan yoldaşı kazarlar beyinlerine, yerleştirirler kalplerinin derinliklerine. Silahlarını en atak ve cesur yoldaşlar devralır, ruhlarını bütün yoldaşlar alır orada. Herkes Rêzan ve Nuri olur. O an dağ, taş "intikam... intikam..." der gibi kabarır. Coşar gerillalar Amed'de.

Sevgi ve kavganın militanıydı

Adı, soyadı: **Hüseyin HARAN**
Kod adı: **Nuri**
Doğum yeri ve tarihi: **Hüseynik köyü-Lice, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1992, Serê Sipî**

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak Lice'ye bağlı Hüseynik köyünde doğup büyüyen **Nuri** yoldaş, 1990 yılında özlemini duyduğu gerillaya katıldı. Fedakar, çalışkan ve atak bir yapıya sahipti. Rêzan yoldaşın öğrencisiydi, can-ciğer severlerdi birbirlerini. Kopmaz iki yürekti. Cesareti doruktaydı. Yaşamı severdi, kavgayı daha çok severdi. Çünkü özgürlük vardı onda. O'na ulaşıyordu. Kürdistan halkının kahraman evladıdır Nuri yoldaş.

Yiğitler kanınız andımızdır, onurumuzdur! Bizlerin buna layık olacağımıza inanarak yüceleştiniz doruklarda. Bizler bütün çirkinlikleri güzelliklere dönüştürerek karşılık vereceğiz ve sizlere layık olacağız!

Onlardan kalan
bir ninni bir ağıttır
yine de açar
her bahar
dağ yamacında
uçurum kıyısında

Baran ve Brusk yoldaşlar ölümsüzdür

Adı, soyadı: **Şener ŞAKÇI**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Zengök köyü-Muş, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992,..**

Baran (Şener ŞAKÇI) yoldaş 1964 yılında Muş'a bağlı Zengök köyünde doğup büyüdü. 1978 yılında Muş alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü partimizin düşünceleriyle tanıştı. 12 Eylül faşizmi döneminde birçok güç teslimiyet, ihanet ve kaçışı yaşarken, O parti ile ilişki kurmanın yollarını aradı, yılgınlığa düşmedi, inancını korudu. Bu dönemde 12 Eylül faşizmine yaslanan feodal kompradorlar ve reformist güçlerin baş hedefi haline geldi. Bu ortamda kendisini fazla koruyamadı ve düşmanın eline esir düştü. Çok genç olmasına rağmen zindan koşullarında da zorluklara göğüs gerdi ve partiyi temsil etmeyi başardı. Azim, kararlılık ve cesaretin temsilini yapan Baran yoldaş, yaşamı boyunca özünü korudu.

Zindan sürecinde, birçok güç ve kişi, kişisel kurtuluşu için en soylu değerleri ayakları altına aldığı bir durumu yaşarken, PKK'yi temsil eden militanlar ölümüne direniyordu. Düşmanın tek tip elbiseyi dayattığı dönemde yine aynı durumlar yaşanmıştı. Tek tip elbiseyi mahkumlara giydirmek için düşman subayı genç olan Baran yoldaşı gözüne kestirir. Subay, arkadaşa elbise giymesi gerektiğini belirtir. Baran yoldaş ise, düşman subayına şu cevabı verir: *"Siz İsrailsiniz, biz ise Filistiniz. Siz zulüm yapmakta özgürsünüz, biz ise direnmekte özgürüz."*

Baran yoldaş cezaevinden çıktıktan sonra da çalışmalarını sürdürdü. Zaman zaman tutuklanıp yeniden cezaevlerine konulduğu oldu, sürekli göz altında tutuldu, ama düşman hakkında somut bir bilgi edinemedi. 1990 yılında gerillalar Muş alanına girince, yıllarca özlemini çektiği ilişkiye geçti ve tereddüt etmeksizin gerillaya katıldı. 1990-1992 yılları arasında Muş, Kulp, Solhan, vb. alanlarda gerillanın örgütlendirilmesinde, eylemlerin geliştirilmesinde gerillanın gözü ve kulağıydı. Partinin temel eğitimini görmemesine rağmen kendi kendisini yetiştirdi ve yetkinleştirdi. Kısa sürede önemli örgütsel ve askeri görevler üstlendi. Muş-Solhan sorumluluğu, 5. Bölge yürütmesi ve son olarak da eyalet karargahında değişik görevler üstlendi.

Mayıs 1992 tarihinde düşmana ait bir karakol keşfinde düşmanla çıkan çatışmada bir grup yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düştü. Baran ve Brusk yoldaşların şahadetleri halk ve yoldaşları arasında büyük sarsıntı ve düşmana öfkeyi yarattı.

Adı, soyadı: **Cemal ÖZTÜRK**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Cumar köyü-Kulp, 1958**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992**

Brusk yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1980 yılında polislerle girdiği bir çatışmada esir düştü ve cezaevine gönderildi. Cezaevindeyken dışarıda gelişen mücadeleden etkilendi ve çıktıktan hemen sonra, yani 1991 yılında gerillaya katıldı. On yıllık cezaevinin yıpratıcı yaşamının etkilerine rağmen, cesaret, fedakarlık ve ataklığı ile birliğinin moral kaynağıydı. Brusk yoldaş Kulp alan yönetiminde ve eyalet karargahında değişik düzeylerde görevler üstlendi. O, örgütçülüğü ve eylemliliğiyle halkın kalbine taht kurmuş bir halk önderiydi. Bu değerli halk önderi Mayıs 1992'de Baran yoldaşla birlikte düşmana karşı kahramanca savaşarak şehitler ordusuna katıldı.

Anıları andımız, yolları doğrultumuzdur!

Kim demiş kanla yıkanmaz diye
kim demiş ilkel güdüler tarihin
çöplüğüne atıldı
tarihin en ilkel çöpçüsünün
insan olduğunu bilmeyen bu akılsız kim
yenecek zinciri paslı zorbalığını
kanı kanla yıkamak
eller, ellerimiz
ellerimizin rüyası
tırnakla kazılı kan
parlak tolgalı başları toz eden
intikamın güçlü elleri
sonsuzluğu kasıklarında uyutmuş
Afrodit'i bile öldürebilecek
umutsuzluğun vahşi elleri
pankartlar hep yalan mı söyler
üzerinde düzüşenlere sevgili bacım
çıplak tellerin taşıdığı çığlık mıdır
insana miras can dostum
satmak mıdır namusu yaşamak
hem gülüp, hem ayak öperek
diz çöküp
söyle bana Dicle
yalnızca ağlamak var
insanın kaderinde
yalnızca zulme alkış mı var
bilimin ellerinde
yok mu hiç din olmayan yıldızlar altında
bir karış dostluk
yıkık kentlerde yitirilen düşlerin
yırtık sureti midir ellerinde kalan
yalnız öcalmanın tatlı şarkısı mı
atar yürekte
kulaklar isyan etmez mi kan
çağlayanlarına
bilmeyen var mı ey insanlık söyleyin

Özgürlük mücadelesinin yılmaz savaşçılarındandı

Adı, soyadı: **Selahattin TEYMUROĞLU**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Bağlıkarahisar köyü-Karlıova, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1991, Kızılağaç mezrası –Nevala Maran– Varto**

Selahattin yoldaş, 1971 yılında yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Karlıova'ya bağlı Bağlıkarahisar köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu ise Karlıova'da okuduktan sonra okula devam etmedi.

1925'deki Şeyh Sait İsyan'ında pek çok akrabası şehit düşmüş olan Selahattin yoldaş, düşmana büyük bir kin beslemektedir. Askerlik yapmak istemmesine rağmen çevresinin baskısı sonucu askere gider. Askerlik dönüşü hemen gerillayla ilişkiye geçer ve kısa bir süre sonra mücadele saflarına tümden katılır.

5 Mayıs 1991 tarihinde bir ihbar sonucu düşmanla girdikleri çatışmada, 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek savaşırlar. Düşmanın kimyasal silah kullanması sonucu şahadete ulaşırlar.

Kürdistan devrim şehitleri, akıttıkları kanla zaferi tarih sayfalarına nakşettiler. Biz de bu sayfalara yenilerini ekleme ve koruma sözünü veriyoruz!

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Remzi**
Doğum tarihi ve yeri: **..., ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mart 1992, Gelincik Dağı**

Gelincik dağı

Halk arasında bir efsane vardır. Genç bir kızı zorla beyin oğluna verirler. Kırk gün kırk gece düğün yapılır, ziyafetler çekilir, halaylar tutulur. Derken kırkıncı gün gelip kapıya dayanır. Çüngüş tarafına götürülmek üzere, gelin kervanı davul-zurna eşliğinde gelini ata bindirip yola çıkar. Gönülsüz giden gelin at sırtında ellerini havaya kaldırarak Allah'tan kendisiyle birlikte kervanın dondurulup taş haline getirilmesini diler ve kısa bir süre sonra ortalığı bir sessizlik kaplar. Gelinle birlikte düğün kervanı taşlaşmıştır. İşte "Gelincik Dağı" bu efsaneyle anılır, adı buradan gelir.

Bir dağ silsilesi yükselir; Çermik'in güneyinden Siverek-Gerger sınırındaki Fırat nehri boyunca uzanan, Çiyayê Kor'la birleşip,Çermik ve Çüngüş'ü ortasından bölen Gelincik Dağı'nın bir yüzü Hınarok Dağı'nı, diğer bir yüzü de Çiyaye Herbaşîyi selamlar. Çiyayê Kev'anın çıplaklığıyla adeta alay eder.

Mart ayını Nisan'a bağlayan gecede yarım saat süren bir yürüyüşten sonra sabaha karşı üstlenecek noktaya ulaşılır. O akşam gelmesi gereken bir grup yoldaşı beklemek üzere ateş yakılıp, etrafına toplanılır. Uzun bir bekleyişten sonra sabaha doğru grup noktaya ulaşır. Sabah şafak sökmeden önce 1 mangalık güç tepe nöbetine çıkar. Bir süre sonra tepecilerden biri **Remzi** arkadaşın yanına gelip, karşıdaki tepede bir grup düşman gücünün hareket ettiğini söylemesi üz erine Remzi arkadaş bütün yoldaşları olası bir çatışmaya karşı hazır olmaları, buna göre mevzilerini almaları talimatını verir. Kendisi de bir mevziye yatarak beklemeye başlar. Mevzilenilen yöne doğru düşman ova kolu şeklinde, korka korka yaklaşır. BKC'yi taşıyan arkadaşın eli tetikte düşmanın yaklaşmasını beklemektedir. Zaman adeta durmuş gibidir.

Çiyayê Bukê'yi saran sessizliği mevzilere yaklaşan askerlerin uğultusu bozar. Derken BKC'nin naralarına, düşmanın korku dolu çığlıkları karışır. Çiyayê Bukê'nin düğün kervanı tekrar canlanır. Çiyayê Bukê'nin taşlaşmış düğünü yeniden, kaldığı yerden ama daha canlı sürer. Bu öyle bir düğün ki yüzyılların ayağa kalkışı, genç gelinin dirilişidir. Kurşun sesleri, gerillanın sloganları, genç gelinin isyan haykırışları ile karışmıştır sanki. Gelin sanki bin yılların uykusundan uyanmak için bu anı bekler gibidir. Coşanlarla coşar, ağlarsa artık; "bir kurşun da ben sıkayım" der gibi dimdik ayaktadır. Çiyayê Bukê dirilmektedir adeta.

Çatışma gitgide kızışır. Kızıştıkça kervan daha coşkulu halay çeker. Mermi ıslıklarıyla havanın gümbürtüsü, zurna ile davulun eşliğidir.

Halayın canlılığı, coşkusu mevzilere saldıran düşmanı korkutmuştur. Remzi yoldaş, halayın başıdır. Yoldaşın halayı çekişi, canların gelinin dikkatini çekmiştir. Gelin sevdalısını bulmuştu. Patlayan havan topunun şarapnel parçaları kervanın, Remzi arkadaşın muhteşem halayına tutulan alkış gibiydi.

Gökyüzünde kara bulutlar dolaşmaktadır, hafiften dökülen yağmur hayra-alamet değildir. Remzi arkadaş sağ bacağından kurşun yarası almıştır. O an sanki dünya durmuş, tüm kervan kurşunu sıkan beyin oğlunu andıran düşman askerine nefretle bakmaktadır.

Çiyayê Bukê'deki halay susmaktadır artık. Bazen tek tek bazen seri atışlar sessizliği bozar.

Karanlık basmak üzeredir. Düşman saldırısının şiddeti kırılmıştır. Etraftaki sessizlik, bir öfkenin, acının sessizliğidir adeta.

Ama bu karanlık, bu sessizlik zafere, zaferin çığlığına, özgürlüğün halayına gebedir. Kürdistan ana yumruklarını gerilla oğul ve kızları için sıkmaktadır. Çiyayê Bukê'nin gelini sevdalısına, Remzi yoldaş Kürdistan'ına kavuşmuştur.

Şehitlerin yolunu izleyen bir militan

Adı, soyadı: **Yıldırım GÜLSÜM**
Kod adı: **Vedat-Soro**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Nisan 1992, Kulp**

Dağlardan esen bahar rüzgarı, sigara dumanından tıkanmış nefes borularını temizliyordu. her nefes alışverişlerinde gerillaların. İnsanlar baharın gelişine sevinçle hazırlanıyor, büyük umutlarla baharın serin rüzgarını ciğerlerinin ta derinliklerine dek çekiyorlardı. Ciğerler temizlendikçe nefes boruları açılıyor ve serin rüzgar vücudun en ücra köşesine dek işliyordu. Kalbe dalan temiz kan, beyni öylesine harekete geçiriyordu ki, beden kuş kadar hafif bir hal alıyordu.

Bahar gelmişti artık. Serin rüzgar dağlardan gül kokularını getiriyordu. Bu kokular insanı hem ferahlatıyor, hem de coşturuyordu. Çünkü bu kokular dağların doruklarında el değmemiş çiçeklerden geliyordu. Menekşelerin, leylakların yeşerdiği dağlar. Evet, menekşe kokuları, dağların doruğundan, aslanların yuvasından geliyordu. Dalga dalga esen rüzgar çiçek kokularını ovaları, şehirlere getiriyordu. Öyle bir coşku yaratıyordu ki, insan yaşama daha çok sevdalanıyordu. Günler geçince her taraf çiçeklerle renklendi. İşte o zaman sevdalar çoğaldı, çoğaldı, çoğaldı ve yaşamı yakalamak için durmadan koştular.

1991 Newroz'uyla ülkenin her tarafına dalga dalga yayılan serîhildanlar, dağlarla kucaklaşmıştı. Bahar atılımıyla başlayan serîhildanlar ve gerilla eylemleri, yeni bir sayfa daha açmıştı. Özellikle serîhildanlar yaygınlaşarak gelişiyor, gerillanın intikam namlularıyla daha bir anlam ve önem kazanıyordu. Ulusal kurtuluş mücadeleleri tüm Kürdistan halkının sahip çıktığı ve direnişiyle ispatladığı bir mücadele haline gelmişti. Gerilla-halk eleleydi, bunu ayırmak artık imkansızdı. Gelişen serîhildanlardan ürken düşman güçleri, pervasızca halka saldırmaya başladı, sivil halka karşı katliamlar gerçekleştirmeye koyuldu. Bu gelişmeler Amed Eyaleti'nde de yoğunca yaşandı. Gerillanın düşmana yönelik etkili darbeleri gelişti. Gelişen gerilla saldırılarına karşı kuşkusuz düşmanda boş durmuyordu. Hem eylemlerde ve hem de düşman saldırılarında halkımızın en yiğit evlatları kanlarını dökerek şahadete ulaştılar. Bu şehitlerden biri de Vedat yoldaştı.

Vedat yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. Yoksulluktan dolayı okuyamadı. Ailenin geçim sorunlarına ortak olmaya küçük yaşlardan başlayarak çalıştı. Dürüst, fedakar ve çalışkandı. Emekçiydi, emeğin değerini bilirdi. Güvenilir kişiliğiyle sevilir-sayılırdı.

Düşmanın, kitlelere yönelik geliştirdiği katliamlar, gerillaların şahadeti Vedat yoldaşta sürekli derin etki yaratırdı. İçten içe bir hesaplaşma yaşardı. Partiye sunduğu bir raporunda, O dönemlerdeki durumunu şöyle ortaya koyuyordu:

"... Müthiş bir iç çatışma yaşıyordum. Kendi kendimi yaralıyordum. En çok şehitler beni etkiliyordu. Bir şehit haberini duyunca derinden sarsılıyordum. Yemek yemediğim günler, yatmadığım geceler oluyordu. Hep düşünüyordum ve düşündükçe de birşey yapamadığımdan dolayı kendimi bir 'ihanetçi' olarak görüyordum. Bu doğrultuda gerillaya katılma kararımı verdim, katıldım."

Gerilla saflarına Amed Eyaleti'nde katıldı. Bir dönem partinin eğitim faaliyetlerinde yer aldı. Eğitim süresi boyunca partiye katılma istemini sürekli dile getirdi. Eğitimde gösterdiği başarısı ve önerisi gözönüne alınarak pratikte görevlendirildi. Yılların intikamını almanın coşkusuyla silahına sarıldı ve kararlıca yürüdü. Yoldaşlık ilişkilerine büyük değer verirdi, yoldaşlarını incitmemek için çabu harcar, özen gösterirdi. En ağır yükü O taşımak isterdi. Yoldaşları için canını vermekten çekinmezdi, fedakardı. Nitekim şahadeti de bu temelde meydana gelmişti.

Bir dönem, Bingöl alanında faaliyet yürüttükten sonra eyalet karargahına gider. Cesareti, staklığı ve kavrama gücüyle, hızlı gelişim sağlar ve manga komutanlığı görevini üstlenir. Gelişme vaadeden bir konuma sahip olduğundan, geleceğin öncü komutanı olmaya adaydı. 1992 bahar atılımıyla beraber Kulp alanında faaliyet yürütmeye başlar. 16 Nisan 1992 tarihinde operasyona çıkan düşman güçlerine, operasyon dönüşünde pusu atılır. 20 araçlık düşman konvoyu pusuya düşer, araçlardan çoğu imha edilir. Düşman 20'nin üzerinde kayıp verir. Ancak pusu daha sonra çatışmaya dönüşür ve şiddetli bir muharebe başlar. Vedat yoldaş, grubun kurtulması için üstün bir fedakarlık örneği gösterir, mevziden mevziye atlayarak savaşır. Kahramanca savaşan Vedat yoldaş bu çatışmada **Nazif (Musa BULUT)** ve **Dilovan** (Behçet YAŞ) yoldaşlarıyla birlikte şehit düşer.

Partinin vuruş tarzını yaşam ve kişiliğinde somutlaştırmıştı

Adı, soyadı: **Mustafa BUDAK**
Kod adı: **Cemşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Hazro-Şikefta köyü**

Cemşid yoldaş 1972 yılında Silvan'da dünyaya geldi. Orta halli bir aile ortamında büyüdü. Uyumlu, çalışkan ve atak özellikleriyle tanınır. Bu özellikleriyle dikkatleri gittiği her alanda üzerine çeker.

Trabzon Üniversitesi'ni okuduğu yıllarda parti ideolojisiyle tanışır. Kürdistan'daki gelişmeleri sürekli takip eder. Yükselen gerilla savaşının coşkusunu yaşar. Parti ideolojisini kavradıktan sonra üniversite öğrencileri arasında ERNK örgütlenmesine girişir. ERNK öğrenci komitesini oluşturur. Örgütleyici bir yapıya sahip olduğunu bu yıllarda kanıtlar. Örgütlediği 20 kişilik bir grupla 1991 yılının baharında gerillaya katılır. Askeri ve siyasi eğitimini Güney Kürdistan'daki kamplarda görür, Eylül ayında ise Amed Eyaleti'nde görev üstlenir.

Karargah Birliği'nde faaliyetlere katılan Cemşid yoldaş, çalışkanlığı, düşmana karşı olan kin ve yoldaşlarına olan yüce bağlılığıyla tanınır, bu meziyetleriyle dikkatleri üzerine çeker. Kısa sürede büyük gelişmeler sağlar. Şubat 1992 tarihinde yapılan eyalet toplantısında Hazro-Silvan alanı ve Şehit Fikret Kampı Askeri Komutan Yardımcılığı görevini üstlenir.

Cemşid yoldaş görev alanında ihanetçi çetelerin ve ajanların korkulu rüyası olur. Çünkü ihanetin darbelenmesi için yoldaşlarını örgütlemiş, bunun pratik somut adımlarını atmıştır. Yoldaşları komutanlarının sözüne bağlı, talimatlarını uygulamada kararlıdırlar. Verilen eğitimlere ciddi yaklaşırlar. Grubun yerini tespit eden düşman bütün gücüyle grubun imhasına yönelir. Günlerce süren çatışmalarda düşmana ağır kayıplar verdirilir, grup ise tek bir yaralı bile vermeksizin başarı ve zafer kazanır. Silvan-Hazro dağları bilinir; öyle sonuç alıcı çatışmalara ve gerillayı korumaya elverişli bir alan değildir. Ama taktik ustalık, düşmanın yenilgisini getirir. O'nun döneminde birlik Amed Eyaleti'nin en savaşkan birliği ünvanını kazanır.

Cemşid yoldaş, kurumlaşmış olan iç ihanete yönelir. Alanda çetecilik oldukça yaygındır, bu yönelimler sonucu çoğu çete teslim olmak durumunda kalır. Mayıs'ın sonu, Haziran'ın başlarında çetelere yönelik bir eyleme daha öncülük eder. Hazro'nun Şikefta köyü korucularına yönelik gerçekleştirdiği eylemde şehit düşer.

Cemşid yoldaş, askeri bilinç, fedakarlık ve düşmana öfkenin bileşkesiydi. O'nda tereddüt, O'nda ikircikliklik, O'nda kazanmama yoktu. Hep, vur, tut ve kopar ilkesi hakimdi. Silvan yurtseverliğinin şahlanışıydı. O, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük ateşiydi.

Anısı önünde saygıyla eğilirken, O'nu bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşatacağız!

Bölünmeye, kardeş kavgasına, aşiret ve mezhep çatışmalarına "dur" demenin adı

Adı, soyadı: **Ersin ASLAN**
Kod adı: **Rêzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1992, Kulp-Diyarbakır**

İhanet... Kardeş kavgası... aşiretçilik... mezhepçilik... Dostu düşman, düşmanı dost bilme... Kendisi olandan kaçış... İşte Kürdün, Kürdistan'ın makus tarihi. İşte medeniyetin beşiği coğrafyanın talihsiz, karanlık tarihi...

Medeniyetleri filizlendiren Mezopotamya'da heybetli dağlar direnişin, onurun abidesi olurken, engin ovaları da teslimiyetin, kaçkınlığın ve giderek adeta ihanetin kaleleri olacaktı. Direnişçiye "dağlı", teslimiyetçiye de "bajarî" denilecekti. İnsanlığın düşmanı barbarlarca "bajariler" palazlandırılacak, yoksul-direnişçi "dağlılar" da dağa sürülecekti. Ve artık Kürt ve Kürdistan için tarih, direnmelerle teslimiyetler zincirlemesi olarak tekerrür edecekti.

Feodal islam uygarlığıyla çapulcu Osmanlının Kürde bıraktığı talihsiz miras, bölünmeler, parçalanmalar ve bunun temelindeki çatışmalı aşiret-mezhep örgütlenmeleri oldu. Yıllarca sürüp geldi bu teslimiyet ve direnişler. Ama barbarlar hiçbir zaman halkımızın yüreğinin derinliklerinde saklı tarihi direnme kararlılığını sökemedi; direniş tohum olup her yerde yeşerdi, kök saldı. Bugün çağdaş, onurlu, öngörülü önderliğine ölümüne bağlı halkımız, bütün ülkesini, dağıyla, ovasıyla birer başkaldırının, onurun, namusun, özgürlüğün ve en önemlisi de insanlığın yeşerdiği alanlar haline getirdi.

Evet, karanlık tarihimizin sayfalarını çevirdiğimizde, aşiretler ve bunlar arasındaki çatışmalar sürekli karşımıza çıkan gerçeklerdir. Uluslaşmamızın ve birliğimizin önünde hep takaç rolünü oynayan bu aşiretler, Kuzey'iyle, Güney'iyle halkımızın yabancısı olmadığı bir gerçekliktir.

Hatta bugün bile devrimimizin önündeki en büyük engellerden olan koruculuk ve ajanlık hep bu talihsizliğin ürünü değil midir?

Diyarbakır'ın Hazro ilçesi de aileciliğin ve aşiretçiliğin zihinlerde, fiiliyatta çok etkin olduğu bir yerdi daha birkaç yıl öncesine kadar. Ersin yoldaş, tam da böylesi bir ortamda orta halli bir ailenin çocuğu olarak 1969 yılında dünyaya gelir. Erkek çocuğu olduğu için oldukça özenle büyütülür. Ailesi, Hazro'nun en geniş ve yurtsever özelliği olmayan aşiretlerinden birisindendir.

Ersin yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini Hazro'da tamamlar. Hazro'da 12 Eylül döneminde küçük-burjuva, reformist çevrelerin büyük bir tahribatı yaşanır ve yılgınlık dönemi başlar. Sonrası dönemlerde ise bu yılgınlık feodal-işbirlikçi çevrelerce sürekli körüklenerek, nedenleri bir bütün

olarak devrimcilere yüklenmeye çalışılır. Ancak 15 Ağustos Atılımı bölgede oldukça etki uyandırır ve işbirlikçi güçlerin korkulu rüyası haline gelir. Telaşa kapılan düşman ve onun ajanları seri operasyonlarla birçok insanı tutuklar, işkenceden geçirir ve göç ettirir. Yine aileler arası çatışmalar da doruğuna çıkartılarak halk sindirilmeye, bölünüp parçalanmaya çalışılır. Ancak aydın-gençlik içerisinde 15 Ağustos Atılımı direniş ve saldırı ruhu bilinçlenme, örgütlenme ve siyasallaşma biçiminde kısa zamanda yansımasını bulur. Özellikle 1986-87 yıllarında **Celal KAHRAMAN (Ahmet)** yoldaşın da bizzat katılımı ve komutasındaki eylemliliğin, yurtseverleşme ve örgütlenme alanındaki katkıları önemlidir. Bu yıllarda lisede okumakta olan Ersin yoldaş bilinçlenir ve yurtsever gençlik içindeki örgütleme faaliyetlerine katılır. Aşiret zihniyetinin ve otoritesinin güçlü olmasından dolayı çeşitli şantaj ve yıldırma faaliyetleriyle karşılaşır. Bir grup yoldaşıyla kurduğu gençlik komitesiyle ilçedeki örgütlenme, propaganda, eylem ve serîhildan çalışmalarında en ön saflarda yer alır. Bu arada düşmanın dikkatlerini çektiğinden, birkaç sefer kısa aralıklarla gözaltına alınır. Özellikle 1990-91 yıllarında bölgedeki gerillanın lojistik, iletişim ve yer yer de barınma ihtiyaçlarını arkadaş grubuyla birlikte karşılar. Gerillaya birçok savaşçı kazandırır. Seri halde gerçekleşen serîhildanların organize edilmesi ve bizzat yürütülmesinde bu komite büyük bir kararlılıkla faaliyet yürütür. Ersin yoldaş, ilçedeki her büyük aileden bir arkadaşın bulunduğu komite grubuyla birlikte Nisan 1992'de mıntıkadaki Şehit Fikret Birliği'ne katılır. Katılım, ilçedeki faaliyetlerin yürütücülerinin hazırlanması ve çalışmalara seferber edilmelerinden sonra gerçekleştirilir.

Şehit Fikret Birliği'nde siyasi ve askeri eğitimle kendisini güçlendirir; kişiliğini doğru, güçlü parti kişiliğine dönüştürmede kararlılık gösterir. İki aylık eğitim ve yoğun eylemlilik sürecinden sonra bir grup yoldaşıyla, talepleri üzerine Haydar Karasungur Eğitim Kampı'na alınırlar. Burada militan parti ölçülerini kazanır, yenilmez bir kişilik yapısı edinir. Yoldaşları arasındaki uyumlu yapısıyla, kolektif üslubuyla dikkatleri çeker. Coşkulu ve kararlı yürüyüşüyle düşmana birçok etkili darbenin indirilmesinde yer alır.

Ersin yoldaşın ve diğer arkadaşlarının katılımları, cephe ve gerilladaki faaliyetleri aşiretçiliğin, aileciliğin ve işbirlikçiliğin Hazro'dan bir daha yeşermemecesine sökülmesinde büyük rol oynamıştır.

1993 baharındaki ateşkes denemesiyle Parti Önderliğimiz, sorunun siyasal diyalog yöntemleriyle çözümü konusunda samimiyetini ve kararlılığını gösterdi. Bu dönemde işbirlikçi çetelerin barışçı yollarla silahsızlandırılmaları planlanmış, geçmişte işledikleri tüm suçların affedilmesi temelinde bu güçlerin yurtseverleştirilmeleri sağlanmaya çalışılmıştır. Eyaletin merkezi durumundaki Kulp sahasında tek bir çete köyü kalmıştır; bunlarla görüşme ve kavgasız bir yolla silah bırakmaları planlanır. İlişkiye geçilir ve görüşme noktasına gidilir. Olayın düşmanca haber alınması üzerine, 13 yürekli yiğidin üzerine düşman iki bini aşkın gücünü sürer. Arazinin elverişsiz oluşu, düşmanın kabarık gücü ve en son silah tekniğini gözükaraca kullanması sonucu 12 yoldaşıyla birlikte yiğitçe, kahramanca direnerek ölümsüzleşir.

Ersin yoldaş, bölünmeye, kardeş kavgasına, aşiret ve mezhep çatışmalarına "dur" demenin adıdır. Anısına, mücadeleyi zaferle taçlandırarak karşılık vereceğiz.

İsyana çağırdı
bir gün toprak.
Haykırdı
dağlar sitemlerini.
Gök dile getirdi
öfkesini.
Onlar da
utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yalnızlığa ağlarmış
kucaklanmayışına.

İsyana çağırdı
bir gün
toprak ayaklandı
mezar taşları dilendi kuşlar
söylediler
en güzel türkülerini.
Ellerimiz
sımsıkı kenetlendi
birbirine
Çarptı yürekler,
cevap verdi çağrısına
toprağın

GERİLLANIN VURUŞ TARZININ TEMSİLCİSİ OLDU!

Adı, soyadı: **Menaf EREN**
Kod adı: **İrfan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mayıs 1993, Sason-Kulp arası**

Partimizin saldırı ruhuyla donanmış yiğit ARGK komutanlarından **Menaf** yoldaşı şehit verdik.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz, tarihindeki ezilmişlik, bölünmüşlük ve başarısızlıklara inat, her güne yılların başarılarını sığdırarak gelişmesini sürdürmektedir. Özellikle son yılları yaman ve çetin geçen yıllar olarak değerlendirebiliriz. Çıkış yılları kadar zorlu, ama bir o kadar da anlamlıdır. Mücadelemiz gerçek halk savaşının karakterini sergilemektedir. Bu pratik, dünyanın neresinde olursa olsun, ülkesinden uzaklarda yaşamak zorunda kalan Kürdistanlıları etkilemektedir. Şehirlisi-köylüsü, kadını-erkeği, yaşlısı-genci ve tüm Kürdistanlıların kutsal bildikleri Kürdistan'a ve kaynağa dönüşleri yoğunlaşmaktadır. Yıllar önce Kürdistan'dan ayrılırken büyük bir yürek acısıyla gözyaşı dökmüş olanlar, bugün partiyle, mücadeleyle tanışmakta, müthiş bir vatan ve halk sevgisiyle, ülkesinde özgür vatan uğruna özgürce şahadetle kucaklaşmaktadırlar.

Eren yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Kulp'ta dünyaya geldi. Doğduğu yöre tarihimizde isyanların yaşandığı bir bölgedir. Bunun etkisiyle aile çevresi yurtsever özellikler taşımasına rağmen düşmanın kazandırmış olduğu umutsuzluk ve zafere olan inançsızlık da görülmekteydi. Şeyh Sait İsyanı'nın kanla bastırılması, ardından süren vahşi baskılar böyle bir düşüncenin yayılmasına neden olmuştur. İçten içe tepkilerin var olmasına karşın sinme ve umutsuzluk da etkili olmuştur. 1970'lerde Kulp'ta küçük-burjuva reformist örgütlenmeler başlar. Gençlik bunlar etrafında kümelenmeye başlar. Eren yoldaş da bu kümelenmenin içinde yer alır. 1980 yıllındaki askeri-faşist darbe baskılarıyla bir karabasan gibi toplumun üzerine çökerken, bu örgütler de bireysel kurtuluş yolları aramaya başlarlar. Halkın umutsuzluğu artar ve gençlik çok boyutlu bir cendereye alınır.

Eren yoldaş 12 Eylül faşist rejimine karşı tepkilidir. Ancak bu tepkisi devrimci tarzdan yoksundur. Türkiye metropollerine savrulur. Bu savruluş aile çevresinden soğumaya, hatta kopuşa neden olur. Birçok Kürt gencinin başına gelen Eren yoldaşın da başına gelir. İstanbul, İzmir, Antalya, Aydın gibi şehirlerde en tortu işlerde çalışır. Giderek insanlara soğumaktadır. "Bu yaşam nereye gidiyor" sorusunu kendine hiç sormaz, sorsa bile yanıtını bulamaz. Tortu işler ona zor gelmeye başladığında, kendi arkadaş çevresiyle bir ekip kurarak gasp, soygun türünden işlere girişir. Yıllarca bu tür işleri yapar, defalarca tutuklanır ve serbest bırakılır.

15 Ağustos Atılımı, Eren yoldaşı da etkilemiştir. Bir raporunda bu durumu şöyle dile getirmektedir: "Yüreğimde hoş bir duyguya yol açtı." Askere gitme zamanının gelmesine rağmen, TC'nin askerliğine gitmez ve uzun bir süre kaçak yaşar.

1991 yılının başlarında kurduğu hayallerle yurt dışına çıkmaya karar verir. Kısa bir süre sonra Yunanistan'a gider. Burada pek çok akrabasıyla karşılaşır ve onların mücadele için çalıştıklarını görür. Onların hal ve hareketleri dikkatini çeker. Olgunlaşmışlardır. Eren yoldaş, parti yayınlarını

O büyük gün geldiğinde
ben kimbilir kaç yıldan beri
ebedi yatağımda
toprağın derinliklerinde
sonsuz bir uykuda
uyuyor olacağım
fakat alınca ne zamandır
beklediğim haberi
uyanıp, sesimi kimse duymadan
o büyük zaferin tarifsiz
coşkusuyla
kara toprağın altından,
ben de haykıracağım.
Unutup geçmişte kalan acı günü
kimbilir belki bir kış günü
üzerimi yorgan gibi kaplayan
bembeyaz karın
soğuğundan...
Ya da sonbahar mevsiminde
kemiklerime işleyen yağmurdan
duyacağım
ve milyonları sarano doyulmaz
sevince
ben de sessizce ortak olacağım.
Mevsim ilkbahar
sıcak bir yaz da olsa
gece gündüz farketmez
ben her zaman hazırım.
Hatırlayıp tek canlı
gelmese de başucuma
o müjdeyi ben doğadan alacağım
nasırlı ellerce yaratılan
o görkemli bayrama
hiç kimse farketmeden
ben de katılacağım.

okumaya ve arkadaşlarla tartışmaya başlar. Ancak katılım konusunda çekingen davranmaktadır. Bu çekingenliği korkudan değil, yaşama adapte olup olamayacağından dolayıdır. Nitekim katılma kararını partiye bildirir. Partinin onay vermesi üzerine 5-6 ay boyunca eğitim görür. Zaman zaman zorlanmalar yaşasa da iç hesaplaşması kendisinde önemli gelişmelere yol açar. Eğitim sonrası Akademi sahasına gider.

Eren yoldaş için artık yeni bir yaşam başlamıştır. Akademi'ye ulaşır ulaşmaz ilk dikkatini çeken şey muazzam örgütlü yapıdır. Kararlı yoldaş topluluğunun askeri dersler üzerine yoğunlaştığını gördükçe, müthiş bir savaş isteğiyle dolup taşar. Siyasallaşmaya yeterli ağırlığı vermez ve aldığı ilk eleştiri de bu yönde olur. Yaşama adapte olmada, yoldaşlık ilişkileri ve yaklaşımlarında ciddi bir zorluğu yaşamaz. Eski yaşamını silip atmıştır. Tek üzüldüğü şey parti ile geç tanışmasıdır. 6 ay Akademi sahasında kalır. Eğitimin sonunda cesur, atak militan özelliklerle dolu bir ARGK gerillası olarak Akademi'den mezun olur.

Eren yoldaş, artık vatana ve Amed Eyaleti'ne dönmenin heyecanını iliklerine kadar duymaktadır.

Devre bitmek üzeredir. Akademi'de planlama grupları faaliyet alanlarına yönelik çalışmalarını en ince ayrıntısına kadar tartışıp, yoğunlaşmaktadırlar. Eren yoldaş da öğrendiklerini pratikte nasıl sergileyeceğini hayal etmektedir.

1991 yılı sonunda Akademi'de diploma töreni hazırlıkları başlar. Beşyüzün üzerinde gerilla ve komutan adayları ülkenin dört bir yanında özgürlük bayrağını dalgalandırma heyecanı ve görev azmi ile dolu bir şekilde beklemektedirler. Eren yoldaş, yoldaşlarına ölümüne bağlılığın sevgisiyle dolu, Başkan APO'nun gür sesiyle yaptığı konuşmayı dinlerken boğazında intikam hırsının düğümlendiğini hissetmektedir. Başkan APO'nun şu sözleri O'nu derinden etkiler:

"1992 yılı mutlaka kazanacağımız bir yıl olmalıdır. Bizi doğru anlayanlar, hatta bu devre bile verdiklerimizin gereklerini yerine getirebilirse, başarmak kaçınılmazdır." Diplomalar dağıtılır. Eren yoldaş, Başkan APO'dan diplomasını alırken, sorumluluk ve görevlerinin bilinciyle dolu bir sevinç duymaktadır. Akademi'den ayrılırken hep şu söylenir: "Sakın plansız ve intiharvari dalışlar yapma."

1992 yılı başında Amed'dedir artık. Eyalet zorlu bir savaş sürecine girerken tüm hazırlıklar yapılır. Olumsuz gidişlere "dur" denilecek ve bu olumsuzlukların üzerine gidilecektir. Eren yoldaş, yıllardır uzak kaldığı Kürdistan'a yönelik duygularını yeniden filizlendirir. Bir an önce görev alma heyecanıyla dolup taşar. Eyalette gerillaya katılım oldukça fazladır. Dolayısıyla komuta kademesinin tamamlanması ihtiyacı nedeniyle takım komutanı olarak göreve başlar. 1992 yılı boyunca birçok eylemde takımıyla beraber rol üstlenir. Fedakar, alçakgönüllü, zorluklara göğüs geren, gözü daima başarıda olan bir pratiğin sahibi olur.

Palu'nun Ekrek köyü karakol baskınında, Eren yoldaş saldırı grubunda yer alır. Bir türlü düşürülemeyen bir mevziye ustaca bir dalış ile sızarak mevziyi düşürür. Dalışı intiharvaridir. Eylemin başarısı için bunun gerektiğine inanır. Eylemde başarılı olunur. Eren yoldaş, eylem sırasında elinden yaralanır. Buna rağmen bir gün bile görevlerinden geri kalmaz.

1993 yılı başlarında üstün başarılarından dolayı bölük komutanlığına terfi edilir. Artık daha kalabalık gruplarla düşmana saldıracak ve başarılar elde edecektir.

Parti Önderliği tarafından ilan edilen ateşkes; gerilla için hazırlıkların daha güçlü yapılmasına olanak tanır. Ama düşman halka saldırmaktan, köy korucularını harekete geçirmekten geri kalmaz. Düşmanın bu saldırıları elbette cezasız kalmayacaktır. Eren yoldaş bir bölüklük güçle, Sason-Kulp arasında Xiya aşiretine bağlı köy korucularına yönelik bir eylem planlar. Arazinin çıplak oluşu nedeniyle düşman tarafından erken farkedilmeleri üzerine beklenmedik bir çatışma başlar. Gün boyu süren çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirilir. Çatışmada Eren yoldaş ve 12 yoldaşı şahadet mertebesine ulaşırlar. Bu yoldaşlarımızın düşmandan hesabı sorulmalıydı elbette ve Bingöl eylemliliği gerçekleştirilerek, şehitlere olan sonsuz bağlılık bu eylemle tüm dünyaya bir kez daha duyurulmuş oldu.

Eren yoldaşın yaşamı, Kürdistan gençliği için hayli öğreticidir. Bizler silah arkadaşları olarak attığımız her adımda O'nun baş koyduğu her taşta, içtiği her pınarda, pusu kurduğu her mıntıkada ARGK komutanlarına yaraşır bir pratiği yaşayacağımıza söz veriyoruz. Eren yoldaşın şahsında kazanan PKK olmuştur.

Şahadetiyle ulusal dirilişimizin öncülerinden oldu

Adı, soyadı: **Cem Bahadır ARSLAN**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Ergani**

Şiyar yoldaş, 1970 yılında Adıyaman'da, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası öğretmen olan Şiyar yoldaş, babasının tayiniyle birlikte Adana'ya ailesiyle birlikte yerleşir. Yurtsever ve aydın özellikleri olan babası kendi üzerinde olumlu etkiler bırakır.

Şiyar yoldaş, küçük yaşlarda ulusal kimliğinin farkına vararak, ulusal gerçekliğini arama arayışına girer. Daha ilkokul sıralarında bu konuda kendisini etkileyen bir olayı şöyle anlatmaktadır:

"Bir gün, ilkokulda müzik dersindeyken, öğretmenimiz benden bir türkü söylememi istedi. Ben de gayet doğal bir şekilde Kürtçe bir türkü seylemeye başladım. Bunun üzerine öğretmen ve öğrencilerin tepki ve alaylarıyla karşılaştım. Neye uğradığımı anlamamıştım. Eve gidip aileme durumu anlattım. Neden tepki ve horlanmayla karşılaştığımı sordum. Anlatılanlarla ve bu olayla kendi Kürtlüğümün ve ulusal farklılığımın farkına vararak, TC'nin asimilasyon politikalarına karşı korunmaya çalıştım" diyerek, daha sonraki yaşamı boyunca da ulusal gerçekliğinin temelini sağlamlaştırmanın arayışını sürdürdüğünü ifade eder.

1988 yılında üniversite sınavlarına girerek, Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ni kazandı. Bir yıl burada okudu, ancak buradaki ortamı beğenmeyerek, 1989 yılında tekrar üniversite sınavlarına girdi. Bu kez İstanbul'da Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi'ni kazanır. İstanbul'a gittikten kısa bir süre sonra yurtsever öğrenci gençlikle ilişkiye geçer. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi ve bu gelişimin kendisinde yaratmış olduğu etki sonucu, yurtsever gençlik hareketi içerisinde kısa sürede gelişim sağlayarak, arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma gelir.

Şiyar yoldaş, ulusal ezilmişliğin kendisinde yaratmış olduğu büyük kin ve öfkeyi yıllarca içinde besleyerek büyüttü. Yurtsever öğrenci-gençlik içerisinde devrimci çabalarını yoğunlaştırdığı bir dönemde, Adıyaman'daki akrabalarının koruculuk olduklarını duyar. Koruculuğu bırakmaları için haber göndermesine rağmen koruculuğu bırakmazlar. Daha sonra mücadeleye tümden katılma kararını verir ve bu istemini partiye sunduğu bir raporunda şu cümleler dile getirir:

"Teslimiyetin ve ihanetin boy verdiği Diyarbakır zindanlarında direnişin büyük önderi Mazlum yoldaş, Newroz günü şahadetiyle atılım yaparak, teslimiyet ve ihanete karşı direnişin bayrağını yükseltmiştir. Mazlum yoldaşın bu atılımı, ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz içerisinde bir kılavuz olarak kendisini defalarca ispatlayarak doğrulamıştır.

İhanet ve sömürgeciliğe karşı ulusal bağımsızlığın gerçekleşmesi için; Kürdistan'ın her şehrinden, her köyünden, her ailesinden ilk öncü olabileceklerin atılım yapması gerekir. Ancak bu şekilde herkes kendi çevresini devrime çekebilir ve o zaman ulusal özgürlüğümüz ve insani onurumuza kavuşabiliriz.

Bu vesileyle, içerisinde bulunduğumuz ulusal-toplumsal konumumuzun derin bilincinde olarak PKK öncülüğünde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesine, gerilla saflarına katılmak istiyorum."

Partinin, yoldaşımızın bu istemini kabul etmesiyle, büyük bir coşku içerisinde, Amed Eyaleti'ne 1991 yılı Mayıs'ında gider. Kısa bir eğitimden sonra Kürt halk gerçekliğini ve savaş gerçekliğini daha iyi görür ve düşmana olan kini daha da artar.

Yoldaşlarına olan bağlılığıyla, eşsiz bir saygı ve sevginin sahibi olan Şiyar yoldaş, atılganlığı, cesareti ve fedakarlığıyla mücadele içerisinde kendisini kabul ettirerek yoldaşlarının sevgisini kazanır. O'nun yurtseverliği yoldaşları arasında örnek alınan en büyük özelliğiydi.

4. Bölgede silahlı olarak cephe faaliyetleri yürüten Şiyar yoldaş, kısa sürede gelişim sağlayarak sorumluluk düzeyinde görev alır. 1992 yılının Mayıs ayı başında Ergani'nin Gisgis ile Sıncık köyleri arasındaki kırsal kesimde düşmanla çıkan çatışmada, 2 yoldaşıyla beraber halklaşmanın doruğuna şahadetiyle ulaştı.

Başımızda gerilla olsun
eğer kalmasa da rahatımız
ve yansa da canımız
kurban olaydılar çocuk ve eşlerimiz
ki bayrak olup dalgalansınlar
cenazelerimiz üzerinde
ve Kürdistan adı baş ucumuzda...

Yeniden doğuşun ve umudun büyük savaşçısı

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Avareş**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Ergani**

Avareş yoldaş, 1968 yılında, sömürgeci baskılarla birlikte, feodal aşiret çatışmalarının yoğun olarak yaşandığı, mücadele tarihimizde önemli bir yere sahip olan Siverek'te yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünya gelir.

İlk, orta ve lise öğrenimini Siverek'te tamamlar. Ailenin en büyük çocuğu olmasından dolayı aile içinde önemli sorumluluklar üstlenir. Tatillerde ya babasının keçeci dükkanında, ya da çevre şehirlerde kaba ve tortu işlerde çalışarak ekonomik alanda ailesine yardımcı olmaya çalışır. Bir yandan da yerel aşiretsel yapılardan ve ilişkilerden uzak durmaya çalışır. Çünkü bu çelişkilerden düşmanın nasıl yararlandığının ve ulusal birliğin nasıl parçaladığının farkındadır. Avareş yoldaş, toplumun her kesimiyle ilişkiler geliştirerek sosyal olarak geniş bir çevre edinir.

Okul yaşamında başarılı olan Avareş yoldaş, 12 Eylül faşist darbesi ardından, sömürgeciliğin özel savaş politikalarıyla abluka altına aldığı Siverek'te geliştirilen her türlü kişiliksizleştirme politikalarından kendini korumayı bilmiştir. Sosyal, kültürel etkinliklerin önde gelen elemanı olan Avareş yoldaşın mütevazi yapısı, fedakar, yaşama olan bağlılığıyla çevresinde sevilen, sempati uyandıran biri olmasını sağlamıştır.

Liseyi bitirdikten sonra okumaya devam etmek istemesine rağmen, ekonomik sorunlar nedeniyle bunu gerçekleştiremez. Bir yandan sınıf bilincini kazanırken, diğer yandan da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin etkilerini hissetmektedir.

1987-88 yıllarında Siverek'in değişik köylerinde öğretmenlik yapar. Bu süreçte kendisindeki yurtsever-devrimci düşünceleri halka taşırmaya, onlarla tartışmaya çalışır. Bu durum halkla olan ilişkilerinin gelişmesini, ayrıca ulusal düşüncelerinin netleşmesine yol açar. Daha fazla okumaya karar verir. 1989 yılında girdiği üniversite sınavları sonucu Siirt Eğitim Yüksek Okulu'nu kazanır. Burada yurtsever-devrimci düşüncelerinin aktivite kazanmasıyla yurtsever-gençlik örgütlenmesi çalışmalarına katılır. O'nun bu durumu düşmanın gözünden kaçmaz ve bir süre sonra tutuklanır. Yapılan her türlü işkenceye rağmen düşmanın karşısında direnişçi bir tavır sergiler. Serbest kaldıktan sonra ise tereddüt etmeden gerilla saflarına katılır.

Gerilla koşullarına çabuk adapte olan ve hızlı gelişme sağlayan Avareş yoldaş, özlü ve gayretli çabası sonucu mıntıka yönetiminde, komutan düzeyinde yer alır. Bir süre sonra başarılı faaliyetlerinden dolayı 4. Bölge yönetimine alınır. Avareş yoldaşın bu hızlı gelişimi, aslında Kürdistan'ın yüzyıllar boyu yabancı egemenler tarafından geri bırakılmasına, sömürülmesine, her türlü baskı ve zulüme karşı PKK'nin açmış olduğu mücadele fırsatını en iyi bir şekilde değerlendirerek, özgürleşme yolunda geçmiş tarihin talihsizliklerini karanlıklara gömmek için düşmana olan kinini, öfkesini haykırmasıdır. Avareş yoldaş Siverek'in asi, inatçı, kişiliğini mücadele içinde devrimci dönüşüme uğratarak, yeniden doğuşun büyük savaşçısı olmaya çalışır. Bunun iyi bir temsilcisi olabilmenin yoğun çabası içinde olduğu bir zamanda Ergani'nin Gisgis-Sıncık köyleri arasında, 1991 Mayıs'ında düşmanla çıkan çatışma sonucu şehit kanlarıyla kutsallaşan Kürdistan topraklarını şahadete ulaşarak kucaklar.

O'nun bizlere örnek olan, fedakar, yaşam dolu, partiye, önderliğe bağlı kişiliğini kendimize rehber alarak ve ulusal bağımsızlığımızı sağlayarak O'na ve tüm şehitlere olan bağlılığımızı ispatlayacağız.

Acıları, zorlukları yaşayarak ulusal kurtuluş bilincine ulaştı

Adı, soyadı: **Murat YALÇIN**
Kod adı: **Diyar**
Doğum yeri, tarihi: **Diyarbakır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi, yeri: **16 Temmuz 1992, Kato dağı**

Murat yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin tek erkek çocuğu olması nedeniyle sevgi ve ilginin merkezi haline getirildi. Ailesi kendisi için bütün imkanlarını seferber etti. 5 yaşından itibaren ilköğrenimine başladı. Okula hevesliydi. Okuyup polis-komiser olmak istiyordu. Bu mesleğe olan isteminin silaha olan sevgisinden kaynaklandığını bir raporunda belirtiyordu. Okulun başarılı bir öğrencisiydi.

Okul yıllarında büyüdükçe ve değişik çevrelerle ilişki geliştirdikçe, eskiden okula olan hevesi kırıldı. Böylece bir yandan aile bağları zayıflarken, diğer yandan ise polis-komiser olma arzusundan vazgeçti. Artık okula istemeye istemeye devam etti. Yerleşik ilişkiler düzenine tepki duyması, ailesi ve çevresiyle kendisi arasında çelişkiler yarattı. Herkesten uzak durmak, kendi kabuğuna çekilmek istedi. Bir yerde ne yapacağını bilemez duruma düştü. Okula ise başka seçeneği olmadığı için devam etti. Buna rağmen kendini derslere verir, en azından ailesi ile arasındaki çelişkilere son vermek için kendisini zorlar. İçerisine girdiği tepkici durumu gittiği okula da yansıtır. Bir defasında okuldaki Atatürk Köşesi'ni yakar, yine TC'de bayram olarak kutlanan 19 Mayıs'ta Türk bayrağına tükürür. Bunun üzerine disiplin cezası alır. Bu dönemi bir raporunda, "Bütün yaklaşımlar beni bunalıma sokmuştu. Ne yapacağımı bilemiyordum" şeklinde değerlendirir.

İçerisine girdiği bunalımdan kurtulacağını düşünerek İstanbul'a gider. Kısa bir süre sonra iş bulup çalışır. Çalıştığı işyerinin sahibi, kendisinin Diyarbakırlı olduğunu öğrenince işten çıkarır. Daha sonra başka yerlerde yoğunca iş arasa da Diyarbakırlı ve Kürt olduğu için bütün çabaları sonuçsuz kalır. İstanbul'da parasız ve kimsesiz kalır. Hatta Diyarbakır'a dönecek kadar bile parası kalmaz. Sokakta kalır, aç-susuz dolaşır. Başka seçenek bulamadığı için, kendi deyimiyle yankesiciliğe başlar. İstemeyerek de olsa bu şekilde karnını doyurmaya çalışırken Haziran 1985 tarihinde polis tarafından yakalanır. Bir aya yakın süre karakolda kalır ve çok işkence görür. Daha sonra yaşının küçüklüğü nedeniyle serbest bırakılır.

Bu kısa tutukluluk süresi O'nun için bir deneyim olur. Artık eve de hiç dönmek istemez. Gördüğü işkence ve eziyet O'nun zoruna gider. Kendisini tanıttığı bir raporunda, "Karakolda yeni bir şey öğrendim: Ezilmemek için ezmek; ölmemek için öldürmek. Bunu önüme hedef olarak koydum" sözlerini dile getiriyordu. Daha sonra bu kararını hayata geçirmek için bir arkadaş çevresi edinir. Bir arkadaşının çalıştığı parka sık sık gidince kendisinde içki alışkanlığı da başlar. Bundan pişmanlık duyar, ancak bu yaşamını terk etmekte zorlanır. Daha sonra kendisi de bu parkta çalışır. Böylece hem arkadaş çevresi genişler ve hem de ekonomik sıkıntısını giderir. Artık kendisine daha çok güvenir. Kendisinin deyimiyle daha çok kavgacı olur ve sonu belli olmayan bir yaşam tarzı içine girer. Bir kavga esnasında tekrar polis tarafından tutuklanır. Karakolda daha önceki gibi uysal durmaz, kurallara uymaz. Daha önce kendisini tutuklayan polislerle karşılaşır. Bu polisler kendisine, "Siz Kürtlerin kafasına ayak basıp ezmeden uslanmazsınız" derler. Polisler kendisini dövmeye kalkışınca, onlara fırsat vermeden üstünde sakladığı bıçakla göğsünü ve kollarını bıçaklar. Bunun üzerine düşüp bayılınca hastaneye kaldırılır. İyileştikten sonra hastaneden serbest bırakılır ve eski işine döner. İçki içmeye, uyuşturucu almaya devam eder. Kendi deyimiyle yaşam kendisi için bir bataklığa dönüşür. Bütün bunların kendisini tahrip ettiğinin farkına varır, ancak bundan bir çıkış yolunu da bulamaz. Bir süre sonra eskiden tanıştığı bir Mafya adamıyla karşılaşır, bu kez onun yanında çalışmaya başlar. İçine girdiği bu ortamı raporunda şöyle değerlendiriyordu: "Girdiğim bu ortamda her türlü pislik vardı. Atılan her adımda boşluk vardı. Ölümle her an karşı karşıyaydık. Çabamız ölmemek, kazanmak içindi. Benim bu ortamda aldığım görev haraç toplamaktı..."

Murat yoldaş, bütün bu zorlukları, kötülükleri yaşadıktan sonra gerçek kurtuluş yolunu bulur ve mücadele saflarına katılır. Bir yılı aşkın süre dağlarda gerilla savaşı içinde yer alır. En son Kato dağında çıkan bir çatışmada şehit düşer.

O'nun anısını mücadelemizde sürekli yaşatacağız.

Adı, soyadı: **Welat Şehmus KAYA**
Kod adı: **Hebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Alipınar köyü-Diyarbakır, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1992, Sinê köyü-Hazro**

"KINAMI ŞEHİT DÜŞTÜĞÜMDE YAKARSIN"

> "Düğün kınamı yakamadınız. Sevinciniz yarım kaldı. Üzülmeyin. Sizden bir isteğim de şehit düştüğümde kına yakmanızdır, ellerime kesk û sor û zer bağlayı ve düğünü mezarımın başında tamamlayın"

Bir ülke düşünün ki: insanlığın düşmanlarınca bütün doğal zenginlikleri, maddi-manevi değerleri elinden alınmış, tarihin karanlıklarına itilmiş, unutturulmuş, hatta yok olmanın eşiğine getirilmiş olsun. Bir halk düşünün ki, bu kayıp ülkenin halkı olup, dilinden edilmiş, kendi değerlerine, kendi gerçekliğine sırt çevirtilmiş, duyarsızlaştırılmış, yabancılaştırılmış olsun... Oysa hemen yanıbaşında insanlık tarihine geçmiş uygarlıklar boy vermiş, bunların tohumları atılmıştır. Birbiriyle bu kadar iç içe, yürek yüreğe olup da, bu kadar birbirinden uzak olmak... Acıdır, ama gerçektir. İşte Kürdistan ülkesi ve Kürt halkı böyle bir çelişki ortamının içinde yaşamaktadır.

İnsanlık tarihinin oluşumu şüphesiz kolay, kendiliğinden, düz bir hat izleyerek oluşmamıştır. Köleci toplumdan günümüze dek süren ezenle ezilen arasındaki amansız mücadelede, tarih sayfalarına kanla yazılmış nice savaşlar, isyanlar vardır. Özgürlüğe duyulan özlem Spartaküslerden başlayarak birçok kahramanı, öncüyü bu saflara işlemiştir. Halkların bu özlemle yarattıkları mücadeleler ezilenlerin direniş kültürünü oluşturmuş ve bu direniş kültürünün etkisiyle de halklar inançlarını hiç kaybetmemişler, savaşımlarını sürdürmüşlerdir.

İşte Kürdistan gerçekliğine baktığımızda çağla aramızda bir uçurumun oluşturulduğunu görebiliriz. Geçmiş tarihimiz, köleliğimizin zemin taşlarının oluşturulduğu tarihtir. Geçmişten gelen halkların direniş kültürü içerisinde bizim yerimizi tarif etmek gerçekten zordur. Kürdistan tarihi Kürt halkı için kaybedişlerin, yitirişlerin tarihi olduğu için, yitirilen değerleri geri alma savaşımı da kendini hissettirmekte, yitiriliş yerini kazanışa bırakmaya zorlamaktadır.

Bugün Kürdistan'ın çağla olan kopukluğu, çağla bütünleşme yoluna girmiştir. Ulusal yok oluş süreci ulusal var oluş sürecine dönüşmektedir. Bu dönüşüm önümüzde olmazsa olmaz kabilinden bir görev olarak durmaktadır ve bu görev bilinciyle halkımızın mücadelesi dirilişin, yaratıcılığın ve insanlığa yepyeni değerler kazandırmanın mücadelesi olmaktadır.

Evet, Kürdistan ve Kürt halkının tarihi, eşi görülmemiş bir donanımsızlığa rağmen toprağa düşen halk evlatlarının akıttıkları kanla, emekle, özgürlüğe duyulan özlemle, alınteriyle, umutla yeniden başlatılmıştır. Bu yeniden başlatılış; başta insanlığımızda, ulusal değerlerimizde, vatana sahip çıkışta kendisini göstermektedir.

Bir halkın dirilişi esnasında yaratılan kahramanlıkları anlatmak ne kadar zorsa, onları yaratan kahramanları da anlatmak o kadar zordur. Kürt halkının diriliş mücadelesinin kahramanlarından biri de **Hebûn** yoldaştır. Halkımızın insanlığa adım atışında, ilk tohumları ekerek, günümüze dek yılmadan, tökezlemeden, çekilen acılara rağmen direniş bayrağını hep yükseklerde tutan PKK'nin yüce şehitler ordusundaki yerini almış olan Hebûn yoldaşı anlatmayı; önderliğe olan bağlılığını, inancını verdiği bir söze son nefesine kadar sadık kalışını anlatmayı bir görev bilmekteyiz. Özgürlük mücadelemizde manevi komutanlarımız olan şehitlerimize bağlılığımız uğruna kan döktükleri mücadeleyi yükselterek güçlendirirken, onların kişilik özelliklerini, örnek yaşam ve savaşımlarını aktarmanın da önemli bir husus olduğunu vurgulamak gerekmektedir.

Soylu yaşam 1965 yılında Amed'in Alipınar köyünde başlar. Maddi durumu iyi olan yurtsever bir ailenin en küçük çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Hebûn yoldaş, ailenin ilgi odağıdır adeta. Yurtsever özelliklere sahip olan aile, çocuklarını da ulusal değerler zemininde büyütür. Hebûn yoldaş daha küçük yaşlardayken sergilediği olgun davranışlarından dolayı çevresinde sevilen birisi olur. Arkadaşları arasındaki uyumu, fark gözetmeksizin herkesle kolay diyalog kurması, örgütleyici bir yapıya sahip olduğunun belirtileridir. Babası Hebûn yoldaşı, 11 yaşındayken nüfusa kaydettirir. Kayıt sırasında Hebûn yoldaş ısrarla adının önüne "Welat" isminin konulmasını ister. Bu isteğinde direttir ve uzun uğraşlardan sonra adı artık Welat Şehmus olur. Hebûn yoldaşın bu yaşta böyle bir davranışta bulunması herkesi şaşırtmıştır. Bu olayı babası şöyle anlatmaktadır: *"11 yaşına kadar nüfusunu çıkarmamıştım. İlkokulu bitirip ortaokula kayıt yapmak gerektiğinde nüfus memurluğuna gittik. Adı yazılacağında Şehmus itiraz etti. 'Welat yazdıracaksın' diye. Kızdım kendisine ama gerilemedi. 'Madem öyle ne okula giderim, ne de başka şeye'*

diye diretti. Sonunda Welat Şehmus isminde anlaştık. Yani daha o zamandan bu ruh vardı O'nda." Abisi ise, O'nun özelliklerini şöyle anlatmaktadır: *"Denizler idam edildiği gün çok etkilenmiştik. Anneme ve Welat Şehmus'a anlattığımda ikisi de ağlamıştı. Welat çok küçüktü ama anlamıştı... Düğünlere çağrılı olsa da, olmasa da giderdi. Canlı, yakın ilişkileri vardı halkla. 'Bu kadar arkadaşı nereden buluyorsun' dediğimizde gülerdi."*

Orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da tamamlar. Hebûn yoldaş, büyüdükçe içindeki yurt ve halk sevgisi de büyümektedir. O'nun bu özelliği kısa sürede geniş bir sosyal çevre edinmesini sağlar. O'nu Diyarbakır'da tanımayan yoktur. Hebûn yoldaş, içindeki yurt ve halk sevgisini kültür ve sanat etkinliklerine girerek pekiştirmeye çalışır. Kürt kültürünü ve folklorünü araştırır. Diyarbakır'da bir kültür derneğinde öğretmenlik yapar.

Ulusal düşüncelerin ilk tohumlarının atıldığı, ulusal kurtuluş mücadelemizin kılcımlarının dört bir yana saçıldığı bir dönemde, Hebûn yoldaş bu gelişmelerin etkisine girer. Diyarbakır gibi ulusal duyguların sıcaklığının yaşandığı, ama öte yandan düşmanın özel savaş için karargah seçtiği bir yerde Kürdistan devriminin oluşum aşamaları oldukça sancılı olmaktadır. Kürtlük adına yola çıktıklarını söyleyerek, halkın kanını emenler de bu ortamda ve düşmanın verdiği maskeyle hareket etmektedirler. Hebûn yoldaş böyle bir ortamda kendini geliştirmeye çalışmaktadır.

Derken, 12 Eylül faşist darbesi olur. Ülke çapında tutuklamalar, işkenceler, katliamlar vb. insanlık dışı uygulamalar Kürdistan ve Kürt halkı üzerine kara bulutlar gibi çöker. Her yurtsever aile bu uygulamalardan payını almıştır. Hebûn yoldaşın ailesi de tutuklanır ve aile sürekli düşmanın baskılarına maruz kalır.

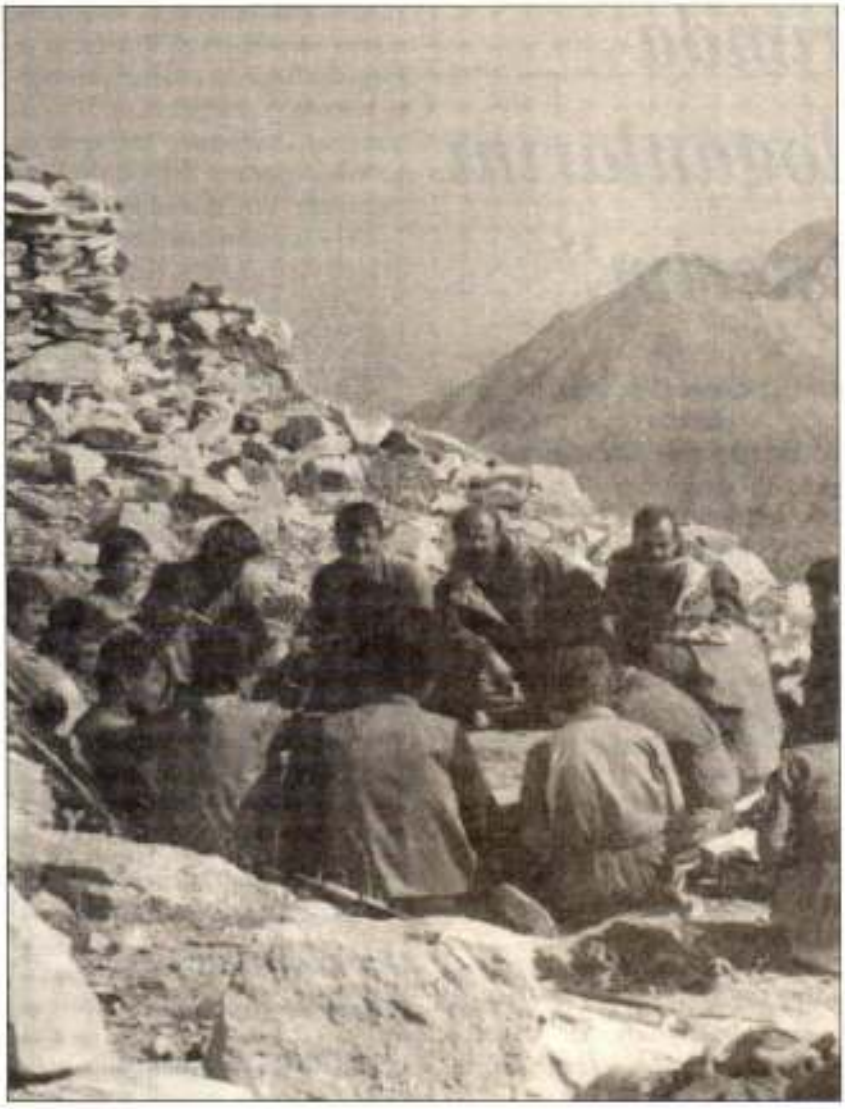
Partimizin şanlı 15 Ağustos 1984 Atılımı Hebûn yoldaşın yaşamında bir dönüm noktası olmuştur. Bu atılım yoldaşımızı bir canlanmaya, aradığı soruların yanıtını bulmaya götürmüştür. Kısa sürede partiyle ilişki kurup Diyarbakır şehir merkezinde faaliyet yürütmeye başlar. Aldığı görevleri başarıyla yerine getirir. 1987 yılında tutuklanır. 2 yıl Diyarbakır Cezaevi'nde yatar. Cezaevinde kaldığı süre boyunca partiyi, parti çizgisini anlamaya, kişiliğini bu çizgi doğrultusunda geliştirmeye çalışır. Zindanda Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin, Ferhatların direniş gerçekliğini daha yakından anlama ve tanıma fırsatını bulur. Cezaevindeki yoldaşları Şehmus Welat yoldaşın zindan yaşamını oldukça coşkulu ve militan bir ruh içinde geçtiğini şöyle ifade etmektedir: *"Coşkusunu oyunlara yansıtırdı. Kapalı cezaevine geldiğinde açlık grevi içindeydik ve hemen katılmıştı. Açlık grevi 43 gün sürmesine rağmen çok güzel oynayışıyla folklora kaldırırdı herkesi. Dolu dolu yaşayan bir arkadaştı."* 1989'da zindandan çıkar çıkmaz tekrar partiyle ilişkiye geçer. Şehir faaliyetlerinde aktif görevler alır. Çalışmalarının büyük bir bölümünü illegal yaparken, legal çalışma alanlarını da ihmal etmez. Halkın her türlü sorunlarıyla uğraşır; acılarına, mutluluklarına ortak olur. Sadece Diyarbakır şehir merkezinde değil, çevre illerde de halkının yanında olur.

15 Ağustos 1991 tarihi Hebûn yoldaşın düğün tarihidir. Düğünün tüm hazırlıklarını Hebûn yoldaşın kendisi yapar. Düğün binlerin katılımıyla 15 Ağustos zaferinin kutlanış gecesi olur. Sloganlar, zılgıtlar, halaylar şanlı Ağustos Atılımı'nın coşkusunu dağlardan şehirlere indirmektedir adeta. Coşkulu kitlenin açtığı bayraklar düşmanı çıldırtmaya yeter de artar.

Ve düşman düğünü basar. Damat ve gelini götürmek ister. Ancak Hebûn yoldaş, düşmanın hevesini kursağında bırakmış ve büyük sevdası olan dağların yolunu tutmuştur. Gerillaya giderken annesinin "düğün kınasını sana yakamadım" sözleri üzerine yoldaşımız, "Kınamı şehit düştüğümde yakarsın" der ve gerillaya katılır.

Hebûn yoldaş, bir süre Haydar Karasungur Eğitim Okulu'nda kalır. Eğitimi

sırasında oldukça gelişen ve yetkinleşen Hebûn yoldaş, bir süre de eğitmen olarak okulda kalır. Üç ay sonra da Amed Eyaleti 3. Bölge sorumluluğuna getirilir. Bu alanda yüksek devrimci bir irade ile başarılı bir pratik sergiler, olumlu gelişmeler kaydeder. Kış sürecinde yapılan toplantıda tekrar aynı görevle görevlendirilir.

Sorumluluk alanı olan Silvan-Hazro alanında ajan ve işbirlikçilerin etkisizleştirilmesi, düşmanın hareket alanının daraltılması, gerillanın ise hareket alanının genişletilmesi çalışmalarında bulunur. Gelişen mücadeleyi halka taşırmada yoğun çaba ve emek sarfeder.

Parti kişiliği ve çizgisinin yılmaz savunuculuğuyla halkının gönlünde "Komutan Hebûn" olarak taht kurar. Halkla kurduğu sıcak ilişkiler O'nu halkın gözdesi, moral kaynağı durumuna getirir.

Siyasi birikimini yoldaşlarına aktarmadaki canlılığı verimli sonuçlar yaratır. Birliğe (Şehit Fikret Birliği) katılım beklentilerin üzerinde olur. Bir yandan inşa-düzenleme-örgütleme faaliyetleriyle ilgilenirken, diğer yandan da düşmanı kırsala adım atamaz hale getirmenin yolu olan gerilla eylemliliğini doruğa çıkarır. Komutası altında bulunan Şehit Fikret Birliği, eyalet genelinde en başarılı birlik ünvanını kazanır.

Hülya GÖĞER (Dr.Jiyan)

Hebûn yoldaş, devrimi gerçekleştirecek olan gücün, yani halkın devrime katılımının önemini bildiğinden, savaş alanında bile halkı yalnız bırakmaz, sorunlarıyla ilgilenir, halkı partinin güven verici gücüyle bütünleştirir.

En son olarak 15 Ağustos eylemliliklerinin hazırlık çalışmalarında bir karakol baskını sırasında aldığı yara sonucu tedavi olmak amacıyla Hazro yakınlarındaki Sinê köyüne götürülür. Burada bulundukları evin düşman tarafından sarılması sonucu çıkan çatışmada, yanında bulunan yoldaşları: **Dr. Jiyan (Hülya GÖĞER), Cabhar, Şiyar** ve Hazro yerel komitesinden **Nedîm BALYECİ** ve diğer iki yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek savaşırlar. Eve bomba atılması sonucu 7 yoldaş da şehit düşer.

Hebûn yoldaş yaşarken bütünleştiği halkıyla, sonsuzluğa uğurlanırken de bütünleşir. Çok sevdiği halkı O'nu yalnız bırakmaz. Cenazesinde annesi Hebûn yoldaşın dileğini yerine getirir ve O'nu Kürdistan'a damat edip kınasını yakarak, sevdiğine kavuşturur.

Hebûn yoldaşın silahı yere düşmedi, asla düşmeyecek. Kürt halkının zafere yürüyüşünde O "Komutan Hebûn" olarak binlerce şehit yoldaşlarımızla birlikte yolumuzu aydınlatıyor.

Anısı mücadelemizde yaşıyor.

Adı yasak
Dili yasak
Bir garip ülkedir vatanım
Bir hayal ülkesi değil orası
Çocukları hayvan güder
Tezek yapar kadınları
Yüzyıllık izlerine rastlanır
Kavruk suratlarında
yalnızlığın
Nice aşklar yaşanır
Nice ilahlara tapılır
Bir makinalı takırdar arada bir
Yırtar ülkemin göklerini
ülkem acılar içinde kıvranır

"Mezarımda onbinlerin sloganlarını duymak isterim"

Adı, soyadı: **Nedim BALYELİ**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1992, Sinê köyü-Hazro**

Baran yoldaş, feodal çelişkilerin yoğun olarak yaşandığı Hazro'da, orta halli bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelir.

İlk, orta ve lise öğrenimini Hazro'da tamamlar. Devrimci düşüncelerle okul sıralarında tanışan Baran yoldaş, sayısız kitle eylemlerine katılır. Kısa sürede gelişme kaydederek, düşmanın dikkatlerini üzerine çeker. 12 Eylül faşist darbesi ardından gelişimi belli oranda duraksayan Baran yoldaş, yine de bulunduğu ortam içerisinde ilerici-yurtsever kesimlerle ilişkilerini sürdürür.

Liseyi bitirdikten sonra ailesinin dayatması sonucu evlenmek zorunda kalır. Giderek gelişen halk sevgisi sayesinde kitle ilişkilerini geliştirerek geniş bir sosyal çevre edinir. Ekonomik geçimini sağlamak amacıyla bir ayakkabı mağazası açar.

15 Ağustos Atılımı, Baran yoldaşın yüreğinde bazı kıpırdanmalara yol açar. Bu kıpırdanma O'na ışıklı bir yolun müjdecisi olur. Bu coşkuyla yoğun bir çabanın içine girer. Dar ailecilik anlayışına tepki duyar. Ailesel-aşiretsel çelişkileri çözümleyerek ortadan kaldırmak için uğraş verir. Ancak partiyle organik bağlarını sağlayamadığından 1987 yılında TC'ye askerlik yapmak zorunda kalır. Burada düşmanın insanı nasıl kişiliksizleştirdiğini ve düşmanın gerçek yüzünü bir kez daha gören Baran yoldaş, askerlik dönüşünde düşmana büyük bir kin ve öfkeyle doludur.

Büyük bir tutkuyla bağlandığı partisiyle 1989 yılında ilişki kurmayı başarır. Hazro'da ERNK faaliyetlerinin başlatılması yönünde sorumluluk düzeyinde görev alır.

PKK hareketinin yüce insanlık ve direniş hareketi olduğu gerçeğini kendisi şu sözlerle dile getiriyordu: *"İnsanlığı ve direnmeyi PKK'de buldum ve bu yönüyle de büyüktür."*

PKK saflarındaki savaşın derin bilincinde olan Baran yoldaş, bu derinliği şu cümlelerle dile getirmekteydi: *"PKK saflarında savaşmak sadece sömürgeci düşmanla savaşmak değildir. Aynı zamanda içimizdeki düşmanla da savaşmaktır."*

Mücadelemizin olgun kişiliğine ulaşmayı hedefleyen Baran yoldaş, bütün yaşantısı boyunca halk içerisindeki çalışmalarıyla çevresine karşı saygı ve sevgisiyle, fedakarlığıyla, sorunlar karşısındaki atılganlığıyla, feodal çelişkiler ortamında bile kendisinde var olan toparlayıcı ve örgütleyici özellikleriyle halkın ve arkadaşlarının arasında büyük bir saygıyı kendisinde toplamayı başarmıştı.

Birkaç kez düşman tarafından tutuklanan Baran yoldaş, gördüğü işkencelere rağmen PKK'nin direniş geleneğine bağlı kalmayı esas alarak, halka ve partiye bağlılığın bir gereği olarak direnişin sembolü olmayı bilmiştir. Deşifre olması, kontrgerillanın sürekli tehditlerine rağmen görevlerini tereddütsüzce ve çekinmeden büyük bir cesaretle yürütmesini bilmiştir. Yakın çevresinin "Düşman seni vuracak" sözlerine, "Mezarımda onbinlerin sloganlarını duymak sizi sevindirmez mi?" karşılığını verir.

Devrimci çalışmaları boyunca birçok savaşçıyı ARGK saflarına katan Baran yoldaşın en büyük istemlerinden birisi Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek ve Parti Önderliği'ni görmekti. Bu arzusunun gerçekleşeceği bir zamanda gidiş için gerillaya geçerek hazırlıklarını yapmaya başlar. Bir grup gerillayla birlikte Lice'nin Sinê köyüne inerler. Kürdistan tarihinde rolü kan kusturmak olan yerli-işbirlikçilik burada da kendini gösterir. İhbar edilirler. Bulundukları evin etrafı düşman tarafından sarılır. Düşman teslim olmalarını ister. Bu istek onlara çok gülünç gelir. Birbirlerine sımsıkı sarılan 7 can yoldaş basarlar kalaşnikofların tetiğine. Ta ki, Kürdistan'ın ölümsüz savaşçılarına katılana dek.

Ve bir gün güneş doğacak
Bir gün doğacak cihana
Toprak kan doymuş
Dört milyara bir ana.
Bugün ben yanarım
Yarın başkaları
Ama umut
Bahar gülü gibi taze
Devam kış kadar acımasız
Yana yana varılacak yarına
Son çağrımdır
Zulüm zirvesinden
dosta ve düşmana.
Biz böyle gideriz
Özgür dünyaya doğru
Yormayın bedenlerinizi
Cellat efendiler:
"Ölüm daha çok
korkutacak sizleri
sağ kalışımdan..."

Dağlara ve özgürlüğe sevdalı yiğit bir komutan!

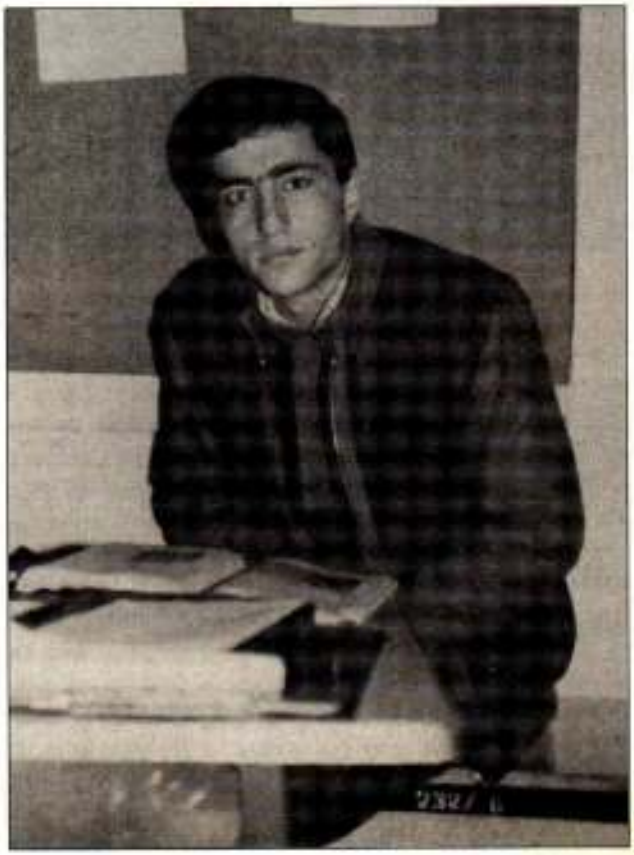

Adı, soyadı: **Tekin KIŞIN**
Kod adı: **Şeyhmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Cafran (Dallıtepe) köyü-Bingöl, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1992, Lice**

Tekin KIŞIN (Şeyhmus) yoldaş, 1970 yılında orta halli bir ailenin beşinci çocuğu olarak Bingöl'ün Cafran (Dallıtepe) köyünde dünyaya geldi. Çocukluk yıllarının en güzel dönemlerini dağlar, sular ve yalçın kayalarla çevrili bu şirin köyde geçirdi. İlkokulu doğduğu köyde okudu. Köyün güzelliklerini derinden duyumsadı. Kışları okula giderken, yazları kimi zaman çobanlık yaparak, kimi zaman bahçe ve bostanlarla uğraşarak, kimi zaman ekin biçerek ve zaman ayarladıkça dağların güzelliklerinde, serin yaylalarında dolaşarak, gezerek yaşamın gerçeklerini öğrendi. İlkokulu bitirdikten sonra ortaokul öğrenimine Bingöl'de başladı. Yakınlarının yanında kalarak öğrenimini sürdürdü. Ailesi okumasını istediğinden özenle üzerinde duruyordu. Kışları Bingöl'de öğrenimini sürdürürken, yazları ise akraba çevreleriyle birlikte köye gider, köyünün güzel havasını solumaya çalışırdı. Köyde kaldığı süre boyunca elden geldiğince köy işlerinde çalışarak ailesine yardımcı olmaya çalışırdı. Liseyi de Bingöl'de okur. Ortaokul ve lise öğrenimi döneminde 12 Eylül faşist iktidarının tüm baskı ve şiddetini had safhada sürdürdüğü ve adeta halka nefes aldırtmadığı dönemlerdir.

Faşist teröre rağmen, lise yılları, O'nun açısından oldukça öğretici olur. Korkunun, sindirilmişliğin, düşürülmüşlüğün alabildiğine geliştirildiği bu dönemde, O, Kürdistan'ın diğer alanlarında, özellikle Botan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşının yoğun etkisini hisseder. Bu dönemde devrimciliği, sosyalizmi, ezilme ve buna karşı direnmenin neden gerekli olduğunu, Kürt ulusal gerçeğini, Türk sömürgeci gerçeğinin Kürdistan'da yarattığı tahribatları, ulusal özü ve kimliği kazanmanın zorunluluğunu kısmen de olsa kavrar ve bilince çıkarır. Sınırlı bir arkadaş çevresiyle Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu üzerine tartışır, gerillanın yaşam ve savaş tarzı üzerinde yoğunlaşır. Bu arada, tarihten günümüze Kürdistan'da gelişti-rilen ihanetin boyutlarını araştırır, asimilasyon politikasının Kürt kişiliği üzerinde yarattığı derin tahribatı yaşayarak görür, geliştirilen çarpık kişiliklere karşı öfke duyar.

Şeyhmus yoldaşın yetiştiği Bingöl ili, konumu itibariyle, Türk devletinin oldukça üzerinde durduğu bir ilimizdir. Düşmanın yoğun yönelimine rağmen, burası mücadelemizin ilk oluşum ve gelişim çalışmalarının temel alanlarından biri olma özelliğine de sahiptir. Bingöl pek çok öncü yoldaşımızın yetiştiği, büyük emek verdiği bir yerdir. Partimiz önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz, Bingöl'ü de direniş alanlarımızdan biri ha-

line getirmiştir. Bu uğurda sayısız kahraman şehit düşmüştür. Sayısız kahramanlıklar yaratılarak tarih sayfalarına nakşedilmiştir. Zorlu, sancılı ve yiğit kahramanların şahadetlerine yol açar derecede çetin de geçse, Bingöl geçmiş isyanlardan

da ders çıkararak ulusal gerçekliğine sahip çıkma gerçeğiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Şehitlerimizin bu uğurda sergiledikleri fedakarlık mutlaka zafere doğru gidişte tarihin bir yaprağını açmayı başaracaktır.

Şeyhmus yoldaş, böyle bir zemine sahip olan bu yöremizde devrimci düşüncelerin kişiliğinde yarattığı etkiyle ulusal özüne sağlam bir dönüşü yapmaya ve kişiliğini bu temelde şekillendirmeye çalışır. Lise yıllarında bu çabanın içinde olur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini derin yaşamasına rağmen, öğrenip kavradıklarını sağlıklı bir zemine oturtamaz. Ancak çabasını elden bırakmayarak kendisini eğitmeye devam eder. 1986 yılında liseyi bitirdikten sonra IIstanbul'a gider. Bulunduğu ortamda düşüncelerini geliştirecek ilişkileri bulamaz. Bu nedenle IIstanbul'a gider ve orada arayışını sürdürür. Burada tanıştığı devrimci-yurtsever gençliğin desteğiyle, kendisini IIstanbul ortamının dalgalı zeminine düşmeden geliştirmeye çalışır. Okur, araştırır ve inceler. Devrimci-yurtsever gençlikle ülke sorunları üzerine sürekli tartışır. Burada üniversiteye gitmeye karar verir. 1988 yılında girdiği üniversite sınavında başarılı olur ve Çukurova Üniversitesi IInşaat Mühendisliği bölümünü kazanır.

Bir yandan üniversitedeki derslerini aksatmadan yürütürken, diğer yandan da ulusal düşüncelerde oldukça yoğunlaşır. Araştırır, inceler. Bu temelde Kürt halk gerçeğini daha kapsamlı kavramaya ve özümsemeye çalışır. Bunları kavradıkça mücadeleyi daha iyi tanıma gerçeğiyle yüz yüze kalır. Bu durum, kendisini, bu mücadeledeki yerinin ne olduğu sorusuna yanıt bulmaya götürür. Kışları öğrenimini sürdürürken, yine yazları bir inşaat firmasında çalışarak emeğin değeri konusunda daha net olmaya başlar. Kısacası Şeyhmus yoldaş, yaşadığı olayları, ülkesinden uzak oluşunun sebeplerini düşündükçe ve ulusal kurtuluş mücadelesinin kendisine kazandırdığı ulusal düşünceyle nerede yer alması gerektiği sorusunu kendisine sormaya ve bunun cevabını bulmaya başlar. Kürt halkının silahla, zor yoluyla bütün haklarının elinden alındığını; yine bu hakların ise ancak silahla geri alınabileceği düşüncesiyle, daha sonraki yaşamının çizgisini belirler. Onurun, insanlığın öncüsü olan, Kürdistan'ın karanlık geçmişini aktığı kanlarla, yükselttiği direniş bayrağıyla aydınlık geleceğe taşıyan PKK'nin saflarına, gerillanın onurlu saflarına katılmaya karar verir. Bu karara ulaştıktan sonra içindeki karmaşıklık bir anda kaybolur. Kurtuluşun tek yolunun Kürdistan'ın dağlarından geçtiğini düşünerek kararını, ilişkide bulunduğu birime iletir ve Kürdistan dağlarına kesin dönüş için onay beklemeye başlar. IIsteği uygun görülür. Şeyh-

mus yoldaş 1990 yılı ortalarında Kürdistan dağlarına doğru yola çıkar ve uzun bir yolculuktan sonra gerillalarla kucaklaşır.

Botan'a ulaştıktan sonra, Kürdistan dağlarının geçit vermek bilmeyen yüceliklerini bir kez daha tadar. Güzelliklerine hayran kalır. "Bu engin dağlarda mutlaka zaferi yaratmalıyız, düşmanı ülkemizin bu güzellikleri içinden söküp atmalıyız" diyerek, duygularını, inancını azim ve iradesini ortaya koyar. Bir grup yoldaşıyla birlikte yolculuklarına devam ederler. Hedef parti eğitim kamplarının bulunduğu Haftanin'e ulaşmaktır. Kürdistan'ı bölüp parçalayan suni sınırları aşarak Kürdistan'ın güneyine doğru uzanan Haftanin kampına ulaşır. Tüm mücadele yoldaşlarıyla tek tek selamlaşır. Ülkenin güzelliklerini ve dağlarını göz önüne getirdikçe, oluşturulan suni sınırlarla ülkenin parçalanmışlığını düşündükçe düşmana karşı olan kin ve öfkesi daha da fazlalaşır.

Haftanin kampında yoğun bir siyasi ve askeri eğitime tabi olur. Çizgisini belirlemiş olan ve düşmanın kişiliğinde yaratmış olduğu boşluğu doldurmaya çaba harcayan Şeyhmus yoldaş, burada büyük bir coşkuyu yaşamaktadır. Bu coşkuyla eğitime katılmakta, yoldaşlarının eğitimine yardımcı olmakta ve verilen bütün görevleri yerine getirmektedir. Olgun, sade, girişken ve çalışkan özellikleriyle dikkati çeken Şeyhmus yoldaş, yoldaşları üzerinde büyük bir güven etkisi yaratır, sevilen ve sayılan bir kişilik haline gelir. Eğitimini başarıyla tamamlayan Şeyhmus yoldaş, yapılan düzenlemeyle, bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye, hasretini çektiği Kürdistan'ın diğer alanlarına doğru yola çıkar. Uzun ve zorlu bir yolculuk sonrasında Amed Eyaleti'ne ulaşır. Bu eyalette savaşmak üzere kalır.

Şeyhmus yoldaş, Amed Eyaleti'nin çeşitli alanlarında görev yürütür. Sayısız eyleme katılır. Kitle ve yoldaşlarıyla sıcak ilişkiler geliştirir. Atak özelliğiyle, halka karşı saygılı konumuyla kısa sürede sevilen biri haline gelir. O'nun en dikkati çeken özelliklerinden biri, her ne koşul olursa olsun sürekli neşeli oluşudur. Yoldaşlarının moral bakımından güçlü olmalarını ister, bu nedenle onların morallerinin yüksek olmasına büyük önem verir. En zor anlarda bile güleryüzlülüğünü kaybetmez. Bununla da yetinmez, yanındakilere moral aşılar.

1991 yılı yazı başında, daha önce keşif gruhuyla gittiği Bingöl'e bu kez, takım komutanı olarak, grubunu oluşturarak yönelir. Doğduğu ve büyüdüğü bu toprakları çok iyi tanır, insanlarının özelliklerini, karakterlerini bilir. Tanıdığı ve bildiği bu alanı daha derinliğine ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine açma, gerilla savaşını burada geliştirerek bir direniş hattını yaratma gibi önemli bir görevi vardır. Edindiği tecrübeleri, bilgilerini bu anlamıyla en sağlıklı bir biçimde uygulamayla, yetkin bir militanlık göreviyle karşı karşıyadır. Kendisine verilen görevin büyüklüğü ve önemi, O'nun dikkatli ve duyarlı hareket etmesini gerektirmektedir. Bu sorumluluk bilinciyle hareket eden Şeyhmus yoldaş, yoldaşları arasında saygın bir konumu temsil eder. Emekçi yapısı, her türlü konuda aydınlatıcı olma özelliği, pratik düşünmeyi esas alması, O'nun kişilik özellikleri ve çabaları arasında yer alan temel özellikler olmaktadır. Eğitimlerde öğrendiği bilgileri büyük bir istek ve coşkuyla arkadaşlarına aktarmayı, gerilla yaşamının ayrılmaz bir parçası olan eğitim alanında verimli olmayı esas almaya çalışır. Halkla ilişkileri saygı ve sevgi esaslarına dayalı olan bir ilişkidir. Bu nedenle halk arasında da oldukça sevilen ve sık sık aranan bir komutandır.

Şeyhmus yoldaş, düşmana aman vermeme yönünde oldukça büyük çaba içerisinde olur. Partinin kendisine verdiği silahı yere düşürmeden, binlerce yılın acılarının, katliam ve soykırımın hesabını sorma bilinciyle hareket etmeye büyük özen gösterir. Sorumlusu olduğu grup içerisinde düşülebilecek en ufak hataya karşı, duyduğu sorumlulukla sert tavır alır, hataların üzerine acımasızca gider ve çözüm yöntemlerini ortaya koyarak eğitici ve yücelтici olan yönlerini açığa çıkarır.

Gerilla yaşamı, sadece savaşımıyla değil, değerlere yaklaşımıyla ve Kürt insanına kazandırdığı yeni bakış açısıyla da öncülük rolünü oynamaktadır. Gerilla yaşamı, güzellik anlayışına yeni boyutlar kazandırmış, güzelliğin ancak savaşla, emekle sağlanabileceğini göstermiştir. Gerillayı sadece savaşan olarak görmek doğru değildir. Gerillanın savaşımı sadece silahla da değildir. Yürekledir, duyguyladır, insanlıkla birlikte zafer yürüyüşünü sürdürmeyledir. Kürdistan dağlarının sarmaladığı, bağrına bastığı gerillalar, bu yüce dağlar karşısında hissettikleri duygularını, düşüncelerini, şiirle, anıyla dile getirmişlerdir, yazıma dökmüşlerdir. Gerillanın onur için ölüme seve seve gidişindeki kararlılığını, azim ve coşkusunu, kahramanlığını yazılan gerilla anılarında, şiirlerinde bulmak mümkündür. Şeyhmus yoldaşın da, bu yönlü bir özelliği vardır. Şiir okumayı, şiir yazmayı, duygu, düşünce ve yaşadığı güzellikleri şiir sanatıyla yazıma dökmeyi seven bir yoldaştır. Düşman karşısında acımasız olan Şeyhmus yoldaş, acımasızlığının temelindeki halkının hasretlerini, acılarını, çileli yaşamını usta bir şair gibi dile getirmekteydi. Sevdası olan silahı ve bağrında kendini güvenli hissettiği dağlarıyla bir bütün oluşturan Şeyhmus yoldaş, bu sevdayı, sevdalı olduğu silahını ve dağlarını şiirle anlatabilmekteydi.

Şeyhmus yoldaş, düşmanın "bitirdim" dediği bir halkın bitmediğini canıyla kanıtlayan onurlu insanların arasına girmeyi başarmıştır. Türk sömürgeciliğinin özel savaş yöntemlerine rağmen, doğru yolu gördüğünde ikircikliğe düşmeden yürümesini bilmiş, vatan kavramının anlamını, onun için verilmesi gereken canlar olduğunun bilinciyle savaşa coşkuyla girmiş ve mücadele etmiştir. Ulusal kurtuluş savaşı içinde yer aldığı süre boyunca gelişimini sürdürürken, çevresini de bu gelişmişliğin dışında tutmamaya çalışmıştır. O, düşüncelerinin gerekliliğini sonuna kadar eksiksiz yerine getirenlerin arasına girip, çok ucuza ülkesini bırakanlara karşı mücadelesiyle örnek olmasını bilmiştir. O, direniş geleneğini, Kürdistan tarihinin yeniden oluşturulmasını, son sözüne partiye, önderliğe, halka, şehitlere bağlılığını, dile getirerek kişiliğini ve geleceğini başka yerde ve başka şeylerde değil, gerçekliğinin saklı olduğu Kürdistan'da, onun engin dağlarında buldu. Şeyhmus yoldaş, yüreğindeki sevdayla, gözlerindeki intikam ateşiyle, elindeki özgürlük silahıyla en güzel, en yiğit insan olmayı başardı. "Dağlara insan olmaya geldim" sözünü dilinden düşürmeyen Şeyhmus yoldaş, şahadetiyle hepimizi insan olmaya bir kez daha çağırarak, manevi komutanlarımızın saflarındaki onurlu yerini aldı.

Bizler de, yolumuzu kanlarıyla aydınlatan şehitlerimizin intikamını zaferi sağlayarak alacağımızın bilinciyle, insanlığın onur bayrağını düşürmeden taşıyacağımızın sözünü vererek, Şeyhmus yoldaş şahsında tüm şehitlerimizin anıları önünde bir kez daha büyük bir saygıyla eğiliyor ve bağlılığımızın bir gereği olarak özgür Kürdistan'ı kuracağız!

Gölgemize bile pusu kurdular
Her karış toprağımıza
Karakol

Zaferden başka şey düşünmeyen yiğit bir savaşçı!

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Diyarbakır-Çınar**

Şoreş yoldaş, aslen Midyat Batê (Bardakçı) köyündendir. Şoreş yoldaş 1971 yılında Batman'da dünyaya gelir. Babası imam olan yoldaşımızın ailesi yurtseverdir. Ortaokulda okuduğu sırada okulu terk eder.

1990 yılında partiye katılan yoldaşımız, Ağustos 1993 tarihinde Diyarbakır'ın Çınar ilçesi kırsalında düşmanla girilen bir çatışmada kahramanca savaşarak şehitler kervanına katılır.

Şoreş yoldaşın uğruna kanını akıttığı davayı zafere taşıyarak, tüm devrim şehitlerinin intikamını alacağız.

Önder bir yoldaş

Adı, soyadı: **Ekrem AYDIN**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Züver (Akbulut) köyü Palu-Elazığ, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1992, Piran (Dicle)**

Ekrem yoldaş, 1964 yılında Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Züver (Akbulut) köyünde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Adana'da tamamladı. 1990 yılında Çukurova Üniversitesi Ceyhan Meslek Yüksekokulu-İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. Aralık 1990'da mücadele saflarına katıldı. 5 Ekim 1992 tarihinde Piran'da şehit düştü.

Ellerin kan tadında kavga / gözlerin bir şafak umut / bir ülkedir bilmiyorum
omuzdaki ağrın / alnında yeşerir bu kızıl gül / ey yeraltı askerim
ya bir dağdır / koca göğsündeki toprak / ya da bir ırmak / alıp ülkeme yayan
seni durmaz / durmazsın öyle / su altı taşı gibi dingin
çoğaltmak varken dünyayı / bir başkasını bazen
toprakta / göğe erişen / bir ağaç / meyveleriyle ülke çizen
akarken şahdamarından kanın / kan rengi toprağıma oluk oluk
göğerir görüyorum kalbinden / bin yıllardan ağan ülkemi
bu anaç dağlaradır dostluğun / yüklü bulutlara öfken
düşerken yere vurulup da sırtından bin
bu kez coşar ırmak / ve uyanır göklere
yumruk yumruk yürekler / ve binler selam durur ardından
ey mezarsız yatan
KOMUTAN

Özgür kişiliğin, cesaretin, ataklığın adıydı

Adı, soyadı: **Mizgin TEKİN**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Zengê köyû-Lice**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Kulp**

Bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşümüz kolay başlamamıştır. Şehitler vererek bu yol kutsallaşmakta ve bu kutsallığı verdiğimiz şehitlerimizle devam ettirmekteyiz. Her şehit verdiğimizde ise insanlık düşmanı TC'ye olan kinimiz bir kat daha artmaktadır.

Köleliği yaşarken özgürlüğe ulaşmaya karar veren diğer dünya halklarının tarihinde olduğu gibi, Kürdistan'ın bağımsızlığı için verilen halk savaşında da ödenmesi gereken bedelin çok daha ağır olacağı bir gerçektir. Ve işte bu savaş ve bu bedel bir halkın yaşamaya, özgürlüğe hakkının olup olamayacağını göstermektedir. Bizim savaşımımız ve bedellerimiz bunu kanıtlamıştır. Öyle ki bir halkın kurtulması, onurlu bir gelecek kazanabilmesi için ölüme gülerek giden kahramanlar yaratılmıştır.

İşte bu kahramanlardan biri de Sipan yoldaştır. O, savaşın en sıcak ortamında, özgürlük arenasında çarpışarak gerçek savaş komutanlığına ulaşmıştır.

1992 yılı bahar aylarında Sipan yoldaş Amed Eyaleti'nde saflara katılır. Yaşamı Lice'de ve Amed'de geçmiştir. Çevre ve ailesinin yurtseverliği Sipan yoldaştu önemli etki bırakır. Büyüdükçe halk gerçekliğini daha iyi görmeye başladı. Saflara katılırken tereddüte girmez. Liseyi yarıda bırakarak saflara katılmıştır. İnsanlık düşmanı TC'ye karşı savaşacağını hayal ettiği ARGK saflarına katıldığı için son derece mutludur. Artık bir an önce eğitimini bitirip, kızgın savaşa atılmayı düşünmektedir. Amed Eyaleti bünyesindeki Haydar Karasungur Eğitim Okulu'nda eğitimini tamamladıktan sonra, karargah birliğinde savaşçı olarak yer alır.

Bir süre sonra en güvenilir ve gelişebilir arkadaşların alındığı merkez muharebede kısa da olsa görev alır. Daha sonra kendi isteğiyle hareketli savaş birliğine geçer. Cesaretiyle birliğinde güven kaynağı durumuna gelir. Sürekli en önde savaşmak için çoğu kez komutanlarını zorlardı.

Nitekim Lice'ye bağlı Bawerdê (Üçdamlar) karakol baskınında da yine saldırı grubunda ve en öndedir. Eylemde düşmana önemli kayıplar verdirilirken, eylem sırasında düşmanın silahını elinden ilk alan Sipan yoldaş olmuştur. Eylem sonrası düşmandan aldığı G-3 silahı, tesisat ve olanca olgunluğuyla yürüyüşü ve başarı sonrası gerillanın tebessümüyle yoldaşlarının hayranlığını kazanmıştır. Silahı koparıp almış ve haklı bir sevinç içerisindedir. Gerçek bir kahraman olduğu anlaşılmıştır.

Elbette böyle bir yoldaşa sahip oldukları için en çok içten içe sevinen, O'nunla gururlanan yoldaşlarıdır.

Sipan yoldaş, bu süreçte takım komutanlığına terfi edilir. Birçok yoldaş, O'nun takımında savaşmak için öneride bulunur.

Yoğun eylemlilik içinde başarılarını kesintisiz sürdüren Sipan yoldaş, 2 Kasım 1992 tarihinde Kulp-Sırtık Karakol baskınında saldırı grubunun en önünde yerini alır. Düşman mevzisine sızma yaparken, bir arkadaşının mayına basması sonucu yerleri deşifre olur. Hiç beklenmedik bir yerde düşmanla zorunlu olarak çatışmaya girerler. Eylemin sabote olmaması ve mutlak başarısı için çarpışır ve bir fidan gibi devrilir, şehit düşer ve şehit Sipan olur.

And olsun ki Önderimiz APO'nun ışıklı yolunda, O'nu temsil etmeye çalışarak şahadete ulaşan Sipan yoldaş ve diğer şehitlerimizin izinden bir an bile şaşmadan, zafer için yürüyeceğiz.

Çağlayan bir nehir gibi akardı düşmanın üzerine

Adı, soyadı: **Yunus BALSAK**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Dicle, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Aralık 1992, Dicle**

Mahsum yoldaş, 1971 yılında Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde yurtsever özelliklere sahip olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi Şeyh Sait İsyanı'nın ruhunu, direniş geleneğini yaşatmaya çalışmakta ve faşist TC'ye kaşı büyük bir kin beslemektedir. Ailenin bu yapısı, Mahsum yoldaşı küçük yaşlardan itibaren şekillendirmeye başlar. Kabuğuna sığmayan bir yapıya sahiptir. Küçük yaşlardayken maddi durumu kötü olan ailesi içinde O da çalışmak zorunda kalır. Böylece hem okul ve hem de çalışmayı birlikte yürütmektedir. İlkokuldayken dayılarının devrimci çalışmalar içerisinde yer almış olmaları, Mahsum yoldaşı da etkilemekte, düşmana olan kin ve nefreti daha da şekillenmekteydi. 12 Eylül askeri darbesi ve ardından uygulanan gözaltılar, katliamlar, O'nu devrime sıkıca bağlamaktaydı.

Ailesinde yaşanan ekonomik sıkıntılar yüzünden ancak liseye kadar okur. Lisede okuduğu sürede ulusal kurtuluş mücadelesinin etkileri, gerilla eylemlilikleri O'nu derinden sarar ve etkiler. Kendisini mücadeleyi tanımaya verir. Kitap ve çeşitli yayınları okumaya başlar. Ancak babası bu konuda olumsuz tavır takınır ve evde bulunan kitapları toplar ve yakar. Babasının bu davranışı ve korkusu Mahsum yoldaşın düşmanın Kürt insanını ne duruma getirdiğini görmesine yardımcı olmuştur. Kürt insanında oluşturulan bu korkunun ve Kürdistan topraklarında bu yaratıcısı olan düşmanın kovulması gerektiği düşüncesi daha da netleşmeye başlar. Ailesinin bu davranışlarından, bu ruh halinden sıyrılmak isteyen Mahsum yoldaş, metropollere gider. Burada çeşitli inşaat vb. işlerde çalışır.

12 Eylül darbesi ardından dayılarıyla ilişkisi kopan Mahsum yoldaş, ailenin büyük çocuğu olması, duygusal beklenti ve baskılar sonucu 1990 yılında Türk devletine askerlik yapmak zorunda kalır. Bu dönemde gerilla eylemlilikleriyle birlikte halkın serîhildanlarla şahlanışı O'nu yoğunca etkiler. Askerdeyken düşman psikolojisine, korkaklığına, ürekliğine yakından tanık olur. Kürdistan'da yaşanan gerilla mücadelesinin düşmanın hangi ruh haline soktuğunun tahlilini yapar. Böylece 12 Eylül faşizminin uygulayıcısı olan TC askerlerinin, karşılarında bir güç bulunduğu zaman ne kadar cüceleştiklerini görür ve PKK öncülüğünde gelişen mücadelenin zaferinin kaçınılmaz olduğunun inancına varır.

Tüm bu gerçekler O'nu nerede ve nasıl olması gerektiği konusunda karar vermeye götürür ve askerliğinin sona ermesi ardından Ağustos 1992 tarihinde Amed Eyaleti'nin Piran alanında gerilla saflarına katılır. Katılımındaki coşkuyla kısa sürede gerilla ortamına adapte olur. Silaha hakimiyeti ve sevdası O'nu bir süre sonra yoldaşlarına askeri eğitim verecek düzeye getirir. Henüz birkaç günlük katılımlığına rağmen eylemlere katılır. Başarılı eylemler O'nu daha da coşturur. Çağlayan bir nehir gibi düşmanın üzerine akmaktadır adeta. Kısa sürede manga komutanlığıyla görevlere katılır. Yoldaşlarına yaklaşımı, kolektif yaşamı, saygıya dayanan ilişkileri, O'nun diğer yoldaşları arasında saygın bir yer kazanmasını sağlar.

Aralık 1992 tarihinde Piran'a yapılan baskında da, Mahsum yoldaş yine verilen görevle düşmanın üzerine yürür. Düşmana ağır darbeler vurulur. Bu eylemin başarısının verdiği coşkuyla köy korucularına yönelik yol kesme eylemine giderler. Bu eylemde düşmanla girilen çatışmada, yoldaşlarına duyduğu sorumluluk gereği PKK militanı ve komutanına yaraşır bir şekilde yoldaşlarını kurtarmak için geriye döner ve düşmanla çatışmaya başlar. Çatışma sonucu yaralanır, buna rağmen çatışmaya sonuna kadar devam eder. Yoldaşlarının kurtulduğunu gördükten sonra, şehitler kervanındaki yerini alarak yüce mevkiye ulaşır.

Mahsum yoldaşın coşkusu, ruhu, bizim coşkumuz ve ruhumuz olmuştur. O'nun bize emanet ettiği silahla düşmana kan kusturacak, uğruna şehit düştüğü özgür ve bağımsız Kürdistan'ı kurana kadar savaşacağız!

Adı, soyadı: **Yunus SEVER**
Kod adı: **Erez**
Doğum yeri ve tarihi: **Küllü köyü, Tekman-Erzurum, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Aralık 1992, Bingöl-Şeytan Deresi**

"Cenazemi dilanla, zılgıtlarla kaldırın"

Erez yoldaş, yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak Erzurum'un Tekman ilçesine bağlı Küllü köyünde 1972 yılında dünyaya geldi. İlkokulu doğduğu köyde, ortaokulu ve liseyi de Erzurum'da okudu.

Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi yüzyıllardır süren sömürüye karşı dünyanın hiçbir devriminde görülmemiş bir direniş örneği sergilemektedir. Yok olmayla karşı karşıya kalan bir halk, artık geleceğini oluşturacak düzeye gelmektedir.

Sömürgeciliğin olumsuz etkilerini taşıyan yörelerimizden olan Erzurum'da düşman, her türlü gericiliği, faşizmi, ırkçılığı ve özel savaş yöntemlerini yaşatmaktadır. Bu koşullara rağmen yurtsever bir ailenin çocuğu olan Erez yoldaş, ortaokuldayken ulusal kurtuluş düşüncelerini öğrenmişve etkilenmiştir. Kendisini geliştirmeye başlamıştır. Liseye başladıktan sonra faaliyet yürüten arkadaşlarla ilişkiye geçer. Kendini geliştirdikçe partiye, mücadeleye olan inancı ve bağlılığı artar. Bu düşünceyle lise gençliği arasında örgütlenme çalışmalarına katılır. Çalışma koşullarının ağır olmasına rağmen büyük bir coşkuyla çalışmalara yüklenir. Gençleri mücadeleye çekme, onları bilinçlendirme çalışmalarını özverili bir şekilde yürütür. Mücadelenin geldiği aşama O'nu gün geçtikçe saflara çeker. Halk gerçekliğini bilince çıkardıkça, parti ve Parti Önderliği'nin öncülüğünde verilen silahlı mücadele içerisindeki yerini almanın zamanının geldiğini düşünmeye başlar.

Erez yoldaş, büyük inancıyla gerillada yerini alma yönündeki isteğini partiye bildirir. İsteği uygun bulunur ve bir grup yoldaşıyla birlikte mücadele saflarına katılır.

Gerilla saflarına katılımını ülke dışında (Almanya'da) bulunan babasına şu sözlerle açıklamaktadır:

"Baba, ben ve bir grup arkadaş, PKK ve Başkan APO'nun önderliğinde süren ulusal kurtuluş mücadelesine, yani gerillaya katılmaya karar verdik. Bu kararı bilinçli olarak verdim. Halkımızın kurtuluşu ve partimizin başarısı için bu gereklidir. Kurtuluşumuz ancak ve ancak silahlı mücadeleden geçer. Bu işin ucunda ölüm de var. Eğer bu uğurda ölürsem canım ülkeme feda olsun, arkamdan gözyaşı dökmeyiniz. Cenazemi dilanla, zılgıtlarla kaldırın."

Erez yoldaş, 25 Aralık 1992 tarihinde hain bir ihbar sonucu bulundukları alanın faşist TC uçaklarınca bombalanması sonucunda, bir grup yoldaşıyla birlikte şahadete ulaştılar.

Erez yoldaş ve tüm şehit yoldaşlarımız yüreğimizdeki özgürlük bayrağı olacaklardır! Mücadeleleri mücadelemizdir!

Adı, soyadı: **Ayhan ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Rênas**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1993, Amed**

Rênas yoldaş, aslen Mardin-Derikli olup, Diyarbakır'da doğmuş ve büyümüştür. Aile çevresinin yurtseverlik özellikleri nedeniyle yurtseverlik duygusunu küçük yaşta edinmiştir. Zeki ve sempatikliğiyle çevresinde büyük ilgi toplamıştır.

Rênas yoldaş, ailesine maddi olarak yardımcı olmak amacıyla küçük yaşta çalışmaya başlar. Simit satarak ve diğer pek çok işlerde çalışır. Bir yandan çalışırken, diğer yandan da öğrenimini aksatmaz, üstün başarıyla sınıfı geçer. Liseye başladığında, Kürdistan'da yaşanan büyük gelişmeler, mücadelenin etkileri çevresinde kendini önemli ölçülerde hissettirmeye başlar. Lisedeki devrimci, ulusal kurtuluşçu kıpırdanışlar, O'nu da çekmektedir. Kendini devrimci gelişmelerin içinde bulur. Böylece okulda gelişen çeşitli eylemliliklerde rol alır. Mücadeleyi tanıdıkça, daha çok kendi gerçekliğinin farkına varan Rênas yoldaş, mücadele içerisindeki yerinin nasıl olması gerektiğini düşünmeye başlar. Aktif çalışmalar, Kürdistan'da gelişen yoğun gerilla eylemlilikleri ve Kürt halkının serhildanlarla mücadelesine sahip çıkışı, O'na önemli kararlar vermesi gerektiğini hissettirir. Ve 1991 Mayıs'ında lise 2. sınıfta okurken, bir grup arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılır. Gerillaya Amed Eyaleti'nde katılırlar.

Amed Eyaleti'ndeki eğitim kamplarında temel eğitimden geçtikten sonra, Piran (Dicle) mıntıkasında pratiğe çıkar. Piran mıntıka sorumlusu Şehit Remzi yoldaş, Rênas yoldaşın pratik içerisinde kişiliğini geliştirmesi yönünde önemli yardımlarda bulunur. Remzi yoldaşın halka duyduğu sevgi, halkı yüceltme çabaları, düşmana olan kini ve yüzyılların hesabını sormadaki kararlılığı Rênas yoldaşı etkiler.

Rênas yoldaş, yaşama olan duyarlılığı ile edebi bir özelliğe de sahiptir. Kürdistan'ın güzelliği, gerillanın onurlu yaşamı için canını verişi ve yaşama bir kat daha güzellik katışı; O'nu, bütün bunları şiir yoluyla dile getirmeye götürür.

Rênas yoldaş mücadele içerisinde şekillenmeye başlayan kişiliğiyle yoldaşları arasındaki yerini saygı ve sevgi çerçevesinde oturtur, ayrıca gün gün görevlerde yetkinleşir. Gerillaya birlikte katıldığı Botan yoldaşın şahadeti, O'nu daha yoğun çalışmaya, düşmana karşı savaşta mücadelenin ileri aşamalara taşırılmasına, bu yönde daha da yetkinleşmesinin gerekliliğine itiyordu. Rênas yoldaş, kendisine verilen görevleri başarıyla yerine getirir ve çeşitli sorumluluklar üstlenir. 1992 yılı ortalarında ana karargahta kadro eğitimini gördükten sonra tekrar Piran alanında, bölük yönetiminde görevlendirilir. Atikliği ve coşkulu oluşuyla görevlerin üstüne sorumluluk bilinciyle gider. Başarı, tuttuğunu koparma, O'nun hep hedefi olmuş ve bunlardan şaşmaz. Parti Önderliği'ne, partiye, şehitlere verdiği söz, O'nun rehberi ve mücadelesinin temel taşlarından olur. Bu dönemde Piran alanında yoğun eylemlilikler yaşanır. Rênas yoldaş daha sonra, karargah hareketli birliğine geçer. Burada eğitim ve basın-yayın çalışmalarında görev üstlenir. Bir yandan bu görevleri yerine getirirken, diğer yandan da kendi kişiliğine yönelerek eksik ve yetmezliklerinin üzerine gitmekte, eleştiri-özeleştiri silahını parti çizgisi doğrultusunda uygulamaktadır.

Rênas yoldaş, 1993 Şubat'ında bulunduğu kampın düşman tarafından bombalanması esnasında sığınağa girmekte geç kalır ve 2 yoldaşıyla birlikte şahadete ulaşır. Rênas ve 2 yoldaşın şahadeti bir kez daha göstermiştir ki, savaş en ufak bir açığı bile affetmemektedir ve sonuçları ağır olmaktadır.

Rênas yoldaş, dağlarımızda ve şehit kanlarıyla kızıllaşan Kürdistan topraklarında yeşeren binlerce fidanın içindeki yerini almış, halkımızın ve dünya halklarının yüreklerine dal-budak salmıştır.

Mücadelesi mücadelemize ışıktır!

Başarının, atikliğin ve coşkunun militanıydı

Ülkesinde henüz güneş doğmadan, yüreğinde sevginin katline dayanamayan ve yüreğini silah yaparak sevgisinin intikamını alan bir Medya'lıya

Çok sevdiği ülkesi için ölümsüzleşti

Adı, soyadı: **Musa YÛCE**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **İçmeler köyü-Varto,**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mart 1993, Amed**

Hamza yoldaş İçmeler köyünde yaşama gözlerini açar. Her Kürt köylüsü gibi O da daha çocuk yaşta ailesine yardım eder. Kendi köyünde okula başlar. İlkokulu bitirdikten sonra öğrenimine devam edemez. İlkokul sonrası ailesine maddi yönden destek olmak için çalışır, yardım eder. 12 Eylül'ün zifiri karanlığında çocukluk evresini tamamlar. 12 Eylül'ün kişiliksizleştirme, düzeni içleştirme politikası; baskılar O'nu yıldıramaz. Tam tersine vatana, halka daha da bir özlemle sarılır. Bu nedenledir ki, gençlik çağına adım atışı, O'nun aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelesine adım atışı olur.

Hamza yoldaş, 1990 yılında gerillaya katılmıştı. Belli bir süre Xan Kürkê'de eğitim gördükten sonra 1991'de Amed Eyaleti'ne geçmişti. Uzun süre pratikte yer almıştı. Gerilla yaşantısının tüm gereklerini disiplinli bir şekilde yaşama geçirmeye çalıştı. Ülkesine, halkına bağlılığı çok yüceydi. Bu konumuyla yapıdaki arkadaşları örnekti. Savaşımızın tüm şiddeti içinde en zor anlarda dahi güler, ilham ve moral kaynağı olurdu. Savaş alanındaki ustalığı, gücü ve atikliği ile düşmana kan kustururdu. Yaptığı tüm eylemlerinden başarıyla çıkardı. Halk ile iyi geçinen, herkesi harekete geçirmeye çalışan, sempati duyulan, saygı uyandıran, sürekli anılan bir yoldaştı. Bölgedeki her alanda halk O'nu sorardı.

Yoldaşlarına bağlılığı çok büyüktü. Savaş arkadaşlarına karşı oldukça kazanımcı yaklaşır, yetmezliklerini gördüğünde ise, yapıcı ve titiz davranırdı. Eleştirilerini yaparken kırıcı olduğunu zanneder; yüzü kızarır bozarırdı. Fedakarlığı her hareketinde görülürdü. Uzun yol yürüyüşlerinde arkadaşlardaki en ağır yükü kendisi alırdı. Hatta tüm arkadaşlarının çantalarını birer birer kontrol eder, ağır olan malzemeleri kendi çantasına alırdı.

Bazı günler moral gecesi düzenlendiğinde Musa yoldaş, sürekli söylediği türkülerle yoldaşlarına moral verirdi.

Mart 1993'tü. Baharın kokusu yavaş yavaş yayılmış, güneşin ışıkları güçlenmişti. Hala her yer karla kaplıydı. Yoldaşları ve O, "Haber geldi, birliğimizden hiç kayıp vermedik. Çalışmalarımızla da çok güçlendik." diyorlardı. 5 Mart 1993'te düşmanın saldırılarında şahadet mertebesine ulaştı.

Şahadete ulaşmadan önce büyük fedakarlığını, cesaret ve savaşçılığını bir kez daha kanıtlayarak ölümsüzleşti. Sabah saat 5'te başlayan çatışma gündüz 12'ye kadar sürdü. Bu esnada Hamza yoldaş yaralandı. Arkadaşlarının morali bozulmasın diye hiçbirine bir şey söyledi, ne de belli ettirdi. Saat 14.00 sularında sürünerek bir yoldaşının yanına gitti. Yoldaşı O'nun yaralı olduğunu gördü. Yaralı olduğunu arkadaşlara anlatmamasını rica etti. O esnada düşman mermilerine yoldaşı da hedef oldu. Kalçasından yara aldı. Yoldaşının yaralanması sonucu acı çektiğini görünce onu korumak için üzerine kapandı. Bu kez gelmekte olan kahpe kurşunlar birer birer Hamza yoldaşın bedenine saplandı. İkisi de kanlar içinde oldukları yere yığıldılar. Havanın kararmasıyla birlikte düşman geri çekildi. Saat akşam 17.00'yi geçmişti.

Hamza yoldaş, aldığı dört-beş kurşun yarası nedeniyle çok bitkin durumdaydı. Konuşamıyordu. Bölgeyi de en iyi bilen kendisiydi. Diğer arkadaşlarına ne yapmaları ve hangi yöne gitmeleri gerektiğini son haliyle belirtti. Arkadaşları yardım ve tedbir almak için gittiler. Hamza yoldaşı, diğer yaralı yoldaşıyla birlikte bir diğer yoldaş beklemeye koyuldu. Savaşın sıcaklığı yavaş yavaş gitmiş, vücutlar soğumuştu. Yaralarından akan kanlar anında donuyor, buz kesiliyordu. Hamza yoldaş tamamen kendinden geçmişti. Baygın durumdaydı. Nihayet saat 22.00'de arkadaşları köylülerle birlikte yardıma gittiler. Onları sırtlayarak yola koyuldular. Hamza arkadaş bu yürüyüş esnasında, yoğun kan kaybı nedeniyle şahadet mertebesine ulaştı.

Hamza yoldaş şehit oldu. Canını, çok sevdiği ülkesi ve halkına feda etti. O'nun şahadeti tüm silah arkadaşları ve halkı için acı oldu. Yoldaşların ve halkın sömürgeciliğe karşı kinini daha da artırdı. O'nu Kürdistan devriminin tüm şehitleriyle birlikte anıyoruz.

"HALK GERÇEKLİĞİMİZİ GERİ BIRAKILMIŞLIĞIMIZI TANIDIM"

Adı, soyadı: **Basri BELDİK**
Kod adı: **Yaşar, Azad, Piger**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır-Silvan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Piger yoldaş, 1972 yılında Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yoldaşımızın ailesi yurtseverdir ve geçimlerini babası çobanlık, hamallık vb. işlerde çalışarak sağlamaktadır.

Küçük yaşlardan itibaren fedakarlığı, insanların yardımına koşmasıyla çevresinde sevilip sayılan Piger yoldaş, aile içerisinde akıl danışılan biridir. Okula Silvan'daki bölge yatılı okulunda başlar. Devam ettiği 2 yıl boyunca 1 hafta okula devam ederken, 2 hafta okuldan kaçmakta ve bir arkadaşıyla birlikte gizliden çobanlık yapmaktadır. Kemalist düşüncelerin öğretildiği, köle kişiliklerin oluşturulduğu bölge yatılı okulu O'nu çekmemekte, yabancılığı sezmekte ve O, dağları tercih etmekteydi. Bu durumun farkına varan babası O'nu okuldan alır ve beraberinde çobanlığa götürür. Böylece 9 yaşında tam anlamıyla ailenin ekonomisine katkıda bulunmak amacıyla çalışmaya başlar.

Piger yoldaş 12 yaşına geldiğinde Diyarbakır'dan ayrılır ve Türkiye metropollerine gider. İstanbul'da bir süre balıkçılık yapar. Ardından limanlarda çalışmaya başlar. Çeşitli teknelerde kaptanlık yapar. Piger yoldaş 1987 yılından itibaren Bursa'da parti davası yüzünden cezaevinde bulunan dayısını ziyaret etmeye başlar. Böylece parti düşünceleriyle bağlarını da kurmuş olur. Görüşlere gidip geldiğinde yeni şeyler öğrenmektedir. Bu ziyaretlerde pek çok arkadaşla tanışır, bu tanışmalar adeta bir eğitimdir. Piger yoldaş artık kazandığı parayı cezaevindeki arkadaşların ihtiyaçlarına harcamakta, öğrendiklerini ise çevresinde tanıştığı Kürt gençlerine aktarmaktadır. 1988 yılında cezaevinden çıkan dayısı Piger yoldaşın devrimci-yurtsever düşüncelerinin daha sağlıklı gelişmesinde yardımcı olur. Dayısı daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Piger yoldaşın bundan haberi olmaz. O cezaevine yardıma devam eder. Piger yoldaş devrimci-yurtsever düşüncelerle tanıştıktan sonra sömürgeci düzeni daha iyi görmeye ve ona olan öfkesini, intikam duygusunu artırmaya başlamıştır. Artık düzene küçük de olsa zarar verme düşüncesini taşımaktadır. İstanbul'un Kartal ilçesinde 1989 yılı Newroz'unda eski bir

Mart çocuklarına

Bir Mart günü doğacağım
Beşikler beni taşımayacak
Mart'ı isterim
Onlarla büyümek yazılsın alnıma
Alın götürün beni Gabar dağlarına
Gece gündüz demeden
Çıplak ayaklarla yürürüm
bütün dağları
Karış karış tırnaklarımla kazırım
yolları
Alırım beynime
İşlerim anıları birer birer
Ve orada öğrenirim adımı
Ağıt fısıldayacak kulağıma
Orada
Kızıl çiçeklerden bir ev yapacağım
İçim içime sığmayacak
Aynalar asarım Azmana Cudi'den
Görür beni bütün dünya
Görür beni dillerine kelepçe vuranlar
Görür beni gözlerine mil çekenler
görür beni
Eski masalları kalemler
yazmayacak
Karanlıklarda saklambaç oynamak
yok
Oyunları kendimiz seçtik
Kendim seçeceğiz Newroz ateşinden
Gizli mahzenler basıldı
Kapatılacak birer birer
Yeraltından cellatlar
gün ışığına çıkarıldı
Tanıkları var tarihin
Yazılıyor
Yarınları avuçlarına alanlar
Avuçlarında yarınları yeşertenlerin
kaleminden
Haykırıyorum tarihe
Haykırıyorum işte!

binayı ateşe verir. Bu O'nun ilk eylemidir ve daha sonraki mücadeleye tamamen katılma düşüncesinin de ilk kıvılcımı olmuştur.

Cezaevinden çıkan bir kişiyi Piger yoldaş, motorla Yunanistan'a gizlice götürür. Kendisi de geri dönmez ve Yunanistan'da kalır. Burada partiyle ilişki kurar. Savaşa gitmek istediğini bildirir. Beklemesi gerektiği belirtilir. Burada ilticacı kamplarında kalır. Daha sonra İsviçre'ye geçer. İsviçre'de faaliyetlere katılmaya başlar. Yaklaşık 6 ay kitle faaliyetinde bulunur. Daha sonra merkezi eğitime alınır ve eğitim ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

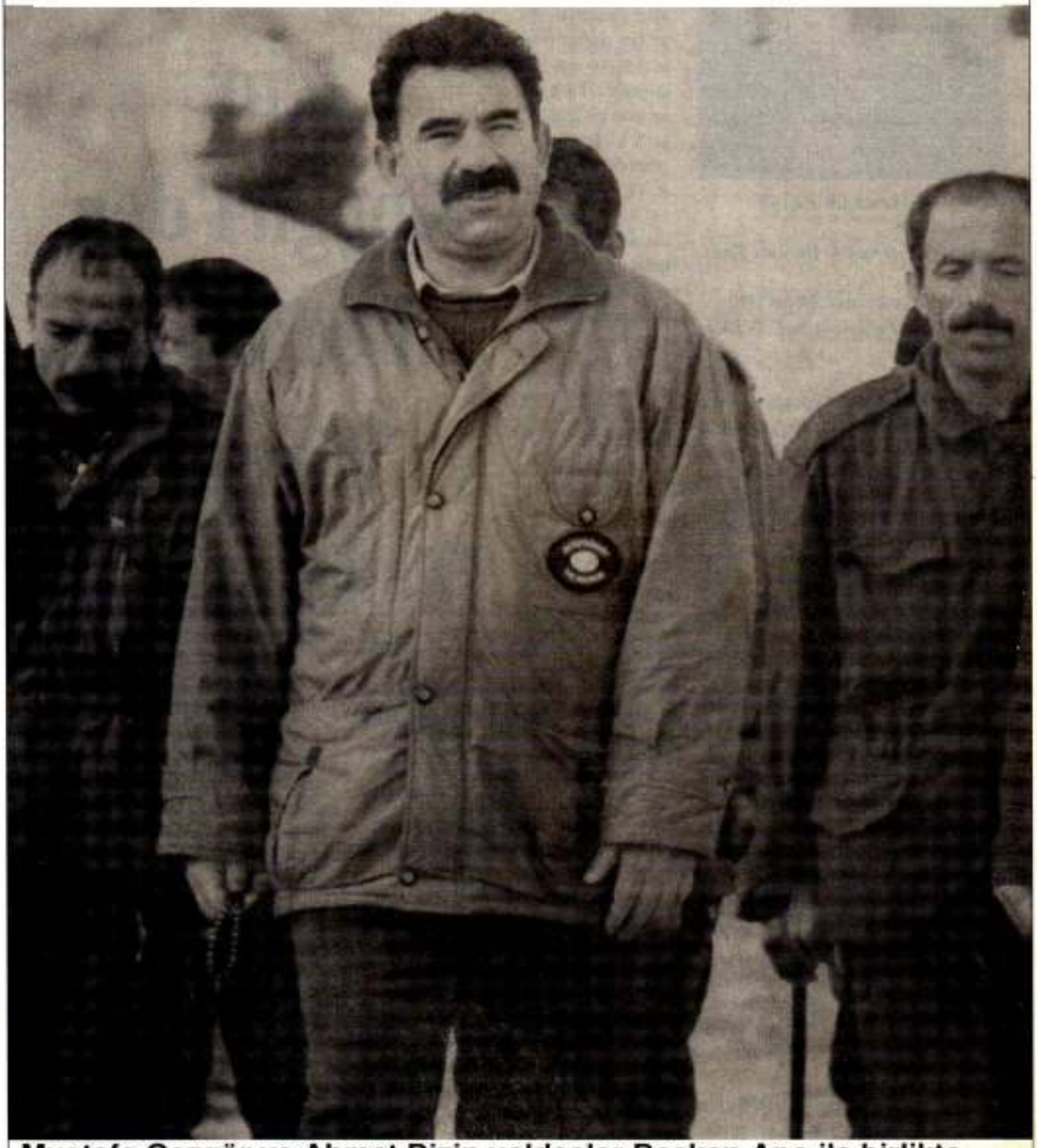
Akademi sahasına gittiğinde oldukça sevinçli ve heyecanlıdır. Eskinin çürütücü yaşamına karşı güçlü bir savaşımın yöntemlerinin geliştirildiği, binyılın hesabının nasıl sorulacağının Abdullah ÖCALAN yoldaş tarafından ortaya konulduğu ve binlerce şehit yoldaşın yetiştiği Mahsum Korkmaz Akademisi Piger yoldaşın yeniden doğuşunu sağlayacak alan olmaktaydı. Bu düşüncelerle Akademi yaşmına katılan yoldaşımız ilişkilerde ve ortama uyumda zorlanmaz, hemen adapte olur.

Parti Önderliği'ni de görmesi, tarihi çözümlemeleri direkt O'nun ağzından duyması, yoğunlaşmasının önünü açmaktaydı. Akademi'deki eğitimde geçmiş yaşamı sağlıklı bir şekilde yargılama sürecine girerek, partinin ahlak, yaşam, savaş, üslup gerçekliğini kavramaya çalışır. Siyasileşmenin öneminin farkına varır, çözümlemelere ağırlık verir. Sorunları ortaya çıkarmada, sorgulamada çaba sahibidir. Militan yaşamın oluşturulmasının ancak savaşarak, emek harcayarak mümkün olacağının bilincine varır. Her şeyi dört dörtlük beklemenin parti çizgisine uymadığını, büyük sonuçlara ulaşmak için büyük görevleri üstlenerek bunları yerine getirmenin gerekliliğini de kavrar. Bu doğrultuda Kürdistan'ın kurtuluşu yolunda, onun gerçekliğinin dayattığı mücadeleye sadece savaşçı düzeyinde değil, komuta edebilecek düzeyde yüklenmeyi de eğitimlerde bilince çıkarır.

Akademi ortamında siyasi, askeri eğitimin temelinde sınıf savaşımının da önemli bir yer tuttuğunu gören Piger yoldaş, kişinin kendisini netleştirmesinin zorunluluğunu Akademi yönetimine yazdığı bir raporunda şöyle belirtmektedir: "Kişiler kendilerini netleştirmemişlerse, bu zayıflıklar kendisini ülke pratiğinde az veya çok ortaya çıkaracaktır. O'nun için köklü sonuca varmak ve sonuç çıkararak sınıf dışı anlayışlarla şimdiden yoğun bir şekilde savaşmak gerekmektedir. Ki bu devrimci militanın takınması gereken tutumdur."

Piger yoldaş bu sahadaki eğitimi sırasında güvenlik biriminde görevlendirilir. Akademi'de bulunduğu sırada dayısı **Mehmet BİLEN** ve akrabası **Bayram DUMLAYICI**'nın şahadet haberlerini alır. Bu haber kendisindeki intikam duygularını kamçılar. Bu sahada kaldığı süre içerisinde aldığı eğitimle ilgili olarak Akademi yönetimine yazdığı bir raporda Piger yoldaş şunları belirtmektedir: "Ben başta PKK nedir sorusuna yanıt buldum. Halk gerçekliğimizi, geri bırakılmışlığımızı vb. tanıdım. Kısaca bu alanda yeniden doğdum ve kişilik olarak netleştim. Yine parti tarihimizi, önderlik gerçeğimizi, şehitlere bağlılığı ve bunun gereklerini tam olmasa da bilince çıkardım. Yine siyasallaştım ve bununla beraber askeri kişilik ve disiplini belli oranda kişiliğimde somutlaştırdım:" Piger yoldaş eğitim sonrası planlamada, önerisi olan Amed Eyaleti planlama grubu içerisinde yer alır.

"Şehitlerin yaşamla kurdukları bağı doğru değerlendirmeye özen gösterdim. Yaşayanların yaşamlarını şahadete yakın kılarak, böylece şehitleri yaşama, hayatı yaşayanları da şehitlere yaklaştırarak köprü olma rolünü iyi oynamaya çalıştım. Çünkü başka türlü karşılık vermek mümkün değil."

Mustafa Gezgör ve Ahmet Dizin yoldaşlar Başkan Apo ile birlikte, Mahsum Korkmaz Akademisi / Aralık 1991

Özgür bir Kürdistan için Koçgiri'den Amed'e akan yürekli bir komutan

Adı, soyadı: **Türkan ERDOĞAN**
Kod adı: **Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: **İmranlı-Sivas, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ergani, 29 Ekim 1993**

Dilan yoldaş, 1970 yılında Sivas'ın İmranlı ilçesine bağlı Delice köyünde 6 nüfuslu bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin maddi durumu kötü sayılmazdı. Ailede oldukça yoğun bir çalışma ortamı vardı. Bütün kardeşleri gibi Dilan yoldaş da emek sürecine küçük yaşlardan itibaren katıldı. Kaldırabileceği ve yapabileceği her işi yaptı. Aile toprağa ve hayvancılığa bağlı geleneksel bir Kürt ailesi olmasına rağmen aydın sayılabilecek nüveleri de içinde barındırıyordu.

Dilan yoldaşın yaşadığı Koçgiri bölgesinde aşiretçilik ilişkileri tamamen parçalanmış ve bu parçalanma ile birlikte devletle ilişkiler daha da artmıştı. Bölgenin toprakları kurak ve verimsiz olduğu için yoğun bir göç vardı. Göç etmeyip de köyde kalan ailelerin erkekleri ise işçi olarak Avrupa, Arabistan gibi birçok ülkeyle birlikte Türkiye metropollerine ve diğer alanlara taştılar. Bu temelde kapitalist ilişkiler de böylece girmeye başladı. Ve bir proleterleşme yaşandı. Bu proleterleşme daha çok lümpen bir proleterleşmeydi. Düzenli bir iş ve sürekli bir aylık yoktu. Birkaç ay çalışıyorlar, diğer aylarda iş bitiyordu.

İşçilik temelinde de olsa bu dışarıya gidişler bölge insanını Türkiye sol çevreleri ile biraz tanıştırmış, onları çeşitli hareketlerin içine çekmişti. Bu insanlar bu görüşleri ve mevcut örgütlenmeleri bölgeye de biraz taşırdılar.

12 Eylül öncesi MHP'nin biçimsel olarak Alevi karşıtı bir temelde örgütleniyor görünmesi ve yer yer MHP'lilerin saldırıları insanları anti-faşist kılmışsa da Türk solunun faşizmi belli bir kesim şahsında görmesi, TC gerçeğini ve kemalizmi tam değerlendirmemeleri özel savaşın politikalarına daha fazla yaşam şansı verdi. Bölgedeki devrimciler devleti hiçbir zaman karşılarına almadılar. Daha çok devlet içindeki faşist kadroları hedef aldılar. İlçede birkaç defa Türk ve Kürt çatışması anlamına gelebilecek çatışmalar yaşandı. İmranlı merkezi MHP'li faşistlerden oluşur. Bunlar bölgenin yerlileri değiller. 1893 yılında Osmanlı-Rus Savaşı'nda Kars bölgesinden kaçıp bu alana yerleşenlerdi. Burada tam bir Kürt düşmanlığı içinde bulunuyorlardı. Aynı zamanda bölgenin ticaretini de bunlar elinde bulunduruyorlardı.

12 Eylül döneminde Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta kontrgerillanın paramiliter örgütü MHP'nin saldırıları yoğunlaşınca ve binlerce kişi katledilince bölge insanı sınırlı olanaklarla biraz silahlanmaya başladı. Faşistlerin Kürt köylerini basacağı ve onlara kamyonlarla silah geldiği söylentileri bölgede tam bir panik havasına yol açtı. Tam bu beklentiler ve panik ortamında 12 Eylül darbesi yaşandı. Bölge insanı bu darbeyi yukarıda anlattığımız nedenlerden dolayı sevinçle karşıladı. Hatta cunta şefi Kenan Evren'in Alevi olduğu ve Alevileri kurtarmak için bunu gerçekleştirdiği söylentileri halkı hızla etkiledi. Kenan Evren 1983'de İmranlı'ya gittiğinde binlerce kişi kurtarıcı diye karşıladı. Özel savaş çok bilinçli bir şekilde yürütülüyordu. Önce Kürt köylerindeki silahlar TC tarafından toplandı. TC Alevilikle bağ geliştirmenin yolunu da bulmuştu. Asimilasyon oldukça hızlandırılmıştı. TC'nin 12 Eylül ile birlikte ördüğü bu ağ halen bugün insanlarımızı sarmış durumdadır.

Kuşkusuz Alevilerin devlete bu kadar yakınlaşmasında Türk solunun rolü de az değildi. Faşistlerin saldırıları karşısında halkı doğru dürüst bir örgütlülüğe kavuşturamamışlardı. Halka sahip çıkabilselerdi, halk kendisine karşı olan düşman faşist bir darbeyi en azından benimsemezdi.

İşte Dilan yoldaş böyle bir ortamda büyüdü. 12 Eylül darbesi sonrası faşist TC ordusu, polisi ve diğer baskı kurumları Kürt köylerine çok sıkı bir baskı uygula-

dılar. Birçok insanı tutukladılar ve işkenceden geçirdiler. Bu dönemde Dilan yoldaşın köyünde bir Dev-Yol grubu vardı. Bu grup bölgenin insanlarından oluşuyordu ve çoğunlukla da TC askerlerinden gizleniyordu. Bu grubun bölgede olmasından dolayı TC sürekli köylere baskın düzenler, insanları evlerinden alır, işkenceye götürürdü. Köyde TC ile sıkı ilişkiler geliştiren ihbarcı ve işbirlikçi kişiler vardı. Bunların bir kısmı Dilan yoldaşın akrabalarıydı.

Bu olaylar Dilan yoldaşın baskıcı TC'ye ve ordusuna karşı kininin artmasına neden oldu. Köylülerinin işkenceden geçirilmesi ve tutuklanması O'nu çok etkiliyor ve bunun nedenini bulmaya çalışıyordu. Akrabalarının ihbarcı olması ise onu derinden sarsıyor ve neden bunu yapıyorlar sorusuna bir cevap arıyordu. Yıllar geçtikçe bunların nedenini biraz daha iyi kavrayacaktı.

Dilan yoldaş böylesi bir ortam ve çevrede ilkokulu Delice köyünde okudu. Köyde okuduğu sırada annesi, babası ve kardeşleri İmranlı'ya göç ettiler. O dedesi ve halasıyla birlikte köyde kaldı. Onlara yardımcı oldu. Yaşı küçük olmasına rağmen büyük sorumluluklar üstlendi. O hiçbir zaman halası, dedesi ve kardeşleri için küçük bir çocuk olmadı. O'nun bu durumu çevrede daha çok sevilmesine ve ciddiye alınmasına neden oldu. İlkokul bittikten sonra O da İmranlı'ya gitti. Orada ortaokulu okudu. Ortaokulu zorluk çekmeden bitirdi. Burada iyi bir arkadaş çevresi edindi. Gerek kardeşleri arasında olsun, gerekse arkadaş çevresi arasında olsun oldukça seviliyordu. Kıvrak zekası ile sorunlara çözümleyiciliği ve insani özellikleriyle sevilen ve aranan bir insandı.

Bütün zorluklara rağmen üstlendiği sorumlulukların bilincindeydi ve gereğini mutlaka yerine getirirdi. Girişken ve cesaretli kişiliği ile sürekli bir arayış içindeydi. Çevresindeki sahte ilişkiler O'nu oldukça rahatsız ediyordu. Her geçen gün bu ilişkilerin sahteliğini daha fazla görüyor, bu şekilde yaşanılamayacağını iyice kavrıyordu. Ve bunlara bulaşmamak için çaba harcıyordu. Bu sahte ilişkiler nasıl dönüştürülebilir, buna karşı ne yapmak gerekir konularında ise fazla bir çakış yolu bulamıyordu. İçinde bulunduğu çevrenin Koçgiri gibi gerek Türkiye ile sınır olan ve gerekse 1919'larda ayaklanan bir bölge olması, Türkleştirmenin TC tarafından çok yoğun uygulanmasına neden olmuştur. Türkleştirmede önemli bir mesafe de alınmıştır. Kürtlüğe, Kürt mücadelesine yabancı ve hatta yer yer düşman bir hale getirilmişti bölgenin insanı.

Ailesinin daha çok toprağa bağlı olması, geleneksel Kürt ailesini biraz dışa kapatma temelinde ele alması ve TC ile sıkı ilişkiden uzak bulunması Dilan yoldaşın kendisini asimilasyona karşı korumasını beraberinde getirdi. Ancak okul süreci Dilan yoldaş için tam bir asimilasyon dönemi oldu. Fakat O, bu asimilasyondan sınırlı da olsa kendini koruyabildi. TC'nin asimilasyon kurumlarından olan okullarda kendisine öğretilmeye ve verilmeye çalışılanları kuşkuyla karşıladı. Ancak bu modern anlamda bir yurtseverlik bilincine ulaşmasına yetmedi. Çevresi de bu anlamda kendisine fazla katkı sunmadı.

Aile çevresinin biraz demokrat olması ve 12 Eylül öncesi devrimci ilişkiler içinde olması, O'nu da devrimci olmaya itiyordu. Ancak devrimcilik konusunda fazla bir bilgisi yoktu. Var olan çelişkiler yumağının değiştirilmesi gerektiğini bildiği halde, bunun nasıl olacağını fazla bilmiyordu. Bu temelde arayışlarını sürdürdü.

1984-85 öğretim yılında girdiği sınavlarda Tokat Sağlık Meslek Lisesi'ni kazandı. Ve okula kaydını yaptı. Aile ortamından ilk kez kopuyordu. Okul ortamında bu Kürt kızı tamamen teslim alınarak Türkleştirilmeye çalışıldı. Okul yatılıydı ve yatılı okulların da Kürdistanlılar için ne anlama geldiği çok açıktı. Bu okulların amacı gencecik Kürt çocuklarını birer küçük kemalistler haline getirmektir. Bu okulda yaşadığı yoğun asimilasyon etkisini bir süre Dilan yoldaş üzerinde gösterdi. Ancak tatillerde ailesiyle birlikte olması ve kardeşleri ile yaptığı tartışmalar olumlu oldu. Kendisini iyi bir insan yapma adına kemalist okulların kendisine oynamak istediği oyunu çok açık bir şekilde gördü. Bunu boşa çıkarmak için kendi üzerinde yoğunlaştı. Gittikçe devrim ve sosyalizm kavramlarını daha iyi anladı ve düzene alet olmama konusunda kendisini kararlılaştırdı. Dilan yoldaş, artık okul sürecine daha da eleştirisel yaklaşmaya başladı. Birçok arkadaşını bu temelde kazandı. Kendi çapında bazı protesto biçimleri de geliştirdiler. 1988 yılında bu okulda hemşire olarak mezun oldu. Bu dönemde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle bağları gelişmeye başladı. Birçok şeyi daha doğru temelde yeni yeni kavramaya başladı.

1988 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu'nu kazandı. PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi O'nu fazlasıyla etkiliyordu. Kardeşleri arasında yurtseverlik daha da gelişmişti. Bazı doğru halkaları yakalamışlardı. Ve kendi çapında bazı faaliyetler yürütüyorlardı. Aile bireylerinin biraz birbirlerine bağlı olması bütün kardeşleri olumlu temelde etkilemişti.

Bu dönemden sonra okuldaki yurtsever öğrencilerle de ilişkilerini geliştiren Dilan yoldaş, hem bir hastanede çalışıyor, hem de okuyordu. Ayrıca hastanede çalışırken insanlara yardımcı olmaya çalışıyor ve herkese destek sunuyordu. TC gerçeğini hastanelerde daha iyi görüyordu. Devrimden ve devrimci olmaktan başka bir çıkışın olmadığı, böyle yaşamanın lanetli bir yaşam olduğu açıktı ve kendisini bu lanetli yaşamdan koparmak istiyordu.

Dilan yoldaşın yardımseverliği çevredeki halk arasında sevilmesine neden oldu. O da bunu ulusal kurtuluş mücadelesine aktarma temelinde kullanmaya çalışıyordu. Halk ile geliştirdiği iyi ilişkilerden sonuç çıkarmak için sürekli ulusal kurtuluş mücadelesinin haklılığı yönünde propaganda yapıyordu. Arkadaşlarını kazanmak ve mücadeleye yakınlaştırmak için gece gündüz çalışıyordu. Bundan sonuç da alıyordu.

Dilan yoldaş, kararlı, disiplinli ve resmiyete gelen bir kişiliğin ifadesiydi. Fedakarlığını, cesaretini ve sözüne bağlı oluşunu gösterdiği direnişçi pratiğinden de görmek mümkündür.

Üniversite sürecinde hem kendini pratik olarak geliştirdi, hem de öğrenci gençlik içerisinde faaliyet yürüttü. Artık bunu yeterli görmüyordu. Bu şekilde Kürdistan'ın kurtuluşuna fazla katkıda bulunamayacağını ve var olan enerjisini, birikimini mücadeleden daha fazla saklamaması gerektiğini düşündü. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin mutlaka kazanacağını ve bu yangını daha da gürleştirmek gerektiğini düşündü. Düşündü dağları özgürleştirenleri, Berivanları ve daha nicelerini. Bu dağların şahini olmak gerektiğini düşündü. Agit yoldaşın askeri olmak gerekirdi. Bütün bunları çevresiyle konuşuyor ve birçok arkadaşını da bu temelde katmak istiyordu.

Katılmadan kısa bir süre önce tanıdığı bir yoldaşı olan **Cafer DEMİREL** İstanbul'da şehit düştü. Cenazesi İstanbul'dan İmranlı'ya götürüldü. Dilan

yoldaş da bir grup arkadaşıyla birlikte cenazeye katılmak üzere İmranlı'ya gitti. O gece evleri basıldı. Kardeşleri ve arkadaşlarıyla birlikte gözaltına alındılar. Dilan yoldaşın kini daha da arttı. İşkencecilerin yüzlerine haykırdı, şehit yoldaşın ölümsüzlüğünü. İşkenceci cellatlar bilmiyorlardı ki, şehit düşen her yoldaşımızın anısına bağlılığın gereği olarak Kürdistan topraklarını kanlarımızla tekrar tekrar sulayacağımızı.

İşkenceci cellatlar baskılarla Dilan yoldaşı sindireceklerini, vazgeçireceklerini düşünüyorlardı. Devrimin Koçgiri'ye girişini engelleyeceğini düşünüyorlardı, oysa Dilan yoldaş intikam yemini etmişti. Dağlar gözünde tütüyordu. İşkencecilerle dağlarda hesaplaşmak istiyordu. Kürt halkına ve Kürdistan'a yapılanların hesabını fazlasıyla sormak istiyordu.

Kısa bir süre sonra gözaltından bırakıldılar. Dilan yoldaş hiç vakit kaybetmek istemiyordu. Hemen arkadaşlarına konuyu açtı. Artık böyle bir adımın atılması gerektiğini ve bunun bir görev olduğunu ortaya koydu. O'nun bu tavrı arkadaşları arasında olumlu karşılandı. Hemen hazırlıklara başladılar. Herkesin gözünde özgür dağlara ve yoldaşlara kavuşmanın sevinci okunuyordu. Ve 1992 Mayıs'ında bir grup arkadaşıyla birlikte Amed Eyaleti'ne gitti. Bu dönemde Amed Eyaleti düşmana oldukça güçlü darbeler vuruyordu. Düşman rahat hareket edemiyordu. Dilan yoldaş bu süreç içinde yer aldı. Amed Eyaleti gerilla faaliyetlerinde cesareti, kararlılığı ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği önem ile tanındı. Kendisini oldukça geliştirerek pratiğe hükmedebilecek bir hale getirdi.

Alandaki cephe faaliyetlerinde oldukça verimli çalışmalar yürüttü. Halka oldukça değer veriyordu. Mücadelenin halkımız için ve onunla birlikte olduğunun derin bilinci içerisindeydi. Kazanılmış Kürdistan halkının devrimimizin temeli olduğunu ve bu temelde Kürdistan halkını artık hiç kimsenin köleleştiremeyeceğini iyi biliyordu.

Amed'deki halkın yurtseverliği ve fedakarlığı onu derinden etkiledi. Koçgiri'nin de yurtseverleşmesi gerektiğini düşünüyordu. Koçgiri artık Kürdistan'ın bir parçası olmalıydı. Kendisinin de Amed'de savaşmakla Koçgiri'nin Kürdistanlaşmasına katkı sunacağını ve birliğin de bu temelde sağlanacağını biliyordu.

Koçgiri'den Amed'e Kürdistan'ın özgürleştirilmesi için akan bu yürekli komutan, 29 Ekim günü Ergani'de bir yoldaşıyla birlikte kontra güçlerinin pususuna düştü. Çıkan çatışmada yanındaki yoldaşı yaralı olarak kurtuldu. Dilan yoldaş son mermisine kadar direnerek ölümsüzleşti. O yaşamı boyunca boyun eğmedi, teslimiyeti kabul etmedi ve sonunda başı dik bir şekilde ölümsüzleşti.

Birbuçuk yıl süren gerilla yaşamında, düşmana zor anlar yaşatarak, Kürdistan'ın özgürleşeceğini ve Koçgiri'nin kesin Kürdistanlaşacağını gösterdi.

O'nu mücadelemizde sonsuza dek yaşatacağız. Bağımsız ve özgür Kürdistan, bütün şehitlerimize olduğu gibi Dilan yoldaşın da anısına vereceğimiz en iyi karşılık olacaktır. Bunu kesin başaracağımıza kararlılık sözü veriyoruz.

Cafer DEMİREL

Türkan ERDOĞAN

Türkmen DEMİREL

Siz Koçgiri'nin öncüleri olarak
bir çığır açtınız bu yolda
Açtığınız yolda
Koçgiri kızıllaşıyor
Ve şimdi düşmanla
hesaplaşma sırası bizde
Özgür Kürdistan
yolunda çağrınız
büyük yeminimiz olacaktır.

Biz burada
direniş diyarında.
Orada aranızda,
burada topraktayız.
Umut olduk ekildik:
Toprakta fırtına,
dağlarda isyan,
doğada hayatız.
Ne umut biter
kavgada
ne günde güneş.
Özgür ülke,
mutlu hayat için
bedel olduk bedel.
Güneşte rengimiz,
toprakta sevdamız
ve dağda
havamız var bizim.
Dalga dalga esen yel,
her bir yana götürür.
Çayımız hayat olur.
Hayat kızıl açar
toprağımızda.
Toprak
buram buram kokar.
Ruhumuz kavgada,
dağlarda
ve isyandadır sizinle.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Amed şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Kadri ORAL**
Kod adı: **Haki, Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Hani, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Haziran 1993, Muş-Kurtik dağı**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet KAYAALP**
Kod adı: **Rocivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Haziran 1993, Muş Kurtik dağı**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Rehber**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Hziran 199, Muş-Kurtik dağı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Salih ULU**
Kod adı: **Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Haziran 1993, Muş-Kurtik köyü (Manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Murat YANIK**
Kod adı: **Şehmus**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Haziran 1993, Kulp-Simetak mıntıkası, (saflara sızan ajanlarca şehit edildi, manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa BARAN**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Haziran 1993, Kulp-Simetak mıntıkası (saflara sızan ajanlar tarafından şehit edildi)**

❒ Adı, soyadı: **Murat YAZICI**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Sovan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Haziran 1993, Kulp-Simetak mıntıkası (saflara sızan ajanlarca şehit edildi)**

❒ Adı, soyadı: **Nurten ÖZDEMİR**
Kod adı: **Helin**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran, 1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Haziran 1993, Kulp-Simetak mıntıkası (saflara sızan ajanlarca şehit edildi)**

❒ Adı, soyadı: **Fatih BAŞKILIÇ**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Antep ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Ekim, Elazığ-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet ALAN**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Ekim 1992, Dicle**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Mayıs 1993, Silvan-Ferhande köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Mayıs 1993, Silvan-Ferhande köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Hebun**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Mayıs 1993, Silvan-Ferhande köyü**

❒ Adı, soyadı: **Vahap ORTAÇ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Ortaköy, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Eylül 1992, Lice**

❒ Adı, soyadı: **Murat UZUN**
Kod adı: **Zindan**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Zengik köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992 baharı**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Eylül 1992, Lice**

❒ Adı, soyadı: **Engin TANTEKİN**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Genç-Dere köyü (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı:**Fethullah BARUT**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Haziran 199, Muş-Kurtik dağı (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Bilal YILMAZ**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Haziran 1993, Muş-Kurtik dağı**

❒ Adı, soyadı: **Seyitxan FİDAN**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **5 Hziran 1993, Muş-Kurtik dağı**

❒ Adı, soyadı: **Kamuran ASLAN**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Lübnan-Beyrut, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-İlon mıntıka sı**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Han AZARAK**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993,**

Silvan-İlon mıntıkası

❒ Adı, soyadı: **Serhat MUHAMMED**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993 Silvan-İlon mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Hüsamettin TURGAY**
Kod adı: **Hezil**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-ilon mıntıkası (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Murat YAĞCI**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-İlon mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Fahri KIRAN**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-İlon mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **Serhat TURAN**
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-İlon mıntıkası (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Selim BASUT**
Kod adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Sason, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Haziran 1993, Silvan-İlon mıntıkası**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Sarı Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **21 Aralık 1992, Kızılağaç-Muş**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa MUHAMMED**
Kod adı: **Yahya**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **21 Aralık 199, Kızılağaç-Muş**

❒ Adı, soyadı: **Abbas BEYTEKİN**
Kod adı: **Ruhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **21 Aralık 1992, Kızılağaç-Muş**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Karaköy**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **21 Aralık 1992, Kızılağaç-Muş**

❒ Adı, soyadı: **Aziz ERDEM**
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **18 Nisan 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Suat MERT**
Kod adı: **Bilal**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Çavre köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **19 Ocak 1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **26 Mart 1993, Kulp-Dicle mıntıkasında.**

❒ Adı, soyadı: **Yılmaz ÇERKEZ**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **13 Mayıs 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **Mart 1993, Bismil**

❒ Adı, soyadı: **Sinan BATUR**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ağustos 1993, Bingöl-Genç (takım komutanı yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Medeni KURT**
Kod adı: **Azat**
Doğum yeri ve tarihi: **Levan-Bahçeli köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ağustos 1993, Bingöl-Genç**

❒ Adı, soyadı: **Meki AKAY**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp-Seyrantepe köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ağustos 19093, Genç**

❒ Adı, soyadı: **Faysal ÇAĞLAR**
Kod adı: **Cemşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ağustos 1993, Genç**

❒ Adı, soyadı: **İsmet AKDARLI**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **Mayıs 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Şaip MEŞE**
Kod adı: **Mereto**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **Haziran 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Eşref TOL**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Vahabi SÖNMEZ**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Hakkari , ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Melek ÖZLÛ**
Kod adı: **Melek**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Erhan ATLI**
Kod adı: **K. Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Abdülhadi OK**
Kod adı: **B. Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Hayrettin KARAGÖZ**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Alagöz, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Mümtaz DANIŞMAN**
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Bülent DOĞAN**
Kod adı: **Cotkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Çaylar, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Karaçoban-Moladarik**

❒ Adı, soyadı: **Deniz DEMİR**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **26 Haziran 1993, Genç-Kelaxsi**

❒ Adı, soyadı: **Turan TÜRK**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Haziran 1993, Genç -Zimak köyü (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mahfuz TANIŞ**
Kod adı: **Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Haziran 1993, Genç-Zimak köyü (çetelerle girilen çatışmada şehit düştü, (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Devrim**
Doğum yeri ve tarihi: **Hani, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Haziran 1993, Genç-Zimak köyü (çetelerle girilen çatışmada şehit düştü.**

❒ Adı, soyadı: **Abdülhamit PERİHAN**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Temmuz 1993, Lice-Sineh köyü (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Temmuz 1993, Lice-Sineh köyü**

❒ Adı, soyadı: **İzzet DEMİR**
Kod adı: **Şernas**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Temmuz 1993, Lice-Sineh köyü**

❒ Adı, soyadı: **Azat FİRİK**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **29 Mayıs 1993, Çermik-Hinarok dağı**

❒ Adı, soyadı: **Sabri DAYAN**
Kod adı: **Tufan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dicle, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Haziran 1993 Dicle-Kralkızı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Güleman, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Haziran 1993 Dicle-Kralkızı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Halil GÜVEN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Suruç, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Haziran 1993, Decle-Kralkızı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **İsmail YAŞ**
Kod adı: **Halil**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **İrfan SARI**
Kod adı: **Herbiji**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet SAAT**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Amet ALKAN**
Kod adı: **Adnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Cezmi BAKIR**
Kod adı: **Abdullah**
Doğum yeri ve tarihi: **Maden, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Abdurrahim ÖNER**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Ayhan DURDU**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet ÇELİK**
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Genç-Hanedan dağı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ali DENİZ**
Kod adı: **Pertavin**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Dolabaşı köyü, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Fuat METE**
Kod adı: **Sidar**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet BALLI**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Yılanlı köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Çetin ...**
Kod adı: **Tofan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Sedekna, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Bülent ...**
Kod adı: **Özgür**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Dolabaşı köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Faruk POLAT**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Kasım İLAN**
Kod adı: **Agır**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Ferzende ÖZMEN**

Kod adı: **Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Karaköy, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **... ...**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Reşat AYAŞ**
Kod adı: **Serçiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Bayram ORUKLU**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Malabaki, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi:**27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

❒ Adı, soyadı: **Seyit ÖZDEMİR**
Kod adı: **Bilurvan**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1993, Karlıova-Kızılağaç köyü**

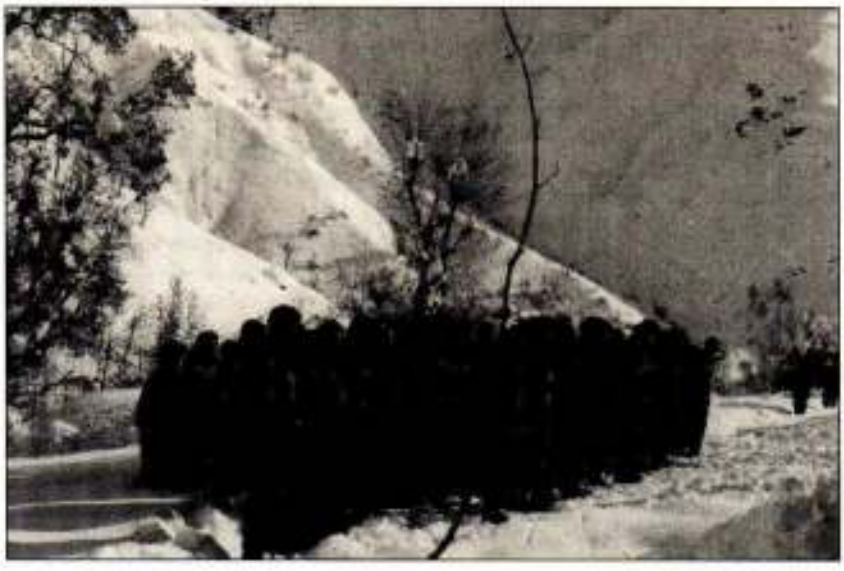
❒ Adı, soyadı: **Felemez GÜNEŞ**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Dadina köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Nazmi ASLAN**
Kod adı: **Cesim**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Mahmut ASLAN**
Kod adı: **Aslan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Mahmut VARLIK**
Kod adı: **Dilbirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis-Adilceva, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Servet ERGEN**
Kod adı: **Serçiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **İhsan KAPLAN**
Kod adı: **Ferdan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **25 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Ali Faruk DOĞAN**
Kod adı: **Özgür**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Temmuz 1993, Yedisu-Babaoğlu köyü.**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Hamo**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Bazur, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **31 Ocak 1993, Hınıs-Halilamuş köyü (Sudan geçerken şehit düştü, cephe çalışanıydı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Sadık ÇELTİK**
Kod adı: **Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **....**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Temmuz 1993, Patnos-Goma Nüri, (cephede çalışanıydı)**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Başur, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Temmuz 1993, Patnos-Goma**

❒ Adı, soyadı: **Hamdullah DOĞAN**
Kod adı: **Dilbirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **Ağustos 1993, Yedisu-Çerezler**

❒ Adı, soyadı: **Şemsettin MUHAMMED**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Tırbêsipi, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Ağustos 1993, Varto-Baskan**

❒ Adı, soyadı: **Besim ULU**
Kod adı: **Ayhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Temmuz 1993, Bulanık**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Temmuz 1993, Malazgirt-Mezsi köyü**

❒ Adı, soyadı: **Musa BALÖKEN**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Ağustos 1993, Bingöl**

❒ Adı, soyadı: **Sait ALPER**
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **DargeçitKılavuz köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet yeri ve tarihi: **27 Ağustos 1993, Bingöl**

❒ Adı, soyadı: **İlhami TAŞKIN**
Kod adı: **Sipan**
Doğum yeri ve tarihi: **Patnos, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Eylül 1993, Bingöl**

❒ Adı, soyadı: **Cemal ...**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Eylül 1993, Bingöl-Ferxan köyü**

❒ Adı, soyadı: **Hasan BİNGÖL**
Kod adı: **Azad**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Kerkerut köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Ağusos 1993, Bingöl**

❒ Adı, soyadı: **Kadir ARGAN**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro-Işık köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **10 Eylül 1993, Bingöl-Adaklı**

❒ Adı, soyadı: **Murat BULUT**
Kod adı: **Mesken**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Ağusos 1993, Bingöl**

❒ Adı, soyadı: **Nurettin AKBAŞ**
Kod adı: **Tirej**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **26 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **Kemal YILDIZ**
Kod adı: **Kadir**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **26 Mayıs 1993, Bingöl-Kurtuluş köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Ağustos 1993, Bingöl-Gılbà köyü.**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Sait ...**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Karayazı, 1953**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Ağustos 1993, Bingöl-Gılbà köyü**

❒ Adı, soyadı: **Veysi TEMEL**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Tutak, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **16 Eylül 1993, Bingöl-Elmalı köyü**

❒ Adı, soyadı: **İnayet TANRIVERDİ**
Kod adı: **Metin**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Eylül 1993, Bingöl-Genç**

❒ Adı, soyadı: **Servet BURTAKAL**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ekim 1993, Bingöl-Genç**

❒ Adı, soyadı: **İhsan TAYIPOĞLU**
Kod adı: **Arteş**
Doğum yeri ve tarihi: **HazroŞexa köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ekim 1993, Bingöl-Elmalı**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin NERGİZ**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **2 Ekim 1993, Bingöl-Elmalı**

❒ Adı, soyadı: **Sinan KARAGÖZ**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Ekim 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Ali DEMİR**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **BingölİkizgÖl köyü, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **21 Ekim 1993, Bingöl**

Dersim Eyaleti

Şeref Özgeç 182
Elif Çelik 183
Adile Şahin 184
İlhan Çiftçi 186
Murat Yiğit 190
Ahmet Dizin 191
ARGK'nin üç kahramanı 197
Şehit Ferhat Vadisi 199
Deniz Adlım 208
Abdullah Dönmez 209
Mustafa Çakmak 210
Şahin Atasoy 211
İbrahim Kılıç 212
Aziz Korban 215
İ. Halil Çiftçi 216
Künyeleri 219

Akan kanlarınız, dalgalanacak devrim bayrağının kızıllığı olacaktır!

Adı, soyadı: **Şeref ÖZGEÇ**
Kod adı: **Kato**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **29 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28.08.1992-Erzincan-Refahiye**

Kato yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği, kitle içinde yoğun bir etki yarattığı, katılım ve destek bulduğu ve özellikle aydın gençlik arasında yoğunca tartışmaların yapıldığı bir dönemde partiyle tanışır. Kendisi Türk solu içerisinde yer almaktadır. Ulusal ve sınıfsal gerçekliği araştırıp, inceleyip, anlamaya çalışmaktadır. Ama içinde bulunduğu hareketin ideoloji ve politikası kendisine gerçekçi gelmemekte ve bu hareketin sürdürdüğü mücadele biçimi, kendisinin vermek istediği mücadele biçiminden oldukça farklı ve uzak bulunmaktadır.

Bilimi tanıma ile birlikte kendisinde bastırılan ve yok edilmeye çalışılan yurt, yurtseverlik ve ulusal tarih bilinci, duyguları gittikçe şekillenip biçimlenmeye başlamaktadır. Kendi gerçekliğini farkettikçe ve bilince çıkardıkça içinde bulunduğu örgütün ideolojisi, verdiği mücadele arasındaki farkı yavaş yavaş farkeder ve giderek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, Kürdistan tarihine büyük bir merak ve ilgi duyar. Bulabildiği kaynakları araştırdıkça, öğrendikçe ve yurtsever arkadaşlarıyla konuştukça mücadeleyi ve kendi gerçekliğini tanır. Bununla birlikte yer aldığı örgütten ayrılır. Tamamen artık yurtsever gençlik içinde yer alır. Bu dönemde kendisini geliştirmeye, tanımaya çalışır. Öğrenme yol ve araçları kıt olmasına rağmen büyük bir çaba ve azim ile öğrenmeye koyulur. Halkını ve insanlığı kurtarma savaşına katılmaya doğru bilincinde bir şekilleniş boy vermeye başlar.

Ulusal bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini bütün yönleriyle kavrama ve bilince çıkarma çabasındadır. Parti öncülüğünde yürütülen kurtuluş savaşının anlamını, önemini ve gerekliliğini bilir ve anlar. Sorunların bilincine varan Kürdistanlı bir genç olarak kendisine düşen görevin sorumluluğuyla hareket eder ve 29 Mayıs 1992'de Elazığ'dan Dersim'e giderek saflarda yerini alır.

Saflara katıldıktan sonra bir ay kadar eğitim görür. Partiyi birçok yönleriyle ilk defa burada tanır ve yürekten partiye, verilen mücadeleye bağlanır. Özgür yaşamın yaratılmaya çalışıldığı bu ortamda özlü çabalarıyla, büyük bir azim ve coşku ile yaşama katılır.

Kato yoldaş, uyumlu, azimli, yoldaşlarına içten bağlı bir arkadaştı. Eğitim süresince kendisini geliştirmek için büyük gayret sarfeder. Bu çabaları ve azmiyle kısa sürede gelişme kaydeder. Yoldaşları arasında kendisini sevdirip, kabul ettirir.

İddia ve kararlılığını sonuna kadar götürecek bir inanç ve azme sahiptir. Bu azmini büyük bir coşku ile sergileyebilen bir yoldaşımızdır. Yoldaşlarına her zaman yardımcı olmaya çalışan, özlü, hiçbir zaman moralini bozmayan direngen bir kişiliğe sahiptir.

Eğitim devresinden sonra Dersim Eyaleti 1. Konferansı'na katılma şansını elde eder. Burada da gerek eğitimde, gerekse yaşamda özveriliğini ve fedakarlığını devam ettirir.

Konferanstan sonra eyalet bünyesinde yapılan düzenleme sonucu önce Ovacık bölgesine, oradan da açılım ve keşif yapmak üzere 4 kişilik bir birim olarak Erzincan-Refahiye alanına giderler. Alanı belli bir düzeyde keşif ettikten sonra, ellerine geçen bir fırsatı değerlendirmek amacıyla düşman güçlerine pusu atarlar. Pusuda iki araç tamamen imha edilirken, çok sayıda düşman askeri öldürülür. Fakat eylem sonrası düşmanla girdikleri çatışmada en son kurşunlarına kadar kahramanca savaşarak bir direniş destanı yarattır.

Sizler! **Kato (Şeref ÖZGEÇ), Sait (Osman KAYAR), Haki (Fikri ÖBEK), Hasan** yoldaşlar! Bir alanı açmak, tanımak ve hazırlamak için şehit düştünüz.

Devrime en verimli olacağınız bir dönemde şahadete ulaştınız.

Bizler kanlarınızla açılan bu vatan parçamızda mücadele bayrağımızı dalgalandırmak için sonuna dek savaşacağız. Akan kanlarınız dalgalanacak devrim bayrağının kızıllığı olacaktır.

Kato yoldaşı, direngen, olgun ve katılımcı özelliğiyle kendimize örnek alarak her zaman mücadelemizde yaşatacağız. Ve O'na layık olmaya çalışacağız!

KUTSAL ÜLKE TOPRAKLARINA EMANET EDİLEN BİR MİLİTAN!

Adı, soyadı: **Elif ÇELİK**
Kod adı: **Zekiye**
Doğum yeri ve tarihi: **Güleç köyü-Dersim, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Eylül 1992, Erzincan-Kemah**

Zekiye yoldaş, Dersim'in merkez köylerinden olan Güleç (Dere Hayg)'te yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yurtsever ve yoksul olmasından dolayı ailesi Zekiye yoldaşı, henüz küçük yaşlardan itibaren çalışmasına, aile bütçesine katkı sunmasına zorlar. Partimizin Dersim Eyaleti'ndeki mücadelesi grup çalışmalarına kadar uzanır. Gerillanın da düşmanla sıcak mücadelesi sürmektedir. Bu ortamda büyüyen Zekiye yoldaşın düşmana büyük bir kin ve öfkesi gelişir. Zekiye yoldaş, dost-düşman kavramlarında netleşerek parti mücadelemizden yana tavır koyar. Zaten ailesi gerilla birliklerinin çeşitli görevlerini de yapmaktadır. Bu durum, Zekiye yoldaşın mücadelede yer alıp görev üslenme isteğini doğurur. Öyle ki, henüz 14-15 yaşlarındayken gerilla birliklerinin üstlenme alanlarına kadar giderek onların yaşam ve ilişki tarzlarına ortak olur. Gerillanın yaşamını görmesi Zekiye yoldaşın gerillaya, gerillanın yürüttüğü mücadeleye bir bütünen bağlanmasını sağlar. Artık O'nun en büyük hayali gerilla olmak, elinde silahıyla düşmana karşı savaşmaktır. Bu düşünceler doğrultusunda henüz 16 yaşlarındayken birlikte karar verdiği bir yoldaşıyla en yakın gerilla birimiyle ilişki kurar ve mücadele saflarına katılır. Uzun bir eğitim dönemiyle kış sürecinde belli bir yetkinleşme ve gelişmeyi sağlar.

Zekiye yoldaş mücadele için taşıdığı coşku ve umutla kısa sürede yaşamda yoldaşlarıyla kaynaşmayı başarır. Verilen eğitimi kavrayarak kendini güçlü kılar, kişilik dönüşümünü sağlar. Yaşamın her sahasında katılım ve uyumu canlı bir tarzda gerçekleştirir. Görevlerin üzerine büyük bir cesaret ve azimle yürüme özelliğine sahiptir. Aldığı görevi kusursuz olarak yapmak için sonuna kadar çabalar. Nitekim Dersim Eyaleti 1. Konferansı'na katılma fırsatını bularak yoğun çabalarını burada da sergiler.

Konferans sonrası yapılan bir düzenlemeyle Kemah alanına gönderilir. Bu alan mücadelemizin yeni yeni geliştiği ve kitle tabanı bulduğu bir alan olması itibariyle önemli bir alandır. Bu anlamda Zekiye yoldaşı birçok görev ve sorumluluk beklemekteydi. Zekiye yoldaş, eyalet düzeyindeki düzenleme sonucu Zilan yoldaş daha dahil partimizin yarattığı yeni Kürt kadınının mücadeledeki rolünün temsilini yapmak için bu alana bir grup yoldaşla birlikte yönelir. Böylesi bir görev ve sorumluluk anlayışıyla ülkemizin bu alanına yönelen Zekiye yoldaş, son derece umutlu ve kararlıydı. Alanda kısa bir süre faaliyet yürüttükten sonra Zekiye yoldaş düşmanın kurduğu bir pusuya grubuyla beraber düşer. Kıyasıya bir çatışma başlar. Çatışma bütün şiddetiyle devam ederken Zekiye yoldaşın cephanesi biter ve şahadete ulaşır. Bu genç yoldaşımızın kahramanca direnişi ve şahadeti yöre halkını derinden etkiler. Olayı öğrenen ailesi ise hemen cenazesine sahip çıkarak, cephe bayrağına sarılı olarak köyüne götürür. Vahşi düşmanın bütün baskılarına rağmen sürdürülen bu direniş, aynı zamanda büyük bir kitlenin de kenetlenmesini sağlar. Ailesi ise kutsal ülke toprakları için verilen mücadelede şehit düşen evladını saygıyla andığını ve gurur duyduğunu düşmanın çirkin vahşetine karşı haykırır.

Zekiye yoldaşın şahadeti, şehit yoldaşlarımızın yarattığı yüce değerlerin daha da büyümesine hizmet etmiş, aynı zamanda ülkenin bağımsızlığı için ileriye doğru atılan kutsal bir adım olmuştur. Zekiye yoldaşın anısını mücadeleyi yükselterek ve devrimin zaferini yaratarak kutsallaştıracağız.

BİR DİRENİŞ DESTANINI YARATTI

Adı, soyadı: **Adile ŞAHİN**
Kod adı: **Rojda, Zilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik-Urfa, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **29 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Eylül 1992, Kemah-Erzincan**

Adile ŞAHİN (Rojda, Zilan) yoldaş, 1972 yılında Urfa'nın Birecik kazasında dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Birecik'te ailesinin yanında tamamladı. Ailesi yurtsever olduğundan, ülke ve halk gerçeğine yabancı değildi. Yurtsever düşüncelerle büyüdü. Ailesinin yanısıra akraba çevrelerinin de yurtsever olması, erkenden devrimci düşüncelerle tanışmasına neden oldu. Ülkede gelişen gerilla savaşının üzerinde yarattığı etki fazlaydı. 1990 yılından itibaren gelişen serîhildanlar, O'nda güçlü bir umut yeşertmişti. Kendi davası için ayağa kalkan bir halkı artık durdurmak mümkün değildi; bunu kavrıyor, buna inanıyordu. Gerillaların yapılan cenaze törenleri O'nda etki yaratıyordu. İçten içe gerilla olmanın güzelliklerini tatmak istiyordu. Gerilla savaşının ülkeyi kurtarmak, özgürlüğü sağlamak olduğuna inanıyordu. Gerilla yaşamı bir sevdaydı, bu sevda O'nun yüreğini sarmıştı.

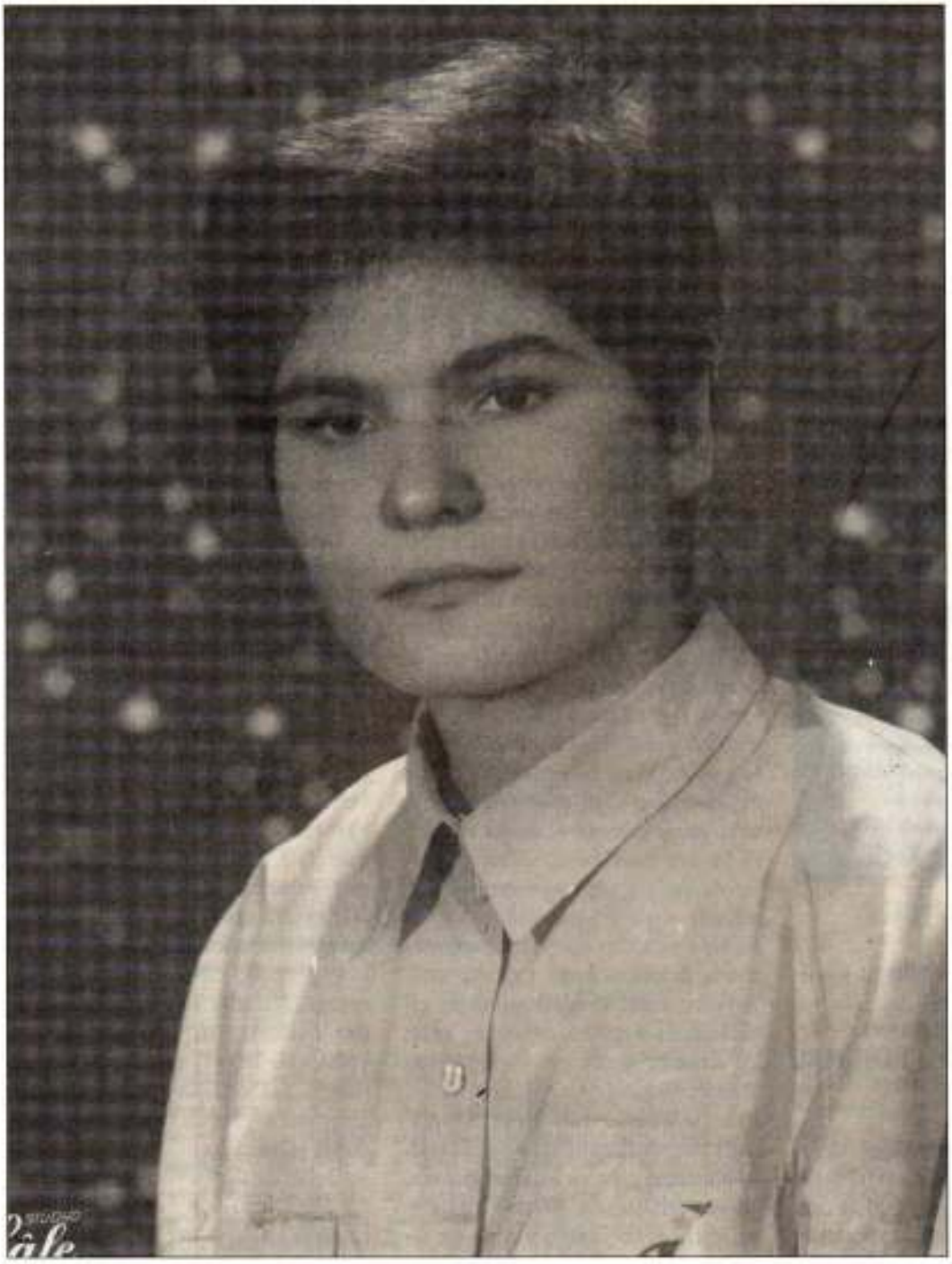
Çok sevdiği abisinin hastanede ilgisizlikten dolayı vefatı, O'nda Türk sömürgeci rejimine karşı nefretinin pekişmesine daha çok neden oldu. Adile yoldaş daha sonraki yaşam sürecinde tıp profesörü olmayı hedefler. Bu temelde ilkin kazanmış olduğu veteriner fakültesine gitmeyi uygun görür. Elazığ'da öğrenimini sürdürürken, Kürdistan gerçeğini, gerillanın amaç ve hedeflerini, Türk sömürgeciliğinin tarihsel konumunu araştırır, inceler ve önemli bir sonuca ulaşır. Meseleleri kavradıkça bireysel kurtuluşun, halkın çıkarı açısından bir yarar sağlamayacağına, bireysel kurtuluşun bile yaşanan koşullarda mümkün olamayacağına iyice inanır ve gerillaya katılmaya karar verir. Elazığ Veteriner Fakültesi'ndeki öğrenimini bırakarak 29 Mayıs 1992 tarihinde gerilla saflarına katılır.

Adile yoldaş halkçı özelliklere sahip olan bir militandı. Girdiği her ortama ayak uydurmasını bilir, olgun ve çalışkan özellikleriyle sevilip sayılırdı. Her yaz tatilini köyde geçirmeyi bir gelenek haline getirmişti. Bu nedenle dağları, köyleri, oralarda zorluklar içinde şekillenen yaşamı severdi. Köylülerle birlikte tarlalara gider, çalışırdı. Bostanlardan çıkmazdı. Sabahın erken saatlerinden başlayarak köy yaşamına bütün coşkusuyla katılırdı. Sırasıyla her gün bir aileye yardım etmek amacıyla çalışırdı. Çok genç olmasına rağmen, sade ve olgun bir kişiliğe sahipti. Her insanın söylediklerini dinler, değerlendirir, sonuç çıkarırdı.

Emeğin değerini bilirdi. Yersiz masraflara, emeğin hoyratça kullanılmasına karşıydı. Başkalarının malını kötü kullananlara karşı da anında tavır koyardı. Halkın yaşamıyla iç içe olduğunda, yaşamın zorluklarını, insanların çektiği çileleri bilirdi. Her ne kadar ekonomik durumu iyi olan bir aile ortamında büyümüşse de, bu açıdan herhangi bir zorluk çekmemiş olsa da, özünde eme0e güçlü bir de0er verme duygusu vardı, halkın çektileri acıları yüreğinde duyardı. Sömürgeciliğin yoksullukluar içinde boğduğu yaşamı asla kabul etmezdi. Ve Kürdistan'da yaşayan, yurtsever özelliklerle büyüyen biri olduğundan bu yaşamın canlı bir tanığıydı. Dolayısıyla insanın yarattığı her değere büyük önem vermeyi yaşamının bir ilkesi haline getirmişti.

Adile yoldaş gerilla saflarına katıldıktan sonra, gerillanın kurduğu eğitim kamplarında bir dönem eğitim görür. ARGK'nin genç bir neferi olarak askeri taktikleri ve savaşın stratejisini öğrenir. Burada yoldaşlık ilişkilerinin yüceliğini görür. Çekilen zorluklara rağmen sarsılmayan inanca tanık olur ve böylece şehitler adına yemin ederek davanın sorunlarına daha sıkı sarılır.

Eğitim sürecinden sonra Erzincan-Kemah hattında gerilla faaliyetlerine katılır. Köy köy, ev ev dolaşarak toplantılar gerçekleştirir, ulusal bilinci taşırmaya çalışır. Eğitim çalışmalarını düzenler. Gerilla mücadelesi içindeki yaşamı kısa sürer, ama soylu olur. Alanda geliştirilen birçok gerilla eylemine katılır. Nitekim şehit düşmeden birkaç gün önce de Erzincan-Sivas Karayolu'nu trafiğe kapatan gerillalarla birliktedir. Bir süre propaganda yaptıktan sonra arabaların geçişine izin verirler. Daha sonra beraberindeki grupla birlikte Erzincan-Sivas Karayolları Bakımevi'ni yakma eylemine katılır. Bu eylemde bekçiyi rehin alır, silahına el koyar.

Eylem tamamlandıktan sonra bekçiyi bırakarak, *"Bizim sorunumuz Türk sömürgeciliğinin ülkemizdeki varlığına son vermektir, dürüst olan emekçiler eylemlerimiz karşısında korkuya kapılmasınlar"* der. Buradan ayrıldıktan sonra yol güzergahlarında bulunan bir köydeki okulu yakarlar ve tüm köy halkını toplayarak propaganda yaparlar.

Bu olayların hemen ardından başka bir alana doğru yol alırlarken, 17 Eylül 1992 tarihinde Kemah kazasının Koçgiri mevkiinde, daha önce yapılan bir ihbar sonucu, grup, düşman güçlerinin kurduğu pusuya düşer. Çatışmada 3 gerilla yaralanır. **Elif** ve Adile yoldaşlar düşmana karşı savaşacaklarını, grubun ve yaralıların kurtarılması için düşmanın tüm dikkatlerini üzerlerine çekeceklerini belirtirler. Diğer yoldaşları buna karşı çıkarsa da her iki yoldaş kararlarında diretir. Adile ve Elif yoldaşlar çatışmaya bütün şiddetiyle devam eder. Gruptakiler yaralıları kurtarır, ancak Elif ile Adile yoldaşlar dört bir taraftan düşmanın çemberi içine düşerler. Her iki yoldaşın grupla bağları tamamen kesilir. Çatışma 18 Eylül gününe sarkar. 1000 civarında çapulcu düşman askeri, helikopter ve uçak saldırılarıyla iki kahraman direnişçiyi teslim alamaz. 18 Eylül'ün akşamına doğru iki direnişçi militan, düşmanın havadan yaptığı saldırıya karşı da kararlıca savaşır. İlkin Adile ŞAHİN yoldaş ve ardından Elif POYRAZ yoldaş, onurlu bir direnişle şehitler kervanına katılır.

İki kahraman militanın cesedi düşmanın eline geçer. Düşman güçleri, iki gün boyunca kendilerine karşı yiğitçe savaşan bu iki kahramanın kadın olduğunu görünce adeta çılgınlaşır ve kudurganlıkla yüzlerce mermiyi cesetlere boşaltırlar. Ve ardından cesetleri ilçeye yakın olan bir alana götürerek kuytu bir yere atarlar.

Evet, iki yiğit Kürt kızı omuz omuza vererek, davalarına olan inançlarıyla düşmana karşı savaştılar ve yaralı yoldaşlarını kurtardılar. Yoldaşlığın ve bağlılığın en anlamlı pratiklerini sergileyerek şehitler kervanına katıldılar. Sizler, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin sembolleri olarak hep yaşayacaksınız!

Partimizin yiğit bir neferini, ARGK'nin değerli bir komutanını şehit verdik

Adı, soyadı: **İlhan ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Delil-Ayhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Sükyan köyü-Solhan-Bingöl, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1992, Arıcak-Elazığ**

Yaşamak, savaşmanın diğer adıdır. Parti Önderliğimizin de sürekli olarak vurguladığı bu husus, genelde tüm dünya ezilen halkları açısından nasıl ki yaşamsal bir öneme haizse, Kürdistan halkı gibi karanlıklardan aydınlığa uzanan bir yola gönül vermiş bir halk için taşıdığı önem ise kat be kat ve daha fazladır. Ulusal değerlerine henüz yeni sahiplenmeye başlayan, toplumsal hastalıklara ve sömürgeciliğe karşı mücadeleyi kendisine esas alan Kürdistan halkının, zafere ulaşmasının biricik yolu da elbette ki, savaşmakla mümkün olacaktır.

Bunun içindir ki, "Savaşmak yaşamanın bir gerekçesi, özgürlüğe ulaşmanın tek yoludur." Bu nedenledir ki, savaşa dört elle sarılmak yaşamsal bir zorunluluk olmak durumundadır bizim için.

İşte bu savaşın nüvelerini Kürdistan'ın dört bir yanına serpiştirerek, mücadelemizin dallanıp-budaklanmasına vesile olan ve gelişmeleri süreklileştiren, somut çabalarla halkımızı, adım adım zafere yaklaştıran partimiz PKK'nin bizler için taşıdığı hayati önemi, daha derinliğine kavramak zorunluluğuyla karşı karşıya geliyoruz. Yine bu vesileyle Kürdistan halkının bağrından çıkan, bu vatanın en güzide evlatları olan parti militanlarını, manevi komutanlarımız olan şehitlerimizi, bir kez daha burada şükran duygularıyla ve saygıyla anıyoruz. Onlar ki, ölümde yaşamı yaratanlar; onlar ki hiçbir tereddüte girmeden kanlarını damla damla akıtarak toprağa katık yapanlar; onlar ki çorak toprakları çiçeklendiren özgürlük tohumları; onlar ki, umudumuz, biricik varlıklarımız olan devrimimizin canlı abideleri... Evet, şehitlerimizdir onlar. Kürdistan'ı suçlular topluluğundan kurtarmanın engin çaba ve fedakarlığını sergileyen şehitlerimiz, ölümsüzlüğe ulaşırlarken, geride koskoca şanlı bir direniş mirasını bizlere bırakarak, acıyı bal eyliyorlar. Direnişi zaferle taçlandıracak olan partiye, halka ve can yoldaşlarına, gözlerinde ışıl-ışıl yanan zafer parıltılarıyla gülümseyerek, her an bizlerle yaşıyorlar. Fiziki olarak aramızda olmamaları bir nebze de olsa yüreğimizi dağlıyorsa da; mücadele azmimizi keskinleştiren, düşmana karşı kinimizi bileyen bir güç oluyorlar aynı zamanda. Her birisi kahramanlıklarıyla destan yaratacak değerde olan bu yoldaşları anlatmak çok zor... Onları kelimelerle ifade edip, sayfalara sığdırmak da bu yönlü mümkün olmuyor. Onlar için hissettiklerimiz yüreğimizin derinliğine işlemesine rağmen biz bu duygularımızı dile getirmede yetersiz kalıyoruz!

Her birisi bir cihan parçası olan bu yoldaşları ancak kısa cümleciklerle ifade edebiliyoruz. O da; bağlılık, dirayet, özveri, azim, inanç ve en önemlisi de, "yaşamı, uğruna ölecek kadar sevme"!

İşte bu değerli yoldaşlardan birisi de "Delil" yoldaştır. **Delil (İlhan ÇİFTÇİ)** yoldaş da mücadeleye gönül veren, özgür yaşamı kucaklayabilme uğruna, kısa ama onurlu mücadele pratiğiyle, partiye layık olmasını bilmiş, şahadetiyle de gönüllerimizde taht kurmuştur. Yaşamının her kesiti kavgayla ve mücadele etmekle dopdolu geçmiş. O, yaşamı boyunca hiçbir zaman köleci bir yaşamı kabullenmemiş, her şeyle, hatta kendisiyle bile yaman bir kavgaya tutuşmuştu. Biz burada, sadece O'nun doludizgin geçen yaşamını kısaca özetlemeye çalışmakla yetineceğiz.

Delil yoldaş, 1966 yılında Bingöl'ün Solhan ilçesine bağlı Sükyan köyünde dünyaya geldi. Ailesi yoksul ama yurtsever özelliklere sahip bir ailedir. Daha çocukluk çağlarında iken, zorlu yaşam koşulları ile karşıkarşıya gelmesi, onun minicik yüreğini isyan duygularıyla dopdolu kılmıştı. O, her çocuk gibi yaşayamaz çocukluğunu... Ailevi sorunlar yüzünden köyden ayrılıp Diyarbakır'a yerleşmek zorunda kaldıklarında maddi durumlarının kötü olmasından ötürü Delil yoldaş, daha küçük yaşlardayken çalışmaya ve ev ekonomisine katkı sunmaya başlar. Henüz yaşıtları dışarda oyun oynarken, O sadece uzaktan seyretmekle yetinir ve içerisinde bulundukları du-

ruma anlam biçmeye çalışırdı.

İşte O'nun, erken yaşta yaşama atılması, O'na yaşıtlarından daha ileri bir düzeyde olgunluk kazandırarak sorumluluk duygusuyla yoğrulan bir kişilik yapısına ulaşmasına önayak olmuştu. O, bir taraftan "küçük bir emekçi" misali çalışıyor, diğer taraftan da okula devam ediyordu. Pekçok olumlu özelliğe sahip bulunması, O'nu, okulda öğretmenlerinin takdirini kazanan bir öğrenci, iş yerinde de ustalarının övgü ile sözettikleri bir çırak durumuna getirmişti. Babasını da küçük yaşta kaybetmesinin ardından, yaşam O'nun için ağır bir yük haline gelmiş; deyim yerindeyse tıpkı "küçük dev adam" misali ağır aile sorumluluğunu yüklenmek zorunda kalmıştı.

Delil yoldaş henüz lise yıllarındayken, devrimci düşünceyle tanışmıştı. O'nu devrime sempati duymaya iten en büyük etkenlerin başında, ezilmişlik, horlanmışlık ve zulme karşı mücadele etme tutkusuydu. Kuşkusuz, O devrimci yaşama ilk adımı ustasının getirdiği kitapları okuyarak atmış,

marksist-leninist öğretinin somut ifadesi olan PKK'yi tanıdıktan sonra da kendisini bilinçlendirerek adımlarını sıklaştırmıştı. O'ndaki düzene karşı varolan bireysel tepkinin yerini, artık bilinçli geliştirilen örgütlü tavırlar almıştı. Kısa zaman biriminde çıkardığı en önemli sonuç o zaman şuydu: "Aşağılanmak, horlanmak, ezilmek yalnız bize özgü değil! Kürdistan halkı da bize dayatılan ve kader diye benimsetilen köleliğe mahkum edilmiş. O halde bireysel öfkeyi, örgütlü bir güce dönüştürmek için herkesi bilinçlendirmek gerekiyor. Ancak bu şekilde Kürdistan'ı zalim sömürgeciliğin gazabından kurtarabiliriz..." Evet, bu bilinç, kararlılık ve sağduyu ile aktif mücadele yaşamına ilk adımlarını atarken derin bir heyecan duymuştu can yoldaşımız. 1980 sonrası döneme tekabül eden bu süreçte Delil yoldaş, engin sorumluluk duygusunu, bitmez tükenmez enerjisiyle bütünleştirerek, öğrenci-gençlik faaliyetlerinin aktif bir çalışanı durumuna geldi. Henüz lise ikinci sınıfta iken, yine ekonomik ve ailevi sorunlardan ötürü Diyarbakır'dan ayrılıp, İzmit'e yerleşmek zorunda kaldılar. Fakat bu zorunlu ayrılık; düşüncesinden hiçbir zaman ödün verdirtmedi O'na. Bilakis çabalarını daha da yoğunlaştırarak, kendisini, çevresini geliştirme ve bilinçlendirmekle sorumlu kılmasını bildi. Kısacası Kürdistan'dan kopuş; düşünsel ve pratik alanda O'na ayrılığın dışında hiçbir şey kaybettirmemişti.

Delil yoldaş, 1985 yılında Marmara Üniversitesi Basın-Yayın Yüksekokulu'na giriş yaptı. Yoldaşımız İstanbul'da okuduğu dönemde öğrenci yurdunun işgali, üniversitenin işgali vb. daha pekçok öğrenci eylemliliklerinde başı çekenlerden birisi oldu. 1988 yılında aynı okulun üçüncü sınıfında okurken, Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne yatay geçiş yaparak, buraya devam etti. Bu dönemde muhtelif defalarda da gözaltına alındı. Delil yoldaş, daha bu sürece kadar okuma aşkıyla dopdolu iken, düşmanla direkt olarak karşı-karşıya gelmesi, O'nun TC'nin bilime hizmet etmeyen bu gerici kurumlarından bağlarını koparmasına vesile oldu. Zaten bu sürece kadar sürekli olarak PKK saflarına aktif olarak katılma talebini partiye iletiyor; ancak bu talebi okul içerisinde daha faydalı olacağı belirtilerek geri çevriliyordu. 1988 ortalarına kadar gerek üniversite çevresinde, gerekse de kitle içi faaliyetlerindeki disiplinli çalışması O'nu, partiye daha da yakınlaştırmıştı. O'ndaki ataklık ve alçakgönüllülük sadece ve sadece partiye ve halka olan bağlılığının içten bir yansımasıydı... İşte, O'nu, herkes tarafından sevilip sayılan bir konuma getiren sebepleri, bu olumlu özelliklerde aramak yerinde olacaktır.

Delil yoldaşın coşkulu, içi içine sığmayan ve hizmet aşkıyla yanıp tutuşan bir yapısı vardı. Bu yapısıyla, partinin dikkatini de çekmeyi başarmıştı. Kısa bir süre sonra, en nihayetinde partiye ilettiği talebi de kabul edilmiş, Akademi'ye gidecek olanlar listesine girmeye hak kazanmıştı. Kendisine bu sevinçli haber iletildiğinde, bu O'nda büyük bir heyecan kasırgası yaratarak, renkli gözlerini sevinç gözyaşlarıyla doldurmuştu. O an, O'nun için unutulmayacak bir andı. Zira Delil yoldaş, 1988'den 89 ortalarına kadar Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi bir eğitimden geçme gibi tarihi bir fırsatı yakalamıştı. Bu nedenle O, kendisini ideolojik-politik yönden yetkinleştirmek için, bu süreci en iyi bir şekilde değerlendirme azmindeydi. Düşünce yapısındaki özlülük, bu sahada kendisine verilen marksist-leninist ideolojik eğitimi kendi kişiliğinde somutlaştırmasında etkili olmuş; pratik yaşamıyla da bunun doğruluğunu kanıtlayabilmişti. Dolayısıyla kısa bir zaman biriminde büyük oranda eksikliklerinden arınarak militan ölçüleri yakalayabilmişti.

Akademi sahasında da canlılığı, içtenliği ve çalışma hırsıyla daima adından söz ettirirdi. O, yoldaşlarına karşı yakın ilgisi ve parti değerlerine sahip çıkmadaki kararlılığıyla gittiği her ortamda adapte olmada zorlanmadığı gibi kendisini bir çekim merkezi durumuna getirmesini de bilirdi. Hayat doluydu, her an yüzünden eksilmeyen tebessümüyle insana yaşama sevinci verirdi. Çok yönlülüğü, yardımseverliği ve insana biçtiği paha biçilmez değer, erdemliliğin bir bileşkesi olarak en güzel O'nun pratiğinde yansımasını buluyordu.

Delil yoldaş, 1989 yılının ortalarında bu şevk ve kararlılıkla, artık pratik sahaya yönelmeye hazırdı. O, görevleri daima kutsal bilir, bu yönlü görev sahası belirtme gereğini bile duymazdı. Bu açıdan Çukurova bölgesi örgütleme çalışmalarına gönderildiğinde; sıcak savaş sahasına gitme yönünde içinde derin bir özlem ve tutku bulunmasına rağmen, itirazsız kendi görev alanına giderek çalışmalara başladı.

Çukurova'ya gelişinin hemen akabinde parti adına çalışma yürüten bir unsurun yer göstermesi sonucu tutuklanarak, düşmana esir düştü. Delil yoldaşın bir yıllık kısa zindan pratiği, onurlu ve direnişle örülü bir pratiktir. O, düşmanın zalimce işkencelerine karşı direnme sini bilmiş, düşmana zerre kadar taviz vermemiştir. Bu seferki başkaldırısı bilinçliydi; böylelikle düşmana burada boyun eğmemiş, dostun da, düşmanın da -dirayetli tutumundan ötürü- taktirini kazanan bir yoldaş olmuştu. Gerek zindan bünyesinde yaşanan sınıfdışı anlayışlara karşı, gerekse de düşmana karşı olan direnme savaşında hep ön saflarda savaştı. Bir yıldan sonra noktaladığı zindan yaşamı O'na çok şey öğretmiş ve daha da güçlenmesine neden olmuştu.

Zindandan çıkar çıkmaz zaman geçirmeden yeniden cephe faaliyetlerinde çalışmaya başladı.

Delil yoldaş, İstanbul başta olmak üzere TC'nin metropol kentlerinde üst düzeyde sorumluluklar üstlendi. Yoldaşımız örgütçü, yaratıcı ve değere değer katan özellikleriyle partinin kendisine atfettiği görevleri layıkıyla yerine getirerek örnek ve kalıcı bir pratiğin sahibi oldu.

O'ndaki politik öngörü ve düşünme kabiliyeti, muhtelif defalarda düşmanın alana yönelik operasyonlarını sonuçsuz bırakmıştır. O, şehir yaşamına dayatılan her türlü yozluğa karşı, yaman bir savaşçı olarak kendisini, düşmana prim verebilecek davranış ve tutumlara asla kaptırmamış; hem kendini, hem de değerleri korumasını bilmiştir. Kendisinin bu dönemde eksiklik olarak dile getirdiği belirgin özelliklerinden birisi tezcanlılığıydı. Bu yönünü sürekli eleştirir, kendisini eğitme ve yenileme yönündeki yoğun çabasıyla her konuda da yetkinleştirmeye çalışırdı.

O, iyi bir örgütçü olmanın yanısıra, iyi bir eylemciydi de. Metropol faaliyetlerinde bulunduğu süre içerisinde yüzlerce kişiyi saflara katarak, onlarca eyleme de damgasını vurmuştu.

1992 yılı Haziran ayı, Delil yoldaşın yaşamında yeni bir dönüm noktasını teşkil etmesi açısından oldukça önemli ve tarihi bir gün olma özelliği taşımaktadır. Yaklaşık 1,5 yılı aşkın bir sürenin ardından başarıyla yürüttüğü cephe faaliyetlerini noktalamış, artık derin bir tutkuyla sevdalandığı kutsal ülke topraklarına ayak basmıştır. Yaşamında özel bir öneme sahip olan Amed'e ayak bastığı gün, özgürlük vaadeden heybetli dağlara baktığında tarif edilemez duygularla dolup taşmıştı. O, Kürdistan'ı daima bir sevgiliye benzetirdi; çok sevilmesi, incitilmemesi ve uğrunda ölünmesi gereken bir sevgiliydi Kürdistan... Kürdistan'ı tasvir ettiğinde şairane bir dille anlatmaya koyulur; bütün doğa güzelliklerini anlatırken ilikle-rine kadar Kürdistan'ı yaşardı. O'na göre; ülkemiz, "zalimin pençesinden

kurtarılması gereken bir yer", özgürlük mücadelesi de "hırçın bir tay"dı. "Biz bu deli ve hırçın tayın yelelerine tutunmayı başardık" derken, yaptığı benzetmeyi en ince ayrıntılarına varıncaya dek anlatırken, gözleri alev-alev olurdu. Yine, "hoyratça çiğnenen bu topraklar üzerinde biriken kinin, ancak kanla temizlenebileceğini" vurgularken de, yeri geldiğinde seveseve ölümü kucaklamanın gerekliliğini ifade etmeye çalışırdı.

Evet can yoldaş! Sen çok sevdiğin yoldaşlarına; "Biz bu yaşama mahkumuz, savaşmaya mahkumuz" derken, aslında bu kısa cümleciklere pekçok şeyi sığdırabilmiştin! Seni şu anda çok daha iyi anlayabilmekteyiz. Zaten, senin partiye, toprağına, halkına ve yoldaşlarına bağlılığın sevgiyi tanımlamanda da çok iyi ifadesini buluyordu.

Delil yoldaş, kırsaldaki yol arkadaşlarına bunları anlatırken yaşamı anlamlı ve vazgeçilmez kılacak; pratik çabanın iyi bir uygulayıcısı olmasını da kısa sürede başarmıştı.

Kısa süren Amed pratiğinde partinin kendisine verdiği görev ve sorumluluğun, yetkin bir çalışmayı gerekli kıldığının bilinciyle hareket etmişti. Gelir gelmez eyalet yönetimine alınmış, tabur komutanlığına da getirilmişti. Komuta kademesinde görev üstlenmesi O'nu kısa sürede oldukça yetkinleştirmiş, ARGK'nin yaman bir savaşçısı ve komutanı olmasında en büyük etken olmuştu. Savaşın yakıcılığı ve zorlu yaşam koşullarının amansızlığı da zaten başka bir yaşam hakkı tanımıyordu. Bu vesileyle bıkmadan yorulmadan aktif bir şekilde çalışıyor, kendi deyimiyle "partiye olan şükran borçlarını ödeme" uğraşısı veriyordu.

Yoğun bir tempoyla geçen günlerinden arta kalan zamanını şiir ve yazı yazarak değerlendirirdi. Dostlara ve yoldaşlarına akıcı bir dille yazarken, "savaşın sadece güllük gülistanlık" olmadığını ve bunun için de askerileşmenin zaruriyetini dile getirirken, kendi gerçekliğimizi de tüm çıplaklığıyla resimlederdi adeta! Özcesi, güzelliklerin yanısıra, mücadelemizin zorluklarla örülü olduğunu dile getirmekten de kaçınmazdı yoldaşımız. Karınca kararınca da olsa bu yönlü yaşamının her anını kendisini ve çevresini eğitmekle geçirirdi. Onu yakınen tanıyan arkadaşlarının, Delil yoldaşın gözlerindeki ışıltıyla bütünleşmiş keskin şahin bakışlarını, tok ve yalın hitabını ve koparıcı yaşam üslubunun çekiciliğini unutmalarının mümkünatı yoktur!

Zaman zaman bizlerle olan sohbetlerinde bazen çok derin düşüncelere dalar ve birdenbire: "Evet insanlara insanlık erdemini kazandıran partimize, Parti Önderliği'mize bağlılığım her geçen gün daha da artıyor." Yine "Yoldaşlar"! diyerek söze başlar ve ardından anlam yüklü sözlerle şunları eklerdi: "Ne kadar güzel bu duyguyu paylaşmak! Yaşamı; acıyı, sevinci ve ölümü paylaşmak yoldaşlarla. Sıradan bir insan tasavvur edebilir mi acaba, güle oynaya birlikte ölümü kucaklamanın güzelliğini..." Yine, erken şehit düşmemek gerektiğini, bunun için de tedbiri bir an bile elden kaçırmanın büyük bir gaflet olacağına dikkat çekerdi. Kısacası, "Yaşamak için savaşmak, gerektiğinde de ölmesini bilmek" gerekiyordu. Buydu ifade edilen!

İşte böyle derdi Delil yoldaş; ta ki kahpe pusulara yatmış düşmanla girdiği en son çatışmada can yoldaşlarıyla birlikte şehit düşene kadar... Sadece belli bazı yönleriyle tanıtmaya çalıştığımız parti militanı ve ARGK komutanı Delil yoldaş daha gelecek için umut vaat eden en verimli çağındayken 3 Ekim 1992 gecesi Elazığ-Arıcak'ta sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada, son mermisine kadar kahramanca savaşarak şahadete ulaştı.

Evet, Delil yoldaş! Sen, kısa ama onurlu geçen devrimci yaşamına pek çok güzelliği sığdırdın ve şahadetinle de bu onurlu yaşamını taçlandırdın. Birçoğumuzun gıpta ettiği örnek yaşamınla, tarih sayfalarına bir daha silinmemecesine ismini altın harflerle yazdırdın! Ne mutlu sana ve bütün devrim şehitlerine! Fiziki olarak aramızda olmayışın bize acı verse de, aynı zamanda bıraktığın soylu miras bizlere güç ve mutluluk veriyor.

Andolsun ki; ışıklı yolunuzun takipçisi olarak, sonuna kadar savaşacağımıza dair sizlere söz veriyoruz.

Andolsun ki; bize kader diye dayatılan ama zulmün gerekçelendirilmesinden başka hiçbir anlam ifade etmeyen "vahşete" sonuna kadar karşı duracağız! Ölümüne inat, yıkılmadan duracağız karşısında, kahpe pusulara yatmış canavarın, ta ki bağımsızlığa ulaşıncaya dek! "Bir gider, bin geliriz" demiş bir ozan; işte öyle bir şey bizimkisi de. Mücadeleyi bayraklaştırarak, destan yaratacağız biz; tarih karşısında aklanıncaya dek!

Sana ve devrim şehitlerine verdiğimiz sözü bir kez daha yineliyor, sizleri daima düşmana karşı olan savaşımımızda, değere değere katarak yaşatacağımıza and içiyoruz!

Ölümden korkmayan, düşmana aman vermeyen bir yoldaşımız

Adı, soyadı: **Murat YİĞİT**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Mazgirt- Beşoluk köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **10.08.1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.10.1992, Elazığ-Karakoçan**

Yoldaşlığın ihtişamı şahadetlikte yatar. Kanla yaratılan değerler ise bir halkın en yüce değerleridir, yüce değerler bu anlamda yaşatılmaya çalışılır. Bu değerleri tarihe mal etmek için tarihle bütünleştirmek ve tarih sayfalarına kanla yazmak gerekir. Evet yazmak gerekir ki hiçbir dönem silinmesin, silinmeye çalışılsa da izi yeniden kızıl bir gül gibi Kürdistan dağlarını süsleyerek açsın.

Kürdistan'da yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer alan, silahına sarılıp da Kürdistan dağlarına çıkan ve düşmanla kıyasıya mücadele yürüterek yılmadan bedenini kurşunlara siper eden yoldaşlarımızdan biri de Murat yoldaştır. Murat yoldaş yoksul bir ailenin altıncı çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde bitirdikten sonra, ortaokula, köyüne 5 km uzak olan Darıkent nahiyesinde devam eder. Köydeki arkadaşları ile birlikte ağır kış koşullarına rağmen yürüyerek ortaokula devam eden Murat yoldaş, 1980 yılında mezun olur. 12 Eylül 1980 tarihinde faşist cuntanın başa geçmesi ile Dersim'de tüm şiddetiyle devam eden operasyonlar Dersim gençliğini Türkiye metropollerine göçe zorlar. Murat yoldaş da bir süre sonra İstanbul'a gider ve bir müddet orada çalışır. Bu arada ekonomik durumları oldukça zayıf olan ailesine yardımcı olur.

İstanbul'da ilişkide bulunduğu insanlar yurtseverdir ve onlarla beraberdir. Elinden geldiğince siyasi faaliyetlere katkıda bulunur. 1992 yılının başlarında kendi köyüne dönmek üzere Dersim'e gider. Köyde kaldığı müddetçe gerillalarla ilişkide bulunur ve 10 Ağustos 1992 tarihinde gerilla saflarına katılır. Arkadaşları tarafından çevik, atılgan ve cesur bir kişi olarak bilinen Murat yoldaş, Elazığ iline bağlı Karakoçan ilçesi yakınlarında 23 Ekim 1992 tarihinde, kalabalık bir grup arkadaşıyla birlikte düşman güçleri ile çatışmaya girerler. Gün boyu devam eden çatışmada en ön saflarda çarpışan Murat yoldaş, diğer arkadaşlarının çemberden sağ kurtulmasını sağlar. Bu çatışmada biri başçavuş olmak üzere 2 düşman askeri öldürülür. Murat yoldaşla birlikte 6 gerilla da şehit düşer.

Düşman güçleri tarafından gerillaların cenazeleri Karakoçan ilçe mezarlığına toplu olarak gömülürken, ailesinin mücadelesi sonucu Murat yoldaşın cenazesi 15 Mart 1993 tarihinde mezarlıktan alınarak, doğum yeri olan Beşoluk (Davalı) köyü mezarlığına defin edilmiştir.

Anısı mücadelemize önderdir.

Cesaret ve fedakarlığın sembolü komutan Ahmet yoldaşın anısını zaferle taçlandıracağız

Adı, soyadı.. **Ahmet DİZİN**
Kod adı.. **Adnan, Dara**
Doğum yeri ve tarihi.. **Beydere köyü-Karakoçan, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi.. **1981**
Şahadet yeri ve tarihi.. **24 Kasım 1992, Pülümûr**

Egemenlerin yazdığ tarihin yok saydığı, dünya sahnesinde izlerini silmek istediği Kürdistan, günümüzde devrimin sancılarını yaşıyor. Yok oluşun eşiğinden ayağa kalkarak dev bir yürüyüşle ilerlemenin ve zaferin eşiğine ulaşmanın öyle sıradan çabalarla mümkün olduğunu hangi mantık iddia edebilir? Evet, tekrarlıyoruz. 20. yüzyılın son çeyreğinde dünyanın en büyük olayları arasına geçen bu büyük kahramanlık yürüyüşü adı bile anılmayan Kürdistan'da gerçekleşti. Gelinen bu aşamada Kürdistan'ın ve onun toprakları üzerinde yaşayan çilekeş halkımızın kurtuluşu teminat altına alınmıştır. İşte kahraman şehitlerimiz,, işte bu dokunulmaz değerlerimizin temsilcisi Başkan Apo önderliğindeki partimiz PKK.

Hiçbir halk Kürdistan halkı kadar kahramanlara ihtiyaç duymadı. Yine hiçbir halk Kürdistan halkı kadar kahramanlarının örgütlü gücü PKK gibi bir önderliğe gereksinim duymadı. Nitekim kahramanlarımız bu ihtiyaç temelinde yola koyuldular, engelleri bir bir aşarak yürüdüler. Aç kaldılar, susuz kaldılar, yoruldular, çatıştılar, yaralandılar, can verdiler ama bütün bunlara rağmen yılmadılar ve koyuldukları yolda devam ettiler. Çektiklerinin bedel olduğunu unutmadılar, kan ve can verdikçe davaya daha bir tutkuyla sarıldılar. Daha o zamandan yürüyüşlerinin halkın katılımıyla ordulaşarak zafere gideceğini biliyorlardı. Şehitler ordusuna katılanlar bunun için kanlarını ve canlarını verirken gurur duydular. Ölümsüzleşeceklerini unutmadılar.

Kahraman şehitler ordusuna **Ahmet** yoldaş da bu bilinçle katıldı.

Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı zamanında öğrenimine başlayamadı. Ancak babası işçi olarak 1969 yılında Almanya'ya gittikten sonra okula başlayabildi. İlkokulu doğduğu köyde bitirdi. Ortaokul ve liseyi ise Karakoçan'da tamamladı. Bu yıllarda inşaat işlerinde çalışır. Politik ortamla

da bu okullu yıllarında tanışır. Nitekim Karakoçan'da 12 Eylül faşist cuntası öncesinde o dönemin tabiriyle sağ-sol çatışması yoğundur. Ayrıca devletin körüklemesiyle Alevi-Sunni çelişkisi de alabildiğine yaygındır. Bu ortamı dışardan izler ve kendi kendine anlam vermeye çalışır. Her şeye rağmen yurtsever bir çevreye sahip olması nedeniyle de bu politik ortamın içindedir. Ancak aktif değildir. Genel politik dalgalara, düşünmeden gelişi güzel bir şekilde katılmak ister. Kendi kararını kendisi vermek ister.

İlerleyen zaman içinde politikaya ilgisi artmaya başlar. Okuduğu lise yıllarında hemen her gün olaylara tanık olur. Türkiye sol güçleri ve sağcı faşist kesimler fırsat buldukça çatışırlar. Devletin bir oyunu olarak Aleviler solcu, Sunniler ise sağcı olarak ortaya çıkar. Yöre halkı da böyle şartlandırılır. Dolayısıyla çatışmalar sağ-sol davası olmaktan öteye bir gelişme sağlayamaz. Ya da olan gelişme, bir tarafın diğer tarafa üstün gelmesi şeklindedir.

Ahmet yoldaşın yaşı henüz küçüktür. Ama aynı zamanda coşkulu, hareketli ve atiktir. Hiç yerinde durmak bilmeyen bir yapısı vardır. Kendisince haksız bulduğu olaylara karşı da intikamcıdır. Günün birinde solcular ile MHP'li faşistlerin bir atışmasında ortada kalır. Solcu kesim tarafından atılan bir taş O'nun kafasına isabet eder. Kafası yarılarak yaralanır. Faşistler bunu kullanmak isterler. Ahmet yoldaşa "sahip çıkarak" Ülkü Ocakları derneğine götürürler. O'nun intikamını alacaklarından bahsederler. Fakat bu yaklaşım kendisine samimi gelmez. Kaldı ki, O'nun çevresi ve arkadaşları yurtseverlerden oluşuyordu. Bu nedenle faşistler içinde durmaz ve onlardan uzaklaşmaya karar verir.

Bu olaydan sonra yine kendisini geriye çeker. Kendi halinde bir tutum içine girer. Araştırmaya ve öğrenmeye çalışır. Okuduğu okulda gittikçe faşistler etkisiz bir duruma getirilir. Böylece yurtsever gençliğin ve Türk sol güçlerinin etkinliği ve hakimiyeti gelişir. Yurtsever öğrenciler arasında **Mazlum DOĞAN, Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER, Şadioğlu BATMAZ** gibi şehitlerimiz de vardır. 1976'lardan bu şehitlerimiz ve daha birçok yoldaşımız Kürdistan Devrimcileri adıyla hareket ederler. Gün geçtikçe taraftar çevresi gelişir. Yöre halkının da sempatisini kazanırlar. Devrimciliğe yeni bir anlayış getirirler. Devrimciliği gerçekçi bir çizgiye oturtmaya çalışırlar. 1977-78 yıllarında Kürdistan Devrimcileri en etkili bir grup haline gelir. Adı ve çalışması yörenin önemli bir kesiminde duyulur ve bu gittikçe genişlemeye başlar.

Kürdistan Devrimcileri çalışmalarını okul çevresiyle sınırlandırmazlar. Dolayısıyla halka açılım çalışmaları başlatılır. Ahmet yoldaşın ailesi de yurtsever özelliklere sahip sempatizan konumunda bir ailedir. Arkadaşlar zaman zaman ailesine giderler. İlk başlarda ilgi göstermez, soğuk karşılar. Devrimcilerle birlikte hareket eden bir abisi O'nun bu tutumuna tepki duyar. Dışlar, yalnızlığa iter. Bir gün kendisine, "aile içinde böyle boş bir insanın ne işi var" diyerek dövmeye kalkışan abisine

karşı koyar ve "zorla kimse devrimci yapılamaz" şeklinde cevap verir. Gerçekte ise Ahmet yoldaş, devrimcilerin davranışlarına ve yapmak istediklerine ilgi duymakta ve gittikçe sempatisi gelişmektedir. Özellikle Delil DOĞAN yoldaşa içten içe hayranlık duymaktadır. Kendisinde bir muhasebe yapmaktadır. Aradığı düşünceleri ve yaklaşımları Kürdistan Devrimcileri'nde bulmaktadır.

1978'de bir sempatizan olarak Kürdistan Devrimcileri'ne çeşitli düzey ve biçimlerde yardım etmeye başlar. Gün geçtikçe de aktifleşir, desteğini arttırmaya başlar. Babasının bir izin dönüşünde "baba çok olay oluyor, durum tehlikelidir, bize de bir silah almak gerekir" diyerek zamanın parasıyla 20 bin lira alır. Aldığı bu parayla bir tabanca satın alır ve arkadaşlara verir. Bu davranışıyla da özlü ve samimi olduğunu ortaya koyar. Dürüstlüğü, olgunluğu, ataklığı ve aktif desteğiyle arkadaşların güvenini ve saygısını kazanır. Çünkü devrimcilere yaptığı yardımları büyük bir gizlilik içinde kurallarına uygun bir şekilde yapar. Nelerin sır olarak saklanması gerektiğini iyi kestirir ve buna azami özen gösterir.

Kürdistan Devrimcileri'nin çalışmalarına bağlı olarak O'nun kuryelik vb. katkıları devam ederken, 1981 yılında kendi köyü olan Beydere'de bir ihbar üzerine devrimciler kuşatmaya alınırlar. Teslim olmayıp direnişle karşılık verilince çatışma çıkar. Bu çatışmada **Baki KAHRAMAN** yoldaş şehit düşer. **Mehmet GÜLER, Cevdet GÜNERHAN** ve **Salih KILIÇ**'ın da içinde bulunduğu grup yurt dışına çıkma hazırlığındaydı. O güne kadar çalışmalarıyla başarı gösteren ve gizli kalabilen Ahmet yoldaş da yurt dışına çıkış için hazırlıklarını yapmıştı. Grup bir gün sonra alandan ayrılıp Ortadoğu sahasına doğru yola çıkacaktı. Çatışmadan sağ kurtulan 20'yi aşkın arkadaş üzerinde Baki yoldaşın şahadeti sarsıcı olur. Grup, bir kalaşnikof, bir 14'lü tabanca ve iki küçük çaplı silah dışında silahsızdır.

Grup bu olay üzerine yurt dışına çıkışını kısa bir süre için erteler. Fakat yurt dışına çıkıp partiye ulaşma yönündeki kararından vazgeçmez. Zorluklar içinde Ortadoğu sahasına doğru yola koyulur.

Ahmet yoldaşın, 12 Eylül faşist cuntasının Kürdistan'da, özellikle de mücadelemizin taban bulduğu alanlarda her türlü baskı ve terör uygulamasına başvurduğu, umutsuz bir ortamı yaratmaya çalıştığı, devrim ve devrimcileri kökünden kazıdığı bunun için de alabildiğine yoğun karalama kampanyasına giriştiği bir dönemde ulusal kurtuluş mücadelemize profesyonel katılım sağlaması sıradan bir karar olmadığı gibi, oldukça da anlamlıdır. Ancak O'nun bu kararlılık gösterişi şaşırtıcı olmamıştır. Çünkü başından beri ulusal kurtuluş mücadelesine ve onun önder gücü PKK'ye özlü katılmış ve sergilediği pratikle samimiyetini defalarca kanıtlamıştı. Bununla devrime adanan yaşamın soylu örneğini göstermiştir. Nitekim büyük devrimlerin maratonu büyük olur. Bu maratonun koşucusu olmak öyle sıradan bir olay değildir.

Ahmet yoldaş, Ortadoğu sahasına gittiğinde yine O'nu zorluklar bekliyordu. Orada TC'nin her tarafa terör yayan militarist saldırı güçleri yoktu, ancak eğitim imkanları adeta ateş altında yaratılıyor ve değerlendiriliyordu. Ayrıca saflarda mülteciliğe meyi dayatan yılgın tipler ve bunların yapıya egemen kıldığı hastalıklar vardır. Parti Önderliği, bütün çabasıyla bu tiplerin çabalarını

etkisizleştirmek ve yapıyı geriye çeken hastalıkları gidermek yönünde yüklenir. Ülkeye dönüşü gerçekleştirmek, bunun için grupları hazırlamak doğrultusunda var gücüyle çabalar. Ahmet yoldaş, ülkede silahlı mücadele yürütmek üzere hazırlanan gruplar içerisinde yer alır. Zorluklar içerisinde yaklaşık iki yıl boyunca askeri ve siyasi eğitim olanaklarından yararlanmasını bilir. Kendisini ülkenin zorlu mücadelesine hazır duruma getirir.

Yıl 1983. Ahmet yoldaş, 1981 yılında çıktığı yurt dışından tekrar ülkeye döner. Bu kez daha güçlü, daha kararlı ve daha inançlı... 1983 baharından itibaren silahlı propaganda birlikleri içinde faaliyet yürütmeye başlar. Ülke koşullarının zorluklarına katlanır. İnancını ve kararlılığını çelikleştiri. Özellikle askeri alanda güçlü bir yetkinleşmeyi yaşar. 15 Ağustos Atılımı'na katılma şansını elde eder. Başarılı bir pratiğin sahibi olur. 15 Ağustos'ta yapılan büyük çıkış, mücadelenin ülke geneline yayılmasını dayatır. Bu açılımın bir gereği olarak Dersim sahasına da gerilla gücü gönderilir. Bu güç arasında Ahmet yoldaş da vardır.

Bu sahada da inatla direnir, çabalar, zorlukların üstesinden gelmeyi başarır. Burada düşman güçleriyle çıkan birçok çatışmada yer alır. Askeri yetenekleri gelişir ve tecrübeleri artar. Savaş içinde savaşarak komutanlaşır. Eylemlerin planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde önemli pay sahibi olur. Savaş içinde defalarca isabet eden düşman kurşunlarıyla yaralanır. Birçok yerinden yaralı bedeniyle savaşa katılmaya devam eder. 1990 Mart'ında başlayan serîhildanlarla dayanışma amaçlı eylemlerin planlanmasında önemli rol oynar.

Daha sonra Amed Eyaleti'ne geçerek oradaki gerilla savaşına komutan olarak katılır. Eyalet Komitesi'nde yer alır. Burada da yaralanır. Vücudu yaralarla dolar. 1990 kışında aşırı soğuktan sağ eli donar. Kangren tehlikesini erken müdahale sonucu atlatır.

Ahmet yoldaş, yaklaşık dokuz yıl ülkedeki sıcak savaşım içinde kaldıktan sonra tekrar Ortadoğu sahasına döner. Bekaa Vadisi'ndeki Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bu kez parti tarafından kan-ter içinde yaratılan gelişmiş eğitim imkanlarıyla karşılaşır. Akademi gerçeğinde ulusal kurtuluş mücadelemizin yakaladığı aşamayı görür. Bundan gururlanır. Ödenen bedellerin boşuna gitmediğini, büyük değerler yarattığını, büyük devrim yürüyüşünü zafere yakınlaştırdığını görünce, yaptıklarının az olduğunu, daha fazla yüklenmek gerektiğini düşünür. Yaklaşık üç ay Akademi sahasında gerek eğitim derslerinde ve gerekse de kaldığı koğuş ortamında savaş pratiğinden çıkardığı sonuçları, edindiği tecrübeleri yoldaşlarına aktarır, özellikle tecrübesiz, yeni eğitim adaylarına zorlandıkları noktalarda yardımlarını esirgemez. Bir yandan yoldaşlarına katkı sunarken, diğer yandan güçlendirilmesi gereken yönlerine yönelir. Kaldığı süre boyunca kendisini yenilemeye ve böylece daha güçlü bir savaşa hazırlanmaya çalışır.

Devre sonlarında yaralarının tedavisini yapar. Bir süre sonra ülkeye yönelir. Botan'a gider, oradan da Garzan üzeri Dersim Eyaleti'ne geçer. Dersim dağlarıyla buluşmanın sevincini, coşkusunu yaşar. Dersim, eskisinden daha güçlü bir komutanı karşılar. Komutan Ahmet yoldaş, var gücüyle savaşa yüklenmeye çalışır. Ancak Der-sim'deki pratiği fazla uzun sürmedi. Dersim'de kış mevsimi erkenden başladı. Ahmet yoldaş, komutasındaki birlikle Pülümür yakınlarında üs alanına çekilirken çığ düşmesi sonucu bir grup yoldaşıyla beraber şahadete ulaştı ve büyük kurtuluş yürüyüşünün ölümsüz şehitler ordusuna katıldı.

Ahmet yoldaşın pratiği derslerle doludur. Eylemden eyleme koştu. Pusulara düştü, zorluklarla karşılaştı, düşman kurşunlarına hedef oldu. Ama yılmadı, direndi ve yürüdü. Partisine layık olmaya çalıştı. En sonunda gerçek özgürlüğü yakaladığı Dersim'in asi dağlarında partimiz değerli bir komutanını kaybetti. Halkımız, bu yiğit evladını anarak, partimiz ise yeni Ahmetler yaratarak bu boşluğu doldurmayı O'na bağlılığın bir gereği sayacaktır.

O'nun direniş bayrağı Dersim dağlarının doruklarında sürekli dalgalanarak zafere selama duracaktır!

Ahmet DİZİN yoldaşla birlikte çığ altında kalarak şehit düşen yoldaşlar:

Adı, soyadı: **Aysun DEMİREL**
Kod adı: **Berfin**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Günay YAVUZALP**
Kod adı: **Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **6 Haziran 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992 Pülümür**

Adı, soyadı: **Veysi Ali NUH**
Kod adı: **Muhittin**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Şubesta köyü, 7 Temmuz 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **19 Mart 1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Ramazan BENGİN**
Kod adı: **Ramazan**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Beçika köyü, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi:**1988**
Şahadet yeri ve tarihi: **Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Deniz YILDIZ**
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Roznek köyü, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Ocak 1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Mukadder YALÇIN**
Kod adı: **Zozan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt-Kuşçu köyü 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Hülya EKİNCİ**
Kod adı: **Pelçin**
Doğum yeri ve tarihi: **Antalya, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **24 Eylül 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Savar :**
Kod adı: **Aysel**
Doğum yeri ve tarihi: **Tuzluca-Külü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi:**12 Ağustos**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Ebru TURGUT**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Varto, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Serdar BUDAK**
Kod adı: **Kokel**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt-Aydınlık köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **6 Haziran 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Adı, soyadı: **Adil BEYTAŞ**
Kod adı: **Neval**
Doğum yeri ve tarihi: **Güroymak, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **14 Ağustos 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Pülümür**

Ahmet Dizin yoldaşın, Avrupa'daki aile çevresine mücadeleye çağrı içerikli mektubu:

Almanya'da bulunan kardeşlerim ve aile bireylerine..

Kısa mektubuma başlarken sizlere candan sevgilerimi belirtiyorum. Aradan yıllar geçmiş de olsa sizlerle mektuplaşma fırsatını yakalamak, beni olduğu kadar, sizleri de sevindirecektir. Gerçi bugüne kadar üzerimize düşen sorumlulukları bu konuda yerine getirmedik. Bu da bir eksikliktir. Özellikle bir de aynı düşünce, aynı amaçla bir araya getiren ulusal kurtuluş mücadelesi söz konusu olunca, bu bağlılık ve sorumluluk duygusu daha büyük bir yücelik kazanmaktadır. Partiye daha ideolojik aşamadayken ailece sempati duyduk ve vardığımız düşünceler etrafında saf tuttuk. Bu parti bünyesinde mücadeleye karşı olan sorumluluklarımızı bugüne kadar tam olarak yerine getirdiğimiz anlamına gelmez. Kimimiz mevcut sorumluluk düzeyini aşamadı. Zaman ilerleyip mücadelenin uluslararası boyutuyla önemi ortaya çıktıkça buna katılım konusunda ne kadar geri bir konumda kalındığı kendiliğinden anlaşılıyor. Bunu belirtirken işin içinde olup da işin gerisinde takip edildiği için belirtiyorum. Belki de o günün koşullarında güç getiremediğiniz, bunu kendinizde bulamadığımız için, biraz daha tali planda gelişmenin içinde yer alarak ortamdan kopmadınız. Ama yine de alınan bilincin gereklerini yerine getirmede, çok geri konuma düşüldüğü açıktır.

Bu devrimcinin yapacağı işlerin başında ailesini ve çevresini devrime katmak gelir. Ancak görüldüğü gibi bizler bunun gerisinde kaldık. Bir bütün olarak ailemizi devrimin bir parçası haline getirmediğimizden, çevremizi de buna çekemedik. İşte bunun sonucudur ki, Kürdistan'ın bağımsızlığı yolunda bir devrim patlaması haline gelirken, aile ve çevrelerimiz bunun sıcaklığı içinde gereken rolü oynar duruma gelmemişlerdir. Ya birey düzeyinde aktif olarak katılım sağladığında bunun altından kalkamama veya zorlanmayla karşılaşılıyor. Ya da aileler tepkilerini dile getirirken bilinçsizce de olsa karşı-devrime hizmet eder bir tavır sergiliyorlar.

Bunları belirtmemin nedeni Adnan'ın katılımından sonra ailesinden gelen tepkileri duymuş olmamdır. Oysa bu kadar soylu, büyük bir dava içinde yer alırken gurur ve sevinç duyulmalıdır. Bir insanı soylu davasından koparıp da, geri aile yaşamının boyunduruğu altına sokmak kime ne kadar kazandırmış? Hangi şeref ve onuru kurtarmıştır? Vatan için günde onlarca can verilirken bunun dışında yaşamak bir onur mudur? Bence böyle bir ortamda durup izlemek, kölece yaşam içinde kendini tutmaktan başka bir şey değildir. Bu noktada yurtseverlik duygusunu içinde taşıyan ve özgürleşmek isteyenler, bu zayıflıkların aşılması için üzerine düşen görevleri yapmalıdırlar. Gerçi ben Adnan'ın mücadeleye katılışını yeni, Akademi sahasında öğrendim. Şu ana kadar da nerede olduğunu, hangi alana gittiğini bilmiyorum. Karşılaşmadım. Aile çevremizden bir bireyin yıllar sonra da olsa mücadeleye katılması beni oldukça sevindirdi. Ancak bunu yeterli de görmüyorum. Aile çevremizdeki her birey bugün üstüne düşen görevi ve sorumlulukları gerçek anlamda yerine getirdiğinde beni bin kat daha da sevindirecektir. Ve o ailenin bir bireyi olarak, bir yoldaş yakınlığıyla önem ve değeri veririm. Kurtuluşun, özgürlüğün yolunu çizen bu mücadelenin dışına çeken yaşamı sürdürüp yaratmak bir anlam ifade etmez.

Biliyorsunuz 11 yılı aşkındır, mücadelenin en sıcak savaş alanında savaşarak yer aldım. Ama yine de kendi üzerime düşen sorumluluklarımı tam olarak yerine getirmediğimden kendimde eziklik hissediyorum. Şimdi de bulunduğum bu ortamda bunun muhasebesini yapıp kendimi çözümlemeye çalışıyorum. Mücadele ortamından uzak bir tek günümün geçmesini kayıp olarak görüyorum. Nasıl yapayım da kendimi kısa sürede dönemin sorumlu devrimci kişiliğine ulaştırayım ve asıl görevlerimin başına döneyim diyorum. Çünkü ülkedeki gelişmelerin düzeyi bunu bana dayatıyor. Bir an önce "dön görevinin başına" diyorum. İşte bunun için buradayım ve savaştaki görevimin başına dönme çabasındayım.

Sizler militan bir devrimci olmadınız ama, kendi çevrenizde gerekenleri yapmaktan geri kalmayın. Yapabilirseniz, gençleri, aile bireylerini mücadeleye katmaya çalışın. Duyduğum kadarıyla Cihan Avrupa'da kalmayı düşünüyor. Hangi yaşamın peşinde? Yoksa o küçük yaştaki Cihan gitti de, başka biri mi geldi? O'nun yaşındakiler şimdi savaş meydanında komutandırlar. Neden hala mücadeleye katılmadı? Yine bir bacımız Nesime vardı, onun durumu ne oldu? Eğer hala duruyorsa, onu yanınıza alıp hemen partinin Akademisi'ne gönderin. Partinin bu güçlü eğitim ortamında yetişsin, savaşsın, özgürleşsin. Hele Cihan'ın kaybedilecek bir dakikalık vakti bile yoktur. Onu burada bekliyorum. Gelsin savaşa katılsın. Avrupa'da kalmak kurtuluş değildir. Bir zamanlar daha ilkokula başlamdan, mücadeleden kopup Avrupa'ya gidenler için "ihanet ediyorlar, ben gitmeyeceğim" diyordu. Bugünkü durumuyla hala nasıl Avrupa'da duruyor? Ona çağrım şudur: Gel ülkendeki savaşın güzelliğini, bağımsızlık ve özgürlüğün tadını gör. Yoldaşlığın, insanlığın, kardeşliğin yakınlığını gör ve tanı...

Sizlere yazılacak çok şey var elbette. Ama bunlar kısa bir mektupla dile getirmekle bitmez. Mehmet abimin Akademi'ye geçen yıl geldiğini duydum. Bu da kendisinin parti ortamından kopmadığını, aynı yürüyüşün içinde olduğunu gösteriyor. Bu olumlu gelişmeler içinde son bir kez daha sevincimi dile getirirken, hepinize sıcak, candan selamlarımı, sevgilerimi belirtiyor ve başarılar diliyorum.

Kardeşiniz, yoldaşınız
Ahmet Dizin (Dara)

ARGK'NİN ÜÇ KAHRAMAN MİLİTANI OMUZ OMUZA SAVAŞARAK BİR DİRENİŞ DESTANI YARATTI

Adı soyadı: **Ali İhsan TİLLEK**
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: **Ovacık, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1992, Karakoçan Sarıcan köyü**

Adı soyadı: **...**
Kod adı: **Medya**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt-Devali köyü**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1992, Karakoçan Sarıcan köyü**

Adı soyadı: **...**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1992**

Kürdistan'da yükseltilen ulusal kurtuluş savaşı en görkemli biçimi ile yürütülürken, bu savaşın, yani özgürlüğe, adalete ve insanca bir yaşama ulaşmanın bedeli olan şehitlerimiz, yolumuzu aydınlatmaya devam ediyorlar. Kürdistan halkının en seçkin, en fedakar, en dürüst evlatları gözünü kırpmadan, tereddütsüzce ölümün üzerine yürürlerken, biz geride kalanlara bir tek vasiyet bırakmışlardır. Bu vasiyet, hangi koşul altında olursa olsun mutlak bir tarzda yerine getirilmesi gereken bir talimattır. Şehitlerimizin soylu kanları ve kahramanca direnişleriyle yazdıkları talimatlarında Parti Önderliğimizin ışıklı yolunda şaşmadan ilerlememiz emredilmektedir. Bu talimat tüm parti çalışanları için olduğu kadar "demokratım, yurtseverim, ilericiyim" diyen her insan için de geçerlidir.

Savaşımızın ve zaferimizin teminatı olan şehitlerimizin bir halkasını da 22 Ekim 1992 Karakoçan şehitleri oluşturmaktadır. 22 Ekim günü Karakoçan'ın Sarıcan köyü yakınlarında, sömürgeci ordu birlikleriyle halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin bir birliği arasında çıkan ve gün boyu süren çatışmada, içlerinde halkımızın seçkin evlatlarından ve ordumuzun yiğit komutanlarından Ali İhsan TİLLEK (Baki) yoldaşın da bulunduğu 3 ARGK gerillası şehit düştü. Bu çatışmada en az 9 düşman askeri öldürülürken, 1 adet G-3, 1 tabanca ve 1 el telsizi kamulaştırıldı. Sayı ve teknik üstünlüğüne rağmen gerilla birliklerimizin üzerine gelmeye cesaret edemeyen ve içine girdiği korkuyla çılgına dönen düşman, çevrede hayvan güden çobanları katlederek "6 terörist ölü ele geçirdik" tarzında yayın yaptı. Sömürgecilik, hiçbir kural kaide tanımayan iğrenç ve kirli özel savaşlarını tüm yönleriyle Dersim Eyaleti'nde de uygulamaktadır. Gerilla birlikleriyle başa çıkamayınca sivil insanları katletmeye yönelmiştir. Çünkü artık, "PKK halktır, o halde tüm halk teröristtir" mantığıyla hareket etmektedir. Düşmanın bu alçaklığını ve barbarlığını bir kez daha lanetlerken, katledilen Sarıcan köyü çobanlarını devrim şehitleri olarak bağrımıza basıyor ve intikamlarını alacağımıza dair söz veriyoruz.

22 Ekim direniş kahramanlarından olan Baki yoldaş, 1961 yılında Dersim'in Pulur (Ovacık) ilçesi Tillek (Yoğunçam) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Gençlik çağında devrimci düşüncelerle tanışır ve mücadeleye çeşitli hizmetlerde bulunur. 12 Eylül askeri faşist cuntasının halk üzerinde estirdiği terörden Baki yoldaş da nasibini alır ve korkunç işkencelere maruz kalır. O sıralarda hiç alakası olmadığı bir olaydan dolayı tutuklanır ve 5 yılı aşkın bir süre sömürgeci zindanlarda kalır. Zindanda kaldığı sürecte partiye ve önderliğe olan inancını sürekli pekiştirerek bir yandan kendisini eğitirken, öte yandan dışarıya kavuşmanın yollarını arar. Bu sırada mücadelemizin yiğit neferi ve Baki yoldaşın kardeşi **Gündüz TİLLEK (Hüseyin)** yoldaş şehit düşer. Bu, Baki yoldaşın mücadeleyle olan bağının daha da pekişmesine yol açar. Sömürgecilerce verilen uydurma " ceza"nın bitmesine az bir zaman kaldığından O'nu yarı açık cezaevine nakletmek isterler. Verilen izinden faydalanan Baki yoldaş gideceği yeri çok iyi biliyordu. Hemen gerillaları aramaya koyulur. Kısa bir süre sonra da yıllardır hasretini çektiği yoldaşlarına, özgürlük kokan görkemli dağlarına, halkını özgürlüğe kavuşturacak olan silahlara kavuşur. O tarihten şehit düştüğü güne kadar savaşın içinde yer alarak savaşçılıktan eyaletteki savaşımızın komuta merkezi olan Dersim Eyalet Komitesi üyeliğine kadar birçok görevi başarıyla sürdürür.

Baki yoldaşın yaşamında ve kişiliğinden alacağımız çok önemli dersler vardır. O, partimizin yılmaz bir militanı ve şaşmaz bir savunucusuydu. O, şanlı ordumuzun yiğit bir komutanı ve örnek bir savaşçısıydı. O, halkımızın

en seçkin ve fedakar bir evladıydı. Baki yoldaş, yoldaşlarına karş derin bir sevgi ile doluydu. Halka yaklaşımında ölçülü ve saygılıydı. Düşmana karşı derin bir kin ve nefretle doluydu. "Ailemin her üyesi savaşçı olmalıdır" diyerek iki kardeşini daha saflara almış, bunlardan Eylem yoldaş, 1992 baharında ağabeyi gibi kahramanca bir direniş sergileyerek şahadete ulaşmıştır. Baki yoldaş için söylenecek çok şey var. O'nun yaşamının her anı bir belgesel görevini görür. "Baki'yi bir cümle ile izah edin" denilirse "O yiğit bir ARGK komutanı ve örnek bir parti emekçisidir" diyebiliriz. Baki yoldaşın en fazla verimli olabileceği bir dönemde fiziki olarak da olsa aramızdan ayrılmasını hazmedemiyor, kabullenemiyoruz.

Baki yoldaşla birlikte şahadete ulaşan Şervan ve Medya yoldaşlar halk ordumuzun kahraman birer savaşçısıydılar. 1989 yılında Amed Eyaleti'nde saflara katılan Şervan yoldaş, eğitim amacıyla Amed'den Dersim'e gitmiş, 1992 yılına kadar Dersim Eyaleti'nde kalarak bir yandan aldığı eğitimle kendisini ve yoldaşlarını geliştirirken, öte yandan katıldığı eylemlerde ağır silahları başarıyla kullanarak düşmana darbe üstüne darbe indiriyordu. "Savaş, savaşılarak öğrenilir" ilkesinin en gerçekçi bir örneği Şervan yoldaş olmuştur. Ardından bir grup arkadaşla beraber Amed Eyaleti'ne geçmiş, her iki Eyalet arasında kuryelik görevini üstlenmişti. Birçok grubumuzun başarıyla faaliyet alanlarına ulaşmasında Şervan yoldaşın payı önemlidir. Şehit düştüğü günde böylesi bir görevi yürütmekteydi. Kendisini feda ederek yoldaşlarını kurtarma istemini mücadeleye ve yoldaşlarına bağlılığın bir ölçütü olarak kendimize örnek almalıyız.

Medya yoldaş, Mezgir (Mazgirt)'in Devali köyündendir. Saflara katılışı yeni olmakla birlikte hızlı bir gelişim seyri izlemiş, canlılığı ve ataklığı ile geleceğin güçlü bir militanı olacağını göstermiştir. Kendisine bir alanda silah cephane getirecek olan birim içinde yer alacağı söylendiğinde gözlerindeki çelikten sevinç parıltısı ve coşkulu hali görülmeye değerdi. Aynı coşkulu ruh hali namus ve onurunu beş paraya düşmana peşkeş çeken bir hainin kendilerini düşmana ihbar etmesi sonucu uygun olmayan bir arazide sömürgecilerle karşılaştığında hiçbir tereddüt göstermeden kalaşnikofuna sarılıp düşman üzerine yürürken de üstündeydi. O, yiğit bir Kürt kızı olarak, Nafiye'lerin, Gülnaz'ların, Zekiye'lerin, Newroz'ların ve diğer şehitlerin şaşmaz bir takipçisi oldu. Şimdi Medya'ların direnişi ile Kürt kadını özgürlüğe başı dik, daha güvenli ve emin adımlarla yürüyor. Dersim'in yiğit kızları, düşmanın kirletmek istediği namuslarını Medya'ları izleyerek kurtarıyor ve kurtuluş günü olan o büyük bayramının her zamankinden daha yakın olduğunu biliyor ve bu bilinçle düşmanın üzerine daha kararlı ve azimlice yürüyorlar. Bunu sağlamada soylu emeği geçen Medya'yı, Medya'ları anmak yetmiyor, onları yaşamak, yaşatmak ve bayraklaştırmak görevi ile karşı karşıyayız. Bu görev, mutlaka yerine getirilmek zorundadır.

22 Ekim kahramanları, direnişleriyle, yaşamlarıyla halkımızın gönlüne taht kurdular. Onlar yaratılmak istenen Tunceliliğin bağrına bir hançer gibi saplanıp, düşmanın emellerinin kursağında kalmasını sağladılar. Dersimliler bağrında Baki'leri, Şervanları, Medya'ları çıkardığı için kıvançlıdır, onurludur. Onlar fiziki olarak aramızda yoktur, ama mcüadelemizin manevi komutanları olarak hep yaşayacaklardır. Onlar birer kızıl yıldız olarak ölümsüzleşip yolumuzu aydınlatırlarken, onların ardılları onlarca, yüzlerce, binlerce Baki, Şerwan, Medya olup düşmana darbelemeye edeceklerdir.

Siz rahat uyuyun yoldaşlar! Sizlerin direnişiyle daha güçlü, daha kararlıyız. Akıttığınız soylu kanlarınız, yaşamımızı daha da canlandıran öz su oldu. Sizin hep yükseklerde tuttuğunuz ve Sarıcan direnişiniz ile daha da yükselttiğiniz bayrağımız daha da kızıllaştı. Şehitleirimizden devraldığımız bu bayrağı yaşamımız boyunca en yüce bir şekilde ve onurla taşıdınız. Sizlere bir kez daha söz veriyoruz ki, bize devrettiğiniz silahları susturmayarak, Parti Önderliğimize, tüm şehitlere olduğu gibi sizlere de layık olacağız. Hepimizin ortak amacı olan bağımsız ve özgür bir Kürdistan mutlaka yaratılacaktır. O büyük bayram gününde sizler savaşımızın ölümsüz komutanları olarak yine aramızda olacak ve birer kızıl yıldız olarak parlamaya devam edeceksiniz. Siz şahadetinizle o günü daha da yakınlaştırdınız. Bu temelde sizlere olan bağlılığımızın gereklerini mutlaka yerine getireceğiz.

Şehit Ferhat Vadisi ve iradenin zaferi

Adı soyadı: **Mehmet Ali YOYLER**
Koda adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 1992, Dersim**

Adı, soyadı: **Haydar TAŞ**
Kod adı: **Tekin**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Kasım 1992, Dersim**

Dersim Eyaleti, yurdumuzun en şirin parçalarından birisidir. Görkemli dağları, muazzam vadileri, yürümekle bitmeyen ormanları, araziye ruh veren, yaşam veren akarsularıyla cenneti aratmayacak bir konumdadır. Bahar ve yaz aylarında bambaşka bir güzelliğe bürünür. Dersim'in uçsuz bucaksız vadileri ve ihtişamlı dağlarındaki koçer çadırları, koyun ve kuzu sürüleri, çocuk sesleri bu güzelliği daha da artırır. Başını göğü delmek ister gibi uzatan karlı dağların ortalarından eteklerine doğru yemyeşil bir örtü uzanır. Pınarlarından süzülen berrak ve buz gibi suların tadına doyum olmaz. Bu güzellikleri görünce atalarımızın buraları yurt tutmalarının nedenini daha iyi anlıyor insan. Bir yandan görkemli dağlara dayanarak düşmana aman vermezken, karşı koyarken, aynı zamanda dağlardaki özgürlüğün kokusuna ve tadına varmışlardır.

Bu cennet parçası, '38 Dersim direnişinin ardından başlatılan katliamla cehenneme çevrilmek istendi. Bir yandan insanlarımız anayurtlarından sürüldü, bir yandan da ulusal değerlerimiz tahrip edildi. Tarih boyunca halklara kan kusturan ve barbarlığıyla ün salan Türk egemen sınıfları kirli potinleriyle Dersim toprakları üzerinde tepinmeye başladılar. Bu durum uzunca bir süre devam etti.

Bugün elde silah dağlarımızda özgürlüğü yaşıyoruz. Bu özgürlük duygusunu tüm Kürdistan halkına tattırmak için savaşıyor, savaştırıyoruz.

Düşman tarafından kirletilen Dersim, yavaş yavaş temizlenerek eski cennet konumuna kavuşturuluyor. Bu temizliği yaparken karşımıza yalnız düşman değil doğa da çıkıyor. Dersim'in dağları, güzel dağları, güzel olduğu kadar acımasızdırlar da. Dağlarımızın kendisine has kuralları vardır. Kurallarına uyulduğu müddetçe koruyucudur. Ama kurallarını ihlal ettiğinde ise imha edicidir. Onun uğruna savaşıp savaşmaman gerçeği değiştirmez. Dersim bunun pratik örnekleriyle doludur. Çığ altında kalanlar, fırtınada boğulanlar, elleri-ayakları donup kesilenler, azgın sulara kapılıp cenazeleri bulunanlar, bulunamayanlar... Bu tür olaylar, zaman zaman bizim de yaşadığımız, gördüğümüz olaylardır.

Dersim'in kışları da farklıdır. Diğer yerlerde üç ayken, Dersim'de altı aydır. Yağan metrelerce kar, yüksek yerlerde Temmuz-Ağustos aylarına kadar kalır. Biz gerillalar da ona göre hazırlıklarımızı yapıyoruz.

Ne kadar da çok seviniyorduk. Hep yeni eylemlerin tatlı hayallerini kuruyorduk. Daha mevsim sonbahar. Havalar iyi gidiyor. Herhalde bu sene kış geç gelecek diye kendi kendimize seviniyorduk. Sürekli, kış gelmeden birkaç başarılı eylem yapıp öyle kampa girmenin arzusu içindeydik. Dolayısıyla yeni hedefler, yeni planlamalar üzerindeki yoğunlaşmalar bir hayli fazla idi. Dersim Eyaleti Ana Karargahı'nda herkes yeni eylemler için çıkarılması düşünülen gruplarda yer almanın derin özlemi içindeydi. Bu yönlü yoğun hazırlıklar, yoğunlaşmalar vardı. Hiç kimse kışın bu kadar erken bastıracağını aklından bile geçirmiyordu. Ama biz daha toplantı halindeyken ve tam da bu durumların değerlendirmesini yaparken üzerimize kar yağmaya başladı. Bu durumda yapacağımız tek şey, hızla kış kamp-

larımıza ulaşmaktı. Yol için gerekli olan hazırlıklara başlandı. Güç yeniden düzenlendi. Bu nedenle kampta olağanüstü bir hazırlık yaşanıyor. Kimi çantalarını topluyor, kimi silahlarını kontrol ediyor, kimi takımlara dağıtılan eşyaları eşit bir şekilde verilen çalışıyor. Bunlar yapılırken bir yandan da belirlenen takımların cephane kontrolü yapılıyor. Başka bir yerde de kazağı, çorabı eksik olanların bu eksiklikleri gideriliyor. Hazırlıklarını erkenden yapanlar içtima sahasında yağan karın altında halay çekiyorlar, bir yandan da fotoğraf çektiriyorlar. İşini bitiren halaya koşuyor ve Botan yöresinin o hareketli ve coşkulu oyunu "çoxo"yu oynuyorlar. Çadırlar toplandı. Yüklerimiz oldukça ağır, ama tüm yoldaşlarda yüksek bir moral var.

21 Kasım:

Soğuğuyla ve suyunun azlığıyla ünlü yaz karargahımızdan öğle yemeğimizi yedikten sonra sisli ve karlı bir havada ayrılıyoruz. Yükseldikçe, tırmandıkça kar artıyor. Bazı arkadaşların ayağında halen mekap var. Bu arkadaşlar, kara lastikler dağıtılırken almamışlardı. Çoğumuzun ayağında kara lastikler var. Bu ayakkabılar karda kaymıyor. Mekap giyen arkadaşlar sık sık düşeceğe benziyorlar. 90 kişi tek sıra halinde büyük bir coşku, heyecan içinde beyazlamaya başlayan dağlarda yağan yoğun karın altında ilerliyoruz. Zirveden aşağıya iniyoruz. Önce yolu kolay yürüyoruz. Ama derin dereyi inmeye başlayınca iniş zorlaştı. Dere oldukça kayalıklı, dik ve derin. Yağan kar yeni olduğu için, önde gidenlerin ardından gidenler taşların kayganlaşması nedeniyle sık sık kayıyorlar. Özellikle mekap giyen arkadaşlar daha çok kayıyorlar. Herkes bu düşme konusunda birbirine takılıyor, gülüyor. "Mekap giyersin ha! Şimdi düşe kalka çek cezasını bakalım" diye onları kızdırmaya çalışıyorlar. Gece bu arazide yürümek çok zor. Zaman zaman taşlar ayakların altından kayıyor ve büyük bir gürültüyle aşağıya doğru yuvarlanıyor. Taşlar yuvarlandığı anda aşağıdakilere sesleniyor, bağrılıyor ve birine çar-pmasına engel olunmaya çalışılıyor. İnerken marşlar ve türküler söylüyoruz. Dersim'in yüce dağları bizim sesimizle inliyor. Marş bitince hemen yenisi söylensin diye öndekilere-yandakilere istekler bildiriliyor ve tekrardan başlıyoruz söylemeye. İçimiz coşkuyla dolu, bu coşku sesimizi marşlarımıza yansıtıyor. Bu yansıyışla dağı taşı çınlatıyoruz. Bekle bizi bahar, yeni adımlarla, zaferlerle geleceğiz. Birbirimize yardım ederek inmeye çalışıyoruz. İnerken bembeyaz örtünün üstünde tek sıra halinde dağdan inen 90 gerilla, hepsinde ayrı bir coşku, ayrı bir azim, hepsi bir değer. Bu görüntü olağanüstü, bu görüntüyü görmeyen şanssızdır. Bu görüntüyü anlamayan yaşamın değerini bilemez. Bir yanı eksik olur. Bu görüntüyü tarihe maletmek için, ölümsüzleştirmek için, fotograflar çekiliyor. Dağdan aşağı indikçe kar azalıyor. Vadinin kendisi henüz kar almamış, otlar yemyeşil, adeta ilkbahar yaşanıyor. Yukardan akan bembeyaz köpüklü şelale, yemyeşil otlar, ancak şahinlerin yuva yapabileceği kayalıklar, beyaz elbisesini giymiş dağlar...

Aşağıdan geldiğimiz yere, dağa ve indiğimiz dereye bakınca "biz buradan mı indik" diye kendi kendime soruyorum. Ama o anda aklıma "gerilla hiçbir zaman yapamam, edemem, bilemem diyemez" sözü geliyor. O an müthiş bir güven, hiçbir şey sana engel olamaz artık. Yanımdaki bir arkadaş duygularını "Dört mevsimi bir arada yaşıyorum" diyerek dile getiriyor. Ona hak vermemek mümkün mü? Dereboyunca yukarı doğru ilerliyoruz. İlerdeki yayla yerine gidiyoruz. Öncülerden odun olmadığından yakındaki yayladan odun almamız gerektiği haberi geldi. Hepimiz birer ikişer odun alarak derenin kenarında (dere iki yüksek tepenin arasında yer alıyor ve alabildiğince uzanıyor) yer alan yaylada mola verdik. Hemen yayla olarak kullanılan taşlarla örülü yerin üstüne çadırları kurduk. Her takımın bir çadırı var. Ateşler yakıldı, çaylar yapıldı. Mutfak görevlileri hemen ekmek yapmaya gittiler. Çadırların içinde, yanan ateşin etrafına oturuyoruz. Bu gece burada kalacağız. Çünkü dağlarla, hele hele Dersim dağlarıyla şaka yapılmaz. Kar yeniden yağmaya başladı. Nöbetçiler dışında dışarda kimse yok, herkes ateşin etrafında oturmuş sohbet ediyor. Bayan arkadaşların çadırı iyi kurulmadığı ve çok büyük olduğu için gece yarısı çöktü. Bunda ateş yakmamalarının da etkisi var. Ateş yanmayınca çadırın üstündeki kar erimiyor ve çadırın üstünde birikerek çökmesine neden oluyor. Bazı bayan arkadaşlar diğer çadırlara gönderildiler. Fakat inadım inat diyenler çadırda kalmakta direttiler. Çadırın ortası çökünce ikiye bölünmüş durumda içerisi göz gözü görmeyecek şekilde duman dolu. Ayrıca yerler kar damlalarından dolayı ıslak. Kısacası kalınamayacak

Yürüdüler ölümüne
sonsuzluğun üstüne
bombalar
kurşunlar
eridi yüreklerinde
çiçekler açtı etsiz kemiklerinde
elbette..
titreyecek dağlar
esmeyecek rüzgarlar
susacak rüzgarlar
köpük bağlamayacak sular
yanan bedenlerin göğe
yükselen
tutuklarında
ve sırtüstü uzandıkları yerde
kan göletleri ve her gölette bir
yaşam armağan
ve artık geceler sessiz değil
yaşam da durağan
yani özgürlük şemsiyesi
güneşler kadar
özgürlük vadisi şehitleriyle...

durumda. Ama inat edenler sabaha kadar burada kaldılar. Diğer arkadaşlar ise öteki çadırlarda kaldılar. Gece müthiş bir rüzgar, karı olanca şiddetiyle savurup duruyor, büyük bir uğultuyla esiyor. Sık sık çadırlar üzerinde biriken karı silkeliyoruz. Sabaha karşı odunumuz iyice azalıyor. Kalan yaş odunlar da çok fazla duman çıkarıyor. Biriken karlardan çadırlar su damlıyor. Birbirimize sokularak sabahlıyoruz. Uyuyabilenler oturdukları yerde uyumaya çalışıyorlar. Ama çoğunlukla uyanığız. Zaman zaman türküler ve marşlar söylüyoruz. Tüm olumsuzluklara rağmen hiç kimse moralini bozmuyor.

22 Aralık:

Sabah olur olmaz 20 kişilik bir grubumuz öncü grup olarak hemen yola çıktı. Geriye kalanlar bir süre sonra çıkacak. Bunda amaç: Hem yolu açmak, hem de tüm grubun karda fazla kalmamasını sağlamak. Grup hazırlandıktan sonra tekrar yola koyulduk. Yola çıkmamızla beraber rüzgar olanca şiddetiyle esmeye başladı. Bir yandan yağan, öte yandan rüzgarın yerden kaldırdığı kar, bir kamçı gibi yüzümüze çarpıyor. Hepimiz, parkalarımızın kapşamlarını ve gerillanın vazgeçilmez eşyalarından olan kefyelerimizi sıkı sıkıya başımıza sarıyoruz. Dere boyunca ilerliyoruz. Bizden iki saat önce yola çıkan arkadaşların izleri belli bir süre sonra kayboldu. Esen rüzgar karla izleri kapatmış. Yeniden iz açmak zorunda kalıyoruz. Karın kısmen kapadığı bir dereyi sağlı-sollu olarak birkaç kez geçiyoruz. Bu geçişlerde tüm uyarılara rağmen, suya düşüp ayaklarını ıslatanlar oluyor. Bu konuda şimdilik bir tehlike yok ama, uzun süre karda kalırsak ayaklarda kar yanığı meydana gelebilir. Bu nedenle sık sık bu konuda dikkatli olmamız için uyarılıyoruz. Vadi boyunca epey ilerledikten sonra dağa tırmanmaya başladık. Kar diz boyu, ilerlemek çok zor ve çok büyük bir çaba istiyor. Öndeki arkadaşlar ilerlemekte ve yol açmakta zorlanıyorlar. Biz arkadan gelenler, yol açıldığı için rahat ilerliyoruz. Ama sık sık yolun açılmasını beklediğimizden, hem üşüyoruz hem de en az öndeki arkadaşlar kadar yoruluyoruz. Çünkü öncü arkadaşların açtıkları yol patika şeklinde ama çok ağır açılıyor. Dr. arkadaşın teşvikiyle ilerliyoruz. Arkadaşlara sık sık takılıyor, şakalaşıyor. Onun bu tavrı herkese moral ve direnç veriyor. Konuşmasıyla daha hızlı yürüyoruz. Daha dağın yarısına ulaşmadan rüzgar hızını giderek artırarak esmeye başladı. Savrulan karda yürümek zor, kefyeleri ağzımıza kapattığımız halde, rüzgar bizi boğacak neredeyse. Karın savruluşuna bakınca aklıma yazın rüzgarın ayağa kaldırdığı toz duman geliyor. Savrulan kar öndekilerini görmeyi engelliyor. Bu anda durup rüzgarın hafiflemesini bekliyoruz. Ama bu pek sonuç vermiyor. Çünkü birkaç dakika sonra tekrar başlıyor esmeye, savurmaya. Kar savruldukça büyük bir uğultu çıkıyor. Bu uğultuyla beraber görüntü daha da ürküntülü bir hal alıyor. Grubumuzdaki arkadaşların birçoğu daha birkaç aylık gerilla. Bundan dolayı bu arkadaşlar bu koşullar karşısında zorlanıyorlar; doğaya karşı pek direngen olamıyorlar. Bu zorlanan arkadaşlardan biri de Ş. arkadaş. Yükünü hafifletmek ve daha kolay yürümesi için silahını alıyoruz, fakat pek fazla bir yarar sağlamıyor. Hala yürümekte ve soğuğa karşı dayanmakta zorlanıyor. Kendisine moral vererek yürütmeye çalışıyoruz.

Yola çıkalı üç saat oluyor. Bazı arkadaşlar buraya daha önce gelen arkadaşlara zirveye ne kadar kaldığını sorup duruyorlar. Dr. arkadaş:

"Ha gayret, 10 dakikamız kaldı. Burayı aştıktan sonra ateşimizi yakıp, seyredeceğiz" diyor. Ama bir türlü o on dakika bitmek bilmiyor. Her duruşumuzda yukarıya doğru bakıyoruz. Ama fırtınadan zirveyi görmek mümkün değil. Biraz daha yürüdük. Artık zirveye iyice yaklaşmışız. Buralarda kar fazla yok. Rüzgar bir süpürge gibi tüm karı vadiye süpürmüş. Meydana çıkan taşlara ayaklarımızı sertçe vurarak uyuşukluğunu gidermeye, kan dolaşımını hızlandırmaya çalışıyoruz. Ve nihayet zirveye ulaştık. Hepimizde büyük bir coşku. Zirveye, hele hele öyle yüksek bir zirveye o şartlarda çıkmak bir zaferdir. Zirveyi aşıp inişe geçtiğimizde, bu yamaçta karın çok daha fazla olduğunu gördük. Kar diz boyunu aşıyor ve oldukça sert. Bu yüzden öncülerimiz yolu açmakta, ilerlemekte çok zorlanıyorlar. Öncü arkadaşlar sık sık değişerek ilerledikleri halde oldukça yorulmuş durumdalar. Arkadan gelenler ise donma tehlikesiyle karşı karşıya. Öncülerin değiştirilmesi isteniyor, ama herkes çok yorgun. Bunu gören Dr. arkadaş, öne geçiyor ve bir süre yolu açıyor. Bunun üzerine direnç ve moral alan arkadaşlar kendilerini daha çok zorlayıp yolu açmaya çalışıyorlar. Tam bu sırada arkadan:

"A. arkadaş ayakkabısının tekini düşürmüş. Ama nerede, ne zaman düşürdüğünü fark etmemiş" diye sesleniyorlar. A. arkadaşın ayağı o kadar üşümüş ki, kara batan ayağındaki ayakkabının karın içinde kaldığını farketmemiş. Nerede düşürdüğünü, ne zaman düşürdüğünü bilmiyor. Hemen ağızdan ağıza çantasında yedek ayakkabısı olanın olup olmadığı sorusu dolaşıyor. Ve çantasında ayakkabısı olan arkadaşın verdiği ayakkabı elden ele uzatılıyor. Bu, oldukça önemli olan sorun da böylece halledildi. Yedek ayakkabı olmasaydı ayağı kesinlikle donardı. Kefyelerimize iyice sarılıyoruz. Donma aşamasına gelip uyumak üzere olan arkadaşları sürekli konuşturmaya çalışıyoruz. Çünkü uyumak demenin donmak, donmak demenin ölüm olduğunu biliyoruz. İki saat yürüdükten sonra bizden önce çıkan arkadaşların izlerine rastladık. Rahatlamıştık. Sevinçten slogan atan, silahlarını havaya kaldırıp haykıran arkadaşların görüntüsü görülmeye değerdi. Artık fırtına da zirvedeki hızını azaltmıştı. Bununla birlikte yürüyüş sırası bozuldu, iyi yürüyen arkadaşlar öne geçtiler. Hızlı gitmek aynı zamanda ısınmayı da sağlıyordu. büyük coşkuyla, yarı kayarak, yarı kara bata çıkarak inerken birden ard arda silah sesleri gelmeye başladı. Anında hepimiz yerimizde durduk. BKC'nin tarama sesi de gelmeye başladı. Ne olduğunu anlayamadık. Herkes bir fikir ileri sürüyordu.

-Kampa ulaştık, arkadaşlar sevinçten silah atıyorlar.

-Diğer arkadaşları gördükleri için silah sıkıyorlar.

-Arkadaşların çıkıp bizi görmeleri için silah sıkıyorlar.

-Düşman olamaz, düşman olsaydı

bize haber verirlerdi.

-Ne oldu, önden bir haber versinler.

Buna benzer daha birçok soru, fikir... Biraz ilerleyince arkadaşların geyik sürüsüne ateş ettiklerini öğrendik. Aç olduğumuzu, sıcak bir etin bize iyi geleceğini düşünerek ateş etmişler. Fakat Dr. arkadaşın müdahalesiyle ateş etmeyi kesmişler. Kimi arkadaşlar ateş edenlere kızıyorlar, doğal güzellikleri korumamız gerektiğini belirtiyorlar. Kimisi ise "bari iyice nişan alıp ateş etseydiniz de çok daha fazla yaralı olmasaydı" diyor. Yol boyunca bu konunun üzerinde konuşulup duruldu.

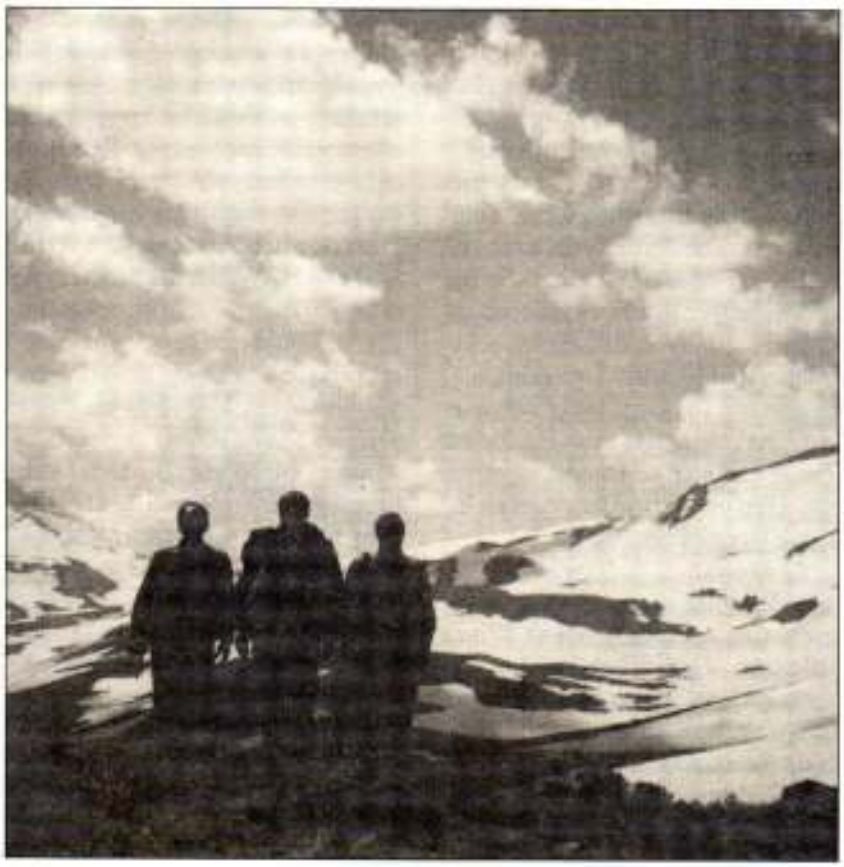
Vadide tüm arkadaşlar buluşuyoruz. Aşağıda ateş yakabileceğimiz uygun yerlerin olduğu belirtiliyor. Oraya kadar kimi kayalık yerlerden silahlarımızın dipçiklerinin yardımı ve arkadaşların yardımıyla indik ve hepimiz hem yorgunuz, hem açız, hem de üşüyoruz. Bir an önce bir ateşin etrafında oturma isteği hepimizde yoğun. Dere boyunca ilerliyoruz. Herkes oldukça sabırsız. Önce bir mağaranın yanına gidiyoruz. Ama hem mağara küçük, hem de odun yok. İlerde bir yayla yeri görülüyor. Mağarada kalamayacağımız haberi hepimizi kızdırıyor. Odun bırakmadıkları için yaylacılara kızıyoruz.

Niye odun bırakmıyorlar, bizim gelebileceğimizi hiç düşünmüyorlar mı vs. gibi şeyler söyleniyor. Önceden çıkan gruptan birkaç arkadaş burada bir yerlerde yaylacılara hazırlatılan depoya gidip, kavurma getirmişler. Hızla yayla yerine ilerlemeye çalışıyoruz. Odun oldukça fazla. Hemen ısınma isteğimizi yansıtan büyük büyük ateşler yaktık. Buraya vardığımızda artık akşam bastırmıştı. Çok üşüyen ve ayakları, ellerinde uyuşmalar olan, ayrıca ıslak olan arkadaşlar ateşe yaklaştırılmıyorlar. Ateşe uzaktan bakıyorlar. Durmadan kendilerine:

-Ayaklarınızı yere vurun, parmaklarınızı oynatın, ayak ve ellerinizin uyuşukluğu gitmeden ateşe yaklaşmak yok.

-Bunca saat dayandınız, yarım saat daha dayanın, yoksa ayaklarınız yanar.

-Gerilla üşümez, sabırlıdır, dayanaklıdır.

Ayakların daha çabuk ısınmasını sağlamak için birbirinin ayağına basan, birbirini koşturan, yürüten arkadaşlar direnmenin, yenilmemenin örneğini veriyorlar. Ayrıca kutsal yoldaşlığın, arkadaşlığın ne demek olduğunu da ortaya koyuyorlar böylece. Sabahtan beri hiçbir şey yememize rağmen, şu anda kimsenin yemeği düşündüğü yok. Şu anda tek istenilen ısınmak, ısınmak. Yakılan kocaman ateş yetmiyor, her tarafta ateşler yükseliyor. En büyük ateşi A.B. arkadaş yaktı. Yılların tecrübesiyle yaktığı ateşin alevleri göğe yükseliyor. Kar yine yağıyor ve çantalarımızın, silahlarımızın üstünü kaplıyor. Yağan karın altında biraz ısındıktan sonra çadırları açıyoruz. Getirilen kavurma avuç avuç arkadaşlara dağıtılıyor. Onca yorgunluk, soğuğa rağmen kimse neşesinden bir şey kaybetmemiş. Ferhat yoldaş, tüm çadırları tek tek kontrol ediyor, devrimci direngenliği, paylaşımcı, yardımseverliğiyle, yardım isteyen ve herhangi bir isteği olanın olup olmadığını soruyor. Demlenen sıcak çaylarımızı yanan ateşin etrafında oturup yudumluyoruz. O anda çekilen tüm zorluk ve yorgunluk unutulmuştu sanki. Ertesi güne hazırlanmak üzere, "belki gidebiliriz" ihtimalini düşünerek oturduğumuz yerde uyumaya çalışıyoruz.

23 Kasım:

Bulunduğumuz vadi çok derin bir vadi ve yüksek dağların arasında yer alıyor. Orman yok buralarda, her taraf kupkuru. Yaylanın olduğu yere 10-15 dakika uzaklıktaki derede kaldık. Çünkü yaylanın olduğu yerde kar çok fazla. Hemen yanımızda olan küçük bir dere var. Üstü karla kaplı, karı temizleyip, buzu kırıyoruz. Suyu, ancak açtığımız bu küçük yerden alıyoruz. Bugün dünkü fırtınaya inat hava güneşli ve sıcak. Fakat ateşlerimiz yine de yanıyor. Depodan erzak almaya giden arkadaşlar henüz gelmemişler. Yanımızda, karargahtan çıkarken aldığımız az unla, A. Hoca arkadaş ekmek sacında çok güzel bir un çorbası yapıyor. Arkadaşlara bu çorba bardak bardak dağıtılıyor. Belki çok acıktığımızdan olacak tadı uzun süre damağımızda kalıyor. Öğlene doğru erzağa giden arkadaşlar geldi; un, yağ, peynir, getirmişler. Çok hızlı bir şekilde ekmekler yapıldı. Bugün grup çok yorgun olduğundan yola çıkamıyoruz. "Hava da dü-

zeldiğine göre bir gün daha kalmakta sakınca yok" diyoruz. Ancak çadırlarımız dar, tüm arkadaşlar sığmıyor. Bu yüzden biraz yukarımızdaki mağaraya bir takımlık gücün gitmesini uygun buluyoruz. Eğer mağara büyükse bize bildirecekler ve biz de oraya gideceğiz. Ancak bir süre sonra mağaranın dar olduğu haberi geliyor ve biz de burada kaldık. Grup giderken yavaş yavaş yağmaya başlayan kar artarak devam ediyor. Gece boyunca közün etrafına dizilen sallarda ekmek yapılıyor. Depoda tuz olmadığı için ekmekler tuzsuz yapıldı. Ayrıca birkaç kez daha un çorbası ve "murtuka" yapıldı (katı un çorbası) tabii bu çorbalar da tuzsuz.

24 Kasım:

Sabaha doğru hava yine bozdu. Kopan fırtına, adeta güneşin doğmasını engellemek istercesine ortalığı karartıyor. Üç tane çadırımız var. Erkek arkadaşların çadırı oldukça büyük, onun yanında bayan arkadaşların çadırı, az ötede ise bizim çadırımız var. Bizim çadırımız fazla sağlam değil. Esen fırtınanın etkisiyle yarım yamalak olan çadırımız habire yırtılıyor. A. B. arkadaş tamirine çalışıyor ama başaramıyor, fırtına daha baskın çıkıyor. Fırtına hızını giderek artırıyor, yerdeki karı olanca hızıyla savuruyor. Korkunç bir uğultu, korkunç bir soğuk. Bu havada bir adım dışarı atmak, yarım saat bile olsun dışarda kalmak ölüm demektir. Rüzgar öyle şiddetli esiyor ki diğer çadırlara gitme imkanımız olmuyor. Öğleye doğru bayan arkadaşların çadırının yırtıldığı ve erkek arkadaşların çadırına gittikleri haberi geldi. Onlar oraya sıkışmışlar, biz burada daracık çadırımızda battaniyelere sarılmışız, öylece bekliyoruz. Kar sürekli naylonu zorluyor, fırtınanın biriktirdiği karla naylon çadır her an biraz daha küçülüyor. Odunlarımız bittiği için ateşimiz yanmıyor. Fırtına, bunlar yetmiyormuş gibi gidip odun almamıza da engel oluyor. Sanki "siz buradan hiçbir yere gidemeyeceksiniz" der gibi uğuldadıkça uğulduyor. Saat 13'ü geçmişti ki, mağarada kalan arkadaşlardan beşi çıkageldi. Şaşırmış ve öfkelenmiştik. Bu havada, bizim diğer çadıra gidemediğimiz bir havada nasıl yola çıkılmış, böylesi bir duruma komutanlarımız nasıl izin vermişlerdi. Gelişmeleri, gelen arkadaşlar anlatıyor.

Sabah saat 5 nöbetçisi arkadaş bizi kaldırdı, yanınıza gelip yardım etmemiz gerektiğini söyledi. Biz de bunun üzerine yola çıktık. İlk başta fırtına yoktu. Yolun yarısına gelince fırtınaya tutulduk. Geri dönmeye çalıştık fakat izlerimiz hemen kapandığından geri dönmek mümkün olmadı. Biz de yanınıza gelmeyi daha uygun bulduk. Ancak gelirken birkaç kez çığ tehlikesiyle karşı karşıya kaldık. Bir sefer çığın altında kaldık. Ancak kendimizi kurtarabildik. Ayrıca sizi göreceğimizden umudumuzu kesmiştik. 45 dakikalık yolu, 8 saatte zor alabildik. Birkaç kez donma tehlikesi atlattık.

Arkadaşlar gelişmeleri anlatırken Dr. arkadaş:

-Sizden başka arkadaş buraya gelmesin, belki arkanızdan bir grup daha göndermişlerdir diye söylenip duruyor ve endişelerini dile getiriyordu.

-Ya bir de bu havada arkadaşlar yola çıkmışlarsa!

Bu söz hepimizdeki duygu ve düşünceyi yansıtıyordu. Onlardan bu gelişmeleri duyunca öfkemiz daha da arttı. Arkadaşların ıslanan elbiseleri esen fırtınanın etkisiyle tahta gibi sertleşmiş, el-ayakları buz kesmiş. Yanımızda ne ateş yanıyor, ne de kalacak yer var. O daracık yerde biraz daha sıkışıp gelen arkadaşlara yer açmaya çalışıyoruz. Sıkışık bir vaziyette yerleşiyoruz. Mağaradaki arkadaşlarla telsiz kurma çabalarımız boşuna, onca uğraşa rağmen fırtına bağlantı kurmamızı engelliyor. Bu havada yola çıkma imkanımız yok. Ateş yanmıyor ve tüm bunlar yetmiyormuş gibi çadır halen yırtılmaya devam ediyor. Fırtına olanca hızıyla "sizi yutacağım" dercesine delice esiyor. Yine birçok arkadaş "bu vadiden çıkacak mıyız, kurtulabilir miyiz" sorusunu soruyor. Herkesin yüzünde endişe izleri var. Bu ne kadar gizlenmeye çalışılsa da, bu fırtınanın yarattığı merak ve endişe yüzlerden okunabiliyor. Kurtuluş umudunu yitirenler oluyor, zaman zaman sorulan "ne yapalım" sorusu cevapsız kalıyor. Yapılacak tek şey var, onu da yapıyoruz zaten: Burada, hiç kıpırdamadan beklemek. Fırtına dininceye kadar naylonların altında kalmak, beklemek, hem de hiçbir şey yapmadan beklemek. Belki bu bazılarınca daha sonradan ölümü beklemek olarak adlandırılabilir. Ama bizce bu, ölüme karşı en büyük direnmişti, mücadeleydi. Silahlı değil, iradeyle, moralle gösterilen bir direnme, akıllara durgunluk veren bir direnme.

Hava kararttı, akşam oluyor. Ama halen fırtına dinmek bilmiyor. Çadırın yırtılan yerlerinden içeri giren kar üstümüzü kapatıyor. Üstümüzdeki battaniyeler sırılsıklam. Naylon daraldıkça biz biraz daha birbirimize sokuluyoruz. Diğer çadırda yer bulamayan üç bayan arkadaş da gelince yerimiz iyice daraldı. Arkadaşlar yırtılan yerlerin üzerine oturmuş, delik yerleri kapatmaya çalışıyorlar. Böylece hem çadırın yırtılmasını önlemeye, hem de bir nebze de olsa soğuğun içeriye girmesini engellemeye çalışıyorlar. Ama nafile! Fırtına "ben sizden güçlüyüm, sizi yeneceğim" dercesine hızını her saniye daha da artırıyor ve çadırımızdaki delikleri giderek büyütüyor, açıyor. Fırtınanın türkülerine devrimci direnme, türkü ve marşlarımızla cevap veriyoruz. Sırayla türküler söyleniyor, espriler yapılıyor. Dişlerimizi zangır zangır titreten soğuk, moralimizi bozmayı, neşemizi etkilemeyi başaramıyor. Ama ilerleyen saatlerde beklemenin verdiği sıkıntı ve soğuğun etkisiyle morali bozulan arkadaşlar sert bir şekilde eleştiriliyorlar. Eleştiriler olmasına rağmen içten içe herkeste bir tedirginlik var. Her geçen dakika fırtınanın artmasıyla orantılı olarak tedirginlik, endişe artıyor. Bu dışa yansıtılmasa bile gözlerden okumak mümkün.

Diğer çadırda da durum pek iç açıcı değil. Beş metrekarelik naylon çadırda 60 kişi sıkışık bir vaziyette kalıyor. Yer dar olduğu için ateşler söndürüldü. Fırtına sürekli çadıra vurup duruyor. Fırtınanın sesi çadıra vurunca korkunç bir uğultu çıkıyor. Herkesin morali çok iyi, herkes birer grup şeklinde oturmuş, kendi aralarında konuşup gülüyor. Arada bir diğer gruplar araya giriyor, karşılıklı birbirine takılmalar oluyor. Sanki o anda dışarda o korkunç fırtına esmiyor; o derede, o çadırda değil de, arazide, ormanda yemyeşil bir noktadaymış gibi davranıyor herkes. Sonra direniş

türküleri söylemeye başlıyorlar. Hep bir ağızdan, tek bir nefes, tek bir yürek olmuşçasına! Fırtınaya, doğaya meydan okurcasına olanca sesleriyle türkü söylüyorlar. Gece 3'e kadar türküler devam ediyor. Bayan arkadaşların çadırının altında ekmek kalmış, tüm gün ekmek yenmediği için herkes çok aç. Birkaç arkadaş gidip torbadaki ekmeği getiriyor. Ekmek kardan ıslanmış, herkese eşit paylaştırılıyor. Silahlar, çantalar hep karın altında kalmış, çadır giderek daralıyor. Kar çadırın kenarlarında bir duvar gibi birikmiş, oturan arkadaşların enselerine kadar kar birikmiş. Naylon buz gibi, sırtlar boyuna kadar buz kesmiş. Vücudun diğer kısımları nefes ısısıyla biraz sıcak. Öyle sokulmuş ki herkes birbirine, ayağını bile kıpırdatmak mümkün değil. Kımıldadıkça yer daha da daralıyor. Bu yüzden kimse kımıldamaya cesaret edemiyor. Kiminin ayakları üzerine, kiminin dizlerine oturulmuş, kiminin omuzlarına dayanılarak yüklenilecek şekilde oturulmuş. Kimi arkadaş "Benim üzerimde dört kişi var" diyor. Ama elden gelen bir şey yok. Kiminin sırtına karın altında kalan silahların namluları batıyor, kiminin oturduğu yer tamamen kar ve su içinde. Ayaklar, sırtlar hep ıslanmış. Ama kimsenin soğuğa aldırdığı yok. Tek sorun yer darlığı. Çadırın bir tarafı yırtılmış. Arkadaşlar altlarına alıp yırtılan kısmı kapatmaya çalışıyorlar. Ama esen rüzgar sık sık yırtılan kısmı havaya kaldırıyor, o zaman bütün rüzgar, kar içeri giriyor. Hemen yardımlaşarak açılan yer kapatılmaya çalışılıyor. O anda fırtınaya, doğaya lanetler yağdırılıyor. Çadırın diğer bir tarafı ikiye ayrılacak şekilde yırtılmış. Bir kısım arkadaşlar dışarda karın altında kalmış. Birkaç arkadaş yardıma gidiyor. Ama pek bir şey yapamıyorlar. Ellerle yırtılan yerler kapatılmaya çalışılıyor. O zaman da eller 10-15 dakika sonra buz kesiyor, mosmor oluyor. Tek çare gidip bayan arkadaşların çadırını getirip, yırtılan yeri kapatmak. Ama fırtına çok şiddetli esiyor, kimse dışarı çıkmak istemiyor. Hoca arkadaş kızıyor bu duruma. Bunun üzerine iki arkadaş gidip naylonu getiriyor ve yırtılan yeri kapatıyorlar. Ama rüzgar yine savuruyor. Yine ellerle sırayla bu yerler tutuluyor. Üşüyenler sık sık değiştiriliyor. Yeni olan arkadaşlar dayanmakta biraz zorlanıyorlar. Ama içlerinde çıtını çıkarmadan dayananlar çoğunlukta. Yer darlığından, havasızlıktan şikayet edenler, hemen sert bir şekilde uyarılıyorlar. Bu arkadaşlar zayıflık gösterdikleri için kendi kendilerine kızıyorlar. Tüm bunlara rağmen, moral iyi, halen direnmenin boyutu çok yüksek, marş ve türkülere devam edilirken, koordinatör arkadaşın ve başka birkaç arkadaşın kaldığı çadır merak ediliyor. Onca havasızlığa rağmen kalan sigaralar birer birer yakılarak ortaklaşa içiliyor. Sigara içmeyenler biraz rahatsız olsalar da fedakarlıkta bulunarak seslerini çıkarmıyorlar. Her 15-20 dakikada bir saat soruluyor. Sabah bir türlü olmuyor. Saatler sayılıyor. Artık herkeste bir sabırsızlık belirtisi gözle görülecek düzeye gelmiş. Yarının neler getireceği endişesi, tedirginliği var yüzlerde. Kimisi o ortamda uyumaya çalışıyor, belki zaman geçer diye. Sabaha karşı rüzgarın uğultusu azaldı. Herkes dışarı

çıkmak için sabırsızlanıyor. Ama kimsenin çıkmasına izin verilmiyor. Çünkü herkesin üstü ıslak ve ateş yakılmadan dışarı çıkılması tehlikeli. Birkaç arkadaş gidip ateş yakıyor, ondan sonra yavaş yavaş dışarı çıkılmaya başlandı. Re. arkadaş çadırın üstüne yığılan karın altında kalmış. Dışarda gezen arkadaşlar onu görmeyip üstüne basıyorlar. O da buna engel olmak için daha arkadaş oraya gelmeden:

Hewal, ben buradayım, sakın basmayın diyor. Onun bu haline herkes gülüyor, ama bir yandan da bütün gece böyle olduğu halde tek bir sızlanma olmadığı için gurur duyuluyor. Üstündeki kar atıldıktan sonra oradan çıkarılıyor.

Akşam saat 6'da içeriye biri girince, önce yan çadırdan geldiğini sandık. Ancak mağarada kalan arkadaşlardan biriydi. Bunu anlayınca çok şaşırdık. Arkadaşın verdiği haber bizi şoke etti:

3 arkadaş çığda kalarak şehit düştü. Ben 1,5 saat kar altında kaldım. Çıkmayı başardığımda arkadaşlardan birinin ayakları, diğerinin eli dışardaydı. Çok uğraştım, ama çıkaramadım. 4 saattir yoldayım. Artık ümidimi yitiriyordum. Saçlarım ve bir perde gibi inen kar önümü kapatıyordu. Tesadüfen çadırlara ulaşmasaydım fırtına beni boğacaktı diyor. F. arkadaşı dinleyince moralimiz bir hayli bozuldu. Çığın altında kalan arkadaşların üçü de çok değerli, üçü de komutan arkadaşlar. Onlar çığın altında ölüme doğru giderken bizim burada hiçbir şey yapmadan beklememiz bizi kahrediyor. Bu çaresizlik ortamı çok korkunç. Can arkadaşlarına, yoldaşlarına yardım edememenin çaresizliği, suçluluğu hepimizin yüzüne bir tablo gibi yerleşmiş. Bu tabloda çaresizliğin yanında kızgınlık da var. Herkes kızıyor, her taraftan: "Bu ha-

vada niye yola çıktınız. Böyle zamanda yola çıkmanın ölüm olduğunu bilmiyor musunuz?" sözleri yükseliyor ard arda. Onlara yardıma gitmenin imkanı yok. Böyle bir şey yapmaya kalkmak yeni kayıplar vermek demek olur. Bitmeyecekmiş gibi uzun, uzun olduğu kadar da korkunç bekleyişe devam ettik. Saatler yıl kadar uzun geliyor, fırtına aman vermiyor. Herkes çığın altında kalan arkadaşları düşünüyor, onlarla olan anılar, sözler tek tek hatırlanıyor, geçmiş bir film şeridi gibi geçiyor gözler önünden. V. arkadaş sürekli moral vermeye çalışıyor. Bunu yaparken aynı zamanda naylonun yırtılan yerlerini bağlamaya çalışıyor. Fırtınanın artan hızı, yükselen uğultusuyla ümitler yavaş yavaş tükeniyor. Bir gerilla sürekli düşmanla son mermisine kadar çatışarak ölmeyi, diğer ölümlere tercih eder. Onca çatışmada, eylemde burnun kanamasın, gel bir avuç hain kar seni boğsun, canını alsın. İşte böylesi bir ölüm zorumuza gidiyor. Dr. arkadaş, "Yıllardır düşman beni yenmeyi başaramadı, ama şimdi bugün doğa beni yenmeye çalışıyor diye duygularını dile getiriyor. Önceki çığın altında kalan grup donma tehlikesiyle karşı karşıya. F. arkadaştan hiç ses çıkmıyor. Bazı arkadaşlar inliyor, titriyor. Bu arkadaştan hiç ses çıkmıyor. Arkadaşlardan en canlıları V. arkadaş, ama o da fırtınanın artması ve gecenin bitmek bilmemesiyle ümidini yitirmek üzere. Onların bu durumuna bakarak ümidimizi yitirmeye başladık. Donmalarından endişe ediyoruz. İnsanı kahreden bir durum. Yanıbaşında yoldaşların can verecek, onların an an ölüme yaklaşmalarını izleyeceksin. Ama elinden birşey gelmeyecek. Sadece seyretmekle yetineceksin. Birbirine ölümüne bağlı olan, birbirleri için savaşarak ölüme atılan, herkesten ve her şeyden çok birbirini seven insanların bu dünyanın en ünlü edebiyatçıları, şairleri, romancıları bir araya gelse, o anki duygularımızı yazabilir mi? En ünlü ressam yüzlerimizin o anki ifadesini resmedebilir mi? Sanmıyorum bunları yapacak yetenekte biri olsun. Elleri donan arkadaşların ellerini ovuyor, nefesi kesilen arkadaşların yerlerini değiştiriyoruz, düzeltiyoruz. Ancak çığdan kurtulan arkadaşlara hiçbir şey yapamıyoruz. Diğer çadırımız bu gelişmelerden habersiz. Parkesini, kefyesini yoldaşına veren, sırtını naylonda açılan gediklerden birine dayayarak fırtınaya inat direnen, üşüyen arkadaşını kucaklayan yoldaşların çabası bir hayli fazla. Çığda kalan kim, diye soruyoruz. "Ferhat, Tekin ve M. arkadaşlar" diyor. Onları tanımak, onları yaşamak bir onurdur. Fakat onları anlatabilmek de bir o kadar zordur.

Gece yarısından sonra ümidimizi iyice yitirmek üzereyiz. Ama direnmek zorundayız. Kar üstümüzü iyice kapamış. Artık naylonun dışı içi fark etmiyor. En direngenlerimiz olan Dr. ve A. B. arkadaşlar bile yorgunluktan bir kenara çekildiler. Fakat direnişimiz halen devam ediyor. Fırtına adeta direnişimiz karşısında şaşkınlığa düşmüş ve yenilgisini kabullenmek zorunda kalmış. Sabah günün ışımasıyla hava açıldı. Hemen dışarı çıktık. Diğer arkadaşlarla bir araya geliyoruz. Yanan ateşin etrafında birbirimizden ayrı kaldığımız süre içinde neler yaşadığımızı, duygu ve düşüncelerimizi aktarıyoruz.

25 Kasım:

Sabah güneşi çevreyi olduğu kadar içimizi de aydınlatıyor. Korkunç gece bitmiş, tehlike atlatılmıştı. Ateşin etrafında kurulanıyoruz. Diğer çadırdaki arkadaşlar da geliyorlar. Onca yorgunluğa, zorluğa rağmen yüzlerden coşku akıyor. Sabaha zaferle çıkmanın, fırtınaya yenilmemenin sevinci var herkeste. Fakat şehitleri duyunca o sevinç, o coşku bir anda yüzlerde donup kalıyor. Önce inanmıyorlar, şaka yaptığımızı sanıyorlar. Hoca arkadaş anlam vermede zorlanıyor. Olayın ciddi olduğunu anlayınca gözlerinden dökülen birkaç damla yaşa engel olamıyor. Herkesin gözleri dolu dolu, akmak üzere olan bir sele benziyor. Mağaradan o havada neden geldiklerine anlam veremiyorlar. Onların bizi merak ettikleri ve yardıma ihtiyacımız olur diye geldiklerini duyunca acı daha da derinleşiyor. Onları hatırladıkça bu acı daha da yakıcı oluyor. Herkes birbirine moral vermeye çalışıyor. Ama pek etkili olunduğu söylenemez. Tam bu sırada çığ altında kalan ve şehit olduğu sanılan M. arkadaş mağaradaki grupla birlikte çıkageldi. Herkeste müthiş bir sevinç. Hemen diğer iki arkadaşı soruyoruz. Diğer iki arkadaşı kurtaramamışlar. M. arkadaş 18 saat karın altında kalmış, olayı anlatıyor:

Yürürken birden üstümüze çığ geldi. Karın altında elim kafamın önüne düşmüştü. Bu nedenle bir boşluk doğdu. Buradan nefes alabiliyordum. Tüm bağırışmalarım cevapsız kaldı. Kafamı sallayarak yerimi genişlettim. Bir ara uyumuşum. Ancak ertesi gün kafamı dışarı çıkarabildim. O esnada mağaradaki arkadaşlar geliyorlardı. Onlara seslendim. Şaşırdılar. Hemen koşarak gelip beni çıkardılar.

M. arkadaşın dışarda kalan eli şişmiş ve morarmıştı. Elindeki eldivenleri donmuş, donan eldiven ellerine yapışmış, eldiveni makasla kesip çıkarıyoruz. Parmaklarının durumu pek iç açıcı değil. Büyük ihtimalle kesmek zorunda kalacağız. Elbiselerini değiştirdik. Bir süre ateşin yanında battaniyelere sararak uyumasını sağladık. Kendisine biraz ayçiçeği yağı içirdik. Arkadaşlar kendilerini kurutttular. Gece çadırın olduğu yerde kiminin kefyesi, kiminin battaniyesi kaldı. Bir arkadaşın çantası da karın altında kaldı. Tüm aramalara rağmen bulamadık. Beraberimizde odunlarımızı da alarak yukarıdaki mağaraya gittik. Çığın geldiği yere vardığımızda Ferhat yoldaş, battaniyeye sarılı olarak öylece duruyordu. Bir eli havaya doğru uzanmış, parmakları yumruk vaziyetinde donup kalmıştı. Ölürken bile dünyaya meydan okuyordu. Ferhat yoldaşı, bir uyku tulumuna yerleştirip kendisi için yapılan yere yerleştirdik. Tekin yoldaş, tüm aramalara rağmen bulunamadı. Ferhat yoldaş çok sevdiği dağlarda bir kızıl isyan ateşi olarak yanacak ve yeniden doğuşun, yeni Med hareketinin bir pınarı olacaktır.

24 Kasım şehidi Ferhat (**Mehmet Ali YÖYLER**) yoldaş, 1968 yılında Malazgirt'in Dirimpınar köyünde dünyaya gelir. Küçük yaşlardan itibaren yurtseverlik duygularıyla büyür. Liseyi bitirdikten sonra girdiği sınavları kazanarak Ankara Üniversitesi Felsefe Bölümü'ne kaydını yaptırır. Bu onun için yeni bir dönemdir. Burada PKK'nin devrimci düşünceleriyle tanışır ve tereddütsüz saflarda yeri-

ni alır. Okul birimi içinde görev üstlenir, cephesel faaliyetler yürütür. 1991 Mayıs'ında gerillaya katılma konusunda kesin kararını verir ve Dersim Eyaleti'ne yönelir. Gerilla saflarında kaldığı müddetçe hızlı bir dönüşüm sağlar ve Eyalet Komitesi yedek üyeliğine kadar yükselir.

Ferhat arkadaşın kişiliği her devrimcinin örnek alması gereken bir ölçüdür. Yılların devrimcilerinin bile ondan öğrenecekleri çok şeyler vardır. Olgun ve ağırbaşlıydı. Boş yere konuşmaz, konuştuklarını özenle seçerek konuşurdu. Moral ve enerji kaynağıydı. Onun moralinin bozuk olduğunu bir gün bile kimse görmemiştir. İşlerin üzerine büyük bir coşkuyla atılır ve mutlaka sonuç alırdı. İşinde sonuç alıcı olduğu kadar titizdi. İşlerini özenle yapar, kusur bırakmamak için azami çaba gösterirdi. Onun, üstlendiği görevleri başarıyla yerine getireceği konusunda en ufak bir tereddüt kalmazdı. Yoldaşlık ilişkilerinde uyumun bileşkesiydi. Yoldaşlarına hizmeti esas alır, yetkiyi en sona kullanırdı. Sert ve kırıcı değil, yapıcı ve geliştiriciydi. Kendisi iş yaptığı gibi iş yaptırtmasını da biliyordu. Tüm arkadaşlar üzerinde derin bir saygınlık yaratmıştı. Güçlü bir eylemciydi. Tüm silahları başarıyla kullanır, düşmanı darbelerdi. Halkla ilişkilerinde saygılı ve ölçülüydü. Ferhat yoldaşın kazandığı ilişkiler en canlı ilişkiler oluyordu. Kısacası Ferhat örnek bir PKK militanıydı. Bu nedenle Ferhat yoldaşın şu veya bu özelliği demek bence yetersizdir. O'nun için söylenebilecek tek şey yiğit bir ARGK komutanı, örnek bir PKK militanı olduğudur.

Ferhat yoldaşın böyle erkenden aramızdan ayrılışını kabullenemiyorum. En çok yararlı olabileceği bir çağda şahadete ulaşması zorumuza gidiyor. Fakat şehitlerin arkasından yas tutma diye bir geleneğimiz yoktur. Tek gelenek ve görevimiz vardır. O da onların amaçları uğruna savaşmak ve zafere ulaşmak. Başka bir şeyi ne Ferhat yoldaş kabul eder, ne de geride kalanlar yapabilir.

Ferhat yoldaşla birlikte şahadete ulaşan Tekin (Haydar TAŞ) yoldaş Çukurcalıdır. Botan'ın engin yurtseverliği ile yoğrulmuş ve orada saflara katılmıştır. Güçlü savaşçı özellikleriyle kısa sürede takım komutanlığına kadar yükselmiştir. PKK 4. Ulusal Kongresi ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmiş, Kongre sonuçları üzerinde derinleşerek kendisini güçlendirmiş ve tekrar ülkeye yönelmiştir. Parti Önderliğimizin "Özgür vatan yolunda Botan Dersim'de, Dersim Botan'da" şiarına uyarak Dersim'e gelir. Şehit düştüğü ana kadar Dersim'de yiğit ARGK komutanı olarak faaliyet yürütür.

Ferhat ve Tekin yoldaşların acısı yüreğimize işliyor. Kayıplarımızın bizim hatalarımızdan kaynaklanması acımızı büyütüyor. Verilmemesi gereken kayıplar diyoruz. Ancak yapılacak herhangi bir şey yok. Her arkadaş Ferhat ve Tekin'e layık olacağına dair kendi kendisine söz veriyor. M. arkadaşın kurtulmuş olması az da olsa yüreğimize su serpiyor.

Tüm arkaşlar bir an önce bu vadiden çıkmaktan yana. Ama kar göğüs hizasına kadar batıyor ve üç gündür kimse doğru dürüst bir şey yememiş, takattan düşmüş durumda. Geceyi küçücük mağarada sıkışık bir vaziyette, yine ateşin etrafında oturarak geçirdik. Depoya kar nedeniyle gidilemediği için hiçbir şey yemedik.

26 Kasım:

Sabah, güçlü arkadaşlardan 22 kişilik bir grubumuz yolu açmak için çıktı. Kalan arkadaşlar fırtınanın yaşandığı yere odun toplamaya, bir grup ise kalan unu getirmek için depoya gitti. Öğleden sonra yol açmaya gidenler geri geldiler. Yol uygun değilmiş. Böylece yeni bir yol deneyeceğiz. Grubun gelmesiyle birlikte "yine mi buradayız" sözü yankılandı mağarada. Bu söz, öfkenin olduğu kadar bıkkınlığın da işaretiydi. Ama yapacak bir şey yok. Gelen unla yine tuzsuz ekmek yapıyoruz. Kaç gündür tuzsuz ekmek yemekten dizlerde derman kalmamış. Yine öncü bir grup çıkıyor. Yol izin verirse arkalarından gideceğiz. Onlar gittikten sonra Dr. arkadaş şehitler üzerine bir toplantı yapıyor.

Çıkan grubumuz 22 kişi. Önce hemen karşımızdaki dağı çıkıyorlar. Ama gitmek zor olacak ki, üç kişiyi geri gönderip, "gelmememizi, haber vermelerini beklememizi" söylüyorlar. Yine ümitler boşa çıktı. Giden grup zirveye yakın bir yerde duruyor. Tekrar aşağı dereye iniyor. Çünkü karakolun gözetlemesine takılma ihtimali var. Dereden geçerek karşıdaki mağaranın yukarısındaki başka bir yayla yerine gidiyorlar. Yol boyunca kar yiyerek gövdelerini doldurmaya ve yürümek için güç bulmaya çalışıyorlar. Herkes çok halsiz. Öğleden sonra ancak yaylaya varıyorlar. Depoya giden grupla karşılaşıyorlar yolda. Seslenerek üç arkadaşın un götür-

melerini sağlıyorlar. Bu yayla yeri çok güzel, yıkılmamış ve içi odun dolu. Burada kalınmadığı için herkeste büyük pişmanlık var. Hemen yaylanın içindeki karlar temizleniyor, ateşler yakılıyor. İki grup şeklinde kalınıyor. Sabaha kadar gruplar halinde ekmek yapılıyor. Mideler tuzsuz ekmekle doldurulyor. Ertesi sabah şafakla birlikte yola çıkılıyor. Biz onların gittiği yoldan devam ediyoruz.

Yaylada bize ekmek bırakmışlar. Kendileri de yanlarına birer ekmek yedek olarak almışlar. Bırakılan ekmekleri yiyoruz. Biraz güç aldık.

27 Kasım:

Bugün partimizin kuruluşunun 15. yıldönümü. Bu günü faklı bir tarzda kutlamak isterdik, ancak doğa izin vermedi. Ne olursa olsun bu dağ aşılmalı diyoruz hepimiz. Bugün mutlaka dağın zirvesine çıkmalıyız. 27 Kasım bizim irademizi güçlendiren, bize dayanma gücü veren bir gün oluyor. Her zamanki gibi, yeniden diziliyoruz yola. Açlıktan derman kalmamış, tuzsuz ekmekler tatmin etmiyor. Fakat yürümek zorundayız. Partinin ilk kuruluş yılları geliyor aklımıza. Çekilen zorluklar, bunların nasıl aşıldığı, Parti Önderimizin eşsiz çabaları, şehitlerin direnişi bir film şeridi gibi gözlerimizin önünden geçiyor. Parti Önderliğimizin sesi yankılanıyor kulaklarımızda: "İradenize yüklenin" talimatına uyuyor ve yükleniyoruz irademize.

Bazı yerlerden çığ düşmüş ve kar beton gibi sertleşmiş. Bu yerlerden rahatça yürüyoruz. Fakat diğer yerler batıyor. Yol bir kanal şeklinde açılıyor. Arkadaşların saygı duyulacak bir iradeleri var. Hele A. Hoca arkadaş, gerçekten örnek davranışlar sergiliyor. Böylesi insanların yoldaşı olmakla gururlanıyoruz. Ve nihayet dağın zirvesine öğleye doğru varıyoruz. Bu bizim için bir zafer. Devrimci direnç ve iradenin zaferi. Bunu öncü grup belgelemek için dağın zirvesinde fotoğraf çektiriyor. Tarihi bir anı belgelemek, sonrakilere örnek olsun diye bırakmak istiyorlar. Zirveyi çıktıktan sonra artık sorun yok. Bir saat sonra üslenme alanımıza vardık. Öncü grubumuz ateşi yakmış, bizi bekliyordu. Hemen depoya gönderildi arkadaşlar. Helva vb. yiyecekler getirildi. İlk etapta bolca helva dağıtıldı. Onca gün tuzsuz ekmeğin takatsız düşürdüğü bedenler yavaş yavaş canlanmaya başladı. Ulaşmanın sevincini, iki arkadaşı kaybetmenin, orada bırakmanın acısı gölgeliyor.

21 Kasım'da başlayan yolculuğumuzu normalde bir, en fazla iki gecelik iken yedi günde ve iki değerli yoldaşın şahadetiyle tamamlıyoruz.

Evet, koruyucumuz olan dağlar, onun kurallarını dinlemediğimizde, bizi de affetmiyor, hem de bu affetmeyişini en değerli iki yoldaşımızı alarak yapıyor. Biz Ferhat ve Tekin yoldaşları kalbimize gömdük. Onlar sonsuza dek yaşayacaklar, mücadelemize ve birliğimize manevi komutanlıklarını sürdüreceklerdir. İnsanlık, Kürdistan ve PKK var oldukça tüm şehitlerimiz gibi onlar da yaşayacak ve zaferimizin teminatı olacaklardır. Şehitlerimizin yaşam ve direnişleri onurumuz, kişilikleri örnek alacağımız kişilik olacaktır. Biz geride kalanlar, onları yaşayacak, hep onlarla olacağız.

Bu sırada Dersim Eyaleti Ana karargah Komutanlığı'nca yapılan arkadaşların şehit düştüğü vadiye şehit Ferhat Vadisi, mağaraya Şehit Tekin Mağarası ve 27 Kasım günü aştığımız dağa 27 Kasım tepesi adlarının verilmesi yönündeki öneriler oybirliğiyle kabul edildi. Artık oralar yeni adlarıyla anılacak ve yoldaşlarımız bir kez daha ölümsüzleşeceklerdir!

Aralık 1992, C. Deşti

Adı, soyadı: **Deniz ADLIM**
Kod adı: **Sidar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Pülümür-Çirik (Sağlamtaş) köyü**

O'nun şahadeti, kimliğine sahiplenmesi gereken gençliğe çağrıdır

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi veren her halk gibi Kürdistan halkı da, yeni bir toplum, yeni bir tarih, özgür ve bağımsız bir gelecek yaratmak ve halkımızın uygar insanlık alemindeki yerini almasını sağlamak için, mutlaka bazı bedelleri de ödemeye hazır olmak zorundadır. Bu bedellerin şüphesiz en ağır olanları; halkımızın en değerli, en seçkin, en dürüst, en yiğit ve mert evlatlarının canlarını feda etmeleridir. Bunlar aynı zamanda Kürdistan'da yaşamanın, yaşatmanın ve yeni yaşamı kurmanın kaçınılmaz bedelleridir.

İşte, halkımızın bu değerli, yiğit ve mert evlatlarından biri de Sidar yoldaştır. Düşmanın Tunceleileştirdiği Dersim'in yeniden özüne dönüşü gerçekşletirip Dersimleştiği, giderek Botan'laştığı bir süreçte Seyit Rıza'ların, Alişer'lerin takipçisi olarak mücadele saflarına katılan Sidar yoldaş, 1973 yılında Dersim'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Dersim'de tamamlayan Sidar yoldaş, daha sonra İnönü Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü'nü kazanır. Ancak halkına, devrime ve mücadeleye olan büyük tutkusu, O'na okulunu yarıda bıraktırarak Dersim dağlarında yüce kavganın içine çeker. Kavga içerisinde kısa ama oldukça soylu bir yaşamın sahibi olur.

Yurtsever bir aile ortamında büyüyen Sidar yoldaş, daha küçük yaşlarda iken düşmanın baskısını, zulmünü ve sömürüsünü yakından tanıdı. Düşmana karşı büyük bir kin ve öfke ile büyüdü. Dersim gibi kemalizmin çok sonuç aldığı, yıkım ve tahribatların en yoğun yaşandığı bir yerde beyaz katliam ve kışla kültürünün yol açtığı yabancılaşma, soysuzlaşma, ulusal inkara büyük bir öfke duyuyordu. Özellikle gençliğin içine girdiği gerici, yoz ve sahte yaşama büyük bir tepkisi vardı.

Bütün bunların düşmandan kaynaklandığının bilincinde olan Sidar yoldaş, daha lise yıllarında iken gençlik arasında mücadelemizin propagandasını yapar, çevresindekilere de sürekli olarak ülke, halk ve mücadele gerçekliğimizi anlatmaya çalışır. Gençlik içindeki faaliyetlerine üniversite yıllarında da devam eden Sidar yoldaş, gençliğin üniversite bünyesindeki eylemlerine en ön saflarda katılır ve gençliği örgütlemeye çalışır. Ama bütün bu faaliyetlerine rağmen mücadele sıcaklığı içinde yaşaması gerektiğine inanır. Bu sürece geçici bir hazırlık süreci olarak bakar. Partimizle resmi ilişki kurmak için yoğun çabalar harcar. Ağustos 1992 yılında Dersim'de, katılımının zorunluluğunu ve önemini kavratıp onayını aldığı ailesinin uğurlamasıyla saflara katılır. Saflara katıldıktan sonra bir aylık eğitim sürecinden geçer. Eğitime katılımı son derce özlüdür. Sürekli kendisini geleceğin ağır, soylu görevlerine hazırlamaya çalışır. Bu süreçte hep soru soran, inceleyen, araştıran, bildiklerini yoldaşlarına aktaran bir savaşçıdır. Eğitime olan büyük tutkusu O'nu daha da yetkinleştirir. Olgun ve özlü davranışlarıyla bu sürede yoldaşları arasında büyük bir sevgi ve saygı kazanır. Eğitimini tamamladıktan sonra pratiğe çıkar. Ekim 1992 tarihinde Pülümür'ün Sağlamtaş köyünde düşmanın kurduğu bir hain pusuda şahadet gibi yüksek mertebeye ulaşarak ölümsüzler kervanındaki yerini alır.

Düşmana karşı savaşmaya doymadan şehit düşen Sidar yoldaşın savaştaki yaşamı kısa olmasına rağmen, özlü çabaları, saygınlık uyandırır. Olgun kişiliği ve sürekli gelişip yetkinleşmesiyle gelecek vaat eden bir yoldaştı. Düşürülmüş bir halkın evladı olarak tarihin Kürt gençliğine yüklediği ağır sorumlulukların bilincinden hareketle saflara katılan Sidar yoldaşın şahadeti, gençliğe dayatılmak istenen gerici, yoz, sahte yaşamın reddi, Dersim gençliğinin yeniden kaynağa dönüşünün, tarihini yeniden sorgulamasının, bu temelde tarihte olanların hesabını bir bir sormanın eylemidir. Aynı zamanda gerçek yaşamın, gerçek kurtuluşun, gerçek seçeneğin ne olduğu ve gençliğin alması gereken yerin ne olması gerektiği konusunda bir çağrıdır.

"AKDAĞ, SANA MUNZUR'DAN halkımın kanıyla sulanmış toprak getireceğim"

Adı, soyadı: **Abdullah DÖNMEZ**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Mazgirt**

Dersim'in yiğit genci; bir an önce büyümek istiyordun, gerilla olmak için. Ve o gün geldiğinde henüz 16 yaşındaydın. Yüreğin kocamandı, ülkeni doyasıya sevecek kadar.

Şoreş yoldaş, Dersimli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. O, ninnilerle değil, Kürt halkının katliamıyla, isyanıyla, yakılan ağıtlarla büyütüldü. Çocukluğunu yaşayamadı, ülkesinin diğer çocukları gibi. Köylerini işgal eden düşman askerleri evlerini ararken, döktükleri unları, annesine savrulan küfürleri kabullenemedi ve hiç korkmadı da. "Bir gün ben de büyüyeceğim, bir gün ben de soracağım bu düşmanın zalim askerlerine nedenini ve hesabını. Niçin bostanımızı talan ettiklerini, ceviz fidemi niçin nasıl kırdıklarını, babamı kolundan çekip götürdüklerini. Köyde annemle rahat konuştuğum dilimin okulda öğretmenimin niçin yasakladığını, sorularıma cevap vermeyişini soracağım. O korkak, ama ben korkmayacağım. Dedemin anlattıkları doğru, ama öğretmenim hep yalan söylüyor. Dersim İsyanı diyorlar. Diri diri bir eve konulup yakılan kadınlar, çocuklar, teyzem benimle yaşıtmış yanarken. Annem hep böyle anlatıyordu."

Heval Şoreş bunları anlatırken koca bir tarihi yargılıyordu. Anlatırken kinleniyordu. Dersim dağlarındaki savaşçılarla tanışmıştı. Artık biliyordu. Bu dağlar, topraklar bizimdi. Yaşıtlarıyla birlikte bir gün O da gidecekti. Onun için de örgütlenmeyi kavradı. Okulda arkadaşlarına anlatmaya başladı. Duvarlara sloganlar yazarak, partimizin adını her yere, her kafaya yazmalıyız diyordu. Birdenbire büyümüştü. O artık bir PKK'liydi. İlk örgütlü görevi bildirileri dağıtırken, arkadaşlarına talimatlar yağdırıyordu. "Düşmandan korkmayın, o bizden korksun, biz haklıyız bu ülke bizim. Bunlar sömürgecilerdir, işgalcilerdir, ülkemizi, toprağımızı terk etmelidir" diyordu.

Okulda örgütleme görevini de almıştı. Arkadaşlarına örnek olması gerekiyordu. Küçük dev; dağları gibi, hırçın munzur gibi, Laç deresindeki kin gibi ve öylesine güzel ki, Harçik'te kayalardan düşmanın eline geçmemek için, ülkesinin bağrına saklanan kız gibi, 1992 Newroz'unda Dersim meydanında Mazlumlaşmak istemişti. "Biz" diyordu: Ferhatız, Necmiyiz, Mahmutuz, Eşrefiz. Gerektiğinde ölmesini bilmeliyiz." Aynı yılın yazında Dersim'de lise öğrencilerini yürütürken meydanlarda O, en öndeydi. Atılan sloganların sahibiydi.

1992 yaz aylarında saflara katıldı. Henüz 16 yaşındaydı. Eğitim devresinde her şeyi bir an önce öğrenmek ve yaşamak istiyordu. Artık bir PKK'li, ülkesini ve halkını sömürgecilere karşı savunan bir gerillaydı.

İlk pratiğinde Amed Eyaleti'ne göreve gidecek birimin içinde yer aldı. Yol pratiği boyunca disiplinli yaşamıyla tam bir Şoreş'ti. Silahını çok seviyordu, temizlerken hep soruyordu, öğreneceğim çok şey var diyordu. Nöbetteki dikkatliliği ve disiplini örnekti. Amed'e varıldığında dağların asi, suların hırçın, halkımızın isyankarlığının aynı olduğunu görünce, sömürgeci eğitimin ikiyüzlülüğünü bir kez daha lanetledi. "Ben komutan olacağım ve söz veriyorum tekrar buraya geleceğim. Gelirken, Akdağ sana Munzur'dan halkımın kanıyla sulanmış toprak getireceğim." Görevini tamamlamak üzere gittiği grupla dönerken Karakoçan'da düşmanla büyük bir çatışmaya girdiler. Şehit düşen yoldaşlarının başında düşmanla kahramanca savaştı.

Dersim Ana Karargahı'na, görevini layıkıyla yapıp geri dönmenin onurunu yaşayarak gitti. Mazgirt eylem birliği içerisinde yer aldı. Birliğin düşmanla girdiği bir çatışmada Kasım 1992'de kahramanca savaşarak şehit düştü.

Sen Heval Şoreş! Bu günün ve geleceğin kahraman komutanı. Dersim gençliğinin küçük devi; Munzur, Haydaranlar, Zel Dağı, Laç Deresi'nin intikamını alacağız. O yüce gün geldiğinde tüm Kürdistan dağlarına seni yazacağız. Yiğit Heval, sen rahat uyu. Bu topraklar senin, sen bu toprakların kahraman evladısın.

Kürdistan şehitler kervanına katıldın. Ne ilksin, ne de son. Anılarınız mücadelemizde yaşayacaktır.

Cesur, fedakar, azimli, savaşçı bir insandı

Adı, soyadı: **Mustafa ÇAKMAK**
Kod adı: **Doktor**
Doğum yeri ve tarihi: **Kangal-Mescit (Meçite) köyü, 1956**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mart 1993, Erzincan-Kemah**

Mustafa yoldaş, 1956 yılında Kangal'ın Mecite köyünde dünyaya geldi. Yoksul bir ailenin en büyük çocuğu idi. Ailesi çok yoksul olduğundan dolayı ilk okulu ancak okuyabildi. Yoksulluk içinde büyüdü. Ailesinin geçimine katkı sunmak için küçük yaşlarda çobanlık yaptı. Daha sonraları ırgatlık ve çiftçilikle geçimini sağlamaya çalıştı. Küçük yaşta evlendi, iki çocuğu oldu. Geçim şartları zorlaşınca, büyük şehirlere mevsimlik işçi olarak gider ve çalışırdı. Mustafa yoldaş, çiftçilik ve ırgatlığı bırakarak yavaş yavaş proleterleşmeye başladı. Kapitalizmin nesnel koşullarından dolayı O'nda modern düşünceler şekillenmeye başlamıştı. 1970'li yıllarda Türkiye'de gelişen devrimci mücadele ile tanışır. İlkin Türk sol hareketlerine sempati duyar. Bu sempati giderek daha aktif mücadeleye dönüşür. Türk sol hareketlerinde kadro olarak görev alır. Dev-Sol tarafından Sivas kırsal alanında görevlendirilir. Koçgiri bölgesinde uzun dönem faaliyet sürdürür. 12 Eylül faşizminin gelmesiyle birlikte şehir alanlarına çekilir. 1980 yılının son aylarında örgüt içinde bir kişinin yakalanıp çözülmesiyle birlikte O da yakalanır. Düşmanın tüm işkencelerine rağmen, ilk örgütünün sırlarını düşmana vermez. Tutuklanıp zindana atılır; altı yıl zindanda kaldıktan sonra 1987'de tahliye olur. Düşman zindanlarda birçok devrimciyi teslim aldı, mücadelesinden kopardı, pasifleştirdi. Ama Mustafa yoldaşı, devrim davasından döndüremedi. Zindanda ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başlar. Çünkü 12 Eylül faşizminin zindanlardaki vahşetine karşı Mazlum, Hayri, Kemal ve Ferhatların onurlu direnişleri, O'nda yeni bir umut olmuştu. 15 Ağustos 1984 Atılımı özkimlik arayışlarını, mücadeleye duyduğu sempatisini daha da bir perçinler.

Mustafa yoldaşın beyninde ulusal kurtuluşçu düşünce giderek egemen duruma gelir. Gerek 12 Eylül'den sonra Türk sol hareketlerinin tasfiye olması, gerekse sağlıklı bir örgütlülük yaratılamaması O'nu yeni arayışlara götürdü ve o dönemde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, geçmişte de Sivas'ta yaşanan Koçgiri isyanı, kendisinin de Koçgirili olması, O'nda ulusal nüvelerin gelişmesine hizmet eder, katkıda bulunur.

Dışarı çıktıktan sonra parti ile ilişki kurmaya çalıştı. 1990 yılında kendi çabaları sonucu İstanbul'da parti ile ilişki kurdu. Gaziosmanpaşa bölgesinde semt örgütlenmesinde görev aldı. Ulusal kurtuluşçu düşünceyi hem kendisi kavramaya çalışıyor, hem de kitlelere taşıyordu. Kendisine verilen her görevi içtenlikle yerine getirmeye çalışırdı; fedakarlıktan hiç çekinmezdi. Yaratıcı bir kişiliğe sahipti. Kısa sürede yetkinleşti. Kitle çalışmalarında birçok sempatizan ve taraftar kazandırdı. Birçok ilişki yarattı. Kitleler içinde sevilir, sayılırdı. Ağırbaşlı ve olgun kişiliğiyle insanların sorunlarını hiç bıkmadan dinler ve çözerdi.

Apocu ruh ve düşünce, O'nun vazgeçilmez kılavuzuydu. Geçmişteki silik devrimciliğin yerine, yeni ve canlı bir kişilikle mücadeleye atılmıştı. Öze dönüşü sağlaması ile birlikte özgür bir Kürdistan düşüncesi beyninde sökülmemecesine yer etmişti. Mustafa yoldaş, bu özellikleri kendi şahsında ve kişiliğinde somutlaştırdı.

Geçmiş emekçi kişiliğinden dolayı sürekli örgüt kaygısını, disiplinli çalışma tarzını esas alırdı. Örgüt çıkarlarını her şeyin üstünde tutardı. Kesinlikle boş oturmayı sevmezdi. Mutlaka bir şeyler bulur ve uğraşırdı. Boş zamanlarını inşaatlarda çalışarak değerlendirirdi. Çalıştığı alanlarda genelde yoksul emekçi insanların bulunması nedeniyle onların sorunlarına çözüm gücü olmayı ve mücadelenin amaç ve hedefleri doğrultusunda onları eğitmeye çalışırdı.

O, çalıştığı alanlarda muhakkak birkaç ilişki geliştirir ve örgütlerdi. Çalıştığı Gazi-osmanpaşa bölgesinde, partinin örgütlü yapısını oturttu. Mustafa yoldışın en büyük arzusu iyi bir gerilla olmak ve düşmana karşı açık bir savaşım içinde bulunmaktı.

Türk sol hareketlerinde aradığını bulmayan Mustafa yoldaş, geç de olsa aradığı ve özlem duyduğu ortama kavuşmuştu. Ama bu yaratılan olanakların, hangi zorluklarla yaratıldığının da bilincindeydi. Başta Parti Önderliği olmak üzere, onun çizdiği ideolojik-politik çizgiyi, parti kadrolarının azimli çalışmaları sonucu yaratıldığını da görüyordu.

Mustafa yoldaş yaratılan değerlerin şehit kanıyla yazıldığının bilincinde olduğu için, en ufak bir olanağa büyük değer verir, onu sürekli geliştirmeye çalışırdı.

Mustafa yoldaşın en büyük isteği, vatan topraklarında, halkının içinde bir savaşçı olmak ve binlerce yıllık acının intikamını almaktı. O sürekli şunu söylerdi: "Sömürgeciliğin Kürdistan'da uyguladığı vahşet ve katliamın intikamı, ancak onun bütün kurum ve kuruluşlarını ülke topraklarından söküp atmakla alınabilir." İnsanlar ne kadar erken gerçekliğini kavrarsa, öze dönüşü sağlarsa, Kürdistan'ın kurtuluşu o kadar çabuklaşır. Mustafa yoldaş, sorunların üzerine bu temel perspektifle yürüdü. Kitle içindeki faaliyetlerine çok zaman ayırırdı. Kendi ülkesine yabancılaşanlara ülke sevgisini, halk sevgisini taşımak O'nun temel uğraşları arasındaydı..

1991'de özlem duyduğu gerillaya katıldı. Akademi sahasına gitti. Askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak Dersim kırsal alanında faaliyete gönderildi. 30 Mart 1993 tarihinde Erzincan Kemah'ta düşman güçleri ile girdiği bir çatışmada üç arkadaşıyla birlikte şahadete ulaştı. O'nun şahadeti, kitleler üzerinde derin bir etki yarattı. Çok erken şehit düştü, ama devrimci ahlak ve üslubuyla tavır ve davranışlarıyla, çalışma azmiyle örnek bir kişilik olmuştu.

Mustafa yoldaş, Koçgiri ruhunu yeniden canlandırmıştı. Dersim-Koçgiri arasında sönmeyen bir meşale olmuştu O.

DEVRİME ERZİNCAN'DAN SELAMA DURDU

Adı, soyadı: **Şahin ATASOY**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Kulyanlı (Bayırlı), 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mart 1993, Erzincan-Kemah**

Şahin yoldaş, 1970 yılında Pazarcık'ın Kulyanlı köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Şahin yoldaşın ilk adı Şıxo'dur. Ancak babası O'nu nüfusa yazdırdığında nüfus memuru Şıxo yerine Şahin adını yazar. TC'nin bir isimden bile ne kadar korktuğunu görmüşlerdir.

Şahin yoldaş ilkokul 2. sınıfta okurken, abisinin devrimci çalışmalar içerisinde bulunması nedeniyle bu düşüncelerle tanışır ve yaşı ilerledikçe bu düşüncelerle şekillenmeye başlar. Küçük yaşlarda haksızlığa karşı tepkiciliği, isyankarlığı, ulusal kurtuluş düşüncesini çabuk benimsemesinin de temelini oluşturmaktaydı.

Şahin yoldaşın abisi, 12 Eylül öncesi ve sonrasında pekçok kez tutuklanır. Her tutuklanışta aile de topluca sorguya alınır, işkencelere maruz kalır. Sorgularda işkencecilerin "pis Kürtler, hepinizi yok edeceğiz" vb. sözleri Şahin yoldaşın sömürgeciliğin çirkin yüzünü daha o yaşlarda açıkça görmesine neden oluyordu. Abisinin cezaevinde bulunduğu dönemde de cezaevi kapılarında insanlık dışı uygulamaların uygulayıcılarına karşı öfkesini artırıyor, ona karşı bir şeyler yapmanın arayışları içerisinde bulunuyordu. "İnsanlık düşmanlarının korkusu insanlığın yaşamasıdır" diyen yoldaşımız, bu yolda savaşımın şart olduğunu bilince çıkarmaya başlamıştı. Aileye, sömürgeciler tarafından yapılan baskılar o kadar artar ki, "Ütebay" soyadı –daha önceki soyadları budur– yerine "Atasoy" soyadını alırlar. Ancak faşist sömürgecilik ailenin peşini bırakmaz, baskı ve işkencelerine devam ederler.

Bu arada Şahin yoldaş ortaokulu Pazarcık'ta, liseyi Antep'te bitirir. Daha sonra üniversite sınavlarını kazanarak Ankara Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'ne girer. Okul yaşamı boyunca insanlara karşı saygılı, olgun, yardımlaşmayı seven bir yapıya sahip olan yoldaşımız, arkadaşları arasında örnek alınan bir kişidir. İnsanlara olan sevgisi dikkat çekicidir. Üniversitede devrimci-yurtsever gençlik çalışmalarına coşkuyla katılım sağlar. Kendini yetiştirme, partiyi, mücadeleyi kavrama yönünde yoğun bir çabanın içine girer.

Haziran 1991'de mücadele saflarına tamamen katılır. Katılımından yaklaşık 1 ay sonra ailesine yazdığı mektupta Şahin yoldaş mücadeleye katılımını şöyle ifade etmektedir: "Sizleri seviyorum. Ama ülkemi ve halkımı daha çok seviyorum. Kürdistan'ın kurtuluşu benim gibi birçok insanın özlemidir. Bu özlemi gerçekleştirmek için gitmem gerekiyordu. Benim yerimin halkımızın kurtuluşu uğruna mücadele eden hevallerin yanı olduğunu belirtmek isterim..."

Şahin yoldaş 30 Mart 1993 tarihinde Erzincan'ın Kemah ilçesi yakınlarında düşman güçleriyle çıkan bir çatışmada şehit düşer.

15 Mayıs 1993 tarihinde Şahin yoldaşın cenazesinin alınması savcılık tarafından aileye bildirilir. Cenazeyi almaya giden ailesi cenazeyi ilk anda tanıyamazlar. Düşman, yoldaşlarımızın cenazelerinden bile korktuğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Yoldaşımızın cenazesi daha sonra kalabalık bir kitlenin katılımıyla uğruna şehit düştüğü Kürdistan topraklarına gömüldü.

Tarihi Dersim direniş destanının günümüzdeki geleneğinin sürdürücüsüydü

Adı, soyadı: **İbrahim KILIÇ**
Kod adı: **Dr. Sekvan, Mahir**
Doğum yeri ve tarihi.. **Hozat, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Temmuz 1993, Dersim**

Direnişin sembolü **Dr. Sekvan** yoldaş, Dersim'in Hozat ilçesinde doğdu. Henüz küçük yaşlarda tümüyle düşman tarafından çizilen bir yaşamın etkileri ve sınırları arasında büyüdü. Öğrenimini uzun bir süre bu ilçede sürdürdü. Ailesinden ilerici düşüncelere sahip insanlar olmasına rağmen, kemalist kültürün yarattığı tüm dehşeti ilk anda kavramadı. Abileri Dev-Yol hareketinde çalışma sürdürüyorlardı. Birçok örgüt burada kümelenmesine, ilerici öz teşkil eden potansiyel üzerinde varlık göstermesine rağmen, Dersim'e yapılanların hesabını sorma ve Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık istemini pratik alanda yerine getirme görevinden uzaktı. Her şeye rağmen, çevresindeki bu sınırlı ilerici düşünceye sempati duydu. Çünkü Dr. Sekvan yoldaş, o zamanlar başka bir alternatif arıyordu. Dr. Sekvan yoldaş öğrenimini yaptığı dönemlerde çevresinde temin ettiği kitaplardan marksist düşünceyi, diğer ulusal ve sınıfsal kurtuluş hareketlerinin gelişim ve başarı nedenlerini, ezen-ezilen kavramlarını anladıkça, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da uyguladığı sömürgecilik politikasına karşı öfkesi günden güne artıyordu. Devrimcilerle tanıştıktan sonra devrimcilerin arasında kalmak, görev ve sorumluluk alabilmek için büyük bir özlem duyuyordu. Ancak hem yaşça küçük, hem de katılsa bile yüreğindeki acıyı dindirebilecek gerçek anlamda bir örgütlenme de yoktu.

Dr. Sekvan yoldaş, öğrenimine devam ettiği yıllarda askeri faşist klik işbaşına geldi. TC'nin eskiden de yaptığı barbarlıklar Dersim'de büyük oranda eskilere benzercesine devam ettirildi. Katliamları, işkenceli yaşamı gördü. Çevresinde tanıdığı devrimciler, O'nu büyük oranda hayal kırıklığına uğratmıştı. Bu kadar kaçmalarına, mücadele saflarını bırakarak halkı umutsuzluğa sevketmelerine anlam veremiyordu. Ama bu gerçeği kısa süre sonra kavradı. Zayıf, halka umut olmamış, devrimciliği temel almamış örgütlenmelerin varacağı sonuç buydu.

Dr. Sekvan yoldaş, ekonomik yönden fazla bir zorluk çekmiyordu. Ailesi uzun bir dönemden beri Almanya'ya yerleşmişti. Kendisine hep maddi yardım gönderiyordu. Ai-

lesinin amacı, O'nun okulunu orada bitirdikten sonra yanlarına gelmesiydi. Dr. Sekvan yoldaş liseyi bitrdikten sonra Akdeniz Üniversitesi Antalya Tıp Fakültesi için girdiği imtihanları kazanınca kaydını burada yaptırır.

Öğrenimi başarılı geçiyordu. Üniversitede herhangi bir güçlük çekmiyordu. Asıl O'nu düşündüren, Kürdistan halkının içinde bulunduğu konum, bu konuma bulunması gereken çözüm konularıydı. 15 Ağustos 1984 Atılımı'yla birlikte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi giderek gelişiyordu. Kürdistan'da başlayan gerilla savaşının etkileri Kürdistan'ın her alanını etkilediği gibi, Türkiye metropollerinde hem okuyan ve hem de yerleşik yaşam sürdüren bütün Kürdistanlıları etkiliyordu. Özellikle gençliğin etkilenme düzeyi yüksekti. Ancak 12 Eylül kliği üniversiteleri önemli oranda etkisi altına almış, bütün muhalif odakları susturmuştu. Koşullar oldukça zor ve okullar birer kışlayı andırıyordu. Diğer en önemli güçlük ise, egemen olan korkudan dolayı öğrenciler arasında da ciddi bir sesin çıkmamasıydı. Yine de bu ortamlarda sessizliği kırmak, okul sisteminin yarattığı sorunlara karşı öğrencileri hak arayışına sevk etmek ve akademik-demokratik hakları geliştirmek için Dr. Sekvan yoldaş, gerici yönetmeliğe karşı öğrencileri örgütlemeye başladı. Protestolar geliştirerek, bu olumsuz koşullarda bazı gerçeklerin anlaşılmasını belli oranda sağlamasını başardı.

O, oldukça yetenekliydi. Araştırmacıydı, yazı yazardı. Saz çalıp söylemeyi de çok seviyordu. Yaklaşım, hareket ve görünüşüyle güven veren ve hemen herkesçe aranan bir kişilik yapısına sahipti. O'nun bu durumu ve özellikle de başeğmez tutumu, polis tarafından da farkedilmişti. Birçok kez Antalya polisi tarafından gözatına alındı. İşkencelerden de geçti ama hiç yılmadı. Polisin eline geçen kitaplar ve bildirilerin aynısını yine arar bulurdu. Bu, kendisindeki kararlılığın bir göstergesiydi. Antalya'da öğrenci derneğinin kurulması düşüncesi, birlikte kaldığı arkadaşları tarafından ortaya atıldığında, bu girişimin en önde gelen militanıydı. Bu yönlü önlerine dikilen engelleri tanımadı. Çünkü O, karar verdiğini yerine getiriyordu. Öğrencilerin bu alanda atacakları adımların devamının geleceğini hesaplıyordu.

Kürdistan Yurtsever Devrimci Gençlik (YCK) mensuplarıyla tanıştığında Tıp Fakültesi 4. sınıfına gidiyordu. Kürdistan yurtsever gençliğiyle tanıştığında onlara hemen ısınmış, sorduğu sorulara tatmin edici cevaplar almıştı. Böylece partiye ait yayınları okumaya, araştırmaya başladı. Partinin sol güçler üzerine yaptığı değerlendirmeleri, kişilik çözümlemelerini, Serxwebûn'un çeşitli sayılarını okuma imkanını elde etmişti. Bu ilişkilerle birlikte bulunduğu öğrenci gençlik arasında çalışmalar yürüttü. Kürdistan yurtsever gençliğiyle sürekli ilişki içerisinde oldu. Yaz mevsimine doğru bir grup yoldaşıyla birlikte gerillaya katılmak için özverili bir çalışma yürüttü. Hazırladığı bu grubun öncülüğünü yaptı. Büyük bir sorumluluk duygusuyla görevlerini yerine getiren Dr. Sekvan yoldaş, adeta yeniden doğmuştu. Tarihi adımı atarak bunun gereklerini yerine getirme zamanıydı. Tıp Fakültesi, Ziraat Fakültesi meslek Yüksek Okulu ve Mühendislik Fakültesi'yle beraber 1989 yazında üniversitelerde toplanan ve mücadeleye hazır hale gelen öğrenci sayısı tam 15 kişiydi. Daha sonra şehit düşen partinin yiğit militanlarından **Reyhan KAL** yoldaş da bu grup içerisindeydi.

Bir grup yoldaşıyla birlikte gerillaya gitme hazırlığı içindeyken Dr. Sekvan yoldaşın hiç de istemediği bir durum ortaya çıktı. Bulunduğu bir eve baskın gerçekleştiren polislerin eline geçmemek için kendisini balkondan aşağı attığından ayağı kırılmış ve sakatlanmıştı. Bu nedenle tedavi görmesi gerekiyordu. Bir süre tedavi gördü, yine de kendisini Botan'a gitmek üzere hazırlıyordu. O, bu gerekçeyle gidemez fikrini hiç düşünmüyordu bile. Çünkü gruba önderlik edecek olan arkdaşların başında geliyordu. Ayağının sakat olmasından dolayı kendisinden hariç diğer grup Botan yolculuğuna çıktığında sadece yüreğinde geç gidebileceğinin acısını çekiyordu.

Belli bir beklemeden sonra parti kararıyla Yunanistan alanına çıkışı gerçekleşti. Artık Akademi yoluna yaklaştığı ve Başkan'a ulaşmanın heyecanı O'nu sarıp sarmalamıştı. Akademi ortamına gideceği için çok sevinçliydi. Bir an önce gitmenin beklentisi içindeydi.

Yunanistan'da gerçekleşen bir eğitim devresine katıldı. Buradaki imkanlardan yararlanarak partinin ideolojisi ve politikası temelinde kendisini yetiştirdi. O, bu alanda kaldığı süre içerisinde birçok görevi yerine getirdi. Kitle eğitimini büyük bir başarıyla sürdürdü. Arkadaşları ve kitleler arasında sevilen sayılan bir kişilik haline geldi. O, yeni savaşçı grupları için söylediği devrimci marşlarla, onları coşturuyordu. Değişik çalgı aletlerini çalmasını bilirdi. Ama O'nun aklında Kürdistan için savaşmak vardı. "Ben savaşa gideceğim. Dersim ve Kürdistan'ın diğer alanlarında beni bekleyen daha büyük görevler var, parti çizgisini uygulayarak sorunların çözüm gücü olmak zorundayım" derdi. O, ülkeden kopmayı hiçbir zaman düşünmedi, halkının sorunlarıyla iç içe yaşaması ve birlikte çözüm gücü olma doğrultusunda savaşılması gerektiğine inanıyor ve kararı kesin olarak bu yönlü gelişiyordu. Bu kararından asla vazgeçmeyecekti.

Partinin istemiyle Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Partinin siyasi ve askeri eğitimini gördü. Doktorluk mesleğinden dolayı Mahsum Korkmaz Akademisi'nin bir doktoru ve hem de verdiği derslerle yoldaşlarının askeri-siyasi eğitimlerini tamamlamalarında rol oynuyordu. Ama aynı zamanda yoldaşlarından yararlanmasını bilen bir öğrenciydi de. Akademi ortamındaki bu çalışmalarının yanısıra araşıtrma-inceleme çalışmalarını da sürdürüyordu. Bu dönemde parti tarihi ve mücadelenin sorunlarını eyalet eyalet araştırarak, bütün yoldaşlarına kılavuz olan bir broşür çalışması yürüttü. "Kayıplarımızın Nedenleri ve Çıkarılması Gereken Dersler" adlı broşürü tamamlayarak yoldaşlarının hizmetine sundu.

Dr. Sekvan yoldaş, düşmanın ülkemizde yarattığı tahribatları düşündükçe ve halkımızın dünya insanlığı içindeki konumunu gördükçe, bir an evvel Kürdistan dağlarında olmayı, partinin talimat ve yetkileri doğrultusunda çalışma yürütmeyi istiyordu. Özellikle O'nun en temel istemi Dersim dağlarına ulaşmaktı. Ayağında henüz platin olmasına rağmen ülkeye gitmek için

sabırsızlanıyordu. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde iki devre kaldı. 15 Ağustos 1991 kutlamalarına katıldı. Özellikle binlerce Kürdistanlı'nın Akademiye akışının coşkusunu yaşadı. Bundan çok duygulandı ve PKK'nin halklaşan özelliğine tanık oldu. Bununla daha da gururlandı. Dr. Sekvan yoldaş, arkadaşları arasında açan bir gül gibiydi. Onları engin sanat gücüyle de coşturuyor, müzik, tiyatro ve kutlama etkinlikleri geliştiriyordu. O'ndaki kararlılık, inanç herkese büyük bir güven veriyordu. Bu yüzden her arkadaşı, devrime sunduğu bu güçlü yeteneklerinden yararlanmak ve yanında ulusal kurtuluşçu görevlerini yerine getirmek istiyordu.

Dr. Sekvan yoldaş Ağustos 1991 yılının sonlarına doğru ülke yolculuğuna çıktığında Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlüğü için üstlendiği sorumluluğu yerine getirmek üzere büyük bir kavrayış ve inançla adımlarını sağlam atıyordu. O'nun için artık düşmanla hesaplaşmanın zamanıydı. Bebelerin, anaların ve her yaştan insanlarımızın süngülenmesi ve katledilmesi belli ki sahipsizlikten olmuştu. Uzun yıllara dayanan zamanda TC'den bu hesabın gecikmiş olarak PKK önderliğinde sorulmaya başlanması, yılmaz bir nefer olarak Dr. Sekvan yoldaşı heyecanlandırıyordu. Eski tarihi geleneği çağdaş anlamda değerlendiren Parti Önderliği ve öncü gücü PKK'nin komutasında yol alma onuru Dr. Sekvan yoldaşı adetabüyülüyordu.

Bir grup yoldaşıyla birlikte ülke pratiğine yönelen Dr. Sekvan yoldaş, uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra Dersim dağlarına ulaşmıştı. Dersim'e ulaşan grup, eyaletin konumunu araştırdı, bütün yönleriyle bilgi sahibi oldu. Dersim Eyaleti 1. Konferans çalışmaları yürütüldü. Dr. Sekvan yoldaş başından sonuna kadar bu çalışmanın içinde yer aldı. Konferansın başarıyla gerçekleştirilmesinin ardından yeni düzenlemelerle her militan yeni dönemin görevlerine yöneldi. Dr. Sekvan yoldaş, başarılı bir pratiğin sahibi oldu. Örgütsel ve pratik alanda yürüttüğü çalışmalardan oldukça olumlu sonuçlar elde etti. Sayısız çatışmalara girdi. Birliğini çeşitli kez düşmanın saldırılarından koruyarak, saldıran ve darbe vuran O ve birliği oldu.

Dersim Eyaleti için, özellikle Dersim'in Botanlaştırılması için büyük ve yiğit bir komutan olan Dr. Sekvan yoldaşın şahadeti büyük bir kayıp oldu. O'nun halkı ve partisi için, Kürdistan'ın geleceği için sunacağı katkılar oldukça çoktu. Çok yönlü olan bir militanı yitirmek, kuşkusuz büyük bir kayıp olarak değerlendirilir. Evet, Dr. Sekvan yoldaş, 14 Temmuz 1993 tarihinde elinde bir bombanın patlaması sonucu şahadete ulaşarak, 14 Temmuz direnişçilerinin ruhuna, soyluluğuna ve erdemliliğine ulaştı.

Bir kez daha diyoruz ki bu bahar sömürgeciliği büyük darbelemek, halkımıza dayatılan işkence ve katliamlara son vermek, anaların-babaların ve öksüz bırakılanların acılarını dindirmek için, özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizde ışıklı yolun, mücadele anın bize yol gösterici olacaktır! Anına karşılık, uğruna şehit düştüğün dava zaferle taçlanacak, şahadetin düşmana ve yerli gericiliğe olan kinimizi daha da bileyecektir!

Seni özgür bir vatan için çarpan milyonlarca insanımızın kalbine gömdük.

Adı, soyadı: **Aziz KORBAN**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **29 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Karakoçan**

Mervan yoldaş, Diyarbakır'a bağlı bir köyde dünyaya geldi. Yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. İlk, orta ve liseyi Diyarbakır'da bitirdi. Yıllarca sürdürülen asimilasyon politikaları bu eğitim süreçlerinde Mervan yoldaşın Kürt kişiliğinden ve özelliklerinden hiçbir şey alamamıştı. Ailesinin ve köyünün yoksulluk durumu, çektiği acılar O'nda, devlete karşı kin ve nefretin oluşumuna yol açtı. Ailesinin yurtseverliğine, okuldaki yurtsever arkadaşlarının eklenmesi O'ndaki yurtseverlik bilincini artırırken, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine de ilgi duymasına yol açtı. Gençlik dönemlerinde kitlesel açıdan mücadele gelişmiş, çevresindekilerin büyük bir çoğunluğu bu mücadeleyi savunur duruma gelmişti. Cenaze törenlerinde olsun, ulusal günlerde olsun, halkın kadın-çoluk çocuk hepsinin eylemliliklerde bir araya gelmesi, düşmanın böyle günlerde kendi halkına baskı yapması, üzerlerine kurşunlar yağdırması, yoksulluğundan kaynaklanan ezikliğine eklenince düşmana, sömürgeci güçlere kin ve nefreti her geçen gün daha da arttı. Bir gün mutlaka bunların intikamını almaya karar verir.

1988 yılında Fırat Üniversitesi Elektrik-Elektronik bölümünü kazanır. Ağırbaşlılığı ve dürüstlüğüyle kısa zamanda çevresinin güvenini ve sevgisini kazanır. Gelişen PKK mücadelesinin her alana yansımasıyla Mervan yoldaş da üniversitede PKK gerçekliğiyle iyice bütünleşir. Okulun son dönemine geldiğinde "bir diplomanın gerçek kurtuluş olmadığı, bir halk özgürleşmeden bireyin özgürleşemeyeceği" gerçeğini bütün çıplaklığıyla görür. Alacağı diplomayla belki kendisini, belki ailesini kurtarabilir, belki bir ölçüde halkına da yardım edebilirdi. Ama bu yardım bir halkın kurtuluşunu, özgürlüğünü sağlayabilecek mi? Bu soruları birçok kez kendi kendine sorar. Bu soruların cevapları hep gelip PKK'de düğümlenmektedir. Düzenin bir dişlisi olmak ya da halkının kurtuluşu için bir asker olmak, bu ikisi arasında bir seçim yapmak zorunda kalır. Ve bu seçimde halkından, halkının özgürlüğünden ve PKK'den yana karar kılarak 29 Mayıs 1992'de Dersim sahasında mücadele saflarına katılır.

Askeri ve siyasi eğitimlerdeki duyarlılığı ve çalışkanlığıyla çok kısa sürede gerillaya uyum sağlar. Dersim Eyaleti I. Konferansı sonrası yapılan düzenlemeyle 11 arkadaşla beraber Karakoçan sahasına pratik faaliyete gönderilir. Ondaki yurtseverlik duygularının yoğun oluşu ve çocukluğundan bugüne değin içinde sürdürdüğü kin ve nefreti düşmana karşı susmak sabırsızdır. Bir an önce pratiğe çıkmak ister ve birlikte geldiği 12 arkadaşın içinde ilk pratiğe çıkandır. Artık halkının intikamını alacaktır.

Mervan arkadaş silahına son derece bağlı ve ona karşı derin sevgi duyar. Silahına olan bu bağlılığı O'nun mücadeleye olan sonsuz bağlılığının göstergesidir. İşte bu ruhla Karakoçan'da yankılanan ARGK'nin kahramanları içinde sonsuza dek büyük saygıyla anılmaya hak kazanır. Gerek eylem öncesi devrimci yaşamında, gerekse eylem anında gösterdiği örnek kişiliği ve kahramanlığıyla ölümsüzleşir.

Mervan yoldaşın şahadeti sırasında gösterdiği büyük direniş ve kahramanlığıyla, yoldaşlarına örnek teşkil etmesiyle, şahadete ulaşırken bile yoldaşlarına ve halkına karşı olan sorumluluğunu unutmadı. Anısı daima yüreğimizde yaşayacaktır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

SİLAHA SEVDALI BİR KAHRAMAN

Dersim dağlarında yaşıyorsun

Adı, soyadı: **İ. Halil ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan-Akbulak köyü, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Eylül 1993, Dersim**

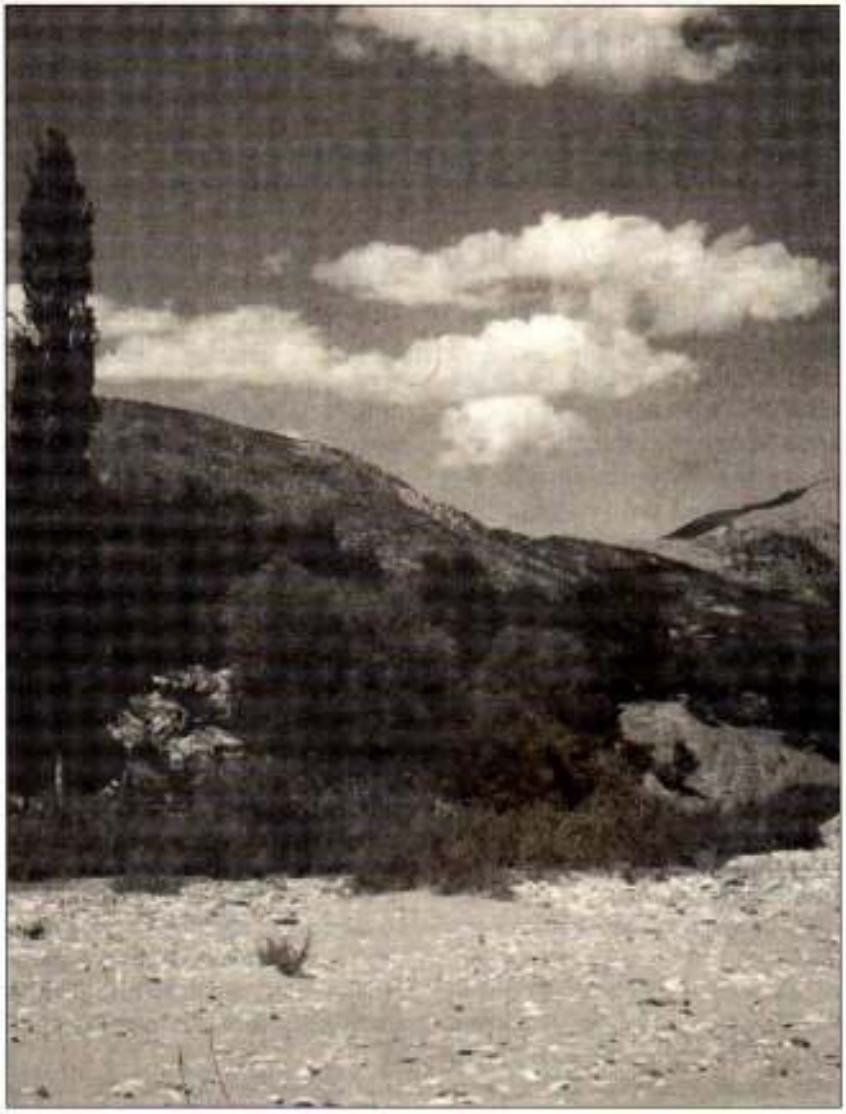
Sinan yoldaş aslen Dersimlidir. Ailesinin Karakoçan'a yerleşmesi sonrasında 1962 yılında Akbulak (Yalancı) köyünde dünyaya geldi. Maddi durumu kötü olan aile, gecimini çiftçilikle sağlamaktaydı.

Karakoçan ve Bingöl'de öğrenimini sürdüren Sinan yoldaş, liseyi bitirdikten sonra okumaya devam etmez. Lisede okuduğu dönem ulusal kurtuluş düşüncelerinin yaygınlaşmaya başladığı dönemdir. Yeni bir tarih yaratılmaya başlanmıştır. Özgürlük kıvılcımı Ağrı'dan, Dersim'den, Diyarbakır'dan, Kars'tan tutuşturulmuştur. Sinan yoldaş da lise yıllarında bu düşüncelerden etkilenir. Okulda hareketin propagandasını yapmaya başlar. Okul yönetimi tarafından defalarca ceza verilmesine rağmen, bu O'nda geri çekilmeyi değil, ulusal kurtuluş düşüncelerine daha çok sarılmayı sağlar.

Gerek ailesinin, gerekse halkın yoksulluğu, ezilmişliği, bir bütün köleliği O'nda büyük bir öfke ve kinin oluşmasında başlıca etkendir. Mücadelenin temellerini, çizgisini tanıdıkça, devrimci-yurtsever düşüncelerle bütünleşme çabaları gün geçtikçe artar. 1979 yılında partiyle direkt ilişkiye geçer. Bunda şehit **Delil DOĞAN** ve şehit **Mehmet GÜLER** yoldaşların aracılığı, onların çabaları belirleyici olur. Bir yandan çalışmalarda görev alan Sinan yoldaş diğer yandan da eline geçen kitapları okumakta, diğer ülkelerdeki halk hareketlerini öğrenmenin çabası içine gitmektedir. Sinan yoldaş, bu dönemde Karakoçan ve Mazgirt'te halk arasındaki propaganda faaliyetlerinde de yer alır.

Sinan yoldaş bu faaliyetler içerisindeyken 1979 ve 1980 yıllarında iki kez polis tarafından yakalanır. Toplam 2 ayı aşkın bir süre tutuklu kalır. Yakalanmasında isminin itirafçı Şahin Dönmez'in düşmana verdiği isim listesinde bulunmasının payı vardır. Sorguda direnişçi bir tutum takınır. Düşmanın istediği bilgileri vermez. Pekçok vaatte bulunulmasına rağmen sömürgeci düzenin çirkin yüzünü bildiğinden bunlara kanmaz. Herhangi bir suç tespit edilemeyince bırakılmak zorunda kalır. Çıktıktan sonra partili arkadaşlarla iletişimi kopar. Eylül 1980'de yurtdışına çıkar. Almanya'ya, abisinin yanına gider. Avrupa'da tekrar ilişkiye geçer ve Avrupa'nın çeşitli alan-

larında (bölgesel düzeyde) faaliyetlerde bulunur. Almanya, İsviçre, Fransa alanlarında çalışır.

1987'nin Aralık ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Çevresiyle hemen kaynaşabilme özelliğinden dolayı ilişki geliştirmede fazla zorlanmaz. Sinan yoldaş Akademi ortamında siyasi ve askeri olarak yetkinleşmenin yanısıra parti çizgisini tam kavrama yönünde de çaba sahibidir. Görevlere yaklaşımda atak, isteklidir. Yoldaşları arasında fedakarlığıyla yer edinmiştir. Sınıf dışı anlayışlara karşı savaşımı yoğundur. Eğitim sırasındaki eleştiri-özeleştiriye yaklaşım konusunda kendini oldukça geliştirir. Partinin bu konudaki bakış açısını kazanmaya bilince çıkarmaya çalışır. Eleştiri ve özeleştirinin gerçek amacını, yani insanları yücelтici yanını, yanlış yapmaya engel olmanın yöntemi olduğunu bilince çıkarır. Akademi'deki yaşamı esasta en iyi eğitim alanı olarak görür ve yaşamada çıkan olumsuzlukların sağlıklı değerlendirilmesinde ve çözüm yolunun bulunmasında izlenilecek yöntemler konusunda parti hattını yakalamaya çalışır.

Sinan yoldaş mücadelenin pratik sahasında ortaya çıkan yetmezlikleri de gerek örneklerden ve gerekse Parti Önderliği'nin çözümlemelerinden irdeleyerek sonuçlar çıkarır. Düşmanın Kürdistan'da her yöreye ayrı ayrı uyguladığı köle kişiliği tanıdıkça kendini ve düşmanın etkilerini daha iyi görmeye başlar. Kişilikteki bu düşman etkilerinin de üzerine acımasızca gidilmezse, niyet ne olursa olsun, devrime büyük bir yük ve engel olacağını anlar. Bu yönde kendi üzerinde durur. Önemli gelişmeler kaydeder.

Sinan yoldaş daha sonraki yıllarda Dersim Eyaleti'nde gerilla faaliyetlerine katılır. 28 Eylül 1993 tarihinde saflara sızan bir düşman ajanının, 2 arkadaşıyla birlikte kendisinin dinlenmeleri sırasında silahla taraması sonucu şahadet mertebesine ulaşır.

Sinan yoldaş, zaferin sağlayıcılarından olan gerillanın ve uğruna canını feda ettiği Kürdistan halkının manevi komutanlar ordusundaki yerini alarak, Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın yolundan gidilmesi gerektiğini göstermektedir. Sinan yoldaşın ve tüm şehitlerin yolu yolumuzdur!

Yeni güne doğru
Bahar olur zaptedilmez
köpüklü kırçıl sular
Akar oluk oluk
Kan olur
Kızıla çalar
Karış karış
Arşın arşın
Dağ taş ovayı
Saygon'da Diyarbakır'da
Kopardı kelepçeyi
Özgürlüğe uzanan
Yalın bilekler
Dün Vietnamda Angolada Küba da
Yaşamı soludu

Çıplak yürekler
Bugün burda
Medya'da
Kızıl açar kardelen
Yaşm tohumlanır burda
Ölümü öldürüyor şimdi
Sıcak namlular
Hele hele gör
Biz de biliriz sevgiyi
Biz de biliriz
En güzeli yaratmayı
Biz de taşırız umudu
Biz de biliriz söylemesini
Yeni güne türküyü
Hele hele gör

Munzur dağlarının doruklarında abideleşen bir kahraman!

Adı, soyadı: **Muhammed HAMU**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney Kürdistan, 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990 Eylül**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Eylül 1992, Dersim**

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin büyümesi ve genişlemesi verilen bedeller sonucu oluyor. Her önemli dönemlerde ve atılımlarda çok değerli yoldaşlarımızı şehit veriyoruz. Bu yoldaşlarımızın kanları, devrimimizin temel taşları oluyor.

Partimiz, verilen bu ağır bedeller karşılığında ise bugün ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini kırsal alanda gerilla ordusunun eylemleriyle kentlerde ise halk ayaklanmalarını yükselterek yoğunlaştırıyor; giderek ülkeyi bağımsızlaştırma temelinde silahlı direnişi sömürgeciliğe karşı her cepheden yükseltmektedir.

Kawa yoldaş, 1960'da Güney Kürdistan'ın Afrin kasabasının bir köyünde dünyaya gelir. Yoksul bir çiftçi ailenin çocuğudur. Küçük yaşlardan itibaren okuma ve öğrenmeye büyük bir ilgisi olduğundan ailesi tarafından okula gönderilir. Aynı zamanda okuması için her türlü yardım ve desteği sunarak O'nu teşvik eder. Büyümeyle birlikte kendi ve halkının gerçekliğinin farkına vararak, bunu araştırmaya-incelemeye ve kavramaya tabi tutar. Aynı zamanda bilimi ve sosyalizmi araştırmayı-incelemeyi kısa sürede gerçekleştirir. Doğduğu kasabadan ayrılarak Halep şehrinde yüksek okulu okumaya gider. Bu arada Kürdistan'ın Kuzey-Batı parçasında gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mcüadelesini ve onu yürüten partimiz PKK'yi duyar, bu konuda araştırmalara girer. Ama hiçbir partiliyle tanışmamıştır. İlişki kurma imkanları olmamıştır. Bu süreçte yüksek okul yıllarında Arap sosyalistleriyle tanışıp ilişki kurar. Daha sonra Halep'te faaliyet yürüten çeşitli örgüt ve oluşumlarla tanışır. Bu yönlü eğitim görür. Gençlik içerisinde yürütülen faaliyetlere katılarak devrimci yaşamına başlar. İşte bu sırada daha önce öğrenmiş olduğu parti ideolojisini ve siyasetini kendi şahsında doğru temellere oturtmaya başlar. O'nun artık tek amacı bu doğrultuda savaşmaktır. Öğrendiği bu gerçeklik karşısında insanlığın ve halkının tek kurtuluş yolunun bu savaştan geçtiğine inanarak ölümüne bağlı kalır.

Belli bir netleşmeyi sağladıktan sonra gençlik faaliyetlerinden ayrılarak partimizin merkez okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidip eğitim görmeye karar verir. Mücadelenin olduğu her yerde etkili olan IV. Ulusal Kongre süreci yaşanmaktadır. Parti Önderliği'nin bu sürecin ruhunu veren derslerini daha da iyi bilince çıkararak eğitim devresini tamamlar ve ülke sahasına geçer. Belli bir süre Güney Kürdistan'da Haftanin Karargahı'nda kalır. Burada kısa bir süre de olsa epey deneyim ve tecrübe kazanır. 1991 yazında yapılan düzenlemeyle Orta Eyalet'e gider. Bu eyaletimizde belli bir faaliyet yürüttükten sonra bir iç düzenleme sonucu Dersim Eyaleti'ne gönderilir. Gidişi kış sürecine tekabül ettiğinden kış kampına girer. Fakat dönemin hareket tarzı uygulanmadığından çoğu kampımız açığa çıkar ve düşman saldırılarına maruz kalır. Kawa arkadaş, yoldaşlarıyla birlikte böylesi zorlu bir kışı geçirir. Ve doğaya karşı da bir savaş yürütülür. Bu zorluklar ortamında O, hiçbir zaman moralini bozmadan tüm zorluklara göğüs gerer.

Baharla birlikte eyalet genelinde toplanan güçlerimiz, döneme cevap verebilecek bir toplantı ve hazırlık sürecine başladılar. Bu süreç, Dersim Eyaleti I. Konferansı'yla taçlanırken, Kawa yoldaşın da bağlı olduğu birlik konferansın güvenlik tedbirlerini almak amacıyla düşmana yönelik eylemlere girişir. Konferans sonucu yapılan düzenlemeler ile Kawa yoldaş Ana Karargah bünyesinde kalır. Burada büyük bir heyecan ve canlılıkla konferans kararlarının hayata geçirilmesi için yoldaşlarıyla birlikte halk patlayıcıları hazırlayıp Dersim şehir merkezine gönderir. Bu çabalar sonucu düşmanın kendisine en çok güvendiği ve orta yolculuğun yaygın olduğu Dersim şehir merkezinde düşman ve işbirlikçilerine önemli darbeler vurulur.

Bu çalışmaları sırasında bir bomba yaparken talihsizlik sonucu bomba elinde patlar. Kawa yoldaş şahadete ulaşır. Artık şehir merkezinde patlayacak bombalarda Kawa yoldaşın da kanı vardır.

Kawa yoldaş, derin ve özlü bir yurtseverliğe sahipti. Onu Güney'in ovalarından koparıp, Kuzey'in sarp ve yüce dağlarına götüren bu vatanseverlik aşkı partiye ve mücadeleye olan bağlılığıdır. Bu bağlılığı doğrultusunda günlük çabalarında özverili ve fedakar idi. Geleceğe bakışında ise oldukça kararlı idi.

Bizler, O'nun yurtseverliğini, çalışma azmini ve moralini Dersim'de düşmana vuracağımız her darbede yaşatacağız. Güney'den Kuzey'e bir yel gibi estin, güneyin ovalarından gelip Kuzey'in Munzur dağlarının yüce doruklarında abideleştin ve özgür yaşama bu dağlarda ulaştın. Bizler de bu özgür yaşam için savaşımımızı daha da geliştireceğiz.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Dersim şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin KAPLAN**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Mazgirt, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **26 Eylül 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **6 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Mete DENİZ**
Kod adı: **Behram, Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Mazgirt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Mayıs 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **6 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Keziban KIZILTOPRAK**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Ekim 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **6 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Sinan ATAY**
Kod adı: **Coşkun**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazgirt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Haziran 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Nisan 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Polat TOSUN**
Kod adı: **Cevdet, Murat**
Doğum yeri ve tarihi: **Tillek köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Ekim 1992, Hamurkesen köyü-Karakoçan**

❒ Adı, soyadı: **Nurten ...**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuşçu köyü-Dersim**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Ekim 1992, Sağlamtaş köyü-Pülümür**

❒ Adı, soyadı: **Erkan KAYGUSUZ**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Haziran 1993, Elazığ-Arıcak-Gorse dağı**

❒ Adı, soyadı: **Çetin YÜCE**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Haziran 1993, Elazığ-Arıcak (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdulgafur TAŞÇILIK**
Kod adı: **Savaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Haziran 1993, Elazığ, Arıcak-Gorse dağı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Bedri ASLAN**
Kod adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Şubat 1993, Güleman-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa KAYMAZ**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Şubat 1993, Güleman-Arıcak (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Murat TAŞTAN**
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **28 Şubat 1993, Güleman-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Recep MENEKŞE**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Palu ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **3 Ekim 1992, Elazığ-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin BULUT**
Kod adı: **Abdurrahman**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Ekim 1992, Elazığ-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Şadi SALIK**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Ekim 1992, Elazığ-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Ferit GÜZEL**
Kod adı: **Süleyman**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Ekim 1992, Elazığ-Arıcak**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Nasır GÖKDAĞ**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **7 Nisan 1993, Elazığ**

❒ Adı, soyadı: **Ayhan IŞIK**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman-Gerger, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Haziran 1993, Elazığ-Arıcak-Gorse dağı**

❒ Adı, soyadı: **Aziz BARDAKÇI**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır-Peyas köyü**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **Aralık 1992, Elazığ-Karakoçan**

❒ Adı, soyadı: **Burhan BALCA**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Haziran 1993, Hozat**

❒ Adı, soyadı: **Ali Canan SELÇUK**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **Karakoçan, ...**

❒ Adı, soyadı: **Veysi ARZULU**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar-Xırbızıl köyü**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **22 Şubat 1992, Karakoçan-Altınoluk köyü**

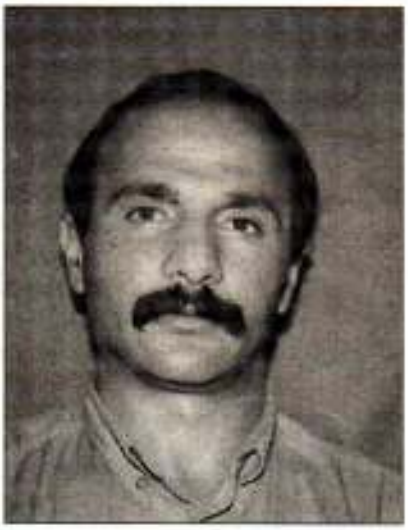
Serhat Eyaleti

Turgut Yıldız 222
Erdiven Bozkurt 226
Cemal Yıldız 230
Samet Eren 231
Kerem Kızıltaş 232
Tahir Altun 233
Gazi C engiz 234
Düzgün 235
Hamit Malgaz 236
Musa 237
Emel Çelebi 240
Medya 246
Zekeriye Gökçe 247
Celil Gökdemir 248
İhsan Güler 249
Sosın Akboğa 250
Sinan Mengül 252
Şahin Kocaman 252
Nürettin Şentürk 253
Mecit Sural 254
Ramazan 256
Oruç Ateşoğlu 257
Musa Çakar 258
Ramazan Karaboğa 259
Hasan Memeli 261
Dılxweş 261
Mehmet İnan 264
Lokman İlah 266
Ferrah Ermiş 266
Garip Çelik 268
Erdoğan Taylak 269
Haki 271
Ayşe Emek 272
M. Sait Öztürk 273
Künyeler 276

◆◆◆

SERHAT'IN YILDIZI KOMUTAN TURGUT YILDIZ'IN ANISI AĞRI DAĞI'NIN YÜKSEKLİĞİ KADAR YÜCE TUTULACAKTIR

Adı, soyadı: **Turgut YILDIZ**
Kod adı: **Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Tikoş-Ardahan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980 öncesi**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Serhat'ı Botanlaştırmaya kararlı ve yeminli Piro yoldaş, bu yeminini yerine getirmenin huzuru içinde şehitler kervanına katıldı.

Piro yoldaşın devrimci mücadelesi kocaman bir ömür gibi 1980 öncesinden başlayıp, 14 Kasım 1992 şahadet tarihine kadar sürer.

Ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışması, mücadelenin bir militanı haline gelmesi, kişilerin Kürdistan kavramına ve bu halk için savaşılmasına öncü olarak karar verilen bu dönemde oldu.

Unutulan, dirilmesine olanak verilemeyen Kürt sorunu, Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal sorunu ancak PKK'nin devrimci müdahalesiyle gündemleşiyor olması mümkün bir gerçek haline geliyordu. Bu nedenle ilk çıkışın, çıkış sahiplerinin rolü ne denli vurgulansa yine de azdır. Bu dönemde çok daha güçlü iradenin olması gerekiyordu. Bu iradeye sahip olmayanlar, sınıf dışılığı yaşayanlar, sömürgeciliğin övdüğü kimileri duvarı aşmayı göze alamadılar, bu soylu davadan koptular.

Ama kararlı öncüler, deneysizliklerine rağmen, düşmanın övdüğü şiddet ve ihanet çemberini aştılar. İnsanlığın en soylu ürünlerinden birini, öldü denilen bir halkın uyanışını, devrimci demokratik değerlerle geleceğini inşa etme mücadelesini yarattılar.

PKK, güçlü ideolojik birikimi, grupsal çalışmadan gelen kadrosal çalışması, kitle içinde sabırlı örgütsel çalışmasıyla Antep, Maraş, Diyarbakır, Mardin, Batman, Bingöl, Dersim ve Ağrı'da kısa sürede düşmanı ürküten bir ulusal uyanış ve eylem yaratmıştı. Bu yerlerin arasında Kars da vardı.

Kars,farklı milliyetlerin yaşadığı coğrafik olarak devlet için stratejik bir bölgeydi. Düşmanın askeri gücü ve istihbaratı burada güçlüydü. Türk faşistlerin yanısıra, sosyal-şoven örgütlerin ciddi gücü vardı. Bu net çelişkiler içinde PKK'nin gelişmesi burada daha da çok silahlı olmak zorundaydı.

Bu gerçek, bu alanda militanlığın,

inanç ve kararlılığın çapını büyütüyordu. Burada devrimcilik çok daha erken sınanıyordu.

Piro yoldaş bu gelişme sürecinde partiyle tanışmış ve kararını vermişti. O yalnız değildi; **Vesim ARAS, Ahmet KESİP** gibi daha birçok tanınan devrimci yetiştirmişti Kars.

Piro yoldaş, 1980 öncesi İstanbul'da çalışmıştı. Militandı. Kürdistan'ın hiçbir bölgesinde aydın birikimi bu denli militanlığa yatkın değildi.

Bu süreç kısa sürmüş, Türkiye'de 1980 ordu darbesi olmuştu. Faşist ordu, bütün ağırlığını solu, sol'un içinde de PKK'yi imhaya vermişti. Çizgilerinin ürünü olarak çoğu Türkiyeli ve Kürdistanlı sol örgüt, aldığı darbeler altında ezilir ve yurt dışına kaçarak göçmenleşme, tasfiyeci bir sürece girme ve dağılma yolunu tutarken, PKK devrimci çizgisi ve güçlü önderliğiyle uzun görülü davranmış, usta bir manevra gerçekleştirmiş, imhayı aşmıştı. Kurtarabildiği kadrolarıyla Lübnan, Doğu ve Güney Kürdistan'da toparlanmıştı. Bu süreç yazıldığı gibi kolay geçmemiş, kurbanlar verilmiş, dökülmeler ve ihanetin oranı da büyük olmuştu.

Dönem çok hassastı. Halktan uzak devrimci inancını korumak için çok güçlü inanç sahibi olmak gerekiyordu. Bazı alanlarla parti binbir zorlukla ilişkiye geçebiliyordu. Yollarda düşmanın pususuna düşmek de vardı. Bazı alanlardan da kadrolar, akla gelmeyecek yolları deneyerek ve zorlukları göğüsleyerek partiye yetişiyorlardı.

Piro yoldaş bunlardan birisiydi. 1981 yılında Güney Kürdistan'a geçti. Lübnan'daki parti kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Tüm gücünü partinin geçmiş süreci değerlendiren ve direnişin nasıl yükseltileceğini irdeleyen tezlerini kavramaya ayırdı. Fiziki olarak güçlü, askeri sanata büyük yatkınlığı hemen göze çarpıyordu. Disiplinli bir kadroydu. 1982 yılında İsrail'in Lübnan-Filistin yurtsever direnişine karşı saldırısına karşı savaştı.

Bu dönemde Semir, Süleyman, Davud vd. birçok hain tepede partiyi tasfiye etmek istiyor, bunların komplocu-bozguncu dayatmaları tabanda birçok kararsız unsurda yankı buluyordu. Çoğunluk ise Parti Önderliği'nin talimatlarına sonuna kadar bağlı, ülkeye dönmenin ve sömürgeci-faşist düşmana karşı savaşmanın heyecanını yaşıyordu.

Piro yoldaş, bunlardan biriydi. 1982 II. Kongresi'yle parti tüm gücüyle ülkeye yöneldi. Taktik; kadroların ülkeye taşırılması, tüm temel alanlarda üslenilmesi, gerillaya hazırlık yapılması ve Kürdistan ile Türkiye'nin tüm merkezleriyle örgütsel bağlantı sağlanarak, buralardan kadro çekilmesi, eğitilerek geri gönderilmesi şeklindeydi.

1982 sonu 1983 kışında, 30'un üzerinde şehit vererek parti, ülkeye yerleşme hamlesini gerçekleştirdi. Piro yoldaş Ankara'ya gidecekti. Ankara ve İstanbul'daki çevrelerle ilişkiye geçecek, onları toparlayacak, Kürdistan'a savaşçı ve kadro adayı aktaracaktı. Görevi zordu. Çünkü, metropollerle ilişki hemen hemen yoktu. Çevrelerin durumu bilinmiyordu. Ayrıca ilişkinin kopma sorunu da vardı.

Piro yoldaş, Ankara'dayken aşırı zorluklarla karşılaştı. Bir dönem partiyle ilişkisi koptu. Buna rağmen Tuz-

luçayır ve birçok yöredeki çevrelerle ilişkiye geçmiş, partinin gücü ve yeni taktiğini aktarmış, umut aşılamıştı. Ankara cezaevinde kalan yoldaşlarıyla ilişkiye geçmiş, serbest kalanların partiye ulaşmasını sağlamıştı.

15 Ağustos 1984 Atılımı olduğunda Piro yoldaş, Ankara'daydı. Atılım, halkta büyük umut, birçok çevrede şaşkınlık, düşmanda ise aşırı ürküntü ve korku yaratmıştı. Toparlanan düşman sadece Kürdistan'a yönelmemiş, Türkiye'de de önlemlere başvurmuş, Kürt çevreleri üzerindeki baskı ve denetimini artırmıştı. Piro yoldaş, yalnız kalmıştı. Hem inancını korumak, hem yakalanmamak, hem de atılıma uygun bir çalışma yürütmek zorundaydı.

Piro yoldaşın önündeki zorluklar sadece düşmandan kaynaklananları değildi. Cezaevinde bitmiş birçok tip, onu geriye çekmek istemiş, evlilik vb. bağlarla mücadeleden soğutmak istemişlerdi.

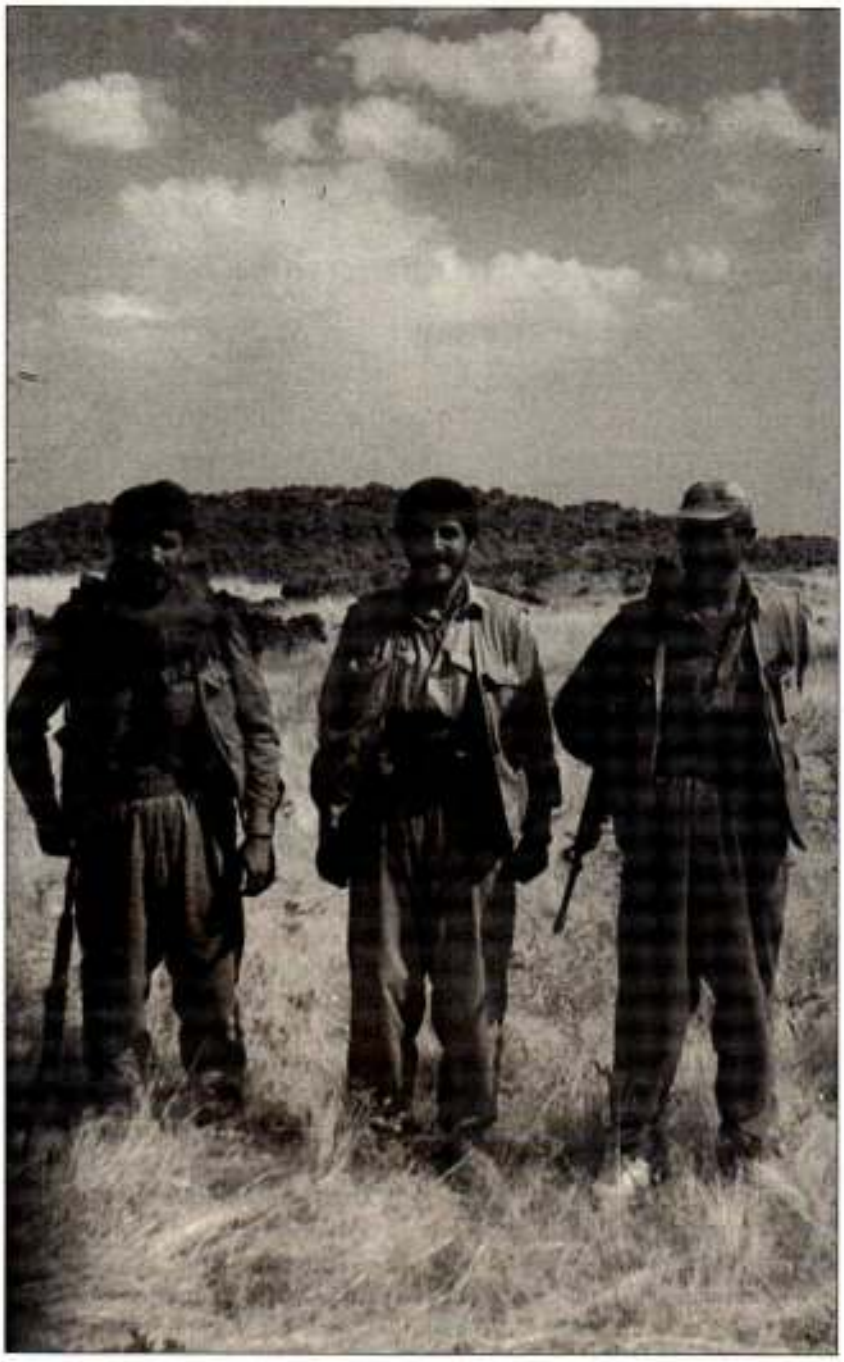
1985 yılında kaçarak ihanet yoluna sapan ve komplo peşinde olan Ali Çetiner de, Piro yoldaşın yanına gitmiş, polis nezdinde teşhir etmeye çalışmıştı.

Piro yoldaş artık şehir zemininde çalışamayacağını anlayınca dağa yöneldi. Ancak kendine yönelik tüm komploları boşa çıkarmıştı.

Uzun yıllar tek başına kalarak inancını güçlendirerek koruyan, parti değerlerini her şeyin üstünde tutan devrimciliğin örnekleri azdı. Ya da bütün devrimcilik güçlü ve taktir edilmesi gereken devrimcilikti.

Piro yoldaş, yıllar sonra Akademi'ye döndüğünde çok şey değişmişti. Helve kampı Akademi olmuş, mücadele tüm Kürdistan sathına yayılmış, ERNK ve ARGK kurulmuş, hem ülkede, hem ülke dışında halk yığınları arasında umut olmanın ötesinde, yığınsal silahlı ve siyasal güç haline gelmişti.

Bu süreci bilince çıkaran Piro yoldaş, 1989 yılında Akademi'den ayrılarak Serhat eyaletindeki görevine gitti. Bir yıllık faaliyetinden sonra kampa dönen Piro yoldaş burada eğitim faaliyetleri ve gerilla eğitimini üstlenir. Serhat'ı Botanlaştırma planlamalarının hazırlanmasında yer alır. Artık yük onun omuzlarındadır. Ser-

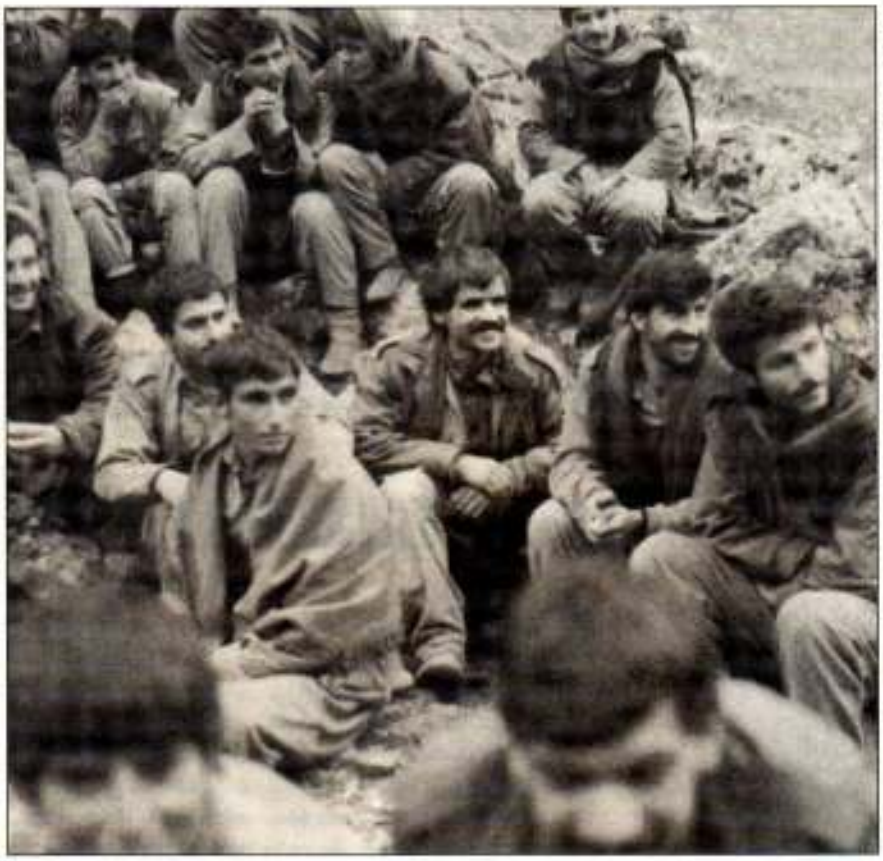
hat'ta ARGK ile düşman güçlerinin aman vermez mücadeleleri vardır. Düşman, gerillanın bölgeye yerleşmesinin ne anlama geldiğini çok iyi bilmektedir.

Serhat ARGK için çok önemliydi. Bölge, TC'nin Kafkaslara kapısıydı. Farklı milliyetleri birbirine karşı çıkarma alanıydı. Serhat'ta yerleşmek TC'nin bu oyunlarını bozmak anlamına geleceği gibi, Muş, Erzurum ve Dersim'le bağlantı, iç eyaletleri kuşatılmaktan kurtarma ve tüm ülkeyi düşmana karşı savaş bölgesi haline getirmek demekti.

Gerilla 1983 yılından itibaren inatla bölgeye yönelmişti. 1980-82 arasında İdris ÖKMEN ve arkadaşlarının bölgedeki varlığı halk için umut olmuştu. Bu umudu komutan Ahmet KESİP ve gerillalar gerçeğe dönüştürmüştü. Serhat, yiğitler ve şehitler yatağıydı.

Piro yoldaş, bunların bilinci ve sorumluluğuyla 1991 baharında Serhat'a döner. Onu bir şanssızlık bekler. İflah olmaz bir korucuyu cezalandırmak için gittiği eylemde çıkan çatışmada her iki kolundan yaralanır. Yaranın azması üzerine Doğu Kürdistan'a tedavi amacıyla geçmek zorunda kalır. Ancak boş dur-

maz, gelen savaşçıların eğitimiyle ilgilenir. 1991 Xan Xûrkê savaşından sonra bu kampa gider. Kamp yönetiminde yer alır. Aynı yılın sonbaharında gerilla komutanı olarak tekrar Serhat'a döner. Bu eyalette kış üslenmesini gerçekleştirmek ve bu temelde 1992 yılı mücadelesine güçlü bir temelde hazırlanmak görevini üstlenir.

1992 baharına kadar komutasındaki birliği eğitim temelinde atılıma hazırlar. Bu yönlü çabalarında önemli bir başarının sahibi olur. Kendisine verilen görev gereği Serhat Eyaleti'ni Botanlaştırmak amacıyla yoğunlaşır ve pratik çabalar sergiler. Baharla birlikte karların erimesi Serhat'ı Botanlaştırmanın ilk adımı olur. Nitekim diğer yoldaşlarıyla birlikte o anı büyük heyecanla ve büyük sabırsızlıkla bekler. Zaman kaybetmeden bir an önce komutasında eylem dalgasını başlatır. O sıralarda Parti Önderliği'nin talimatı da ulaşmıştır. Peş peşe düşman güçlerine pusular atılır ve çok sayıda kayıp verdirilir. Aralık ilçesinin basılması, düşmanı şaşkına çevirir. Daha birçok eylemle bahar atılımı taktiğine önemli oranda hükmeder.

Açılım gereği güçler diğer alanlara kaydırılır. Kendisi Serhat II. Bölge'nin komutanı olarak savaşa devam eder. Bu dönemde bir yandan güçlerin eğitimiyle ilgilenirken, diğer yandan eylemleri çeşitlendirir. Yaygın eylemlilik, yığılan düşman güçlerine manevra alanını daraltır. Operasyon güçleri her alana istedikleri gibi giremez bir duruma düşerler.

Eyalette yaşanan yaygın ve başarılı eylemler, kısa sürede sonuç vermeye başlar. Halk kesimlerinde gerillaya daha yakın ilgi gelişir. Gerilla eskisinden daha fazla destek görür. Gençler arasındaki katılım oranı yükseliş gösterir. Bu gelişme beraberinde yeni sorunlar getirir. Fakat Piro yoldaş, bu sorunların çözümüne hazırdır. Yeni katılımlarla yakından ilgilenir, eğitim vb. sorunlarını gidermek yönünde yoğunlaşır. Gösterdiği sıcak yaklaşım sonucunda yeni savaşçıları kısa sürede ortama adapte etmesini başarır. O'nun bu yaratıcı yaklaşımı yeni katılımları teşvik eder. Böylece daha fazla evlatlarını mücadelede gören halk, ulusal kurtuluş mücadelesine daha fazla bağlanır.

Düşman bu gelişmeleri farkettiğinden adeta çılgınlık düzeyinde eyalete yönelir. Bir yandan operasyon güçlerini alana yığarken, diğer yandan halkı sindirmek için pervasızca yönelir. Sonbahara yaklaşıldığı dönemde onbinlerce düşman gücü harekete geçer. Tanklar, helikopterler eşliğinde operasyonlar başlatılır. Piro yoldaş, direngen yapısıyla ve manevracı yeteneğiyle komutasındaki güçlere sağlam önderlik eder. Bu kalabalık düşman güçlerinin uygun kollarına saldırı eylemlerini başarıyla yönetir. En az kayıpla güçlü sonuçlar ortaya çıkarır. Böylece düşmanın çokça umut bağladığı kapsamlı operasyonu boşa çıkarılır.

O'nun önemli bir özelliği de savaş ortamına uygun bir yaşamı egemen kılmaya çalışmasıdır. Rehavete kapılmaya izin vermezdi. Savaşçıları dirençli, disiplinli kılma konusunda eğiticiydi. Savaşçıların kendi emeklerine sahip çıkmasına özellikle önem verirdi.

Eyaletin 1992 yılını büyük gelişmelerle geçirmesinde Piro yoldaş önemli bir rol oynar. Bu yöre halkımızın ufkunda yeni umutlar yeşertir. Bu durum Piro yoldaşın saygın bir kişilik, güçlü bir komutan olarak anılmasını sağlar.

Kış aylarına doğru Piro yoldaş ardında başarılı bir pratik bırakarak Serhat 2. Bölge'den 4. Bölge'ye geçer. Bir grup yoldaşıyla birlikte bölgedeki güçlere ulaşır. Kısa bir süre sonra Erzurum'un Olur ilçesi yakınlarında bir karakol baskını gerçekleştirilir. Eylem başarıyla sonuçlanır. Yeni bir alan olması itibariyle de, bu alandaki eylem düşmanı ürkütür. Helikopterler eşliğinde kalabalık bir düşman gücü operasyon başlatır. Buna rağmen sonuç alamayan düşman çareyi kimyasal gaz kullanmakta bulur. Barbar düşmanın bu vahşeti sonucunda içinde halkımızın değerli komutanı Piro yoldaşın da bulunduğu bir grup yoldaşımız şehit düşer.

Genelde Kürdistan, özelde Serhat halkı bu değerli komutanını ebediyen unutmayacaktır, O'nu kalbinde bir kahraman olarak yaşatacaktır.

Kürdistan halkı yiğit bir komutanını yitirdi

Adı; soyadı: **Erdiven BOZKURT**
Kod adı: **Şükrü**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 13 Kasım 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Erdiven BOZKURT (Şükrü) yoldaş, 13 Kasım 1961 yılında Varto ilçesine bağlı Çorsan köyünde dünyaya geldi. Yıl 1966. Varto depreminden dolayı ilkokula Karakoçan yatılı bölge okulunda başladı. Zeki özellikleriyle göze çarpıyordu. Okulun en küçük öğrencisi olması ve sempatik hareketleriyle herkes tarafından sevilen biri durumuna gelmişti. Daha sonraki yıllarda doğduğu yer olan Muş-Varto'nun Çorsan köyünde ilkokulu bitirdi. Küçük yaşlardayken de köy halkı tarafından seviliyordu. Davranışları ve bir büyüğe yaraşır tavırlarıyla köy halkının takdirini kazanmış, geleceğin büyük insanı olacağını davranışlarıyla ve zekasıyla kanıtlamıştı. Amcası okumasını istemediğinden bir yıl aradan sonra kendisi gidip Çaylar Ortaokulu'na kaydını yaptırır. Ortaokul ikinci sınıfta parasız yatılı yurt sınavını kazanarak Muş'ta ortaokulu bitirdi. Muş'ta okula devam ederken, daha önce belleğine koyduğu devrimci düşüncelerle daha çok uğraşmaya başladı. Devrimciliğinin perçinlenmesinde Muş'ta kaldığı dönem belirleyici rol oynadı. O dönemlerde faşistlerle girdiği taşlı-sopalı kavgaları, dergilere abone oluşu, sosyalizmi içeren kitapları okuyuşu ve sürekli not alışı çevredeki yaşıtlarında görülmüş bir olay değildi. Okuduğu kitapların etkisinde kalıyordu. Sadece etkide kalmak da değil, kavramaya, özümsemeye ve sonuçlar çıkarmaya çalışıyordu. Sürekli okuması, araştırıp-incelemesi kişiliğinde olgunluğu yaratmıştı. Okuduklarını kalıpsal olarak ele almazdı. Pratik hayata uygular, pratik yaşamdan dersler çıkarmaya çalışarak gerçekleri daha fazla algılamaya ve çözüm gücü olmaya çalışırdı.

1977-78 yılında Dersim'deki öğretmen okulu sınavını kazandı. Okul politik nedenlerden dolayı kapatılınca lise öğrenimi de yarıda kaldı. Fakat O'nun için yeni bir okul başlıyordu.

O, halkın toplumsal sorunlarına yönelerek gerçekleri hem kendisi öğrenecek, hem de öğrendiklerini halkına öğretecekti. Ayrıca Dersim gerçeği, Dersim katliamları ve geçmişte yaşanan direnişler, Erdiven yoldaşa kimliğini kazandıran gerçeklerdi. Bunun için Dersim'e borçlu görürdü kendisini. Borcunu ödemek istiyordu. 1979 yılında tutuklanan bir yoldaş ile **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş, kendilerine misafir olur. Oldukça etkilenir. Kürdistan gerçeğinin bu yoldaşların dilinde yalın bir biçimde anlatılmasından sonuçlar çıkarır, tartışır. Sorduğu sorularla daha çok şey kavramaya çalışır ve yoğun geçen tartışmalarla belli bir sonuca ulaşarak mücadeleye katılmaya karar verir. Erdiven yoldaş, 1979 yılında Kürdistan halkının kurtuluşu uğruna ulusal kurtuluş hareketine, ölümü göze alarak çevresinde ilk katı-

lan nefer olur.

Mücadele saflarına katıldıktan sonra daha fazla okumaya, araştırmaya başlamıştı. Okumak, araştırmak O'nda bir tutkuydu adeta. Köy gençliği dışarıda top oynar, O kitap okurdu. Okul masrafları için annesinden aldığı parayla kitap almayı bir gelenek haline getirmişti. Hayvanları otlatmaya götürür, elinde kitabını eksik

etmezdi. Dağa odun toplamaya gider, bir elinde de kitap açar okurdu. Kitaplar O'nun yaşamının ayrılmaz birer parçası durumundaydı. Bir gün amcası az çalışıyor diye Erdiven yoldaşın elindeki kitabı alır ve yakar. Bu arada çalışanların tümü durmuş olan olayı seyreder, Erdiven yoldaşın tepkisinin ne olacağını bekler. O çok sakin bir biçimde gider amcasının elini öper ve O kitabı yakmanın bir fayda getirmeyeceğini anlatır, kısa bir süre sonra aynı kitabı tekrardan alıp okuyacağını bütün kararlılığı ile dile getirir. Amcası bu tavrı kendisinden beklemediği için oldukça şaşırır.

Dersim'deyken edindiği düşünceler, araştırma ve incelemelerde elde ettiği sonuçlar ve partili yoldaşlarla tanışmada edindiği izlenimlerle kendisine olan güveni daha çok pekişerek faaliyet yürütmeye başladı. İlk önce kendi köyünü, köyünün insanlarını ele aldı. Onlara yönelik çalışmalar yürüttü. Çabaları sonuç vermişti. Köy gençliği çok kısa bir süre içinde O'nun savunduğu düşüncelerin etkisinde kalmıştı. Daha sonraları Varto bölgesinde kendi köyleri için Apocu köy denilmeye başlanmıştı. Köy bu durumundan dolayı sık sık düşman güçlerinin operasyonlarına maruz kalıyordu. Bu köyden hemen hemen işkenceden geçmeyen insan kalmamıştı. 12 Eylül faşist iktidarı döneminde de baskılar alabildiğine yoğunlaştı ve çok sayıda insan işkencelerden geçirilerek zindanlara dolduruldu.

Sadece kendi köyünde faaliyetlerde bulunmadı. Gittiği her alanda tartıştı, konuştu, ulusal kurtuluş düşüncelerini ortaya koydu, savundu. Sosyal-şoven ve reformist işbirlikçi güçlerle yüz yüze geldi, bu kesimlere yönelik mücadelede kararlı bir pratiğin sahibi oldu; gerçekleri ortaya koymaktan ölümü pahasına da olsa çekinmedi. Türk sömürgeciliğine karşı verilen mücadelenin yanısıra bu güçlere yönelik de kararlı bir mücadelenin verilmesi devrimi geliştirmede bir zorunluluktu. Kitleleri eğitmek, örgütlemek ve gençliği kendi ulus ve halk gerçeğine taşımak basit değildi. Dönemin kendine özgü zorlukları çok fazlaydı. En başta da insanlarımızın Kürtlüklerini benimsemeleri bile bir mücadele, savaşım sorunuydu. Her şey adeta tırnakla kazılarak kazanılıyordu. İhanet kökleştirilmişti, bu ihanetin ve kendini inkar etmenin aşılması bedel olarak kan istiyordu, her türlü olumsuzlukları kararlıca omuzlamayı ve sebatlı bir çalışmayla aşmayı dayatıyordu. İşte bu dönemin bütün zorluklarını yiğitçe omuzlayan yoldaşlardan biridir Erdiven yoldaş.

12 Eylül faşist iktidarı döneminde mücadele açısından zorluklar oldukça yoğunlaşmıştı. 1979 yılında mücadelenin katettiği gelişmeler kitlesel bir kabarmayı doğurmuştu. Her alanda mücadeleye akın edenler vardı. Her sınıf ve tabakadan insanlar mücadele içinde yer almak istiyordu. Gençlik kesiminde zaten yoğun bir kabarma vardı. Halktaki kabarmayla birlikte, sürece doğru tarzda cevap verilmesi vazgeçilmez bir zorunluluktu. Hilvan-Siverek direnişleri Kürdistan'ın tüm alanlarında etkisini göstermişti. Yaşanan bunca gelişmelere cevap vermesi gereken örgütlülüğün yaratılması, öncünün bu konuda rolünü oynaması dönemin dayattığı görevlerdendi. Ancak beklenen bu rolün gerekleri zamanında yerine getirilmediği için mücadele tarihimizde bilinen örgütsel kriz yaşandı. Gelişen kitlesel mücadeleler kucaklanamadı. Düşmanımız da barbardı. Tarihi barbarlığını bir kez daha en acımasız bir biçimde uyguluyordu. Dünyada eşine rastlanmayan düzeyde barbar bir düşman ve diğer yandan kurtuluş umutları yeni yeni doğan ve gelişen, ancak özlemini ifade etmede henüz örgütlenemeyen, öncü örgütlenmesine kavuşamayan bir halk gerçeği vardı.

Dönem çok hassas olduğundan, mutlaka doğru karşılığı vermek gerekiyordu. Ancak örgütsel krizin yaşanması, düşmanın 12 Eylül faşist iktidarı temelinde yeni bir silahla kuşanarak saldırması karşısında yılgınların, yarı yol arkadaşlarının, devrime inançsız olanların teslimiyeti ve ihaneti de kaçınılmaz olur. Bu durum çok acımasız bir biçimde yaşandı. Halkın dağda

kalarak direnen devrimcilere yaklaşımı artık bir kurbanlık koyun gözüyleydi. Umutlar, geçmişin yenilgilerinin acısı da eklenince adeta sönmüş durumdaydı. Korku, tedirginlik, kaygı vardı. Bunların aşılması kolay değildi. Buna bir de davalarına ihanet edenlerin durumu da eklenince, çaresizlik daha çok insanlarımıza egemen oluyordu. Bu süreçler yaşanarak, acıları ve zorlukları yüreklerin derinliklerine dek duyularak aşılmış ve bugünlere gelmede dönemin zorunlu bir basamağı olmuştur. Bu basamaklardan geçmeden bugünlere varılamazdı.

Bu süreçte davasına olan bağlılığını ve sonsuz inancını koruyan yoldaşlardan biri de Erdiven yoldaştır. 12 Eylül faşizmine karşı direnen yoldaşları dağlardadır, ölüm pahasına yürütülen bir savaşımın içindedirler; ölmemek, halkın umudunu söndürmemek, yeni günleri yaratmak için çabalıyorlar. Erdiven yoldaşı, bu yaşamdan ayrı düşünmek mümkün mü? O da yoldaşlarıyla birlikte bu kararlı ve azimli, büyük bir inancı ortaya koyan direnişin içindedir. Dağ dağ, köy köy, yayla yayla dolaşmak, elinden geldiğince bir şeyler kavratmaya, insanlarımıza gerçekleri öğretmeye çalışmaktadır.

Bu direnişin bir neferi olan Erdiven yoldaş 1982 yılında yurt dışına bir grup yoldaşıyla birlikte çıkmayı başardı. O zamanki kamplarda askeri, siyasi eğitim gördü. Ülkeye dönüş hazırlıklarına her yönüyle katıldı. Partinin 2. Kongresi sonrası süreç, ülkeye dönüş süreciydi. Bu nedenle her açıdan hazırlıklar ve çalışmalar yoğundu. Ülkede yeniden direnişin gerilla temelinde geliştirilmesinde temel rol oynayacak olan silahlı propaganda döneminin başlatılması göreviyle yükümlenen kadrolar mutluydu, sevinçliydi. Sevinç ve mutlulukla yoğrulan yoldaşlardan biriydi Erdiven yoldaş. Ülkede ulusal direnişin köklü bir biçimde geliştirilmesinin kararlılığı ve azmi içerisindeydi. Bu ruhal yöneldi ülkeye.

Bu dönemler partinin yeniden toparlanma, eğitim hazırlıklarını tamamlama, yani kadrolarını yoğun bir eğitim sürecinden geçirerek hazırlama ve bu temelde ulusal kurtuluş savaşını gerilla savaşı taktiğiyle geliştirmeyi esas alma dönemidir. Bunun için partinin yurt dışına güçlerini çekme kararı vardır ve 12 Eylül faşist iktidarının amaçlarını boşa çıkarmak için bu karar hızla uygulanmaktadır. Ne var ki, düşmanın saldırıları ve imha seferlerinin yanısıra, yine içte yaşanan devrimden kaçma, uzaklaşma, mücadeleyi yarıda bırakma tutumlarıyla birlikte, bozguncu-tasfiyeci öğelerin de çabaları az değildi. Adeta düşmanın içimize yönelik birer sızmaları biçiminde rol ifa eden bu öğeler, yani Sağır Cuma, Semir, Davut gibileri, içte yarattığı sorunlarla kadroları bir yandan birbirleriyle çatışır hale getirirken, diğer yandan ise komplolarla yapıyı imhaya açık hale getirerek partiyi, mücadeleyi darbelemek istiyorlardı. Bu tutumun sahipleri bilinçli bir tarzda bu dönemde parti ile direnen parti yapısı arasındaki bağı koparmıştı. Partiyle yaşanan ilişkisizlik ortamında kadrolar inançlarına dayanarak direndiler, zorluklarla amansızca boğuşarak partiye ulaşmayı başardılar.

Lübnan'dan Haftanin, Lolan ve Botan'da devam eden yolculuk Dersim'de noktalanmıştı. Dersim'in engin dağlarıyla, nehirleriyle, doğa güzellikleriyle bütünleşmişti. Dersim'den aldığı ulusal özün, kazandığı kimliğin karşılığını savaşarak, örgüt kurarak, gerillayı geliştirerek, giderek tüm kuzeyde kitlesel bir direnişi yaratarak güneye kadar yaymak, güneydeki direnişle birleşmek tek ereğiydi. Dersim'den Bingöl'e, Karakoçan'dan Varto'ya kadar uzanan saha üzerinde hareket ediyordu.

Askeri konularda yetkindi. Ataktı, hareketli yapısıyla sabit bir yerde O'nu tutmak mümkün değildi. Gerilla taktiklerine egemendi. Silahı iyi kullanırdı, tam hakimiyeti sağlardı. Hemen hemen bütün silahların girdisini çıktısını bilirdi. Bomba yapımında ustaydı. Yönetme-yönlendirme sanatında yılların biriken deneyim ve tecrübesi vardı. Siyasi olarak da çok gelişkindi. Gelişmeleri sürekli takip eder, ona göre hareket tarzını belirlerdi. Dersim alanında geliştirilen birçok eylemde birincil düzeyde yer aldı, yüzlerce çatışmaya katıldı. Onlarca yoldaşı yanında şehit düştü. Her gün yaşanan çatışmalara, pusulara, operasyonlara karşı birliğini koruma, kollama mücadelesi yaşamının vazgeçilmez bir parçasıydı.

Erdiven yoldaş düşmanla girilen çatışmada iki kez yaralandı. Bir çatışmada omzundan ağır yara almıştı. Yaralı haliyle bile çatışmayı sürdürmüş ve grubuyla birlikte düşmana darbe indirerek kurtulmuştu. Yarası ağırdı, ama morali ve neşesi her zaman yerindeydi. O haliyle bile şakalarından vazgeçmez, yoldaşlarına moral kaynağı olmaya çabalardı. Yoldaşlarının desteğiyle ve esas olarak kendisinin belirleyici çabasıyla kısa bir süre içinde iyileşmiş ve gerilla yaşamı içindeki mücadelesine devam etmişti. Bir diğerinde de Salih KILIÇ ve beraberindeki üç yoldaşın şehit düştüğü Kiğı-Yayladere çatışmasında yaralanmıştı. Bu çatışmada, düşmanın kayıplarını gizlemesine rağmen Bingöl Alay Komutanı ve beraberindeki 38 düşman askeri öldürülmüştü. Evet bu kahramanca çatışmada ARGK'nin 4 değerli neferi de şehit düşmüştü, Erdiven yoldaş da ayağından aldığı darbeyle yaralanmıştı. O yaralı haliyle yine düşmanla çatışarak kurtulmuş ve yitirdiği yoldaşlarının intikamını alabilmek için daha çok iradesine yüklenmişti. Yaralı haliyle diğer yoldaşlarına ulaşmıştı; yüreğinde şehit verdiği yoldaşlarının sızısı, acısı vardı. Ama her şeye rağmen moralli olmak, bilinçlice hareket etmek gerillanın vazgeçilmez yaşamının bir parçasıydı. Bu ruhla hareket etti, çalıştı, yoldaşlarının eğitimine elden geldiğince yardımcı olmaya çalıştı. Gördüğü tedavi sonucu iyileşmişti. Gerillanın olanaksızlıklar içinde tedavisini sürdürmek zorunda olduğu bilinir. O gerilla yaşamından kopmadan tedavisini yapmış ve sağlığına kavuşmuştu. Ancak ayağında kısmi bir sakatlık meydana gelmişti. Hep topallıyordu, belli zorluklar çekiyordu, ama bu durumunu yoldaşlarının moralini bozmamak için hiçbir zaman yansıtmıyordu. Tam tersine yine ataktı, canlıydı, hareketliydi. Bütün bu özverili çabalara rağmen Dersim'de oturtulamayan, bir türlü rayına girmeyen ve boşa çıkarılan parti taktiği vardı. Çeşitli dönemlerde sık sık partinin müdahaleleri olmuş; bu müdahaleler ya boşa çıkarılmış, ya da gidenler etkisizleştirilmiştir. İşte böyle bir sonucun yaratılmasında, özellikle onca emeğin, şehitlerin kanı pahasına yaratılan değerlerin heba edilmesinde rol oynayan tasfiyeci-bozguncu öğeler örgütü sürekli uğraştırıp durdu. Bu bozgunculuğa karşı yoğun ve saberli bir mücadele yürütülduyse de tam etkisizleştirilemedi. Aslında yaşanan bu durum olmasaydı, Dersim ve Dersim'e bağlı olan diğer alanlarda mücadelenin seyri çok daha farklı olurdu. Yıllardır bu sahaya musallat olan tasfiyecilik ve bozgunculuğun kökleri ta 1979-81 yıllarına dayanır. Özellikle Semir vb. birçok provokatörlerin bundaki rolünü özenle vurgulamak gerekir. Yine de bu durumlar kayıplar pahasına yaşanmış olsa da, yaşanan direnişlerin yarattığı büyük kahramanlıkları da, kararlı ve azimli çabaları da asla unutmamak ve bundan büyük ders ve sonuçlar çıkarmak önemlidir. Yedi-sekiz yıl aralıksız olarak sa-

vaşın her türlü zorlukları ve acımasızlıkları içinde yaşamak, ihanetle yan yana ve ona karşı sürekli savaşarak onu altetmek öyle kolay gerçekleşir bir olay değildir. Partinin bu değerli militanları, partilerine ve şehit yoldaşlarına verdikleri sözlerinin takipçisi olarak büyük ve özverili bir dirençle savaştılar, mücadeleyi yükseltmesini bildiler. Bu eyaletimizdeki birçok gelişmeye damgasını vuran Erdiven yoldaş, aynı zamanda eyaletin yönetim birimi içindeydi ve eyaletin bütün faaliyetlerine karşı sorumluydu. Bu nedenle görev ve sorumlulukları ağırdı. Ama o hiçbir zaman görevlerinin ağırlığından ve zorluklarından yakınmadı, özveriyle görevlerine yaklaştı ve gereklerini yerine getirmeye çalıştı.

Erdiven yoldaş 1990 yılında partinin 4. Kongresi'ne katılmak üzere bir grup yoldaşıyla birlikte Güney Kürdistan'a gitti. Burada yürütülen çalışmalara katıldı. Geçmişi ayrıntılarıyla irdeledi. Geçmiş pratiklerde ortaya çıkan yetersizlikleri mahkum etti. Süreçten gelecek görevleri omuzlamak üzere daha da yetkinleşerek çıktı. Deney ve tecrübelerini yoldaşlarına aktardı, onların gelişmesi için bitmek bilmeyen bir çaba sergiledi.

Erdiven yoldaş, daha sonra tekrardan Lübnan sahasına gitti. Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeydi. Yılların birikimi ve deneyleri temelinde yoldaşlarının eğitimine katıldı; askeri ve siyasi dersler verdi. Gerilla taktiklerini pratikte uygulayarak yoldaşlarına kavrattı. Olgun, sade ve özverili bir kişiliğe sahipti. Her toplantıda, derste anlatımı sade ve yalındı, kavratıcıydı. Hem bir öğretmen ve hem de yoldaşlarından öğrenen bir öğrenciydi.

15 Ağustos 1991 kutlamalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeydi. Bu sıralarda ülkeye gidiş hazırlıklarını da yürütüyordu. Planlama gruplarının yoğunlaşan çalışmaları vardı. Zindan Direniş Konferansı'na da katılmış, güç vermiş ve güç almıştı. Parti Önderliği'nin yoğunlaştırdığı eğitimle özelde ülke pratiğine, genelde de mücadelemizin sorunlarına ilişkin kapsamlı çözümlemeler yapılıyordu. Böyle çok yönlü kapsamlılıkta sürdürülen çalışmalarla planlamalara ulaşmış ve herkeste ülkeye dönüş için müthiş bir mutluluk, coşku ve bekleyiş vardı. 15 Ağustos kutlamalarına onbinlerce insan katılmıştı. Akademi, kitlelerimizin coşkusuyla daha bir renklenmiş ve şenlenmişti. Yabancı gazeteciler gezip konuşuyor, röportajlar yapıyordu. O bu canlı yaşamın en hareketli ve coşkulu-neşeli insanıydı. Akademi'de tek yürek olan kitlelerimizle bütünleşmiş, onların coşkusundan güç ve azim kazanmış, deneyimlerini de onlara aktarmıştı.

15 Ağustos kutlamalarından sonra bir grup yoldaşla birlikte artık ülkeye hareket edeceklerdi. Parti Önderliği bir kez daha bu yoldaşlar için özel bir toplantı yapmış, gidecek olan yoldaşlarla tek tek konuşmuş, onlarla birlikte son kez sofrayı paylaşmıştı. Akademi içinde sadece bu yoldaşlarla birlikte yapılan son konuşmalar, yaşama ayrı bir anlam ve güzellik katmıştı. Erdiven ve beraberindeki bir grup yoldaş için verilen yemekten sonra son uğurlanış yapıldı. Parti Önderliği, gidecek olan yoldaşlarla birlikte yürümüş, onları uğurlamıştı. Tabii tüm yoldaşlar da bu uğurlanışı takip ederek vedalaşmışlardı.

Erdiven yoldaş, Serhat Eyaleti'ne gitti. **Turgut YILDIZ** yoldaşla birlikte eyaletin askeri-siyasi sorumluluğunu üstlendi. Daha bilinçli ve militanca bir pratik sergiledi. Ancak Serhat'ta yaşamı kısa sürdü. Komutasındaki bir grup yoldaşıyla Erzurum'un Olur kazasının kırsal kesiminde düşman güçleri tarafından kuşatıldı. Eyaletin iki komutanı omuz omuza vererek sorumluluklarındaki yoldaşlarıyla birlikte kahramanca direndiler. Bu çatışmada kimyasal silah kullanan düşman, 23 değerli militanı katletti. Evet bu çatışmada Serhat Eyaleti Askeri Komutanı Erdiven yoldaşla birlikte, Eyaletin Siyasi Komutanı **Turgut YILDIZ (Piro)**, Hogir (Digorlu), **Sarı Agit** (Uludereli), **Siyabend** (Ardahanlı), **Yunus GEDİK Delil** (Karakoçanlı), **Gazi CENGİZ** (İhsan, Selimli), **Ercan** (Doğubeyazıtlı), **Cemal YILDIZ** (Şiyar, Malazgirtli), **İsmet AYDIN** (Cihangir, Batmanlı), **Enes** (Iğdırlı), **Hamit MALAGAZ** (Iğdırlı), Reber (Çukurcalı), **Duran** (Dersimli), **Brusk** (Doğubeyazıtlı), **Rêzan** (Digorlu), **Yaşar** (Iğdırlı), **Sabri Seyithan MALAY** (Tatvanlı), **Maşallah İLBAZ** (Rubar, Tatvanlı), **Renas** (Bingöllü), **Nuray KEÇELİ** (Berfin, Cihanbeyli-Konya), **Kalo** (Ardahanlı) ve **Mazlum** (Mardinli) yoldaşlar şehit düştü. Düşman şehitlerimizin cenazelerine alçakça davrandı. Cenazeleri almak isteyen ailelere örgütlediği faşist güçlerle saldırdı, ARGK'ye bu kadar yüklü bir kaybı verdirmenin çılgınlığıyla "başarı" törenleri düzenletti, kurbanlar kesti, bununla şovenizmi daha da canlandırmaya çalıştı. Ama düşman gafildir. Şehitlerimizin döktüğü kan asla yerde kalmaz. Onların dava yoldaşları, düşmana olan kinlerini ve öfkelerini daha da bileyerek intikamlarını alacak, düşmana hak ettiği tarihi dersi vererek Kürdistan'ı bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşturacaklardır!

Şehitlerin andı andımızdır!

İHANETE İÇTEN DARBE

Adı, soyadı: **Cemal YILDIZ**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Malazgirt-Hancağız (Kanikork) köyü**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım1992**

Şiyar yoldaş, Muş ilinin Malazgirt ilçesine bağlı Hancağız (Kanikork) köyünde dünyaya geldi. Ailesi tarafından çok seviliyordu. Ailesinin maddi durumu çok zengindir. Babası (-Mehemedê Tano) Malazgirt çevresinde oldukça büyük olan Karaca aşireti reislerindendir. Ailesi yurtsever değildir. Babasının devletle sıkı ilşikileri söz konusudur. Aynı zamanda babası Kanikork köyü muhtarıdır. 3 erkek ve 4 kız toplam 7 nüfuslu bir ailenin çocuğudur.

Şiyar yoldaş, böyle bir ailenin çocuğu olarak daha küçük yaşlarda dürüst ve sevecen bir kişiliği vardı. Aile ve çevredeki halk tarafından çok seviliyordu. O ne ailesinin çok olan zenginliğine, ne de gördüğü aşırı sevgi seline tutuldu. Feodallik gururundan nefret ederdi. Kendini başkasından üstün görme düşüncesinden nefret ederdi. Eline geçen bir lokmayı başkasıyla paylaşma karakteri vardı. Sanki devrimci ruh daha küçükken kalbine işlenmişti.

İlk ve ortaokulu komşu köylerinde M. Y. Bölge Okulu'nda okudu. Okulda derslerine çalışan, zamanını boşa harcamayan bir öğrenciydi. Arkadaş çevresini sürekli geniş tutuyordu. Ev ortamında olduğu gibi okulda da sevilen bir kişiliği vardı.

Ortaokul döneminden sonra liseyi okumak için, kaydını Malazgirt Alpaslan Lisesi'ne yaptırdı. Orada geriye kalan öğrenimini sürdürdü. Lise yıllarında ailesiyle çok tartışmalar yaptı. Şiyar yoldaş, devrimci kişiliğe sempati duyuyordu. Ve kesinlikle ailesinin devrimciliğe ve özgürlük yolunda savaşanlara yaklaşımını kabul etmiyordu. Bunları uzun uzun açıklıyordu ailesine, ama ailesi onun bu tavrına karşı çıkıyordu. Babası bir gün ona "PKK nedir, neyin nesidir. Bir avuç insanı başımızda büyütüyorsunuz. Devlet biraz taktikle yaklaşsa hepsi yok olup gidecek. Sen niye bunlara takmışsın kafanı" diyordu. Ama bu sözler Şiyar yoldaşın o kadar zoruna gitti ki, hırsından evi terk etti ve İstanbul'a gitti. Babası onun ciddi bir şeyler yapacağını anladı ve onu rahat bıraktı.

Kamburlaşmış bedeninle,
yanağındaki arap
düğmenle,
ve de sarkık
dudağınla
Ortadoğu'nun
çorak Kürt insanı
zannetme
yaşama duyarsızım
Uzakta kalmış garibim
gönlümde biriken
hasretsin
Hah şuramda!
Ayıntap çıbanısın
aney!
İsyanım! İsyanım!
Ağalar, beyler sansınlar
şikayet

Ama babasının söylediklerinin tam tersine PKK bir avuç insan değildir. PKK halkıyla gün geçtikçe büyüyor ve mücadele yolunda ilerleyerek düşmanın ve tüm emperyalist güçlerin korkulu rüyası olmaya devam ediyordu. Düşmanın maskesi yüzünden düşmüştü, artık halk gerçeği görüyordu. Mücadelede o kadar katılım ve direniş gösteriyor ki ne sömürgeciler ve ne de emperyalistler engelleme gücünü bulamıyorlardı. Çünkü halk serhildanları bir yandan, gerilla eylemleri bir yandan öyle gelişiyor ki, düşman adeta neye uğradığını şaşırıyordu. TC artık Kürt halkının açtığı mezara kendisinin girdiğinin farkına varmıştı. Ve elinden geldiğince artık kendini ayakta tutmaya çalışıyor ve halkı tekrar o ölüm uykusuna yatırmak için elinden geleni ardına koymuyordu.

Şiyar yoldaşın İstanbul'a gidiş sebebi çalışmak için değildir. Amacı, ailesinden uzak kalmaktır. O sıralar partili arkadaşlarla tanışır. Orada partiyi daha iyi kavramak için parti ile ilgili kitaplar okur. O yıllarda askerlik çağı gelir. Tecilini yaptırır ve askere gitmez. Gün geçtikçe düşmana karşı daha büyük kin duyan Şiyar yoldaş, artık kinini kusmanın zamanının geldiğini söyleyerek, 1989 yılının ortalarında gerillaya katılır. Düşman tarafından aranma durumu da vardı. Gerek ailesi, gerekse çevredekiler tarafından nerede olduğu bilinmiyordu. Ailesi tarafından arandı. Babası onu aramadığı yer bırakmadı. Ancak hiçbir ize rastlamadı. Babası düşman ile ilişkisini tamamıyla olmasa da yarı yarıya bırakmış durumdaydı.

Sonra birdenbire Şiyar yoldaşın saflara katıldığı çevresi tarafından duyulur. Bu durum halk üzerinde büyük etki yarattı. Öyle bir aileden bir kişinin PKK saflarına geçmesi çok önemliydi. Tabii Şiyar yoldaşın partiye katılmasıyla ailesinde de tamamıyla değişiklikler oldu. Bu gerek kendi ailesi, gerekse yakın çevresinin partiye ilgi duymasına neden oldu. Parti saflarına 1989 Nisan-Mayıs döneminde katılan Şiyar yoldaş 14.11.1992 tarihinde Olur'da çıkan çatışmada 20 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Fedakarlığı ve ataklığıyla aranan bir yoldaş

Adı, soyadı: **Samet EREN**
Kod adı: **Ercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-Dor Dopon köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Erzurum-Olur**

Ercan yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Babası öğretmen olan Ercan yoldaş, yer yer aileye maddi katkıda bulunmak ve yetmeyen öğretmen maaşına katkı sunmak çabasından geri kalmaz. Ercan yoldaşın çevresi yurtseverdir ve bu yurtsever çevreden etkilenme durumu ileri düzeydedir. Yanıbaşında gelişen mücadelenin sıcaklığını iliklerine kadar duyar. Zaman zaman TC metropollerine giden Ercan yoldaş, metropollerdeki o yoz yaşamdan ve o kofluklardan kısa bir süreçte kopar ve ülke topraklarına döner. Ercan yoldaş, şehit Sefkan yoldaşla hiçbir zaman ayrılmaz, bu, mücadele ortamına kadar devam eder.

TC okullarına ve kemalizme karşı son derece tepkili olduğundan dolayı okula olan ilgisizliğini sürdürür. Okumak istemez. Metropollerde ve Doğubeyazıt'ta yoksul insanlara olan yardımlarını esirgemez, hep onların dertlerine ortak olur. Bu özelliği çevrede ve gittiği ortamlarda kısa bir sürede sevilip sayılmasını da beraberinde getirir. Ercan yoldaş, tüm eziklikleri duyarak aktif olarak devrimciliğe geçmeye çalışır ve bu çerçevede örgütlediği bir grup yoldaşıyla, gençlik kesimi içerisinde propaganda çalışmalarını yapar. Hep gerillaya katılmayı ister ve bir an önce de bir şeylerin yapılması gerektiğinin bilincindedir. Grupla birlikte Atatürk heykellerini, okul camlarını, polis arabalarını, yakar-yıkar ve zarar vermeyi prensip edinir. Birçok kez özel timl elemanlarının baskılarına maruz kalır. Fakat bu baskılar Ercan yoldaşı yıldırmaz, aksine O'nu aktifleştirir. Kısa bir süre sonra milislerle tanışır. Bu tanışma ve fırsatı iyi değerlendiren Ercan yoldaş, 1989'un sonlarında Doğu Kürdistan sahasına geçer. Burada eğitim sürecine katılır. Bu eğitimde ataklığı, moralliği ve cesurluğuyla örnek bir yoldaş olmayı bilir. Bu özelliklerden dolayı arkadaş yapısı içerisinde sevilir-sayılır. 1990 yılında Serhat Eyaleti 3. ve 4. bölgelerde faaliyet yürütür. Dönem sonunda bir grup yoldaşıyla Xan Kûrkê (Geliye Azadi) alanına gider. Bu alanda da eğitimini tamamlamaya çalışır. Kendisini epeyce yetkinleştirir. 1991 yılında tekrar eyalete döner 1. Bölge yönetiminde yer alarak faaliyet yürütür. Bölgede birçok eylemin planlanması, yine birçok yeni mıntıkanın açılmasında rol oynar. Alçakgönüllülüğü, morali, fedakarlığı ve ataklığıyla aranan bir yoldaş konumuna gelir Ercan yoldaş, 1991'in sonunda IV. Bölge alanında kış üslenmesine katılır. Baharla birlikte tekrar I. Bölge sahasına döner. Burada birçok eylem de aktif yer alır. II. Bölge ile III. Bölge arasındaki koordineyi sağlamaya çalışır. Bir grup arkadaşıyla II. Bölge alanına gider ve bir süre burada faaliyet yürütür. Takviye olarak bir grup yoldaşıyla tekrar IV. Bölge sahasına döner. Bu dönüşle birlikte faşist ve gericilerin ihbarına uğrar çıkan çatışmada bir grup yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

TARİHİ HESAP SORUŞTA YILMAZ BİR KOMUTAN!

Adı, soyadı: **Kerem KIZILTAŞ**
Kod adı: **Enes**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Karaçomak köyü (Zorê), 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Erzurum-Olur**

Enes yoldaş, 1969 yılında Iğdır'ın Karaç olmak (Zorê) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yedi kardeşi olan Enes yoldaş, çok zor koşullar altında büyür. Maddi olarak ailesinin zayıf olması yüzünden ilkokuldan sonra okula devam edemez.

İlkokuldan sonra İstanbul'a amcasının yanında çalışmak amacıyla gider. Orada amcasının lokantasında bir süre çalışır. Daha sonra Antalya'ya giderek orada da çeşitli işlerde çalışır. Ancak Kürt oluşu pekçok haksızlıklara uğramasına neden olur. Ailesine para gönderemez, çok sıkıntı çekerler. Köy halkı ailesine yardım eder. Enes yoldaş uğradığı haksızlıkları düşündükçe, ezilmişliğe, köleliğe büyük bir kin duyar. Çevresindeki arkadaşlarıyla tartışır. Yaşadıklarını, çektiklerini tartışırlar. TC sömürgeciliğinin onlara bunları yaşattığını bilince çıkardıkça öfkeleri artar ve düşmana karşı savaşmanın yolunu ararlar. Daha sonra mücadeleyi tanır ve saflara katılmaya karar verir.

Enes yoldaş, 1990 yılı Eylül ayında amcasının oğluyla Antalya'dan mücadele saflarına katılır. Ailesi O'nun öldürülmüş olabileceğini düşünür. Ailesinin en büyük çocuğu olarak, fedakar, azimli, dürüst yapısıyla çevresinde sevilen bir kişidir. Bir yandan yoksulluk, diğer yandan da Enes yoldaşın öldürülmüş olabileceği düşüncesi ailesini yıkar.

Ailesi bu durumdayken Enes yoldaş, ailesi ve tüm Kürdistan halkı için özgürlük kavgasını, onur mücadelesini seçmiştir. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek siyasi ve askeri olarak kendini yetkinleştirmenin çabasına girer.

Akademi eğitimi ardından Serhat Eyaleti'nde görevlendirilir. Kars alanına gider. Takım komutanlığı göreviyle pratiğe yönelir. Alanda lojistik konusundaki çalışmaları yürütür. Ailesi Enes yoldaşın parti saflarında savaştığını öğrendiğinde çok sevinir. ondan etkilenen pekçok genç saflara katılır.

Enes yoldaş, 14 Kasım 1992 tarihinde 20 yoldaşıyla birlikte düşmanın pususuna düşer ve şahadete ulaşır.

Enes yoldaş ve 20 yoldaşımızın şahadeti önünde saygıyla eğiliyor ve diyoruz ki, onurunuz onurumuzdur, yolunuz yolumuzdur.

BAĞIMSIZLIK BAYRAĞI ŞİMDİ DAHA YÜSEKLERDE DALGALANIYOR

Adı, soyadı: **Tahir ALTUN**
Kod adı: **Reber**
Doğum yeri ve tarihi: **Girkêmo-Silopi, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Şehitlerimizin eseri olarak muazzam gelişmeler kaydeden mücadele tarihimizde 1992 yılı büyük kahramanlıkların ve önemli gelişmelerin yaşandığı bir yıl oldu. Böylece gelişim rotası kesintisiz kılınan mücadelemiz, şehitlerin dönemsel olarak oynadıkları rol atılımsal karakterde bir nitelik kazanarak, düşmanda bir bunalım sağlayarak çöküşünü hızlandırmıştır.

Gelişmelere damgasını vuran şehitlerimiz, savaşımızı kitleselleştirerek zafer aşamasına gelmesinde belirleyici rollerini 1992'de bir kez daha ortaya koymuşlardır. Bu rolünü oynayan şehitlerimizden birisi de Reber yoldaştır. Reber yoldaş, ortahalli bir yurtsever ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Reber yoldaş, aile ve çevresi tarafında sevilen bir kişiliğe sahipti. Babasının ölümünden sonra Reber yoldaş ailenin geçimini sağlamak için metropollerde çalıştı.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi Reber yoldaşı da etkilemeye başlamıştı. Her ne kadar yoğun bir siyasal birikime sahip olmasa da, gelişen mücadeleye kendisinin de katabileceği şeylerin olduğunun bilincine varmıştı. Kendini artık mücadeleye karşı sorumlu hissediyordu.

Reber yoldaş, çalışmakta olduğu işyerinde partiyle ilişkiye geçer. Kısa bir ön hazırlık için partili yoldaşlar tarafından eğitimden geçtikten sonra Eylül 1990 tarihinde saflara katılır. Kısa bir süre Tendürek alanında pratik faaliyetlerden sonra 1991 kışını karargahta eğitimle geçirir. 1991 atılımı döneminde Serhat Eyaleti I. ve IV. bölgelerde faaliyetlerde bulunur. Reber yoldaş, en kötü durumlarda bile esprisel yanlarıyla gruba moral kazandırarak yoldaşlarına bir moral kaynağı haline gelir. Yoldaşları içinde sevilen-sayılan bir kişiliğe sahipti. Reber yoldaş, her ne kadar okuma ve yazma konusunda yoksun bırakılmışsa da, parti saflarında çok şeyler öğrendi ve kendisini geliştirip güçlü bir kişiliğe ulaşmıştı. Yoldaşlık ilişkileri, partiye sonsuz bağlılığı, devrimci üslubu ile parti ortamında kendisini kanıtlayan bir yoldaştı.

En son partinin talimatıyla III. Bölge'den IV. Bölge'ye geçti. IV. Bölge faaliyetlerinde kısa bir dönem kaldıktan sonra düşmanın bir hain saldırısı sonucu çıkan çatışmada 20 yoldaşıyla beraber Reber yoldaş da şehitler kervanına katıldı.

Anısını mücadelede yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz. Bıraktığımız bağımsızlık bayrağını daha da yükseklerde taşıyacağız.

BIRIN DAYE

Birin dayê Reber birin
hun negîrîn em namirin
Reber kuştin bê kevîran
Li cem tûne heval û biran
Reber gula Amed li
Kürdistan
Ala rengin lê pêcane
Deketin li huzura Agit
Komutane Botane
şehit namırın.

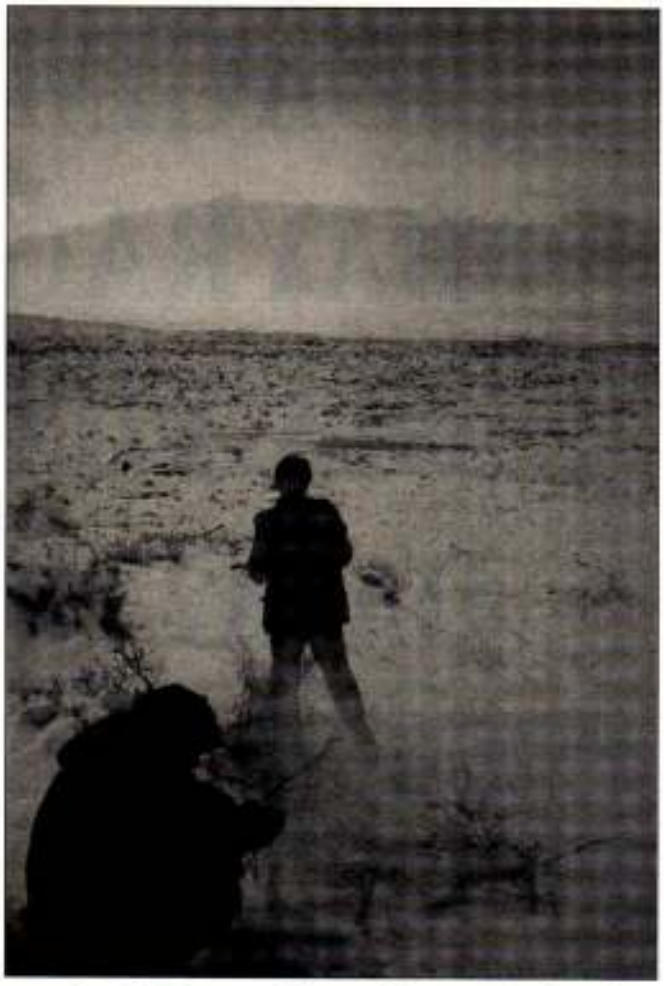
SERHAT SİZLERLE BOTANLAŞTI

Adı, soyadı: **Gazi CENGİZ**
Kod adı: **İhsan**
Doğum yeri ve tarihi: **Selim-Bozkuş köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990 Haziran**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde 1992 yılı, tüm Kürdistan'da olduğu gibi Serhat Eyaleti'nde yaşanan eylemliliklerle bir zafer yılı olmuştur. Bunu sağlayan güç kuşkusuz şehitlerimizin fedakarlığı ve direnişleridir. Özgür bir vatan toprağı yaratma şiarıyla geçen 1992 yılı, mücadelemiz açısında hayli yoğun ve öğretici bir yıldır. Bunu sağlayan şehitlerimizin anılarına saygı ve bağlılık esastır. 1992 şehitlerinden birisi de İhsan yoldaştır.

İhsan yoldaş, Selim'in Bozkuş köyünden ortahalli bir ailenin çocuğudur. Her Kürdistan gencinin geçtiği asimilasyon kurumlarından İhsan yoldaş da geçer. Son olarak açık öğretim fakültesinin son sınıfındayken, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin geldiği boyutun bilincine vararak mücadelede yer almak için okulu bırakıp saflara katılmayı aklına koyar. Parti ile ilişkiye geçmek için İstanbul'a gider. Burada sosyal şoven gruplarla tanışır. Bunların İhsan yoldaşın önüne koydukları temel şart olarak, "Kendi saflarında yer verecekleri, ancak daha sonra ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştığında ya da fiili bir ilişki kurduktan sonra kendi saflarını bırakıp gitmemesini" öneriyorlar. İhsan yoldaşın bunlara cevabı, "Eğer gerçekten devrimcilik yapma gibi bir derdiniz varsa, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kayıtsız kalmayıp üzerinize düşen görevi yapmak zorundasınız" biçimindedir. İhsan yoldaş daha sonra çalışmakta olduğu işyerinde partiyle bağlantı kurar. İhsan yoldaşın köyünde aşiretçilik ve kan davaları yoğun olarak yaşanmaktaydı. İhsan yoldaş gençliğin önünü açmak ve rehber olmak istiyordu. Bu sırada köye gider. Amacı köyden katılarak çevresinde biraz daha etkili olmaktı. Bunun farkına varan ailesi O'nu engellemek evlendirmek ister. Kararlı olan İhsan yoldaş, tüm olumsuzlukları reddederek 1990'ın Haziran ayında köye giden bir grupla saflara katılır. 1990-91 kış aylarını karargahta eğitim görerek geçirir. 1991 yılının baharında Serhat alanına gider. Üçüncü ve dördüncü bölge faaliyetlerinde yer alır. Mücadele saflarındaki engin bilgisi, ağırbaşlılığı ve yoldaşlık ilişkileriyle arkadaşlarına örnek olur. Üzerine düşen görevlerini yerine getirerek bizlere büyük miras bırakır.

İhsan yoldaşın, parti saflarında en çok etkilendiği ve kendisine örnek aldığı kişi şehit **Yaşar Hoca (Ahmet TOSUN)** yoldaştı. Her zaman onunla ilgili anılarını anlatırdı. Onun savaşçısı olduğunu ve ona layık olmaya çalışacağını vurguluyordu. Eğitim sürecinde siyasi bilgisi olduğundan dolayı sürekli yoldaşlarına yardımcı olurdu. O'nun bu kişiliği savaş ortamında belirgindi. Bu durumu yoldaşlarının kendisine karşı sevgi ve saygıyla yaklaşmalarına bir vesileydi. Eylemlerdeki saldırı ruhunun gelişkin olması da düşmana duyduğu bir kinin belirtisidir.

Partiye yaptığı öneriyle IV. Bölge'den I. bölgeye geçer. Orada faaliyetlere başlar. Bölge yerel yönetiminde yer alarak faaliyetlerini başarıyla yerine getirir. Kısa bir süre sonra parti talimatıyla tekrar IV. bölgeye gider. Olur'da düşman saldırısı sonucu 14 Kasım 1992'de 20 yoldaşıyla beraber şahadet mertebesine ulaşır.

Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

SENİ YARINLARDA GÖRECEĞİZ

Görmek için yarınlarda
Alnı açık güzel insanları
Yarınlarda mutlu insanlar
Her şeyin güzelini
Sonrakilere bırakarak
Sen
Namlu sıcaklığını tattın
BKC, MG-3'le soludun
Bsifingin güllesinde
haykırdın
ve bir daha...
Çağrın yolumuzdur...

Adı, soyadı: **Düzgün ...**
Kod adı: **Delil, Serkeftin**
Doğum yeri ve tarihi: **Hozat-Dersim, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **18 Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Serkeftin yoldaş, düşman baskılarına maruz kalan yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi geçim sıkıntısı çektiğinden Elazığ'ın bir köyüne göç etti.

Serkeftin yoldaş, öğrenimini Elazığ'da gecekonduda yaşamını sürdüren halasının yanında kalarak sürdürdü. Erkenden yaşamın zorluklarıyla karşılaştı. Bu durum kendisini düşündürdü, belli bir tepkisel tavır içerisine girmesine yol açtı. Elazığ'da Atatürk Lisesi'nde okurken yurtsever gençlerle tanıştı ve edindiği bilgiler sonucu ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilendi. İçinde **Doğan (Erdoğan TAYLAK)** ve **Haydar (Muharrem ERGÜN)**'ın da bulunduğu 4 kişilik gruba dahil oldu. Onlarla birlikte ulusal kurtuluş mücadelesine katkı amacıyla araştırmalarda bulundu. Saf, temiz ve dürüst kişiliğiyle çevresinde saygı ve güven uyandırdı. Mücadeleye özlü yaklaştı.

Belli bir süre sonra grup olarak dağa çıkmaya karar verirler. 18 Haziran 1991 günü 5 kişilik grup Cudi'ye geçer. Dağa ulaşmanın coşku ve sevincini yaşar ve bunu hep dile getirmekten kendini alıkoyamaz. Cudi'den diğer arkadaşlarıyla birlikte Xan Kûrkê'ye geçer. Burada zorlanmadan kamp yaşamına adapte olmayı başarır. Doğan yoldaşa benzer fedakarlığı ve cesaretiyle güçlü bir pratiğin sahibi olur. Burada bir aylık askeri ve siyasi eğitim görür. Eğitimden çıktıktan kısa bir süre sonra TC'nin "sınır ötesi" operasyonlarına karşı Geliye Azadî direnişinde yer alır. Bu direnişte sergilediği pratikle savaşta gelecek vaat ettiğini ortaya koyar. Daha sonra ise Wargenima eylemine katılır. Bu eylemde de gösterdiği fedakarlıkla aynı zamanda bir emekçi parti mensubu olduğunu ispatlar.

1991-92 kış sürecinde "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"ne katılır. Bahar düzenlemesiyle birlikte Serhat Eyaleti pratiğine gider. Bu dönemden itibaren birçok eyleme katılır. En son Serhat Eyaleti 4. Bölge'de faaliyet yürütürken Olur ilçesi civarında 14 kasım 1992 tarihinde çıkan çatışmada şehit düştü.

Serkeftin yoldaş, partisine duyduğu güvenle örnek bir pratiğin sahibi olarak iz bıraktı. O bir karıncayı bile incitmek istemezdi, ama halk düşmanlarına karşı acımasızdı. O'nu ve O'nun şahsında tüm şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. "Madem devrim için geldiğimizi söylüyorsak, o zaman kendimizi sonuna kadar devrime adamak zorundayız" diyen serkeftin yoldaşa söz veriyoruz: Silahı ve kanı yerde kalmayacaktır.

O, direnişin sembolüdür!

Adı, soyadı: **Hamit MALGAZ**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Evci köyü-Iğdır, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Agit yoldaş, Iğdır'ın Evci köyünde durumu gayet iyi olan bir ailede, 1967 yılında dünyaya gelip çocukluk yıllarını kuzu otlatarak geçirir. Köyünde ilkokul 5'e kadar okuyan Agit yoldaş, aile durumunun iyi olması ve abisinin mütea hitlikle uğraşmasından dolayı okumayı bırakıp ailesinin yaptırdığı inşaat işlerine bakar. Daha bu dönemde inşaatlarda çalışan Kürt insanının sefalet ve acılarını tanıyarak, Kürt gerçeğini kavramaya çalışır. Dürüst ve insan sevgisiyle dolu olan Agit yoldaş, bu insanların yaşadığı sorunlara ilgi duyar ve nedenini kavramaya çalışır. Bu yönüyle özellikle inşaatta çalışan insanlarla çok iyi ve samimi ilişkiler kurarak onlarla dost olmayı bilir. Daha sonra gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ile Kürt insanının yaşadığı sorunlar hakkında yavaş yavaş netleşir.

Kürt insanının ne için ezildiğini kavrayan Agit yoldaş, gelişen mücadelenin sorunun çözümünü gerçekleştireceğini kavramakta gecikmez. Ve insanlığa duyduğu ilgi O'nu da bu mücadele ortamına iter. Bu temel yaklaşımla 1988'de gerillaya katılır. Ancak partiyi daha kavramadığından, yaşının küçük olması ve ailesine duyduğu özlemle gerilladan ayrılıp ailesine döner. O'nu, durumundan haberdar olan TC tutuklar. 3-4 ay Erzincan cezaevinde yatar. Cezaevinden çıktıktan sonra gerilla savaşının ciddiyetini kavramaya çalışır. Ailesinin yurtsever oluşu ve gelişen mücadele ile kendisini daha da netleştirir. Partiden uzak kaldığı 1992 yılına kadar, kendi inşaatlarında çalışan Agit yoldaş, devrime olan ilgisini hiç eksiltmeyerek çevresindeki işçilere mücadeleyi ve yurtseverliği kavratmaya çalışarak kendi çapında onları örgütlemeye çalışır. Ve örgütlediği 4 kişiyle, Ağrı Dağı'nda 1992 Nisan'da saflara katılır.

Gerillaya katılan Agit yoldaş, bu sefer vermiş olduğu bilinçli bir karara bağlı olarak, sorunlara ve savaşına katılışının daha ilk günlerinde girişken ve sorunlara çözüm gücü olmayı başarır. Kendisine verilen her görevi ayrım yapmadan yerine getirir. Daha sonra bölge için çok önemli sayılan Kafurköy Karakolu'nun ortadan kaldırılması eylemine aktif olarak katılır ve burada çok da başarılı olur. Bu eylemde görülen en büyük özelliği onun cesaretle saldırması ve verilen sorumluğu partiye bağlılığın en iyi ifadesi olarak yerine getirmesidir. Daha sonra yeni katılımlarla girişilen diğer birkaç eylemde gösterdiği cesaret ve coşkunluğu yanında günlük yaşamdaki katılımcılığı ve sempatik tutumu O'nun hem diğer arkadaşları tarafından sevilmesine ve büyük sorumluluk alacak güveni vermesine yol açtı. Bu yönüyle bir süre manga komutanlığına getirilen Agit yoldaş, kendi sorumluluğuna verilen görevin bilinciyle hareket etmesi ve günlük pratik görevleri eksiksiz denilecek bir tarzla zamanında yerine getirmesi O'nun daha büyük görevleri yerine getirecek güçte olduğunu gösterdi. Bundan dolayı kısa sürede takım komutanlığına getirildi. Bu görevi de aynı sorumluluk bilinciyle yerine getiren Agit yoldaş her şeyden önce kendisine duyulan güven ve inancı yaratmıştı. Ağrı Dağı'nda Eylül ayına kadar birçok eylemde yer aldığı gibi, Kup Gölü çatışmasında da büyük fedakarlıklar gösterdi. O'nun en büyük özelliği görev ayrımı yapmaması ve verilen görevi zamanında yerine getirmesiydi. Kendisindeki coşku ve inanç, O'nun daha da gelişmesine yol açan en uygun özelliğiydi. Herkes gibi O'nun bu özelliklerini gören Piro yoldaş, daha da gelişmesi için kendi deneyimlerini O'na aktarmak ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine iyi bir komutan yetiştirmek amacıyla yanından ayırmayarak gittiği 4. Bölge'ye beraberinde götürdü.

O, her şeyden önce insanlığa duyduğu sevgi ve ulusal kurtuluş mücadelesindeki sorumluluğunun bilinciyle savaşa katılım sağlayarak layık olduğu insanlık onuruna ulaşmaya çalışıyordu. Kürdistan'ın her alanında savaşmak ve tanımak tutkusuyla, aynı zamanda çok değer verdiği Piro yoldaşla beraber olmak coşkusuyla, Eylül ayının sonunda 4. Bölge'ye gitti. Bu dönemde düşmanın ihanetle birleşip, emperyalizmin desteğiyle mücadelemize saldırması söz konusuydu. Düşmanın bu yönelimlerine karşılık Serhat Eyaleti'nde mücadeleyi geliştirmek ve düşmanın düştüğü çıkmazı derinleştirmek gerekiyordu. Düşmanın döktüğü kanın ve tarihi suçlarının hesabını sormak duygusu ile tutuşan Agit yoldaş, düşmana karşı büyük öfke ile dolu olup ona en büyük acıyı tattırma duygusuyla doluydu. Bu duyguyla bölgeye giden yoldaşlar, birleştikleri diğer güçle karakol eylemi hazırlıklarını yaparken bir hainin ihbarı sonucu, TC'nin faşist askerleri tarafından sarılırlar.

En ufak bir fırsatı değerlendiren TC, binlerce askeriyle grubu çembere alarak çatışmaya başlıyor. Ağır kış şartlarına ve TC'nin teknik donanımına karşılık gün boyunca süren çatışmada 20 yoldaşıyla şahadete ulaşır. Bu çatışmada düşmana büyük kayıplar verdirerek şahadete ulaşan 20 yoldaşla beraber Agit yoldaş, büyük fedakarlıklar ve kahramanlıklar yaratarak direnmenin sembolü olur. Son kurşununa kadar çarpışarak şehit olan Agit yoldaşın mücadelemizden kopması bir kayıp olsa da bıraktığı kişilik örneği ve direnme ruhu mücadelemizin gelişmesinde bir güç olarak kalbimizde yaşayacaktır. O'nun düşmana tattırmak istediği yenilgiyi düşmana tattıracağımıza söz veriyoruz. O'nu mücadelemizde ve kalbimizde yaşatarak düşmana inat ölümsüzleştireceğiz.

Özgürlük yürüyüşünde umut saçan bir yoldaş

Adı, soyadı: **Musa ...**
Kod adı: **Yaşar Hoca**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Olur Erzurum**

Kod adını şehit **Ahmet TOSUN** yoldaşın anısına bağlılık olarak alan genç **Yaşar** yoldaş, Iğdır'ın bir köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Çocukluk yaşlarında kuzu otlatarak yoksul ailesine katkı sunmaya çalışan yoldaşımız, ilkokulu bitirmeden yaşam savaşına katılır. İlkokulu bitirmemiş olmasına rağmen verimli bir okuma yazmaya sahip olan yoldaşımız köy yaşamını sürdürüp, kendi çobanı olarak koyun otlatır.

Yaşar yoldaş, her sabah koyunları alıp Ağrı Dağı tarafına yöneldiğinde hep aklında gerilla vardı. Çünkü ulusal kurtuluş mücadelesi geliştikçe mücadeleye ve Kürdistan davasına ilgi duyan bu yoldaş, gerillanın kim olduğunu iyi bilmektedir. İşte böyle her zaman gerilla ile karşılaşan ve onların bazı ihtiyaçlarında yardımcı olan Yaşar yoldaş bir gün gerilla olma duygusunu hiç eksik etmemiştir. Böylelikle gerillacılık yapacak yaşa ve güce geldiğini anladığında gerillaya katılır. Yaşar yoldaş, daha önceden alanda şehit olan Ahmet TOSUN (Yaşar Hoca) yoldaşın yolunda yeni bir Yaşar Hoca olarak savaşa katılır.

Yaşar yoldaşın saflara katılımı önemli bir döneme denk gelmektedir. Çünkü "Serhat'ı Botanlaştırma" temelinde bir atılım söz konusudur. Serhat gerçekten baharla başlatılan atılımla yoğun bir savaşa sahne olurken, O da burada yerini almaktadır. Girdiği çatışmalarda gösterdiği cesaret ve atılganlık ruhu, yoldaşlık ilişkileri ve parti yaşamına en iyi şekilde uyum sağlamakla birleşince gelecek için umut vaat etmektedir. Bu özelliklerinden dolayı herkes tarafından sevilen Yaşar Hoca'nın en büyük özelliği, direngenlik ve mücadeleye bağlılıktı. Kendisindeki görülen bir başka özellik de çok hoşgörülü ve ağır başlı olmasına rağmen yanlış anlayış ve tutumları affetmez oluşuydu. Yanlışlıklara karşı müthiş direnirdi. Kendini birkaç aylık gibi kısa bir sürede kanıtlayan Yaşar yoldaş, kendisine güven duyulmasını da sağlamıştı. Kendisine duyulan güven ve ondaki enerjik gelişme dikkate alınarak Ardahan bölgesindeki faaliyetlere gönderilir.

Ardahan bölgesine gittikten sonra da aynı özelliklerini sergileyen Yaşar Hoca bir eylem hazırlığının yapıldığı Erzurum'un Olur ilçesindeki üslenme noktasında, diğer yoldaşlarıyla beraber onları çembere alan TC'nin askeri güçleriyle çatışır. Sabahtan akşama kadar süren çatışmada düşmana büyük kayıplar verdirilmesinde rol oynar. Ancak 21 arkadaş şehit düşer. Bunların arasında olan Yaşar Hoca da Kürdistan şehitler kervanına katılır. O gencecik bedeniyle aramızdan ayrılıp gitmesine rağmen O'nun kişiliğindeki direngenlik ve mücadeledeki yeri savaşımımızda ve yüreğimizde yaşayacaktır. O gencecik yürek, özgür bir Kürdistan'da toplanacaktır. Bu bir sözdür. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

Gecenin sessizliği dinliyor beni
tan atanda Ortadoğu'da
Fırtına yırtıyor sessizliği
Barut kokuyor Mezopotamya
Kan gülleri devşiriyoruz
varoşlarında Diyarbakır'ın
Gecenin sessizliği dinliyor beni
yeni baştan kuruluyorken ülkem
Omuz omuza tırpan sallıyor
oğularımla kızlarım,
biçer-döver
üretiyor fabrikalarım
Tüm bağımsızlık savaşçıları
duyun.
Kavganızda ben de varım

Abdullah ÖZER

Burhan ATBAŞ

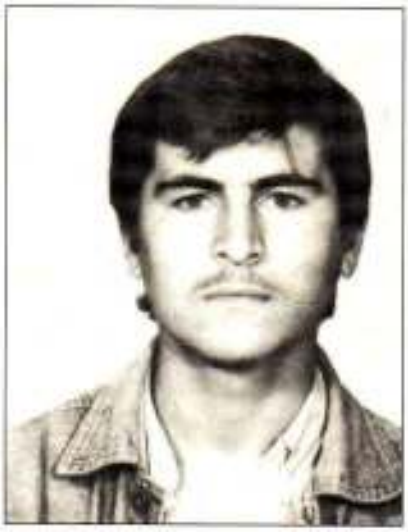

Sarı AGİT

OLUR ŞEHİTLERİ

Yunus GEDİK

İsmet AYDIN

Hogir

Bir türküdür 14 Kasım

Kanla yazılan
Bir direnişin öyküsüdür bu
Germencik yaylasının sırtlarında
Dilden dile
nesilden nesile geçecek
Bir türküdür bu söylenen
Şükrü'nün
Piro'nun
21 özgecanın türküsüdür bu
Namlular eşliğinde
Bülbülün dağlarında söylenen
Yazar radyo-gazete
14 Kasım'ı yazar
Yol bulmaz
Sır vermez
Serhat ormanlarında
G-3
M-16
Havan sesleri
Duman
Barut
Kan kokusu arasında
Medyalı yiğitlerin
"An Serkeftin, An mırın"
türküsünü yazar
Ve altın harflerle tarih bezenir
14 Kasımlarda
Piro'nun
Şükrü'nün
21 özgecanın sevdasıyla
Serhat boylarında...

25/6/1993/ Serdar

Sen yine bizimlesin Mine

ÖLÜMSÜZLEŞEREK MİLYONLARIN KALBİNE GÖMÜLDÜN!

Adı, soyadı: **Emel ÇELEBİ**
Kod adı: **Mine**
Doğum yeri ve tarihi: **Karlıova-Bingöl, 15.10.1965**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1992, Musabeg-Hamur-Ağrı**

Devrimdir bu. Dünyanın en köklü değişim, altüst olayıdır. Her şey çatışma halinde, yeni olan eskinin yerine geçme kavgasında. Gelişmeler çok yönlü. Beklenmedik kayıplar, kazanımlar, acılar ve sevinçler... Devrim hareketinde yer alanlar, büyük görevlerle ve bu görevlerin gerçekleştirilmesi önündeki büyük zorluklarla karşı karşıya... Ölmek ve yaşamak eşit şansa sahip olduğundan, her ikisi de garantisiz. Gerçek devrimci buna hazır olma bilincindedir. Dolayısıyla devrimcinin yaşamı, özellikle de zafer öncesinde kişisellikten uzaktır, toplumsaldır, adanan bir yaşamdır. Toplumsallıktaki özgürlüğün kapsamı bireysel özgürlüğün ihtiyacını da karşılar. Dolayısıyla yaşam devrim hareketine aittir. Bundan başka seçenek de yok. Bugün birlikte olduğun bir arkadaşını yarın kaybetmeyeceğinin garantisini veremezsin.

Bu ölümler, özgür bir yaşama basamak olduğu için cesaretle karşılanır. Devrimin kazanımları büyük olduğu oranda bedeli de büyüktür... Bedellerin gerisinde bıraktığı acılar, ancak böyle çekilebilir.

Her şeye rağmen bu dava uğruna ölümle kucaklaşan yoldaşlarımıza büyük değer vermek, onları yaşamımızın her anına komuta eden kahramanlar olarak görmek bizim vazgeçilmez görevimizdir. Onları kuşaktan kuşağa yaşatmak, en soylusundan bir ölümsüzlük abidesi olarak tanıtmak dokunulmaz bir olaydır. Bu, onların tartışılmaz en doğal hakkıdır. Bu hakka en büyük saygı her şeyden daha kutsaldır. Gurur duyabileceğimiz kahramanlarımıza, devrim hareketi ilerledikçe yenileri eklenir.

Daha dün birlikte olduğumuz Mine yoldaşımızın da şahadete ulaşarak bu yeni kahramanlardan biri olduğu haberini aldık. Serxwebûn ve Berxwedan'ın ilk emekçi şehidi olarak Kürdistan topraklarına düştüğünü duyduk. O'nunla gururluyuz. İnsanlığın soylu erdemlerini bağrında taşıyan olgun bir insandı. Yıllarca basın-yayın faaliyetlerinde kalmış, Kürdistan'a özlemi kabına sığmaz olmuştu. O'nun görülmeye değer büyük sevincine ortak olmuştuk. Karşılıklı güven ve beklentiler içinde... Ancak şahadet haberi çok erkenden geldi. Hiç beklemiyorduk. O'nun bütün çalışma arkadaşları olarak kelimenin tam anlamıyla sarsıldık. Aramızdan ebediyen ayrılışının acısını iliklerimize kadar hissettik. Bu haberin gerçekliğine istemeyerek inandık. Çünkü O'nun soylu emeklerine yakından tanık olmuştuk, böylece sevgi ve saygımızı kazanmıştı.

Mine yoldaşta Kürdistan sevgisi daha küçük yaşlarda başlamıştı. PKK hareketinin ulusal kurtuluş mücadelesini ortaya çıkardığı ilk yıllarda kendisinde Kürtlük bilinci uyanmıştı. 1980'li yıllara doğru Almanya'da işçi olan ailesinin yanına gitmiş, o dönemde kendisinden büyük kardeşlerinin de politikayla uğraşması O'nun Kürdistan sorununa daha yakından ilgi duymasına yol açmıştı. PKK'nin Avrupa'da henüz örgütlü faaliyetlerinin bulunmadığı sıralarda, PKK taraftarlarının çalışmalarına O da katılmıştı. Hamburg'ta dernek bünyesinde yürütülen faaliyetlerin aktif bir çalışanı durumundaydı. 1983 yılında Semir provokatörünün geliştirdiği

tahribatlar ve bazı kişilerin geri çekilmesi, Mine yoldaşın iradesi dışında mücadeleden uzak düşmesi sonucuna yol açmıştı. Hemen belirtelim ki, O, provokasyona alet olmadığı gibi, partiye karşı inancını da yitirmedi. Provokatif dağıtıcılığın kurbanı olmuştu. PKK'ye karşı sevgisini, bağlılığını, örgütlü faaliyetler içinde olmasa da korumayı ve beslemeyi ihmal etmemişti. Çevresinin çeşitli engellemelerine rağmen hep parti saflarında örgütlü olarak faaliyet yürütmenin yollarını aramıştı. Gelişmeleri takip etmekten geri kalmamış, bir gün amacına ulaşacağı yönündeki umudunu yitirmemişti. 15 Ağustos Atılımı sonrası başlayan süreçte

amacına ulaşmış, örgütlü faaliyetler içinde coşkuyla yer almıştı. Ocak 1987 tarihinde dar bileşimli eğitimden sonra profesyonel faaliyetlere başlamıştı.

Mine yoldaşın çevresinden kaynaklanan engelleri aşma gücünü göstermesini, O'nu tanıyanlar büyük bir hayranlık içinde takdir etmişlerdi. Bu, kendisindeki büyük inançla, PKK'ye büyük güvenle izah edilebilir. Olgun ve sabırlı bir kişilikti. Dayanıklıydı, ağır sorunların altında ezilmeyen bir yoldaştı. Çevresinin kendisine karşı olumsuz tavırlarını sabırla göğüslemişti. İknayı temel alarak yaklaşmıştı. Nitekim Akademi'ye gitmeden önce onları ziyaret etmişti. Bir kez daha olumsuz tavırla karşılanmıştı. Önemsemedi. Moralini bozmadı. Belki üzüldü ama Kürdistan'a doğru yol almanın sevinciyle teselli bulmuştu. Önemsediği, her şeyini adadığı ülkesi Kürdistan'dı. Bir kez daha belirtelim ki, O, sabır ve olgunluğun abidesiydi. Akademi'den Kürdistan'a gidişine günleri sayılıyken, ailesine bir kez daha yazmıştı. Yakınlarını mücadeleye çağırarak kendisini anlamaları gerektiğini izah etmişti.

1987 yılında Bielefeld bölgesinde kitle faaliyetlerini yürütmüştü. Sahip olduğu olumlu özellikler kendisini yurtseverler arasında saygın kılmıştı. Onlar tarafından sevilmişti. Buradan da basın-yayın faaliyetlerine gelip çalışmalara katılmıştı. 1989 yılında Türkiye metropollerine giderek 3 ay kadar faaliyet yürütmüştü. Ardından parti talimatıyla tekrar Avrupa alanına çekilmişti. Yine görev gereği İsviçre'ye giderek oradaki kitle faaliyetlerinde yer almıştı. Basın-yayın faaliyetlerinde kendisine ihtiyaç duyulunca tekrar geri gelmişti. Göz nuru ve beyin gücüyle Serxwebûn, Berxwedan, kitap, dergi vb. yayınlar için büyük emekler harcamaya başlamıştı. Kimi zaman 48 saat uyumadan işlerin geliştirilmesi için çabalamıştı. Bunca çalışmaya, dolayısıyla yorgunluğa ve uykusuzluğa rağmen yakınmamıştı. Yeni gelen arkadaşlarına yardımcı olmaya çalışmış, onları yetiştirmek için eğitmişti. Bunu da büyük sabır gücü ve olgunlukla başarmaya çalışmıştı. Kendisinden şikayetçi olan çıkmamıştı. Bunun bir sonucudur ki, şahadet haberi geldiğinde bütün çalışma arkadaşları iliklerine kadar acı duydular, kabullenmekte zorlandılar, O'nun soylu özelliklerini anlata anlata bitiremediler. O'nun şahadetine bağlı kalmanın gerekleri üzerine tekrar tekrar yoğunlaştılar.

Oldukça alçakgönüllüydü. Sorunsuz bir yoldaşımızdı. Çevresiyle kaynaşan bir insandı. Ertelemecilikten uzak dururdu. İşleri zamanında yapmak, kendisine en doğal görev sayardı. Kendini tümden çalışmaya verirdi. Diğer yandan ise yüreğinde Kürdistan sevgisi beslerdi. Bu sevgi, bu bağlılık, bu inanç ve bu kararlılık O'nun temel güç kaynağıydı. O'nu adeta bir sabır taşı yapan, olgunluğun zirvesine çıkaran temel gerçekler bunlardı.

Emeğe saygılıydı. Bilinçli bir emeğin sahibiydi. Neyi ne için yaptığını bilendi. Bunu çalışma arkadaşlarına da anlatır ve böylece onları doğru bir emek gerçeğine ulaştırmaya çalışırdı. En zor işleri üstlenerek, hiçbir fedakarlıktan kaçınmazdı. Fedakarlık, yaşamının doğal bir parçasıydı. Pratik işlerde de yardımlaşmak, moral vermek O'nun belirgin özelliklerindendi.

Uzun yıllar yayınevi çalışmalarında yer almıştı. 1991 yılında daha bir coşkuluydu. Kürdistan'a gideceği müjdesini almıştı. Yedeklerin yetişmesi ve bazı yayın çalışmalarının sonuçlandırılması ardından, O'nun hayali gerçekleşecekti. Bu gidişi erkenleştirmek için, önündeki görevlere her zamankinden daha fazla azimle sarılmıştı. Çünkü kendisindeki Kürdistan hasreti en dayanılamazındandı. Bu hasreti dindirmek için, çok özlediği vatanıyla kucaklaşmak için emeğine emek katıyordu. Akademi'ye gideceği haberine öylesine sevinmiş, öylesine umutlanmıştı ki, bir türlü hayalinin gerçekleşeceğine inanamıyordu. "İnanamıyorum" diyordu, "ancak oraya gidersem, her şeyi

gözlerimle görürsem inanabilirim." Biz de O'nun adına sevinmiş, coşkusuna ortak olmaya çalışmıştık. Nitekim, o böyle bir müjdeyi hak etmişti. Artık yıllardır uzak kaldığı ülkesiyle kucaklaşmasının zamanı gelmişti.

Birkaç yıl boyunca mücadelede şehit düşen arkadaşların anısına hazırlanan yazıların dizgisini yapmıştı. Acı duymuş, gurur duymuş, saygı duymuş, onların yolunda yürümeyi önüne görev olarak koymuştu. Akademi'ye gitmeden önce 1991 yılında hazırlanan Serxwebun'un Özel Sayısı'nın bütün yazılarının dizgisini ve sayfa biçimini tek başına yapmıştı. Çok az uyumuş, hiç dinlenmeden özel sayının çalışmalarını yürütmüştü. Bu O'nun yayınevindeki son çalışması olacak, ardından Akademi'ye gidecekti.

Mine yoldaşın iple çektiği gün gelip çatmıştı. Özel sayı sonuçlanmış, artık beklemeye hiç niyeti kalmamıştı. Artık gidiş hazırlıkları başlamıştı. İnsan ancak o kadar coşkulu ve mutlu olabilirdi. Kasım 1991 tarihi O'nun için o güne kadar yaşamadığı bir dönem olmuştu. Coşkulu, sevinçli ve hüzünlü bir vedalaşmayla kendisini Kürdistan'a doğru yolculamıştık.

O'nu artık Mahsum Korkmaz Akademisi'nde görüyoruz. Son 70 yılın en şiddetli kışının yaşandığı ve metreleri aşan karın bembeyaza kapladığı Bekaa Vadisi'ne ulaşmanın heyecanı içindeyken hatırlıyoruz. Sevinçten gülen gözleriyle çevresini süzerken, yeni yeni duygularla coşarken düşünüyoruz.

Artık O, Akademi'nin umut vaat eden öğrencileri arasında siyasi ve askeri eğitim gören bir askerdir. Ders veren, ders gören; çevresine öğreten, çevresinden öğrenen bir militandır. Arkadaşlarını çok seven, arkadaşlarınca çok sevilen bir komutan adayıdır. Soğuk ve karlı kış günlerinde çadırların loş ışığında okuyarak yoğunlaşan, nöbet saatlerinde büyük duyarlılık içinde silahına sımsıkı sarılan bir savaşçıdır. Şehit Ahmet Tekme ve İktidara Yürüyüş eğitim devrelerinde iz bırakan saygın bir kişiliktir.

Yayınevinde edindiği yeteneklerini Akademi'de de konuşturur. Parti Önderliği'nin "Ocak 1984 Konuşmaları" ve "Ocak 1992 Çözümlemeleri"nin redaktesinde büyük pay sahibi olur. Gecenin geç saatlerine, kimi zaman da sabahlara kadar elindeki redakte işleriyle uğraşır. Akademi'deki 500'ü aşkın öğrenci arasında bu işi en iyi yapanlardan biri olur. Akademi'nin redaksiyon çalışmalarında yer almamasına rağmen, her zaman yardıma hazır bekler. Büyük yardımlar yapar. İkinci eğitim devresinde takım temsilciliğine layık görülür. Görevinde başarılı olur. Temsilciliğini yaptığı takım arkadaşlarını eğitmek, mücadeleye hazırlamak için unutulmaz çabalar harcar.

O, tutarlı bir özgürlük anlayışına sahipti. Kimi kişiliklerde bu konuda yaşanan yanlış eğilimlere düşmediği gibi, bu tür anlayışlara karşı doğru özgürlük anlayışını dayatırdı. Kadının özgürleşme sorununa büyük önem verir, Parti Önderliği'nin bu konudaki çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşmayı vazgeçilmez görevleri arasında sayardı.

İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi sonlarında, bu kez de Kürdistan'a ulaşmanın günlerini sayar. Sabırsızlık içinde, coşku içinde, kesin kararlılık içinde... Amed Eyaleti'ne gitmek tercihi olur. Önerisi uygun görülür. Nitekim gerillaya hazır durumdadır. Haziran 1992 tarihinde Bekaa Vadisi'nden Kürdistan'a doğru yol alır. Umut ve heyecanla yürür. Sağlam bir inanç temelinde kahramanca yönelir. İlkin Güney Kürdistan'a gider. Kısa bir süre sonra Kuzey Kürdistan'ın Serhed Eyaleti'ne geçer. Vatanıyla kucaklaşır. Sevinci tarifsiz olur. Yaşadığı anı dünyalara değişmez olur. Buradan da komutasındaki bir grupla Amed Eyaleti'ne giriş için özgür dağlara vurur. Bir köye varırlar. Grupta yeterince tecrübeli olan arkadaş bulunmaz. Köylüler tarafından görülürler. Bir işbirlikçi tarafından ihbar edilince, civarında bulundukları Ağrı'nın Hamur ilçesi Musabeg köyünde düşman askerlerince kuşatmaya alınırlar. Sıcak bir Ağustos günüdür. 15 Ağustos'un yıldönümü nedeniyle TC ordusu alarm halindedir. İhbarı alan korkak TC askerleri kalabalık bir güçle Mine'lerin üzerine yürür. Günlerden 12 Ağustos günü. 15 Ağustos'a 3 gün kala... Grubun her tarafı sarılır. Yukarıda

bombalar yüklü helikopterler uçuşur leş kargaları gibi. Tek seçenek vardır: Direnmek. Yenilmekten korkan düşman güçleri bombalar yağdırır. Bütün insani duygulardan yoksun olarak... Büyük bir barbarlık, vahşet örneğini sergileyerek... Mine'ler ölümsüzlüğün mertebesine yükselirler... Düşmanın sadistliği bununla da bitmez, şehit düşen grubun tümü bir çukura atılır. İnsanlık özelliklerinden uzaklaşmış canavar pençeleriyle...

Elbette ki, düşman buna sevindi. Belki de zafer sarhoşluğuna kapılarak kadeh tokuşturdu, salyalı ağzından kahkahalar yükseldi.

Gerçekte ise bir parça özgür yaşam daha kurtarılıyordu. Mine ölmüyordu. Ölümsüzleşerek zafer kazanıyor ve böylece yeni şafakları aydınlatıyordu yolunu takip edenler için. Bedeni paramparça edilip tanınmaz hale gelse de, beyaz kefene sarılmadan canavarların iğrenç pençeleriyle bir çukura fırlatılsa da, O'nun yaşamı milyonların yüreklerine uçuyordu...

O, ölümün soğuk nefesine aldırmadan özgürlüğün doruğuna yürüyordu. Tek başına değildi, milyonların görkeminde yeni bir yaşamı kurmanın coşkusuyla doluydu. Bir umut ırmağıydı, özgürlüğe susayanların susuzluğunu gideren özgürlük deniziydi. Ülkesinin sömürge topraklarında yaşayan insanların beslediği okyanustu. Bu ırmaklar, bu göller, bu denizler ve bu okyanuslar kurutulamayacak, her türlü engele rağmen yükselen dalgalar kırılamayacak...

O, bunun bilincindeydi yeni şafaklara doğru yürürken, ölümlerin tuzaklarından geçerken. Partisinden öğrenmişti, yoldaşlarına tam güvenmişti...

Bayrağın yere düşürülmedi Mine... belki gözlerimiz seni, ama özgürlüğe susamış vatan topraklarına umut tohumu olarak ekildiğini biliyoruz ve onu büyüteceğimize yemin ediyoruz. Sen yaşayacaksın. Çarpan yüreklerimizde, zaferi için düşünen beyinlerimizde abideleşeceksin. Sana söz veriyoruz: O büyük zafer gününü, seni aramızda düşünerek kutlayacağız...

Mine yoldaşın Akademi'den basın-yayın çalışanlarına gönderdiği mektup:

Değerli arkadaşlar!

Bugün, Akademi alanına gelişimin 14. günü. Sizlere nasıl anlatsam, bilmem. Yaşam çok canlı ve planlı. Geldiğim günden bu yana kendimi böylesi bir atmosfer içinde buldum. Mevcut bileşimle küçük bir Kürdistan cumhuriyetini andırıyor. Her kesim ve sınıftan insanların olduğu, hemen hemen her yapının şu veya bu oranda temsil bulduğu bir ortam.

Akademi ortamına geldiğim ilk gün, Başkan ile görüştüm. Tabii o zamanki duygu ve düşüncelerimi izah etmem biraz zor. İnsanları yaşama bağlayan yüce bir insan. Kişinin kendisini en demokratik ortamda bulduğu, kendisini tekrardan ve ciddi bir biçimde gözden geçirme ihtiyacını duyduğu bir atmosfer... Kısa da olsa alan (basın-yayın faaliyetleri) sorunları üzerinde konuştuk. Tabii bu arada sizin istemlerinizi de ilettim. Ancak kesin sonucu bilmiyorum.

Yaşama adapte olmada fazla zorlanmadım. Yalnız bu alanın kendisine öz-

"Kalmamış olsa da şu dünyada mezarım hatırlayıp tek canlı gelmese de başucuma O müjdeyi ben doğadan alacağım"

gü kuralları var. Bunları bilmediğimden pratik olarak bazı zorlanmalar yaşadım, yaşıyorum. Fakat gün geçtikçe daha fazla alışıyorum. Buraya geldiğimden ancak birkaç gün sonra oradan ayrıldığımın ve burada olduğumun farkına vardım ve inandım. Başkan bile, "Nihayet kurtuldun" demekten kendini alamadı.

İlk günler daha eğitim planlaması yapıldığı için, boş geçti. Bu süremi arkadaş yapısı ile tanışma ve kaynaşma ile geçirdim. Sorunlar fazla yabancısı olmadığımız sorunlar. Küçük Başur ve Türkiye metropollerinden katılan arkadaşlar ağırlıkta. Tabii Türk olan arkadaşlar da var. Dolayısıyla bileşimin kendi içinde ortaya çıkardığı sorunlar bulunmaktadır. Ancak ortamda öylesi bir netlik var ki, kim nedir, nasıldır ve ne yapmak istiyor, bütün bunlar muğlak değil, açık ve nettir. Bu kapsam içinde herkes kendisini görüp değerlendiriyor. Bu ortama karşın bizim yetmez ve yanılgılı devrimciliğimiz kendisini sırıtıyor.

Parti Önderliği'nin çözümlemelerini bu alanda dinlemek, insana bir başka şekilde kazandırıyor. Laf olsun diye değil, gerçekten oradayken güçlü sonuçlar çıkarmadığım sonucuna vardım. Gerçi şimdilik sadece Akademi'den ayrılırken veda konuşmasını dinledim. Ortaya koyduğu sorunları ve bizden beklentilerini insan iliklerinde hissediyor. Bir değerlendirmesinde, "Siz zindan başısınız. Her şeyi kendinizde hapsediyorsunuz, buna hakkınız yok" diye bir belirlemede bulundu. Çok ciddi söylüyorum: O söz sürekli kafamda ve beni epey de düşündürdü. Parti Önderliği'nin yüceliğine ulaşmak, bağımsız beyin ve özgür kişiliğe ulaşmak demektir. Hepimiz açısından önemli olan husus burasıdır.

1 Aralık 1991 tarihinde eğitim programımız başladı. Oldukça planlı bir yaşam. Yaşamım boyunca hiçbir zaman böyle planlı-programlı, yoğun ve her adımın hesaplandığı bir pratik ve yaşam içinde olmadım. Sabah ders, öğleden sonra çözümlemeler üzerinde yoğunlaşma, akşam bireysel çalışma, çeşitli faaliyetlilik, nöbet vb. yönlü pratik içindeyiz. Herkes hanl hanl çalışma ve kendini döneme hazırlama yönünde çabalıyor.

Eğitimin ağırlığını kişilik oluştu-

yor. Ülke ve değişik alanlardan gelen arkadaşların bizzat pratik içerisinden verdiği örneklerle, alan sorunları daha iyi tanınıyor ve gün yüzüne çıkıyor. Oldukça demokratik bir ortam olan Akademi, gerçek anlamıyla özgürlüğün egemen olduğu tek toprak parçası. Parti sorunlarından tutalım birçok soruna kadar hepsi dile geldiği gibi, en güçlü çözüm yolları da ortaya konuluyor. Mevcut bileşim şimdilik 300'ü aşkın. Her gün onlarca yeni arkadaş geldiği için kesin rakamı vermek biraz zor. Şimdilik ağırlıklı kesimi Küçük Başur'dan gelenler oluşturuyor.

Çalışmalar oldukça yoğun. Bir tarafta kendimizi yeni döneme hazırlama çabasındayken, diğer yandan da yapılan kadın konferansına hazırlıklara başladık. Tabii oldukça iddialıyız, özgür bir kişilik, özgür kadını yaratma noktasında. Epey yoğunlaşmamız gerekiyor. Kendimizi yenilemek, geliştirmek bizden bekleniyor, buna cevap vermek gerekiyor.

Sabah sporu ve yürüyüşü biraz beni zorladı. Bu süre içinde bir kez geri kaldım. Çeşitli askeri taktikler geliştiriyoruz. Ben yabancı olduğum için yer yer izlemek, kavradıklarımı da uygulamakla yetiniyorum. H... arkadaş ile aynı bölükte yer alıyoruz. Açık söylemek gerekirse hiç de askere benzemiyor. Zaten kendisine bu konuda çok da eleştiri gelmektedir. Askerleşmede fazla iddialı da değil gibime geliyor.

Oluşturulan eğitim komisyonları içinde ben de görevlendirildim. Bugün ilk dersimi verdim. Epey zorlandım diyebilirim. Fazla güçlü olmadı. Sesim, ancak bana ve divandaki arkadaşlara yetti. Tabii birkaç gün sonra bir dersim daha var. Bunda daha da iddialıyım.

Havalar epey soğumaya başladı. Kar yağdı bile. Gerçi onun ardından bir güneş tüm karları eritti. İsrail-Filistin çatışmaları, silah ve bomba sesleri ile duyuluyor. Uzak da olsa bazen insan

kendisini bir çatışma ortamında hissediyor.

Özel sayıyı (1991 tarihli Serxwebun Özel Sayı kastediliyor) bekledik, fakat bir türlü buraya gelmedi. Tahminime göre şimdiye dek bitmiş olması gerekiyordu. Yine de bekliyorum. Tabii diğer sayıları da merak etmiyor değilim, ama özel sayı bence önemli.

Bir arkadaşla konuşurken, "Ben yayınlanması için yazı göndereceğim. Kürdistanlı yurtsever gençliğe yönelik olacak" dedi. Ortak yazmamızı söyledi. Fakat ben, "Basın-yayın birimine ülkeye yöneliş çağrısı yapacağım" dedim. Bu mektubum aynı zamanda böyle bir çağrıyı da içerir. Artık belirleyici olan koşullardır. İnsan bazen düşünüyor da, tüm arkadaşlarla tekrar bir arada olmak için... Tabii bu alanda olursa bir anlam kazanır diye düşünüyorum. Ama şimdilik işlerinizin çok yoğun olduğunu sanıyorum. Bahara belki görüşürüz.

Tüm arkadaşlara hitaben yazdım bu mektubu. Bileşim olarak kalabalık olduğunuz için isimlerinizi tek tek yazmadım. Eğer böylesi bir teşebbüste bulunursam arada isim unutabilirim, bunu da istemiyorum. O nedenle her arkadaş okurken kendisine, toplu okursanız hepinize hitap ettiğimi kabul edin.

Mektubumu sonuçlandırırken, tüm arkadaşlara en derinden saygılarımla üstün başarılar dilerim.

Mahsum Korkmaz Akademisi Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi öğrencilerinden

Mine 7 Aralık 1991

Bu sonsuz bir ayrılık da olabilir

Emel Çelebi yoldaşın Akademi'den aile çevresine yazdığı mektup

Sizlerden ayrıldıktan kısa bir süre sonra Akademi sahasına geldim. Zaten sizlerle görüşmemin esas nedeni de sıcak savaş ortamına yönelmemden dolayıydı. Hepinizle, tabii anne ve babayla da görüşmek isterdim. Ancak kendilerinin bilinen tavırlarından dolayı kendileriyle görüşemedim. Şunu açıkça söyleyeyim: Sadece anne ve babam olmalarından ya da yakınlarım olmalarından dolayı benim için bir anlam ifade etmiyor. Mücadeleye hizmet etmeniz gerektiğine inandığım için sizlere yakınlaşmak istedim, istiyorum.

Mücadelenin ne kadar kızıştığını, ne kadar kitleselleştiğini siz de izleyip, kendinizce bazı yorumlara vardığınızı biliyorum. Zaten tümden ilgisizliğinizi hiç kimse kabul etmez. Kaldı ki sizde bunu kabul etmemeniz gerekiyor. Siz de beklenen ya da benim beklentim, sürekli mücadele ile bütünleşmeniz, sonuna kadar yürümenizdir.

Yaklaşık olarak yedi aydır Akademi sahasında bulunmaktayım. Buradaki yaşamı anlamak için burayı yaşamak gerektiğine inanıyorum. Çok canlı ve güçlü. Her kesimden ve aynı zamanda birçok halktan insanların bulunmasıyla "Bağımsız Kürdistan"ın küçük bir maketi olarak değerlendirilebilir. Her alanda bir mücadeleye sahne oluyor günlerimiz. Kişi her an, her saat ve her gün kendisini daha iyi tanıyor. O kadar belirsizliklerle doludur ki kişiliklerimiz, bunları aşmak için kişi buna her an için ihtiyaç duyuyor. Parti Önderliği'nin yakın denetim, perspektif ve yol açıcı çözümlemeleriyle mücadele sahasına yönelmeye hazırlanan yüzlerce arkadaş her an sıcak savaş ortamına yönelmenin sabırsızlığını yaşıyor.

Ben de kaldığım bu süre içinde nihayet ülke pratiğine yönelmenin hazırlıkları içinde bulunuyorum. Bir iki güne kalmaz gitmek için hazırlıklarımı yapmış durumdayım. Gitmeden önce sizlere kısa da olsa bu mektubu yazmayı uygun buldum. Oradayken yer yer buluşmalarımızda birbirimize yapmış olduğumuz eleştiriler olmuştu. Bunları bu mektupta tekrar dile getirmek istemiyorum. Çünkü çokça konuşulup tartışılmış ve aynı zamanda netleştirilmişti. Yine yapmanız gereken görevleri de biliyorsunuz. Kendinizi buna göre ayarlayacağınıza inanıyorum. Beklentim de odur.

Mektubuma burada son vermek istiyorum. Zamanım kısıtlı olduğu için tasarladığım gibi detaylı bir mektup yazamadım. Duygu ve düşüncelerimi ancak böyle formüle edebildim. Belki bir daha sizlerle görüşme durumum olmayabilir. Belki de, bu sonsuz bir ayrılık da olabilir. Ancak burada önemli olan duygu ve düşüncede, yani ülke mücadelesinde birleşmektir. Ben bu umudu taşıyorum, sizlerin de böyle olmasını istiyorum.

Kardeşiniz Mine / 23.05.1992

Emel Çelebi'nin anısına

MİNE'MİZ

Acıyı yüklenmiş günler
Taşıyor yüreğimizin derinliklerine.
Yine bu sabah
Bir kara haber geldi;
Boynu bükük bir çocuk
Isırıyor parmaklarını,
Hıçkırıkları zikrediyor
MİNE'mizi.

Ve ben kucaklıyorum
Bu minnacık yüreği,
Damlayan gözlerinde
MİNE'mizi görüyorum
Ve O, hep gülümsüyor yüzüme:
"Olmasada şu dünyada mezarım,
Nasırlı ellerde yaratılan
o görkemli Agustos zaferine
Ben de katıldım..." diyor.
Bir top güllesi olmuş sancı
Yakıyor yüreğimi,
Asılmışım boğazımdan
Yalçın kayalarına ülkemin,
Dikilmiş burun deliklerim,
Kelepçeli kollarım,
Porangalı ayaklarım,
Soğumuş bedenim.
Ve ben gözlerimle
Kucaklıyorum MİNE'mizi.
O ısıtıyor bizi.

Ve şimdi O,
Özgürlük kervanında
bir güvercin.
Ve biz,
Cehennem ateşinde
Çeliğe su veriyoruz.

14.02.1993

O'NUN DİRENİŞ BAYRAĞINI ZAFERE KADAR TAŞIYACAĞIZ

Adı, soyadı: **Menfiye DEMİR**
Kod adı: **Medya**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1992, Musabeg**

Medya yoldaş, Adana'da okurken edindiği yurtsever arkadaş çevresi aracılığıyla ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştı. Özlü bir kişilik yapısına sahip olduğundan olgunluğu ve dürüstlüğüyle çevresinde saygın bir yer edindi. Bu konumuyla halk ve mücadele gerçekliğini kavramada başarılı oldu. Mücadele saflarına katılmanın bir görev olduğu bilincine ulaştı. Böylece okul çevresinde ulusal kurtuluş çalışmalarına katıldı.

Ekim 1991 tarihinde bir grup arkadaşıyla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Katıldığı eğitim devrelerinde askeri ve siyasi alanda kendini geliştirmeye ve böylelikle ülkedeki sıcak savaşa hazır duruma getirmeye çalıştı. Akademi'deki yoğun çabalarıyla başarılı bir öğrencilik dönemini geçirdi. Ayrıca Akademi'nin redaksiyon çalışmalarına katıldı. Hızla bir yoğunlaşmayı yaşayarak bir an önce ülke pratiğine gitmek istedi.

Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi sonunda yapılan planlamada yer aldı. Amed Eyaleti'ndeki gerilla savaşına katılmak için öneri yaptı. Önerisi parti tarafından uygun görüldü. 1992 yılının ilk yarısında bir grup arkadaşıyla birlikte ülke pratiğine yöneldi. Serhat üzeri Emel Çelebi yoldaşla birlikte Kürdistan'a giriş yaptı. Buradan Amed Eyaleti'ne doğru yola çıktılar. Ağrı'nın Musabeg mıntıkasında bir ihbar üzerine düşman güçler tarafından kuşatmaya alındılar. Çıkan çatışmada savaşarak şehit düştü.

Özlü, fedakar, azimli olan Medya yoldaş, mücadeleye önemli katkılar sunabilecek bir dönemindeydi. Gelecek vaat ediyordu. Aramızdan erkenden ayrıldı. Bu nedenle, O'nun anısına bağlılığın bir gereği olarak da özgürlük ve bağımsızlık yürüyüşümüzde daha emin adımlarla ilerleyeceğiz, zafere erkenden ulaşacağız.

Anısı mücadelemize önderdir.

Parti kişiliğinin tavizsiz savunucusu

Adı, soyadı: **Zekeriya GÖKÇE**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Hoçvan Tikoş köyü-Ardahan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Eylûl 1992, Göle-Yeniköy**

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bütün sömürgeci, işbirlikçi ve her türlü gericilerin saldırısına rağmen gün be gün zafere yaklaşmaktadır. Yıllardır çağdışı bir sömürgeciliğin baskısı altında yaşayan Kürdistan halkı, bütün iç dinamiklerinden yoksun bir yaşantıyla, tarihin gerisine itilmiş ve düşkün bir yaşama mahkum edilmişti. Tarihin gerisinde kalan Kürt halkı birçok direnişe rağmen özgürlüğe kavuşamamıştı. Modern toplumların ve ulusların kendi devletlerini yarattığı bir dönemde Kürt halkı, tamamıyla sinmiş, ulusal değerlerini kaybetmişti. Fakat tarihin unuttuğu bir gerçek vardı. O da; her isyan sonrasında yaratılan pasifikasyon, ayak bağı olduğu gibi, her pasifikasyonda da isyanın ateşi gizlidir. İşte PKK önderliği Kürt halkının durumunu incelemesi sonucu başlattığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle sinmiş bir halkı tekrar tarih sahnesine çıkarmıştır. Başlangıçtaki bütün olumsuzluklara rağmen yarattığı direniş kültürüyle, yeni toplum yapısıyla, Kürt halkı kendi kaderine dört elle sarılmıştır. Muhakkak ki bu direniş kültürünü yaratanlar şehitlerimizdir. Mücadelenin kendi ulusal kurumlarını yarattığı ve halkın çağdaş toplum olma yoluna girdiği bir dönemde sömürgeciler, yerli işbirlikçilerle birlikte mücadeleyi geriletme ve ezme taktiğine başvurmuştur. Amaç elbette ki özgür düşüncenin Kürdistan'da hayat bulmasını önlemekti. İşte geride bıraktığımız süreçte yine şehitlerimizin yarattığı kahramanlıklarla bütün oyunlar bozulmuş, Kürdistan halkı zafere yakınlaşma fırsatını yakalamıştır. Bu yüzden 1992 yılı şehitlerinin anlamı büyüktür. Bu şehitlerimizden biri de Mahmut yoldaştı.

Mahmut yoldaş, Ardahan'ın Hoçvan Tikoş köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Köyde ailesine yardımda bulunarak aile geçimine katkıda bulunur. Düşman asimilasyonunun çok yoğun yaşandığı Serhat Eyaletimiz, yoğun göçün de yaşandığı bir yöredir. Gerek mevsimlik olarak, gerekse göç ederek metropollere çalışmaya gidiş söz konusudur. Mahmut yoldaş da ailesiyle birlikte İstanbul'a göç eder. İstanbul'da birçok tortu içlerde çalışarak ailesinin geçimini sağlar. O dönemlerde bir ara Türk solunun etkisinde kalır. Kahve açarak çalışır. Özellikle kahveye giden Kürt gençlerinin durumuna baktığında ulusal bilinci uyanır. Bu arada evlenir, çocuk sahibi olur. Fakat bütün bunların bir insanı kurtarmadığının, aksine sömürgecilerin yaratmak istediği kişiliğe yardımcı olduğunun farkına varır. Mahmut yoldaş, ailesinden birinin partide olmasının etkisiyle partiyle bağlantı kurmak ister. 1988 yılında İstanbul'da bağlantı kurar, birçok çalışmalarda bulunur. 1989 yılında 13 savaşçıyı cepheye götürürken İstanbul Tuzla'da yakalanır. Yaklaşık bir yıl cezaevinde kalır. Cezaevinde olduğu bir dönemde DGM'ye çıkarılır. Mahkemede 5 yaşındaki çocuğu "Baba" diyerek yoldaşa koşar. O sırada sömürgeci bir asteğmen çocuğu itekler, babasının yanına gitmesini engeller. Bunu gören Mahmut yoldaş tüm kiniyle "Bunlar mücadelemizden o kadar korkuyorlar ki bir çocuğu itelemek acizliğine düşüyorlar" der. Bu söz yoldaşın kinini ve sömürgeciliğin acizliğini ortaya koyuyordu. Cezaevinden çıkan Mahmut yoldaş gerilla saflarına katılır. Akademi'ye giderek, orada askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra bir süre gümrük faaliyetlerinde bulunur. Kış döneminde Xan Kûrkê'de eğitime katılır ve 1991 baharında Serhat Eyaleti I. Bölge'ye gider. Burada da faaliyetlerde bulunur. En son Serhat Eyaleti IV. Bölge'ye gönderilir. Bu alanda görevi; alan açma faaliyetlerinde bulunma ve yönetici kademesinde yer almaktı. Görevini başarılı bir biçimde yürütür. Bu alan aynı zamanda kendi doğum yeridir. Mahmut yoldaş, bir ajanı cezalandırma faaliyetine katılır. Bu olay ajanın yakınları tarafından kişisel bir dava haline getirilmeye çalışır. Bunun sonucu olarak Mahmut yoldaşın annesini döverler. Fakat Mahmut yoldaş, buna rağmen olayın bir parti sorunu olduğunu, "benim bu olaya kişisel yaklaşmam doğru olmaz" diyerek, olayı partiye bildirir. Mahmut yoldaş bunu yapmasa partinin kendisine kazandırdığı kişilikten taviz vermiş olacağının bilincindedir.

Atak, fedakar, kararlı ve tutarlı bir kişiliğe sahip olan Mahmut yoldaş, ilerlemiş yaşına rağmen her yaştan yoldaşıyla parti çizgisinin oluşturduğu saygı çerçevesinde anlaşabilmektedir. Olumlu özellikleriyle ve olgun kişiliğiyle hep örnek alınan bir kişi olur. Görevlere gönüllü olarak azimle, coşkuyla sarılması diğer yoldaşları da etkilemiştir. Kitleye yaklaşımındaki olgunlukla da halkçı özelliğini yansıtmakta ve halk arasında sempati uyandırmaktaydı.

Bütün bu olumlu özelliklere ve parti kişiliğine sahip olan Mahmut yoldaş, alanın lojistik ihtiyaçlarını karşılama faaliyetlerinde görev alır. En son 2 Eylül 1992'de takım komutanı görevini yürütürken bir ihbar sonucu düşmanla çıkan bir çatışmada 3 yoldaşıyla beraber şehitler kervanına katılır.

Anısı özgürlük bayrağıyla dalgalanıyor

Adı, soyadı: **Celil GÖKDEMİR**
Kod adı: **Küçük Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan-Hacı Ali köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1992, Göle**

Piro yoldaş, Ardahan'ın Xaçıvan mıntıkasının Hacı Ali köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1970 yılında dünyaya geldi. Aile, ortahalli ve çiftçilikle geçinen bir ailedir.

Piro yoldaş, aile çevresinin yurtsever oluşu ve partimizin direniş sembollerinden **Akif YILMAZ** yoldaşın yakın akraba çevresinden oluşu, küçük yaşlarda yurtseverlik duygularıyla donanmasında büyük paya sahiptir. Akif YILMAZ yoldaş, Piro yoldaşı oldukça etkilemiştir. Yaşı ilerledikçe mücadelemizin gelişimi kendisini çekmekte ve partiyle ilişki geliştirmenin devamlı çabasını vermektedir.

Piro yoldaş, aileye maddi yönden katkı sunmak amacıyla TC metropollerine çalışmaya gider. İstanbul'da çeşitli işlerde çalışır. Burada bir yandan çalışırken, diğer yandan da partiyle ilişki kurmanın arayışı içerisindedir. Sonunda beklediği an gelir ve ilişki sağlar. Bir süre çalışmalara katkı sunar ve bir grup arkadaşıyla birlikte saflara tamamıyla katılır. Yunanistan sahasına giderek, bir müddet buradaki çalışmalara katılırken, ayrıca partiyi, parti kişiliğini anlamaya, kavramaya çalışmaktadır. Bu çalışmalar sırasında büyük bir çabanın sahibi olur. Yeni olmasına rağmen olgunluğuyla, alçakgönüllülüğüyle ve düşmana duyduğu kiniyle örnek alınan bir yoldaştır. Piro yoldaş bir süre sonra Akademi sahasına gönderilir. Bu sahada da kendini siyasi ve askeri olarak geliştirmek için yoğun çalışmalara girer. Kısa sürede önemli bir gelişmeyi sergileyen Piro yoldaş, Parti Önderliği'nin korumasında görev alır. Bu görevi sırasında Parti Önderliği'nin yakınında bulunması gelişimine önemli katkılarda bulunmuştur.

Akademi'deki eğitimini tamamladıktan sonra, ülke pratiğine yönelmenin sabırsızlığını yaşamaya başlamıştır. Kutsal ülke topraklarına özgürlük savaşçısı olarak geri dönmek, O'nun büyük bir heyecanı ve gururu yaşamasına neden olmaktadır. Ülkeye gitmek için devamlı önerilerde bulunur. Sonunda önerisi kabul edilir. 1991 yılının Ekim ayında ülke pratiğine katılır. 1992 yılında, Akademi sahasında ve Parti Önderliği'nin çözümlemeleri ışığında edindiği bilgileri IV. Bölge'ye taşırmada önemli rol oynar. Tüm görev ve sorumluluklarına sonuna kadar duyarlı, fedakar, düşmana karşı saldırı ruhuyla dolu, kolektif bir biçimde parti kişiliğini temsil edebilmenin yoğun çabasıyla yaklaşmaktadır. Parti ve halk değerlerini hem korumada ve hem de geliştirmede öncü rol oynamaktadır. Piro yoldaş bu yapısıyla düşmanın dayattığı 12 Eylül sonrası kişiliği yerle bir ederek, proleter ruhu ve kişiliği oturtan arkadaşlardan birisi olmayı başarır.

Bölgede gerçekleştirilen irili-ufaklı tüm eylemlerde düşmanın üstüne kararlıca yürüyüşü ve cesareti, yoldaşları arasında doğal bir saygı ve sevgisine yola açtı.

Piro yoldaş, 5 Eylül 1992 tarihinde Göle-Yeniköy mıntıkasında mücadele yoldaşlarla birlikte düşmanla girdiği çatışmada şahadete ulaştı.

Piro yoldaş ve tüm mücadele şehitlerimizin anılarına bağlılık özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizin bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırmaktan geçmektedir.

Anıları mücadelemizde hep ışık olacaktır.

Çekmeyin
yüreğimin pimini
amansız yolcusuyum
sonsuzluğun

Yürüdüler ölümüne
sonsuzluğun üsütüne
bombalar
kurşunlar
eridi yüreklerinde
çiçekler açtı etsiz kemiklerinde
elbette...
Titreyecek dağlar
esmeyecek rüzgar
susacak
köpük bağlamayacak sular
yanan bedenlerin göğe
yükselen tutkularında
ve sırt üstü uzandıkları yerde kan göletleri
ve her gölette bir yaşam armağan...
Ve artık geceler sessiz değil
yaşam da durağan
yani özgürlük şemsiyesi
güneşler kadar özgürlük
vadisi şehitleriyle...

Bağımsız ve özgür Kürdistan mücadelesinde yaşatacağız

Adı, soyadı: **İhsan GÜLER**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Yazıbaşı (Narmikan) köyü, Malatya**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1992, Göle**

İhsan yoldaş, Malatya'nın Yazıbaşı köyünde, yoksul bir ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha çocuk yaştayken eşitsizliklere ve bencilliğe müthiş tepki duyan İhsan yoldaş, arkadaşlıklarını da bencillikten uzak, eşit temellerde kurmak istiyordu. İlkokulu bitirdikten sonra ortaokula başladı. Ortaokul yılları aynı zamanda 12 Eylül faşist rejiminin baskıcı, karanlık ve kahredici yıllarıydı. O dönemde İhsan yoldaşın köylüleri çeşitli şekillerde siyasetle uğraşıyor ve hepsi kendisine marksist diyorlardı. Türk solunun etkisi ve sınırlı örgütlenmesi vardı. Dolayısıyla 12 Eylül faşist rejimi, Narmîkan köyü üzerinde de çok açık bir baskı uyguladı. Onlarcasını işkenceden geçirdi, tutukladı. Devletin bu somut baskısını gören İhsan yoldaş, devlete müthiş öfke duymaya başlamıştı.

Darbeden sonra adeta teslim olmuş Türk sol yapılarının halen faaliyet yürütmeye çalışmaları ve ilişkilere el atmaya çalışmaları, İhsan yoldaşı etkileyerek yurtseverleşmeye itmiştir. Çünkü bu yapıları samimi bulmuyor ve bu haliyle de sorumsuz buluyordu.

Ailesinin oldukça yoksul olmasından dolayı, lise yıllarında üniversiteye girmek istedi ve bu konuda yoğun bir çaba harcadı. Bu yıllarda da politikleşerek, arkadaşlarını etkilemeye çalıştı ve düşüncelerinden ödün vermedi.

Üniversiteye girdikten sonra çok hızlı bir gelişme kaydetti. Üniversitede bu yıllarda öğrenci eylemlilikleri oldukça artmış ve öğrenciler arasında devrimci yurtsever görüşler yaygınlık kazanmaya başlamıştı. Bu durum İhsan yoldaşı da etkiledi. Bu dönemde okulu bitirmenin çözüm olmadığını, bu şekilde bireysel kurtuluş yöntemleri ile ailenin kurtulamayacağını iyice bilince çıkardı. Ailenin okulu bitirmesi yönündeki baskılarına karşı tavrını net olarak ortaya koydu. Kurtuluşun Kürdistan halkının özgürlük mücadelesinde olduğunu gördü.

Üniversite yıllarında öğrenci faaliyetlerini sürdürdü. Arkadaşlar arasında çok sevilirdi. Sürekli araştıran, tartışan ve sorunlara çözüm bulan kişiliğiyle örnek bir insan olduğunu gösterdi.

Öğrenci faaliyetlerinin yanında, geçmişte solun tahribatını ağır bir şekilde yaşayan İstanbul'daki Narmîkan köylüleri arasında da faaliyet yürüttü. İhsan yoldaşın çalışmaları ile Narmîkanlılardan ARGK saflarına katılım oldu. Tarihteki Kürt ayaklanmalarında Malatya'nın sürekli mücadelenin dışında kaldığını, artık bunu değiştirmenin zamanı geldiğini sürekli söyleyen İhsan yoldaş, kısa bir süre de olsa amatör tiyatro yaptı. "Gerilla", Göç gibi oyunları oynadı.

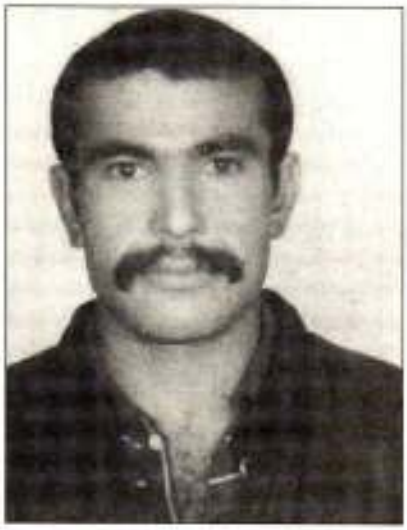
En sonunda tek başınane tiyatro yapmanın, ne hukuku bitirmenin ve ne de İstanbul'da faaliyet yürütmenin Kürdistan'ı kurtaramayacağını söyleyerek, saflara katılmaya karar verdi.

İhsan yoldaş, gerilla saflarına katılışından kısa bir süre sonra 5 Eylül 1992'de Göle'de düşmanla çıkan bir çatışmada 7 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü.

O'nu bağımsız ve özgür Kürdistan mücadelesinde yaşatacağız.

Şehit namırın!

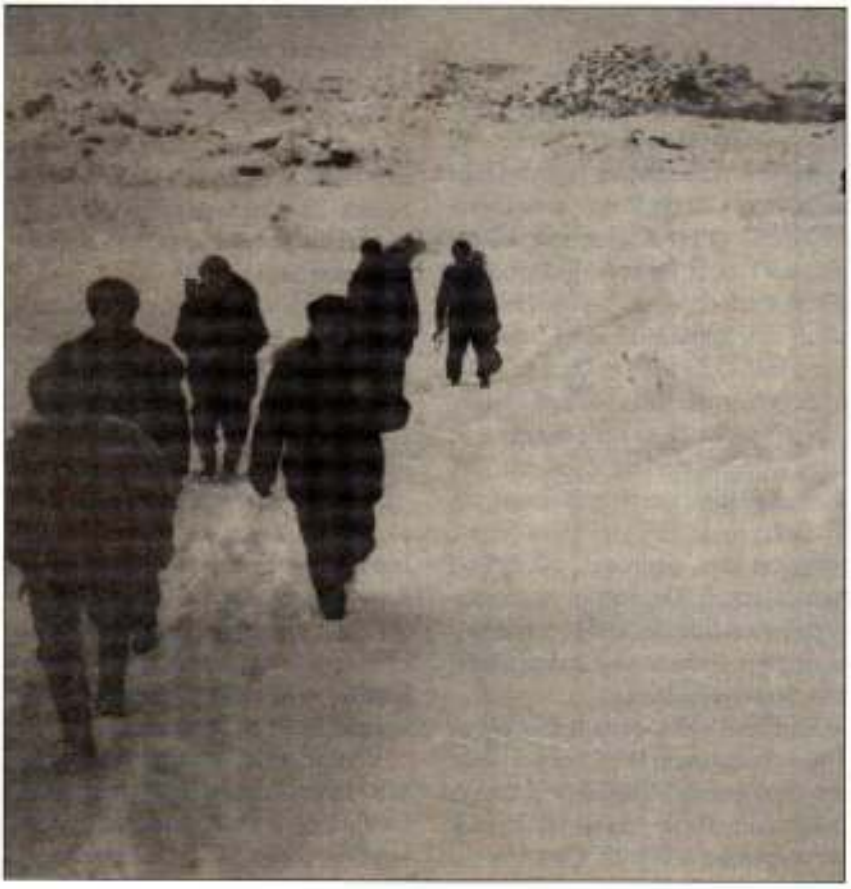
Köleliğe isyanı özgürlük yürüyüşüyle bütünleştirmeyi bilen ve saldırı ruhunun en iyi örneğini yaşayan bir militan!

Adı, soyadı: **Sosın AKBOĞA**
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylûl 1992, Göle**

Gabar yoldaş, çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak Diyadin'de doğmuş ve yine o yoksul, dar çevresinde kendi halinde büyümüştür. Ailesi çok yoksul olduğundan okul okumayan Gabar yoldaş, diğer kardeşi gibi gerek metropollerde, gerekse Diyadin'de inşaat ve benzeri işlerde çalışarak büyümüştür. Ama şu bir gerçektir: Hiçbir şeye muhtaç olmadan ekmeğini taştan çıkarırcasına yoksul ama onurlu yaşamayı becermiştir. Diğer kardeşleri de öyleydi. Sosyal, kültürel ve ekonomik yönden fazla belirgin bir yönü olmamasına rağmen, sınıfsal konumundaki insanlarla dost olmayı, yardım etmeyi ve yaşamı paylaşmayı bilen bir özelliğe sahipti. Hele kırsal kesimden gelip toplumda yer edinmiş, sınıfsal ve ulusal özünden kopmamış insanlara karşı çok sıcak ve dostane bir yaklaşımı vardı. Bu kendisinde devrimciliğe ilgi duymasına ve gelişen mücadeleyle beraber kurtuluşu devrimde arama umudunu yaratmış, katılımını sağlamıştır. Halkımızın kurtuluş mücadelesiyle giderek bütünleştiği ve kendi geleceğini kurmak için PKK önderliğinde ayağa kalktıktığı 1990'lı yıllara doğru, Gabar yoldaş da kendisi gibi diğer yoksul Kürt halkının kurtuluşunun bu devrimle olacağını kavrayarak bu mücadeledeki yerini alır.

Daha önce yüreğinde taşıdığı yurtseverlik ve köleliğe karşı isyanı 1990 Ekim'inde partiye katılmasıyla özgürlük yürüyüşüne dönüştüren Gabar yoldaş, birlikte partiye katıldığı, gruptaki kişiliği bozulmuş bazılarının kaçmasına karşın O, eğitim görüp onurlu kalmayı bilmiştir. Eğitim döneminde, yaşadığı sosyal ortamdan kalma, içine kapanık özelliğini taşımasına rağmen, sınıfsal kökenine uygun dayanıklılık, fedakarlık ve dostluk özelliklerini taşımaktadır. Daha sonra planlamada Serhat Eyaleti'ne gideceğini öğrenin-

ce gözleri parlar ve sevinç yumağına dönüşür. Çünkü bu alanda dayatılan köleliğe karşı bir hesaplaşma, onursuzluğa karşı savaşıp onurlu yücelten vardır. Yaşadığı imkansızlıklardan dolayı ancak PKK önderliğinde gelişen mücadele ile böyle bir fırsatı ilk defa yakalamıştır. İşte Serhat'a gitmesinin yarattığı coşku bunundandır.

Gabar yoldaş, 1991 sezonuyla Serhat'a gider. Partinin aldığı bir kararla ilk defa Serhat 4. Bölge'de alan açılıp gerilla girecektir. Bu alana gelen birimin içinde Gabar yoldaş da vardır. Bu gelişte 2 günlük bir yol yürüyüşünde Gabar'ın hep yorulduğunu fark eden bir yoldaşın; "Gabar arkadaş neyin var" diye sorunca, O "Bir şeyim yok" der.

Çantasının dolu oluşu dikkati çekince öbür arkadaş, çantayı kaldırıp bakmak ister. Ama çantayı kaldıramaz. Çünkü çantada yarım çuval (25 kg) un vardır. Bunca yolda bu kadar unu neden taşıdığını soran arkadaşına, "4. Bölge'de ilk defa üslenme yapacağımızdan ilk benim emeğimin olmasını istedim" der.

İşte bağlılığın ve fedakarlığın örneğini böyle sergilerdi.

Bir seferinde de pusuya düşen grup imha ile karşı karşıya iken Gabar yoldaş BKC ile öne atılıp düşman mevzisinin üstüne yürür. Mevzidekileri yerinden söktürüp grubu imha edilmekten kurtararak saldırı ruhu ve atılganlığın en iyi örneğini sergiler. Yaşamından aldığımız örnekler dışında katıldığı her eylemde ve Selim baskınında aynı özelliklerini sergiler. Kişiliğinde görülen fedakarlık, yüreklilik ve yoldaşlık sevgisi hep ön plandadır. Bölgede kaldığı 2 yıllık sürede, düşmana karşı sahip olduğu saldırı ruhu O'nun herkes tarafından güvenilen ve sevilen biri olarak bütün parti değerlerinin teslim edildiği bölgenin lojistik sorumlusu olmasını sağlamıştır. Bu fedakarlık, bağlılık, yücelik ve güvenlilik gibi özelliklere sahip olmasındandır.

1992 sezonunda da TC'nin faşist ordularına yine en belirgin özelliği olan saldırı ruhuyla darbeler vurması ve her eylemde düşmana yenilgiyi tattırılmasında büyük bir rol oynamıştır.

Aynı sezonda O'nunla kalan bir arkadaş O'nu şöyle anlatır:

"Siyasi-yönden zayıf yönünü çıkar, devrimcilikte ve PKK ortamında hangi özellik aklına gelirse. Hele ondaki saldırı ruhu ve atılganlık... Hem de eyalet ve bölge komutanlarının bile gıpta ettiği yoğunlukta herkesin sahip olmak istediği ama ulaşmada zorluk çektiği bir yoldaşlık ilişkisi.

Sömürgeciliğin ve yoksulluğun bir köşeye attığı cev her özgürlük savaşıyla bütünleştiğinde nasıl parlamış, nasıl onurluca yücelmiş. Partiye gönderildiği zamanı hatırlıyorum. Her saldırı ve her eylem O'nun için zulümle hesaplaşmaktı... Ağrı'nın intikamını, Zilan'ın intikamını almak ve dayatılan kölelik zincirlerini parçalamaktı..."

Seni küçük bir dünyanın insanı sanırlardı,
Bilmiyorlardı bir kavgada büyüdüğünü
Gabar gibi görkemli ve engin olacağını
Yüreklerde daha da büyüyeceğini!..

Gabar yoldaşı, Göle'de düşmanla girdiği bir çatışmada bir grup yoldaşıyla beraber bir kahramanlık destanı yarattıktan sonra kaybettik. Bu çatışmada 45 TC askeri öldürülmüş, bir o kadar da yaralanmıştır. O, şehitler kervanına katılana kadar, kendisinden beklenen büyük bir kişilik ve savaşım yarattı. O'nun bayrağı ve savaşı bıraktığı yerden daha ileriye taşımaya ve onu mücadelemizde ve kalbimizde yaşatacağımıza söz veriyoruz. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

KARARLI VE FEDAKAR BİR SAVAŞÇI

Adı, soyadı: **Sinan MENGÜL**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş-Pazarcık, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **15 Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1992, Göle**

Yüzyıllardır Kürdistan'ı egemenliği altında tutan, ulus adına ne varsa ortadan kaldıran ve Kürt insanını çeşitli özel savaş yöntemleriyle kendisine bağlayıp, onları satın aldıktan sonra halkına karşı kullanan faşist Türk sömürgeciliği, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak ve zafere ulaşmasını engellemek için her türlü gericiliği kullanmaktan çekinmemiştir. Ulusal düşüncenin gelişmemesi için her türlü gerici yöntemleri geliştiren bu çağdışı zihniyet, cumhuriyet döneminde gelişen isyanları bastırmada başvurduğu mezhep çelişkilerini kullanma taktiğini bugün de gündeme getirmeye çalışmaktadır. Bu "böl-parçala-yönet "taktiğiyle Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliğini sürdürmeye çalışan özel savaş rejiminin bütün oyunlarını kazanan PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş sağlayarak adım adım zafere doğru yaklaşmaktadır. Kuşkusuz bunda en büyük emek mücadele şehitlerimizindir. Bu bakımdan şehitlerin rolü büyüktür. 1992 yılında da büyük gelişme kaydeden mücadelemiz, bu uğurda birçok şehit vermiştir. Bu şehitlerden biri de Agit yoldaştır.

Agit yoldaş, Pazarcık ilçesinde bir özel savaş oyunu olan Alevi ve Sunni çelişkisinin yoğun yaşanıp çatışmalara dönüştüğü bir dönemde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Sömürgecilerin yoğun baskı ve asimilasyon politikasının yaşandığı ve mezhep çelişkilerinin yoğunluğu karşısında yöre halkının yoğun olarak ya Avrupa'ya, ya da metropollere göç ettiği bir ortamda büyür. Agit yoldaş da bu ortamın etkisiyle zaman zaman İstanbul'a çalışmaya gider gider. İstanbul'daki yurtseverler ve sosyal-şovenist güçler arasında yoğun bir tartışmanın geçtiği ortamlarda çalışır. Sosyal-şovenizmin Maraş yöresindeki olumsuz pratikleri, Agit yoldaşın onlara sempatisinin gelişmesini engeller. Ulusal kurtuluşun verdiği sempati ile İstanbul'da cephe faaliyetlerinde yer alanlarla tanışır. Özellikle Coğaloğlu'nda çalıştığı konfeksiyon atölyelerindeki yozluğu, geliştirilmeye çalışılan kişiliği yakından görür. Bu yaşamı sürdürmeye çalıştığı takdirde, aynı yoz yaşamın içine düşeceğini bilince çıkararak partiyle çalışmaya başlar. Bazı faaliyetlerde bulunur. Çeşitli korsan gösterilere katılır. Sürekli ilgi ve sevgi beslediği gerillaya katılma isteği artar. Bu düşünesini partiye açar ve katılma isteği kabul edilir.

Ağustos 1992 yılında Serhat Eyaleti IV. Bölge'ye giden Agit yoldaş, kararlı ve özellikle atak ve çevik olan bir kişiliğe sahiptir. Yaşının da çok genç olmasıyla, yoldaşlar içinde sevilen bir kişiliğe sahip olur. Kısa sürede gerillaya uyum sağlar.

Gerilla olmanın sevinci ve coşkusunu yaşayan olan Agit yoldaş, 5 Eylül 1992'de Göle'de düşmanla çıkan bir çatışmada 17 yoldaşıyla birlikte şehit olur.

Anısı yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşaledir!

Adı, soyadı: **Şahin KOCAMAM**
Kod adı: **Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Göle**

Kurtuluş inancıyla doluydu

Kuzey Kürdistan'da sömürgeciliğe karşı pekçok isyan yaşanır. Vatan topraklarını 1920'de yeniden kemalist ideoliji öncülüğünde yeniden işgal eden TC, ülkenin birçok yerini yakıp yıkmıştır. Bu işgallerde isyanlara başvuran Kürt halkı birliğini sağlayamadığı için, TC karşısında yenilgiye uğramaktan kurtulamamıştır. Bu yenilgiyi sonsuza dek sağladığını düşünen TC sömrügeciliğinin yüzüne, PKK öncülüğünde ve Başkan Apo'nun önderliğinde gerçekleştirilen 15 Ağustos tarihi Atılımı bir tokat gibi patlamıştır. Günümüze dek yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi halklaşmıştır. Şüphesiz bu yükselişin yaratıcıları şehitlerimizdir. Salih yoldaş da bu şehitler ordumuzdaki onurlu yerini alan yoldaşlarımız arasına girmeyi başarmıştır.

Salih yoldaş Elazığ'ın Karakoçan ilçesinde dünyaya gelir. Sömürgeci okullarda okur. En son İstanbul Üniversitesi'ne girer. Burada okurken devrimci-yurtsever gençlikle tanışır. Gelişen mücadeleyi, Kürt ve Kürdistan gerçekliğini kavramaya, bilince çıkarmaya çalışır. Birçok eyleme ve çalışmalara katılır. Bu eylemlerden birinde yakalanır. Kısa süre içerde kalır. Daha sonra yaşamının en büyük ve en önemli kararını vererek, gerilla saflarındaki yerini alır ve tarihin kendisine verdiği görevleri yerine getirmenin çabası içerisine girer.

1992 yılında İstanbul'dan bir grup arkadaşıyla birlikte Ardahan'ın Göle ilçesinde saflara katılır. Kısa sürede gerilla yaşamına büyük bir fedakarlık, coşku, inançla uyum sağlar.

Salih yoldaş, 5 Eylül 1992 tarihinde Göle'de düşmanla çıkan çatışmada 17 yoldaşıyla birlikte şahadete ulaştı.

Adı, soyadı: **Nurettin ŞENTÜRK**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Göle-Balçeşme köyü (Lelevargınıs), 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1992, Göle**

Tarih sayfalarına iz bırakan Göle vahşetinde şehit düştü

Mahir yoldaş, 1965'de Göle ilçesinin Balçeşme köyünde ortahalli yurtsever bir ailenin 7. çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk öğrenimini aynı köyde bitirir. Küçük yaşlardan itibaren aile geçimine katkıda bulunması, aile sorumluluğunu paylaşması, ortak emek ve yaşamı üretmeye karşı duyarlılık ve sorumluluk geliştirdi. Mahir yoldaş emeğiyle yaşayan ve bunu başkalarının yardım ve hizmetine sunmaktan çekinmeyen bir karaktere sahipti. Yaşamın zorluklarından geçerek büyür. Sorumluluk üstlenmeye yatkın, zeki ve girişken kişiliğiyle aile ve akraba çevresinde sevilen biri olan Mahir yoldaş, aynı zamanda emeğin değerini bilen, halkın değer yargılarına bağlı, düşmanın asimilesinden uzak bir kişiliğe sahiptir.

1986 yılında TC. Mahir yoldaşı Dersim alanında askere alır. Bu alanda mücadelenin gelişmesiyle, düşmanın halka yönelmesi, işkence, baskı, zulüm ve keyfi tutuklamaları görünce sömürgecilere kin ve nefreti artar ve de köy meydanlarında halka yapılan insanlık dışı uygulamalara karşı çıkar. Bu durum özde yurtsever duygularını geliştirir. Düşmana karşı kin ve öfkesi daha da artar. Askerlikten döndükten sonra abilerinin ve yakınlarının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içinde faaliyet yürüttüğünü görünce, daha da sempati duyarak cephe faaliyetlerine katılır. 1988'de gerillaya katılmaya karar verdiği sırada, ailesel sorunlar nedeniyle katılamaz ve çeker İstanbul'a gider.Orada kitle çalışmalarına katılır. 1989'da ağabeyi ve teyzesinin oğlu faaliyetlerinden dolayı düşman tarafından tutuklanıp işkence tezgahlarında geçirilip, zindana atıldıktan sonra Mahir yoldaşın ailesi ve yakın çevresi de düşmanın bu insanlık dışı zulümünden payını alır. Tüm bu yaşananlar Mahir yoldaşın kişiliği üzerinde derin izler bırakır. Bunun üzerine karar verir gerilla saflarına katılır. Saflara katıldıktan sonra Serhat Eyaleti'nde 2. Bölge'de faaliyetlerde yer alır. Sistemli bir eğitimden geçmemiş olmasına rağmen öz imkanlarıyla kendisini geliştirir. Bir savaşçı olarak kendi üzerine düşen her görevi yerine getirme çabasında olur. Katıldıktan kısa bir süre sonra manga komutanlığına getirilir. Birçok eylemde ve çatışmada fiilen katılımcı olur ve bir çatışmada sol elinden yara alır. Örgütsel alanda kitle faaliyetlerinde başarılı bir pratiğin sahibidir.

En son olarak 5 Eylül 1992'de Göle ilçesinin Yanlızçam yaylasında sömürgeci güçlerle çatışmaya girerler. İlk etapta düşmana büyük darbe vurarak 25 asker öldürülür ve düşman çılgına döner. Bunun üzerine Erzurum'dan kalkan savaş uçakları kimyasal silah kullanarak 18 gerillayı şehit eder. Hıncını alamayan düşman, gerillaları çırılçıplak yaparak Göle'de halka teşhir etmişler. Düşmanın bu çirkef yüzünü gören halk nefret eder. Daha sonra Göle kaymakamı, garnizon komutanı ve Belediye Başkanı Ahmet Çakmak Göle'nin dışında bir çukur açtırıp 18 gerillayı bir mezara gömerler.

Göle vahşeti olarak tarih sayfalarına geçen bu katliamın elbette ki hesabı sorulacaktır.

ZORLUKLARA PARTİ RUHUYLA YÖNELEN BİR MİLİTAN

Adı, soyadı: **Mecit SURAL**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Ardahan Ömerağa köyü (Hoçvan), ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1992, Göle**

Şiyar yoldaş Ardahan'ın Ömerağa köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve liseyi bitirdikten sonra Uludağ üniversitesi mühendislik fakültesine girer. Okulda ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır. Kürdistan'ı, onun gerçekliğini öğrenir. Sömürgeciliğin oluşturduğu köle kişiliğin çirkinliğini gördükçe, gerçek kişiliğin, onurlu yaşamın bağımsız kişilikten geçtiğini, bunun da ancak gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alarak sağlanabileceğinin bilincine varır. Üniversiteyi yarıda bırakarak bir grup arkadaşıyla birlikte, 1988 yılında Dersim'de gerilla saflarına katılır.

Şiyar yoldaş çeşitli alanlarda görev yürüttükten sonra, en son 1990 yılında II. Merkez Karargah'ında eğitim görerek Serhat Eyaleti'ne gönderilir. Serhat Eyaleti IV. Bölge faaliyetlerine katılır. Şiyar yoldaş, görevlere ciddi ve titiz yaklaşmakta, onları en iyi ve eksiksiz yerine getirmenin yollarını ararken, gerektiğinde günlerce yatmaz. Çözümleyici özelliği, paylaşımcılığı yoldaşları arasında saygın bir yer edinmesini sağlar. Zor şartlarda yılgınlığa kapılmayan Şiyar yoldaş, şartlara teslim olmayan bir yapıya da sahiptir. Fedakar olması, yoldaşlarına yaklaşımda parti üslubunu hayata geçirmeye, çalışarak onlar kazanmayı temel alması diğer özelliklerindendir.

Bir eylemden geri çekilme esnasında yapılan ihbar sonucu düşmanla girdikleri çatışmada 17 yoldaşıyla birlikte şahadet mertebesine ulaştı.

Anısı yolumuzu aydınlatan ışık olacaktır!

Gabar

Cuma (Musa)

Mustafa YILMAZ

GÖLE ŞEHİTLERİ YÜREĞİMİZDE HEP YAŞAYACAKTIR

2 Eylül Günü 1992'de Göle Yeniköy civarında şehit düşen arkadaşlar:

1- Zekeriya Gökçe (Mahmut) grup sorumlusu
Ardahan, Xoçvan Tikoş köyü
2- Fesih Ertaş (Reşit) Van
3- Şexmus... (Bager) Bismil
4- Kurtman... Afrin, Güney-Batı Kürdistan

5 Eylül 1992 günü Göle-Yeniköy'de şehit olan arkadaşlar:

1-Mecit Sural (Şiyar) Eyalet Komitesi üyesi
2- Ömer Ağa ... Xoçvan Ardahan 1988
3- Abbas ... (Kerim) Kamışlı, Güney-Batı Kürdistan, 1985, bölge yönetiminde
4 - Cuma ... (Musa), Çukurca Piyaniş köyü
5 - Mehmet Aral (Ali), Doğubeyazıt, 1990
6 - Mustafa Yılmaz (Ahmet) ,Göle 1991
7 - Celil Gökdemir (Piro), Ardahan 1990
7 - B. Cihangir ... (Adnan), Afrin-Güney-Batı Kürdistan, 1990
8 - Mihyeddin ... Kobanê Güney-Batı Kürdistan, 1991
9 - Sosin Akbağa (Gabar), Diyadin 1991
10 - Şahin Karaman (Salih), Karakoçan 1992
11 - İhsan Güler (Ferhat), Malatya, Argulen
12 - Nihat Adalmış (Sidar), Tatvan 1992
13 - Kerem Kösem (Süphan), Tatvan 1992
14 - Sinan Mengül (Agit), Elbistan-Maraş, 1992
15 - Şahin Kocaman

Cihangir (soldan sağa dördüncü sırada)

ŞAHADETİYLE DİRENİŞ BAYRAĞINI YERE DÜŞÜRMEDİ

Adı, soyadı: **Ramazan ...**
Kod adı: **Eşref**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Kerimbey köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Temmuz 1992, Tendürek mıntıkası**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği aşamaya baktığımızda zafere oldukça yakınlaştığımız görülecektir. Sömürgeci TC'nin ayakta kalışının dayanaklarından olan askeri gücünün, Kürdistan'da verilen mücadeleyle önemli oranda gerilemeyi yaşadığını rahatlıkla görebilmekteyiz. Gerilla savaşımız gün geçtikçe yükselerek, dayatılan bütün olumsuzluklara karşın sömürgecilerin askeri egemenliğini darbeleyerek, düşmanı yıkım sürecine sokmuştur. Düşman ordusu Kürdistan'da fiziken, moralmen büyük bir çıkmazın sancılarını çekmektedir. Bu büyük aşama, elbette ki, özgürlük savaşçılarına bedel vermeyi dayatmıştır. Bu kutsal dava uğruna binlerce yoldaşımız, gözünü kırpmadan partimizin, önderimiz APO'nun adlarını haykırarak baş koymuşlar, verilmesi gereken yerde seve seve canlarını vermişlerdir. Düşmanı şaşırtan, hatta korkutan gerçek de budur. Özgürlüğe, öncüye, başkana, şehitlere olan bağlılık ve sevda, düşmana bu duyguları yaşatmaktadır. İşte özgürlüğe, öncüye, başkana ve şehitlere ölümüne bağlı olan ve bu bağlılığını şehitler kervanına katılarak kanıtlayan ve yücelesen yoldaşlarımızdan biri de Eşref yoldaştır.

Eşref yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1976 yılında Iğdır'a bağlı Kerimbey köyünde dünyaya geldi. Kendi halinde büyüyen Eşref yoldaş, çevresinde sevilen, sempati duyulan bir yapıya sahiptir. Ailesinin ekonomik durumunun bozuk olması nedeniyle küçük yaşta çalışmaya başlar. Ailenin Kürt gelenek ve göreneklerini sıcak yaşaması, Eşref yoldaşın düşmanın asimilasyoncu yaklaşımlarından etkilenmemesine yol açtı. Okul okuyamayan yoldaşımız çevresinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin etkilerini hemen hissetti. Mücadeleyi tanıma yönünde çaba sahibi olur. Tanıdıkça, kavradıkça bağlılık gelişir ve bu bağlılığı çevresine taşırmaya başlar.

Eşref yoldaşın dağlara, gerillaya olan sevdası gittikçe artmaktadır. Ve inandığı bu davanın aktif bir neferi olmak amacıyla Temmuz 1992'de gerilla saflarına katılmak için Kağızman'dan Iğdır'a gider. BuradaAğrı Dağı'ndaki gerilla gruplarına katılır. Ardından Eyaletin I. Bölgesi'ne geçer. Kısa bir pratikten sonra, düşmanla girilen ani bir çatışmada Eşref yoldaş da bulunur. Soğukkanlılığıyla, cesaretiyle ve fedakarlığıyla düşmana olan kinini silahından çıkan mermilerle adeta haykırır. Çatışmada yaralanır. Yaralı ve tecrübesiz olmasına rağmen 3 düşman askerini vurur. Düşmanın eline yaralı geçmemek için önce silahını kırar, sonra da partimiz PKK'nin ve başkanımız Apo'nun adını haykırarak kendini imha eder. Böylece şehitler kervanındaki onurlu yerini, teslim aldığı direniş bayrağını düşürmeden gelecek yoldaşlarına bırakarak alır.

Eşref yoldaş! "Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" şiarını bir kez daha canınla, kanınla haykırdın. Sana ve tüm şehitlerimize söz veriyoruz ki bu şiarı bizler de haykıracağız!

Halkının yanında mücadeleci ve kararlı bir yoldaş

Adı, soyadı: **Oruç ATEŞOĞLU**
Kod adı: **Ulaş**
Doğum yeri ve tarihi: **Evci köyü-Iğdır, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım-1992, Iğdır**

Ulaş yoldaş, Iğdır'ın Evci köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk çocukluk yıllarını köyde yaşayan Ulaş yoldaş, babasının memur olması üzerine Iğdır'a yerleşir ve lise son sınıfına kadar orada yaşar. Babasının memur olması yaşamını fazla değiştirmediği gibi, gelecek için de hiçbir olanak sağlamamıştır. Okul hayatında da yazın çok az olan köydeki arazilerinde çalışarak aileye katkıda bulunur. Bu dönemde genellikle köyde ve şehirde edindiği arkadaşlık ilişkileri ile çevresinde dinamik ve sevilen biri olarak tanınır. Babası Kürt ve annesi Terekeme olduğundan her iki kesimden de dostluklar kurup onların yaşamlarını paylaşır. Liseye gittiği yıllarda gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi her genci etkilediği gibi kendisini de etkiler.

O lise yıllarında tanıdığı yurtsever gençlerden PKK ve Kürt sorununu öğrenir ve kendisinde mevcut olan ezilenlere yakınlık duygusu O'nu bu mücadeleye iter. İnsan olmanın ve geleceğin tek kurtuluş yolu olarak mücadelede yer almak olduğunu kavrayan Ulaş yoldaş, TC'nin sahte yaşam umutları olan okul hayatını lise son sınıftan terk ederek 1988 yılında gerillaya katılır. Kışın da kampları gidip eğitimini gördükten sonra Serhat alanına döner.

Alana dönüşünün daha ilk aylarında bir yolculukta gruptan kopar. Arkadaşlarını da arayıp bulamayınca tekrar arkadaşlarına ulaşabilme yollarını bulmak için Iğdır'a iner. Bu arada ailesine uğrayıp biraz özlem gidermek ister. Ailesine uğradığında yapılan bir ihbar sonucu yakalanır. Ağır işkence ve tımaklarının sökülmesine varan uygulamalardan geçtikten sonra Erzincan cezaevine konulur. Yaşının küçüklüğünden ve herhangi bir olay delili olmadığından bir sene sonra tahliye olur ve direkt askerliğe gönderilir. O TC'ye askerlik yapmayı içine sindirmediğinden askerlikten kaçar ve Iğdır'da kısa bir süre şehirde faaliyet sürdürdükten sonra Eylül 1992'de tekrar gerillaya katılır.

Gerillaya katılan Ulaş yoldaş, hemen arkadaşlar arasında sıcak bir ilişki yaratır. Özellikle parti değerlerine sahip çıkma, parti tüzüğünü uygulama ve parti içi yaşamı egemen kılma yönünde çaba gösterir. O önceki katılımında tanıdığı ve sonradan şehit olan yoldaşlarının anısını ve miraslarını korumada gerçekten çok kararlı ve duyarlıydı. Bunu mücadele ile somutlaştırmak en büyük arzusuydu. İşte bunu sağlayacak olan ortam doğmuştu. Iğdır'da serîhildana kalkan Kürt halkına, Azerilerden bir grup fanatik, faşist TC'nin güçleri desteğinde saldırır, halktan birçoğunu yaralar ve birini de şehit eder. Bu saldırıyı kabullenemeyen Ulaş yoldaş, bu faşist güruhun cezalandırılması ve halkın moralinin yükseltilmesi ve halka bağlılığın yerine getirilmesi amacıyla eylem önerir. Eylem önerisi doğru bulunduğundan kabul edilip hazırlık yapılır. Bu eylem halka silahla ateş eden bir faşistin evine yapılacak baskındır.

Yanında iki arkadaşıyla şehir merkezine inen Ulaş yoldaş, yapılan keşiften sonra bir gece yarısı eve baskın düzenlerler. Eylem başladıktan sonra eve atılan bir bombanın patlamasıyla pencereden çıkan bir bomba parçası, kafasına isabet ederek onun şehit olmasına sebep olur. Silahı arkadaşları tarafından alınan Ulaş yoldaşın bir şanssızlık sonucu şehit düşmesi bu kaza sonucu oldu. Ama özgürlük bedelsiz olmuyor. Bu savaşta fiziki olarak kaybedilse de O, mücadelemizde hep bir güç ve bir irade olarak yaşayacaktır.

Ülkesine ve halkına bağlı bir yurtsever

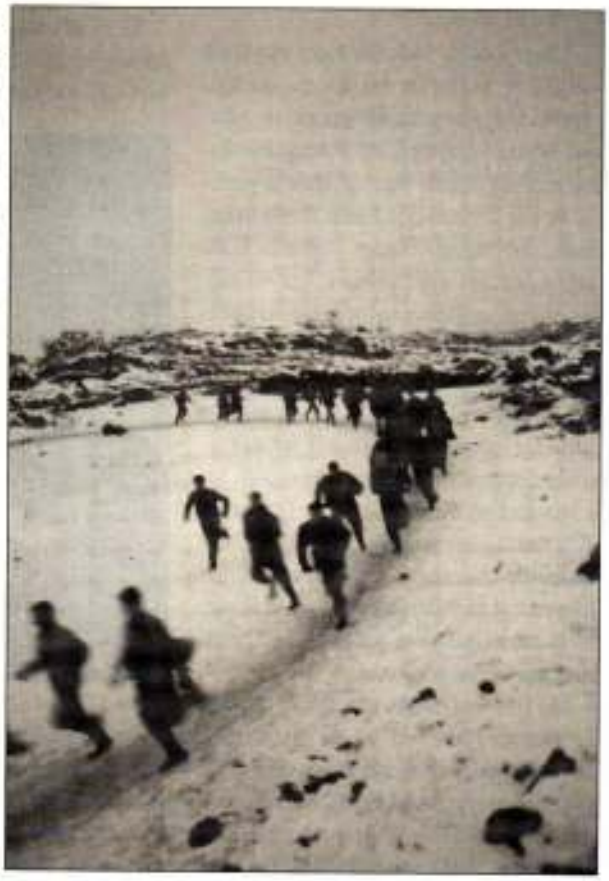
Adı, soyadı: **Musa ÇAKAR**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Gevro köyü-Iğdır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Karakuyu köyü**

Musa yoldaş, Iğdır'ın Gevre köyünden olup, çalışarak geçimini sağlayan 30 yaşlarında yoksul bir yurtseverdi. Mücadelemizin gelişmesine paralel olarak TC de, halkımızdan düşürdüğü insanları mücadelemize karşı kullanmak için her entrikaya başvuruyordu. Musa arkadaş da yoksul bir köylü olduğundan TC onun bilinçsizliğinden de yararlanarak O'nu bize karşı kullanmaya başlamıştı. O özünde dürüst bir insan olduğundan ilk başta yaptığının ne anlama geldiğini bilmiyordu. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi ve düşmanın kullandığı entrikaların partimiz önderliğinde boşa çıkarılması, namuslu insanlarımızın beynini ve gözünü açmış, saflarımıza akınını sağlamıştır. Musa arkadaş da kendisine dayatılan düşürülmüşlüğün farkına vararak kendi kurtuluşunun mücadelemizle olacağını kavrayarak yanımızda yer almasını sağlamıştır. Yerini almakla kalmayıp düşmana inat kavgaya katılarak mücadeleyi esas almıştır. Bunu pratikte milislik göreviyle pekiştirmiştir.

Musa yoldaş, gerilla için gerekli istihbarat ve bilgileri toplayıp aktarması yanında, gerilla için gerekli olan ihtiyaç maddelerini ulaştırıyordu. Kendisine göre geliştirdiği taktiklerle nerede olursa olsun gerillayı bulur ve ulaşırdı. O, bu çabaları gösterirken, düşman da, silahlarının kendisine geri tepmesini hazmedemeyerek günden güne kuduruyordu. Bunun için Musa yoldaşı tutuklayıp, günlerce işkencelerden geçirdikten sonra zindana attı. Ama Musa yoldaşın direngenliği ve düşmana hiçbir açıklamada bulunmayışı zorunlu olarak bırakılmasını sağladı. Musa yoldaş baskılardan yılmayarak kendisine verilen görevlere yine koşuyordu.

Döktüğünüz
her kan damlası
yeni filizler
büyüttü
Ne esecek
fırtınanın
ne de kasırganın
sökmeye
gücü
yetmeyecek

Düştüğü çıkmaz ve yediği darbelerle iyice kudurmaya başlayan düşman, halkımızı kontra saldırılarıyla sindirmeye çalıştığı bir dönemde, Musa yoldaşın onurlu çıkışını hazmetmeyip alçakça ona yönelip Karakuyu köyünde şehit etmiştir. Ama daha nice Musaların olacağını, bıraktığı mücadelenin başka Musalarla yürütüleceğini hesaba katmamıştır. Musa yoldaşı katledenler elbette cezasız bırakılmayacaktır. Musa yoldaş mücadelemizde ve kalbimizde yaşayacaktır. O'nu saygıyla anıyoruz.

Ölümsüzleşen kahraman ve fedakar komutan!

Adı, soyadı: **Ramazan KARABOĞA**
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca-Şivişk köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Kasım 1992, Ağrı**

Sömürgeciliğin ve barbarlığın egemenliğinde bulunan Kuzey Kürdistan halkı, bugün şehitlerinin yolunda bağımsızlığa koşmaktadır. TC faşizminin Kürt ve Kürdistan adına ne varsa ortadan kaldırıp, halkı boyunduruk altında tutup, baskıyla adeta tarihin derinliğine gömüp bir daha dirilmemecesine gömmeye çalıştığı, tam da başardım dediği bir ortamda, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bir tokat olarak yüzünde patladı. Kültüründen yoksun bırakılan, ulusu adına hiçbir eser taşımayan, tamamıyla hakim ulus politikasıyla şekillenen bir halk ancak PKK gibi direniş kültürüne sahip bir güçle ayağa kalkıp mücadele verip dirilebilirdi. Çıkışından bugüne dünya tarihinde eşine rastlanmayan bir direniş kültürü ve kahramanlığıyla baş aşağı giden bir halkın kaderini değiştirip ayakları üzerinde oturtmasını sağlamıştır. Gerçekten çıktığı zaman kendisine dayanacağı sağlam bir dayanak bulamayan ulusal kurtuluş mücadelesi, kendisine temel alacak kültürü yine kendisi yaratmıştır. Bu da şehitlerin direnişiyle yarattığı kültürdür. Mücadele içerisinde bu denli bir öneme sahip olan şehitlerimiz, kendimize rehber aldığımız birer abidedirler. 1992 yılında zafere her zamandan daha yakın olan mücadelemiz, düşmanın yoğun saldırısı ve geriletme taktiğiyle karşılaşmıştır. Bu gerici zora karşı koymanın tek yolu da elbette devrimci zor ve mücadelenin yükseltilmesi olacaktır. Böylesi bir mücadelede de elbette yine şehit verilerek kahramanlık yaratılacaktı. İşte bu kahramanlığı yaratan şehitlerden biri de **Karker** yoldaştır.

Karker yoldaş, 1975 yılında Hakkari'nin Çukurca ilçesi Şivişk köyünde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kalbi olan Botan'ın sömürgeci etkilerden uzak, saf, temiz ve Kürt geleneklerine bağlı olan Karker yoldaş oldukça neşeli, atılgan ve fedakarlığıyla sınır tanımaz durumdaydı. Karker yoldaş, 1989 yılında parti saflarına katılır. Küçük yaşlarda parti saflarına katılan Karker yoldaş, düşmanın adeta hapsettiği dünyanın tüm olumlu ve olumsuz gelişmelerinden uzak ve mücadelemizle geç tanışan bir ortamda büyümüştür.

Karker yoldaş, ilkokulu köyde okur, ilkokuldan sonra ortaokula gider. Fakir olduklarından ortaokulu yatılı okulda okur. Orta ikiden terk olan Karker yoldaş, yörenin geçimi hayvancılık ve ticaretle uğraşır. Hayvancılık ve çiftçilikle uğraşıp ailesine yardımcı olur. 1986 yılında saflara alındı. Tartışmalar ve eğitimlerle kısa sürede fedakarlığıyla tanınan atik ve cesur bir kişiliği yakalar. Partiyi tanıdıkça daha da güçlü bir kişiliğe bürünür.

Çukurca'da, Karker yoldaş da eğitim sürecinden geçer. Karker yoldaş, 1989'un sonbaharında ve 1990'ın ilkbaharında birçok eyleme katılır ve ilkbaharda bir grup güçle Xan Kürkê'ye gider. Burada lojistik faaliyetlere katılır. Kışa kadar çalışır. Kış döneminde karargah eğitimini aldıktan sonra 1991 ilkbaharında Serhat II. Bölge faaliyetlerine katılmak üzere bu alana gider. Serhat eyaletinin kitle ve coğrafya olarak Botan'ın arazi ve halkından ayrı olmasına rağmen, Karker yoldaş, bu alana kısa sürede uyum sağlar.

Karker yoldaşın halka ve arkadaşlara yaklaşımı oldukça dikkat çekici, olumluydu. Gerillacılığın coşku ve sevinciyle tüm pratik görevlere, özellikle eylemlere ve güç hazırlıklarına yoğunca katılır. Tüm söylediklerini pratikte somutlaştıran komutan Karker yoldaş, başta şehit Piro yoldaş olmak üzere, tüm arkadaşların güven duydukları bir yoldaştı. Eylemde cesaretliydi. Birliğin yaptığı tüm eylemlerde büyük rol oynardı. Her yerin zorlu pratik işlerine katıldığı gibi II. Bölge'de de aynen gerek lojistik, gerekse diğer sorunlarla uğraşır. Genelde en zor olan bu görevde Karker yoldaş yer alır. Gerçekten Karker yoldaşın cesurluğunu, fedakarlığını ve proleter kişiliğini tam anlatmak zordur; yani Karker yoldaş ismine layıktı.

Şehit olduğu çatışmada açıkça ortaya çıktığı gibi, düşman çemberinde kalan bir mangalık arkadaşı zamanında ve yerinde kurtarır. Bu kurtarışı tek talimatıyla değil, kendisi öncülük yapıp, yanındaki arkadaştan BKC'yi alır ve düşmanı darbeleyerek grubunu kurtarır.

Bu özellik ve kişiliğe sahip olan Karker yoldaş, 18 Kasım 1992'de Serhat Eyaleti ikinci bölgede düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca çatışır ve düşmana kayıp verir. Bu çatışmada yaralanan Karker yoldaş, yaralı olarak bir gün bir gece arkadaşları tarafından taşınır. Birçok olumsuzluk ve doğa zorluğuna karşı da mücadele veren ulusal kurtuluş hareketi yine doğa ve olumsuzluklar karşısında yiğit bir yoldaşını 19 Kasım 1992'de şehit verir.

Anısı yolumuzu aydınlatan meşaledir.

Zağrosların bağrına emanet ettik iki yoldaşı!

Zor bir gerçekliktir Zağros. Asi yücelikler. Can alan bagerler ve kesiştiği alandır ülkemizin üç parçasının. Sömürgecilerin suni sınırlarıyla parçalanmışlığın simgesidir...

1992, yoğun gelişmelere sahne oldu ve devrim sürecimizde gerçekten tarihsel önemde bir yıl olarak yaşandı. Gerilla ve ayaklanmada zafer doğrultusunda büyük gelişmeler kaydedildi bu yılda ve sömürgeci TC faşizminin çıkmazı derinleştirildi. Mücadelemizin gelişimini durduramayan düşman, Güney'deki işbirlikçileri devreye soktu. Ancak Güney Savaşı da düşmana hesapladığı, bel bağladığı hiçbir sonucu sağlamadı. Bu imha amaçlı çok yönlü saldırı, güçlerimizin üstün direnişiyle geri püskürtüldü ve TC, tüm kozlarını tüketmiş olarak içerisinde bulunduğu bunalıma daha da saplanmaktan kurtulamadı.

Savaşı izleyen günlerde konumlanma, kış hazırlıkları ve 1993 yılına güçlü bir yönelme süreci başlamıştı bile. Bu nefes nefese yoğun çalışmalar içerisinde **Xebat** ve **Dılxweş** yoldaşlar, büyük özverileri, bitmek-tükenmek bilmeyen enerjileri ve Apocu direniş ruh ve coşkularıyla yerlerini en önde almışlardı. 1992'nin savaş sürecinde bilenen, çelikleşen yoldaşlarımız, bu kez de Zağros kampımızın yeniden oluşumu yönünde hazırlık çalışmalarını omuzlamışlardı. Zordur Zağroslar, ama zaptedilecekti bir kez daha; açık ve kesin...

Xebat ve Dılxweş yoldaşlar, çadır yerlerinin yapımında, erzak çekilmesinde, doğanın amansız koşullarına karşın büyük bir direniş ruhuyla, özveriyle, cesaretle, tam bir görev adamı olarak yoğun bir çalışma temposunun sahibiydiler. Bu görevlerini yerine getirirlerken, Zağros'un ani basan fırtınalarından birine yakalandılar. Kendilerini düşünmekten çok, gruptaki yoldaşlarına, o anda orada bulunan iki yurtsever köylüye yardım etme çabasındaydılar. Ancak bu sefer bager üstün gelecekti; bitmek bilmeyen ve giderek daha da şiddetlenen bagerden, soğuktan, göz gözü görmediğinden dolayı yönlerini şaşırmaları, Kasım 1992'de yoldaşlarımızı şahadetle buluşmaya götürdü.

Xebat ve Dılxweş yoldaşlar, birer dava, örgüt ve görev adamıydılar. PKK militan ruhunun yetkin temsilini yaşamlarında somutlaştırmışlardı. 1992 döneminin ders, deneyim ve kazanımları ışığında 1993 yılına yönelik güçlü bir hazırlık sürecine yönelmiş, Zağros'u fethe çalışmışlardı. Şahadetleriyle bir yaşam kaynağı, bir azim pınarı, direniş güneşi oldular Zağros'ta. Onların ışıklarıyla yürüdü ve zaptedildi Zağros bir kez daha.

Manevi huzurunuzda söz veriyoruz bir kez daha: Direnişiniz hep yol göstericimiz olacaktır. Söz veriyoruz ki, şahadetlerinizle yaşam kazandırdığınız Zağros, PKK direnişçiliğinin tarih önünde tanığı olacak, sizleri mücadelemizde yaşatacak ve mücadelemizi mutlaka ama mutlaka zaferle taçlandıracağız!

"Mutluyum; dağlarla özgürlükle iç içeyim"

Adı, soyadı: **Hasan MEMELİ**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Zağros**

Yurtsever bir öğretmen ailenin en büyük çocuğu olan **Hasan MEMELİ** (Xebat) yoldaş, partimiz önderliğinde başlatılan ulusal kurtuluş mücadelemizin kök saldığı Siverek alanında doğup büyüdü. Siverek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk geliştiği alanlardan biridir. Yine Siverek, 27 Kasım 1978 yılında parti ilanıyla birlikte yerli-işbirlikçi feodal gericilikle direkt silahlı savaşına girilen ve gerillanın Kürdistan sathında geliştirilmesi için bir başlangıç sahası olarak ele alınıp değerlendirilen bir alanımızdır. Buradaki yurtsever yoksul halkımız, mücadeleden etkilenerek kısa sürede bağımsızlık ve özgürlük ideolojisi etrafında kenetlendi; partiye çok sayıda değerli kadro ve komutan verdi, bütün varlığı ve gücüyle silahlı savaşıma güç verdi. Xebat yoldaş da, mücadelemizden yana saf tutan yurtsever bir ailenin bireyi olarak böylesine sıcak ve olumlu bir ortamda yetişti. Ulusal kimliğini tanımada ve yurtsever bir kişiliğe ulaşmada avantajlı bir konuma sahipti. Öğretmen olan babası yurtsever kişiliğiyle tanındığı gibi, çevresinde oldukça sevilen ve sayılan biriydi. Aile olarak her dönem mücadeleyle olan bağını koparmamış ve gereken katkıları sunmakta gücünü esirgememiştir. Ailenin bu konumundan dolayı öğretmen olan babası, 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte açığa alınır. Bir süre sömürgecilerin zindanlarında kalarak, düşmanın ağır işkencelerine maruz kalır. Bu duruma rağmen mücadeleden yana olan tavırları değişmez. Her zaman halkın lehine tavır takınır. Böylesi bir süreçten geçen Xebat yoldaş, yurtsever duygularla hareket ederek güçlü ve özlü bir kişilik sergiler. Ailesi içinde halka ve ülkeye bağlılığı esas alarak hareket eder. Çevresiyle bu temelde ilişki geliştirir.

İlk ve ortaokulu Siverek'te bitiren Xebat yoldaş, bir süre gittiği cezaevi ziyaretlerinde ulusal sorun ve Kürt gerçeğiyle daha yakından ilgilenmeye başlar. Xebat yoldaş, liseye başladığı yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemiz daha da boyutlanmakta ve sömürgecilikle hesaplaşmanın yeni bir savaşımı yaşanmaktaydı. Gelişmelerden uzak durmayan Xebat yoldaş, ele geçirdiği parti yayınlarıyla bir yandan Kürdistan gerçeğini bilimsel bir temelde öğrenmeye çalışırken, diğer yandan devrim ve sosyalizm sorunlarını araştırmaya ve kavramaya yönelik bir pratik sergiler. Oldukça zeki ve güçlü bir kavrama yeteneğine sahip olan Xebat yoldaş, aynı zamanda çevresindekileri de aydınlatarak örgütlemeye ve mücadelemize hizmet eden bir konuma getirmeye çalışır. Parti ile doğrudan bir bağlantısı olmamasına rağmen duyduğu sorumlulukla hareket ederek, ulusal kurtuluşun bir sempatizanı olarak çalışır. Kendi çabasıyla kendi kendisini eğiterek yetkinleşir ve olgun bir kişiliğe kavuşur.

Xebat yoldaş, lise yıllarında sergilediği engin çaba ve özlü pratiğiyle çevresinde hayranlık uyandırır. Kararlılığı, çalışkanlığı ve tutarlı yapısıyla arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma sahip olur. Haksızlıklara karşı net tavır takınır. Çok basit haksızlıklara bile tahammül göstermez ve karşı durur. Zayıf ve haklı olandan yana tavır takınarak mücadele eder. Az ve özlü konuşan ama tavır ve davranışlarıyla çevresindekilere çok şey veren eğitici ve güçlü bir anlatım yeteneğine sahip, olgun bir kişilik sergiler. Partiyi, devrimi, ülkeyi ve sosyalizmi bilince çıkaran bir yapıya ulaşarak liseyi bitiren Xebat yoldaş, 1989 yılından itibaren Siverek'te elektrik tesisatçılığı ile uğraşarak ekmeğini kazanmaya çalışır. Bu süreçte de mücadeleyle bütünleşme temelindeki çabalarını yoğunca sürdürür.

1990 yılında gelişen mücadelenin etkisi ve yönlendirmesiyle Kürdistan'ın birçok alanında serîhildanlar yaşanır. Artık Kürdistan halkı da ayaktadır. Halk gerillaya kucak açmış, mücadelesini gerillanın savaşımıyla bütünleştirmiştir. Bundan böyle gerillanın mücadelesine güç katacak, onu zafere dek yaşatacak ve büyütecek olan serîhildanlarıyla ses verecektir. İşte serîhildanların etkisi dalga dalga Kürdistan'ın bütün alanlarına da yayılacaktır.

Adı soyadı: ...
Kod adı: **Dılxweş**
Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarih ve yeri: Kasım 1992, Zağros

1990 yılının ilk serîhildanları en büyük etkisini Siverek alanında gösterir. Halkta ve gençlik saflarında önemli bir hareketlenme yaşanır. Xebat yoldaş, bu gelişmelerin etkisiyle coşkuya kapılır. Bu coşkuyla 1991 yılının Ekim ayına kadar yoğun bir pratik sergiler. Bu süreçte partili yoldaşlarla da ilişki kurmayı başarır. Şehir çalışmalarına daha da örgütlü katılır. Bildiri dağıtır, pullama ve afişleme yapar. Kitleleri örgütleme çalışmalarını sürdürür. 1991 Ekim ayına kadar Siverek alanında parti çalışmalarını büyük bir sorumluluk anlayışıyla yürüten Xebat yoldaş, artık ARGK saflarında

faaliyet yürütmek ister. Düşmanla direkt hesaplaşmak için istemini partiye bildirir. Bu istemi parti tarafından uygun görülür ve Kasım 1991 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargahı'nın bulunduğu Xan Kûrkê alanına ulaşır. Kürdistan tarihine kaynaklık eden Zağros dağlarını aşarak çok arzuladığı ARGK saflarına ulaşır. Xebat yoldaş, Zağros dağlarını gördüğünde adeta büyülenir. Bu engin ve bir o kadar güzelliklerle dolu olan muhteşem dağlarda bir halkın nasıl böyle köle kaldığını düşünür. Düşmanlarının çokluğu karşısında uğradığı onca katliamlara rağmen, Kürt halkının varlığını sürdürebilmesinin ancak bu dağlar sayesinde olduğunu görür. Bu anlamda Kürdistan'ın engin dağlarında yürütülen gerilla savaşının başarıya ulaşacağına inancı tamdır. Bunun büyük sevincini yaşar. Xebat yoldaş, bu sevincini arkadaşlarına, "Şu an belki de dünyanın en mutlu insanı benim. Dağlarla, özgürlükle iç içeyim..." sözleriyle ifade eder. 1991-92 kış sürecinin başlarında Xan Kûrkê alanına giden Xebat yoldaş, gelişkin yapısı ve olgun kişiliğiyle kadro eğitimine alınır. Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ni bu alanda geçirir. Eğitimde gösterdiği katılım ve canlılığıyla tüm arkadaşlarının dikkatini çeker. Siyasal gelişkinliğiyle hemen hemen tüm tartışmalara katılır. Bildiğini ve kavradıklarını arkadaşlarına aktarmaya çalışır. Zorlu kış koşullarında hiçbir yılgınlık ve karamsarlık göstermeden devrime olan güçlü inancıyla tüm pratik işlere koşar. Arkadaşlarına da güç vererek moral kaynağı olur. O'nun bu pratiği tüm yoldaşları tarafından taktir edilir. Askeri olarak kendisini yetkinleştirmeye veren Xebat yoldaş, kısa sürede büyük değer verdiği silaha hakimiyeti sağlar. Güçlü bir gerilla olarak kendisini savaş pratiğine hazır hale getirir.

Güçlü bir kış eğitim devresi sonrasında, 1992 yılı sürecinde ana birlik güçlerinde yer alarak, düşmanla sıcak bir savaşım içerisine girmek ve bin yılların hesabını sormak için sabırsızdır. Ana birlik güçleri içerisinde olumlu pratiğiyle bir süre faaliyet yürüten Xebat yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından büyük bir önemi olan ve parti tarihimizin en kapsamlı eylemi olan Rubarok tabur baskınında yer alır. TC, Rubarok'ta cumhuriyet tarihinin en büyük darbesini yerken, Xebat yoldaş da böylesine tarihi bir eylemde yer almış olmanın büyük sevincini yaşar. O, eylemde kahramanca bir savaş pratiği sergileyerek kendisini askeri yönden de kanıtlar.

Fakat Kürdistan'daki ihanet, halkımıza, ulusumuza ve devrimimize karşı olan kalleşliğini, çirkefliğini 1980 öncesi olduğu gibi yine ortaya koymaktadır. Sömürgeci TC'nin devrimci savaşımımız karşısındaki çözülüşünü engellemek için ihanet güçleri saldırıya geçmiştir. Xebat yoldaş, Kürdistan'daki bu ihanete yabancı değildir. İhanetçi güçlerin düşmanla olan çirkin ilişkilerine daha küçük yaşlardayken tanık olmuştur. Bu nedenle ihanete korkunç bir kin ve öfkesi vardır. Rubarok eylemi dönüşlerinde Güney'deki güçlerimize saldıran ihanet güçleriyle hesaplaşmak için bir an önce cepheye ulaşmak ister. Alandaki hareketli birlik içerisinde yer alarak, yoldaşlarıyla birlikte ihanet güçlerine karşı kıyasıya bir savaşa girişir. Bu kez ihanet güçleri yenilmeli ve kutsal ülke topraklarımızdan sökülüp atılmalıydılar. Bu inanç ve kararlılıkla Xebat yoldaş arkadaşlarıyla birlikte kahramanca savaşır. Bir aylık amansız bir savaş sürecinde büyük kahramanlıklar sergileyen Xebat yoldaş, savaş sonrasında yine alandaki güçlerimizin içerisinde yer alarak pratik sahaya doğru harekete geçer.

Xebat yoldaş, 1991 Kasım'ında sevinç ve coşkuyla aştığı görkemli Zağrosları, yine bir yıl sonrasında bir savaş kadrosu, bir gerilla olarak aşmak durumuyla karşı karşıya kalır. Zağroslar ki, Büyük İskender'in ordularına bile geçit vermemiştir. Xebat ve bir grup yoldaşı karlarla örtülmüş zorlu Zağrosları aşmak ve noktalarına ulaşmak amacıyla yürüyüşlerine devam etmektedirler. Zağrosların zirvesinde kılıç keskinliğindeki dondurucu soğukta direnerek harekete devam eden yoldaşlarımız, artık bir noktadan sonra korkunç soğuğa karşı dirençlerini kaybederler. Zağrosların göğsünde iki yoldaş omuz omuza uzanmaya başlamıştı. Derin bir uykuya dalıyorlardı. Bu kahraman savaşçılardan birisi de Xebat yoldaştır. Bir yıl önce selamladığı Zağroslarda onurlu bir yaşamı noktalayarak son nefesini verir, devrim şehitleri kervanındaki onurlu ve kutsal yerini alır.

Zilan (Doğubeyazıt)

Onlar yolumuzu aydınlatan birer meşaleydiler

Sabahattin 1990'da karda donarak şehit düştü

İNANÇ DOLU BİR YÜREĞİ, HASTALIK SONUCU ŞEHİT VERDİK

Adı, soyadı: **Mehmet İNAN**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1993, Zağros**

Ulusal kurtuluş savaşımız, büyük direnişleri, destansı kahramanlıkları ve özverilerle örülmüş süreçleri bir bir başarıyla göğüslemiş ve görkemli bir zafer aşamasına ulaşmış bulunmaktadır. Parti öncülüğü altında ordulaşan gerilla, ayaklanan halk gerçeği yaratılmıştır. Ordulaşan gerilla, ayaklanan halk, zaferi kesin kılmak demektir.

Mücadelemizin bu görkemli gelişmesi, bir bütün olarak Kürt halkının onurlu bir kimliğe, yaşama ve geleceğe kavuşmasını beraberinde getirecektir. Halkımız, kendi varlığına dayatılan ihaneti, PKK öncülüğü altında mücadeleye atılarak paramparça etmesini bilmiştir. Bir avuç hain-işbirlikçi dışında Kürdistan, bir büyük ulusal birlik ve kendi geleceğini sahiplenme, bu uğurda bir varlık-yokluk kavgasına atılma gerçekliğinin zemini olmuştur. Bölünmüşlük, parçalanmışlık, asimilasyon, göç ettirme ve düşmanın bilinen diğer yok etme politikaları iflas etmiştir. Çünkü halkımız davasını ve ulusal kurtuluş bayrağını bir daha bırakmamacasına sahiplenmiş ve bağımsızlık-özgürlük yolunda büyük bir kararlılıkla ilerlemeyi bir yaşam nedeni haline getirmiştir.

Bu gerçekliği kendi yaşamında somutlaştıran yoldaşlarımızdan biri de **Sabri (Mehmet İNAN)** yoldaştı. Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Daha küçük yaşlardayken babası, sömürgeci faşizmin azgın cellatları tarafından vahşi işkencelerle katledildi. Babasının katledilmesinin ardından, düşmana karşı büyük bir kin, nefret ve savaşmak azmiyle dolmuştu. Ancak ailesinin diğer fertlerinin baskısıyla Türkiye metropollerine gitmek zorunda kaldı. İstanbul'da Deri-İş kolunda işçi olarak çalıştı. Bu, genç yaşına karşın özündeki proleter kişiliğin daha da pekişmesine yol açtı. Burada partili yoldaşlarla tanıştı. Kurtuluş

davasıyla tanışmış olmaktan kaynaklanan büyük coşku ve mutlulukla bulunduğu her yerde faaliyetler yürütmeye başladı. Ancak bu çalışmalar, O'nun mücadeleyle tamamen bütünleşmeye, kurtuluş savaşımıza daha ileri düzeyde katkıda bulunmaya, azmini tatmin etmeye yetmiyordu. Bunun için gerillaya katılmak Sabri yoldaş için artık doğal ve kaçınılmaz bir karardı. 1992'de bir grup arkadaşıyla beraber Serhat'ta gerilla saflarına katılır. Kendisini içten içe kemiren bir hastalığı vardır ama, bunu kendisi ve ortamın önünde bir engel olarak görmez, üzerinde bile durmaz. Sonsuz bir istek ve coşkuyla doludur; partiyi daha iyi tanımak, iyi ve örnek bir savaşçı olmak O'nun yegane arzusudur. Bu arzusu ve isteğiyle gelecek için parlak umutlar vaat ediyordu. Bu nedenle daha iyi bir eğitim görerek kendisini yetkinleştirmesine olanak sağlamak için Xan Kûrkê alanına gönderilmesine karar verilir. Bu amaçla 1992 Ekim ayı başlarında Doğu Kürdistan alanına geçer. Ama beraberindeki yoldaşlarla birlikte İran güçleri tarafından tutuklanır. Aynı günlerde ihanetçi güçlerin saldırısıyla Güney Savaşı da başlamıştır.

Sabri yoldaş, bu talihsiz tutukluluk süreci boyunca ağırbaşlı, olgun tavırlar; yoldaşlık ilişkilerindeki örnek durumu ve bir an önce savaşa katılma tutkusu ile hemen göz dolduruyordu.

Sabri yoldaş, Güney Savaşı'nın bitiminden hemen sonra serbest bırakılır ve beraberindeki yoldaşlarla birlikte Zağroslar'a geçer.

Zordur Zağros. Hele kışları, onlarca can alan bagerleriyle namlıdır. Bilinir, tarihte Büyük İskender'in ordusuyla birlikte önünde boyun eğdiği dağlardır. Ve bilinir, PKK direnişçiliği fethetmiştir Zağrosları da. Bir destandır her yıl yaşanan, bir PKK direnişçiliğidir tarihe kazınan...

Zağros'taki dönemsel merkezi eğitim faaliyetine en güçlü karşılığı veren yoldaşların başında gelmekteydi Sabri yoldaş. Üstün bir coşkuyla kendisini 1993 yılına hazırlıyordu. Ancak hastalığı yeniden depreşmekteydi. Yine de hastalığını öne çıkarmıyor, eğitimden geri kalmamak için gayret gösteriyordu. Sabri yoldaş, ne kadar bu durumunu öne çıkarmamaya çalışsa da arkadaşları tarafından hastalığı anlaşılır. Zaten yaşamının son günlerinde tüm gayretine rağmen iyice güçten düşmüştür. Ve aynı günlerde Zağros'un bageri azgınlaşmıştır. Buna rağmen, tedavi edilmek üzere yola çıkılmaya çalışılır, ama nefes yetmez. Sabri yoldaş 26 Ocak 1993 günü bayrağı yoldaşlarına devrederek şahadet tacını giyer.

Sabri yoldaşın amansız bir hastalığa yakalanması ve şahadeti, O'nun gibi kararlı, coşkulu, azimli bir yoldaş açısından kuşkusuz ki, büyük bir talihsizlikti. Sabri yoldaşın şahadeti, savaşı yükseltme ve zafere taşıma görev ve sorumluluğumuzu daha da bilemiş ve pekiştirmiştir. Anısı önünde bir kez daha söz veriyoruz ki, zafere kadar savaşacak ve Sabri yoldaşın savaş azmini bir yol gösterici kılavuz olarak sonsuza kadar yaşatacağız!

Haydar ve Hayri yoldaşlar Tendüreklerde kızıl gül oldular

Adı, soyadı: **Ferrah ERMİŞ**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Serhat**

Yeni bir bahara daha giriliyordu. Ağaçlar, otlar yeşermişti artık. Beyaz örtüden eser kalmamıştı. Her taraf yemyeşildi. Dağdaki canlanma kamptaki hareketlilikle bütünlük oluşturuyordu.

Esen deli rüzgarlar volkanik yürekli gerillaların öfkelerini dile getiriyordu adeta. İçlerindeki fırtına ile birleşiyordu savaşçıların. Ayaklanmıştı yürek ve beyinler. Şaha kalkmıştı hepsi. Uzun süren kıştan sonra bahar düzenlemeleri yapılıyordu. Hepsinin istemi aynıydı; savaşa gitmek. Ülkeye dönme özlemi ile yanıp tutuşuyordu yürekleri. Yüzlerce savaşçı hep bu anı beklemişti bütün kış boyunca. Nihayet bekledikleri an gelip dayanmış ve bunun coşkusunu yaşıyorlardı. Cıvıl cıvıldı hepsi de.

Alanlara göre ayrılan gruplar farklı yerlere konumlandırılıyor, yoğun eğitimle hazırlıklarını sürdürüyorlardı. Yapılan tatbikatlar, üst üste patlayan silahlar, roketler intikam alma hırslarını daha da artırıyordu. Alınacaktı elbette intikamı, sorulacaktı hesabı zulüm tarihinin.

Güney Savaşı'nın üzerinden henüz bir kış geçmişti. Zihinlerde dipdiri canlılığını koruyordu. "Bu savaşın birinci devresiydi, ikinci devre henüz başlamadı" diyordu savaşçılar. Bu, savaşla yoğrulan Hayri ve Haydar yoldaşların da düşüncesiydi. Takım komutanıydı ikisi de. Güney Savaşı'nda da komuta kademesinde yer almış, Şekif tepesinde ve çeşitli cephelerde carpışmışlardı. Şekif tepesinde çarpışan Haydar yoldaşın komutasındaki üç arkadaşın şehit düşmesi, O'nu çok etkilemişti. Bundan sürekli kendisini sorumlu görüyor ve borçlu hissediyordu. İlk savaş pratiği Güney Savaşı'ydı Haydar yoldaşın. İki yıl Doğu Kürdistan'da hem faaliyet yürütüyor, hem de rahatsız olduğu böbreklerinden tedavi görüyordu. Partinin kendisine verdiği görevleri başarıyla yürütmeye çalışıyordu.

1991 yılı başlarına kadar Doğu Kürdistan'da kalan Haydar yoldaş, iyileşir iyileşmez kendi önerisi ile Xan Kûrkê alanına eğitim görmeye gider. Kış koşulları ve sürekli kamp yerinin değiştirilmesi O'nu epey zorluyordu. Çok zorlansa da çabasını hiçbir zaman eksik etmeyip, koşullara karşı direnme azmi sonsuzdu. Daha eğitim devresindeyken rahatsızlanan Haydar yoldaş yeniden Doğu Kürdistan'a tedavi görmek amacıyla gönderildi.

O'nun tek isteği dağların doruklarında savaşmaktı. Zor koşullara dayanamayan bünyesiyle beyni sürekli savaş halindeydi. Tüm gücü partiye ve davaya yürekten ve ölümüne bağlılıktan geliyordu. 1992 yılında yeniden ulaşmıştı dağlara ve gerillaya. Kendisindeki sadelik ve olgunluğu, gelişmeye yürekten vermesi, başarma istek ve kararlılığı

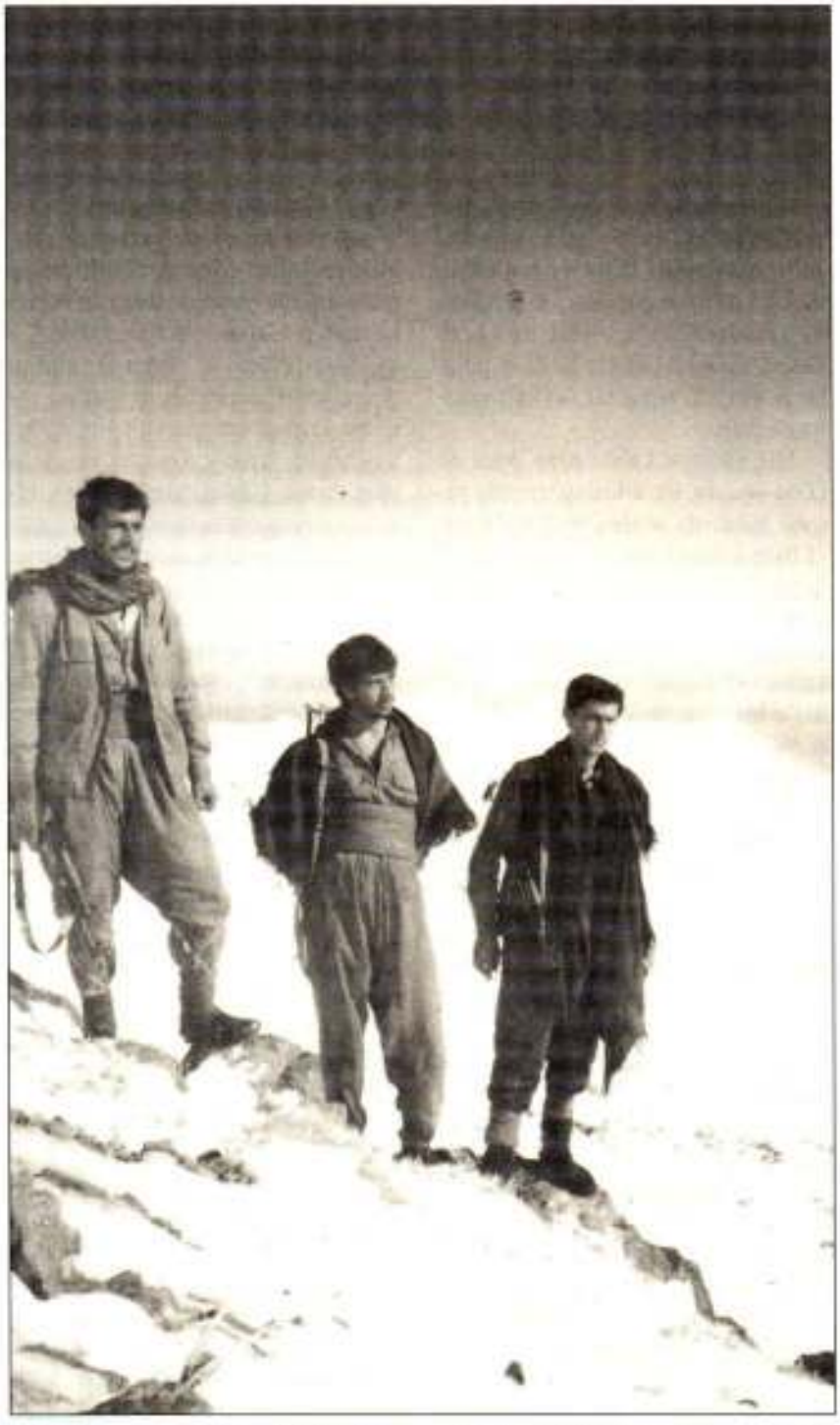

Adı, soyadı: **Lokman İLHAN**
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Serhat**

"PKK militanı ve savaşçılığı keskin bir irade ve çelikten bir disiplin demektir. Mücadele geçmişimiz, hele zindan direnişi bunun sayısız örnekleriyle doludur" sözüyle hayat buluyordu.

Haydar ve Hayri yoldaşlar, neşe ve coşkularından hiçbir şey kaybetmiyorlardı. Koşullar ne olursa olsun yüzleri hep tebessümlüydü. Pratiğe çıkma anı gelip dayanmış, bu onları daha da coşturmuştu. Sık sık basım birimine uğruyor, fotoğraf, defter, kalem vb. gibi şeyler istiyorlardı. Kendi fotoğrafları kullanılmayınca,. "Başka fotoğraf yok mu? Hele çıkarın çıkarın! Almayacağız, saklayacağınızı mı sanıyorsunuz" diyorlardı. Arşivlik fotoğrafların tümünü önüne yığıp bakarken Hayri yoldaş espirileri ile neşeye boğardı arkadaşları. İstediğini arayınca da yanında bulunabilecek başka şeyler isterdi. Onu da bulamayınca, "Yani siz boş mu göndereceksiniz beni" diyerek daha birçok şekilde istediklerini almaya

çalışırdı. Arkadaşlar "Yok"ta diretince "Bu taktiklerimde koparıcı olamıyorum, yeni taktikler denemeliyim" diyerek sıyrılırdı. Birkaç günlük aradan sonra yeniden gelirdi. Kapıyı açar açmaz arkadaşlar, "Hayri arkadaş şimdi hangi taktiklerle geldin? Başta söyle de nasıl olsa yok diyecetek söyler ve her birini almak için sonuna kadar çalışırdı. Onun bu özelliklerini bilen arkadaşlar "başka ne istiyorsan söyle belki vardır" dediğinde, "Heval siz böyle kendinizi uğraştırıyorsunuz. Bir lehva yazın; fotoğraf, kalem yoktur" ve eliyle tam kapının karşısındaki duvarı işaret ederek "Bu duvara da asarsınız" demişti. Bu fikir arkadaşları hemen bir levha hazırlamaya sevk etti.

ğiz" diyorlardı. Önce gülümsüyor, oturup bir sigara sardıktan sonra kendi değimiyle "taktiklerini" sıralamaya koyuluyordu. İstediklerini tek

Yağmurlu bir günde sırılsıklam bir şekilde, "Bakın arkadaşlar, çamur-yağmur demeden geldim. Bu sefer istediğim bir defterdir" diyen Hayri yoldaş, yine her zamanki gibi esprilerini yaparak içeri girdi. Oturur oturmaz, "Bu yeni bir taktik olabilir. Peşinden başka bir şeyler istemeyesin Hevalê Hayri" demişti bir arkadaş. Bu söz karşısında gülümseyerek "Yok, yok! Levhayı okudum. Defter de istemeyecektim ama pratikte lazım olur" diye cevap vermişti Hayri yoldaş. Aynı arkadaş "Tamam sana bir defter yapacağız" dediğinde, Hayri yoldaş, "Bu taktiğim tuttu. Her gelişimde sadece bir şey koparacağım sizden. Yani parça parça" diyerek ayrıldı. Arkadaş, hemen yapmaya başlamıştı defterini. Birkaç gün sonra gelip defterini aldı.

O günlerde bir grup pratiğe gönderilecekti. Haydar ve Hayri yoldaşlar da bu grupta yer alıyorlardı. Gidecek ilk grup olduğundan, özellikle tecrübeli arkadaşlar seçilmişti. Haydar yoldaş fazla savaş içerisinde kalmamıştı ama Güney Savaşı'nı yaşamış ve belli bir formasyona ulaşmıştı. Kamp alanında yürütülen eğitim faaliyetleri ve Birleşik Savaş Konferansı'na katılarak hazırlamıştı kendisini.

Hayri yoldaş ise tecrübeliydi. 1991 yılından beri sıcak savaş içerisindeydi . Katılışından iki ay sonra bir dönüm noktası olan Mavan eyleminde yer almış ve sonrasında Geliyê Azadi direnişinde yetkince savaşmıştı. 1991-92 kışında "Başarmaya Mahkumuz" eğitim devresine katıldı. Eğitimden oldukça yararlanan ve arkadaşları geliştirme yönünde büyük çaba gösteren Hayri yoldaş, Bezelê eyleminin hazırlıklarına da katılmış, ancak eyleme giderken bir arkadaşın mayına basarak yaralanması üzerine onu geri cepheye getirmişti.

Bu tecrübe ve birikimle Serhat Eyaleti'ne giden Hayri yoldaş manga komutanlığı görevini almıştı. Tecrübesini Serhat'ta kullanarak "Serhat'ı Botanlaştırma" iddiasını yoğunca yaşayarak ve bunun coşkusu içerisindeydiler.

Tendürek'te açan kızıl güllerimiz Haydar ve Hayri yoldaşlardan aldığımız emirle kin ve öfkemizi daha keskinleştirerek savaşacağız.

EMEK VE YARATICILIĞIN ADI: AYTEN

Adı, soyadı: **Garip ÇELİK**
Kod adı: **Ayten**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **8 Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **...,Serhat**

...Vaktimiz yok onların matemini tutmaya

Akın var güneşe akın
Güneşi zaptedeceğiz!
Güneşin zaptı yakın!

Tarih 1991'in 8 Ağustos'u. Ulusal kurtuluş saflarımıza akın eden binlerce genç yoldaş arasında Garip yoldaş da vardı. Her kesimden halkımızın savaş içinde yerini almaya başladığı IV. Kongre sonrası süreçte, Garip yoldaş da küçük yaşına rağmen kararını savaştan yana kılmıştı.

Bu yoldaşımız, Kızıltepe ilçesinin çevre köylerinin birinde, yoksul ama yurtsever özü yakalamış bir ailenin çocuğu olarak 1976 yılında dünyaya gelir. Ağabeyleri daha iyi geçinebilmek için TC metropollerine çalışmaya giderler. Garip yoldaş da küçük yaşına rağmen onlarla birlikte tarlalarda ırgatlık yapıp bir şeyler kazanmaya çalışır.

Mücadeleye katılmadan önce de O'nu tanıyan bir arkadaşı geçmiş yaşamı hakkında şunları söylemektedir: "Köylü kökenli olan bir ailenin çocuğuydu. Çok baskı görüyordu. Bundan dolayı çok suskundu. O'nu özellikle Türkiye metropollerinde tarlalarda tanımaya başladım. 7-8 Mardinli arkadaşla bir grup oluşturmuştuk. O grubumuzda doğal yönlendiriciydi. Hepimizden daha akıllıydı. Mesela çok emek harcamamıza ve o oranda sömürülmemize rağmen bunu hiç görmemiştik. Hiç rahatsız olmamıştık. O hep şikayetçiydi.

Okula gitmemişti. Sosyal çevresinin darlığından, bunların nedenini nasılını ortaya koyamıyor ama bir şeylerin de iyi gitmediğini biliyordu. Metropolün çelişkili yaşamını, bunun aileye yansıyan yönünü bizzat yaşayarak gerçek anlamda kurtuluşun mücadelemizden geçtiğine karar vermişti. İşte o dönemde arkadaşlarla tanıştık. Köyümüz yurtsever olmadığı için ilk başta soğuk karşıladık arkadaşları. Tanımıyorduk, yani. Ama Garip arkadaş korkusuzdu. Hala kafasında çözemediği birçok soru vardı. Ve bu soruları çözebilecek arkadaşları gördü. O'nun için de önemli olan buydu. Kısa sürede arkadaşlarla kaynaştı. Bizi de ortamlarına çekti. Sonra hep birlikte yeni ve özgür yaşam davetini tereddütsüz ve büyük bir coşkuyla kabul ettik."

Ağustos ile özgür yaşam sıcaklığının müthiş doğa güzellikleriyle bütünleşerek yaşamın daha da anlam kazandığı Haftanin Karargahı'nda, 8 ay süren askeri ve siyasi iki eğitim devresinden geçen Garip yoldaş, yeni bir kişiliği kazanarak adını Ayten koymuştu. Askeri yönden çok güçlü olan Ayten yoldaş, yardımsever, oldukça savaş coşkusunu taşıyan, girdiği çatışmalarda, özellikle Nirve eyleminde gösterdiği pratikle nasıl bir eylem kişiliği olduğunu ispatlamıştır. Güney Savaşı'nda sergilediği muazzam direniş ve kış sürecinde katıldığı fedakarlıklar bu yönünün en güzel örneğidir. Zelê kampında gördüğü konferans, kongre ve güçlü eğitimlerle siyasallaşmayı çok iyi özümsemeye çalışıyordu. Yapılan ilk düzenlemeyle Serhat pratiğine gönderilmesi bu hedefine ulaştığının bir göstergesiydi.

Tanıyan arkadaşları O'nu hatırladıkları her anda "Savaşmak! Savaşmak! Savaşmak!" kelimelerini de dizmek zorunluluğunu duyuyorlardı. Çünkü bu Ayten yoldaşın en büyük idealiydi. Yaşam felsefesini bu tek kavramda bütünleştirmişti...

Bu can yoldaşımızı, Serhat pratiğine giderken, düşmanın ülkemizi sınırlarla bölmek için döşediği mayının patlaması sonucu sınırda şehit verdik.

O'na devrime olan sarsılmaz inancımızla, Parti Önderliği'ne olan sonsuz bağlılığımızla söz veriyoruz. Sözümüz onurumuzdur. Onurumuzu tüm devrim şehitlerimizden aldığımız muazzam güçle asla ve asla çiğnetmeyeceğiz.

Adı, soyadı: **Erdoğan TAYLAK**
Kod adı: **Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mısadariç (Arpalı) köyü-Pertek, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **18 Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Golazor**

VERDİĞİN SÖZ SÖZÜMÜZDÜR

Doğan yoldaş, Dersim'de yoksul bir alenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Bu yoksulluk nedeniyle ailesi ilkin Pertek'e, ardından Elazığ'a göç etti. Daha sonraları ise babası Libya'ya çalışmaya gitti. Dolayısıyla Doğan yoldaşın ailesi de düşmanın göç ettirme, parçalama ve asimilasyon politikasından nasibini almış oldu.

Doğan yoldaş, ailenin en büyük çocuğu olduğundan ekonomik sorunlarla erkenden tanıştı. Okul tatillerinde çalıştı. Yine bu tatillerde köyüne dönmesi, yaşamın zorluklarıyla tanışması O'nun kendi özünü korumasına yol açtı. Ortaokulu Pertek'te, liseyi ise Elazığ'da tamamladı. Kendi kişiliğini sömürgeci tahribata kapalı tuttu. İhtilalci özellikleriyle faşist kesimlerin saldırılarına boyun eğmedi. Yine okul idarelerinin sömürgeci uygulamaları karşısında sinmedi. Lisede okuduğu yıllarda gençlik arasında propaganda çalışmalarını yürüttü. Faşist kesimlere karşı şiddete başvurdu. Nitekim o çalıştığı sıralarda emekçi kesimlerin emeklerinin nasıl sömürüldüğüne, nasıl gerçekliklerinin inkar ediliğine tanık olmuştu. Yaşamı ve direnişçi kişiliğiyle bir yandan çevresini etkilerken, diğer yandan kendisini mücadeleye profesyonel düzeyde katılma konusunda netleştirdi.

18 Haziran 1991 tarihinde 5 ar-

kadaşıyla birlikte parti saflarına katıldı. Yaklaşık bir ay süren yolculukla Cudi üzeri Xan Kûrkê'ye ulaştı. Burada eğitim faaliyetlerine katıldı. Yaşamda fedakarlık, çalışkanlık ve yoldaşlarına karşı sıcakkanlılık göstererek çevresinin sevgi ve saygısını kazandı. Arkadaşları için moral kaynağı oldu. Hızla gelişme gösterdi. Kısa bir süre içinde manga komutanı görevini üstlendi. Yaşamındaki örnek davranışları hep yoldaşlarının dikkatini çekti. Taşıdığı ulusal öz, O'nun saflarda zorlanmadan adapte olmasını sağladı. Daha katılışının 20. gününde TC güçlerinin Güney Kürdistan'a girişine karşı geliştirilen Geliye Azadi direnişinde yer aldı. Yeni olmasına rağmen büyük cesaret ve fedakarlık gösterdi, yaralı yoldaşlarını kurtarma yönünde çaba harcadı. Bu direnişçi, savaşkan özellikleriyle kendisini ispatladı. Bunun üzerine alanda düzenlenen hareketli savaş birliklerinde görev üstlendi. Daha sonra kamptan ayrılan iki takımlık güç içinde yer aldı. Çıktığı pratikte var gücüyle yüklenmeye çalışarak güçlü savaşçı özelliklerine sahip olduğunu ispatladı. Pratikte daha fazla deneyim kazandı. Pratiğe açıldıktan kısa bir süre sonra planlanan Vargenima (Çobanpınar) eyleminde saldırı grubunda yer aldı. Eylemde grup komutanının kararsız davranması, panik yaratması sonucu saldırı gerçekleştirilemedi ve gruptan kopmalar oldu. Doğan yodaş da gruptan koptu. 3 gün boyunca düşman operasyonlarını atlatarak tekrar gruba yetişmeyi başardı.

Daha sonra gümrük pratiğinde de yer alan Doğan yoldaş, kış mevsiminde Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ne katılır. Daha sonra bahar düzenlemelerinde takım komutan yardımcılığını üstlenerek Serhat Eyaleti geniş yönetiminde yer aldı ve pratiğe yöneldi. Çekici üslubu, fedakarlığı, cesareti ve direngenliğiyle örnek bir pratiğin sahibi oldu. Yapıya doğru anlayışın egemen kılınmasında önemli düzeyde rol oynadı.

1993 yılının mücadele atılımına coşkuyla başladı. Bu süreçte birçok eylemde yer alarak, başarılı bir pratiğin sahibi oldu. Bu sürede takım komutanlığı görevini üstlendi. Bu görevini de başarılı bir şekilde sürdürdü. Emeğe bağlılığını, parti çizgisini koruma duyarlılığını artırarak devam ettirdi. Gittikçe büyüdü, yüceldi ve Seyit Rızaların, Alişerlerin direnişçiliklerini çağdaş anlamıyla sürdürdü.

İşte böyle bir anda, son görevini yapmak için Golazor karakol radarının mevzilerine yönelen ve düşmana öfkesini bir hançer gibi saplayan Doğan yoldaş, eylemini tamamladıktan sonra şehit düştü.

Verdiğin söz sözümüzdür. Silahının yerde kalmayacağını söylüyor ve dökülen kanının hesabını soracağımıza söz veriyoruz.

An
gökyüzünde
çoban yıldızının
şaha kalktığı andır
An doğanın senfonisinde
dolucan yüzlüler için
ölüm marşlarının
çalındığı andır
An
kara kara
bulutların kümelendiği
düşman üstüne
beddua okuduğu andır
An binlerce yıllık
köhnemişliğin
kurşununun
kavgaya sürüldüğü andır
An
binlerce yıllık namusu
temizlemek için
doğan bakışlıların
parmaklarını
tetiklere, pimlere
dokundurup
çektikleri andır

Düşmanın üzerine yürüdükçe yürüyordu

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Hasan köy, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Serhat-Katırköy**

Haki yoldaş, ortahalli, uzun süreden beri partiye sempati besleyen yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaklaşık 5 yıl okula gitti. Küçük yaştan itibaren araştırmalar yapıp, ülke ve halk gerçekliği hakkında bilgiler edinmeye çalışıyordu. Ailesinin yurtsever olmasından dolayı, bir gün partiye katılmanın hesaplarını yapıyordu. Devamlı gerilla ile ilişkiye girmek için her fırsatı kullanıyordu. Özellikle bayan yoldaşların gerilla saflarında oluşu Haki yoldaşı oldukça etkiliyordu. Kendisinin de silah alıp düşmana karşı savaşması gerektiğini düşünür. Ailesi tarafında O'nun da bu saflarda yer alması öne sürülünce, kararını kesin olarak verir. Haki yoldaş, bir grup arkadaşı ile birlikte 1991 Ağustos'unda partiye katılır. Xan Kûrkê kampına gönderilir. Orada bir devre eğitim görerek parti kişiliğine ulaşmak için elinden gelen çabayı gösterir. Alanda var olan pratik işlere atılganca yaklaşıp hemen yerine getirmeye çalışır. Kısa sürede kendisini kanıtlayınca, savaş pratiğine gönderilir. Haki yoldaş, küçük yaşta olmasına rağmen, yoldaşlarına örnek olacak bir kişiliğe sahipti. Alçakgönüllü, güleryüzlü ve temiz bir yoldaş olması, O'na saygınlık kazandırıyordu.

1991 atılımı, Kürdistan'ın her bölgesinde düşmana vurulan güçlü darbelerle yeni bir dönemi başlatmıştı. Gerillanın sürekli saldırıları düşmana geri adım attırıyor ve yeni katılımlarla gerilla gittikçe büyüyordu. İşte gelişmelerin yoğun bir şekilde yaşandığı böylesi bir dönemde, Kürdistan halkı, mücadelesine daha da sarılıyor, bunun için en değerli evlatlarını ve her şeyini feda ediyordu.

Kış aylarının bitmesiyle, Kürdistan dağları baharı müjdeliyor. Karların yerini doğadan adeta fışkıran filizler alıyor. Bu yeşil ve güzelliklerle dolu olan örtü bir muhteşemlik sergiliyordu. Haki yoldaş, ülkesinin bu güzelliklerine büyük sevgi besliyor ve aynı zamanda bu güzellikler düşman tarafından kirletildiği için onakarşı büyük bir kin ve nefretle doluyor. Düşman ile bir an önce hesaplaşma arzusu içinde, 1991'in Mayıs ayının başlarında Serhat alanına geçer. Ağrı dağının muhteşem güzelliğiyle gerillayı müjdeliyordu. Ağrı dağı kinle doludur artık. Düşmanın kirli çizmelerine artık tahammül edemiyor, tanık olduğu katliamların hesapsız kalmamasını istiyor. Artık Serhat'da Botanlaşmalı ve düşman parça parça sökülüp atılmalıydı. Bu görevlerin bilincinde olan Haki yoldaş, silahına daha sıkı sarılıyor ve sabırsızlanıyordu. Nihayet hazırlıklar tamamlandı ve eylem planı açıklandı.

Bu sevinçle büyük bir halay tutuldu. Saatlerce süren bu halayda yoldaşlar birbirlerine doyamıyor ve ayrılmak istemiyorlardı. Nihayet sabahın şafağıyla birlikte, düşmanın hiç beklemediği yerde Katırköy karakolu üzerine B-7 roketleri ve kalaşnikof mermileri yağıyordu. Haki yoldaşın içinde olduğu grup, düşmanın ilk mevzisini ele geçirdikten sonra diğer mevziler de teker teker ele geçiyordu. Düşman yıllardan beri işlediği suçların hesabını veriyordu. Düşmanın bir baskı, zulüm ve sömürge kurumu olan karakolu, roketatar darbeleri ile alev almış ve yerle bir edilmişti.

Tarihin bu hesaplaşma gününde Haki yoldaşı durdurmak mümkün değildi. Yüzündeki tebessüm ve elindeki silahıyla düşman üzerine yürüdükçe yürüyor, sonsuz kinini bir anda dökmek istiyordu. İşte böylesine sıcak bir kavga içinde aldığı hain bir mermi yarası ile toprağına uzanıyordu. Yüzündeki tebessüm hala devam ediyordu. Dört kahraman yoldaşı ile birlikte özgür Kürdistan şehitleri kervanına katılıyordu.

Haki yoldaş genç yaşıyla düşmana olan sonsuz kini, saldırı ruhu ve fedakarlığı ile tanınırdı. Onlar canları ve kanları ile Serhat'ta yeni bir dönem açtılar ve mücadelede ölümsüzleştiler.

O, ezilenlerin savaşçısıydı

Adı, soyadı: **Ayşe EMEK**
Kod adı: **Rahime**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, Mayıs 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1993, Gever**

Rahime yoldaş, ezilen, yurtsever köylü kökenli bir aileden geliyordu. O, bununla övünür ve onur duyardı. Ailesinin yurtseverliğine saygı duyardı. Annesinin ve kardeşlerinin mücadeleye yakınlığına saygı duyarken, babasının uzak oluşuna ise de her zaman karşı çıkar ve onun yurtseverleşmesi için sürekli tartışırdı. Bu tartışmalarında hiçbir zaman taviz vermez ve iknayı esas alırdı. Yurtsever bilinci ve savaşçı ruhuyla kendisini kanıtlamıştı. Haksızlığa tahammül etmez, doğruları söylemekten çekinmezdi. TC sömürgeciliğinin uyguladığı psikolojik savaştan Rahime yoldaş etkilenmişti, ama bu etkilenmeyi üstünden atmak, özgür kişiliği yakalamak için büyük bir çabaya girmişti. Fedakarlık ve alçakgönüllülüğü, yoldaşlarına ve halka olan bağlılığı kendisini yoldaşları tarafından sevilen biri yapmıştı. Partinin ölçülerine ulaşmada istek ve çabası büyüktü.

Saflara katılmadan önce tutuklamaları ve baskıları protesto amaçlı eylemlere katıldı. Katıldığı açlık grevlerinde kitleyi de kendisiyle birlikte coşturuyordu. Ailesinden bazı bireylerin tutuklanmasına karşın, hiçbir olumsuzluğa düşmeden kini ve öfkesi daha da artıyordu. Artık savaşın sıcaklığı O'nu tamamen dağlara çekiyordu. Fazla zaman geçmeden 9 arkadaşı ile birlikte yola çıktı. Zağroslar üzerinden Xan Kûrkê eğitim kamplarına ulaştı. Tek isteği bir an önce eğitimini tamamlayıp savaşa daha bilinçli katılmaktı. Birlikte katıldığı arkadaşlardan birisi Rahime yoldaşı şöyle anlatıyor: "Xan Kûrkê eğitim kampına geldiğimizde, gerilla arkadaşları gördüğümüz zaman hepimizi büyük bir coşku sarmıştı. Anlatılamaz bir biçimde coşmuştuk. Eğitimlerin etkisiyle Rahime yoldaşın savaşçı ruhu gün be gün artıyordu. Eğitim saatlerinde en çok askeri eğitimlere ilgi duyardı. Gelişmişliği her ne kadar yurtseverlik düzeyinde de olsa, özgürlüğü namlunun ucunda yatan ülke sevgisiyle bütünleşirdi. Silahına ve raxtına bağlılığını, onları oldukça hassas bir şekilde koruyup, sakınmasından anlamak mümkündü.

Rahime yoldaşın beklediği an geldiğinde büyük bir sevince boğulmuştu. Ne yapacağını bilmiyor, heyecanı yoldaşları tarafından fark ediliyordu. Artık kendisini savaşa hazır bir gerilla olarak görmeye başlamış ve güveni artmıştı. Yüksekova alanında çeteleri silahsızlandırma eylemlerine katıldı. Daha sonra da bir ajanın evine yapılan baskında saldırı grubunda yer aldı. Arkadaşlar Rahime yoldaşın girdiği eylemlerde çok coşkulu, azimli, inançlı, kararlı olduğunu ve grubunda uyumlu bir pratik sergilediğini sık sık dile getirirler. Bu eylemden sonra grup geri çekilirken Rahime yoldaş suya düşer. Arkadaşların yoğun aramalarına rağmen bulunamaz. Aradan 6 gün geçtikten sonra arkadaşlarının yanına çıkagelir. Arkadaşlarına ulaştığında tazikli akan suyun kendisini sürüklediğini ve kıyasıya mücadeleden sonra bir kayaya sarılarak boğulmaktan kurtulduğunu söylemişti.

Rahime yoldaş, yaşam ve savaşı anlamaya çalışmış ve bunda başarılı olmuştu. Ülkesinin ve halkının acılarına tanık olduğunda, dayatılan onursuz yaşama karşı Kürdistan'da onurun, özgürlüğün simgesi olan dağları tercih etmişti. Onun cesaretini, partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığını, yaşam için ölüme tereddütsüz gidişini, fedakarlığını, silaha olan tutkusunu örnek almak Rahime yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği ve yoldaşlık borcumuzdur. Şehit düşerken bile elinden düşürmediği silahını asla susturmayacağız.

O, kaynağa dönüşte yükselen bir ışıktır

Adı, soyadı: **Mehmet Sait ÖZTÜRK**
Kod adı: **Serhat, Ruhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-Tekman- Küllü köyü, 10 Nisan 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993**

Ruhat (M. Sait ÖZTÜRK) yoldaş, 1962 yılında Erzurum-Tekman'a bağlı Küllü köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Genelde Kürt ailelerinin geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılıkla ailesi geçimini sağlamaktadır. İlkokul mezunu olan Ruhat yoldaş, ailesinin dinin etkisinde olması nedeniyle bir yandan okula giderken, diğer yandan da köy camisinde Kur'an okumaya gider. Aile nüfusu kalabalık olduğundan geçim konusunda iş yapabilecek durumdaki herkes çalışmaktadır. O da çalışanlar arasındadır.

Küçük yaşlardan itibaren Kürt olduğu için ezilmesine rağmen bunun nedenlerini bulamaz. Gelişmelerin uzağında olduğundan, bunları izleyemez. 1982'de TC'ye askerliğe gider. Döndüğünde ailesinin yanında çalışmaya devam eder.

1987 yılında ekonomik sebeplerden dolayı Avrupa'ya, Fransa'ya gider. İlk gittiği Fransa-Marsilya'da bir süre sonra parti saflarına katılan bir arkadaşı sayesinde bir seminere gider. Burada ilk kez partili arkadaşlarla tanışır. Yıl 1988'dir. Daha sonra sık sık arkadaşlarla görüşür, ilişkilerini geliştirir. Yayınları takip eder, üzerine düşen yurtseverlik görevlerini yerine getirmenin çabası içerisine girer. 1989 yılında bir yandan çalışırken, diğer yandan da Marsilya'ya bağlı Marinan alanındaki faaliyetleri yürütür. 1990 yılında eyalet düzeyinde yapılan 15 günlük eğitime katılır. Eğitim sonrasında çalışmalara devam eder. 1991 yılında faaliyetler için Paris alanına gönderilir. Burada 20 günlük bir eğitime daha katılır. Eğitim sonrasında artık zamanını mücadele için, parti için çalışmaya ayırma kararını verir. Büyük bir coşku ile çalışmalara yüklenir. 1992 yılı başında merkezi eğitime alınır. Ardından faaliyet yürütmek amacıyla Almanya'da Hamburg bölgesine gider. Alandaki faaliyetlerde sorumluluk düzeyinde çalışmalar yürütür. TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü vahşi saldırıları, katliamları protesto etmek amacıyla yapılan eylemliliklerde yeri alır.

Ruhat yoldaş, 1993 yılı başında beklediği müjdeyi alır. Parti Önderliği sahasına gönderilecektir. Sevincini yoldaşlarıyla paylaşmakta, içi içine sığmamaktadır. Bu olanağın değerinin ağırlığıyla, beklentilerin de farkında olarak önderlik sahasına gider. "GAP Şehitleri Eğitim Devresi"ne katılır. Başarılı bir eğitimle, Parti Önderliği'nin geleceğin onurlu yaşam ve ona ulaşma yöntemlerini gösteren çözümlemeleriyle, şehitlere, halka ve insanlığa olan sorumluluklarının bilincine daha iyi varan Ruhat yoldaş, bu ruhla ülke pratiğine yönelir. Ancak bu yönelişte sınır boyundan geçiş sırasında, 8 Ağustos 1993 tarihinde düşmanla girdiği çatışmada kahramanca savaşarak ölümsüzleşir.

Yaratacağımız özgür Kürdistan şehitlerimizin eseri olacaktır. Ruhat yoldaş Avrupa'dan ülkeye dönüşün şaşmaz takipçisi olarak, şahadetiyle peşinden gelen, gelecek olan binlere, milyonlara rehber olmayı bildi. O, özgürlük savaşçılarımız, manevi komutanlarımız arasındaki yerini alarak, yolumuzu aydınlatmaktadır.

O, ebedi umuduydu gördüğü...

Yine bir bombardıman, yoğun tarama ve silah sesleri... Ama bunlar gerillaya yönelik değil bu sefer. Halka, masum-savunmasız insanlara yönelik. Kadına, çocuğa, yaşlıya yönelik...

Bir havan köyün yukarısına düştü. Ardından bir tane daha... Bir tane daha... Bir tane daha... Her yanı duman, alev, toz, bulut içinde çocuk sesleri, hıçkırıklar duyuyoruz. Bir yanımız bomba sesleri, bir yanımız kan-revan içinde paramparça olmuş insan cesetleri... Ve bir tablodur; ne ilk, ne de son. Dün de yaşanan, bugün de yaşanan, belki de yarın da yaşanacak olan acılı bir tablo.

Petrol gözlü bir Kürt çocuğu işte korkuyla duvar dibinde. Gözleri artık kan renginde. Yüzünde dumanın, isin karası, kiri. Tam yanağının orta yerinden çenesine doğru uzanan beyaz bir gözyaşı hattı. Dudaklarında kekremsi bir tad ve yine suratını ekşiterek sağına-soluna bakıyor. Belki de anasını arıyor onca kargaşanın içinde. Anası yaşıyor muydu, ya da küçük bebelerine ne bir şey olmuş muydu? Teker teker o minnacık beyninden sevdiği insanlar geçiyordu merakla..

Bir havan daha düştü o anda, evin damını parçalayarak içeri girdi. Çocuklar yatıyordu yan odada. Kadın yeni gelmişti ot toplamaktan. Fakirdi bu yöre insanı. Günün her saati çalışmakla geçerdi bir karın tokluğuna. Sırtında bir çocuk vardı. Koca bir örtüyle, rahat iş yapabilmek için sırtına bağlardı. Neyse ki çocuklar ayrılmıştı evden. Ve bir havan daha düştü o an. Kadın hızla kaçtı. Daha yeni yeni olayın sıcaklığını anlıyordu. Şu ana kadar çocuklarını düşünüyordu. Beyni, ruhu, gözleri, kulakları bir tek ona çalışıyordu. Şimdi ise barut kokusu, bomba sesleri... Yakılan evler ona da bir korku, bir ürküntü veriyordu. Sessiz sedasız bir yere ulaşmalıyım diye geçiriyordu içinden. Evin kapısından fırlayıp soluğu taşlı sokakta aldı. Ama serserice sağa-sola düşen havanlardan biri yanıbaşına düşmüştü. Önce toz-dumanın ve keskin kokunun içindeydi. Kendini içgüdüsel bir tarzda yere atmıştı. Öyle bekledi bir süre. Baktı canı acımıyor, bir yeri kanamıyor. O halde bir şeyim yok dedi ve ayağa kalkıp saklanacak bir yere ulaşmaya çalıştı.

"O da ne? Sırtım ıslandı, ter mi acaba? Evet evet, sıcak sıvı" diye düşündü. Elini kaldırdı ve aklına gelen şeyden korktu. Yavaşça elini sırtına götürdü ve elini ıslatan sıvıya baktı, kandı bu. Ve korktuğu olaydı şimdi başına gelen. İri iri açılan gözlerinden koca yaşlar damlıyordu. Ağlıyor mu, yoksa katıla katıla gülüyor muydu? Sırtındaki iki aylık bebesini yavaş yavaş indirdi. Oysa ne kadar severdi bebesini. 9 ay karnında, 2 ay da sırtında taşımıştı. Bebesi kan içindeydi. Artık düşen havanları, düşen tonlarca bombaları görmüyordu bile. Önüne koydu, yüreği acıyla yanıyordu. O anda hiç bir şey düşünemiyordu.

Ne ağlamak, ne gülmek, ne de çığlık çığlığa bağırmak. Ağıt da yakmak dindiremiyordu yüreğindeki acıyı, boğazını kilitleyen, gözlerini iri iri açtıran bu manzara karşısında. Canı, kanı minicik bebek sessizce duruyordu önünde. Elleriyle dokundu. Çaresizdi. Birçok havan parçası isabet etmişti. Ve oracıkta ölü vermişti.

Başını kokladı, gökyüzüne doğru baktı. Kirlenen, grileşen gökyüzünde bir şeyler mi arıyordu? Ve açtı kocaman, iri kemikli, nasırlı ellerini. Karmakarışık, ne olduğu anlaşılmayan sözlerle bedduasını okuyordu. Acısına sebep olanları yargılıyordu. Bir daha önüne baktı; emeğiydi, değeriydi, yaşamıydı paramparça olan yanıbaşında. Biliyordu, biliyordu gerçeği ama ne yapsındı şu an? Bin yıllar boyu onlar yaşamı yaratmıştı, ama birileri de hep darmadağın etmiş, isyana kalkmıştı. Gözleri önünde kurşuna dizmişlerdi, süngülerden geçirmişlerdi bebeleri. Derinden bir nefes çekerek sessizce etrafına bakındı durdu.

Derinden bir nefes çekerek, sessizce etrafına bakındı durdu. Büyük gövdesiyle ayağa kalkarak etrafa yayılan barut kokusu ve havaya savrulan toz duman içinde dağların doruklarındaki kızıllaşan güneşe bıraktı gözlerini; emeğiydi, değeriydi, yaşamıydı ve ebedi umuduydu geleceğin...

HALAYA GİDİYORUZ

Güne her zamankindan daha farklı ve canlı başladık. Günün anlamı hepimizce bilinmekte ve gizli bir sevinci barındırmaktaydı.

Bütün arkadaşlar ancak 11.00'e doğru uyanabilmiş, kaç gündür biriken yorgunluğu ve uykusuzluğu atabilmişlerdi. Her uyanan önce bir selam veriyor güne, bütün bu araziyi ve güzelliğini gözleriyle sevmeye, okşamaya başlıyor. Koca koca gövdeleriyle neredeyse göklere uzanan ceviz ağaçları, en çok da meşe ağaçları arada görünen kavak, elma, armut ağaçları. Ve hepsi sarmaş dolaş, dallar yapraklar birbirine geçmiş, güne toprağı öpmesini bile engelleyecek kadar sık. Bir köy yamacındayız. Kele'nin eteklerinde derin bir vadide konumlanmış, bu köyü ta yukarlardan izliyoruz. Köylüler koşturuyor, büyük bir beceri ve yetenekle günlük işlerini yapıyor. Bu tip manzaralar bizim açımızdan hayli değişik görünümler.

Her gözünü açan yoldaş önce etrafına şöyle bir göz gezdirip çayın hazır olup olmadığını kontrol ediyor. Bu Kürtlerin, hele de gerillanın çaya bağlılığı tutku düzeyindedir. Yorulduysan bir çay iç, yolculuğa mı çıkacaksın bir çay iç, mola mı veriyorsun bir çay iç, bir sohbet anında mısın demle koyu bir çay. Evet işte sevdalarımızdan, hatta tutkuya dönüşen sevdalarımızdan biridir çay.

Ve her yoldaşımız yine demli bir çayla başlıyor. Kısa süren kahvaltı mı öğle yemeği mi belirsiz olan bir atıştırma faslından sonra grup grup silah ve mermi-şarjör temizliğimiz başladı. Silahlar yağlandı, şarjörler, kurşunlar temizlendi. Her şey gıcır gıcır... En ufak bir tutukluk olmamalı, varsa böyle bir ihtimal aza düşürülmelidir. Silah temizlendikçe güzeldir, silah kullanıldıkça sevilir. Ve işte güzelleştirdik, onları bu geceden sonra daha fazla seveceğiz. Evet en fazla birkaç saat sonra hareket edeceğiz.

Ve işte hepimizin beklediği an geldi. Toplanıyoruz. Eylem öncesi toplantı bu. Planlama okunacak. Yaklaşık 20 gündür salt yürüyüşle dolu geçen hareket tarzımız, bu gün bir eylemle, en yoğun bir savaşla değişiklik kazanacak. Savaş bizi coşturuyor, hareketlendiriyor, yaşamı sevdiriyor. Savaşın adı bile dudağımızda sıcak-tatlı bir tebessümün belirmesine neden oluyor. Savaş, canlı bir tebessüm. Savaş, sen haklı olduğun oranda güzeldir; inisiyatif olması demek, savaşın yarısının kazanılması demektir. Şu anda biz haklıyız, güçlüyüz ve moralliyiz. O halde başarılı olacağız.

Saat 22.00 oldu. Hafif bir grilik çöktü. Uzaktan uzağa gözlerin seçiciliği yitirdiği anda biz de kendimizi vadiye bıraktık. Tüm yoldaşlar yürümüyor, adeta uçuyor. Daha önce aynı yolu bir saatte inmişken bugün saat tutuyorum, yarım saat sürüyor ancak.

Büyük bir sessizlik içinde hedefimize doğru ilerliyoruz. Basacağımız yer bir çete köyüdür. Yaklaşık 70-80 civarında silahlı çetenin 02.00'de nöbet mevzisi var. Mala Beyre aşiretine bağlı olan bu çetecilik alanımıza yönelik operasyonda düşmana öncülük yapmış ve askerleri nokta nokta gezdirmişti. Bunun hesabını sormalıydık ve işte sormaya da gidiyoruz.

Gece karanlık, aysız, yıldızlar da fazla parlak değil. Soluk karanlıkta gölgeleri biçiminde görünen yoldaşlar topluluğu yavaş yavaş ayrışıyor, gruplar halinde yerini alıp sağa-sola dağılıyor. Evet herkes kendi yerine gidiyor. Biz saldırı grubuyuz. Köye gideceğiz. Bir grubumuzsa Segirik-Sali yoluna pusu attı. Biri de Melisi ve Şıxan yoluna. Bir genel savunma grubu tepede kaldı. Kendi içinde ayrılan saldırı grubu da köyün aşağısına ve yukarısına doğru yürümeye başladı. Mevzilerimize yerleştik. Köyün öbür tarafına düşen saldırı grubunun ilk B-7'sinin sesini heyecanla bekliyoruz. Saniye dakikaları, dakikalar saatleri buluyor. Saate bakıyorum hem akrep, hem yelkovan yürümüyor sanki. Bekliyoruz... Ve işte büyük yankıyla kayalıklarda sesini bulan B-7'yi duyuyoruz. Kıyamete dönüyor bir anda her taraf. Hepimiz onun ardından önceden belirlenen mevzileri tarıyoruz. Çeteler ilk etapta kurşun sıkmaya bile fırsat bulamıyor. Sonuçta mevziler susuyor. Bizim taramalarımızın altında birkaç arkadaşımız eğile eğile mevziye ilerledi. Biz silahları susturur susturmaz onlar el bombalarını da atarak mevzilere girdiler. Her iki mevzi elimizdeydi. Oradan çete evlerine roket ve bomba atışı yapıldı.

Karanlık gece artık aydınlandı. Gecede kızıl kurşun alevlenerek uçuşuyor. B-7'ler kayaları gürletiyor. BKC'yle gürültü çeşitleniyor.

Uzun sürmedi. Çünkü korucu direnişi tamamen kırıldı. Mevzilerden "Biji Serok APO" sloganı duyuluyordu. Evet binlerce kurşunun sesi içinde bu sesi duyabiliyorduk. Onca sesin içinde beklediğimiz o ses kulaklarımızdaydı.

Bu halaydı, bir dilandı ve bunu biz başlattık, biz bitireceğiz. Samanlar ateşe verilmiş, alevler oynaşıyor rüzgarda ve gecenin karanlığını öldürüyor yükselen ateşler.

Biz "Agır" sesini de duyuyoruz. Artık geri çekiliyoruz.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Serhat şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Engin ADIGÜZEL**
Kod adı: **Derman**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Haziran 1993, Başkale (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Şahin YAĞCI**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Haziran 1993, Başkale (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Meliha FIRAT**
Kod adı: **Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-Hınıs, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1992, Erzurum-Tekman-Şexo köyü**

❒ Adı, soyadı: **Doğan ASLAN**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Varto, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1992, Erzurum-Tekman-Şexo köyü**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan ...**
Kod adı: **Memo**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1992, Erzurum-Tekman-Şexo köyü**

❒ Adı, soyadı: **Navdar SERHAT**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Alican köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ağustos 1993, Iğdır-Orta Alican köyü**

❒ Adı, soyadı: **Ömer YILMAZ**
Kod adı: **Rugeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan-Kuşüstü köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Ağustos 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Yüksel TAŞDELEN**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor-Başköy 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993,...**

❒ Adı, soyadı: **Yakup SATAN**
Kod adı: **Reşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1993,...**

❒ Adı, soyadı: **Yusuf Mahmudi EHDEM**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Yermuk-Mako-Güney Kürdistan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Haziran 1993, Kağızman**

❒ Adı, soyadı: **Mıskal KIZILTAŞ**
Kod adı: **Zozan**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Karaçomak köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Haziran 1993, Kağızman**

❒ Adı, soyadı: **Abdülkerim SADUN**
Kod adı: **Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Tilhesan-Cavada-K. Başur, 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Haziran 1993, Kağızman**

❒ Adı, soyadı: **Şeyhmus Hüseyin HANIM**
Kod adı: **Sevkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993,...**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Mehmet**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Mart 1993, Muş-Malazgirt-Hasuna köyü**

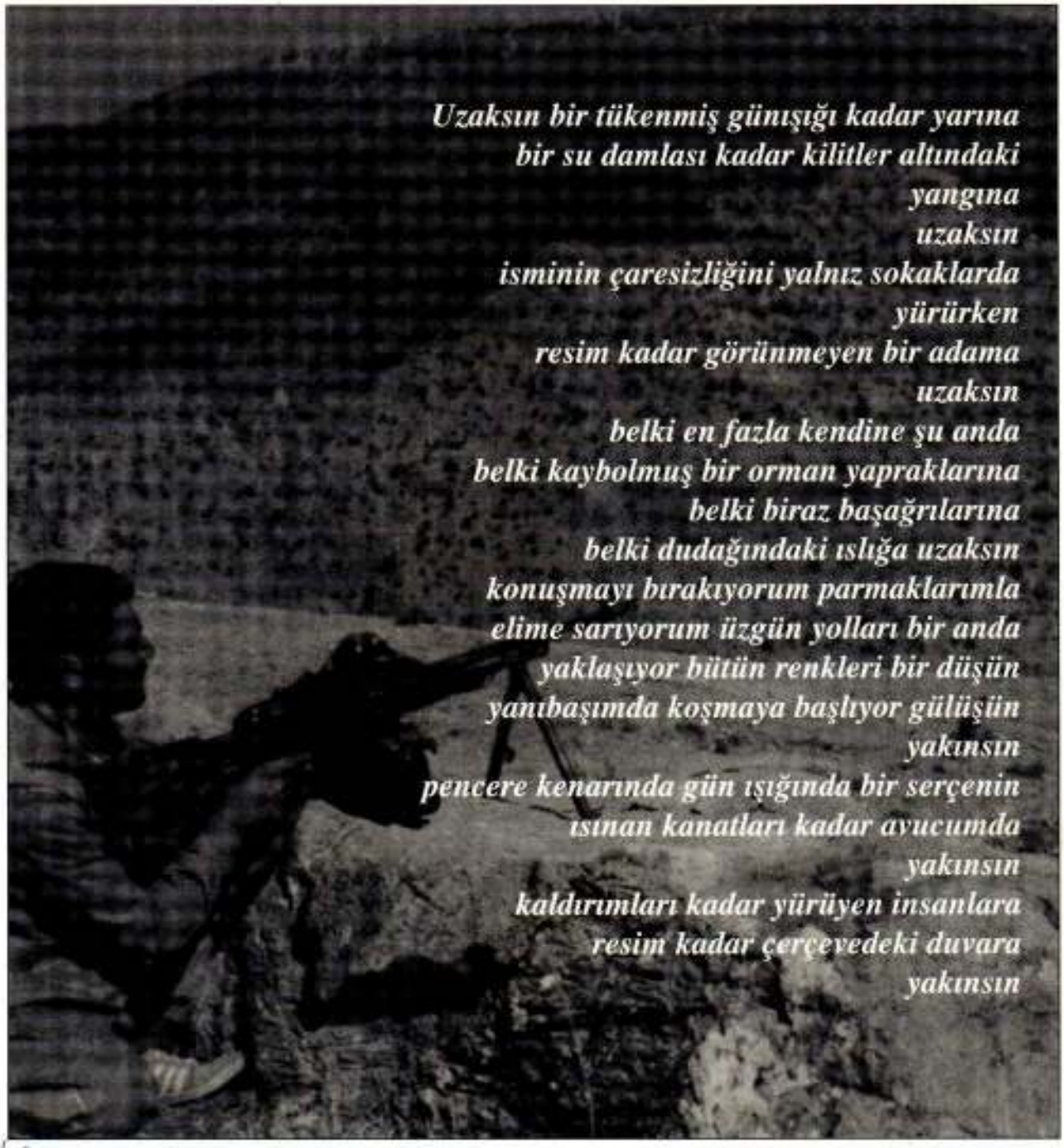
❒ Adı, soyadı: **Ömer GEGEZ**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Mart 1993, Ağrı dağı**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Eriş**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Mart 1993, Ağrı dağı**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dılşad**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **4 Mart 1993, Ağrı dağı**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin AKKUŞ**
Kod adı: **Rezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tekor-Bayırbağı köyü (Söğütlü), 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Yaseman yaylası**

❒ Adı, soyadı: **Doğan ASLAN**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Erzurum-Tekman**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Nuri ÖZBAY**
Kod adı: **Devran**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-Bestler köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1993, Küçük Ağrı**

❒ Adı, soyadı: **Niyazi YAŞAR**
Kod adı: **Eriş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1993, Küçük Ağrı (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Ayhan ÖZBAYKIZ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1993, Küçük Ağrı**

❒ Adı, soyadı: **Abdülcabbar ERTAŞ**
Kod adı: **Dilşad**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1993, Küçük Ağrı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Azize DOĞAN**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Mart 1993, Küçük Ağrı**

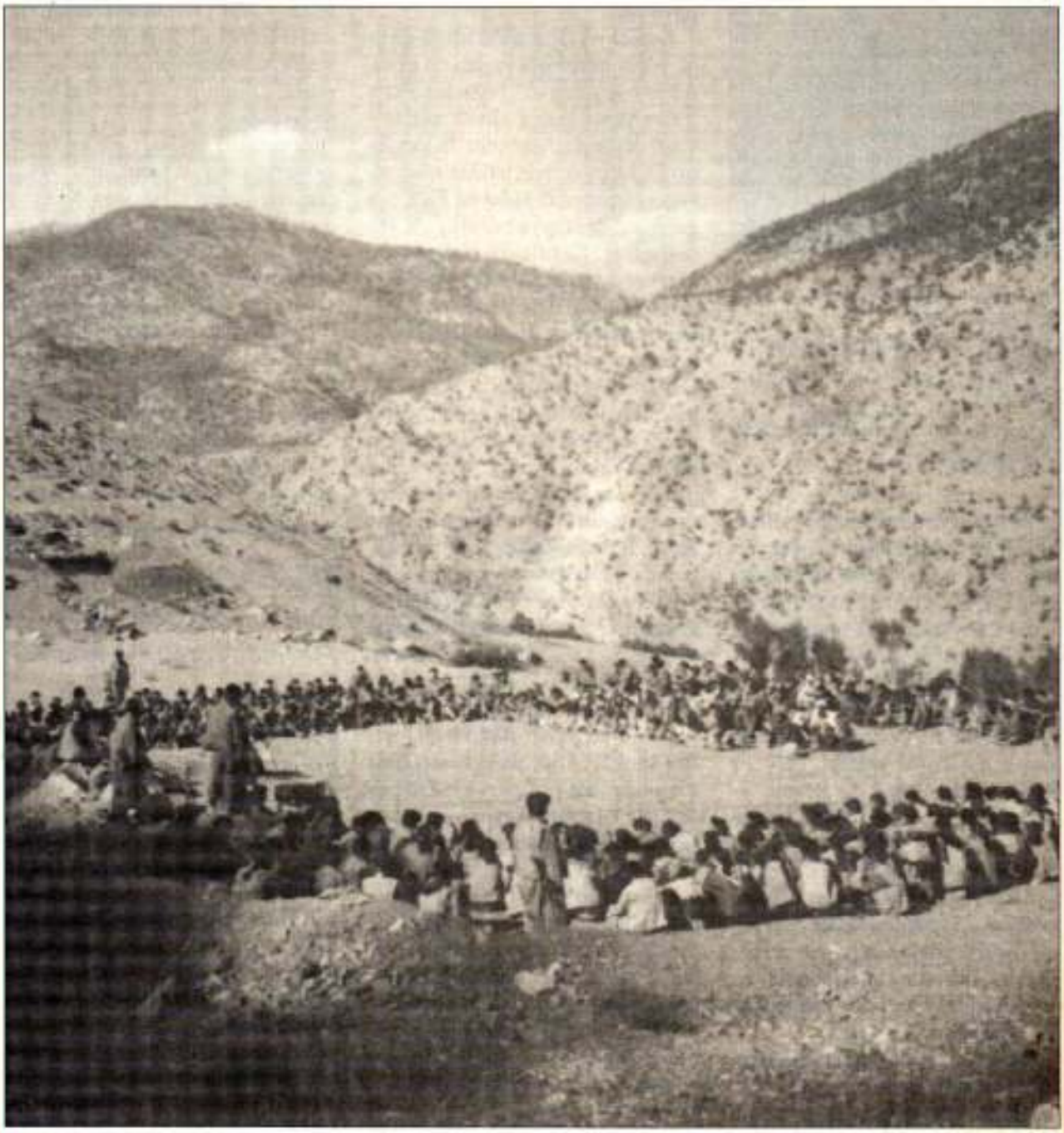
❒ Adı, soyadı: **Mustafa Yardımcı**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Xoşxaber köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tendürek (manga komutanı)**

Garzan Eyaleti

Rauf Güler 280
Selahattin Balta 281
Merakzemin Elçi 282
Ömer Ayalp 284
Künyeler 285

◆◆◆

KÜRDİSTAN'IN ZAPTEDİLMEMİŞ DAĞLARININ ASİ ÇOCUĞU

Adı, soyadı: **Rauf GÜLER**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ocak 1992, Tatvan-Norşin**

Yurtsever ve direnişçiliğiyle bilinen Alikan aşiretinden olan Kendal yoldaş, 1967 yılında Tatvan'da dünyaya geldi. Ailenin maddi sıkıntıları ve evin en büyük çocuğu olması nedeniyle ancak iki sene okula gidebildi.

Çünkü, Kürdistan'ın "koçer" çocuğu doğar doğmaz emek dünyasına adım atmaktadır. Çocukluk yıllarından itibaren yaylalarda, dağlarda çobanlık yapan Kendal yoldaş, az okumuş olmasına rağmen zeki, kavrama yeteneğiyle kendisini oldukça geliştirir ve özlü, olgun bir karakter edinir. Kendal yoldaşın yaşamı doğru yaşamın tutturulmasının, sömürgeci kültürün ve asimilasyonun odağı olan okullarda değil, bizzat hayatın zorluklarından, inceliklerinden ve acımasız gerçekliğinden geçtiğinin tanığı oluyor.

Kürdistan'ın muhteşem doğal güzelliklerinin birarada bulunduğu Garzan ve Botan yaylaları yoldaşımızın büyüdüğü yerlerdir. Buralar aynı zamanda tarihi direnişçiliğimizin de merkezi durumundadır. Botan'ın, Garzan'ın asi, direnişçi kültürü ve özgür, zaptedilmemiş dağlarında yeşeren kişilik hiç şüphesiz "düşmana, her şeyine inat" bir kişilik olacaktır. Kendal yoldaşı bu temelde anmak ve bilmek gerekiyor.

Kendal yoldaşın çocukluk ve gençlik yılları tamamıyla yaylalarda geçer. Ailenin de yurtsever oluşundan dolayı Botan yaylalarında zaman zaman - kendi deyişiyle, "Apocular"la karşılaşır. İlk karşılaşmayla birlikte sahip olduğu yurtseverlik bilincini PKK'nin yenilmez, çağdaş yurtseverliğiyle bütünleştirir. Gerillayla görüşmeler, **Mervan (Aydın ADSAY)** ve **Hayri (M. Salih ŞAHİN)** yoldaşların Garzan Eyaleti'ne müdahaleleriyle birlikte Garzan yaylalarında başlar. Giderek gerillanın kuryesi, milisi durumuna gelir. Hayri (M. Salih ŞAHİN) yoldaş ile ilişkisi 1991 Mayıs'ında başlayan Kendal yoldaş, Kasım ayına kadar partinin verdiği çeşitli görevleri sonsuz bir kararlılık ve coşkuyla yerine getirir. Bir süre Tatvan şehir çalışmalarında yoldaşlarına yardımcı olur. Yoldaşlarına olan güçlü bağlılığı ve düşmana bin yılların öfkesi olan derin hesaplaşma kararlılığı O'nu çoktandır özlemini duyduğu "gerilla safları"na yöneltir. Talebi yerine getirilir ve Kasım 1991'de Şirvan mıntıkasında saflara katılır. "Artık tarihi hesaplaşma zamanıdır" der ve bunun için kendisini güçlü kılacağı bir eğitim arzusuyla Akademi sahasına gitme talebinde bulunur. Ancak mevsimin elverişli olmayışından dolayı bu isteği parti tarafından bahara ertelenir. Kış sürecinde gördüğü askeri ve siyasi eğitimle oldukça güçlenir. Yapılan düzenleme ve planlamalarla Hayri yoldaşın sorumlu olduğu alana verilir. Daha önce de gerilla pratiğini gördüğünden, yaşama, yoldaşlarına uyumda hiçbir zorlukla karşılaşmaz. Kararlı ve coşkulu yapısıyla sanki yeni değil de yılların gerillasıymış gibi uyumlu, çalışkan, hareketli ve tecrübelidir. En büyük arzusu düşmana sık sık darbe üstüne darbe vurmaktır. Sürekli bunun sürekli hayallerini kurar ve partiye bu konuda görüş ve planlarını sunar. Ancak Garzan'ın çetin kışı, O' nun bu derin arzusunun yerine getirilmesine fırsat vermez. Mervan yoldaşın ani ve beklenmedik şahadeti olur. Bunun üzerine gerekli çalışmaları ve görevleri yerinde örgütlemek üzere Hayri yoldaş komutasındaki 5 yoldaş, zorlu kış koşullarına rağmen yola çıkar. Ancak henüz randevu yerine ulaşmadan bir çığın düşmesi sonucu Hayri, Kendal, Vacip, Reşit ve yurtsever köylü Rüstem yoldaşlar çığ altında kalarak şehitler kervanına katılırlar. Tarih 3 Ocak 1992. Bu yoldaşlarımızın şahadeti bize Kürdistan'da mücadelenin yalnız azgın sömürgeci düşmana karşı değil, acımasız, çetin doğa koşullarına karşı da verildiğinin bir göstergesidir. Anılarına Kürdistan'ı kirli ellerden kurtararak karşılık vereceğiz!

Kardeşim benim,
burada ölürsem eğer
sevindireceğim yurdumu,
üzülmeyin deme sakın,
çünkü ben ancak
böylece öldürmüş
olacağım
yeteneksizliği.
Öldürdüm yenilgiyi
bizi her gün kemiren
o yenilgiyi.
Doğacak halkımız
yeniden
yenilgiyi
yenerek...

İhanete karşı savaşımda öncü bir neferdi

Adı, soyadı: **Selahattin BALTA**
Kod adı: **Enver**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Cıvanıkan (Gökçebağ) köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Şubat 1993, Siirt**

Enver yoldaş 1970 yılında Siirt'in Cıvanıkan (Gökçebağ) köyünde dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu kendi köyünde okudu. Liseyi ise Siirt'te bitirdi.

Daha küçük yaştayken evlerine giden devrimcilerle birlikte ulusal düşünceyi de tanımaya başlayan Enver yoldaş, büyük bir ilgiyle tartışmaları izler, tam kavramasa da devrimci düşüncelere sempati duymaya başlar. Kürt halkının düşmanlarını, dostlarını çocuk yaşıyla da olsa seçmeye başlar.

Enver yoldaş liseyi bitirdikten sonra Urfa'da Mühendislik Fakültesi'ne kaydını yaptırır. Kürdistan'da yükselen özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin ateşi dört bir yanı sararken, devrimci düşüncelerin temeli kendisinde bulunan Enver yoldaş bu ateşten geri kalmaz. Bu mücadeleye sarılır, benimser. Okulunun 2. sınıfına kadar okuyan Enver yoldaş, ulusal bilincini geliştirdikçe, mücadeleyi tanıdıkça, sömürgeciliği daha iyi yargıladıkça bireysel kurtuluş peşinde koşmanın Kürdistan gerçekliğinde mümkün olmadığını, bir anlam ifade etmediğini görür. Her yurtseverim diyenin toplumsal kurtuluşu esas alması gerektiği düşüncesini benimser ve bu kurtuluşun öncüsü olan PKK'nin ve Başkan Apo'nun önderliğindeki mücadeleye aktif olarak katılmaya karar verir. Akrabası olduğu şehit **Necla ÇELİK (Cahide), Necim ÇELİK (Cuma)** ve Antalya'da polis tarafından katledilen doktor **İdris ÇELİK**'in O'na verdiği şehitlere karşı sorumluluğun ancak gerilla saflarında yerine getirilebileceği düşüncesiyle bu kararını uygular ve önce Yunanistan'a, ardından da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi sahasında yoğun bir eğitimin ardından 1991 yılında ülkeye giriş yapar.

Garzan Eyaleti'ndeki faaliyetlerde görev aldı. Önce Şirvan alanında şehit **Mizgin (Gurbet AYDIN)** yoldaşla çalışmalarda bulunur. Ardından Siirt alanına gider. Burada sorumlu düzeyde görev alır. Güçlü bir eylemci, iyi bir örgütleyicidir. Kendi bölgesi olduğundan, yöreyi adım adım bilmekte ve görevlerin üstüne gitmekteydi. Düşman Enver yoldaşın ailesine ne kadar baskı ve işkence yaptıysa da sonuç alamadı.

Garzan Eyalet Komutanı **Mervan (Aydın ADSAY)** yoldaşın Koçpınar köyünde komplo sonucu şehit olmasıyla, Enver yoldaş ihanetçiliğe layık olduğu cezayı vermekle görevlendirilir ve ihanetçiliğe hak ettiği cezayı verir.

Düşmanın yaptığı yoğun operasyonların birinde Enver yoldaş ve yanındaki 2 yoldaş büyük bir tehlike atlatırlar. Operasyon sırasında yakalanmamak için 3 yoldaş kör bir kuyuya girmişler, burada 3 gün boyunca fazla hareket edemeden kalmışlardı. Bu kadar süre kaldıklarından vücutları kurtlanmış, uzun bir tedavi sonunda iyileşmişlerdi. Mücadelede karşılaşılabilecek bu gibi zorluklara rağmen Enver yoldaş özgürlüğe gidiş yolunun engebeli, zorlu, acı olduğunu bildiğinden, düşmana olan kini daha da artmış, görevlere daha sıkı sarılmıştı.

13 Şubat 1993 tarihinde Siirt merkezde Enver yoldaşın, **Kasım TOKGÖZ (Cemal)**'ün ve halk milisi **Ekrem TIRPAN**'ın bulundukları 3 katlı binanın etrafı düşman güçlerince sarılır. İhanet yine sahnededir. İhbar sonucu bu operasyon gerçekleştirilir. Binanın çevresini saran sömürgeci tim ve polisler "teslim ol" çağrısı yaparlar. Ama 2 yoldaş teslim olmanın ihanet demek olduğunu bildiklerinden kabul etmez ve şehitlere layık bir şekilde düşmana karşı koymaya karar verirler. Yanlarında tabanca ve el bombaları vardır. Önce yanlarında bulunan milisi dışarı bırakırlar. Milisin 5 çocuğu vardır ve dışarı çıkmasını uygun bulurlar. Sömürgeciler silahsız olan Ekrem TIRPAN'ı daha sonra bina içerisinde kurşuna dizerek çatışmada öldürülmüş olarak yansıttılar.

Enver ve Cemal yoldaşlar önce üzerlerindeki dokümanları imha ettiler. Enver yoldaş bulundukları evdeki telefondan ailesini aradı, telefonda sadece "yakında görüşeceğiz" diyebildi. Anne ve babası ne demek istediğini anlamasa da kuşkulanırlar.

2 yoldaş binaya yaklaşmaya çalışan 1 özel tim elemanını öldürürler, 1'ini de yaralarlar. Düşman binaya yaklaşamayacağını anladığı için roketlerle saldırır. Mermileri tükenen 2 yoldaşın yapacakları tek şey olur; o da PKK militanlarına yaraşır bir ölüme "merhaba" demektir. Kalan en son bombayı da kendilerine ayırırlar. Aynı mücadeleyi, aynı yolu paylaşan 2 yoldaş, ölümde yaşam yaratırken de aynı bombayı paylaşırlar. Düşmanın eline sağ geçmemek için kendilerini imha ederek şehitler ordumuza katılırlar.

Enver yoldaş memleketi olan Siirt'in Cıvanıkan köyüne, Cemal yoldaş da Kurtalan'a götürülür. Düşmanın tüm engellemelerine karşın halk, bağırlarına bastıkları bu 2 can yoldaşı sonzuzluğa yolcu ederken yalnız bırakmadılar.

Özgürlüğü dağlara sevdalanarak yakaladı

Adı, soyadı: **Merakzemin ELÇİ**
Kod adı: **Rihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Altınova (Vartinis)-Muş, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1993, Mutki-Bitlis**

Bazı kişilikler, insanın çocukluk döneminde bile ruhlarında gelişir. Bu gelişen ruh daha sonra, insanın kişiliğinde yerini alır. **Merakzemin** yoldaş, Muş'un Vartinis (Altınova) köyünde toprak damlı, zengini fakirinden belli olmayan bir evde doğar.

Bazı insanlar, çocukluk dönemlerinde bile çok çabuk yöre dağlarında umut bulur. O dağlara sevdalanır, bu sevdayı içinde besler ve sürekli onlara güler. Bu dağlar, bir yıldız gibidir, ışın veriyor, etrafı aydınlatıyor. Merakzemin yoldaş bu ışınlarda büyüyor, O'na kişiliği ve özgürlüğü vaat ediyor. Biriki sene sonra da, Merakzemin yoldaş, köydeki kadınlarla pamuk toplamaya gider. Dağ heyecanını yaşamaya başlar. Akan küçücük nehirlerin sesini ve çağlayışını algılar. Bazen elini yüzünü o nehirlerde yıkar. O suyu içer, o havayı koklar, koşar, bağırır, etrafına bakar, havayı kucaklamaya başlar. Adeta Nemrut, Serhat ve Bitlis dağları O'na coşku verir. Birbirlerini severler, birbirlerine söz verirler, gülerler, kucaklaşırlar, büyük bir mutluluğu yaşarlar. Merakzemin yoldaş da bir Kürt ailesinin bütün özelliklerini taşıyordu. Yoksulluk içerisinde elinden dili, kültürü, kişiliği alınmış, işkenceye maruz kalmış, soykırıma uğramış biçimde daha tüm bunların bilincinde olmadan. Pırıldayan simsiyah gözleriyle, üzerine siyah bir önlük, yakasına beyaz bir yakalık takarak ilkokulun ana sınıfına başlar. O gece Merakzemin yoldaş sevinçten uyumaz. İlk günde O'na hemen Türklük dayatılır. "Ne mutlu Türküm diyene" söyletilir.

Dili telaffuz edemediği için bunu söylemez. Evde konuşulan dil başka, okulda konuşulan dil başka: Bocalamaya girer, düşünür. O'na anlatılır. O'na anlatıldıkça düşünür, düşündükçe anlatılır. Anlatılanlara güler. Gül-

dükçe, yüzünde kararlılık belirir. Bir kişilik gelişir. Geliştikçe kişiliği, yüzünü dağlara doğru çevirir. Dağlar O'nu çağırır. Adeta birbirlerine gülümserler.

Elbette onur çiğnetilmeyecek, fakat Merakzemin yoldaş daha küçük, dağlar ne kadar da O'na kucak açsalar, onlara koşup gidemeyecek. Belki

ma propagandalarına rağmen onları sevmeye başlar. Onlardan annesine bahseder. Ve artık bazı şeyleri öğrenmiş olur. Kız arkadaşlarıyla konuşur, tartışır. Gün geçtikçe mücadeleye, gerillaya katılımlar olur. Bu O'nun için büyük bir dönüm noktası olur. Belli bir zaman sonra da gerillalarla tanışır. Bu O'na büyük bir coşku ve-

Muş'un bu bölgesine geç gittikleri için belki kızmıştır. Yeniden bütün otları, taşları, ovaları, küçücük nehirleri tanır. Açılan çiçekleri sever, doğa kokusunu içine çeker. Merakzemin artık Rihan'dır.

Rihan yoldaş birkaç ay sonra mücadele arkadaşlarıyla köye gider. Köy çıkışında annesiyle karşılaşır ve annesi-

de ilerde sözünde duracaktır. Serhat dağı da, Nemrut dağı da, Bitlis dağları da sözlerinde durup bekleyecekler. Bunun yerine Merakzemin yoldaş etrafını gözlemler. Ailesinin, komşusunun, köylülerinin yüzlerine bakar. Onların yüzlerinde binlerce acı vardır, acılarını öğrenmeye çalışır. Öğrendikçe onlarla birlikte kendini tanımaya başlar.

Çevre köyleri basan askerleri görür. Köy meydanlarına toplanan, çocuk ve yaşlı insanları görür. Adeta yüzlerinde büyük ezikliğin izleri okunur. Fakat Merakzemin yoldaş daha küçücük, ne yapabilir ki, gücü bir şeye yetmez. Daha 13-14 yaşlarında, eve kapanır, okur, ev işlerini yapar, bazen televizyon seyreder. Televizyon "teröristler"den bahseder. Bu "teröristler" gittikçe Merakzemin yoldaşın dikkatini çeker. Tüm karala-

rir. Bu coşku, O'nu tanıdığı dağlara daha da sevdalandırır.

Merakzemin yoldaş aynı zamanda büyük bir ezikliği de yaşar. Nitekim Muş Ovası'nda daha bayan olarak gerillalara katılanlar olmamıştır. Büyük bir sabırla birkaç ay bazı köylerde çalışmalarda bulunur. Alanda belirli bir arkadaş ve yurtsever çevresi edinir. Arkadaşları tarafından sevilir. Merakzemin sürekli gülerdi, O bu köleliği kabul etmezdi. Halkına, kimin terörist, kimin yurtsever olduğunu anlatır. Bu coşkuyla, artık kendi yerinin dağlar olduğunu anlar. İlk sefer, bu kadar heyecanlanır, ilk sefer Muş Ovası'ndan bayan olarak gerillalara katılımı o sağlayacaktır.

Büyük adımlarla dağlara, oradaki gerillalara doğru koşar. Etrafına bakar, köyü uzaktan seyreder. Artık arkadaşlarıyla birliktedir, sadece onlara

ne büyük bir pişmanlık duyduğunu söyler. Annesi buna sevinir ve geri geleceğini umut eder. Oysa Rihan'ın pişmanlığı gerillaya daha erken katılmadığı içindir. Mücadeleye daha erken katılması gerektiğini anlatır. Ve oraları terk eder.

Rihan, vermiş olduğu sözü tutmuştur. Artık dağlarla bütünleşmiştir, birbirlerini terk etmeyeceklerdir. Şubat 1993'te Rihan yoldaş şehit düşer, büyük bir coşkuyla direniş içinde, düşmana korku vererek. Şehit düşerken, yoldaşlarına "Ne yazık ki" dermiş, "aranızdan erken ayrılıyorum, kendi ölümüme üzülmüyorum, halkıma daha fazla fedakarlık yapamayacağıma üzülüyorum."

Bu fedakarlık sözünü unutmayacağız. Sana söz veriyoruz; sözümüz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz. Bu söz zaferle bütünleşecektir!

Sözünü, ölümü yenerek yerine getirdi!

Adı, soyadı:...
Kod adı: **Deniz**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Bozova, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **22 Şubat 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Ağustos 1993, Şirvan**

Deniz yoldaş, 1974 yılında Urfa-Bozova'ya bağlı Çıkan (Kırağlı) köyünde, geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlayan yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde okuduktan sonra Halfeti'ye bağlı Yukarıgöklü'de orta ve liseyi okur.

Okuldaki derslerinde genelde başarılı olan Deniz yoldaş sömürgeciliğe karşı oldukça kin yüklüdür. Haksızlıklar karşısında sessiz değildir. Okul idaresince ceza almasına rağmen umursamaz bile. Küçük bir olay da olsa düşmana en ufak bir tavizin bile verilmemesi gerektiğine olan inancıyla yaptığı davranışından asla pişman değildir.

Deniz yoldaş okuduğu sırada ailesine de yardım etmektedir, geçimine katkıda bulunmaya çalışmaktadır. Gazeteci olmayı çok istemektedir. Gazeteci olarak ülkeyi baştan sona dolaşmak, halkı tanımak, yaşam hakkında bilgi edinmek en büyük tutkusudur. Lise sıralarında çevresinde hissedilen ulusal kurtuluş düşüncesini tanımaya başlayan yoldaşımızın dünyaya bakış açısı gittikçe büyümeye başlar. Devrimci-yurtsever düşünceler, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve devrimci ahlak O'nu bu yöne çeker. Ekim 1989'dan itibaren sempatizanlık düzeyini geliştirir, çeşitli boyutlarda görevler yürütür. Pullama, afişleme vb. çalışma, Fırat havzasındaki örgütleme faaliyetlerine de katılarak, Araban, Besni, Elbistan yörelerinde amatör düzeyde çalışmalara yardımcı olur. 22 şubat 1990 tarihinde de tamamen partiye katılır.

Gittiği Mahsum Korkmaz Akademisi'nde "15 Ağustos 7. Atılım Yılı Eğitim Devresi"ne katılarak, siyasi ve askeri yönlerden yetkinleşmek amacıyla yoğunlaşır. Parti Önderliği'nin çözümlemeleriyle ve aydınlatıcı, ön açıcı belirlemeleriyle Deniz yoldaş pekçok eksikliklerinin üzerine yürür. Eğitim sonunda partiye, Parti Önderliği'ne, tüm şehitlere bağlılık sözünü vererek, 1990 yılı sonunda ülke pratiğine, sıcak savaş alanlarına yönelir.

24 Ağustos 1993 tarihinde Şirvan'daki Mezra çete köyüne yönelik silahsızlandırma eyleminde Deniz yoldaş da vardır. Eylemde takımın yönetiminden sorumludur. Çetelerle çıkan çatışma sırasında Deniz yoldaş yaralanır. Ancak yaralı olmasına rağmen 2 ihanetçi çeteyi hak ettikleri şekilde cezaalandırıp silahlarını alır ve bu silahları arkadaşlarına teslim eder. Deniz yoldaş yarasının ağırlaştığını anladığında, yoldaşlarına yük olmamak için bombasıyla kendini şahadete ulaştırır.

O onurlu savaşımın onurlu bir savaşçısı oldu. Öncüye, önderliğe ve şehitlere verdiği sözü ölümü yenerek tereddütsüzce yerine getirdi. Deniz yoldaşın ve tüm şehitlerin yolu yolumuzdur!

Elimize sadece künyeleri ulaşan Garzan şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Murat TEPE**
Kod adı: **Lokman**
Doğum yeri ve tarihi: **Norşin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1993, Norsin-Çıra mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Erdal ÖZMELTAŞ**
Kod adı: **Adlan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1981**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1993, Norşin-Çıra mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Ali MUHAMMED**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1993, Norşin-Çıra mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Hülya ARASAN**
Kod adı: **Besta**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Savur, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1993, Norşin-Çıra mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Rıfat ŞAHİN**
Kod adı: **Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Savur, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi:**1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **31 Mayıs 1993, Bitlis-Kener dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet SALİH**
Kod adı: **CANDOST**
Doğum yeri ve tarihi: **Amudê, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Hamit ASLAN**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Recep TOPRAK**
Kod adı: **Rezzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **İhsan ÇERLİK**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Deniz ÇALGAN**
Kod adı: **Seyfettin**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman-Çelikhan, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Hamit ERTAŞ**
Kod adı: **Seyfi**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Bahri YILDIZ**
Kod adı: **Reşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Şemso ALİ**
Kod adı: **Hezil**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1969**
Mücadeleye k atılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Emine ...**
Kod adı: **Aysel**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Müzeyyen GÜLTEKİN**
Kod adı: **Berivan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Cihan DEMİR**
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Serpil TUNÇ**
Kod adı: **Rojda**
Doğum yeri ve tarihi: **Nazilli, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Adife ALKALKAN**
Kod adı: **Leyla**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Aynur ÇELİK**
Kod adı: **Helin**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Mayıs 1993, Bitlis-Çember dağı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **....**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Bacrit köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1993,Şirvan' ın Gölüce çete köyüne yönelik düzenlenen eylemde şehit oldu. (takım komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Kerem ÇELİK**
Kod adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1993,Şirvan gözlüce çete köyü baskınında şehit düştü (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Fedakar TURHAN**
Kod adı: **Vacip**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Nisan 1993, Tatvan-Güzeldere mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Hasan CEYHAN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Nisan 1993, Tatvan-Güzeldere mıntıkası (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Nedim KAPLAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan-Koti, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Nisan 1993, Tatvan-Güzeldere mıntıkası (cephe faaliyeti yürütmekteydi, manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Reşat GEVŞER**
Kod adı: **Cihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Patnos, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1993, Sason-Gürgenli kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Selahattin UYANIK**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1993, Sason-Gürgenli kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Ali ASLAN**
Kod adı: **Mücahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Sason-Aydınlık köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Mayıs 1993, Sason-Gürgenli köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Özlem TAŞ**
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993, Kozluk-Gomika köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Erdal MANGETAN**
Kod adı: **Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars-Çatak köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993, Kozluk-Gomika köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Siraç KAPAN**
Kod adı: **Serxwebun**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Simok köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993, Kozluk-Gomika köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **İdris KAYA**
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Arispaya köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993, Kozluk-Gomika köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Şakir TEKİN**
Kod adı: **Dılgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Mirşit köyü, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Haziran 1993, Kozluk-Gomika köyü kırsalı (savaşçı)**

❒ Adı, soyadı: **Nedim ERGİN**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1993, Sason-Kulp-Talori vadisi**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dilovan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Xeli**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **M. Ali ENGİN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **Sinan YAŞAR**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **Fahrettin ATAY**
Kod adı: **Renas**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **Metin BULUT**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **Mahmut ALİ**
Kod adı: **Rohat**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dilbırın**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Batman**

❒ Adı, soyadı: **Reşat GEVŞEK**
Kod adı: **Cihan**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı-Patnos, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **13 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1993, Sason-Kozluk kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Ali ARSLAN**
Kod adı: **Mücahit**
Doğum yeri ve tarihi: **Sason-Şexika (Aydınlık) köyü 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Eylûl 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1993, Sason-Kozluk kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Muhittin UYANIK**
Kod adı: **Mahsum**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Yeniköy-sarı göl mezrası 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993 başı**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mayıs 1993 Sason-Kozluk kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Zeyni GÜMÜŞ**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Nedim ENGİN**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **....**
Kod adı: **Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Nisan 1993, Batman-Hasankeyf**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan ORHAN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1993, Batman-Hasankyf**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Kasım 1992, Gercüş-Süfeyra köyü**

❒ Adı, soyadı: **Tahsin MERİÇ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ocak 1993, Bitlis**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Metin KULAKAN**
Kod adı: **Dılxweş**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Bavakaya 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Zeki SAPAN**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Görmez köyü 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Şehmus ÖZMEN**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❒ Adı, soyadı: **Taha DURMUŞ**

Kod adı: **Apê Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Karpuzlu köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993 Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Zınar FİLİZ**
Kod adı: **AliŞer**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Nazmi AKAR**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bismil, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Yılmaz KAZAKÇI**
Kod adı: **Dilbırın**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Ziya ZENGİN**
Kod adı: **Hebun**
Doğum yeri ve tarihi: **Antalya, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Ersin ASLAN**
Kod adı: **Rezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **İdris ÇETİNBAŞ**
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Danagözü köyü ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Mayıs 1993, Kulp-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **M. Tahis AS**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 1993, Kozluk-Sason kırsalı**

❐ Adı, soyadı: **Rauf GÜN**
Kod adı: **Garzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan-Uğur köyü, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1993 Sason-Kulp-Talori vadisi**

❐ Adı, soyadı: **Mehmet NİZAKOL**
Kod adı: **Şiar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Armutlu köyü, 1956**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri:..., **Sason**

❐ Adı, soyadı: **Hasan KARAKAŞ**
Kod adı: **Heval**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 1993, Kozluk-Bastırma köyü**

❐ Adı, soyadı: **Kutbettin CAN**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 1993, Kozluk-Bastırma köyü**

❐ Adı, soyadı: **Nusrettin DELİK**
Kod adı: **Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtulan, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 1993, Kozluk-Bastırma köyü**

❐ Adı, soyadı: **Tahir DAĞ**
Kod adı: **Garzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Mayıs 1993, Kozluk-Bastırma köyü**

❐ Adı, soyadı: **Resul AÇAR**
Kod adı: **Dilbırın**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman-Akanköy, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992 kışı**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Eylül 1992, Sason**

❐ Adı, soyadı: **Celal ALİ**
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani-G. Batı Kürdistan**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1992, Mutki**

❐ Adı, soyadı: **Celal EKİN**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp-Altınova köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1992, Mutki**

❐ Adı, soyadı: **Musa DAYAN**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Eylül 1992, Bitlis**

❐ Adı, soyadı: **Serdar Veysi KARANİ**
Kod adı: **Xeyri**
Doğum yeri ve tarihi: **Tarsus, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Bayken-Kalanıs dağı**

❐ Adı, soyadı: **Yusuf ABDULLAH**
Kod adı: **Xişman**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (G. Kürdistan), 1965**
Mücadeleye katılış tarihi:: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❐ Adı, soyadı: **Yusuf ABDULLAH**
Kod adı: **Xışman**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1965 (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❐ Adı, soyadı: **Medeni BOŞALAK**
Kod adı: **Lezgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❐ Adı, soyadı: **Çiğdem SERAÇ**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❐ Adı, soyadı: **Mustafa ÖNCEL**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Bayken-Kalanıs dağı (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **K. Başur, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs dağı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şevger**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1993, Baykan-Kalanıs**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Lokman**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1993, Tatvan-Giyayê Korez (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Abdulhamit ALİ**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Dılbesiye, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1993, Tatvan- Çiyayê Korez (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Ercan DENİZ**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1993, Tatvan-Çiyayê Korez**

❒ Adı, soyadı: **Fazıl EKSEN**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ağustos 1993, Mutki-Oxun arası (takım yönetiminde)**

❒ Adı, soyadı: **Hejar MERHAM**
Kod adı: **Gurgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1993, Batman-Dêrabiye (cephe yönetiminde)**

❒ Adı, soyadı: **Medeni GÜRGEN**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **1976 (uzun süre cezaevinde kalmış)**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1993, Batman-Dêrabiye (cephe yönetiminde)**

❒ Adı, soyadı: **Ömer AYALP**
Kod adı: **Deniz**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti-Çikan köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Kasım 1993, Mutki**

❒ Adı, soyadı: **Yaşar ZEYDANİ**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1993, Mutki-Meydan alanı (takım yönetiminde)**

❒ Adı, soyadı: **Hakim ARMAN**
Kod adı: **Medeni**
Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1993, Eski Hizan köyü**

❒ Adı, soyadı: **Sevdin MUTLU**
Kod adı: **Bişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1993, Eski Hizan köyü**

❒ Adı, soyadı: **İbrahim DOĞAN**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1993, Şirvan (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Sebahattin SAĞLAM**
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulanık, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Şıvan ÖMER**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Şirvan-Gurdika (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa GERGERSAN**
Kod adı: **Lecuk**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Şirvan-Gurdika**

❒ Adı, soyadı: **Mahmut SÖĞÜT**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Şirvan-Gurdika (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Şemsettin ACAT**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Şirvan-Gurdika (manga komutan yardımcısı)**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Şah FİDAN**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1993, Şirvan-Gurdika (manga komutanı)**

❒ Adı, soyadı: **Lezgin YILMAZ**
Kod adı: **Nazmi**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Kasım 1993, Mutki**

❒ Adı, soyadı: **Nihat VURAN**
Kod adı: **Brüsk**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Eylûl 1993, Şirvan-Gerzoabol dağı**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa BOZKURT**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Eylûl 1993, Şirvan-Gerzebol dağı**

❒ Adı, soyadı: **Vedat IŞIK**
Kod adı: **Vedat**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadeşt tarihi ve yeri: **14 Eylûl 1993, Şirvan- Gerzebol dağı**

❒ Adı, soyadı: **Erdal ARSLAN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **24 Ağustos 1993, Kozluk**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet KARAYEL**
Kod adı: **Eşref**
Doğum yeri ve tarihi: **Hilal, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Salih MUHAMMET**
Kod adı: **Ceger**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Muhammet İbrahim**
Kod adı: **Deyindar**
Doğum yeri ve tarihi: **Muhabata-Afrin, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Sabiha EKİNCE**
Kod adı: **Medya**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin-1980**
Mücadele katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Fatma KAYA**
Kod adı: **Şilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Salkımbağlar-Eruh, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Nadir ELMA**
Kod adı: **Nalin**
Doğum tarihi ve yeri: **Arbete köyü-Nusaybin, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Niha AK**
Kod adı: **Evin**
Doğum yeri ve tarihi: **Suriye, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Halime AKMAN**
Kod adı: **Çiçek**
Doğum yeri ve tarihi: **Deşte dare-İdil, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Faik ÖZALP**
Kod adı: **Nesin**
Doğum yeri ve tarihi: **Yenipınar köyü-Batman, 1974**
Mücadele katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **23.7.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Barzan TAPO**
Kod adı: **Rojger**
Doğum yeri ve tarihi: **Erkent, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman ALO**
Kod adı: **Şemdin**
Doğum yeri ve tarihi: **Azaz-1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1.8.1993 Baykan**

❒ Adı, soyadı: **Cemal Mustafa REŞO**
Kod adı: **Dilaver**
Doğum yeri ve tarihi: **Reco-Afrin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24.8.1993, Kozluk**

❒ Adı, soyadı: **Fatma ARSLAN**
Kod adı: **Beritan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **14.9.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet Sıtar BEYKÖYLÜ**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **1.1.1993, Tekman**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **H. Bayram AKYILDIRIM**
Kod adı: **Reber**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1.2.1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993 Şirvan**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet KATANALP**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 2.7.1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993,...**

❒ Adı, soyadı: **Abdülaziz ÇETİN**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Bilgili köyü-Eruh**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.7.1993, Şirvan**

Devrimci Gap Eyaleti

Cuma Karaçalı 292
Mustafa Gezgör 296
Faysal Öcalan 303
Zeynep Rüstem 306
Turgay Şenbayram 307
İsmet Erkan 308
Yıldırım Bilgin 309
Şeyho Özkan 310
Celal Özalp 311
Adnan Kaya 317
Ferhat Uzun 320
Şenay Tüzer 324
Çetin Sonkurt 326
Enver Sarıgül 328
Hikmet Hurma 329
Aliye Akıl 330
Necla Adanır 334
Remzi Çakar 337
Künyeler 339

YILMAYAN BİR İRADE VE YORULMAYAN BİR KOMUTANDI

Adı, soyadı: **Cuma KARAÇALI**
Kod adı: **Ali Çiçek**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek-Martik köyü, 1963**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1992, Siverek**

Partiye daha ilk dönemlerde katılıp günümüze kadar kavgasını çeşitli zorlukları aşarak sürdüren kararlı insanların şahadetleri bize oldukça zengin bir miras bırakmıştır. Onların yaşamlarında ve mücadele pratiklerinde imkanların nasıl adım adım yaratıldığını rahatlıkla bulabiliriz. Kendi özgüçlerine dayanarak bütün olumsuzlukları nasıl aştılar, nasıl katı bir tarzda inkar edilen Kürt kimliğini savundular? Onlar devrimciliğe ilk adımlarını attıklarında hiçbir özel yeteneğe sahip değillerdi. Devrimciliği bir meslek olarak benimsemişlerdi ama profesyonelliği bilmiyorlardı. Genel çerçeveyle belirlenen düşüncelerle sağlam bir yürüyüş gerçekleştirilebilir miydi? Bunu da başardılar ve her şeyi yaşayarak öğrendiler. Kuşkusuz başka devrimlerin pratiklerini de inceliyorlardı. Onlardan kapsamlı sonuçlar da çıkarılıyordu. Fakat Kürdistan devriminin kendine özgü yönleri diğer ülkelerin devrimlerinden çok farklıydı. Çıkarılan sonuçları kalıpçı tarzda uygulamak, devrimi, direkt tasfiyeye götürmekten başka bir sonuca yol açmayacaktı Kürdistan gibi bir ülkede. İşte bu noktada yaratıcılık denilen olay tüm yönleriyle kendisini dayatıyordu.

Kürdistan halkının özünde bulunan yaratıcılık, bu insanların şahsında yeniden boyveriyordu. Kürdistan nasıl tarihin ilk dönemlerinde yokluğun eşiğinde diriltilebildiyse, bin yıllar boyu süren sömürgecilik altında yok olmaya yüz tutan Kürdistan bu insanların yüreğinde, beyninde yeniden yaşama dönüyordu. Zorlukları bol, düşmanları bol bir ortamda yürümek sadece cesaretle de olmuyordu. Her döneme koşullarına uygun politika ve bu politikanın pratiğe uygulanması gibi bir yaşam mücadelesi vardı.

Onlar sağlam bir inanca sahiptiler ve fedakarlıkta da sınır tanımıyorlardı. Öyle yeterli düzeyde talimat ve perspektif alma imkanları da yoktu. İnançlarıyla karar kıldıkları yolda yürümede yüreklerinde en ufak bir tereddüt taşımıyorlardı.

Sömürgecilik, bütün acımasızlığıyla Kürdistan halkının ufkunu karartıp, tarih sahnesinden silmeye çalışırken, bu gidişatı tersine çevirmek isteyen bir avuç insanın yaşadığı gerçeklik destanlar yaratacak güçtedir. Her birinin yaşamı bile başlı başına romansı bir özelliğe sahiptir. Tümüyle devrime adanmış bir yaşam, en ufak bir kişisel çıkar gözetmeme erdemliliğini göstererek modern tarihin gelişimine yol açtılar.

Böyle bir sürecin ilk yıllarında etkilenen ve kendisini tümüyle devrime adayanlardan birisi de Cuma KARAÇALI (Ali Çiçek) yoldaştı.

Cuma yoldaş, 1963 yılında Urfa'nın Siverek ilçesinin Martik köyünde yoksul

bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi çok yoksul olduğundan mevsimlik işçi olarak Çukurova'ya gidiyordu. Çukurova'nın acımasız, kan emici çarkında çocukluğunu gerçek anlamda yaşayamadı. Binbir güçlükle pamuk tarlalarında sürdürülen çalışma ortamında, çok küçük yaşlarda emeğinin gücüyle ayakta kalmayı öğrendi. Kürt kimliğinin unutturulmaya yüz tuttuğu bu yıllarda O, kendi içinde bu kimliksizliğin çelişkisini yaşadı. Güçten düşürülen, en tortu işlerde çalıştırılan, "Kıro", "Dağlı Kürt", "Kuyruklu" vb. sözlerle alay konusu yapılan, insan yerine dahi konulmayan bir halka ait olduğunu yüreğinde duyduğundan kendisini hiçbir zaman bir Türk gibi görmedi ve buna özenti de duymadı. Sömürge insanının yaşadığı eziklik, boynu büküklük psikolojisiyle düşüncesinde geliştirdiği bir tepkisi de vardı. Türk sömürgeci eğitim kurumları tüm hızıyla Kürt çocuklarını Türkleştirmeye uğraşırlarken, Kürtlük adına olan her şeye imhacı tarzda saldırıyorlardı. Bu saldırılar diğerleri ile bütünlük arzettiğinden akıl almaz bir düzeye çıkmıştı. Korku, sindirilmişlik insanların yüreklerine kadar işlemişti. Cuma yoldaşın, özgeçmiş raporunda yazdığı şu sözler bu gerçekliği tüm çıplaklığıyla ortaya koymaya yetiyor:

"Çocuk yaşlarda aile olarak Çukurova'ya göç ettik. İşçilik yaparak yaşamımızı sürdürüyorduk. Ancak bölgenin insanları, çocukları bana çok yabancıydı. Yaşıtlarımla oyun oynarken, bana 'Kürt' diyorlardı. Kürtlüğün ne olduğunu bilmediğim için eve geldiğimde babama soruyordum. Ancak babam bana cevap vermekte zorlanıyordu. Kimi zaman da 'biz Kürt müyüz' diye sorduğumda, babamdan dayak yiyordum. Yaşıtlarımın bana 'Kürt' demelerinin anlamını bilmediğim için bende doğal olarak bunu öğrenme merakı gelişti. Ama Siverek'e gittiğimiz zamanlar hiçbir yaşıtım bana 'sen Kürtsün' demiyordu. Bu durum bende bir çelişkiye neden oluyordu. Ancak bilinçli bir çelişkiden ziyade biraz da tutku düzeyindeydi. Fakat evimizde ise Zazaca konuşmamız ailemizin diğerlerinden farklı olduğunu kendiliğinden ortaya çıkarıyordu."

Ailesinin çok yoksul olmasından dolayı okula gidemedi. Bulundukları köyde okul yoktu. Ailesi de O'nu ilçede okumaya gönderememişti. Ailesinin en büyük beklentisi, O'nun bir meslek sahibi olup, bütçeye katkıda bulunmasıydı. Daha on yaşına gelmeden pamuk tarlalarında gündoğumundan günbatımına kadar çalışıyordu. Bir yandan da böyle ölümüne çalışmakla insanca yaşama kavuşamayacağını yavaş yavaş anlamaya başlıyordu. Anlamakla da kalmamış, bunun yoğun çelişkisini yaşama sürecine girmişti. Okumayazması yoktu, ama çevresinde gelişen olaylara karşı da ilgisiz kalmıyordu. Sanayi alanı olan Çukurova'da gündeme gelen işçi eylemlilikleri, öğrenci gençliğin faaliyetleri her geçen gün daha fazla ilgisini çekiyordu.

1977-78 yılları genelde olduğu gibi Çukurova'da da yoğun tartışmaların yapıldığı yıllardı. Kürdistan Devrimcileri'nin mücadelesi buralara kadar yansımış ve "yok oldu, unutuldu" denilen Kürt-Kürdistan sorunu yeniden tartışmanın gündemine oturmuştu. Özellikle Siverek'te Bucak aşiretine karşı verilen silahlı mücadele Apoculukla birlikte ele alınıp tartışılıyordu. Hemen hemen bütün çevreler Kürdistan Devrimcileri'ni "silahlı çete", "bir grup anarşist", "milliyetçi" olarak tanımlayarak, kitlelerde yoğun bir kafa karışıklığına yol açıyorlardı. Sömürgeci güçler dahi o dönemde parti faaliyetimize karşı bu kadar ağır dil kullanmıyorlardı. Ama bütün bunlara rağmen Kürt gençliğinin en çok ilgisini çeken de bu silahlı mücadele oluyordu. Apoculuk deyimi her yerde konuşuluyordu. Sosyal-şoven örgütlerin çoğu ideolojik saldırıyı da aşarak, silahlı saldırılarda bulunuyorlardı. Apoculuk, sömürgeci zihniyeti taşıyan herkese, her şeye karşı bir savaş ve alternatif çözüm sloganı olmuştu.

Cuma yoldaş, ilgisini daha çok Apoculuk üzerinde yoğunlaştırdı. Diğer örgütlerin yaptığı tartışmalar O'nun ilgisini çekmiyordu. Bu gelişmelerden nasıl etkilendiği ve devrimci olmaya nasıl karar verdiğini özgeçmiş raporunda şöyle ifade ediyordu: "1977 yılında bölgede ulusal sorun konusunda ve devrimcilerin toplumu yoksulluktan kurtaracağı yönünde çalışmalar oluyordu. Bizim de durumumuz yoksul olduğu için çocuk yaşta ilgimi çekiyordu. Özellikle kahvehanelerde yapılan tartış-

malara bir izleyici olarak katılıyordum. Türkiye'de bir devrimden söz ediliyordu. Ancak Kürt ve Kürdistan sorunu konusunda ise pek bir şey söylenmiyordu. Bu tartışmaları devamlı izliyordum. 1977 yılı sonlarıydı ki, Kürdistan Devrimcileri'ni (Apocuları) halk içinde ve özellikle de metropollerde Türkiye devrimci-demokratik kesimi içinde duydum. Küçük yaşlarda arkadaşlarla tanışmak istememe rağmen bir türlü onları görme olanağını bulamadım. 1978 yılında partiyi **Şahin KILAVUZ** yoldaş aracılığıyla tanıma olanağını buldum. Şahin arkadaşı bir mahallenin kahvehanesinde Türk sol hareketleriyle yaptığı tartışmada gördüm. Bana bir gün boyunca geniş açıklamalarda bulundu. Kürt ve Kürdistan düşüncelerini az da olsa ilk defa bu arkadaştan dinledim. Bu, benim partiye katılmam için bir dönüşüm oldu. Gerçek kurtuluşun ancak devrime katılmakla mümkün olacağını az da olsa öğrenme fırsatını buldum. Bu süreçten sonra Siverek mücadelesi içinde yerimi aldım. Siverek mücadelesinde bir eylemci olarak faaliyet yürütüyordum."

Öze dönüşü böyle kesin çizgilerle gerçekleştirmişti. Kurtuluşun nerede olduğunu kısa sürede anlayarak, bunun fiili kavgasına atılmak o günün koşullarında öyle sıradan bir olay değildi. Tek bir çevre bile bu mücadeleye olumlu gözle bakmıyor ve umut verici bir söz söylemiyordu. Kürdistan halkı da kendisi adına yapılan tartışmaların doğruluğuna inanmak istiyordu. Bundan dolayı bu dönemin sorumlulukları oldukça ağır ve yakıcıydı. Sorumluluk üstlenenler sadece kendi inançlarına dayanarak yürüyorlardı. Cuma yoldaş, halkının yaşadığı acılara çok yakından tanık olduğundan intikam hırsı da o denli bileniyordu. Biraz yurtseverlik duygusunu içinde taşıyanlar için bu dönemde fazla bir şey söylemeye de gerek kalmıyordu. Zaten bu yolda yürümeye "ben de varım" demekle birlikte, yığınla sorunla uğraşmak, hemen kendiliğinden kişinin karşısına dikiliyordu. Mücadeleye katılmaya karar verir vermez Çukurova'yı terk edip Kürdistan'a dönen Cuma yoldaş, sömürgeciliğe ve feodal Bucak çeteciliğine karşı savaşmanın sabırsızlığıyla doluydu. Kısa sürede kendisini geliştirerek bölgenin askeri sorumluluğuna yükseldiğinde sadece savaşmıyordu, aynı zamanda da savaştırıyordu. Kürdistan gerçekliğini var gücüyle dosta ve düşmana kabul ettirmeye çalışıyordu.

12 Eylül faşist darbesi olduğunda Cuma yoldaş, yine savaşına ara vermeden devam eder. Partinin Ortadoğu sahasına geri çekilmesi devam ettiği dönemde O, diğer yoldaşlarının önce gitmesini tercih eder. Sırası gelene kadar da silahını elinden bırakmaz. 12 Eylül darbesi kitlelerde doğal olarak bir moral bozukluğuna yol açar. Ama Cuma yoldaş, bu dönemin geçici olduğunun bilincindedir.

1981 yılına kadar kendisini ve yoldaşlarını korumayı başarır. Ancak bu yılın ortalarında sömürgeci güçler yerini tespit eder ve tutsak alırlar. Polis sorgusunda istenilen düzeyde tavır koymada yetersiz kalır. Partinin silahlı savaşçısı olduğunu savunur. Sorgu olayı o güne kadar hiç karşılaşmadığı bir olaydı. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için yola çıkanlar düşman karşısında ağır bedeller ödeyerek direnmenin ve bunun hayati önemini öğrendiler. Polis sorgusundan sonra savcılık karşısında da Cuma yoldaş, bu davanın bir savaşçısı olduğunu inkar etmez. Siyasi savunmayla da bu tavrını güçlendirir.

Diyarbakır zindanına gönderildiğinde koyu bir vahşetle karşılaşır. O da genel teslimiyet koşullarını yaşadı. Düşman Kürdistan adına savaşmanın faturasını ağır ödettirmek istiyordu. İnsanlarda en küçük bir direnme odağı bırakmamak için var gücüyle yükleniyordu. Teslimiyet koşulları direnmenin zorunluluğunu daha

çok dayatıyordu. Bunun arayışları aralıksız sürerken Mazlum DOĞAN yoldaş, yeniden yaşama dönmenin yolunu, kendisini feda ederek açar. Ardından büyük bir cesaretle Dörtler tarih sahnesinde yerlerini alırlar. 14 Temmuz büyük ölüm orucunun kahramanları; **Hayri, Kemal, Akif** ve **Ali**'yle tarihin kaçınılmaz akışı Kürdistan halkının lehine çevrilir.

Cuma yoldaş, 14 Temmuz Ölüm Orucu sonrasında meydana gelen bütün direnişlere aralıksız bir şekilde katılım gösterdi ve hiç taviz vermeden eylemleri sonuna kadar götürdü. Diyarbakır'da uzun süre devam ettirilen tünel çalışmalarına yoğun bir coşkuyla katıldı. Mustafa GEZGÖR'le birlikte bazen gün boyu tünel kazdı. Bütün çabası bir an önce dışarı çıkıp partiye ulaşmaktı. Ama tünel ortaya çıktığında o kadar çok zoruna gitmişti ki, gözlerinden akan yaşları gizlemeye bile gerek duymamıştı. Tünel sonrasında düşman bir grup tutsağı Eskişehir zindanına sürgün ettiğinde, O da bu grup içindeydi. 1988 yılının ortalarında Eskişehir zindanına götürüldü. Bu dönemde 1 Ağustos Genelgesi'ne karşı Eskişehir'de yapılan açlık grevlerinin tümüne katıldı. Dev-Yol ve Kurtuluş örgütlerinin kazdığı iki tünel de ortaya çıkınca, bu sefer PKK'li tutsaklar açısından yeni bir süreç başlamış oluyordu. Düşman tüneli bahane ederek, Aydın zindanına kadar sürecek olan kanlı sürgünü başlattı. Bu sürgünde **Mehmet YALÇINKAYA H. Hüsnü EROĞLU** yoldaşlar, 2 Ağustos 1989 günü şahadete ulaştılar.

Cuma yoldaş, 45 gün süren açlık grevini sonuna kadar götürdü. Yaratılan direniş değerlerine ödün vermez tavırlarıyla katkılarda bulundu.

Cuma yoldaş, arkadaşlarının kendisine taktığı isimle Deza Cumo, partinin direniş hattına uyum sağlayarak zindan yaşamını anlamlı kılar. 1991 yılında düşman O'nu serbest bırakmak zorunda kalır. Zindan sürecinde mahkemelerde siyasi savunmalar da yapar. Kendini kurtarma telaşına kapılmaz. İhanete, teslimiyete kendisini kapalı tutar.

Serbest bırakıldığında bireysel özlemlere kapılmaz. Silahına yeniden kavuşmak için parti ile ilişki kurar. En büyük özlemi Akademi'ye ve Parti Önderliği'ne kavuşmaktır. Partinin kendisine sunduğu olanaklara dört elle sarılır ve Parti Önderliği'nin istemi üzerine Akademi'ye ulaşır. Burada da Ali Çiçek kod ismiyle tam on yıl sonra gerçek özgürlüğü yakalar.

Akademi yaşamında parti ile arasında oluşan boşluğu doldurmak için askeri ve siyasi derslere kendisini tam anlamıyla verir. 10 yılda partinin aldığı mesafeyi anlamaya çalışır. Akademi'den yeterli düzeyde eğitim aldığına inandığı bir zamanda, silahlı mücadeleyi yürütmek için yeniden Siverek alanına gitmek ister. Bu bölgeye gitmek isteyişinin nedenlerini 2 Mayıs 1992 tarihinde Akademi yönetimine yazdığı raporunda şöyle özetliyordu:

"Neden GAP Eyaleti ve gerilla faaliyetlerini tercih ettiğim sorulursa; GAP Eyaleti'nin sosyal, ekonomik, siyasal durumunu asgari düzeyde de olsa tanıdığımı söyleyebilirim. Tercihimi bu eyalet için kullanırken, partinin gerek örgütsel yapısının ve gerekse de cephe-ordu çalışmasının istenilen düzeyde sağlanamadığının bilinciyle, güçlü bir yönelim temelinde çizgi devrimciliğini dayatmakla ve buna güç getirmekle sonuç alınabileceği kesindir. Bireysel hazırlıklarımı da buna göre şekillendirdiğimi söyleyebilirim. Ne var ki, isteğim bu olurken, partinin göndereceği her faaliyet alanına da hazır ve başarmaya mecbur olduğumu söyleyebilirim."

Cuma yoldaşın, bu gerekçeleri Parti Önderliği tarafından da yeterli görülür. GAP Eyaleti'nde komuta düzeyinde görev yapmak üzere Akademi'den ülkeye giriş yapar. Ülke pratiği fazla uzun sürmez. İhanet gelir. Cuma yoldaşı görev alanında bulur ve Siverek ilçesinin Haliliye Mahallesi'nde sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada Fidan isimli yoldaşla birlikte 10 Aralık 1992 tarihinde şahadete ulaşır. Aramızdan ayrılır, ama ölümsüzleşerek kalplerimizin derinliklerine gömülür.

MUSTAFA GEZGÖR

isyan dolu bir yürek ve soluksuz bir yürüyüştür

Adı, soyadı: **Mustafa GEZGÖR**
Kod adı: **Zaman**
Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, 1957**
Mücadeleye katılış tarihi: **1976**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Aralık 1992, Suruç**

"Kendim için asıl kararı Parti Önderliği ve partiye bırakıyorum. Ama tercih ille de bana bırakılırsa Botan ve GAP eyaletlerimizden birinde silahlı mücadeleye katılmak istiyorum. Bunlar da olmazsa silahlı mücadele verebileceğim herhangi bir alana gidebilirim..."

Bu sözleri **Mustafa GEZGÖR** yoldaş 27.02.1992 tarihli Akademi yönetimine verdiği bir raporunda yazmıştı. İnsanın kendi iradesini tümden partinin iradesine tabi kılması erdemli bir davranıştır. Hiçbir kişisel çıkar gözetmeden yaşamı olduğu gibi ulusal kurtuluş mücadelesinin emrine sunmak, özgürlük mücadelesinin ne kadar sağlam temeller üzerinde yükseltildiğini de göstermektedir.

Mustafa GEZGÖR, uzun erimli bir mücadele, her anı direnme ruhu, düşmana karşı beslediği kin, öfke ve nefretle, yoldaşlarına karşı beslediği aşırı bağlılıkla dolu geçen bir yaşamdır. Araştırmacı-yazar, şair, tiyatro senarist ve oyunculuğu, ajitatör, örgütçü, yeri geldiğinde bir savaşçı, yeri geldiğinde de bir komutan; işte böylesine çok yönlü bir kişiliği anlatmak, ifade edebilmek oldukça güçtür. Dahası anlatmak kendi başına yeterli olmuyor, anlamak ve bilince çıkarmak gerekiyor.

Kürdistan devrimini sonuç alma aşamasına getiren, böylesine güçlü şahadetlerdir. Şahadetlerin güçlü olması Kürt halkının savaşımdaki kararlılık ve cesaret düzeyini de gösterir. Eğer halkı için yaşamını ortaya koyan bir savaşçı "kendim için asıl kararı Parti Önderliği'ne ve partiye bırakıyorum" diyorsa, burada devrimin sarsılmaz irade ve inanç birliğini, bütünlüğünü görmek çok önemli bir sonuç çıkarmaktır. İşte Mustafa GEZGÖR yoldaş bu yönde ölçü alınması gereken bir konumdadır. Partinin grup aşamasından günümüze kadar soluksuz sürdürdüğü mücadele pratiğinin hangi zorlukları yaşayarak bu aşamaya geldiğinin de derin izlerini bu kişilikte bulmak mümkündür. Sıfırdan başlanarak yaratılan olanaklar, ölümüne sürdürülen kimlik kavgası fedakarlıkta sınır tanımayan şehitlerimizin emekleriyle şekillenmiştir. İmhadan, katliamdan, soykırımdan ve katı inkarcılıktan başka bir imkan tanımayan düşmana karşı bu kişiliklerin gerçekleştirdikleri direnişler tarihimizin karanlık yollarını aydınlatmıştır. Düş

man, devrime biçim veren emekleri, kişilikleri hedef haline getirerek devrimi onlar şahsında boğmak ve yok etmek istemiştir. Düşman bütün olanaklarını seferber ederek çok yönlü, çok kapsamlı bir saldırı içinde olmuştur. Böyle bir ortamdan mücadeleyi geriye çektirmeden bugünlere ulaştıran şehitlerimizin yaşamları bugün bizleri ayakta tutan güçlü dayanakları oluşturmaktadır.

Mustafa GEZGÖR yoldaş halkçı yapısıyla, direngenliğiyle birçok değerin yaratılmasında yoğun bir emeğin sahibidir. Canını, ruhunu mücadeleye katmış, onu düşünmüş, onu yaşamıştır.

Mustafa GEZGÖR yoldaş, Urfa'nın Viranşehir ilçesinin yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1957 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Viranşehir'de bitirdi. Aile bütçesine katkıda bulunmak için küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Marangoz çıraklığı, gazozculuk, kebapçılık yaptı. Ortaokul ve lise yıllarında ise yüzme havuzunda cankurtaran, inşaat işçiliği, yağlı boyacılık, hamallık gibi işlerde çalıştı. Emeğine dayanarak yaşamını sürdürdü. Başkalarına bağımlı yaşamayı asla benimsemedi. Daha çocukluğunda sömürü sistemine büyük bir öfke duymaya başlamıştı.

Liseye başladığında devrimci düşüncelerle tanıştı. Bu tanışmasını özgeçmiş raporunda şöyle dile getiriyordu: " Devrimciliğe, düzene çok bilinçsizce duyduğum kin ve hareketli yapım yöneltti. Daha sonra kendiliğindenci bir tarzda lisede 'Kurdara Azadiciler' adıyla anılıyorduk. Örgütlülük yoktu. Bu süreçte Ankara'da okuyan üniversitelilerden Başkan APO'nun ismini duyuyorduk. Hareket Kürdistan'a taşırıldığında Başkan APO Suruç'a gelip bizi örgütledi." Partinin grup aşamasında ilk temasa böyle geçtikten sonra Kemal PİR'in geliştirdiği mücadelenin etkisiyle ilişkilerini daha da pekiştirdi. 1975 yılı sonlarından itibaren profesyonel faaliyetlere katıldı.

O'nun yaşamında her şey çok hızlı gelişirdi. Duraganlıktan nefret ederdi. Kendi yapısında bulunan asi kavgacılığıyla devrimci mücadele arasında tam bir bütünlük kuruyordu. Çocukluğundan bu yana arayış içinde olduğu özlemi devrimcilikte gerçekliğe kavuşmuştu. Bundan dolayı bir daha bırakmamacasına sosyalizm davasına sarıldı ve kesintisiz bir yürüyüşü liseye gittiği ilk günlerde Kürdistan Devrimcileri saflarında başlattı. Halkçı, örgütçü ve toparlayıcı özellikleriyle çevresine oldukça güven veriyordu. O dönemde Kürdistan devriminin en çok ihtiyaç duyduğu da bu özelliklerdi. Çünkü Kürdistan halkı Türk sömürgeciliği tarafından en küçük sosyal, siyasal ve kültürel birimlerine kadar dağıtılmış, birlik ve bütünlüğü parçalanmıştı. Kürdistan devrim mücadelesi de ancak bu parçalanmayı bütünleştirmeyi amaç edindiği oranda gelişme gösterebilirdi. Mücadelenin ilk kadroları süreç içinde böyle bir özelliği yakalama yönünde bilinçli ya da kendiliğinden de olsa yoğun bir çaba içinde oldular. Kürdistan'da başka türlü devrim adına hareket etmenin olanağı da yoktu. Sömürgecilik, sosyal-şovenizm, reformizm, faşistler, hemen hemen her kesim Kürdistan devriminin bir hayalcilikten, anarşizmden başka bir şey olmadığını söyleyerek Kürdistan Devrimcileri'ne karşı tavır alıyor ve silahlı saldırılarda bulunuyorlardı. Böylesi bir ortamda Kürt, Kürdistan isimlerini anmak, tartışmak, savunmak ölümü göze almakla eşdeğerdi. Gözükara bir pratik sergilemek de mücadeleyi yaşatamazdı. Akıllı, sabırlı ve planlı bir pratikle bu sorunlar aşılabilirdi. Ajan-muhbir ağından adım atmak kolay değildi. Partinin gelişimi bunlara karşı alacağı tavıra bağlıydı. Kürdistan Devrimcileri, ulusal kurtuluş mücadelesini başlatan kadro ve sempatizanlar dişe diş bir savaşımla bir gelişmeyi yaratabildiler. Mustafa GEZGÖR yoldaş lisede okuduğu sıralarda özellikle faşistlere, ajan-muhbir ağına, sosyal-şoven ve reformist kesimlere karşı geliştirilen mücadelede yerini aldı.

Aktif bir mücadele içinde olduğundan dolayı kısa sürede bu kesimlerin boy hedefi haline geldi. Mücadelesini engellemek için okul yönetimleri O'nu başka liseye sürgün etti. Gittiği yerlerde mücade-

lesini sürdürdüğü için Siverek, Suruç liselerine sürgün edildi. En son tekrar Viranşehir Lisesi'ne döndüğünde belli bir bilince ve mücadele pratiğine sahip olmuştu. Aktif görevler üstlenerek grubun alanda örgütlendirilmesinde üzerine düşeni yapmaya çalıştı. Özellikle de öğrenci gençlik atılgan ve cesur ruhlu bu savaşçıyı doğal bir önder olarak kabul etmişti. Ne zaman boykot, yürüyüş yapılsa büyük bir coşkuyla en ön saflara geçerdi. Bütün saldırıların ve tehlikelerin önce kendisine gelmesini isterdi. Halkı ve yoldaşlarını korumayı temel alırdı.

Atılgan, fedakar, cesur yapısının yanısıra öfkeli ve sinirli yönleri de vardı. Özellikle de iç ihanetten, dedikodudan, arkadan hançerlenmekten nefret ederdi. O yüzden bütün yazılarında ve sohbetlerinde sık sık "ihanet", "kalleşlik", "soysuzluk", "kara saplı hançer" sözlerini kullanırdı. Daha mücadeleye ilk atıldığı yıllarda bile kafasında şekillenen düşünceleri hiç saklamaz, muhataplarına mutlaka aktarırdı. Eleştirici yönünü sürekli güçlendirmeyi bir prensip olarak benimserdi. Kendisini gözden geçirmeyi de ihmal etmezdi. Yanılgılı olduğu konularda özeleştiri verme büyüklüğünü her zaman gösterirdi. İhanet temelinde yapılan saldırılara karşı duyduğu öfkenin düzeyini ortaya koymak oldukça zordur. "Düşman düşman olduğu için saldırıyor, öldürüyor, katlediyor" diyordu, "Ama ihanete, ayak kaydırmaya, kalleşliğe asla meydan vermemek gerekir." Bütün söylemlerinin ağırlıklı yönünü mertlik, fedakarlık ve alçakgönüllülük konuları oluştururdu. Bunları çok sık işlemesinin bir nedeni de hem bu tür olaylarla sık sık karşılaşmasından, hem de Kürdistan halkının düşman tarafından düşürülmüşlüğünün düzeyinden dolayıydı. Düşürmekte, soysuzlaştırmakta sınır tanımayan düşmana ve başka çevrelere karşı içinde en ufak bir acıma hissi taşımazdı. Çalışmak ve üretken olmak O'nda bir yaşam biçimi olmuştu. Bu yaşamı adeta düşmana inat geliştiriyordu. Sanki düşmandan halkımızın üretkenliğinin kısırlaştırılmasının intikamını alırcasına bu pratiği kararlıca uyguluyordu.

Devrimci mücadeleye profesyonel olarak katılması ailesiyle aralarında birtakım problemlerin doğmasını da beraberinde getirdi. Ailenin ondan beklentisi okuyup bir memur olması ve bütçeye katkıda bulunmasıydı. Oysa O'nun gerçekleştirmek istediği sadece kendi bireysel yaşamını bir düzene koymak değildi. Kürdistan'ın mevcut koşullarında bireysel yaşamın anlamsızlığını çok iyi gördüğünden toplumsal yaşamın özgürleştirilmesini temel almıştı. Ailesinin düşünce yapısını değiştirme yönünde bazı çabaları olduysa da yüklendiği görevler sonuç almasına imkan tanımadı. Çünkü bütün faaliyetler kadro yetersizliğinden dolayı birkaç kişinin omuzlarına biniyordu. Çevre alanlara da el atıldığından birinin ailesini devrimcileştirme çabası tamamen olanaksızlaşıyordu. Hele ailelerin Kürdistan sorununa bir öcü gibi baktıkları bir ortamda, ailenin devrimcileştirilmesine yönelmek yığınla engelleri beraberinde getiriyordu. Toplumda o kadar çok problem vardı ki, bunların hepsine mevcut kadro yapısıyla çözüm getirmek mümkün değildi. Düşmanın her geçen gün dozunu artırarak sürdürdüğü saldırıları da bunlara eklenince çekilen zorlukların düzeyi daha iyi anlaşılır. Kürdistan devrimciliğinin delilik, çılgınlık, anarşistlik olarak görüldüğü, alaycı yaklaşıldığı bir ortamda davanın kararlı savunuculuğunu yapmak, bunun inancını yüreğinde taşımak akılalmaz bir irade sağlamlığını gerekli kılıyordu. Gezgör yoldaş bu konuda en ufak bir ikircilik göstermedi. Yüreğini sürekli kızgın lavlarıyla kaynayan bir yanardağ gibi korudu.

Viranşehir'de Kürdistan Devrimcileri'nin örgütlenmesini yürütürken bu tür zorlukları aşmasını da bildi. Günün 24 saati durup dinlenmeden çalıştı. Örgütleyebildiği kadar örgütledi, düşmanı vurabildiği kadar vurdu. İdeolojik-politik düzeyi tam olarak yakalayamamış olsa da yürüttüğü faaliyetlerde komple devrimciliğin özelliklerini taşıyordu. Hele feodal çetelere karşı beslediği öfke O'nu ateş gibi bir eylemci, ajitatör, propagandacı ve örgütçü yapmıştı. Yüreği sönmüş bir yanardağın yeniden kabarmasına dönüşmüştü. Süleymanlar çetesine karşı halkımızın tarihsel intikam hırsıyla savaştı. Çetelerin halkımız üzerindeki baskılarının kırılmasında yoğun bir çabanın içinde oldu. Kürdistan Devrimcileri'nin Viranşehir'de gelişmesinde, halkın sempatisini kazanmasında ortaya konulan emeklerde Gezgör yoldaşın belirleyici payı vardır. Düşmanın her türlü engelleme çabalarına rağmen mücadele bu alanda da gelişti ve halk kitlelerini sardı. Ajan-muhbir ağına ölümcül darbeler vuruldu, faşist-

lerin örgütlenmesi dağıtıldı. Fiili olarak gerçekleştirilen eylemlerin çoğunda yerini aldı, bizzat planlayıp uyguladı. Bunlara ek olarak partiye maddi gelir sağlamak için de çeşitli işlerde çalıştı. Parti henüz halktan destek alamıyordu. O yüzden partinin çeşitli ihtiyaçlarının karşılanması için de faaliyet yürüten kadroların çeşitli işlerde çalışmaları, maddi gelir sağlamaları ister istemez kendisini dayatıyordu. Yani bu dönemin devrimciliğinde fedakarlıkta sınır yoktu. Her şey yoktan varedilmek zorundaydı. Bunlar da ancak çalışmak ve bir yandan da savaşmakla mümkündü. Bir yerden başka bir yere bir kuryenin gönderilmesi bile başlı başına bir sorundu. Onun yol parasının ve ihtiyaçlarının karşılanması için bazen inşaatlarda üç-dört gün çalışıp para toplamak gerekiyordu. Düşman kuşatması altında bütünüyle kendi olanaklarına ve gücüne dayanarak bu mücadele yürütülüyordu. Kürdistan Devrimcileri'nin bütün alanlarda mücadeleyi geliştirmeleri böyle yoğun emeklerin harcanmasıyla mümkün olmuştur. Halk, partimizin ilk çekirdek grubunu harcadığı emekleriyle tanımış, saygı duymuş ve onu kabullenmiştir. O güne değin Kürdistan halkının hiç tanık olmadığı bir gelişmeydi bütün bunlar. Şaşkınlık, inanmada güçlük çekmekle birlikte sağlam bir saygı ve bağlılık duygusu da gelişmişti. Çünkü Kürdistan Devrimcileri halkı küçümsemiyor, hor bakmıyor, onu suçlayıcı yaklaşımlarda bulunmuyordu. Halka saygı gösterme, halkı anlama, toplumsal sorunların derinliklerine inerek neden ve sonuçları araştırıp ortaya koyma temel yaklaşım olarak benimsendiğinden halkın saflara akması da öyle uzun bir süreyi kapsamadı.

Mustafa GEZGÖR yoldaş, yürüttüğü faaliyetlerden dolayı düşman güçleri tarafından çeşitli zamanlarda tutuklanarak zindana gönderildi. Urfa'nın bazı ilçelerinde, Mardin, Kızıltepe, Derik alanlarında Kürdistan Devrimcileri'nin örgütlenme çalışmalarına aktif olarak katıldı. 1978 yılında Hilvan'da feodal işbirlikçi Süleymanlar aşiretine karşı yürütülen mücadelede gereken yerini alarak bu çetelere ağır darbeler vurdu.

30 Temmuz 1979 tarihinde, Celal Bucak'a karşı gerçekleştirilen Kırbaşı eyleminde Salih KANDAL yoldaş şehit düştü, Gezgör yoldaş ise yaralandı. Yine 1979 yılında katıldığı bir düğünde kaza sonucu yaralandı. Tedavi görmek için gizli kaldığı evde daha iyileşmeden yapılan bir ihbar sonucu yakalandı. En çok nefret ettiği ihbarcılık, ajanlık O'nu gelip böyle amansız yakalamıştı. Yakalandığında canından çok sevdiği silahı da yanındaydı. Kendisinden ziyade silahının düşmanın eline geçmesine üzüldü. "O silah, mücadele yürüten bir savaşçının elinde olsaydı düşmana daha çok darbeler vururdu" diyordu. O dönemde bir silah temin etmek büyük bir olaydı. Emeklerinden ve düşüncelerinden başka hiçbir şeyi olmayan insanlar bir halkın özgürlük ve bağımsızlık kavgasını başlatmışlardı ve ellerinde kendilerini savunmaya yetecek kadar araçları da yoktu. Kaybedilen bir insanın, bir silahın veya herhangi bir aracın yerini doldurmak da öyle kolay değildi. Gezgör bunların yaratılmasında emek sahibi olduğundan, bunların acısını çok yakından ve derinden yaşadığından bir silahın düşmanın eline geçmesine kendisinden daha çok üzülüyordu.

Ortada ders çıkarılması gereken deneyim ve direniş mirası da yoktu. Polis karşısında nasıl tavır takınılacak? Bunlar teorik olarak kitaplardan okunmuş ve ezberlenmiş bilgilerdi. Ama pratiği nasıl ortaya çıkacaktı, bunlar henüz yaşanmamıştı. Her alanda direnmek gerektiği sık sık söylenen bir olguydu. Fakat nasıl direnilecekti? Bu alanda da bir donanım yoktu. Her şey kişilerin o anda takınacakları bireysel tavırlara bağlıydı. Bu durum örnek ve ölçü alınması gereken bir değerin yaratılmasına kadar da böyle devam edecekti. Gezgör yoldaş, polis sorgusunda direnmeyi esas almıştı. Elbette istenilen düzeyde bir direniş ortaya koyamadı. Böyle bir deneyimden geçtikten sonra pratiğinden çıkardığı derslerle kendisini daha da güçlendirerek, dönemin görevlerine yanıt vermede gecesini gündüzüne katarak çalıştı. Düşmanın ajanlık tekliflerine karşı örnek direnişçi tavırlar sergileyerek bunları boşa çıkardı. Cezaevlerinde çoğu zamanlar yalnız kaldı. Genellikle hücrelerde tutuldu. Sık sık sürgünlere gönderilerek teslim alınmak istendi. Ama gittiği bütün cezaevlerinde tek başına da kalsa teslimiyete karşı direnişi esas aldı. Özellikle Diyarbakır Cezaevi'nde yaptığı çalışmalar örnek alınacak niteliktedir. Diyarbakır'daki tünel kazma çalışmalarında bizzat önderlik yapmıştır. Tünelin planlanması, kazımının yapılması, gizliliğinin sağlanmasında esas çalışmaları yaptı. Bıkmadan, usanmadan aylarca tünelde çalıştı. Kış aylarında tüne-

li su bastığında da kazma çalışmalarına ara vermedi. Suyun içinde çalışmasını sürdürdü. Farelerle boğuşarak saburla tüneli kazdı. Hatta tünelde en uzun süre kalarak çalışma rekorunu kırdı. Bütün bunlara, dışarıya çıkıp silahlı mücadeleye katılma özlemiyle katlandı. En büyük özlemi Parti Önderliği'ne ve partiye kavuşmaktı. Dışarı çıkacağından o kadar emindi ki, bazı eylem planları bile tasarlamıştı. Ama tünelin ortaya çıkmasıyla birlikte bir grup yoldaşıyla birlikte Eskişehir Cezaevi'ne sürgün edildi.

Gezgör yoldaş cezaevinde Mehmet Şener tasfiyeciliğine karşı sürekli tavır aldı. Bu anlayışla çatıştığı kadar hiçbir şeyle çatışmadı. Eleştirilerini açıktan yaparak bu anlayışı mahkum etme yönünde çok uğraştı. Elbette bu çatışmalar zaman zaman O'nun sınırlandırılmasına da yol açtı. Sinirli yapısından dolayı çok çabuk parlıyor ve en son söylenmesi gerekenleri başta söyleyerek çoğu zaman kendisini zor durumlara sokuyordu. Oysa Şener tasfiyeciliğinin üzerine daha soğukkanlı gitmesi gerekiyordu. Bunu tam yapamadığı için de öfkeleniyor ve sinirleniyordu. Bu da iç tasfiyeciliğe ve ihanete karşı yıllardır içinde beslediği öfkeden kaynaklanıyordu. Gittiği her yerde Şener tasfiyeciliği hakkındaki düşüncelerini açıklamaktan, rapor etmekten asla çekinmedi. Her defasında da, "Bugün kimse benim söylediklerime katılmayabilir ama tarih en sonunda beni haklı çıkaracaktır" diyordu. Ve yıllar sonrasında da olsa, tarih O'nu haklı çıkardı. Şener tasfiyeciliği mahkum edildiğinde "Gördünüz işte ben haklı çıktım" diyordu. Bunu gözleriyle görmesinden dolayı da büyük mutluluk duyuyordu.

Tutsak edilmesinden sonra Urfa, Viranşehir, Kızıltepe, Diyarbakır, Mardin, Adıyaman, Malatya, Eskişehir, Aydın, Buca cezaevlerinde kaldı. Cezaevlerinde geliştirilen bütün direnişlerde, açlık grevlerinde ve ölüm oruçlarında ilk sıralarda yerini alarak önderlik konumuna bağlı kaldı. En çok da kalp rahatsızlığından şikayetçiydi. En büyük korkusu da görkemli bir şahadetle değil de, kalp kriziyle yaşama gözlerini yummaktı. Hep bir çatışmada şehit düşmeyi hayal ederdi.

Cezaevi yaşamında zamanını hiç boş geçirmedi. Araştırma-inceleme konularına ağırlık verdi. Partinin bu tür çalışmalara ihtiyaç duyduğunu belirterek başka arkadaşları da bu çalışmalar içine çekmeye özendiriyordu. Hele Diyarbakır Cezaevi üzerine yaptığı araştırmalar oldukça kapsamlıdır. Mazlum DOĞAN'ın anısına Kürdistan Direniş Tarihi'ni kaleme aldı. Bununla da yetinmeyip sayısız şiirler yazdı. Tiyatro oyunlarını yazarak bunların sahnelenmesinde yer aldı. Cezaevinde çıkarılan dergiler için yazılar yazdı, bu faaliyetlerin redaksiyon çalışmalarını yürüttü.

En son tedavi görmek için gittiği İzmir Buca Cezaevi'nden tahliye oldu. Çıkar çıkmaz kitle çalışmalarına katıldı. Akademi'ye gidene kadar bu çalışmaları aralıksız sürdürdü. Akademi'ye ulaştığında en büyük özlemi de gerçekleşmiş oluyordu. İlk tutsak edildiğinde parti henüz kurulmamıştı. Şimdi ise partinin tamamen halklaştığına tanık oluyordu. Bunun büyüleyici etkisinde kaldığını gizleyemiyordu. Parti Önderliği ile yıllar sonra yüzyüze geldiğinde heyecandan kalbi duracak gibi olmuştu. Akademi'de Zindan Direniş Konferansı'na katılarak kendisini iyi gözden geçirerek yeni döneme hazırladı. Açık sözlülüğüyle kısa sürede Parti Önderliği'nin dikkatini üzerine toplamıştı. Parti Önderliği O'nun için "Gözgör bizim jokerimizdir, her alanda çalışabilecek yapıdadır" diyordu. Akademi olanaklarından en iyi bir şekilde yararlanmayı esas aldı. Askeri ve siyasi eğitimleri hiç aksatmadan aldı. Yalnız ayağında meydana gelen bir rahatsızlıktan dolayı ameliyat oldu ve bir süre Ortadoğu'da tedavi gördü. İyileşmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Bir an önce silahlı mücadeleye kavuşmak istiyordu. Uzun süre Parti Önderliği'nin sahasında kaldı. Israrlı dayatmaları sonucu GAP Eyaleti'ne komuta düzeyinde gönderildi.

Kısa sürede GAP Eyaleti'nde elle tutulur gelişmeler sağlandı. Ama sonuçta iç ihanet kendisini burada da yakalamıştı. Mustafa Güneş haini gidip düşmana teslim olarak bulundukları yeri ihbar etti. 23 Aralık 1992 günü düşman güçleri evi kuşatmaya alarak teslim olmalarını istedi. Evde bulunan yoldaşlar düşmana silahla yanıt verdiler. Çatışma uzun süre devam etti. Bütün yoldaşlarının şehit düşmesinden sonra son kurşununu kendisine ayıran Gezgör yoldaş da şahadete ulaştı. Evet, bu çatışmada, Mustafa GEZGÖR yoldaş ile birlikte, Güney-Batı Kürdistan parçasından 2 yoldaş, İbrahim TEK, Emin ASLANTEK ve Faysal ÖCALAN yoldaşlar, şehitler ordusuna katıldılar.

Devrimci yaşamı boyunca Nuri, Mehmet, Ciran, İhtiyar, Viran, Kenan ve Zaman kod isimleriyle tanıdığımız Mustafa GEZGÖR yoldaş partiye grup aşamasında katılmış ve aralıksız bu yolda yürümüştür. Biz de ihanete, teslimiyete, kalleşliğe, tasfiyeciliğe ve sömürgeciliğe karşı O'nun anısına bağlılığın bir gereği olarak kararlıca savaşacağımıza, özlemlerini gerçekleştireceğimize söz veriyoruz.

Onurlu yaşamın abidesi MUSTAFA GEZGÖR yoldaşı anarken

Senin ölümsüzler kervanına katılışını duyduğum an, bir sızı kapladı yüreğimi; sıcak su beynime döktüklerini hissettim, gözlerim kamaştı. Ve derinlere dalıp gittim. Anılarımız canlandı gözlerimde. Şimdi hangisini anlatayım, bilemiyorum. Seni yazmak, anlatmak istiyorum, yazamıyorum. Hangi yönlerini yazayım bilemiyorum. Kahramanca direnişçiliğini mi, bir tarihçi oluşunu mu, araştırmacı-incelemeci yanlarını mı, romancılığını mı, örgütçülüğünü mü, eylemciliğini mi, yoksa ince ruhlu bir şair oluşunu mu, bilemiyorum, özgecan bilemiyorum. Yazmak istiyorum ama, aynı zamanda seni dile getirmekte zorlanacağım, anlatamayacağımı anlıyorum, dolayısıyla da kaygılanıyorum. Tüm yönlerini anlatamayacağım için kusura bakma.

En fazla nefret ettiğin; şiirlerinde, yazıtlarında yerden yere vurduğun alçaklığın, soysuzluğun ve ihanetin kara hançeri sonucu; kahramanca direnerek, son kurşunu kendine sıkarak, şahadetlik kervanına katıldın. Son kurşunu kendine sıkarken bir an olsun bile tereddüt etmeyişini okuduğum zaman şaşırmadım. Çünkü senden beklediğim bir tavırdı. Hatta buradaki arkadaşlara da şunu söyledim: "Tam Gezgör'ce bir eylem"! diye. Bu senin direngenliğinin somut ifadesiydi. Davaya, yoldaşlarına, ölümsüzlere ölümüne bağlı oluşunun son pratiğiydi...

Mustafa GEZGÖR yoldaş, sevdamıza yeni kavuşmuştun. Yılların özlemiyle içinde besleyip büyüttüğün ülke aşkına doymayışına yanar yüreğim, yiğit insan! Özgür vatan yaratma hasretiyle, özlemiyle savaşırken, yasak ülkenin güzel-

liklerine doymazken, aramızdan, bir ihanet sonucu erken ayrılışına tutuşur bedenim. Bu kadar erken gidişine inanamıyorum; hayat dolu, yaşam dolu, sevda dolu, umut dolu, kavga dolu yüreğinle GEZGÖR! Evet arkadaşım, gözlerimde canlanıyor hatıraların, ufacık masanın başında, yere bağdaş kurmuş, Amed zindan vahşetini insanlığa aktarmanın uğraşıyla, gelecek nesillerin dersler çıkarması için, olumlu olumsuz yönleriyle tanıtmak için, gece-gündüz demeksizin yazışını hatırlarım. Öyle ki, bazen kendi yazdıklarını bile okuyamadığını hatırlarım, anımsarım. Fazla yer kaplamasın, biraz tasarruf olsun diye ufacık harflerle yazardın. Yüzlerce sayfayı getirir "daktilo et" derdin. Ancak yazını okumakta oldukça zorlanırdım. Yazının baş harfleri ve bıraktığın nokta sayısına göre bir anlam vermeye ve kelimeyi çözmeye uğraşırdım. Bazen de getirir birlikte çözmeye çalışırdık.

Boş oturmayı, tembel tembel düşünmeyi, yerinde durmayı sevmezdin; okur, araştırır, değerlendirir, sorar soruşturur ve yazardın hep.

Hatırlar mısın GEZGÖR, özgürlüğe uçuş için ipince, uzun mu uzun, havasız, dar bir mekanda metal sallardın; körük yapardın ciğerlerini, aldırmazdın kalp yetersizliğine, coşardın deli bir ırmak gibi, kayaları eşerek, bağımsızlık savaşına...

Zaptedemezdi zebaninin parangaları ufacık bedenini. Esat'ı, Şahin'i ve daha bilmem hangi soysuzu, kinle, öfkeyle karşına alır, sallardın "hançerini". O an intikam kesilirdi bütün bedenin. Solgun, yorgun devrederken hançer nöbetini; "Al, şuna dikkat et. Esat'ı ve yaptıklarını, yaşadıklarımızı düşün. Bütün bedeninle, ruhunla karşına al ve parçala onları" derdin. Ki, öyle de yapardık. Kesik kesik alınan nefes ve özgürlük halayına tutuşacağımız anın sabırsızlığıyla yüklenirdik...

Özgürlük sevdamız, ak güvercinimiz bir ihanet sonucu kana bulanmıştı. Eli kanlı, ağzı salyalılar saldırdı direniş kalemiz 35'e. Bedenler gerilmiş son kertesine kadar. Yakalandı, yakalanacak tedirginliğiyle, pür dikkat kesilmişti iradeler, bütün uzuvlar.

Yanaştı cellatlar, indirdi balyozu kapağına ve onca emek, kan, ter bir çırpıda heba oldu. Uçtu özgürlüğümüz bilinmez diyarlara. Yeni esaret zincirleri geçirildi boyunlarımıza. Ve havalandırmanın loş karanlığında, duvarın dip köşesine oturmuş, başını avuçlamış, göz yaşlarını gizleme gereği duymamıştın. "İhanet iki elim yakanda olacak" diye hıçkırıklarla haykırmıştın.

O an, ak gibi beyazlaşmıştı tenin, tenimiz. Kan bedeninde çekilmişti, asi yürekli emektar!

Asi yürekli diyorum. Doğrudan şaşmazlığından, düşmana duyduğun müthiş kinden, öfkenden, davaya, yoldaşlarına, ülkeye ve halka duyduğun ölümüne bağlılığından dolayı söylüyorum, sakın yanlış anlama can yoldaşım. Doğru bildiğin herhangi bir şeyi inatla savunan ve gereklerini pratiğe aktarmada sakınmayışından dolayı söylüyorum. Kimileri bu davranışını "amatörlük döneminin alışkanlığı" olarak değerlendirirdi. Hiç de öyle olmadığını biliyorum. Çünkü böylesi ilk adımlar fedakarlık ister, cesaret ister; ölümüne davaya sahip çıkmanın bir gereğiydi ve somut gerçekliği göstermek için gerekliydi de.

Hatırlar mısın Gezgör, daha dört duvar arasındayken bile tek düşüncen ve hedefin vardı. Yılların intikamını almak için savaşmak ve tüm tutsakları özgürlüğe kavuşturmak istiyordun. Şöyle; "partiye, tutsakların özgürlüğüne kavuşturulması için bir birim oluşturmak isteyeceğini ve bu konuda dayatıcı olacağını" söylerdin. Ve, "sırayla bir köstebek gibi dağları deleceğim" diyordun. Dışarı çıkar çıkmaz dayatıcı olduğunu ve Zindan Direniş Konferansı'nın karar çıkartmasında katkıda bulunduğunu biliyoruz. Bizlere özgürlük ortamında nasıl sahip çıktığını da... Az daha unutacaktım. Duydun mu candaşım, Nevşehir'de ve Adana'da şeytanın bacağını nihayet kırdık. Tam on tutsak özgürlüğe uçtu. Üstelik devrime katkı sunabilecek arkadaşları da beraberlerinde götürdüler. Hiç kuşkusuz bunda senin de payın vardı, bir mimar olarak. Bu haberi duyduğuna çok sevindiğini biliyorum. Hayallerinde düşlediğin gerçekleşti.

Demin hançer dedim de hatırladım, aklıma geldi. Sahi nedendir bilmem ama, en çok kullandığın "hançer", "zalgıtlar", "savaş naralarımız", "gerillanın göğsündeki nişandım" kelimeleriydi. Bu terimlerle karşılaştığım an hep sen canlanırsın gözlerimde, cefakarım.

Ekim 88'de Amed sürgününde, cümle iblisler çullandılar üzerimize, vurdular, kan deryası ortamında. Üçüncü katın merdivenlerinden sürükleye sürükleye, vura vura koridora çıkardılar. Basamaklara çarptırılarak sürüklenirken bile, zafer naraları atarak, zorbanın zorbalığına gür sesinle şamar indirdin. "Akibetiniz Esat olacak" diyerek. Koridorda daha da artırıldı vahşet, sağnağa dönüştürüldü darbeler, gözler balon, dudaklar patlak, kafalar yarık, bedenler mosmor. "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Kahrolsun işkence", "Akibetiniz Esat olacak" haykırışlarını gizlemek, ölüm fermanlarını işitmemek için, ağızlar beyaz bezle bağlandı. Gür sesinde, seslerde zangır zangır titrediler. İradeler bilenmiş, isyana durmuş yürekler naraları, zalgıtları patlattı, Amed'in şanına yakışırcasına.

Uğruna ölüp ölüp dirildiğimiz ülkeden uzak diyarlara sürülmenin verdiği ızdıraplar işin cefasıydı. Ne söylediğini hatırlar mısın Gezgör; "Buralara iyi bakın, bu güzellikleri doyasıya seyredin. Kim bilebilir, belki bir daha hiç göremeyeceğiz" dediğini. İlerleyen konvoyda, üstü başı kan içinde, eller kelepçeli, kollar zincirli, kölelik zincirlerine vurulmuş umudu beklerken! Doyasıya seyredemedik, soluyamadık havasını... dört bir yanı kuşatılmışlığıyla...

Hangi yönlerini anlatayım can yoldaşım, bilemiyorum, düşüncelerim dağılıyor, boğazım düğümleniyor, gözlerim buğulanıyor, yüreğim daralıyorken...

Temmuz sıcaklığında, açlığın 28. gününde, eriyen bedenlerle Kerbela yolculuğuna çıkartılışımızı mı? Vahşet sonrası doldurulduğumuz hücrelerdeki anıları mı, bilemiyorum. Aldılar ikişer ikişer, ayırdılar birer birer bir deri, bir kemik kalmışlığımızla, vahşet kol gezdi en ücra hücrelerimizde! İnsanlıktan çıkmış zebaniler, gelişi güzel ölümüne indirdiler darbelerini. Bu vahşet "sefaları"nı mı anlatsam, yoksa coşku dolu, yaşam dolu yüreğin taşmazlığını mı?

Kırkıncı günlerindeydi, yine bir kalp krizi kapını çaldı. Soluk alamaz olmuştun. Attılar bir battaniyenin içine, ufacık bedenini. Açlığın yolculuğunda ufaldıkça ufalmışlığınla hastaneye Doktorlar koşuşturdu, sardılar dört

bir yanını, "Bırakın beni, tedavi kabul etmiyorum, arkadaşlarım ölümle pençeleşirken..." diye tane tane, kesik kesik sözlerindeki ölümüne yoldaşlarına bağlılığı mı?

Yoksa bir sanatçı oluşunu mu? Hatırlar mısın Newroz'u canlandırdık Aydın zindanında. Piyesteki rolünü ne kadar çok severdin, özenmişliğinle, Kawa'yı, ak mintanıyla. Kawa rolüne tüm iraden, ruhun ve benliğinle kendini kaptırmıştın. Hele bir de sakalının ak gözükmesi için tebeşir tozuyla beyazlaştırman ve yüreğinin derinliklerinden kopup gelen, heyecanla, coşkuyla dünümüzü, bugünümüzü dile getirişini hatırladın mı? Ne kadar çok yakışırdı sana o kıyafet. Bütünleşmişti iradenle. Coştukça coşturdun tüm izleyenleriyle birlikte. Bir anlık canlılığının donduruluşu; bağdaş kurmuş vaziyetini halen gözlüyorum fotoğraf üzerinde, dün gibi canlı ve diri...

Ateşin başında şiir okurken, o mimiklerin; oturup kalkışın, alçalıp yükselen ses tonun, el-kol hareketlerin, göğsünü yumruklayışın... Ve ardından patlayan zılgıtlar. Diken diken olurdu saçların. Bilir misin zılgıtlar hep seni isyana kaldırırdı. Bazen buğulaştırırdı gözlerini, bazen de gayri ihtiyari olarak hızlandırırdı adımlarını.

Adımların deyince anımsadım. Volta atarken, yol yürürken sendelemezdin. Ama beton zeminde top koştururken ayağının sendelediğini fark ettim. Yoruldukça sekmen daha da belirginleşiyordu. Gezgör, niye sendeleyerek yürüyorsun, koşuyorsun diye sorduğumda, kurşun yarasını gösterdin. Kaç yıl geçmişti aradan, ama, halen kemik kaynaşmamış, kurşunun geçtiği kaval kemiği öylece kalmıştı. Evet Gezgör, 30 Temmuz'da Kırbaşı baskınında Salih Kandal'la birlikte yaralanmıştın. Salih yoldaş, kan kaybından şehitler kervanına katılmıştı. Sen ise yaralı kurtulmuş ve şehit düştüğün güne kadar da Kırbaşı olayının canlı izlerini hep kendinle birlikte taşıdın...

Hep şöyle derdin, "APO'cu ruh, coşku, inanç, fedakarlık, kararlılık, bağlılık, cesaret insanı direngenleştirir; coşturur, ayakta tutar. Coştukça coşturan, el attığın işi kökünden söküp almanın temel anahtarıdır" diye. İnsanlığın, devrimciliğin, hele hele Kürdistan gibi bir ülkede yaşayan militanın vazgeçemeyeceği olmazsa olmaz öğeleriydi bunlar ve sen bunlar uğruna yaşamını adamıştın. Sen rahat uyu, gözlerin arkada kalmasın. Özgürlük halayına tutuşacağımız an zılgıtlar çekeceğiz, tilililerle. Hissedecek ve sesimize sesinle yanıt vereceksin... Bedenen aramızdan erken ayrıldığına sen de yanıp tutuşursun, ama başka çarenin kalmadığını biliyorsun, biliyoruz, onurun abidesi!

İnsanlığı ayaklar altından kurtarmak için daha nice can, kan, gözyaşı gerekir. Bedeli ne ise vereceğiz, vermeye hazırız. Yaşatacağız özgürlük sevdamızı sonsuza dek. Çocuklar özgürce yaşayacak, yasak ülkede. Çocukları çok sevdiğini de yazmak gerekirdi. Dedim ya, tüm yönlerini anlatamayacağım, oysa sen, şehitler albümünü hazırlarken, Kürdistan tarihini yazarken, zindan gerçekliğimizi belgeleştirirken ne kadar da derinliğine yazardın, yiğit İnsan GEZGÖR.

Gezgör, yarın Newroz, halaya duracağız zılgıtlarla. Patlatacağız savaş naralarımızı, zindan burçlarında...

Cevdet İNAK

İnançlı, kararlı, yiğit ve erdemli insan

Adı, Soyadı: Faysal ÖCALAN
Kod adı: **Rojdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 10.01.1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978-79**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Aralık 1992, Suruç**

Faysal ÖCALAN yoldaş, 1960 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokula Suruç'ta başladı ve daha sonraları, özel idare tahsildarı olan babasının tayini Birecik'e çıkınca buraya aile olarak taşındılar ve ilkokul dördüncü sınıfa kadar burada okudu. Suruç'a akraba ziyaretine giden babasının trafik kazasında yaşamını yitirmesi sonucu, yeniden Suruç'a aile olarak geri dönmek zorunda kaldılar. Babasının vefatı ve sonrasındaki durumu Faysal yoldaş şöyle dile getirmektedir: *"Babamın vefatı annemi, beni ve kardeşlerimi alabildiğine yıkmıştı. Bu durum derslerimdeki başarıma da engel oldu. Orta ve lise öğrenimimi Suruç Lisesi'nde tamamladım. Öğrenim döneminde başarı derecem orta idi. Sevdiğim pek önemli bir ders de yoktu. Ancak resim yapmayı severdim. Çok önemli sorunlarım da olmadı. Çünkü hep, bulunduğum ortama uyum sağlamasını bilmişimdir... Annemin baskısı sonucu üniversite sınavına katıldım."*

Babasının vefatı sonrasında maddi açıdan oldukça zorluklar yaşadı. Bir emekçi olarak çalışmak istiyordu. Ama annesi buna razı değildi. Bu süreç, yine Faysal yoldaşın partiye sunduğu bir raporunda şöyle dile getirilmektedir: *"Devrimci olmadan önce yaşamımız şöyleydi: Babamın vefatından sonra, 16 yaşıma kadar annemin sabahtan gece yarılarına kadar ücret karşılığında dikiş dikip kazandığı parayla ve köyden gelen sözde gelirlerle geçinirdik. O güne kadar hiç işçi olarak çalışmadım. Çünkü annem çok gururlu bir kadındı. Bu feodal bir gururdu. Bazen çalışmak istediğimi iletiğimde bana kızar, 'ben Faik beyin torunları başkasına çalışıyor dedirtmem. Elinizde birkaç parça tarla var, çalışmak istiyorsan tarlanızda, bahçenizde çalışın' diyordu. Tabii bu davranışın zararını da çok çektik. Dört kardeştik, hepimiz her gün biraz büyüyor ve köyden gelen gelirimiz bize yetmiyor, ihtiyaçlarımızı karşılamıyordu. Aile içinde kardeşlerimin en büyüğü oluşumdan dolayı, ailenin sorumluluğu bana yüklenmiş ve zaman zaman bu sorumluluğun altından kalkamayacak kadar sıkıntılar çekmiştim. Devrimci olduktan sonra sorunların üzerine çözümleyici tarzda gidiyordum. Bu durum içinde bulunuşumuzun nedeninin düşman olduğunu anlatıyor ve annemle tartışıyorduk. Karşılıklı tartışınca annem rahatlıyordu..."*

1978-79 yıllarında ulusal kurtuluş saflarına katılan Faysal yoldaş, Suruç'ta yakalandığı döneme kadar çeşitli faaliyetlerde bulundu. Kitle ilişkilerine önem veriyordu. Ulusal kurtuluşun propagandasını yaparken zorlanıyordu. Bu zorlanma daha çok Kürtçe'yi bilmemekten kaynaklanıyordu. Bunun zorluklarını görünce ana dilini öğrendi. Yine bu süreci bir raporunda başından geçen bir olayla şöyle anlatmaktadır:

"... Kürtçe ana dilim olmasına rağmen 18 yaşına kadar iyi konuşamıyordum. Bu durumu kendime sorun da etmiyordum. Ancak bir gün Suruç'un Mishecek köyünde bir evde mücadelenin propagandasını yaptığım bir sırada içeri giren yaşlı bir dayının bana 'yeğen Kürtlük savaşı veriyorsun, fakat Türkçe konuşuyorsun. Bu yüzden ben seni ve amacını anlamıyorum. Benim anlayabildiğim dille anlat ki amacını anlayayım' dedi. Bunun üzerine kendimce bildiğim yarı Kürtçemle, anlatacaklarımdan kendimi sorumlu hissettiğimden dolayı propagandaya Kürtçe'yle devam ettim. Ancak bu anlatım tarzıyla kitle karşısında çok komik bir duruma düştüm. Bir yere kadar durumuma gülmemeye çalışan kitle, söylediğim yanlış bir cümleye kahkahalarla gülmüşlerdi. Bu durum beni rahatsız etmesine rağmen, propagandamı bırakmamış, bu kez kitleye Türkçe olarak TC'nin asimilasyon politikasının yarattığı tahribatı anlatmaya başlamıştım. Ancak kendime de yönelmiş ve kızmıştım, Kürtçe'ye önem vermediğim için. Bugün tam olmasa da kimseyi güldürmeyecek kadar Kürtçe öğrenmiş bulunuyorum..."

Faysal yoldaş, 12 Eylül darbesi ardından tutuklandı. Ulusal kurtuluş mücadelemizi çökertmek için geliştirilen operasyonlarda her gün onlarca insan rastgele tutuklanıyordu. Düşman, devrimci avındaydı. Bu durumu bilen Faysal yoldaş, şehirden ayrılarak yönünü kırsala verdi. Suruç'a bağlı Kırmıt köyüne gitti, burada teyzesinin çocuklarına uğradı. Ancak düşman güçlerinin köyü ablukaya alması sonucu kimlik kontrolünde soyadının Öcalan olması nedeniyle tutuklandı. Suruç'ta işkenceye alındı, kendisine devrimcilerin isimleri soruldu. O, düşmanın dayatmalarına boyun eğmedi ve direndi. Asker kaçağı olması nedeniyle askere gönderilmek istendi, buna karşı öğrenci olduğunu dayatarak askerliği tecil edeceğini belirtti. Bir şey alamayan düşman, sonunda O'nu bırakmak zorunda kaldı. O yine kitleler arasında ve usanmadan devrimci faaliyetlerine devam ediyordu. Ancak 1984 yılında yeniden gelişen operasyonlarda birçok insan tutuklandı. Bir kişinin çözülmesi sonucu, O'nun ismi de düşmana verildi. Bu-

nun sonucu bir köyde yakalandı. İşkencelerde düşmana karşı yiğitçe direndi, partisini ve onurunu korudu.

Faysal yoldaş, başından geçen olayları ve zindandaki konumunu partiye verdiği bir raporda şöyle anlatmaktadır: *"...Beni de, köyde yattığım bir sırada yakalattı. Düşmanın bana yönelik soruşturmasında çözülen unsurun ifadeleri üzerine yapabileceğim bir şey yoktu. Her şeyi kendimle bütünleştirmek zorunda kaldım. Ve kimseye en ufak bir zararım olmadı... 13 yıl 4 ay ceza yedim. Bu cezanın 6 yılının 2 yılını Diyarbakır zindanında geçirdim. Düşmana karşı arkadaşlarla birlikte tavır koydum. En son istiklal marşının resmiyette kaldırılması için idareye karşı tavır koydum. Cezamın onaylanmasından sonra Malatya zindanına sevkedildim. Çeşitli dönemlerde yapılan açlık grevi direnişlerinin tümüne katıldım. Ayrıca birbuçuk yıl süreyle kazılan ve daha sonra düşman tarafından açığa çıkartılan tünel çalışmalarına başından sonuna kadar katıldım. Bir dönem sonra Maraş Cezaevi'ne gönderildim. Burada bize dayatılan tek tip elbise uygulaması şahsındaki teslimiyeti kabul etmeyip, 30 günlük açlık grevi eylemine katıldım. Bu eylem sonrasında tekrar Malatya'ya sevkedildim. Temmuz 1990 yılında tahliye oldum..."*

Özgürlüğüne kavuşan Faysal yoldaş, parti ile olan ilişkisini kesmedi. 1990 yılının Temmuz ayından itibaren çalışmalara başladı. Şehit düşen **Şükrü ÇİÇEK** yoldaş ile ilişkide oldu. Daha sonra yine Güney-Batı Eyaleti'nde şehit düşen **Nasır GÖKSUNGUR** yoldaş ile ilişkileri devam etti ve beraber çeşitli çalışmalarda bulundu. Yine belli bir dönem sonra da **M. Salih CEYLAN** yoldaş ile pratik faaliyetlerini sürdürdü. Antep'te, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için bulunurken, düşmanın yaptığı operasyonlarda çok sayıda militan yakalandı. Bir gün önce görüştüğü M. Salih CEYLAN yoldaş ise şehit düştü. Gelişen bu olaylar sonrasında zorunlu olarak memleketine, yani Suruç'a döndü. Burada, daha önce kendisine teslim edilen çok sayıdaki malzemeyi korumaya aldı. Bir çalışma komitesi oluşturdu. Bir grup yoldaş ile birlikte aralıksız olarak çalışmalarına devam etti. İlişki ağlarını genişletti. Birçok çevreyi mücadeleye destek verir hale getirdi. Bir taksi şoförünün yakalanıp çözülmesi sonucu 27 Ocak 1992 tarihinde yeniden gözaltına alındı. İşkencelerden geçirildi, isimler soruldu, çözülmesi ve bilgi vermesi için dayatmalarda bulunuldu. O, düşmanın bütün dayatmalarına karşı yiğitçe direndi ve dayatılanları kabul etmedi. Diyarbakır'da çıkarıldığı mahkemede hakkında yeterli delil bulunmadığından serbest bırakıldı.

Dışarı çıkar çıkmaz tekrardan çalışmalarına devam etti. Ama bu kez daha dikkatli ve duyarlı hareket etti. Dağılan birimi yeniden toparladı, toplantılar gerçekleştirerek işbölümü yaptı. Bir dönem faaliyetlerde kaldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Oldukça halkçı özelliklere sahip olan Faysal yoldaş, aynı zamanda olgun, kararlı, inançlı, yoldaşlarını seven-sayan meziyetlere de sahipti. Alçakgönüllü özelliğe de sahip olan Faysal yoldaş, bu özelliğini partiye sunduğu bir raporunda şu sözlerle açıkça ifade etmektedir: *"1978-79 yıllarında parti ile tanıştım ve ilişkiye geçerken çeşitli faaliyetlerde yer aldım. 6 yıl cezaevinde yattım. Ancak partiye resmi katılışım, Akademi sahasına gelişimle, yani 3 Nisan 1992 tarihinde oldu...."*

Akademi'de askeri ve siyasi eğitim gördü. Gücü oranında çalışmalara ortak oldu. Burada daha çok yetkinleşti. Nitekim bir başka raporunda şunları ortaya koymaktadır: *"Son çözümlemeler beni derinden etkiledi. Kendimce birçok sonuçlar çıkardım. Gaflet ve ihanet üzerine yapılan çözümleme, kendimizi çok iyi tanımamızı ve nasıl hareket etmemiz gerektiğini ortaya koydu. Ayrıca kişilik çözümlemeleri de çok etkileyici ve yararlı oldu. Kendimize yönelip geçmiş yıllarımızı ve yaşam tarzımızı değerlendirdiğimizde ne kadar gafil ve gaflet içinde olduğumuzu gördük. Tüm bu çözümlemelerden ders çıkararak ülkeye yönelmemizin daha sağlıklı olacağına inancım tamdır. Sonuç olarak partinin ve Parti Önderliği'nin ve Kürdistan devriminin bizden istediği ve ulaşmamız gereken militan kişiliği yakalamamız gerektiği sonucunu çıkardım. Bu ruhla ülkeye yöneleceğim, kararlıyım.*

Yaklaşık üçbuçuk aydır bu sahadayım. Bu sahada oluşumun nedeni, kişisel yetmezliklerimin giderilmesi ve partinin bizden istediği döneme cevap verecek devrimci-militan kişiliği yakalamaktır. Bu inançla Akademi süremde siyasi derslere katılımım tam olmasa bile, hem siyasi, hem askeri derslere önem verdim. Ve bu yönlü yararlandım. Özellikle Parti Önderliği'nin son çözümlemeleri oldukça aydınlatıcı oldu. Döneme ilişkin perspektif ve talimatları da bilince çıkardığıma inanıyorum..."

Akademi'deki üçbuçuk aylık eğitimden sonra ülke pratiğine yönelmek istediğini sık sık belirtti. Ülkede sıcak savaş içinde yer almak O'nun için bir tutkuydu. Bu nedenle de askeri derslere oldukça önem verirdi. Ulaştığı seviyenin yeterli olduğuna inandıktan sonra ülkeye yönelmeyi ve özellikle de GAP Eyaleti'nde faaliyet yürütmeyi rapor etti. Bir raporunda, bu alana gidiş nedenini şöyle anlatmaktadır: *"GAP alanına giren Suruç, Bozova, Halfeti, Birecik alanında mücadele etmek istemimdir. Nedeni hem alanı iyi bilmem ve hem de mücadeleyle tanışmamdan bu yana, partime, halkıma ve ilişkilerime hiçbir zaman zararım olmadı. Tutuklandığım dönemlerde de bu böyleydi. Bu yüzden halkın bana güveni var. Bu güveni parti ve ulusal kurtuluşun yararına kullanabilir, güç getirebilirim. Bu yönlü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve partiye yararlı olacağım inancındayım. Kır ve şehir faaliyetlerinde gerilla olabilirim..."*

Evet, Faysal yoldaşın bu talebi yerine getirildi ve GAP Eyaleti'ne görevli olarak gitti. Ancak mücadele yaşamı kısa, hem de çok kısa sürdü. Bir unsurun ihaneti sonucu 23 Aralık 1992 tarihinde Suruç'ta bulundukları bir ev düşman ablukasına alındı. **Mustafa GEZGÖR** ve diğer yoldaşlarıyla birlikte düşmana karşı omuz omuza kararlıca ve yiğitçe savaşarak şehitlik mertebesine ulaştı.

Söz veriyoruz sizlere! Bizlere devrettiğiniz mücadele bayrağını asla yere düşürmeyecek ve büyük özleminiz olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı mutlaka yaratacağız!

Ailem şahsında tüm dost ailelere!

Başta sizin gibi dost bir aileye sahip olduğum için oldukça gururluyum. Hepinizi saygı ile selamlar ve kucaklarım.

Sana hitap olarak anne demeyeceğim. Çünkü sana bir anne gözüyle değil, daha çok bir arkadaş, yoldaş, dost gözüyle bakıyorum. Bu yüzden de satırlarımda hevala Cemile diye hitap edeceğim. Kardeşlerim için de öyle. Ne demek istediğimi biraz derinlemesine düşünecek olursanız, sanırım beni ve bir PKK'li olabilmenin ne demek olduğunu anlarsınız. PKK'li olabilme dedim, hiç kolay değil, bu kişiliğe ulaşabilmek de öyle kolay değil. Ama bunun için yoğun çabu harcayacağıma hem Parti Önderimize, hem partiye ve hem de yapıyla birlikte tüm Kürdistan halkına söz verdim. Ne derece bu kişiliğe ulaşabilirim? Bunu ancak ve ancak buradaki yaşam tarzım ve ülke pratiğim gösterecektir. Belki hatırlarsın hevala Cemile. Evet hatırlarsın, bana diyordun ki "bir yere ayrılıp da gittiğinde neden elimi öpmüyorsun." Sana şöyle seslenmiştim: Ayrılırken elini öpmemem sizi sevmediğim anlamına gelmez ya da duanızı almak istemediğim. Eğer bunu yapmıyorsam sizin gibi dürüst bir aileden ayrılmak istemeyişimdendir. Eğer bu isteğini çok yapmanı istiyorsan bir gün yaparım, ama gerektiğinde bu da sizden ayrılma, sizleri terketme anlamına gelir demiştim ve o gün geldiğinde hatırlarsan elini öptüm, duanı aldım ve yanından ayrıldım. Ancak bana söylediğin sözlerini de kulağıma küpe ettiğimi bilmelisin. Ülke pratiğine yöneldiğimde şutik'ımı belime çok sıkı sarıp bağlayacağım ki, açlığa zaaflık göstermeyeyim. Gideceğim hiçbir evde, ilişkide bir gün, en çok iki günden fazla kalmayacağım ve çok dikkatli olup silahıma sahip çıkacağım. Sana ve sözlerine bir kez daha sahip çıkacağıma söz veriyorum.

Ben nasıl ki sözlerime bağlı kalacağıma söz veriyorsam hevala Cemile siz de, sonuna kadar parti ile dost ve şehitlerimizin anısına bağlı kalacağınıza söz vermelisiniz. Bu sözü vermeniz için yanınızda olmam gerekmiyor. Sizler düşüncelerinizde de bu sözü verseniz yeter bizim için. Yalnız söz vermek yetmiyor. Bu aşamada dönemin istemlerine de cevap vermek gerekiyor. Çağın bizden istediği yurtseverliği, dostluğu bilince çıkararak hareket etmek zorundayız. Çevremizdeki aileleri örgütleyip partinin ve dönemin istediği dost yurtsever kişiliğe dönüştürmeli ve onları mücadeleye seferber edebilmek için bir çaba içine girmeli, bundan kendimizi soyutlamamalıyız. Ve şunu belirtmek istiyorum ki, sömürgeciliğe karşı savaşımda yaratacağımız değerler kişinin şahsına aittir. Herkes bu savaşımda kendisi için bir şeyler yapar. Anlayacağınız, demeyesin ki, ben üzerime düşeni yaptım, iki oğlumu büyütüp ulusal kurtuluş savaşına kattım. Bu yanlış, yanılgılı olur. Çünkü mücadeleye seferber ettiğin çocukların belki bu haklı davaya ihanet edebilir. O zaman ne diyeceksin? Demezler mi boşver oğullarını, sen ne yaptın, oğulların yaramaz çıktı. İşte bu yüzden diyorum ki, herkes ne yaparsa kendisi için yapar ve kendi yarattığı değerlerle değer kazanır. Sonuç itibariyle partiye kattığın çocukların bir gün parti dışı yanlış bir anlayışa girerse onları lanetle, teşhir et, partinin doğru çizgisinden bir adım dahi sapma ve ulusal kurtuluş mücadelesinin gereği olarak partiye ve önderliğe bağlı kalarak, dönem senden ne istiyorsa büyük bir kararlılıkla cevap vermeye çalış.

Her gün biraz daha yaşlanıyorsun, bunun sonucunda ölmek de var. Benim tanıdığım hevala Cemile yatağında direnişi kabul etmemeli, son nefesinde bile ölümü kendisinde yaşatabilmeli, düşmana son darbeyi nasıl vurabileceğini düşünmeli ve bunun sonucunda Kürdistan halkının, özellikle yaşlı kesimine örnek olmalıdır.

Bölgedeki tüm dost ve yurtseverler!

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz içinde yer alan Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçılarına ve bu uğurda şehit düşen arkadaşların, yoldaşların ailelerine yardımcı olmayı bilin ve onlarla dayanışma içinde olun. Hem onları ve hem de çevrenizdeki halkı düşmana karşı koruyun, düşmana karşı birlik ve beraberlik içinde olun. Korkusuzca düşmanın üzerine yürüyün. Mücadeleye savaşçı çıkarmayı ihmal etmeyin, içinizdeki ajan ve işbirlikçilere karşı duyarlı olun. Eğer hiçbir şey yapamıyorsanız onları halk içinde teşhir edin, edin ki, ulusal kurtuluş savaşçılarımız isabetli ve haklı vursunlar.

Devrimci selamlar, 25 Mayıs 1992,
Rojdar (Faysal)

O DA GEÇTİ KAHRAMANLAR TARİHİNE

Adı, soyadı: **Zeynep RÛSTEM**
Kod adı: **Canda**
Doğum yeri ve tarihi: **Ahraz köyü-Halep, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Aralık 1992, Suruç**

Canda yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Suriye'nin Halep şehrine bağlı Ahraz köyünde dünyaya geldi. Üç yıl öğrenim gördükten sonra okulu terk etti. İleri yaşlarda kendi anadili üzerinde çalışarak Kürtçe yazım dilini ve okunuşunu öğrendi. Yurtsever özellikler edinerek kendi özüne sahip çıktı. Ülkesini ve halkını aradı. Kurtuluşun özlemini duydu. Bir yandan da terzilik yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalıştı.

Ailesinin de oldukça yurtsever olması, O'nun kişiliğinin olumlu tarzda şekillenmesinde önemli rol oynadı. Çevresinde dürüst bir insan olarak tanındı ve sevildi. Mücadelemizin yankısı yaşadığı alanda da duyulunca, O ve ailesi yakından ilgi duydu. Kürdistan halkının PKK önderliğinde sömürgeci Türk egemenlerine karşı direnişe geçmesini coşkuyla karşıladılar. Umutlandılar. Bu çağdaş direnişe katkı sunmak için sabırsızlandılar.

PKK mücadelesi, Suriye egemenliğindeki Kürdistan parçasında olduğu Halep'te yaşayan halkımızı da etkiledi. Orada da halkımızın örgütlülüğü için çalışmalar başlatıldı. Bu çalışmalar sonuç verdi. Kürt gençleri saflara akmaya başladı. Aileler çocuklarını bu konuda teşvik etmeye çalıştılar.

Uzun bir süre kitle faaliyetlerinde kaldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme önerisinde bulundu. Önerisi kabul edilince 1991 yılının ikinci yarısında Akademi sahasına gitti. İki eğitim devresine katıldı. Burada halk ve mücadele gerçekliğini kavramaya çalıştı. Yine mücadelenin ulaştığı aşamanın dayattığı görevlerin hangi militan kişilikle başarılacağı konusunda aydınlandı. Ülkedeki sıcak savaşıma hazır bir formasyona ulaştı.

İkinci eğitim devresinin sonuçlandığı Şubat 1992 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte Kuzey Kürdistan'a geçiş yaptı. Devrimci GAP Eyaleti'ne gitti. Bir süre oradaki mücadeleye katıldı. Bir ihbar sonucu Suruç'ta bir evde, yoldaşlarıyla birlikte TC güçlerince kuşatmaya alındı. O da diğer yoldaşları gibi teslim olmadı. Direndi. Bu kahramanca direniş içinde 6 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Nitekim Kuzey Kürdistan'a geçeceği sıralarda dedesiyle ilişkiye geçip konuşurlar. Dedesi, "Teslim olmayacaksın" der. O, teslim olmayarak, hem dedesini utandırmadı, hem de partisine layık oldu. Biz de O'na layık olacağız!

"Bir PKK'li asla teslim olmaz"

Adı, soyadı: **Turgay ŞENBAYRAM**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Viranşehir, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **2 Ekim 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Eylül 1992, Kızıltepe**

Çekdar (Turgay ŞENBAYRAM) 1968 yılında Urfa'nın Viranşehir ilçesinde dünyaya geldi. Orta halli bir ailenin ortanca çocuğu olarak dünyaya gelen Çektar yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini Viranşehir'de tamamladıktan sonra, 1987'den itibaren 3 yıl üniversite hazırlık sınavlarını kazanmak için Mersin ve Adana'da Tershane eğitimi gördü. Tershane eğitimi sırasında bir grup Kürt yurtsever öğrenciyle tanıştıktan sonra, kendini hızla gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin içinde gördü. Bir türlü üniversite sınavlarında istediği başarıyı elde edemeyince 1990 yılında tekrar girdiği üniversite sınavında Eskişehir Açık Öğretim Fakültesi İktisat Bölümü'nü kazanınca gidip kaydını yaptırdı. Ama okulu kazanmak O'nun için hiçbir anlam ifade etmediği için 2 Ekim 1990 tarihinde bir grup arkadaşıyla birlikte PKK saflarına katıldı. Artık O'nun için önemli olan tek şey okul okumak değil, sadece ezilen ulusunun kurtuluşuydu. O'nda oluşan tek düşünce; Kürdistan sömürge olduğu sürece okumanın hiçbir anlamının olmadığıydı. Çekdar yoldaş bu düşünceler doğrultusunda 2 Ekim 1990 tarihinde parti saflarındaki yerini almanın sevinciyle ulusal kurtuluş mücadelesine başladı.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde 7 aylık başarılı bir eğitimden sonra Mardin Eyaleti 4. Bölge'de çalışmalara katılmak için bir grup arkadaşıyla birlikte görev yerine giderek, kendisi için önemli olan pratik sürece başlamanın vermiş olduğu coşku ve sevinçle hızlı bir pratik sürece geçiş yapmıştı. Bu arada partinin aldığı bir kararla tekrar Mardin Eyaletine bağlı Nusaybin alanında faaliyetlere katılması için bu alana gönderildi. burada göstermiş olduğu pratikle bulunduğu bölgede birim komutanı olarak faaliyetlerini sürdürdü. Bulunduğu bölgede birçok ajan ve işbirlikçiyi cezalandırdı. Köy koruculuğu sisteminin çökertilmesinde büyük başarılar sağladı. Bu başarıları yöre halkının O'na saygısının artmasını sağladı. Uzun bir süre bu alanda faaliyet yürüttükten sonra partiden gelen bir karar doğrultusunda yine Mardin Eyaletine bağlı Kızıltepe'de ve buna bağlı birimlerde komutan olarak faaliyetlerini sürdürdü.

Kızıltepe'de de kısa süre içerisinde devrimci yapısı ve çalışmaları halk tarafından sevilmesine ve saygın insan olmasına neden oldu. Bu alanda hızla gelişen hizbi-kontra faaliyetlerinin önünde kendisi başarılı pratiğiyle bir engel oldu ve Kızıltepe'de hizbi-kontra elemanlarına karşı eylemler geliştirerek tasfiyesini sağlamada büyük başarılar sağladı. 12 Eylül 1992 sabahı ajan ve işbirlikçi olarak tanınan Berzan kod isimli ajana karşı eylem kararı alarak, bu tarihte dört arkadaşıyla birlikte sabahın erken saatlerinde eylem planlarıyla birlikte eylem alanına gider. Burada eylemin gerçekleşmesinin hemen ardından düşman pususuna düşerek, şehir merkezinde büyük bir direniş başlatır. Düşmanın açtığı ilk ateşte yanında bulunan arkadaşı Sait şehit düşer. Daha sonra düşman pususunu yararak kurtulmayı başarır. Ama hemen ardından ajan Berzan'ın annesi ve kızkardeşi tarafından bulunduğu yer ihbar edilir. Bu defa düşman girdiği evi çembere alarak teslim ol çağrısında bulunur. Kendisi bu teslim ol çağrısına karşı "Bir PKK'li asla teslim olmaz, sizler PKK'ye teslim olun" diye çağrı yapar. Ardından tekrar teslim ol çağrısına karşılık "PKK'de teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" sloganlarıyla düşman güçlerine karşı ateşe başlar. Bu ateş sırasında iki özel tim elemanını öldürür ve tabancasında kalan tek kurşunu düşmanın eline sağ geçmemek için "Bijî PKK, ERNK, ARGK Bijî Serok Apo; Bijî Kürdistan" sloganlarını atarak, kendine sıkar ve şahadete ulaşır. O da bütün yoldaşları gibi Kürdistan şehitler kervanına adını altın harflerle yazdırdı.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Karacadağ'da tek yürek olan dört kahramanın şiarları yankılanıyor

Adı, soyadı: **İsmet ERKAN**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Köseveli köyü-Derik, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Şubat 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Kazıktepe-Çınar**

Evet, hayatları romanlara sığmayacak kadar yüklü olan şehitlerimizi, birkaç satırlık yazıyla dile getirmek yeterli değildir, ancak yaşamlarından kısa kesitler dile getirmek, onlara karşı sorumluluğumuzun bir gereğidir.

Tarihten silinmekle karşı karşıya bırakılan ve kendi kimliğinden uzaklaştırılan bir halkın, bugün bağımsızlık ve insanlığın kurtuluşu için savaşan bir halk konumuna ulaşması kolay olmadı. Bugüne gelmemizde şehitlerimizin rolü esastır ve bizleri bugünlere ulaştıranlardır. Bu şehitlerimizden biri de **Felat** yoldaştır.

İsmet yoldaş, Mardin'in Derik ilçesine bağlı Köseveli köyünde dünyaya gözlerini açar. Orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğudur. İlkokul öğrenimini komşu bir köye gidip gelerek tamamlar. İmkanları elvermediğinden dolayı okulu yarıda bırakır. Düşman tarafından Kürt halkına karşı uygulanan sömürgecilik politikasını irdeler. Düşmana karşı kin besler ve gerillalara sempati duyar. Aile içerisinde evin hiçbir işinden geri kalmaz, hep yardımcı olur. Çocukluğunda bile haksızlığa karşı mütehiş tepki gösterir. İspiyonculuk yapanlardan sürekli nefret eder.

Süreç içerisinde, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle, bulunduğu bölgede gerillalarla ilişkiye geçer. Bir yıla yakın milislik, kuryelik yapar. Her türlü yeteneğini partisi ve halkı için çekinmeden feda eden bir tarzda çalışır. Şubat 1991 yılında çalışmalarından dolayı deşifre olunca ARGK saflarına katılır. Kendisi için görkemli ve soylu bir yaşam yeni başlamıştı. Artık daha fazla coşkulu ve atikti. Gerilla saflarına katıldıktan sonra kısa sürede parti yaşamını özümser ve kendisini yetiştirir. Daha yeni olmasına rağmen parti içerisinde çizgiyle uyuşmayan öğelere karşı mücadele eder. Milislik döneminde komutanı ve yoldaşı, Güney Kürdistanlı olan Ömer yoldaş komutasında çalışır ve onun yılmaz direngen ve coşkulu kişiliğinden dersler alır. Bunu da kendi pratiğinde yaşatır. Devrimci GAP Eyaleti'nde Derik, Kızıltepe, Siverek ve son olarak Çınar alanlarında faaliyet yürütür. Parti yaşamını kavrayarak militan bir kişiliğe ulaşır. Eyalette grup eğitmeni ve mıntıka düzeyinde sorumluluklar üstlenir. Kilova karakolu baskını eyleminde yer alarak, sorumluluğunu en ön saflarda yerine getirir ve düşman güçlerine büyük darbeler indirir.

Bir sonbahar akşamı hafiften esen Karacadağ poyrazı yaprakları okşar. Kuruyan toprak ana bağrındaki çatlakları kapatmak için umut bekliyordu. Karacadağ'ın bağrı dinmek bilmiyordu. Hüzünlüydü o gün... Kanayan yarasını deşeceklerdi. Ama kanayan yarası umutsuzluk, gözyaşı olmayacaktı. Tohum olup serpilerek, yeni filizler oluşturacaktı. Bu filizler ki, dal-budak salıp Nemrut'ta, Gabar'da, Herekol'da, Cudi'de ve Süphan'da tomurcuk olacak ve yediverenler yeşerecekti. Bunlar ki, ilerici insanlığın yaşama kudreti olacak ve ihaneti kurutacaktır. Kürdistan toprağı üzerindeki binlerce yıllık tortu ve vahşeti yok etmek için Karacadağ kıpırdanmaya çalışıyordu. Evet, Vietnamlaşan Kürdistan'da ihanete, baskıya, sömürüye dur demek için, 15 Ekim günü saatler koşarcasına ilerliyordu. Yeni bir Ekim devrimi için kahramanlar, ölümsüzler kervanına koşuyordu. **Felat , Karker, Avareş** ve **Çektar** yoldaşlar, kol kola girerek halaya tutulur. Tek yürek, tek bilek ve tek irade olarak, ihanete, sömürgeciliğe baskıya karşı yumruklarını sıkarak, sloganlar haykırarak direnirler.

Bugün Karacadağ'dan Amed'de, Derik'te, Kızıltepe'de, Mazıdağı'da yankılanan ağıtlar değil, anaların zılgıt sesidir. Analar, bacılar siyah bağlamıyor artık. Kesk û Sor û Zer'i bağlayarak halaya duruyor. Ağlamıyorlar, yaralı değiller. Yaktığımız meşaleler onlara ışık olmuştur. Sürekli tekrarladığın; "Bağımsız ve özgür Kürdistan için ölüm nereden gelirse gelsin hoş gelir, safa gelir" şiarın bizlere meşale olacak!

Evet, Karacadağ'da 4 yoldaş, bir komplo sonucu bulundukları sığınak içerisinde düşmana ihbar edilerek, parti yaşamından ve Kürt halkından fiziki olarak ayrıldılar.

Bu komploda yaşamını yitiren ve ölümsüzler kervanına katılan Karker yoldaşın asıl adı **Abdurrahman TURAN**'dır. Kızıltepe'ye bağlı Boketêr köyünde doğup büyür. Mücadele saflarına Ağustos 1990 yılında katılır. Birçok görev üstlenir ve şehit düştüğü ana kadar büyük bir sorumluluk aşkıyla görevlerini yerine getirir.

Faysal DAĞLI (Avareş) yoldaş ise Çınar ilçesinde doğup büyür. Gerilla saflarındaki yaşamı kısa ama onurlu ve soyludur. Ağustos 1992 yılında mücadele saflarına profesyonel olarak katılmadan önce de, gerillayla hep ilişki içinde olur ve verilen görevleri eksiksiz olarak yerine getirir.

Faruk TUR (Çektar) yoldaş ise, Mardin'e bağlı Mazıdağı ilçesinde doğup büyür. Nisan 1992 yılında gerillaya katılır. Gerilla safalarındaki yaşamı kısa olur, ama yiğit kişiliğiyle tarihin temiz sayfalarında bir kahraman olarak yer edinir. Yurtsever bir aile ortamında büyüdüğü için temiz, özlü ve fedakar bir kişiliğe sahipti.

Karacadağ'da ölümsüzleşen 4 kahramanın direnişi, yolumuzu hep aydınlatacaktır!

Yaşamın güzelliklerinin devrimle paylaşılacağını savunan bir militandı

Adı, soyadı: **Yıldırım BİLGİN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Şükürlü köyü Çınar-Diyarbakır, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yer: 1992, Siverek

Yıldırım yoldaş Çınar ilçesine bağlı Şükürlü köyünde, 1968 yılında doğdu. Babası belediyede memur olan Yıldırım yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğuydu. İlkokulu doğduğu köyde, ortaokulu ve liseyi Diyarbakır'da okudu. Diyarbakır Dicle Üniversitesi'ne bağlı Urfa İnşaat Mühendisliği bölümünü bitirdi.

Aile ortamında çok sevilen Yıldırım yoldaş çevresindeki insanlara yardım etmeyi çok isteyen bir insandır. İnsanlarla yaşamın güzelliklerini paylaşmak O'nun felsefesi olur. Üniversiteye başladığı dönem mücadeleyle tanıştı. Yıl 1988'di. Mücadeleyle tanıştıktan sonra Kürdistan ve Kürt halkının gerçekliğini bilince çıkarmaya başlar. İnsanlarımıza değil yaşamın güzelliklerini, sıradan yaşamın bile reva görülmediğini görür, bunun nedenlerini araştırır. Gerçekleri gördükçe yaşamın güzelliklerinin ancak devrimle, devrim yaratmakla paylaşılabileceğini kavrar ve yer alması gerektiğine skarar verir. Artık girdiği topluluklarda ülke ve savaş gerçekliğini çevresine kavratma çabasına girer. 3 yıla yakın üniversitede devrimci-yurtsever gençlik içerisinde faaliyet yürüttüken sonra deşifre olur ve 1991 yılında kırsala geçerek gerillaya katılır.

1992 yılında Urfa'nın Siverek ilçesinde şehir eylemlilikleri için yapılan hazırlıklar sırasında, hazırlanan bombanın patlaması sonucu Yıldırım yoldaş şehitler kervanına katılır.

PKK şehitleri sözcüklerle anlatılamaz. Onlar ancak ve ancak zafer sağlanarak, sonsuza dek yaşatılır. Sana ve tüm devrim şehitlerine söz veriyoruz ki, bizlere bıraktığınız özgürlük ve bağımsızlık bayrağını Kürdistan doruklarına dikinceye dek savaşacağız ve kazanacağız!

Yiğit doğuran kadınlar / Tarihin sayfalarına yeniden düşer
Tohuma düşer gibi toprağa / Ve filize duracak güneşe
Ve daha nice güzel soylu çocuk / Kavgaya selam diyecek
Ve daha çok doğrucak analar / Tarihin toplumsal bebelerini
Doğan her çocuk biraz da Çavgun olacak

KÜÇÜK PÊŞMERGE

Adı, soyadı: **Şeyho ÖZKAN**
Kod adı: **Şexo**
Doğum yeri ve tarihi: **Mezebil köyü-Suruç, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Siverek**

Ölümsüzleşen kahraman şehitlerimizden Şeyho Özkan (Şıxo) yoldaş, 1970 yılında Urfa'nın Suruç ilçesine bağlı Mezebil köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu ise Suruç'ta okudu.

Şıxo yoldaş, PKK'nin yeni yeni filizlenmeye başladığı yıllarda dünyaya geldi. Ailesi, Kürdistan halkı ve toplumu için bir umut olan partiyi, daha çekirdek bir grup iken benimsemiş ve mücadeleye katılmaya başlamıştı. Bu ortamda büyüyen Şıxo yoldaş, bu bilinçle yoğruldu. Daha küçük yaşta çoğu yetişkin insanın göremediği gerçekleri gördü; mücadelenin önemini ve savaşmanın gerekliliğini kavradı. Kimliğinin olması gerektiğini, dilini konuşma ve ezilen bir halkın kendi kaderini tayin etme hakkına sahip olduğunu, insanlara insanca muamele yapılması gerektiğini, daha küçük yaşlardayken kavramıştı. Faşist Türk rejiminin Kürdistan'daki vahşet uygulamalarına tanık olmuştu. Türk faşizminin, Kürdistan'dan sökülüp atılması gerektiğine inanç bağlamıştı. Çevresinde oluşan faaliyetlere kulak kabartıyor, içinde mücadele etme tohumları filizleniyordu. O yaşta demir gibi bir yumruğu, cesaret ve inanç dolu bir yüreği vardı.

Aynı dönemde Urfa çevresinde Aydınlıkçılar diye adlandırılan grup faaliyet yürütüyordu. Şıxo yoldaş, onların gerici olduklarını, kemalist düşünceden kendilerini arındırmadıklarını ve mücadele önünde engel teşkil ettiklerini biliyordu. Onlara karşı devrimci tavrın sahibiydi. Bu olayla ilgili Şıxo yoldaşın çocukluk günlerinden bir anısı vardır: Şıxo yoldaş, bir gün okuldan dönerken yol kenarında bir arkadaşı ile Aydınlıkçı bir kişinin tartıştığını görür. Merak edip yanlarına yaklaşır, Aydınlıkçı olan kişinin bilinçsizce partiyi ve mücadeleyi reddedip karaladığını görür. Bir süre dinler, ama sonuçta dayanamaz, elindeki çantayı kaldırır ve Aydınlıkçının kafasına vurur. Çocuğun başında kan akmaya başlar. O günden sonra Şıxo yoldaşın adı Küçük Pêşmerge olarak değişir. Artık herkes onu bu isimle çağırmaya başlar.

Küçük Pêşmerge ilkokulu bitirdiği yıl, büyük abisi **İsmet ÖZKAN** yoldaş Filistin direniş hattında İsrail siyonizmine karşı savaşta şehit düştü. Abisinin şahadeti O'nu fazla sarsmadı. Çünkü biliyordu ki, devrim şehitleri ölümsüzdür, geride binlerce abisi vardır ve günün birinde mutlaka Kürdistan'ı faşizme mezar edeceklerdir.

Küçük Pêşmerge o yıl Suruç'ta ortaokula başladı. İlçe genelindeki faaliyetlere katılıyor, kitle çalışmaları yapıyor, elinden geldiğince eylemlere katılmaya çalışıyordu. Aynı yıl çalışmalara yürüten abisi ile beraber faaliyetlere katılmaya başladı. Abisi ve Küçük Pêşmerge birbirlerine olan bağlılıkları ve insanlara yaklaşımları ile çevreye örnek olurlar. Omuz omuza engelleri aşar, zorluklara göğüs gererler. Bu faaliyetler ikisi için de bir okul sürecidir.

Yine aynı yıl Küçük Pêşmerge ilgi duyduğu futbola başlar. Kısa sürede o alanda da başarı göstererek Urfa Merkez takımına seçilir. Ancak, abisinin o dönemlerde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmesinden dolayı yükü ağırlaşır ve futbolu bırakmak zorunda kalır. Artık 24 saatini mücadelesine, vatanını, milletine adar.

Küçük Pêşmerge'nin her zaman iki dileği vardı. Birincisi çok sevdiği abisi Emin'in yanına, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek, eskisi gibi onunla omuz omuza düşmana karşı savaşmaktı. İkincisi ise bağımsız bir Kürdistan'da Kürt halkının özgürce yaşaması idi.

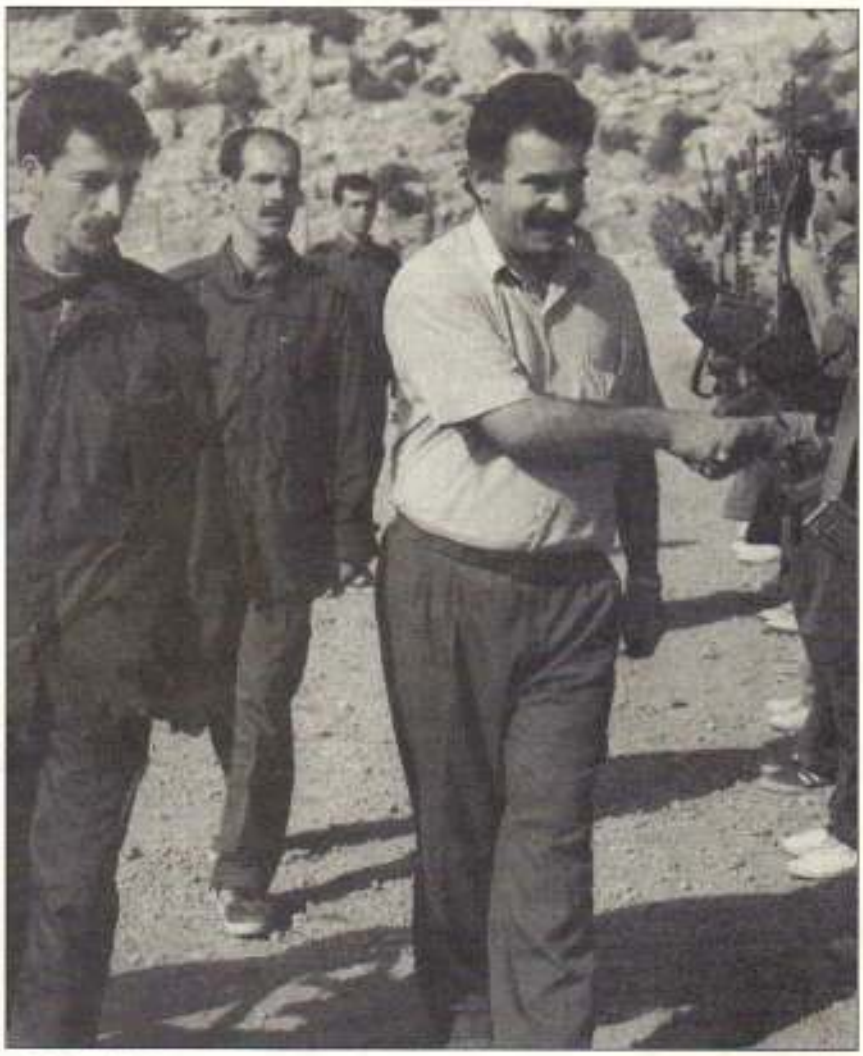
Küçük Pêşmerge birinci dileğine ulaştı. O yıl sonunda Suruç'tan bir grup yurtsever ile Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Siyasi ve askeri eğitimini başarıyla tamamlayıp, tekrar Suruç alanına döndü. Faaliyetlerine başladı. Ancak daha önceki faaliyetlerinden dolayı o alanda deşifre olmuştu. Sürekli polis takibi altında idi. Artık bu alanda faaliyet yürütemeyeceği kanısına vardı ve gerilla mücadelesine katılmak için dağa çıktı. Orada da eylemlerde gösterdiği cesaret ve fedakarlıkları sayesinde kısa sürede grup içinde ve çevrede sevilip sayılmaya başlandı. Küçük Pêşmerge eylemlerde büyük başarı gösterdi, bu şekilde mücadelesine uzun süre devam etti.

Küçük Pêşmerge son gittiği Siverek alanında Ekim 1992'de düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü ve ölümsüzler kervanına katıldı. Küçük Pêşmerge bugün binlerce küçük ve büyük pêşmergeye örnek olmaktadır.

Celal yoldaş boyun eğmezliğin taviz vermeyen simasıydı

Adı, soyadı: **Celal ÖZALP**
Kod adı: **Salman, Numan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1993, Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeni**

Halkımız değerli bir evladını daha şehit verdi. Dilimiz varmıyor kaybettik demeye, ama bir gerçek. Bir ihanet aldı aramızdan O'nu, beş özgecanla. Hepsi birbirinden coşkulu, ülkesine bağlı. Hepsi mücadelemizin değerli komutanları... **Celal ÖZALP** yoldaş, mücadelenin geliştirdiği, gelişen mücadelemizin özelliklerini kişiliğinde yaşatan değerli bir insan...

Celal ÖZALP yoldaş, esas olarak Diyarbakır ili Bismil ilçesi Tepe köyü nüfusuna kayıtlıdır. Ailesi çok erkenden Diyarbakır'a göç etmiş ve Celal yoldaş Diyarbakır'da dünyaya gelmiş, burada büyümüştür. Bir dönem Diyarbakır Fatih İlkokulu'na gitti, ilk öğrenimini Atatürk İlkokulu'nda tamamladı. Çalışkan ve başarılı bir öğrencilik geçmişi vardı. Diyarbakır Lisesi'ni tamamladıktan sonra devrimci faaliyetlerinden dolayı öğrenimini sürdüremedi. Mücadeleye genç yaşlarda katıldı. Kişiliğindeki temizlik ve coşku O'nu, hareketimiz saflarına çeken belirgin özelliklerindendi. Onun içindir ki, hareketimizin doğru ve ihtilalci çizgisi O'nu kısa sürede yetkinleştirdi.

Partinin kuruluş yılları, karşı-devrimin azgın saldırılarıyla karşılığını bulurken, mücadelenin daha da kitleselleşmesini birlikte getirdi. İşte Celal yoldaş, bu yıllarda mücadele saflarına katıldı. 1978 yılında sempatizan düzeyde çeşitli faaliyetlerde bulundu, öğrenci boykot ve eylemlerine katıldı. 1979 yılında ise kendisini tamamen mücadelenin içinde buldu. Coşkulu yapısı O'nu mücadele içinde atak kıldı, genç yaşına rağmen akranlarından daha olgun bir kişiliğe sahip oldu. Bu yapısıyla dikkatleri üzerine çekti, üstlendiği birçok görevle ileri düzeyde bir konumu temsil etti. O süreçlerde çeşitli defalar gözaltına alındı, işkence gördü, tutuklandı. Serbest bırakıldığında yine mücadele saflarındaki yerini aldı.

Celal yoldaş, mücadele saflarına katılış nedenleri ve içinde bulunduğu koşulların kendisi üzerinde yarattığı etkiyi şöyle anlatıyor:

"Siyasi yaşamın esas olarak PKK ile başlar. Ancak daha ortaokuldayken, gençlik hareketinden etkilenmiş ve siyasete karşı bende ilgi uyanmıştı. Özellikle Kürdistan sorunu beni oldukça ilgilendiriyor, dikkatimi çekiyordu. Yurtsever bir aile ortamında yetişmem, amcamın KDP saflarında savaşması, Kürt gerçeğini canlı bir biçimde yaşamamı getirmişti. Denilebilir ki, bu aile ortamında Türklere karşı nefretle büyüdüm.

Bu ortamda yetişmem rejim karşıtı tüm hareketlere ilgi duymamı getiriyordu. Daha ortaokuldayken boykotlara katılıyordum. Gençliğin bu hareketlenmesi içinde, siyasete giderek ilgisi artan bir konumdaydım...

Bu dönemde özellikle reformist çevre içinde sıkça konuşulan Apocuları duydum. Bu grubun silahlı mücadele yürütmesi bende müthiş bir merak ve ilgi uyandırıyordu. Kürdistan sorununun çözümünde silah-dağ kavramları Apoculuk etrafında dolaştıkça ilgim daha çok artıyordu. Reformist çevrenin anti-propagandaları beni tersten etkiliyordu. Özellikle silahlı direnişin olumlu yönde etkisi vardı. Tabii ki Kürdistan devriminde silahlı mücadelenin yeri ve rolünün bilimsel temeldeki kavrayışından uzaktım. Daha çok ailenin silaha olan ilgisi, amcamın KDP saflarında savaşması, peşmerge savaşını bilmemin yarattığı ilgi vardı. Bir de reformist çevrenin yaşam ve ilişki tarzı bana ters geliyor ve hatta onlara karşı tepki oluşuyordu bende. Öyle ki daha tek bir arkadaşla tanışmadan kendime Apocuyum diyecek durumdaydım..."

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına geldiği döneme yakın bir süreçte, mücadelemize yönelik karşı-devrimin saldırıları yoğunlaştı. Birçok önder kadro zindana atılırken, devrimcilerin hareket alanı daraldı. Bu süreçte yavaş yavaş ilişkilerin geri çekilme ve küçültülmeye ve ileriye yönelik güçlü atılımlar için hazırlıklar geliştirilmeye başlandı. Geri çekilme taktiğinin uygulandığı dönemlerde, hareketin taktiğini uygulamada başarısız kalınan alanlarda darbeler yenmeye ve ilişkilerde dağılmaların yaşanmasına tanık olundu. Birçok bölge böylesi başarısız pratiklerden nasibini aldı.

Diyarbakır'da da benzeri durumlar yaşandı. İlişkilerde kopukluk, dağınıklıklar görüldü. Yaşanan durumları fırsat bilip mücadele saflarını terk eden küçük-burjuva devrim kaçkınları hayli çoğalmıştı. İşte böylesi bir süreçte dağınıklık, ilişkisizlik ortamında Celal yoldaş sempatizan ve ilişkili çevre ile örgütlü, disiplinli çalışmanın yürütücüsü oldu. Örgüt merkezinden kopuk, ama devrime inanan bir çalışmanın sahibi oldu. Eğitim çalışmalarından, maddi olanaklarının çözümüne kadar birçok ihtiyacın yerine getirilmesinde belirleyici rol oynadı. 12 Eylül'ün o olumsuz havasından etkilenen ve hareketimiz aleyhine oluşan propagandaları boşa çıkarmak için çalışmalar yürüttü.

Parti ile ilişkisizlik durumu kısa sürdü. İlişkiler yeniden kuruldu. İşkence tezgahlarında şehit verdiğimiz **Asker DEMİR** yoldaş ile o süreçte tanıştı. Birlikte faaliyet yürüttüler. Deşifre olmuştu, çalışmaları yürütmede zorlanıyordu. Belirli bir süredir çalışmaların kaydırıldığı yurt dışı alanına O da çekildi. Lübnan sahasında askeri-siyasi eğitime alınarak gerillaya hazırlandı. 1982 yılında Lübnan'da yaşanan İsrail işgaline karşı gelişen direnişte yer aldı. Filistinli güçlerle birlikte çatışmalara katıldı. Bazen bu çatışmaları yoldaşlarıyla birlikte yalnız başlarına sürdürdüler. Celal yoldaş, böylece mücadelemizin enternasyonalist yapısını kişiliğinde, Lübnan'da İsrail siyonistlerine karşı temsil etti.

İsrail'in Lübnan işgalini takip eden günlerde, parti kamplarında gerilla hazırlık faaliyetlerine devam etti. 1982 yılında gerçekleşen Parti II. Kongresi'nin ülkeye dönüş ve gerilla savaşına hazırlık kararı gereği, ülke pratiği hazırlıkları içine girdi. Bir süre sonra da, ülkeye giren ilk gruplar içinde yer aldı. Süreç, Silahlı Propagandaya Hazırlık Dönemi'ydi. Büyük gruplar, ikişer, üçer, beşer gruplara bölünmüştü. İlişkiler yeniden kurulup yaratılacaktı. Sıfırdan başlanıp, adeta iğne ile kuyu kazar gibi çalışılacaktı. İmkansızlık ortamında çok zorlandılar. Bazen günlerce aç kaldı-

lar. 12 Eylül tarafından sindirilen, ajanlaştırma faaliyetleri içine çekilmeye çalışılan halk kitleleri içinde çalışmanın yarattığı zorluklar vardı. Düşman eski ilişkiler üzerinde kötü oynamıştı. Bu zorluklara dayanamayıp mücadeleyi terk edenler, düşmana sığınanlar oldu. Celal yoldaş, yozlaşmaya, ihanete, kaçkınlığa karşı kararlı tavırların sahibi oldu.

Faaliyetlerini yürüttüğü Karacadağ hattında mücadele gelişmeye başladı. Bu çalışmaların bir ucu Nurhaklara kadar uzanacaktı. Nurhaklara varıldığında da hedefe belli bir yönüyle ulaşılmış olacaktı. Çalışmalar adım adım sürdürüldü. Siverek'e kadar gelinmişti. Eski ilişkilerin var olduğu, eskiden mücadelenin güçlü geliştiği, onlarca şehidin verildiği Siverek'te düşmanın üzerinde oynadığı eski ilişkilerle bağlar yeniden kurulmaya başlandı. İşte Celal yoldaş, böylesi bir ilişki geliştirirken, düşman tarafından ajanlaştırılan birinin ihaneti sonucu yakalandı.

1985 yılında tutsak düşen Celal yoldaş, işkence tezgahlarında parti sırrını korudu, direndi. Boyun eğmezliğin seçkin simalarından biri oldu. Zindana alındı. Zindan O'nun için yeni bir yer değildi. Eskiden de zindanda çok kalmıştı. Ama o zamanla yakalandığı zaman bir değildi. Buna rağmen Diyarbakır zindanının nasıl olduğunu biliyordu. Diyarbakır'da işkenceler yaşanırken, direnişlerde şehitler verilirken, O da Diyarbakır'da faaliyetlerini sürdürüyor, zindandaki yoldaşlarının acısını onların yanıbaşında hissediyordu. Ve kafasında yoldaşlarına yapılan işkencelerin hesabını sormanın, onları tutsaklıktan kurtarmanın planlarını yapıyordu. Artık O da Diyarbakır zindanına esir düşen biriydi. Yaşananları O da fazlasıyla yaşayacaktı artık.

1985 süreci zindanda tutsaklara yapılan baskının görece zayıfladığı, mücadelenin güvencesinin tutsaklara ulaştığı bir dönemdi. Buna rağmen, sömürgeciler Diyarbakır'da yeni tutsak alınanlara yöneliyor, işkenceden geçiriyor, itirafı dayatıyordu. Bunun için de yeni yakalananları eski tutsakların yanına koymuyor, ısrarla uzak tutuyordu. Celal yoldaş, zindanda sömürgecilerin bu kirli oyunlarının boşa çıkarılmasında önemli rol sahibi oldu. Örgütlü, disiplinli yapının, yeni yakalananların yaşamına da hakim kılınmasında yer aldı ve bu alanda sağlanan başarının sahiplerinden biri oldu.

O süreçte parti ile zindanlar arasında ilişkiler asgari düzeyde oluyor ya da kurulamıyordu. Bu nedenle eski tutsak yoldaşların dışardaki gelişmelerden eksik, yetersiz bilgilenmeleri söz konusuydu. Bunun sonucu olarak bazen yanlış eğilimler bile gelişiyordu. Hatta zindan pratiğini tasfiyeye uğratacak kariyerist eğilimler bile vardı. İşte yetkin bazı arkadaşların tutsak düşmüş olması içerdekileri, dışardaki gelişmelerden haberdar edecek, olumsuzluklar karşısında doğru tavrın geliştirilmesinde etkili olacaktı. Yani eski grup ilişkisini halen yaşayan arkadaşlarla, gelişen sıcak mücadele pratiğini birbirine bağlayacak köprü görevini üstlendiler yeni gelen arkadaşlar. Celal yoldaş da bu süreçte üzerine düşen görevleri layıkıyla yerine getirdi.

Celal yoldaş, işkencedeki kararlı tutumunu mahkemede de sürdürdü. Partiyi, devrimi savundu. 26 yıla yakın ağır hapis cezasına çarptırıldı. Kısa bir süre sonra da Aydın Cezaevi'ne gönderildi. Diyarbakır zindanındaki devrimci yaşamını buraya taşıdı. Örgütlü, disiplinli bir yapının inşasında yer aldı. Yönetim çalışmalarında bulundu. Mücadele, özgürlük O'nun tek aşkıydı. Parti Önderliği'ne yıkılmaz bir bağlılığı vardı. Gerillayı özlüyordu. Dağlarda düşmana karşı savaşmak O'nun tek tutkusuydu. Dışarda yaşanan gelişmeler O'nu adeta coşturuyordu. Yazdığı bütün mektuplarda bu tutkusunu dile getirirdi. Özgürlük tutkusu nedeniyle firar etmeyi düşünüyordu. Bunun için tünel kazma çalışmalarına katıldı. Çalışmalar büyük bir hız ve coşkuyla devam ediyordu. Kazılan

tünelin sonuna yaklaşılmıştı. Tesadüfen çıkan bir yangın sonucu önce toprak, sonra tünel ortaya çıktı. Tünel bulunduktan sonra cezaevinde operasyon ve işkence başladı. Tutsakların cevabı direniş oldu. Direniş devam ederken sürgünler yaşandı. Aydın Cezaevi'nden Çanakkale, Bursa, Eskişehir cezaevlerine doğru sürgün arabaları yola çıkarıldı. Celal yoldaşın sürgün yeri de Çanakkale Cezaevi oldu. Bir grup arkadaşıyla birlikte oraya götürüldü.

Bu olayda Celal yoldaşın en çok zoruna giden şey, tünelin tam ucuna gelmişken dışarı çıkamamak, yatarken bile rüyasına girdiği, hayallerini kurduğu sıcak mücadele ortamına yeniden kavuşamamak oldu. Bir de yıllardır birlikte olduğu arkadaşlarından bu sürgünler esnasında ayrılmak... Belki bir daha göremeyecekti. Onun için buna üzülüyordu.

Çanakkale zindanında da üzerine düşen görevleri yerine getirdi. Devrimci etkinliğin gelişmesine güç kattı. Dışarının coşkusunun, Diyarbakır direnişinin buraya taşınmasında rol oynadı. Özgürlüğe ulaşmak, bir an önce mücadeleye kavuşmak, burada da O'nun düşüncesinde yer etti. "Mutlaka bir şeyler yapmalıyız" diyerek kafasını yordu. Bir yandan bu hususta yoğunlaşırken, diğer yandan da faaliyetlerini eksik bırakmadı. Kendini daha da geliştirdi.

1991 Nisan'ında özlemini duyduğu sıcak mücadeleye yeniden kavuşma olanağını buldu. Tahliye olurken O'nu en fazla üzen, içerde arkadaşlarını bırakarak gitmek oldu. Belki de yaşamının en hüzünlü ayrılığını o zaman yaptı. Aynı duyguları arkadaşlarına da yaşattı. Böyle bir arkadaşın çıkması sevinç, ve coşku yaratıyordu. Kendisi de mücadeleye kavuşacağı için sevinçliydi. Ama arkadaşları içerde kalmıştı. Bu, sevinci buruklaştırdı. O, hiçbir zaman dışarıya yalnız çıkacağını hesap etmemişti. Yoldaşlarına "birlikte çıkarız" diyordu. Ona göre planlar yapıyordu. Hep mücadeleye nasıl katkımız olur, nasıl geliştiririz diyordu. Celal yoldaş zindandan ayrılırken herkesi etkiledi. Ve geride tutsak bıraktığı yoldaşlarından da bir şeyler aldı götürdü.

Yıllarca işkenceler, baskılar ve zulümler altında yaşadığı zindanlardan çıkıp özgürlüğüne kavuşunca, tek düşündüğü şey, halkının ve ülkesinin kurtuluşuydu. Nitekim bireysel özgürlüğün biricik yolunun toplumsal özgürlükten geçtiğine yaşamın gerçekleri içinde defalarca tanık olmuştu. Kaldı ki, O; kendisini tereddütsüzce devrime adayan bir kişilikti. Hapislerin dizginsiz zulmüne karşı dayanma ve direnme gücünü de bu soylu amaçtan alıyordu. Yılların işkencesi O'nu yıldıramamış, tam tersine bu işkenceli yılların intikamını almak için sabırsızlandırmıştı. Esir düşmesiyle yarım kalan görevlerine koşacak, devrim bayrağını yine en ön saflarda korkusuzca ve de kahramanca dalgalandıracaktı.

Kabına sığmaz bir coşku içindeydi. Nitekim 1985 yılından itibaren partisi PKK, iki kongre yapmış ve güç aldığı bu kongrelerin çözümlemeleriyle inanılmaz gelişmeleri ortaya çıkarmıştı. Kürdistan'da ve Kürdistan dışında çok önemli mevziler kazanmış, bu kazanımların saflara çektiği binleri eğitmek için çok önemli imkanlarla donattığı eğitim kamplarını kurmuştu. Hiç şüphesiz bu eğitim kamplarının başında Mahsum Korkmaz Akademisi geliyordu. Celal yoldaşın 10 yıl önce ayrıldığı Bekaa Vadisi'nde adeta küçük bir Kürdistan kurulmuştu. Mahsum Korkmaz Akademisi'nin adı O'nun için de dayanılmaz

bir çekim merkezini çağrıştırıyordu. Özellikle zindandan çıkan ve yurt dışından katılanların yolu Bekaa Vadisi üzerinden Kuzey Kürdistan'ın sıcak savaşım cephelerine uzanıyordu.

Celal yoldaş da geçmişi gözleri önünde tekrar canlandırarak heyecan ve coşkuyla bu yola koyulacaktı. Nihayet 10 yıl önce zor şartlar ve çok sınırlı imkanlar altında eğitim gören yoldaşlarıyla birlikte bulunduğu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşır. Bu yeniden buluşma O'nun için çok anlamlıdır. 10 yıl öncesini 10 yıl sonrasıyla karşılaştırır. Aradaki muazzam gelişme farkını, devrim yürüyüşündeki büyük mesafeyi görmekte zorlanmaz. Bunun hangi çabalar; fedakarlık, kahramanlık, şahadet ve büyük irade savaşıyla sağlandığına anlam ve değer verir. Bu gelişme karşısında sağlıklı sonuçlara ulaşmak için özeleştirisel yaklaşımı esas alır. Birçok vesileyle yaptığı değerlendirmelerde, "10 yıl önce yine buradaydım" diyerek, mevcut gerçekliğini partinin kaydettiği gelişmenin seviyesine göre ele alır ve bu temelde ulaşılması gereken ölçüleri net ortaya koyar.

Yine zindan pratiğinde yaşanan ciddi yetmezliklerin, kişiliklerde yaratılan tahribatların giderilmesi yönünde hazırlanan PKK Zindan Konferansı'nda divan üyeleri arasında yer alan Celal yoldaş, büyük bir sorumlulukla katılımını en üst düzeyde sağlamaya çalışır. Konferansın işleyiş tarzında ve tartışmaların sonuç alıcı kılınmasında küçümsenemez katkıların sahibi olur. Doğru yaklaşımların esas alınmasına, Parti Önderliği'nin konuyla ilgili çözümlemelerinin doğru kavranıp sonuçlar çıkarılmasına büyük dikkat gösterir. Beş gün süren konferans boyunca kendi kişiliğine ve geçmiş pratiğine acımasızca yaklaşır. Parti Önderliği'yle bir diyaloğunda, *"Geçmiş yıllarda gösterdiğim pratiğin yetmezliklerini şimdi daha iyi görüyorum. Bu yılların hakkını layıkıyla vermediğim için eziklik duyuyorum. Önümdeki görev, bu yılların intikamını almaktır"* diyordu. Sonuçta, Zindan Konferansı'nı başarıyla kavrayanlar arasında yer alır.

Olgunluğu, birikimi ve partiye güçlü bağlılığı dikkate alınarak Mahsum Korkmaz Akademisi'nin 1 Eylül'de başlayan Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nin koordinatörlüğüne seçilir. Bu kez katkıların, üstlendiği bu ciddi ve kapsamlı görev temelinde sunmaya başlar. Askeri disipline ve eğitimlerin sağlıklı geçmesine azami dikkat gösterir. Akademi öğrencilerinin sıcak savaşım cephesine hazır hale gelmesi yönünde çaba sarfeder. "Dünün devrimcisi, bugünün gericisidir" diyerek, her gün yenilenmenin, süreçlere cevap teşkil etmenin vazgeçilmez önemine dikkat çeker. Siyasi katkılarının yanısıra, 10 yıl önce edindiği askeri yeteneklerini de yoldaşlarının gelişmesine sunar. Eski bilgileri kısmen zayıflamış da olsa, hemen her silaha ilişkin bilgilerini dersler biçiminde yoldaşlarına aktarır. Ağır silahların kullanımı ve özelliklerini kavratıcı bir biçimde açıklayarak bu alanda da önemli katkıların sahibi olur. Devre boyunca hem öğreten ve hem de öğrenen olur. Partinin, Parti Önderliği'nin beklentilerine cevap vermeyi esas alan bir pratiği sergilemeye çalışır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim devresinin koordinatörü olarak hem öğrencileri ve hem de kendisini yeni dönem görevlerine hazırlamanın çabası içinde bulunur. 10 yıl önce yine Bekaa Vadisi'nden Kürdistan'a yol almış ve ülkeye ulaştıktan 2-3 yıl sonra Türk ordu güçlerine esir düşmüştü. Bu kez 10 yıl önceki gidişten dersler çıkaracak, böylece 10 yıl sonraki yürüyüşünü amansız ve görkemli kılacaktı. Buna kararlı ve azimliydi...

Aralık 1991 tarihinde koordinatörlüğünü yaptığı Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi sonuçlandı. Devrenin kalabalıklığı ve yapı olarak çeşitliliği çok yönlü zorlukları beraberinde getiriyordu. Bu sorunların altında ezilmemek hiç kolay olmuyordu. Ayrıca eğitim devresinin birinci derecedeki sorumlusu olmak, çok daha fazla duyarlılık gerektiriyordu. Celal yoldaş tüm bunların bilincinde olarak, görevlerini başarmaya, sorumluluklarına sahip çıkmaya çalışıyordu. Nitekim PKK gerçeğinde göreve sahip çıkmak veya başarının sahibi olmak en vazgeçilmez bir ilkedir. O da, Parti Önderliği tarafından böyle ciddi sorumlulukları olan bir göreve layık görülmesini önemli bir fırsat ve

tarihi bir şans olarak değerlendiriyordu. Ne pahasına olursa olsun beklentileri boşa çıkarmayacak ve adına layık görev adamı olacaktı.

Kürdistan gerçeğini ve bu gerçeklik içinde şekillenen yaşamın zorluklarını, tahribatlarını, bunun mücadele saflarına yansıyan olumsuzluklarını bilenler, PKK saflarında devrim sorunlarına çözüm getirmenin öyle kolay olmadığını anlamakta zorlanmazlar.

İşte Celal yoldaş, Kürdistan gerçekliğinin neredeyse bütün olumsuz özelliklerini şu veya bu biçimde üzerinde taşıyan 500'ü aşkın öğrencinin yer aldığı devreden alınmıştı.

Devre sonuçlandığında Ortadoğu'nun sonbaharı iyiden iyi kendini hissettirmeye başlamıştı. Kürdistan, yine bir acımasız kışa hazırlanıyordu. Celal yoldaş için hiçbir şey engel olamazdı. O, nice zorlu badirelerden geçen ve böylece çelikleşen bir militandı. Bir koordinatör olarak önemli katkı sunduğu Akademi'deki yoldaşlarıyla vedalaşıp Kürdistan'a uzandı.

1992'nin ortalarına kadar Güney Kürdistan ve Botan hattında görevler üstlendi. İyi bir komutan, iyi bir asker ve yetkin bir savaşçı olan Celal yoldaş, savaşın geliştirilmesinin öncü komutanlarındandı. 1992'nin sonlarına doğru Botan'dan eski alanı olan GAP Eyaleti'ne gitti. Eyaletin genel koordinatörlük görevini üstlenmek üzere gitmişti.

Evet, Siverek'te bir ihanet sonucu yakalanmıştı. Apoculukta ise, başlanılan bir işin sonunu getirmek vardı. Celal yoldaş, önceki yıllarda başlattığı bu yolculuğu, bu kez başarıyla tamamlamak istiyordu. Karacadağ hattı artık GAP olmuştu. Devrimci GAP'ın kapsadığı alan ise 1980 öncesi mücadelenin en çok gelişmeyi yaşadığı yerlerdi. Devrimci GAP bu mirasa sahip çıkıp, yeniden canlanmayı sağlayacaktı. Ve bu yolda önemli adımlar atıldı. Gelişmeler hızlı oldu. Katılım arttı. Halk desteği ve gerilla yoğunlaştı.

İşte böylesi bir süreçte, Celal yoldaşla birlikte komuta düzeyinde yer alan **Adnan KAYA (Dr. Kemal), Ferhat UZUN (Reşo), Tacettin TURGAY (Hogir), Nurê EL (Rewşen)** arkadaşlar bir ihanet sonucu 17 Ocak 1993 tarihinde Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeninde düşman güçleriyle girdikleri çatışmada kahramanca savaşarak şehit düştüler.

Zamansız, olmaması gereken bir kayıp. Böylesine derin, güçlü bir geçmişe sahip olan Celal yoldaşın halkımıza, devrimimize vereceği daha çok şeyi vardı. Halkımız güzide bir evladını daha yitirdi. Celal yoldaşın yaşamından çıkarılması gereken dersler, örnek alınacak o kadar çok yönü var ki... Tüm bunlar gerek mücadele içindekilere, gerekse sonraki kuşağa aktarılacak eğitim materyali durumundadır. Celal yoldaşın yaşamı gerçekten örnek alınmak ve bilince çıkarılmak durumundadır.

nın açıklığıyla çıkmıştı.

O'nunla pratiği olanlar, tanıyanlar anılarını bizlerle mutlaka paylaşmalıdırlar.

Böylesine berrak, lekesiz bir geçmiş, tutturulan doğru bir hat kuşkusuz bizler için örnek ve kıvanç kaynağı olacaktır. Yokluğuna inanmak ise mümkün olmayacaktır. Mücadelemizde bizimle birlikte olacaktır. Halkımıza, önderliğimize sözümüz var. Zafer bizim olacak!

Celal yoldaş, seni her zaman yaşatacağız!

YILMAYAN BİR İRADE, İNANÇ DOLU BİR YÜREKTİ

Adı, soyadı: **Adnan KAYA**
Kod adı: **Dr. Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Güzelağaç köyü-Merzika-Ömerli, 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1985**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1993, Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeni**

Adnan KAYA yoldaş, 1960 yılında Mardin'in Ömerli kazası Güzelağaç-Merzika köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Yoksulluk içinde yetişti. Babası ailenin geçimini sağlamak için sürekli didinir ve çalışırdı; bazen kaçakçılık yapar, bazen üzüm, pekmez vb.'ni Karacadağ'a götürür satar ve yerine pirinç alarak ailenin geçimini sağlamaya çalışırdı. Maddi yaşamın verdiği zorluklar yanında, zaman zaman huzursuzluklar da olurdu. Bu huzursuzlukların temel kaynağı yine gelip ekonomik zorluğa dayanırdı.

Adnan yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra çalışma hayatına atıldı. Daha küçük yaştan itibaren çalışmanın verdiği güçlükler vardı. O da her çocuk gibi çocukluğunu yaşayarak, yaşamın güzelliğini tatmak isterdi. Akranlarının çoğu oyun oynar, biraraya gelip gezerken, O ise hep kendisini çalışma koşullarında bulur. O çalışma hayatı boyunca, köyü ile çalıştığı alanlar arasında sürekli mekik dokudu. Hiçbir zaman yaşamdan ve çalışmaktan bıkmadı. Hep coşkuyla işlerini yerine getirmeye çalıştı. Bir dönem Ömerli ilçesinde diş doktorluğunu yapan amcasının yanında ücretsiz olarak çalıştı. Yaklaşık bir yıl çalıştıktan sonra köyüne geri döndü. Köyde kaldığı dönemler içinde babasına yardım ediyor ve zaman zaman da evdeki işlerle uğraşıyordu. Bir ara Karacadağ'da diş doktorluğu yapan abisinin yanında çalıştı. Uzun yıllar dişçilik alanında pratisyen olarak yürüttüğü çalışmalar sonucunda, doktorluk ünvanını alacak kadar meslek hayatında kendisini ilerletmişti. Karacadağ'daki çalışmalarında yeterli kazanç elde edemeyince abisi Nejat ile birlikte 1974-75 yıllarında Ceylanpınar'da işyeri açarak çalıştı.

1992 yılında Mardin'in Savur ilçesinde şehit düşen abisi Nejat ile çalışmak O'nun için rahattı. Çünkü her iki kardeş iyi anlaşarak birbirlerine güç ve destek veriyordu. Her konuda ortak karar alarak uygulayan bir konumu temsil ettiklerinden dolayı girdikleri çevreler içinde sevilir ve sayılırlardı. Çocuklukta, çalışma hayatında, mutluluk, üzüntü ve kederlerinde hep ortak hareket eden iki kardeşin mücadele saflarına katılışları da ortak oldu. Birbirlerini oldukça seven ve sayan iki kardeşin arasındaki ilişki örnek düzeydeydi, olgun ve sadeydi. İki kardeş bir ara Savur ilçesinde de bir işyeri açarak çalıştılar. Nereye gitseler yılda mutlaka bir-iki kez köylerine uğrar, köy hayatı içindeki yerlerini alırlardı. Hele Adnan yoldaş, köyüne ve toprağına, köy yaşamına çok daha bağlıydı. Bu nedenle şehirlere gidip çalıştığında uzun bir süre bir yerde kalamazdı, kalmıyordu. Ya altı ay ya da en fazla bir yıl çalışarak tekrar köyüne dönme ve bir dönem de köydeki işlerde ailesine katkı sunma, yaşamında vazgeçilmez temel bir kuraldı.

Esas olarak dişçilik mesleğini öğrenme ve bu işte uzmanlaşma Savur'da başladı. Daha sonra çalışma hayatını bazen amcasının yanında, bazen de babasının yanında sürdürdü. O, çalışma hayatı arasında dönüp dolaşırken, PKK önderliğinde mücadele de gelişiyordu Kürdistan'da. 1978-79 yılları öğrenci gençliğin, yurtsever köylülüğün mücadele saflarında aktif yerini almaya çalıştığı dönemdi. Hilvan ve Siverek'te ağalara ve yerli işbirlikçilere karşı verilen mücadele, Türk sömürgeci sistemine karşı geliştirilen ideolojik-politik savaşım insanlarımızı etkiliyor ve kendisine çekiyordu. Bu arada Mardin gibi bir alanda mücadelemizin gelişim göstermesinin yanında, reformist güçler de belli bir taban edinerek gelişme göstermek istiyordu. Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin gelişmesi, sömürgeci düzenle bağını koparmayan, feodal zümrelerle sıkı ilişki içinde olan ve reformizmi bağımsızlık çizgisine dayatan söz konusu güçleri oldukça rahatsız ediyordu. Özellikle taban kaybetmeleri huzursuzluklarına yol açan temel etkenlerden biriydi. Bağımsızlık çizgisinin gelişmesine oldukça öfke duyan bu güçler, feodal toprak ağalarıyla ve düşman güçlerle ilişki içerisinde bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin taşıyıcısı ve savunucusu olan yurtseverlere, devrimcilere yönelmeyi ihmal etmediler. Bu durum en çok Mardin gibi bir alanda yaşandı. 60'tan fazla devrimci ve yurtsever komplolar sonucu katledildi. İşte bunlara karşı da verilen kararlı mücadelenin halk üzerinde yarattığı bir saygınlık ve olumluluk vardı.

Kürdistan'da ulusal kimlik ve bağımsızlık uğruna bu gelişmeler yaşanırken etkilenen yoldaşlardan biri de Adnan yoldaş oldu. Daha 1978 yılından itibaren ilişkiye geçerek çeşitli düzeyde katkılarını sundu. Devrimci güçlerle ilk ilişkisi hareketimizle başlar. Özlü, olgun, saygın bir kişiliği temsil eden Adnan yoldaş, bu özellikleriyle hemen dikkati çeker. Bu sempatizanlık ilişkisi döneminde slogan yazma, afiş asma, bildiri dağıtma türünde faaliyetlilik içinde de bulundu. Bu ilişkilerinden dolayı birkaç kez gözaltına alındı, Mardin Tugayı'nda sorgu-

ya ve işkencelere tabi tutuldu. Hiçbir zaman düşmana taviz vermedi. Özünün güçlülüğünü burada da gösterdi.

12 Eylül 1980 tarihinde askeri darbe oldu. Darbeyle birlikte faşizm hükmünü her alanda icra etmeye çalıştı. Öncelikle Kürdistan'da devrimci avına çıkmıştı. Devrimcileri avlamakla kalmıyor, halkın üzerinde amansız bir terör estirerek sindirmek, korkutmak, susturmak istiyordu. "-Eğer direnirseniz sonunuz katliam olur" dercesine halk üzerinde estirilen terör sonucu, her gün yüreklerde bir parça kopuyordu. Terör, katliam, vahşet egemendi. Operasyonlar, cinayetler, katletmeler, köyleri göçertme, işkence, küfür, hakaret, zulüm yaşamın kopmaz bir parçası gibiydi. Bu terör dönemine güçlü bir karşılık vermek için bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları büyük direnişler ve şahadetlerle yurt dışına çekilmiş, düşmana hak ettiği esas darbeyi vurmanın hazırlıklarını sürdürüyorlardı. Düşman yaptığı katliamlarla, sürek avlarıyla devrimcileri toptan yok ettiğini ve meydanın kendisine kaldığını sanıyordu. İşte bu boşluk döneminde düşman tam bir kara terör dönemini başlatmıştı. Bu vahşet ortamında, düşmanın uygulamalarına yakınen tanık olan Adnan yoldaş, kurtuluşu yurt dışında arayarak 1981 yılında kendi iradesine dayanarak ülke dışına çıktı. Adnan yoldaşın gittiği yer bir savaş alanı olan Lübnan-Beyrut'tu. O, buraya gitmekle bağlı olduğu yoldaşlarına yakın olmuştu. Bu durum O'nun için bir avantajdı. Nitekim Beyrut'a gittikten sonra da ilişkileri devam etti. Ancak bu ilişkiler sınırlıydı. Burada işçiliğe başladı. Ancak 1982 İsrail işgali sonrasında partili yoldaşlarla olan ilişkisi koptu. 1985 yılının başlarına kadar böylesine bir ilişkisizlik ortamında yaşamını örgütlemeye çalıştı. Bu süreci Adnan yoldaş, partiye sunduğu bir raporunda şöyle değerlendirmektedir:

"...Şubat 1981 tarihinde yurt dışına çıktım. Lübnan'ın Beyrut kentinde kalıyordum. Beyrut'ta ilk olarak bir şirkette çalıştım. Aldığım ücret yeterli değildi... Nejat bir diş laboratuarı açmıştı, evde devamlı çalışırdı. Birkaç ay onunla beraber çalıştım. Sonra deniz kenarında bir sandviç yeri açtım. Bir süre böyle çalıştıktan sonra Nejat'la birlikte çalışmaya devam ettim. Bu durum Haziran 1982 İsrail saldırısına kadar devam etti. Savaşta bütün işler durdu. Savaşın bi-

rinci haftasında ben de, Filistin güçlerinden biri olan Demokratik Cephe saflarında siyonizme karşı savaştım. Bu savaş, Filistinliler Beyrut'tan çekilinceye kadar devam etti. Bu dönemde işsiz kaldım. Birkaç ay sonra boyacı olarak çalışmaya başladım. Sekiz ay böyle çalıştım, aldığım ücret bana zor yetiyordu. Daha sonraları diş laboratuvarında iş buldum ve burada çalıştım..."

Adnan yoldaş, 28 Mayıs 1985 tarihinde işini bırakarak profesyonel devrimciliğe başladı. Kardeşi Nejat yoldaş da aynı tarihte işini bırakarak devrimciliğe başladı. İlkin eğitim görmek amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi ismini alan Helve Kampı'na gitti. Kamptaki eğitimden en iyi bir biçimde yararlandı, hızla gelişti. Aynı zamanda doktorluğu dişçilikle sınırlı kalmadı, diğer alanlarda da neredeyse uzmanlaştı. Burada gördüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra bir dönem kitleler arasında faaliyet yürüttü. Yaşamında sade ve olgun, ilişkilerinde oturaklı, ölçülü ve dikkatli hareket eden Adnan yoldaş, oldukça da fedakardı. Aydın özelliklerinden dolayı sorunları kavrama ve çözümleme gücü gelişkindi. Parti değerlerini korumada özlü ve kararlıydı.

Kitle faaliyetleri, mesleğini ilerletme çabaları ardından yeniden kampa gitti. Her iki kardeş de partinin 3. Kongresi'ne katıldılar. Bu, onların ilk defa gördükleri bir şeydi. Oldukça etkilendiler. Kongre süreci boyunca politik eğitimden fazlasıyla ve isabetlice yararlanmak için aşırı bir çaba içindeydiler. Teoriye, özeleştiriye ve pratik mücadeleye de yaklaşımları olguncaydı; gerçekçi ve mantıklı yaklaşıyorlardı. Erken yaşta ülkelerini terk etmeleri ve emekçi olmaları onları düşünce ve pratikte erken olgunlaştırmıştı.

1987 yaz aylarında Özgürlük Yürüyüşü Eğitim Devresi'ne katıldı. Bu eğitim süreciyle birlikte çok daha gelişti. Parti Önderliği'nin yaptığı çözümlemelerden azami düzeyde sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Eğitim devresi sonrasında Mardin Eyaleti planlama grubuna katıldı. Yürütülen hazırlıkların tamamlanmasından sonra bir grup yoldaşıyla birlikte ülke pratiğine yöneldi. 1987-93 yılları arasında geçen zaman süreci içerisinde hep ülkede sıcak savaşımın içindeydi. Mardin'den Botan'a kadar gezip çabaladı, savaşın geliştirilmesinde önemli rol oynadı. Katıldığı sayısız çatışmada düşmana darbe indirerek kurtuldu. Sayısız eylemin örgütlendirilmesi, planlanması ve uygulanmasında birincil derecede sorumluluk üstlendi. Halkın eğitilip örgütlendirilerek mücadeleye kazandırılmasında aktif rol oynadı. Düşman pusularını büyük bir taktik ustalıkla aşmayı başardı. Olgun, fedakar, çalışkan özellikleriyle hep dikkati çekti. Yaşam ve pratiğinde iyi bir komutan, iyi bir yoldaş, iyi bir savaşçı olmasını başardı.

Beraber ülkeye girdiği yoldaşlarının hemen hemen çoğu şahadete ulaştı. Kimi yoldaş erken ve kimi yoldaş da belli bir pratik süreçten sonra şehit oldu. Birlikte eğitim gördüğü **Gani ERKAN, M. Emin ASLAN, Abdullah AVCI** ve daha birçok yoldaşı şehit düşerek bayrağı kendisine emanet etmişlerdi. O, bu emaneti en güzel bir tarzda koruyarak sorumluluklarını yerine getirdi. Mardin Eyaleti'nde komuta kademesinde yer alan yoldaşların çoğu şehit olmasına rağmen, düşman karşısında yılgınlığa düşmedi. Devredilen görevi büyük bir sorumluluk anlayışıyla üstlendi. Yoldaşlarının intikamını alacağına dair yemin etti ve geçen pratik süreçte bu yeminine en sadık bir biçimde bağlı kaldı.

Mardin Eyaleti komutanlarından biri olan Adnan yoldaş, kendisiyle birlikte mücadele saflarına katılan abisi Dr. Nejat KAYA yoldaşın 1992 yılında Savur'daki şahadeti ardından görevlerine daha çok yüklendi. Serîhildanların örgütlendirilmesi, gerillanın geliştirilmesi, örgütlenme ve eğitimin sağlam esaslarda yürütülmesi, halkın öz savunma birimlerinin yaratılması, gerillanın korunması, yetkinleştirilmesi, lojistik ve mühimmat ihtiyaçlarının temin edilmesi vb. birçok hususta yetkin bir pratik sergiledi.

İhanete ve işbirlikçiliğe karşı öfkeliydi. Düşmanın Kürdistan'dan silip süpürülmesi için, onu yaşatan iç dayanaklarının yok edilmesi gerektiğine inanıyor ve bu inançtan hareketle ihanete aman tanımıyordu. Birçok yoldaşı ihanet sonucu şehit düştü. En son abisi ve beraberindeki yoldaşlar grubu yine bu ihanet sonucu şehit düşmüşlerdi. Bunun için düşmana olduğu kadar iç ihanete karşı da mücadele etmede kararlıydı. Bu kararlılık O'nu hızla geliştirdi ve komuta kademesinde yer alarak, eyaletin genel faaliyetlerine hükmedecek bir yetkinliğe ulaştı.

1991 yılı sonları ve 1992 yılında yapılan düzenlemeyle Mardin Eyaleti içinde yer alan bazı alanların ayrıştırılması ve Urfa'nın da dahil edilmesiyle Devrimci GAP Eyaleti örgütlendirildi. İşte Adnan yoldaş Devrimci GAP Eyaleti komuta kademesi içinde yer alan öncülerden biriydi. 1992 yılı boyunca bu eyalette örgütlendirme, savaşı geliştirme, düşmana darbeler indirerek halkın mücadeleye güvenini pekiştirme yönündeki çabaları çok yoğun oldu. Nitekim 1992 yılı boyunca geliştirilen bütün eylemlere damgasını vurmada yetkin bir rol oynadı.

1993 yılı başlarında eyalette yeni düzenlemelerin yapılması ve komuta kademesinin daha da yetkinleştirilerek bu alanın Botanlaştırılması temelinde partinin atamaları oldu. Alana ulaşan yeni grup ile ilişkiye geçerek ortak bir çalışma geliştirdi. Yapılacak yeni düzenlemeyle birlikte hızlı bir örgütlülüğe ve eylemliliğe girişilecekti. Bunun için en başta üst kademe gücünün toplantısı yapılacak ve bu temelde genişletilmiş eyalet toplantısı ile birlikte yeniden örgütlenme ve yapılanmaya girişilecekti. Bu temelde gelen yeni grupla birlikte toplantı hazırlıklarını yaparken, 17 Ocak 1993 tarihinde Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeninde, yapılan bir ihbar sonucu, beraberindeki yoldaşlar grubuyla birlikte düşmanın baskınına uğradı. Dört bir tarafı büyük bir güçle çevreleyen düşman güçleri ile ARGK'nin 5 yiğit komutanı arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Omuz omuza veren 5 komutan dillere destan bir direniş yarattılar. Düşmanın amansız saldırılarına karşı iradelerine, inançlarına ve ellerindeki olanaklara dayanarak savaştılar. Evet bu savaşta ARGK'nin 5 değerli komutanı olan **Adnan KAYA (Dr. Kemal), Celal ÖZALP (Numan), Ferhat UZUN (Reşo), Nurê EL (Rewşen), Tacettin TURGAY (Hogir)** yoldaşlar şehit düştüler.

İki kardeşin devrimci mücadeleye katılışları, birlikte yıllarca hareket etmeleri, mücadeleye yürekten bağlılıkları ve bu uğurda sergiledikleri pratikler, oldukça büyük bir anlama sahiptir. Onlar Kürdistan'dan kopmuşlardı. Ama bu kopmuşluk onlardan hiçbir şey almamış, dil, gelenek ve ülkelerine bağlılıklarını korumuşlardı. Mücadele içindeki olgunluk, fedakarlık, sade ve özlü özellikleriyle birlikte direnişleri ayrı bir önemdedir. Onlar kararlılık, inanç ve olgunlukta emsaldiler. Fedakarlık ve yoldaşlık ilişkilerinde örnek devrimci militanlardı. Onları hep anacağız!

İyi bir siyasi ve askeri komutan, yiğit ve kahraman bir savaşçı,

Adı, soyadı: **Ferhat UZUN**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1 Ağustos 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1993, Kızıltepe-Bloka-Emruh üçgeni**

Orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüyen **Ferhat UZUN (Reşo)** yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini Siverek'te tamamladı. Üniversiteyi Bursa'da bitirdi. Genelde tarih, sosyoloji, mantık, siyaset bilimi, düşünce tarihi gibi dersleri seven ve bu derslerde başarı gösteren Ferhat yoldaş, okul yıllarındaki yaşamını şöyle dile getirmektedir:

"Öğrencilik yaşamımı ve karşılaştığım sorunları, dönemsel özelliklerin farklılığından dolayı iki döneme ayırmak gerekir. Birinci dönem ilkokuldan liseye kadarki süreyi kapsar. Bu dönemde karşılaştığım sorunlar daha çok derslerle ilgili olmakla birlikte, öğretmen ve öğrenci arkadaşlarımla da çıkan sorunlarım vardı. Daha yüksek not alma, en çalışkan öğrenci olma ve isteklerin gerçekleştirilmesi temelinde ortaya çıkan olumlu olmayan bireyci ve kendine sevdalanma özellikleri bu sorunların kaynağını teşkil ediyordu. İkinci dönem ise, üniversite yıllarıdır. Bu süre dört yılı kapsar. Bu dönem, benim yaşamımda köklü dönüşümleri ortaya çıkaran özelliklere sahiptir. Şöyle ki; gerek sömürgeciliğin yarattığı kişilik yapısı, gerekse çevrenin ve ailenin beklentilerinin bende yarattığı etkiler üniversiteye bakış açımı belirliyordu. Yani 'büyük adam olma', aileyi kurtarma, aile kurma ve kariyer sahibi olma, gibi düşünceleri beynime ve yüreğime yerleştirmiştim. Ancak üniversiteye başladığımda, o alan içerisindeki farklı toplumsal yapı ve bu yapının bende yarattığı çelişkiler, marksistleninist eserlerle tanışmam ve en önemlisi de PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisi, beni devrimci mücadeleye çekti. Süreç içinde eski düşüncelerimden uzaklaştığım gibi, bulunduğum alan içinde, düzene karşı tepkilerimi akademik-demokratik mücadele içerisinde katıldığım eylemlerde gösteriyordum. Artık ortaya çıkan sorunlar siyasi nitelikte, ortaya koyduğum tavır da siyasi tavır oluyordu..."

Ferhat yoldaş, hangi dönemde olursa olsun aynı zamanda bir emekçi gibi hep çalıştı. Babası hayvancılıkla uğraştığı için memleketteyken yıllarca babasıyla birlikte pazara gidip geldi. Okulların tatile girdiği yaz aylarında lokanta ve kahvelerde garsonluk yaptı. Üniversitede ise pazarlamacılık ve inşaat işlerinde çalıştı. Öğrencilik yılları boyunca aileye yük olmaksızın çalışarak masraflarını karşıladı. O, hep bir emekçiydi. Çalışmayı sevdiği için boş durmazdı. Bu nedenle maddi olarak ciddi bir zorluk çekmedi. Kazandıkları kendisine yetti.

1978-80 yılları arasında çeşitli güçlerle ilişkisi oldu. Bir dönem KAWA hareketi içinde çalıştı. Daha sonra Siverek olaylarının başlamasıyla, "Bağımsızlar" adıyla hareket eden grup içinde yer aldı. Ancak 12 Eylül darbesiyle birlikte dağılan grupla ilişkileri kesildi. Bu süreçten sonra, ulusal kurtuluş saflarına katılıncaya kadar hiçbir güçle herhangi bir siyasi bağı olmadı. Okumaya, üniversiteyi bitirmeye ağırlık verdi.

Üniversiteye gittiği yıllarda iki kez tutuklandı. İlk tutuklanması Mayıs 1988'de oldu. Van 100. Yıl Üniversitesi'nde M.

Şirin TEKİN'in öldürülmesi ve 5 öğrencinin okuldan uzaklaştırılmasını protesto etmek amacıyla başlatılan açlık grevinde yer aldı ve bu vesileyle tutuklanarak yargılandı. Yine 1989 yılının yaz aylarında, bir eve yapılan operasyonda tutuklanarak sorgudan geçirildi. Üzerinde herhangi bir delil bulamayan düşman, daha sonra kendisini serbest bırakmak zorunda kaldı. Kürdistan'da gelişen gerilla savaşını yakından takip ediyordu. Gelişen mücadele O'nu kendisine doğru çekerek etkiliyordu. Gerçeğinin bilincinde olan Ferhat yoldaş, kendi çapında örgütsüz de olsa yurtseverlik görevini yerine getirmeye ve Kürdistanlı öğrencilerle yakından ilgilenmeye çalışıyordu. Bu çabaları ürün de verdi. Eğitim grupları oluşturdu, Kürt kökenli gençliğin birleştirilmesinde önemli rol oynadı. Ferhat yoldaş, partiye sunduğu bir raporunda bu süreci şöyle anlatmaktadır:

"...Partiyle ilişkiye geçmeden önce kendiliğinden bir görev ve sorumluluk almıştım. Kendi başıma partinin propagandasını yaparak, Kürt asıllı öğrencilerle ilişkiye geçtim. Öğrenci gençliğin mücadelesine girmemdeki temel amaç, bu alandaki Kürt öğrencilerine ulaşabilmekti. Yine bu durum, Bursa'nın kendine özgü koşullarından kaynaklanmaktaydı. Bir yandan çok apolitik bir ortam mevcuttu. Diğer yandan 12 Eylül kişiliğinin ortaya çıkardığı bir yapı vardı. Bu yapı, pasifizmi, köleliği, yozluğu ve hareketsizliği adeta bir yaşam biçimi haline getirmişti. Ancak yine de ulusal soruna karşı duyarlı insanları burada bulurum diye bir mücadeleye giriştim. 1988 yılına kadar çok değişik çevrelerin içine girdimse de sağlıklı bir ilişki çıkaramadım. Bu yıldan sonra üniversiteye daha duyarlı Kürt arkadaşların gelmesi, eylemlilik süreci içine girmeleri, ilişkilerin yurtseverlik temelinde şekillenmesini beraberinde getirdi. Giderek, bu arkadaşlarla birlikte ortak hareket ettik. Kısa süre içerisinde kendi aramızda işbölümü yaptık ve bu temelde akademik demokratik mücadeleyi geliştirdik..."

Üniversite çevresinde bir araya gelerek örgütlenen grup eğitim çalışmaları yapıyor, seminerler veriyor, eylemler geliştiriyordu. Partinin yayınları olmadığından eğitimlerini marksist klasiklerle yapıyorlardı. Yine günlük burjuva basını ve diğer sol yayınları izleyerek siyasi gelişmeleri takip edebiliyor, Kürdistan'daki savaşı kapsamlı olmasa da yorumlayabiliyorlardı. Zaman zaman zindanlarda süren baskıları protesto etmek amacıyla örgütledikleri açlık grevine katılıyordu. 1989 yılında yaptığı çalışmalar sonucunda hem okuldaki öğrenci kitlesiyle ve hem de yurtsever emekçi ailelerle ilişkileri daha çok geliştirdi. Çalışmaların esas yönü ülkeye dönüktü. Yani ulusal kurtuluş savaşını her açıdan beslemek, destek ve güç sunmaktı. Nitekim çalışmalar öyle bir düzeye ulaştı ki, mevcut kapasiteyle gelişmelere cevap veremeyecek duruma geldi. İlişkiye girdiği çevreler, parti ve mücadele hakkında daha fazla bilgi istiyor, parti yayınlarının kendilerine ulaşması gerektiğini dayatıyordu. Bu aynı zamanda örgütlü faaliyetin yürütülmesinin zorunlu olduğunu dayatma anlamına geliyordu. O'nun ise mevcut düzeyiyle buna gücü yoktu. Bu nedenle partili yoldaşlarla ilişki aramaya başladı. Parti ile ilişkide olan bir yurtseverle kurduğu ilişki sonucu, parti yayınlarından bazılarını elde etti ve birlikte faaliyet yürütmeye başladı. Mücadelenin ihtiyaçlarına daha fazla cevap verebilmek için arayışlarına devam etti. İlk elden cezaevlerinde tutsak olan yoldaşlarla ilişki kurdu. Bursa zindanındaki tutsaklarla ilişki kurması ardından, tutuklu olan yoldaşlarının ihtiyaçlarına da cevap vermeye başladı. Eskişehir Cezaevi'ndeki tutsak yoldaşlarla görüştüğünde sorunlarını anlattı ve onlardan perspektif aldı. Sürekli zindandaki yoldaşları ziyaret ederek karşılıklı bilgi alışverişinde bulundu. Bazen Eskişehir, bazen Bursa ve bazen de İzmir'de aralıksız olarak çalışmalarda bulundu. Çok sayıda devrimci çıkararak, onların partinin eğitim kamplarına ulaşmalarını sağladı. Örgütlü faaliyete yönelmesiyle birlikte gizliliğe oldukça önem veriyordu. Bir kişinin yakalanmasıyla birlikte bir dönem düşman güçleri tarafından takibe alındı. Bu durumdan sonra Bursa ve Eskişehir'deki bütün ilişkilerini devrederek İzmir'e gitti. Burada ilişki kurma çabalarını sürdürdü. Kürt asıllı öğrencilerle ilişkiler kurdu. Kısa bir süre içinde altı kişilik bir

komite oluşturdu. Eğitim çalışmalarını sadece öğrencilerle sınırlı tutmadı. Yurtsever Kürdistanlı kitlelerle ilişkiler kurmaya çalıştı. Pazarda ve inşaatlarda çalışan Kürdistanlı işçilerle ilişkiler geliştirdi. Gizlilik temelinde yürütülen örgütsel faaliyette birçok aileyi mücadeleye kazandırdı ve yaratılan imkanları mücadelenin, bizzat silahlı savaşımın hizmetine sundu. Artık bir an önce gerillaya katılmak istiyordu. Bu nedenle bir kurye çıkarıp, Siirt üzeri Kürdistan dağlarına ulaştırdı. Gerillayla temas kuruldu. Ancak gerek yoğun operasyonlar ve gerekse birdenbire sağlanan böylesi bir ilişki sonucu hemen gerillaya katılması istenmedi, biraz daha beklemesi doğrultusunda kendisine talimat gönderildi ve bir de rapor hazırlaması istendi. Böyle de olsa gerillayla bağ kurmayı başarmıştı. Bu bile O'nun için bir umuttu. İzmir'de kaldığı kısa süre içinde 7 kişiyi gerillaya kattı.

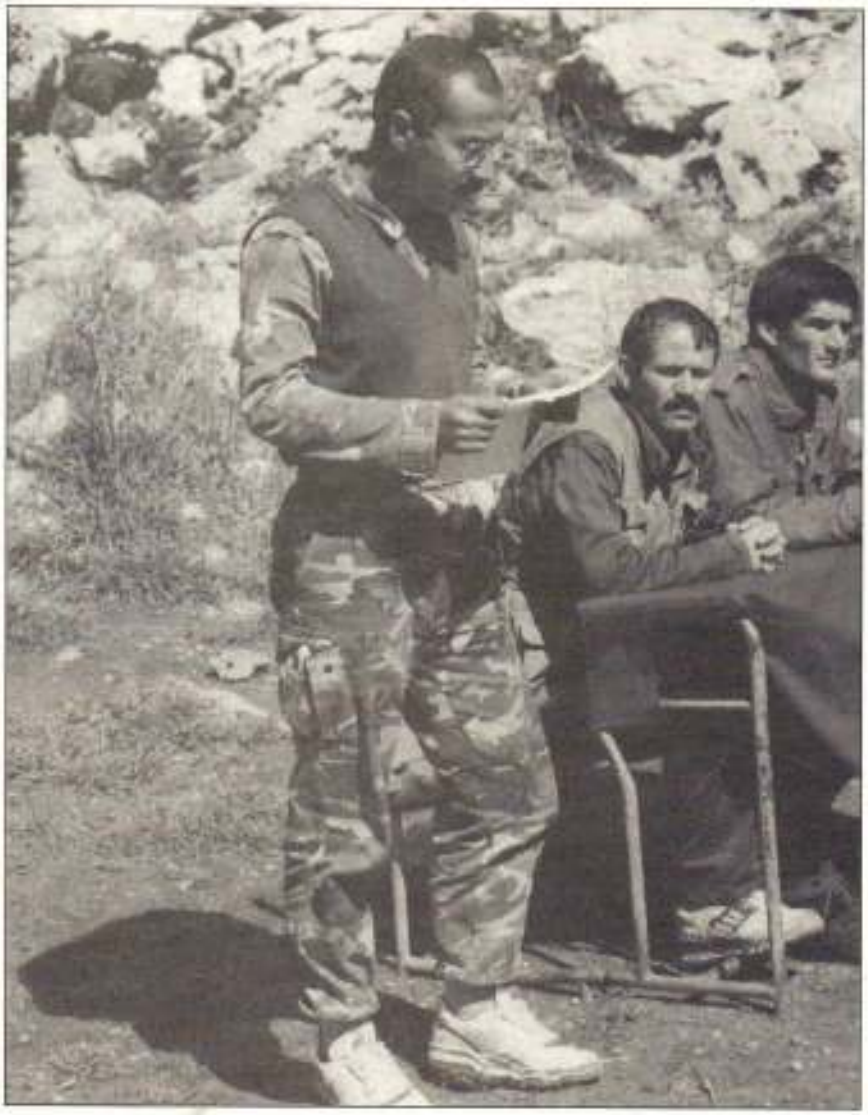
Partiyi daha doğru dürüst tanımadan, parti yaşamını ve çizgisini tam öğrenemeden, elinde hiçbir parti yayını bulunmadan, özverili ve gerçekten bir militana yaraşır bir pratik sergiledi Ferhat yoldaş. Kendiliğinden bir çalışmayla başladı ve örgütlü bir çalışma yarattı. Olanaksızlıklar içinde olanaklar yaratarak hem faaliyetleri geliştirdi ve hem de ülkedeki savaşıma her açıdan destek sundu. 1990'ın ortalarına kadar Türkiye metropollerinde sergilediği bu faaliyetler ardından Yunanistan'a çıktı. Yaklaşık birbuçuk ay Yunanistan'da kaldı. Ve daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi ortamı bambaşka bir ortamdı. Yaşamdan hareket tarzı ve ilişkilere kadar devrimci ruh ve yaşam egemendi. Bu nedenle, ilk katılanlar açısından zorlukları vardı. Yeni katılanlar bu yaşama uymada belirli sıkıntılara giriyorlardı. Bu durum herkes açısından olduğu gibi Ferhat yoldaş açısından da böyleydi. Yaşama uyumda yoğun çabası olmasına rağmen, geçmiş yaşamla yoğun bir çatışma yaşıyordu. Nitekim partiye sunduğu bir raporda bu süreci şöyle değerlendirmektedir:

"...Akademi alanına geldiğimde farklı bir yaşam biçimiyle karşılaştım. Biçimsel olarak bu yaşama uymaya çalışsam da, özde derin çatışmalar yaşıyordum. Yaşama yabancı olmam ve geçmiş özelliklerle hareket etmem yapıyla bütünleşmemi engellediği gibi, istenilen katılımı da gerçekleştiremiyordum... Parti Önderliği'nin Akademi'deki çözümlemeleri kendime yönelmem ve yöntem tutturmamda belirleyici oldu... Diyebilirim ki, dönemin sonuna kadar istikrarsız bir katılımım söz konusuydu. Bu istikrarsızlık kendi gerçeğimi görmememdeki direnişti. Yani geçmiş özellik ve eğilimlerle parti yaşamına karşı bir direnişti..."

Bu eksikliklerini gördükten sonra kendisine daha çok yüklendi. Askeri ve siyasi derslerde yoğunlaşmaya ve katılım göstermeye özen gösterdi. Kendisinin deyimiyle, Parti Önderliği'nin çözümlemeleri önünü açtı. Yapıyla daha fazla kaynaşmaya, sorunlarıyla ilgilenmeye, yoldaşlarını geliştirmeye önem verdi. Olgun, çalışkan ve fedakar özellikleriyle yoldaşları tarafından sayılır, sevilir bir konuma ulaştı. Ferhat yoldaş, ülke mücadelesinde düşmana karşı daha güçlü savaşabilmek için askeri derslere daha çok eğildi. Komutan olarak ülke savaşına katılmak ve bu anlamda partinin gücüne güç katmak temel bir istemi oldu. Bu temelde kendisini geliştirmek için gecegündüz demeksizin çabaladı. Bu özverili çabaları kuşkusuz Akademi ortamında dikkati çekiyordu. Oldukça gelişmeye aday konumu nedeniyle Akademi'deki ikinci devre eğitiminde Mahsum Korkmaz Akademisi yönetimine seçildi.

Yönetim devresi boyunca gelişip yetkinleşti. Yoldaşlarının eğitimi üzerinde çok durdu. Her türlü sorunun çözümüne ortak oldu. Eğitim devresi sonuna doğru planlama çalışmalarına katıldı. Parti kararıyla eyaletlerin yeniden düzenlenmesi çalışmalarına katıldı ve Devrimci GAP Eyaleti'nin oluşturulması temelinde faaliyet yürüttü. Ülkeye yönelmeden önce 15 Ağustos 1991 kutlamalarına katıldı. Halkla bütünleşen ve halklaşan PKK gerçeğini gördü, oldukça etkilendi. Halktaki coşkuyla bütünleşti.

Ferhat yoldaş, partiye sunduğu bir başka raporunda, içinde bulunulan sürecin önemi, tarihin bizlere atfettiği görevler ile birlikte bu görevler karşısındaki durumu-

nu şöyle anlatmaktadır:

"...İçerisinde bulunduğumuz dönem bizim açımızdan olduğu kadar, insanlığın kaderinde de büyük değişimleri ortaya çıkaracak bir olgunluğa ulaşmıştır... İnsanlığın her türlü baskı ve sömürüden kurtuluşu, özgür bir dünya yaratma umutları filizlenmiş ve bunların temsili de bölge açısından olduğu kadar, dünya insanlığının gelişimi açısından da önemli bir rol oynayan ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK şahsında somutlaşmıştır. Böylesi tarihi bir görevin, tarih tarafından bize atfedilmesi hareketimizin büyüklüğünü ifade etmektedir. Bu, hareketin yürütücüsü olan kadroların nasıl olması gerektiğini de ortaya koymaktadır. Doğaldır ki cüce, insanlığın özgür yaşamına hiçbir şey vermeyen, aksine bu yaşama alabildiğine engel olan bir kişilikle görevlerin üzerine yürünemeyeceği açıktır. Tarihi anlamdaki görevlerin yerine getirilmesi ve ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği düzey olan Kürdistan Halk Cumhuriyeti'nin inşasının gerçekleştirilmesi için PKK'de kesinleşen ve temsilini Parti Önderliği'mizin şahsında bulan sosyalist bilinç ve yaşamla ancak bu gelişmelere cevap verilebileceği, hem düşünsel ve hem de pratik olarak PKK hareketinde bin defa ispatlanmıştır.

Parti, Akademi alanında bana tanıdığı imkanlar temelinde yetkin bir militan olmam açısından her şeyi sunmuştur. Bütün bu imkanlarla birlikte Parti Önderliği'nin de yakın ilgi ve denetimi, herkese nasip olmayacak tarzda bana güç vermiştir. Bana verilenin hepsini aldığımı söyleyemem, ancak aldıklarımı pratikte yetkin bir biçimde uygulayacağıma sonsuz inancım vardır. Bu temelde partinin yetkin bir temsilcisi olmaya, ulusal kurtuluş savaşında etkin bir rol oynayacağıma ilişkin olarak kendime güveniyor ve bana verilen her görevi yerine getireceğime ilişkin olarak söz vermek istiyorum..." Evet, Ferhat yoldaş bu ruhla ülkeye yöneldi. Akademi'den ayrılırken resmi tören yapıldı. Yoldaşlarıyla vedalaşırken oldukça mutlu ve coşkuluydu. Devrimci GAP Eyaleti'ni Botanlaştıracağına ilişkin yoldaşlarına verdiği sözlerle ayrıldı ve ülkeye doğru kararlıca yol aldı.

GAP Eyaleti olarak belirlenen vatan toprağına ulaşınca, eyaletin bir komutanı olarak üzerine düşeni yapmaya bemen girişti. Toplantılar gerçekleştirildi, iç düzenlemeler yapıldı, işbölümü temelinde çalışmalara yüklenildi. Yürütülen yoğun pratik sonucu eyalette her açıdan bir gelişme kaydedildi. Yaklaşık birbuçuk yıla yakın bir süre ülke pratiğindeki savaşta yer aldı. Moralinden, coşkusundan hiçbir şey yitirmedi. Savaş içinde daha çok yetkinleşti. Eyaletin Askeri Komutanı olan Ferhat yoldaş, eyalete yönetim düzeyinde yapılan yeni takviyelerle birlikte toplantı hazırlıklarına girişti. Beklediği yoldaşlarının gelmesiyle Kızıltepe'de birleştiler. Toplantı yapacaklardı. Toplantıda önemli düzenlemelere gideceklerdi. Ancak yapılan bir ihbar sonucu etrafları düşman güçleri tarafından sarıldı.

Bulundukları evde kendisiyle birlikte Celal ÖZALP (Numan), Adnan KAYA (Dr. Kemal), Nurê EL (Rewşen) ve Tacettin TURGAY (Hogir) yoldaşlar vardı. Beş yoldaş omuz omuza, düşman güçlerine karşı kahramanca savaşarak, Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeninde 17 Ocak 1993 tarihinde şahadete ulaştılar. Onlar, yoldaşlarına bayraklarını sağlam devrettiler. Söz veriyoruz sizlere, bizlere devrettiğiniz bayrağı bağımsız ve özgür Kürdistan burçlarında dalgalandıracağız!

Şu gördüğün yoldaşım,
üstünde boylu boyunca,
uzandığım topraklar...
Kanımın süzülerek
zerreciklerinden
hücrelerine damladığı,
birazdan son nefesimle
son arzumu haykırıp
onun uğruna
şehitler kervanında ölümsüzleşerek
bağrına gömüleceğim topraklar...
Senin...
senin de uğruna
elde silah kavga verdiğin
bu topraklar
topraklarımız çoraktı yoldaşım.
Kan istedi hep
susuzdu zira...
yağmur damlasına hasret
ıssız çöller gibi.
Can istedi hep
yeniden diriliş
ve yaşam için...
Doymak bilmedi,
benden de istiyor:
Kanımı
canımı...
Ama direnerek,
ama elde silah savaşarak..
O'nun içindi
benim de kavgam yoldaşım...
Feda olsun canım
ülkemin toprağına
ve... melhem olsun
kanım da
vatan yarasına...
Buysa eğer
onun biricik arzusu...
İşte budur özcesi yoldaşım
yaşam ve ölüm hikayemiz.
Çok acı ve hüzünlü olsa da
ızdırap yüklü
parçalasa da yürekleri...
bu;
karanlığa küskünlüğün
ve aydınlığa
derin hasretin isyanıdır

Toplumsal mutluluk için insana sevdalandı!

Adı, soyadı: **Şenay TÜZER**
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Mart 1993, Çınar-Kızıltepe**

Sömürgeci-faşist TC, yüzyıllardır Kürdistan topraklarında kol gezerek, Kürt insanına yaşamı zehir etmiştir. Öyle ki beşikteki bebekleri kılıçtan geçirerek, ak sakallı dedeleri idam sehpalarında sallandırarak, Kürtlük adına ne varsa her şeye barbarca saldırarak, Kürt kültürünü, dilini, edebiyatını tarih sahnesinden silme süreci içine girmiştir. Sömürgeciliğin her türlü insanlık dışı uygulamaları Kürdistan'ı harabe bir yurda dönüştürerek, Kürt insanını özünden boşaltmış, giderek insanlığa yabancı bir hale getirmiştir. İşsizliğin, sefaletin, açlığın, ölümün kol gezdiği Kürdistan'da, insanlar ülkesine, halkına hatta kendisine ihanet ettirilerek sömürgeciliğe boyun eğen, kişiliksizleşmiş bir duruma düşürülmüşlerdir. Karın tokluğuna köle gibi çalışmak için ülkesini terk etmişler, Türk metropollerine göç ederek kemalizmin asimilasyon politikasından geçmişlerdir. Kalanlar ise birçok kez örgütsüz başkaldırılarla isyan etmiş, ama ezilip bastırılmaktan kurtulamamışlardır.

Sömürgecilik tarafından ihanetin beyinlere ilmik ilmik işlendiği ve aile yapısına kadar yansıdığı bir dönemde, **Rojin** yoldaş, Diyarbakır'da 1975 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Özel savaşın bir parçası olan aile içi çelişkilerden O'nun ailesi de payını alınca, annesi ve babası ayrılır. Annesi ve kardeşleri İstanbul'a göç ederler. Okul döneminde babasının yanında kalan Rojin yoldaş, tatillerde de annesinin yanına gider.

Bir yandan ailesinin parçalanması, diğer yandan ülkesine olan yabancılığı, yine üvey annesinin baskıları Rojin yoldaşı içine kapanık bir yaşama çeker. Lise son sınıfa kadar bütün çabasıyla burjuva okullarında başarı sağlayarak bireysel mutluluğu yakalamayı amaçlar. Okulda sınıflarını hemen her yıl birincilikle bitirir. Ancak son sınıfa gelince artık Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin öğrenci gençliğe yansımasıyla bir kişilik arayışı içine girerek dünyayı yorumlamaya başlar. Böylece girdiği devrimci ortamda toplumsal mutluluğun savaşımını öğrenir. Fakat ulusal değerden yoksun bir aile tarafından ve metropollerde büyümesinden dolayı önceleri sinmiş, inkara ve asimile edilmiş bir kişiliğe sahip olması, Rojin yoldaşı ulusal gerçekliğinden uzaklaştırmış ve bireysel mutluluğu bulmanın yollarını aramaya itmiştir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yansımasıyla bütün geçmiş yaşamını, Kürdistan tarihini ve düşmanın barbarlığını gözden geçirerek devrimci düşünceye daha da yakınlaşmaya başlar. Kısa sürede kendi gerçekliğine ulaşmaya başlayan Rojin yoldaş, sinmişliğini isyana, inkarcılığını da ulusal bilince dönüştürmeyi başarır. Militan kişiliğe ulaşmak O'nun tek hedefi olur. Ve hızla bu yüce kişiliği kendi şah-

İcran YÜCE (Rewşen)

İzdem DEMİROĞLU (Jiyan)

Mahmut

sında somutlaştırmaya çalışır. Geçmiş yaşamı ve aile çevresi O'nu olumsuz etkilemiş olsa da, kararlılığı ve samimiyeti O'nu bütün gelişmelere açık tutar. Kısa bir dönem öğrenci çalışmalarında yer aldıktan sonra cephe faaliyetleri yürüten arkadaşlarla tanışır. Kitap, dergi vb. yayınları okuyarak bir yandan siyasallaşmaya çalışırken, diğer yandan da birimler arasında kuryelik yapar.

Özel savaşın kirli katliamları, savunmasız sivil insanların sokak infazlarıyla öldürülmeleri, Kürt insanına yaşamın adeta işkence haline getirilmesi, Rojin yoldaşın omuzlarına sorumlulukların yüklenmesine neden olmuştur. Ve Rojin yoldaş gerillaya katılmaya karar verir. Saflara katılmak için yazdığı raporunda önerisini şöyle dile getirir: *"Geçmiş yaşamımda arzuladığım bireysel mutluluk tutkusu aslında özünde tam bir umutsuzluk ve kölece yaşamın onayıydı. Bunu Parti Önderliği'nin 'Toplumsal mutluluk olmadan bireysel mutluluk olmaz' sözleriyle bilince çıkarabildim. Dolayısıyla toplumsal mutluluğu yakalamak, özgür bir Kürdistan kadını olmak ve topluma öncü olmak için savaş cephesinde yer almak istiyorum."*

Rojin yoldaşın raporundaki kararlılığı ve samimiyeti görmemek ve önerisini kabul etmemek O'na yapılabilecek en büyük haksızlık olacaktı. Böylece önerisi kabul edilerek Nisan 1992 tarihinde Devrimci GAP Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır. Kürtçe bilmediği için bir süre halkla ilişkilerde zorlanır. Fakat halk gerçekliğini kısa sürede bilince çıkararak bu zorlukları aşar. Bu bilince çıkarma aşamasında hem halkın, hem de gerilla yoldaşlarının saygısını kazanır.

Diyarbakır'da kuryelik görevini yaparken, içinde yer aldığı komitenin Rojin yoldaş için yazmış olduğu bir raporda şunları belirtilmektedir: *"Bizim Rojin yoldaşı kazanma ve giderek netleştirme çabalarımız, O'nun kendisini kanıtlama ve özleştirme çabalarının çok gerisinde kaldı."* Burada da görüldüğü gibi Rojin yoldaşın inancı çelik bir zırh gibi kaplamıştır. Gerilla saflarında da cesaretiyle, fedakarlığıyla, görevlere yaklaşımıyla partiye, Parti Önderliği'ne, halka, şehitlere, olan bağlılığıyla da gıpta edilen bir konuma ulaşır.

Rojin yoldaş, 19 Mart 1993 tarihinde Devrimci GAP Eyaleti'nin Çınar-Kızıltepe mıntıkasında 3 yoldaşıyla birlikte, düşmanla girilen bir çatışmada kanının son damlasına kadar direnerek sevdalandığı özgürlük ve bağımsızlık uğruna şehitler kervanındaki yerini alır.

Bu şahadet bir yıldız kayışıdır. Biri söner ama binlercesi parlar. PKK'de bu bir gelenektir. Biz silah arkadaşları için Rojin ve 3 yoldaşımızın andı andımızdır. Onların bizlere bıraktıkları silahlar zafere dek asla susmayacaktır ve daima emin ellerde dolaşacaktır.

Yaşasın kahramanlar yaratan partimiz PKK! Yaşasın kahramanların başkanı Başkan APO ve onun ölümsüz militanı Rojin yoldaş!

"PARTİYE SAVAŞARAK SAHİP ÇIKACAĞIM"

Adı, soyadı: **Çetin SONKURT**
Kod adı: **Ali İhsan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 22.6.1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Devrimci GAP**

Çetin yoldaş, memurlukla geçimini sağlayan ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 11 kardeşin en büyüğüydü. İlk öğrenimine Siverek'in Dindar köyünde başladı. Orta ve liseyi ise ilçe merkezinde okudu. Daha sonra yüksek öğrenimine İstanbul'da başlar. 1989 yılında Hukuk Fakültesi'nde okumaya başladığında PKK ile de yakından tanışır. Bir yandan öğrenimine devam ederken, diğer yandan da bir sempatizan olarak ulusal kurtuluşçu çalışmalara katkı sunmaya çalışır. Bu yaşam ve pratiği kendisinde ilgiyi yükseltir. Alternatif yaşam ve geleceği PKK önderliğindeki mücadelede görür. Buna göre yeni bir yönelime girer.

Kararında netleşince çalışmalara profesyonel düzeyde katılır. İlkin okuduğu üniversitede grup sorumluluğunu üstlenir. Başarılı bir pratiğin sahibi olur. 1990'ın sonlarında ise üniversite sorumluluğuna getirilir. Bir süre sonra Türkiye YCK çalışmalarına sorumlu düzeyde katılır. Bu dönemde çeşitli eylemlerin planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde yer alır. Bu çalışmalardan dolayı iki kez tutuklanır. Ancak delil yetersizliğinden dolayı serbest bırakılır. Yaklaşık 3 yıl boyunca İstanbul'da önemli oranda başarılı bir pratiğin sahibi olur.

1991 yılının sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada katıldığı eğitim devrelerinde olgunluğu ve derslere özlü katılımıyla dikkat çeker. Yoldaşlarının saygısını ve güvenini kazanır. İkinci eğitim devresinde Akademi yönetimi içinde yer alır. Çabası yoğun olur. Bu dönemde sergilediği pratik gelecek vaat eder. Genelde Akademi eğitiminden, özelde Parti Önderliği'nin çözümlemelerinde doğru sonuçlar çıkarmaya çalışır.

Akademi sahasına gidişini bir raporunda şöyle yorumlar: "Akademi ortamına gelişimin amacı, dönemi her alanda karşılayabilecek bir militan kişiliğe ulaşmaktır. Burada bulunduğum süre içerisinde yoğunlaşmam bu yönlüdür." Bu konuda mesafe katettiğini ve daha da gelişme kaydedebileceğini belirtir. Bunun için söz verir.

Haziran 1992 tarihinde ülke pratiğine yönelir. Devre sonunda kararlılığını dile getirerek Devrimci GAP Eyaleti gerilla çalışmalarına hazır olduğunu belirtmişti. Akademi yapısı Çetin yoldaşa güvenini dile getirirken, Pati Önderliği de bu yönlü onay verir. Coşkulu ve kararlı bir ruhla Kürdistan'a uzanır. Devrimci GAP Eyaleti'ne ulaşır ve gerilla çalışmalarına önemli bir sorumlulukla katılır. Gerillada kaldığı sürece tecrübe kazanır ve askeri yeteneklerini geliştirir.

1993 yılının ilk aylarında düşman güçler bazı ihbarları değerlendirerek nokta operasyolarına yönelir. Buradaki yoldaşlarınız zor koşullara rağmen direniş içine çekilerek operasyonları boşa çıkarmaya çalışırlar. Önemli kayıplar pahasına düşmanın operasyonları sonuçsuz bırakılır.

Çetin yoldaş da bu dönemin direnişi içinde yer alır. Kararlılıkla savaşır. Sonuçta direniş içinde şehit düşer.

Anısı yaşamaya devam ediyor.

"Pratiğe hazırım, kararlıyım, inançlıyım"

Adı, soyadı: **Enver SARIGÜL**
Kod adı: **İnan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bozova, 16.5.1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Devrimci GAP Eyaleti**

Çevresinde dürüstlüğü ve olgunluğuyla tanınan Enver yoldaş, ortahalli memur bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Bozova ilçesinde okudu. Daha sonra sınavları kazanarak Karadeniz Üniversitesi'nde okumaya başladı.

Devrimci düşüncelerle ünivesite yıllarında tanıştı. Ulusal soruna ilgi duydu ve arayışlara girdi. Bu çabaları, O'nu PKK ile tanıştırma sonucuna yol açtı. PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine ilgiyle yaklaştı. Halk gerçekliğini tanıdığı oranda bu ilgisi artış gösterdi. Belli bir kavrayışa ve netliğe ulaşınca, bir yol ayrımına geldiğinin bilincine ulaştı. Sömürgeci okullardaki öğrenimin mücadeleye tercih edilmesini doğru yoldan kaçış olarak değerlendirdi. Bu değerlendirme temelinde kararını mücadeleden yana kıldı. Okuduğu Karadeniz Üniversitesi'ni 5. sınıftan terk ederek 1991 yılının ilk aylarında profesyonel düzeyde mücadeleye katıldı.

Kendisine sunulan ilişki kanalıyla Cudi'de gerilla güçlerine ulaştı. Burada 1 ay kaldıktan sonra eğitim amacıyla Güney Kürdistan'daki kamplara gönderildi. Burada Şehit Akif Eğitim Devresi'ne katıldı. Bu eğitim devresi boyunca geçmiş yaşamına eleştirisel yaklaşarak kişilik gerçeğini çözümlemeye çalıştı. Bu konuda önemli sonuçlara ulaştı. Bu eğitim devresi ardından Temmuz 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Akademi'de 1 Eylül 1991 tarihinde başlayan Şehit Ahmet Güler ve ardından gelen Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devrelerine katıldı. Eğitime önemli imkan ve fırsat temelinde yaklaşarak kendini güçlendirmeye çalıştı. Kendisinde yaşanan eksiklikleri bu eğitim devrelerinden sağladığı birikimle daha iyi tespit etti ve daha sonuç alıcı bir yönelim içine girdi. Bir gelişmeyi yaşadığı, bu süre içinde yazdığı raporların sonuçlarından da ortaya çıktı.

İlk eğitim devresi sonunda verdiği bir raporunda şunları dile getiriyordu: "Kısaca benim burada çıkardığım sonuç şudur: PKK'de önderlik gerçeği kavranmadan, PKK çalışma tarzı ve temposunun tuttırulması, devrimci militan kişiliğin kavranılıp pratikte gereklerinin yerine getirilmesi mümkün değildir. PKK anlaşılmak ve PKK adına pratik faaliyetlerde bulunulmak isteniliyorsa, öndelik gerçeğinin kavranması gerekir. Bunun dışındaki bütün yönelimler yanlış ve yetmez yönelimler olacaktır. PKK önderlik gerçekliğini kısmen de olsa kavradığıma ve pratiğe yönelirken önderlik hattının bir taşıyıcısı olabileceğime inancım tamdır..."

Bazı fiziki rahtsızlıklarına rağmen, hep mücadelenin zorlu sahalarında görev almak istedi. Gerçek anlamda bir katılımı hedefledi.

Mart 1992 tarihinde ülkedeki gerilla mücadelesine yönelmek üzereyken, "1992 yılının öneminin ve dolayısıyla bize yüklediği sorumlulukların bilincindeyim. Bu bilinçle görev almaya hazır olduğumu belirtebilirim. Dönemin devrimci görevlerine, iç ve dış mücadeleyle birlikte kişiliğin devrimcileştirilmesi, PKK'lileştirilmesi temelinde yöneleceğime... söz veriyorum" şeklindeki sözlerle kararlılığını dile getiriyordu.

Şahadetiyle verdiği söze bağlı kaldı. Biz de bağlı kalacağız.

"Urfa ve çevresindeki alanları direniş kaleleri haline getireceğim"

Adı, soyadı: **Hikmet HURMA**
Kod adı: **Muzaffer**
Doğum yeri ve tarihi: **Çakmaklı köyü, Kayagözü mezrası-Bozova, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993**

Hikmet yoldaş, 1973 yılında Bozova ilçesine bağlı Çakmaklı köyü-Kayagözü mezrasında yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokula başladığı yıla kadar kendi köyünde çocukluk yıllarını geçirdi.

Geçimini çiftçilikle geçiren ailesi, maddi imkansızlıklardan dolayı Hikmet yoldaşı, Bozova Yatılı Bölge Okulu'na göderdi. Çalışkan bir öğrenci olan Hikmet yoldaş, ilk ve ortaokulu yatılı bölge okulunda tamamladı. Okula başladığı yıllarda hep gazeteci veya avukat olmak isteyen Hikmet yoldaş, imkansızlıklar nedeniyle dört yıl öğrenimine ara vermek zorunda kaldı. 1990-91 öğrenim yılında liseye başlayan Hikmet yoldaş, bir yandan garsonluk ve muavinlik yaparak okul masraflarını çıkarmaya çalışırken, diğer yandan hem okuyup, hem de aileye maddi yardımda bulunuyordu.

Okul yıllarında partili yoldaşlarla tanışır. Zaten Kürdistan'da gelişen mücadele ve gerilla savaşı kendisini oldukça etkiliyor ve bundan dolayıda Kürdistan'daki gelişmeleri yakından izliyordu. Gelişen gerilla savaşıyla birlikte yükselen halk serîhildanları O'nun mücadeleye katılımdaki kararlılığını daha da pekiştirir. Okul çalışmalarında daha da aktifleşir. Bildiri dağıtır, korsan gösteriler örgütleyerek katılır ve propaganda yapardı. Bu çalışmalarıyla Urfa gibi bir alanda dikkatleri üzerine çeken Hikmet yoldaş, polis tarafından gözaltına alınır, ancak sabit bir şey bulamayan düşman hemen bırakmak zorunda kalır.

1992 yılında lise öğrenimini yarıdan keserek partiye katılan Hikmet yoldaş, aynı yıl eğitim görmek amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi'de askeri ve siyasi eğitim görür, kişilik ve yaşam olarak kendisini güçlendirir. Gerilla ve şehir çalışmalarını yürütmeyi kendisine temel alan Hikmet yoldaş, bu yönlü eğitiminin üzerinde yoğun olarak duruyordu. Özellikle Urfa, Bozova, Adıyaman, Birecik gibi alanlarda gerilla savaşını geliştirmek istiyordu. Bu yönlü düşüncelerini partiye sunduğu raporlarda dile getirirdi. Hikmet yoldaş, bir raporunda; "Hem teorik, hem askeri ve hem de yaşamın eğitimini aldım. Bundan yararlandığıma inanıyorum. Bu devreyi gelişimim için yeterli görüyorum" diyerek ülke pratiğine gitme talebinde bulunur.

Zaten bu dönemde Mahsum Korkmaz Akademisi'nin kapatılma durumu da söz konusudur. Bu nedenle Akademi'de bulunan güçlerimizin tümü ülke pratiğine aktarılmaktadır. Parti bu durumlardan da hareketle Hikmet yoldaşın önerisini olumlu görür ve Urfa alanında mücadeleyi geliştirmek üzere ülkeye gönderir.

Hikmet yoldaşın ülke pratiğindeki mücadelesi kısa sürdü. 1993 yılı hazırlıkları içindeyken düşman güçleriyle girdiği bir çatışmada şehitler ordusuna katıldı. Anısı mücadelemize önderdir!

Şehit düştüm
bir özgür günün
alaca karanlığında:
Günler akıp gidiyordu
umutla dolu
yarınlara doğru...
Ufuklar ötesinde
binbir ümit ile
zafer güneşine doğru...
taze kan damlaları
emerek,
silinmez izler bırakarak.
Gabar sessiz
derin bir uykudaydı
Henüz doğmuştu güneş
yeni bir güne...
Yeni umutlarla
karanlığın bağrını
delerek...
Ufuk kankırmızıydı...
Serinliğiyle sımsıkı
sarmalamıştı Gabarı,
yüceliklerden ılgıt ılgıt
eserken seher yeli
bir tan vaktiydi.
Yermisekiz Mart'ı
yazıyordu
takvim yaprakları,
Birikmişti yüreğimde
o kutsal günün hasreti,
sımsıcaktı ve
güneş gibi eriten...
Kinim dağlar kadar,
yolumdaki engele
öfke vardı gözlerimde
yeni şafaklara doğru
yürürken...
Sarılıydı dörtbir yanım,
üşümüştü leş kargaları
Gabar eteklerine.

"ÖNCÜ MİLİTAN OLMAYA KARAR VERDİM"

Adı, soyadı: **Aliye AKIL**
Kod adı: **Bermal**
Doğum yeri ve tarihi: **Timeti köyü, Siverek, 24.12.1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **27 Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, GAP**

Kağıdımız çaput bizim
Kefenimiz bulut bizim
Mesleğimiz umut bizim
Kıranlara selam olsun!
Aliye Akıl

Aliye AKIL (Bermal) yoldaş, 1971 yılında Siverek'e bağlı Timeti köyünde zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Aile yapısı aşiretsel bir konumu temsil ettiğinden, aşiret geleneklerine göre büyütülür. İlkokul, orta ve lise öğrenimini Urfa'da tamamlayan Aliye yoldaş, başarılı bir öğrenci olarak tanınır. Okul yıllarında sportif faaliyetlerle de ilgilenen Aliye yoldaş, öğrencilik durumunu, hangi mesleği neden hedeflediğini partiye sunduğu öz geçmiş raporunda şöyle anlatmaktadır:

"Eğitimim boyunca başarılı ve sevilen bir öğrenci olduğum için fazla zorluklarla karşılaşmadım. Fakat ilkokulda öğretmenlerin öğrencilerin arasında uyguladığı ayrımcılık beni çok etkiliyordu. Subay ve polis çocuklarını bizden üstün tutuyorlardı. Buna karşılık ben de sınıfın en çalışkan öğrencisi ünvanını kimseye kaptırmamaya çalışıyordum. Onbir yıllık öğrenimimde hiçbir ceza almadım.

Hukuk okuyup avukat olmak en büyük hedefimdi. Fakat öğrenciliğimin son dönemlerinde kesinlike ders kitaplarına çalışmıyordum. Ailem de sınavda benim yerime 'joker' kullanacaklarını söyleyince dershanelere öyle gidip geliyordum. Fakat iyi bir 'joker' bulamadığımız için sınavı kazanamadım. Fakir ve ezilen halkın haklarını savunmak için, onlara kendi imkanlarımla hizmet etmek ve son dönemlerde de hukukun üstünlüğü ve adaletin vazgeçilmezliği ilkelerine inandığım için avukat olmak istiyordum..."

Kürdistan'da gelişen mücadele Aliye yoldaşı etkiliyordu. Lise yıllarında mücadeleye karşı sempatisi gelişmişti. Kürdistan'da gelişen halk serhildanlarından oldukça etkilenmiş, düşmanın Kürt halkına uyguladığı baskı ve işkencelere karşı nefreti gelişmişti. 1989 yılından itibaren içten içe sempati besleyen Aliye yoldaş, "öncü militan olmaya karar verdim" diyerek gerilla olan yoldaşlarıyla ilişki arayışına girer. Ailesi, kızlarının var olan servet içerisinde mücadeleye katılabileceğini ne düşünüyor ve ne de istiyorlardı. Buna zaten ihtimal de vermiyorlardı. Gerçekten de bireysel yaşamını rahatlıkla örgütleyebilecek imkanlara sahipti. Aliye yoldaş, partiye sunduğu öz geçmiş raporunda mal varlıklarını şöyle sıralıyordu:

"Ailemin maddi durumu oldukça iyi sayılır. Geçimlerini çiftçilikle sağlıyorlar. Ailemden hiç kimse çalışmıyor. Benim üzerime tapulu 15 dönümlük arazi ve bir apartman dairesi vardır."

Aliye yoldaş, bireysel kurtuluşu değil, ülkesinin ve halkının kurtuluşunu tek yol olarak kendisine hedef almıştı. Bu anlamda O'nun için çok büyük servetlerin içinde yüzmenin hiçbir anlamı yoktu. Halkı acı görürken, işkence, katliam günlük yaşamın bir parçası olurken, tarihten silinmemenin savaşımını canı pahasına verirken, O, bir insan olarak halkına karşı uygulanan bu sömürgecilik uygulamalarına karşı sessiz kalamazdı. Bu hususta verdiği karar taktirle karşılanacak bir karardır. Aliye yoldaş, partiye verdiği bir raporda, Türk sömürgeciliğinin uyguladığı politikaya, ailesinin özgül konumuna, bu konumun kendisinde şekillendirdiği özelliklere ve yurtseverlik duygularının nasıl geliştiğine ilişkin şu noktalara değinmektedir:

"12 Eylül'le birlikte Urfa'ya yönelim, ulusallığa sekte vurmadır. Fakat halk Kürtlüğünü önemli oranda korumuştur. İlçelerde ve köylerde ulusal bilinç, sömürgeci devletin çabalarına rağmen canlıdır. Ancak GAP Projesi'nin tahribatlarından söz edilebilir. Bu projeyle halkın yaşam düzeyinin daha da zenginleştirilmesi, buraya akın eden Türk mühendislerin ve ailelerinin vasıtasıyla halkın daha da burjuvalaştırılması, gençlerin lümpenleştirilmesi ve Urfa halkının Türk akınıyla birlikte Türkleştirilme çabaları vardır. Bunun sonuçları şu anda gençler arasında görülmektedir. Gençler kendi değerlerine biraz daha yabancılaştırılıp lümpen bir yaşama kaydırılmaktadır.

Ben feodal bir aileden gelip kendimi biraz daha burjuvalaştırmıştım. Bana dayatılan, benim bir aşiret kızı olduğum ve dolayısıyla asil bir sınıfın bireyi olup diğer insanlardan üstün olmamdı. Fakat hiçbir zaman kendimi diğer insanlardan üstün görmedim. Hep eşit bir toplumda yaşamaktan yana oldum. Yine de asalet kavramına hep inanıp, asiller ve asil olmayanlar gibi bir ayrışımı yarattım. Kimseyi hor görmemekle birlikte, aşiretin ilkelerine ters düşmemek, onu daha saygın bir konumda tutmak ve gururla aşiretinden bahsetmek gibi durumlarla karşı karşıyaydım. Bu olgulara karşı koymam, kişiliğimde çok daha fazla olacak tahribatlara engel oldu.

Kendi kendimi yetiştirdiğim ve eşitlik-özgürlük gibi ilkeleri kendime hedef aldığım için yurtseverlik duygularım böylece aşamalı olarak gelişti."

14 Ocak 1992 tarihinde gerillalarla ilişki kuran Aliye yoldaş, hemen mücadele saflarına katılmaya karar verir. Bu kararı uygun görülünce bir grup yoldaşıyla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gi-

der. 27 Ocak 1992 tarihinde yola çıkan Aliye yoldaş, Şubat ayının ilk günlerinde Akademi sahasına varır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Mayıs ayının sonlarına kadar askeri ve siyasi eğitim gören Aliye yoldaş, parti militanı olma yönünde oldukça çaba harcar. Eğitimlerden en iyi sonuçlar çıkarmaya çalışır. Akademi yaşamındaki günlerini, günlük olarak yazılı hale getirir. Parti Önderliği'nin çözümlemeleri ve yaşamından oldukça etkilenir. Yapılan çözümlemelerden sonuçlar çıkararak güçlenmeye çalışır. Bu arada Akademi ortamındaki kültür çalışmalarına da katılır. Olgun, çalışkan ve kararlı kişiliğiyle kültürel çalışmalarda başarılı bir pratik sergiler. Yoldaşlarının gelişimi için sorumlu davranır.

Aliye yoldaş, Akademi sahasındayken ailesi, O'nu partiden geri istemek üzere bir grup gönderir. Aliye yoldaşın eve gönderilmesi için, çeşitli talepler ileri sürülür. Ailesinin istemine göre, Aliye yoldaş eve gönderilirse karşılığında partiye 5 milyon para amcasının oğlu ile birlikte aşiretten 5ğ fert mücadelenin hizmetine verilecek." Bu şartlarla gönderilen grupla görüştürülen Aliye yoldaş, kesin tavrını koyarak, mücadeleye kendi kararıyla katıldığını ve halkının devrim davasında bir öncü olmak için kararlı olduğunu, aile bireylerinin de mücadeleye katılmaları gerektiğini bildirir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitimini tamamlayan Aliye yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte ülke partiğinde gerilla savaşını geliştirmek üzere GAP Eyaleti'ne gönderilir. 26 Mayıs 1992 tarihinde ülkeye yönelen Aliye yoldaşın istemi önce Botan'daki savaş pratiğinde yetkinleşmekti, son anda kararını değiştirerek GAP Eyaleti'ne gitme talebini partiye bildirir. GAP Eyaleti'ne giderken gönlünün her zaman Botan'da olduğunu belirtir.

Aliye yoldaşın ülke pratiğindeki yaşamı kısa sürdü. Kararlı ve inançlı bir militan olan Aliye yoldaş, düşman güçleriyle karşılaştığında hiçbir tereddüte kapılmaksızın parti çizgisini temsil etmiş ve kahramanca savaşarak en yüce mertebe olan şehitlik mertebesine ulaşmıştır.

Aliye yoldaşın kararlılığı ve inancı mücadelemizde bizlere her zaman ışı olacaktır

"Susun ey
konuşmacılar
Siz savdınız
sıranızı
Söz sırası mavzer
arkadaşta
Şimdi o
konuşacak"

Ölüm buyruğunu
uyguladılar.
Mavi dağ dumanını
Ve uyur-uyanık
seher yelini
Kana buladılar

Sonra oracıkta
tüfek çattılar
Usul usul
koynumuzu
yokladılar
Didik didik ettiler
Kirmanşah
dokuması al şalımı
Tespihimi, tabakamı
alıp götürdüler.
Hepsi de
armağandı,
acem elinden

Aliye yoldaşın kararlı ve inancı mücadelemizde bizlere her zaman ışık olacaktır!
Aliye Akıl yoldaşın, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde tuttuğu günlük notlar:

"Anı yazmak, ölümün elinden bir şey kurtarmaktır." (Andrei Gide)

21 Mart 1992, Cumartesi

Gece yarısının ikisinde yola çıkmıştık. Saat beşe kadar dağ-tepe aşmıştık. Uzun süredir böylesine uzun yürüyüşlere çıkmadığım için nefes nefese kalıyordum. Özellikle de karda yürürken, hem karanlık, hem de gözlük olmayışından dolayı neredeyse yalpalıyordum. Her adımda kayıyordum.

Newroz gününde sıcak bir hava beklerken, yoğun kar yağışıyla karşılaştık. Biz

programımızı saat 14.'ten, itibaren sunacaktık. Bu yüzden son anda bir Newroz programı oluşturduk. Bütün arkadaşlar ateş yakıp bizi izlemek için yerlerini aldılar ve o anda müthiş bir kar fırtınası başladı. Bir duruyor, bir şiddetleniyordu. Açılış konuşmasını Ebubekir arkadaş yaptı. Newroz'un, düşmanın bütün tehdit ve baskılarına rağmen, halk tarafından kutlandığını ve her yerde çatışmaların olduğunu bize müjdelerken, kayıplardan habersizdik. Her şeye rağmen zaferin bizim olacağını, PKK'nin Başkan'ın önderliğinde mutlaka zafere ulaşacağını belirtirken, düşmana karşı olan kinini de yansıtıyordu.

Konuşmalardan sonra Halepçe skeci için alandaki yerlerimizi almıştık ve ölüm sahnesinde çamurun içine boylu boyunca uzandık. Bir arkadaşımız Halepçe şarkısını söylemeye başlayınca birçok arkadaş o sahnede ağladı. Skeci sunduktan sonra folklora başladık. Çamurda ayaklarımız kayıyordu, diğer yandan da burnumuz akıyordu. Korkunç bir durumdaydık. Bir kere bablekan oyununu oynarken ayaklarım kaydı, yine diğer bir oyunda daha kaydım. Çepik en güzel sergilediğimiz oyundu. Sıra bayrağı açmaya gelince zorlanmadım, ama ipi çözerken ayak uyumunda şaşırdım.

Hele koro olarak çıktığımızda hava daha da berbattı. Yedi şarkıyı o soğuk havada tir tir titreyerek söyledik. Bütün kıyafetlerimiz karla kaplanmıştı. Tam bir kardan adam olmuştuk. Marşlarımız sık sık silah sesleriyle kesiliyordu. "Ey Şoreşger" Marşı'nı seslendirirken, bir grup arkadaş gerilla yürüyüşüyle bizlere eşlik etti. Önce bu davranış beni çok etkiledi, ama biraz uyanınca bir arkadaşın komik yürüyüşü karşısında kendimi tutamadım ve güldüm.

Bizim soğukta tir tir titrediğimizi ve tüm karın şiddetine rağmen çabamızı gören arkadaşların, büyük bir naylonu üstümüze çadır şeklinde oluşturmaları karşısında çok duygulandım. Daha doğrusu harika bir manzaraydı.

Newroz gösterilerinden sonra bütün arkadaşlar Akademi'ye dönmek için yola çıktı. Kültür grubu olarak sonda yürüyorduk. Hem Koma Berxwedan kasetini dinliyor, hem de sloganlar atıyorduk. Tabii yürüyüşümüz gerilla kuralları dahilinde değildi. Hepimiz sohbet ediyor, gösterileri değerlendiriyor ve espri yapıyorduk.

Akşamleyin ateşlerin yakılması ve silahların patlaması uzunca bir süre devam etti. O esnada benim ayağa kalkacak halim yoktu ve yatıyordum. Doçkanın müthiş sesiyle uyandım, ama dışarı çıkmaya kendimi ikna edemedim.

Bir Newroz da böyle kutlandı. Kameraman arkadaşın deyimiyle, böylesine müthiş bir soğuk ve fırtınada büyük bir özveriyle çalışmalarımızı sunmamız tarihi bir olaydı. Ben de katılıyordum. Gerçekten tarihi bir gündü ve o günün anlamına uygun bir program sunuldu.

2 Nisan 1992, Perşembe

Güzel bir gün daha. Başkan'ın gelişiyle birlikte kampa heyecan da geldi. Gerçi bu devre, başından beri güçlü geçiyor...

Yarın Ramazan bayramı. Herhalde bizim evde yas olacaktır. Özellikle annem ve kızkardeşlerim. Bizim bayramlarımız hep köyde geçer. Önce tepkisel davranır, sıkılır-

dık. Daha sonra Mizar'a ya da Golli'ye gidince açılırdık. Bu sefer bütün akrabalar herhalde bizim evde toplanır. Teyzem de annemle birlikte ağlayacak. Onların ağlayışları gözlerimin önüne geliyor, aynı ses tonuyla ağıt yakışları da. Fahriye'nin gizli hıçkırıkları, güzel yüzünü canlandırmaya çalışıyorum kafamda. Buruk bir bayram olacaktır onlar için.

Neyse, yaşam mücadelemizle birlikte devam ediyor. Başkan'ın dediği gibi, "Militan halkın öncülüğünü dikkate alıp önderlik sorumluluğunu yerine getirmelidir." Yarasa uçuşu değil, atmaca olunmalıdır.

4 Nisan 1992, Cumartesi

Çok güzel ve oldukça canlı geçen bir gün. Siyasi derste her ne kadar bazı arkadaşların yapıya uymayan davranışları olduysa da ders çok iyi anlatıldı.

Kürdistan halkına yapılan vahşeti (video kasetinde) ilk kez gözlerimle görmenin dehşeti içindeydim. Tüm korkaklık ve alçaklıklarına rağmen, çocuklar ve halkın üzerine yürümeleri, buna rağmen halkın kararlılığı, mücadelemizin hangi aşamada olduğunun göstergesidir. Özellikte halktan birinin, "bizim gerillamız var" sözleri cesaret veriyor ve mücadeleye sarılma açısından bir başka öğe oluyor. Yapıdaki arkadaşlar sloganlarla birlikte görüntüye alkışlarla eşlik ettiler.

Güçlü olmalıyım. Düşmanla savaşmak, onunla karşı karşıya olmak için mutlaka güçlenmeliyim ki, Botan alanına gidebileyim. Ama mutlaka sıcak savaşın olduğu alana gitmek istiyorum.

19 Nisan 1992, Pazar

Son bir haftanın yoğun ve de verimli geçtiğini söyleyebilirim. Önce koğuşumuz yandı. Evet, 14 kişi mışıl mışıl uyurken, hemen baş ucumda duran mum sepeti tutuşunca çıkan dumandan Deniz arkadaş uyanıyor ve müdahale etmeye çalışıyor. Arkadaşlar beni çağırdıklarında hiçbir şey olmamış gibi yangını seyrettim önce. Sonradan dumandan nefes alamadığımı görünce diğer arkadaşlarla birlikte kendimizi dışarı attık. **Mine (Emel Çelebi)** hevalın sesiyle yangının ciddiyetini kavradım ve su bidonunu alıp tankere doğru koşmaya başladım. Mine hevalin, "biriniz yönetime haber verin" demesi üzerine yönetime koştum.

Çadırımızın yarısı, üç arkadaşın çantaları ve kitaplarımız yandı. Sabahın 5'inde yangın söndürmüş ve diğer eşyalarımızı kurtarmıştık. Hava soğuktu ve de yağmur yağıyordu. Üçer kişi halinde koğuşlara dağıtıldık. Başkan Akademi'de olduğu için, yönetim çadırın hemen yapılamayacağını söyledi. Ancak ertesi günü beklemek pek hoşumuza gitmedi.

Yangın, duyarsızlığın ve uykuya olan zaafın bir sonucuydu. Daha erkenden farkedilebilir ve müdahale edebilirdik. Ancak uyandığımızda kitapların hepsi yanmıştı. Çıkan dumandan içerde durmamız da mümkün değildi.

Koğuşumuzu kendimiz tamir ettik. Birtakım düzenlemeler yapıldı. Akademi'ye geldiğimden beri ilk kez çok çalıştım ve devrimci çizgiye ulaşabilmem için öncelikle daha önce yapamadığım işlerde çalışmalıyım ve bunu yaparken de gurur olayının baskısından kendimi kurtarabilmeliyim.

Parti Önderliği gideceği için bayan arkadaşlarla son kez konuşmak istedi. Şehit Roza Koğuşu'nun arkasındaki kayalarda bir araya geldik. Başkan'ın bayan arkadaşlara yaklaşımı çok olumluydu ve onlardan umut kesmediğini tavırlarıyla ifade etmek istiyordu... Kısa bir yürüyüşten sonra Başkan'la çiğ köfte yemenin gururunu yaşadık, sevinçliydik. Başkan kamptan ayrıldıktan sonra bizler de intişare çıktık.

22 Nisan 1992, Çarşamba

Siyasi derste ara verildikten sonra Dağistan arkadaşla konuşuyoruz. Partiye katılımının ailesinin istemiyle olup olmadığını sorduğumda, ailesinden 4 şehit verildiğini, amcalarının 13 oğlunun gerilla saflarında olduğunu, düşmanın ailesine yöneldiğini anlattı. Ayrıca şehit düşmesi halinde hemen yerinin doldurulacağını söyledi. Onun ailesini kendi ailemle karşılaştırınca, gerçekten onun yerinde olmak istedim.

Acaba bugün benim ailem de bireylerini gönül rızasıyla mücadeleye gönderecek mi? Ya da benim katılımımı artık kabullenmişler midir? İnsanın verdiği özgürlük mücadelesine ailesini de sürüklemesi... Kürdistan'ın bağımsızlığı böyle kazanılır işte. Botan'da aileler elbette kolay kazanılmadı. Sanırım Dağistan arkadaş da aşiret çocuğu. Ailelerimiz aynı sınıftan olmalarına rağmen, bir aşiret bütün bireyleriyle savaşın içinde, diğer aşiret de Akademi'ye kadar beni almak için gelebiliyor. Hem de ne önerilerle! Benim eve dönmem halinde bilmem 5 milyon para, amcamın oğlunu ve de aşiretten 5'e yakın ferdi mücadeleye göndereceklerini söyleyebiliyorlar. Oysa birey olarak verdiğim karara saygı yok. Üstelik yine adıma karar veriyorlar...

20 Mayıs 1992

GAP Eyaleti grubunda ben de varım. Ancak Başkan bizimle yaptığı konuşmada benim güç getiremeyeceğim kanısında. Kendimi yaşatamazmışım. Oysa üçbuçuk aylık sürede gerilla faaliyetleri için hazırlanmıştım ve mutlaka Botan'a gidecektim. Son anda verdiğim bir kararla GAP grubuna alındım ve şu anda buraya gideceğim bile kesin değil.

Sorun benim de net olmamam. Botan'da gerilla faaliyetlerinde tecrübe kazanmayı çok istiyorum. Fakat bu grupla birlikte GAP'a gitme istemi de var. GAP Eyaleti'ne gönderildiğim taktirde hangi alanda görev alacağım konusudur aslında net olmamı engelleyen. Çünkü ben gerillada görev almak isterken, Başkan'ın, "Sen naziksin, yapamazsın" deyişi şehre gönderilme ihtimalini doğuruyor. Aslında kendimi yaşatmada zorlanacağım yer şehirlerdir. Şehirde herkes tanıyor beni. Ben de şehir yaşamından korkuyorum artık. Yani o gürültü, o insanlar. Ben dağlarda yaşamak istiyorum.

İlginçtir. Eskiden köye gitmemek için nasıl direnirdim. Hep şehirde kalmak isterdim. Şimdi şehre inmek benim için kabus. Bu "ilkelliğe" müthiş bir adapte olma var. Dışarıda kayalıkların arasında uyumak, nöbet tutmak, çayı ateşte kaynatmak. Yani emek...

Sanırım gideceğimiz alan kesinleşirse en fazla birkaç gün içinde ayrılırız buradan. Akademi'yi çok özleyeceğim. Sabah sporunu, öğleden sonraki askeri dersleri ve arkadaşları. Kültür çalışmalarını, arkadaşlar voleybol oynarken seyretmeyi hep özleyeceğim. Bir tarafta görev alanına gitmenin heyecanı, diğer tarafta arkadaşlardan ve Başkan'dan ayrılışın hüznü.

Büyük korkularla dönüyorum; doğup büyüdüğüm alana. Cesaretler korkulardan doğar çünkü. Belki tecrübesiz olabilirim, belk zorlanabilirim. Ancak parti ilkelerinden asla ödün vermem. Önderliğe sonuna kadar bağlı kalacağıma dair, herkesten önce kendime söz veriyorum. Ve mücadele içerisinde kadının özgürlüğü için kendi kişiliğimle de savaşacağım. Özgür bir militan kişilik, özgür bir kadın militan kişilik...

Bu son yazıtım olabilir. Arkadaşları son görüşüm, Akademi'de son yürüyüşüm, koğuşta son oturuşum ve sorumluluğu ilk alışım, sorunların üzerine tek başıma ilk yürüyüşüm... Zafer mutlaka bizim olacaktır!

İnsanlığın onur mücadelesinde enternasyonalist bir militan!

Adı, soyadı: **Necla ADANIR**
Kod adı: **Eylem, Dilan, Gülten**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **8 Ekim 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Mart 1993, Urfa**

Necla ADANIR yoldaş, 1971 yılında Urfa'da işçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Abisinin devrimci oluşundan dolayı, Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisi ve bu ideoloji etrafında birleşen devrimcileri küçük yaşlardayken tanıdı. Onlardan etkilendi, çocuk ruhuyla bir şeyler kavramaya çalıştı. Daha küçükken olgun tavırları ve sorduğu sorularla geleceğin kararlı bir militanı olacağını gösteriyordu.

Necla yoldaş, okumayı ve öğretmen olmayı çok istemesine rağmen, ancak ilkokulu okuyabildi. 12 Eylül faşist iktidarının hükmünü icra ettiği yıllarda birçok devrimci gibi ağabeyi de tutuklanmış, zindanlara atılmıştı. Ardından kısa bir dönem sonra babasını yitirmişti. Geriye kalan kardeşleri ve annesi, babasının emekli maaşıyla geçiniyorlardı. Yaşam zordu, koşullar ağırdı. Bu koşullarda kişiliğini ve özünü korumak oldukça direngen bir yapıya sahip olmayı gerekli kılıyordu. Türk asıllı bir aile ortamından gelmesine rağmen, Kürdistan'da yaşayan biri olarak Kürt halkının tanık olduğu zulmü, sömürüyü, ezilmişliği görüyordu. Sınıf, aşiret, aile çelişkilerinin en yoğun olduğu alanda büyümüş olması, çelişkilerin nedenlerini daha erkenden kavramasını beraberinde getiriyordu. Kürt halkını seviyordu. Kürt halkının kurtuluşu için mücadele edilmesi gerektiğine inanıyordu. Kürt halkının kurtuluş mücadelesine önderlik eden PKK'nin, sadece Kürt halkının kurtuluşu için değil, insanlığın kurtuluşu için savaştığını kavrıyordu. Onun için insanlığın bu onurlu mücadelesinde yer almak istiyordu. Ama tam katılım göstermeden önce, biraz kendisini yetiştirmeyi, bilinçlenip güçlendirmeyi hedefliyordu ve bu temelde çabasını yoğunlaştırıyordu.

Sık sık abisinin ziyaretine giderdi. Bu vesileyle tutuklu olan yoldaşlarla da tanışma imkanı buldu. Ülke sorunları üzerine onlarla tartışıp konuştu. Onlardan oldukça etkilendi. Zindanlarda tutuklulara, ziyarete giden tutuklu yakınlarına yapılan hakaret ve baskıları gördü. Bu nedenle, sömürgeci Türk egemenliğine daha çok kinlendi. Zindanlardaki yoldaşlarının desteğiyle Cizre'deki yurtseverlerle tanıştı. Böylece dışarıdaki partili yoldaşlarla ilişki kurabildi. Çevresinde mücadelenin haklılığını savundu, propaganda yaptı. O'ndaki bu gelişmeyi gören annesi, gerillaya katılmasını engellemek için çabaladı. Bu durum, aile içinde kısmen de olsa sorunlara yol açtı. Dirayetli ve kararlı yapısıyla annesini ikna

etmeye çalıştı.

Annesinin vefatı ardından kardeşiyle beraber yalnız kaldı. Onurunu ve kişiliğini koruma mücadelesini verdi. Kardeşini de eğiterek ve bütün desteğini sunarak yetiştirdi. Bir dönem partili yoldaşlarla ilişkileri kesildi, ama yerinde durmadı, arayışlarına devam etti ve sonunda amacına ulaştı. Ekim 1990 yılında dağdaki gerillayla ilişki kurdu. Kararı artık kesindi. Yanına kızkardeşini de alarak partiye katılacak, özgürlük davasının kararlı bir militanı olarak yürüyüşüne devam edecekti.

Gerillalarla ilişkiye geçer geçmez Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için hazırlıklara başlar. Ekim'in ilk haftasında kızkardeşi ve yoldaşlarıyla birlikte sınırı geçer. Ancak çatışma çıkar. Düşman güçlerinden bir-iki kişi vurulur. Olayın sınırda meydana gelmesi nedeniyle Suriye güvenlik güçleri de harekete geçer. Ve kızkardeşiyle birlikte Suriye güçlerinin eline geçer. Yaklaşık 40 gün tutuklu kalır ve daha sonra serbest bırakılır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaştığında dünya O'nundu. Mutluydu, neşeliydi, coşkuluydu. Parti ortamında aldığı eğitimle daha çok güçlenecek ve dönemin emrettiği devrimci militan ölçülere kavuşacaktı. Bir dönem parti ortamının güzellikleriyle iç içe yaşadıktan sonra, Parti Önderliği'ne sunduğu bir raporda duygu ve düşüncelerini şöyle izah ediyordu:

"...Babam 1982 yılında vefat etti. Abim cezaevindeydi. Bu durumlardan dolayı aile içi yaşantıda belli bir düzensizlik vardı. Annem birçok olaya güç yetiremiyordu. Bu ortamda ben, kendimi dayatıyordum. Tutuklu olan abimden büyük ölçüde etkilendim. Kendimi sürekli abime benzetmeye çalışıyordum. Ama aynı zamanda aile ve çevre özelliklerinden de oldukça etkilendim. Aile ortamında, bana hiçbir şey dayatılmamıştı. Bu durum kişiliğimin düzensiz şekillenmesine neden oldu.

Partimizi, grup aşamasında abimin katılımı ve yoldaşlarla olan yoğun ilişkilerim sonucu tanıyorum. Çocuk olmama rağmen, bilinçsizce bir bağlılık o zaman şekillendi. Abimin tutuklanması ve cezaevindeki yoldaşların, insanlık davası için, Kürt halkının kurtuluşu için baskıya, zulme, işkencelere karşı direnmeleri, boyun eğmemeleri ve birçok yoldaşın bu uğurda şehit olmaları beni duygusal olarak oldukça etkilemişti. Abimle ve cezaevindeki ilişkilerle kısmen bazı şeyleri anladım ve mücadeleye katılma kararı verdim.

1987 yılından itibaren mücadeleye katılma kararımı çeşitli yönleriyle cezaevindeki yoldaşlara anlattım. Bu yoldaşlar, o dönemlerde her seferinde katılımımın bilince dayanmadığını, duygusal olduğunu, mücadele saflarında yürüyebilmek için günün yirmidört saatini parti ve mücadele sorunlarına ayırmam gerektiğini, duygusal bağlılıkla yapılan katılımlarda insanın çabuk düşebileceğini belirtiyorlardı.

Oysa, ailemin yapısından dolayı faaliyet yürütemiyor, evden ayrılamıyor ve direnişlere katılamıyordum.

Mücadeleye katılmam için eğitim görmem gerekirdi. Bu da, evden ayrılmak demekti. Partiye gerçek anlamda katılımım, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelmemle başladı. Bu ortamda partiyi çok farklı yönleriyle tanıdım, mücadele gerçeğimizi öğrendim. Gerçekleri kavradıkça yetersizliklerimi daha iyi gördüm..."

1991 yılının bahar aylarına kadar Akademi'de askeri ve siyasi eğitim gören Necla yoldaş, kısa sürede oldukça gelişti. Olgun, kolektif bir kişiliğe kavuştu. Yoldaşlarıyla en güzel ve sağlıklı ilişkiler geliştirdi. Gelişmek için yoğun bir çaba sarfetti. Araştırma ve inceleme yaparak kendisini yetkinleştirdi. Kitle faaliyetlerinde belli bir tecrübe edinmesi için parti tarafından Güney Kürdistan parçasındaki kitle faaliyetlerine gönderildi. Mahsum Korkmaz Akademisi'nden ayrılırken verdiği kararlılık sözlerinde şunları belirtiyordu:

"Akademi ortamına ilk geldiğimde

farklı bir kişilik yapısına sahiptim. Bir yandan aile ve çevreden edindiğim özellikleri taşıyordum, diğer yandan da cezaevindeki yoldaşlarla ilişkilerimden dolayı devrimci yaşamdan belli ölçülerde etkilenmiştim. Parti ortamına geldikten sonra bilinçlenmeye başladım. Devrimci kişilikle kendi kişiliğim arasındaki çelişkiyi açıkça gördüm. Parti bir emek gücüdür. Bu emeğe katılacağıma dair söz veriyorum."

Evet, parti emek demektir. Mücadele yaratılan emeklerle gelişiyor. Ben de emeğimi, parti çizgisi doğrultusunda harcayacağım. Onun için partinin bana vereceği her göreve hazırım. Gideceğim her alanda aynı kapasiteyle görev yapmaya hazırım. Bu anlamda, daha önce verdiğim kararlılık sözünü bir kez daha tekrarlıyorum..." Uzun süre Güney Kürdistan parçasında başarılı bir kitle faaliyeti yürüten Necla yoldaş, hiç Kürtçe bilmemesine rağmen, kitle çalışmalarında sıcak ve candan ilişkileriyle, halkla çabuk kaynaşmasını başaran özelliğiyle kısa sürede Kürtçeyi öğrendi. Artık insanlarla ilişkilerini Kürtçe diliyle sağlıyordu, propagandayı Kürtçe yapıyordu, toplantıları Kürtçe ile geliştiriyordu. Kitle faaliyetlerinde çabuk deneyim kazandı. Partinin verdiği talimatlar doğrultusunda hareket ederek önüne konulan görevi büyük bir sorumluluk aşkıyla yerine getirmeye çalıştı. Parti Önderliği'ne sunduğu diğer bir raporunda görevlere yaklaşımı ve gelişim temposunu şöyle belirtiyordu Necla yoldaş:

"...Kamışlı alanına gelirken önüme koyduğum hedefler ve Parti Önderliği'nin bana vermiş olduğu talimatlar vardı. Talimata göre, parti disiplin anlayışını ve olgun yaşamını temsil ederek Kürtçeyi öğrenecek ve bu arada kitle çalışmalarında ilişkileri daha da geliştirecektim. Benim talimatla birlikte hedefim ise, partinin kitle politikasını temsil etmek, kitleye yaklaşım tarzını pratikte uygulamak ve kendimi ülkeye hazırlamaktı.

Kitle çalışmalarında hiç zorlanmıyorum. Halkın, bana göstermiş olduğu ilgi, zorlanmamı engelliyor. Kürtçe dilini her gün biraz daha öğreniyorum. Kampanya vesilesiyle kitle toplantılarını düzenliyoruz. Toplantılarımız verimli geçiyor... Hedeflerime belli düzeylerde ulaştığımı belirtebilirim..."

Kitle faaliyetlerinde belli bir tecrübe ve deneyim kazandıktan sonra, yeniden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne dönen Necla yoldaş, bu kez kesin ülkeye yönelmek üzere askeri ve siyasi eğitim gördü. Kendisini, döneme cevap verecek düzeyde yetkinleştirdi. Planlama çalışmalarında daha çok yoğunlaştı. Gideceği eyaletin durumunu bütün yönleriyle izledi, geliştirilmesi gereken mücadele ve savaş taktikleri üzerinde derinleşti. Uyumlu, olgun ve düzenli bir çalışma temposunu temel alan Necla yoldaş, 1992 yılının ortalarında ülkeye yöneldi. Oldukça mutluydu. Tanıdığı alanda savaşı geliştirme sorumluluğuyla karşı karşıyaydı. Bu sorumluluğu en iyi şekilde yerine getirme kararlılığı içindeydi.

Urfa'ya gitti. Şehirle kır arasında mekik dokuyarak faaliyet yürütmeye başladı. Kısmi oranda kitle ilişkilerini sağladı. Döneme cevap vermek için büyük bir hazırlığın içindeyken, 17 Mart 1993 tarihinde etrafını saran düşman güçleriyle çatışmaya girdi ve kahramanca savaşarak şahadete ulaştı.

Anısı mücadelemize önderdir.

Her görevi yapabileceğime olan inancım sonsuzdur

Adı, soyadı: **Remzi ÇAKAR**
Kod adı: **Cemal**
Doğum yeri ve tarihi **Viranşehir, 1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Viranşehir-Konakyeri**

Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişme kaydettiği ilk alanlardan biri de Urfa ve çevresidir. Feodal ağa ve devlet işbirlikçisi aşiret reislerine karşı yürütülen mücadele, bu çevrelerin baskı ve sömürüsüyle yaşamları dayanılmaz duruma gelen yoksul köylü kesimlerde büyük yankı yarattı. Tanık olunmayan bir cesaret ve kararlılıkla gerçekleştirilen bu devrimci çıkış, iliklerine kadar sömürülen, baskı altında gün geçtikçe daha çok ezilen halk kesimlerinin tarihsel özlemini de ifade ediyordu. Özellikle de Hilvan-Siverek mücadelesinde şehitlerimiz şahsında sergilenen büyük kararlılık, bütün Kürdistan'da yankı yapıyordu.

Yüzyıllar boyu ilk defa ortaya çıkan bu gelişme, genelde Kürdistan, özelde ise Urfa'da gençlik için bir çekim merkezi olacaktı. Nitekim o dönemde gerçekleşen katılım, beklenenin üstünde oluyordu.

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Cemal** yoldaş da, bu gelişmenin önemine kayıtsız kalmayarak 1977 yılında daha sonra PKK olarak örgütlenen Kürdistan Devrimcileri'yle tanışır. Henüz gençliğine ilk adımı attığı bir dönemde, Kürdistan devrimi için başlatılan mücadeleyle tanışmasını bir şans, bir fırsat olarak değerlendirir. İlişki kurduktan sonra kendi gücü oranında görevler üstlenmekte tereddüt göstermez. Canlı pratiği ve aktif çabalarıyla önemli katkıların sahibi olur. Gençliğinin verimli yıllarını ulusal kurtuluş mücadelesi uğruna geçirir.

Aktif çabaları devam ederken, 25 Nisan 1980 tarihinde sömürgeci kolluk güçleri tarafından yakalanarak tutuklanır. Bundan sonra uzun hapislik yılları başlar. Bu yıllarda O da, sömürgecilerin zindan uygulamalarından nasibini alır. Fiziki ve manevi işkencelere, hakaretlere maruz kalır. Mücadelede tecrübesiz, devrimci eğitimini yapmamış olduğundan zorluklarla karşılaşır, kişilik tahribatına uğrar. Ancak her şeye rağmen sömürgeciliğin zindandaki tutuklulara dayattığı onursuz yaşama boyun eğmez. PKK'li önder kadroların ölümleri pahasına yükselttikleri direniş saflarında yerini alır. Bu dönemde temeli atılan ve geliştirilen direnişlere katılmaktan geri kalmaz.

Çeşitli zindanlarda geçirdiği tutukluluk süreci 28 Mart 1986'da sona erer. Bundan sonra bir süre pratik mücadeleden uzak kalır. 1989 yılında yurtdışına çıkar. Gittiği İsviçre'de kitle faaliyetlerine katılır. Bir süre bu çalışmalarda yer aldıktan sonra, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme talebinde bulunur. Amacı Kürdistan zemininindeki mücadeleye katılmak ve böylece kurtuluş davasına daha fazla katkı sunmaktır. Bu talebi uygun görülünce 10 Temmuz 1991 tarihinde Akademi'ye gider.

Akademi'ye büyük beklentilerle gider. Bu sahanın kişilikteki yanılgıları ortaya çıkaracağının ve yine büyük dönüşümlere imkan ve fırsat sunacağının bilincindedir. Nitekim Akademi sahasına ulaştığında bu beklentilerinde yanılmadığını görür. Dolayısıyla buranın dönüştürücü ortamından yararlanma çabası içine girer.

Bu dönemde Akademi sahasında cezaevlerinden tahliye olmuş çok sayıda arkadaş hazır bulunur. Parti Önderliği'nin öncülüğünde, cezaevlerinde sömürgeci rehabilite ve işkence politikasının kişiliklerde yarattığı tahribatları giderme, bu kişiliği ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı aşamaya cevap verebilecek düzeyde dönüştürme çabalarının bir parçası olarak PKK Zindan Konferansı yapılır. Cemal yoldaş da konferansın delegeleri arasında yer alır. Konferansta yapılan çözümlemelerden kendi gerçekliğinde yer edinen yetmezlikleri, yanılgıları görür ve bunların aşılması yönünde uğraş verir. Akademi ortamının, bu ortamın şekillenmesinde tartışmasız rol sahibi olan Parti Önderliği'nin çözümlemelerinin kendi gerçekliğini görmede sunduğu katkıları, yazdığı raporlarında dile getirir.

Akademi'de bulunduğu süre içinde Şehit Ahmet GÜLER ve şehit Ahmet TEKME Eğitim Devreleri'nde askeri ve siyasi eğitim görerek mücadelenin her sahasındaki görevlere hazır duruma geldiğini belirtir. Bir raporunda, "Partinin bana vereceği görev ne olursa olsun, hiçbir şüphe ve tereddüte yer bırakmadan, yapabileceğime olan inancım sonsuzdur" sözlerini dile getirir. Hareketli, coşkulu bir pratiğin sahibi olur.

İkinci eğitim devresinin sonunda, yetmezliklerini ve yanılgılarını gören ve bu temelde kendine yönelerek mücadeleye hazır duruma gelen Cemal yoldaş yazılı olarak verdiği son sözün bir yerinde kararlılığını şöyle dile getirmiştir:

"Burada aldığım güçle, şartlar-koşullar ne olursa olsun, sürecin dayattığı görevleri hiç tereddüt etmeden başarabileceğime inanıyor ve her türlü göreve kendimi hazır hissediyorum. Burada gördüğüm eğitimden ne anladığımı, ne gördüğümü, ne aldığımı pratikteki yaşamın kanıtlayacaktır. Alan benim için önemli değildir, ama yine de Botan'da savaşmak istiyorum. Çünkü hareketli olan bölge Botan'dır. Burada düşmana daha iyi vurulur. İçimdeki kini ve öfkeyi burada daha iyi kusabilirim."

Cemal yoldaş, bu kararlılık yaklaşımına bağlı kalacağına dair Parti Önderliği'ne, partiye, şehitlere, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan halkına ve tüm insanlığa söz veriyordu. O, bunu soylu şahadetiyle yerine getirdi. Biz geride kalanların da, Cemal yoldaşımızla birlikte tüm şehitlerimizin anılarına bağlı kalmak gibi bir görevimiz olduğunu hiçbir zaman ve hiçbir koşulda unutmayacağız.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Gap şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Özgür ÇINAR**
Kod adı: **Serihildan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Eylül 1992, Kızıltepe**

❒ Adı, soyadı: **Mahmut DANIŞ**
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-Dieme köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **20 Ağustos 1993, Kızıltepe-Klebin köyü**

❒ Adı, soyadı: **Bişar GÖKDEMİR**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-Zediye köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **20 Ağustos 1993, Kızıltepe-Klebin köyü**

❒ Adı, soyadı: **Welat ATA**
Kod adı: **Kawa**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-Dahşık köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **20 Ağustos 1993, Kızıltepe-Klebin köyü**

❒ Adı, soyadı: **Memduh EGE**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Mart 1993, Viranşehir-Tepeyolu köyü**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Mart 1993, Viranşehir-Tepeyolu köyü**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Mart 1993, Viranşehir-Tepeyolu köyü**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Cengo**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Mart 1993, Viranşehir-Tepeyolu köyü**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Mart 1993, Diyarbakır-Çınar Şeytanok mezrası**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Mart 1993, Diyarbakır-Çınar Şeytanok mezrası**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Mart 1993, Diyarbakır-ÇınarŞeytanok mezrası**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **19 Mart 1993, Diyarbakır-Çınar Şeytanok mezrası**

❒ Adı, soyadı: **Yıldırım BİLGİN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **23Şubat 1993, Siverek**

❒ Adı, soyadı: **Veysel BENİMAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **23 Şubat 1993, Siverek**

❒ Adı, soyadı: **Cuma KIZIL**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **23 Şubat 1993, Siverek**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet AĞAÇ**
Kod adı: **Şükrü**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **8 Mart 1993, Viranşehir-Tepeyolu (Teltirik) köyü**

❒ Adı, soyadı: **Ekrem ADSAY**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **6 Nisan 1993, Mardin-Mazıdağı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **13 Mayıs 1993, Siverek-Çarık köyü-Keltepe yaylası**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **13 Mayıs 1993, Siverek-Çarık köyü-Keltepe yaylası**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **13 Mayıs 1993, Siverek-Çarık köyü-Keltepe yaylası**

❒ Adı, soyadı: **Tacettin TURGAY**

Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **17 Ocak 1993, Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeni**

❒ Adı, soyadı: **Nurê EL**
Kod adı: **Rewşen**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **17 Ocak 1993, Kızıltepe-Bloka-Emrud üçgeni**

☒ Adı, soyadı: **İsmet ERKAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Ekim 1992, Kazıklıtepe köyü-Çınar**

❒ Adı, soyadı: **Hasan DAĞLI**
Kod adı: **Avareş**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Ekim 1992, Kazıklıtepe köyü-Çınar**

❒ Adı, soyadı: **Abdullah ...**
Kod adı: **Karker**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Ekim 1992, Kazıklıtepe köyü-Çınar**

❒ Adı, soyadı: **Faruk TUR**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazidağı, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **15 Ekim 1992, Kazıklıtepe köyü-Çınar**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet FİLİZ**
Kod adı:**Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Eylül 1992, Kızıltepe**

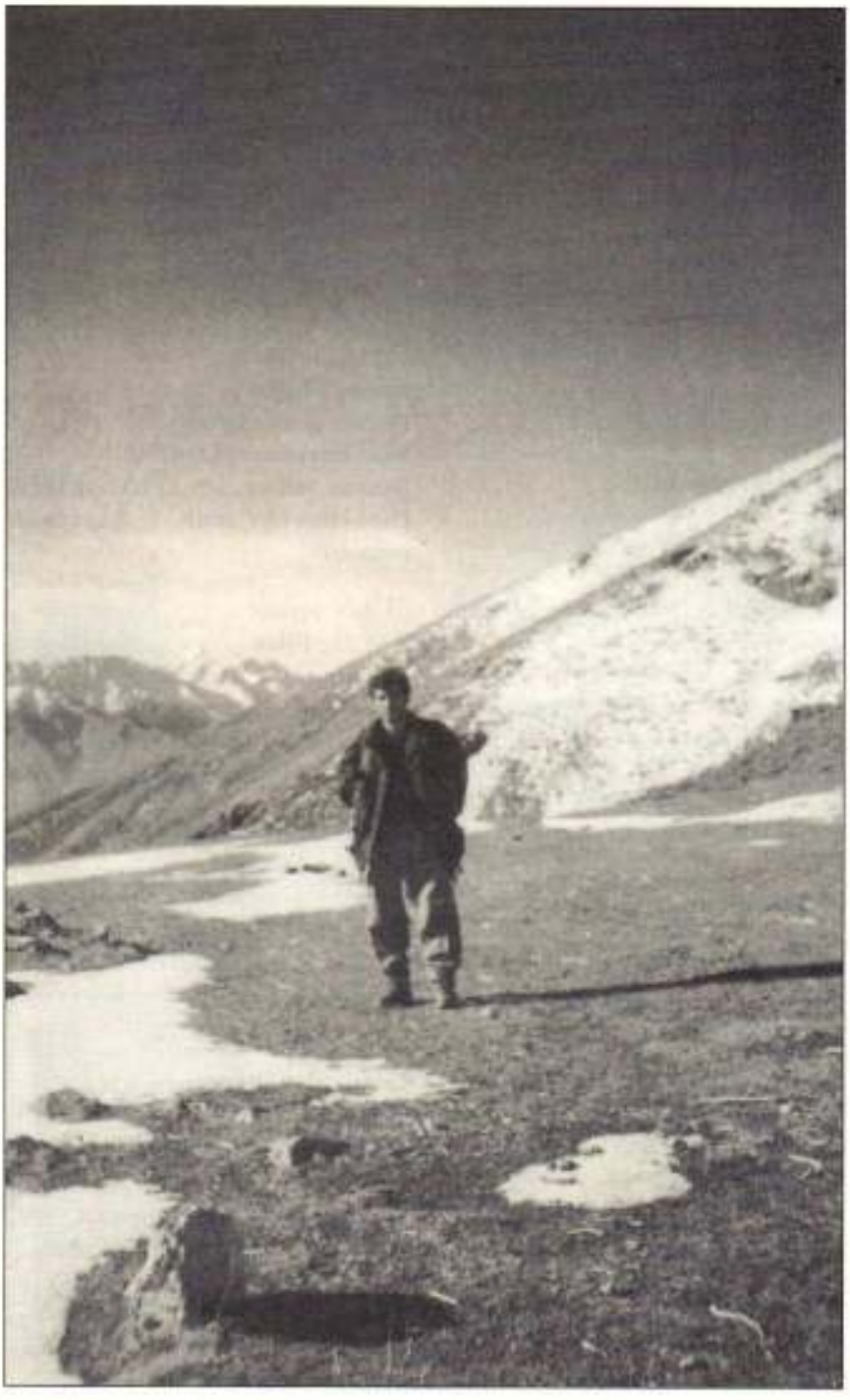
❒ Adı, soyadı: **Mehmet KARAASLAN**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Eylül 1992, Kızıltepe**

❒ Adı, soyadı: **Murat SİLGER**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Eylül 1992, Kızıltepe**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet SONBAYRAK**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **11 Eylül 1992, Kızıltepe**

❒ Adı, soyadı: **Gökhan ÖZKAN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **Siverek, 7 Ekim 1992**

☒ Adı, soyadı: **Ömer DEMİREL**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **12 Ekim 1992 Mazıdağı**

Güneybatı Eyaleti

Yusuf Kırmızıtaş 342
Halil Karadeniz 345
Hüseyin Sarı 345
Mehmet Yıldız 346
Rojhat 346
Abdulmelik 348
Murat 349
Ali Kaya 350
Ömer Ayaz 351
Bayram Çimen 352
Sıddık 353
Selim Baştuk 354
Emine M. Süleyman 355
Aslan Özen 356
Bekir Bezgin 357
Ejder Kavak 357
Dijwar 358
Mehmet Kurudere 359
Hüsameddin Kandemir 359
Mehmet Şahin 360
İsmail Çulpan 361
Hasan Resul 362
Ali Yüksel 363
Mehmet Bulmuş 364
Zeynep Kalan 366
Asiye Yırtlaz 369
Şerife Akkuş 369
Gökhan Şengül 370
Bektaş Konca 371
Mustafa Kunduru 372
Mustafa Gültutan 372
Alaattin Köse 373
Mustafa Sevil 374
Hanım Özdemir 376
Ali Özer 379
Rıza Yıldırım 380
Mehmet Aydın 381
Deniz Öztürk 384
Zeliha Toros 386
Doğan Ökmen 389
Güzel Fehimli 392
Mustafa Baliç 393
Şahin Burunlu 395
Mehmet Acar 396
Bedri Eren 397
Aydın Korkmaz 400
Muhammed Halil 401
Ömer Çöplü 402
Mustafa Akın 403
Süleyman Şaşkara 407
Hüseyin Matur 408
Şıxo Dirlik 412
Turaç Kaya 416
Doğan Kalik 417
Tevfik Bıçak 419
Serdar Topalca 420
Doğan Sarıcan 421
Nazif İşcan 423
Künyeler 424

◆◆◆

TAYYAR YOLDAŞIN ŞAHADETİ ŞIRNAK KATLİAMINA KARŞI BİR İNTİKAM EYLEMİDİR

Adı, soyadı: **Yusuf KIRMIZITAŞ**
Kod adı: **Tayyar, Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1947**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, Antalya**

Bir dava ne kadar haklı olursa olsun, uğruna ölüm göze alınmadıkça meşruluğunu ve haklılığını zamanla kaybeder, başarı elde edilemez. Haklı ve meşru davalar, yaman savunucuları ve görkemli kahramanlıklar yaratan şehitleriyle zaferi teminat altına alır. Kürdistan'da şahadetlerin çok olması, davanın gerçek anlamını ve değerini ortaya koymaktadır. Bağımsızlık ve özgürlük şehitlerimiz, sömürgeciliğin ülkemizdeki her türlü tahribatlarının ve bütün kirliliklerinin sökülüp atılmasında, yepyeni, tertemiz bir ülkenin yeniden inşa edilmesinde en temel değerlerimizdir. Şehitlerimiz, halkımızı tarihi uykusundan uyandırarak bilinçlendirdi, ayağa kaldırdı ve insanca bir yaşamın yüceliğini dalga dalga her alana yayarak ülkemizi ve halkımızı güzelleştirdi. İşte bugün bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz, şehitlerin bizlere kazandırdığı mevzilerde, yeni şahadetlerle iktidar yolunda hızla ve emin bir tarzda zafere doğru yürümektedir.

Bu günleri bizlere vareden kahraman şehitlerimizden biri de **Yusuf KIRMIZITAŞ** (Tayyar) yoldaştır. O, otuz milyon Kürt insanının gerçeğini, özlem ve taleplerini yüreğine sığdırmış bir halk önderi, halk adamı ve bir can yoldaştı. O, mücadele yaşamı boyunca iç ve dış düşmanlara karşı savaşımda yıkılmaz, zaptedilemez bir kaleydi.

Tayyar yoldaş, 1947 yılında Dersim'de dünyaya geldi. Yoksul ve düşmanın her türlü baskı ve imhalarına maruz kalan çilekeş bir aile ortamında büyüdü. Ailesine ve çevresine karşı mütevazi ve saygılıydı. Çevrede yardımseverliğiyle tanınan bir kişiliğe sahipti.

Bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerinin Kürdistan'a taşınıldığı ve giderek öğrenci gençlik arasında yer edindiği 1978 yılında mücadeleyle tanıştı, sempati duymaya başladı. Zaten daha önceleri, özellikle 1970 dönemlerinde Türkiye'deki devrimci militanlığın etkisi altındaydı. Bu nedenle devrimciliğe, sosyalist fikirlere ve bu düşünceler uğruna sergilenmesi gereken direnişçiliğe yabancı değildi. Bunun için de sorunları erkenden kavradı, ülke ve halkının gerçeğini öğrendi. 1978 yılında ulusal kurtuluş düşüncesi Kürdistan'da gelişip boy verirken, sosyal-şovenizmden, faşist mihraklardan, feodal işbirlikçi-ihanetçi kesimlerden kaynaklanan yoğunca düşman saldırıları, komploları söz konusuydu. Gerek soldan, gerek sağdan, gerek işbirlikçilik-ihanetten ve gerekse düşmanın resmi-sivil kurumlarından kaynaklanan ve giderek artırılan karşı saldırılar, Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini daha kökleşmeden yok etmenin, kesinlikle ona yaşam hakkı tanımamanın kalleşçe saldırılarıydı. Bütün bunların sonucu olarak bilinen sayısız komplo ve saldırılar, katletmeler vardır.

Bu yıllarda Elazığ' da, sömürgeci Türk devleti tarafından faşist mihrakların pilot bölgesi seçilmişti. En azılı faşist güçler devlet eliyle Elazığ'da kanlı bir terör estirmekteydiler. Tayyar yoldaş bu dönemlerde aşırı zorluklar altında, ölümle her an burun buruna mücadele

yürüten ve küçük bir grup olan Kürdistan Devrimcileri içinde yer alıyordu. O, bu koşullarda bir yandan ailesinin geçim sorunlarıyla uğraşırken, diğer yandan çok kıt olanaklar içerisinde faşist saldırılara karşı kendisini siper eden kararlı ve militanca bir çabanın sahibiydi. Yine bu yıllarda Kürdistan toplumunda çok nadir rastlanan, kadının politikaya katılması ilk olarak bu aile ortamında gerçekleşti. Kardeşi **Sakine KIRMIZITAŞ**, okuduğu okulu bırakıp profesyonel devrimciliğe başlamıştı. Elazığ, Mardin-Kızıltepe, Dersim ve Diyarbakır gibi yerlerde örgüt faaliyetlerini büyük bir özveriyle ve fedakarlıkla sürdürmüştü. 1979 Elazığ tutuklanmaları ve 1980 Eylül'ündeki faşist darbe dönemindeki yaygın tutuklama ve imha terörünü, başarılı taktik bilinci ve cesareti ile atlatan Sakine yoldaş, partinin eğitim ortamlarına gitmek üzere yurtdışına çıkma hazırlıklarını yaparken, bu kez işbirlikçi, feodal-komplocu kişiliğin parti içine sızmış düşkün piyonları tarafından kalleşçe katledilir. Kürdistan toplumunda feodal ve işbirlikçi kafa yapısı, kadının toplum içinde saygınlık kazanıp yükselmesine tahammül etmez. Sakine yoldaş, bu mantık yapısına sahip kişiler tarafından şehit edilmiştir.

Parti ortamında direnişçi özellikleri ve sağlam kişilikleri ile tanınan devrimciler, özellikle Dersim, Elazığ ve Bingöl hattında mücadelenin başına çöreklenmiş provokatörler tarafından ya asılsız iftira ve suçlamalarla katledilir, ya da düşmanın imhasına açık hale getirilip katlettirilir veya tutuklatılır. Bu ikinci yöntem en çok uygulanandı. Bütün provokatif, karşı-devrimci faaliyetler, bunların yarattığı tahribatlar, mücadele içinde yaratmak istedikleri ortam parti tarafından sebatlı bir mücadeleyle açığa çıkarıldı ve bu yapılara karşı amansız bir mücadele verildi.

Tayyar yoldaş, 12 Eylül faşist iktidarının ilk dönemlerinde yurt dışına, yani Avrupa'ya çıkar. Sakine yoldaşın şahadetini sonraları duyar. Tabii katledilme durumu bir dönem kendisini etkiler. Ancak mücadeleye ve partiye karşı inancını, bağlılığını korur. Partinin provokatörlere karşı verdiği mücadele kendisinde büyük bir güven yaratır. Faaliyetlere katılır. İlkin İsviçre-Fransa sınırında bulunan Mulhouse bölgesinde, daha sonraları Avrupa'nın birçok alanında örgütsel-pratik çalışmalara katılır. Avrupa sahasında ortaya çıkan her dönemin provokatörleri kendisi üzerinde oynamak, parti karşıtı duruma getirmek isterler. Ancak buna muvaffak olamazlar. Çünkü O, partiye sonsuz inancıyla bağlıydı; provokatör ve tasfiyeci tiplerden nefret eder, onlara karşı mücadeleyi düşmanla mücadele etmekle özdeş tutar. Yaşamı boyunca böylesi inançlı bir mücadelenin sahibi olur.

Tayyar yoldaş, Avrupa'da profesyonel faaliyetlere esas olarak 15 Ağustos 1984 atılımından sonra başlar. O, parti-cephe faaliyetlerini yürüttüğü bütün alanlarda kitleler tarafından sevilip sayılırdı. Olgundu; insanlara değer verip sorunlarını saatlerce dinler, çözmek için bütün gücünü kullanırdı. Bir sorunu halletmediği zaman bundan oldukça rahatsızlık duyardı. Gittiği her evde, ailelerin bütün bireyleriyle ilgilenir; çocukla çocuk diliyle konuşur, kadınla ayrı ilgilenir, sorunlarını özgülüne indirgeyerek ortaya koyar, yaşlılarla yılların ömrünü geçirmiş gibi konuşur, tartışırdı. Her konuyu, her konuşmanın muhtevasını ulusal kurtuluş sorunu, Avrupa'da yaşayan insanlarımızın durumu ve Kürdistan gerçeğine dönüştürürdü.

Tayyar yoldaş sevgi dolu, üstün moral, cesaret ve fedakarlıkla bütünleşmiş bir kişiliğe sahipti. Alçakgönüllü ve güleç yüzlü bir yoldaştı.

Tayyar yoldaş bir halk insanıydı. Düşmana karşı muazzam bir kinle doluydu. Partinin direnişçi çizgisine ve önderliğe bağlılıkta örnek bir devrimciydi.

Çocukların can arkadaşı, gençlerin can yoldaşı, yaşlıların sırdaşıydı. Tayyar yoldaş emekçiydi. Görevin büyüğünü-küçüğünü bilmez, devrime gerekli olan, mücadelede ihtiyaç duyulan her şeyi yapardı. Parti ve halk değerlerine bağlı, sadık bir kişiliğe sahipti. Sorumluluğu dar kavramaz, bütün değerlerin bekçisi, mücadelenin doğal bir evladı ve sahibiydi.

Tayyar yoldaş, Avrupa faaliyetlerinden 1990 yılında ayrıldı. Partinin merkezi eğitim okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne kavuştuğunda bütün dünyalar O'nun olmuştu. Mutluydu, sevinçle doluydu. Askeri ve siyasi eğitimlere hep coşkuyla katıldı. Yoldaşlarının moral ve neşe kaynağı oldu. Akademi, yani parti yaşamıyla kısa sürede bütünleşti. Fedakardı, bütün kamp işlerine koşmak

Yusuf yoldaşın anısına

Herkes sana hasret Pirom!
Herkes sana hasret Pirom!
Senin şahadetinde;
çocuklar oyuncaklarını,
dedeler bastonlarını kırdı.

Ver her şey sana hasret Pirom!
Senin şahadetinde;
ağaçlar yapraklarını,
çiçekler güllerini döktü.
Senin şahadetini;
Kızlar çeyizlerine,
çocuklar defterine,
çobanlar abasına,
yazarlar kalemine,
Kadınlar ağıtlarına,
ve gençler yüreğine
Seni nakışladı Yusuf!

Sen yüklemiştin
milyonları o küçük yüreğine
İşte şimdi
ağaçlar dallarına,
çiçekler güllerine,
bulutlar kanatlarına
seni yüklemiş,
şimşekler seni gürlüyor.
Duyuyor musun Pirom!
Lodosların uğultusu
özgürlük şarkılarında
seni taşıyor insanlığa.
Perçinleştirdi şahadetiniz
milyonları,
ve her yer dalgalanıyor
sizinle.

İşte!
Bak görüyorsun Pirom!
çocuklar seni sallıyor
sapanında!
Kadınlar zılgıtlarında,
dedeler çatlak parmaklarında,
yazarlar kaleminde,
gerilla namlusuna
seni sürüyor Pirom!
Ve seni
Özgür Kürdistan
kılana kadar!

isterdi. Günlük siyasal gelişmeleri izler, yorumunu yapar, olay ve gelişmeleri değerlendirirdi. Zamanını hiç boş geçirmedi. Eğitim dışında kalan zamanını okuyarak, tartışarak, inceleyerek değerlendirdi. Yoldaşlarının eğitimi için kendi gücü oranında bir çaba harcadı. Yaşama, değerlerin korunmasına karşı duyarlılığını her zaman korudu.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kaldığı sürece daha çok gelişti ve olgunlaştı. Parti Önderliği'nin yaptığı bütün çözümlemelere katılıp can kulağıyla dinlerdi. Parti Önderliği'ne karşı büyük bir sevgi ve bağlılık besliyordu. Kuşkusuz bütün partinin kadro ve savaşçıları partiye ve Parti Önderliği'ne ölümüne bağlıdır. Ama Tayyar yoldaş bağlılığını Parti Önderliği'nin talimatlarını pratikte uygulayarak, onun gereklerine mutlak doğru karşılığı vererek yerine getirmeye çalışıyordu. O, içindeki tertemiz duygularla yüklü özelliklerini konuşturarak, ciddi yetersizliklere düşmeden görev ve sorumluluklarını alnı ak bir biçimde yerine getirmeyi başardı. Değerli özellikleri dikkat çekiciydi. Akademi'den aldığı eğitimle daha çok yetkinliğe ulaşmıştı. Artık ülkeye gidecek olan planlama grupları içindeydi. Ülke pratiğine yöneleceği için çok daha canlı ve ataktı. Botan'a gitmek istiyordu. Ancak parti şehir alanlarında faaliyet yürütmesini uygun görmüştü. Bu karar gereği şehir çalışmaları içinde yer alarak planlamalar geliştirdi ve 1990'ın yaz aylarında ülkeye giriş yaptı.

Tayyar yoldaş Akdeniz bölge sorumluluğuna atanmıştı. Görevine bağlıydı. Alanda faaliyetlere başladıktan kısa bir süre sonra, Mardin Eyaleti'nden Akdeniz bölgesine gönderilen bazı kişiler, burada Tayyar yoldaşı birkaç gün çalışmalarından alıkoyar. Olayın içinde bir provokasyon olduğunu sezinleyen Tayyar yoldaş, olgun ve bilinçli davranır. İddia edildiği gibi kendi başına alana gelmediğini, parti tarafından görevlendirilen biri olarak faaliyet yürüttüğünü, onların içine girmiş olduğu tutumun yol açacağı sonuçları, kendisini alıkoyanlara birkaç gün süreyle sürekli anlatır ve ikna eder. Bu tutuma girenlere gerçekleri, mücadeleye nasıl sahip çıkılması gerektiğini kavratır ve bunları da katarak çalışmalarına devam eder. Bu olayı anlatmamızın nedeni, O'nun ne kadar sebatkar davrandığını, bilinçlice hareket ettiğini ve ikna gücünün güçlü olduğunu vurgulamak içindir.

Tayyar yoldaş, Akdeniz bölge faaliyetlerini yürüttüğü dönemlerde, düşmanın askeri ve resmi kuruluşlarına yönelik sayısız sabotaj ve baskın eylemlerini fiilen örgütleyip gerçekleştirdi. Akdeniz bölgesine göç ettirilmiş Kürt potansiyelini çok kısa bir dönem içinde Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşına karşı duyarlı hale getirdi. Akdeniz bölgesi O'nun döneminde tarihinde ilk kez Kürdistanlıların gösterilerine tanık oldu. O'nun komutasında yığınlar açlık grevlerine, protesto eylemlerine ve gösterilere katıldı.

O, 45 yaşlarında genç bir delikanlıydı. Şırnak katliamı düşmana karşı var olan intikam duygusunu kamçılamıştı. Newroz sürecinde Şırnak kana bulanmıştı. Onlarca insan yaşamını yitirmiş, yüzlercesi yaralanmış, evler yakılmış yıkılmış, kitleler harabeye dönüştürülen şehri terkederek yaralılarıyla birlikte yönlerini dağlara, ovalara vermişti. Halk katledilmiş, yaralanmış, açlığa mahkum edilmişti. Düşman böylesi bir katliamla amacına ulaşacağını sanıyordu. Ama nafile. Katliamlara rağmen, yere düşen bedenler daha sıcaklığını korurken, Şırnak halkı direnişe kalkmıştı. Ardından Nusaybin, Yüksekova, Van ve daha birçok yer. Tayyar yoldaş, düşmanın Şırnak'taki katliamını sineye çekecek biri değildi, sessiz kalamazdı. Ne pahasına olursa olsun bir şeyler yapacaktı. TC'nin askeri ve resmi kurumlarına karşı bir intikam eylemi hazırlıkları içindeyken, hazırladığı bomba elinde patladı. Talihsiz bir kaza yoldaşımızı aramızdan alıp götürdü, sonsuzluğa uzanan şehitler kervanına kattı...

Tayyar yoldaş ne ilk ve ne de son şehidimizdir. Halkımız Tayyar yoldaş gibi halk önderlerine her dönemden daha fazla ihtiyaç duymaktadır. O, görevi başında ölümsüzleşti. O'nun şahadetinde, Şırnak katliamında ifadesini bulan sömürgecilerin vahşetine karşı intikam çağrısı vardır.

Anısına bağlılığı, çok sevdiği ve sürekli vurguladığı, "Ben PKK ortamında bağımsızlığı ve özgürlüğü gördüm. Kürdistan'ın bağımsızlığını yaşadım. Ve öyle savaşıyorum..." sözlerine bağlı kalarak, O'nun yaşamını ve mücadelesini kendimize örnek alarak göstereceğiz.

Halil yoldaş halkların kardeşliğinin simgesidir

Adı, soyadı: **Halil KARADENİZ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Yaslımizar köyü-Suruç, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Zorkun yaylası-Osmaniye-Adana**

Halil yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1972 yılında Suruç'a bağlı Yaslımizar köyünde dünyaya geldi. Annesini küçük yaşta kaybeder. Ailenin ekonomik olarak zorda bulunması nedeniyle ilkokuldan sonra okuyamaz.

Halil yoldaş aile geçimine katkıda bulunmak amacıyla pek çok işlerde çalışır. Sakin, olgun, çalışkan bir yapıya sahiptir. Mücadeleyle tanıştıktan sonra kendini yetkinleştirme çabası içine girer. Kendi köyündeyken gerillalarla ilişkidedir ve pek çok çalışmada da görev verildiğinde en iyi bir şekilde yapmaya çalışır. Halkla ilişkilerindeki olgunluk, olumluluk O'nun halk tarafından saygı ve sevgiyle hatırlanmasına neden olmuştur. Düşmanın köylerine yaptığı baskınlar sırasında direngen tavır sergilemesi halk arasında güvenilir bir yer edinmesini sağlar. Aynı dönemlerde amcasının oğlu olan **Orhan KARADENİZ**'in İstanbul'da özel tim elemanları tarafından katledilmesi Halil yoldaşın düşmana olan öfkesini daha da derinleştirir.

Diyarbakır'a geçimini sağlamak amacıyla gittikten bir süre sonra 1990 yılında gerilla saflarına katılır. Önce Botan'da bir süre kalıp eğitimini tamamlar. Daha sonra, Osmaniye'nin Zorkun yaylasına çalışmalarda bulunmak amacıyla gönderilir. Burada düşman güçleriyle girdiği bir çatışmada kahramanca direnerek şahadete ulaşır. Halil yoldaşın cenazesi ailesi tarafından kendi köyüne götürülür. 5000 kişinin katıldığı bir törenle toprağa verilir. Halil yoldaşın uğruna canını adadığı halkı, O'nu yalnız bırakmadığını, mücadeleye sahip çıktığını bir kez daha göstermiştir.

Anısı mücadelemize ölümsüzdür!

Sana sözümüz kesin zaferdir

Adı, soyadı: **Hüseyin SARI**
Kod adı: **Zeki, Cihan, Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1991, Pazarcık-Turikan mezrası**

Xemgin yoldaş, geçimini çiftçilikle sağlayan ortahalli bir ailenin çocuğu olarak 1971 yılında Karakoçan'a bağlı Cobur köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Karakoçan' da ortaokul I. sınıfı okudu ve ardından okulu bıraktı. Aile geçimine katkı sunmak amacıyla okul dışında çeşitli işlerde çalıştı. Bu yüzden derslerine çalışmaz, okuldan ayrılır. Okuldan çıktıktan sonra çalışmaya devam eder, ailesine

yardımcı olur.

1986 yılında ekonomik sıkıntı nedeniyle Almanya'ya gider. Burada bazen boşta gezer, bazen de küçük işlerde çalışır. Avrupa'nın insanı düşüren, bitiren yaşamının tehlikeleri, Xemgin yoldaşı etkilemeye çalışır. İlk zamanlar bu ortamın olumsuzluklarını yaşar. Bu arada çok sevdiği futbolla da uğraşır. Bazı kulüplerde oynar. Futbolda başarılıdır.

1989'da bir akrabasının aracılığıyla yurtseverlerle tanışır. Derneklere gider. Dernek ortamının Avrupa yaşamından farklılığı, insanların sıcaklığı O'nu çeker. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgi edindikçe mücadeleye bağlanır. Partiyi tanıdıkça inancı gelişir. 1989 yılı sonlarında ise tamamıyla partiye katılır ve merkezi eğitime alınır. 1990 yılı başında da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada 2 devre siyasi ve askeri eğitimden geçer. Akademi sahasında eğitime coşkulu katılır. Kürt ve Kürdistan gerçekliğini gördükçe savaşın önemini, kurtuluşun başka bir yoldan geçmediğini bilince çıkarır. Pati gerçekliğini kavrama yönünde yoğun bir çabanın sahibi olur. Aldığı eğitim sonrasında düşmana olan kini bir kat daha artmış olarak ülke pratiğine yönelir.

Xemgin yoldaş, gittiği Güneybatı (Tolhildan) Eyaleti'nde düşmana ve parti-dışı anlayışlara darbe vurmak amacıyla pratiğe yönelir. 23 Ağustos 1991 tarihinde Pazarcık'ın Katiler mıntıkasında bulunan Turikan mezrası kırsalında 5 yoldaşıyla birlikte çetelerin kurmuş olduğu pusuya düşer ve şehitler kervanına katılır.

Şehitlere verdiğimiz sözü kesin zaferi sağlayarak yerine getireceğiz!

Her zaman aramızda yaşayacaktır

Adı, soyadı: **Mehmet YILDIZ**
Kod adı: **Zafer**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1991, Pazarcık-Turikan mezrası**

Zafer yoldaş, 1970 yılında Elbistan'da geçimini hayvancılık ve tarımla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde okuduktan sonra okula devam etmez. Ailesine yardımcı olmak amacıyla çobanlık yapar, tarlada çalışır.

1987 yılında İsviçre'ye gider ve çalışır. İsviçre'ye gidişinden kısa bir süre sonra partiyle tanışır. Yaklaşık 3 yıl sempatizanlık düzeyinde çeşitli faaliyetlere ve eylemlere katılır. 1990 yılı Mayıs ayında mücadeleye tamamıyla katılır. Merkezi eğitime gider. Daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek kendini geliştirme yönünde çaba sahibi olur.

Akademi eğitimi sonrasında ülkeye, Güneybatı Eyaleti'ne yönelir. 23 Ağustos 1991 tarihinde Pazarcık'ın Turikan mezrasında çetelerin kurduğu pusuda şehit düşer.

O, her zaman aramızda yaşayacaktır.

Kavgamızda yaşıyorsun

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mart 1992, Besni**

Adıyaman'da doğup büyüyen **Rojhat** yoldaş, mücadele saflarına katıldığı güne kadar sömürgeci okullarda okudu. En son İstanbul'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Diş Hekimliği'nde okuyordu. Kemalist düşüncelerin en üst düzeyde aşılandığı okullarda, Kürt halk gerçeğini korumak, özünü temiz tutmak kendi başına önemli bir direnme ve mücadeledir. Rojhat yoldaş da, ulusal inkarcılığa karşı güçlü bir yurtseverliği, dürüstlüğü temsil eden, özünü koruyan bir nitelikteydi.

Parti mücadelesi ve düşüncesiyle öğrenci iken tanıştı. Kürdistan gerçeğini ve PKK'nin militan direnişçiliğini araştırıp kavradıkça gerillaya katılma gerekliliğine inandı ve bu inançla Nisan 1991'de Türkiye metropollerini terk ederek Kürdistan'ın dağlarına, Botan'ın engin direnişçiliğine

ulaştı. Bestler mıntıkasında bir dönem pratik faaliyetler içerisinde yer aldı ve yetkinleşmesi için Temmuz 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi sahasında askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada yetkinleşmek için kişilik dönüşümüne büyük önem verdi. Halk ve ulus gerçekliğini, PKK'nin militan özünü derinden kavradı ve sade bir halk devrimcisi olduğunu pratik yaşamında ispatladı. Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu; bu talebini partiye iletti. Bu temelde eğitim üzerinde daha çok derinleşti. Gerger-Kahta alanına gitmek için yoğun bir bilinçlenme sürecine girdi, planlar geliştirdi ve gerilla sanatının bu sahada tutturulması için gerillanın yaşamı, taktikleri, savaş özellikleri üzerinde durdu. İstediği alanlara gideceğini duyunca daha çok yüklendi kendisine. Coşkuluydu, özlü ve sade bir kişiliğe sahipti. Akademi sahasında komutanlığa aday bir militan olduğunu kanıtlamıştı. Önce takım komutan yardımcılığı görevini üstlendi. Yoldaşlarının gelişimi için çaba sarfetti. Daha da yetkinleşmesi için takım komutanlığı görevini yürüttü ve bu görevlerinde başarılı bir pratik sergiledi. Ülkeye dönüş yarışının başında ilerliyordu. Sade özellikleriyle sevgi ve saygı kazanmıştı. PKK'nin militan direnişçi özüne ulaşmanın büyük savaşçısı Rojhat yoldaş, bu kez kendini ülke pratiğinde sınamak istiyordu. Partiye iletti̇ği öneri kabul görünce Mart 1992'de bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne gitti.

Yoldaşlarına layık bir pratiğin sahibi olacağına söz veren Rojhat yoldaş, 15 Mart 1992 tarihinde Besni alanından Adıyaman'a gitme hazırlıkları içindeyken çıkan çatışmada, çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaşın ruhuna yemin ederek güçlü bir direniş sergiledi ve mevzisini düşmana karşı koruyarak şahadete ulaştı. Yeri geldiğinde nasıl kahramanca bir direniş sergilenir ve onurlu yaşamın şehitler zincirine nasıl halkalar takılır pratiğinin örnek bir militanı olan Rojhat yoldaş, savaşırken ve şahadete ulaşırken onurlu ve gururluydu.

Rojhat yoldaş! Senin şahsında tüm şehitlerimize verdiğimiz sözü bir kez daha yeniliyoruz: Sizleri kavgamızda yaşatarak toprağımıza kök salacağız!

BİR NEWROZ GÜLMELİ

Bir Newroz gülmeli bize / bütün güzelliğiyle tarihimize
tarihi yastır halkımın başı bağlı / bir ölüm var bir şivan dinmek bilmeyen
avuçlarımda umut yaralı bir güvercin / öfkesi var sevdamın, kanıyor yüzyıllar
yitik toprak yitik tarih yürekten ağlar / bu dağ ateşidir alazı yürek yalayan
cümle haine karşı korku salan / bu yıldızlardır alnımda kurşun kurşun
el veren gerillaya ve umuda / el veren yeniden yaşamlara
bir Newroz gülmeli bize bütün güzelliğiyle tarihimize
ey uzatıp alev dilini binyıllardan
ateşini yüreğinde büyüten sevda / en temiz sayfasını açıp
bir yaz sıcağında
bu tarih bu coğrafyada yeşeren / alev dilinde özgürlüğü
Kawa'dan bugüne taşıyan
ey coğrafyamın kurtuluş adımları / sen ki bir bayrak gibisin
Dicle ve Fırat'la dalgalanan / ve bir çağrı / Botan'dan Cudi'ye uzanan
ve son bir hesaplaşması / büyüyen ellerinde / büyüyen özlemlerinde
bu tarihte Newroz / bu coğrafyada zulme dur diyen
bir Newroz gülmeli bize
bütün güzelliğiyle ülkemize

"Tabelamı asacak özgür bir toprağım ve kimliğim yoktur"

Adı, soyadı: **Abdulmelik ...**
Kod adı: **Dr. Cuma**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude, Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Engizek dağları**

Kürdistan'ın Güneybatı parçasına bağlı Amude kazasında dünyaya gelen Dr. Cuma yoldaş, burada büyüdü. İlk, orta ve lise öğrenimini tamamladıktan sonra tıp öğrenimi için Türkiye'nin İstanbul şehrine gider. İstanbul'da öğrenimini sürdürdüğü süre içerisinde yurtsever özelliklerinin etkisiyle bazı reformist kesimlerle ilişki içerisinde bulunur. Tıp Fakültesi'nde yurtsever Kürdistan gençliğiyle tanışır. Partimizin geliştirdiği savaş üzerinde yoğunlaşır. Ulusal kurtuluş düşüncesini kısa bir sürede kavrar ve kendisini faaliyetlere adar.

Sanat ve edebiyat konusunda oldukça gelişkin bir konuma sahip olan Dr. Cuma yoldaş, müzik ve şiir dalında da çeşitli eserler yaratır. Tıpta okumasına, sanat ve ebebiyatla uğraşmasına rağmen bunu yeterli görmemekte, yürüttüğü kısmi çalışmaların yetersiz olduğuna inanmaktadır. Her şey O'na garip gelmekte, yaşanan gelişmeler karşısında kendisinin içinde bulunduğu konuma ters olduğuna inanmaktadır. Neden okulunu bitirmedin, bu kadar acele edip de gerillaya geldin denildiğinde, verdiği cevap şudur: "Okulu bitirip de ne yapacaktım. Mezun olduktan sonra, tabelamı asacak kadar özgür bir toprağım ve kimliğim olmadıktan sonra ne yapabilirim. Mezun olmak yeterli değil her şey için..."

Dr. Cuma yoldaş belli bir dönem cephe çalışmaları içerisinde yer alır. Bu çalışma kendisini doyurmaz ve mutlaka dağa çıkıp gerilla olmak ister. Bu isteminin yerine getirilmesini ısrarla dayatır ve kısa bir süre sonra dağlara, gerillalara ulaşır. Dağa ulaştığında, gerillalarla kucaklaştığında yeniden doğmuşa benziyordu. Coşkuluydu, neşeliydi. Gerçekten de bu O'nun için yeni bir doğuştu. Gerilla yaşamına kısa bir zamanda ayak uydurdu ve savaşımın gelişimi için çalışmalara aktif bir destek sundu. 1991 kışını eğitim süreciyle değerlendirerek 1992 bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bahar aylarında bir grup yoldaşla birlikte pratiğe doğru yol alır. Ancak çetelerle karşılaşırlar. İnsanlıktan nasibini almayan bu düşman zebanileri pusuya yatar ve çatışma çıkar. Çatışma uzun sürer. Bu çatışmada yaralanır, yoldaşlarının kurtulması için talimat verir, böylece çatışmayı yalnız sürdürür ve grubun kurtulmasını sağlar. Mermileri tükenen Dr. Cuma yoldaş yaralı vaziyette TC'nin azılı uşakları olan çetelerin eline esir düşer ve katledilir.

Dr. Cuma yoldaşın direnişi görkemlidir, yiğitçedir, fedakarlığın en soylu örneğidir. Şehit Dr. Cuma yoldaşın direnişi ve bıraktığı silahı, devrim cephesinde hep zafer marşlarını çalacak ve yaşayacaktır!

Anısı mücadelemize önderdir.

BİNBOĞALAR SİZİNLE KIZILLAŞTI

Adı, soyadı: **Murat ....**
Kod adı: **İsmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ....
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

İsmet yoldaşın ailesi aslen Erzincanlıdır. Daha sonra aile Elazığ şehir merkezine yerleşir. İsmet yoldaş burada dünyaya gelir. Maddi durumundan dolayı Türkiye metropollerinden İstanbul'a göç eder ailesi. İstanbul'da büyür. Ailenin ekonomik durumu düzene girer ve normal bir yaşantı sürdürürler. Ülkesinden, halkından ve ulus gerçeğinden uzak bir yaşantı içindedir, ancak ülke ile olan bağını kesmez, kendisini metropol yaşamının olumsuz tahribatlarına kaptırmaz.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini takip eder, içten içe sempati duyar. Halkının içinde bulunduğu durumu araştırır. Bu arada yurtsever Kürdistan gençliğiyle ilişkiye girer, çeşitli düzeylerde cephe çalışmalarına destek sunar. Ulusal gerçeğini ve parti ideolojisini kavradıkça devrime karşı kendisini borçlu görür ve bu borcunu ödeme kararlılığıyla halkının bağrına döner. Artık anayurdundadır. Gerillayla buluştuğu zaman bambaşka bir duyguya kapılır. Yoldaşlık ilişkilerinin yüceliğini, birbirlerine olan bağlılığına tanık olur, daha çok etkilenir. Büyük bir azimle gerilla yaşamıyla, dağ koşullarıyla bütünleşmeye çalışır. Süreç geçtikçe yiğit bir savaşçı militan olduğunu pratiğiyle ispatlar. Öğrenme azmi çok gelişkindir. Hep sorar, araştırır, öğrenmeye, daha çok bilgilenmeye çabalar. Uzun yılların boşluğunu doldurmak için kendisine, iradesine çok yüklenir. Halkını, ulus gerçeğini, partiyi, şehitleri ve yaşamlarını, değerlerin nasıl yaratıldığını, savaş taktiklerini öğrendikçe, kişiliğinde köklü dönüşümü yaratmanın savaşçısı olur.

İsmet yoldaşın yaşamı kısa sürer. Ancak örnek alınabilecek olumlu yönleri çok fazladır. Kısa bir sürede hızlı bir gelişim temposuyla kendini hazırlamış ve görevleri rahatlıkla yürütebilecek bir yetkinliğe ulaşmıştı. Bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bunun coşkusunu yaşadı. Ancak 15 Nisan 1992 tarihinde grubuyla birlikte Binboğa dağlarında düşman pususuna düştü. Militanca bir direniş sergiledi; Hüseyin, Mahir ve Battal yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

İsmet yoldaş, çatışma ortamındayken bile, PKK'nin militan direnişçi özüne yaraşır bir pratik sergiler. Çatışma esnasında silahı tutukluk yapar, ancak yılmaz. Ön mevzide vurduğu düşman askeri yatmaktadır. Onun silahını almayı gözüne kestirmiştir. Silahı çalışmadığı halde, düşman askerinin mevzisine yönelir ve silahını alır. Düşmandan aldığı silahla düşmana karşı savaşarak kahramanca bir direnişle şehit düşer.

İsmet yoldaşın kararlı, boyun eğmeyen direnişi ve yaşamı mücadelemize önderdir!

O KÜRDİSTAN'IN ÇİÇEKLENMİŞ FİDANIYDI

Adı soyadı: **Ali KAYA**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Ali KAYA (Hüseyin) yoldaş, Elbistan'ın Çiftlik köyünde 1976 yılında doğdu ve burada büyüdü. Daha 15-16 yaşlarındadır. Bu genç yaşında devrim saflarında kararlı bir militan olarak yerini aldı. Genç yaşta silahlı savaşımın içinde yer alması O'nun ne kadar soylu ve yiğit meziyetlere sahip olduğunu gösterir. Gençtir, ama olgun ve ağırbaşlıdır. Değerlere yaklaşımı soyludur, yücedir.

Ali yoldaşın oldukça soylu tavırları vardır. Bunların başında değerleri korumak gelir. İnsanı hayretler içerisinde bırakan yaklaşımları vardır. Sorunların çözümü için kendini yorar, düşüncelerini net ve yalın bir biçimde ortaya koyar, gerilla eylemlerinin geliştirilmesi için taktikler üzerinde durur, planlar geliştirirdi. Çok gençti ve sevecendi. Sevgi, saygı duyulması gereken bir kişilik, çiçeklenmiş bir fidandı. Gerillalar içerisinde en çok değerlere bağlı kalınması ve korunması gerektiğini belirten ve bu konuda her fırsatta düşüncelerini ortaya koyan, olumsuzluk çıktığında sürekli uyaran ve sorunun önemine dikkat çeken can bir yoldaştı. Her raporunda, diğer yoldaşlardan farklı olarak değerlerin korunması ve yüceltilmesi gerektiğini işlerdi. Kendisine "çok gençsin, neden bu kadar erken ağır bir görev olan silahlı mücadeleye katıldın" diye sorulduğunda, "Hayır, ben geç kaldığımı sanıyorum, gencim ama yürüyebiliyorum, silah taşıyabiliyorum, o zaman her şey tamamdır, değil mi" derdi. Yine nasıl katıldığı sorulduğunda verdiği cevap şudur: "Bir gün düşman askerleri köyümüze geldi, halkı toplayıp zulüm yaptı, beni de saçımdan tutarak tokatladılar... O olaydan kısa bir süre sonra arkadaşlar köyümüze geldiler, düşmanın zulmünü anlattılar ve kurtuluşun yolunu gösterdiler. Orada hemen kanım kaynadı..." Bu olaydan birkaç gün sonra fiili olarak gerilla saflarına katılan Ali yoldaş, çok soylu ve örnek bir tavır sergiledi.

Yurtsever Kürdistan halkı ve Kürdistan gençliği, şehit Ali yoldaşın bu tutumu, mücadele saflarında daha kararlıca yer almaya çağrıdır. Milyonlar Ali yoldaşın çağrısına uyarak ayağa kalkmalıdır. Hedefimiz budur. Yolun yolumuz, tutkun tutkumuz olacaktır Ali yoldaş!

15 Nisan 1992 tarihinde şehitler kervanına katılan Ali yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız!

"Bu dağlara aşık oldum"

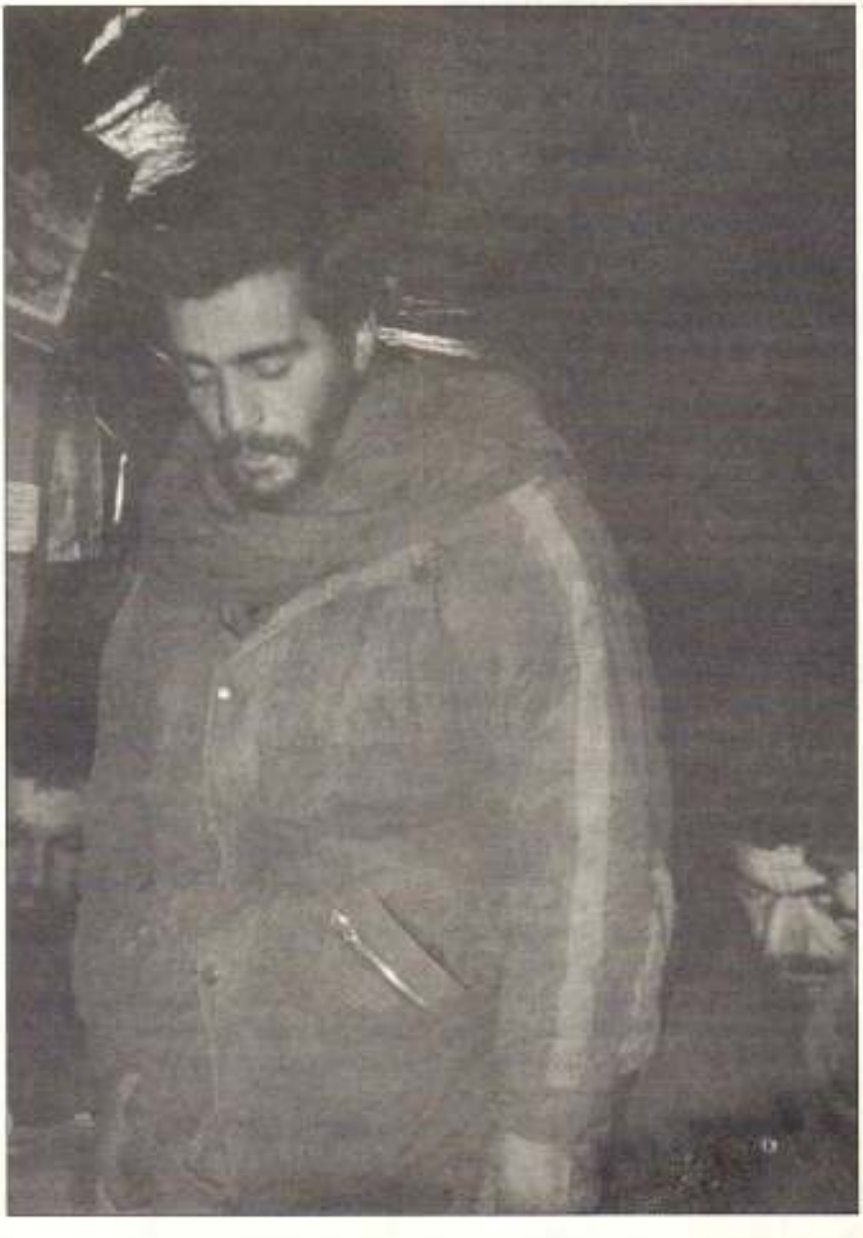
Adı, soyadı: **Ömer AYAZ**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Ömer AYAZ (Battal) yoldaş, Türkiye metropollerinde ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldı. Emekçi kökenli ve sürgün aile çocuğudur. Daha küçük yaşlardan itibaren düşmanın az çok uygulamalarına tanık olmuştur. Düşmanını yetersiz olsa da tanıyordu. Yurtsever özelliklerini korumuştu. Canlı ve hayat dolu bir yoldaştı. Ülkeden uzak ve halk gerçeğinden kopuk büyümesine rağmen, kendi gerçeğinden ve özbenliğinden bir şey yitirmemişti. Özlü, sade ve atak bir kişiliğe sahipti. Ağırbaşlı ve dürüst yapısıyla bir timsaldi. Düşmana karşı kin ve öfke ile doluydu. İstanbul gibi bir alanda ve değişik çevre ortamında yetişmesine karşın hiçbir zaman düşman etkilerinin altına girmedi. Düşmanın dayattığı asimile ve yok etme politikasına karşı kişiliğinde savaşım yürüterek direndi, hiçbir zaman o sahte yaşama kendisini kaptırmadı. İçinde bulunduğu toplum ve yaşamın kendisine ait olmadığını, bu yapıyla bütünleşemeyeceğini anlamıştı. Yaşadığı baskı ve kimliksizlikten kurtulmanın yolunu bulmuştu. Ateş içerisinde bulunan halkın imdadına koşmuş, halkın bağrındaki ateşi alıp düşmanın bağrına ve beynine tutuşturmanın savaşımına atılmıştı.

Dağ yaşamını hiç görmemişti. Hatta Kürdistan dağlarını ilk defa görüyor ve tanışıyordu. Buna rağmen en erkenden dağ ve gerilla yaşamına adapte olan bir pratik sergiledi. Doğayla, Kürdistan dağlarıyla, temiz havasıyla bütünleştirdi adeta kendisini. Tepelere çıkar, elindeki dürbünü hiç düşürmez, saatlerce seyre dalardı. Hem güvenliği kontrol eder ve hem de kendisinin deyimiyle "arkadaşlar, bu dağlara aşık oldum..." deyip özlemini, tutkusunu ifade ederdi. Gözlerine bakıldığında canlıydı, güleçti; hayat ve umut doluydu. Kişiliği güven verirdi yoldaşlarına.

1992 baharında adeta coşuyordu. "Hesaplaşma ve vuruşma günlerim" deyip duruyordu. Hep araştıran ve düşünen, çözüm yollarını arayan biriydi. Yoğunlaşmış bir kişiliğe sahipti. Şehit düşüşü oldukça soyludur. Nisan 1992 tarihinde Binboğa dağlarında girdiği bir çatışmada yaralandı, kurtulmaktan umudu kesilince ve her şeyden önce yoldaşlarına yük olmamak için son mermisini kendi soylu bedenine sıkarak yüce şahadet mertebesine ulaştı.

Mirasın, mücadelemize hep ışık olacaktır Battal yoldaş!

O, YÜREĞİ VE BEYNİYLE SAVAŞTAYDI

Adı, soyadı: **Bayram ÇİMEN**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Nergele köyü-Elbistan, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Maraş olayları nedeniyle, daha 6 yaşındayken ailesi Pazarcık'a bağlı Aşağı Pulyanlı köyüne yerleşir. İlkokulu köyde, ortaokul ve liseyi Elbistan'da ablasının yanında kalarak tamamlar.

Meraklı ve heyecanlı özelliklerinden dolayı Kürdistan'daki gelişmelere ilgi duyar. Kürdistan sorununa ilişkin cezaevinde bulunan abisiyle bir tartışma sürecini başlatır mektuplarıyla. Mektuplarla başlayan bu süreç, kendisine gösterilen ilgi ve destekle daha da yoğunlaşır. 12 Eylül iktidarının propagandasının etkisiyle kişilikte belli bir bilinç çarpıtması durumunu yaşar. İlk dönemlerde ulusal kurtuluş gerçeğini ve mücadelesini yanlış yorumluyor ve bir taraf olarak cezaevindeki yoldaşlarını soru yağmuruna tutuyordu. Bu ilişkiler sonucu giderek gerçekleri kavramaya başlar. Gördüğü ilgiden etkilenir. Cezaevi ziyaretlerinden birinde şunu söyler: "Devletler nasıl yıkılır inceledim. Gördüm ki çoğu kez içerden parçalanıyor. O halde okumalıyım, devletin önemli bir yerine geldikten sonra yıkmalıyım" dediğinde saf ve temiz duygularla yüklü bir çocuğun görünümünü yansıtıyordu. O artık yüreği ve beyniyle gerillada, serhildanlarda ve gençlik eylemlerindedir.

Cezaevine yazdığı mektuplardan dolayı iki kez tutuklanır. Cezaevinde kaldığı bir-iki aylık süreçte gerçeğini biraz daha anlar, öğrenir. Açlık grevleriyle tanışır ve direnir...

Köyünde ve çevresinde mücadeleden yana saf belirleyen insanlarla birlikte olur. Her yaştan insanlarla dostluk ilişkilerini erkenden geliştirebilen bir kişilikti. Esprili özelliğiyle herkese kendisini sevdirmişti. Kısa aralıklarla tutuklanıp bırakıldıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte gerillaya katılır. Gerilla saflarında yaşamı kısa sürer. 15 Nisan 1992 günü düşman güçlerinin pususuna düşen yoldaşlarıyla birlikte direnir ve şahadete erişir.

Anısı mücadelemize önderdir!

BESNİ DİRENİŞÇİLERİ ONURUMUZDUR

Adı, soyadı: **Sıddık ...**
Kod adı: **Hacı**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan-Bitlis**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Ülkemizin derinliklerinden gelen, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle daha da yükselen, gürlenen bir ses "geliyoruz" diye haykırıyordu. O ses yeni umutlara, yeni ufuklara açılmayı ve gizemli bir şekilde dalmayı beraberinde getiriyordu. Hayaller gerçekleri yakalarcasına bir somutluk kazanıyordu. Tarihin o anından itibaren her atılan adım bir değer yaratıyor ve üretkenliği geliştirmede devindirici bir konuma bürünüyordu.

Tarih olgusunun yerli yerine oturtuluşunun başlıca devindiricileri halkların öncüleri oluyor. Öncüler, tarihin altüst oluşlarında tüm yeteneklerini kullanarak ve üstün çaba harcayarak canları pahasına fedakarlık sergilemekten çekinmiyor ve kendilerini feda ediyorlar. Partimiz 15 Ağustos Atılımı'yla tarihin çarkını ulusun ve toplumun çıkarı lehine çevirmeyi başarmış ve fedakarlığın en özlü ve en güçlü pratiğini sergilemiştir. Kürdistan gençliği üzerine düşen tarihi sorumlulukları yerine getirmede büyük bir çabanın sahibi olmuştur.

Hacı yoldaş, binlerce Kürdistanlı genç içerisinden sadece bir tanesidir. Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Amansız doğa şartları altında, mücadele saflarına katılana kadar yaşamın zorluklarını tüm bedeninde hisseder. Bu zorluklar O'nu, müthiş bir tarzda pratikçi olmaya götürür. Kendi köyünde üstün zekasıyla ve pratik becerikliğiyle herkes tarafından kabul görür. Eline ne tür iş alırsa alsın mutlaka bir şeyler yaratmayı becerir. Bir tahta parçası eline geçtiğinde, ondan yararlanacak bir alet yaratır. Daha küçük yaşlardayken köyün tüm elektrik işlerini yapardı. Elinden her türlü iş geldiği gibi, insanlara kendisini sevdirmesini de bilirdi. Bir iş yaparken insanları incitmemeyi esas alırdı.

Ailesi tarafından Bitlis'e okumaya gönderildiğinde, Türkçe konuşmak istemediğinden dolayı, yolunu yordamını bulur, okula gitmezdi ve içten içe düşmanın asimile politikasına karşı bir kin beslerdi.

Gerilla mücadelesinin Bitlis alanında gelişmesiyle birlikte, gerillalarla ilişkiye girer ve müthiş etkilenir. Ondan sonraki yaşamı hep bu etki altında olur ve gidetında ajanlaştırılmış kesimler tarafından farkedilir ve grup ihbar edilir. Bunun üzerine amansız bir çatışma çıkar. Bu çatışmada **Şengal** adında bir yoldaş şe-

rek bu etki O'nu gerilla saflarına katılmaya götürür. Ancak ailesi yurtsever olmasına rağmen, ekonomik zorluklardan dolayı İstanbul'a para kazanmaya gönderir. O, İstanbul'a varır varmaz hemen yoldaşlar grubuyla ilişkiye geçer ve kısa bir süre sonra Güney-Batı (Tolhildan) Eyaleti'ne gider ve burada eğitim görür. 1991-1992'nin amansız çetin kış koşullarında metrelerce karın altında siyasi eğitimini tamamlar. O çetin kış koşullarının olanaksızlıkları içerisinde pratik ve yaratıcı hünerlerini sergiler, gerilla için ne gerekliyse onu yapar. Eğitim sürecinden sonra pratiğe doğru yol alırken mutluydu, coşkuyla doluydu, hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyen bir konumdaydı.

Eğitimden sonra faaliyet yürüteceği savaş alanına doğru giderken, yol hat-

hit düşer. Üstün manevra gücüyle düşmana karşı çatışan Hacı yoldaş, kötü bir tarzda kolundan kurşun yarası alır. Çatışmada yaralı olan Hacı yoldaşla birlikte grubun diğer elemanları kurtulur ve daha sonra birleşecekleri arkadaş grubuna ulaşılır. Hacı yoldaş, yaralı olmasına rağmen morali en yüksek olan bir konumda olur.

Yaralı olmasından dolayı pratik çalışmalara, bizzat eylemsel faaliyetlere katılamıyordu. Bu durum O'nu etkiliyor ve yaralanmasını kabullenemiyordu. Yaralı haliyle bile, konumlandığı yerde iş yaratıp çalışırdı. Bütün çabası bir an önce iyileşerek düşmana darbe vuracak askeri eylemler içerisinde yer almaktı. Mücadele yoldaşları durumuna üzülmesine rağmen, tükenmek bilmeyen coşkusuyla yoldaşlarının moral kaynağıydı. Bir gün bile durumundan şikayet etmedi. Bu hususta son derece sabırlı bir yapıya sahipti.

21 Mayıs 1992 tarihinde gerilla grubunun bulunduğu alan düşmanın karadan ve havadan saldırısına uğradı. Bu arada bir hava topunun isabet etmesi sonucu Cahide, Faik ve Hacı yoldaşlar şehit düştüler.

Hacı yoldaşı kaybettik. Ancak Kürdistan halkı binlerce Hacı'lar yaratıyor. O, bu konuda rolünü oynamıştır. O'nun için üzgün değiliz, tam tersine intikam ruhuyla doluyuz. O'nun ve tüm şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyor ve bağlı kalacağımıza ilişkin sözümüzü yineliyoruz!

Adı, soyadı: **Selim BAŞTUK**
Kod adı: **Faik**
Doğum yeri ve tarihi: **Sümer (Deyvan) köyü-Dargeçit, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Dargeçit'e bağlı Sümer köyünde doğup büyüyen **Selim BAŞTUK** (Faik) yoldaşın yaşamı zorluklar içinde geçti. Ailesi yoksul olduğundan dolayı daha küçük yaşlardan başlayarak bir emekçi olarak çalıştı, çabaladı. Aile bireyleriyle birlikte Maraş, Adana gibi yerlerde pamuk tarlalarında çalıştı. Yaşam imkanlarını yaratmak için şehirden şehire dolaştı. Sömürgeciliğin ülkemizi nasıl talan ettiğini, baskıları yoğunlaştırdığını, insanları ekonomik sefalete iterek bitirmek istediğini gördü, yaşadı. Düşmana karşı öfkesi arttı. Her şeyin sorumlusunun düşman olduğunu anladı.

Mardin Eyaleti'nde ulusal kurtuluş mücadelemizin serîhildanlarla birleşerek gelişmesi, herkes üzerinde olduğu gibi Selim yoldaş üzerinde de etkide bulundu. Partili yoldaşlarla tanıştı, onlardan etkilendi ve gücü oranında destek sundu. Sonraları geçim sorunundan dolayı İstanbul'a gitti. Burada inşaatlarda ve konfeksiyon işlerinde çalıştı. Çalıştı ama emeğinin karşılığını yeterince alamadı. İstanbul'da ERNK faaliyetlerini yürüten yurtseverlerle tanıştı, onlarla ilişkilerini sıklaştırdı, giderek partili yoldaşlarla bağlantı kurdu. Konumuna göre faaliyetlerde bulundu. Artık gerçekleri yeterince kavramıştı, kurtuluş ancak devrimle mümkündü. Bu nedenle gerillaya katılma talebini partiye iletti. İstemi yerine getirilince Güney-Batı Eyaleti'ne gönderildi. Eyalette uzun bir süre eğitim gördükten sonra pratik faaliyet yürüttü. Besni-Pazarcık-Gölbaşı alanlarında başarılı bir pratik sergiledi. 21 Mayıs 1992 tarihinde Besni'de düşmanın havadan ve karadan saldırısına uğrayan gerilla birliği gün boyu çatıştı. Bu çatışmada Selim yoldaş, Cahide ve Hacı yoldaşlarla birlikte şehit düştü.

Evet, Selim yoldaş emekçidir, serîhildanın yetiştirdiği genç bir fidandır. Serîhildan çocuğudur. Mardin kazalarında gelişen birçok serîhildan ve gösteriye en ön saflarda katılmıştır. Okuma-yazması olmadığı halde, halkından aldığı militan ruhla ve yurtsever iradesiyle militan bir konuma gelmişti. Çok genç olmasına rağmen çok canlı olan, sorumluluk duygusu alabildiğine gelişen bir yoldaştı. Kararlılığı ve düşman karşısındaki duruş tarzı bir abideydi. Girmiş olduğu birçok çatışma ve eylemlerde hareketiyle, manevra kabiliyetiyle ve moral gücüyle, grubundaki arkadaşlarının moral kaynağı ve saldırı ruhu olmuştur.

Partinin militan çizgisini yaşamı ve pratiğinde somutlaştıran Selim yoldaşı mücadelemizde hep yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Emine M. SÜLEYMAN**
Kod adı: **Cahide**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, Güney-Batı Kürdistan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Emine M. SÜLEYMAN (Cahide) yoldaş 1970 yılında Kürdistan'ın Güney-Batı parçasının Afrin kazasında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. Okulda gördüğü eğitim dönemlerinde ve ailesinin parti ile ilişkilerinden dolayı ulusal kurtuluş mücadelesini erkenden tanıdı ve ulusal düşünceyle donanarak parti ideolojisi doğrultusunda eğitim gördü.

Ablası Fidan yoldaşın şahadetinden çok etkilendi ve daha çok mücadeleye sarıldı.

Cahide yoldaş, 1991 baharında kalabalık bir grup yoldaşla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir. Fiziki olarak zayıf ve yeni olmasına rağmen, hiçbir zorluk çekmeden, kendisini yeni yaşama bütün gücüyle vererek eyalete sağlıklı bir giriş gerçekleştirir. O, bu sağlıklı girişi üstün moral ve inanca borçludur.

Temsil ettiği kişilik yapısı ve savaşa yaklaşımıyla, her alanda PKK'nin militan ölçülerini temsil eden yaşam ve pratiğe sahipti. Ülkeye varır varmaz ablası Fidan yoldaşın şahadet haberini alır. Bu olay karşısında tam militan bir tavır sergiler. Yoldaşları arasında tam bir güven ve saygınlık kazanan biri konumundaydı. Fedakarlığı, cana yakınlığı ve yurtsever özellikleriyle oldukça ölçülü ve olgun bir kişilikti. Gerilla yaşamı, halk arasında örgütlenme-propaganda faaliyetini yürütme ve eylemler geliştirme kendisi için bayram günleriydi. İdeali bağımsız ve özgür Kürdistan olan Cahide yoldaş, bu uğurda yiğitçe bir pratik sergiledi. 1991'in amansız kış koşullarında büyük bir azimle direnerek, yoldaşlarının eğitimiyle uğraştı, kendisinin eğitimini yürüttü, sürdürdüğü eğitim ve planlama çalışmalarıyla 1992 yılına güçlü hazırlıklarla girdi. Bahar ve Newroz'un coşkusuyla pratiğe yöneldi. Kısa bir sürede, olgun ve ölçülü yaklaşımlarıyla halkın gönlünde taht kurdu. 21 Mayıs 1992 tarihinde Besni alanında düşmanın saldırısı sonucu gün boyu süren çatışmada Cahide yoldaş yiğitçe direnerek Faik ve Hacı yoldaşlarla birlikte şahadete ulaştı.

Cahide yoldaşın anısı mücadelemizde sönmeyen bir meşale ve direnişçi yaşamı zafer türkümüz olacaktır! Cahide yoldaşın bıraktığı mirası, devrimde zaferi yaratarak taçlandıracağız!

Sözümüz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Biz de biliriz
sevgiyi
Biz de biliriz en
güzeli yaratmayı
Biz de taşırız
umudu
Biz de biliriz
söylemesini
Yeni güne türküyü

ENGİZEKLER'DE BİR ABİDESİN

Adı, soyadı: **Aslan ÖZEN**
Kod adı: **Sefkan, Şêrê Şer**
Doğum yeri ve tarihi: **Kabayar köyü-Aslanbey Çiftliği-Göksun, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1992, Engizek dağları**

Şêrê Şer (Aslan Özen) yoldaşın ailesi, yıllar önce Malatya'dan göç edip Afşin kazasına bağlı Serkiz Çayır köyüne yerleşir. Aradan bir dönem geçtikten sonra kabile olarak Göksun'a bağlı Aslanbey Çiftliği Kabayar mezrasına yerleşir. Şêrê Şer yoldaş burada dünyaya gelir, yaşamını bu güzel mezrada geçirir. Oldukça yoksul bir ailenin bireyidir. Geçimlerini çobancılık ve çiftçilik yaparak sağlarlar. İlkokulu kendi köyünde okur, ortaokula Göksun'da devam eder. Yoksulluk nedeniyle öğrenimine devam etmez. Adana'ya gidip inşaatlarda çalıştı, elde ettiği kazancı biriktirerek aile ekonomisine katkıda bulundu. Yaşamında cömert ve mert biridir. İyi dostluklar kurduğu insanlara elinden geldiğince yardım eder, her şeyini onlarla paylaşırdı.

Ekonomik sorunlardan dolayı birçok Kürdistanlı genç gibi Şêrê Şer yoldaş da kurtuluşu yurt dışına çıkmakta arar. Bu temelde anlaştığı bir grup arkadaşıyla Mayıs 1989 tarihinde Yunanistan'a çıkar. Burada bir süre kalıp çalıştıktan sonra 1990 tarihinde Almanya'nın Nürnberg şehrine gider. Bir dönem kalır, çeşitli çevrelerle ilişki kurar, iş arar. İstediğini bulamayınca yolunun yönünü Londra'ya doğru çevirir. Londra'da bir dönem kalır, burada yurtsever Kürdistanlılarla tanışır, ilişkilerini geliştirerek faaliyetler yürütmeye başlar. Şêrê Şer yoldaş Almanya'ya gittiğinde içinde bulunduğu durumu şu yalın örnekle, partiye sunduğu bir raporda dile getirir: *"... Almanya'ya gelişimin birinci ayıydı. Saçlarımı uzatmış, siyah bir gözlük takmış ve kot pantalon giymiş bir halde yurtsever Kürdistanlılara ait bir derneğe gittim. Herkesin garip bakışları karşısında bir tuhaf olmuştum. Saçlarımın, gözlüklerimin ve takım kotların ne anlama geldiğini anlamıştım..."* Bu örnek Kürdistan gençliğine dayatılan şekilsizliğe yalın bir örnektir.

Şêrê Şer yoldaş Londra'da kültür çalışmalarına katılır, cephe faaliyetlerini yürütür. Yurt dışında kendi ulusal gerçekliğiyle, Kürdistan ulusal kurtuluş sorunuyla ilk defa bu kadar sıkı bir temas içindeydi. Ailesi demokrattı. Türk solu ile yıllara dayanan ilişkileri olmuştu. Bu durumlarından dolayı 12 Eylül döneminde de düşmanın yoğun baskılarına ve sindirme yönelimlerine maruz kalmışlardı, ama Kürdistan'ı fazla bilmiyor, tanımıyorlardı. Asimilasyon politikasının etkileri o kadar derin olmuştur ki, Kürdistan neresi, kimliği nedir, hangi topraklarda nasıl yaşıyor bilmiyorlardı. Asimilasyon politikasının derin tahribatlarını yaşayan binlerce Kürdistanlının durumu da bundan farklı değildir. Ailece yaşanan bu asimile edilmişliğin yanısıra bir de Türk solunun bilinen tahribatları, olumsuzlukları mevcuttur. Bu durumun da yaşam ve kişilikte yarattığı olumsuzluklar söz konusudur. Yurt dışına çıkış bir anlamda kendi gerçekliğiyle tanışma oluyor. Yürüttüğü çalışmalarda kendi gerçekliğini, Kürdistan'daki durumu kavradıkça bu kez ülkeye dönüşü gerçekleştirmenin özlemi gelişiyor.

Londra'da bir süre eğitim gördü. Daha sonra Avrupa'da merkezi eğitimlere katıldı. Ulusal özüne sağlam bir dönüşü gerçekleştirdi. Kendisini geliştirdi, güçlendirdi. Eğitim sonrasında bir dönem Hollanda'da cephesel faaliyetler içinde yer aldı. Yoğunlaştığı eğitim devresinden sonra Ağustos 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördü. Güney-Batı Eyaleti'nin ekonomik, sosyal, coğrafik durumu üzerinde durdu, kişilikleri tahlil etmeye çalıştı. Gerillanın nasıl geliştirilip güçlendirilmesi gerektiği hususlarında derinleşti, gerilla yaşamı ve taktikleri üzerinde bilgilerini tazeledi, kendisini güçlendirdi. Planlama grubu içinde yer aldığında coşkuluydu, kararlıydı, inançlıydı. Ülkeye doğru yol alırken, Parti Önderliği grupla birlikte konuşur. Parti Önderliği, Şêrê Şer ismini (Kavga aslanı) takar Aslan yoldaşa. Grup Güney-Batı Eyaleti'ne ulaşır. Hazırlıklar yapılır. Binboğalar'a doğru yürüyüşe geçilir, ancak Engizek dağlarında grup düşman pususuna düşer. Burada çıkan çatışmada şehit düşer.

Onların şanlı direnişleri mücadelemize önderlik edecek ve başlamadan biten bağımsızlık ve özgürlük yolundaki savaş istemlerini en üst zirvede temsil edeceğimize söz veriyoruz!

ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE YAŞIYORSUNUZ

Adı, soyadı: **Bekir BEZGİN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Ambar köyü-Elbistan, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağları**

Yurtseverliğin zayıf olduğu Elbistan alanında büyüyen **Serhat** yoldaş, militan bir ruhla mücadele saflarına atıldı.

Önceleri ülke gerçeğinden uzaktı. Kürdistan'ı fazla bilmiyor, neden mücadele edildiğini anlamıyordu. Ama içten içe bir ilgi vardı. Beyninde şekillenen sorular cevap istiyordu. Bu konumla daha mücadele gerçeğini kavramadan Avrupa sahasına gitti. Buralarda kaldığı süreçte insanlarımızın yaşadığı durumu gördü. Yurtsever kesimlerle ilişkiye geçti, ülke ve halk gerçeğini kavradıkça gerillaya katılma arzusu gelişti. Bu istemle bir süre cephe çalışmalarına katıldı.

Serhat yoldaş, yurtseverliğin özünü yakalamakla bir yıldız gibi parlamıştı. Tutkundu ülkeye artık. Devrim şehitlerine olan bağlılığı gelişmişti. Onların yolunda yürümenin kararlılığı içindeydi. *"Özgürlük, bağımsızlık ve kurtuluş için yiğitler şahadete ulaşıyorsa, ülke kanrevan içindeyken, halk kurtuluş için umut beklerken, kapıları çalındığında halk yüreğini veriyorsa, bu bizi uçurmalıdır, düşündürmelidir. İşte bu insanın yükünü ve sorumluluğunu daha da ağırlaştırıyor..."* diyen Serhat yoldaş, bu ruhla ülkeye yöneldi. Güney-Batı Eyaleti'nde çalışmalara katıldı. Ancak bir görev için yol alırlarken Engizek dağlarında 5 Temmuz 1992 tarihinde düşmanla çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Serhat yoldaş şahsında şehitlerimize verdiğimiz sözü yineliyoruz. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

O, HEP ÜLKEYİ YAŞIYORDU

Adı, soyadı: **Ejder KAVAK**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağları**

Ethem yoldaş, mücadele saflarına ülke topraklarından uzak olan Avrupa sahasında katıldı. Ülkeden uzak olmanın ezikliğini yüreğinde hep hissetti. Avrupa'da cephe faaliyetlerine katıldı. Burada ulusal kurtuluş savaşını derinden kavradı. Gördüğü eğitimlerle kendisini yetkinleştirdi ve 1989 yılında örgüt kararıyla ülkeye dönüş yaptı. Antep şehir çalışmalarına katıldı, verilen görevleri yerine getirdi. Şehir çalışmalarında deşifre olunca, bir savaşçı olarak dağlarda gerillalarla buluştu. Oldukça çalışkan ve fedakar bir kişiliğe sahipti. Sürekli hareket halindeydi, ataktı. Bir emekçi gibi çalıştı.

Yurtseverliği derinden bilince çıkardı. Partinin ideolojisini ve politikasını kavradı, gerilla savaşının taktikleri üzerinde yetkinleşti. Birçok eylemlere damgasını vurdu. Düşmana yönelik pusu eylemlerinde militanca bir pratiğin sahibi oldu. Yoldaşlarının eğitimi üzerinde durdu, bu konuda bildiklerini aktardı, savaşçıların gelişimi için çabasını hiçbir zaman esirgemedi.

1992 atılımına güçlü hazırlandı. Kış süresi boyunca gerillanın lojistik sorunlarını halletti, gecesini gündüzüne katarak eğitimler üzerinde yoğunlaştı. 1992 Bahar atılımındaki eylemlerde en öndeydi. 5 Temmuz 1992 tarihinde Engizek dağlarında bir göreve doğru yol alırken düşmanın pususuna düştü. Yoldaşlarıyla birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şehitler ordusuna katıldı. Anısını bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde hep yaşatacağız!

Direnişe davet güllerini ektin

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1992, Besni**

Dijwar yoldaş, Batman'da doğdu. Uzun yıllar önce ailesinin Çanakkale'ye yerleşmesinden dolayı burada büyüdü, gençlik yıllarını burada geçirdi. Batı'da yetişmesine rağmen özlüydü, dürüsttü, yurtsever özünü korumuştu. Düşmanın Kürdistanlıları Türkiye metropollerine taşırarak yoketme-eritme politikası biliniyor. Ailesi de bu politikadan kısmen de olsa nasibini almak durumuyla karşı karşıya kalır. Ama yurtseverlik özellikleri güçlü olduğundan kendilerini korumayı başarırlar. Dijwar yoldaş da, düşmanın uyguladığı politikanın özünü kavramış, Kürdistan'da Kürt halkına karşı yürütülen özel savaşın niteliklerini anlamıştı. Bunun için düşmana karşı öfkeliydi, tarihin hesabını sorarcasına intikam almak istiyordu. İşte bu arzuyla Kürdistan'a yürüdü. Yürüyüşü kararlı ve militancaydı. Ülkeye dönüş yolculuğuna başladığında oldukça rahat ve mutluydu. Çünkü gerçeğine, gerçek anası, ana vatanına dönüyor ve bu vatanın kurtuluşu için savaşacağına ant içmenin gereklerini yerine getiriyordu.

Dijwar yoldaş sakin ve sabırlı özelliklere sahipti. Halkına vahşet saçan düşmanın durumunu Kürdistan'da daha net gördü, öfkesi ve kini daha da arttı. Halkına söz verdi. Bağımsızlık ve kurtuluş için gerekirse kanını dökmekten çekinmeyeceğine yemin etti ve yürüdü... Besni'ye yol aldı. Burada gerillayla kucaklaştı, bütünleşti.

Tarih 7 Temmuz 1992. Yaz sıcağı kavuruyor bedenleri... Köylüler oraklarıyla tarlalarda, işçiler ter içinde fabrikalarda. O ise, zebanilerin karanlık pususunda ve düşmanla giriştiği çatışmada, Besni halayında, yoldaşlarıyla birlikte elleri havada sımsıkı, "Teslimiyete hayır, direnişe davet" güllerini ekti Kürdistan dağlarına.

Söz veriyoruz Dijwar yoldaş! Taşıdığın bağımsızlık ve özgürlük bayrağı mevziden mevziye onurluca dalgalandırılacaktır!

Anısı mücadelemizde ölümsüzdür.

Biliriz
bir avuç toprak bulamayız
ölülerimizi gömmek için
mezarsız ölülerimiz
bu bitimsiz sevdaya
can katmışız soğuk
kış gecelerinde
bebeklerimiz beşiksiz

Biliriz
bizsiz çiçek açmaz zozanlar
dağlar hüzünlü güneş
görmez bizsiz
bin yıllarda buna yana
öz ülkemizde üşüyorduk
korkulu
çekingen
yasaklar içinde
kanlı bıçaklı bir kavgaya
başımızda komutanlarımız
tutsaklık içinde tutsaklık
Spartaküs gibi
meşaleler yaktık
bedenlerimizde
Karanlığa karşı Eylül'ün...

Özlemin Kürdistan'ı yaratacağız

Adı, soyadı: **Mehmet KURUDERE**
Kod adı: **Yado**
Doğum yeri ve tarihi: **Damlataş köyü-Pazarcık, 10.05.1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1992, Pazarcık**

Mehmet yoldaş, Pazarcık'a bağlı Damlataş köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokulu köyünde okudu, orta ve liseyi Pazarcık'ta tamamladı. Köyden Pazarcık'a yaya olarak her gün okula giderdi. Bu zor yolculuğuna rağmen, derslerinde oldukça başarılıydı. Zekiliği ve olgunluğuyla herkes tarafından sevilip sayılan bir yapıya sahipti. Ailesi hayvancılıkla geçimini sağladığından dolayı her yaz mevsiminde yaylalara çıkardı.

1989 yaz tatili döneminde yine yaylalardayken gerillalarla tanıştı. Giderek gelişen ilişkilerle mücadeleyi ve gerilla yaşamını yakından tanıma fırsatını buldu. Ondan sonraki süreçte parti ve Kürdistan tarihini araştırıp incelemeye başladı. Okul çevresinde yürütülen devrimci çalışmalar içerisinde aktif olarak yer aldı. Okul dışındaki süreçlerde kitleler içinde mücadelenin propagandasını yaptı, kitleleri eğitmeye önem verdi. Sonraları ailesi ile birlikte Antep'e göç etti. Burada dershaneye devam etti. Aynı zamanda bir mağazada çalışarak masraflarını kendisi karşılamaya çalıştı. 1992 yılında Diyarbakır Dicle Üniversitesi Mimar Mühendislik Fakültesi'ne girdi. Diyarbakır'da kaldığı süre zarfında devrimci çalışmalarını aksatmadı. Serîhildanlara, eylemlere katıldı. Siyaset ve kültürel alanda hızlı bir gelişme sağladı.

1992 yılında doğup büyüdüğü köye gitti. Burada ARGK saflarına katıldı. Artık her şeyini partisi, ülkesi ve halkı için seferber etti. Kısa geçen mücadele yaşamında gerillayla bütünleşti. 10 Temmuz 1992 tarihinde Pazarcık civarında düşman güçleriyle çıkan çatışmada yiğitçe direnerek şehit düştü.

Mehmet yoldaşın hayattan tek beklentisi bağımsız ve özgür Kürdistan'ı görmekti. Söz veriyoruz Mehmet yoldaş! Özlemin olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratıncaya kadar savaşacağız ve ülkemizi düşmandan temizleyeceğiz!

Bedenini Kürdistan'a serptin

Adı, soyadı: **Hüsamettin KANDEMİR**
Kod adı: **Şamil**
Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Eylûl 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1992, Gerger**

Şamil yoldaş, 1991 yılında gerilla saflarına katıldı. Engizek kampında askeri ve siyasi eğitim devresi boyunca eğitime en özlü katılımıyla, özellikle pratik sahadaki yetenekleriyle kısa sürede göz dolduran Şamil yoldaş, düşmana karşı kin ve öfkeyle yoğunlaşmış olarak Adıyaman bölge pratiğine katılır. Yoldaşlık ilişkilerinde cana yakın, fedakar, pratikteki çözüm gücüyle yoldaşlarına ruh ve canlılık getiren bir kişiliğe ve yaşama sahipti. Adıyaman Merkez Bozu Tepesi'nde çıkan çatışmada örnek davranışlarıyla rolünü oynayarak yoldaşların kendisine olan güvenini daha da perçinleştirdi. Şamil yoldaşın en büyük özelliği, gittiği alanın coğrafyası üzerinde yoğunlaşması ve kısa sürede gerilla grubunun öncülüğüne ulaştıran yeteneklerinin derinliğiydi.

Bütün ruhu ve yetenekleriyle giderek yoğunlaşan ve "Gerger'in karanlık makusunu yırtacağız, düşmanın Gerger'deki özel savaşının bacaklarını kıracağız" diye sık sık söylediği sözleri, Gerger'e giden 6 yoldaşın öncülüğünde gerçekleşecekti. Yol güzergahını, coğrafyayı ve kitleyi tanımada zayıf kalmaları ve yanlış konaklama sonucu, köy korucuları tarafından grubun kaldığı noktanın tespiti sonucu, bu fırsatı vahşice değerlendiren düşman güçleri, yoldaşların çevresini sarar ve çatışmaya, mevzilenmeye uygun olmayan yoldaşların kaldığı noktayı yoğun taramaya alırlar. Bu çatışma esnasında inisiyatifi kullanan Şamil yoldaş, iki yoldaşını da yanına alarak üç saat boyunca düşmana karşı kahramanca çatışır. Mermilerinin bitmesi sonucu militan davranışıyla bombasını kendisinde patlatır ve ölümsüzler kervanına katılır.

Şamil yoldaş, düşmana karşı biledğin kin ve öfkenle doluyuz, öcün öcümüzdür!

Kahramanca direndin ve ölümsüzleştin

Adı soyadı: **Mehmet ŞAHİN**
Kod adı: **Mem Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İslahiye, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Pazarcık**

Mem Botan yoldaş, 1969 yılında İslahiye'de Kürt bir babanın ve İstanbul'lu Türk bir annenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası öğretmendi. İslahiye'de okuduğu okulları çok başarılı bir şekilde bitirdi. Liseden sonra bir yıl beklemede kaldıktan sonra 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girdi.

Mem Botan yoldaş, İslahiye'de büyüdüğü için anne tarafının etkisi üzerinde fazla yoktu. İslahiye ortamında yetişti. Köyleri, Kürdistan'ın Güney-Batı parçasına sınır, "tavuklarımız birbirine karışırdı" cümlesinde belirtildiği mesafedeydi. Bu, O'nun üzerinde daha küçükken iz bıraktı. Küçüklüğünde diğer çocuklardan oldukça farklı bir yapıdaydı. Hareketli, girişken ve kurulu düzeni kabul görmeyen bir konumu temsil ediyordu. Çok farklı işler yapar, farklı özelliklere sahip olan insanlarla ilişkiye geçer ve farklı düşünürdü. Sürekli büyük hayallerin sahibiydi. Ailesinin konumu O'na, memur çocuklarının veya kemalist etkilerin yoğun olduğu ve bu özellikte yaratılan ortamlara girme olanağı verirken, O, her zaman, köylerden şehre yerleşmiş aile ve fakir aile çocuklarıyla ilişki içine giriyordu. Her yönüyle bir arayış içindeydi. Ortaokul ve lise dönemlerindeyken bile bu arayışları devam etti. Hem içinde yaşadığı düzenin dayattıklarına bir çözüm olma ve hem de bir kimlik arayışı içindeydi. Davranışlarıyla, tartışmalarıyla, ilişki içine girdiği insanlarla, kısacası her yönüyle bir arayış içinde olduğu belliydi. Ailesinin demokrat olmasının etkisiyle de belli bir mesafe almıştı arayışlarında. Ancak 12 Eylül faşist iktidarının yarattığı büyük terör altında ve tüketme ortamında fazla gelişme olanağı bulamadı. Liseyi bu yıllarda oldukça yüksek bir başarıyla bitirdi.

Liseden sonra üniversite sınavlarına hazırlanmak üzere İstanbul'a gider. Burada da kimlik ve ulusal özünü yakalama arayışı devam eder. Bir ara burjuva ortama dalış yapar ve çözüm arayışlarını buradan yaratmaya çalışır, ama sonuçsuz kalır. Üniversiteye girmek kendisi için o kadar önemli bir sorun değildi. Okuyup okumamak sorunlara bir çözüm getirecek değildi. Bunu biliyordu. Yine de zamanını boş geçirmemek için okuyarak değerlendirmek zorundaydı, yoksa yitip gitme tehlikesi de vardı. 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girer. Burada çok farklı ortam ve kişiliklerle karşılaşır, ancak arayışına devam eder. Bir ara Türk soluna girerek çözüm bulduğunu sanır. Süreç geçtikçe içine girdiği çevrelerin çözüm gücü olamadıklarını,

kurulu rejime karşı bir alternatif olamayacaklarını görür. İslahiye'de düşmanın yarattığı kimlikten uzaklaştırma ve Kürdistan'ı yok etme savaşının yaratmış olduğu kişilik, daha doğrusu kişiliksizleştirme politikası karşısında Mem Botan yoldaş, kendisini bulma mücadelesini vermekten yılmayarak, Türk solunda bulamadığı çözümü, Kürdistan gerçekliğini araştırarak bulmaya çalışır. Bu temelde Kürdistan dağlarında gelişen silahlı savaşımı ve Kürtlüğü araştırmaya başlar. Bu incelemeleri sonucunda aradığını bulur; araştırdıkça kendi gerçeğini de yakalar, araştırdıkça araştırma isteği, araştırdıkça mücadele etme isteği gelişir. Böylece üniversite çevresindeki yurtsever gençlikle ilişkilerini geliştirir, örgütlenme faaliyetlerini yoğunlaştırır ve gençliğin kazanılması mücadelesine önemli katkılarda bulunur. Bununla kendisini sınırlandırmaz. Ülkesinin dağlarında özgürlükle kucaklaşmak ister, özgürlüğün orada, gerilla savaşının etkin geliştirilmesinde olduğunu savunur. Bu inanç ve ruhla bir grup yoldaş topluluğuyla 11 Mart 1992 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bu alanda, yılların arayışı sonucu kavuştuğu mücadeleyi kavramak ve kendisini geliştirmek için oldukça coşkulu bir çabanın içerisine girdi. Artık aradığı gerçeği tam yakalamıştır ve bunun bilincine ulaşma çabasındadır. Hızlı bir eğitimden geçer. Dönem oldukça önemlidir ve eğitimler bu temel doğrultuda hızla sonuçlandırılmaktadır. Mem Botan yoldaş, Tolhildan (Güney-Batı) Eyaleti'ndeki gerilla mücadelesine katılmaya karar kılar. Bir grup yoldaşı, büyük bir coşku ve mutlulukla ülke topraklarında ilerlerken Pazarcık yolu üzerinde düşmanın pususuna düşerler. Burada yılların intikamını alırcasına kahramanca bir direniş başlar, üç saat boyunca süren direnişte, göğüs göğüse çatışılır ve Mem Botan yoldaş, üç yoldaşıyla birlikte şehitler ordusuna katılır.

İnsanlık mücadelesi ve bu insanlık mücadelesi içinde kendi yerini bulmanın büyük temsili olan Mem Botan yoldaş, aynı zamanda beyaz katliamla bir alanın Kürdistan'a yabancılaştırılması politikasının boşa çıkarılmasının da adıdır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Dağların asi savaşçısı

Adı, soyadı: **İsmail ÇULPAN**
Kod adı: **Şiyar, Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Aralıkovası köyü-Pazarcık, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Antep-Araban**

İsmail yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Okulun sevilen ve çalışkan bir öğrencisiydi. Canlı, zeki ve güleryüzlü kişiliğiyle köyünde de sevilen bir insandı. Ailenin en büyük çocuğu olduğundan dolayı erkenden çalışma yaşamıyla tanıştı. Bir süre çobanlık yaptı. Dağlara bağlılığı daha bu yaşlarda başladı. Köyün çevresindeki dağları avucunun içi gibi tanırdı. Özellikle de Engizek dağlarını adım adım dolaşmıştı. Gerillalarla da yine Engizek dağlarında 1987 yılı sonlarında tanışmıştı. Gerillalardan oldukça etkilenmişti. Daha bu dönemde, "Ben de bir gün mutlaka gerillaya katılacağım ve halkım için mücadele edeceğim" diyordu.

Ailesi ekonomik sıkıntı içinde olduğu için 1988 yılında İsviçre'ye giderler. Burada ulusal kurtuluş çalışmaları yürüten yurtseverlerle ilişkiye geçti. İlkin bölgede yürütülen kültürel çalışmalara katıldı. Gün geçtikçe mücadeleye daha fazla ısınıyordu. Çevresine, "Her gün köle gibi yaşamaktansa, onurlu bir mücadeleye katılmak en güzel şeydir" diyordu.

Kürdistan'ı terk edip Avrupa'ya gittiği için pişmanlık duyuyordu. Her vesilede, "Keşke ülkede gerillaya katılsaydım da Avrupa'ya gelmeseydim" diyordu. Avrupa yaşamını hiç sevmemişti. Bu durum kendisini ülkeye ve dolayısıyla mücadeleye daha fazla bağlıyordu. Nitekim gittiği her yerde bu yönlü propaganda yapıyordu.

Basel'de bir süre kaldıktan sonra iltica talebi reddedildi ve bu nedenle buradan Almanya'ya geçti. Daha sonra ise faaliyetlere profesyonel düzeyde katılmaya karar verdi. Bir süre Hunerkom çalışmalarında yer alarak katkı sunmaya çalıştı. Canlı, atik ve moral yüklü özelliklerini daha da geliştirdi. Halka yaklaşımı olgun ve saygılıydı. Cesaretli özelliğiyle görevlerini başarmaya çalışırdı.

Gördüğü merkezi eğitimden sonra Hamburg'un Pinneberg alanında faaliyet yürütmeye başladı. Pratik çalışma içerisinde gittikçe olgunlaşıyordu. Bu yapısıyla kitle çalışmaları halk arasında takdirle karşılanıyordu. Gençleri mücadele saflarına çekmek için yoğun çabalar içerisine giriyordu.

Avrupa'da bulunmasına rağmen ülkeyi yaşıyordu. Kürdistan'a gitmek kendisi için de bir özlemdi. Gideceği günü dört gözle bekliyordu. Bu özlemini raporlarına da yansıtıyordu. Beklediği haberi Mayıs 1992 tarihinde almıştı. Parti kendisini Mahsum Korkmaz Akademisi'ne çağırmıştı. Ülkeye gideceği gün bir yoldaşına, "Ben Kürdistan'a gidip düşmanla savaşacağım. Ben şehit düşersem, sen devam edersin. Devrim şehitlerine bağlı kal" demişti. Ülkeye giderken kararlı ve coşkuluydu. Kendisini tümden ülkesine adamıştı. Bir kardeşine, "4 kardeş yerine 3 kardeş olalım, fark etmez" diyerek, ölümüne kurtuluş davasına bağlılığını yansıtmıştı.

Akademi'de askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'ndeki gerilla faaliyetlerine katılmak üzere bir grup yoldaşıyla birlikte yola çıktı. Kürdistan'a ulaştıktan kısa bir süre sonra 27 Ağustos 1992 günü Antep'in Araban ilçesi yakınlarında düşman güçleriyle çıkan bir çatışmada, 4 yoldaşıyla birlikte yaralı olarak esir düştü. Düşman vahşi işkenceler yaparak yoldaşımızı katletti, cesedini paramparça etti ve torbalara doldurarak bir derede gömdü. O, boyun eğmemiş, direnmişti. Biliyordu ki, Kürdistan'da dökülen her damla kan bir ayaklanma tohumudur.

Halkla bütünleşmiş bir komutan

Adı soyadı: **Hasan RESUL**
Kod adı: **Hawar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, Güneybatı Kürdistan**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Mayıs 1992, Engizek dağları**

Kürdistan'ın Güneybatı parçasının Afrin kazasında doğup büyüdü. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Okulunu bıraktıktan sonra ailenin ekonomik durumuna ortak olabilmek için bir emekçi olarak çalıştı. Ulusal kurtuluş düşüncesiyle Afrin'de tanıştı. Belli bir dönem cephe çalışmalarını yürüttü. Daha sonra Lübnan sahasında Bar Elias alanına giderek fabrikalarda çalıştı. Amacı bu kanal üzerinden fiilen parti mücadelesine katılmak ve eğitimini tamamladıktan sonra ülke pratiğine yönelmekti. Olgun, özlü ve sabırlıydı. Fabrikalarda çalıştığı dönemlerde elde ettiği kazancının bütününü partiye aktardı, eğitim gören yoldaşlarının ihtiyaçlarını temin etmek için verilen görevleri yerine getirdi. 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitimini her yönüyle tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'nde bizzat savaşın içerisinde yer alma talebinde bulundu. Bu istemi kabul görünce planlama gruplarına katıldı. Grup planlama çalışmalarını tamamladıktan sonra ülkeye doğru yol aldı.

Ülke pratiğinde kısa sürede uyum sağladı. Çok yönlü yeteneklere sahipti, teknik alanda ustaydı. Oldukça neşeli ve atılgandı, coşkuluydu. Yer aldığı gerilla gruplarının moral kaynağı, neşesiydi, uyumlu ve kararlıydı. Gittiği her yere kendisiyle birlikte moral götürür, ulusal kurtuluş düşüncesini taşırdı. Halkla ilişkilerinde saygılıydı; büyük bir sevgiyle halka yaklaşıyor, eğitip örgütlemeye çalışırken incitmemeye büyük özen gösteriyordu. Tam anlamıyla O, bir halk adamıydı. Konuşmaktan, moral aşılamaktan bıkmazdı, yüzündeki tebessüm eksilmezdi. Niçin savaştığını bilen bir yoldaştı. Hızlı ama yerinde yaklaşımları mevcuttu. Onlarca eylem ve çatışmalarda yer aldı. Her eylemde de militanca savaştı, PKK'nin vuruş tarzını ve komuta kişiliğini yaşamında kanıtladı.

Gelişmeleri takip eden, ayak uydurmak için kendisini hep yenileyen bir yetkinleşme temposu içerisindeydi. Her arkadaş gibi Hawar yoldaş da bahar atılımına güçlü hazırlanmıştı. 1991 kış sürecini yoğun bir çalışma temposuyla değerlendirmişti. Üstün fedakarlıklar göstererek bütün gücüyle yoldaşlarına destek sunan bir pratik sergilemişti. Yoldaşlarına karşı her konuda yoğun emeği vardı. 1992 bahar atılımında güçlü bir pratiğin sahibi oldu. 1992 sonbahar atılımı için takım yönetiminde yer alarak bir takımlık güçle Binboğalar'a yöneldi. Yolculuk esnasında bir ihanet sonucu, 9 Mayıs 1992 tarihinde Engizek dağları çıkışında düşman pususuna düştü. Uzun süren çatışmada 11 değerli yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Hawar yoldaşın anısı, üstün direniş azmi mücadelemize önderdir! O, sönmeyen bir meşaledir!

AMANOS DİRENİŞ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZLÜKLERİYLE YOL GÖSTERİYORLAR

Adı, soyadı: **Ali YÛKSEL**
Kod adı: **Rizgar, Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türkoğlu / Amanos dağları**

1980 öncesi gençlik hareketinin en fazla etkilediği alanlardan biri de Maraş'tı. **Ali** yoldaş Maraş'ta henüz gençlik çağına doğru adım atarken devrimcilerle tanıştı. Türk devletinin faşist niteliğini ve uygulamalarını gördü. Ardından Maraş katliamına tanık oldu. Faşizmin yaklaşan ayak sesleri, devrimci örgütlerle tanıştığı ve devrimcileşmek için çaba sarfettiği sürece denk gelmektedir. Ali yoldaş, "... O dönemde PKK olsaydı dönem çok farklı olurdu" diyerek, o dönemin öncüsüzlüğüne işaret ediyordu.

12 Eylül faşist darbesi ile birlikte devrimci örgütlerin çok kolay tasfiyeye uğramaları, kurtulanların ise Avrupa'ya kaçmaları, Ali yoldaştı Türk soluna karşı büyük bir güvensizliğin doğmasına neden oldu. Çukurova'da ekonomi öğrenimini sürdürürken yurt dışına çıkmaya karar verdi.

Gittiği Hollanda'da hem öğrenimine devam etti ve hem de çeşitli işlerde çalıştı. Aynı zamanda yurt dışına çıkar çıkmaz bazı siyasi çevrelerle ilişkileri olur; belli bir süre bu çevreleri gözledikten sonra, bunların ülke ile hiçbir bağlarının kalmadığını acı duyarak görür. Halka verdikleri sözleri çoktan unuttuklarını fiili olarak yaşar, buna öfkelenir. Bu durum O'nda çevresine olan güvensizliğin gelişmesine yol açar. Fakat sosyalizme olan inancını, halka ve ülkesine bağlılığını korur. En belirgin özelliği gericiliğe, haksızlığa, aldanmaya, yetersizliklerini bile bile sürdürmeye duyduğu öfkedir.

PKK'nin ideolojisini ve politikasını bilmiyordu, ilişkileri olmamıştı. Ancak ülkede gelişen mücadeleyi duyuyor, PKK'nin ülkesi ve halkının kurtuluşundan vazgeçmediğini, verdiği savaşımda görüyordu. Bunun etkisi altındaydı. Araştırıp inceledi, öğrenmeye çalıştı. Sordu, soruşturdu, tartıştı. En fazla önderlik sorunu üzerinde yoğunlaştı. İlişkiler geliştirdi yurtsever çevrelerle. PKK'nin milyonları kucakladığını, insanlığa, halka bağlılığını en zor şartlarda bile koruduğunu kavradı. Ve giderek fiili olarak mücadele saflarına katılmaya karar verdi. Avrupa ERNK faaliyetlerinde yer aldığı süreç içinde, olgunluğuyla, ciddiyetiyle, yoldaşlık ilişkilerinde derin özelliklere sahip olma yönleriyle tanındı. Halka ve yoldaşlarına örnek oldu. Belli bir dönem dış ilişkiler çalışmalarına katıldı. Kendi kişiliğinde somutlaştırdığı olumlu özellikler nedeniyle hızlı bir gelişme kaydetti.

1992 yılına girerken ülkeye yönelme önerisi kabul edildi ve Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördü. Alçakgönüllü, yoldaşlarına derin sevgiyle bağlı olan, coşkuyu, morali esas alan kişiliğiyle sevilip sayıldı. Kendisini eğitim ortamına en iyi veren bir yoldaştı. "Burada özgürleşebildiğimi hissediyorum" diyerek duygularını dile getirdi.

Ali yoldaş Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu. Neden bu eyalete gitmek istiyorsun diye sorulduğunda verdiği cevap şudur: "Ben dede oğluyum. Yıllardır halkımız binbir türlü özel savaş oyunlarıyla aldatılmış, kendisine yabancılaştırılmıştır. Düşmanın oyunlarını bozmada bizim gibilerin ülkeye dönmeleri etkili olur. Halka ve ülkeye hizmet budur..." Gerçekten yüzyıllardır alevi potansiyelimizin yaşadığı alanlarda yaşanan zulüm, sömürü ve katliamlara karşı güçlü bir direnişçilik sergilenmesi gerekirken, bu yaratılamamış, dedelik denilen kurumu da düşman, halkımızın birliğini bölüp-parçalamada alabildiğine kullanmıştır. Kürdistan'da ulusal kurtuluşçuluğun gelişmesiyle birlikte düşman bu politikaya daha fazla el atmış ve aleviliği, sanki çok farklı bir sorunmuş gibi, halkımızın kurtuluşuna karşı kullanmaya hız kazandırmıştır. İşte düşmanın bu politikasını boşa çıkarmak gerekiyordu. Ali yoldaş, gönüllü olarak bu savaşımın militanlığını üstlenmek istiyordu.

Parti Önderliği, Ali yoldaşı yabancı dil bildiği için yeniden Avrupa'ya göndermek istedi. Ancak O, ülkeye gitmeyi dayattı, istemini bu temelde dile getirdi.

Ali yoldaş, faaliyet alanına yöneldiğinde kısa bir süre içerisinde alandaki eylemlilikler hız kazanır. Halkın desteği, gerillaдan etkilenişi büyük gelişim gösterir. Ama yüzyılların iç ihaneti her alanda olduğu gibi orada da boy verir. Halka, devrime, partiye bağlılığın, zaferi müjdeleyen coşkunun timsali olan Ali yoldaş, **Mehmet ERDOĞAN** (Behzat) yoldaş ve bir grup arkadaşı ile, Maraş'ın Türkoğlu ilçesi yakınlarındaki Amanos dağlarında, bir ihbar sonucu sömürgecilerle çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehitler kervanına katılır.

Kısa süren pratiğine rağmen düşmanın ve işbirlikçilerinin yüreğine korku salan Ali yoldaşın cenazesine bile düşman tahammül göstermez, cenazeye hakaretlerde bulunur.

Ali yoldaş! Sizler halkımızın gönlüne özgürlük tohumları olup düştünüz. Ve şunu bilesiniz ki, şahadetinizle özgürlük yürüyüşü daha da güçlenmiştir. Artık halkımız siz şehitlerinin yarattığı mirasla özgürlüğe, bağımsızlığa ve zafere daha yakındır.

Anınız mücadelemize önderdir!

MEHMET YOLDAŞ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

Adı, soyadı: **Mehmet BULMUŞ**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve yılı: **Pazarcık-Pulyan köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, -Armutlu-Pazarcık**

Mehmet yoldaş, daha küçük yaşlardayken mücadeleyle tanıştı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Pazarcık alanında önemli bir taban bulduğu 1978-79 yıllarında, kendisini devrimden yana dönüşüm gösteren ortamın içinde buldu. Çevresi de yurtsever olup mücadeleye ilgi duyuyor, katkı sunuyordu. Özellikle daha sonra, ayrı ayrı çatışmalarda direnerek şehit düşen **Battal EVSAN ve Mehmet İNAN** yoldaşların mücadeleci ve kararlı kişiliklerinden oldukça etkilendi. Onları örnek aldı. Bunu pratiğine de yansıtarak milislik-kuryelik yaptı. Daha bu dönemde devrime inanmış ve katkı sunmaya başlamıştı. Birçok yaşıtından farklı olarak cesaretli bir tutumla çok yönlü cephelerden saldırıların gerçekleştiği bir ortamda kurtuluş mücadelesinde yer almaya çalışmıştı. Bir yandan da öğrenimini sürdürüyordu. Okul gençliği içinde de aktif sempatizanlık görevlerini yerine getirmeye çalışıyordu.

Kürdistan'ın kurtuluşundan umutluydu. PKK'nin bu kurtuluş mücadelesine önderlik edip bunu zafere ulaştıracağına derinden inanmıştı. Ancak 12 Eylül cuntası O'nun da umuduna ve inancına bir perde çekecekti. Ama O buna rağmen içten içe umut ve inancını besledi. Bu dönemde devrimcilerle ilişkisi de kesildi. Bu uzun bir süreyi aldı. 15 Ağustos Atılımı'yla yeniden başlayan silahlı mücadele içten içe beslediği umutlarının büyümesine yol açtı. Bundan sevinç duydu. Sempatisi yeniden canlandı. Çevresinde propaganda yaptı, mücadelenin haklılığını savundu.

1988 yılında imkan bulunca Avrupa'ya çıktı. İsviçre'ye giderek hemen ilişkiye geçti. İlkin kültürel faaliyetlerde yer aldı. Bireysel eğitimini de sürdürerek ulusal kurtuluş bilincini geliştirdi. Gün geçtikçe aktifleşti. Mücadelenin gelişim düzeyine göre sorumluluk duydu. Böylece iddiasını daha da güçlendirdi. Daha büyük görevlere talip olma gücüne ulaştı. İçinde yer aldığı çalışmaları yeterli görmedi ve kendini mücadeleye tümden katma kararına ulaştı. Partinin sunduğu imkanları iyi değerlendirdi. Bu temelde gelişti, güçlendi ve başaracağına dair güven verdi. Bunun sonucu olarak daha büyük görevlere layık görüldü. İlkin Zürih'te, daha sonra Bern şehirlerinde bölge sorumluluğunu yaptı.

Yaşamında net ve alçakgönüllü bir ki-

şiliğe sahipti. Gösterişten uzak, sade ve fedakar özellikleriyle yurtseverler arasında saygınlık yarattı. Devrime ve halka bağlılığı pratiğinde öne çıkan özellikleriydi. İç mücadelede önemli bir çabanın sahibiydi. Bunun bir sonucu olarak Avrupa ortamının olumsuz özelliklerinden etkilenmedi. Ülkeye bağlılığı, ruhta ve pratiğinde yaşamasını bildi. Öte yandan raporlarında Kürdistan'a dönme ve oradaki gerilla savaşımında yer alma arzusunu belirterek buna her zaman için hazır olduğunu dile getirdi. Ancak bunu dayatma biçiminde yansıtmadı. Hem Kürdistan'da ve hem de mücadelenin her sahasında verilecek bütün görevlere hazır olduğunu belirtiyordu. Doğrusu da buydu. Tabii ki, her şeye rağmen Kürdistan'a gideceği günü iple çekmiyor değildi.

Mehmet yoldaşın çalışmaları üzerinden günler, aylar geçti. En nihayetinde beklediği haber geldi. Ülkeye gidiş günü gelip dayandı. O gün, O'nun yaşamında bir dönüm noktası, yeni bir sürecin başlangıcı oldu. Ülkeye gidişi, yeni bir yılın bahar günlerine denk geliyordu. Böylece kendi coşkusuyla baharın canlılığını bütünleştiriyordu. Efsanevi isim yapan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidiyordu. Bu, herkesin elde etmek istediği bir şans, büyük imkan, Kürdistan'a açılan bir kapıydı. Bu nedenle verilen şansı hiç gecikmeden karşılamak için hazırlıklarına başladı. Mart 1992 tarihinde Bekaa Vadisi'ndeki Akademiye gitti. Orada iyi bir gerilla olmak için sunulan askeri ve siyasi eğitimden yararlanmak için elinden gelen çabayı sergilemeye çalıştı. Parti çizgisini, süreçlere ilişkin taktiklerini, dönemlerin dayattığı görevleri ve bunların başarısını imkan dahiline koyan devrimci yaşamı yakından gördü ve bu temelde savaşın gerçeklerini kavramaya ve kendisini güçlendirmeye çalıştı. Kaldığı süre içerisinde gerillanın temel gerçekleriyle donandı ve savaşmaya hazır duruma geldi.

Güney-Batı Eyaleti'ndeki gerilla faaliyetlerine katılma yönünde partiye öneri sundu. Önerisi dikkate alındı ve bunun üzerine bir grup yoldaşıyla birlikte 1992'nin sonbaharında Kürdistan'a yöneldi. Kararlı ve azimliydi. Eyalette yaşanan kimi yetmezliklerin ve bunların yol açtığı imhaların önüne geçmede üzerine düşen rolü oynayacağına inanıyordu. Bunun sözünü vermişti. Ancak şu da bir gerçektir ki, savaş koşulları her zaman değişmektedir. Beklenmedik talihsizlikler ve kimi küçük hatalar şahadete yol açabilir. Bunun tersine kimi küçük imkanlar ve fırsatlar da büyük kazanımları yaratabilir.

Mehmet yoldaşın şahadeti erkenden oldu. Önemli beklentilere cevap teşkil edebilen özelliklere sahip olduğu, bunun başarı azmiyle dolu yaşadığı bir dönemde 7 Ekim 1992 tarihinde Pazarcık'a bağlı Armutlu köyünde, yapılan bir ihbar sonucu düşman güçleriyle girdiği çatışmadada özlemle sarıldığı vatan topraklarına düşerek ölümsüzleşti. Böylece kazanımlarımızın gerçek sahipleri olan şehitler ordusuna katıldı. O'nun anısına vereceğimiz en doğru karşılık, parti çizgisinin amansız takipçisi olmak ve onun her koşuldaki sağlam militanı olmaktır.

Pazarcık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneği

Adı soyadı: **Zeynep KALAN**
Kod adı: **Fidan**
Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı Pulyanlı köyü-Pazarcık, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Pazarcık'ın gülü Fidan
Düştü toprağa bir Fidan
Gürledi gök
Ağladı güneş
Sızladı toprak
Bir cevherdi, çilekeş hüzünlü
Vatan toprağına düşen
Karanfildi, laleydi
Pazarcık'ın gülüydü
Şehit FİDAN...

Tarihin akışı insanlık mücadelesinin hızlanmasıyla ivme kazanır. Öyle ki, tarih görkemli olaylara sahne olduğu gibi, insanın insanlıktan uzaklaştırıldığı olay ve olgulara da tanık olmuştur. İnsanın insan olma mücadelesiyle başlayan başkaldırışı, tarihi devindirdiği gibi, kendi karşıtıyla sürekli çatışma içerisinde olmuştur. Bu çelişkiye rağmen tarih hiçbir zaman durmamış ve her zaman ileriye doğru gebe olmuş ve yeni yaşama fışkıran bir ana olmuştur.

Zamanla birey olmaktan kurtularak toplumsallaşan insanoğlu kendi içerisinde çeşitli düzeylerde kolektifleşerek doğa zorluklarına karşı direnmesini ve bugüne dek kendisini yaşatmasını bilmiştir. Öyle ki bazı anlar doğanın üstünlüğünü neredeyse kabul etmiş, kendi içerisine kapanmıştır. Bu bir boyun eğiş gibi görülse de, aslında kendisini toparlama, yenileme ve geleceğe doğru güçlü adımların atılmasının zemini oluyordu.

Süregelen bu tarihi akış, toplumları, halkları, ulusları yarattığı gibi, devletler olgusunu da gündeme getirmiştir. Bu, her halkın gösterdiği grafik olmuyor. Birçok halk yeryüzünden silinmesini engelleyememiş, dışlanmaya tabi tutulmuştur. Yani tarihte kendisini lanetli olmaktan kurtaramamıştır. Yine birçok halk, ezilmesine ve sömürülmesine rağmen; acılı da olsa bugüne dek kendilerini yaşatmışlardır. Böyle bir durumu, büyük sancılarla, acılarla ve çilelerle halkımız bizzat yaşamıştır.

Büyük isyan ve başkaldırılara girişen halkımız dünya halklarının bir üvey evladı olmaktan bir türlü kendisini sıyıramamıştır. Binlerce vatan evladı kendini bu uğurda feda etmişse de, sonuçta köle olmaktan kurtulamamış, sürekli derin sömürüye ve baskıya maruz kalmıştır. 1800'lerin ortalarından başlayan isyanlar 1900'lerin ortalarına kadar sürmüş olsa da, halkımızın çıkarlarını komple temel almadığı için yenilmiş ve ülkemiz dört parçaya bölünmüştür.

Halkımız açısından bu, alışılagelen bir durumdu. İnsanlığın onurlu bir üyesi olma mücadelesi başlayana kadar bu böyle devam etti. "Kürdistan sömürgedir" sözcükleri soylu mücadelenin başlangıcı oluyordu.

Kürdistan eski Kürdistan olmaktan kurtarılarak hızla ileriye doğru, bağımsızlığının ve özgürlüğünün ilk adımlarını atmış oldu. Elbetteki Kürdistan'ın Kürdistan olması için, toprağın ana toprak olması için vatan evlatlarının özgürlük ve bağımsızlık uğruna kendilerini bedel olarak feda etmeleri gerekiyordu. İşte yapılan da bu oldu.

Tarih bedel istiyordu. Bedelin verilmesi kolay olmuyordu. Çünkü tarihimizin bize bıraktığı miras buydu. Ancak tarih durmadı. Gün geldi, "Kürdistan sömürgedir" sözcükleri bedel vermenin zorunluluğunu dayattı ve tarih hızlandı; akmaya başladı, coştu, kükredi, sel haline büründü; akışı durdurulamaz oldu. Bilincin gelişmesiyle ivme kazanan bu olgu, ülke genelinde somutluk kazandı. Gün geldi ki sömürünün, horlanmanın durması, ana toprağın özgürlüğe ve bağımsızlığa kavuşturulması için, bu toprağın evlatları şaha kalktı. Körpecik bedenlerini katık ettiler bu uğurda.

Öyle ki, kısa süreçte bir kervan oluşturdular. Şehitler kervanını!.. Şehitler, halkımızın derin yaralarına merhem olmak için, kan akıtılmamış toprak parçası bırakmadılar. Öyle ki toprak kanla sulandı. Hakkari'den Kars'a, Kars'tan Erzincan'a, Erzincan'dan Maraş'a, Maraş'tan Zaxo'ya... Binlerce vatan evladı toprağı kanları ile suladı. Bu kanlar sayesinde Kürt insanı Kürt oldu, Kürdistan, Kürdistan oldu ve dünya halklarının onurlu bir üyesi olma durumuna girmeye başladı.

Bu bağlamda şehitler, tarihin Kürt halkı için biçtiği ölüm fermanını yırtanlar oluyorlar. Şehitler, tarihin karanlık sayfalarından Kürt halkını gün yüzüne

çıkardılar.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe tarihin sayfalarına binlerce kahraman isimlerini yazdırdı. Direnen bu kahramanlar abideleştiler, umut oldular. Öyle ki, "Yeryüzündeki cennet Mezopotamya"yı Mezopotamya yaptılar. Bu açıdan da ele alırsak, şehitler fışkıran umutların yeşeren Fidan'ların kaynağı oldular.

Gün geldi ki, düşmanın özel savaş politikası sonucu vatanından ucuzca kopan, vatansızlaştırılan ve adeta ana topraklarından kaçarcasına kaçan Pazarcık gençliği, şehitler zincirine sarılmış, körpecik bedenleriyle kopmaz halkalar oldu. Bu uğurda binlerce Kürdistan genci gibi vatan topraklarına sarılarak canlarıyla aşılmaz birer barikat oluşturdu. Düşmanın zehirli oklarının güzelim Kürdistan'a saplanmaması için, vücutlarını siper eden bu vatan evlatları birer sembol olmuşlardır.

Nasıl ki, **Besey ANUŞ**'lar direnişleriyle Kürdistan'da birer başlangıç halkası olmuşlarsa, Fidan'lar da halkanın devam ettiricileri olmuşlardır. Besey'lerin takipçisi olan Fidan'ları tanımak bu vesileyle önem kazanıyor.

Zeynep Kalan (Fidan) yoldaş 1970 yılında Pazarcık'ın Yukarı Pulyanlı (Akdemir) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaştan başlayarak atik ve enerjik bir yapı kazanır. Lise çağlarında fiilen mücadele ile tanışır. Köye inen gerillalardan oldukça etkilenir. Bundan böyle tartıştığı, konuştuğu konular gerilla olur. Gerillalardan öyle etkilenir ki, tüm eski yaşamına hızla bir çeki-düzen verir. Köyün cesur ve mert kızı olarak da bilinen Fidan yoldaş oldukça da etkili olur. Köyde bir çekim merkezi haline gelir. Adeta tüm gençleri yönlendiren ve eğiten biri durumunu temsil eder. O süreçte nişanlı olmasına rağmen kendisini gerillaya hazırlamaya başlar. Toplumun değer yargılarına saygılı biri olarak nişanlısını da kazanmak için büyük çaba harcar ve kazanır da. Ne var ki, nişanlısı olan kişi kendisi için saflarda yer alacağını belirtir. Devrimin zorluklarını bilen Fidan yoldaş, bunu kabul etmez. "Sen devrim için inançlı değilsin, devrimle yürüyemezsin" der ve ilişkisini keser. Kısa bir dönem sonra aynı köyden 4 arkadaşıyla birlikte saflara katılır.

Saflara geldiğinde oldukça atik ve enerjik biridir. Hemen göze çarpan bir kişiliğe sahiptir. Öyle ki ondan etkilenmemek olanaksızdır. Fidan yoldaş 1991 Ağustos'unda alındığı işkencede sergilediği direnişle de gerillalar tarafından bilinen biriydi. Çünkü 1991'de Pazarcık'ta "Dükkancı kızın direnişi"nden bahsetmeyen yoktu. Bu durum O'nun saygınlığını arttırıyordu. İlk günden başlayarak dirayetli, uyumlu ve gelişmenin bir örneği oldu. Kış süreci boyunca eğitime alındı. Çetin kış ortamında müthiş bir gelişme kaydetti. Eğitim boyunca çeşitli görevler üstlendi. Mahsum Korkmaz Akademisi Hasan Vural Şubesi Şehit Deniz Devresi'nin en sevilenlerinden biri durumundaydı. Eğitim ortamında, gelecekte Pazarcık'ta büyük gelişmeler yaratacak bir militan kişilik sergiliyordu.

Eğitimini tamamladıktan sonra Mayıs'ın ortalarında pratiğe yöneldi. Pratiğe yönelmesiyle düşmanın kurşunlarıyla tanışması bir oldu. 23 Mayıs 1992'de Besni'de çıkan çatışmada güçlü militanca özellikler sergileyen Fidan yoldaş, düşmanı, "Kara Fatma takla atarak çarpışıyor" propagandasına götürdü. Girdiği bu çatışmada üç değerli yoldaşını kaybetti; düşmana karşı olan kini bir o kadar daha arttı. Düşmana taviz verildiği noktada düşmanın amansız bir biçimde biçeceğini bizzat gördü. Bunun için sürekli tetikte oldu.

Parti, Fidan yoldaşı Pazarcık alanı faaliyetlerine verdi. Çok kısa bir süreçte kitle tarafından sevilen biri durumuna geldi. Hal ve hareketleriyle, davranışlarıyla, bilinciyle gençliği çeken bir mer-

BİR GÜN MUTLAKA KADINLARIMIZ

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum gözlerim apaçık
Çoluk çocuk, yaşlı ve kadınıyla
Birikmiş birikmiş sıra dağlaşarak büyük kapıda
mazlumun mazlumu halkım
en çok kadınlar, hep kadınlar
etekli fistanlı ve kara çarşaflarıyla
en çok kara çarşaflarıyla kadınlar.
Öbek öbek güvercinler havalanıyor kırmızı çatıdan
Göğe yağmur bulutları asılı
Yüreklerde gazap bulutları
yağdı yağacak
Polisler şaşakalmış
elbet şaşakalacak
Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
gözlerim apaçık.
Nasırlı elleri dillenir yıllanmış öfkeleri
İlk kez açlık grevine dökmüşler okyanus sevgileri
Ülke parçası ateş böcekleri için
Kıyasıya döğüşen
Yaşamın gözbebekleri kadınlar
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum
Şubat direnişinin gözleriyle
Çift namlulu bir silah gibi gözleri
Düşmanın beynine bakan
korkunç bir top ağızları
Ve pırıl pırıl sözleriyle
Kara çarşaflarını yırtıp atıyorlar
Çıkıp geliyorlar kara çarşaflarından
Bütün cephelere birden koşuyorlar
Rengarenk kadınlarımız
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Çekin / eey / düşman / çekin
Ninova'yı tepetaklak zılgıtlarla geliyor
işte işte Med kadınları / Yüzüne kezzap fırlatan zılgıtlarla geliyor
Kan çekilecek yüzünden / Zangır zangır titreyeceksin korkularından
Şimdiden bir sığınak / Delik gibi bir şey ara şimdiden
Kara çarşafların içinde taş yağmuru kesilen
Kara çarşaflarını parçalamaktan kopacak
kızıl kıyametten / Şubat direnişinin penceresinden görüyorum
Şubat direnişinin gözleriyle / Ufka yapışıp ufuktan sarkarken
salkım saçak bulut meyveleri / Yıldız kanatlı türkülerinizi dinliyorum
Ey kartal yürekli Med kadınları / Ateş kaplı bir kitap sımsıkı ellerde
Her sayfası baştan başa hayat / Gül ellerle yazılır ateşten bir kitap
Kendilerine benzeyen ülkenin resmini / Yırtıcı tırnaklarla çizerek
Nar suyudur kanları bir güzel boyarlar
Şubat direnişinin penceresinden görüyorum
Şubat direnişinin gözleriyle / pırıl pırıl kelebekler gibi kozalarından
Sıyrılıp uçacaklar mutlaka bir gün / Kurşunlardan
büyük sanattan boşanacak / bütün ilenmeler
Yeri göğe katacaklar / biliyorum biliyorum
korkunç güzel kadınlarımız/ Şubat direnişinin penceresinden görüyorum
Şubat direnişinin gözleriyle...

kez oldu. Adeta tüm köylüler O'nu soruyor, O'nu tanımak için fırsat kolluyorlardı. Gittiği her sahada gelişmeler yaratıyor, tanıştığı her kişiyi mutlaka örgütlüyordu. Örgütçü, toparlayıcı özelliğinin yanısıra askeri alanda da örnek alınması gereken bir militandı. Pazarcık'ta zaman zaman legal hareket eden Fidan yoldaş, "Ben düşmanın eline sağ geçmem" diyordu. Bunun için sürekli el bombasını yanında taşıyordu. "Düşmandan nefret ediyorum, onun eline sağ geçmektense kendi kendimi imha ederim" demesi kinini, nefretini açıkça ortaya koyuyordu.

Fidan yoldaş, Pazarcık'ta bu gelişmeyi yaratırken, sürekli konuşmalarında Parti Önderliği'ni görmek istediğini söylüyordu. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek istiyordu. Ancak önderlik sahasına gitmek için de iyi bir pratiğin sahibi olması gerektiğini biliyordu. Dolaylı yollardan kendisine "kışın Akademi'ye gidebilirsin" dendiğinde tüm dünyalar O'nun olmuştu. Çünkü hayalleri hep Parti Önderliği'ni görmekti. "Önderliği görmek yeterdir bana" diyordu.

Fidan yoldaş bir bayan militan olduğundan değil, partiyi kişiliğinde temsil eden özellikler sergilediğinden, her zaman örnek biri olarak gösteriliyor ve seviliyordu. Geleneksel kadın tutkularından nefret ederdi. Proleter kadını temsil etmede de en büyük iddia sahibi olan biriydi. Öyle ki, kendisinden eski olan arkadaşları askeri yaklaşımıyla etkiliyor ve saygınlığını geliştiriyordu. Bu bağlamda bir Besey ANUŞ'tu, bir Berîvan'dı Fidan yoldaş.

Pazarcık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneğiydi Fidan yoldaş. Bir abideydi. Yıkılmayan bir kaleydi. Meyvelerini vermeye hazır bir fidandı. Fidan iken beklenmedik bir anda şehitler kervanına katıldı. 8 Ekim 1992 tarihinde Pazarcık-Armutlu'da bir ihbar sonucu çembere alınan bir gerilla grubunda Şirin, Mizgin, Dilan, Battal ve Çekdar yoldaşlarıyla birlikte vatan toprağına düştü.

Belki Fidan yoldaş fiilen aramızdan ayrılmıştır. O'na bağlılığımız sadece sözle ifade edilemez, bağlılığımızı pratikle kanıtlayacağız. Onların intikamını alma, ihanetlerden hesap sorma bizim için namus meselesidir. Namusumuz onurumuzdur, onurumuzu çiğnetmeyeceğiz. Pazarcık bir gülünü kaybetti. Onlarca gül yeniden yeşerecektir.

Fidan'ı, Fidan'ları unutmayacağız!

Fedakar, atak ve özlüydü

Adı, soyadı: **Asiye YIRTLAZ**
Kod adı: **Şirin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mahsutuşağı-Pazarcık, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992 baharı**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarcık**

1973 yılında Pazarcık'ın Mahsutuşağı köyünde dünyaya gelen **Asiye** yoldaş, ilköğrenimi kendi köyünde, liseyi ise Antep 19 Mayıs Lisesi'nde tamamladı. Lise yıllarında ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanıştı ve gerillalarla sürekli ilişki içerisinde oldu. 1992 yılının baharında ise profesyonel faaliyet yürütmek üzere gerilla saflarına katıldı. Belli bir dönem eğitim gördükten sonra, Pazarcık alanında görevlendirildi. Ancak geldiği ilk dönemlerde düşmanla girdiği bir çatışmada yaralandı. Bir köyde tedavi görürken yapılan bir ihbar sonucu esir düştü ve işkenceyle katledildi.

Canlı, fedakar, atak ve özlü özelliklere sahip olan Asiye yoldaşı ulusal direniş savaşımızda yaşatacağız!

Çok sevdiği ülkesinin topraklarında gül oldu

Adı, soyadı: **Şerife KARAKUŞ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Talatê köyü-Nusaybin,...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Şerife yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaştayken kan davasında babasını kaybetti. Büyüyünce bir fabrikada iş bulup çalışmaya başladı. Emek süreciyle erkenden tanıştı ve emekçi yaşamı uzun süre devam etti. Çalıştığı fabrikada, daha sonra birlikte mücadeleye katıldığı yurtsever bir genci sevdi. Bunu duyan aile çevresi Şerife ve sevdiği genci birbirinden koparmak için her türlü çabayı sarfetti. Bu dönemde dayısının oğlu da Şerife'ye feodal ilişkiler temelinde ilgi duyuyordu. Şerife ise bu yaklaşımı kabul etmiyor ve reddediyordu. Bu nedenle dayısının oğlu tarafından bıçaklandı. Hastaneye kaldırıldı ve bir süre burada yatarak tedavi gördü. Bıçak yaraları iyileştikten sonra yurtsever gençle birlikte kaçtılar. Ailesinin ihbarı üzerine yakalandılar. Yaşları sömürgeci yasalara göre küçük olduğundan mahkeme tarafından birbirinden ayrıldılar. Bu arada bir yurtsever aile Şerife'ye sahip çıktı, yaşını mevcut yasalara göre büyüttü. Sonuçta yurtsever gençle evlendi.

Şerife yoldaş, feodal geleneklere boyun eğmedi, bu konuda gücü oranında başarıya ulaştı. Yurtsever bir hedefe yönelmesinde, ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duymasında rol oynadı. Yurtseverlik bilincini kavradıkça, feodal ilişkilere karşı tepkisi daha çok arttı ve devrimci çağdaş ilişki biçimine, ulusal kurtuluşçu yaşam tarzına derin bir sempati duydu. Ulusal kurtuluş çalışmalarına eşi ile birlikte destek vermeye çalıştı. Bu arada bir çocuk sahibi de olan Şerife yoldaş, eşi ile birlikte ulusal kurtuluş mücadelesine fiili olarak katılmak istedi. Ancak bölgedeki arkadaşlar, ilkin çocuğunu büyütmesini isteyerek, katılım önerisini erteleddiler.

Şerife yoldaş, cezaevinde bir yoldaşın kaçırılması sırasında bir grup yurtseverle birlikte tutuklandı. Yaklaşık 3 hafta tutuklu kaldı ve çeşitli baskı ve işkencelere maruz kaldı. Serbest bırakıldıktan sonra üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Ankara'da katıldığı bir açlık grevinden dolayı tekrar gözaltına alındı.

1992 yılında profesyonel olarak parti saflarına katıldı. Çocuğu Berivan'dı birlikte götürmüştü. Gördüğü eğitimden sonra çocuğunu yakın çevresine gönderdi ve kendisi de gerilla faaliyetlerinde görev üstlendi. Tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle yer aldığı savaş pratiğinde canlı ve coşkuluydu. Ancak bu pratiği kısa sürdü. Pazarcık civarında düşman güçlerle çıkan bir çatışmada 11 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Anısı bizlere ışık tutuyor.

"TEK ÖZLEMİM SAVAŞMAKTIR"

Adı, soyadı: **Gökhan ŞENGÜL**
Kod adı: **Merdan, Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkût köyü-İslahiye, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Güney-Batı Eyaleti**

Onlar
kuru topraklara düşen canlardı
Onlar
karanlığa karşı ışık
umutsuzluğa karşı umut
ve...
yerin yedi kat derinliğinden
boy veren bir fidan
tarihimize yazılan birer destandı...

Ulusal inkarın had safhaya ulaştığı bir ortamda doğup büyüyen **Rojhat** yoldaş ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesiyle birlikte, ulusal inkara ve sömürgeciliğe karşı savaşım isteğini derinden derine hissetti. Lise çağlarındayken düşüncesinde belirginleşmeye başlayan ulusal öze dönüş, üniversitede doruk noktasına ulaşır. Bu inançla, okuduğu Karadeniz Teknik Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi'ni 3. sınıftan terk ederek gerilla saflarına katılmak üzere Kürdistan dağlarına doğru yol aldı ve kararlı, zorlu bir yolculuktan sonra özlemle beklediği gerillalara kavuştu.

Botan'da gerilla yaşamının güzellikleriyle daha bir coşkuyla dolar, bütün gücüyle bu yaşamla bütünleşmeye, onun her alanında bir ferdi olmaya büyük çaba gösterir. Botan'da kaldığı 9 ay süresi boyunca verilen görevleri büyük bir sorumluluk anlayışıyla yerine getirir; gerilla saflarına katılan genç yoldaşlarının eğitimlerine destek sunar, yardımcı olur, gelişmeleri için elinden geleni yapar. Bu arada Botan'da düşmana karşı geliştirilen askeri eylemlere; baskınlara, pusulara katılır. Düşmana vurulan her darbeyle, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı, geleceğin güzel günlerini yüreğine yerleştirir. Botan pratiğinden sonra daha yetkin bir kadro haline gelmesi için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamlar. Daha sonra

kendi isteği üzerine Güney-Batı Eyaleti gerilla faaliyetlerine gönderilir. Rojhat yoldaş, gerek düşmanın eyalet üzerindeki etkisini, gerekse ülke-halk gerçekliğine yabancılığın yaşanması karşısında büyük bir azim ve kararlılıkla alanına yönelirken, şunları ifade eder: *"Genelde Kürdistan'da, özelde Güney-Batı Eyaleti'nde, her karış toprağımız kanla sulanmadıkça, kendini inkar eden, kendini yok sayan insanlarımız ulusal özlerine, gerçekliklerine sağlam bir dönüşü sağlayamazlar. Yok edilmenin eşiğine getirilen köle Kürdün insanlığına kavuşturulması için tek doğru yol savaşmak ve onlara gerçekleri öğretmektir."* Eyalet özgülündeki durumları değerlendiren Rojhat yoldaş, uzak kaldığı gerçeklere duyduğu özlemle şunları belirtir: *"Bir tek özlemim var: Her yönüyle düşman elinin uzandığı bu topraklara ulaşabilmek, savaşabilmek ve inkara karşı öze dönüşü sağlam gerçekleştirebilmektir..."*

Bu inançla ülkeye yönelen Rojhat yoldaş, onurlu bir savaşın onurlu bir savaşçısı olarak Ekim 1992 tarihinde düşmana karşı girişilen bir çatışmada şehit düştü.

Anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

"Özgürlük Kürdistan dağlarındaymış"

Adı, soyadı: **Bektaş KONCA**
Kod adı: **Firaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Sevidilli köyü-Elbistan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1992, Gölbaşı**

Bektaş yoldaş, Elbistan'ın Sevidilli köyünde orta halli ve çiftçilikle geçinen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocukluğu devrimci bir ortamda geçti. 1978 Maraş Katliamı'nda henüz çocuktu. Havadan yapılan operasyonlar sırasında köye inen helikopterleri bütün çocuklar gibi O da görmek için koşardı.

Bektaş yoldaş, ilk ve orta öğrenimini kendi köyünde tamamladı. 1991 yılında Malatya'da Gazi Lisesi'ne kayıt yaptırdı. Bu lisede mücadeleyle tanıştı ve partiyi tanımaya başladı. Parti yayınlarını okudu ve sınıfta mücadeleden bahsetmeye başladı. Mücadeleye duyduğu ilgi nedeniyle okul idaresine ihbar edildi. Ve bu da O'nun okuldan atılmasına neden oldu. Malatya il sınırları kendisine eğitim yönünde yasaktı. Bu nedenle başka bir liseye kayıt yaptırdı ve eğitimine devam etti.

Gelişen mücadele O'nu her geçen gün daha çok heyecanlandırıyordu ve gerilla saflarında yer almak için sabırsızlanıyordu.

Bektaş yoldaş, 1992'de Samsun 19 Mayıs Lisesi'nde ikinci sınıfta okurken eğitimini bırakıp saflara katılmaya karar verir. Fakat bağlantı kuracağı arkadaşlar yakalanır. Dolayısıyla fiili olarak saflara katılamaz. Yakalanma ihtimali olur diye İstanbul'a gider. Nisan 1992'ye kadar İstanbul'da kalır. Gerilla saflarına katılma yolunu arar. Nisan ayında kendi köyüne döner. Yazın bahçe işlerinde çalışır. Ve bu arada gerillalarla ilişkiye geçer. Bir süre sonra saflara katılır. Bektaş yoldaş insan sevgisiyle dolu bir insan olarak gerilla saflarında güçlü bir uyum sağlar. 1 aylık eğitimden sonra aktif faaliyetlere geçer. Bir grup yoldaşıyla birlikte Adıyaman'a doğru hareket eder. Fakat oraya varır varmaz bir ihbar sonucu düşmanla Gölbaşı'nda çatışmaya girerler. Bektaş yoldaş, beş yoldaşıyla beraber kahramanca savaşıp düşmana büyük darbe vurur. Yoldaşlarımız Kürdistan topraklarına güz ekini olarak düşerler. Onlar tekrar yeşerdiler, boy verdiler.

Bektaş yoldaşın en büyük hayali Parti Önderliği'yle tanışmak, onunla görüşmekti.

O'nu ve tüm Kürdistan devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Adı, soyadı: **Mustafa KUNDURU**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1992, Gölbaşı**

SENİ VE MÜCADELENİ UNUTMAYACAĞIZ

Mustafa yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Pazarcık'ta tamamladı. Okul tatillerinde Mersin, Antalya gibi Türkiye şehirlerine giderek çalıştı. Kazandığı paralarla ailesinin geçimine katkıda bulundu.

Ulusal kurtuluş mücadelemizle lise yıllarında tanıştı. Kürdistan halk ve savaş gerçekliğini kavramakta zorlanmadı. Zeki ve olgundu. Mücadeleyi kavradığı oranda, birikimini pratiğe aktarmaya çalıştı. Pazarcık'ta gençlik arasında çalışmalar yürüttü. Ayrıca gerillalarla ilişki kurarak çeşitli düzeylerde katkıda bulundu.

Belli bir sempatizanlık döneminden sonra 3 Mayıs 1991 tarihinde profesyonel olarak gerilla saflarına katıldı. Yaklaşık bir buçuk yıl gerilla pratiğinde yer aldı. En son Gölbaşı civarında çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Anısı mücadelemize ışıktır.

ARAMIZDA YAŞAYACAKSIN

Adı, soyadı: **Mustafa GÛLTUTAN**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Tilkiler köyü-Pazarcık, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Ekim 1993, Gölbaşı**

Ethem yoldaş, orta halli bir ailenin çoğu olarak yaşama gözlerini açtı. Öğrenimine doğduğu köyde başladı. Ulusal kurtuluş mücadelesiyle erkenden tanıştı. Ailesinin ısrarına rağmen Antep'te iş bulup çalışarak katkıda bulundu. Kendi emeğiyle geçinmeyi, ailesine yük olmamayı amaçladı. Öte yandan sempati duyduğu mücadeleye gücü oranında destek sunmaya çalıştı.

1990'dan itibaren gerillalarla ilişkilerini sıklaştırdı. Gün geçtikçe aktifleşti. Tam bir katılım için adım adım netleşti. Çevresinde sevilen, saygı gören özelliklere sahip bir yoldaşımızdı. Saburlı ve olgundu. Bulunduğu her yerde halkımızın gerçekliğini ve TC sömürgeciliğinin baskıcı ve katliamcı karakterini anlatmaya çalışıyordu.

1992 yılında bahar mevsiminin başladığı Kürdistan'a sevgisi daha da artıyor ve vatanın kurtuluşun vazgeçilmezliğine daha çok inanıyordu. Katılım konusunda netleşerek gerilla saflarına katıldı. Belli bir dönem askeri ve siyasi eğitim gördü. Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ın kurtuluşu için var gücüyle savaşma yönünde iradesi keskinleşiyordu. Pazarcık-Adıyaman hattında görevlendirildi. Coşkuluydu, görevlerini başarıyla yerine getirme konusunda kararlıydı.

Henüz savaşa doymadan bir ihbar sonucu TC askeri güçleriyle çıkan bir çatışmada ölümsüz şehitler kervanına katılıyordu. Ethem yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız!

Sen Kürdistan için koşan ruh sen dağda uçan şahin sen ihanete sıkılmış kurşun sen Kürdistan'da filizlenen bir yürek ve güldün...

"Dönemin görevlerine cevap vermeye hazırım"

Adı, soyadı: **Alaattin KÖSE**
Kod adı: **Kayser**
Doğum yeri ve tarihi: **Yazıhan-Malatya, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Kayser yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenimine Yazıhan'da başladı. Liseyi Malatya'da tamamladıktan sonra 1989 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okumaya başladı.

Öğrenim yıllarında başarılı bir öğrenci oldu. Uysal, her şeye doğru ve evet diyen bir kişilik sergilemedi. Boş zamanlarında çeşitli işlerde çalışması, O'nu emeğin sömürüsüyle tanıştırır. Doğruyu yanlışı, haklıyı haksızı görür, bunun nedenlerini sorgular ve bu temelde bir bilinç birikimine ulaşır. Lisede okuduğu son sınıfta, okul idaresinin koyduğu kurallara uymaz. Öğretmenlerle tartışır, her dediklerine gözü kapalı onay vermez. Yine düzenlenen törenlere katılmaz, İstiklal Marşı'nı okumaz. Okul yönetimiyle tam bir çelişkiye düşünce, okul değiştirir.

Bu yıllar aynı zamanda PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başladığı yıllardır. Mücadeleyi tanıdıkça aydınlandı, güç kazandı, kendine güven duydu. Üniversiteye başlayıp devam ettiği yıllarda PKK'ye olan sempatisi daha da gelişti. Bu gelişmeyle birlikte aktifleşti. Yurtsever öğrencilerle tanıştı, onlarla birlikte hareket etti. Öğrenci eylemlerinde yer aldı. Böylece PKK'yi daha yakından tanıma imkanlarını elde etti.

Okul tatillerinde Malatya'ya döndüğünde çevresinde mücadelenin propagandasını yaptı. Gün geçtikçe okuldan soğumaya, ulusal kurtuluş mücadelesine ise ısınmaya başladı. Çevresinde birçok sol hareketin çalışması olmasına rağmen ilgi duymadı. Kurtuluşu PKK'de gördü. Bunun için yaşamaya başladı. İçinde yer aldığı eylemlerden dolayı iki kez tutuklandı. Kısa süreli bu tutuklama süreçlerinde düşmana bilgi vermedi.

Mücadeleye katılma konusunda kesin karara ulaşınca Nisan 1991 tarihinde üniversiteyi terk etti. Hemen zaman geçirmeden Cudi üzeri Güney Kürdistan'a geçti. Orada bir süre eğitim kamplarında kaldı. Eğitim kamplarında bulunduğu süre içinde manga komutan yardımcılığını, manga komutanlığını, takım komutan yardımcılığını yaptı ve kamp geniş yönetiminde yer aldı.

21 Temmuz 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Gördüğü askeri ve siyasi eğitimle kendini güçlendirdi. PKK mücadele gerçekliğini daha yakından tanıdı. Gerilla savaşına tam hazır olmak için yoğunlaştı. Akademi'de takım temsilci yardımcılığını, takım temsilciliğini yaptı. Olgun ve duyarlı özellikleriyle yoldaşları arasında saygınlık uyandırdı. Yaklaşık 4,5 ay Akademi sahasında kaldı. Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi sonunda Akademi yönetimine yazdığı bir raporda, ülke savaşımına hazır olduğunu, tercihinin Güney-Batı Eyaleti'nde ordu çalışmaları içerisinde yer almak olduğunu belirtti.

Bu önerisi uygun görüldü. Kasım 1991 tarihinde Güney-Batı Eyaleti'ne gitti. Askeri ve siyasi birikimiyle önemli görevler üstlendi. Eyaletin Malatya bölgesindeki çalışmalarına katıldı. Bölge yönetiminde görev üstlendi. Yaklaşık bir yıl boyunca bu bölgede gerilla savaşında yer aldı. Eylemlerin planlanması ve gerçekleştirilmesinde pay sahibi oldu. En son Malatya'nın Doğanşehir çevresinde bir ihbar sonucu bir grup yoldaşıyla birlikte düşman güçleri tarafından kuşatmaya alındı. Çoğunluğu yeni katılanların oluşturduğu grup teslim olmaz, direnir. Sonuçta Kayser yoldaşın da içinde olduğu 23 yoldaşımız ölümsüzlük onuruna kavuşur. Kayser yoldaş yine aramızda!

"Mücadele değerlerine bağlı kalacağıma insanlık onurum üzerine söz veriyorum"

Adı, soyadı: **Mustafa SEVİL**
Kod adı: **Cesur**
Doğum yeri ve tarihi: **Kürecik-Akçadağ, 24.2.1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Cesur yoldaş, yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini köyünde tamamladı. Liseyi Malatya'da okudu.

Yaşamı ağırlıklı olarak köyde geçti. Dışarı fazla açılmadığından sade özelliklere sahip bir yoldaşımızdı. Yine yoksul oluşu, zorluklar içinde büyümesi, doğal olarak kendisinde sömürgeciliğin yabancılaştırıcı yaşamına karşı tepkiye yol açtı. Partiye verdiği bir raporunda, küçük yaşlardayken annesinin kendisine insanın yüce bir varlık olduğunu, ona en çok yararlı olabilecek mesleğin doktorluk olduğunu söylediğini belirterek, doktor ya da hayvanları çok sevdiğinden dolayı veteriner olmak istediğini yazıyordu.

O'nun devrimci mücadeleye ilgisi çevresinin Türkiye sol güçlerinin etkisinde olmasıyla başladı. Bu çevrelerden bir dayısının şehit düşmesi O'nu etkiledi. Devrime daha fazla ilgi duydu. Bu dönem ise PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla yükseldiği yıllardır. Cesur yoldaş, fiili ilişkide olmasa da, Kürdistan'ın kuruluşu için verilen mücadeleyi duyuyor ve içten içe sempati besliyordu. Nitekim diğer sol örgütlerin çevreleriyle politik ilişkiler içine girmez.

Okulda okuduğu yıllarda faşist kesimlerin, okul idaresinin kemalist uygulamalarına tanık olur. Herhangi bir şey yapamasa da, içten içe bu duruma öfke duyar. Kendisinde arayışlar başlar. Malatya'da liseyi okuduğu yıllarda PKK'ye sempati duyan sınırlı sayıda birkaç öğrenciyle tanışır. Yeterli olmasa da elde ettiği imkanlarla PKK'yi ve onun geliştirdiği mücadele gerçekliğini daha yakından tanımış olur. Bu konuda aydınlandıkça mücadeleye profesyonel düzeyde katılma kararında netleşir. İçinde büyüdüğü yoksul koşulların ancak bu mücadeleyle değişeceğine, insanların insanca yaşamalarının PKK önderliğinde gerçekleşeceğine inanır.

Gün geçtikçe gerillaya katılmak için

dayanılmaz bir istek duyar. Profesyonel katılım için ilişki arar. İçine girdiği çabalar sonuç verir. Zaman geçirmeden yola çıkar ve Bestler mıntıkasına ulaşır. Yaklaşık 2 aylık bir süre Bestler mıntıkasında kaldıktan sonra Ağustos 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Burada şehit Ahmet Güler ve Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devreleri'ne katılır. Kendi gerçekliğini bilince çıkarır. Yine PKK ve savaş gerçekliği konularında yoğunlaşır. Kendisini ülkedeki sıcak savaşıma hazırlamaya çalışır. Bu yönlü belli bir mesafe kaydeder.

Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi Şubat 1992 tarihinde sonuçlandığında Cesur yoldaş ülke savaşına hazırdır. Güney-Batı Eyaleti'ndeki faaliyetlere katılma yönünde öneri yapar. Önerisi kabul görünce Kürdistan'a doğru bir grup yoldaşıyla birlikte yola çıkar. Güney-Batı Eyaleti'ne ulaşır. Malatya çevresinde yaklaşık olarak 1 yıl gerilla savaşı içinde yer alır. 1992 sonbaharında Doğanşehir'de meydana gelen çatışmada 22 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Anısını unutmayacağız!

"YAŞAM BENİM İÇİN SAVAŞMAKTIR"

Adı, soyadı: **Hanım ÖZDEMİR**
Kod adı: **Rojin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kahta-Adıyaman, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Rojin yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya geldi. Aslen Malatya'nın Arguvan ilçesinin Yazıbaşı köyündendir. Yaklaşık 100 yıl önce Suriye'den sürgün edilip Malatya'ya yerleşen Kürt kökenli bir ailenin mensubudur.

Öğrenimine Adıyaman'da başladı. Mücadeleye katıldığı sıralarda üniversiteyi okuyordu. Devrimci düşüncelerle erkenden tanıştı. Bir amcasının 1972 yılında Filistin'e gitmesi, kendisinde derin etkiler bıraktı. Deniz Gezmiş ve Mahir Çayanların mücadelesinin anlatılmasına tanık olur. İlk politik ilişkisi 1980 yılında başlar. Bölgede bulunan bir grup Dev Yol'cu ile tanışır. Kısa bir süre sonra askeri-faşist cunta işbaşına gelir. Bu ilişki Dev-Yol'cuların bölgeyi terk ettikleri 1983 sonlarına kadar devam eder. Bu grubun yurt dışına kaçarken yakalanması ve gruptan birinin de itiraf etmesi Rojin yoldaşta hayal kırıklığını yaratır. Bu durum kendisinde tepki yaratır. Yapılanı ihanet olarak yorumlar. Halbuki kendisi mücadeleye profesyonel olarak katılma hayallerini kurmuştur. Ama O, kurduğu hayallere ihanet etmez. Özellikle devrimci duygularını korumaya çalışır.

Bu dönemden sonra bir süre hiçbir örgütle ilişkisi olmaz. 1987 yılında Ankara'ya gider. Kardeşinin de içinde bulunduğu bir grup arkadaşıyla kendi başlarına örgütlüce çalışma yürütürler. Ortak bir ev tutarak okul çevresinde demokratik faaliyetlerini sürdürürler. Bir süre sonra grup arasında ulusal soruna bakış açılarındaki farklılık nedeniyle çelişki doğar. Bu sırada partinin Ankara'daki çalışmalarını öğrenir. Bu çalışmaları yürüten bazı arkadaşlarla tanışır. PKK'yi tanımaya çalışarak, Şubat 1988'de YCK adına yürütülen çalışmalara katıldı. Üstlendiği görevi Haziran 1988 tarihine kadar yürüttü. Daha sonra yapılan operasyon sonucu tutuklamaların gündeme gelmesiyle birlikte ilişkileri kesildi. Bu durum karşısında Ankara'yı terk etmek zorunda kaldı. Malatya'ya döndü ve İnönü Üniversitesi Fizik Bölümü'nde okumaya devam etti. Bu sürede ilişki kurma olanağını bulamadı. Ancak kendi gücü oranında çevresinde propaganda örgütleme faaliyetlerini yürütmeye çalışır.

1989 sonlarında Ankara'da çalışma yürüten arkadaşlarla ilişki sağlamaya çalışır. Bu çabaları sonuç verince Ankara'ya giderek oradaki faaliyetlere katılır. O'nun istemi gerilla savaşına gitmektir. Yine beklenmeyen durumlar ortaya çıkar. Mayıs 1990 tarihinde TC güçlerince yürütülen bir operasyon sonucu tekrar ilişkileri kesilir. Bu durumdan dolayı Bursa'da ticaretle uğraşan ailesinin yanına gitti. Bir yandan çeşitli atölyelerde çalışırken, diğer yandan kendi çabalarıyla mücadele için ilişki kanallarını açar. Bir süre sonra tek-

rar parti çalışmalarını yürütenlerle ilişki kurmayı başarır.

Yürüttüğü faaliyetlerde önemli gelişmeler ortaya çıkarır. Ama O'nun istediği gerillaya ulaşmaktır. Son olarak Bursa'ya geçerek, orada gerilla savaşına gitmek için haber bekler. Ağustos 1991'de yeni bir operasyon gerçekleşince, beklentisi bir kez daha boşa çıkar. Tekrar ilişki sağlamakta zorlanınca, kendi çabalarıyla sahte bir pasaport elde eder. Bütün riskleri göze alarak sınırı geçer ve Kamışlı'ya ulaşır. Oradan Ankara'da çalışma yürüten arkadaşlara haber ulaştırır. Onlar vasıtasıyla Akademi'ye gitme istemi Ortadoğu'daki PKK temsilciliğine bildirilir.

Rojin yoldaş, 1991'in sonlarında Akademi sahasına geçer. Böylece çokça arzuladığı, bunun için çokça çaba harcadığı ve riskleri göze aldığı amacına ulaşır. Akademi sahasında Şehit Ahmet Tekme ve İktidara Yürüyüş Eğitim Devrelerine katılır. Askeri ve siyasi derslere özlü bir yaklaşım gösterir. Günlerini boş geçirmek istemez. Kişiliğini her yönüyle çelikleştirmeye çalışır. Güçlendirici sonuçlar çıkarmak konusunda yoğunlaşır. Olgunluğu ve sabırlı yapısıyla yoldaşlarının saygısını kazanır. Görünümündeki sessiz, kapalı yapısının yanısıra, olayları ve olguları kavramada zorlanmayan, yüzeysellikten uzak olan bir pratik sergiler. Akademi sahasında ikinci eğitim devresinde takım temsilcisi seçilir. Arkadaşlarına yardımcı olmaya çalışır. Sonuçta eğitimini başarıyla tamamlar.

Haziran 1992'de bir grup yoldaşıyla Güney-Batı Eyaleti gerilla faaliyetlerine gider. Önerisinin kabulü üzerine Malatya bölgesinde gerilla çalışmalarında yer alır. Ancak çok yararlı olabilecek bir dönemde 22 arkadaşıyla birlikte Doğanşehir yakınında çıkan çatışmada şehit düşer.

Her şeyden önce Rojin yoldaşın görünümündeki sessizliğinin altında büyük bir devrimci coşku, heyecan yatıyordu. Artık içindeki volkan uyanışa geçerek, geçtiği yerleri sarsmaya başlıyordu. O'nun kendisine çizdiği ve sadece devrimin hizmetine adadığı yaşam bu temelde gelişen bir yaşamdı. Bir raporunda yaşam felsefesini şöyle açıklıyordu:

"Yaşam benim için daima bir savaştır. Yaşamda başarılı olmak, savaştan başarıyla çıkmak demektir. Bu savaş, kitle içinde, dağlarda, nerede olursa olsun, bireyin konumuna göre bulunduğu ortamı dönüştürecek güce sahip olmalı. Bireyin, çevresinin gelişimiyle toplumsallaşacağına inanıyorum."

Rojin yoldaş devrimi yaşıyordu. O aramızdan ayrıldı. Yaşayan devrim O'nu da yaşatıyor, sonsuza kadar da yaşatacaktır.

Geciktiğim bir yaşamı yakalamaya çalışıyorum

Sevgili aileme,

Yaklaşık 3 aydır sizlerden ayrıyım. Size daha önce yazmayı düşündüm, fakat bir türlü zaman bulamadım. Şu anda partinin yakın denetimi altındaki kamp alanındayım. Bu alana geldikten sonra yeni bir insanlıkla tanıştım. Yüzyıllardır üzerinde hesapların yapıldığı ve emperyalizmin darmadağın ettiği bir insanlık. Emperyalizmin ona biçtiği kan ve gözyaşı ile dolu bir yaşama karşı kazanmayı, direnmeyi şiar edinen bir toplum. Burada sermaye, şehitlerin kanıyla suladığı ve bir parça özgürlük için genç-yaşlı-kadın-çocuk seslerinin süslediği özgürlük çığlıklarıdır. Böylesi bir toplulukta yer alarak bunu yaşam biçimi haline getirmek, insanlığa karşı görevlerimi yerine getirmek her yurtseverin yapması gereken görevlerdendir. İçimizdeki ufak tefek çelişkilere takılmamak, özgür düşünmek ve özgür yaşamak için bu insanlık görevimizi yerine getirmek zorundayız.

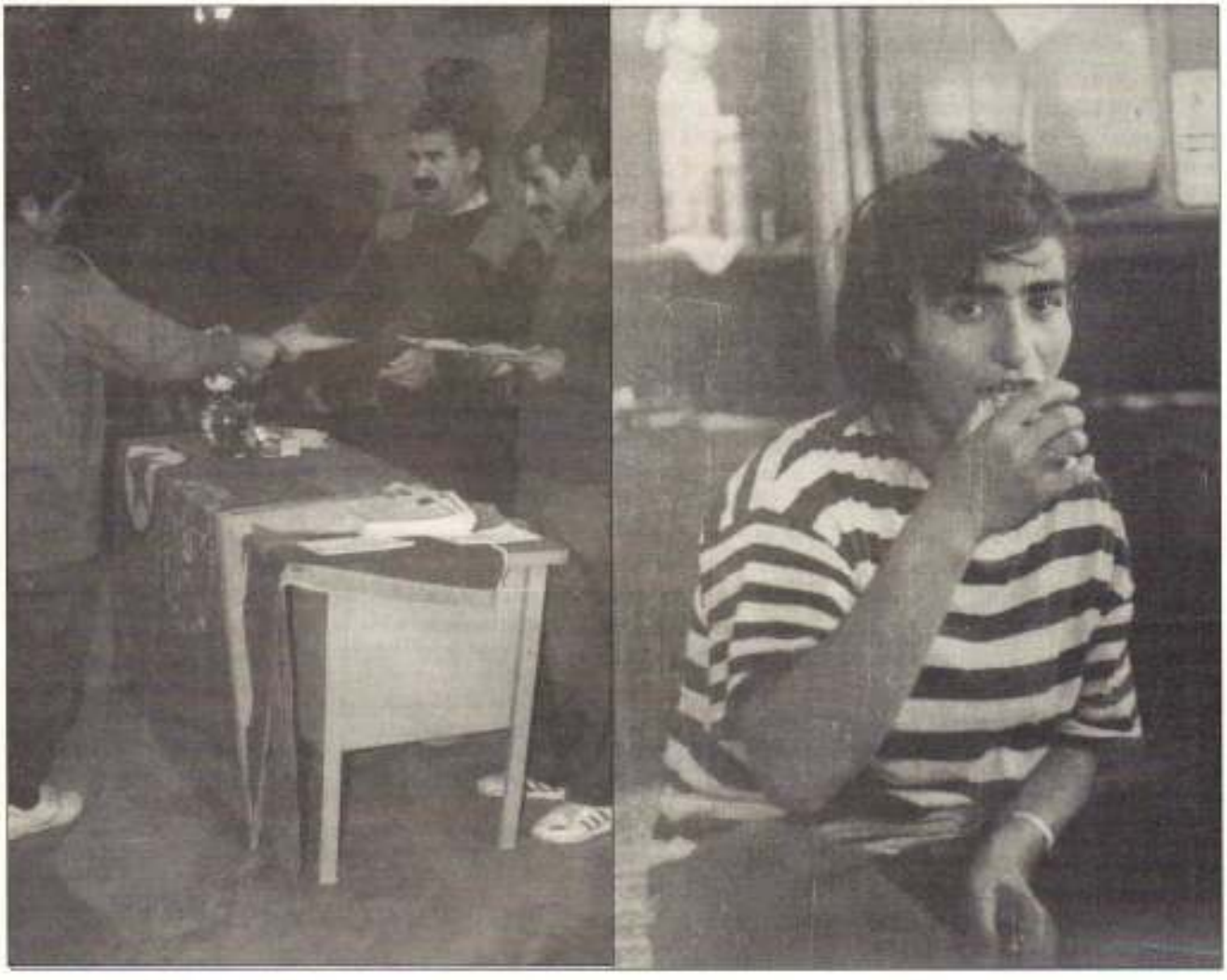
Şu anda ülkede olduğu gibi burada da yoğun bir kışı yaşıyoruz. Yaşamı etkiliyor ama yaşama sevincim bunu yeniyor. Burada her şey devrime gebe. Bu sancıları, insanlıktan tutalım yağan yağmura, kara, esen rüzgara kadar her şey yaşıyor. Öyle bizim alıştığımız biçimde gök gürlemesi yağmur yağarken olmuyor. Kar yağarken bazen de güneşli bir gün de olabiliyor. Bazen bomba seslerinden, bazen de hava akımından. Yaşları henüz parmakla sayılabilecek kadar çocukların ilk duydukları sesler bunlar. Bölgedeki insanlık durumu böyleyken özelde ulusal kurtuluş savaşının hazırlıklarının yaratıldığı kamp alanımız bölgeye gerçek önemini kazandırıyor.

Yeni bir yaşam biçimi yeşeriyor burada. Öyle bizim bildiğimiz gibi metaya dayalı bir yaşam değil. Gerçek insanlık değerlerinin önem kazandığı bir yaşam. Ve binleri, onbinleri bağrında taşıyor bu yaşam. Sizlerin deyimiyle henüz onun sıcaklığını hissedememiş çocuklardan tutalım ellisine gelen ve yürekleri özgürlük için çarpan babalar-anneler, gençler ve benim gibi devrim saflarında uzun süre boşa kürek sallayanlar... Genel durum böyleyken, bu dönem içinde siyasi eğitim sürecimiz bitti.

Sizlerin yaşama dönmeniz için sürekli benden haber almanız gerekmez. Bu yola düştüğüm için sürekli beni suçluyorsunuzdur. Ama ben bu yolda dünyaya geldim. Aksine başında da belirttiğim gibi geciktiğim bir yaşamı yakalamaya çalışıyorum. Bu konuda birbirimizi anlayacağımızı umuyorum. Sizinle uzun süre tartıştım ve son zamanlarda da aramızda büyük çelişkiler doğuyordu. ben ortama karşı suskun da uydurmak için akla karayı seçiyoruz. Gerekirse özgürlüğümüzden bile vazgeçiyoruz. Soruyorum; bu yaşamak mı? Kölece...

Babacığım bu konularda özellikle seninle büyük çelişkilerimiz doğuyordu. Nedense bir türlü birbirimizi anlamamak için zorluyorduk. Dönüp yaşamına baktığımda bir ev ve yaralı bereli bir aile. Ne kazandırdı? Her şeye boyun eğdin. Artık bu doğal halini aldıktan sonra aynı şeyleri çocuklarına yaptırmaya çalıştın; kısmen başardın. Biz birbirimizi yargılamazsak, tarih zaten bizi yargılıyor. Sürgünü yaşamak, yaşatmak, bir türlü çelişkileri çözememek, kişilik gelişimimizde büyük etkileri oldu. Senin şu anda ne durumda olduğunu az çok biliyorum. Yaşamdan tüm bağlarını koparmış sığınacağın bir yer arıyorsun. Onca bolluğun içinde nedir bu boşluk! Hiç mi değer yaratacak emeğe sahip olmadın? Bana kalırsa aramızda en çok emekçi olan her zaman her yerde var. Senin yaşamına baktığımda, daha da fazla görüyorum zorlukları. Sağlığım oldukça iyi. İnanır mısın ben bu enerji ve tempoyla en az bir 30 yıl daha yaşayacağıma inanıyorum.

Anne, kendi adına sevinmelisin. Düşünebiliyor musun? Senin zamanında kadınlar sadece kendileri için alınan kararları uygulayarak tutsaklığın en son aşamasını yaşarken, bugün ben, önce kendi zincirlerimi kırmak ve bir halkın kaderini belirlemek için yola çıkmışım. Bugün dağlarda binlerce, onbinlerce kadın bu özgürlük halkasını yakalamaya çalışıyor. Sizlerin de bu halkaya emek katmanızı bekliyorum.

Dünyanın gözlerinin pür dikkat üzerimizde olduğu bir dönemdeyiz. Sizlerin bu savaşıma seyirci kalmanız, duyarsızlığınız tarihin affetmeyeceği hatalardandır. Devrim saflarında görüşmek üzere sizlere

İNSANLIĞA ÖRNEK BİR YAŞAM VE PRATİĞİN SAHİBİYDİ

Adı, soyadı: **Ali ÖZER**
Kod adı: **Zerdüşt**
Doğum yeri ve tarihi: **Malatya-Doğanşehir, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir Çavuşlu köyü**

1968 yılında Malatya'nın Doğanşehir ilçesi Çığlık köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Çığlık'ta, liseyi Malatya Endüstri Meslek Lisesi'nde okuduktan sonra, Hacetepe Üniversitesi Felsefe Bölümü'ne girdi. Mücadeleyle tanışması 1987'li yıllarda oldu. O yıllarda kalemiyle mücadele verme yöntemini yeğliyordu. Dürüst ve olgun kişiliği O'nu kısa sürede alanda en sevilen ve saygı gören bir konuma getirdi.

O'nu çözümlemek, felsefesini anlamak ancak O'nun yaşam tarzını görüp davranışlarını tahlil etmekle mümkündür. Çünkü Zerdüşt arkadaş çok nadir konuşurdu ve her konuşması bilimsel, düşündürücü, sorgulayıcıydı. Nitekim son yıllarda attığı her adım, söylediği her sözcük sembolleşmişti adeta yaşadığı alanda. Gerillaya katılmasından kısa bir süre önce bir konuşma esnasında arkadaşları nerede mastır (felsefe) yapacağını sorarlar. Herkes Almanya'da yapmasını beklemektedir. Ama O'nun verdiği cevap çok net, düşündürücüydü: "Ben mastırımı Kürdistan dağlarında yapacağım. Felsefe doktoramı ise bağımsız ve özgür Kürdistan üniversitesinden, halkımdan alacağım." Bu cevap belki de O'nun devrimci kişiliğini anlatmaya yetecek örneklerdendir. İşte o sırlar gerillalardan gelecek mücadeleye katılma haberini bekleme sabırsızlığıyla gece gündüz yerinde duramaz. Kimi zaman gece yoldaşlarla beraber sabaha kadar alanda keşif yapmakta, gündüz ise dikkat çekmesin diye kahveye gidip akşama kadar gençlerle berber olmaktadır. Çoğu zaman doğru-dürüst hiç uyumaz. En son çıkacakları haberini alınca sevinçten uçacaktı adeta. İşte yıllardır beklediği an gelmiştir. Özgür bir vatan kurma, bağımsız Kürdistan için Kürdistan'ın özgür dağlarına ulaşmanın sevincidir bu. Ki bu heyecanla ayağındaki ayakkabının yırtık olduğunu ve üzerinde ince bir yazlık hırka olduğunu bile unutmuştur. Ve arkadaşlar "Ayakkabın yok" dediğinde, "Ben yalın ayak da giderim, benim için farketmez. Siz diğer arkadaşların ihtiyaçlarını karşılayın ki yolda bir sorun çıkarmasınlar. Ben alıştım. Gecenin soğuğuna ve taşlı yollara" der.

Zerdüşt yoldaş son 1 yılda, Kürt dili ve edebiyatı üzerine çalışmalar yapıyordu. Hatta yazdığı son mektubunda Kürtçeyi öğrenme coşkusunu şöyle dile getiriyordu:

"Çave me roni. Xwe hati edi. We ji edi garage meye. Edi mecmua kurmanci hat derxistinî" ve ekliyor: "Geçen hafta çıkan bir Kürtçe gazetenin sevincini anlatıyorum. Tabii Kürtçe bir dille bugüne kadar bu konuya pek değinmedim. Ama Kürdistan bu konuda da hayli büyük gelişme içinde. Bilinçleme hala tırmanıyor. Tabii bu tırmanmaya karşı tetbirler de o denli artıyor. Mücadele alanında olduğu kadar kültür alanında da -gerçi kültür de bir mücadele biçimidir- gelişmeler gün gün artıyor.

Dili made azadî Kurdistan xweye.

Bu konuda kısa sürede kendisini geliştirdi ve felsefe alanında çeviri yapma çalışmalarına başladı. Yine bir mektubunda bu konuyu şöyle vurguluyordu:

"Artık zamanıdır. B. Brecht'i, J.P. Satre'leri, Marx'ları Kürtçe konuşturmak lazım. Bizi ve dilimizi inkar edenler görsünler, bak ne kadar güzel Kürtçe konuşuluyormuş."

Ayrıca Zerdüşt yoldaşın son 2,5 yılın çalışmaları olan 1 öykü, 4 roman ve şiirlerinden oluşan bir takım basılmaya hazır belgeleri, şehit düşmesi dolayısıyla nerede olduğu bilinmiyor.

O bir bilgeydi, hümanistti ve felsefesini, hümanizmasını pratiğiyle, yaşamıyla bütünletirip, bütün insanlığa örnek olacak bir yaşam biçimi sergiliyordu. Emperyalizmin ve TC faşizminin önüne göğsünü siper edip, bütün tecrübesizliğine rağmen partiden, şehitlerden aldığı büyük inançla şehit düşen arkadaşın silahını alıp saatlerce çatışmadan sonra şehit düşüyor ve efsaneleşiyordu.

"Vatanın özgürleşmesi için partiye gidiyorum"

Adı, soyadı: **Rıza YILDIRIM**
Kod adı: **Blek**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

1965 yılında Doğanşehir'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Doğanşehir'de tamamladı. Daha o yıllarda hafta sonları inşaatlarda çalışıp, hafta içi okula gidiyordu. 12 Eylül faşist cuntasının Kürdistan'da yoğun asimilasyon ve baskı politikasını sürdürdüğü ilk yıllarda TC faşizmin karşı isyankar kişiliğiyle kendisini gösteriyordu. Haksızlığa hiçbir zaman tahammül etmezdi. En büyük ve en etkileyici yönü de TC asimilasyonun dil ve kültür üzerinde en çok etkili olduğu alanlardan biri olan Güney-Batı Eyaleti'nde, hele de Malatya gibi kozmopolit bir yapıya sahip olan ve asimilasyondan tamamıyla nasibini alan bir yerde kendi özünü, dilini, kültürünü, her dönemde en önde tutan nadir insan olmasıdır. Her yerde Kürtçe konuşur ve kendi öz kimliği, kültürüyle gurur duyardı. İşte o yıllarda gündüzleri inşaatta çalışıyor, geceleri masa başında kitap okuyor, bir yandan da aile bütçesine katkıda bulunuyordu. En büyük isteği o yıllarda üniversiteye gitmektir. Nihayetinde bu yoğun ve ezici çalışmadan sonra Antalya'da Akdeniz Üniversitesi Harita Kadastro Bölümü'ne girdi. Ve oradaki ailesinin maddi durumunun iyi olması sebebiyle kendi olanaklarıyla çalışarak okurdu ve okulu bitirdi. Okulda öğrenci, okul dışında bir proleterdi. 2 sene Antalaya'da haritacılık yaptıktan sonra 1992 yılında ülkeye dönüş yaptı. İşte o sıralar partiye katılmaya karar verir. Partiye katılma düşüncesini şöyle ifade etmektedir: "Artık coğrafya ve harita alanında öğreneceğimi öğrendim. Ama ne yazık ki bu birikimlerimi yaşama geçireceğim ne özgür bir ortam ne de haritasını çizebileceğim özgür bir vatanım var. Fakat talan edilmiş bir ülkemiz ve ezilen bir halkımız var geride. İşte bu vatanın özgürleşmesi ve insanlarımızın kurtuluşu için gidilecek bir yer varsa, o da partidir, özgürlüğün simgesi dağlarımızdır. Bütün birikimlerimle halkıma, partime birazcık olsun faydalı olabilirsem ne mutlu bana" diyor.

Ve Rıza yoldaş özgür, bağımsız Kürdistan yaratmanın büyük coşkusuyla koştu dağlara. Büyük umutlarla dolup taşıyordu. Fakat 15 Ekim sabahı 22 arkadaşıyla birlikte daha eğitim yerine ulaşmadan faşizm canavarının pençesine düşerek, birer tohum olup serpildiler vatan toprağına. Şehitler kervanına katıldılar.

Onun büyük ve onurlu yaşamı, devrimci kişiliği, yolumuzu aydınlatmaya devam edecektir.

Üç kibriti bayrak diye devralan
Ki dağları delip dostlarına yol kılan
Haykırdı ölüm haberini önde gidenin
özgürlüğü zindan karanlığında güneşleyenin
Ey bu kavgaya gönül verenler
Sır yerine ser verenler
Serden geçip de sır vermeyenler
Bu zindan karanlığı yırtılsın diye
Bu ihanet duvarları yıkılsın diye
Newroz gecesi bir önder
Ateşi bedeniyle zindanlara taşımıştır
Ölürken bile hücresinde
Bizlere kıştan baharı muştulamıştır
Ateşi saraylarda kömürlerde değil
Bir ışık uğruna yüreğinde yakmıştır
Silinmiyordu gözlerden süzülen yaşlar
Aksın diyordu herkes aksın
Ağlamayı unutmış gözler ağlasın
Gözyaşları alev alev harlansın
Dudaklarda tutuşup dillerde şahlansın
Ölen artık yüreklerde bir bayraktır
İhanet yolunda durulan bir duraktır
Karanlıkta bir çıngı ateş
Körlere yol gösteren bir ışıktır
Atılan zılgıtlar bir başkadır o gün
Bir bayram günü ölümü sevmek
Ölümüzsüzlüğe duyulan bir aşıtır o gün

Özgürlük maratonunun yorulmaz militanı

Adı, soyadı: **Mehmet AYDIN**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Malatya-Doğanşehir, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Brusk yoldaş 1968 yılında Doğanşehir'de varlıklı, küçük-burjuva kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Doğanşehir'de, liseyi Tarsus'ta okuduktan sonra İnönü Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'ne girdi. 3. sınıftayken gözaltına alınıp 4 ay Malatya E-Tipi cezaevinde yattıktan sonra 1992 yılında gerillaya katıldı.

Brüsk yoldaş daha lise yıllarında Tarsus'ta çeşitli Türk solundan fraksiyonların içinde yer alır. Kısa bir süre sonra PKK'yi tanıdı. Uzun bir araştırma döneminden sonra parti kişiliğini, gerilla kişiliğini tam olarak kavramak ve bütünleşmek için araştırmaları sürdürür. Brusk yoldaş bir tartışma esnasında PKK için şunları dile getirir:

"PKK mücadelesi salt TC'nin faşist askeri gücüne karşı değildir. Aynı zamanda kendi içimizdeki düşman kişiliklere karşıdır. Kürdistan'da en büyük sorun kişilik sorunudur. Çünkü mücadele öncesi Kürdistan kişiliğine baktığınız zaman bir çürümüşlük, düşürülmüşlük, yok edilmeye yüz tutmuş kültür ve köleleşmiş bir kişilikle karşılaşıyordu. İşte PKK böylesi bir ortamda ortaya çıktı ve bu kişilikleri sildi. En büyük sorun yeni kişilikler yaratmaktır. En azından ben ve benim gibi niceleri hala Mit'in bir şubesi gibi çalışan TC'nin üniversitelerine gidiyorsa bu da büyük bir çelişkidir. İşte PKK bir taraftan TC'ye darbe indirirken, diğer yandan da bu kişiliklere, sosyal yapıya karşı yeni alternatifler geliştirmenin, yaratmanın mücadelesini veriyor."

Brusk yoldaş hiçbir zaman bireysel yaşamı mücadeleden soyutlamadı. O bireysel kurtuluşu, sınıfsal kurtuluşu, ulusal ve toplumsal kurtuluşu bir bütün olarak algıladı ve "Bir insanın, devrimcinin yapması gereken ilk iş kendini aşmaktır" diyordu. Kendi kişiliğinden, parti çizgisinden, temel ölçülerden hiçbir zaman taviz vermez. Bir komutan kadar prensipli ve disipline çok önem vermektedir. Cezaevinden çıktıktan kısa bir süre sonra ailesi O'nu hemen bir tarafa göndermeyi planlar. Ve babası bir gün kenara çeker ve "Gel seni Avrupa'ya gönderelim. Bütün işlerini tamamladık" der. Bu teklif kendisini son derece etkiler. Oldukça sinirlenir ve şu cevabı verir. "Beni öldür, böyle tekliflerde bulunma. !"

"Ben sizlere düşman kişiliklerden bahsederken çoğunuz farklı şeyler anladınız. İşte en somut örneği; ailemin ve yakınlarının bana yaptığı teklifle düşmanın dayattığı arasında bir fark var mı? Kürdistan toplumunda hala birçok aile ve kişi bu yapıdadır. Ancak süreç içerisinde bunlar aşılacaktır" demiştir. O aile ve toplum psikolojisini çok iyi tahlil etmektedir. Hiçbir şeye karşı düşünmeden tepki göstermez. Önce sakin sakin düşünür ardından tavrını belirler. Ve yetişen yeni nesil çocukları üzerinde son derece titizlikle durur. Bilimsel araştırmalarıyla çocuklara yönelik şunları söyler: "Bizden sonra yetişecek Kürdistan çocukları militan, devrimci olacak, çünkü mücadelenin gelişimi bunu gösteriyor." Ve şehit düştüğü zaman O'nu en çok arayan çocuklar olmuştu. Çünkü çocukları çok sever ve ilgilenirdi onlarla.

Fiziki rahatsızlığına rağmen duramıyordu yerinde. Bir özlem ki gün be gün büyüyordu içinde. Nihayet o özlem, o hareketlilik, vatan aşkı, özgürlük aşkı bütün her şeyden baskın gelmişti. Hatta gitmeden önce "4 belim ağrısa dahi silahımı taşıyabilirim. Sırt çantamı ise B. ve Z. yoldaşlar taşıyacaklarına söz verdiler. Hem mücadele artık sadece kırsalda değil aynı zamanda şehirlere ve bütün alanlara yayılmış bir durumda. Partimiz içinde demokrasi işliyor onun için partinin benim yeteneğime göre bir iş vereceğine inanıyorum."

Brusk yoldaş, 15 Ekim 1992 günü faşist TC'nin eline yaralı olarak esir düştü. 3 gün dağda düşmanın ağır işkencelerine karşı kahramanca direndikten sonra bir düşman panzerinin tekerlekleri altında ezilerek şahadete kavuşuyordu 22 yoldaşla birlikte.

Adı, soyadı: **Medeni KARABAY**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir-Topraktepe köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Adı, soyadı: **Sedat GÜNAYDIN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir-Topraktepe köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 19992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Adı, soyadı: **Mehmet ÇİRO**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Akçadağ-Kajikli köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **15 Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Sevda yasaktı dört ayrı ülkede / Dağların dağlara yaslanması
Suların sulara ulaşması yasaktı / Ateş dağlarda binlerce savaşçı
Güneş zindanda yüzlerce tutsaktı / Kavganın bir yanı aydınlık üzre tam
Bir yanı karanlık üzre ağır ve aksaktı / Yine aşiret reisleri-ağalar ve beyler
Yılanın ipiyle kör kuyuya iner / Keser yolunu kendi uğruna ölenin
Bir aferin uğruna bütün ışıkları söner / Sönmez dörtlerin yaktığı ateş
Korlar alevlere - alevler yangına döner

Adı, soyadı: **İzzettin İNAN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir-Çığlık köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

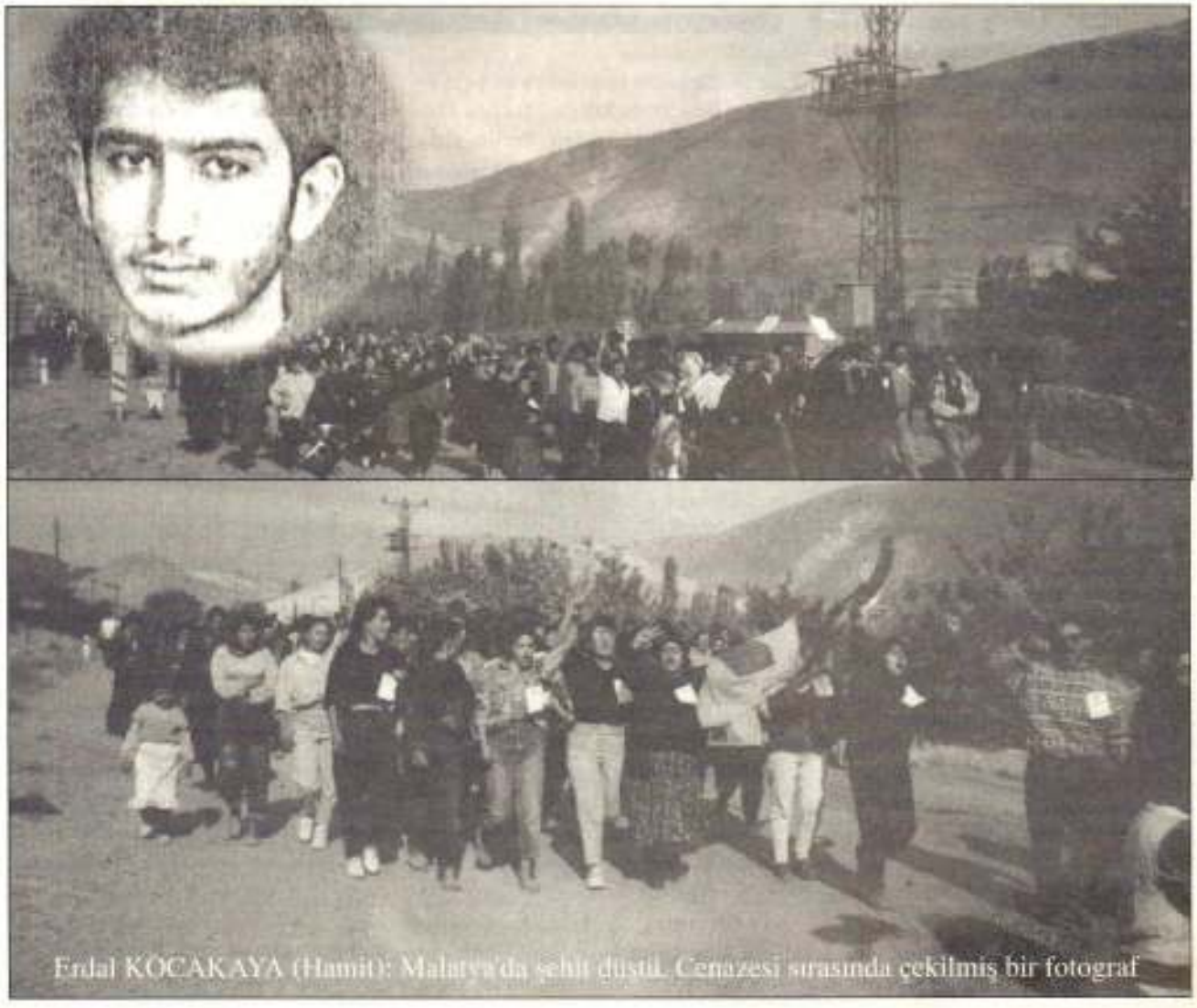

Adı, soyadı: **Ali KAYMAZ**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992, Doğanşehir-Çavuşlu köyü**

Ekrem KÖSE: Malatya'da şehit düştü. Ailesiyle birlikte olduğu bir resmi.

Erdal KOCAKAYA (Hamit): Malatya'da şehit düştü. Cenazesi sırasında çekilmiş bir fotograf

Şehitler yolunda yürüyen kahraman

Adı Soyadı: **Deniz ÖZTÜRK**
Kod adı: **Rahman**
Doğum yeri ve tarihi: **Birecik-Urfa, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Kasım 1992, Kilis-Antep**

Deniz ÖZTÜRK (Rahman) yoldaş, 1974 yılında Urfa'nın Birecik ilçesine bağlı Çiftlik köyünde yaşama gözlerini açar. Orta halli bir ailenin çocuğudur. Çocukluk yıllarının büyük bir bölümünü Antep'te bulunan amcalarının yanında geçirir.

Deniz yoldaşın köy ve çevresi mücadelenin yoğunlaştığı bir alanda olması nedeniyle ulusal kurtuluş mücadelesine yabancı değildir.Yürütülen ve sıcak savaşımdan dolayı Deniz yoldaşın ailesi de, ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmişti. Ancak gelişen kapitalist-burjuva ilişkileri, metropol ve Avrupa akınından dolayı yöre halkı ulusal kurtuluş mücadelesine ve kendisine yabancılaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı. Ailesinin daha önceleri hareketimizin ilk çıkışında bazı önder arkadaşlarla (Haki KARER vd.) ilişkilerinin olması, yurtseverlik özelliklerinin olması vatanından, yurdundan uzaklaşmayı, kaçmayı düşünmüyordu.

12 Eylül askeri-faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle Çiftlik köyü de, mücadeleden etkilenen il, ilçe ve köyler de baskılardan payına düşeni aldı. 12 Eylül döneminde partinin geri çekilme taktiğinden dolayı, düşman leş kargaları gibi halka saldırıyordu. Karşı koyacak bir gücün olmaması, serbest ve azgınca hareket etmesine yol açıyordu. Halk kitlelerini korkutmak, sindirmek ve kendine bağlamak, birer uydusu durumuna getirmek için akıl almaz pervasızlıklar sergiliyordu. Halkın destek alacak, baskılara karşı kendisine yol-yöntem gösterecek önderlerin olmayışı, kitleleri karamsarlığa itmişti. Teslim alma, bastırma ve kaçırtmaya yönelik düşman politikalarına rağmen, yurdunu terk etme düşüncesine kapılmadı. Denilebilir ki, Deniz yoldaş, hayatının büyük bir bölümünü düşmanın bu baskıları altında geçirmiştir. Rejimin bu baskıları yetmiyormuş gibi, bir de köylerinde kan davalarının sürüp gitmesi, düşmanın politikalarının hayata geçirilmesinde önemli bir rol oynadı. Ancak Deniz yoldaşın ailesi ulusal kurtuluş mücadelesiyle iç içe yaşadığından dolayı asıl düşmanın kimler olduğunun bilincindeydi. Köylerindeki kan davalarından uzak yaşamını sürdürüyordu.

Deniz yoldaş, ailesinin en büyük çocuğu olduğu için, ailesi her yönüyle üzerinde duruyor, yalnız başına bir yere gitmesine dahi izin vermiyor ve oldukça "koruma"da kararlı davranıyordu. İlkokulu köylerinde bitirdikten sonra, ortaokulu Birecik'te sürdürdü. Başarılarından dolayı öğretmenlerinin sempatisini kazanmıştı. Arkadaşları arasında ise çok seviliyordu. Ortaokulu başarıyla tamamladıktan sonra, liseli yıllar başladı. Deniz yoldaşın, devam eden öğrencilik yaşamı, saf ve dürüst geçti. Ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisini üzerinde taşıdığı için, okulda yoz, lümpen ve küçük-burjuva özelliklerini edinmeden bitirdi.

Deniz yoldaş, yakından tanıdığı ve köylüsü olan İbrahim Halil BAVSÖZ yoldaşın şahadeti ile kendisine gelir, oldukça sarsılır. Düşmanın Halil'in cesedine leş kargaları gibi çullanması, işkence yapması, parçalanmış cesedi kitlelere teşhir mahiyetiyle dolaştırması, O'nu daha da kinlendirmişti. Hasımlarının gerçek yüzünü bir kez daha yakından görmüştü O. Bu, mücadele azmini ve hırsını daha da bilemişti. Halil yoldaşa duyduğu saygı ve bağlılığını kanıtlamak, onun bıraktığı bayrağı devralmak için gerillayla ilişkiye girer. Ve kısa bir süre içinde iki arkadaşıyla birlikte gerilla saflarında yerini alır.

Ancak ülkedeki savaşın yoğunluğundan dolayı, askeri ve siyasi eğitimini Güney-Batı Eyaleti'nde, savaş ortamında tamamlamaya çalışır. Köyde ve okul hayatında olduğu gibi, kırsal alanda da cesaret, azim ve fedakarlığıyla göze çarpar. Partiye ve halka bağlılığını güçlendirir. Bir ay gibi kısa bir süre askeri ve siyasi eğitim görür. Partiye sunduğu raporunda pratiğe gitme yönünde istemini belirtir. Sunduğu raporu kabul görünce; tek düşüncesi, sevdası olan ülkenin engin dağlarına zafer çığlıkları fırlattır. Artık, teoride gördüklerini pratiğe aktarmanın zamanıydı. Silah

yoldaşlarıyla birlikte Engizek dağlarında beş günlük uzun ve yorucu bir yürüyüşten sonra Pazarcık alanına gider.

Pazarcık'ta başka alanlardan gelen yoldaşlarıyla buluşur. Burada bir-iki gün kaldıktan sonra, gruplara ve yeni görev alanlarına gitmek için vedalaşırlar. Artık Kürdistan halkını devrime yakınlaştırmanın zamanı gelmişti. Deniz ve üç yoldaşı, Pazarcık'tan Antep alanına geçmek için yola koyulur. Ancak her ne kadar bölgeyi tanıyorsa da, bu yöredeki insanların konumunu, durumunu yeterince bilmiyordu. O'nun kafasında tek bir şey vardı, o da, halkı nasıl kazanacağıydı. Karşılaşacağı tüm zorluklara rağmen, partinin kazanımcı politikasıyla halkı kazanma, cesaret ve bilinç verme yönünde kendisine güveniyordu. Bu alanda birtakım çalışmalarda bulunduktan sonra, asıl faaliyet alanı olan Antep bölgesine doğru yol alırlar. Deniz ve üç silah arkadaşı, yollarının uzak olması nedeniyle akşam erken saatlerde yola koyulurlar. Uzun bir yürüyüşten sonra hedefledikleri noktaya varmadan, güneş doğar. Havanın aydınlanmasından dolayı, gerillanın yürüyüşü için elverişli koşullar olmadığından, uygun bir yerde konaklamaya çalışırlar. Ancak her taraf çıplak ve ova olduğundan dolayı gizlenmek için, çalılıkların arasına saklanırlar.

Antep bölgesinde düşmanın politikalarına yem olan, kendi bireysel çıkarları için uşaklık eden, egemenlerin sağ kolu durumuna gelen ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı dikilen ve tam bir işbirlikçi ve muhbir haline getirilen bir unsur yoldaşları görür. Ve onları sıcak takibe alır. Deniz ve yoldaşları hiçbir şeyden haberleri olmadığı için, gelecek ve özgür günlerin yaratılması, düşman kollarının nasıl yok edilmesi gerektiği üzerine planlar yapıyor, görevlerinin başarıyla yerine getirilmesinin hesaplarını yapıyorlardı.

Yoldaşların konakladığı noktayı gören işbirlikçi ajan ise, birkaç kuruş para karşılığında insanlığını pazarlıyordu. Haber alan düşman, gerilla için dezavantajlı olan coğrafik yapıyı değerlendiriyor; havadan ve karadan büyük bir güçle arkadaşların üzerine gidiyor. Etrafları kuşatıldıktan sonra havadan ve karadan saldırıya geçerler. Büyük bir güçle dört arkadaşa yönelen düşman, her bakımdan avantajlı bir durumdaydı. Dört gerillanın ve kalaşnikof silahlarından başka da uzun namlulu silahları yoktu. Çelikleşen irade, cesaret ve özgüvenden başka hiçbir şeyleri yoktu. Sabah erken saatlerde çatışma başlar. Dört can ve yüzlerce düşman, düz bir ovada karşı karşıya gelir. Çatışma her geçen saniye şiddetleniyor, cephanelikleri azalıyordu. Buna rağmen, umulmadık bir direniş örnekleri sergiliyorlardı. Bu çatışmada karşı-devrim güçleri bir kayıp verir. Bir kayıp veren düşman daha da azgınlaşıyor ve saldırılarını yoğunlaştırıyordu. Karadaki güçlerle savaşırlarken, yukarıda helikopterler roket atışlarına başlar. Atılan roketlerle üç yoldaş hunharca katledilir. Özgür ve bağımsız bir Kürdistan için fiziksel yaşamları sona erer. "Bir kez daha Kürt halkı içindeki ihanete tanıklık ediyor"du. Ancak diğer yoldaş, akşama kadar tek başına çatışmayı sürdürür. Akşam karanlığında, gerilla taktikleriyle çatışma noktasından sağ kurtulmayı başarır.

7 Kasım 1992 tarihinde Antep'in Kilis ilçesinin kırsal alanında üç yiğit daha Kürdistan devrim şehitleri kervanına katılır: Rahman, Renas ve Adnan. Onlar bir daha ayrılmamacasına vatan topraklarına uzanırken, binler aktı, devraldı bıraktıkları bayrağı, Güney-Batı Eyaleti'nin burçlarında, bir daha düşmemecesine diktiler.

İçtiği yemine ölümüne bağlılığın örneği Zeliha TOROS

Adı, soyadı: **Zeliha TOROS**
Kod adı: **Sakine**
Doğum yeri ve tarihi: **Söğütlü köyü-Pazarcık, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **1985**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992 Türkoğlu / Pazarcık**

Zeliha yoldaş, Pazarcık'a bağlı Söğütlü köyünde dünyaya gözlerini açtı. Daha küçük yaşlardayken ailesinin Antep merkezine göç etmesiyle birlikte burada büyüdü. Orta halli ekonomik bir yapıya sahip olan aile ortamında, yaşamın zorluklarıyla fazla karşılaşmadı. Antep'te büyümesine rağmen, köy yaşamıyla ilişkileri kesilmedi. Öğrenim yaşamında çalışkan ve başarılı bir öğrenciydi. Canlı ve girişkendi. Bu özelliklerinden dolayı, aile içinde söz sahibiydi. Aile içi kararlarda kendisinin görüşlerine danışılırdı.

Ulusal kurtuluş siyasetini çok erkenden tanıdı. Partimizin ideolojik grup aşamasında çalışmalarını en çok yoğunlaştırdığı alanların başında Antep gelirdi. Başta **Haki KARER, Kemal PİR, Mazlum DOĞAN** olmak üzere çok sayıdaki yoldaşların buradaki emek ve çabaları belirgindir. **Haki KARER** yoldaşın şahadetinden sonra, buradaki parti çalışmaları daha çok artmıştı. Öğrenci gençlik arasında Kürdistan sorunu alabildiğine tartışılıyor, ulusal kurtuluş siyasetine sempatiler gelişiyordu. Antep'e yerleşen Pazarcık kitlesinin mücadeleye olan sempatisi her geçen gün artıyordu. Bunda gençliğin rolü ve çalışmaların yarattığı etki fazlaydı. 1978-79 yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesi halkın büyük çoğunluğunu sardı, ilgi ve desteğini arttırdı. Özellikle Maraş katliamı döneminde partili yoldaşların azami çabaları ve faşistlere karşı geliştirilen etkin eylemlerin yarattığı bir güven söz konusuydu. İşte bu dönemlerde çoğu aileler gibi Zeliha yoldaşın ailesindeki bireyler de parti militanlarıyla ilişkiye geçmiş, var olan olanaklarını mücadelenin hizmetine sunmuşlardı.

Bu somut durumlardan dolayı Zeliha yoldaş, partili yoldaşlarla sürekli ilişki halindeydi. Çünkü partili yoldaşlar sık sık evlerine uğrardı. Bu nedenlerden dolayı ulusal kurtuluş düşüncesiyle erkenden tanıştı. Ama hemen mücadeleye katılmadı. O dönemlerdeki en temel ideali okumak ve iyi bir astronot olmaktı. Temel hedefi bu olmakla birlikte, öğrenciler arasında, ilişki kurduğu çevreler içinde mücadelenin, ulusal kurtuluşun propagandasını yapar, kendisinden istenilen işleri yerine getirirdi. Ancak temel hedefi devrimcilik değil, okumaktı. Okul yıllarında kültür çalışmalarına katıldı. Çeşitli yarışmalarda başarılar sağladı. Bununla kalmadı, judo, karate derslerine girdi, kuşak ödüllerini aldı.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte Kürdistan'daki baskılar yoğunlaşmıştı. Ardı arkası kesilmeyen operasyonlar, verilen kayıplar kitlelerde, "yeni bir katliam ve imha sürecine girildi, artık dirilmek mümkün değil" biçiminde telaşın, ürkütünün ve giderek yılgınlığın gelişmesini beraberinde getirdi. Öyle ki geçmiş süreçte mücadeleyle -sınırlı da olsa- ilişkileri olan aileler, evlatlarını Türk sömürgeciliğine teslim edecek kadar güçsüzleşti. Faşist rejim, halkı mücadeleden uzaklaştırabilmek için daha çok sindirme yöntemlerine başvurdu. Genelde olmakla birlikte Antep ve Pazarcık alanında yaşayanların mücadeleden kopuşları, uzaklaşmaları çok hızlı oldu. Düşmanın alan üzerinde bilinçli politikası da vardı: Kürdistan'a ve Kürtlüğe tamamen yabancılaştırmak! Bunun için yozluk merkezlerini geliştirdi, aşıladığı burjuva yaşamla insanları birbiriyle yarışır hale getirdi. Avrupa özlemi en çok bu alanlarda geliştirildi. Halkın ülke topraklarından uzaklaşması için her türlü yolu açık tuttu, gençliği teşvik etti. Düşman belli alanlar üzerindeki bu politikasında başarılı bir pratik sergiledi. Bunun en somut kanıtı, geçmişte mücadelenin en hızlı gelişme kaydettiği Pazarcık gibi alanların, insan bırakılmamacasına boşaltılmasıdır. Binlerce aile gibi Zeliha yoldaşın ailesi de, Avrupa'yı yaşam alanı olarak seçti ve ülkeden koptu. Bu kopma olayları aile bireylerinin dağılmasını da beraberinde getirdi.

Zeliha yoldaş, zaman zaman Türkiye metropollerinde, zaman zaman da Kürdistan'da kalarak yaşamını sürdürdü. Avrupa'ya gidişi 1984 yılına denk gelir. Bu dönemde, 15 Ağustos Atılımı'yla Kürdistan'da yeni bir süreç başlar. Düşmana karşı artık silahlar çalışmaya başlamıştır. Ülkede başlatılan silahlı direniş süreci halkta büyük bir umut yaratırken, Avrupa'daki etkileri de az değildi. Bütün yurtseverler, parti çalışanları ve dostlar, ülke-

deki gelişmelerin coşkusuyla çalışmalara daha çok sarıldı. Yoğun bir faaliyet sürdürülüyordu Avrupa'da. Zeliha yoldaş, Avrupa'ya gider gitmez yeniden kendisini partili yoldaşlar arasında buldu. Ailesi Avrupa'da da partiye hizmetlerini sürdürüyordu. Dolayısıyla böyle bir ilişkiye girmesi kaçınılmaz oldu. Zaten Türk sömürgeciliğine karşı olan öfkesi de daha çok artmıştı. En başta astronot olmadaki ideallerini gerçekleştirecek koşulları yoktu Türkiye'de. Bunun için okumaktan da umudunu kesmiş ve Türk devletinin halk üzerindeki baskılarına tanık olmuştu. Bunlar öfkesine yol açan nedenlerdi.

Yaklaşık bir yıl boyunca İsviçre'de daha çok aile ortamında yoldaşlarına yardımcı olmuş, onların istemlerini yerine getirmişti. Süreç hızla akıp geçtikçe, kendini sınırlı tutmanın yararlı olmadığına inanarak dernek bünyesinde yürütülen çalışmalara ortak olmuş, kültür çalışmalarını örgütlemiş, bu doğrultuda grupları çalıştırmış, yayın dağıtım çalışmalarına katılmış, zaman buldukça kitleleri ziyaret etmiştir. 1985 yılına gelindiğinde ülkedeki mücadele gelişiyordu. Her gerilla eyleminin sevinci, coşkusu mutlaka yaşanırdı. Ülkedeki gelişmeler direkt yansımasını bu alanda da bulduğunda, saflara katılım artıyordu. Kitlesel yürüyüşler, protesto eylemleri, geceler artık sınırlı bir yurtseverler kesimle birlikte değil, binlerce insanımızın katılımıyla kutlanıyordu. Bu dönemde Zeliha yoldaş, profesyonel devrimciliğe karar kıldı ve mücadele saflarına katıldı.

1985 yılında profesyonel devrimciliğe başlayan Zeliha yoldaş, yaklaşık üç ay boyunca merkezi eğitimden geçti. İdeolojik-politik olarak biraz daha yetkinleşerek ülke ve halk gerçekliğini kavradı. Düşmanın karakterini özümsedikçe, Avrupa'ya yoğun göçlerin nedenlerini daha iyi anlayabildi. Bu nedenle düşmana oldukça öfkelendi. Eğitimin sonuna doğru verdiği özeleştiride, mutlaka düşmandan hesap soracağını belirterek, yetkinleşeceğine söz verdi.

Uzun bir dönem Paris'te örgütsel-pratik faaliyetlere katıldı. Folklora çok düşkündü, seviyordu halk oyunlarını. Önüne hemen bu temelde bir hedef koydu: Büyüklerden ve çocuklardan oluşan kültür ekiplerini oluşturmak... Bu hedefine ulaşmak için tek tek insanlarla konuştu, aileleri ziyaret ederek aile bireylerini ikna etmeye çalıştı ve sonunda istediği tarzda ekipler oluşturmayı başardı. Adeta tek çalışma biçimiydi bu. Çocukların her türlü sorunlarıyla ilgilenir, giyimlerini hazırlar ve yapılacak bir gösteride son anına kadar başlarında beklerdi. Kitleler içinde yürüttüğü faaliyetler olumluydu, insanlarla kaynaşmayı becerebilen bir yoldaştı. Fazla konuşmayı, çok derinliğine propaganda etmeyi sevmezdi. O'nun için sözden çok pratik önemliydi. Ve gerçekten de pratiğe alabildiğine yüklenirdi.

Sultan TOROS (Zelal)

Zeliha yoldaş uzun bir dönem de Berlin'de sorumluluk üstlendi. Kaldığı süre boyunca sorumluluğunun gereklerini yerine getirmek için azami derecede çaba sarfetti. Eğitim grupları, kültür ekipleri oluşturdu, birçok faaliyet dalına ilişkin özel örgütlenmeler geliştirdi. Halkın sorunlarıyla ilgilenir, insanlara değer verirdi. Yaşamında haksızlığa yer yoktu. Bunu bütün çalışmalarına yansıtmak isteyen biriydi. Hele doğru bulduğunu ölümüne savunurdu. Hiçbir şeyden çekinmez, biliyor muyum, bilmiyor muyum tarzında tereddütlere düşmez, emin olduğu ve doğru bulduğu herhangi bir şeyi ölümüne savunurdu. Açık sözlüydü. Söylenmesi gerekeni muhatabı olana söylerdi. Çok sakindi. Heyecana gelme, bir olay karşısında telaşlanma gibi bir konuma düşmezdi. Sakin, sade, ne yapılması gerekeni düşünerek hareket eden bir özelliğe sahipti.

En son olarak Avrupa'da faaliyet yürütüğü alan ise İskandinavya'ydı. Burada eyalet sekreterliğini yaptı.

Avrupa'da daha fazla kalıp, ülkeden kopuk olarak yaşamak istemiyordu. Türk sömürgeciliğine darbe vurmanın hesaplarını yapıyor, daha çok askeri açıdan yetkinleşebileceğini belirtiyordu. O'nun için Avrupa çalışmaları bir anlamda kendisine sıkıntı veriyordu. Ama yine de, uzun bir süre Avrupa'da kalmak zorunda kaldı. İki kez daha merkezi eğitimlere katıldı, hem kendisini geliştirdi ve hem de yoldaşlarının eğitimine destek oldu. Katıldığı sayısız toplantıda, yaşanan sorunları açık ve yalın bir ifadeyle dile getirirdi. Avrupa'da uzun süre kalmanın vermiş olduğu rahatsızlıktan dolayı, yaşanan ağır sorunlara yeterli düzeyde cevap veremeyeceğini ve bu nedenle mutlaka Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek, orada gördüğü eğitimden sonra ülkeye yönelmeyi dayatıyordu.

Ülkeye yönelmek isterken de, önce Türkiye metropollerinde, daha sonra Kürdistan dağlarında savaşmayı istiyordu. Türkiye metropollerine gitmek istiyordu. Çünkü, orada Türk sömürgeci rejimine ağır darbeler vurmak istiyordu. Kafasında canlandırdığı çeşitli sanayi merkezlerini, Türk devletinin askeri tesislerini, bazı askeri yetkilileri, belirgin bazı faşist şahıs-

ları hedefleyerek imha etmek istiyordu. Bunun için kurduğu sayısız planlar vardı. Her gün bir plan yapar, diğerini bozarak doğru olanı bulmaya çalışırdı. Metropollerde eylemler yaparak askeri açıdan Türk devletine darbe vurmak en belirgin istemlerindendi. Bunun için de uygun bulduğu bazı arkadaşlarla bu sorunları tartışır, mutlaka metropole gitmesi gerektiğini belirtirdi.

Zeliha yoldaş, 1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Biraz daha ülkeye yakınlaştığı için mutluydu. Ayrıca Parti Önderliği'ni görmek kadar güzel bir şey olamazdı. Buna ulaştı. Akademi'ye gider gitmez, mücadele sorunlarına yabancı olmadığından erkenden yaşama adapte oldu. Uzun bir dönem Akademi'de kaldı. Askeri ve siyasi dersler gördü. Siyasi açıdan kendisini geliştirmekle birlikte, askeri açıdan güçlenmeye daha çok önem verdi. Askeri dersleri günü gününe takip etti, bombalar, bubi tuzakları hazırladı, askeri tatbikatlara katıldı. Sabah sporlarını bir gün bile ertelemeksizin uyguladı. Sporlarda yer almaya büyük önem verirken, bir gün bile olsun geri kalmadı. Nöbetlerinde titiz ve duyarlı davrandı. Yaşama uymayanları uyardı, yardımcı olmaya çalıştı.

Zeliha yoldaş, 1990 yılının başlarında Lübnan'da kitle faaliyetlerine katıldı. Bar Elias'ta kaldığı süre boyunca gündüzleri okumak ve araştırmakla, bazen kasetleri çözmekle zamanını düzenlerken, akşam saatlerinden itibaren ise kitleler arasında çalışmalara katılırdı. İyi Kürtçe bilmemesine rağmen kitlelerle kaynaşarak Kürtçesini ilerletti. Yine yürütülmesi gereken diğer çalışmalara da ortak oldu. Küçük-büyük ayrımını yapmaksızın her insanla ilişki geliştirmeyi başarabilen ve onların seviyelerine inerek onlardan biri olabilen bir yoldaştı.

Bar Elias faaliyetleri ardından tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne döndü. Eğitim devresi sonuçlanmış, yeni bir eğitim devresi başlamıştı. Tabii bu arada planlama grupları da oluşturulmuştu. Zeliha yoldaş, eğitim devresine katılmak için değil, bu kez istemi olan ülkeye gidebilmek için planlama çalışmalarına katılmak üzere Akademi'ye dönmüştü. Şehir çalışmaları planlama grubuna katılmıştı. İstemi de zaten buydu. Bunun için oldukça sevinçliydi. Bütün gücüyle çalışmalara katıldı; yapılan özel sporlarda aktif olarak yer aldı, tartışmalara katıldı ve yürütülmesi gereken faaliyetlere ilişkin içinde yer aldığı grupla birlikte planlamaya ulaştı.

Artık ülkeye gitme zamanı gelmişti. Her gruba yapıldığı gibi onlara da askeri tören yapıldı. Törende tek tek yoldaşlarıyla vedalaşarak Kürdistan'da mutlaka buluşma dileklerini dile getirdi ve coşkulu bir tarzda ayrılarak ülkeye doğru yol aldı. Geçiş için bir süre Güney-Batı Kürdistan'da kaldı ve nihayet Türkiye metropollerine gitmek üzere sınırdan geçti. Burada bir talihsizlik kendilerini bekliyordu. Grup, düşmanın hain pususundan habersiz ilerliyordu. Sınır geçildikten sonra, düşman güçleriyle grup arasında bir çatışma çıktı. Zeliha yoldaş, beraberindeki bir arkadaşıyla gruptan koptu. Yalnız başlarına yollarına devam ettiler. Ancak alanı tanımadıklarından dolayı hedefledikleri noktaya ulaşmaları da zordu. Ama yine de olanakları zorlamak gerekiyordu. Bu amaçla ilerlediler. Ancak ilerleme fazla olmadı. Geçişten haberdar olan düşman operasyonlara devam ediyordu ve böylece fazla ilerlemeden Zeliha yoldaş düşmana esir düştü.

Esir düştükten sonra yoğun işkencelerden geçti. Düşmana teslim olmadı, direndi. Yaklaşık iki yıl boyunca Malatya cezaevinde kaldı. Cezaevi yaşamında partiyi temsil etmeye çalıştı. Bir dönem bulunduğu koğuşun sorumluluğunu üstlendi. Ama bazı bozguncu tiplerin yarattığı olumsuzluklarla uğraştığından dolayı görevini yerine getirmede fazla faal olamadı. Yine de parti direnişçi özünü yaşamında temsil etmeyi başardı. Kızkardeşinin şahadeti O'nu çok etkiledi. İntikamını alma yeminiyle kendisini hazırladı. Çeşitli dönemler içinde yer yer sorumluluklar üstlenerek, cezaevi koşullarında yaşanan olumsuzlukları aşmaya özen gösterdi. Bazı bozgunculara karşı sabırla yürüttüğü mücadele belli oranda sonuç verdi ve bunları kısmen de olsa etkisizleştirdi. Komün yaşamını örgütleyerek herkesi bu yaşama dahil etmeyi başardı. Olumsuz kişiliklerle savaşımda yılgınlığa düşmedi. İki yıl cezaevinde kalmıştı. Direnmiş ve düşmana hiçbir sır vermemişti. Yakalanmadan önceki süreçte aranmadığından ve deşifreli bir konuma sahip olmadığından düşman, O'nun hakkında fazla delil bulamadı ve serbest bırakmak zorunda kaldı.

Cezaevinden çıktıktan sonra şehir alanlarında faaliyet yürütmek istiyordu. Ancak düşman güçleri adım adım kendisini izliyor, buna olanak tanımıyordu. Sürekli takibat altında olmak O'na rahatsızlık veriyordu. Kararını vermişti artık, dağlara çıkacak, dağların özgür havasını soluyacaktı. Ancak bu amacına ulaşamadan bir kez daha düşman tarafından tutuklandı. İki ay boyunca tutuklu kaldı. İşkence tezgahlarından geçirildi. Düşmanın barbar uygulamalarını gördü ve daha çok kinlenerek intikam yeminini bir de bunun için tazeledi. Tutukluluk yaşamı boyunca direnerek düşmana hiçbir sır vermediği için mutluydu, rahattı, partiye ve halkına karşı alnı açıktı. Çünkü temsil etmeyi başarmıştı.

Bir sonuç alamayan düşman, Zeliha yoldaşı yeniden bırakmak zorunda kaldı. Artık O'nu şehirlerin boğucu ve öldürücü havası içinde tutmak mümkün değildi. Yönünü dağlara çevirecekti. Yöneldiği dağlar Nurhaklar, Toroslar, Engizekler olacaktı. Bunun için ilişki kurmaya çalıştı gerillalarla. Belli bir uğraştan sonra nihayet gerillalarla ilişki kurmayı başardı. Yoldaşları O'nun metropollerde faaliyet yürütmesinin yararlı olabileceğini söylüyorlardı. Ancak O bir kez kararını vermiş ve bu kararından vazgeçmeyecekti. Düşmanın sürekli kendisini izlediğini belirterek, bu durumda şehirlerde başarılı bir faaliyetin beklenemeyeceğini ve tutuklanabileceğini söylemişti. Artık düşmana silah sıkmak istiyordu. Yaptığı yeminler vardı. Bu yeminlerin pratik gereklerinin şehirlerde değil, dağlarda yerine getirilebileceğini biliyordu. Bu durum karşısında yoldaşları, O'nun istemini yerine getirdiler.

Zeliha yoldaş, artık bir gerilla olarak yönünü Kürdistan'ın özgürlük kokan dağlarına verdi. Mutluydu, neşeliydi. Parti yaşamına yabancı biri olmadığı gibi, gerilla yaşamını da az çok bilirdi. Yılların deneyim ve tecrübeleri vardı. Bu tecrübelere dayanarak çok şey yapabileceğine inanıyordu. Ancak gerilla içindeki yaşamı uzun süreli olmadı. Daha gerillaya doğru yol alırken bir ihbar sonucu düşman ordusunun pususuna düştü. Bu çatışmada yiğitçe direndi; bir daha düşmanın eline sağ geçmeyeceğinin yeminini edercesine düşmanın üzerine yürüdü ve burada şehit düştü.

Kaynağa dönüşün yiğit bir militanı olan Zeliha yoldaş, her zaman yoldaşları ve halkı tarafından örnek alınacak, emanet ettiği bayrağı yoldaşları tarafından Kürdistan dağlarında, ovalarında, şehirlerinde, köylerinde, her alanında onurluca dalgalandırılacaktır!

Anısı mücadelemize önderdir!

Kaynağa dönüşün simgesi, direnişiyle mücadelemizin ışık abidesi!

Adı, soyadı: **Doğan ÖKMEN**
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaağaç köyü-Pazarcık, 1 Ocak 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Kasım 1992, Tülkiler köyü, Pazarcık**

Kürdistan'da PKK önderliğinde mücadelenin başlatıldığı dönemde "Kürdistan sömürgedir" sözcükleri onurlu mücadelenin başlangıcı olmuştur. Kürdistan'da ileriye doğru hızlı gelişmeler sağlanır. Bağımsızlık ve özgürlük şiarlarına doğru adımlar atılır. Hiç kuşkusuz bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması için bedel gerekir, vatan evlatlarının en militan kesiminin kendisini feda etmesi kaçınılmazdı. Ama bu kolay olmuyordu. Çünkü tarihimizin bize bıraktığı miras buydu. Zorluklar pahasına başlangıçtaki süreç atlatıldı. Mücadele geliştikçe bağımsızlığa ve özgürlüğe giden yolda, şehitler zinciri oluştu. Kanın dökülmediği toprak parçası kalmadı. Şehitler kervanıyla Kürdistan halkı, dünya halklarının onurlu bir üyesi olmak konumuna ulaştı. Bu anlamda şehitlerimiz, tarihin Kürt halkı için biçtiği ölüm fermanını yırtanlar oldular. Mücadele geliştikçe tarihin sayfalarına binlerce kahraman ismini yazdırdı. Direnen bu kahramanlar abideleşti. Kürt halkı için umut oldu. Bu kahraman şehitlerimizden biri de hiç kuşkusuz **Doğan** yoldaştır. Doğan yoldaş, sömürgeci uygulamalarla Avrupa'ya sürülmüş ve burada ulusal gerçeğini kavrayarak kaynağa dönüş yapmış bir militandır. Bu anlamda kaynağa dönüşün yılmaz bir simgesidir.

Doğan Ökmen (Baki) yoldaş, Pazarcık'a bağlı Karaağaç köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Ailesi yoksul olduğundan dolayı, daha sonraki süreçte okuma imkanına sahip olamadı. Köyde çobanlık yaparak, ailesinin tarlabahçe işlerinde çalışarak yaşam mücadelesi verdi. Küçük yaşlardan itibaren bir emekçiydi. Daha ilkokula giderken bile haksızlıklara tahammül etmezdi. Bu durumlar, kişiliğinin özlü şekillenmesini beraberinde getirdi.

İlkokulu bitirdiği 1979 yılında bulunduğu köyde ve Pazarcık alanında ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk düşüncelerinin giderek yayılması durumu yaşanıyordu. Bu dönemde birçok ailede olduğu gibi, Doğan yoldaşın akraba ve aile çevreleri de devrimcilerle ilişki içindeydiler. Dolayısıyla küçük yaşlardayken ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk öncü kadrolarıyla tanışma, onları tanıma ve mücadelelerine tanık olma imkanına sahip olur. **Battal EVSAN** ve **Besey ANUŞ** gibi devrimci militanları tanımaktadır. Devrimciler evlerine uğramakta, propaganda yapmakta gerçekleri dile getirmektedirler. Bu durum O'nun çok ilgisini çeker. Doğan yoldaş, sömürgeci Türk devleti eliyle tezgahlanan Maraş Katliamı'na da tanık olur. Maraş Katliamı ardından birçok olay gelişir. Kürdistan'da sıkıyönetim ilan edilir. Maraş Katliamı'nı protesto etmek için çevre köylerden Maraş'a doğru yürüyüş yapan eylemci halkı görür. "Türkiye devrimcisiyim" diyenlerin pratiğine de tanık olur.

1980 dönemlerinde küçük yaşına rağmen, yoldaşlarına yiyecek taşır, kuryelik yapar. Zaman zaman sömürgeci Türk güç-

leriyle yaşanan çatışmalar ardından evlerine uğrayan devrimcilerden olayları dinler. Aile bireyleri devrimcilere yapılması gereken bütün katkıları yapar. 12 Eylül taşist darbesiyle birlikte Kürdistan'da yoğun tutuklamalar yaşanır. Devrimciler katledilir. Sık sık dağlarda düşman güçleriyle yoğun çatışmalar yaşanır. Köylüler, yurtsever-devrimci aileler işkenceden geçirilir, baskılara maruz kalır. Bu durumlar, Pazarcık ve çevre köylerinde de yaşanır. Doğan yoldaş bunları görür, halka yapılan her türlü çirkin baskılara tanık olur. Düşman güçlere karşı giderek yüreğinde bir kin ve öfke şekillenir. Bunun için bir şeyler yapmak ister. Artık bunun bilincine ulaşmıştır. Yapmak istediklerini yalnız başına yapamayacağını bilir. Bunun için arkadaşları arar, bulamaz. Çoğu tutuklanmış, kimi şehit düşmüştür. Yaşayanlar ise, partinin geri çekilme taktiği gereği ülkelerini terk ederek yurt dışında hazırlık çalışmalarına dahil olmuşlardır. Bu anlamda yalnızdır. Böylece kendisini köy işlerine vermeye başlar. Tarla ve bahçe işlerinde çalışır. Besey ANUŞ yoldaşın şahadeti ve bu şahadet olayının ardından düşman güçlerinin köyleri üzerinde yoğunlaştırdığı baskılar, O'nu oldukça etkiler. Türk sömürgeciliğine karşı giderek bilinçli bir kin ve öfkesi oluşmaya başlar. Kin ve öfkeyle yalnız başına süren yaşam 1983 yıllarına kadar devam eder.

Doğan yoldaş, 1983 yılında aile geçimini daha iyi sağlayabilmek için Türkiye metropollerine gitti. Bulduğu her işte çalıştı. Zorlu yaşam sınavını burada da başarıyla verir. 1986 yılına kadar kendi özünü yitirmeden akraba bireyleriyle beraber inşaat işlerinde demirci ustası olarak çalışır. İşçi arkadaşları arasında uyumlu, sevecen, dürüst olgun ve haksızlığı kabul etmeyen bir konumu temsil eder. Öyle ki iş arkadaşlarının sevgi ve saygı kaynağı olmuştur. Olgun tavırları, hal ve hareketleriyle gittiği her yerde bütün dikkatleri üzerine toplamaktadır. Yapılması gereken bir iş varsa en önde O koşar. Her zaman örnek alınması gereken özelliklere sahiptir. Neşelidir, coşkuludur. Araştırıcı-inceleyicidir. Türkiye metropollerinde bulunduğu süre içerisinde bulduğu bütün kitapları okur ve kendi eğitimini aksatmaz. Günlük gazeteleri sürekli takip ederek, Kürdistan'daki gelişmeleri sınırlı da verilse yakından izler. Okuduğu gazete ve kitaplardan sonuçlar çıkarır, değerlendirmeler yapmaya çalışır.

1986 yılında Türk devletine askerlik yapma süresi gelmiştir. Gitmek istemez. Düşmanın ailesi üzerinde uyguladığı baskılar sonucu askerliğe zorla gönderilir. Askerlik yaşamı boyunca da TC'ye askerlik yapmayı içine sindirmemiştir. Gördüğü bütün haksızlıklara karşı anında durdu. Bunun için sık sık disiplin cezasına çarptırıldı. Daha sonraları ise Kıbrıs'a cezalı olarak gönderildi. Askerlik sonrasında köyüne geri geldi. Bir hafta köyünde ailesinin yanında kaldıktan sonra yönünü yine Türkiye metropollerine çevirdi. İlkin Ankara, daha sora İstanbul ve en son olarak Muğla'ya gitti. Buralarda demirci ustası olarak çalıştı. 1989 yılında Avrupa'ya çıkmaya karar verdi. Tanıdıklarının çoğu, gençliğin büyük bir bölümü, çevresinin çoğu Avrupa'ya göç etmişti. Bu durum O'nu da etkiliyordu. Özel savaş uygulamaları sonucu Pazarcık ve köyleri adeta boşaltılmıştı.

Ülke toprağının kendi insanlarından bu denli arındırılması dünyanın hiçbir yerinde yaşanmamıştır. Ve ülkelerini çok rahat bir biçimde terk eden bu insanlarımız düşmana karşı hiçbir tepki göstermeden, üstelik gönüllü olarak topraklarını terk etmektedirler. Bu, acı da olsa yaşanan bir gerçeğimizdir.

Doğan yoldaş da, bu gerçekten nasibini alarak Almanya'ya gitti. Bu arada "Yaşam" dedikleri Avrupa gerçeğini, insanların ne hale getirildiğini gördü. Gelişinin daha ilk dönemlerinde tepkisini şu sözlerle ifade ediyordu: *"Avrupa, Almanya dedikleri bu ise, lanet olsun bu yaşam tarzına. Almanların keyfi yerinde ise, bu ülke onların ülkesidir. Kendi ülkelerinde yaşıyorlar. Bunun için onlar açısından yaşam denilebilir. Ama benim ne ülkem ve ne de yaşam için şartlarım vardır..."* Burada araştırma-inceleme, okuma, tartışma imkanlarına kavuştu. Okuduğu parti yayınları vasıtasıyla gelişimini kısmen de olsa sağladı. Artık bir cephe çalışanı ola-

rak faaliyet yürütmeye ve ülkesine katkı sunmak için gereken neyse onu yapmaya karar verdi. Bir dönem cephe faaliyetlerini büyük bir titizlikle yürüttü. Başarılı sonuçlar elde etti. Kitleleri ziyaret etti, çeşitli eylemliliklere katıldı. Bu çalışmalar O'nu tatmin etmiyordu. Daha fazla çalışmalı, daha fazla katkı sunmalıydı. Bu temelde profesyonel kadro olmaya karar verdi. Ve bu temelde partiye profesyonel olarak katıldı.

Profesyonel devrimciliğe karar kıldıktan sonra merkezi eğitime katılır. Eğitim sonrası bir dönem Hollanda'da çalışmalara katıldıktan sonra Hamburg, Bremen gibi alanlarda çalışmalar yürüttü. Doğan yoldaş artık Avrupa ortamında kalmak istemiyor, ülkede savaş pratiği içinde yerini almak istiyordu. Bunun için sabırsızlanmaktaydı. Bir an önce ülkeye gitmek istediğini belirtmekteydi. "Ülkeye gideceksin" denildiğinde dünyalar O'nun olmuştu. Özlemi, rüyası gerçekleşmişti.

1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi'ne katıldı. 6 ay boyunca askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada da çalışkan, olgun ve sabırlı özellikleriyle göze çarptı. Yoldaşları tarafından sevilen sayılan bir militan oldu. Diplomasını aldıktan sonra planlama çalışmalarına katıldı ve talebine uygun olarak Güney-Batı Eyaleti'ne bir grup yoldaşıyla birlikte gitti. Başta Pazarcık olmak üzere eyaletin birçok alanında çalışmalarda bulundu. Gittiği her yerde olumlu bir etki yarattı. Halk içerisinde sevilen, sayılan bir kişilik olarak hep kendisinden bahsedildi. Yaklaşık 9 ay kadar bir süre, eyalet düzeyinde askeri ve siyasi çalışmalara katıldı. Dörtbeş kez düşman güçlerine karşı çatışmalarda yer aldı, yiğitçe savaştı, hiçbir fedakarlıktan kaçınmadı. Yanında yoldaşları kahramanca çatışarak şehit düştüğünde yoldaşlarının intikamını almaya yemin ederek daha çok çalışmalara yüklendi.

En son kampanya ve ulusal meclis seçimleri çalışmalarını yürüttü. Bu amaçla köyleri sık sık ziyaret ederek, dönemin hedefini anlatıyordu. Yine bu çalışmayı yürüttüğü bir dönemde **Zeliha TOROS** yoldaşla birlikte, Pazarcık'a bağlı Tilkiler köyü Kendirli Ovası'nda bir yurtseverin evini ziyaret eder. Zeliha yoldaşla birlikte köylülere yönelik bir toplantı gerçekleştirir. Partinin kuruluş yıldönümü vesilesiyle bir konuşma yapar. Kampanya ve Ulusal Meclis çalışmaları hakkında bilgi verir. Kitle dağıldıktan sonra hava şartları da giderek kötüleşir. Bu nedenle köyde kalmaya karar verirler. Gece boyu dinlenirler. Sabaha doğru gidiş hazırlıkları içindeyken, ev sahibi dışarı çıktığında köyün etrafının sarıldığını görür. İçeri koşarak durumu anlatır. Doğan ve Zeliha yoldaşlar, "Amca size ve çocuklarınıza bir şey olmasın, biz çatışarak kaçmaya çalışırız" derler. Üzerlerinde bulunan dokümanları imha ederler. Üzerlerindeki 30 milyonu da ev sahibine teslim ederek, partili yoldaşlara teslim edilmesi gerektiğini belirtirler ve vedalaşırlar. İki yoldaş omuz omuza dışarı fırlar, çatışma başlarlar. Doğan yoldaş biraz ilerledikten sonra pusuya düşer. Göğsünden ve ayaklarından yaralanır. Yarası ağırdır, kurtulamayacağını anlar. "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!", "Bijî ARGK!" sloganlarını haykırarak şehitler kervanına katılır. Zeliha yoldaşın etrafı özel timlerle çevrilir. Çatışma devam eder. Düşman O'nu sağ ele geçirmek için muhtar ve ev sahibini getirerek teslim almaya zorlar. Zeliha yoldaş, intikam almaya ve asla teslim olmamaya kararlıdır. Mermileri bitinceye kadar çatışır ve en sonunda bombasının pimini çekerek kendi bedeninde patlatır. Sloganlarla şahadete ulaşır.

Düşman tarihine yaraşır vahşet örneğini burada bir kez daha gösterir. İnsanlıktan nasibini almayan, barbarlık ve vahşetten başka bir yaşam felsefesine sahip olmayan düşman güçleri, şehitlerin cesetlerine hakarette bulunur. Bununla da yetinmez. Doğan yoldaşın boynuna halat geçirerek jipe bağlar ve bir süre sürükler, cesedi paramparça eder. Köylüleri toplayan düşman güçleri halka baskı ve işkence yaparlar. İki yoldaşın cenazesi, düşman güçleri tarafından Maraş'a götürülür. Aileleri şehitlerine sahip çıkar. Ailesinin baskısıyla Doğan yoldaşın cenazesi alınır ve köyüne getirilir. Cenaze töreninin yapılması için düşman güçleri önlemleri yoğunlaştırır. Köye kadar takip eder. Buna rağmen cenaze köye getirildikten sonra halk toplanır. Cenaze merasimi yapılır. Köy mezarlığına kadar yürüyüş gerçekleştirilir. Yapılan törenle Doğan yoldaş, Kürdistan topraklarına emanet edilir.

O, Newrozlar'da yeni yaşamın abidesi olarak hep anılacaktır!

Adı, soyadı: **Güzel FEHİMLİ**
Kod adı: **Xanım**
Doğum yeri ve tarihi: **Maksutuşağı-Pazarcık, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Mart 1993, Pazarcık**

Güzel FEHİMLİ (Xanım) yoldaş, 1976 yılında sömürgecilerin yoğun baskılarının olduğu Pazarcık ilçesinin Maksutuşağı köyünde, yoksul bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelir. Güzel yoldaş, hayatının bir kısmını ailesinin yanında geçirdikten sonra ilkokul öğrenimine başlar. Ailesinin maddi durumunun zayıf oluşu nedeniyle ancak ilkokulu öğrenimini tamamlayabilir. Güzel yoldaş, ilkokul öğrenimini tamamladıktan sonra ailesiyle birlikte yaşar. Ailesinin proleter bir yaşamı olduğundan dolayı bu, Güzel yoldaşın kişiliğinde olumlu bir etki yaratır. Aile ortamında ev ve tarım işlerinde yardımcı olur.

Pazarcık bölgesindeki insanların birçoğunun düşman tarafından, bir kesiminin de ekonomik nedenlerden dolayı metropol ve Avrupa'ya göç etmeleri, Güzel yoldaşı pek etkilemedi. Düşmanın baskılarına karşı yurt ve ailesini terk etme gibi bir anlayışa hiçbir zaman sahip olmadı.

Pazarcık bölgesinde insanlarımızın büyük bir bölümünün yurtsever olması ve bütün Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelemizin şehitlerine bağlılık, her geçen gün çığ gibi büyüyüp gelişmekte olan insanlık hareketimiz ve gerilla eylemleri, Güzel yoldaş ve ailesi üzerinde olumlu etkiler yaratır. Güzel yoldaş artık tek kurtuluş yolunun ve umut kaynağının ulusal kurtuluş mücadelesinde olduğunun bilincine varmış ve bir an önce mücadeleye atılma sevdasındaydı. Bu olumlu etkilenme, kendisinde bir an önce gerilla birlikleriyle ilişkiye geçme ve onları daha yakından tanıma istemini geliştirmişti. Güzel yoldaşın bu büyük özlemi kısa sürede gerçekleşir. Ve 1991 yılında birkaç köylü yakını aracılığıyla gerillayla tanışır. Bu tanışma sürecinde parti ve halk gerçekliğini daha iyi kavrar. Gittikçe büyük bir yurt sevgisiyle dolup taşar. O, bu yurt sevgisiyle partiyi ve halk gerçekliğini köy ve çevresine de anlatmaya çalışır. Bazı köylü yakınlarıyla birlikte, gerilla komutanlarından aldığı talimatlarla yurtsever kadınlar komitesini oluşturur. Güzel yoldaş bir yandan arkadaşlarıyla komite çalışmalarını yürütürken, diğer yandan da düşmanın baskılarına maruz kalır. Ama sömürgecilerin bu baskıları kendisinin çalışmalarından hız kaybettirmeyi bir yana, daha da yoğunlaştırmasına neden olur. Görevine canla başla sarılır, gelecek özgür günlerin tohumlarını eker.

Güzel yoldaşın tek bir sevdası vardı. O da ülkesi. Yurt sevgisini daha fazla geliştirmek, gerçekleri daha iyi görmek, kavramak, parti ve halkına bağlılığını güçlendirmek için gerilla saflarına katılmaya karar verir. Güzel yoldaşın bu özlemi, kısa bir sürede gerçekleşir. Ve sömürgeci baskıların yoğun olduğu bir dönemde, 1992 yılında "özgürlük için savaşmalıyız" diyerek bir grup yoldaşıyla birlike Güney-Batı Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır. Gerilla saflarına katıldıktan sonra Engizek dağlarına gider.

Kürdistan'da sömürgecilerle kıyasıya süren bir savaş ortamında, siyasi ve askeri eğitimini Engizek dağlarında tamamlar. O, geçmiş yaşamında olduğu gibi, parti saflarında da halka ve partiye bağlılığını, cesaret ve fedakarlığı, atılganlığıyla pekiştirir. Güzel yoldaş, Kürtlerin tek kurtuluş yolunun ulusal kurtuluş mücadelesi ve silahlı savaşımla olacağına inanmış ve bu temelde silaha büyük bir bağlılık duyuyordu. Ağır silahları taşımak, kullanmak ve ülkesindeki sömürgecileri, işbirlikçileri temizlemek amacındaydı. O'nun gönlünde, bayan olarak büyük bir komutan olma hevesi vardı. Güzel yoldaş da diğer yoldaşlar gibi, fedakar ve alçakgönüllüydü. Yoldaşlarına ve halkına büyük bir bağlılıkla hareket ediyordu.

Güzel yoldaş, şehitlerimizin sözlerini ve kanlarını Kürdistan halkı için bir umut kaynağı ve aydınlatıcı bir yol olduğunu görebilmekteydi. Kemal PİR yoldaşın sözlerini daima tekrarlardı. "Her şeyin bir bedeli vardır", "bizim için özgürlüğün bedeli direniştir, savaştır, zorluklara katlanmaktır ve kan vermektir" deyip, bağlılığını daha da bir pekiştiriyordu.

Güzel yoldaş, diğer silah arkadaşlarıyla birlikte iki aylık gibi bir sürede siyasi ve askeri eğitimini tamamladıktan sonra pratiğe yönelme yönünde kararını belirtir. Bu istemi parti tarafından kabul edildikten sonra üç silah yoldaşıyla birlikte Pazarcık alanında faaliyet yürütmek üzere Engizek dağlarındaki yoldaşlarından ayrılır.

Güzel (Xanım), Peydar, Mustafa (Nasır) ve bir başka yoldaşıyla birlikte Engizek dağlarından Pazarcık alanına giderlerken, tarih boyunca halkımızın başına musalat olan işbirlikçi korucuların kurdukları hain bir pusuya düşerler. Sömürgecilerin, halkımızı birbirine kırdırtmada alet olan bu güruhun pususunda dört yiğit yoldaş hunharca katledilir.

Onlar, Newroz'u Newroz'a yaraşır bir tarzda kutlamanın coşkusu, heyecanı içindeyken 18 Mart 1993 tarihinde Pazarcık'ın Bozlar mevkiinde hiç beklemedikleri bir anda kurşun sağnağı ile karşılaşır ve çatışmaya başlarlar. Dört yoldaş, çatışmaya kendileri açısında uygun olmayan bir alan ve yerde başlamak zorunda kalır. Pusuya yatmış paralı uşaklar, tüm pervasızlığıyla ateş ederler. Ve dört yiğit insan özgürlük naraları atarak, sevdasına tutuştukları vatan topraklarını kucaklarlar, kanlarıyla sularlar. Yeni canlar daha bir kinle, nefretle, intikam yeminiyle filizlensin diye.

Onlardan aldığımız bayrağı sonsuza dek dalgalandıracağımıza, anılarını sonsuza dek yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Nerede görev verilirse verilsin, hazırım

Adı, soyadı: **Mustafa BALİÇ**
Kod adı: **Bahri**
Doğum yeri ve tarihi: **Kırkkuyu-Şırnak, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1993, Engizek**

Bahri yoldaş, maddi geçimini zorlukla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin ekonomik sıkıntısına büyüdüğü çevrenin sömürgecilikle bağlarının hemen hemen hiç olmayışı da eklenince sömürgeci okullara gitmedi. Henüz küçük yaşlarda emek sürecine girdi. Kimi zaman Türkiye metropollerinde, kimi zaman da Şırnak'ta bulduğu işlerde çalıştı. Zor işlerde çalıştı ama düşük ücretler aldı. Emeğinin bu şekilde sömürülmesine yakından tanık oldu. Bunun sonucu düşmana kini ve öfkesi her geçen gün biraz daha gelişti.

Yurtsever bir çevreye sahip olmasından dolayı ailesi ile birlikte çoğu zaman düşmanın baskılarına maruz kaldı. Bu işkence ve dayatmalara karşılık direndi, boyun eğmedi. Zaten düşmana yönelik olan öfkesi, tutukluluk sürecinde daha da gelişti.

Yaşamında karşılaştığı bu zorluklar, O'nu çelikleştirir, yöneliminde netleştirir. Nitekim içinde bulunduğu yaşam dayanılmaz durumdadır, insan için çekici hiçbir ya-

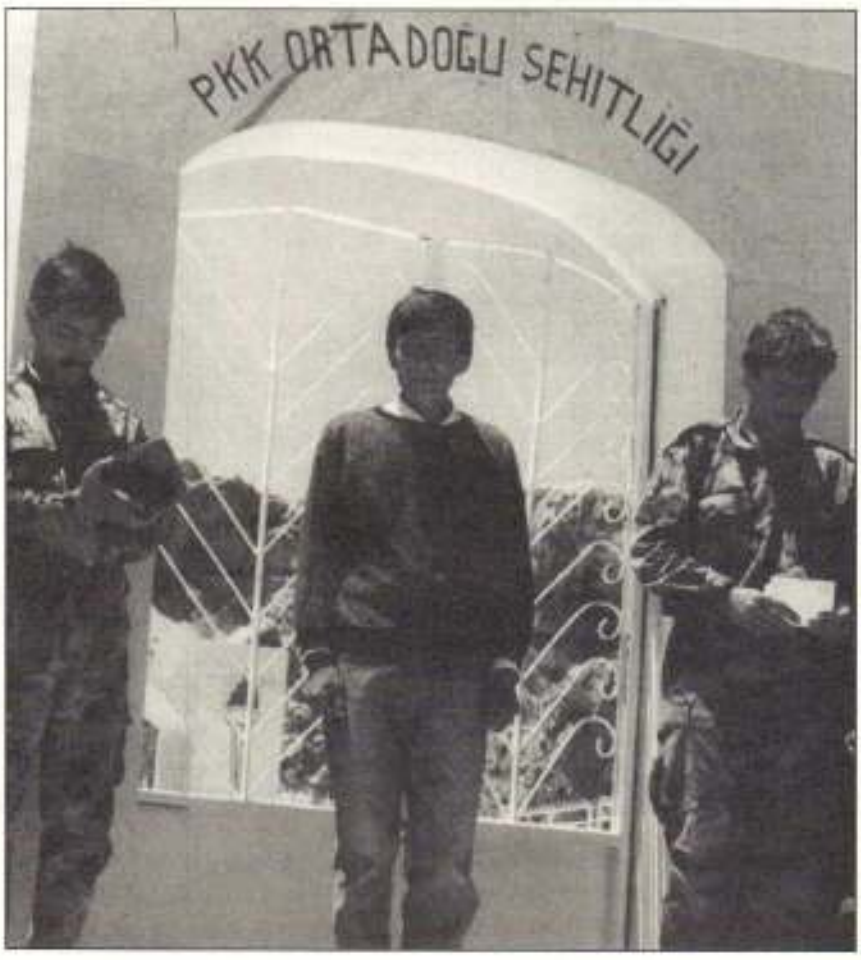
nı yoktur. Diğer yanda ise, bütün Kürdistan halkının içinde bulunduğu bu çekilmez yaşama karşı alternatif bir yaşamı temsil eden PKK'nin geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Bahri yoldaş bu yeni yaşam mücadelesini görüyor. 1983'lere kadar ailece Kawa örgütünün sempatizanlığını yaptılar. Çeşitli düzeylerde katkı sundular. 1982 yılında gerçekleşen PKK 2. Kongresi ardından ülkeye yönelik örgütlü çalışmalar başlatıldı. Bu çalışmaların merkezi Botan olur. Silahlı propaganda grupları bir atılımın koşullarını halk desteği temelinde hazırladılar. Bu ilk çalışmalar sonuçlarını 15 Ağustos Atılımı biçiminde ortaya çıkardı. Bu gelişmelere tanık olan Bahri yoldaş, ailesi ile birlikte PKK'ye sempati duymaya başladı. Gerillaya yardım etti. Zaman zaman milislik yaptı. Girişken ve önsezili özellikleriyle gerillalara önemli katkılar sundu.

1989 yılına gelindiğinde Bahri yoldaş yeni bir karara ulaşır. PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelesine katılır. Belli bir süre daha milislik görevini yerine getirdikten sonra Akademi sahasına gider. Uzun bir süre Akademi'de kaldı. Bu süre içinde, Ocak 1990 tarihinde kontra pratiğinin bir devamı olarak **Hamza BİNDAL** yoldaşa kurşun sıkarak şehit eden Metin (Şahin Baliç) unsurunun yapılan soruşturma ve mahkemesi sonucu cezalandırılması olayının Bahri yoldaş üzerinde kardeşi olarak olumsuz etki bırakmaması için parti yardım çabasına girdi. Bahri yoldaş belli bir anlam verdi ve olayın etkisinden kurtulma başarısını gösterdi. Partiye güven duydu ve inancını korudu. O'nun bu yaklaşımı yoldaşları tarafından takdir edildi. Nitekim daha sonraki pratiğinde partiye ve yoldaşlarına güven verdi.

Bu olaydan bir süre sonra, 1990'ın ortalarında Küçük Başur (Küçük Güney Kürdistan)'a giderek oradaki çalışmalara katıldı. Burada bir yıla yakın süre kaldıktan sonra tekrar Akademi sahasına döndü. Bir devre askeri ve siyasi eğitim gördü. Devre boyunca eğitime ve yaşama coşkulu bir katılım sağladı. Eğitim devresinin sonunda GüneyBatı Eyaleti'nde gerilla savaşına katılmak için öneri yaptı. Yoldaşları Bahri yoldaşa güvenlerini dile getirirken, Parti Önderliği onay verdi.

Bahri yoldaş, coşkuyla ve kesin bir kararlılıkla ülke pratiğine yöneldi. Nitekim atılgandı, askeri yönü güçlüydü.

Bir yılı aşkın, süre eyalette gerilla savaşında yer aldı. En son olarak Engizeklerde düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek 4 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Güney-Batı'nın şahini Şahin yoldaş

Adı, soyadı: **Şahin BURUNLU**
Kod adı: **Ferhat, Ali Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Bölûkçam (Orta Delhiz) Pazarcık, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Mart 1993, Gölbaşı-Adıyaman**

Şahin yoldaş, 1970 yılında Pazarcık'ın Bölükçam köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu ve liseyi ise Pazarcık'ta bitirir. Özellikle Güney-Batı Eyaleti'mizde etkisini yoğun olarak gösteren TC'nin göç ettirme politikası sonucu 1988 yılında İsviçre'ye gider. Burada da umduğunu bulamayan ve kişisel kurtuluşun ancak ve ancak ulusal kurtuluştan geçtiğini daha iyi kavrayan Şahin yoldaş, mücadele saflarına katılmaya karar verir. Bir süre Avrupa alanında kitle faaliyeti yürüttükten sonra, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitimini görür. Kaynağa dönüşü gerçekleştirme temelinde ülkeye yönelir ve Güney-Batı Eyaleti'nin Pazarcık alanında gerilla faaliyeti yürütmek üzere yola çıkar.

Eyaletteki göç ettirme politikasının da bir sonucu olarak, gerilla güçleri birçok ihtiyaçlarını kendileri karşılamak zorunda kalırlar. Zira, köylerde yaşlılardan başka pek kimse kalmamıştır. Yine böyle bir görev sırasında, karayoluyla Adıyaman'ın Gölbaşı ilçesine giderken, TC güçleri tarafından durdurulurlar. Teslim olmaktansa, yoldaşlarına kavuşmak umuduyla alandan uzaklaşmaya çalışırken, sömürgeci güçler tarafından yakalanır ve katledilir. Yanında bulunan bir yoldaşı da düşman güçlerine esir düşer.

Ailesi tarafından alınan naaşı, 4 Mart 1993'te doğum yeri olan Bölükçam köyünde, çevre köylerden de gelen kalabalık bir kitle tarafından zılgıtlarla toprağa verilir.

O'nu ölümsüzlüğe yolcu ederken, halkımızı Güney-Batı'dan göç ettiren TC'yi Güney-Batı'dan söküp atacağımıza ve bağımsız Kürdistan'ın bir parçası yapacağımıza dair bir kez daha söz veriyoruz.

GÜNEY-BATI EYALETİ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

Kürdistan koşullarında bir gerilla olmak, TC sömürgeciliği gibi çağdışı bir militarist güce karşı savaşabilecek bir asker yaratmak mücadele tarihimizde de görüldüğü gibi dünyanın en zor işlerinden biridir. En kötü şekilde düşürülen Kürdistan halkı, PKK önderliğinde en görkemli şekilde ayağa kalkmıştır. Söz konusu olan Kürdistan ülkesi ve halkı olduğu için, yakalanan bugünkü gelişme seviyesi bir devrim kadar büyük ve anlamlıdır.

Hayallerin sınırlarını zorlayan bu görkemli gelişme karşısında hiç şüphesiz Kürdistan halkının düşmanları da boş durmayacaklardır. Gelişmenin düzeyine göre azgınlaşacaklar, var güçleriyle barbarlıklarını konuşturacaklardır. Açık cepheden yönelmek düşman için imha ve tasfiye savaşının tümü değildir. Amacında bütün umudunu buna bağlamış da değildir. Asıl umut bağladığı, binbir türlü maske altında hummalı bir şekilde yürüttüğü savaşının diğer biçimleridir. Bu, TC sömürgeciliğinin bilinen özel savaş yöntemleridir. Kaleyi içten fethetmek, söz konusu özel savaşın asıl amaçları arasında yer alır.

Terzi Cemal olayı, TC'nin özel savaşıyla tamamen bağlantılı bir gelişmedir. Mücadele tarihimizde ilk defa 17 yoldaşımız, PKK'lilik maskesi altında "ajan" olarak ilan edilip katlediliyor. Bu durum, özellikle partili kadrolar açısından yakıcı derslerle doludur. Aslında bu düzeydeki, hatta çok daha ötesindeki tehlikeler düşünülmemiş değil. Nitekim Parti Önderliğimizin çözümlemelerinde dile getirilen perspektifler doğru anlaşılsa ve gereklerine uygun bir pratiğin sahibi olunsa, bu tür olaylar baş gösterdiği anda mahkum edilebilirdi. Söz konusu olay, Terzi Cemal unsuru şahsında Güney-Batı Eyaleti'nde ortaya çıkmış ve parti gerekli müdahaleyi yapmıştır. Ancak bu, her şeyin halledildiği anlamına gelmez. Esas görev, "artık yeni Terzi Cemaller yaşam hakkı bulamayacak" kararlılığıyla parti çizgisinde şaşmaz bir şekilde yürümektir.

Bu olayla açığa çıkan gerçek şudur: Partiye, davaya, şehitlere bağlılık, her koşulda bedeli ne olursa olsun elden bırakılmayacaktır. Bunun sonu ölüm de olsa, partili olmanın gereği böyledir. İstenmeyen bu tür şahadetleri çok görkemli gelişmelerin temeline dönüştürmek en vazgeçilmez görevimizdir. Mücadeleye bağlılık doğrultusundaki her şahadet olayı -biçimi ne olursa olsun-, büyük bir değere layık görülecek, şahadetlere yol açan hataların bertaraf edilmesinin gerekçesi yapılacak, kaybettiklerimizin görevlerini de kendi görevlerimize ekleyerek bunda başarılı olmanın gereğine dönüştürülecektir.

17 yoldaşımızın anısına bağlılık, kesin başarmayı ve kazanmayı dayatıyor.

İHANETE KARŞI BİR DİRENİŞ ABİDESİ

Adı, soyadı: **Mehmet ACAR**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1993, Güney-Batı**

Urfa-Halfeti ilçesinin Vahna (Sıratağlar) köyünde doğup büyüyen **Hayri** yoldaş, 11 Nisan 1991 tarihinde mücadele saflarına katıldı. Botan'ın Bestler alanında altı buçuk ay faaliyet yürüttükten sonra 29 Kasım 1991 tarihinde eğitim amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Özlü, olgun ve fedakar özelliklere sahip olan Hayri yoldaş, Akademi'de kaldığı süre boyunca en iyi şekilde partinin verdiği eğitimden yararlanmaya çalıştı. Askeri ve siyasi eğitimden kavradıklarını özümsemeye ve eğitim adayı yoldaşlarının da gelişmeleri için onlara yardımcı olmaya çabaladı. Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki yaşamını Hayri yoldaş partiye sunduğu bir raporda şöyle dile getirmektedir. *"Akademi yaşamında beklenen kural ve disipline uyuyorum. Bugüne kadar bu yönlü bir eksikliğe girmedim. Kendimi eğitime veriyorum, elimden geldiğince katılım gösteriyorum. Eğitimde öğrendiklerimi bilince çıkardım. Bu temelde yaşam tarzımı değiştirdim. Öğrendiklerimi çok konuşma yerine pratikte uyguluyorum. Konuşmanın en güzel şekli pratiktir. İçten ve dıştan gelebilecek her türlü olumsuzluğa karşı sessiz kalmam söz konusu olamaz. Çıkan sorunlara karşı çözüm gücü olma sorumluluğum büyüktür. Görev almada sorumluluk duyma azmim yüksektir. Henüz istenileni tam yerine getiremiyorsam bunda temel neden tecrübesizliktir.*

Parti yaşamında emir-komuta olayında, alt-üst ilişkileri, talimatları uygulama, kendimi devrimci yaşama katmada üzerime düşeni yerine getiriyorum. 'Başarmaya Mahkumuz' şiarını temel alıyorum."

1992 yılının ilk aylarına kadar Mahsum Korkmaz Akademisi'nde başarılı bir şekilde eğitimini tamamlayan Hayri yoldaş, Akademi'den ayrıldığı zaman verdiği son sözünde şunu belirtiyordu:

"Partimiz, şimdiye kadar iç ve dış düşmanlara karşı verdiği mücadele, düşmanın bütün oyunlarını boşa çıkararak mücadeleyi ileri bir aşamaya getirdi. Sosyalizm yolunda büyük gelişmeler sağladı. Kürdistan devrimi bugünkü özellikleriyle Ortadoğu'da bir devrim yaratacaktır. Devrim mücadelesi uğruna bunca direniş, dökülen bunca kan, bu doğrultuda ilerleyen gerilla mücadelemiz ve serîhildana kalkan halkımız, bugünkü direnişiyle böyle bir rolü oynamaya aday tek güç ve halk olduğunu göstermektedir. Partimizin önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirdiği ispatlanan bir olaydır.

Ben de, bireysel olarak yukarıda belirtilenleri temel alarak, insani görevlerimi yerine getirmek için kararımı vererek, 11 Nisan 1991 tarihinde saflara katıldım. Yaklaşık yedi ay Botan'ın Bestler mıntıkasında faaliyet yürüttükten sonra 29 Kasım 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi sahasına geldim. Kısa mücadele pratiğiyle yetinmeyeceğim. İç ve dış düşmana ve gericiliğe karşı bir partiliye yakışacak şekilde savaşacağım. Parti saflarında aldığım eğitim ve tecrübeyle kararlılığımı pratikte ispatlayacağım. Bunun için de son söz olarak diyorum ki:

Ben okulumuzda aldığım eğitimi pratik yaşamla bütünleştireceğime, parti çizgisini pratik yaşamda hayata geçireceğime, sınıf mücadelesinin kararlı bir neferi olacağıma, iç ve dış düşmanlara karşı kanımın son damlasına kadar savaşacağıma, Parti Önderliği'nin ve partinin ışıklı yolunda yürüyeceğime; marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmine bağlı kalacağıma, her koşul altında devrimci görevlerimi yerine getireceğime dair Parti Önderliği'ne, partiye, bağımsızlık ve özgürlük şehitlerine, zindan ve dağ direnişçilerine, halkıma ve silahıma bağlı kalacağıma insanlık onurum ve şerefim üzerine söz veriyorum..."

Akademi sahasındayken üç ay kadar da Parti Önderliği'nin korumasında kalan Hayri yoldaş, verdiği son söze bağlı olarak ülke pratiğine yöneldi. Güney-Batı Eyaleti'nde

pratik faaliyetlere katıldı. Sözüne bağlı kararlı bir pratik sergiledi. Düşman güçlerine karşı birçok eylem ve çatışmaya katıldı. Düşman güçlerine yönelik bir eylemde yaralandı. Azimli, kararlı ve inançlı bir pratik sergileyen Hayri yoldaş, düşmanla işbirliği içinde olan ve uzun zamandan beridir parti karşıtı bir pratik sergileyen Terzi Cemal unsuru eliyle Mart 1993 tarihinde katledildi.

İhanete karşı boyun eğmez kişiliğiyle şehitler kervanındaki onurlu yerini alan Hayri yoldaşın yaşam ve direnişi, parti birliğinin sağlamlaştırılmasında ve bu temelde savaşın zaferle taçlandırılmasında yol gösterici bir ışık olarak sürekli yaşayacaktır!

Ser verdi, partiye bağlılığından vazgeçmedi

Adı, soyadı: **Bedri EREN**
Kod adı: **Karasu**
Doğum yeri ve tarihi: **Söğüt köyü-Malatya, 01.01.1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **25 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Güney-Batı Eyaleti**

Karasu yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluklar içinde büyüdü. Öğrenimine doğduğu köyde başladı. Maddi sıkıntılar içerisinde Tıp Fakültesi 4. sınıfa kadar okudu. İyi bir doktor olmayı amaçladı. PKK'yi tanıyınca kendisinin deyimiyle halkının doktoru, gerillası olmak yönünde karar verdi.

Daha bu yıllarda dürüstlüğü ve insancıl duygularıyla çevresinde tanınan Karasu yoldaş, aynı zamanda emek süreciyle de tanıştı. Okul masraflarını tatil dönemlerinde çalışarak karşıladı. Haksızlıkları ve doğruları kendi çapında gördü. İnandığı doğrular uğruna mücadele etti. Öğrenci gençliğin demokratik eylemlerinde yer aldı. Bu amaçla kurulan bir derneğin başkanlığını yaptı. Üniversiteyi okuduğu Diyarbakır'da bu konumu nedeniyle polisin dikkatini çekti. Bunun sonucunda yakalanıp, kısa bir süre tutuklu kaldı. Ancak kendisine isnat edilen suçlamaları kararlıca reddedince, çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.

Okulunda başarılı bir öğrenciydi. Olayları ve olguları algılamada, kavramada yetenekliydi. Dolayısıyla TC sömürgeciliğinin Kürdistan halkını içine düşürdüğü kölelik statüsünü görüp değerlendirmede fazla zorluk çekmiyordu. PKK'yi tanıdıkça mevcut halk gerçekliğini daha iyi görebiliyor ve daha sağlıklı sonuçlara ulaşabiliyordu. Her Kürdistan ferdinin yüklediği kutsal görevleri yerine getirmenin sorumluluğunu hissediyordu. Böylece idealindeki doktorluk mesleği, yerini Kürdistan kurtuluş savaşçılığına bırakıyordu. Öğrenci gençlik eylemliliğinde daha çok aktifleşiyor, yönlendiricilik rolü oynuyordu. Gün geldi üniversite çevresindeki çalışmalar yetmez oldu. İdealindeki bağımsız Kürdistan için dağlara çıkmak, orada kurtuluş ordusu gerillalarına katılmak dayanılmaz arzuya dönüştü. O, kendisinin de, halkının da, ülkesinin de kurtuluşunun bu seçenekte olduğunu görmüştü. Nitekim yaşadığı zorluklar, tanık olduğu büyük haksızlıklar olmuştu. Macera değildi bu, Kürdistan somutunda bir insanlık davasına bilinçli ve inançlı katılımdı. Kürdistan halkı, TC'nin özel savaş güçlerinin amansız terörü altında hemen her gün öldürülürken, işkenceli bir yaşama mahkum edilirken, kişisel kurtuluş O'nun amaçları arasında yer bulamayacaktı. Kendisini halkının özgürlük mücadelesine adamasının vazgeçilmezliğine uygun bir karara ulaştıracaktı. PKK saflarına katıldığı 25 Mayıs 1991 tarihi, O'nun yaşamında bir dönüm noktası oluyordu. Bütün umuduna, bütün geleceğine yeni bir yön veriyordu. Düşmanın ulaşamadığı özgür dağlara uzanıyordu. Bunun geçmişte hiç yaşamadığı büyük heyecanını, büyük coşkusunu yaşıyordu. Kurduğu ilişkiyle, düşmanın onlarca bombardımanına rağmen başı dik uzanan, gerillayı barındıran Cudi'ye ulaşıyordu. Gerektiğinde yaşamını tereddütsüz bir şekilde feda etmekten çekinmeyen çelikten iradeli ARGK gerillalarıyla orada tokalaşıyor ve tanışıyordu. Artık onlardan biri olmanın onuruna erişiyordu. Kutsal bellediği, her şeyden daha çok değer verdiği amacının ilk adımını gerçekleştirmenin

mutluluğunu yaşıyordu. Eskiyi yaşatmak uğruna her türlü çılgınlık gösterisinden çekinmeyen köleciliğin imparatorluğuna, özgürlüğün silahıyla dağlardan yönelmenin savaşçılığına hazır bekliyordu. Bir raporunda, "Halkımın durumunu, gün be gün çektiği ızdırapları iliklerimde yaşadım... Özgürlük birinci amacım haline geldi" diyordu. Şimdi bu kutsal amacı uğruna savaş cephesinde bulunuyordu. Bir süre burada kaldıktan sonra eğitim görmek amacıyla 1991 yılının ortalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Akademi sahasında küçük bir Kürdistan'ın yaratıldığını, Başkan APO'nun burada savaş da dahil, yaşamın bütün alanlarına ilişkin çözümlemeler yaptığını, yine eskiye karşı büyük mücadele temelinde yeni bir yaşamın yaratıldığını, bunun savaşımını sürdürecek kişiliğin şekillendirildiğini duymuştu. Böylesi bir ortamda eğitim görmek eşsiz bir fırsat anlamına geliyordu. Almasını bilenler için büyük bir donanımdı bu sahanın eğitsel imkanları. Öyle ki bu ortamdan doğru temellerde yararlanmak, gidilecek görev sahalarında başarıyı önceden kesinleştirmek demekti.

Nitekim büyük beklenti ve umutlarla Akademi'ye ulaşmıştı. Yanılmamıştı; geleceğin, uğruna savaşılan yaşamın burada örgütlendiğini yakından görmüştü. Bunun büyük etkisi altında buradaki devrimci yaşama katılım sağlamıştı.

Şehit Bawer Takımı'nın temsilcisiydi. Askeri ve siyasi derslere katılımı özlüydü, kavrama yeteneği güçlüydü. Eğitim olanaklarından güçlü bir temelde yararlanıp ülkedeki gerilla savaşına hazır duruma gelmek O'nun tek amacıydı. Yaşam tarzı bu amacına uygunluk arzediyordu.

caktır. Yoğun katılımlar gerçekleşecektir. Bu anlamda örgütleme, yönetme, komuta etme görevleri aciliyetini daha fazla karşımıza çıkaracaktır. Bu noktada devrimci eğitimin önemini görmek gerekiyor. Yaşanan gelişmeler doğrultusunda coşku ve isteğim artıyor. Askeri komuta ölçülerini yakalamada derinleşmeye çalışıyorum. Önümüzdeki dönemde pratiğin sorunlarına çözüm gücü olma, komuta-kademe hattını tutturma, parti temsilini her koşul altında gerçekleştirme konusunda gerekli ölçüleri bü-

Şehit Ahmet Güler ve daha sonraki Şehit Ahmet Tekme Eğitim devrelerinde güçlü gelişmeler kaydeden Akademi öğrencileri arasındaydı. Olgun özelliklere sahipti. Dürüsttü, parti yaşamına bağlı kalmak O'nun için esastı. Akademi sahasında bulunduğu süre içerisinde bütün çabaları iyi bir gerilla olmak yönündeydi. Ülkeyi yaşadı, ülkenin kurtuluş savaşını düşündü, bunu pratiğine yansıtmaya çalıştı. Bunun iddiasını elden bırakmadı, gelişerek büyüdü. Sahibi olduğu çabanın paralelinde mücadelenin gerçekliğini, ulaştığı seviyeyi kavradı. 24 Aralık 1991 tarihli raporunda gözlemlerini şöyle aktarıyordu:

"*Devrimimizin yükü giderek ağırlaşa-*

yük oranda, yakaladığımı söyleyebilirim..."

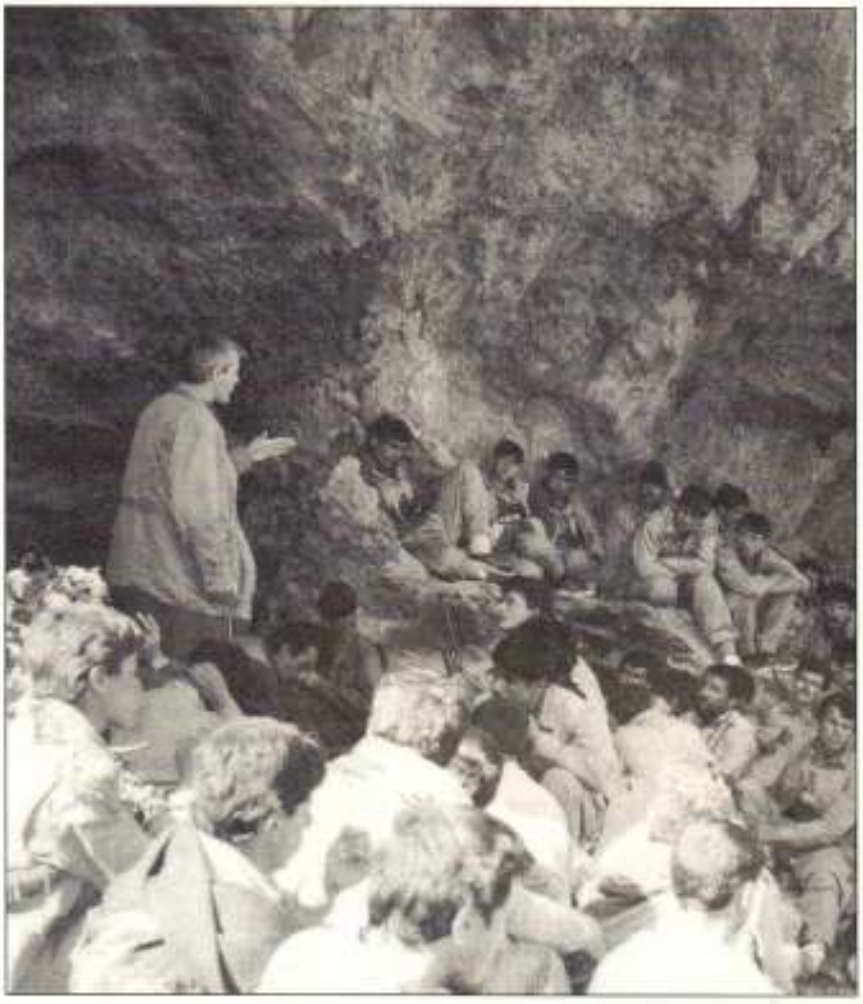
İddiası büyük, kararı kesindi. Yedi aya yakın bir süre boyunca PKK militan ölçülerine ulaşmak için çabaladı, yoğunlaştı. Adım adım gelişme sağladı, kişilik dönüşümünde mesafe kaydetti. Böylece gerilla mücadelesine hazır olan bir gelişmenin sahibi olmayı başardı.

Önerisinde Güney-Batı Eyaleti'ndeki gerillaya katılma talebini dile getirdi. Önerisi uygun görülerek kabul edildi. Başarılı olacağına inanıyordu.

Ülkeye yönelmeden kısa bir süre önce Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yazılı verdiği son sözünde kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Giderek hız kazanan ve halkla bütünleşen ulusal kurtuluş mücadelemizin kızgınlaşmasıyla tarihi bir dönemeçte bulunan halkımızın devrime olan umudunun pekiştiği, öncünün rolünü olmazsa olmaz kabilinde oynaması gerektiği, tarihi görev ve sorumluluğumuzun daha da ağırlaştığı bir sürecin içinde geçmekteyiz. Bu sürecin yolunda yürüyebilecek bir konuma getirdiğini somut olarak görebiliyorum.

Önümüzdeki dönemde kızgınlaşacak ve daha da yaygınlaşacak savaşımızın sorunlarını çözmede, bunun tarihi sorumluluğunu yerine getirmede sürecin emrettiği tarzda hareket etmemizin tarihi bir zorunluluk olduğunun bilinciyle ülkeye yönelirken, ba-

dayattığı kişilik; her yönüyle militan devrimci ölçüleri yakalamış, bu temelde komple devrimciliğe ulaşmış, yeteneklerini devrim için seferber eden yapıya kavuşmuş bir kişiliktir. Böylesi bir kişiliği yakalamada, halk okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'nin rolü belirleyicidir.

Büyük değerler temelinde, büyük emeklerle kurulan Kürdistan halkının okulu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelmeden önce devrim gibi büyük bir olayı ruhta düşüncede tam anlamıyla yaşamıyordum. Parti Önderliğimizin denetiminde, özellikle onun çözümleme ve perspektifleri temelinde yürütülen Akademi eğitimiyle halk gerçekliğimizi, kendi kişiliğimi görmede, dönüşümü sağlamada bu ortamın belirleyici önemi oldu. Bu eğitimin beni büyük devrim şaracağıma dair; Parti Önderliği'ne, partiye, dağ ve zindan direnişçilerine, şehitlerimize, Kürdistan ve dünya halklarına kanımın son damlasına kadar direneceğime söz veriyorum. Sözüm pratiğimdir.

Söz namustur, namusu lekelemeyeceğim." (27 Şubat 1992)

Karasu yoldaş, Akademi ortamında aldığı, siyasi ve askeri güçle Kürdistan'a yöneldi. Bir grup yoldaşıyla birlikte Mart 1992 tarihinde Güney-Batı Eyaleti'ne doğru yol aldı. Akademi'de aylarca gördüğü eğitimle edindiği birikimi eyaletin geliştirilmesinde pratiğe aktarmak için sabırsızdı. Partinin beklentilerine, Parti Önderliği'nin bunca emeklerine, sürecin emrettiklerine üstün bir çabayla karşılık vermek kararındaydı. Umutluydu, kendisine güveni tamdı. Başarmaması için kendisinden kaynaklanabilecek hiçbir neden yoktu. O da bunun bilinciyle hareket ederek büyük bir kararlılıkla kızgın savaş cephesine yöneliyordu.

Ancak Güney-Batı Eyaleti'nde Terzi Cemal ajanının parti düşmanı yönündeki faaliyetlerinden habersizdi. Bu düşmanlık temelindeki yönelime boyun eğmedi. Kişisel kaygılara düşmedi. Parti ve mücadele çıkarlarını her şeyden üstün tuttu. Partiye, Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlı kaldı. Ölümü pahasına bu bağlılığını terk etmedi. Verdiği sözü çiğnemedi, bunun gereklerine uydu. Terzi Cemal unsurunun hedefi haline gelmekten çekinmedi. Bir PKK'li, ölüm de dahil bütün zorluklar ve korkunç olaylar karşısında adına layık tavrın sahibidir, ilkesini terk etmedi. En son nefesinde de "Biji PKK", "Biji Serok APO" sloganlarını haykırdı. Partiye ve davaya sonsuz inancını böyle göstermiş oldu. O, PKK'lilik maskesi altında PKK'ye yönelik düşmanca faaliyetin bir sonucu olarak katledilmesinin de boşuna gitmeyeceğini, büyük Kürdistan devrimi için partisi tarafından soylu bir katkıya dönüştürüleceğine inanmış bir militandı. Başkan APO'nun "Doğru parti çizgisi uğruna canımıza mal olsa da mücadele edin" şeklindeki talimatına uyduğunun bilincindeydi. Beklentisinden yanılmadı. Fiziki olarak aramızdan ayrıldı, ancak onurluca ölümünü göğüsleyerek tasfiyeci, provokatör ve ajan kişiliklere, pratiklere karşı mücadelede büyük bir miras oldu. Ölümsüzleşti ve kahraman şehitler ordusunda yer almanın onuruna kavuştu.

Yoldaşımız büyük umutlar vaat eden özellikler taşıyordu. Coşku doluydu. Savaşı yürütecek büyük güç ve yeteneğe sahipti. Bundaki kararlılığı keskindi. O'nun bu şekilde katledilmesiyle erkenden aramızdan ayrılışı, geride kalan biz yoldaşlarına daha fazla görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bunun en başında geleni ise, parti çizgisinin öngördüğü yaşam ve çalışma tarzında amansız bir takipçi olmak, provokatörlere ve ajanlık faaliyetlerine karşı her yerde ve her zaman politik uyanıklığı elden bırakmamaktır. Bunu başardığımız oranda bağlılığımızı yerine getirmiş olacak ve şehitlerimizin yolunda yürüdüğümüzü söyleme hakkını kendimizde bulacağız.

Seni unutmayacağız Karasu yoldaş; Kürdistan devrimini zafere ulaştırarak bağlılığımızı kanıtlayacağız!

ONURLUCA ŞEHİT DÜŞTÜ

Adı, soyadı: **Aydın KORKMAZ**
Kod adı: **Mehmet, Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaotlak köyü-Halfeti, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **17 Ocak 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Güney-Batı Eyaleti**

Gabar yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Öğrenimine devam edemedi. Ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla düşük ücretlerle çeşitli işlerde çalıştı.

Doğup büyüdüğü çevrede PKK'nin etkinliği sonucu ulusal kurtuluşçu düşüncelerle daha küçük yaşlarda tanışma olanağını buldu. Özellikle de aile fertlerinin parti içinde yer almaları nedeniyle bu fırsatı erkenden elde etti. Daha sonra partinin Ortadoğu'ya çekilme taktiğini uygulaması ve 12 Eylül faşist cuntasının başa geçmesi sonucunda ailesinin parti ile olan ilişkileri doğal olarak kesildi. Bundan sonraki süreçte, yurtsever olan ailesi yoğun sömürgeci baskılara maruz kaldı. Bu arada kendisi de bu baskılara maruz kaldı. Bu yoğun baskılardan dolayı aile köyden şehre göç etmek zorunda kaldı.

Gabar yoldaş, yaklaşık 8 yıl boyunca çeşitli işlerde çalıştı ve ailenin geçimine destek sundu. Zorluklar içerisinde yaşamını sürdürdü. TC güçlerinin takibinden ve baskısından kurtulamadı. Bu duruma içten içe tepki duydu, düşmanını daha iyi tanıdı. Ulusal kurtuluş mücadelesine olan sempatisi, düşmanın bu baskılarından dolayı daha da güçlendi. Bir çeşit gerilla saflarına katılmaya hazır potansiyel bir yapı haline geldi. Son olarak yapılan bir baskın sonucu gözaltına alınarak tutuklandı. Tutuklu kaldığı 15 gün boyunca işkence gördü. Buna rağmen düşmanın dayatmalarını kabul etmedi ve gücü oranında direnişçi bir tavır sergiledi. Yine bu süre içerisinde düşmana olan nefreti daha da artarken, mücadele saflarına katılma konusunda da netleşti. Nitekim serbest bırakılır bırakılmaz en yakın gerilla birliğiyle ilişkiye geçerek katılım sağladı. Bir süre Güney-Batı Eyaleti'nde kaldıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte Akademi sahasına gitti.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaklaşık 13 ay kaldı. Yoğun bir siyasi askeri eğitiminin yanısıra, Mayıs 1990 yılında yapılan PKK 2. Ulusal Konferansı ve daha sonra yapılan PKK 4. Ulusal Kongre hazırlık süreçlerini yaşadı. Bu yoğunlaşma dönemlerinden yararlanmaya ve güçlü sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Bunda önemli oranda

başarı sağladı. Mücadele gerçekliğini ve sürecin özelliklerini daha iyi tanıma ve kavrama fırsatını yakaladı.

Ülke sahasına yönelmek üzere olduğu sırada Parti Önderliği'ne yazdığı 27 Nisan 1991 tarihli raporunda kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Partinin bana vermiş olduğu imkanı, yeterli düzeyde olmasa da değerlendirme durumum olmuştur. Ayrıca ideolojik-politik formasyonun temel haklarını az da olsa yakalamış durumdaydım. Fakat bunu yeterli görmüyorum. Ülkeye yönelirken, bir taraftan ise kişiliğimi partinin ölçülerine ve dönemin beklentilerine uygun dönüştürmede yoğunlaşacağıma inanıyorum. Bu doğrultuda partinin bana vereceği göreve bağlı kalacağıma dair, Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve halkıma söz veriyorum. Bu uğurda kanımın son damlasına kadar savaşacağım..."

Yoldaşımız verdiği söze bağlı kaldı. Kanının son damlasına kadar savaşmaya kararlıydı, inançlıydı. Bunun coşkusu içerisindeydi. Mücadeleye daha büyük katkılar sunacağı bir dönemde, sözüne uygun savaşımını, açık düşman değil, PKK maskesi altında kendini kamufle eden gizli düşman Terzi Cemal unsuru engelledi. Yoldaşımızın kanını sömürgeci düşmandan daha vahşice akıttı.

Gabar yoldaş, TC'nin özel savaş güçleri tarafından değil, onun saflarımızdaki sızması tarafından katledilirken Parti Önderliği'ne ve partiye güvenini dile getiren sloganlar attı. Boynu bükük ölmedi, başı dik ve alnı açık bir direniş içinde şahadete ulaştı. O'nun mücadele bayrağını yoldaşları devraldı ve bu bayrağın zafere kadar taşınacağına ant içtiler. Şehitlere bağlılığı böyle anlayacaklar ve başaracaklar.

Gabar yoldaşın anısı her türlü devrim karşıtı pratiği ezmede yolumuza ışık tutacaktır!

Anısı ölümsüzdür!

PARTİYE VE DİRENİŞ ÇİZGİSİNE BAĞLI BİR KAHRAMAN

Adı, soyadı: **Muhammed HALİL**
Kod adı: **Muhammed Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki-Güneybatı Kürdistan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Güney-Batı Eyaleti**

Şehitler geleceğin yaratıcısıdır. Onlar gönüllü kendilerini feda ettiler. Yaşam ve direnişleriyle tarihe mal oldular. Yeni yaşamın yaratıcıları olarak halkları için yeni bir tarih yazdılar. Kürdistan'da bin yıllık karanlığı kanlarıyla aydınlığa çevirdiler. Geri kalmışlık ve cehaleti bilince, gelişmeye ve aydınlığa çevirdiler.

Bu yoldaşlardan biri de **Muhammed Halil** yoldaştır. İnsanlığın kurtuluşu için mücadeleye katılan ve parti çizgisini militanca savunan Muhammed yoldaş, 1971 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Güney-Batı Kürdistan parçasının Haseki mıntıkasında dünyaya geldi. Burada büyüdü, okul yıllarının büyük bir bölümü burada geçti. Partiyi 1988 yılında arkadaşları vasıtasıyla tanıdı. 1990 yılında mücadeleye katılmaya karar verdi. Bu temelde bir dönem kitleler arasında faaliyet yürüttü. Faaliyet süresi boyunca oturaklı kişiliğiyle ve güçlü üslubuyla halkın sevgi ve saygısını kazandı. Çalışmaları boyunca hiçbir zaman tereddüte düşmedi. Liseyi bitirdikten sonra devrimcilikte kararı kesindi. Artık halkına hizmet veren, onun acılarını paylaşan ve aynı zamanda onun kurtuluşuna öncülük eden bir militan olma yönünde kararlıydı.

Bu temelde 1992 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Partinin verdiği eğitimlerden en iyi bir şekilde yararlanmaya çalıştı. Askeri ve siyasi eğitimlerde kazanımcı olmasını bildi. Kendisini yetkinleştirdi. Kişiliğinde güçlü bir dönüşüm yarattı. En belirgin özellikleri güçlü bir morale her koşulda sahip oluşu, yoldaşlarına karşı son derece saygı ve sevgiyle dolu olmasıydı. Eğitimini tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'nde faaliyet yürütme ve gerillayı geliştirme talebinde bulundu. Bu talebi parti tarafından kabul edilince yine 1992 yılında ülkeye giriş yaptı. Güney-Batı Eyaleti'nin birçok alanında çalışmalara katılan Muhammed yoldaş, yaşamı, mücadelesi ve kişiliğiyle kitleler üzerinde olumlu etki yarattı. Düşmana karşı yoğunlaşan kin ve öfkesini silahına daha çok sahiplenerek dile getirdi. Çok sayıda çatışmalara katıldı.

Düşmana karşı militanca çarpıştı. Kararlı ve inançlı bir kişiliğin sahibi olan Muhammed yoldaş, düşmanla işbirliği içinde çalışan Terzi Cemal unsurunun komplosu sonucu şehit düştü.

Onlar her koşul altında parti çizgisini ve militan direnişçiliğini koruyarak, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak yaşamlarını mücadeleye katık ettiler. Onların mücadelesi yolumuzu aydınlatan bir ışık olacaktır!

Onurluca yaşadı ve onurluca ölümsüzleşti

Adı, soyadı: **Ömer ÇÖPLÜ**
Kod adı: **Rıza**
Doğum yeri ve tarihi: **Gümüşpınar köyü-Araban, 25.11.1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Araban-Köklüce köyü**

Rıza yoldaş, geçimini tarımcılıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Başladığı öğrenimine ilkokul 2. sınıftan itibaren devam etmez. Ailesi okula itibar etmeyerek, O'nun da tarım işlerinde çalışmasını ister. Böylece daha küçük yaşlarda emek sürecine girer. Bir süre zorluklar içerisinde tarım işlerinde uğraşır. Emek süreci içinde büyür. Yetişkin duruma geldiğinde ise Antep'e gider. Doğramacılık, inşaat gibi işlerde çalışır. Dolayısıyla emek sömürüsüyle daha erken yaşlarda tanışır.

Öte yandan asıl köyleri olan Çöplü, yörenin ağası tarafından gaspedilir. Bu olay Rıza yoldaşta derin izler bırakır. Nitekim partiye verdiği bir raporunda, saflara katılmasında bu olayın önemli bir rol oynadığını belirtiyordu. PKK'yle tanışması grup dönemindeyken gerçekleşir. Ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar. Kendi kurtuluşunun da bu mücadeleden geçtiğine inanır. Bu nedenle elinden gelen katkıları esirgemez.

12 Eylül 1980'de yapılan askeri-faşist darbe ardından başlayan devlet terörüne Rıza yoldaş da maruz kalır. 1981 yılında PKK'li olduğu gerekçesiyle yakalanarak tutuklanır. 6 yıl cezaevinde kalır. Safını direnişçilerden yana belirler. İşkence görür. Düşmanın onursuz yaşam dayatmalarıyla karşılaşır. Kendini çetin bir sınavın içinde bulur. Karanlıklar içinde, zulüm altında nefes almaya, aydınlığa çıkmaya çalışır.

1987 yılında cezaevinden tahliye olur. Henüz içerdeyken ailesi tarafından nişanlandırıldığından dışarı çıkınca evlenir. Daha sonra 2 çocuk babası olur. Ancak ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaşmaz. Güveni ve umudu devam eder. Bir süre sonra Avrupa'ya çıkar. Burada faaliyetler içine girer. Alanlarda sorumluluklar üstlenir.

Temmuz 1992 yılında Avrupa'dan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Buranın dönüştürücü ve güçlendirici ortamından yararlanmak ve bu temelde kendini yenileyerek ülke savaşımında yer almak ister. Akademi ortamından oldukça etkilenir. Akademi'ye gittiğinin ilk günlerinde yazdığı bir raporunda, "Önderliğin

yaptığı çözümlemeler oldukça etkili oldu. Özellikle gaflet ve ihanet üzerine olan çözümleme, sorunumuzun canalıcı yanını oluşturdu. Savaş sorunlarına ilişkin konuşma beni güçlendirdi" şeklinde ortama yaklaşımını belirtiyordu.

Eğitimini tamamladıktan sonra kendisinin de istemi üzerine Güney-Batı Eyaleti'ndeki gerilla çalışmalarına gider. Eyaleti çok iyi tanıdığını ve bunun verdiği avantajı değerlendirip başarılı olacağını söyler. Ancak Eyalette Terzi Cemal ajanı, çalışmalarını başını keskin PKK'lilik maskesi altında tutmuştur. Partinin bütün geliştirme çabaları, gönderdiği güçler boşa çıkarılır. Gerillanın oturtulmaması için elinden gelen her yönteme başvurulur. Çeşitli bastırmacı tutumlara girilerek yapı sindirilmeye çalışılır. Partiye bağlı olan kadrolar ya çeşitli komplo ve provokasyonlarla tasfiye edilir, ya da "ajanlık" damgasıyla tutuklanarak boyun eğdirilmeye çalışılır. Parti karşıtı faaliyete boyun eğmeyenler arasında Rıza yoldaş da yer alır. Terzi Cemal unsuru tarafından acımasızca işkence görür. Ancak O, her şeye rağmen partiye olan inancını korur ve düşmanca bir dayatma ile karşı karşı olduğunu görür. Bu nedenle de umudunu yitirmez. En sonunda bir yolunu bulup, kendisi gibi tutuklanan **Mustafa AKIN** yoldaşla birlikte kaçıp partiye ulaşmaya çalışır. Antep'in Araban ilçesinin Köklüce köyünde düşman pususuna düşerler. Her iki yoldaş da yaralı halde düşman güçleri tarafından acımasızca katledilir.

Rıza yoldaş, şerefsizce yaşamayı kabul etmektense, şereflice ölmeyi tercih etti.

"Kanımın son damlasına kadar mücadele edeceğim"

Adı, soyadı: **Mustafa AKIN**
Kod adı: **Cevdet**
Doğum yeri ve tarihi: **Narlı-Pazarcık, 1.2.1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **20 Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Araban-Köklüce köyü**

Veee, zamanı geldi çoktan kurtuluşun, tutsaklıktan sömürüden, horlanmaktan işkenceden, zorlanmaktan soykırımdan, yok olmaktan!...

Cevdet yoldaş, oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Böylece yaşamı zorluklar içinde başladı. Daha 4 yaşındayken de babasını kaybederek yetim kaldı. Ailesinin ekonomik zorluklarından dolayı ancak ilkokulu okuyabildi. Öğreniminin devamına ailesinin ekonomik durumu elvermedi. Küçük yaşlarda üretime katılmak zorunda kaldı. Metropol alanlarına gitti. Bu alanlarda garsonluk işlerinde çalıştı.

İstanbul'da bulunduğu saralarda kendi arkadaş çevresiyle birlikte silahlı soygunlarda bulundu. Bunun sonucu yakalanarak tutuklandı. Silah soygun olayları nedeniyle 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Dışardayken yaşadığı zorluklar ve hapislik süresi boyunca maruz kaldığı uygulamalar, kendi kendisini sorgulamaya yol açtı. 1984 yılında PKK önderliğinde başlatılan 15 Ağustos Atılımı'ndan etkilendi. Yurtseverlik duyguları gelişti. Aile çevresindeki bireylerin de ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilgili olmaları nedeniyle yurtseverliğin gereklerini kavramada zorlanmadı. Dolayısıyla cezaevinde kaldığı yıllarda kendi çapında yoğunlaştı ve yine bu çerçevede belli bazı sonuçlara ulaştı. TC'nin Kürdistan halkına karşı acımasız bir düşman konumunda olduğunu gördü.

Cezaevinden çıktıktan sonra doğum yeri olan Narlı'ya döndü. Aile çevresinin dayatması sonucu TC için askerliğe gitti. Ancak bunun düşmana bir askerlik olduğunu unutmadı. Askerlik yaptığı süre boyunca da düşmana olan öfkesini içten içe geliştirdi. Bu, O'nun istemediği ve kabullenmediği bir durumdu. Nitekim cezaevinden çıktıktan sonra gerillayla ilişki kuramadığından dolayı, çevresinin de dayatmasıyla askere gitmişti.

Burada da düşmana karşı bir şeyler yapmanın yollarını araştırır. Bir gazinoda genel garson olarak askerlik yapar. Bu avantajlı konumundan yararlanmaya çalışır. 1991 yılı sonlarında Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları'na yönelik zehirleme eylemini planlar. Bu eylemde yanındaki arkadaşlarıyla başarılı olur. Eylemi gerçekleştirdikten sonra uzaklaşıp bölge örgütüyle ilişkiye geçerler.

Cevdet yoldaş, bu eyleminden kısa bir süre sonra, Ocak 1993'te Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bu sahada askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra, her yönüyle donanmış ve aydınlanmış bir durumda Kürdistan'ın Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir. Burada diğer birçok yoldaşı gibi Terzi Cemal unsurunun komplocu yöntemlerine maruz kalır. Türlü türlü yöntemlere rağmen partiye olan inancını yitirmez. Bir fırsatını bulup **Ömer ÇÖPLÜ** yoldaşla birlikte partiye ulaşmak üzere kaçar. Araban'ın Köklüce köyünde düştükleri pusuda şehit düşerler.

O'nun anısını, parti çizgisinin amansız takipçisi olarak yaşatacağız!

Cevdet yoldaşın, Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanlarına yönelik yaptığı eyleme ilişkin Parti Önderliği'ne 23 Ocak 1992 tarihinde yazdığı rapor:

"Bir Kürdistanlı olarak ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi sonucu herkeste olduğu gibi bende de büyük bir duygu kabarması sürekli başgösteriyordu. Mücadeleden çok etkilenmiştim. 10 yıl boyunca ben de cezaevinde TC'nin her türlü baskısına maruz kaldım. Cezaevlerinden şartlı tahliye olduktan sonra memleketim olan Pazarcık'ın Narlı nahiyesine gidip bir ay kaldım. Mücadeleye katılmak istiyordum, ancak herhangi bir ilişki bulamadım. Bu arada ailemin baskısı sonucu askere gittim. Askerliği rahat bir şekilde yapabilmek için meslek sorduklarında garson olduğumu belirttim. Bunun üzerine bulunduğum tugayın gazinosunda genel garson olarak görevlendirildim. TC subaylarına hizmet ederken onlara karşı sürekli bir kin duyuyordum. Ankara'dan sürekli üst düzey generaller geliyordu. Bu arada Amerikalı üst düzey generaller ve İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu da geliyordu.

Kürdistan'da birçok arkadaşımızın şahadetine sebep oldukları için bunlara karşı bende bir intikam duygusu gelişti. Bunlardan nasıl hesap sorabilirim diye bir arayışa girdim. Ve uzun süredir Almanya'da partimiz adına faaliyet sürdüren ağabeyime durumu telefonda izah ettim. O da İstanbul'da görevli olan bir arkadaşı gönderdi. Arkadaşa durumu açık açık izah ettim. Bu arkadaş ikinci ziyaretime gelişinde Ankara'dan Genelkurmay Başkanı, Kara Kuvvetleri Komutanı, Birinci Ordu Komutanı, Üçüncü Kolordu Komutanı, Deniz Kuvvetleri Komutanı ve bizim tugay komutanının birlikte tugayı ve Kürdistan'a gönderilmek üzere eğitim gören ikinci zırhlı taburunu denetlemek için geleceklerini, bizzat teleksten öğrendiğim bilgileri gelen arkadaşa ilettim. Kendisinden, bunları yok etmek için saatli bomba istedim. Getirmesi için adeta yalvardım. Arkadaş bana ne kadar tamam dediyse de, getirilmesi için bazı yerlerle irtibat kurması gerektiğini söyledi. Olay gününe bir gün kala yetiştiremeyeceğini belirtip, iki torba siyanür getirdi. İlaç hakkında hiç bilgi vermeden bırakıp gitti. Yanıma gelen arkadaşı ikinci gelişinde gazinoya götürmüştüm Gazino çevresini ve komutan odasını da gezdirdim. Bu ara yanımda çalışan arkadaş bize çay getirmişti. Bizim arkadaş yanımda görevli olan arkadaşın nereli olduğunu, örgütleyip örgütlemeyeceğimi sordu. Ben de arkadaşın Batmanlı olduğunu ve örgütleyebileceğimi söyledim. Batmanlı arkadaşı partiye sıcak baktığı için kolay örgütledim.

Eylem gecesi bize getirilen siyanürü protokol masasında yağdanlığa, limonluğa, tuza, içeceklere yerleştirdik. Sabah olunca yapılan tüm yemeklere de koyduk. Bu ara tugayı denetlemeye gelen kurmay heyetinin kesin olarak öğle yemeğini telekste yazıldığı gibi gazinoda yemesi gerekiyordu. Biz de buna göre hazırlanmıştık. Ancak tugayın denetlenmesinden sonra başka bir alaya gideceğini, yemeğin arada yenileceğini, bizim araya da kahve içmeye geleceklerini belirttiler. Biz bunun üzerine siyanürü kahveye de kattık. Geldiler. Kahveyi arkadaşım yaptı, ben de servis yaptım. Servisi yapmadan önce de yemeklerden birçok tim, subay ve astsubay da yedi.

Biz kahve servisini yaptıktan sonra oradan hemen uzaklaşıp arkadaşlarla buluştuk. Gerek bizim telefonla araştırmamız, gerekse de İstanbul'daki arkadaşların araştırması sonucu 20 tim elemanı ve 1 kıdemli albayın öldüğünü öğrendik.

İstanbul'da arkadaşlar bizi sakladılar. Fotoğraflarımızın yer aldığı afişler her tarafa yapıştırılmıştı.

Arkadaşlarla bize bomba bulabilirlerse tugaya tekrar girip tugayı havaya uçurma önerisi yaptık. Tugayın tüm açıklarını çok iyi bildiğimizi söyledik, ama arkadaşlar müsaade etmediler. Hayri Kozakçıoğlu hakkında da bir plan sunduk. Planımız beğenildi, ama can güvenliğimiz nedeniyle kabul edilmedi.

Tugayda kaldığımız sürede generallerin konuşmalarından İzmir-Menemen'deki 212'nci piyade alayının Mardin'e, Çorlu'daki tümenden 2 hareketli piyade taburunun Hakkari'ye, bizim tugaydan 2'nci mekanize taburunun dört aydır özel tim eğitimi gören bu birliğin de Urfa'ya sevkedileceğini duydum.

Daha sonra arkadaşların yardımıyla bu sahaya geldim."

Güney-Batı Eyaleti'nde Terzi Cemal tarafından katledilen ve elimize haklarında bilgi ulaşmayan yoldaşlarımızın künyeleri:

Adı, soyadı: **Ahmet KURTASLAN**
Kod adı: **Şer**
Ana adı: **Hatice**
Baba adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Ceylanpınar, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Mehmet BEYGÖZLÜ**
Kod adı: **Fırat**
Ana adı: **Fatma**
Baba adı: **Mulla**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Hüseyin ÇALIŞKAN**
Kod adı: **Rojhat**
Ana adı: **Feride**
Baba adı: **Henso**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Abdullah ASLAN**
Kod adı: **Cesur**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazne köyü-Ömerli, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Önder Devrim TURAL**
Kod adı: **Şoreş**
Ana adı: **Marifet**
Baba adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Aynur TURAN**
Kod adı: **Kürdistan**
Ana adı: **Suriye**
Baba adı: **Mehmet**
Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Hasan ORUÇ**
Kod adı: **...**
Ana adı: **Emine**
Baba adı: **Tero**
Doğum yeri ve tarihi: **Gölbaşı, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Veli ...**
Kod adı: **Şiyar**
Afrin'de "Mala Açuli" olarak tanınıyorlar.
Afrin-Malbata köyündendir. 1992 Temmuz'unda Güney-Batı'ya gitmiştir.

Adı, soyadı: **Emine DALKILIÇ**
Kod adı: **Şirin**
Ana adı: **Zeynep**
Baba adı: **Vakkas**
Doğum yeri ve tarihi: **Antep, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Abdullah EROL**
Kod adı: **Rızgar**
Ana adı: **Cemile**
Baba adı: **Şehmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Behçet SEYDO**
Kod adı: **Rıfat**
Ana adı: **Fehime**
Baba adı: **Abdo**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Adı, soyadı: **Muhammed SABRİ**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: ..., Güneybatı Eyaleti

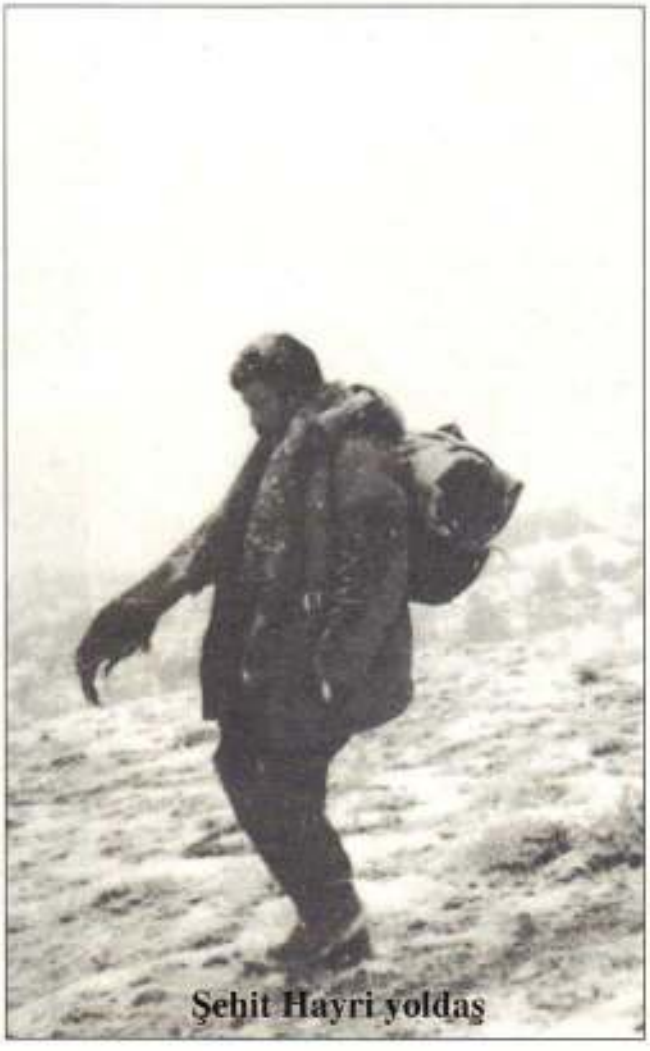

Adı, soyadı: **Ali HAYDAR**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **... Güney-Batı Eyaleti**

Şehit Şiyar yoldaş

Şehit Hayri yoldaş

"Onurlu yaşam ancak Kürdistan'da kazanılır"

Adı, soyadı: **Süleyman ŞAŞKARA**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş,...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Nisan 1993, Pazarcık- Tilkiler köyü**

Süleyman yoldaş Avrupa'dan saflara katılmıştır. Avrupa'nın yoz yaşamı, insanları düşkünleştirme özelliği pek çok insanımızı kendine çekmiş, bitirmiştir. Süleyman yoldaş mücadeleyi tanıdığı andan itibaren topraklarında verilen mücadeleye bağlı olduğunu her fırsatta dile getirir. Avrupa'daki her eylemlilikte büyük bir sorumluluk bilinciye yerini alır. Süleyman yoldaş "Avrupa'da kalmak tükenmektir" diyerek ülkeye, ülke pratiğine yönelir.

1991 yazında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi olarak yetkinleşir. Onurlu yaşamın ancak Kürdistan'daki mücadeleyle kazanılabileceği düşüncesiyle eğitime, derslere yüklenir. Sürekli notlar tutar, Parti Önderliği'nin çözümlemelerini dikkatle takip eder, yoğunlaşır. Kamptaki en zor işler üstlenmeye çalışır. Fedakarlıkta örnek alınan bir yoldaş konumundadır.

15 Ağustos 1991 tarihinde ülkeye yönelen gruplar arasında Süleyman yoldaş da vardır.

Süleyman yoldaş ilk etapta Antep şehir faaliyetlerinde görev alır. 1 yıla yakın burada çalışmalarını yürütür. 1992 yılı ortalarında bir ihbar sonucu yakalanır. Dokuz ay Malatya Cezaevi'nde ağır işkencelere maruz kalır. Ama Süleyman yoldaşın düşmana kaşı tavrı parti çizgisindedir. Sır vermez. Düşman esir aldığı savaşçılara yönelik en ağır sadist yöntemleri uygulamaktadır. Bu ortamada Süleyman yoldaş direniş yolunu takip eder. Cezaevinden çıktıktan sonra yapılan ağır işkenceler yüzünden yürüyemez bir halde belinden sakatlanır. Tedavi olmak için evine gider. Ayrıca arkadaşlarıyla tekrar ilişki kurar. Ancak düşman sık sık baskınlar yaparak Süleyman yoldaşı kontrol altına almaya çalışır. Buna dayanamayan yoldaşımız düşmanın elinde esir olarak ölmektense dağlarda elde silahla ölmeyi tercih eder ve tekrar gerillalara katılır. 3 Nisan 1993 tarihinde Pazarcık'ta düşmanla girilen bir çatışmada 6 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Süleyman yoldaşın uğruna canını verdiği kutsal amacı zafere ulaştırarak şehitlerimize bağlılığımızı kanıtlayacağız.

O'nun PKK'ye büyük inancı zafer için güç kaynağımızdır

Adı, soyadı: **Hüseyin MATUR**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Maksutuşağı köyü-Pazarcık, 11.2.1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

Kürdistan gençliğinin ulusal kurtuluş mücadelesine yoğunca akın ettiği bir dönemde saflara katılan Kendal yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz küçük yaşlardayken babasını kaybetti. Öğrenimine 1978 yılında doğduğu köyde başladı. Ortaokul ve liseyi Adana'da tamamladı. Daha sonra üniversiteyi İzmir'de okudu. Öğreniminde başarılı bir öğrenci pratiğini sergiledi.

Doğduğu ve büyüdüğü ortamda yurtseverliğin ve PKK'nin etkin olmasından dolayı erkenden devrimci düşüncelerden etkilendi. Bu düşünceleri benimseyip netleştikçe, kendisinin deyimiyle okuldaki başarı grafiği düşüşe geçti. Çünkü kafasını meşgul eden PKK önderliğinde Kürdistan'ın bütün alanlarında gelişen ulusal kurtuluş mücadelesiydi. Yoğunlaşmasını bu alanda gerçekleştirir. Atılgan ve girişken özellikleriyle sömürgeci okullardaki öğrenimini ikinci plana atar. Okul çevresinde, gençlik içerisinde faaliyet yürütmeye başlar. İzmir'de yurtsever gençlik çalışmalarında sorumlu yardımcılığını yapar. Yine öğrenim gördüğü üniversitede sorumluluk düzeyinde ulusal kurtuluşçu çalışmalar yürütür. İsyancı özellikleri ve faaliyetlerdeki aktif konumu nedeniyle okul yönetiminin dikkatini çeker ve bunun bir sonucu olarak çeşitli yaptırmalara maruz kalır.

İçinde yer aldığı çalışma süresi boyunca daha da netleşir. Kararı kesinleşir. Eskiden arzuladığı öğretmenliği bir tarafa atar. Amacı ve kendisine yakıştırdığı PKK'li bir militan olmaktır. Yaşadığı gerçekliğin böyle bir seçenekten başka bir yola yer vermediğini kavrar. Ulusal kurtuluş için savaşmak, kendisi için kutsal bir ideal olur. Kasım 1991 tarihinde bu kutsal ideali uğruna savaşıma profesyonel düzeyde katılmaya karar verir. Bu tarihten itibaren ör-

gütsel faaliyetlerin içinde yer alır.

Kararlı ve istekli olduğu için kısa sürede kişiliğinde ve pratiğinde ileri gelişmelerin sahibi olur. Yeteneklerini ulusal kurtuluş davasının hizmetine sunar. Bunun yoğun çabalarını sergiler. Bu dönemde gerçekleşen tutuklamalar sonucu yapılan itiraflarda O'nun ismi verilir. Bunun üzrine yakalanarak tutuklanır. Sorgusunda PKK'liye yakışır bir tutum içinde olur. Düşmanın işkencesine, tecrübesiz olmasına ve bundan kaynaklanan zorluklara rağmen tutukluluk sürecini alnının akıyla tamamlar.

Faaliyetlerinde gösterdiği başarılar ve kişiliğinde sağladığı dönüşümle gelecek vaat eder. Kendisinin de talebi üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Buranın kişiliği dönüştürücü ortamında gördüğü eğitimle hedeflediği PKK militanlığı yolunda önemli mesafeler kaydeder. Böylece ülke sahasında yürütülen sıcak savaşıma hazır bir gerilla olur.

Akademi'de eğitimini tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'ndeki gerilla savaşına katılmak üzere Kürdistan'a doğru yola çıkar. Görev sahasına büyük bir kararlılık içinde coşkuyla yönelir. Beklentilere cevap olabileceğinin sözünü verir. Alanın toplumsal yapısını da iyi tanıdığından başarılı olacağına inanır. Akademi yönetimine verdiği raporun bir yerinde sömürgeciliğin yöre insanı üzerindeki tahribatlarını kısaca şöyle açıklamıştı:

"Sömürgeci devletin son yıllara kadarki en büyük tahribatı, Kürt gerçekliğini kabul etmemek ve Kürtlüğü öldürmek olmuştur. Burası kemalizmin çok oyun oynadığı bir alandır. En başta dilde büyük bir tahribat yaratmıştır. Halkı kendi gerçekliğinden müthiş bir şekilde uzaklaştırmış ve yine kendisine yabancılaştırmıştır. Son 20 yıl içinde bölgeyi Kürtsüzleştirerek devrimci potansiyelden arındırmaya çalışmıştır. Özellikle mezhep farklılığını kullanarak ulusal bütünlüğü bozmaya, dolayısıyla ulusal bilinci yok etmeye çalışmıştır. Bundan epey de mesafe kayd etmiştir. Sosyal ilişkilerde büyük ölçüde yozlaşma yaratmıştır. Özellikle Avrupa'ya gidiş-gelişler sonucu toplumda sahte özgürlük anlayışları ortaya çıkmış ve bu temelde lümpen ve yoz ilişkiler gelişmiştir. Bundan kaynaklanan objektif ajanlar ortaya çıkmıştır. Bunlar genelde mezhep farklılığını kullanıyorlar. Bunların yanısıra subjektif ajanlar da vardır..."

Gittiği Güney-Batı Eyaleti'nde verdiği söze uygun bir pratiğin sahibi olmaya çalışır. Atak yapısıyla üstlendiği görevlerde önemli bir başarının sahibi olur. Gerillada bulunduğu süre içinde askeri yeteneklerini daha da geliştirir. Savaş pratiğinde de gelecek vaat eder. Umut dolu olduğu ve kararlıca savaşta yer aldığı bir dönemde, 3 Nisan 1993 tarihinde Pazarcık'ın Tilkiler köyü civarında düşman güçlerle çıkan bir çatışmada 6 yoldaşıyla (**Hüseyin CİNKILIÇ, Süleyman ŞAŞKARA, Hatice ŞAKOK, Hanım BOZKURT, Mustafa ALPDOĞAN, Ali ALPDOĞAN**) birlikte şehit düşer. Cesedi, düşman güçler tarafından yapılan işkence sonucu tanınmaz hale getirilir. Kafası taşlarla ezilir.

Yoldaşlarımız parampara edilseler de, onları, devrimde yaratmaya kararlı olduğumuz zaferi gerçekleştirerek ölümsüzleştireceğiz.

Adı, soyadı: **Zeynep KARAKURT**
Kod adı: **Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Gölbaşı, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Adı, soyadı: **İsmail BAŞARAN**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Kidişan köyü-Besni, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Sercan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerkût köyü-İslahiye, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Yoldaşlarımız paramparça edilseler de, onları, devrimde yaratmaya kararlı olduğumuz zaferi gerçekleştirerek ölümsüzleştireceğiz

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Şehmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Adı, soyadı: **Mehmet ERDOĞAN**
Kod adı: **Behzat**
Doğum yeri ve tarihi: **Sevdilli köyü-Elbistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, 1949**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

KOMUTAN SABRİ YOLDAŞ
bizimle büyük devrime yürüyor

Adı, soyadı: **Şıxo DİRLİK**
Kod adı: **Seyfi, Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Kuruşan köyü-Pazarcık, 1959**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980 öncesi**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

1970'lerde bir maratonun hazırlıkları başlatılıyordu. Geçmişi ve geleceğiyle planlanarak, zorlukları ve mesafesi cesaretle göze alınıyordu. Ateş çemberinde, korkunç imha tehlikesi altında, onaylanan yok oluşun eşiğinden, başaşağıya gidişi tamamlamak üzere olan tarihin bu kesitinden ileriye doğru ilk adımlar atılıyordu. Büyük karar gücü, büyük inanç coşkusu, büyük irade keskinliğiyle...

1978 yılına kadarki etap tamamlandığında **Haki KARER, Halil ÇAVGUN** yoldaşlar gibi bu maratonun kahramanları devlet ve işbirlikçileri tarafından katlediliyordu. Bu, devrim maratonunu başlatan gruba imha amaçlı bir gözdağıydı. "Sonunuz bundan farklı olmayacak" yönünde bir tehditti. Grubun o zamandan önderliğini yapan Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Haki yoldaşın devletin bir ajan örgütlemesi olan Sterka Sor tarafından katledilirken, "Sanki dünya başımıza yıkılmıştı" sözlerinde bir gerçek vardı. Ya bu dünya yıkıntısı altında ezilecek ve Kürdistan bir daha ağıza alınmayacak, ya da yükün bütün ağırlığına rağmen ayağa kalkılacak ve başlatılan maratona yeni bir çıkışla devam edilecekti. Tercih ikincisinden yana yapılacaktı.

Büyük çıkış ardından grup yüzlere, yüzler binlere, binler milyonlara ulaşıyordu. Yok oluşun eşiğindeki bir halk, öncüsü PKK'nin yol göstericiliğinde dünyanın en direnişçi, en militan halkı durumuna geliyordu. Onun en büyük düşürülmüşlükten en büyük yükselişe geçişinde hiç kuşkusuz gerçek pay sahibi şehitlerimizdir. Bizde kutsallık derecesinde olan "şehitlerimiz yaşayan gerçek değerlerimizdir" deyiminin en gerçekçi anlamı bugünkü Kürdistan'dır. Kürt insanındaki büyük değişimdir. Yaratılan bütün kazanımlarda şehitlerimizi bir bir görüyor ve onları her zaman anmayı vazgeçilmez bir görev olarak sayıyoruz.

Nitekim kahramanlarımızın vatan topraklarına düşerken aramızdan ayrılışları-

nın verdiği büyük acıya ancak bu doğru yaklaşımla dayanabiliyoruz. Yıkılmıyoruz, tersine daha güçlü bir yürüyüşün sahibi olma yolunda bir kez daha andımızı yineliyoruz. Onların manevi komutasında daha emin ve kararlı bir şekilde büyük düşünmeyi, büyük başarmayı kutsal görevimiz sayıyoruz. Şehitlerin yolunda yürümeme, onlara bağlılığı sadece sözle dile getirme gafletine seyirci kalmıyoruz. Böyle olması durumunda, bu, tartışılmaz değerlerimiz olan şehitlerimize yapılabilecek en büyük kötülüktür. Kaldı ki tarihten şehitlerine-kahramanlarına sahip çıkmayanların er veya geç kaybetmeye mahkum olduklarını öğreniyoruz. Ve bunların tarih karşısında suç işlediklerini de çok iyi biliyoruz. Biz bu duruma düşmeyi reddediyor ve PKK'nin aynı zamanda şehitlerin de partisi olduğunu önemle vurguluyoruz. Dolayısıyla hiçbir şehidin kanının boşa akmasına izin vermiyor ve bundan sonra da izin vermeyeceğimizi tekrarlıyoruz.

Temmuz 1993 tarihinde Nurhaklar'da 18 yoldaşıyla birlikte şehit düşen **Sabri** yoldaşın da kanı boşa akmadı, daha büyük direnişlerin gerekçesi oldu. O'nun büyük fedakarlığı, azim ve kararlılığı geçtiği yerlerde silinmez izler bıraktı. Bulunduğu ortamlarda yer edindi. Konuştuğu, tanıştığı insanların kalplerinde taht kurdu. Şahadet haberinin ulaşması ardından yoldaşlarının, yurtseverlerin, bütün tanıdıklarının dilinden "Sabri arkadaş şehit düştü... Çok erken oldu... Değerli bir arkadaştı..." sözleri düşmez oldu. Kalpler Sabri'ye yer açtı... Düşünceler Sabri'yi yaşadı... Bağlılık yeminleri içildi... Devrime, partiye, Parti Önderliği'ne daha fazla bağlanıldı... Şehitlere bağlılık nedir, ne değildir, nasıl layık olunur, kimler bunu nasıl temsil edebilir vb. soruların cevabı tekrar tekrar sorgulandı.

Çok açık ki, kahramanlar aramızdan ayrılırken iliklerimize dek işleyen bir acı bırakırlar. Ancak biliyoruz ki, bu acı sıradan olayların bıraktığı acılardan değildir. Bu nedenle halk kahramanlarımızın bıraktıkları acıları hafifletmek için, yarattıkları boşlukları doldurmak, bütün kişisel yaşam kaygılarını bir kenara bırakmak, bütün bir yaşamı devrime adamak, bütün adımları parti çizgisi doğrultusunda atmak, Parti Önderliği'nin büyük çıkışlar ortaya çıkaran çabalarına layık olmak gerekir. Kahramanlara değer vermek, Sabrilere layık olmak ancak böyle bir tutumla mümkün olabilir.

Her şehidimiz bunu fazlasıyla hak ediyor. Sabri yoldaşımızı böyle değerlendiriyoruz ve en doğru temelde sahip çıkacağımızı vazgeçilmez bir görev olarak görüyoruz. O'nun beklentisi, umudu ve inancı böyleydi. Bu beklentileri boşa çıkarmamak için, bir kez daha Sabri yoldaşın şahadeti vesilesiyle bu konudaki bütün engellere ölümüne yükleneceğimizi belirtiyoruz.

Sabri yoldaş, daha genç yaşlarda, 1980 öncesi devrimci düşüncelerle tanıştı ve bu arada partimizle tanışarak aktif mücadeleye katıldı. Daha o zamandan sömürgeci TC'nin Kürdistan'daki işgaline tepki duydu ve bu tepkisini PKK somutunda örgütlü güce kattı. Kürdistan'ın kurtuluşuna başkoydu. Bütün zorlukları göze alarak... TC'nin anladığı dilin bu olduğuna inandı. Ağabeyi **(Mehmet Dirlik)** öğretmenlik yaptığı Bingöl'de faşistler tarafından katledilmişti. Onun da intikamının ancak örgütlü bir gücün içinde hareket edilerek alınabileceğini kavradı.

O bilinen atikliği, fedakarlığı, soylu inancıyla çalışmadan çalışmaya koştu. Yorulmak nedir bilmedi. Gençliğe ilk adımını attığı bu yılları devrime adamaya başladı. Çalışkanlığı, dürüstlüğü ve en içten doğallığıyla çalışma yürüttüğü çevrelerde saygın bir kişilik olarak yer edindi.

Partimizin ilk yıllarında Pazarcık ve çevresinde sağladığı büyük gelişmede O'nun da önemli bir payı oldu. Nitekim bu dönemlerde gücünü ortaya koyarak her tarafa yetişmeye, yeni alanlar açmaya çalıştı. Üstlendiği görevleri coşkuyla karşıladı, başarmak için var gücüyle uğraştı.

Kabına sığmaz bir coşkuyla ulusal kurtuluş mücadelesi içinde faaliyetlerine devam ederken, 12 Eylül 1980'de askeri-faşist cunta yönetime el koyuyordu. Partimizin en çok gelişme kaydettiği alanları birincil hedef olarak seçiyordu. Pazarcık ve çevresinde yoğun baskılar eşliğinde bir sindirme harekatını geliştiriyordu. Dev-

rimcileri, halktan insanları, en kaba yöntemlere başvurarak tutukluyordu. Dolayısıyla yaşam yöre halkı için zindana çevriliyordu. Dışarıdaki halk bu sindirme uygulamalarıyla teslim alınmaya çalışılırken, zindanlara doldurulanların ise binbir çeşit işkenceyle satın alınması hedefleniyordu. Böylece kapkaranlık bir ortam, tümden umutsuz bir yaşam egemen kılınmak isteniyordu.

Sabri yoldaş da bu dönemde devrimci faaliyetlerinden dolayı zindana atılanlar arasındaydı. Diğer arkadaşları gibi işkence altına alındı, hücrelere atıldı. Çok çeşitli biçimlerde tehdit edilerek teslim alınmak istendi. Zindanların bütün zorluklarına rağmen insanlık onurunu korudu. Arkadaşlarıyla birlikte hareket etti. Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin direniş çizgisini takip etti. Düşmanın onursuz yaşam vaadine itibar etmedi. Yoğun işkence altında diğer tutuklu yoldaşlarıyla birlikte sürgün edildi.

İlk tutukluluk yıllarını Adana, daha sonra ölüm hücreleri şeklinde inşa edilen Eskişehir Özel Tip Cezaevi'nde geçirdi. Açlık grevlerine, ölüm oruçlarına katıldı. Davaya olan inancını korudu, kişiliğini baskı altında, işkence ortamında çelikleştirdi. İç mücadelesinde başarı sağladı. Düşmanın rehabilite politikasını kendi kişilik mücadelesinde boşa çıkardı. Nitekim bu daha sonraki pratiğinde de kanıtlandı. Kemalist politikanın zafer kazandığı kişiliklerin düşkünlüğünden iğrendi. Ve yine bu soylu tutumunu dışardaki pratiğinde de gözler önüne serdi. Yanında işkence altında bir deri bir kemik kalan, hunharca katledilen yoldaşlarını gördü. Onlara bağlılık yeminleri etti. Onların tutsaklık koşullarındaki şahadetlerini kabullenemedi. Yoldaşlarına ve kendi kendine söz verdi. Onların yerine de savaşacağına dair kararını keskinleştirdi.

Yıllar işkence altında, tutsaklık koşullarında geçer. Her gün demir kapılar ardında seyreder gider. Sabri yoldaş sabırsızdır, bir an önce özgür dağlara çıkıp özgürlüğün gerillası olmak ister. O günün hayalini yaşar. Diğer direnişçi tutsak yoldaşları gibi dışarıda özgürce savaşmanın hasretiyle geçirir gece ve gündüzlerini... Umutsuz değildir. Kendisindeki sarsılmaz inanç her geçen gün devrime umudu besler, büyütür. Ve taşar vatanın özgür dağlarının doruklarına doğru...

Sabırsızlık içinde geçen yıllar birbirini kovalar. Bir türlü tutsaklığa alışılmaz; özgür günlerin hayali bitmez olur. Mevsimler gelip geçer demir kapılar ardında... Uzun kış gecelerinde vatan hasreti çekilir. Bahar mevsimi dışarıdan yeni yılın havasını zindanlara yayar. Kışın dondurucu soğuğu yılın bitimini haber verir.

Derken, takvim yaprakları 1989 yılını gösterir. Sabri yoldaşın sabırsızlığı daha bir dayanılmaz olur. Özgür günlere hasreti yakıcı olur. Adeta iple çeker tutsaklığın son gününü... Sabırsızlık içinde de olsa günler ve aylar geçer. 1989 yılının son aylarına ulaşılır. Yıllardır beklenen an gelip çatar. Sabri yoldaş, büyük acı ve sevinç içinde tutsak yoldaşlarıyla vedalaşır. Yoldaşlarıyla birlikte özgürleşmenin acısını, artık partiye ulaşıp onun bayrağı altında savaşacağının mutluluğuyla bastırmaya çalışır.

Sabri yoldaş, dışarı çıktıktan sonra kişisel yaşam özlemlerine kapılmaz. Zindanda geçirdiği işkenceli yılları, birlikte olduğu yoldaşlarını unutmaz. Zaman kaybetmeden partiye ulaşmanın çabası içine girer. Dağlara çıkar ve bölgedeki gerillaları aramaya koyulur. Bu ilişki arayışı yaklaşık bir ay sürer. Amacına ulaşır, aradığına kavuşur. Ve kısa bir süre sonra zindan direnişçilerinin de bir ürünü olan ve adı efsaneleşen Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. İçinde yer aldığı eğitim devrelerinde parti ve savaş gerçekliğini bütün yönleriyle yeniden kavramaya çalışır. Cezaevi yaşamının kişiliklerde yarattığı tahribatları bilince çıkarır. Partinin dışarıda kaydettiği mesafeyi, ulaştığı aşamayı yakalamaya çalışır. Akademi günlerini bunun yoğunlaşmasıyla geçirir. Bu tarihi fırsatı en iyi bir şekilde değerlendirmenin yoğun çabası içinde olur.

1990 yılının sonlarına doğru parti tarafından Avrupa pratiğine gönderilir. Avrupa merkezinde görev üstlenerek İsviçre genelinden sorumlu kılınır. Canlı, hareketli ve coşkulu özellikleriyle pratiğe yönelir. Gelişmeleri ve sorunları yakından takip eder. Alandan alana koşar. Kitlelerle yakından ilgilenir, onlarla erkenden kaynaşır. Bu özellikleriyle sayılan-sevilen ve aranan bir kişilik konumuna ulaşır. Girişken ve atak yapısı kitlelerde güven yaratır. İnançlı ve kararlı pratiğiyle yoldaşları arasında da sevilen bir yoldaş haline gelir. Özellikle her zaman yansıyan morali ve neşeli özelliği, O'nun kişiliğini çekici kılar.

Bir süre sonra bu kez Almanya'nın birkaç şehrinde genel sorumluluk düzeyinde çalışmalara katılır. Bu dönemde yine Avrupa örgütünün merkezinde yürütme üyesi düzeyinde görev üstlenir. Var gücüyle çalışmalara yüklenmeye çalışarak başarmayı esas amaç edinir. Pratiğinde küçümsenemez bir başarının sahibi olur. Ancak bununla yetinmez. Kürdistan dağlarına çıkıp gerilla olmak hep aklında taze tuttuğu bir tercihtir.

O'nun en önemli özelliklerinden biri, bulunduğu ortamda ne olursa olsun kişiliğinin doğal yapısını değiştirmemesi, koruması ve savaş gerçekliğine göre yönlendirmesidir. Kürdistan'ı yaşayan gerçeği pratiğine de yansırdı. O'nun bu özelliği, çevresince de görülüyor ve takdir ediliyordu. O'nunla birlikte çalışma yürütmek, bütün tanıdıklarının bir arzusuydu. Yaşadığı morali ve coşkuyu çevresine de yaymaktan geri kalmıyordu.

Mart 1993 tarihinde basın-yayın faaliyetlerine koordinatör olarak atandı. Üstlendiği görevi başarıyla yerine getirmek konusunda kararlı ve azimliydi. Kısa sürede basın-yayın yapısıyla kaynaştığı gibi, bu çalışmalara adapte olmayı başardı. Alanın kurumlaşması ve örgütsel ölçülerin egemen kılınması için yoğun çabalara girişti. Yapıyı da buna katmaya çalıştı. Kimi engelleyici yaklaşımlarla karşılaşsa da kararlı çabasından vazgeçmedi. Bir yandan basın-yayın çalışmalarıyla ilgilenirken, diğer yandan örgütün diğer faaliyetlerine katkı sunmaya çalıştı.

Yıl 1993'tü. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bütün iç ve dış sahalarda büyük siyasal ve askeri açılımları dayatıyordu, zafer yolunda beklenenlerin ötesinde bir süreci başlatmayı zorunlu kılıyordu. Abdullah ÖCALAN yoldaş, 1993 yılına ilişkin değerlendirmeleri, perspektifleri ve talimatlarıyla bu yılı çok büyük kazanmayı bütün partililerin önüne vazgeçilmez bir görev olarak koyuyordu. Her ne pahasına olursa olsun, öngörülen büyük kazanımlar için gerekli olan yaşam ve çalışma tarzı mutlak anlamda tutturulacaktı, buna doğru yaklaşım olmazsa olmaz kabilinde kesin olacaktı. Bu süreç, bütün partililer için aynı zamanda bir sınav niteliğindeydi.

Sabri yoldaş, bu süreci iliklerinde yaşayan ve dolayısıyla sınavı başarıyla verenler arasında yer alma çabasındaydı. Dönemin emrettiği militan ruhla görevlerinin üzerine yürümeyi hedefliyordu. Gerekli örgütlülüğü, yaşam tarzını yakalamak için amansız çaba sergiliyordu.

Yine gelişmeleri geriye çekmeye çalı-

şan, partinin yaşam tarzına, militan kişiliğine, eylemci ruhuna saldıran Terzi Cemal unsuru Güney-Batı Eyaleti'nde sürecin tersine pervasızca düşman faaliyeti yürütüyordu. Parti durumun farkındaydı ve düşmanın Terzi Cemal unsuru şahsında eyalette yürüttüğü özel savaşı boşa çıkarmanın çabasındaydı. Eyalete müdahale grubunun öncüsü olarak Sabri yoldaş düşünülüyordu. Partiye bağlılığı, dürüstlüğü ve keskin kararlılığı partiye güven veriyor ve başarı vaat ediyordu.

Bu görevi büyük bir sorumluluk ve kesin bir kararlılık temelinde kabul ediyordu. Adeta kabına sığmaz bir şekilde bir an önce eyalete ulaşmanın sabırsızlığı içindeydi. Yoldaşlarıyla yapacakları üzerine tartışıyordu. Görüş aktarıyor ve görüş alıyordu. Coşkusu doruktaydı, başaracağından emindi. "Mutlaka gerekli müdahaleyi yaparız, eyaleti düzeltiriz ve yoğun bir eylemlilik başlatırız; yeter ki bir oraya ulaşalım" diyordu.

Gün geldi. Sabri yoldaş, Avrupa'dan Ortadoğu'ya uzanacaktı. Ayrıldığı gün yoldaşlarıyla vedalaşırken çok konuşmadı. Söylemek istediklerini özlü ifade etti. Ancak gözlerindeki kararlılık söylenmesi gerekenleri fazlasıyla açıklıyordu. Sonuçta, "Başarı sözünü veriyorum" diyordu.

Tarih Nisan'ın sonlarıydı. Ortadoğu üzeri gidiyordu, Kürdistan'daki sıcak savaş cephesine. Abdullah ÖCALAN yoldaşla görüştü. Onun derin öngörü ve perspektifleriyle donanıp Güney-Batı Eyaleti'ne doğru yola çıktı. Umutluydu, kararlıydı yeni şafaklara doğru yol alırken. Öfke vardı gözlerinde, Ortadoğu halklarının başbelası sömürgeci düşmana karşı. Eyalete ulaştıktan kısa bir süre sonra öncülük ettiği eylemlerle ses vermeye başladı. Böylece düşmanın eyalet üzerindeki emellerini kursağında bırakma yolunda ilk adımları atıyordu. Bir yandan da ajan faaliyetlerinin eyalet üzerinde bıraktığı tahribatları kolektif bir yaklaşım tarzıyla gidermeye çalışıyordu. Partiye verdiği "başarı" sözüne layık bir pratiğin adımlarını atıyordu. Ancak daha büyük başarıların sahibi olacağını pratiğiyle ispatladığı bir sırada şahadete ulaşarak ölümsüzleşiyordu.

Temmuz 1993'te Nurhaklar'da çıkan çatışmada komutasındaki güçle düşmana ağır kayıplar verdiriyordu. Düşman çılgınlaşıyor ve yeni takviye güçleri çatışma bölgesine sevkediyordu. Buna rağmen gerillanın kahramanca direnişi kırılamıyordu. Çatışma devam ediyor ve ikinci güne sarkıyordu. Düşman güçleri çaresiz kalıyor ve yeniliyordu. Bu sonucun çılgınlığıyla kimyasal gaz kullanıyordu. Düşmanın bu vahşi saldırısı ardından Sabri yoldaş 18 yoldaşıyla birlikte Nurhaklar'da Kürdistan topraklarının bağrına uzanıyordu.

Sabri yoldaş! Aramızdan ayrıldığın bir gerçek, ama senin yok edilemediğin, Kürdistan halkının bağrında taht kurarak ölümsüzleştiğin de bir o kadar gerçek... "Komutan Sabri ve 18'ler" olarak tarih sayfalarına geçtin. Partin, yoldaşların, halkın ve bütün tanıdıkların tarafından büyük bir sevgi ve saygıyla anıldın. Silahın yerde kalmadı, kanın boşa akmadı. Şimdi uğruna savaştığın Kürdistan topraklarında devrimin fırtınası daha sert eserek düşmanı sarsıyor, eziyor ve büyük zafer gününün yakın olduğunu müjdeliyor.

Sen Kürdistan'ın kahramanı olarak bizimlesin ve yaşıyorsun.

"KİŞİLİK ÇATIŞMASINDA KAZANINCA KENDİME GÜVENİM DAHA DA ARTTI"

Adı, Soyadı: **Turaç KAYA**
Kod adı: **Naci, Nurhak**
Doğum yeri ve tarihi: **Yapılıpınar köyü- Elbistan, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Halk gerçekliğine yabancılaşmayı yaşadığını farkettiği bir dönemde kaynağa dönüşü bir görev olarak gören **Naci** yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimine Yapılıpınar köyünde başladı. Ortaokulu komşu köy olan Sevdili'de tamamladı. 1985 yılında ailesi, hem daha iyi bir geçim, hem de çocuklarını okutmak için Zonguldak'a göç etti. Naci yoldaş, böylece liseden başlayarak öğrenimine burada devam etti.

İlk politikleşme çabaları lise döneminde başladı. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilgili haberleri burjuva basından takip etmeye başladı. Öte yandan yaşadığı ortam tümden halk gerçekliğine yabancı olduğundan çevresine uyum gösterme konusunda zorlandı. Bu durum kendisinde ulusal öze dönüş yönünde arayışlara yol açtı. Ailenin tersi çabasına ise tepki duydu. Bu dönemde burjuva basında yer alan PKK ile ilgili haberleri yorumlayarak arkadaşlarına propaganda yaptı. Özellikle metropollerde yaşayan halkımızın durumu üzerine yoğunlaştı. Bir raporunda: "Halkımızın bu kadar rezil yaşama layık görülmesine karşı tepki duyuyordum" sözleriyle bu durumu değerlendiriyordu.

1988 yılında üniversiteye başladığı sırada halk ve mücadele gerçekliğini daha iyi kavramış durumdaydı. Partiyle daha yakından tanışma imkanı buldu. Yaklaşık bir yıl sonra partili arkadaşlarla tanıştı. Bu imkanlardan yararlanarak siyasallaşma bilincini geliştirdi. Ulaştığı bu seviye O'nu bir yol ayrımına getirdi. Tercihini ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaktan yana kullandı. Bu nedenle üniversiteyi 3. sınıftan terk etti. Okul ve çevresinde örgütleme ve eylem çalışmalarına katıldı.

Nisan 1991 tarihinde mücadeleye profesyonel düzeyde katılımı gerçekleştirdi. Gerillaya katılmak üzere Mardin alanına gitti. Birkaç günlüğüne kaldığı yurtsever ailelerin fedakarlığından, mücadeleye bağlılıklarından oldukça etkilendi.

Botan'da gerillaya ulaştıktan kısa bir süre sonra, Mayıs 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi sahasındaki eğitimin çözümleyici ve dönüştürücü etkisini gördü.

Katıldığı Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi sonlarında yazdığı raporda yaklaşımını şöyle dile getiriyordu:

"İlk günden başlayarak yoğun bir kişilik çatışmasını yaşadım. Daha önceki kişiliğin elle tutulur bir yanının olmadığı, umut vaat etmediği, kısa sürede netleşmesi gerektiği hissedildi...

Eğitim devresi boyunca yaşanan yoğunlaşma ve Parti Önderliği'nin tam da ihtiyaç duyulan noktalarda yaptığı kişilik çözümlemesi ön açıcı oldu. Netleşme sağlandıkça rahatlama oldu, rolü kavrama sağlandı. Kendimi yaşama katmadaki coşku daha da arttı. Kendime güvenim arttı ve görevlerimin bilincine varmam gerçekleşti."

Naci yoldaş, pratiğe hazır olduğunu ve Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istediğini söyledi. Bu önerisi kabul edilince ülkeye yöneldi. 1991 yılının sonlarında eyalete ulaştı. Gerilla savaşı içinde yer aldı.

Temmuz 1993 tarihinde Sabri yoldaşın komutasında Nurhak dağlarındaki uzun çatışmada yer aldı. Düşmanın kimyasal gaz kullanması sonucu şehit düştü.

O'nu unutmayacağız.

Nurhaklar'da düşman O'nu vuramadı...

Adı, soyadı: **Doğan KALİK**
Kod adı: **Pılıng**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurudere köyü-Çelikhan-Adıyaman, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

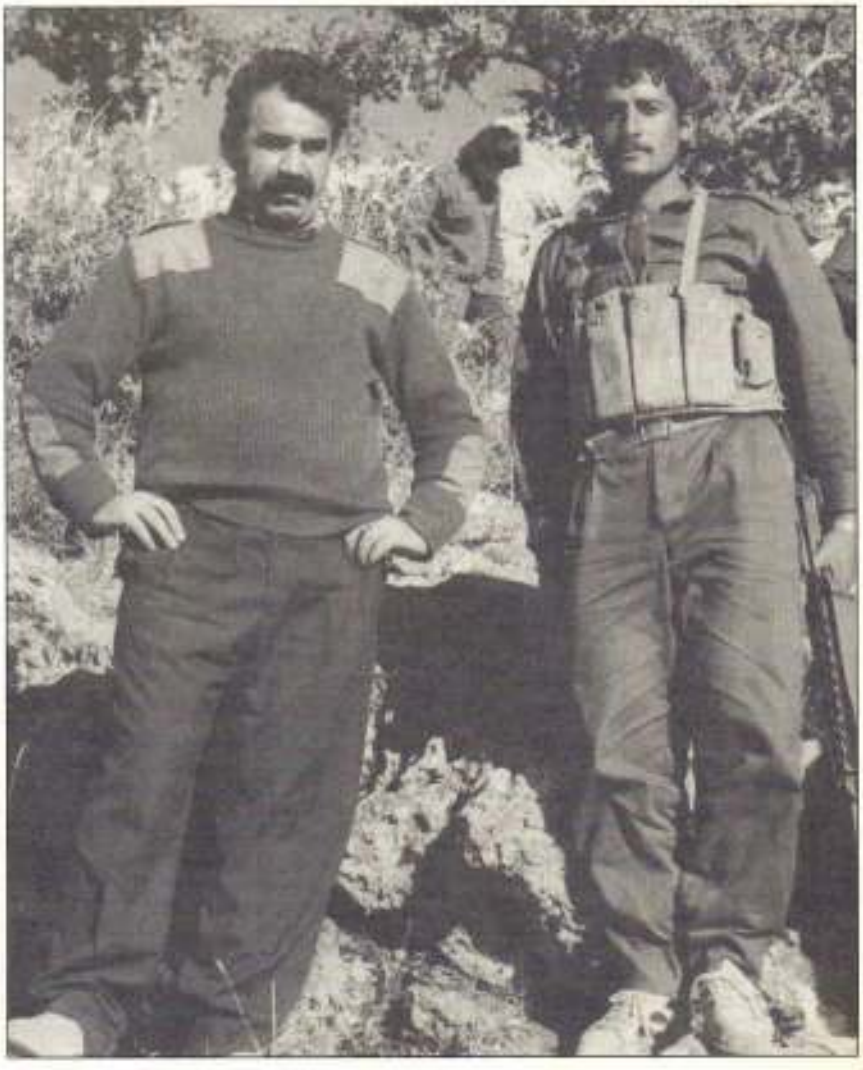
Yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan ve yine zorluklar içinde büyüyen **Pılıng** yoldaş, geçmiş zorlu yaşamından dolayı PKK önderliğinde temsil edilen yeni yaşamla buluşup bütünleşmede zorlanmadı. Öğrenim gördüğü yıllarda hangi sınıfa ait olduğunu, bu sınıfın kimler tarafından ezildiğini farketmeye başladı. Ailesinin kıt-kanat geçinmesi ve O'nun da küçük yaşlarda çalışmak zorunda kalması gibi durumlar ufkunun açılmasını sağladı. En ağır işlerde çalıştı. Emeğinin çok düşük ücretlerle satın alındığını gördü. Sömürü çarkının acımasızlığına, yoksul kesimlerin emeğini yok pahasına nasıl yuttuğuna tanık oldu.

Ailesi, kendisi daha bir yaşındayken Malatya'nın Doğanşehir ilçesine göç ettiğinden, yaşamındaki zorluklara burada katlanmaya çalıştı. Öğrenimini burada yaptı. Liseden sonra okumadı. Ne maddi imkanları elveriyordu ve ne de onun mevcut düzene olan tepkisi. Yaşadığı zorluklar ve karşılaştığı ayrımcılık O'na isyancı özellikler kazandırdı. Halk gerçekliğine sahip çıkmaya çalıştı. Her türlü horlanmışlığa ve ayrımcılığa inat Kürt olduğunu gururla dile getirdi. Okulda okul iradesinin büyük tepkisine rağmen Kürtçe konuştu. Bu nedenle çeşitli cezalara çarptırıldı. Ama ürkmedi, korkmadı, geri adım atmadı. Sömürgeciliğe daha fazla kin besledi. Gerçeğini daha derinden kavradı.

Okula gittiği ilk yıllarda, annesini doktora götürdüğünde zenginlere öncelik verilmesine, yoksullarla ise ilgilenilmemesine duyduğu tepki sonucu doktor olmayı hedefledi. Zengin kesimlerin yaşamına özenmedi, yoksullara acıdı ve onların doktoru olmayı hedefledi.

Yine öğrenim gördüğü yıllarda adeta diyar diyar iş aradı. Taş ocaklarında, inşaatlarda, kahvehanelerde, lokantalarda çalıştı. Alınteri döktü, yoğun emek harcadı. Ama kurtuluşa ulaşamadı. Tam tersine yaşamın gün-den güne zorluklara boğulduğunu, çekilir hiçbir yanının olmadığını gördü. Kendisindeki isyan duyguları kabardı. Arayışlarını derinleştirdi.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesine ilgi duydu. Mücadeleden anladığı kadarıyla çevresinde propaganda yaptı. Birçok genci mücadele sempatizanı haline getirdi. PKK adına mücadele eden arka-

daşlarla ilişki sağlamayı başardı. Bu imkandan yararlanmasını bildi. Ülke, halk ve mücadele gerçeği konusunda aydınlandı. Aydınlandıkça netleşti ve kararında kesinleşti.

1990 yılında mücadeleye profesyonel düzeyde katılmaya karar verdi. Nisan 1990'da verilen randevuya bir iş dönüşü gitti. Randevu yerinde buluştuğu gerillalarla birlikte özgür dağlara, Kürt halkının bir parçası olan dağlara, düşman için ise bela olan dağlara doğru yol aldı. Yeni bir yaşama başlangıcın tarifsiz coşkusunu yaşadı...

Birbuçuk aya yakın bir süre Elbistan ve Pazarcık alanlarında gerilla içinde kaldı. Daha sonra büyük beklenti ve umutlarla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada yeni yaşamın temellerinin nasıl atıldığını ve bu yaşamın nasıl geliştirildiğini gördü. Bunun için yürütülen çok yönlü çabaların yoğunluğuna tanık oldu.

İki eğitim devresi boyunca kaldığı Akademi'de geçmiş yaşamını çözdü, alternatif yaşamın doğru perspektiflerini yakalamaya çalıştı. Nitekim Akademi'ye gidişini, partiye katılışı ardından gelen ikinci tarihi şans olarak değerlendiriyordu. Eğitimden önemli sonuçlar çıkardı. Kişiliğindeki olumsuz yanları çözümleme çabasına girerek gerilla savaşına hazır bir konumu yakalamaya çalıştı.

Ülkeye yönelirken verdiği bir raporda kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Artık ülkeye yönelmenin son hazırlıkları içindeyim. 1990'lı yılların görevleri üzerine parti merkezinde aldığım eğitimle ve Parti Önderliği'nin her şeyini ortaya koyarak yaptığı çözümlemelerin ışıklı yoluyla yöneleceğim. Hiçbir zorluğu tanımadan partime yaraşır bir militan kişiliğe ulaşarak her koşulda tarihi görevlere yürüyeceğim. Büyük bir inanç ve bağlılıkla Parti Önderliği'ne, partimize, dökülen kanlarımıza ve şehitlerimize layık olacağım. Partinin bana sunduğu tarihi şansı kullanacağıma ve halkımıza olan devrimci borcumuzu zerre kadar tereddüde girmeden gerekirse kanımla ödemeye hazır olduğuma dair sözümü tekrarlıyorum. Kürdistan kazanacak ve tarihle oynayanlara hesap soracaktır."

Bu sözler zirvede bir kararlılığı ifade ediyordu. Pılıng yoldaşımız böyle yönelmişti Kürdistan'a. 1991'in başlarında adım atarken Kürdistan'a dağların pılıngı olmaya kararlıydı. Bu kararlılığıyla savaştı, direndi ve sözüne bağlı kalmak için uğraştı.

Nurhaklar'da düşman O'nu vuramadı. Bu nedenle kimyasal gaz kullandı. Düşman yine de kaybetti. Çünkü Pılıng yoldaş sadece fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Asıl güç kaynağı anısı yüreklerimize yerleşti, sonsuza kadar...

Silahıma bağlı kalacağım

Adı, soyadı: **Tevfik BIÇAK**
Kod adı: **Zinar**
Doğum yeri ve tarihi: **Damlataş köyü-Pazarcık, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **2 Mart 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Zinar yoldaş, maddi durumu zayıf olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu doğduğu Damlataş köyünde tamamladıktan sonra öğrenimini bırakmak zorunda kaldı. Ailesinin ekonomik durumu buna elvermedi. Dolayısıyla küçük yaşlardan itibaren çalışma hayatıyla tanıştı. Düşük ücretli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Küçük yaşlardan başlayarak birçok zorlukla karşı karşıya geldi. Rahat bir yaşamla tanışmadı. Zor yaşam koşulları içinde büyüdü.

Mevcut yaşamın zorluklarına kendince anlam vermeye çalıştı. Kabullenmedi böyle bir yaşamı. Ancak bununla sınırlı kaldı, çözüm gücü olamadı. Kurtuluşun, insanca yaşamın özlemini taşıdı. Bu arayışı sürekli taşıdı. **Nezihe ÖNER, Sultan TOROS** gibi şehit yoldaşlarımızla kendi köylerinde karşılaşıp tanışınca içinde sürekli taşıdığı arayış ve özlemine yanıt buldu. Gerilla mücadelesinde ve bunun öncüsü PKK'de umut gördü. Kurtuluşunu gördüğü bu mücadeleye katılmak için dayanılmaz bir istek duydu.

Damlataş köyünde 2 Mart 1990 tarihinde gerillaya katılarak kurtuluşa ilk adımını attı. Böylece arzusuna kavuşmuş oldu. Yeni bir yaşamla tanıştı.

Gerillaya katıldıktan kısa bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Yoğun eğitim temelindeki devrimci ortam karşısında adeta büyülendi. Eğitim derslerini anlamakta ilk başlarda zorlandı, fakat daha sonra arkadaş yapısı tarafından kendisine sunulan destek ve kendi çabasıyla bu durumu aşarak önemli bir gelişme sağladı. Üç devre boyunca askeri ve siyasi eğitim görerek gerilla savaşçılığına hazır duruma geldi.

22 Kasım 1990 tarihinde yazılı olarak verdiği son sözünde şunları belirtiyordu: *"Uzun bir süredir Akademi ortamında-yım. Güçlü eğitim devrelerini yaşadım. Şimdi ülke pratiğine yönelmek üzereyim. Ülkeye yönelirken, görev ve sorumluluklarımın bilincindeyim. Her koşul altında devrimci görev ve mücadele bayrağını elden bırakmayacağıma; başta Parti Önderliği olmak üzere, partiye, şehitlere, savaşan gerillaya, Kürdistan halkına, dünya ilerici insanlığına söz veriyorum. Kanımın son damlasına kadar silahıma bağlı kalacağım."*

Verdiği bu söze bağlılık temelinde gerilla savaşına gitti. Coşkuyla, kararlıca savaştı ve direndi. En son Nurhak dağların-

da sömürgeci güçlerle çıkan çatışmada şehit düştü.

Elden bırakmadığı mücadele bayrağı şimdi bizlerin elindedir.

O HERKESİN KALBİNDE YER EDİNEREK ÖLÜMSÜZLEŞTİ

Adı, Soyadı: **Serdal TOPALCA**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Zerdekeş köyü-Elbistan, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Nurhakların doruklarında elde silahla direniş içinde ölümsüzleşen **Serdal** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Temiz ve sade bir yaşama sahipti. Öğrenimine doğduğu köyde başladı.

İlişkilerinde samimiydi. Ortaokulu Elbistan'da bitirdi ve yine burada lise öğrenimine başladı. Bu yıllarda TC'nin özellikle körüklediği Alevi-Sünni çelişkisine tanık oldu. Hak-sızlıklarla karşılaştı. Bu duruma tahammül etmeyerek seyirci kalmadı. Kendi gücünü harekete geçirerek mücadele etti ve çevresindeki öğrencileri de buna ortak etmeye çalıştı. Aktif çalışmaları ve kararlı yaklaşımlarıyla okul çevresinde öne çıktı. Bu özellikleri nedeniyle okul idaresinin ve polisin baskısına maruz kaldı. Tehdit edildi. Fakat tüm bunlar O'nu yıldırmadı, tersine mücadele azminin bilenmesine yol açtı. Gittikçe de ulusal kurtuluş mücadelesine profesyonel katılım konusunda netleşti.

Serdal yoldaş, lise son sınıfı bitirmeye bir ay kala kararını vererek gerilla saflarına katıldı. Mücadeleye coşkuyla ve büyük bir inanç keskinliğiyle katıldı. Savaş pratiği uzun sürmedi. Nurhaklar'da meydana gelen ve iki gün devam eden çatışmada düşmanın kullandığı kimyasal gaz sonucu O da şehitler kervanına katıldı.

Mücadele yaşamı kısa ama onurlu geçti. Yurtsever ailesi de, Serdal'la gurur duydu. O'nun şahadeti ardından düşmanı sevindirmediler. Babası, *"Kimyasal gaz kullanan düşmanı sevindirmemek için üzülmüyorum. Oğlum bu mücadeleye inanmıştı. O bir devrim şehididir. Tek üzüntüm, O'nun kısa süre içinde aramızdan ayrılmasıdır. O çok şeyler yapacak ve başaracak kapasitedeydi"*; babaannesi, *"Ah oğlum, bu yaştan sonra inancın inancım, acın acım olacak. Sana ve 18 yoldaşına canım bin defa feda olsun"*; yine annesi, *"Oğlum ölümlerin en şereflisini seçmiştir. İnsanlığı ve mücadeleyi bize öğretmişti. Analar daha nice Serdaller yetiştirecek"*; kardeşi ise, *"Ayrılırken senin gülüşün benim mücadele duygularımı kabartıyordu. İntikam şiarıyla sana ve 18 hevala söz veriyorum"* sözleriyle Serdal yoldaşa bağlılıklarını dile getirdiler.

O, bütün herkesin kalbinde yer edinerek ölümsüzleşti.

Nurhak 19 yiğidin kanıyla bir kez daha özgürleşti

Adı, soyadı: **Doğan SARICAN**
Kod adı: **Kurdo**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Cennetpınar köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **5 Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Pazarcık'a bağlı Cennetpınar köyünde, 1973 yılında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Kurdo** yoldaş, ilk ve ortaokulu aynı köyde bitirdi. Yörelerinin devrimci bir yapıya yatkın olması ve Kürdistan'ın sınır bölgelerinden olması itibariyle buraya gönderilen öğretmenler de TC ajanı olarak gönderilmektedir. Kurdo yoldaş ve arkadaşları Kürtçe konuştukları için sık sık öğretmenlerden baskı görürler.

Kurdo yoldaş ailesine okul dışında, tarlada yardım etmektedir. Okul bittikten sonra bu işlere devam eder. Bu arada etkisini hissettiren mücadeleyi de heyecanla izlemeye çalışmaktadır. Gerillalardan çok etkilenmektedir. **Mehmet BALÇIN ve Ali BALÇIN** yoldaşlar O'nu devrime çekmede etkileyici olmuşlardır. 1990 Ağustos'unda bir ihbar üzerine gözaltına alınan Kurdo yoldaş 20 günlük bir tutukluluktan sonra salıverilir. Çıktıktan sonra da sık sık düşman güçlerince rahatsız edilir ve ajanlık yapması yönünde baskı görür. Böyle aşağılık bir işi yapmayı kabul etmeyen yoldaşımız, gerillalarla da iletişimini kaybettiği için tek çıkış yol olarak Avrupa'ya gitmeye karar verir. Fransa'da bulunan abilerinin yardımıyla Ekim 1990'da Fransa'ya gider. Burada yaklaşık 1 yıl konfeksiyonda çalışır. Bu arada Avrupa'daki çalışmalarla tanışır. Partiyi, halk gerçekliğini öğrenmeye başlar. Parti yayınlarını büyük bir istekle okumaktadır. Mayıs 1991 tarihinde Kurdo yoldaş (Mehmet BALÇIN) 10 yoldaşıyla birlikte Pazarcık'ta şehit düşmesi O'nun deyimiyle mücadeleden daha fazla uzak kalmayı kabul edilemez kılmıştır. Kendi isteğiyle artık çalışmalarda görevler yürütür. Paris'te gençlik faaliyetleri içerisinde yer alır. Daha sonra, 5 Ocak 1992 tarihinde merkezi eğitime alınır. Eğitim sonrasında Strasbourg'da 6 aya yakın alan sekreterliği görevini yürütür. Çeşitli işgal, protesto, açlık grevi eylemine yönetici olarak katılır.

Buradaki faaliyet ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden yoldaşımız partinin sunduğu gelişme, yetkinleşme imkanlarını en iyi bir şekilde kullanmaya çalışır. "Güney Savaşı Şehitleri Eğitim Devresi"ne katılır. Eğitim ardından ülke pratiğine yönelerek, Güney-Batı Eyaleti'ne gider.

30 Temmuz 1993 tarihinde Sabri yoldaşın komutasındaki grubuyla, düşmanla girilen çatışmada yiğitçe savaşır. Düşman tek yürek olmuş bu yiğitlere boyun eğdiremeyeceğini anlayınca kimyasal silah kullanarak çirkefliğini bir kez daha dünyaya gösterir.

Kurdo yoldaş 18 yoldaşıyla ölümsüzlüğe ulaştı. Manevi komutanlarımız arasındaki yerlerini alan Nurhak şehitleri, zaferin yakıcılığını ve mutlaklığını, şahadetleriyle gösterdiler. Onların silahları yere düşmedi. Binlerce Sabri, binlerce Kurdo dağlarda, ovalarda vuruşuyorlar.

Size söz veriyoruz ki, son sözümüze

Nurhaklarda Komutan Sabri yoldaş komutası altında şehit düşen yoldaşların künyeleri

Adı, soyadı: **Elif GEZER**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Hasanalı, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Kamil MUTLU**
Kod adı: **Deniz, Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Atmalıkaşanlı, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Ergin AY**
Kod adı: **Bahri**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Özbek, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Bilal ÇOLAK**
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Kantarma, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Abdürrezzak CEYLAN**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Yavuz KÜÇÜKYAVUZ**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tavşancalı kasabası-Kulu-Konya, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Mehmet CEYLAN**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Özbek, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Süleyman DAĞ**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Cengiz KUZUL**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Kurdo**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Cennetpınar, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Rıza ÇOKALLI**
Kod adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan-Tercan, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Reşat ASLAN**
Kod adı: **Seyitxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kulp, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Mehmet SAKALIKABA**
Kod adı: **Hüseyin Nazif**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Pulyan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:**...**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Zeynep ŞAHİN**
Kod adı: **Leyla**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:**...**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Halise ALP**
Kod adı: **Hanım**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman-Börgenek, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1993**
Şahadet tarihi ve yeri:**14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Hüseyin YÜKSEL**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Kantarma, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Ali Hazar**
Kod adı: **Etem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Tilkiler, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri:**14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Mevlût ÖZKAN**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Tilkiler, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

Adı, soyadı: **Şeh Davut ACAR**
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi:...
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

Vatanını unutmadı

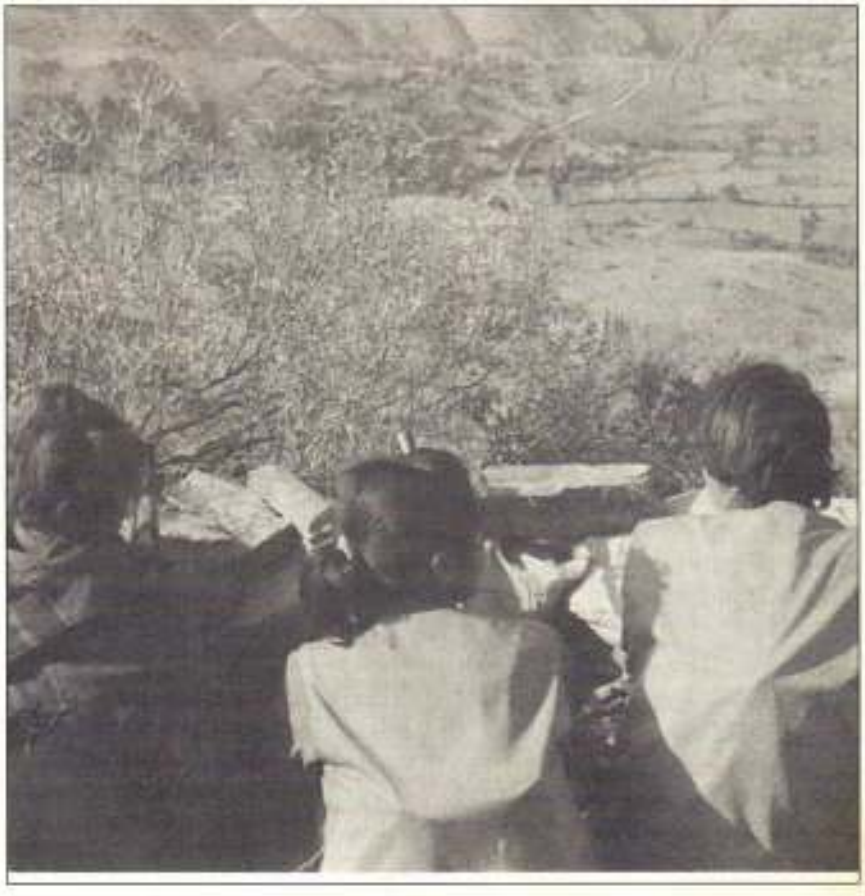
Adı, soyadı: **Nazif İŞCA**
Kod adı: **Naci**
Doğum yeri ve tarihi: **Salmanpek köyü-Pazarcık, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Araban**

Nazif yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Pazarcık'a bağlı Salmanpek köyünde dünyaya geldi. İlkokulu Pazarcık'ta okudu, lise öğrenimini ise yarıda bıraktı. 1988 yılı ortalarında Avrupa sahasına geldi. Bir dönem İsviçre alanında kaldı. 1989 yılında ülkeye dönüş yaptı. Aynı yıl sömürgeciler tarafından askere alındı. Üç ay Bolu'da komando eğitimini gördükten sonra Kürdistan'da askerliğini sürdürdü. Bu askerlik döneminde Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve vahşeti açık ve net olarak gördü. Gördüğü durumlar karşısında kendi kendisine isyan etmeye başladı.

Askerlik döneminde karşılaştığı vahşet olaylarını gittiği her yerde anlattı. Askerlik sırasında, yakalanan bir gerillaya yardım edip kaçmasına zemin hazırladı ve başardı. Bundan dolayı 45 gün disiplin cezası aldı. Askerlik sonrası özel tim tarafından sürekli ölümle tehdit edildi.

Ailesinin isteğiyle 1991 yılında tekrar Avrupa'ya gitti. Almanya'da kaldı. Bu gelişinde partili yoldaşlarla hemen ilişkiye geçti. Kısa bir faaliyet süresinden sonra, parti kararıyla ülkeye dönüş yaptı. Pazarcık çevresinde faaliyet yürüttü. 27 Ağustos 1992 tarihinde Araban'da yapılan bir ihbar sonucu düşman güçleriyle çıkan çatışmada üç yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Anısı mücadelemize önderdir!

Elimize sadece künyeleri ulaşan Güneybatı şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kamer**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbaşı**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa ...**
Kod adı: **Ethem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbaşı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Araban, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbaşı**

❒ Adı, soyadı: **Aziz KAYMAZ**
Kod adı: **Abuzer**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir-Malatya, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **Gültekin KAYMAZ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir-**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**
Adı, soyadı: **Doğan KAYMAZ**

❒ Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Doğan-Malatya, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **İbrahim AYDIN**
Kod adı:...
Doğum yeri ve tarihi: **Doğanşehir, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ömer**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan,...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Ardax**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney-Batı Kürdistan**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu Köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **Ali KÖK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Bulamlı köyü-Adıyaman**
Mücadeleye katılış tarihi: ..
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü Doğanşehir.**

❒ Adı, soyadı: **Şahin SÖYLEMEZ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **Ali Rıza FEL**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **Latif SERTKAYA**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Çavuşlu köyü-Doğanşehir**

❒ Adı, soyadı: **Yusuf ÇETİN**
Kod adı: **Seyitxan**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Adıyaman-Serê Golan**

❒ Adı, soyadı: **İsmet BAŞARAN**
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Adıyaman-Serê-Golan**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa ALPDOĞAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Çakmaklı köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

❒ Adı, soyadı: **Hatice FAKU**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Maksutuşağı, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

❒ Adı, soyadı: **Hatice ÇOKAK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Akdemir-Aşağı Pulyan köyü-Pazarcık,...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin ÇİNKILIÇ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Çakmaklı köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

❒ Adı, soyadı: **ALİ ALPDOĞAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Çakmaklı köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Nisan 1993, Pazarcık-Tilkiler köyü**

❒ Adı, soyadı: **Şeyho UYANIK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Mart 1993, Adıyaman-Gölbaşı-Haydarlı köyü**

❒ Adı, soyadı: **Mustafa PER**
Kod adı: **Nasır**
Doğum yeri ve tarihi: **Tilkiler, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mart 1993, Pazarcık-Bozlar (Bölge yönetiminde)**

❒ Adı, sosyadı: **Yahya ...**
Kod adı: **Peydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mart 1993, Pazarcık-Bozlar**

❒ Adı, soyadı: **Ali BİLECAN**
Kod adı: **Dr. Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Salmanıpak-Pazarcık, 1965**
Mücadeleye katılış taihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993-Tilkiler-Pazarcık (Bölge sorumlusu)**

❒ Adı, soyadı: **Welat Muhammed ...**
Kod adı: **Slaw**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tilkiler-Pazarcık**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zerdeşt, Sadun**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tilkiler-Pazarcık**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Renas**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tilkiler-Pazarcık**

❒ Adı, soyadı: **Fayık ...**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tilkiler-Pazarcık (Bölge sorumlusu)**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi:...
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Tilkiler-Pazarcık**

❒ Adı, soyadı: **Mevlût ÖZKAN**
Kod adı: **Ekrem**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Tilkiler, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ağustos 1993, Nurhak**

❒ Adı, soyadı: **Necip GÜRSOY**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Adıyaman-Buflan**

❒ Adı, soyadı: **Abdullah BALİÇ**
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987-88**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ağusots 1993, Adıyaman-Ulubaba (manga komutan)**

❒ Adı, soyadı: **Halil ...**
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Nergele, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Mayıs 1993, Saimbeyli-Karakuyu köyü-Binboğalar**

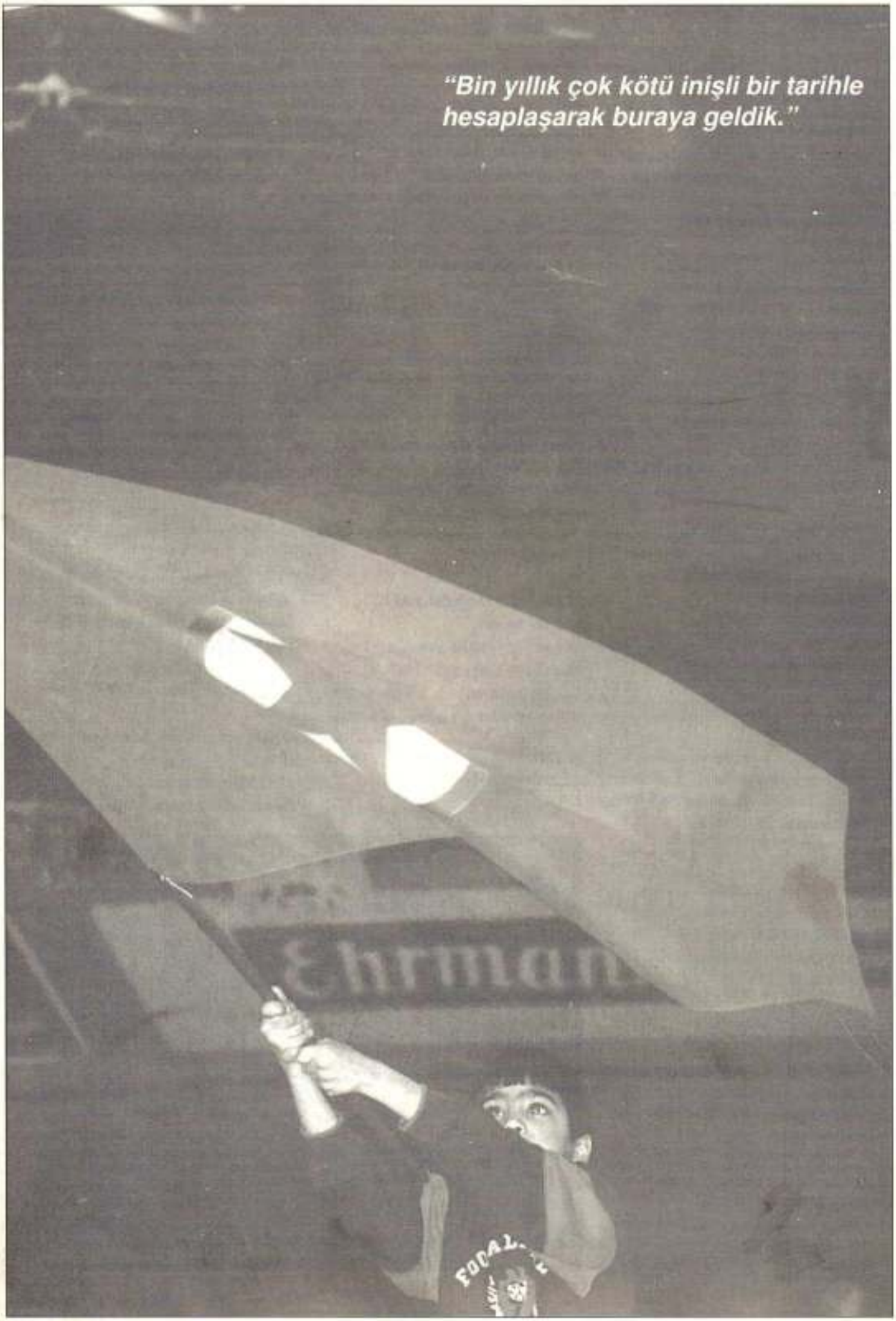
❒ Adı, soyadı: **... ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Erdal**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan Çiftlik-1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1993, Ceyhan vadisi**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet ...**
Kod adı: **Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Aralık 1993, Elbistan-Beritdağı**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Bahoz, Rıfat**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik (K. Başur)**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Aralık 1993, Elbistan-Beritdağı**

❒ Adı, soyadı: **Ramazan GENÇ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman-Kahta, ...**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri:..., **Afşin**

"Bin yıllık çok kötü inişli bir tarihle
hesaplaşarak buraya geldik."

Mardin Eyaleti

Bahyettin ATUĞ 428
Ömer Yıldırım 431
Taybet Kırıkaslan 431
Fesih Kılıç 432
Hevin Türk 433
Eşref Emrek 435
Cihan Yusufoğlu 436
Künyeler 437

KURŞUNUN ÖLDÜREMEDİĞİ DEV BİR KAHRAMAN

Adı, soyadı: **Bahyettin ATUĞ**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Kerşaf köyü-Midyat, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Savur**

Kürdistan'da her devrimcinin, her gerillanın iki adı vardır. Mücadele saflarına çok önceden katılanlar, şehit sayısının bugünkü kadar kabarık olmaması nedeniyle enternasyonal isimler alıyorlardı. Hangisine "hangi ismi tercih edersin" diye sorsanız, mutlaka gerilla olarak taşıdığı ismi tercih edecektir. Çünkü yeni ad, yeni topluma, aydınlığa, devrime ait.

Yeninin yaratılması mücadelesinin kahramanlarından biri de **Sarı Mahir** yoldaştır. Mahir yoldaş, 1962 yılında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokulu kendi köyünde, ortaokul ve liseyi ilçede okudu . Okul yılları, başarılı bir öğrencilik yaşamıyla geçti. Öğrenciyken doktor olmak istedi. Bunun nedeni sorulduğunda, annesinin hastalığı, halkın yoksulluktan dolayı tedavi olamayışı, özellikle küçük çocukların hastalıklardan ölmelerinin kendisini etkilediğini ve buna çare olmak için doktor olmak istediğini belirtirdi. Mühendis de olmak isterdi. Bunu da köyünü güzelleştirmek ve insanlarına hizmet sunmak için istediğini anlatırdı. İlçede okula giderken, yazları da köye giderek köy işlerine yardımcı olan Mahir yoldaş, liseden sonra öğrenimine çeşitli nedenlerden dolayı devam edemedi.

Okul bitiminden sonra birçok akranları gibi O da metropol kentlerine gider. İzmit Gübre Sanayi Fabrikası'nda işe başlar 1977 yılında. Daha sonra İzmir'e gider. Burada çeşitli işlerde çalışır. Ardından Mersin Gübre Sanayisi'nde çalışır. Aldığı ücret iyidir, geçimini rahatlıkla yaptığı gibi aile ekonomisine de katkı sunar. İzmir'de çalıştığı dönem içinde Türk soluyla ilişkilere gierer. Çeşitli marksist klasikler

okur. Yapılan bir ihbar sonucu Devrimci-Savaş taraftarı olarak tutuklanır. Üçbuçuk ay tutuklu kalır ve ardından serbest bırakılır. Bu tutuklanma, O'nu Türk soluyla olan ilişkilerini de noktalaması kararına götürür.

1980 yılında memleketine dönen Mahir yoldaş, 1980 yılında parti saflarına katılır. Partiye sunduğu bir raporda partiye katılışının nedenlerini şöyle anlatmaktadır: "Devrimci olmamın başlıca nedenlerinden biri olarak, sömürgeciliğin halkımıza yaptığı baskı beni daha küçükken etkilemişti. Köye baskın gerçekleştiren düşman askerleri halka baskı ve işkence yapıyordu. Yine halkımın yoksulluk durumu, iş bulmak için kapı kapı dolaşmaları, yıllarca ailelerinden kopmaları, işverenlerin sömürüsü düşündürüyordu beni. Şeyhlerin de halka yaptığı kötülükleri biliyordum. Bütün bu durumların nedenleri sömürgecilikten kaynaklanıyordu. Türkiye'de kaldığım süre içinde çeşitli marksist klasikler de

okumuştum. Partinin başta Hilvan ve Siverek olmak üzere feodallere yönelik gelişen mücadelesi de beni etkiliyordu. Bütün bu durumlar yurtsever özümle birleşince parti saflarına katılmaya karar verdim."

12 Eylül faşist kliğinin Kürdistan'da baskı ve işkencelerini yoğunlaştırdığı bir dönemde mücadele saflarına katılan Mahir yoldaş, Midyat, Gercüş, İdil alanlarında çalışmalara katılır. Bu çalışmaların başında 12 Eylül faşist rejimine karşı kitle ilişkilerini geliştirme, eski ilişkileri koruma, ajitasyon-propaganda çalışmalarını yürütme, yurtdışına çıkarılan parti güçleriyle ilişkiler sağlama, imkanlar hazırlama vb. tarzda sorumluluğu ağır olan görevler yürütür.

Mahir yoldaş, parti kararıyla 1981 yılında Güney Kürdistan'a geçer. Sakin ve çalışkan bir yapıya sahip olan Mahir yoldaş, konuşmaktan çok, düşmana karşı eylemlerin geliştirilmesi gerektiği sorununa önem verirdi. Kamplarda eğitim görmedi, ancak var olan parti evlerinde yeni dönemin parti tezleri ve talimatlarını okuyarak, yeni sürecin görevlerine kendisini hazırlardı.

1982 yılında, parti kararıyla, hazırlanan parti güçleri ülkeye giriş yapacaktı. Süreç zordu. Bu dönemde 12 Eylül faşist kliğinin estirdiği terör karşısında kararsız olanlar ve partinin dönemsel hamlesini geri çekmek isteyenler çoktu. Bunlar korkaklıklarından dolayı, yapıya kararsızlık aşılamaya çalışıyorlardı. Zorluklar sadece bunlarla da sınırlı değildi. Parti güçleri yaklaşık iki yıl boyunca halktan ve ülkeden uzak kalmışlardı. Baskı ve işkencelerden dolayı halkta korku psikolojisi egemendi. Deneyimsizlik ve halkta var olan korku psikolojisinin aşılması gerekiyordu.

Mahir yoldaşın kırsal kesimde deneyimi çoktu. Zorlukların adamıydı. Grupların yerlerine ulaşması ve bölgelerine yerleşmesi için deneyimi olanların ilk gruplarda yer alması hayati önemdeydi. Çünkü bu dönemde ülkeye giden gruplarımız, tanınamayan muhbirlerin ihbarları, yanlış yol, yanlış konaklama ve yol pratiğinin olmaması nedeniyle çok sayıda şehit veriyordu. Mahir yoldaş, deneyimli biri olarak ilk gruplar içinde yer aldı. Ekim 1982 yılında ülkeye giriş yaptı. Mahir yoldaşın içinde yer aldığı grup oldukça güçlüydü. Aynı zamanda önemli sorumluluklar üstlenmişlerdi. Grup en başta Botan'a ilk yerleşimi sağlayacaktı. Eruh, Siirt, İdil, Midyat kavşağına yerleşen grup, hem Siirt-Kurtalan üzerinden Sason'a; hem de Şırnak üzerinden Güney Kürdistan'a yol açacaktı.

Mahir yoldaş, Botan'ın ilk yapı taşlarını ören ekibin elemanıydı ve diğerleri farklı bölgelerde görev aldıkları halde, Mahir yoldaş, hep orada kaldı. Dağ dağ, vadi vadi, köy köy bölgeyi tanıdı.

O dönemde zorunlu olunmadıkça, gruplara çatışmaya girmeme ve eylem yapmama talimatı verilmişti parti tarafından. Keşif ve yerleşim faaliyetini her şeyden önde tutuyordu parti. İşte Mahir ve beraberindeki yoldaşların böyle bir çatışması olmuştu. Askerlerle karşılaşan grup, çatışmaya girmiş, askerlerden biri ölmüş, biri de yaralanmıştı. Eşkıya saldırısı olarak olayı değerlendiren düşman, asıl tehlikeyi o zaman farkedememişti.

Mahir yoldaş, arkadaşları içinde oldukça sakin bir yapıya sahipti. Ama düşmana karşı böyle değildi; ona karşı hırçın, inatçı ve saldırgandı. Sert doğa koşulları, açlık, pusular ve tehlike içinde pişmişti. Zorlukları hiç anlatmazdı. O'nun için devrimciliğin doğal koşullarıydı. Aslında Mahir yoldaşı doğru tanımlamak gerekirse; O, devrimin emekçisiydi.

Mahir yoldaş, 15 Ağustos 1984 Eruh-Şemdinli atılımından sonra, yapılan planlamada Eruh alanında bölge

yönetim birimine girmiş, iki yerel alanı kapsayan geniş bir alanın sorumlusu olmuştu. O koşullarda örgütlenme birimlerinin çalışmaları daha zor olurdu. Gerilla birimleri eylem yapıp hızla yer değiştirirken, onlar bölgede kalırdı. Görevleri halkı düşman oyunlarına karşı korumak, köylüleri örgütlemek, çeteciliği önlemek, ajanları saf dışı etmekti. Düşmanın pişmanlık yasası, koruculuk, komploculuk ve operasyonlarıyla doğrudan yüz yüze olan onlar olurdu.

Mahir yoldaş, Eruh baskını için milislerin temini, lojistik ihtiyaçların temini gibi görevleri de üstlenmişti. Mahir yoldaşın bulunduğu Eruh, Cizre, Şırnak arasındaki bölge, en erkenden kitleselleşmenin yaratıldığı odaktı. Bu nedenle düşman bütün ağırlığını buraya vermişti; köyler yakılıyor, operasyon üstüne operasyon yapılıyor, köylülere koruculuk ve komploculuk dayatılıyordu. 1984 kışında yaralı yakalanıp düşman saflarına geçen Mustafa Çimen'in tahribatları, gerilla-örgütleme birimlerini zor duruma sokmuştu. 1985 baharıyla birlikte bölgede kayıplar artmaya başladı. **Ali KAYA (YASER), Melle Bedrettin (Bedrettin TİMURTAŞ), Hasan CABEDK** ve **Hanım YAVERKAYA** gibi değerli parti kadro ve savaşçıları şehit olmuştu.

1985 baharı grupların faaliyet bölgelerine dağılım dönemiydi. Mardin, Sason, Diyarbakır, hatta Adıyaman ve Dersim birimleri dahi bu odaktan, yani Eruh-Siirt üzerinden gidiyorlardı. Durumdan kısmen haber alan düşman, yollara pusu üstüne pusu atıyordu. Giden grupları korumak, güvenliklerini sağlamak, bölgeden geçişlerini sağlıklı ve güvenlikli yapmaları önemli oranda Mahir yoldaşın omuzlarına binmişti. O, bu görevleri hiçbir zaman tek bir şikayette bulunmadan ustalıkla yerine getirdi.

1982 yılından Parti 2. Kongre sürecinin yaşandığı 1986 yılı sonlarına kadar ülke pratiğinde yiğitçe yer alan Mahir yoldaş, düşmana karşı gerçekleştirilen sayısız eylemlerde yer aldı. İhbarcılıktan vazgeçmeyen ajanları etkisizleştirdi, sayısız pusuda düşmana darbe vurarak çıktı. Eruh Sipivyan, Girdare, Eruh-Siirt karayolu (düşman konvoyuna pusu eylemi), Mişare, Zıvınga, Gabbar dağı, Çırav, Nite ve daha sıralanabilecek alanlarda düşmana, çetelere ve ajanlara yönelik gerçekleştirilen birçok eyleme damgasını vurdu. Çırav eyleminde yaralandı. Sayısız düşman pususunu boşa çıkardı, onlarca kez ölümle yüz yüze geldi. Yanında en yiğit kahramanları şehit verdi. Onlarca yoldaşı yaralandı, yaralıları omuzlarında taşıdı. Kısaca Mahir yoldaş için söylenmesi gereken şudur: 1982'den 1992'ye kadar, yani tam on yıl, hep savaşın en sıcak, en ön bölgesinde kaldı. Hiçbir zaman şikayetçi olmadı. Hiçbir zaman kendisini öne almaya çalışmadı. Ve Mahir yoldaş, yanındaki yoldaşlarının şahadetini yaşayarak, aç kalarak, pusulara düşerek, çatışmalarda bilenerek tam on yılı vatan hizmetinde, militan bir kavga içinde geçirdi.

Parti III. Kongresi'ne katılmak için yurtdışına çıktığında, artık çok yetkindi. Deney sahibiydi. Ancak bu birikim O'nu hiç şaşırtmadı. Hep mütevazi konumunu korudu. Kongrenin bütün aşamalarındaki çalışmalarına katıldı. Deneylerini rapor ve yazılara döktü. Bunları kongrenin yetkin çözümlemeleri ve yeni planlarıyla birleştirdi.

1987 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi yönetim biriminde yer aldı. Kadro ve savaşçıların eğitiminde çalıştı. Ülkeyi fetih planlarının hazırlanmasında deney ve yetkinliğiyle ciddi katkıları oldu. Bu birikimleriyle ARGK'nin komutanı olarak ülkeye yöneldi. Önce Botan, daha sonra Mardin Eyaleti'nde çalıştı. Askeri yetkinliği kadar, politik ve örgütsel olarak da yetkindi. Yıllarca aralarında kalmanın verdiği deneyle köylülüğü ve özelliklerini çok iyi biliyordu. Sakin, kararlı ve cesur yapısı köylüye güven veriyordu. O ülkesini sevdiği kadar halk da O'nu seviyordu.

Mardin'de halk kabarmalarının olduğu ve şehir kitlelerinin tamamen mücadeleye çekildiği dönemde Mahir yoldaş, eyalette sorumlu düzeyde görev yürütüyordu. Hain toprak sahiplerinin mülklerinin kamulaştırılması ve yoksul köylülere dağıtılması çalışması önemle vurgulanması gereken bir yöndü. Mahir yoldaş, savaşçılarla çok iyi anlaşıyor, onlara büyük önem veriyor ve her şeyleriyle ilgileniyordu. Savaşçıların eğitimiyle ilgilenmek, onlarla birlikte olmak kadar hiçbir şey ona mutluluk vermiyordu.

1992 yılının bahar aylarında, aralarında sorun olan köylüleri barıştırmaya gider. İhbarı alan düşman, büyük bir güçle üzerlerine gelir. Çatışma büyük olur. Mahir yoldaşa üç kurşun isabet eder. Ama O'nu devirmek için daha çok kurşun gerekirdi. Omuz, kemerlik ve kola isabet eden kurşunlardan ilk ikisi tahribat yapmazken, kola değen kurşun kolu parçalar. Çok kan kaybeder. Yurtsever bir doktor tedavi eder. Kokuyu alan düşman operasyon üzerine operasyon yapar. Doktor gözaltına alınır. Köylülere işkence yapılır, ama köylüler kahramanlarını ele vermezler. O'nun iyileşmesi tam iki ay bir süre alır. Yaralı halde, silahı omuzunda çalışmasını sürdürür.

Mahir yoldaşın bir özelliği daha vardı. Hep en zor görevleri alır, yeni açılan alanlarda görev üstlenirdi. Son yıllarda düşmanın karşısına kale gibi dikilen yerlerden biri Bismil'di. Mahir yoldaş, birliğiyle Savur-Bismil arasına iyice yerleşmiş, buradan düşmanı darbeliyordu.

Ancak kaldıkları alan gerilla için barınma sorunları yaratıyordu. Arazi dağlık değildi, dağlık bölge sınırlıydı. Düşmanı daha yakından vurmak için sığınak kazmışlardı. İşkenceye alınan zayıf iradeli bir milis yerlerini söylemişti düşmana. Avının kokusunu alan düşman, büyük güçle ve etkili silahlarla sığınağın etrafını sarmıştı. 1992 yılı Kasım ayının ilk pazarı düşman, gerillalara yaklaşamadı. Kalleş yolu seçti, kimyasal silah kullandı. Kahramanca yaşayan ve kahramanca savaşan, sağ düşmanın eline geçmemeye yeminli olan ARGK komutanı Mahir, 7 yoldaşıyla birlikte şehit olmuştu.

Cenazesi köyüne götürüldü, büyük tören yapıldı. Tören günlerce devam etti. Duyanlar mezarını ziyaret ediyordu. Tam on yıllık fiili savaş; Şırnak, Eruh, Pervari, Siirt, tüm Mardin'i karış karış arşınlayan, onlarca çatışmadan geçen, yüzlerce savaşçı yetiştiren, hiçbir zaman zorluklardan şikayetçi olmayan, ama hep en zor görevleri almış, cesaret, alçakgönüllülük, sadelik ve bağlılığın sembolü olan mahir yoldaşın en büyük özelliği yurt ve insan sevgisidir.

Hiçbir zaman seni unutmayacağız. Halkın kalbindesin. Savaşçıların izinde büyük ARGK komutanı ve halk kurtuluş kahramanı Sarı Mahirimiz.

Anısı mücadelemize önderdir!

ANISI MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKTIR

Adı, soyadı: **Taybet KIRIKASLAN**
Kod adı: **Zeynep, Zine, Ruken**
Doğum yeri ve tarihi: **Mersin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **30.12.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1993, Nusaybin**

Ruken yoldaş, aslen Mardin'in Kerboran ilçesi Halilan köyünden olup, Mersin'de doğmuştur. Yoksul ve dokuz çocuklu bir ailedendir. Ailenin oldukça yoksul olmasından dolayı, ailenin geçimini Ruken yoldaş çeşitli işlerde çalışarak sağlıyordu.

Mücadeleyle 1990 yılında tanıştı ve aynı yıl mücadeleye katıldı. Yaşının küçük olmasından dolayı geri gönderildi. Tekrar katılmak için yaptığı bir ikinci istek üzerine 1991 yılında gerillaya katıldı. 1992 yılında Botan alanında düşmanla girilen bir çatışmada yaralandı. Tedavi için metropole gönderildi.

Bir süre Çukurova alanında faliyetlerde bulundu. Newroz çalışmaları esnasında deşifre olmasından dolayı alandan ayrılmak zorunda kaldı. Bu sefer görev alanı Nusaybin ve çevresi oldu. Ağustos 1993 tarihinde Bafe karakol baskınında 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek, şehitler kervanına katıldı.

Anısı mücadelemize önderdir.

Vatan için ölümsüzleşti

Adı, soyadı: **Ömer YILDIRIM**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Yamanlar (Erdı) köyü Gercüş**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **28.08.1992, Nusaybin-Mardin.**

Ömer yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Gercüş'e bağlı Yamanlar köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Ekonomik sıkıntılar nedeniyle okulu yarıda bırakmak zorunda kaldı. Daha sonraki yaşamı birçok değişik işlerde çalışarak geçti.

Çalışmak amacıyla Nusaybin'e giden Ömer yoldaş, 1989 yılında gerillayla ilişkiye geçer ve milislik yapmaya başlar. Aldığı bütün görevleri yerine getirir.

1992 yılında İstanbul'a gider. Burada 15 Ağustos Atılımı kutlamalarına katılmak amacıyla gider. Kutlamalar sırasında tutuklanan Ömer yoldaş 1 hafta gözaltında kalır. Daha sonra serbest bırakılır. Tekrar Nusaybin'e gider. Burada 28 Ağustos 1992 tarihinde TC güçlerince evinden alınır ve katledilerek şahadete ulaşır.

Devrimci intikam bayrağını yükseklerde taşıyan yiğit bir savaşçı

Adı, soyadı: **Fesih KILIÇ**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Küferde köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1992, Kavşan köyü-Savur**

Zeki yoldaş 1976 yılında Mardin'in Küferde köyünde yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyünde bitirir. Daha sonra ailenin maddi durumu iyi olmadığından okuyamaz ve metropole gider. Orada bir terzihanede çalışmaya başlar.

Zeki yoldaş, gelişen mücadelenin etkilerini hissetmektedir. Amcasının da **(M. Vahat-Zeki)** yoldaş mücadele içerisinde şahadete ulaşması, O'nu düşman karşısında savaşma kararına götürür. Düşmana büyük bir kin ve öfkeyle doludur. Zeki yoldaş, bir müddet bulunduğu yerde yurtseverlerle birlikte çeşitli faaliyetlerde bulunur. Ancak şehitlerin intikamlarının, ancak zafere gidiş yolunda daha aktif çalışarak alınabileceği düşüncesiyle Mayıs 1992 tarihinde gerilla saflarına katılır.

Zeki yoldaş, Mardin'de savaşa aktif katılır. 30 Ekim 1992 tarihinde Mardin'in Savur ilçesi Kavşan köyünde bir ihbar üzerine 7 yoldaşıyla birlikte düşmanla girdikleri çatışmada kahramanca direnirler. Çaresiz kalan düşman teslim alamadığı 8 can yoldaşı kimyasal silahlarla şehit eder.

Zeki yoldaş, devrimci intikam bayrağını şehitler ordusuna katılıncaya dek yükseklerde taşıdı. O'ndan ve bütün şehitlerimizden aldığımız bu bayrağı, verdiğimiz insanlık savaşında hep yükseklerde tutacağız.

Newrozların direniş ruhuyla hep yaşayacaktır!

Adı, soyadı: **Hevin TÜRK**
Kod adı: **Delal**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mart 1993, Derik**

Mardin'de 1970 yılında dünyaya gelen **Delal** yoldaş, zengin toprak sahibi ve yurtsever bir ailenin kızıydı. Rahat bir aile ortamında büyüyen Hevin yoldaş, ilkokulu Urfa'da, ortaokulu Ankara'da ve liseyi İstanbul'da bitirdi. Ailesi hem İstanbul'da ve hem de Mardin'de ikamet ettiğinden, bu iki şehir arasında mekik dokudu ve ülkeyle olan ilişkilerini hiçbir zaman koparmadı.

Ülkedeki gelişmeler O'nu da etkiliyordu. Siyasete ilgisi daha küçük yaşlarda başlamıştı. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşının gelişim durumunu, halkın yaşamı ve mücadeleye yaklaşımını izliyor, gelişmelerden sonuçlar çıkarmaya çalışıyordu. Hevin yoldaş, siyasete olan ilgisini ve kişilik özelliklerinin belli başlı yönlerini, partiye sunmuş olduğu özgeçmiş raporunda şöyle anlatmaktadır:

"Yurtsever bir aileden geldim. Böyle bir ortamda büyümek, benim siyasete olan ilgimi artırdı. İyi bir insandım. İnsanları çok seviyordum. Hümanist yönüm, yetiştiğim ortamla birleşince siyasete ilgi duymaya başladım. Toplumun sorunlarını görmeye, toplum içerisinde kendi yerimi tanımaya başladım. Var olan sorunlara nasıl çözüm getirilebileceği üzerine düşüncem gelişti. Gelişen objektif koşullarla birlikte ortaya çıkan, çözüm gücü olan partinin geliştirdiği mücadelenin yaratıcı, aydınlatıcı yönü beni de içine aldı, olgunlaştırdı. Dünya, bölge ve ülke gerçekliğini öğretti. Politikayı, yaşamdaki yerini, askerileşmeyi, siyasallaşmayı ve en önemlisi de partileşmenin gerekliliğini kavrattı. Bu temelde devrimi, devrimciliği hedefleme, bu yönlü kendimi geliştirme yoluna gittim. Halende, zafere doğru giden devrimciliği yakalama çabasındayım..."

Mardin Eyaleti'ne bağlı gerilla birlikleriyle ilişkiye geçen Hevin yoldaş, bir dönem sempatizan düzeyinde çalışmalar yürütür. Lise yıllarında İstanbul'da okurken, bu kez çalışmalarını İstanbul'da öğrenci-gençlik arasında sürdürür. Örgütlenme-bilinçlenme düzeyinde yürüttüğü çalışmalar, kendisinin söylemiyle amatör düzeyde olur. Bu çalışmalar yaklaşık bir yıl sürer. Gerillaya katılmadan önceki yedi aylık süreçte ise kadro düzeyinde kitle faaliyetlerini yürütür. Geniş bir alanda kitlelere sunduğu perspektif ve sorunlar karşısında çözüm gücü olma başarısı kendisine karşı olan güvenini pekiştirir. Hevin yoldaş, gerillaya katılmadan önceki çalışmalarını ve bu çalışmalarda irdelediği sonuçları kısaca şöyle özetlemektedir:

"Mardin'de amatör ve yerel düzeyde bir çalışmam oldu. İstanbul'da bir yıl kadar lise örgütlemesi yaptım, yedi ay kitle faaliyetlerinde çalıştım.

Çalıştığım Derik Ovası'nın sosyo-ekonomik durumu gereği ortayolcu bir karakter taşıyor. Aşiretsel yapının hakim olması, alt yapıdaki kapitalist üretim biçimi ile çelişki yaratıyor. Sonuçta burjuvalaşmış insan, dar aşiret kalıpları içerisinde sıkışıyor. Bu durumda bulduğu çıkış yolları hep olumsuz ve yanlış yönde gerçekleşiyor. Ova yapısının yarattığı çıkarcı kişilik, köylü kurnazlığı ile birleşince disipline olmayan, devrimciliği sadece kendi çıkarları için kullanan, çıkarı bittiği zaman oportünistleşen, düşmanla işbirliğine giren, feo-

dal ama küçük-burjuva karakter taşıyan bir insan tipi, bir toplum yapısı ortaya çıkmıştır. Böyle bir yapı içerisinde devrimci çalışma yürütmek öncelikle çok güçlü politik bir yapı istiyor. Bu temelde karşılaştığım en büyük zorluk politika yapmak oldu. Çabuk değerlendirip, çabuk hareket etmediğiniz zaman bölge çok çabuk insanı yutabiliyor... Başlangıçta yörenin bu tür bir yapıda

olması beni çok zorladı. Zamanla, çalışa çalışa belli bir politik olgunluğa erişebildim.

İstanbul'daki bir yıllık lise örgütlenmesi süresince Kabataş Erkek Lisesi'nde, Kürdistan'ın çok çeşitli alanlarından gelen lise öğrencileri arasında örgütlenme yaptım. Bu lisede, TC'nin Kürt gençlerini alıp kendi eğitimine tabi tuttuğu, asimile ettiği bir alan olması, buradaki gençlerin çok farklı anlayışları kendi içlerinde barındırmalarını da beraberinde getirmiştir. Türk-Kürt çelişkisi, ekonomik çelişkiler, ortamın darlığı bir çıkış yapma ihtiyacını doğuruyor. Ülkede gelişen mücadelenin yansıması sonucu, yapılmak istenen çıkış, mücadele yönünde oluyor.

Yedi ay kitle faaliyeti yürüttüm. Başlangıçta sadece aile örgütlenmesi yapıyordum... Alanın kozmopolit olması karşılaşılan çok farklı yapılara göre yürütülecek geniş kapsamlı bir cephe çalışmasını gerekli kılıyor... Aile çalışmalarından sonra alanda çalışan üst komite içerisinde yer aldım. Komiteyi yönlendiren, perspektif sunan, kaynak hazırlayan sekreterya düzeyinde bir çalışma oldu. Biraz daha farklı bir donanımı gerektiren bu sorumluluk, organizasyonu, alt yapı ile üst yapı arasındaki ilişkileri sağlamayı da gerektiriyor. Burada ortaya çıkan zorluk, çalışmanın komple bir çalışma olması, biraz daha profesyonel bir çalışmayı gerekli kılmasıdır..."

1991 yılının sonbahar aylarına doğru gerillaya katılan Hevin yoldaş, parti eğitim kamplarının bulunduğu Xan Kûrkê'ye gitti. Yaklaşık iki aylık bir süreçte Xan Kûrkê'de parti eğitimini gördü ve kendisini dönemin yüklediği sorumluluklara karşı yetkinleştirmeye çalıştı. Daha da güçlenmesi için Kasım ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Mahsum Korkmaz Akademisi ortamında oldukça etkilenir. Aradığını bulduğunu belirterek coşkuyla eğitime sarılır. Partiyi, militan kişiliği ve devrimci ölçüleri özümseme ve bunu pratiğinde somutlaştırmaya çalışır. Kendisinden kaynaklanan yetersizlikleri ortaya koyarak, özeleştirisel yaklaşmayı esas alan Hevin yoldaş, bir raporunda yetersizliklerini, nasıl bir gelişim temposu izlediğini ve dönemin kendilerinden beklediği sorumlulukları şöyle anlatmaktadır: "Akademi sahasına geleli kırkbeş gün oldu. Bu kırkbeş gün zarfında doğru bir değerlendirme yaptığımızda, sadece son dönemlerde doğru katılım sağladığımı söyleyebilirim. Daha evvelki süreçte, gelişmemi tıkayacak şekilde ortaya çıkan kişilik sorunum, inancım ve ideolojimle ters düşüyor, yaşamı bir bütün olarak algılamamı engelliyordu. Bu temelde Akademi yaşamı içerisinde, yaşam, eğitim, yoldaşlık ilişkileri ve yönetim yapısına yanılgılı yaklaştım. İdeolojik-politik olarak bildiğim ve benimsediğim parti anlayışını, kişiliğimle bütünleştirmem konusunda çok geç kaldığımı şimdi daha iyi kavrıyor, kişiliğime daha güçlü yöneliyorum. Amacım, tüm özelliklerimi parti içinde eritmek ve partileşmektir.

Yaşama katılım konusunda daha önceki bakış açımla, şimdi edindiğim yaklaşımı daha detaylı ortaya koymak istiyorum. Benim tüm fonksiyonlarımı engelleyen büyük bir yükten kurtulmuş, rahatlamış olduğumu görüyorum. Kendime daha çok güveniyorum. Yaşamı inceleme, ondan tad alma konusunda büyük gelişmeyi yaşıyorum. Tüm ilgimi odaklaştırıyor, kavrama noktasına, pratiğe aktarma noktasına rahatlıkla vardırabiliyorum.

Akademi yaşamını genel olarak değerlendirdiğimde, büyük oranda olumlulukların yaşandığını görüyorum. Fakat, özelde bireylerin daha çok çaba harcamaları gerektiğine inanıyorum. Çünkü, eğer savaşın bir üst aşamasını yaşıyorsak, herkes bulunduğu mevziyi güçlendirmelidir. Savaş içerisinde herkes bulunduğu mevziyi korur ve güçlendirirse, bir bütün olarak gelişme sağlanabilecektir. Bizler, bu konuda çok yetersiz kalıyoruz. Kişi olarak en azından kendimizi, yanımızdakini, ya da içinde yaşadığımız sorumluluk alanımızı güçlendirir ve sahip çıkarsak yetersizlikleri çok çabuk aşar, bütünlüğü sağlamış oluruz..."

Akademi sahasında iki devre boyunca kalan Hevin yoldaş, askeri ve siyasi alanda yetkinleşti. Özlü, fedakar, çalışkan ve atik özelliklere sahip olan Hevin yoldaş, 1992 yılının sonlarına doğru ülke pratiğine yöneldi. Mardin'in birçok alanında çalışmalarda bulundu. Ülke pratiğinde az kaldı. 1993 bahar atılımı hazırlıklarını yapar ve Newroz'u coşkuyla karşılarken, Derik kırsal alanında yapılan bir ihbar sonucu 20'yi 21'e bağlayan Newroz gecesinde, bir yoldaşıyla birlikte düşman güçleriyle çatışarak şahadete ulaştı.

Newroz'un direniş ruhunu temel alarak kahramanca savaşan Hevin yoldaşın mücadelesi yolumuzu aydınlatıyor!

Son kurşunu bedenine sıkarak ölümsüzleşti!

Adı, soyadı: **Eşref EMREK**
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Meşkina köyü-Derik, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Mayıs 1993, Eroğlu köyüMardin**

Eşref EMREK (Gabar) yoldaş, 1973 yılında Derik'e bağlı Meşkina köyünde orta halli ve kalabalık bir nüfusa sahip olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Eşref yoldaş, köylerinde okul olmadığından dolayı Kızıltepe'de bulunan amcasının yanına gönderilir ve burada ilkokul öğrenimini başarıyla tamamlar.

Orta halli bir ailenin çocuğu olmasına rağmen, boş durmayı sevmezdi. Bu nedenle hep çalışırdı. İlkokulu bitirdikten sonra yeniden ailesinin yanına yerleşir. Çobanlık ve çiftçilik yapar. Büyüdükçe olgun ve temiz özellikleriyle halk tarafından sevilen, gençler tarafından övgüyle söz edilen biri haline gelir.

Çoban olduğundan gerillalarla temas kurmayı rahatlıkla başarmıştı. Zamanla gerillalara karşı olan sempatisi daha çok yoğunlaşır. Gerillalara güven veren bir kişiliği temsil etmesinden dolayı milislikle görevlendirilir. Verilen görevlerle sınırlı kalmaz. Propagandaajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını da sürdürür. Mücadele geliştikçe daha fazla katkı sunmak ister, gerilla olmak tek özlemi olur ve gerilla olmaya karar verir.

Temmuz 1992 tarihinde gerillaya katılan Eşref yoldaş, gördüğü eğitimle kısa sürede kendisini geliştirir, gerilla yaşamına çabuk adapte olur. Kendisine verilen görevlerin büyüğüneküçüğüne bakmaksızın büyük bir sorumluluk anlayışıyla yerine getirir.

Mardin alanında faaliyet yürüten Eşref yoldaş, 6 yoldaşıyla beraber Mardin'e bağlı Eroğlu köyünde bulundukları bir sırada ihbar edilirler. 7 ARGK gerillasını kuşatmaya alan düşman güçleriyle çıkan çatışmada büyük bir kahramanlık yaratılır. ARGK'nin 7 kahraman militanı ölümsüzler kervanına, 1 Mayıs 1993 tarihinde katılırlar.

Devrimin bütün görkemini yüreğinde ve beyninde coşkuyla yaşıyordu

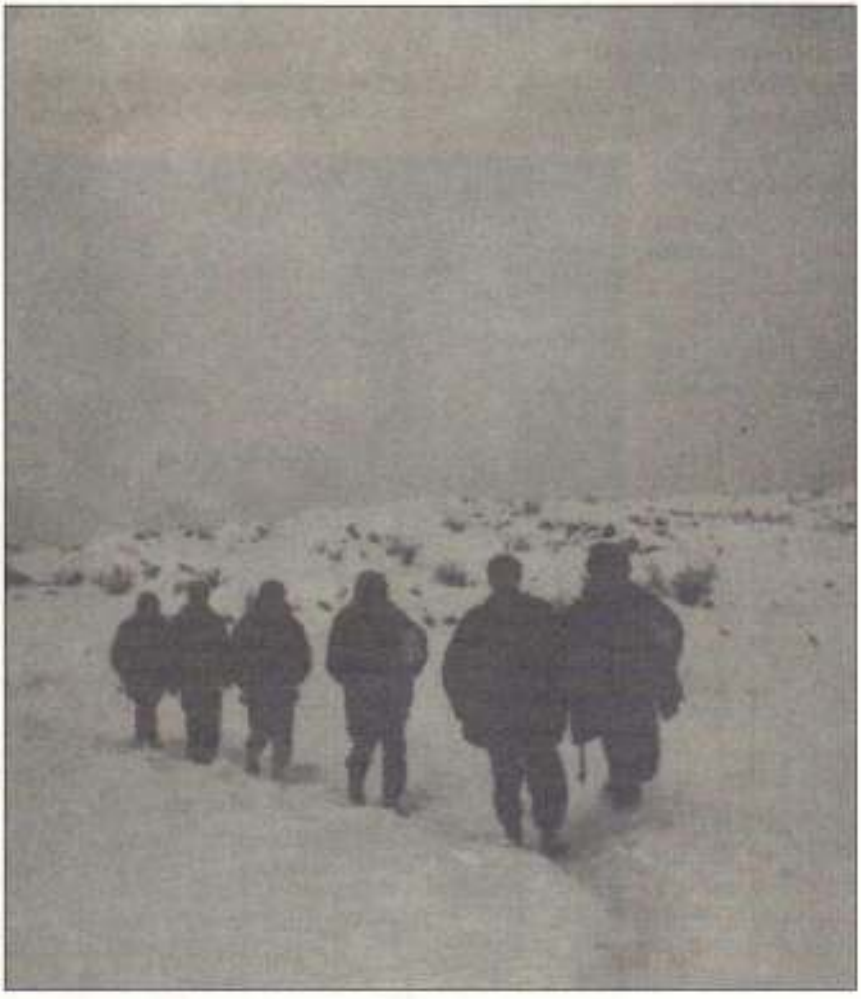

Adı, soyadı: **Cihan YUSUFOĞLU**
Kod adı: **Hevi**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **6 Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Nisan 1993, Derik**

Direnişçi ve yurtsever bir aile ortamından gelen Hevi yoldaş, Kızıltepe'nin Kemrara köyünde dünyaya gelir. Aile, çevre ve akrabalarının politik çalışmalar içerisinde olması ve kendisinin de GAP Eyaleti'nde olan gelişmeleri yakından izlemesi Hevi yoldaşın her geçen gün düşmana olan öfke ve kinini geliştirir. 1987 yılında ilkokulu bitirir. Okula devam etme istemi olmasına rağmen bayan olduğu için ailesi O'nun daha fazla okumasına karşı çıkar. Okuyamaması Hevi yoldaşı oldukça üzer.

1990-91 yıllarında bölgede gelişmeye başlayan gerilla eylemliliklerine ilgi duyar ve partiyle ilişki kurmanın sabırsızlığı içine girer. Partiyle ilişki kurduktan sonra olanakları ölçüsünde katkılarda bulunur. Bazı küçük çaplı görevler alır. Kuryelik, bildiri dağıtma gibi işleri büyük bir coşkuyla yerine getirir. Çitfçilik yaparak geçimini sağlayan yurtsever bir aile ortamında büyüyen Hevi yoldaş, köylerine giden gerillalarla sürekli ilişki içinde olur. Mücadeleye katkısını salt ilişkilerle sınırlandırmaz ve kısa bir dönem sonra köyden üç arkadaşı ile birlikte gerilla saflarına katılır. Partiyi, ailesinden ve gerilla yoldaşlardan öğrenen Hevi yoldaş, "mücadele içinde aktif bir şekilde yer almak istiyorum" der ve bu ruhla verilen görevlere sarılır.

Hevi yoldaş kararlılığı, çalışkanlığı ve özverili çabasıyla çevresindeki arkadaşlarına da örnek olabilecek bir kişiliktir. Devrimin bütün coşkusunu yüreğinde ve beyninde yaşayan Hevi yoldaş, tam bir moral kaynağıydı. O Kürt kadınının gerçekliğini ülkesine taşırarak bağımsızlık ve özgürlük için 8 Nisan 1993 günü Derik'te bir ihbar sonucu, yoldaşlarıyla birlikte etrafını saran düşman güçleriyle çatışmaya girerek, son mermisine kadar direnir ve düşmanın korkulu rüyası olur.

Hevi yoldaş direnişiyle ölümsüzleşmiştir.

Elimize sadece künyeleri ulaşan Mardin şehitlerimiz:

❒ Adı, soyadı: **Şemsettin BAKAT**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Kertwene köyü, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi:**1989**
Şahadet tarihi ve yeri:**1 Ekim 1993**

❒ Adı, soyadı: **Abdulselam KUL**
Kod adı: **Hakkı**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Xirbesar köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **Hamza TURAN**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Habise köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **Kamuran ...**
Kod adı: **Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Kaniya Şex köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **Erol KILIÇ**
Kod adı: **Xemgîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **Fatma SAİT**
Kod adı: **Evîn**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Cephe çalışanı**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1993, Nusaybin**

❒ Adı, soyadı: **Serdar ANTEN**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Zıvınga köyü,1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992, Cephe çalışanı**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ağustos 1993, Nusaybin**

❒ Adı, soyadı: **Hıdır ...**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur-Dengiza köyü, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **Zeki ...**
Kod adı: **Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Xırabekod köyü, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1993, Bagok**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Sırınçık köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1993, Hezek**

❒ Adı, soyadı: **Sadık KAÇAR**
Kod adı: **Aydın**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, Şıkeftiya köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Eylül 1993, Kopruz**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman AHMET**
Kod adı: **Nezir**
Doğum yeri ve tarihi: **Tirbesipiye köyü-Güney Kürdistan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1993, İdil-Bafe köyü**

❒ Adı, soyadı: **Hatice AL TAHIR**
Kod adı: **Rehan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-Güney Kürdistan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Eylül 1993, İdil-Bafe köyü**

❒ Adı, soyadı: **Semra ADA**
Kod adı: **Rewşen**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı-Mardin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992, Cephe çalışanı**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran-Bakwar köyü**

❒ Adı, soyadı: **Abdulcelil EKİNCİ**
Kod adı: **Mirza**
Doğum yeri ve tarihi: **Batêre köyü-Gercüş, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran-Bakwar**

❒ Adı, soyadı: **Nusret KARTAL**
Kod adı: **Furat**
Doğum yeri ve tarihi: **Parse köyü-Eruh, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran-Bakwar**

❒ Adı, soyadı: **Selim AKER**
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: **Maro köyü-Kerboran, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Eylül 1993, Kerboran-Bakwar**

❒ Adı, soyadı: **Nezir DENİZ**
Kod adı: **Murat**
Doğum yeri ve tarihi: **Deyvan köyü-Kerboran, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1993, Gercüş-Kerkırına**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet KORKMAZ**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Şıkeftiya köyü-Kerboran, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1993, Gercüş-Kerkırına**

❒ Adı, soyadı: **Feyruze ORMANLI**
Kod adı: **Kürdistan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dedeler köyü-Silopi, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1993, İdil-Serêgir**

❒ Adı, soyadı: **Gülçin DOĞAN**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Haziran 1993, İdil-Serêgir**

❒ Adı soyadı: **Orhan KILIÇ**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Cirzê köyü-Savur, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bagok Dağı-Zavınga**

❒ Adı, soyadı: **Hasan ANITÇI**
Kod adı: **Lokman**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bagok Dağı-Zavınga**

❒ Adı, soyadı: **Bişar KARATAY**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bagok Dağı-Zavınga**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Bagok Dağı-Zavınga**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman AKTAŞ**
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Guriza köyü-Kerboran, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1993, Kerboran-Deyvan köyü**

❒ Adı, soyadı: **Şevket AYAZ**
Kod adı: **Baz**
Doğum yeri ve tarihi: **Beykest-Kurtalan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1993, Kerboran-Deyvan köyü**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1993, Kerboran-Deyvan köyü**

❒ Adı, soyadı: **Zeynel ÇİFTÇİ**
Kod adı: **Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ağustos 1993, Kurtalan şehir merkezi**

❒ Adı, soyadı: **Kazım AĞIRMAN**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kayalar köyü-Midyat, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin ASLAN**
Kod adı: **Hogir**
Doğum yeri ve tarihi: **Bahçebaşı köyü-Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Ezim YILDIRIM**
Kod adı: **Kazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Serêkaniyê-Nusaybin, 1979**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Cüneyt SÖNMEZ**
Kod adı: **Menal**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet GÜNEŞ**
Kod adı: **Rojhilat**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Hayri YILMAZ**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Abdullah YILMAZ**
Kod adı: **Bager**
Doğum yeri ve tarihi: **Kelekê köyü-Midyat, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **Şıbli ŞIBLİ**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Alahadriye köyü-Derik (Güney Kürdistan), 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Soro**
Doğum yeri ve tarihi: **Habise köyü-Derik, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Haziran 1993, Ömeryan**

❒ Adı, soyadı: **İrfan ARAPOĞLU**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Dergiza köyü-Savur, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1993, Savur-Bakeysê**

❒ Adı, soyadı: **Felemez ASLAN**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1993, Savur-Bakeysê**

❒ Adı, soyadı: **İhsan YILDIZ**
Kod adı: **Amed**
Doğum yeri ve tarihi: **Birikê köyü-Bismil, 1979**
Mücadeleye katılış tarihi:**1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1993, Savur-Bakeysê**

❒ Adı, soyadı: **Necla ADIYAMAN**
Kod adı: **Dersim**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi:**1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1993, Bismil-Kerxê**

❒ Adı, soyadı: **Orhan EKİNCİ**
Kod adı: **Kendal**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Eylül 1993, Bismil-Kerxê**

❒ Adı, soyadı: **Mehmet YAĞIZ**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Xirbe köyü-Nusaybin, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Bismil-Göksu köyü**

❒ Adı, soyadı: **Arif OKUMUŞ**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Dêriş köyü-Savur, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1993, Bismil-Arapkent**

❒ Adı, soyadı: **Aydın BAŞUT**
Kod adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1993, Bismil-Arapkent**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin ALKAN**
Kod adı: **Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Zeytuna köyü-Mardin, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Haziran 1993, Mazıdağı-Dêrguz**

❒ Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Orhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 19933, Bismil-Birikê**

Güney ve Doğu Kürdistan

Çiçek 440
Bektaş Göksungur 445
Karda donan şehitler 446
Mesut 447
Hüseyin Makal 448
Nihayet Acar 452
Saliha Oruç 453
Ahmet Altun 454
S. Şerif Por 455
Müslüm İke 457
Stalin 459
Cemalettin Güleş 460

ÇİÇEK YOLDAŞI

Kürdistan'da yüzbinlerce Çiçek yaratarak yaşatacağız

Adı, soyadı: **... YETİM**
Kod adı: **Çiçek, Dilan**
Doğum yeri ve tarihi: **Menikan köyü Reşo mezrası-Ovacık**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Xan Kûrkê**

Savaştır bu. Şahadetlerin nerede, nasıl ve ne zaman geleceği belli olmaz. Ansızın olur; bazen bir hata sonucu çıkan çatışmalarda, bazen bir yolculuk esnasında içine düşülen düşmanın karanlık pususunda, bazen saldırı ve baskın eylemlerinde... Hangi biçimde olursa olsun kahramanca direnilir, son nefese kadar düşmana darbe vurmanın çabası gösterilir ve fiziki olarak yaşama veda edilir. Yeniyi, güzeli, doğruyu yaratmada, bir ulusu yeniden varetmede şahadet mertebesine ulaşmak kaçınılmazdır. Bağımsız ve özgür bir yaşamı şekillendirmek için verilen mücadelede ölümü göze almak ve bu temelde savaşmak, gerilla için, bağımsızlık ve özgürlük direnişçisi için yaşamın vazgeçilmez bir kuralıdır. Böyle de olsa, yaşamın gerçekliği bize bunu dayatsa bile, her şahadet mücadeleye olan inanç, azim ve kararlılığımızı biledi gibi bir burukluk, bir iz ve etki bırakır yüreklerimizde. İnsanların üzerinde silinmemecesine etki yaratır, direnişe kaldırır, yaşam ve mücadeleleri her zaman belleklerde canlılığını korur.

Bir de şahadetler vardır ki, insanın hiç istemediği durumlarda olur. Düşünün ki, bir çığ felaketi onlarca yoldaşını bağrından alıp götürsün. Bir kar fırtınası birkaç canı alsın. Aşırı bir soğuk, beraber yürüdüğün, omuz omuza vererek zorlukları aşmanın amansız mücadelesini ve-

rirken sevdiğin bir yoldaşını senden alarak kara toprağa versin. Önünde yürüyen bir yoldaşın, bir mağaranın ağzında bir hayvanın vahşi saldırısında yaşamını yitirsin. Büyük bir umutla yarınlara yürürken, coşkuyla aşmaya çalıştığın azgın sular, gözlerinin önünde yoldaşlarını senden alsın... Ve daha sıralanabilecek nice olaylar zinciri... Hiçbir gerillanın, hiçbir özgürlük savaşçısının istemediği şahadet olaylarıdır bunlar. Ama yine de savaşılırken bunlar kaçınılmaz olan olaylardır. Savaş sadece düşman kuvvetlerine karşı verilen mücadele ile sınırlı değildir. Bir de doğanın acımasız koşullarına karşı verilen mücadele vardır ve bu mücadele Kürdistan gibi bir ülkede daha çok kaçınılmazdır. Nitekim bu tür olaylarda onlarca yiğit militan şehit düşmüştür, yaralanmıştır, sakat kalmıştır. İşte böylesine şahadetlere, yaralanmalara ve kayıplara yer vermemek için, bir savaşçı nasıl düşmana karşı kuşanıp savaşıyorsa, doğanın acımasızlıklarına karşı da kuşanıp savaşmak zorundadır. Daha fazla kayıplara yer vermemek için tedbirlerini ve önlemlerini geliştirmek görevyle yükümlüdür.

Çeşitli doğal felaketlerden bahsettik. Bu felaketlerin birçoğunun tedbirini almak mümkündür. Hele nehir geçişlerinde tedbirler daha çok geliştirilebilir. Bugüne kadar birçok değerli militan azgın sularda yaşamını yitirmiştir. Suya kapılan bir yoldaşı kurtarmak için azami çabalar sergileyerek büyük fedakarlık örneğini gösteren yoldaşların şahadetine de sık sık rastlanılmıştır. Bunlar büyük ve soylu tavırlardır. Ama yine de özgürlük ve bağımsızlık savaşçısını suda şehit vermek, insanın kolay kabul edemeyeceği olaylar olmaktadır. Bu tür olayların yarattığı üzüntü ve acı daha fazladır. İşte **Çiçek** yoldaşı da böylesine bir olayda şehit verdik. Çiçek yoldaş, bir çiçeğin güzelliği kadar temizdir. Kararlı, inançlı bir gerilladır. Düşmana karşı savaşarak ulusu ve halkı özgürleştirmenin andını içen bir militandır. Halkına ve yoldaşlarına karşı sevgi ve saygıyla yüklüdür. Şehitlerin yolunda yürümeyi yaşamının bir felsefesi haline getiren ve düşmana karşı kin ve öfkeyle dolu olan bir kişiliktir. Özlü ve sadedir, hayat dolu bir yoldaştır. İşte böylesi bir yoldaşı, boğulma gibi bir felakette şehit vermek üzücüdür, kabul edilemeyen yönü budur. Çiçek yoldaş, düşmana karşı savaşarak şehit düşmeyi daha çok tercih eden bir yoldaştı. O, belki de hiç beklemediği, ama korktuğu bir olayla yaşamını yitirdi, fiziki olarak aramızdan ayrılarak şehitler ordusuna katıldı.

Çiçek yoldaş, Dersim'in Ovacık ilçesinde bağlı Reşo mezrasında doğup büyüdü. Ailesi yoksuldu; yoksulluk içinde geçen çileli ve zorlu bir yaşamı vardı. Ailesine köydeki bütün işlerde yardımcı olmaya çalışırdı. Çobanlık yapar, bostan eker, daha çok aileye katkı sunmak ister. Ailesi yurtseverdi. Yurtsever özelliklerle büyüdü. Dersim isyanının yenilgiyle sonuçlanmasının derin etkilerini yaşadı. Daha küçük yaşlardayken, ailesinin yaşlı bireyleri direnişi anlatırlardı. Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'a egemen olmak için yaptığı barbarlığı, buna karşı halkın direnişini, gelin ve kızların kendilerini nasıl uçurumlara bıraktıklarını, teslim olmamak için insanlarımızın nasıl kafileler halinde kendilerini azgın sulara teslim ettiklerini dinlerdi büyüklerinden. Yaşananları dinlerken hep etkilenirdi, sonuç çıkarmaya çalışırdı, sorular sorarak daha çok kavramayı esas alırdı.

Büyüme çağındayken Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen mücadele vardır. Kürdistan'daki gelişmelerden fazla haberdar olmazsa da, insanların arasında yapılan konuşmalarda Kürdistan sorununu duyardı. Bir de Türk solunun Dersim'deki pratikleri vardı. Özellikle Ovacık'ta bazı güçlerin durumu daha faaldı. Bu güçlerin hiç kuşkusuz yarattığı tahribatlar söz konusuydu. Sürekli yaşanan kayıplar ve etkin bir pratiğin sahibi olmayışları, genelde sadece bir Dersim sahasına dayanmalarının yol açtığı tahribatlardı bunlar. Devrim adına yola çıkanlar, Kürdistan insanına dayanarak hem yaşamak ve hem de Kürt insanını bitirmek istiyordu. Bu durumların halkta yarattığı ürküntü de vardır. "İşte geçmişte hep direnildi ve yenilgi alındı, şimdi yaşanan da budur" temelinde inançsızlığın, güvensizliğin, yılgınlığın taşıyıcısı rolünü oynadılar. 12 Eylül diktatörlüğü döneminde yaşanan buydu. Eğer bugün böyle bir durumdan bahsedemiyorsak, bunun PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş savaşı sayesinde olduğunu vurgulamak gerekir. Çiçek yoldaş, küçük yaşına rağmen bu gelişmeler içinde yetişen biriydi. O'nun gönlü Kürdistan'dı, Dersim katliamında yaşamını yitirenlerin ahtı ancak bu temelde yerine getirilebilirdi. Bunları düşünce düzeyinde kafasında tasarlıyordu.

Kürdistan'da 1984 yılından itibaren başlayan silahlı mücadele, silahlı propaganda evresini aşarak gerillaya ulaşmıştı. Gerilla savaşı hemen hemen Kürdistan'ın her tarafında gelişiyordu. Gelişmeyen alanlarda ise, silahlı savaşımın yürütüldüğü alanlarda düşmana indirilen darbelerin, yaygınlık kazanan eylemlerin etkisi vardı. Biraz gecikmeli de olsa, aslında Dersim alanında geliştirilmeye çalışılan gerilla mücadelesi vardır. Yapılan eylemlerin etkisi burada da duyulmaktadır. Gerillalar Dersim dağlarında, ova ve köylerinde faaliyetler yürütmekte, halkı örgütlemektedirler. Zamanla Çiçek yoldaşın büyüdüğü köye de ulaşıldı. Amcası ve aile bireyleri de bu mücadele saflarında olduğundan çabucak meseleleri kavradı. O da bulunduğu alanda gerillalara yardım ediyor, kuryelik yapıyor, ihtiyaçlarını temin ediyordu. Gerillaların bağımsızlık ve özgürlük uğruna şehit düşüşleri O'nu etkiliyordu. Katılmak istiyordu gerillaya. Hele akrabalarından şehit olanlar O'nu daha çok mücadeleye bağlamıştı. Öğrendiklerini çevresine kavratmada daha çok çabalıyor, eğitimler yapıyor ve kendisini yetiştiriyordu. Artık belli bir karar düzeyine ulaşmıştı. Kararını gerilla olan yoldaşlarına açıklayarak, katılmak istediğini bildirdi. Kararı kabul edilince 1988 yılında amcasının kızıyla birlikte gerilla saflarına katıldı.

Gerilla yaşamı farklıydı. Zorluklarla, fedakarlıklarla yüklüydü. Sıradan bir konumla savaş sorunlarının omuzlanamayacağını, yaşadığı kısa pratik süreçte kavradı. İdeolojik-politik olarak yetkinleşmesi, belli bir

seviyeye ulaşması gerektiğini daha çok anladı ve bu temelde kendi eğitimine ağırlık verdi. Gelişmek için anlayamadıklarını sordu, tartıştı. Utangaç değildi, açık sözlüydü, kavrayamadıklarını sorup öğrenirdi. Gerilla yaşamı hareketli bir yaşam olduğundan, ona ayak uydurmak gerekiyordu. Dağlarda, köylerde büyüdüğü için de bu konuda zorluk çekmedi, daha da gelişti. Atak ve canlı özellikleriyle kısa sürede gerilla yaşamına adapte olmayı başardı. Çiçek yoldaş ilk çatışmayı yaşıyordu. Çok heyecanlıydı. Yeni gerillaya katıldığından henüz silahı yoktu. O dönemlerde gerillaya katılanların silah ihtiyacını hemen giderecek olanaklar yoktu, gerillalara yetecek kadar silah olmadığı için, bu daha çok düşman güçlerinden, yani yapılan eylemlerde düşmandan alınan silahlarla temin ediliyordu. Bu olayda Çiçek yoldaş da silahsızdır. İçinde bulunduğu grup, düşman güçleriyle karşılaşıyor. Daha önceden hazırlıklı olan düşman bütün noktaları tutmuştur. Amansız bir çatışma başlıyor. Uzun süre devam eden çatışmada, düşman çemberini yarmayı başaran Çiçek yoldaş, gruptan kopar. Grup daha sonra düşmana darbe indirerek kurtulur ve yoluna devam eder. İlişkisiz kalan Çiçek yoldaş, yalnız başına dolaşarak yoldaşlarını bulmaya çalışır. Yalnız kalır, ilişkisizlik içinde olur, ama yılmaz, açlığa ve susuzluğa rağmen yoldaşlarını bulma kararlılığı, O'nu sonunda yoldaşlarına ulaştırır.

Dersim'de bulunan gerilla birlikleri arasında daha önceden de var olan ve tamamen savaşın geriletilmesine, tahribatların büyümesine yol açan tutumlar belirginlik kazanıyor. Yoldaş olanlar, basit nedenlerle birbirlerine karşı gelirler; gerilla yasaları ve kuralları ihlal edilir. Bir grup baş olur çıkar. Adeta iki ayrı cepheden savaşan grupçuklar ortaya çıkar. Kuşkusuz böyle bir durumun ortaya çıkmasında tasfiyeci öğelerin rolü belirleyicidir. Ortaya çıkan tasfiyecilik ve parti varlığını kemiren burjuva, küçük-burjuva kemalist anlayış, kemalist komploculuğu beraberinde getirir. Bir kısmı kaçar, bir kısmı kendisini savaş dışı bırakarak zarar verir, bir kısmı ayrı bir grup olur ve sonuç olarak, parti karar ve talimatları kabul edilmez ve uygulanmaz, düşman oyunları etkili olur. Çiçek yoldaş, bu durumları gören biri olarak çok etkilenir. Hele **İlyas YÜKSEL** yoldaşın tutuklanışını ve şahadetini anlatırken, göz yaşlarına hakim olamaz, yaşanan ve birçok yoldaşın zarar görmesine yol açan o pratiğe olan öfkesini dile getirirdi. Hatta yaşanan bu pratik tutumlara karşı güçsüz kaldığını görünce ve yaşanan durumlara anlam veremeyince mücadeleden uzaklaşmayı zaman zaman düşünür. Yaşananları kabul etmez. Parti çizgisini fazla bilmediğinden yaşananların neyin nesi olduğuna pek bir anlam veremez. Ama yine de, kalmayı ve mücadeleye devam etmeyi yeğler. Acılar çeke çeke, üzülerek ve çoğunlukla yaşananlara anlam veremeyerek, ama davaya olan inancını koruyarak gerilla

yaşamı içindeki mücadelesini sürdürür.

Partinin Dersim alanına arka arkaya yaptığı müdahalelerine en çok sevinen Çiçek yoldaştır. Parti talimatıyla alana gelenlere umut bağlar, sorunların aşılacağına inanarak daha çok çaba gösterir. Her şeye rağmen beraber yaşadığı yoldaşlarına yardımcı olmaya çalışır. Partinin alana yaptığı müdahaleler sonuçta ürünlerini verir, belli bir toparlanma ve düzelme sağlanır. Geçmiş çok yoğun sürdürülen tartışmalarla mahkum edilir, olumsuzlukların sorumlularından hesap sorulmaya başlanır. Yeniden gerilla eylemleri parça parça geliştirilir. Çiçek yoldaş, yaşadığı pratikten bazı önemli sonuçlar çıkarır. Dolayısıyla çizgi devrimciliğine ulaşmak için eğitime alınmasını önerir. Gelişmeye açık, özlü ve sade, ama aynı zamanda atak, fedakar, cesur özelliklere sahip olduğundan ve bu özellikleri tüm yoldaşları tarafından belirgin olarak görüldüğünden eğitime katılması ve daha çok çizgi devrimciliğine ulaşmasının ileriki süreç açısından büyük faydalar getireceği inancıyla talebi kabul görür. Yoldaşları O'nu partinin güçlü eğitim sahası olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne göndermeyi esas aldıklarını söylerler. Bunu duyan Çiçek yoldaş, yaşam ve pratiğiyle açılan güller gibi daha da güzelleşir, mutluluk ve sevinç duyar.

Çiçek yoldaş yurt dışına çıktığı ana kadar sayısız çatışma ve eylemde kahramanca yerini aldı. Cesur ve yiğitçe düşmanın üzerine yürürdü. Eylemlerde, korku nedir bilmezdi. Cesaretine tüm yoldaşları hayrandı. Dersim dağlarının yetiştirdiği ve asileştirdiği yiğit bir Kürt kızıydı. 1937-38 isyanlarından süzülerek yetişen, o ruhla büyüyen, Kürt kadınının '38'lerdeki direngenliğiyle günümüz çağdaş direnişçiliğinin bileşkesi olan bir militandı. Oldukça halkçı özelliklere sahipti. Halkın arasında olmak O'nun için en büyük mutluluktu; halkına, ülkesine ve toprağına sevdalıydı, onlardan bir an bile olsa kopmak istemezdi. Ayrılık süreci O'nun için en sancılı, en zorlu süreçti. Fırsat bulduğunda hemen insanlara ulaşır, onlara mücadeleyi, ülkenin nasıl kurtarılması gerektiğini, Türk sömürgeciliğinin karakterini, yurtseverliğin özelliklerini vb. birçok konuları anlatır, adeta özümsediklerini herkesin özümsemesini isterdi.

Partinin 4. Ulusal Kongre hazırlıklarını yürüttüğü süreçtir. Her alanda olduğu gibi, Dersim alanında da kongreye delege olarak katılan arkadaşların Güney Kürdistan'a gitmeleri gerekiyor. Çiçek yoldaş da, kongreye katılacak olan grupla birlikte Güney Kürdistan'a doğru yol alır. Yolculuk çetin geçer. Dersim'den ayrılırken, bir daha ama daha da güçlenerek döneceğini ve bu dağlarda savaşacağını haykırır dağlara, şehitlerin kanını yerde bırakmayacağına ilişkin and içer. Dersim dağlarından ayrılacağından dolayı üzülür, fakat geri döneceğine olan inancıyla rahatlar. Gerçi ülkenin her parçasını seviyor, her yerde mücadele edilmesinin gerillanın bir yaşam kuralı olduğunu biliyordu. Ülkenin bütün dağlarına, ovalarına sevdalı, ama Dersim'in O'nun yüreğindeki yeri bambaşkadır. Kürdistan tarihinde isyanların en son kalesidir Dersim. Onbinlerin kanı dökülmüştür. Her dağ parçasında dökülen kan vardır, her uçurumunda genç kızların ve gelinlerin düşmana teslim olmamak için kendilerini nehirlere atarak yaşamlarına son vermelerinin izleri vardır. Nehirlerinde katledilen insanların kemikleri, saçları çıkmaktadır. İşte bütün bunların intikamını almak için Dersim'e dönmek, ondan kopmamak istiyordu.

Çiçek yoldaş, Güney Kürdistan'a ve oradan da Xan Kûrkê'ye geçti. Partinin 4. Ulusal Kongre çizgisi temelinde eğitim gördü. Orada da ortaya çıkan tasfiyeciliğe tanık oldu. Parti tarihini kavradığından, artık olumsuz etkilenmiyordu. Bilakis sınıf savaşımının acımasızlığını ve mücadelenin ulusal bağımsızlığı sağlamadaki zorunluluğunu görüyor ve geçmişte Dersim pratiğinde yaşanan olumsuzluklara daha net anlam vererek süreçleri değerlendirebiliyordu. Kongre ve sonrası süreç, O'nun daha da yetkinleşmesine yol açtı. Bu süreçten güçlenerek çıktı.

Kongre sonrası süreçte, 1991 yılının ilkbaharına doğru, bir grup yoldaşla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek üzere yola çıktı. Yine zorluklarla dolu bir yolculuktan geçiyorlardı. Bu yolculuk esnasında iki değerli yoldaşı azgın sularla boğuşarak şehit düştü. Böylesi bir şahadetin canlı tanığıydı, olayın üzerinde yarattığı etki çok büyüktü. Her zaman olayı anlatarak yoldaşlarını anar, onların olay anındaki kahramanlığını, yoldaşlığın güzelliğini dile getirirdi. Evet bu olayda suya kapılan bir yoldaşını kurtarmanın savaşımını veren diğer yoldaşın amansız çabaları ve birbirlerine sarılarak suyun derinliklerinde kaybolmalarında fedakarlığın büyüklüğü, yüceliği vardı. Uzun bir süre bu olayın etkisini yaşadı Çiçek yoldaş.

1991 yılının baharına doğru artık Mahsum Korkmaz Akademisi'ndedir. Yaşamda, eğitimde atak ve canlıdır. Yoldaşlık ilişkilerinde özlüdür. Doğru olanın yanında, yanlış olanın karşısındadır. Kendisini ve yoldaşlarını geliştirmek için büyük ve azimli bir çabanın sahibidir. Araştırıyor, inceliyor, tartışıyor, kafasına takılıp da tam çözemediğini soruyor, öğreniyordu. Askeri dersleri hiç kaçırmazdı, çok severdi. Düşmandan intikam almak için askeri sanatta yetkinleşmek gerektiğini yaşam pratiği öğretmişti kendisine. İyi bir asker olmak için iyi bir siyasetçi ve politikacı olmak gerektiğini, çizgiye hakim olunması gerektiğini de biliyordu. Bu nedenle kendisine yüklendikçe yüklenmişti. İki devre boyunca eğitim gördükten sonra ülkeye gitme talebinde bulundu Çiçek yoldaş. Talebinde ısrarlıydı, verilen eğitimi yeterli görüyordu, artık bunun gereklerini pratikte yerine getirmek gerekiyordu. Pratik de ülkeydi, sıcak savaş alanıydı. Sıcak savaş alanında tercih ettiği yer hiç kuşkusuz Dersim idi.

Planlama gruplarının oluşturulması için Mahsum Korkmaz Akademisi'nin eğitim salonunda bütün yoldaşlar toplanmış, hangi alanda görev alabileceklerinin sabırsızlığını yaşıyorlardı. Toplantıya Parti Önderliği de katılmıştı. Yapılan tartışmalarda Akademi yönetiminin, yapının ve kişilerin görüşleri de alınarak gruplar oluşturuluyordu. Sıra Dersim planlama grubuna gelmişti. Tabii Çiçek yoldaş, gitmek isteyenlerin başında

yer alıyordu. Bu istemini bir kez daha platform huzurunda dile getirerek Parti Önderliği'ne sundu. Yürütülen tartışmalarda bir-iki arkadaş Dersim alanının zorluklarından bahsederek başka pratik sahalara gitmesi önerisinde bulundular. Çiçek yoldaş buna şiddetle karşı çıkarak Dersim'de yaşananları ve kendi durumlarını dile getirdi. Gerek Dersim'deyken ve gerekse ülke dışına çıkarken hiçbir zorluk çekmediklerini, bilakis çektikleri zorluklar olsa da gruba engel olmadıklarını, hatta yükün büyük bir bölümünü az sayıda bir bayan grubu olmasına rağmen kendilerinin kaldırdığını pratik örneklerle anlattı. Bir kez daha Dersim'de yaşananları yaşar gibi oldu, olaylar zincirini ve bunların yarattığı sonuçları aktardı. Parti Önderliği'yle bu tartışmayı yürütürken, bir ara Parti Önderliği, *"Neden o kadar zorluklara katlandın? Bu delilerin arkasında niye yürüdün ve kendini kahrettin? Baktın yoldaşlığı ihlal ediyorlar, bütün yükü sizin omuzlarınıza yüklüyorlar, parti çizgisini uygulamıyorlar ve sizler de bunlara güç getiremediniz, gidip köyünüzde bekleseydiniz, bu kadar kendinizi yıpratmasaydınız"* dediğinde, Çiçek yoldaşın verdiği cevap şuydu: *"Gidip köyde oturarak beklemezdim. Böyle bir şeyi yapmak ideallerime tersti, katlanmak zorundaydım, köyüme gitmem halinde ideallerime ihanet etmiş olurdum, bunu kabullenemezdim."* Bu temelde sürdürülen tartışmalar sonucunda Dersim planlama çalışmalarına katıldı Çiçek yoldaş. Sevinçliydi, mutluydu, mutlaka başaracağını ve kendini kanıtlayacağını büyük bir kararlılıkla dile getiriyordu.

Çiçek yoldaş, planlama grubundaki diğer yoldaşları gibi 15 Ağustos kutlamalarına katıldı. Akademiye gelen onbinlerce insanın coşkusunu beraber yaşadı. Halkla, misafirlerle, gazetecilerle ilgilendi. En çok ilgi odağı Kürdistanlı insanlardı. Onlarla en çok ilgilenenlerdendi. Tartışıyor, halkın istemlerine cevap veriyor, Akademide gezdiriyordu. Yine parti zindan konferansı döneminde de konferans çözümlemelerinden oldukça sonuçlar çıkarmıştı.

İşte böylesine yüklü bir birikimle ülkeye doğru yol aldı. Akademiden beraberindeki grupla ayrıldığında törenler yapılmıştı. Sevincinden yerinde duramıyordu adeta. Yoldaşlarıyla konuşuyor, söz veriyor ve Kürdistan dağlarında buluşma dileklerini belirtiyordu. Çiçek yoldaş böyle bir ruhla ülkeye yol aldı.

Çiçek yoldaş, 1991 yılının sonbahar aylarından 1992 yılına kadar Güney Kürdistan kamplarında kaldı. Esasta Dersim alanına gidecekti. Orada yapılan düzenlemeler sonucu geçici olarak kalmıştı. Daha sonra Xan Kûrkê'ye geçti. Orada uzun bir süre kaldı, eğitimlere katıldı, pratik işlerin tümüne ortak oldu, yeni eğitim adaylarının gelişimi için çaba sarfetti. 1992 yılında Xan Kûrkê'de bir suyu geçerken, dengesini aniden kaybederek azgın suyla boğuştu ve şahadete ulaştı.

Çiçek yoldaş, büyük özlem beslediği Dersim dağlarına ulaşamadan şehit düştü. Dersim dağlarına ulaşması ve orada toprağıyla bütünleşmesi vazgeçilmez bir istemiydi. Bu istemi yerine gelmedi, ama O yine de vatan toprağında sonsuz uykusunda yatmaktadır. O'nun özlemi olan Dersim dağlarını yoldaşları sonuna kadar savunacak, ereğini, Dersim dağlarını ve her karış toprağını düşmana mezar ederek gerçekleştireceklerdir.

Söz veriyoruz, Kürdistan'ı yüzbinlerce Çiçekler yaratarak süsleyeceğiz!

Anın mücadelemize önderdir!

Seni her zaman anmak kutsal yeminimizdir

Adı, soyadı: **Bektaş GÖKSUNGUR**
Kod adı: **Yado**
Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Yado yoldaş, Maraş'ın Pazarcık ilçesi Cennetpınar köyü (Usan) nüfusuna kayıtlı olup, 1969 yılında ailesinin İskenderun'a yerleşmesinden sonra 19.04.1975 tarihinde yurtsever bir ailenin onuncu çocuğu olarak burada dünyaya geldi.

İlk ve orta öğrenimini İskenderun'da tamamladıktan sonra aynı yerde liseye devam etti. Yurtseverliğini aile ortamından alan Yado yoldaş daha sonraki dönemde, bu yurtseverliğini pratiğe geçirmenin başlangıcı olarak Antep, Ceyhan ve Malatya'daki partili esirlerin açık görüşlerine gidip dayanışmalarda bulundu. Ayrıca Malatya cezaevinde tutuklu bulunan abisi şehit **Firaz (Nasır GÖKSUNGUR)**'un ziyaretine giderek bu ziyaretlerden edindiği deneyim ve bilgilerle ulusal bilincini geliştirerek okul çevresinde propaganda yaptı. Okuldaki ve mahalledeki gençlik yapısını örgütlü yapıya çekmeye çalıştı. Bu yapıyla birlikte açlık grevleriyle dayanışma ve fiilen katılma gibi etkinliklerle dönemin yüklediği yurtseverlik görevlerini yerine getirmeye çalıştı.

Abisi şehit Firaz yoldaşın cezaevinden çıkmasından sonra, birlikte partili arkadaşlarla ilişkiye geçtiler. Belli bir süre sonra Yado yoldaş direkt Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'nde siyasi ve askeri eğitim gördü. Bu sırada ülke içi faaliyetleri içerisinde 10 yoldaşıyla birlikte Pazarcık-Tilkiler köyü yakınlarında sömürgeci faşist güçlerle çıkan çatışmada kullanılan kimyasal bomba sonucu abisi Nasır yoldaş şehit düştü. Abisinin şahadeti Yado yoldaşın mücadeleye olan inancının daha da artmasına neden oldu. Bu nedenle bir an evvel ülke içi faaliyetlere yönelmek istedi. Askeri ve siyasi eğitim devresini büyük bir coşkuyla bitirdiktan sonra ülkeye giriş yaptı. Bu dönemde Güneybatı Eyaleti'nde görev yürüttü. Bu süre içinde birçok çatışma ve eyleme katıldı.

Ailenin yurtsever yapısını bilen düşman bu yönde yıpratıcı ve psikolojik olarak baskı yapmak için, "Temmuz 1992'de Maraş alanında çıkan bir çatışmada ölen 3 gerilladan biri Bektaş Göksungur'dur, gelin cenazesini alın" şeklinde açıklama yaptı. Bunun üzerine aile şehit düşen 3 gerillanın cenazesine teşhis için götürüldü. Ancak cenazeler arasında Yado yoldaşın olmadığı ortaya çıktı. (Bu olayla ilgili Serxwebûn'un Ocak 1993 tarihli sayısında Yado yoldaşın şehit düştüğüne dair çıkan haberin akrabaları tarafından yapılan araştırma sonucu bir yanlışlıktan kaynaklandığı ortaya çıkmıştır.) Daha sonraki dönem faaliyetleri için Güney Kürdistan'a geçer. Yado yoldaş, Ekim 1992'de Güney Kürdistan'daki ilkel milliyetçi işbirlikçilerin TC güçleriyle birlikte PKK'ye yönelik ihanet saldırıları üzerine çıkan savaşa katıldı. Direniş içinde Xan Kûrkê'de ölümsüz şehitler kervanına katıldı.

O'nu unutmamak yeminimizdir!

KARDA DONAN VÜCUTLARINIZ BÜYÜK ZAFERİN BEDELİDİR

Mardin'in Midyat ilçesine bağlı bir köyde doğup büyüyen ve uzun yıllar burada yaşamını sürdüren **Çiya** yoldaş, orta yaşlıydı ve ekonomik olarak normal bir yaşantı sürdürüyordu. Evliydi, çocuklarına daha iyi babalık yapmak için bütün gücünü sarfediyordu.

Kürdistan dağlarında gerilla savaşı gelişir gelişmez içten içe sevinmiş, yaşama daha çok umut bağlamış ve elinden geldiğince hiçbir desteğini esirgememiştir. Her zaman gerilla olan yoldaşlarıyla ilişkiliydi. Onların bütün ihtiyaçlarını karşılar, bulunduğu alanda yapılması gereken görevleri büyük bir sorumluluk aşkıyla yerine getirirdi. Milislik yaptığı dönemde olağanüstü düzeyde bir fedakarlık sergiledi. Bu pratiğinden ve çabasından dolayı gerillalar tarafından da oldukça seviliyor ve saygı duyuluyordu. Halk arasında da sevilen, sayılan ve güven duyulan bir konuma sahipti. Parti ve mücadele gerçeğini erkenden kavradı. Bilince çıkardığı bu gerçekleri halka aktardı, aile bireylerini ülke ve mücadele ruhuyla yetiştirdi. Halkının kurtuluşu için göze alamadığı hiçbir zorluk yoktu. Bütün varlığıyla kendisini adamıştı davasına. Hiçbir güç O'nu bu davasından vazgeçiremezdi. Kararlı ve azimliydi.

Faaliyetlerinden dolayı giderek deşifre olmuştu. Bu nedenle köyde kalamazdı. Zaten milislik görevi de artık O'nu tatmin etmiyor, daha farklı düzeylerde düşmanla hesaplaşmak istiyordu. Amacı ülkenin kurtuluşu için daha fazla çalışmak, gerekirse bu uğurda şehit düşmekti. Bütün yaşamını mücadeleye adamak için daha önceleri de gerillalara öneri götürmüştü. Ancak yaşının ilerlemiş olması, yaptığı görevlerde sağladığı başarı ve çocuklarından dolayı bu öneri hep reddedilmişti. Ama artık deşifre olmuştu, gerillaya katılmasını kimse engelleyemezdi.

İşte Çiya yoldaş, bu koşullar ortamında eşi ve çocuklarıyla birlikte mücadeleye katılır. Bütün aile bireyleri gerilla olur, ailesi artık gerilladır, evi Kürdistan dağlarıdır. Birçok alanda faaliyet yürüttükten sonra parti eğitim komplarının bulunduğu Xan Kûrkê alanına ulaşır. Bir dönem parti eğitiminden geçer. Helena ve Rubarok gibi büyük çaplı eylemlere katılır. Güney'de bulunan güçlerimize karşı ihanetçi cephenin TC ile birlikte başlattıkları saldırılara karşı büyük bir kararlılıkla savaşır.

Bu savaştan sonra içinde yer aldığı birlikle birlikte, başka bir alana gitmek üzere yola çıkar. Yanında çok sevdiği Xebat yoldaş da vardır.

Xebat (Zübeyir FERHANG) yoldaş, Doğu Kürdistan'ın şirin bir köyü olan Hilori'de doğup büyür. Gelişen ulusal bağımsızlık savaşından etkilenerek partiyle ilişkiye geçer. 1991 sonbaharında Xan Kûrkê'deki parti eğitim komplarına ulaşır. Çeşitli eğitim devrelerinden geçer. Birçok eyleme katılır. İhanetçi güçlerin, özgürlük savaşçılarına karşı başlattığı saldırılara karşı en ön saflarda savaşır. Kürdistan halkının birliği önüne engel olarak dikilen ve kurtuluş umutlarına saldıran hainlerden tarihimizin hesabını almak için büyük bir çabanın içine girer ve büyük bir nefretle buna karşı durur.

Savaşın bitiminden hemen sonra yapılan planlama sonucu iki takımlık bir güçle Zağroslar'ın öte taraflarına doğru yola çıkar. Çiya ve Xebat yoldaşlar 2. Takım'da yer alırlar. Zağroslar'ın engin yüceliklerini aştıktan sonra önlerinde daha oniki saatlik yol var. Yol adeta bitmek bilmiyor. Yükler ağır, hava koşulları giderek kötüleşiyor. Her tarafı karlar kaplamış. Fırtına şiddetlendikçe şiddetleniyor. Bu ağır koşullarda Çiya ve Xebat yoldaşlar donarak şahadete ulaşırlar. Ağır kış koşullarından dolayı doğa iki yiğit militanı daha bizlerden koparark bağrına alır.

Çiya ve Xebat yoldaşlar! Mücadele yaşamınız ve şehit oluş tarzınız, biz mücadele yoldaşlarınızı daha fazla cesaretlendirdi ve güç verdi. Sizinle daha fazla gururluyuz, inançlıyız. Anınız mücadele bayrağımızdır. Size olan mücadele bağlılığımızla 1994 yılına bütün gücümüzle yüklenecek, daha fazla eylem, daha fazla örgütlenmeyi yaratacağız. Sizler ulusal birliğimizin harcı, zaferin temel taşlarısınız. Sizlere gerçek bağlılık ancak zaferi yaratmakla mümkündür. Zafer için verdiğimiz sözü, sizlerin şahadeti önünde bir kez daha tekrarlıyoruz.

Sizler, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin abideleri olarak hep yaşayacaksınız!

İşbirlikçiliğin çöküşü ve bağımsızlığın yükselişinin ifadesi

Adı, soyadı: **Mesut ...**
Kod adı: **Hasan**
Doğum yeri ve tarihi: **Nêrweh-Güney Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Şubat 1993, Doğu Kürdistan**

Mesut yoldaş, KDP'nin hakim olduğu bir çevrede doğup büyür. 1975 yenilgisi nedeniyle ailesi Doğu Kürdistan'a göç eder. Mesut yoldaş, sömürgecilerin Kürdistan halkına karşı giriştiği katliamları hep duya duya büyür. Ulusal düşmanlara karşı içoimde büyük bir kin ve nefret gelişir. İntikam alma tutkusuyla büyür. Mülteciliğin geliştiği bir ortamda, O, halkın pasifize edilmesine, doğup büyüdüğü topraklardan koparılmasına karşı durarak, tarihsel düşmanlarımızdan hesap sormak için Güney Kürdistan'a geri döner. İşbirlikçi hareketlere karşı, ulusal kurtuluşu temsil edebilecek alternatif bir güç olmadığından KDP'ye katılır. Ancak KDP'nin Kürdistan halkını kurtuluşa götürecek durumdan çok uzak olduğunu, halkımıza hep yenilgileri tattırmaktan, dökülen kanı da kendi dar çıkarları için uluslararası alanda pazarlamaktan başka bir anlam ifade etmediğini kavrar. Bunun için bir arayış içinde olur. "Hizbullah Şoreşgerî" adlı örgüte böylesi bir süreçte katılır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yükselmesi sonucu, Güney parçamız da yoğun olarak bu mücadeleden etkilenir. Mesut yoldaş, yıllardır aradığını bulma sevinciyle, hiçbir tereddüt göstermeden 1990 yılında mücadeleye katılır. 1991'de Güney Kürdistanlı bir grup yoldaşla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Parti Önderliği'nin sahasında siyasi bilincini geliştirerek, kararlılık düzeyini yükseltir. Ulusal sorun ve çözümü, Güney Kürdistan'ın özgünlüğü konusunda büyük bir netleşmeye ulaşarak Güney Kürdistan'a döner. Duhok alanında, kitle içinde PAK faaliyetini geliştirir. Bağımsızlıkçı çizgimizi halka taşırmak için yoğun bir çaba sarfeder. Kısa bir zamanda işbirlikçi güçlerin şimşeklerini üzerine çeker. Bunun üzerine

Bir çocuk karıştırdı kitabı
Çevirdi sayfaları
"Kızıl Direniş"i okudu
Sonra ayağa kalktı
Direnişe saygı durdu
Ardından düşündü
Kürdistan
Tarihte
Zifir karanlıkların
Çatlaklarından akan
Güneş sızıntısı
Newroz ateşidir!
Saçılır konar tüm dünyaya!

KDP tarafından tutuklanır. Partiden kopması için O'na büyük bir baskı uygulanır. Buna rağmen yılmadığı gibi, kararlılığı daha da pekişerek, partiye bağlılığı daha bir sarsılmaz hale gelerek dışarı çıkar. Güney'de deşifre olduğundan ve komployа uğrama tehlikesi bulunduğundan, Doğu Kürdistan'a gönderilir. Bu sahadaki Güney halkı içinde faaliyetini sürdürür.

Mesut yoldaş, çok enerjik, hareketli bir yapıya sahipti. Durup dinlenmeden çalışırdı. Geçmişinin boşluğunu doldurmak istercesine, kısa bir zamana çok şey sığdırmak istiyordu.

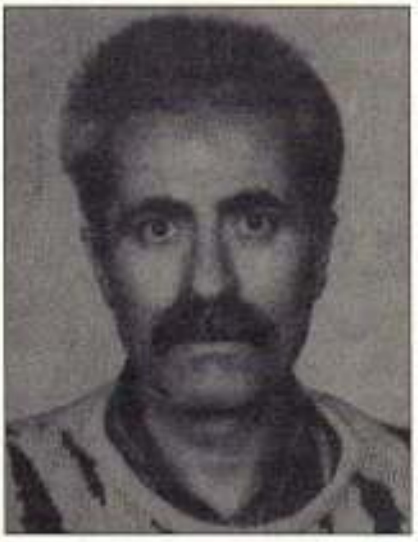
Hep savaşa gitmek için yanıp tutuşuyordu. Bu yönlü sürekli istemlerini sunuyordu. Fakat orada görevlendirildiği için, görev anlayışından hareket ederek yoğunlaşıyor, çalışmalarını hızlandırıyordu.

Mesut yoldaş, bir gün ansızın fenalaşması üzerine hastaneye kaldırılır. O gün hastanede yatar. Ertesi gün taburcu edilir. Aynı gün durumunun yine ağırlaşması üzerine tekrar hastaneye kaldırılmak istenir. Fakat daha hastaneye yetişmeden yarı yolda yaşamını yitirerek şahadete erişir. Daha gencecik yaşta, beklemediğimiz bir biçimde, devrime çok şey verebileceği bir zamanda fiziki yaşamdan ayrılması bize çok ağır, çok zor geliyor.

Mesut yoldaşın babasına, "Her gün silahlı savaşımda arkadaşlarımız şehit oluyor. Şehitlik mücadelenin doğal bir sonucu ve bağımsızlığın bedelidir. Bize zor gelen ve kabullenemediğimiz nokta, hastalık sonucu şehit düşmesidir" dendiğinde, babasının cevabı şöyle olur: "Ölüm, her insanın içinden geçeceği bir kapıdır. Herkes aynı biçimde de ölmez. Mesut, kendi kararıyla doğru bir yolu seçti ve namus uğruna şehit oldu. Hepiniz benim için birer Mesut'sunuz..."

Mesut yoldaşın anısını, Kürdistan halkının birliğini daha da pekiştirerek, ulusal ve sınıfsal düşmanlarımıza büyük bir yenilgi tattırarak, halkımızın yüzyıllardır özlemini çektiği bağımsızlıkta yaşatacağız. Anısı, mücadelemize sürekli güç veren bir kaynak, bize yol gösteren bir ışıktır.

YİĞİT BİR HALK ÖNDERİ, DAĞLARIN KARTALIYDI

Adı, Soyadı: **Hüseyin MAKAL**
Kod adı: **Apo, Alişer**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim,...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1977**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Şubat 1993, Tahran**

Her ölüm bir doğumdur, zirveye ulaşma ve doruktur. Bire bin vermedir. Milyonlara katılmadır. Milyonlarla ayağa kalkan Kürdistan halkıyla boyveren hayattır.

Şehitlik ölüm değil, ölümü kovmadır. Diriliş ve yaşamdır. Filiz vermektir. Bin yıllardır kökleri topraklarımıza işleyen anamızın gençleşip, milyonlarca sürgü vermesidir.

Şehitlik gezginciliktir Kürdistan'da. Şahadet bir aşamadır ve özlü değerlerle buluşmadır. Gezgincilik, ülkemizin dört parçasında dolaşan yurtsever ve devrimci ruhtur. Doruklarımızı tutan direniştir, Apocu ruhtur, devrimci yaşam biçimidir, özgürlük ve bağımsızlıktır. Bunun için şehitler gece gündüz demeden aşındırır Kürdistan'ı... Dolaşır ve uğramadık yer bırakmaz.

Şehitler her yerdedir. Ülkemizde somutluk kazandılar, yaşadılar, ama şehitler evrenseldir. Dünyayı Kürdistan'da yaşamak ve Kürdistan'ı dünya ile birleştirmektir şehitlik...

Özlü değerlerdir, yaşayan olgulardır şehitlik. Selam Onlara, yaşıyor Onlar! Yeni yaşamdır Onlar, devrimcidir, yurtseverdir, dönüşümcüdür, yeni dünyanın, özgür ülkenin kurucularıdır Onlar.

Bu soylu değerlerin bileşkesi olan yoldaşlardan biri de **Hüseyin MAKAL** yoldaştı. O da katıldı şehitler kervanına. Bir şehittir O artık ve bir doruk!

Yaş 30, yolun yarısı kabul ediliyor. 30'dan sonra adım adım ihtiyarlığa ve ölüme yaklaşmadır deniliyor. Biyolojik olarak doğrudur. Ama ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde bunun yeri yoktur. Her yaş bir gençleşme, yenileşme ve özgürleşme oluyor. Hele özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine geç katılan bir halk olduğumuzdan dolayı, orta ve yaşlı kuşağın gençleşmesi, yenileşmesi ve özgürleşmesi bizde yaygındır ve daha fazla göze çarpıyor.

Hüseyin MAKAL yoldaş, otuzlarını yaşarken devrimcileşti, özgürleşti, parti ile tanıştı ve buluştu. O, otuzundan sonra kurdu dünyasını. Hele otuzlara kadar kurulan eski ve köhnemiş dünyayı, eski rejimi yıkmak, şahsında yeni dünyayı, özgür ve bağımsız kişiliği kurmak, bir de bunu militan tarzda gerçekleştirmek ve mücadelenin militanı olmak o kadar kolay değildir. Zaten bir devrimciye ve özgürlük savaşçısına yakışan da zor olanı başarmaktır.

Hüseyin MAKAL yoldaş da zoru başarıyor, zoru aşıyor, özgür ve bağımsız bir kişiliğe ulaşıyor. Hem de bunu kılıç darbesiyle yapıyor.

Kemalist rejimde otuzdan sonrası bitiştir. Partide ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde ise, her yaş yeni bir başlangıçtır ve yeni bir kuruluştur. Özgürleşme kesintisizdir, yaşamın her adımını dolu dolu yaşamaktır, eskiyi aşmak ve yeniyi kurmaktır.

Hüseyin MAKAL yoldaş, yeniliklerin dava insanıydı. 1970'lerin ilk çıkışından bir süre sonra, sosyalizm davasında yerini alarak, halkın özgürlük, bağımsızlık mücadelesinde tavrını ve kişiliğini ortaya koydu.

O, bir Kürdistanlı olarak doğdu. Şüphesiz ki o zamanlar bunun bilinci yoktu. Beyaz katliam döneminde "Tunceli"li olarak büyüdü. Tunceli, 1935 "Tunceli Kanunu" ile birlikte kemalizmin bir icadıydı. Dersim 1938 katliamı Kürdistan'da son perdeydi ve Tuncelilige giden yolların tamamen açılmasıydı. Tuncelilik ve sonrasında yaygınlaşan ulusal yabancılaşma, sömürgeci yaşam tarzına, kemalizm ve Türklüğe özenme, ulusal imha seferlerinden sonra tarihe gömülmek istenen Dersim'e kemalizmin bir armağanıydı.

Ulusu, halkı, bütün ulusal değerleri, kimliğinden tutalım adına kadar her şeyiyle tarihe gömülmek istenen bir ülkede, Hüseyin MAKAL yoldaş, "Tunceli"li olarak büyüdü. Otuzuna gelinceye kadar herkes gibi O'nun da düşüncesi ve ruhu kirletilmişti düşman tarafından.

Öğrencilik yıllarında kemalizmle tanıştı. "Solculuk"tan etkilendi. Her şeyin tersyüz edildiği bir ortamda bir süre öğretmenlik yaptı ve en fazla "geleneksel Türkiye solu"nu buldu, otuz yaşlarına kadar bu çerçevede gezindi. O'nun yeniyi arayışı, kemalizm ve geleneksel solun barikatlarına çarpıyor ve oralarda eriyordu. Kemalizmin yarattığı temel üzerinde geleneksel solculuğa ulaşmıştı; şüphesiz ki bununla hiçbir şey bitmiyor ve çözülemiyordu.

Hüseyin MAKAL yoldaş, herkes gibi Tuncelili olarak büyüdü ve daha sonra Tunceli kişiliğini aşarak, Dersimli oldu.

Dersimli olmak Kürdistanlı olmaktır.

Kürdistanlı olmak Dersimli olmayı da içermektedir.

Hüseyin MAKAL yoldaş, bu kavramlara sosyalist olduktan sonra ulaştı. Yani ilkin sosyalistliğe, sonra yurtseverliğe ulaştı. Sosyalizmle yurtseverliğin veya enternasyonalizm ile yurtseverliğin birbirine karşı olan kavramlar değil, tersine birbirini tamamlayan kavramlar olduğunu kavradı.

O, artık Dersim'e ait değildi. Bütün Kürdistan'a aitti. Zaten Hüseyin MAKAL yoldaşın düşüncesinde, ruhunda ve davranışında gezgincilik vardı. Bunun devrimci ve yurtsever tavırla birleştirilmesi şüphesiz ki, olumlu bir davranışın sentezlenmesi oluyordu. Bunun anlamı da, bu vatanın her karış toprağında devrimcilik yapmaktı.

Kürdistan'daki ilk çalışma ve faaliyetlerde hareketimizle tanıştı ve kısa bir sürede profesyonel devrimcilik yapacak duruma geldi. Küçük-burjuva yaşantı ve anlayışı terk ederek, halkının bitmez-tükenmez okyanusunda ulaşabildiği ve kapasitesinin yettiği oranda, öncü faaliyetlere girişti.

Kısa süre içinde ismi duyuldu. Serhat'ın ve Ağrı'nın yılmaz bir militanı oldu. Sevgi ve saygıya dayanan bir yer edindi. Sıkıyönetim koşullarında kırsal alana çekilen ilk gerillalardandı. O, artık bölgede bir efsanedir. Yaptığı ve yapamadıkları, ama yoldaşları tarafından gerçekleştirilen şeyler, O'nun hanesine yazılıyordu. Halk, O'ndan övgü, saygı ve sevgiyle söz ediyordu. Orada O'na halk tarafından "Apo" deniliyordu. Ve yaptığı her şey dilden dile dolaşıyordu. Apo kendisini halka sevdirmiş ve kabul ettirmişti. Halkın arasındaki sorunları çözmede, barışı gerçekleştirmede Apo'nun saygın yeri vardı ve sözü tutuluyordu. Söyledikleri dikkate alınıyordu.

MİT, raporunda; "Apo yakalanmadan" Serhat'ın etkisizleştirilemeyeceğini vurguluyor, Apo imajına dikkat çekiyordu. Bundan dolayı 12 Eylül faşizmi işbaşına geldikten sonra, bölgede Apo'nun yakalanması özel uğraşlarından biri olmuştu.

Apo, bu sırada Serhat'ı aşındırıyor, silahlı arkadaş grubu ile birlikte Ağrı Dağı'nın doruklarına yaslanıyordu. 12 Eylül her tarafa bir karabasan gibi çökerken, onlar sırtını dağlara verip, onurun, umudun sesi olmayı sürdürmeye çalışıyorlardı. Öte yandan zorlukları da çoktu.

Kuzey Kürdistan'da doruklara tırmanan ilk "yaşlı" gerillaydı. Veya birkaçından biriydi. Halk arasında kırsala çekilen ve dağa çıkan, silahlı gezen hep genç olarak biliniyordu. Hüseyin MAKAL yoldaş ise, bunun istisnasıydı. Gençlere taş çıkartırcasına dinamikti ve O, kırkına ayak basan bir gerillaydı. Coşkulu ve enerjikti. Sadece siyasi özellikleri ve popüler oluşuyla değil, askeri özellikleriyle de tanınmıştı.

O, bir kartaldı, Serhat ve Ağrı doruklarında seyreden... Kartal bir yara almıştı. Evlere uğradılar, sonra Iğdır'da bir mağaraya sığındılar. Kartallar hep yüksekte uçar. Hüseyin MAKAL yoldaş düşüncesi, davranışı ve yürüyüşüyle doruklarda seyretmek istiyordu. Ama bu kez vücudu uçmuyordu. Bir ayağı O'nu taşımıyordu. Geçici yaranın tedavisi gerekiyor ve vücudun kendisini taşıyacak, uçacak duruma gelmesi gerekiyordu. Diğer yandan düşman ferman çıkarmıştı. Serhat ve Ağrı'da dağ, taş O'nu arıyordu. Düşman, O'nun yakalanmasıyla Serhat Eyaleti faaliyetlerinin çözüleceğine inanıyordu. Bölgede ilk hedef O'ydu. Çünkü O, haklı olarak isim yapmıştı, PKK'yi o dönemin koşullarına göre temsil etmesini bilmişti.

Bundan dolayı da ilk hedef olmuştu. Düşmanın birinci hedefi haline gelmesi ve düşmana korku salması onurlu ve sahiplenilecek bir davranıştır. Bunlar, O'nun hanesine yazılacak olumlu puanlardı.

Aynı dönemlerde parti geri çekilme taktiğini uyguluyordu. Geri çekilmek, hazırlanmak ve yeniden ülkeye dönmek dönemin temel taktiğiydi. Serhat'a kırsala çekilen güçlerimiz henüz geri çekilmemiş ve partiye ulaşmamışlardı.

Düşmanla çıkan bir çatışmada Hüseyin MAKAL yoldaş yaralandı. Yürüyemiyordu, gruptan ayrıldı. Bir mağarada bir arkadaşıyla birlikte yarasının iyileşmesini beklerken, 1981 yılında tutsak düştü. Düşman O'nu yakaladığı için çok seviniyordu.

O, Serhat'ın Aposuydu. İşkencede gerektiği gibi davranacak, PKK direniş özelliklerini ve Parti Önderliğimizle anılan Apocu ruhu konuşturacaktı. Nitekim gerçekleşen de bu oldu. Düşman, O'nu yakaladım diye ellerini ovalaya dursun, Hüseyin yoldaş ne arkadaşlarını ve ne de halktan hiç kimseyi ele vermiyordu, direniyordu. O, sadece PKK için çalışmış ve kırsala çekilerek dağa çıkmıştı. Bunun ötesi yoktu O'nun lügatında.

Daha sonra yeni yakalanmalar oldu. Bunun için birkaç kez daha cezaevinden sorguya götürülerek işkence tezgahına alındı. Buna karşın, O'nun tavrında hiçbir değişiklik yoktu. Ve kişiliğine gölge düşürmedi. İşkence tezgahlarından alnının akıyla geçti. Leke düşürmedi kişiliğine... Zindan yaşantısı boyunca bir partili olarak yaşadı. Ulusal ve siyasal kimliğini, onurunu, partiye ve ülkeye bağlılığını korudu. O'nda umut her zaman yeşildi.

Diyarbakır zindanında direnen yoldaşlarını izliyordu. Hayri, Mazlum ve Kemallerin yolundan giderek, TC kürsülerini siyasi savunma mevzisi haline getiriyordu. Partinin ideolojik-politik doğrultusunu, ilkelerini ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini 1982 yılının başında korkusuzca düşman kürsülerinde savunan insanlardan biriydi. TC'nin bütün suçlamalarını reddetti. O, partiyi her koşulda savunmanın gerekliliğine inananlardandı. Ve Hüseyin yoldaş, Erzurum zindanında kaldığı süre boyunca her duruşmaya çıktığında hiçbir zaman TC'nin sahte adaletine sığınmadı, bunu yerle bir etti, TC mahkemelerinin kendisini yargılayamayacağını söyledi. Ulusal ve siyasi kimliğinin gereklerini her zaman dışa vurdu. Direngen, başı dik ve onurlu çıkışlarından dolayı uzun süre duruşmalardan arkadaşlarıyla birlikte gıyaba düşürüldü, yani duruşmaya çıkarılmadı. Sömürgecilere karşı sloganlar haykırdıklarından ve politik tavır koyduklarından dolayı ek cezalar aldı. Bütün bunlar O'nu yıldırmadı. Üstelik bu tavırlar, 1982 yılı gibi amansız bir süreçte sergileniyordu. Koyu karanlığın hüküm sürdüğü, ölüm sessizliğinin hakim olduğu dışarıda, içeride direniş ve siyasi savunma seslerinin yükselmesi hiç şüphesiz anlamlıydı. Hüseyin yoldaş, bütün bu olumlu değerler ve doğru devrimci yurtsever tavırla da anılıyor, anılmaya ve yaşatılmaya fazlasıyla hak kazanıyordu.

Her koşulda gülmesini bilirdi. Neşeli ve şendi. Gençlere takılmakta ve herkesle uğraşmaktan özel bir zevk alırdı. Şaka ve esprileri zulüm ve işkence koşullarında eksik olmazdı. Zor koşullarda gülmek, neşeli olmak, esprileriyle ortalığı süslemek önemli bir meziyetti. Belki başka mekanlarda bunun fazla bir önemi yoktur veya böylesi tavırlar yeterince hissedilmez. Ama zindan koşullarında, üstelik zulüm ve işkence altında "ağız dolusu gülmeyi" eksik etmemek önemli bir meziyetti. Ve bu özellikler de O'nda vardı.

Yoldaşları tarafından seviliyordu.

yaşına aldırış etmezdi. Kırklarını yaşıyordu. Neredeyse oniki yıllık zindan yaşamı ve tutsaklığı boyunca bir gerilla ruhuyla yaşadı. Ellilere merdiven dayayanlar askeri olarak savaşa katılamaz görüşü birçoğunda yaygındır. O'nda ise hiçbir zaman bu düşünceye ve davranışa rastlamak mümkün değildi. Yaşamak ve savaşmak isteyen her direnişçi PKK'li gibi, O da dağa çıkmayı sabırsızlıkla bekliyor ve bir gün çıkmayı yakaladığında ise yeniden özgürlüğün doruklarından seyretmek istiyordu.

Tutsak düştüğünde bıraktığı silahına yeniden kavuşmak istiyordu. Kartallar gibi yükseklerde uçmaya devam edecek, hedeflerini bulacak ve vuracaktı. Üstelik bu kez, mücadele 1981 yılında bıraktığı gibi değildi. Zindandan çıktığı yıl, 1992'yi gösteriyordu. Parti-Cephe-Ordu oldukça büyümüş, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önemli bir dönemece gelip dayanmıştı. Mücadele etmek, kapasitesini harekete geçirmek, tutsaklık koşullarında açılan arayı kapatmak için her şey vardı. Gerisi, kişinin yeteneklerine, direnişine, devrimci yaşamına, çizgi insanı olmaya ve militan kişiliğin gereklerini yerine getirmeye, stratejiyi ve taktiği kavramaya, taktiğe hakim olmaya bağlıydı.

Hüseyin MAKAL yoldaş, bu anlayış ve espri doğrultusunda zindandan çıktığında hiç tereddüt etmeden parti ortamına gitti. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir dönem kaldıktan sonra Güney Kürdistan'a gitti. Burada bir kez daha kendisini her açıdan güçlendirdi. Yoldaşlarının eğitimine katıldı. Özverili bir çalışma yürüttü. Gün geçtikçe hastalığı ağırlaşıyordu. Yoldaşları bir an önce iyileşmesini beklerken, O komaya girdi. Tahran'a götürüldü, burada hastaneye yatırıldı, ama artık umut yoktu. Yıllarca zindanlarda düşmanın vahşetini görmüş, içten içe erimişti. Hastalığı ileri bir safhaya ulaşmıştı. Evet, bütün çabalara rağmen iyileşmedi ve 22 Şubat 1993 tarihinde şehitler kervanına katıldı.

Şehit düştüğünde Hüseyin yoldaş ellisine yaklaşmıştı. Ama, ihtiyar Kürdistan anasını gençleştirmek istiyordu. Kürdistan'ın gençleşmesinde, gelinleşmesinde ve düğününde, en nihayet zaferini gerçekleştirmede rol almıştı. Şimdi Kürdistan ana gençleşiyor, gençliğini ve baharını yaşıyor. Devrimci ve yurtsever oğulları, kızları onu besliyor, büyütüyor, özgürleştiriyor ve bağımsızlaştırıyor. Böylesi bir sürecin, yoğun olarak önünü açmış bulunuyor.

İşte Hüseyin MAKAL yoldaş da Kürdistan ananın devrimci-yurtsever bir oğludur. Onu büyütmek ve yeniden kurmak, özgürleştirmek ve bağımsızlaştırmak için yola koyulmuştu. Özgürlük ve bağımsızlık aşığıydı. Sadece özgür ve bağımsız bir toplum değil, giderek sömürüsüz bir Kürdistan'ın kurulmasının gereğine içten inanıyordu. Hiç şüphesiz ki, O'nun şahadeti böylesine özlü değerlerle kucaklaşıyordu.

Bütün şehitler gibi O'nu yaşatan da milyonlara malolan değerlerdir. Ayağa kalkan ve özgürlük yürüyüşünü sürdüren bir halkta yaşayan, yaşatılan ve yaşatılacak olan değerlerdir, kuruluşuna başlanan ve kurulacak özgür yaşamdır.

Eskiden her ölüm bir sessizlikti, Kürdistan'da. Bu, ölüm sessizliği olarak tabir edilirdi.

Şimdi her ölüm bir doğumdur Kürdistan'da. Bu, direnişin ve özgürlüğün sesidir. Şehit kanıyla Kürdistan'da özgürlük ve bağımsızlığın kökleşmesidir. Milyonlarla doğarız, milyonlarla yaşarız anlamına gelmektedir. Bu nedenle O, bir doğumdur Kürdistan'da.

Selam olsun sana!
Selam olsun sizlere!
Selam olsun tüm şehitlere!
And olsun, sizleri yaşatacağız!

Gerekli olan ne şimdi?
Öc mü, öc evet!
Oğlunun yüreği çarpmaya devam etsin
Ve ilerlesin diye ölümün ötesinden.
Bu görevi yüklenmek bazen yüreği düşer.

Ve cephede gökyüzü bulutlarla örtülür
Ve yeryüzünü yalayıp geçerse bahar,
Birlikte olacaksınız sonuna kadar!
Baba ile oğul, uyku nedir
bilmeyeceksiniz.

Sana saldıran acıda kişisel, tekil
Bir tasaya hakkın yok.
Bırak göstersin acı son hünerini de,
Şakağında bir namlu gibi dursa da, bırak

Hayır aldatma kendini!
Çıkış yolu bu değil!
Oğlun, paramparça olmuş tüm gençliğiyle,

Merhamet ve imtiyaz dilenmeksizin,
Milyonlarca başka oğlu savaşa çağırıyor.
Ve senin oğlun olmayan
sevgili oğullar

Omuz omuza ve yenilmez saflar halinde
Kendilerininkinden daha büyük
bir hakikat uğruna

Ölmüş oğulların nöbetini aldılar.

Kendini bütün benliğiyle mücadeleye adamıştı

Adı, soyadı: **Nihayet ACAR**
Kod adı: **Sorgul**
Doğum yeri ve tarihi: **Dargeçit, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **29 Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Güney Kampı**

Sorgul yoldaş, mücadeleye katılmadan önce birçok serîhildana katılmış ve düşmana olan kinini serîhildanlarda bilemiştir. Her yurtsever genç gibi kendi halkına olan bağlılığını en üst düzeyde gerçekleştirmek için gerilla saflarına katılmaya karar verir.

Cudi alanına geçerek, özlemini duyduğu gerilla saflarına katılır. Eğitim görmek için Haftanin alanına aktarılır. Haftanin alanında Şehit Mustafa Yöndem Kampı'nda eğitime katılır. Eğitim devresinde düşmana olan kini daha bilinçli hale dönüşür. Eğitimde önemli sonuçlar çıkararak parti yaşamını, yoldaşlık ilişkilerini kavrayarak bunu kendi kişiliğinde somutlaştırır. Ağırbaşlılığı, kararlılığı ve ilişki geliştirmedeki sıcaklığıyla sorunlara karşı çözüm gücü olma, arkadaşlarını geliştirme yönünde yoğun çaba içerisine girer.

Sorgul yoldaş, Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte, savaşın en yoğun yaşandığı Batufa Tepesi'nde savaşa katılır. Sömürgeci TC ve işbirlikçi-hain güçlerin saldırıları karşısında göğüs göğüse çarpışır. Düşman havadan ve karadan saldırı yapmasına rağmen hiçbir zaman kararsızlığa, ikircikliğe girmeden, fedakarlık, cesaret, özveri ve kahramanlık dolu bir pratik sergiler. Savaşta yaralı arkadaşlara moral vermede ve onları geri cepheye aktarmada yoğun bir çabanın içerisindedir Sorgul yoldaş.

Savaş boyunca gösterdiği kahramanlığı ve fedakarlığı geri çekilme esnasında da gösterir. Savaş O'nu yıpratmaz, tam tersi savaş O'nu daha da güçlü bir kişiliğe büründürmüştür. Savaştan sonra geri çekilmekle birlikte Güney Kampı'na giden Sorgul yoldaş, aynı olumlu özelliklerini burada da göstererek, yoldaşları arasında saygı uyandırır. Sorgul yoldaşın en büyük isteği savaş pratiğine tekrar çıkmaktı. Buna kendisini hazırlamak için çabası da yoğundu. Bu düşüncesini "Kadın Kongresi'ne katılmayı çok istiyorum. Ben bu kongrede devrimci bir kişiliğe ulaşarak pratiğe çıkmak istiyorum" diyerek dile getiriyordu.

Kamp noktasını değiştirmek için harekete geçerken Sorgul yoldaş talihsiz bir kaza sonucu iki yoldaşıyla Dukan Çayı'na düşer. Tüm kurtarma çabaları sonucunda iki yoldaşı kurtarılır, fakat Sorgul yoldaş kurtarılamaz. Sorgul yoldaş, şehitler kervanındaki onurlu yerini alır. O unutulmaz anısını geride bırakarak...

Anısı mücadelemizde yaşıyor!

Kendisi olabilmenin güzelliği
var akışında
Yıkamış kiri, pası
Yol açarken kayalardan kendine
sarılarak ağaçların beline

Öyküler yazdırarak adına
Aşılmaz denileni aşarak
devam ediyor
Çağlayan olmuş kimi yerde
Kimi yerde incecik bir dere
Çocukların oyununda palyaço
olmuş

Ve kimi yerde coşmuş
Dizgine gelmez deli tay olmuş
Geçip giderken vadinin içinden
dokunmadık bir taş
dokunmadık bir kaya
bırakmamış geriye

Ay düşmüş yüzüne alıp götürmüş
Yıldız düşmüş yüzüne
alıp götürmüş
Gün düşmüş, güneş düşmüş
Genç kızların düşü düşmüş
alıp götürmüş

Çıkıp giderken vadiden
Vadinin sessizlik ve yaşam
Senfonisine uydurarak kan akmış

Bir tek su halinden memnun
yürüyoruz...
Birikmiş ter damlaları
süzülerek anlımdan
düşüyor toprağa

Zafer türküleri eşliğinde
Yürürken dağlara
Bir bir isimlerini kazıyorum
öfkemle.

"Savaş zorluklarla dolu bir yaşamdır; savaşçılar da zorluklar karşısında boyun eğmeyen, zorlukları aşmayı bilenlerdir"

Adı, soyadı: **Saliha ORUÇ**
Kod adı: **Newroz**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1993, Güney Kampı**

Nusaybin gibi yurtseverliğin güçlü olduğu bir alanda dünyaya gözlerini açan Newroz yoldaş, henüz çocuk yaştayken çevresinden etkilenerek mücadeleyi tanımaya başlar. Özellikle halkın gerçekleştirdiği serîhildanlardan çok etkilenir. Gençliğin sıcaklığını serîhildanlar içerisinde yaşar. Bu ortam, Newroz yoldaşta büyük bir azim ve coşku yaratır. Büyük çabalar harcayarak mücadeleye katkı sunmaya çalışır. Newroz yoldaşın küçük yaştaki bu azim ve çabası kendisine karşı saygınlık uyandırır. Çevrede sayılan ve sevilen birisi olur. Bir süre bu şekilde faaliyet yürüttükten sonra partiyle ilişkiye geçer ve kardeşiyle birlikte milislik görevini üstlenir. Aldığı bu yeni görev Newroz yoldaşın coşkusunu daha da artırır ve yüklendiği sorumluluğun bilinciyle görevlere sımsıkı sarılır.

1991 yılıyla birlikte yoğunlaşan serîhildanlarda daha da aktif bir şekilde yer alır. Eylemlerde gençliğin olanca sıcaklığıyla yer alan Newroz yoldaş, bu sıcak ortamlardaki tavır ve davranışlarıyla kitle üzerinde büyük bir etki yaratır. Düşmanın saldırıları karşısında soğukkanlılığını hiçbir zaman kaybetmez. Ölmekten asla korkmayan ve düşmanın üzerine büyük bir cesaretle yürüyen Newroz yoldaş, yine girdiği bir serîhildanda yakalanarak tutuklanır.

Tutuklu kaldığı sürede partili yoldaşlarla ilişkiye geçer. Partiyi ve mücadeleyi daha iyi tanımaya, kavramaya başlar. 45 günlük tutukluluk sürecinde düşmanın tüm işkence ve baskılarına karşı direnir ve hiçbir bilgi vermez. Düşmanın işkencelerini direnişiyle boşa çıkaran Newroz yoldaş, gerilla saflarına katılmaya bu süreçte karar verir.

Zindandan çıktıktan hemen sonra Bagok alanına geçerek gerilla saflarına katılır. Temel eğitim devresine alınan Newroz yoldaş, büyük bir coşkuyla kendisini pratiğe hazırlar. Gelişmeye açık ve kavrama düzeyi yüksektir. Bir devrede, kadro eğitimi görür. Aldığı bu güçlü eğitimle kendisinde büyük bir dönüşümü sağlar. Yaşamdan çıkan sorunlara ve yanlış anlayışlara karşı oldukça duyarlıdır. Bu anlayış sahiplerine karşı sürekli mücadele içerisinde olur.

Bagok 2. Bölge'de, bir süre kaldıktan sonra Güney Savaşı'nın başlamasıyla Haftanin alanına geçer. Savaşın ilk günlerinde hastalanan Newroz yoldaş hastaneye gönderilir. Onbeş günlük tedaviden sonra tekrar savaşta yer alır. Hastalığını hiçbir zaman engel olarak görmez. Cepheye, cephane ve erzak taşımakla görevlendirilir. Bu yorucu görev onu hiçbir zaman yılgınlığa itmez. Zorluklara karşı direnmeyi bilen Newroz yoldaş, zorlanan arkadaşlarına da sürekli yardımcı olur. Bu durumu gören arkadaşları, büyük bir güç kazanarak O'nu kendilerine örnek alırlar. En zor koşullarda "Savaş zorluklarla dolu bir yaşamdır. Savaşçılar da zorluklar karşısında boyun eğmeyen, zorlukları aşmayı bilenlerdir. Değerli olan yaşamı yaratmak ancak bu şekilde mümkün olabilir" diyerek yoldaşlarına güç verirdi.

Savaştan sonra Güney Kampı'na giden Newroz yoldaş, tekrar hastalanır. Hastaneye kaldırıldığında beyninde ur olduğu tespit edilir. Bir süre hastanede tedavi gören Newroz yoldaş, tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak şehitler kervanındaki onurlu yerini alarak ölümsüzleşir.

Anısı mücadelemize ışıktır!

ZAFERE VE YOLDAŞLARINA BAĞLILIĞIN SİMGESİYDİ

Adı, soyadı: **Ahmet ALTUN**
Kod adı: **Rızgar, Çektar**
Doğum yeri ve tarihi: **Çelik köyü, Eruh, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Nisan 1993, Güney Kampı**

Eruh'ta doğup büyüyen **Çektar** yoldaş, yoksul ve yurtsever bir aile ortamından mücadele saflarına katılır. Aile bütçesine katkıda bulunmak için çiftçilikle uğraşır. Yurtsever bir çevreden olması ve mücadeleye olanakları dahilinde destek vermesi, Çektar yoldaşı ve ailesini düşmanın hedefi haline getirir. Mücadelenin her geçen gün gelişmesiyle baskılar daha da artar. Bu durum Çektar yoldaşın kin ve öfkesini artırmış ve bilinçli bir hale dönüştürmüştür. Düşmana karşı savaşmak ve halkının kurtuluşu için yola çıkmak gerektiğine karar verir. Bu isteğini köyünde çift sürmeye giderken karşılaştığı gerillalara "Ben hazırım, uzun süredir bu anı bekledim" diyerek iletir.

Çukurca alanına giden Çektar yoldaş, uzun süreden beri özlemini duyduğu gerillaya kavuşur. Eğitim sürecine alınır. Zekiliği, ataklığı ve fedakarlığıyla yoldaşları arasında sevilen ve sayılan Çektar yoldaş, sınır güvenliği için pratik sahaya aktarılır. Bu alanda bir süre görev yürüttükten sonra Hurur Kampı'na gider. Güney Savaşı'nın başlamasıyla da Haftanin alanına döner.

Savaşın en yoğun yaşandığı cephe olan Batufa Tepesi'nde yerini alır. Ağır görev ve sorumlulukları bilinçli ve eksiksiz yerine getirmede çabası sonsuzdur. Eylemlerde gönüllü olarak sürekli saldırı gruplarında yer alır. Şehit ve yaralı yoldaşlarını düşman çemberinden çıkarma ve cephe gerisine almada örnek bir tavır sergiler. Bu örnek çaba ve tavırlarıyla, görevlere olan bağlılığıyla komutan ve yoldaşları arasında sevilen bir yoldaş olur. Parti değerlerini korumada, yoldaşlık ilişkilerinde ve fedakarlıkta sınır tanımayan Çektar yoldaş, gücünün çok çok üzerinde emek sarfeder ve değer yaratır. Yoldaşlarına karşı görevlerini yerine getirmek ve onları geliştirmek, güçlendirmek için sürekli bir çaba içerisindedir.

1992 kış eğitim sürecine katılan Çektar yoldaş, eğitim devresinde kendisini daha da geliştirerek çıkar. Yaşama karşı duyarlı, üstün zeka ve kavrayışa sahip olan Çektar yoldaş, gelişmeye oldukça açık bir komutan adayıydı.

10 Nisan 1993 tarihinde görev alanına gider. Yine aynı çaba ve özveriyle görevini yerine getirmeye çalışırken, üzerindeki parkeyi çıkarma ihtiyacı duyunca el bombasının pimine takılan fermuar, kapsülün patlamasına neden olur. Bunun farkına varan Çektar yoldaş kararlılığın, halka ve partiye bağlılığın en güzel temsilini, "Arkadaşlar dikkat, hemen yere yatın" sözleriyle ifade eder ve yoldaşlarına zarar gelmesin diye yönünü duvara döner, ellerini bombanın üzerine koyar ve diz çökerek yoldaşlarına zarar gelmesini önler. Patlayan bomba ile şehitler kervanındaki onurlu yerini alan Çektar yoldaş bu bilinçli ve fedakar davranışı ile zafere inancını örnek bir şekilde göstermiş ve tarihe kanıyla bir armağan daha bırakmıştır.

Silahını yerde bırakmayacak ve anısına kanımızın son damlasına kadar bağlı kalacağız. Devrimci kişiliği ve mücadeleci ruhuyla örnek bir yoldaş olarak sürekli yaşayacaktır.

Anısı yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşaledir!

"Başkan'ın fotoğrafları, Başkan'ın fotoğrafları, albümüm yanacak"

Adı, soyadı: **Sıddık Şerif POR**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğu Kürdistan (Margever), 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Mayıs 1993, Güney Kampı**

1978 tarihinde Doğu Kürdistan'da Màrgever alanında doğan **Reşo** yoldaş, küçük yaştayken, babası düşman tarafından katledildikten sonra kardeşiyle birlikte 1991 yılında partiye katılır. Zağroslar'da üç ay kaldıktan sonra Geliya Azadi'ye gönderilir.

Güney Savaşı'nda cepheye lojistik, cephane taşıma ve depolama görevlerini yapar. Parti ve savaş ortamında yetişip gelişen Reşo yoldaş, her şeyiyle partiye, önderliğe ve davasına bağlı, zeki, çalışkan, yeni yeni şekillenen özgür Kürt insanının ilk nüvelerindendi. Parti yaşam tarzı ve üslubuyla büyüyen Reşo yoldaş, devrimimizin ilk kuşaklarından olmanın mutluluğu içerisindeydi.

Gün boyu durmadan, dinlenmeden çalışan, oraya buraya koşturan üç portatif savaşçı erkenden çadırlarına çekilmiş, hemen uyuya kalmışlardı. Silahları raxtları hemen yanıbaşlarındaydı. Sobadan sıçrayan

ateşin farkına varan Dıjvar, kardeşi Reşo'nun yandığını görür görmez büyük bir şaşkınlık içerisinde bir an duraksar. Küçük Mahsum da uyanır. O da şaşkınlık içindedir. Hemen yanmakta olan Reşo'yu söndürüp dışarı çıkarırlar. Reşo elini cebine koyar koymaz albümünün içerde olduğunu anlar. Alevler içinde kalmış çadıra "Başkan'ın fotoğrafları, Başkan'ın fotoğrafları, albümüm yanacak" diyerek tekrar çadıra girer. Her tarafı yanmış bir şekilde çıkarılarak hastaneye kaldırılır. Kendine her geldiğinde "Bakın albümüm yanmadı, albümüme iyi bakın" diye arkadaşlarını tembihliyordu.

Yanıkların verdiği acıyı "Berxwedan jiyane, Bijî Serok APO" sloganlarıyla yenmeye çalışıyordu. Çünkü arkadaşları hep bu sloganlarla güç kazanıyor ve savaşıyorlardı. O da arkadaşları gibi bu sloganlarla güçlenerek direniyordu.

En son hastanede "Bijî Serok APO" sloganlarıyla şehitler kervanına katıldı. Şahadeti mücadelemize önderdir!

Ardından selama durmuş tüm savaşçılar: "Şahadeti mücadelemize önderdir" diyerek, Zelê'nin arkasında yükselen dağlara doğru kayan güneşi selamladılar. Milyonlarca yıldızdan biri olan küçük kızıl yıldızımız kaymıştı.

Partinin altın çocuğu Reşo yoldaş ölümsüzdür!

Manevi komutanlarımız olan şehitlerimiz ölümsüzdür!

Şehitlerimiz yolumuzu aydınlatan birer meşaledir!

Soldan sağa: Reşo ve Rubarok eyleminde şehit düşen Kahraman yoldaşlar...

Senden aldığımız emirle zafere daha güçlü yürüyoruz

Adı, soyadı: **Müslüm İKE**
Kod adı: **Tekoşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli, 06.02.1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Haziran 1993, Güney Kampı**

Yurtsever bir ailede doğup büyüyen **Tekoşer** yoldaş ta, yurtseverlik ve ulusal bilinç tohumlarının serpilmesi çocukluğuna dayanır. Aile olarak kendilerini Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine adayan ailelerden bir tanesidir. Tekoşer yoldaştan önce aileden iki abisi mücadeleye katılmış ve ismini taşıdığı Tekoşer (Emrah İKE) yoldaş Rubarok eyleminde kahramanca savaşarak şehit düşmüştü.

Onların anılarını yaşatmak ancak silahlarını omuzlayıp savaşmakla mümkündü. Ve Tekoşer yoldaş da bunun bilincindeydi. Daha 15 yaşındayken "Ben halkıma yararlı olmalıyım, burada da bir şeyler yapabilirim" diyerek okulda sömürgeci eğitim sistemini birçok biçimi ile protesto eder. Bu düzene ilk başkaldırısıdır Tekoşer yoldaşın.

"Artık partiye katılıp sıcak savaş içerisinde yer almanın zamanıdır" diyerek, kararını, arkadaşlara bildirir. Ayrıca örgütlediği altı arkadaşı ve kızkardeşini de götürmek istemektedir. Kuryenin pasif davrandığını anlayan Tekoşer yoldaş, "biz sınırı geçip arkadaşlara, gerillalara ulaşmalıyız" der ve arkadaşlarını ikna etmeyi başarır. Güney Savaşı günlerinde "arkadaşlar, bütün dünya bize saldırıyor, yoldaşlarımız savaşıyor, mutlaka onlara ulaşmalıyız, geç kaldık" demesine rağmen, ancak savaşıma katılma imkanı da bulamaz. 14 Mart 1993 günü arkadaşlarını bulur ve "Bu Newrozu ne olursa olsun gerilla saflarında kutlayacağım" der. Ve bacısını hava şartlarının çok kötü olmasından dolayı getiremeyen Tekoşer yoldaş, altı arkadaşıyla birlikte dokuz günlük dağ yürüyüşüyle, kendi deyimiyle insanlık onurunun yükseltildiği gerilla ortamına ulaşır.

Her yeni savaşçı adayı gibi temel eğitim devresine alınır. Büyük bir coşkuyla eğitime katılan Tekoşer yoldaş, "Arkadaşlar bu eğitim devresine kendimizi tam verip, başarı ile tamamlayıp Şemzinan'a gideriz. Tüm gençleri örgütler, saflara katarız" diyerek istemini dile getirir. Fiziki anlamda biraz zorlanan Tekoşer yoldaş, mücadeledeki kararlılığı ve partiye olan bağlılığıyla bu sorunun üstesinden gelmeyi başarıyordu.

Tekoşer yoldaşın şahadetini bir yoldaşı şöyle anlatmaktadır: "Bir gün Dukan Suyu kenarında BKC silahı üzerinde eğitim görüyorduk. Ben ve Tekoşer yoldaş nöbet tutuyorduk. Bir sigara sarıp bana uzattı ve 'Yoldaş sen iyi resim çiziyormuşsun, şu kayanın üzerine Başkanın büyük bir resmini çiz' dedi. 'Hevalê Tekoşer nöbetteyiz, çok zaman alır' dediğimde; 'olsun heval Kürdistan'da her kayanın, her taşın üstüne Başkan APO'nun büyük bir resmi çizilmelidir' dediğinde bir taşı aldım ve çizmeye başladım. Nöbetimiz tamamlanıncaya kadar hem onu dinliyor, hem de çiziyordum. Arkadaşların çağırmasıyla resmi tamamlayıp ayrıldık. Tekoşer yoldaş, Tekrar resme bakarak 'Yaşasın Ulusal Önder Başkan APO!, Yaşasın PKK!' diyerek yanıma geldi. 'Dukan Çayı'nı hiç sevmiyorum, her bakışımda suya düşerek

şehit olan **Sorgul (Nihayet ACAR)** yoldaş aklıma geliyor' dedi. Kaşlarını çatıklaştırarak hırsla yürüdü, yılan gibi kıvrılarak akan çayın kenarından.

Günlerden Haziran'ın 9'uydu. 'Rojbaş Hevalno' sesiyle yeni bir güne başlamıştık. Silahlarımızı belinden kavrayarak üslendiğimiz dağ yamacında içtima alanında toplandık. "An serkeftin, an mirin" şiarı dağlarda yankılandı. Bu şiar, yaşama ve savaşma azmimizi güçlendiriyordu. Özgürleşmeye yüz tutan dağlarda esen serin rüzgar ve uğuldayarak akan Dukan Çayı'nın sesi kulaklarımızı tırmalıyordu. Herkesin bir an önce eğitimi tamamlayıp pratiğe çıkma istemi yüz ifadelerinden anlaşılıyordu. Arkadaşlar öğle yemeğine çıktığında dağlar sömürgeciliğin atmisin?' dediğinde kolektif ruhuyla bize örnek olan Tekoşer yoldaşın yaptığı mırtoxêden yemeye başladım. 'Heval yorulmuşsunuz' diyerek bana ve arkadaşlara çay uzattığında içim doldu. Arkadaşlar yemeklerini yiyor ve dinleniyorlardı. Saat 15.10'u gösteriyordu. Ki birden top atışına tutulduk. Evet, bizler bu dağlarda özgürleşiyorduk, bu dağlar bizimle özgürleşiyorlardı. Mangadan fırlayarak mevzilere girmeye çalışıyorduk. Dışarı çıktığımda Tekoşer yoldaşın yaralandığını gördüm. Yarası ağır olmasına rağmen bilinci yerindeydi ve ayakta duruyordu. Yanında yaralanan Xeyri yoldaşı göstererek 'Xeyri yoldaş; hevale Xeyri yaralandı, beni bırakın, ona bakın' diyordu. O an bu fedakarlık ve direnişçilik karşısında Tekoşer yoldaş! Hevalê Tekoşer!.. Şehit olmuştu. Kafesine sığmayan çıplak yüreğiyle tanka, topa inat savaşanları, özgürlüğe tutkun insanları anlat bana! Anlat bana! Anlat bana Tekoşer yoldaşım!.. Bunların hesabı yoldaşlarınca sorulacaktır!.. Yoldaşım...

Kızıla çalan gözleriyle güneşi uğurluyorduk. Yüreğimizde Tekoşerler açıyordu, 9 Haziran şafağında. Tekoşer yoldaştan devraldığımız bayrağı daha sıkı sarılıp, bağımsız Kürdistan dağlarında dalgalandıracağız.

Savaşta ne kadar kararlı olursan o kadar cesaretli olursun diyordu komutanımız. Tekoşer yoldaş bunu en güzel sen temsil ettin. Daha da sıkı sarıldık silahına. Daha bir biledik kinimizi.

tığı toplarla inliyordu. PKK önderliğinde hızla gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürdistan'ı dört kanlı parçaya bölen sömürgecileri sarsmış, paniğe sokmuştu. Kamplarımıza yoğun bombalama saldırıları oluyordu. Nöbetim bitmişti. O gün mutfak görevlisi olan Tekoşer yoldaş, arkadaşlara ekmek pişiriyordu. Yanına gittiğimde 'Heval mırtoxê yaptım. Biraz şekersiz olmuş ama güzeldir yer yoldaşlık ruhu ancak böyle olabilir dedim. Xeyri yoldaşı iki arkadaş taşıyorlardı. Tekoşer yoldaşı yere yatırarak hava teneffüsü etmeye çalışıyorduk. Beş arkadaşımız yaralanmıştı. Kinimizi namlulara sürdük, yoldaşlarımızın intikamı alınmalıydı ve alınacaktı.

Tekoşer yoldaş ağır yaralanmış, zor nefes alıyordu. Ama gösterdiği direnişçilik hepimizi derinden sarsıyor, örnek oluyordu. Tekoşer yoldaş! Yanardağ oldu yüreğimiz. Amansız bir tutkuydu bağlılığın, bize gösterdiğin sembol direnişini, yeniden halk olarak doğuşunu selamlıyoruz, Tekoşer yoldaş."

Şehitlerimiz bağımsızlığı müjdeleyen berfin çiçeklerimizdir!

Ulusal birlik şehidi Tekoşer yoldaş ölümsüzdür!

Anısı yolumuz aydınlatan bir meşaledir!

Stalin (Güney Kürdistanlı): Zelê Kampı'nda elinde bombanın patlaması sonucu şehit düştü. Anısı mücadelemize sürekli bir ışık olacaktır.

Adı, soyadı: **Cemalletin GÜLEŞ**
Kod adı: **Tirej**
Doğum yeri ve tarihi: **Yeniçoba, Cihanbeyli-Konya, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Güney Kampı**

"BİZ GERİLLAYIZ, BİZE BİR ŞEY OLMAZ DEMEYİN"

Tirej yoldaş 1970 yılında Konya'nın Cihanbeyli ilçesine bağlı Yeniçoba kasabasında doğdu. Aslen Ağrılıdır. Uzun yıllar önce ailesi ve yakın çevresi ekonomik nedenlerden dolayı Konya'ya göç ederler. Yurtsever bir aile ve çevreden geliyordu. Bundan dolayı küçük yaşlardan itibaren Tirej yoldaş devrimcilere sempati duyardı.

Bu süreçte partiyle ilişkisi olmamasına rağmen, 15 Ağustos Atılımı O'nun, ailesinin ve çevresinin üzerinde önemli bir etkide bulunur. Ülke ve halk gerçekliğini araştırmaya sevk eder. Akraba çevresinin Avrupa'da partiyi tanıması onları da etkiler.

Neden Kürdistan'da değil de Türkiye'de yaşadıklarından, göç etmelerinin nedenlerinden hareketle Kürdistan gerçekliğini araştırmaya koyuldu. Cihanbeyli'de yaşayan Kürtlerle sürekli konuşup, tartışarak gerçekliğimizi hem kavrama, hem kavratmaya çalışırdı.

İlişkiye geçtiği insanlar ve çevresi tarafından bu düşüncelerinden dolayı sevilir, sayılırdı. Bu dönemde partiyle ilişkisi olmamasına rağmen örgütlenme faaliyetlerinde bulundu. Büyük bir coşkuyla faaliyetlerini yürütür. O'nun bu çalışmaları düşmanın dikkatini çeker ve Tirej yoldaş takibe alınır.

Partiye katılmak için ilişki kurabileceği bir kanal bulamayınca faaliyetlerini sürdürdü. 1989 yılında Avrupa'daki akrabaları aracılığıyla partiyle ilişkiye geçer. Örgütlediği iki arkadaşıyla partiye katılmaya karar verir.

Tam bu süreçte Tirej yoldaş ve arkadaşlarının ilişkisi deşifre olur ve bağlantıları kopar. Tirej yoldaş bağlantı kurmaya çalışırken, düşman tarafından yakalanıp askere götürülür. Birçok defa TC askerliğinden firar etmeyi dener. Ancak düşmanın O'nu sürekli gözetim altında tutması sonucu bunu gerçekleştiremez.

Tirej yoldaş, askerdeyken örgütlediği arkadaşlarından biri ilişki kurarak saflara katılır. Tirej yoldaş da TC askerliğini tamamlayıp döndükten sonra **Zeynel (Necati GÜNEŞ)** yoldaşla birlikte aynı kanal üzerinden gerilla saflarına katılır. Doğu Kürdistan üzerinden Zağrosları aşarak 2. Merkez Karargahın bulunduğu Geliy Azadî'ye ulaşır.

2. Merkez Karargah bünyesinde temel eğitime alınır. Büyük bir istek ve coşkuyla derslere katılarak devresini başarıyla tamamlar. Yapılan düzenleme ile doçka takımına verilir. Güney Savaşı'na da burada katılır. Seyit Rıza Köprüsü'nde düşmana karşı kahramanca savaşır. Havadan ve karadan en çok düşmanın hedefi olan bu cephede en ufak bir tereddüt ve ikircikliğe kapılmadan soğukkanlı bir şekilde savaşır.

Güney Savaşı'nda beraber katıldığı Zeynel yoldaşın şehit düşmesi O'nu çok etkiler. Savaşın ardından Güney Kampı alanına geçer. Kış sürecinde Güney Savaşı pratiğinden önemli sonuçlar çıkararak kendisini savaşa hazırlar.

Baharla birlikte belli bir formasyona ulaşarak yapılan düzenlemede yerini alır. Yapılan bu düzenlemede Serhat Eyaleti gücüne ayrılır. Bir süre pratik güçle birlikte kaldıktan sonra hastalanır. Daha önceden yakalandığı bir hastalığı, geçer diye hiç kimseye söylemez, ancak her geçen gün ciğerlerinin kendisini zorladığını görür. Bu durumu arkadaşları tarafından farkedilen Tirej yoldaş Hevler'de hastaneye gönderilir.

Ciğerleri iltihaplanan Tirej yoldaşın yapılan tahliller sonucunda hastalığının ciddiyeti açığa çıkar. Hemen yoğun tedaviye alınır. Bir süre tedavi görür. Ancak durumu gittikçe ağırlaşır. Son günlerde tamamen komaya girer. Bir şey yiyip içemez duruma gelir. Zorla boğazından verilen bir kaşık suyu bile hazmetmez ve dışarı atar.

Tirej yoldaş da artık kurtulacağına fazla umutlu değildir. Bunun için zorlanmsa da son anlarda yoldaşlarıyla bir şeyler konuşmak ister. Eliyle işaret ederek arkadaşlarını yanına toplar. Ve "Heval ben size birkaç söz söylemek istiyorum. Bunlar her zaman aklınızda olsun. Biz gerillayız, bize bir şey olmaz demeyin. Sağlığınıza dikkat edin ki pratiğe gidesiniz. Bakın ben pratiğe gidecektim hastalığım, bırakmadı. Ama siz buna dikkat edeceksiniz, inanıyorum" diye tembihlerde bulunduktan sonra tüm gücünü kullanarak "Bijî Serok APO, Yaşasın PKK ve Kürdistan" sloganlarını atarak, şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı yolumuz aydınlatan meşaledir!

Doğru yaşam şehitlerin kendisidir!

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Şahadet tarihi ve yeri

Bilinmeyenler

İbrahim Tekin 462
Abdurrahman Güneş 463
Ramazan Sevgat 464
Cengiz Polat 465
Yusuf Vural 466
İsa İbrahim 467
Ahmet Halil 467
Muzaffer Akyol 468
Ferhat Balcı 469
İmad Haso 470
Selim Canavar 471
C. Audel Aloyan 472
Yaşar Kelekçi 475
Mazlum 476
Künyeler 477

◆◆◆

Değerlere yaklaşımda titiz ve duyarlı bir yoldaş

Adı, soyadı: **İbrahim TEKİN**
Kod adı: **M. Salih**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, 1961**
Mücadeleye katılış tarihi: **1979**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

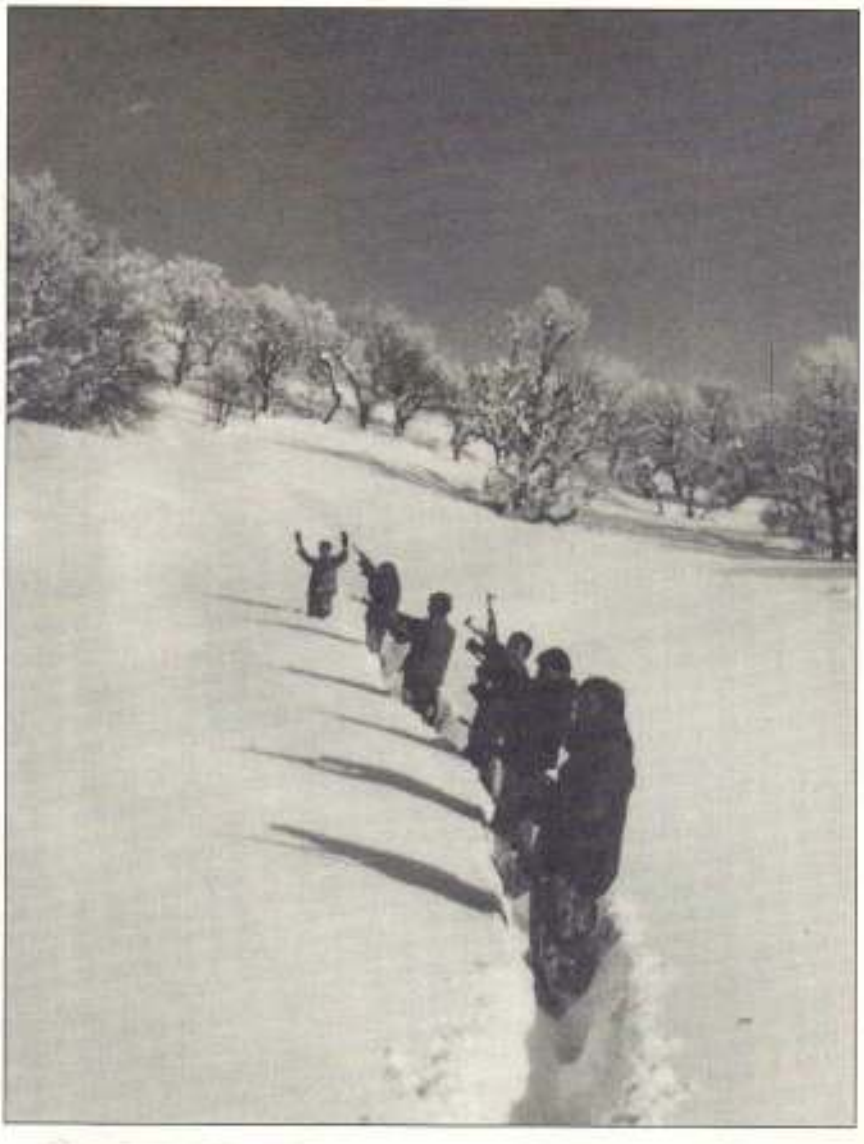
M. Salih yoldaş 1961 yılında, geçimini çiftçilikle sağlayan, ekonomik durumu iyi olmayan bir ailenin çocuğu olarak Suruç'ta dünyaya gelir. İlkokulu okuduktan sonra ekonomik sebeplerden ötürü okuyamaz. Ailesine çiftçiliği sürdürerek yardımcı olmaya başlar. Yöre insanının genelde uğraşısı olan tarımda fazla bir geliri olmayan halkı, sömürgeci düzenin her türlü ekonomik sömürü ve baskısı altındadır. Böyle bir ortamda büyüyen M. Salih yoldaşın kininin artması elbette ki normaldir. Ancak bu kini bilinçli bir mücadele içinde düşmana yansıtacak koşulların olmayışı kendisini engellemektedir.

Ancak PKK öncülüğünün ortaya çakması ve gelişme kaydetmesiyle umutlarını, kinini ilk ayaklandıranlardan biri de M. Salih yoldaş olmuştur. Partinin örgütlenme aşamasında Suruç ve çevresinde çeşitli görevler üstlenir. Yıl 1979. Evli olmasına rağmen ulusal kurtuluş düşüncesi ağır basmakta ve görevlere bu ruhla sarılmaktadır. Bildiri dağıtma, afişleme, maddi destek sağlama vb. görevleri yerine getirmektedir.

Bu çalışmaları yürütmeye devam eden yoldaşımız Aralık 1980 yılında Suriye'ye grup geçirirken yakalanır. 3.5 yıl Diyarbakır zindanında yatar. Zindanda da olumlu tavırlarıyla, yapılan bütün direnişlere katılımıyla mücadeleye devam eder. Eylül 1983 tarihinde tahliye olur. Çıktıktan sonra da faaliyetlerine devam eder. Partiye maddi yardım sağlama, çeşitli birimlerde görev yapma, Akademi'ye grup gönderme, halkı örgütleyip serihildanları hazırlama vb. çalışmalar sürdürür. Mücadelenin gelişimi O'nu da geliştirmekte, coşturmaktadır.

Urfa ve Suruç bölgelerinde yürüttüğü faaliyetleri 1992 Nisan'ına kadar devam eder. 8 Nisan 1992 tarihinde Akademi'ye giderek partilileşme yolunda büyük bir adım atar. Akademi ortamında M. Salih yoldaş ataktır, isteklidir. Yoldaşlık ilişkilerine büyük önem vermektedir. Değerlere yaklaşımda titiz, duyarlıdır. Parti Önderliği'nin çözümlemeleri O'nu çok etkilemektedir. Çözümlemelere geçen gerilla vuruş tarzı üzerine, askeri kişilik, yetmez kişilik, gaflet ve ihanetin sonucu gibi konularda yoğunlaşır, sonuç çıkarmaya çalışır.

Akademi yönetimine sunduğu raporlarda en çok ülkeye dönüş yönündeki isteğini ısrarla vurgulamaktadır. Görevlere yaklaşımda ve savaşa yaklaşımda oldukça net ve partiden aldığı güçle kendine güven duymaktadır.

Partileşmede, parti çizgisini yakalamada başarılı bir militan

O ateş ki Zerdüş'ten ve Kawa'dan öte / tutuşur içten içe bilinç ile
Yanar aşk ile sevinç ile / Yalım yalım yükselir gökyüzüne
Harlanır inanç ile direnç ile / Kaç ateş yandı o günden bugüne
Kimi aşiret aşiret söndü yüreğinde / Kimi yanmadan karlar yağdı üstüne / Bir avuç kül kaldı yalnızca / Şeyhlerin ve reislerin ellerinde / Artık dünyayı ellerinde tutanlar / Kanlarını terlerine katanlar/ Yer altından yeryüzüne ışık saçanlar
Yani dünyanın gerçek sahipleri

Adı, soyadı: **Abdurrahman GÜNEŞ**
Kod adı: **Hüseyin, Kawa**
Doğum yeri ve tarihi **Dargeçit-Çelik köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **23.8.1993, Kurtalan şehir merkezi**

Kawa yoldaş, 1968 yılında Mardin'in Dargeçit ilçesine bağlı Çelik köyünde dünyaya geldi. Ailesinin ekonomik durumunun kötü olması nedeniyle 1975 yılında İstanbul'a göç ederler.

Okula kendi köyünde başlar. İlkokul 2. sınıfa kadar köyde okur, daha sonra öğrenimine İstanbul'daki değişik okullarda devam eder. En son 1987 yılında İstanbul Pertevniyal Lisesi 3. sınıfından ayrılır. Okulda hareketli bir öğrençisi olan Kawa yoldaş iyi Türkçe bilmediğinden çevresindeki öğrenciler tarafından devamlı alay konusu olur. Bu durum O'nda çevresine karşı öfkeli bir hal yaratır. Okulda bir öğrenciyi dövdüğü için uzaklaştırma cezası alır. Ama düzene öfkesi dindirilemez. Ortaokulda ailesinin isteği olan doktorluğu meslek edinmek ister. Lisede ise düzenle savaşmak için avukat olmayı o zamanki bakış açısıyla uygun görür. Ancak ailesinin maddi olarak zorlanması yüzünden, önce okul sonrası yarım gün çeşitli işlerde çalışırken, daha sonra okulu lise 3'ten terk eder ve tamamıyla çalışmaya başlar.

12 Eylül askeri cuntası ardından halka uygulanan sindirme, düşünemez duruma getirme, yozlaştırma, çarpıklaştırma politikalarından Kawa yoldaş da etkilenir. Fakat bu kısa sürer ve kendini toparlar. Yaşamdaki zorluklara karşı mücadele etmenin şart olduğuna inanır ve bunun yöntemlerini arar.

Bir yandan bu arayışların içindeyken, diğer yandan da çeşitli küçük atölyelerde çalışıyor, seyyar satıcılık yapıyor ve geçimini sağlama mücadelesi içerisinde yer alıyordu. Çevresindeki Türk sol hareketinin etkisiyle bazı örgütlerle ilişki geliştirir. Amacı ciddi olarak mücadele etmektir. Ancak istediği gerçekleşmez, ilişkide olduğu örgütler devrimin sözünü etmekteler, ancak bu yönlü çaba yerine dergi çıkartmak, masabaşı sohbetleriyle yetinmektedirler. Kawa yoldaş bu durumda sadece devrime olan inancını, mücadele etme isteğini yüreğinde saklı tutar. Bu örgütlerin derneklerine gidip gelmekle yetinir. 1989'un Mart ayında TC'nin askerliğine gider. Askerliği sırasındaki uygulamalar düzenin çirkinliğini daha iyi görmesini sağlar ve 1990 yılı başında firar eder. Türk sol güçleriyle ilişki kurmaya çalışır, olmayınca tamamıyla ilişkisini koparır.

1990 yılında Yunanistan'a gider. Burada inşaatlarda bir süre çalışır. Daha sonra ERNK faaliyetleri yürüten arkadaşlarla tanışır. 1990 yılı ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir atak yaptığı, Kürt halkının serîhildanlara kalkarak partisi PKK ile bütünleştiği bir yıldır. Halkın coşkusu, özgürlük haykırışı, onun sağlayıcısı olan mücadeleye sahip çıkışı Kawa yoldaşı çok etkiler. Yıllardır aradığı çıkış yolunu bulmanın sevinci ve heyecanı içindedir. Yaşadığı olayların sebeplerini, bunları çözmenin yolunu kendi gerçekliğinin bulunduğu Kürdistan'ı, ulusal kurtuluş mücadelesini ve düğümün çözücüsü olan PKK'yi tanımanın, bu çizginin takipçisi olmanın büyüklüğünü ve gerekliliğini anlar. Daha fazla geç kalmadan halkın umutlarının savunucusu, onun savaşçısı olma yönünde kararını vererek Temmuz 1990'da Yunanistan alanında parti saflarına katılır. Bu alandaki faaliyetler içerisinde yer alır, eğitim görür.

Yunanistan alanından 24 Temmuz 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi yönetimine yazdığı bir raporda amacını şöyle anlatmaktadır, "Bu alanda partiyi iyi kavramak, taktiğe ve çizgiye ulaşıp hakim olmak ve böylece Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında halkıma faydalı olmak temel hedefimdir."

Kawa yoldaş Akademi ortamında yoğun bir eğitim içinde yer alır. Geçmiş yaşamın etkilerini bilince çıkarıp kendi üzerinden atma yönünde çaba sahibi olur. Oldukça hareketli, ataktır. PKK'nin yaşam çizgisini, savaş çizgisini kavrama ve bunu pratiğe geçirmede büyük bir yoğunlaşmayı yaşar. Akademi'deki her olaydan doğru sonuçlar çıkarmaya çalışır. Kürdistan'daki halk gerçekliğini bilince çıkarma çabasındadır. Yoldaşlarını geliştirme ve kolektivizm önem verdiği hususlardandır.

"Önderliğe layık olmak için hiçbir engel yok"

Adı, soyadı: **Ramazan SEVGAT**
Kod adı: **Remzi**
Doğum yeri ve tarihi **Hilvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **9 Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **...**

Remzi yoldaş, yurtsever yoksul bir ailenin çocuğu olarak Hilvan'da dünyaya gelir.

Türk özel savaşının ve Kürt halkını yok etmeyi amaçlayan politika karşısına hesap sormak için çıkan partimizin ilk yapılanma alanlarından biridir Hilvan. Feodal işbirlikçilere karşı sürdürülen mücadelenin etkileri küçük yaşta olan Remzi yoldaşı etkilemekte, halkının kurtuluşu için başlatılan savaşıma müthiş bir istekle sıcak bakmaktadır.

12 Eylül faşist-askeri darbesinin ardından tüm Kürdistan tutuklama, katliam rüzgarlarıyla sarsılmaktadır. Bu rüzgarlardan Remzi yoldaşın ailesi de payına düşeni alır ve babası tutuklanır. Baskıların gün geçtikçe artması üzerine ailece Adana'ya göç ederler. Ailesinin maddi durumunun oldukça kötü olması nedeniyle bir yandan okula giderken, diğer yandan da simit satar. Ayrıca köylere gidip pamuk tarlalarında çalışır.

1988'e kadar bir yandan ekonomik sıkıntılar, diğer yanda ezilen bir halkın ferdi olarak sömürülme Remzi yoldaşı arayışa iter. 1988 yılında Adana'da cezavinde bulunan tutsak arkadaşlarla ilişkiye geçer. Partiyi, mücadeleyi daha iyi tanımaya, anlamaya çalışır. Böyle bir çaba içinde kendisindeki eksiklikleri de farketmektedir. Kitle içinde örgütleme yapmaya çalışır. Metropolde gerekli gelişimi sağlayamayacağını anlayan Remzi yoldaş saflara katılmak istediğini partili arkadaşlara iletir. İsteği kabul edilir ve Haziran 1991 tarihinde Cudi'ye gider. Kısa bir süre kaldığı Cudi'den sonra Behdinan alanına geçer.

Ardından Temmuz 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Akademi sahasında askeri ve siyasi eğitim gören Remzi yoldaş, bu sahada bütün benliğiyle eğitimlere kendini verir. Üzerindeki olumsuz özellikleri atıp, parti ölçülerini yakalamada istekli ve çaba sahibidir. Akademi yönetimine yazdığı bir raporunda, Remzi yoldaş bu sahaya geliş amacını şöyle anlatmaktadır: "PKK çizgisinde yürümek, şehitlerimizin yolunu izlemek, Kürdistan'ın bağımsızlığı için mücadele vermek, PKK'nin marksist-leninist yolunu savunmak ve iyi bir enternasyonalist devrimci olmak istiyorum."

Remzi yoldaşın, Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporda ise kararlılığını şöyle belirtmektedir: "...Parti Önderliği'nin bize verdiği bu şansı hiç unutmayacağım. Bizi, o yozlaşmış yaşantımızdan çekip proleter-devrimci bir yaşama kavuşturması çok sevindiricidir. Parti Önderliği bizzat kendisi bizimle ilgilenmiş, eğitim vermiş, perspektifler sunmuş ve hiçbir önderliğin yapmadığını yapmıştır. Bizim Parti Önderliği'ne layık olabilmemizin önünde hiçbir engel yoktur ve olmayacaktır da. Bundan sonra da partinin ve Parti Önderliği'nin istediği gibi bir militan kişiliğe ulaşmaya ve mücadelede bana düşen görevleri başarıyla yerine getirmeye çalışacağım..."

Söyle... / söyle / zaferin türküsününü / sen yarattın / hakettin çünkü ayaklansın yürek... / ayaklansın beyin... / ayaklansın toprak.../ her şey kalksın isyana... / halkım özgürlüğe / yürüyor çünkü / Sert bas / ayaklarını yere gür çıksın sesin... / Cıvıldayın kuşlar / işçiler / indirin şartelleri / köylüler yürüyün tarlalardan / Başaklar / nasıl da kavrulur / isyanın alevinde / şimdi yürüyüş zamanıdır... / işçisi, köylüsüyle / erkeği ve kadınıyla En önde Şehitler ordusu / daha sık olmalı / daha sert baskın / toprağa...

"YENİ KİŞİLİKLE BÜTÜNLEŞECEĞİM"

Adı, soyadı: **Cengiz POLAT**
Kod adı: **Çetin, Rizgar, Çeko**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Çeko yoldaş, maddi durumu iyi olmayan yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1965 yılında Kozluk'ta dünyaya geldi. İlkokulu Yamkkaya köyünde, orta ve liseyi de Diyarbakır'da okudu. Okulda başarılı bir öğrenci olan Çeko yoldaş, 1985 yılında Dicle Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü'nü okumaya başlar. Bir sene sonra okulu bırakıp tekrar üniversite sınavlarına girerek Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Daha sonra kaydını Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne yaptırır. Ailesinin maddi durumunun iyi olmaması nedeniyle kışları okula giderken, yazları da çeşitli işlerde çalışır.

Çeko yoldaş, ulusal duyguların yitirilmediği bir ortamda büyür. sömürgeci TC'nin politikalarına canlı olarak tanık olur. Bu durum O'nda kin ve öfke yaratmıştır. Ulusal baskı kendisini devrimci düşüncelere yönlendirir. 12 Eylül karanlığının Kürdistan üzerine çökmesi sonrasında tam bir dağılmışlık yaşanmakta, ulusal bilinç ayaklar altına alınmakta, kişiliksizleştirme had safhada yaşanmaktadır. Böyle bir ortama Çeko yoldaş kendi benliğini yitirmemenin mücadelesi içine girer. Devrimci düşüncelerle tanışır ve bu yönde teorik olarak kendini yetkinleştirmeye çalışır. 1984 yılında partimizin büyük atılımı olan 15 Ağustos silahlı mücadele atılımı Çeko yoldaş üzerinde büyük bir etki bırakır. Bu atılım O'na PKK'yi tanımamız da ilk adımını attırmıştır. Lise'yi bitirdikten sonra İstanbul'a giden Çeko yoldaş orada 1 sene kaldı. İstanbul'da çeşitli fabrikalarda işçi olarak çalıştı. Bir yandan çalışırken, diğer yandan da çeşitli işçi sendikalarda aktif çalışmalarda bulundu.

Bu çalışmalarının yanısıra günden güne gelişen, büyüyen ulusal kurtuluş mücadelesini tanımak, onun partisi PKK'yi anlayabilmek için araştırmalara girer. 1987'de mücadeleye aktif katılma kararını alır, ancak bir türlü iletişim sağlayamaz. Çeşitli hücre çalışmalarında yer alır. Gençlik içerisindeki çalışmalarını yoğunlaştırır.

Nihayet 1991 sonbaharında sağlıklı kurulan bir bağlantıyla Çeko yoldaş gerillaya katılır. Parti saflarına görev yapmak ve bahar atılımında yerini almak için büyük bir coşku ve özveriyle bu katılımı sağlar. Botan alanından kırsala gider. Oradan Haftanin kampına gider. Haftanin'de 2 ay kaldıktan sonra Akademi sahasına gönderilir. Suriye'de bulunduğu bir sırada Suriye polisince tutuklanır ve 2 ay cezaevinde yatar. Daha sonra çıkar ve partili arkadaşlarla ilişkiye geçerek Akademi'ye gider.

Akademi sahasında mücadeleye katılım sebeplerini yönetime yazdığı bir raporda şöyle anlatmaktadır: "...Kürt halkının topyekün ayağa kalktığı ulusal ayaklanmanın gündemde olduğu ve hatta bazı yerlerde yaşandığı bu dönemde kendi üzerime düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmek, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinde aktif rol oynamak amacıyla mücadeleye katılmış bulunmaktayım..."

Çeko yoldaş Akademi'de gördüğü siyasi ve askeri derslerle hem kendine yönelmekte, hem dönemi ve hem de böylesi bir dönemde kendisini bekleyen görevleri kavramaya çalışmaktadır. Yine bir raporunda bu konuda şunları belirtmektedir:

"...Gelinen an binlerce yıllık öfkenin doruğa çıktığı andır. Zafere doğru yürüyüşün başladığı ulusal orduya ve ulusal meclise gidildiği şu günlerde, devrimin dalga dalga yayıldığı, sosyalist düşünce ve kişiliğin yeniden örgütlenip biçimlendiği ve öze dönüştüğü andır.

Devrimin bu anı, kendi ihtiyaçlarına cevap verebilecek kişilikleri doğuracak, örgütlemek, harekete geçirmek için militanlaşacak kişilikleri yaratacaktır.

Bugün her zamandan daha fazla ihtiyaç duyduğumuz PKK'nin ideolojik-politik hattına gelmek, militanlaşmak, kendi yetmezliklerimizle savaşmak, döneme denk düşen görev ve sorumluluklarımızı bilince çıkarmak ve bunu devrim lehine dönüştürmek vazgeçilmez bir hal almıştır. Eski kişiliklerin yerle bir edildiği , yeni kişiliklerin yaratıldığı bu sahada bize tanınan imkan ve olanakları da kullanarak en kısa zamanda kendi yetmezliklerimize savaş açmak, bu dönemde kendini dayatmıştır" demektedir.

"Hayatımın sonuna kadar partiye bağlı olacağım"

Adı, soyadı: **Yusuf VURAL**
Kod adı: **Bedran**
Doğum yeri ve tarihi **Alçiçek köyü-Elbistan, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **...**

Bedran yoldaş, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak yaşama gözlerini açtı. Öğrenimine doğduğu köyde başladı. Ortaokulu nahiyesinde, liseyi ise Elbistan ilçesinde okudu. Daha sonra Trakya Üniversitesi'ni bitirdi. Öğrenimini 1987 yılında tamamladı. Eylül 1988 tarihine kadar bir giyim mağazasında çalıştı.

Bir süre sonra Avrupa'ya gitti. Ülkedeyken çeşitli düzeylerde ulusal kurtuluş mücadelesinin kaydettiği gelişmeleri duysa ve etkilense de, esas olarak parti çalışmalarıyla Fransa'da tanışır. Sonuçta çalışmaları yürüten kadrolarla ilişkiye geçti. Gelişmeleri daha yakından takip etti. Bir yandan mücadeleye sempatisi gelişirken diğer yandan inşaat işlerinde çalıştı. Yaklaşık 16 ay çalıştıktan sonra işini bıraktı. 1991 yılının başında ulusal kurtuluş çalışmalarına profesyonel düzeyde katıldı. Böylece devrimci yaşamı PKK ile başlamış oldu.

Profesyonel düzeyde mücadeleye katıldıktan sonra Paris'te gençlik çalışmalarını yürüttü. Bir süre sonra YCK yönetiminde yer aldı. Eylül 1991 tarihinde merkezi eğitime gitti. Temel eğitimi gördükten sonra İsviçre'nin Bern şehrindeki çalışmalarda görevlendirildi. Akademi'ye gittiği 1992'nin ortalarına kadar bu bölgede çalışmalarına devam etti.

Akademide bulunduğu ilk 10 gün içinde verdiği raporda, *"Sürecin farkındayım. Bizleri hangi görevleri beklediğinin, süreci nasıl karşılamamız gerektiğinin bilincindeyim. Akademi'den en iyi şekilde yararlanarak kendimi yetkinleştirip ülkeye dönmek istiyorum"* diyor. Bu şekilde özlü ve doğru bir yaklaşım gösterdi.

Akademi sahasında yapılan eğitimden en güçlü şekilde yararlanmaya çalıştı. Özellikle Parti Önderliği'nin çözümlemelerinden yararlanarak kendi gerçekliğini daha yakından gördü. Buna göre bir yönelim içerisine girdi. Ortaya çıkardığı yetmez yanlarını aşmaya çalıştı. Akademi'den ülkeye yöneleceği günlerde verdiği bir raporunda gerilla mücadelesine hazır olduğunu belirtti. Partinin vereceği her karara hazır olduğunu, ancak tercihini Botan Eyaleti'nden yana yaptığını söyledi. Bunun bir nedeninin ise, halk gerçekliğini daha iyi tanımak olduğunu belirtiyordu.

Bedran yoldaş, kararlılıkla ülke mücadelesine yöneldi. Kararlılığına uygun bir direniş içinde şahadete ulaşarak ölümsüzleşti.

Adı soyadı: **İsa İBRAHİM**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi **Kamışlı-Hileliye, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...

KÜRDİSTAN'I TANIDIKÇA DÜŞMANA OLAN KİNİ DAHA DA BİLENMİŞTİ

Sabri yoldaş, 1971 yılında Kamışlı-Hileliye'de dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumu iyidir. Yurtsever bir ortamda büyüyen Sabri yoldaş ilk, orta ve liseyi Kamışlı'da okur.

Partinin Küçük Güney'deki çalışmalarıyla küçük yaşlarda tanışan Sabri yoldaş kendi gerçekliği doğrultusunda ve partinin gösterdiği çizgide kendini yetiştirmeye çalışır. 1988 yılında okulunu terkederek, saflara katılır. 1988-89'da Küçük Güney'de köylerde kitle faaliyetlerini yürütür. Ardından kısa bir süre öğrenci faaliyetlerini yürüttükten sonra Akademi'ye gider. Kendisinde var olan eksikliklerin üzerine Akademi'de gördüğü eğitim sayesinde acımasızca gider. Siyasallaşma yönünde yoğun çabanın içine girer. Sabri yoldaşın bir kardeşi de parti saflarında yer almaktadır.

Aldığı eğitimle güçlenen yoldaşımız düşmana daha da kinlenir.

Adı, soyadı: **Ahmet HALİL**
Kod adı: **Aras**
Doğum yeri ve tarihi **Derik, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Mart 1992, ...**

O hep aramızda yaşayacaktır

Aras yoldaş, 1974 tarihinde Mardin'in Derik ilçesinde dünyaya geldi. 1987 yılında partiyle, mücadeleyle tanışan yoldaşımız, 1991 yılında saflara tamamen katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra ülke pratiğine yönelir. 3 Mart 1992 tarihinde şahadete ulaşır.

Anısını bağımsız Kürdistan'ı inşa ederek karşılık vereceğiz.

"Her türlü görev için sonsuz çaba harcayacağım"

Adı, soyadı: **Muzaffer AKYOL**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi **Aşkale-Erzurum, 20.6.1960**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Şoreş yoldaş, geçimini işçilik yaparak sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimine doğduğu ilçede başladı. Daha sonraki öğrenimine İstanbul'da devam etti.

Politikayla tanışması Türkiye devrimci-gençlik hareketiyle ilişki kurması sonucu başladı. 1975'lerde THKP-C'ye sempati duydu. 1977'de Devrimci Kurtuluş örgütüyle ilişkilerini sıklaştırdı ve sempatizan olarak görevler üstlendi. Yurtdışına çıktığı zamana kadar bu ilişkisi devam etti.

Yurt dışında çeşitli işlerde çalıştı. Burada da politik gelişmeleri takip etti. Partimizle ilk tanışması 1982 yılında gerçekleşti. Bu tanışması ardından PKK'ye güven ve inancı gelişti. Bunun bir sonucu olarak yerleştiği Stuttgart çevresinde kitle faaliyetlerine belli bir katılımla katkı sunmaya başladı.

Birkaç yıl bu şekilde kitle çalışmalarında yer aldıktan sonra profesyonel devrimciliğe başladı. Almanya'nın çeşitli bölgelerinde kitle çalışmalarını yürüttü. 1988 yılının başlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi sahasında iki eğitim devresi geçirdi. Askeri ve siyasi olarak derinleşmeyi sağlarken, üzerindeki sınıfdışı ve diğer eksiklikleri görerek bu yönlü iç mücadele çabasına girdi.

Akademi'de tamamladığı son eğitim devresi günlerinde Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporda, partinin vereceği her göreve hazır olduğunu ve bunun için sonsuz çaba harcayacağını dile getirdi.

Verdiği bağlılık ve kararlılık sözüyle yıllarca uzak kaldığı Kürdistan'a yöneldi. Ülke sahasında üstlendiği görevleri başarıyla yerine getirmek için yoğun çaba harcadı. Mücadele yürüyüşüne kararlılıkla katıldı. Son olarak direniş içinde şahadete ulaştı. O'nu, mücadeleyi zafere ulaştırarak yaşatacağız.

"Bir halk kendi topraklarından başka hiçbir şeye sevdalanamaz"

Adı, soyadı: **Ferhat BALCI**
Kod adı: **Azadi**
Doğum yeri ve tarihi **Malazgirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

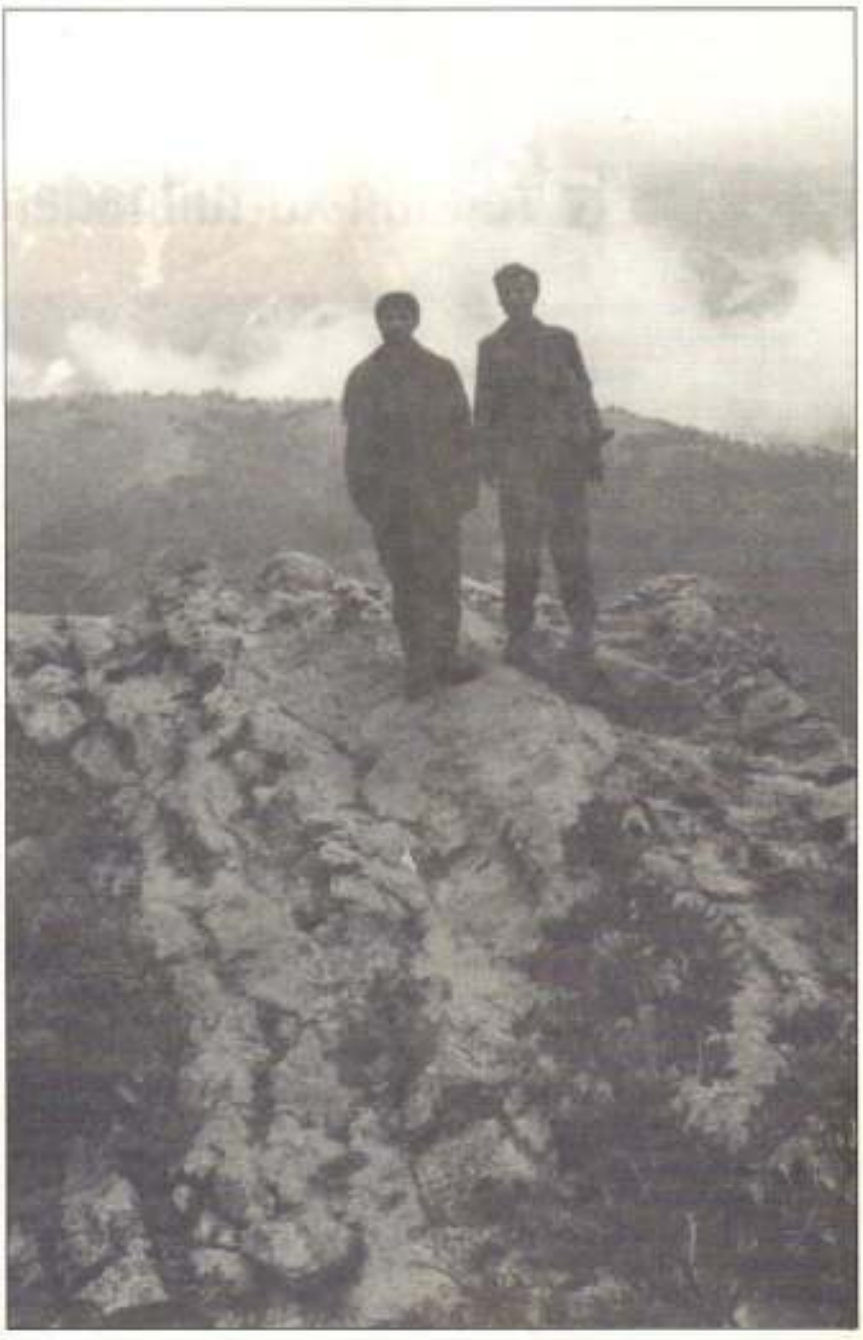
Ferhat yoldaş, 1974 yılında Muş'un Malazgirt ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Malazgirt'te okudu. 1991 yılında liseye başladıktan bir hafta sonra üç yoldaşıyla birlikte saflara katıldı.

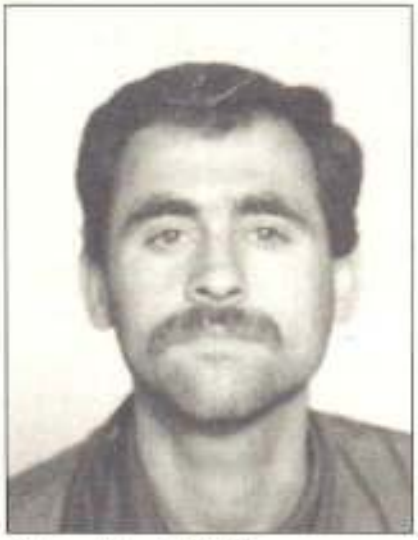
Yurtsever bir ortamda yetişen Ferhat yoldaşın en büyük zevki, ülkesindeki dağların doruklarını seyretmekti. Dağlara adeta sevdalanmıştı. Boş zamanlarında dağların doruklarına çıkar, ülkesini oradan seyrederdi. Yardımsever ve yürekliydi; çünkü öyle yetiştirilmişti. Bir lokma ekmeği bile olsa, yanındaki arkadaşıyla paylaşırdı. Devamlı zorbalara karşı mazlumları destekler ve savunurdu. Tüm dostlarının sorunlarına ortak olur ve çözüm getirmek için uğraşırdı. O'nun gözünde insanların hepsi birdi. En büyük hayali, en büyük özlemi vatanının dağlarında serbestçe dolaşmak, özgür vatanını göklere değen doruklarından seyretmekti. Hiçbir şeyi halkı, vatanı, dağları, suları kadar sevmemişti.

Ulusal kurtuluş mücadelesini tanıdığından beri elinden geldiğince destekler ve halkı bu temelde bilinçlendirmeye çalışırdı.

"Bir halk kendi topraklarından başka hiçbir şeye sevdalanmaz. Bu da inanca bağlıdır. İnanç insanın devrimci kişiliğini geliştirir. Halkını temsil eden bir insan eğer ben vardım, varım, var olacağım ve mücadeleme devam edip bu uğurda gerekirse canımı vereceğim diyorsa, bunu dünyaya haykırabiliyorsa, o zaman devrimci kişiliğe sahip olur ve halkının özgürlüğü için mücadele verebilir" sözleri, O'nun bu uğurda canını verebilecek erdeme sahip olduğunun göstergesiydi.

Vatana sevdası uğruna ölümsüzleşen bu yiğidi anmak, ülkenin engin doruklarından seyredilebilecek özgür bir vatanı yaratmakla mümkündür. Söz veriyoruz: O özgür vatanı yaratacağız!

Adı, soyadı: **İmad HASO**
Kod adı: **Ahmet, Kendal**
Doğum yeri ve tarihi **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri:

Soğuk beden yerlerinizde
Şimdi umutlar filizlenmekte / kan revan içinde ama dimdik
Ölüme meydan okurcasına / toprağına uzanmış boylu boyunca
Kahpe kurşunların yarasına bakınarak
Davet edilmemiştik... / Zılgıt sesleriyle ölümsüz törene
Yüreğimizde kaldı cesaretimiz / Ama nümayiş yerinde...
Yüreklerimiz vardı sizinle kalan
Eğer olmadıysak omuz omuza
O talihsizliğindendi Nisan gecelerinin
Fakat kamçılanan umutlar
Sizi haykırıyordu savaş naralarıyla
Ölümsüzlüğün rahatlığında olun
Çünkü ağlamaklı olmadı simalar / Emin olun...
Hiç de belirmedi gözyaşı ve hüzün
Alınlarda konuştuysa bir parça kin
Bu olmayışımızdandı seyran yerinizde
Şimdi umutlar dört nala kalkmış
İsiminizi anmakta her nefesinde...

"Kürdistan kurtulmadan geri dönemem"

Kendal yoldaş, Kürdistan'ın Küçük Güney parçasının Afrin Cindiris'e bağlı Çekeli Çom köyünde, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir.

İlkokulu köyünde, ortaokulu Cindiris'te okur. Afrin'de liseyi okurken 2. sınıfta terk eder. Kendal yoldaşın çevresi aşiret bağlarının oluşturduğu bir çevredir. Çoğunlukla tarım ile geçinen halk arasındaki işsizlik ve yaşanan göç Kendal yoldaşı çok etkiler. Sömürgeci kurum ve kuruluşların, demir maden şirketlerinin bulunduğu bir ortamda yaşanılan işsizlik yoldaşımızda bir tepkinin oluşmasına neden olur. Ağalığın, feodal ilişkilerin yaygınlığı içinde yetişen Kendal yoldaş bir arayış içerisindedir. Bu arayış sırasında 1987 yılında partiyle tanışır. Devrimci yaşamı bu tanışmayla başlar. Kürt halkının özgürlük yolundaki, devrim yolundaki çabaları, partinin halkı ileriye doğru götürme çalışmaları yoldaşımızı gittikçe mücadeleye çeker. Kendi deyimiyle "Devrimde yaşamı görmüştür" ve gerçek ölümün bu devrime girmemek olduğu düşüncesini savunmaktadır. Bir süre sonra, 1989 yılında tamamen saflara katılır. Lübnan'da bir süre kalır ve görevini burada sürdürür.

Mücadeleye katılım kararına çevresi, özellikle babası karşı çıkar. Ancak Kendal yoldaş düşüncelerinin netliğini kendisini götürmek isteyen babasına söylediği şu sözlerle çok açık bir şekilde dile getirmektedir: "Ben, Kürdistan sömürgecilikten kurtulmadan geri dönemem."

"PKK insanlığın somut ifadesidir"

Adı, soyadı: **Selim CANAVAR**
Kod adı: Serdar
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Mardin, ...**
Mücadele katılış tarihi: **...**
Şahade tarihi ve yeri: **...**

Serdar yoldaşın ailesine yazdığı mektubu:

Sizlerden ayrılışımın ve ülkemize dönüşümün üzerinden yaklaşık bir yıl geçti. Bu süreç benim açımdan özgürlüğü tatmanın, şeref, onur ve haysiyet uğruna, bağımsızlık, demokrasi, insanlık uğruna bir savaşım süreci oldu. Sizin açınızdan ise tahmin ediyorum ah etmenin, ağlayıp sızlamanın, hala düşmanın size dayattığı köle, onursuz, kişiliksiz yaşamı kabullenmenin süreci oldu.

Belki sizlere anlatılmıştır, ama yine de gerillaya, özgürlük savaşçılarına katılışımı anlatayım. Memleketten ayrılır ayrılmaz direkt Kürdistan'a doğru yol aldım. Sözlerle anlatılamaz bir gerçekti hissettiklerim. Özellikle Kürdistan topraklarına girişim ve bu girişimin ilk ve son oluşu bana apayrı bir heyecan ve duygu veriyordu. Kürdistan'ın yüce dağlarını görünce içimi sonsuz bir inanç ve biraz da duygulanma sardı.

PKK saflarına katılma şerefi ve şansı, yeni bir kişilik, yeni bir yaşam tarzı artık büyük bir sabırsızlıkla beni bekliyor, kucak açıyordu.

Memlekette sık sık üzerinde tartıştığımız, sizlere anlatmaya çalıştığım halk ve ülke gerçekliğimiz somut bir şekilde gözlerimin önüne gelince bendeki heyecan, sevinç gibi duygular yerini düşmana karşı kin, nefret ve intikam hırsına bıraktı. Çünkü düşman askerleri karınca sürüleri gibi her tarafa karakol-tabur binalarını dikmişlerdi. Sokaklarda özel timler, tanklar, panzerler, korucular, yani şiddet-baskı adına ne varsa mevcuttu. İşgal etmişlerdi. Kürdistan'ı işgal etmişlerdi. Halkımızı, silahlarının gölgesinde sıkıştırıp her türlü uygulamayı yapıyorlardı. İnanıyorum ki, siz de kendi gözlerinizle bu durumları görseniz bana ve benim gibi düşünen tüm yoldaşlara hak vereceksiniz ve üzerinize düşen görevlere dört elle sarılacaksınız. Ve yine burada PKK'nin büyüklüğünü, yüceliğini biraz olsun kavrayacaksınız. Serok Apo'ya gönülden bağlı olacak, O'nun Kürt halkının kurtuluşunda büyük bir önder olduğunu anlayacaksınız.

Tekrar başa dönelim. Gerillaya Temmuz ayında Mardin-Midyat bölgesinde katıldım. Yaklaşık 1 ay burada kaldıktan sonra, Botan'a doğru bir grup yoldaşla, zevkli, heyecanlı ve biraz da riskli bir yolculuk yaptık. En son durağımız olan Cudi alanına geldik ve resmi olarak gerillaya Cudi'de katıldım. Ağustos ayıydı. Ben Cudi'de kalma kararı verdim. O gün bugündür hep Cudi'de kaldım. En son Botan Eyaleti bünyesinde oluşturulan Hareketli Tabur'da görevlendirildim. Şimdi bu tabur içinde yer alıyorum. Alanın her yerinde sürekli hareket halindeyiz. Şu an gelecek vaadeden bir savaşçıyım. Sizlere biraz gerillayı anlatmaya çalışayım. Gerilla bizde bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarıdır. Kürdistan'ın kaderini değiştirecek siyaseti uygulayan, demokrasi ve sosyalizm savaşını veren, silahlı güçlerdir. Botan'da coğrafya dağlık olduğundan dağlarda kalıyoruz. Yemyeşil ormanlar, dereler, çaylar, çimenler, çiçekler, hayvanlar, daha ismini yazamadığım pek çok şey. Tamamen doğayla iç içe bir yaşam. Devrimci kolektivizme, paylaşmaya dayalı yoldaşça bir yaşam. Çağdaş, temiz, ahlaklı, kurallı, disipline edilmiş bir yaşam. Uğruna ölüme gidilecek bir yaşam. Öyle ki, medeniyeti dağlardan şehirlere indirecek bir yaşam. Bu, gerçekten de her insana nasip olmayan, anlamlı, onurlu, yüce bir yaşamdır. Budur PKK gerillacılığındaki yaşam. Tabii tüm bunların yanında zorlukları da olan bir yaşam. Ancak dürüst, inançlı, kararlı insanların altından kalkabileceği bir yaşam. Genel olarak yaşamımız eylemliliklerle birlikte bu çerçevededir. Eğer daha da merak ediyorsanız, gelebilecekler buyursunlar gelsinler, gelemeyenler ise çocuklarını armağan etsinler. İnsanlık adına, bağımsızlık adına, şeref, onur, haysiyet adına bu çağrıyı-daveti yapıyorum. Zaten bu saydığım şeylerin somut ifadesi PKK'dir.

Söylediğim gibi bu işin sonunda ölüm vardır. Zaten duymuşsunuzdur, köyümüzün iki nadide çiçeği **Hacı** ve **Çağlayan** da şehit düştüler. Sonsuza kadar yaşatın Onları, anılarına, mücadelelerine sahip çıkın. Çocuklarınızı O'nların ve nice devrim şehitlerinin mücadeleleri ışığında yetiştirin. Benim sizden isteklerim bunlardır. Kürt halkının da, özgürlüğe susamış Kürdistan topraklarının da istekleridir.

Ben şimdilik yaşıyorum. Ama birgün ben de şehitler kervanına katılacağım.

Devrimci saygı ve selamlar
Oğlunuz Serdar

KAHRAMANLIĞIN, CESARETİN VE ÜLKEYE DÖNÜŞÜN SEMBOLÜ

Adı, soyadı: **Cewo Audel ALOYAN**
Kod adı: **...**
Doğum yeri ve tarihi: **Glegez köyü-Ermenistan, 26.12.1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1993, ...**

Birinci Dünya Savaşı, dünya tarihinde pek çok halkın geleceğini önemli ölçüde etkilemiş olan bir savaştır. Emperyalist devletlerin dünyanın önemli sahalarındaki pazarları paylaşma, bu pazarlara egemen olma hırsının şekillendirdiği, özünü oluşturduğu bu savaş, tarih sayfalarına oldukça kanlı tablolar bıraktı. Bu kanlar elbette ki sömürülen, ülkeleri talan edilen mazlum halkların kanlarıydı. Ortadoğu bölgesi, bu paylaşım savaşının yürütüldüğü bir alan oldu. Yüzyıllardan beri yaşamlarını birlikte paylaşan Ortadoğu halkları bu savaşımda emperyalist ülkelerin amaçları doğrultusunda kullanılma durumunu yaşarlar.

Kürdistan'ı boyunduruğu altında tutan Osmanlı İmparatorluğu, tarihte kendisine verilen sömürü rolünü bu dönemde tamamlamıştı. TC'nin kurucusu Mustafa Kemal kendi düşüncelerini kazandırdığı bu devlet modelini başka bir kılıf içerisinde sürdürmenin çabasına girerek, görünürde emperyalizme karşı, özünde ise ona hizmet temelinde şekillendirmeyi tasarladığı devlet modeli için ilk adımı, sömürdüğü Kürdistan'da atmıştı. Halkların birlikteliğinden bahsediliyor, ancak halkların temeline ise dinamit yerleştiriliyordu. Yüzlerce yıldır birlikte yaşayan Kürt-Ermeni halkları birbirine düşman ediliyor, gerçekten yok edici anlayış, çaba maskeleniyordu. Ve Kürt-Ermeni halklarının kanları üzerinde kurulan TC, Osmanlı anlayışını döneme uydurarak devam ettirme planlarını sürdürmüştü. Başta halkların ortaklığıyla kurulacak denilen devlet mekanizması, Türk milliyetçiliğiyle şekillendirilmeye başlanmış; bu da özellikle Kürt halkının ve Ermeni halkının katliamlara maruz kalmalarına neden olmuştu.

1. Dünya Savaşı ardından kurulan TC'nin ezme politikalarından kaçan bir grup Kürt, yeni kurulan Sovyetlerin topraklarına sığınır. Bu sığınmayla birlikte vatandan ve gelişmelerden uzak bir dönem başlar. Bütün bunlardan daha önemlisi de, vatandan kopuş söz konusudur.

TC'nin Kürdistan'a yönelik uygulamaya koyduğu "yok etme" politikasına karşılık, Kürdistan'da -feodal önderlikli de olsa- pek çok isyanlar gerçekleştirildi. Koçgiri, Şeyh Sait, Ağrı, Dersim vb. isyanlar kanla bastırıldı. Onbinlerce insanımız katledildi; uçurumlara ve ateşlere atıldı.

Kuzey Kürdistan'da bu durum yaşanırken, Sovyetler Birliği'nde de bunlara paralel olarak 1930-40'lı yıllarda kendi topraklarında bulunan Kürtlere asimilasyon ve sindirme politikası uygulandı. Bu politika doğrultusunda Ermenistan ve Gürcistan'da bulunan Kürtler, toplu olarak bulundukları alanlardan, Ortaasya'nın çeşitli alanlarına sürgün edildiler. Sürgün edildikleri yerlerde de gelişmelerini sürdürme olanağını bulamayan Kürtler, vatandan kopuk olmanın da etkisiyle geri bir konumda kaldılar.

Daha sonraki yıllarda Kürtler üzerindeki sıkı kontrolün gevşemesiyle birlikte sınırlı da olsa bazı haklar alınmaya başlanmıştır. Ağır bir gelişmenin yaşandığı bu süreçte bazı kültürel haklar çerçevesi içerisinde kalınmış, bu çerçevenin dışına çıkılamamıştır. Dar kalan bu çalışmalar halka da mal edilememişti.

Sovyet Kürtleri'nde bu düzeyde bir gelişme yaşanırken, Kuzey-Batı Kürdistan'da ise gözle görülür değişim ve

gelişmeler yaşanıyordu. Kürdistan'da 1970'lerden itibaren yeni bir dönem açılmıştı. Devrimci düşüncelerin Kürdistan'a girişi ve gençliğin bunu ulusal düzeyde ele alarak genişletmesi önemli adımların habercisi olmaktaydı. Bu adımların ilki ve en büyüğü, 1973'lerde örgütlenmesini olgunlaştırmış ve 1978 yılında tam şekillenmesini tamamlayıp parti olarak kuruluşunu ilan eden PKK hareketi olarak ortaya çıkmıştı. Geçmişten beri uyguladığı vahşet politikasının başarısından emin bir şekilde hareket eden TC, bu ilanla birlikte sarsılmış ve şaşırmıştı. Köklerini halkının bağrında derinleştiren PKK'ye karşı, TC bütün şiddetiyle yönelmiş ancak bu gelişmeyi durduramamış, geriletememiştir. Aksine bu kökler halk içinde daha da çok taban bulmuş; özgürlüğün ağacı ülkenin dört bir yanını sarmaya başlamıştır.

Ezildiğine inanılan başkaldırı ruhunun, daha çağdaş, örgütlü, ilerici bir önderlikle canlandırılması elbette TC'yi telaşlandıracaktı. Bu ruhun yayılması demek, kendi idam fermanını imzalaması anlamına gelecekti ki, bu da emperyalizmin bir maşası olan TC'nin sonu demekti. Ve TC, demokrasi görüntüsüyle saklamaya çalıştığı faşist yüzünü, 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle bir kez daha gözler önüne sermekteydi. Bu darbe Kürdistan'ın uyanıp, Ortadoğu halklarıyla birlikte ayağa kalkışına engel olmak içindi. Öncü güç PKK, yurt dışına çıkmış olmasına rağmen bölünmüş olan Kürdistan'ın diğer parçalarında da örgütlenme ve halkı bilinçlendirme çalışmalarına devam eder. Devrimci bir güç, kendini karşı-devrimin politikasına göre değil, karşı-devrimi kendi politikasına göre yönlendirmesini bilmeli düşüncesinin temel alınmasıyla PKK, bölgede belirleyici güç olma yolunda nice kahramanlıklar yaratarak ilerlemekteydi.

PKK'nin gelişim kolları giderek halka dayalı olarak Kürt insanının bulunduğu her yere ulaşmayı başarmıştır. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine destek, vatana sahip çıkış sağlanmıştır. Böylece vatanla kopuk olan bağlar tekrar kurulmuştur.

Partimiz bu doğrultuda adımlar atarak, Sovyetler'de yaşayan ve nüfusları 1 milyona yakın Kürtlere de ulaşmış ve 1990 yılında gerçekleştirilen PKK 4. Ulusal Kongresi'nde de Sovyet Kürtleri arasında çalışmaların yapılması kararına varılmıştır. Bu karar sonrasında Sovyetler'de bulunan Kürtler arasında yoğunlaşan çalışmalar sonrasında halk içinde büyük bir ulusal uyanış dönemi başlamış ve vatan ile kurulan bu bağ giderek güçlendirilmiştir.

İşte yıllar önce vatanından Sovyetler Birliği'ne sürgün edilen Kürtler'den biri de **Cewo Audel ALOYAN** yoldaşın ailesidir. Cewo yoldaş, 1964 yılında Ermenistan'ın Glegez köyünde dünyaya geldi. Yurtsever ve ortahalli bir aile ortamında büyüdü. İlkokulu köyünde okuyan yoldaşımız, ailesinin Erivan'a göç etmesi üzerine ortaokul ve liseyi Erivan'da bitirdi. Yaşamı boyunca dürüstlüğü, cesareti ve yurtseverlik özelliği nedeniyle ailesi ve arkadaşları arasında saygı ve sempati kazanmıştı. Başarılı bir öğrencilik yaşamı olan Cewo yoldaş, liseden sonra Moskova'da tekstil mühendisliği öğrenimine devam etti. Büyük bir vatan özlemi içinde olan yoldaşımız, olanaklar çerçevesinde halkı için bir şeyler yapmaya çabalıyordu. Onu en çok üzen şey nüfusu milyonlarla ifade edilen halkının, kendisine ait bir vatana sahip olmaması ve bu isteğin kendi insanlarına çok görülmesidir.

1990 yılı sonlarında Moskova'da öğrenci olan Cewo yoldaş, bir grup partili arkadaşla tanışır. Bu tanışmayla birlikte önünde bir ufkun açıldığını belirten Cewo yoldaş duygularını şöyle dile getirmektedir: *"Uzun süredir bizler böyle bir şeyi bekliyorduk. PKK bu aktif özelliği ile Kürtlerin kaderini değiştirebilir. Ben bütün inançlarımı PKK ideolojisinde görüyorum. Gerçekten sadece PKK hareketi biz Sovyet Kürtleri'nin önüne doğru*

perspektif koyabilir." Ayrıca şunları da belirtmektedir: "*Siz biliyor musunuz ki, burada komünizm ve sosyalizm adı altında insanlarımıza ne kadar tahribatın yapıldığını? Burada kimse kimseyi dinlemiyor, otorite yok. Kürtler büyük bir dağınıklığı yaşıyor. Bizim içimizde de ulusal uyanış dönemi başlamalıdır. Bugüne kadar buraya kim gelmişse ya turist, ya da dar çıkarlar çerçevesinde gelmiştir. Hiç kimse ulusal problemlerimizi çözmek için çaba sarfetmemiştir. Bugün PKK bizi kurtarma, vatana ulaştırma mantığıyla buraya gelmiş. Bu, PKK'nin Kürdistani karakterini gösterir. Arkadaşlar ben bir şahıs olarak her şeye hazırım, elimden gelen her şeyi yapacağım.*" Bu sözler Cewo yoldaşın vatana, özgürlüğe olan hasretini en iyi bir şekilde dile getirmektedir.

O, partiyi tanıdıktan sonra dünya gerçekliğini ve yaşanan sorunları daha iyi kavrıyordu. Bu da, O'nu halk için büyük bir özlem ve gayretle çalışılması gerektiği düşüncesine götürüyordu. Parti yayınlarını okuyor, arkadaşlarıyla sık sık tartışmalar geliştiriyor, sorular soruyor ve böylece partiyi ve mücadelesini kavramaya çalışıyordu. Bu çabalarıyla kısa sürede geniş bir bilgi birikimine sahip olan Cewo yoldaş, parti kişiliğini kavrama yönünde adımlar attıkça, mücadeleyle bütünleşiyordu. Öğrendiklerini çevresindeki insanlara yayarak, onları da mücadeleye çekmeye çalışıyor ve örgütleme çalışmalarını sağlıklı bir zemine oturtulmasında çaba sarfediyordu.

Okulu bitirdikten sonra Cewo yoldaş Erivan'a döner. Burada, benimsediği düşünceleri çevresindeki öğrenci-işçi ve aydın kesim arasında dile getirerek, parti çizgisi doğrultusunda örgütleme çalışmalarını yürütür. Halk arasında ulusal bilincin uyanması için büyük bir coşku ile çalışır. Cewo yoldaş, bu çalışmalarını 1992 yılına kadar yoğun ve aktif bir biçimde sürdürdü.

Bu yılda partiye sunduğu bir raporunda mücadele içerisinde daha aktif, yani profesyonel bir şekilde yer almak istediğini bildirir. Bu konuda bir raporunda şunları yazmaktadır: "*Ne olursa olsun en kısa süre içerisinde ülkeme dönüp, sıcak savaş içindeki yerimi almak istiyorum. Vatan topraklarında birkaç saat yaşamam bile benim için bir ömre bedeldir.*" Bu sözler, içindeki sonsuz vatan aşkını ve mücadele ruhunu dile getiriyordu.

Cewo yoldaşın bu özlü, samimi, coşkulu isteği parti tarafından da onaylandıktan sonra, O, hiç görmediği ama yüreğinde sakladığı, onun özlemiyle büyüdüğü vatan topraklarına, gerilla olarak, vatanın kurtarıcısı olarak dönüyordu. Tarihin Kürt halkı için yazdığı kara sayfayı yoldaşlarıyla omuz omuza vererek parçalamaya gidiyordu.

Cewo yoldaş gittiği gerilla ortamına uyum sağlamada hiç zorlanmadı. Düşmanın dörtbir yana savurduğu Kürt insanının aynı amaç uğruna bir araya gelişi O'ndaki mücadele ruhunu daha da arttırıyordu. Bulunduğu sahada cesurluğu, aktifliği ve alçakgönüllülüğü ile kısa sürede yoldaşlarının saygı ve sevgisini kazandı.

1993 yılı Şubat ayında, düşmanın düzenlediği bir saldırıda, bir grup arkadaşıyla birlikte kahramanca direnen Cewo yoldaş yaralanır. Yaralı halde düşmana esir düşen Cewo yoldaşın başeğmezliği, partisine, Parti Önderliği'ne, şehitlere ve vatana olan bağlılığı karşısında deliye dönen düşmanın insanlık dışı işkenceleri sonucunda şehit düşer.

Cewo yoldaşın şahadeti Sovyet Kürtleri için yeni bir dönemin başlangıcı olur. Hasretlerin, acıların nasıl bitebileceğini canıyla halkımıza öğreten yoldaşımız, Sovyet Kürtleri'nin mücadeleye olan somut bir katkısı ve vatana dönüşün sembolü olmuştur.

Cewo yoldaşın ve tüm şehitlerimizin anıları önünde söz veriyoruz ve biliyoruz ki, onların anılarına vereceğimiz en doğru karşılık, parti çizgisinin amansız takipçisi olarak, zaferi sağlamaktır. Vatanlarından koparılmış bütün Kürdistanlılara O'nun gittiği yolda mücadeleyi taşırarak kaynağa dönüşü sağlamak temel amacımızdır.

Cewo yoldaş, şahın düşmedi ve asla düşmeyecektir!

ՔՈՒՐԴԻՍՏԱՆԻ ԲԱՆՎՈՐԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆ

(Բ Կ Կ)

ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐԸ ԱՆՄԱՀ ԵՆ

ՋԵՎՈ ԵՎՊԵԼ

ՔՈՒՐԴԻՍՏԱՆԻ ԱԶԱՏԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ԱՌԹԱՅԻՆ ՐԱՆՄԱՄ ՄՂՈՒԱՆ ՀԵՐՈՍ ՍԱՔԱՐ ՔՈՒՀԱՑՑ ԱԶԱՏ ՈՒ ԱՆԿԱԽ ՔՈՒՐԴԻՍՏԱՆԻ ԿԵՐՏԱՆԱ ՅԱՆՁՊԱՐՀԻՆ ՍԻՄԱԳՐՈՒԹԵԼՈՎ։

ՆՐԱ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ՔՈՒՐԴ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ ՄԻՇՏ ԵՎ ՔՈՒՐԴԻՍՏԱՆԸ ՀԱՒԹՐՈՒՐԲԱՆ ԳՈՅԱՏԵՎԵԼՈՒ ԵՆ։

ԵՐԳՈՒՄ ԵՆՔ՝ ՋԵՎՈՅԻ ԵՎ ԲՈԼՈՐ ԱԶԱՏԱՄԱՐՏԻԿՆԵՐՈՒ ԱՐՅԱՆ ԿՈՂՈՎ ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐ ՕՐԵՆ, ՕՐԻՆ ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՄՆԿԱՄՈՒԹՅՈՒՆ։

ՀԱՎԵՐԺ ՓԱՌՔ ՆՐԱՆՑ ՊԱՅԾԱՌ ՀԻՇԱՏԱԿԻՆ։

ՀԱՅՐԱՆԱՍԻՐ ԿԱՄ ՄԱՀ։

Բոլշևիկյան
Կոմունիստական Միության
Հյուսիսկովկասյան ՄԿ-ում
30.03.1990։

İNANÇ VE KARARLILIĞIN BÜTÜNLEŞTİĞİ BİR DEVRİMCİ

Adı, soyadı: **Yaşar KELEKÇİ**
Kod Adı: **Dersim, Ayhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan-İsabey köyü, 09.01.1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, ...**

Bir bilsen şimdi
nasıl da yeşermiş bahar
gezdiğin yollar
içtiğin sular
nergizler
menekşeler
sümbüller
hep seni arar...
Görebilsen
nasıl da büyümüş kavga
Sen şimdi
Dersim'in
yalçın kayalarında
kızıl bir gülsün...

Ayhan yoldaş, 1965 yılında Karakoçan'a bağlı İsabey köyünde dünyaya gelir. Köyün diğer aileleri gibi Ayhan yoldaşın ailesi de oldukça fakirdir. Çevresinde devrimci düşünceler, sömürgeciliğin her yönden baskısı nedeniyle yaygındır. O da bu düşüncelerin etkisini küçük yaşlarda duymaya başlar.

1971 yılında kendi köyünde ilkokula başlar. Derslerinde başarılıdır. Türkçeyi okulda öğrenir. Sömürgeci düzenin kişilik yapılanmasının Kürdistan'a taşıyıcı rolünü üstlenen TC okulları, öğrencilerin beynine kemalizm zehrini akıtmakta ve böylece düzene boyun eğecek, hizmet edecek çarpık kişilikler yaratmak gibi görevleri yerine getirmektedir. Bu görev de faşist öğretmenlere verilmektedir. İsabey köyünün öğretmeni de, halkı okula odun getirmesi yönünde zorlamaktadır. Bu aslında devletin memuruna itaat edilmesinin, onun söylediklerinin mutlak anlamda yerine getirilmesi gereken görev olduğuna yaygınlaştırmanın, yani devlete çeşitli yöntemlerle boyun eğdirmenin pratiği olmaktadır. Öğretmenin bu isteğini yerine getirmeyen Ayhan yoldaşın babasının bu tutumuna karşılık, Ayhan yoldaş okuldan uzaklaştırılır. Öğretmen gözdağı vermek ister. Ancak babası kabul etmez ve öğretmen geri adım atmak zorunda kalır. Ayhan yoldaş 1976 yılında ilkokulu bitirir. Daha sonra maddi sıkıntıları yüzünden okula devam edemez.

Yurtsever düşüncelerle büyüyen Ayhan yoldaş, kendisine "ne olmak istersin?" diye sorulduğunda "Deniz Gezmiş olacağım" yanıtını verir. Devrimcilerin insanları olumlu yönden etkilemeleri, ezilenlerden yana savaşmaları ve bu yolda ölmeleri O'nu bu düşüncelere sıkı sıkıya bağlar.

1977-78 yılları sömürgeci düzenin zoru altında inim inim inleyen Kürdistan halkı açısından yeniden ayağa kalkışın, kendini tanımanın anahtarı olan partimiz PKK'nin kuruluş ve örgütleniş dönemleridir. Yine bu yıllar, ulusal kurtuluş düşüncelerinin partili yoldaşlarca ülkeye taşınılarak yoğunlaştığı yıllardır. Karakoçan, ülkeye dönüş ve çalışmalarının ürünlerinin alındığı yörelerimizden biri olmuştur. Ayhan yoldaş ulusal kurtuluş düşünceleri ve çalışmalarıyla tanışır O'nun için yeni bir yaşam başlar. Bir çok kavramı ilk kez duymaktadır. Daha sonra partiye sunduğu özgeçmiş raporunda o dönemle ilgili şunları yazmaktadır: *"1977-78 yıllarında Kürdistan'ın çoğu alanlarında gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, kaldığım alanda da boy vermeye başlamıştı. İlk defa Kürt olduğumuzu, Kürdistan'ın sömürge olduğunu, buna karşı ulusal kurtuluş savaşının verileceği ve bu açıdan mücadelenin başlatıldığını öğrendik. Bu bilinci bölgemizde yaygınlaştıran değerli yoldaşlarımızın başında* **Mazlum DOĞAN**, **Delil DOĞAN**, ***Zeki YILDIZ*** *ve diğer yoldaşlar yer alıyordu. Bu şekilde mücadeleyle tanışmam oldu. Yaşım küçük olduğundan meseleleri tam kavramasam da, sanki derin bir uykudan uyanmıştım. Kararttan ufkumuzun aydınlanacağına ve PKK'nin mutlaka başaracağına o dönemde içten inanmıştım."*

Bu düşünceler ışığında Ayhan yoldaş, köydeki pekçok gençle birlikte eğitimlere katılır. 1978'den 1981'e kadar bölgede kuryelik vb. faaliyetlerle mücadeleye katkıda bulunmaya çalışır.

Ayhan yoldaşın köyünde maddi durumu iyi olan aile sayısı çok azdır. Kendi ailesinin sadece birkaç hayvanı vardır. Babası başka işlerde çalışmak zorundadır. 12 Eylül sonrasında İstanbul'da bulunan ağabeyleri aileyi İstanbul'a götürür. Ayhan yoldaş gitmek istemez, direttir. Ailesiyle tartışmalara girer. Ülkede kalıp birlikte çalışmak istediğini arkadaşlara bildirir. Ancak böbreklerinden rahatsız oluşu nedeniyle arkadaşlar bunu kabul etmezler ve İstanbul'a gidip tedavi olmasını söylerler. O da ailesiyle İstanbul'a gider ve burada böbreklerinden ameliyat olur. Bir süre sonra durumu iyiye doğru gider. İstanbul'da kalmaz ve tekrar Kürdistan'a döner.

Kürdistan'a döndükten hemen sonra partili arkadaşlarla ilişkiye geçer. Alanda Şehit **Mehmet GÜLER (Sinan)** yoldaşın komutasındaki grup bulunmaktadır. Ayhan yoldaş saflara katılmak istediğini belirtmesine rağmen bu kabul edilmez. Sağlığı dağın zor koşullarına uygun değildir. Yaşının küçük olması da eklenince isteği yerine getirilemez. Buna ikna edilir. İstanbul'a dönmez ve köyde çalışmalara katılım sağlar. Bu arada Delil DOĞAN yoldaşın şahadeti yaşanır. Ardından gruplar yurtdışına çıkmaya başlamış, pek çok arkadaş yakalanmıştır. İlişkilerin kopması Ayhan yoldaşı tekrar İstanbul'a dönmeye zorlar. İstanbul'a gittikten kısa bir süre sonra babası vefat eder. Aile ekonomisinin sorumluluğunu paylaşma göreviyle karşı karşıya kalır. İş bulup çalışması gerekmektedir. İş bulmak ise oldukça güçtür. İnsanı düşkünleştiren, onuru kolay kaybettiren yaşam Ayhan yoldaşı sıkmakta, öfkelendirmektedir. Ancak çıkış yolunu aramakta, ülkede edindiği düşünceleri hayata geçirememenin sancılarını çekmektedir. Ülkeye, mücadeleye karşı olan büyük özlemini hep diri tutmanın savaşımı içe-

risindedir.

Ayhan yoldaş çok ucuza çeşitli işlerde çalışır. Daha sonra ağabeyinin yanında, pazarlarda sebze meyve satarak geçimini sağlamaya çalışır. Mücadeleyle bağını da koparmama çabasındadır. İstanbul'da yakalanan bir kişinin isim vermesi üzerine polis evlerini basar ve O'nu alarak İstanbul 1. Şube'ye götürür. Yoğun işkence görür, ancak suçlamaları kabul etmez. Delil yetersizliği ve yaşının küçüklüğü nedeniyle serbest bırakılır.

Serbest bırakıldıktan sonra pek çok işe girer çıkar. Bir ara pazarlama ve reklam kurslarına katılarak pazarlama işinde çalışır. Bu işi yaparken halkı daha yakından tanımada, toplumun durumunu daha net görmede ve halkla ilişkilerde tecrübe sahibi olur. Metropollerdeki ülkeden kopmuş emekçi Kürt kitlesinin durumunu görür. Tüm bunlar O'nun olgunlaşmasını sağlar.

1985 yılında TC askerliğine gider. Askerden döndükten sonra yurt dışına çıkmaya karar verir. İsveç'te bulunan bir arkadaşı yardımıyla İsveç'e gitmek için hazırlanır. Ancak İsveç'e vize alamaz. Daha sonra sahte vizeyle çıkış yapacakken havaalanında yakalanır ve İstanbul'da Sağmalcılar cezaevinde 2 ay hapis yatar. Hapisten çıktıktan sonra bu kez kaçak olarak

Yunanistan'a gider. Oradan da Almanya üzeri İsveç'e gitmeyi planlar. Ancak Almanya'da iltica ederek kalır. Hamburg'da yurtseverlerle tanışır ve derneğe gitmeye başlar. Artık mücadeleyle tekrar bağ kurmuştur. Bu kendisinde tarifi zor bir mutluluğu yaşatır. Kısa bir süre sonra merkezi eğitime alınır. Eğitim ardından Hamburg alanında faaliyetlere başlar. Eyalet biriminde yer alır, alan sorumluluklarında bulunur. 5 ay bu faaliyetlerde kaldıktan sonra partiye yazdığı bir raporda Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görerek, partinin militan kişiliğine ulaşmada daha da yoğunlaşmak isteğini belirtir. İsteği uygun bulunur ve 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bu isteğinin yerine getirilmesine çok sevinmiştir. Özlüce bağlı olduğu Kürdistan'a dönmenin özlemi ve gerilla olarak savaşmanın sevincidir bu. Bu coşkuyla Akademi ortamına gitti. Hemen Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'ne katılım sağlayarak yoğunlaşmaya başlar. Ortamın eğiticiliğine ve geliştiriciliğine büyük önem verir. Kendisini Kürdistan koşullarındaki savaşa göre eğitir ve hazırlamaya çalışır. Coşkusu gittikçe artar. Aynı zamanda hareketli ve neşeli yapısıyla arkadaşları arasında moral kaynağıdır. Eksikliklere ve yanılgılara yönelik eleştiri yönü güçlüdür. Gördüğü yetmezliklere karşı seyirci kalmaz. Bu bakımdan kişisel kaygılar taşımaz. Ortamdan, Parti Önderliği'nin çözümlemelerinden yararlanmaya çalışır ve bunu her zaman ele geçmeyecek bir tarihi fırsat olarak değerlendirir.

Ayhan yoldaş için her şey öylesine yolunda ve öylesine coşku kaynağıdır ki, herhangi bir rahatsızlığı yoktur. Öfkelendiği tek bir şey vardır; yine böbrek hastalığına hisseder: Buna içten içe sitem eder. Kürdistan'a yol almak üzereyken bu rahatsızlığını başına bela olarak görür. Elbette yılgınlığa kapılmaz. Tersine ülkeye gitmek için o kadar çok kararlı ve sabırsızdır ki, en kısa bir gecikmeye bile uğramak istemediğinden hastalığına öfkelidir. Akademi yönetimi O'nu tedaviye gönderir. Daha sonra tekrar Akademi ortamına döner. Eğitimi askeri ve siyasi yönleriyle almaya devam eder. İki eğitim devresi boyunca önemli düzeyde bir yoğunlaşma sürecinden geçer. Gerilla savaşına hazır duruma gelir.

Tercihi Dersim Eyaleti pratiği olur. Orada ulusal kurtuluş düşünceleriyle tanışmıştı. Hem de çok değerli kahraman şehitlerimizin öncülüğünde. Bu anlı, kendisinde unutulmaz bir iz bırakmıştır. O toprak parçasında manevi komutanlarından güç alarak, onların yolunda yürümeye söz vermiştir. Sözüne bağlılığı unutmamıştır. Çünkü O'nun için Kürdistan ve büyük devrim vardır.

Ayhan yoldaş, en sonunda özlemine kavuşur ve Kürdistan'a gider. Ayhan yoldaşın şahadeti yakalayarak en dokunulmaz mertebeye ulaşmış olması, manevi komutanlarına verdiği sözü yerine getirmesi bizlere önemli mesajlar vermektedir. Kürdistan'ın özgürleşeceğine olan inancı ve bu özgürlük için savaşma kararlılığı O'nu yüceltmiş ve manevi komutanlarımızın yanında yerini almasını sağlamıştır.

Mazlum:

1992 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi 14. yıl zafer eğitim devresi"nde bulunduğu sırada, kendisine ilişkin verdiği bir raporda şunları anlatıyordu:

"1991 yılının yaz mevsiminde mücadeleye katıldım. Gençlik faaliyetleri içinde aktif olarak yer aldım. Devrimci GAP Eyaleti'nin Urfa merkezinden geldim.

Sakin bir durumum var. Yer yer heyecanlı yan ağır basıyor.

Şehitlerin anılarına bağlı olarak savaştaki gerçek yerimizi anlama ve özellikle Parti Önderliği'nin yoğun çaba ve emek sarfederek yaptığı tarihi çözümlemeler beni çok derinden etkiledi. Şu anda partiye nasıl daha çok hizmet edeceğimin savaşımı içindeyim."

Nerede şehit düştükleri belli olmayan yoldaşların künyeleri

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şoreş**
Doğum tarihi ve yeri **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Muhammed HALİL**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum tarihi ve yeri : **Meydan köyü-Afrin, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum tarihi ve yeri : **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Hasan BOZKURT**
Kod adı: **Xoşnav**
Doğum tarihi ve yeri : ..., **Mardin**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Adem ...**
Kod adı: **Sait**
Doğum tarihi ve yeri : **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Aysam ABDO**
Kod adı: **Xoşnav**
Doğum tarihi ve yeri: **Güneybatı Kürdistan, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Rauf ...**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum tarihi ve yeri : **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Yılmaz ...**
Kod adı: **M. Emin**
Doğum tarihi ve yeri : **Adıyaman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **İsmail ÇOBAN**
Kod adı: **Çiya**
Doğum tarihi ve yeri : **Aralıkovası-Pazarcık, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **İsmail**
Doğum tarihi ve yeri : **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Necmettin ARSLAN**
Kod adı: **Ethem, Mahsum**
Doğum tarihi ve yeri : **Kamış köyü-Nizip, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992,**

❒ Adı, soyadı: **Bilal ...**
Kod adı: **Yaşar**
Doğum tarihi ve yeri : **Pazarcık**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **A HALİM**
Kod adı: **Lokman**
Doğum tarihi ve yeri : **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Revi**
Doğum tarihi ve yeri : **Kobani-G.Batı Kürdistan**
Mücadeleye katılış tarihi:...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Temmuz 1992**

❒ Adı, soyadı: **Casim ....**
Kod adı: **Civan**
Doğum tarihi ve yeri: **Tatvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri : **28 Temmuz 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **İsmet ...**
Kod adı: ...
Doğum tarihi ve yeri : **Şirvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri : **27 Ağustos 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Ferzan ŞİXO**
Kod adı: **Serhat**
Doğum tarihi ve yeri: **Kamışlı, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri : **Eylül 1992**

❒ Adı, soyadı: **Aziz**
Kod adı: **Karker**
Doğum tarihi ve yeri: **Çatak-Van, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri : **9 Ağustos 1992 tarihinde bir komplo sonucu şehit düşmüştür.**

❒ Adı, soyadı: **Bedrettin TAŞDEMİR**
Kod adı: **Server**
Doğum tarihi ve yeri: **Doğubeyazıt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **22 Temmuz 1992**

❒ Adı, soyadı: **Hülya BİNGÖL**
Kod adı: **Zeynep**
Doğum tarihi ve yeri: **Muş-Varto, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **31 Mart 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Turan YUSUFKURT**
Kod adı: **Enver**
Doğum tarihi ve yeri: **Iğdır-Karadağ, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri : **21 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Hilal TEKDAL**
Kod adı: **Karker**
Doğum tarihi ve yeri: **Muş-Varto-Çeşmedüzü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **21 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Özgür KÖKER**
Kod adı: **Doğan**
Doğum tarihi ve yeri : **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri : **1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Süleyman KILIÇ**
Kod adı: **Mehmet**
Doğum tarihi ve yeri: **Adıyaman, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri : **1993, ...**

Adı, soyadı: **Salih SEFİ**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum tarihi ve yeri : **Kamışlı-Anteri, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Halil İbrahim KILIÇ**

Kod adı: **Ekrem**
Doğum tarihi ve yeri: **Karakoçan-Kaoman köyü, ..**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri : **21 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Ahmet ALTUN**
Kod adı: **Çekdar, Rızgar**
Doğum tarihi ve yeri : **Eruh, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Şubat 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **10 Nisan 1993, ... (elinde bomba patlamasıyla şehit düştü)**

❒ Adı, soyadı: **Aziz ERDEM**
Kod adı: **Şahin**
Doğum tarihi ve yeri: **Batman, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri : **18 Nisan 1993, ... (Silah tmizlerken silah ateş alıyor ve şahadet meydan geliyor).**

❒ Adı, soyadı: **Hüseyin KAPLAN**
Kod adı: **Firaz**
Doğum tarihi ve yeri: **Dersim-Mazgirt, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **26 Eylûl 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **6 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Mete DENİZ**
Kod adı: **Behram Şiyar**
Doğum tarihi ve yeri: **Dersim-Mazgirt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **7 Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **6 Aralık 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Keziban KIZILTOPRAK**
Kod adı: **Sozdar**
Doğum tarihi ve yeri: **Diyarbakır, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Ekim 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **6 Aralık 1992**

❒ Adı, soyadı: **Sinan ATAY**
Kod adı: **Coşkun**
Doğum tarihi ve yeri: **Dersim-Mazgirt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1 Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **15 Nisan 1993, ...**

❒ Adı, soyadı: **Ali ESENTEPE**
Kod adı: **...**
Doğum tarihi ve yeri: **Malatya-Yazıhan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri : **14 Ekim 1992**

❒ Adı, soyadı: **Vehbi TOPKAYA**
Kod adı: **...**
Doğum tarihi ve yeri: **Malatya-Yazıhan, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **14 Ekim 1992, ...**

❒ Adı, soyadı: **Orhan GULTEKİN**
Kod adı: **Cafer**
Doğum tarihi ve yeri: **Muş-Varto-Gülük köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Aralık 1992, ...**

Adı, soyadı: **Fahrettin KIRAN**
Kod adı: **Şervan**
Doğum tarihi ve yeri : **...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri : **3 Haziran 1993, Geliya Hêsika**

Gazetemize sadece resimleri ulaşan şehitlerimiz

Lokman ve Dilxwaz
22.6.1992, Perixan

Aziz
22.6.1992, Perixan

Dijwar (Patnoslu)
22.6.1992

Kendal (Malazgirtli)
22.6.1992 Perixan

Mahir (Iğdırlı)
22.6.1992 Perixan

Azadi (Malazgirtli)
22.6.1992 Perixan

Reber (Malazgirtli)
22.6.1992 Perixan

Mahsum (Hakkarili)
22.6.1992

Celal Ekin
(Bedran)

Ömer (Patnoslu) 1992, Xan Kûrkê,
elbombasının patlaması sonucu şehit düştü

Mervan (Vanlı) Agit (Şırnaklı)

Goran Malazgirtli
1992 Şemdinli

Bekir Özcan
1992, Iğdır

Sefkan (G. Kürdistanlı)

Memyan

Çiya
1992 kışı, Karlıova

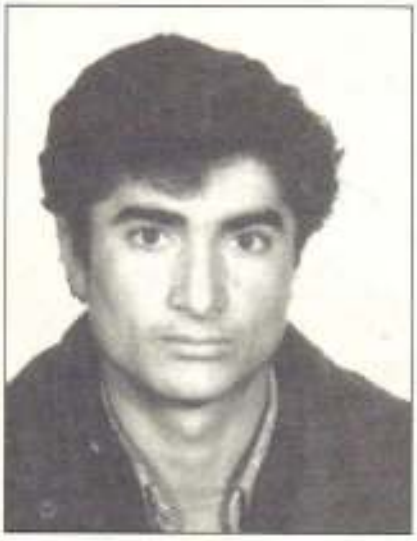
Hasan Selim
Duhok

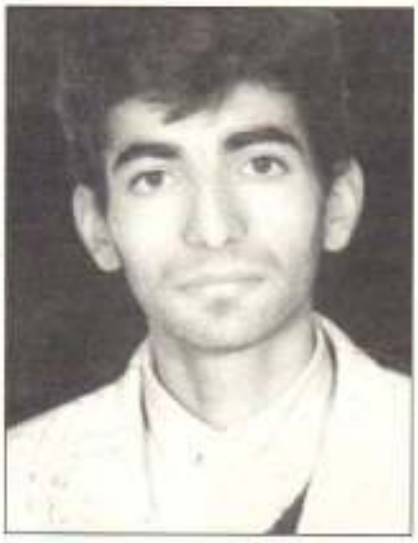
Ömer (Patnoslu) 1992, Xan Kûrkê,
elbombasının patlaması sonucu şehit düştü

Mervan (Vanlı) Agit (Şırnaklı)

Goran Malazgirtli
1992 Şemdinli

Bekir Özcan
1992, Iğdır

Sefkan (G. Kürdistanlı)

Memyan

Çiya
1992 kışı, Karlıova

Hasan Selim
Duhok

Tayland (Şemdinli)

W. Muhammed Hannen

Çiya 1992 Araban

Kendal, Çorşin köyünde çiğ düşmesi sonucu şehit düştü

Ahmet Afo (Soro)
G. Kürdistanlı

Ruhat (Iğdırlı)

Hacı Sırımsı (Bismilli)
01.01.1993, Hazro

Mahir (Tendürek'te)
Çekhildan (Kafirköy'de)

Ali Şer, 1993

Bahadin (Şer), Cizreli
1992, Cudi

Hakim Teker (Savaş)
Zağros

Aslan, Gundike Melle'de

Delil, şemdinli'de

Ali Hasan
Şubat 1993, Güneybatı

İsmet (Şırnaklı)
1992, Cilo

Abdullah Pısıl (Resul)
1.8.1993

Rojhilat (Güney Kürdistanlı) Kemal Gelturi (Ağrılı)

Aydın Heştani 12.7. 1992, Gire Xanê

Bagok (ortada) 5.4.1992, Alkırak-Bingöl

İhsan (İğdırlı) Temmuz 1993, Şemdinli

Kurdo (Gözlüklü), Güneybatı'da şehit düştü

Agit (Şemdinlili) Temmuz 1993, Şemdinli

Mahsum Ayaş (Halil), Solhanlı 6.12.1991, Bingöl-Dallıtepe

Çekdar (Diyarbakırlı) 1993, Başkale

Xeyri (Soldan ikinci)

Saadet (solda)

Deman (ortada), Şemdinlili, Temmuz 1993, Şemdinli

Mizgin (sol başta), Berivan (sağda ikinci)

Mahmut, Güneybatı'da

Abdulcedid Gündoğdu (Azad) 5.5.1992, Karlıova

Nurhak (soldan ikinci) Pılıng (soldan üçüncü), Güneybatı'da

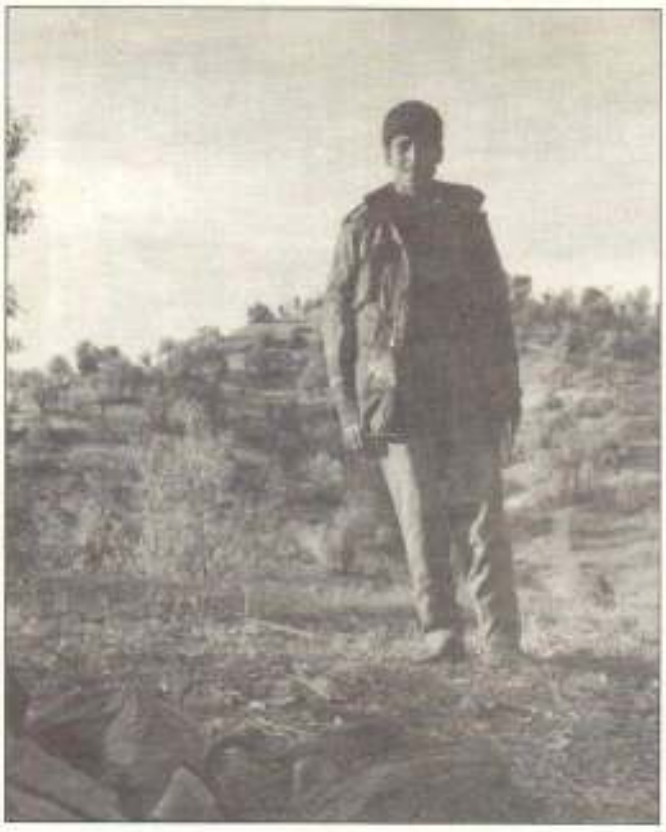
Erzahil Kavak (Demhat) Mazıdağı Handula köyü, 1993'te şehit düşmüş

Zinar 1992 Başkale'de şehit düştü

Karker (18 Kasım 1992 Ağrı'da şehit düştü)

Kendal (Afrin 1992)

Ali Gültekin 14 Haziran 1992'de Hilvan-Bafe köyünde şehit

Zerdeşt Güneybatı

Feriq, Besosın

Yüreklerimizi gencecik
çıkarıp verebilseydik
üşümezdi göğsümüzde
biber gibi bir uçurum

Welat, Besosın

Yürürüm
asılsız bir ihbar değil bu
yaralı oğluyum hayatın
yürürüm

Mazlum, Besosın

Yürürüm
direnme olsun
omuzumuzda
konaklayan
hayat hırçın kendi
çocuklarına
yürürüm

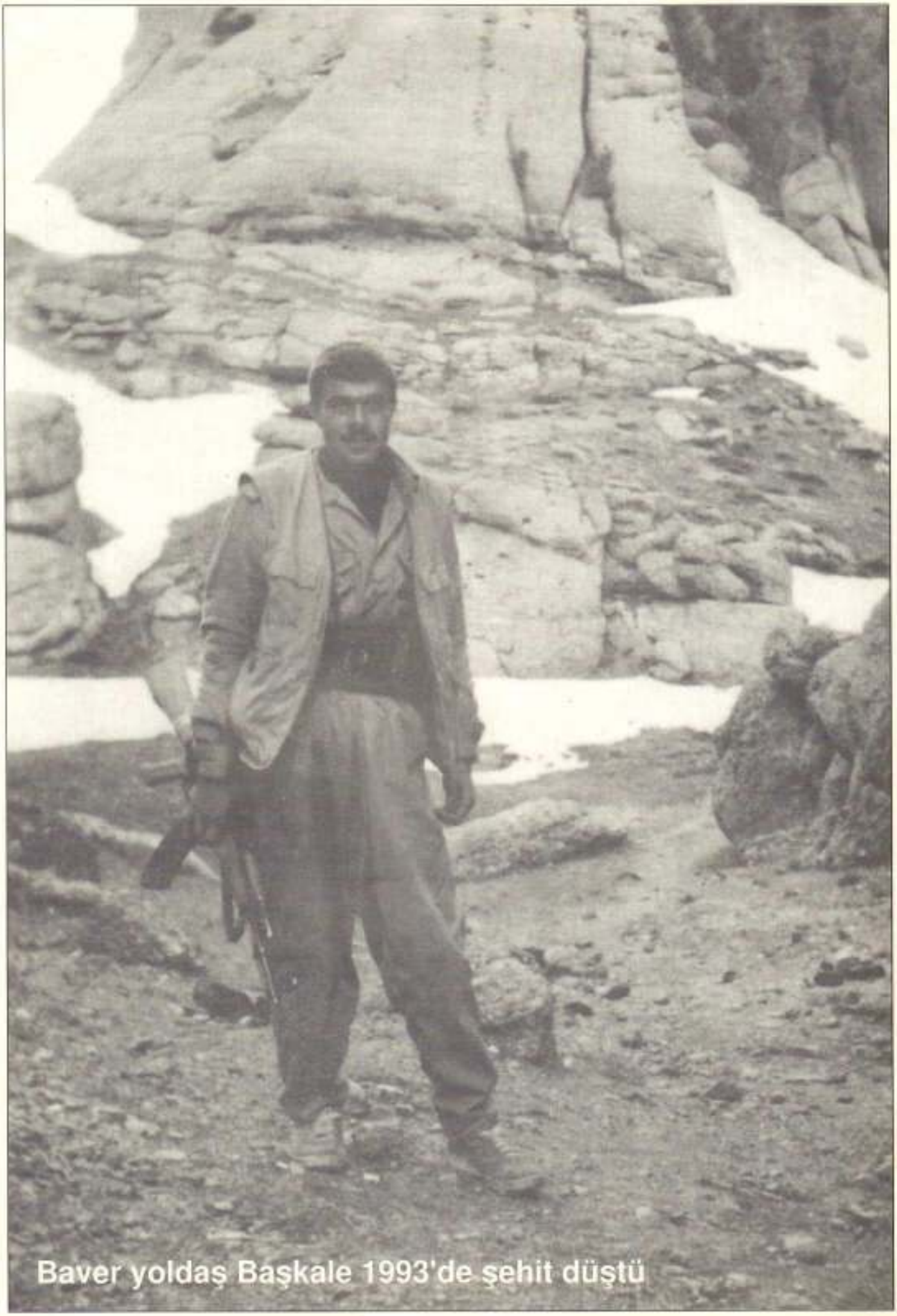

Halit (Hakkarili) Besosın

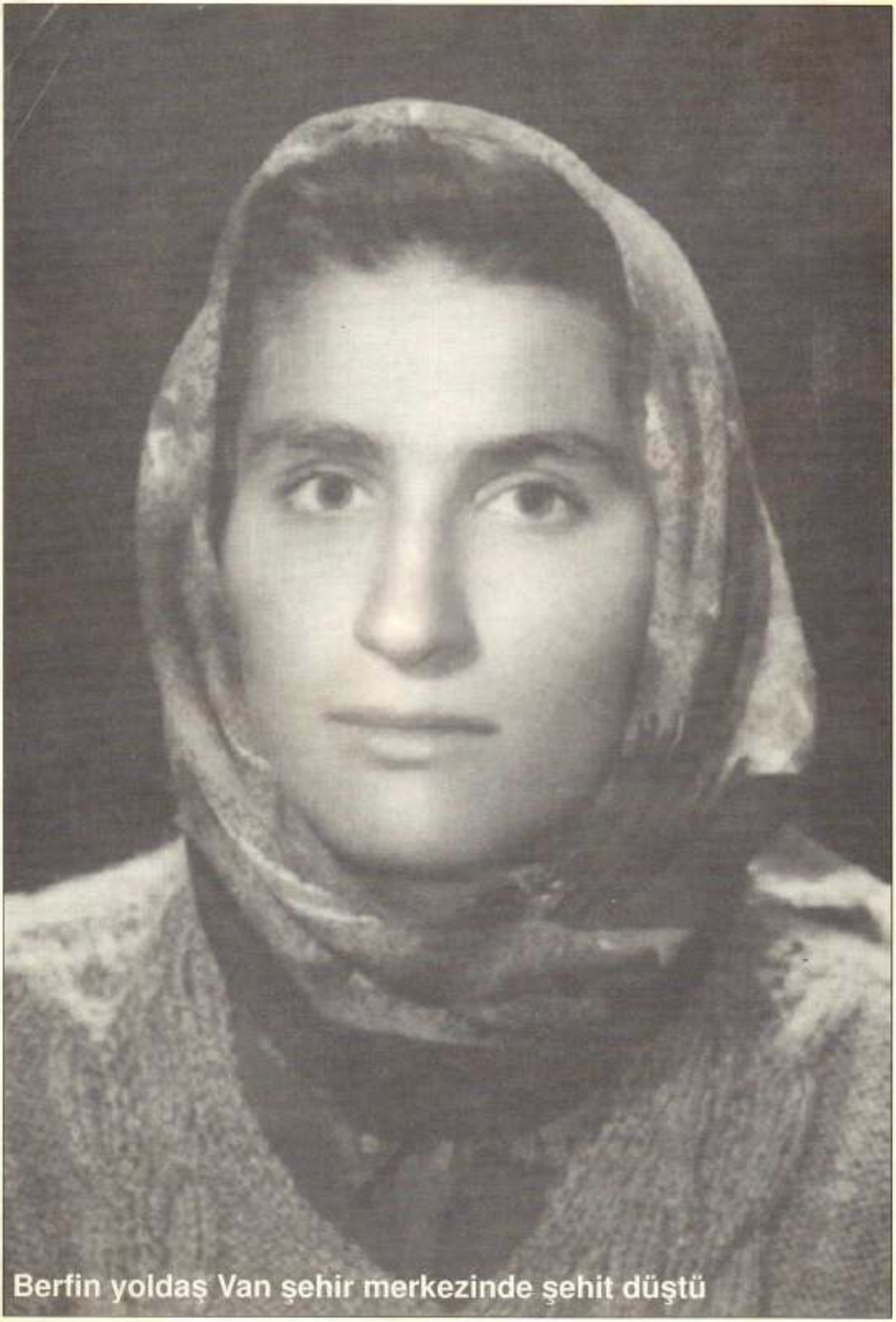
Unutulmayacak bir
zaman yaşadılar
Unutulmayacak bir
zaman içinde
yaşayarak

Diyar, Besosın

Baver yoldaş Başkale 1993'de şehit düştü

Berfin yoldaş Van şehir merkezinde şehit düştü

ARGK 8. zafer yılında daha güçlü, daha savaşkan!

Parti, Cephe, Ordu bayrakları altında halkımız bağımsızlığa yürüyor!

